

Almirant

Potli - 2

Shelf - II

orange colour

कनाः शुद्धदेशजाः देवीरूपं तत्रैव कृत्वा तत्रासीतः सह नञ्जलेतां तु संस्थाप्य देवीं हेम
 मयी ततः स्थापयेद्वा जतीतां प्रोत्तेखां वा पटकुक्षयोः श्रावयेत्ततो देवीमथ वा पुस्त
 केपि वा विलोचनां मुक्तदंतीं विभ्रतीं राजतीं तत्र विरञ्ज्य रक्तमयनां तेषामावाहयाम्यहं
 इति मंत्रेण तां देवीं श्रावात्पुस्तकतश्च ती स्नानं नद्यास्तथा पादं पादयो रभयोर्द्विज श्रीवि
 उकर्ष रयुतं दद्यादर्थं तथार्चनं भक्त्या मया प्रयत्नेन यदन्तं दीयते तव तद्गृहाण सुरे
 शानि ज्येष्ठे ज्येष्ठे नमो नमः इत्युच्चार्य सुवर्णादियात्रेणोज्ज्वलिनापि वा अर्घ्यं दत्वा स्मरेद्दे
 वीं गंधपुष्पैस्तथार्चयेत् गोधूमयवशाल्यादितद्वद्वैस्तपारयेत् ततः प्रसृतमात्रैस्तु
 परिकाशीनिसर्पिषा निवेदयेच्च तैरेव दद्याद्देवैः प्रयत्नतः ततस्तु त्वामहादेवी सर्वका
 मफलप्रदा तेषां ये तेन मस्तुभ्यं श्रेष्ठायै तेन नमो नमः ज्येष्ठे ज्येष्ठे तयोनि ज्येष्ठे त्रिज्येष्ठे सत्यवा
 दिनि एते हित्व महाभागो अर्घ्यं गृह्णतु सरस्वति अर्घ्यं सुलोकास्तोत्रसंयत्या गीतानि पुर
 न

प्र.क.
१४७

तत्तवः लौकारैश्चैव संयुक्ता दद्याच्छूद्रेभ्य एव च सुवासिनाभ्यः शक्त्या तु दद्याद्दे सुकृतव्रती तत्र दे
वीमनुताप्य ततो भुंजीत वाप्यतः भक्षयित्वा तदा च म्पदेवी न त्वा पुनः पुनः शयीत व्रतवर्षेण कु
र्यात्प्रातर्विसर्जनं एवमेव प्रकुर्याद्देव तंतु प्रतिवत्सरं विसर्जनांते तु ततः सिकतां वारिणि सि
पेत् अथ यवदकान् दद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो विजः कुर्यादेवं प्रयत्नेन सायं वाथ विसर्जयेत्
विद्यार्थी प्राप्नुयादियां स्त्री कामः स्त्रियमेव च शिवस्मरणकारी तु देवैर्दद्यात्सौम्ये सोव
र्णं राजतं ताम्रं कृतकं लोभवेत्तदा व्रतं स्वयं च कृतवान् सिद्धं चाप्नुयात्तर्हणः देव्या महत्वं क
थितं तवेदे विधिश्च मंत्रार्चनं संयुतं सत्पथा मंत्रोपि सायुज्यकरो व्रतस्य तस्या मया ते कथितं
सदैव उद्यापनमाह ॐ ज्येष्ठायै नमः यस्मिं सिंहो रथे युक्तो व्याघ्रश्चापि महाबलः ज्येष्ठाम
हमि मां देवी प्रपद्ये शरणं मुनां तामाग्निरवर्णं तपसा ज्वलंती मिति चावासा यो हिष्टेति ति
समिहिरण्यवर्णं ति च तस्मिन् रभिरभिषिचयेत् नाम्नाप्यविष्टं दत्त्वा पापमर्थं मया सतं

ज्येष्ठायै नमः X ३

2

१४७

शं० वि०

॥३॥

अथ बलराभावतारं वर्णयन्नाहोच्चतालकेतुः स्थिरा
ष्ठकंठोरोहिणीशेनवमुदेवेनानिशंचुंब्यमानमुत्तमांग
भूमाधौ वैभूमातत्सुखमिति श्रुत्युपलक्षितः परमात्मा
स्थमूर्तिः कार्यं तत्प्राप्य इति वा हालाहलस्य विषस्य
यांचसंमिते गीतकालक्रियामानेकरस्फालद्रुमांतरे

उत्तालकेतुः स्थिरधर्ममूर्तिर्हालाहल
पिभूमा ॥ १६ ॥ विनायकेनाकलिता
सौकोऽपिकलापभूषः ॥ १७ ॥

न्ययोः स्त्रियामिति मेदिनी ॥ १६ ॥ अथ श्री
णेनोपविष्टेन विनायकेन गरुडेनोपलक्षितोयः
यात् संसृतिलक्षणादनर्यादवतु पक्षे आव
नीश्री विघ्नराजेनोपलक्षितोयः पूतंपवित्रं नाम
सीम्नि ॥ १७ ॥
क्षिण
कीरः

गस्य
नस्मि

मावतारं वर्णयन्नाह यो बलेः सकाशात् त्रै-
नाश्रमिणामाद्यो ब्रह्मचारी नोऽस्मान्भवतात् ॥
॥ अथ परशुरामावतारं निरूपयन्नाह येन
भूमौ जितः वारिर्वाग्जबन्धम्योः स्त्रीक्लीबैर्बुद्धि-
यवच्चन्द्रवत्स्फुरितेनेतेन केनापि नाथेन वयं रज-
य

उदीतवत्याहरणाभिलाषो यो वामनो
मयं नः ॥ १३ ॥ येनाधिकोद्यत्तरवा-
पिवयं सनाथाः ॥ १४ ॥ विलासिन-
साक्षीदियादमंदात्मसुखानुभूति ॥

श्रीरामचंद्रावतारं निरूपयन्नाह अलीकोऽसत्योऽ-
वाशयन् धराभूमिस्तस्या अपत्यं सीता तस्याः कुचयोः सां-
णिमुखानियस्य तथाभूतं द्विषंतं काममस्य नृधरस्त्रोपि-
रिऽपि चेति मेदिनी ॥ १५ ॥

भागस-

हमस्मि

अथ हस्तामलकादिप्रसंगसपरिकरं वर्णयि
तेपितोरक्षितो धर्मो येन तं अभ्यर्णः अविदूरः
प्रणमन्महेशं तुष्टाव कथं भूतमिति तत्राह
वैद्यं यतः प्रपंचलक्षणस्य नात्यस्याद्भुतसूत्र
स्य तं तथाप्यस्तोदुष्टानां कामक्रोधादीनां लेपो य

श्री० ॥ अथ द्वादशः सर्गः ॥ अथैकद
गाद्रोकर्णमभ्यर्णचलार्णवौघं ॥ १ ॥
मस्तदुष्टावलेपं प्रणमन्महेशं ॥ २ ॥
दायसमर्थनादेशिकमन्यतश्च ॥ ३ ॥
ग्रभक्षसाकांक्षकीरान्यकरं महोस्मि

नीश्रीर्यास्मिन् अन्यतो वामभागतश्च विद्युतासा
सीन्निक्षेत्रे सीमाघटिस्थितिक्षेत्रेष्वंडकोशेपि च
क्षिणहस्तोस्य तत्तथा सव्यान्यस्य दक्षिणभागस्य
कीरः शुकोन्यकरे वामहस्ते यस्य तन्महोऽहमस्मि

॥१॥

किंच धराधरस्याहिमाचलस्यकन्यायागलेनसं
वास्मि ॥५॥ गुणातीतैर्विभाव्यंविभावनीयंगोक
कुंठकैलासयोर्विवर्तभूतंस्वातिरिक्ताकारेणवर्तनं

महीध्रकन्यागलसंगतोऽपिमांगल
॥ ५ ॥ गुणत्रयातीतविभाव्यमि
पतिस्मकालं ॥ ६ ॥ वैकुंठकैलास
वासीनचिरादयासीत् ॥ ७ ॥ भ्रम
द्वयर्थाभिरित्यर्चयतिस्मवाग्भिः ।

तांगांवेद

मस्यचंद्रस् ॥ ७ ॥ भेदवादिनांभ्रमापनोदाय
नादिभूतांगातिस्म ॥ ८ ॥
व्याख्येयंइति

हरति वंद्यं सप्तर्ष्यादिभिर्वेदनीयं महत्
दचसुधाकरेच दिव्यौषधीश्यामलतासमी
वेदाप्रहारकस्य सुरस्य लावीनाशकोलासः क
नगां नौकारूपां भूमिमादरेणाकलयन् विकर्ष
पारोप्य महीमय्यामपाद्वैवस्वतं मनुमिति अ

वंद्यं महासो
महः किंचन

तांगां वेदवाचमादरादाकलयन् प्रत्याहरन्निति वा तथ
मस्य चंद्रस्य कलाया विलासो र्यास्मिस्तया सह विलास
नादिभूतांगां श्रुतिमादरेणाकलयन् विचारयन् गांव
व्याख्येयं इति ॥ इंद्र० ॥ १ ॥

शं० वि०

॥२॥

एवंमत्स्यावतारमभिधायाथकमठावतारंनिरूपयन्
द्रेमंदराचलस्यलीलायांभ्रमणात्सविलासार्थमुचिताय
क्षेयोमंदरागंमंदराख्यपादपंदधद्विषादीस्वयंविषज
ख्येयं अगःस्यान्नगवत्पृथ्वीधरपादपयोःपुमान् मं
चैर्महेर्भूमेर्मानंचित्तोन्नतिमुल्लासयन्स्फुरन्धोवराह

योमंदरागंदधदादितेयान्सुधाभुजःस
धत्तां ॥१०॥ उल्लासयन्पोमहिमानं
नांभोरुहसामरस्यं ॥११॥ समावह
नंपंचाननंप्रणमःपुराणं ॥ १२ ॥

आकलेवरःशेषविग्रहस्तस्मैवराहीशोवासुकिःव
ह तंपंचास्थंसिंहंपरमात्मानं पुराणंसदैकर
पुनःप्रहादमुल्लासितमादधानं पक्षेपंचम
हादमुल्लासितमादधानमित्यर्थः ॥ १२ ॥

शं० वि०

॥४॥

तत्रजातंवृत्तांत
रोहयाधीनताशुश
क्षितुमक्षमस्यनर
हेदंसत्यंजगत्त्रयं

अंकेनिधा

॥ २१ अ

ति ॥२२

स्यतुशोभा

मालोक्य

तन्मूकांवि

कथयत्येवब्राह्म

र्वजनादिभ्यः४५

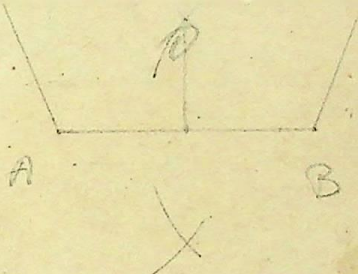
स्थलंतन्मूकांवि

अथबुद्धावतारां
प्रायःऋतुषुयज्ञेषु
आदरोयेन यत्
विद्योतमानाया
स्मिस्तयाभूतेक

पाठानवे
॥ १८
तमानम
मूर्काविव

यस्वयंप्रकाशाय
कृतःसर्वस्याशय
लक्ष्मीपार्वत्यर्ध

①

Jeg. Baskebl
9th cl.

X

2

①

मि थिर लेख

— x —

मि

2

रुक ठी तरह
के लिए

२२

10

2

रुक् तह के
ले रल —

जो किल्ला २ कागजो
पल २ रवे हुए हैं —

2

ग्रंथनामविश्वगुणादशीः

ग्रंथकारनामवेंकटार्च्यः

वेंकटार्च्यकृतिना यदुक्तं तीर्थभूषणं विश्वावसोऽप्युक्तं कृष्णानोऽखंडनंतथा १
श्रोतव्यं सततं सद्भिर्भक्त्या सात्त्विकं सदा स्मरं
संप्रत्युत्तकसूत्री एव पत्र समाख्यतं २

१

श्रीमते रामानुजाय नमः श्रीरः नीवाक्षवत्तस्य लनिलपरमाहस्तवास्तव्यलोलल्लीलाज्जालीष्यतं
 तीमधुरमधुरीनामिपक्षेभुरारः अस्तोकं लोकमात्राद्विपुगमुखशीशोरानने स्वर्णमाणं शंख
 प्रांतेन दिव्यं पश्यति विबुधैः शंख्यमाना पुनातु ॥१॥ कांचीमंडलमंडनस्य मखिनः कर्नाट
 भूभूदुरोः तातार्यस्य दिगंतकांतिपशसोपभागेनेयं विदुः अस्तोकाध्वरकर्तुरप्ययगुरोरस्ये
 षाविद्वन्मणेः पुत्रः श्रीरपुनाय दीक्षितकविः पूर्णगुणैरेधते ॥२॥ तत्सुतस्तर्कवेदांततंत्रव्या
 कृतिचिंतकः व्यक्तं विश्वगुणदर्शविधत्ते वेंकटाध्वरी ॥३॥ पद्यं पद्यपि विद्यते बहुसतां हृद्यं विगद्यं न
 तद्गद्यं च प्रतिपद्यते न विजहत्यद्यं बुधा स्वाद्यतां आधत्ते हितयोः प्रयोगउभयोः मोहभूभोदयः संगः क
 स्याद्दिनस्वदेतमनसोमाध्वीकमृद्धीकयोः ॥४॥ विश्वावलोकस्य रुपाकदाचिद्विमानमाहस्यसमान
 रूपं कृशानुविश्वावसुनामधेयं गंधर्वपुमंगगने च चार ॥५॥ तत्र तु ॥ कृशानुरकृशास्तयः पुरो
 भागिपथंगतः विश्वावसुरभूद्विश्वगुणग्रहणकोतुकी ॥६॥ अथ पुरतः समापतंतमरविंद
 वीधवमवलोकयन्तवंदतैनमागमपारदृशवाविश्वावसुः ॥ श्लो ॥ ब्रह्मचर्यं ब्रतोत्तर्गगुरवे को

तावदलोकपभलोकं॥सवरुमानं॥स्वर्गोकोभिरधोनिवासीप्रह्वारव्यातिशुद्धाध्वरश्वाहाकारव
 षट्क्रियोत्थममृतंस्वादीयमादीयते आम्नायप्रवर्तोरलंकृतीजुषेमुख्येमनुष्येप्रशुभेर्दिव्यक्षेत्रस
 रित्यावित्रवपुषेदेव्येष्ट्येनमः॥२५॥कृशानुः॥ननुसखेनाकलोकगतोभवान्मध्यमलोकंनम
 स्कर्तुमर्हतिजननमरणकाधिव्याधिप्रभेदशुभेतराकलनमलिनालोकांतुराश्चभुवंगताः॥तदि
 हंमार्तिदुद्रैर्द्वैकमार्गगतत्परेःप्रभुभिर्हृदितदत्तैर्दीप्तैर्वुधःस्पृश्येतकः॥२६॥किंच॥बाल
 त्वैतर्हन्मनिवाप्रापशोवाईकेवास्तत्त्वामर्त्याःवतयमभटैर्वधमानाव्ययंते श्रेयस्तेषाममि
 तविपदांजीवितांवाकिमास्तेकास्मिन्ग्रामेपुनरनडुहांकर्षणल्लेशहानिः॥२७॥विश्वावसुः॥
 सत्यमेवंतथापिमास्मसखेमस्याश्रयंमानुषंजन्मआंदुदूषः॥श्लो॥रामःक्षेमस्यदाताभुविनमनु
 जोरावर्णस्यप्रहर्तातत्तातःकिंनमर्त्यास्त्रिदशकुलपतेर्देत्यपुत्रेसहायःकृस्लोवृस्लोमदंघोहर
 तनरतपानश्रुतःकिंत्वयासौकेवादेवाःप्रभावात्स्वयमर्तिशायितामानवादानवावा॥२८॥किंच॥
 मांधातावभगीरथश्चसगरोमान्यःककुत्स्थोरघुःहरस्सोपिप्रहरवात्सवशिबिःप्रस्यश्चरुक्मांगदः
 वेदेहोनरूपश्चहेरुपपातिःवीरोपपातिर्नलःपार्थश्चेतिनृपाःप्रशस्तपशसःप्रादुर्वभुवर्नकिं॥२९॥

शोका

४

स्यल

हा

कशानुः॥ अर्द्धगीकारं॥ कामंजनाः केपि गुणामिरामाः क्षमातले संति युगांतरेषु कलौ युगेस्मिन्
 गुणलेशवंधाः सर्वेपि त्वोत्तरदोषभाजः॥ ३०॥ मंदेतरस्मरमलीमसमानसानां मत्सुहृद्गुरोर्ममा
 नमदास्पदानां कालेकलौ कलुषता कलितोदयानां दोषाय दृष्टि रपि हंत डुरीश्वरीणां॥ ३१॥ विश्वाव
 सुः॥ तथापि कालिका लीका अपि मानुषान दूषणीयाः यतः सर्वकालमपि केचन संत्येव साधवः पश्य॥ दु
 रितभरितदीवक्ष्मापप्रसादनिरादरांकमलनयनस्त्रैरक्लीडाग्रहापतस्तगुहाः निगमपदवीनिर्वा
 हापारिता बुदिताः स्वयंकृतिन कृतिनस्संदृश्यंते कलावापी निर्मलोः॥ ३२॥ अथ यदि ते मदीयेव
 चासिन्विश्रंभसंभवः तत्र तत्र संचारमारचय्यत तत्र कुणप्रदर्शनं तर्हि करवाणीति विमानमग्रतः स्या
 पयन्तं गुल्या निर्दिश्य॥ इदंच वदरिकाश्रममिहैव नारायणस्तपस्यति नमस्तोऽस्मिन् रतमंतमः शेषप
 न्रविकासिधिषण्णोन्मिषाक्षिष्यवर्जनास्सज्जना जनार्दनमरुनिशंभुजगमंचमंचेत्यमी॥ ३३॥ कशा
 नुः सखेतवात्र गुणवत्ता समर्थनं नरोचते मस्य यदत्र जागर्ति शिलासमं हिमं सुशीतला गंधवहाश्च
 दुस्सहा जलावगां च किंतो जनस्ततः कुतस्त्वनुष्ठास्यति कर्म निर्मलम्॥ ३४॥ विश्वावसुः॥ अस्म
 म्मतानुकूलमेवैतत् भवति त्वदुक्तं यतः॥ परमहिमयुतत्वात् प्राप्तवैकुण्ठसाम्यं पदमिदमुपयातः

12-30, 79

(1)

2

3

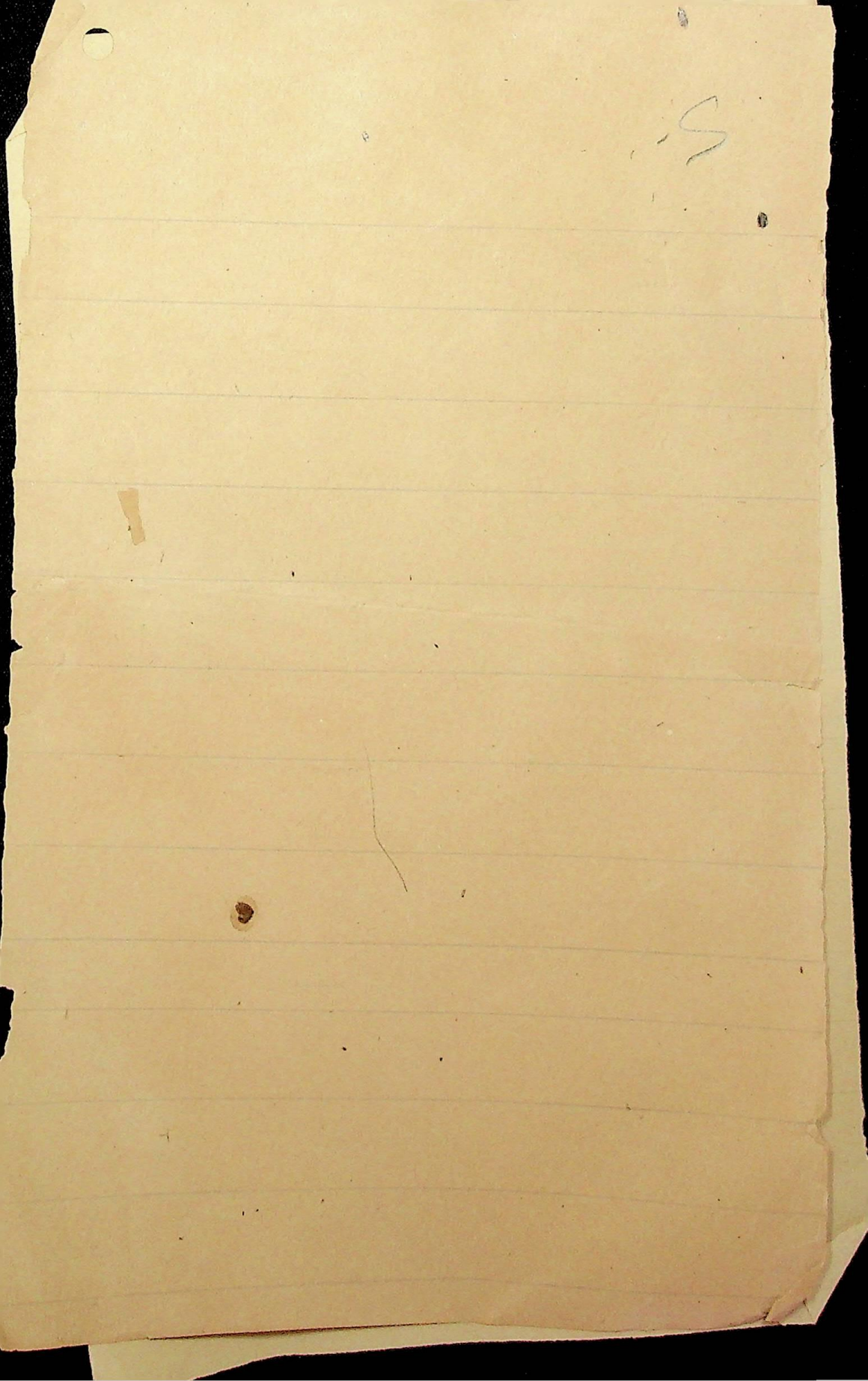
एक तहके लेख

१६

4

6

एक लहेके
लेख

एक तहके लेख—

जो किला २ ररेव दुएँ—

8

50-204

9

सक तरह
के

लेख —

५० ५४

12

वाकलहः आचारनिपुणः गुणमिश्रः आचारश्लक्ष्णः मिश्रग्रहणे ।
सोपसर्गस्यापिग्रहणम् मिश्रचानुपसर्गमसंधावित्पन्नानुपसर्गग्रह
णात् गुणसंमिश्राधानाः अवरस्योपसंख्यानं मासेनावरः मासाव
रः कर्त्तिकरणे कृता बहुलम् कर्त्तिकरणे चतुर्था फलं तेनैवावतर । बहुलं
हरीणात्रातो हरिनातः नवेभिर्नो नखमिन्नः देवदत्तेन नखमिन्नः ।
देवदत्तनखमिन्नः कुरुग्रहणे गतिकारकपूर्वस्यापिग्रहणम् नखनि
मिन्नः कर्त्तिकरणे इति किम् मिश्रामिह धितः हेतावेवात्रतृतीया बहु
लग्नग्रहणं सर्वेषां धिक् मिश्राण्यम् तेन दात्रेण लूनवानित्यादौ न कृता
किंकाषैः पचतितराम कर्त्त्येऽधिकार्यवचने स्तुतिनिंदाफलकमर्थका
दवचनमधिकार्यवचनम् तत्र कर्त्तिकरणे चतुर्था कर्त्त्येः सहस्रा

स.
६

या

ग्वर काकपेयानदी वातकेयंतएण अत्तेनव्यंजनम संस्कारकद्रव्यवाच
 कंततीयांतंमन्त्रेनप्रावत्तदधाओदनोदध्योदनः इहंतभूजोपसेकक्रि
 याद्वारासामर्ष्यभक्ष्येणमिश्रीकरणम गुडेनधानाः गुडधानाः इहमिश्र
 णाक्रियाद्वारासामर्ष्यं चतुर्थीतिदर्थार्थवतिहितसुखराक्षितैः चतुर्थ्यं
 तार्थायमतद्वाचिनार्थदिमिश्रचतुर्थ्यंतंप्रावत्त यूपायदारु यूषदारु
 नेहुरंधनामस्याली अश्वघासादयस्तुषष्ठीसमासः अर्पेननित्यसमासो
 विशेष्यतिंगताचेतिवक्तव्यम द्विजोयं द्विजार्थः सूपः द्विजार्थायवाणः द्वि
 जार्थपयः भूतवलिः गोहितम् गोसुखम् गोराक्षितम् पंचमीभयेनचौरा
 न्नयम् चौरभयम् भयभीतभीतिरितिवाच्यम् वृकभीतः

का.

७

पयसिः संशयोपि प्रकीर्तिः आद्योदेहेष्वात्मबुद्धिः शांवादीपीततामतिः भवेति
 श्रयरूपामासंशयोप्यप्रदर्शते किं श्विनरोवास्याणर्वत्यादिबुद्धिस्तु संशयः तदभा
 वाप्रकारधीतत्प्रकारानुनिर्णयः संशयोप्यमतिर्यास्यादेकत्राभावभावयोः सा

4
अप्राप्त्योक्त्याप्राप्तिः सेवसंयोग ईरितः कीर्तितात्रिविधत्वेष्टाद्योऽन्यतरकर्मजः त
द्योभयस्यंदजन्योभवेत्संयोगजोपरः आदिमः श्येनशेलादिसंयोगः परीकीर्तितः मेषयोः
सन्निपातोयः सद्द्वितीयउदाहृतः कपालतरुसंयोगात्संयोगलरुकुंभयोस्तृतीयः स्यात्क
र्मजोपिद्विधैवपरिकीर्तितः अभिघातो नोदनंच शब्दहेतुरिहादिमः शब्दाहेतुर्द्वितीयः स्या
द्विभागोपि त्रिधाभवेत् एककर्मोद्भवत्वाद्योद्भवकर्मोद्भवोपरः विभागजस्तृतीयः स्या
त्तृतीयोपिद्विधाभवेत् हेतुमात्रविभागोऽस्य हेत्वहेतुविभागजः परत्वंचापरत्वंचद्विवि
धंपरिकीर्तितम् देशिकं कालिकंचापिमूर्त एवतुदेशिकं परत्वंमूर्तसंयोगाद्भूपत्त्वज्ञा
नतोभवेत् अपरत्वंतदल्पत्वबुद्धितः स्यादित्तीरितम् दिवाकरपरिस्पंदभूपत्त्वज्ञान
तोभवेत् परत्वंतुतदीपाल्पत्वबुद्धितः अपेक्षानुबुद्धिनाशान्ननाशस्तेषां निरूपितः बुद्धेः
प्रपंचः प्रागेवप्रायशो विनिरूपितः अप्यावशिष्टोऽप्यारः प्रकारः परिदृश्यते अप्रमाच
प्रमाचेति ज्ञानं द्विविधमिष्यते तद्वृत्त्येतन्मतिर्यास्यादप्रमासानिरूपिता तत्प्रपंचो वि

वादनुमितमिदं जन्मनि प्रापुण्येनैकापि कचिदपि भवतं प्राणतवान् नमन्तुः सं
 प्रत्यहमतनुग्रेष्यनतिमानितीशदंतव्यंतदिदमपराधद्वयमपि अत्र तावदपराध
 द्वयमपि समर्थनीयमस्य धार्म्यत्वात् तत्समर्थतंच पूर्वापरजन्मनोरनमनाभ्यां वा
 क्यार्थभूताभ्यां क्रियते अत्र द्वितीयवाक्यार्थः तनुत्वमेकपदार्थो हेतुः अत्रापि
 संप्रति तन्मुक्त इति वाक्यार्थो वा हेतुः कचित्प्रास्पदविहृद्योः समर्थनीययो रूढयोः
 क्रमादुभो हेतुभावो भजतः यथा असौ द्वातत्कालोत्सदसहभावस्य तपसः कथा
 तां विश्रंभेष्टयचरासिकः शैल इति हेतुः प्रमोदो नोदिश्यात्कपटवद्वेषा पनमने
 त्वाशेषित्याभ्यां युगापदभिप्रायः स्मरहः अत्र शिवस्य युगापत्कृतिमत्र सच
 यो पनपनत्वात् तदनुवर्तने व्योर्विहृद्योः क्रमाद्विजातीय तपसाः सहित्वम
 तत्संलापकौतुकं चेति उभावर्थो हेतुत्वेन निवर्धो कचित्प्रास्पदविहृद्यो रूढयोः स

ले

कु.
४८

मर्त्यनीर्घोरेक एव हेतुः यथाजीयादंबुधितनयाधरासमात्वादपन्मुरारिरयम अंबुधि
 मयनक्लेशंकलयान्विफलं सफलं च अत्र विफलत्व सफलत्व क्लेशनयोर्विहृदयो
 रेक एवांबुधितनयाधरासात्वादो हेतुः इदं काव्यलिङ्गं हेतुर्कार इतिकेचिध्रवजहुः
 हेगोदावरीदेवितावकतरोदेशेकलिङ्गः कविर्वादेवीं बहुदेशदर्शनसाखीत्यत्कावि
 रकिङ्गतः एतामएवमध्यमुप्रमुजिनाभीसंज्ञासनमब्रह्माणगमयदित्तौक्य
 मसावेकाकिनीस्यास्यतीत्यत्र ब्रह्मणः प्रापणंकप्यं गोदावर्षाकर्तव्यमित्यसंभा
 वनीयार्थोपपादकस्यार्णवमध्येत्यादितद्विशेषणस्यस्यसनंश्लेष्मालो गुणइतिश्लेषो
 विघटमानार्थघटकार्यस्यवर्णनमिति श्लेषलक्षणमिति च जयदेवेनोक्तम् वस्तु
 तत्त्वत्रापि पदार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमेवातत्तमेदकाभावात् ननु साभिप्रायपदार्थवाक्सा
 र्थविन्यसनरूपात्परीकरात्काव्यलिङ्गस्य किंभेदकम् उच्यते परिकरेपदार्थवाक्सा

राम

४८

७
 र्थवत्तात्प्रतीयमानोर्थोवाच्योपकारकतां भजते काव्यलिङ्गे तु पदार्थवाक्यार्थवैव
 हेतुभावं भजतः ननु यद्यपि सुखलोकोद्देशेदिनिश्चयादि पदार्थहेतुककाव्यलिङ्गे
 दाहणोऽग्रेष्वनतिमान् इत्यादिवाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहणोचपदार्थ
 वाक्यार्थवैवहेतुभावं भजतः तस्यापि पशुनाप्यपुस्तकतेनेति पदार्थहेतुकोदा
 हणो मच्चित्ते त्रिलोचशक्तिवाक्यार्थहेतुकोदाहणोचप्रतीयमानार्थस्यापि हेतुको
 दनुप्रवेशो लक्ष्यते पशुनेत्यविवेकित्वा मिप्रायागार्भविदुषीत्यस्य प्रतिनिर्देशत्वा
 च त्रिलोचनशक्तिकंदर्पदाहकतृतीयलोचनत्वा मिप्रायागार्भकंदर्पजपोपयोगि
 त्वाजस्य सत्पंतथापिनतयोः पीकाएव किंतु तदुभयापितं काव्यलिङ्गमपि प्रती
 यमानाविवेकविशिष्टेन पशुनाप्यपुस्तकतस्यानेक पदार्थस्य प्रतीयमानकंदर्प त्व
 दाहकतृतीयलोचनविशिष्टस्य शिवस्य चित्ते सन्निधानस्य वाक्यार्थस्य च वा

कु.
४८

8

च्यस्यैव हेतुभावात् न हितयोर्वाच्ययोर्हेतुभावेताभ्यां प्रतीयमानं मध्ये किंचित् द्वार
मस्ति यथा सर्वाशुचिनिधानस्य कृतस्य विनाशिन इत्यादि पदार्थपरिकरो
दाहरणे सर्वाशुचिनिधानत्वादिना जने केन पदार्थेन प्रतीयमानं शरीरस्यासंर
क्षणीयत्वं तस्याच वाक्यार्थपरिकरो दाहरणे पर्यायोक्तविधया तत्तद्वाक्यार्थे
न प्रतीयमानं नाहं व्यास इत्यादि तस्मात्पशुनेत्यत्र त्रिलोचन इत्यत्र च प्रतीय
मानवाच्यस्यैव पदार्थस्य वाक्यार्थस्य च हेतुभावोपपादकतया काव्यलिङ्गस्यां
गमेव यत्त्वनेत्रसमानकांति सलिले मानं तदिंदीवरमित्यनेकवाक्यार्थहेतुक
काव्यलिङ्गो दाहरणे त्वनेत्रसमानकांत्यादिका लिंदीवरशिंशिहंसविशेषणानि
तेषां वाक्यार्थानां हेतुभावोपपादकानीति तत्र वाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गे पदार्थ
हेतुककाव्यलिङ्गमिति न तयोः काव्यलिङ्गो दाहरणत्वेपि काचिदनुपपत्तिः उक्ति
रर्थीतरर्थीतरन्यासः स्यात्सामान्यविशेषयोः हन्तमानाद्ये मतरत्तदुःकरं कि
महात्मनाम गुणवद्भूतसंसर्गाद्यातिस्वल्पोपि गोखम पुष्पमालानुषंगेण

राम
४८

क.
५३

७

राम

५३

जोभर ययस्नेजः श्वासांतरां वौरेषः अत्र कल्पवृक्षाये कै कवितरण।
 तिशापिवर्ततीयराजवितरणहेतोकल्पवृक्षपरागादिरूपभूतपंचनि।
 मितत्वित्तद्धेतुत्वपरिकल्पनप्रोदोक्तिः संभावनं यदीत्यं स्यादित्पूहो न्य
 स्पतिद्वये यदि शेषो भवेद्धत्ता कश्चित्ता स्युर्गुणान्तव यथावा कस्तूरि।
 कामगारणमंडाद्रंधगुणमविलसादाय यदि पुनरहं विधिः स्यात्तलजि
 कायां निवेशाप्रिया मि यद्यर्थो लो कल्पनमतिशयोक्तिभेद इति काव्य
 प्रकाशकारः किंचिन्मिष्यात्व सिद्धर्थं मिष्यार्थं तत्र कल्पनम मिष्या
 ध्ववसितिर्वेषां वशये तव स्रजं वहन् अत्र वेषावशीकरण स्यात्पंता सं
 संभावितत्व सिद्धये गानकुशुममालिकाधाराण रूपार्थांतर कल्पनं नि
 ष्याध्यवसितिः यथावा अस्य द्योतिपतेः परार्द्धपरपालक्षीकृताः सं

॥
प्रपंचश्चित्रमीमांसायां दृश्यः एवमप्रकृतेन प्रकृतसमर्थनमुदाहृतमप्रक
तेनाप्रकृतसमर्थनम् यथा यदुच्यते पार्वतिपापवत्तमेन रूपमित्यव्यभिचारि
तद्वचः तथा हितेशीलमुदारदर्शनेतपश्चिनामप्युपदेशात्तांगतं ॥ यथावा दा
नंददत्तपि जलैः सहस्रापिरुटेको विद्यमानगतिरासितुमुत्सहेत यत्तदेतितः
कटकटाहतरान्निमंतोर्मदत्तपातिपतिः पटलेरलीनाम् यस्मिन्विशेष
सामान्यविशेषाः सविकल्पाः सनजिज्ञेसमहंतो हि दुर्धर्षाः सागाएव यत्रकस्य
चिद्विशेषस्य समर्थनार्थं सामान्यं विन्यस्य तत्प्रसिद्धावप्यपरितुष्यताकविना
तत्समर्थनाय पुनर्विशेषांतरमुपमाहित्यार्थात्तान्यासविधया वा विन्यस्यते
॥ तत्र विकल्पलंकाः उत्तरार्धयथाकथंचिदुदाहरणम् इदं तु व्यक्तमुदाहरणम्
अनंतप्रभवस्य यस्य हिमं न सो भाग्यविलोपि जातम् एको दोषो गुणसन्निपा

कु.

५२

-प

तेनिमज्जतीदोः किरणेष्विवांकः इदमुपमाश्रित्याविश्रान्तिरन्यसनेउदाहरणम् अ
 श्रान्तिरन्यसनविधिर्यथा कर्णरुतुदमंतराण्यसितंगाहस्वकाकस्वयमौत्कं
 दमकरंदशालिनमिहत्वामन्महेकोकिलंधन्यानिस्थलवेभवेनकतिचिद्व
 स्तनिकलरिकांनेपालदितिपालभालपतितेपंकेनसंकेतकः यथावा
 मालिंमप्रशशिवार्मधुलिदु कलंकोधतोमुखिततवद्वकतिलकांतना
 मादोषावितः कचनमेलनतोगुणत्ववक्तुर्गुणोहिवचसिभ्रमविप्रलं
 भो प्रोढोक्तिरुत्कजाहेतो तदेतुत्वप्रकल्पनं कचाः कालिंदजातीरत
 मालतोमसेचकाः काष्ठीतिशयाहेतोतदेतुत्वपरिकल्पनंप्रोढोक्तिः
 यथावदागतनैल्यातिशयाहेतोयमुनातदराहणितदेतुत्वपरिकल्प
 नम यथा कल्पतरुकासदो ग्रीचिंतामणिधतदशखानांरचितोर

शं

रामः
 रुद्रः
 शब्दोनि

संभवात् न च तैत्रेयसामान्यस्य कासांनसौ भाग्यगुणो गतानामित्यादि विशेषस
 त्येव मर्थनार्थं सामान्यं लोकसंप्रतिपन्नतया विशेषावतरणं विनैव बुद्धौ प्रतिष्ठितं ।
 त्वं संभवतीति श्लोके तन्म्यं सन्ननापेक्षितमिति वाच्यम् सामान्यस्य सर्वत्र
 लोकसंप्रतिपन्नत्वं नियमाभावात् न हि यो यो धूमवान्सोऽग्निमानिहूति
 व्याप्तिरूपसामान्यस्य लोकसंप्रतिपन्नतया यस्या महानस इति तद्विशे
 षरूपदृष्टांतानपादान संभवमात्रेण प्रसिद्धव्याप्तिरूपसामान्योपन्यासे पि
 तद्विशेषरूपदृष्टांतोपन्यासनैरपेक्ष्य संभवति न चैवं सामान्येन विशेषस
 समर्थतस्य ले पूर्वकचित्तस्य सामान्यस्य लोकप्रसिद्धत्वाभावे तत्तस्य बुद्ध्या
 रोहाय पुनर्विशेषांतरन्यसन प्रसंगा इति वाच्यम् इष्टापतेः अत्रैव विषये विक
 स्वरालंकारस्यानुपदमेव दर्शयिष्यमाणत्वात् किंच काव्यलिङ्गेऽपि न सर्व

कु.
५२

त्रसमर्थनसापेक्षत्वनियमः चिकुरप्रकराजयंतिति इत्यत्र तदभावात् उपमान
वस्तुषु वर्णनीयसाम्याभावेन निंदायाः कविकुलसु सात्वेनात्र समर्थनापेक्षत्वं
विरहात् न हितदास्यदास्येपि गतोधिकारितां नशारदः पार्वणशर्वरीश्वरेश्वा
दिषु समर्थनं दृश्यते न विशेषेणैवास्त्रिणा निना न च मत्स्यना अप्रतीका
रपाठव्याख्याभिरेव स्त्रियः कृता इत्यादिकाव्यलिङ्गं विषयेषु समर्थनापे
क्षाविहिष्य प्रतीकारपाठव्याख्यादिना समर्थनदर्शनाच्च न हितत्र स्त्रीणां
विषादिनिर्मितत्वाभावप्रतिपादनं समर्थनसापेक्षं सिद्धत्वात् तस्मान्न
दुभयतो व्यभिचारस्तु समर्थनापेक्ष समर्थने काव्यलिङ्गं तन्निरपेक्ष समर्थने
ऽर्थोत्तरान्यास इति न विभागः किंतु समर्थ्य समर्थकयोः सामान्यविशेषसं
बंधे ऽर्थोत्तरान्यासस्तदितरसंबंधे काव्यलिङ्गमित्येव व्यवस्थावधारणीया

१५
एम
५२

सूत्रं शिरसि धार्यते सामान्यविशेषयोर्द्वयोरप्युक्तिरर्थान्तरन्यासः तयोश्चैकं प्रसु-
 तमन्यदप्रसुतं भवति ततश्च विशेषे प्रसुते तेन सह प्रसुतसामान्यरूपस्य
 सामान्ये प्रसुते तेन सह प्रसुतविशेषरूपस्य च वाक्यार्थस्य नमर्थान्तरन्यास-
 तुक्तं भवति तन्नायस्य द्वितीयमुदाहरणं द्वितीयस्य द्वितीयश्लोकः नन्वयं का-
 व्यलिङ्गान्नातिविध्यते तथा हि उदाहरणद्वयेऽप्यप्रसुतयोः सामान्यविशेषयोर्हृतिः
 प्रसुतयोर्विशेषसामान्ययोः कथमुपकरोतीति विवेक्तव्यम् न हि सर्वथैव प्रसु-
 तानन्वयप्रसुताभिधानं युज्यते न तावदप्रसुतप्रशंसायोमिव प्रसुतव्यञ्जकतया
 ऽप्रसुतयोरपि सामान्यविशेषयोः स्वशब्दोपात्तत्वात् नाप्यनुमानालंकारश्च प्रसुत-
 प्रतीतिजनकतया तद्वदिह व्याप्तिपक्षधर्मताद्यभावात् नापि दृष्टान्तालंकारोपमा-
 नतया बिलम्बव्याघातदोषः स्ववधायकत्वस्य वीरकोपकरः वनतरुभंगध्वनिरिव ह्री-
 निद्रातस्करः करिणश्लेषादिषु सामान्ये विशेषस्योपमानत्वदर्शनेऽपि विशेषे सामान्य-
 स्य कचिदपि तददर्शनादुपमानतया तदन्वयसामञ्जस्याप्रतीतेः च तस्मात्प्रसुतस-

कु.
५.

समर्थकतयैवाप्रस्तुतस्योपयोगश्चापि वक्तव्यः ततश्च वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमेव
 नापि स्यात् न त्वलंकारांतरस्याप्यवकाश इति चेत् अत्र केचित् समर्थसापेक्षस्या न
 र्थस्य समर्थने काव्यलिङ्गतिरपेक्षस्यापि प्रतिभावे भवात् समर्थने र्थांतरन्यासः न हि
 यत्त्वेनेत्र समानकांतिसलिल इत्यादिकाव्यलिङ्गोदाहरणेष्विव अथोपादेयशब्दा
 शशांके प्रावृट्पयोशांततडित्कटाक्षा कासांनसोभायगुणोत्तमानां नष्टः परिभ्र
 म्पयोधराणं दिवाकरादुत्ततियोगुहासुलीनं दिवामीतमिवांधकारम् कुडिपिनूनं
 शरणं प्रपन्ने ममत्वमुद्यैः शीरसामतीव इत्याद्यर्थान्तरन्यासोदाहरणेषु प्रस्तुतस्य सम
 र्थनापेक्षत्वमस्तीति वस्तुतस्तु प्रायोवादो यमर्थान्तरन्यासेऽपि हि विशेषस्य सामान्ये
 न न समर्थनानपेक्षत्वेऽपि सामान्यं विशेषेण समर्थमपेक्षते एव निर्विशेषं न सामान्य
 मितिन्यायेत बहूनामप्यसाराणं संयोगः कार्यसाधक इत्यादिसामान्यस्य तु एवैराभ्य
 तेरज्जुस्तयानागोपिवध्यते इत्यादिसंप्रतिपन्नविशेषावतारणं विना बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वा

राम
५.

जा.
१६

ताकमन्यत्वयोः इत्ये एव सा मा नाधिकरणमिति प्रतीत्या अवच्छेदकः
तासंबंधेन तदुभय सामानाधिकरणस्य इत्ये एव सत्त्वान्वयमिच्छा इति भावः
नन्वेवं सेपत्वाधिकरणपटापवच्छेदेन वाच्यत्ववृत्तित्वाभावस्य घटीपल्ला
दो सत्त्वात्तादृशाभावाधिकरणमिच्छात्वं मत्त्वेव सेपत्वादिहेतौ इत्यत्र केव
लान्वयित्वमपि प्रदर्शितमसंगतमतं आह केवलेति द्वितीयेति तत्र साध्य
वद्भिन्नस्याप्रसिद्धत्वादिति भावः अप्यपीदं वाच्यं सेपत्वादोतादात्म्येन केव
लान्वयिहेतौ प्रथमजज्ञेते इत्यादिः संभवति प्रमेयावच्छेदेन वाच्यत्ववत्ता
तादात्म्यविरहितेऽप्रसिद्धेः नवघटापवच्छेदेन वाच्यत्ववत्तादात्म्यविरहो
घटत्वाशुलभः तथा सति घटत्वं घटे न वाच्यम् इत्यादिप्रतीत्याऽपि ततः तत्र
स्याधिकरणनिरूपितहेतुतावच्छेदकसंबंधेन साध्यवृत्तित्वाभावोक्तत्वात्
एव घटक इत्यभिप्रायेण द्वितीयजज्ञेते एवमिधानमस्वपदस्य तत्साधुत्वं त
किं तु सत्त्वात्तादात्म्येन पटात्मकहेतवधिकरणीभूतपटव्यक्तिनिरूपिततदा
त्त्वेन वाच्यत्ववत्तादात्म्यकत्वाभावश्च पटावच्छेदेन पटत्वादावेव वृत्तिश्च
वाच्यतः केवलान्वयित्वं वृत्तिमदत्तताभावाप्रतियोगित्वमात्रं न तत्र अवच्छेदकं तम

सत्त्वविरिति निरूपयद्वा मां मपि दुव्यं न सत्ताव विरिति प्रत्ययप्रसङ्गः सत्ताभा
 ववतावुद्धिं प्रति सत्तावतानिश्चयस्यैव विरोधितयातप सत्तात्वात् स्वातन्त्र्येण वि
 रोधित्वात् एकत्वेनेगौरवात् एवं विशेषणविशेष्योभयपक्षाहक सामं गीवि
 र्हेपि विशिष्टाह प्रसङ्गः तदुभयग्राहकसाम्य्या विशिष्टमहे हेतुत्वात् एक
 ल्यने गौरवात् तस्फुटमेवेत्यत आ अनतिरेकेति गुणस्तु विशिष्टायाति
 रित्तत्वादिति शेषस्य विशिष्टनिरूपिताधिकरणत्वस्यातिरिक्तत्वादित्यर्थः
 तस्याच हेतुतावहे एक विशिष्ट हेत्वधिकरणवदेन तादृशवृत्तिसाभाव
 वात्वं प्रवेक्षितमतो नाव्याप्तिरित्याशयः ननु विशिष्टाधिकरणत्वमपि
 नातिरिक्तं विशिष्टसत्तावानिति प्रतीतेः प्रत्येकनिरूपिताधिकरणत्वाद्
 पावगाहितपेवोपपत्तेः अन्यस्याविशेषणभावनिर्णयदशाया मपि विशि
 ष्टसत्त्वप्रतीत्यापत्तेः विशिष्टतावतावुद्धौ विशेषणभाववताज्ञानस्य प्रति
 बंधकतायाः स्वातन्त्र्येण कल्पनाशुतात् तन्पुच्यते तदाप्याह अनतिरिक्त
 वेति ति प्राहुः विशेषणेति विशेषणगुणकमन्वितत्वं विशेष्यसत्त्वं न अन
 योः सामानाधिकरण्योत्पन्नसंबंधस्यैवेत्यर्थः साक्षात्संबंधेन व्यापिचारि
 त्यादाह पांपायेति अत्र ब्रूदकतायाः सत्त्वपक्षबंधेनेत्यर्थः सत्तागता

जा.
१५

नसत्तादव्याप्तिः महानसादेरविकालिकारिसंबंधेन पर्वती पभूनाद्यधिक
रत्वात् अत्र साध्यवद्वृत्तित्वाभाववतापामवच्छेदकत्वादिति वाच्यम् स्या
क्षिन्नाधिकारणवच्छेद्यसाध्यवद्वृत्तित्वाभाववद्वृत्तिधर्मवत्त्वमित्यपफरति
तार्थस्य तत्तद्धूमत्वधर्ममात्रेण वल्लहसंभवेन धूमत्वस्य हेतुतां
वच्छेदकत्वेपि सत्यभावात् तस्यापि विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वात् तत ए
वाव्याप्तिवारणसंभवे हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकारणप्रवेशे तोरव
मसंभवावाविशिष्टनिरूपकाधिकारणत्वाप्रसिद्धेः एतः सत्त्वादेर्व्याप्य
तानवच्छेदकत्वेनाप्येव कथापाहेतो रूपन्यासोन इति साधे
ननु विशिष्टस्यातिरिक्तत्वे मानाभावः न च गणे विशिष्टसत्तावा न इति
प्रतीत्यभाव एव मानम् गणस्य विशिष्टनिरूपिताधिकारणत्व विहादे
वता एव प्रतीत्यसंभवात् न च विशिष्टनिरूपिताधिकारणत्वं यद्यतिरि
क्तं तदा विशिष्टसत्यमेवातिरिक्तमसु विशिष्टाधिकारणतापाः कृत्वा
धिकारणता स्वरूपत्वाभ्युपगमात् किंच विशिष्टस्यातिरिक्तत्वे इयं विशि

१५

१५

१५

१५

व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरन्नाहव्यभिचारीणात्त्विति तादृशीति हेतुतावदे
 रससंबन्धेन हेतुमतीत्यर्थः तादृशाभाववन्त्यमे साध्यवद्भूतित्वाभाववत्वं
 अत्रैवं निमित्तमवंप्रमाणापत्तिरुक्तायामित्यादि एवं सतायापि प्रवृत्तत्वा
 मानाधिकरण्यविरोधे विशिष्टसत्त्वमिति विशिष्टसत्त्वशब्दबोध्यहेता
 वित्यर्थः यथाश्रुतगुणरूपमन्यत्वं विवक्षायां सताव्यक्तौ अव्याप्त्यां
 कायागुताग्रं धेनतदनिरसनासंगत्यापत्तेः अतिरिक्तत्वादिति दिशि
 व्यविशेषणभ्यामतिरिक्तत्वादित्यर्थः तथाच गुणादिकं न हेत्वपि
 करणमतो नाव्याप्तिः उपपत्त्यमप्येकविशिष्टापत्त्यंतच्चातिरिक्तमे
 व अतः स्य शब्दान्भूतत्वमूर्तत्वोभयस्यात इत्यादौ नाव्याप्तिर
 तिभावः यद्यपि हेतुतावदेदकविशिष्टहेत्वधिकरणवदेदेनेत्युक्ता
 वपि विशिष्टसत्त्वादिति हेतौ नाव्याप्तिः नच धूमाधिकरणमहानसा
 यवदेदेन पर्वतीयधूमेवान्निमित्तसंयुक्तत्वाभावस्य चाशिनीयन्याये

जा:

२५

नत्वोक्तौ वहिमान्भूमादित्यादावव्याप्तिः स्वावयवावच्छेदेन वहिमत्संप्रुक्त
त्वाभाववतो भूमास्याधिकरणतायाः साधनवत्पर्वतादौ सत्त्वात् साध्यव
बद्धतित्वाभावविशिष्टधर्मव्यक्तित्वावच्छिन्नाधिकरणत्वं हेतुतावच्छेदक
संबन्धेन हेतुमतः तद्व्यत्यक्तौ वहिमान्भूमादिदेवाच्यं संपत्तौ दित्यादौ
सर्वत्रैवासंभवः साध्यवत्संप्रुक्तत्वादिविशिष्टतत्तद्रूपादिव्यक्तित्वस्य गुरु
तया प्रमेयरूपत्वावच्छिन्नाधिकरणताया इव तत्रैव चिन्नाधिकरणत्वाप्र
सिद्धेः केवलस्यातिप्रसंग एव विशिष्टधर्मस्याधिकरणत्वं हेतुरूपकता
वच्छेदकत्वकल्पनादिति सार्वभौमानां मते प्रतियोगिताया एव तदधिकर
णताया अपि गुरुधर्मवच्छेदत्वोपगमात् नून्यथा समवेतत्वादिकस
पेक्ष्य सत्तादिवत्समवेतत्वस्य गुरुतया साध्यवद्धतित्वत्वावच्छिन्नप्रति
योगिताकाभावाप्रसिद्ध्या सत्ताकाद्व्यत्यक्तत्वादित्यादावव्याप्तिप्रसंगः
नेनु साध्यसामानाधिकरण्यवतो न तदभाववत्त्वमतो प्रव्यं रण्य इत्यादेः

तम

२५

पर्वती यस्मादावेवप्रसिद्धमितिभावः यद्यपिरूपो बहिःसंयुक्तत्वात्
भावस्य व्याप्यवृत्तित्वात् तत्र पर्वतादिकं तावावेदकं भावाभावयोरेक-
त्यर्थमेवावेदकभेदस्वीकारादप्रसिद्धिगदवस्थानचमहात्तसः संयुक्ते
कालिकादिसंबंधेन कालिकादिसंबंधेन पर्वततेष्वप्यदो बहिःसंयुक्त-
त्वाभावस्य पर्वताद्यववेदकत्वप्रसिद्धानदोषरतिवाच्यम् इत्यपि तद्रूप-
नृतप्रसादित्यादौ तद्रूपाधिकरणववेदेन तद्रूपवत्समवेतत्वाभावाप्रसि-
द्धे दुर्गीत्वात् तथापि पर्वताद्यववेदेन तदीये रूपेण बहिःसंयुक्तत्वमित्या-
दिप्रतीत्या व्याप्यवृत्ते एव वेदकस्वीकारादित्यमभिधानम् हेतुताववेदकसं-
बंधेन साध्यवृत्तित्वाभावे विशेषस्य यस्य अधिकरणं हेतुधिकरणं तद-
न्यत्वे वाग्रंथतात्पर्यम् तथा च व्याप्यवृत्ते एव वेदकत्वासाध्यव-
ृत्तित्वाभावविशिष्टस्य तस्याधिकरणमादायैव लक्षणसंगतिः न च
वस्तुगत्या साध्यवृत्तित्वाभावविशिष्टस्याधिकरणं हेतुधिकरणं तदि

जा

१२

गुतावकेदकसंबंधेन साध्यवद्वतित्वागुको संबंधसाभात्येन हेत्वधिकर
 णावकेयसाध्यवद्वतित्वाभावो न प्रवेश्यः साधनाधिकरणवकेयता दृशा
 भावाप्रसिद्धेः किंतु यत्किंचित्संबंधेन साध्यवद्वतित्वाभावः प्रवेश्यः त
 याच हेत्वधिकरणपर्वतायवकेदेन पूमादौ बहिःसत्सवेतत्वाद्यभावसत्त्वा
 दसंभवा एव स्याद्यदितेनैव संबंधेन साध्यवद्वतित्वप्रवेशो न स्यादिति भावः
 ननु हेत्वधिकरणवकेयत्वविशिष्टस्य साध्यवद्वतित्वाभावस्यापि स्वरूपा
 प्रसिद्ध्या लक्षणमिदं न संभवति तदधिकरणस्यैव तन्निष्पन्नमवित्तेदक
 तया गानजलत्वं दो बहिःसत्पर्वतसंयुक्तत्वाभावस्य पूमवत्पर्वतानव
 यत्वा दत्त आह तादृशाभावश्चेति हेत्वधिकरणवकेयसाध्यवद्वतित्वा
 भावश्चेत्यर्थः संबंधांतरेण हे गुतावकेदकसंबंधान्न संबंधेन तथाच हे
 गुमाद्यवतायवकेयत्वविशिष्टस्य बहिःसंयुक्तत्वाभावात्स्याधिकरणत्वं

७

म

१३

हेतुभ्यामभावस्य सत्त्वादतो भिन्नत्वपर्यन्तानुसरणम् न ह्यनुना व्याप्यवृत्तिः
तद्व्याप्यवृत्तित्वे तादृशवृत्तित्वाभावकता योजनीयव्यक्तिस्तद्देदकूटवत्त्वं
वाच्यमिति भावः हेतुतावक्केदकसंबंधेन हेत्वधिकरणे इत्यस्मिन्पक्षे
स्वावयवे संयोगेनेति अवतावपिन सति इत्यन्वयः तस्याच तादृशसंब
ंधेन हेत्वधिकरणत्वाप्रवेशे त्वावयवावक्केदेन धूमस्य वह्निमदसंयुक्तं चाह
हिमाधूमादित्यादावव्याप्तिः स्यान्न पुनरसंभवो वाच्यः इदं वाच्यं अपत्वा
दित्यादौ सत्तासंभवादिति भावः अत्र चोत्पत्तिकालावकिन्ने घटे पृथि
वीत्ये रूपवत्त्ववृत्तित्वं नेत्यादिप्रतीत्यादृषि वीत्वादौ रूपवत्त्ववृत्तित्वाभावात्
पामे हेत्वधिकरणनिष्ठमवक्केदकेत्येति रवदिनंग्रामे तेनोक्तवान्
पि वीत्वादित्यादौ नाव्याप्तिः तत्र घटनिष्ठावक्केदकत्वस्योत्पत्तिकालेना
वक्केदादिति धेयम् तेनैवेत्यस्य फलमाह वह्निमति च समवायेनेति हे

जा.
१२

परिहरति क्वचिदिति विशिष्टसत्तावान्नातेरित्यादावतिव्याप्तिरित्यर्थः विशिष्टप
र्मावहिन्नाधिकरणत्वस्यैतत्तदवहिन्नाधेयत्वस्यानतिदिशिभावः यत्किंचिदिति
साध्यवद्भक्तिप्रतियोगिकभेद इत्यर्थः नानाधिकरणसाध्यकेति साध्यतावद्देद
कावहिन्नाधिकरणं नानातन्त्र्यार्थः तेन कस्याश्चिद्वद्भक्तिव्यक्तं नाना
धिकरणवृत्तित्वविरहेऽपि न वन्त्यादिसाध्यकैः पूमाद्यसंग्रहः सर्वत्र केवलान्वयि
नितद्विनेच सार्वभौमतमुत्थापयति केचित्त्विति हेत्वधिकरण इति सूत्र
योऽवच्छेपत्वं तच्च साध्यवद्भक्तित्वाभावेऽनितम् तेनैवेति हेतुतावद्देदक
संबंधेनैवेत्यर्थः तस्य च साध्यवद्भक्तित्वेन सहान्वयः साध्यवत्त्वमपि ये
न संबंधेन पेन स्येण साध्यता तेन संबंधेन तद्रूपावरि न वत्वं वाप्यमते
न समवायेन वापेन वन्हेः साध्यत्वे विशिष्टसत्त्वसाधकजात्यादेः च नाना
व्याप्तिः तदधिकरणमिन्नत्वमिति तदर्थं तोमविवत्त्वोक्तौ प्रव्यं सत्त्वादित्या
दावतिप्रसंगः गुणधवक्ष्यस्य प्रव्यत्ववद्भक्तित्वाभावोऽव प्रव्या नर्हि दे

७

राम

१२

न

१

दिनेत्यव्यायकाभावप्रतिषेधः अधिकरणतासामान्यकत्वमिति निष्कर्षो बोध्यः
 तेन सतावाद्भवत्वादित्यादौ नाव्याप्तिः ननु प्रागुक्तस्यार्थस्य शब्दांतरेण भिन्नमनुवा
 दः सत्त्वात्तासंभवि साध्यं यदधिकरणानधिकरणतत्त्वानधिकरणत्वस्य साध्यं च द्विजा
 वतित्वानधिकरणत्वस्य च प्रागुक्तस्य साध्या नधिकरणानधिकरणत्वशब्दना बो
 धनादत आह चरमेति तत्त्वाधिकरणत्वाभावे तत्त्वाभावस्याप्रवेशो द्वैपर्य्यसंभ
 वीत्यत उक्तम् अनतिप्रयोजकतमेति तथा च प्रकृतलक्षणवाक्यस्य साध्यं यदधि
 करणानधिकरणतत्त्वभावः साध्यस्य पदनधिकरणं तद्वृत्तित्वाभाव एव तासंभवे
 प्रागभिप्रेतार्थस्य शब्दांतरेण भिधानमनुवादः सत्त्वात्तासंभवत्येवेति भावः साध्यमि
 ति साध्या नधिकरणेत्यादौ मध्यवर्तिनो ध्वन्यासेन चरमाधिकरणत्वांघेन सहान्व
 यादेव तल्लाम इत्याशयः केवलान्वयीति श्रव्यामिरिति परेणान्वयः अत्रोक्तो
 हेतुमाह साध्यानिष्ठोति नानाव्यक्तिसाध्यकेनेति मूलोक्तध्वन्यहेतुमभिप्रेत्य ते
 न शब्दवातागनत्वादित्यादिना नानाव्यक्तिसाध्यकाव्याप्तिविरहेपित्वातिः नूनतां

जा.
११

तथाचहेतुतावदकसंबंधावहिन्नपदमीवहिन्नाधिकार एतासांभावत्वेन साध्यनिष्पा
धेयत्वा निरूपकाधिकार एतव्यापकत्वं तद्वर्तमानमर्थः तेन वदन्ति निष्पाधेयत्वा नि
रूपकाधिकार एतज्जादो कालिकत्वं धेनूमाधिकार एतासां विविधैर्वाप्याप्तिः
नचावत्सधिकार एताभावस्यापि प्रमेयत्वादिता पूमाधिकार एतव्यापकत्वेप्यपि
व्याप्तिः नचहेतुतावद्वैदकसंबंधेन मद्गर्भावहिन्नाभावत्वेन तादृशशुद्धेकर एताव्या
पकत्वमित्यस्यैव सम्यक्तेऽधिकार एताभावपर्यंतप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यं वृत्त्यनि
यामकसंबंधेन हेतुतामां व्याप्तिप्रसंगात् तादृशसंबंधावहिन्नप्रतियोगित्वप्रति
देः अस्माकं हेतुतादृशसंबंधेन मद्गर्भसंबंधित्वं स्वरूपपरं संभावहिन्नाभावमादाय त
त्तासंभवात् किंचाधिकार एताऽप्रवेशो वत्सादे साध्यत्वे संयोगादे संबंधेनाधि
रूपादिहेतावतिव्याप्यापतिः संयोगेन रूपाद्यभावस्यैव तान्वपितभावहि निष्पाधे
यत्वा निरूपाधिकार एतव्यापकत्वादिति भावः साध्यसंज्ञेनेति अत्राविसाम्यं राम

एकगगनादौ हेतोरिति चेऽपि नातिव्याप्तिः तद्धेतोसाध्यमन्वदतोतत्रावद्रव्यसत्त्वं
 दित्यादौ नातिव्याप्तिरिति भावः ननु साध्यनिष्पाद्येयत्वनिरूपकाधिकार एव तित्वमव
 श्यं हेतुतामटकसंबन्धेन ग्राह्यम् अन्यथा वह्निनिष्पाद्येयत्वनिरूपकेत्वात् त्वेव समक
 पादिना धूमादेस्तत्वादव्याप्तापत्तेः सतावान्द्रव्यत्वाद्भूतादित्यादावव्याप्तिः साध्यनि
 ष्पाद्येयत्वनिरूपकजात्यादौ समवायेन संबन्धेन वावृतेरप्रसिद्धेः किं कथं विशिष्ट
 मत्वादावव्याप्तिः द्रव्यत्वनिष्पाद्येयत्वनिरूपकगुणादिवृत्तित्वस्य विशेषसत्तायांस
 त्वादव्याप्तिरेवेत्यत आह साध्यनिष्ठेति धूमनिष्पाद्येयत्वनिरूपकेऽप्यलादौ वस्तु
 धिकरणत्वाभावसत्त्वाच्च मिथारिण्यतिव्याप्तिरतो व्यापकेति व्यापकत्वं गुप्रतियोगि
 वैषयधिकरणमप्यटितमेव ग्राह्यं तेन धूमनिष्पाद्येयत्वनिरूपकत्वस्य अप्यवृत्तितयात
 दभास्तत्प्रापः पिंडवृत्तित्वेऽपि नातिव्याप्तिः वस्तुधिकरणत्वगगनीर्भवेत्वावह्निनाभा
 वस्य धूमनिष्पाद्येयत्वनिरूपकाधिकरणत्वव्यापकदतिव्याप्तिरतः सामान्यपदम्
 तो

जा.

१

त्वोक्तौ महागौरवमत आह साध्यनिष्ठाति साध्यनिष्ठाभावप्रतियोगित्वसद्देतोरप्य
स्तीति अतस्साध्यसामानाधिकरण्याभावउक्तः नचसाध्यनिष्ठस्यसामानाधिकर
ण्यभावस्यप्रतियोगित्वसामाधिकरण्यएववर्ततेननु स्यादौ ह्यस्येदेतावद्विषयातिः
साध्यनिष्ठाभावप्रतियोगित्वानिर्गमकाधिकरणरुतित्वस्यविधित्वान्
वस्तुतोऽसामानाधिकरण्यसामानाधिकरण्यसंबन्धेनाभावः सामानाधिकरण्याभा
वरुतिपरमार्थः नचैवंद्रव्यवृथिवीत्यादित्यादावव्याप्तिः सामानाधिकरण्यभा
वस्यव्याप्यवृत्तित्वेनसाध्येऽस्तत्वात् एतदस्वरासेनैववाकल्यांतरानुसरणं दिति
नचैवमपिबहिःसाध्यमादित्यादिविषमव्याप्तिहेतावव्याप्तिः वक्तुनिष्ठस्यद्वैतवृ
त्तित्वत्वाद्यविधिनाभावस्यप्रतियोगिभूतंपदाधेयत्वंतन्निर्गमकेपर्वतादौद्रमादे
र्वर्तमानत्वात् साध्यसामान्यनिष्ठाभावप्रतियोग्यधेयतातिरूपकाधिकरणवृत्तित्वो
क्तौ महागौरवमत आह साध्यनिष्ठाधेयत्वेति अत्राधेयत्वंसाध्यताघटकसंबन्धेन
ग्राह्यं तेनरूपवात्तहाकालत्वादित्यादौसंबन्धसामान्यरूपनिष्ठाधेयतातिरूप

13

म
५

शिष्यवैशिष्ट्यावगाहिस्त्वोपस्थाप्याभावधर्मिकान्यपबोधजनकत्वं तदमीव हि न प्रति
 योगित्वेन प्रतियोगिता संसर्गधीजनैर्बुद्ध्यतेः इकांस्तु विशेषः पदुयोनास्तीत्यादिशब्देसां
 सर्गिकीप्रतियोगितावगाहिताप्रसिद्धेन यदव्यावहितप्रतियोगितात्वे तत्तु निरूपेता
 पीतः शंखोनास्तीत्यादौ तु पीतशंखत्वावहितप्रतियोगितात्वे प्रसिद्धे नैवेत्यादिकं बहु
 तरमूहनीयम् साध्यासामानाधिकरण्यपदस्य साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वात्कृत्वेसा
 ध्यवैयधिकरण्येत्यादि द्वितीयलक्षणो न योनिरुक्त्यापत्तिरतो व्याचष्टे साध्यसामाना
 धिकरण्यस्येति तत्त्वमिति परेणान्वयः वक्तिमात्रस्यैव व्यधिकरणतत्तद्व्यासमाना
 धिकरणत्वाद् वक्तिमात्रमादित्यादावव्याप्तेराह पदधिकरणेति पदधिकरणमनधिक
 रणं पत्येति बुद्ध्यत्यापस्याधिकरणं साध्यतदधिकरणमित्यर्थः तत्र दूमाधिकरणं तु तव
 हितामान्यानधिकरणमतो नाव्याप्तिरिति भावः ननु यद्यपि त्वरूपमव्यक्त्यधिकरणं
 साध्योक्ततद्धूमानधिकरणं तदव्यक्तित्वानधिकरणत्वं वन्त्यादेरप्यस्यतो धूमवान्वक्तु
 रित्यादावतिव्याप्तेः पदव्यक्त्यधिकरणं साध्यानयितधिकरणं तत्तदव्यक्तित्वानधिकरण

जा.
२

15

गः घटनधिकरणं भूतलमित्यादौ तु लक्षणयाऽधिकरणपदमेव घटाधिकरणार्थकं घटपदं तु ता-
त्पर्यग्राहकमन्यथाऽधिकरणपदेनाधिकरणसामान्यमिन्नत्वीकौ भूतले तस्य बाधादन्व-
यानुपपत्तेः न वयमन्वितस्यैवाधिकरणस्य भेदस्तत्र न जाकोपनीयः समास-
मुत्तरपदार्थमात्रात्वमित्युच्यतेः अन्यथा नीलाद्यदौ घटइत्यादौ नीलपटां न्यस्य परत्वं
नीलाः प्रमेयः पटइत्यादौ तु नीलप्रमेयान्यस्य परत्वं मतीयेत् वस्तुतस्तस्यैव अधिक-
लेभ्युत्पत्तिवैचित्र्यात् प्रतियोगितानवहेदकं घटनधिकरणं भूतलमित्यादौ घटाद्यस्यैव
ऽधिकरणदेर्भेदोभासते इत्यन्यत्र त्रिपदतत्पुरुषानुपगमेऽपि पटस्य नाधिकरणं जाते योगि-
तायाः नावहेदकमित्यादिरीत्या त्रिपदतत्पुरुषेण विशिष्टलाभसंभवादि तनुपरमार्थः
पीतः शंखो नास्तीत्यादौ तु शाब्दबोधस्तु न शंखत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वं प्रवगाहते तन्नात्र स्यात्
न पितावहेदकत्वात् शंखवतपानिश्चिते धर्मिणि अपि तादृशप्रयोगात् परं पीतशंख-
त्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वेन संसर्गमर्यादमाप्रतिवोगित्वमवगाहते न जादि पदाभाप्य इमं वि-

गम
१५

नीलो घटो नास्तीत्यादौ तु नीलघटत्वस्यान्वयितावहेदकवेतादृशधर्मावहिनप्रतियोगित्व
 मेव संसर्गेन तु नीलत्वादिप्रत्येकधर्मावहिनप्रतियोगित्व नीलघटस्य पीतघटस्य चाधिक
 रणेतादृशप्रयोगापलापापत्तेः नीलोपलक्षितस्य घटत्वमन्वयित्वावहेदक
 त्वेतु घटत्वावहिनप्रतियोगित्वमेव तथा संयोगेन घटो नास्तीत्यादौ तु तृतीयाविभ
 क्तेर्नावहिनत्वमर्थः संसर्गीभूतप्रतियोगितायांतदन्वयात् किंत्ववहिनप्रतियोगिता संभव
 कत्वं प्रतियोगितामात्रं वाऽवहिनत्वसंसर्गेण संयोगादेस्तत्रान्वयादेव विशिष्टत्वमसंभ
 वात् न चैवं संयोगे घटाभावस्यैव समवायेन घटविशिष्टद्रव्यत्वाभावतया समवायेन
 कपाले घटो नास्तीति व्यवहारपत्तिरिति तृतीयांतसममिमांसास्पृते तदुपस्था
 प्यप्रतियोगित्वस्यैव संसर्गताया व्युत्पन्नत्वात् समवायावहिनघटप्रतियोगिताकाभा
 वस्य च कपाले विरुद्धात् अस्तु वा घटत्वावहिनस्यैव संयोगादिसंबन्धावहिनस्यापि प्र
 तियोगित्वांशे संसर्गमर्थदयैव भाने तृतीयांतसममिमांसास्पृते निषामकत्वाच्च नातिप्रसं

सत्त्वेन तादृशसंबंधेन भ्रमत्वस्य वक्तुमशक्यत्वात् परत्वादेरन्वयितानवके
 दकतया तदवच्छिन्नप्रतिपक्षित्वसंबंधेन प्रमेयत्वादि विशिष्टत्वेनैकां
 क्षत्वाच्च अन्यथा तत्त्वविषयो नास्तीत्यादेः प्रमाणत्वापत्तौ स्तत्तद्वद्वत्त्वाव
 च्छिन्नप्रतिपक्षित्वसंबंधेन परविशिष्टस्य परविशेषाभावस्य तत्र सत्त्वात् एते
 न सत्ता समवायिन्यपि गुणादो विशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नस्य समवायेनासत्त्व
 वद्वत्त्वावच्छिन्नप्रतिपक्षित्वसंबंधेन परत्वावच्छिन्नवतोपि रूपापभावस्य
 न तादृशसंबंधेन प्रमेयत्वापवच्छिन्नवत्त्वमतः प्रमेयनास्तीत्यादौ परत्वापव
 च्छिन्नप्रतिपक्षित्वसंबंधेनैव प्रमेयत्वापवच्छिन्नस्याभावांशे भ्रमत्व
 मित्यपि प्रत्युक्तम् परत्वादेरन्वयितानवके दकतया तदवच्छिन्नप्रतिपक्षि
 त्वसंबंधेन प्रमेयत्वविशिष्टस्यान्वयेनैकांक्षतया तथाशाब्दस्यासंभवादि

संसारः ननु वस्तुगत्यापदत्वावच्छिन्नयोगित्वं तन्मात्रं फोनेत्यत्र पदत्वावच्छि
नत्वास्यापि अनुभवसिद्धत्वात् अन्यथा प्रतियोगिताव्यक्तिभिरेव ततश्चि
दुत्पत्तौ पदत्वादेस्तदवच्छेदकत्वमेव न स्यात् मानाभावस्तु अतएव केच
न च यिं ये वह्निर्नास्तीत्यत्र वह्नित्वं तदवच्छिन्नत्वं प्रतियोगित्वं च संसर्गमि
च्छादयाभासत इति स्वयमुक्तम् इत्यमेव च प्रमेयनास्तिकं बुद्धीवादिमा
नास्तीत्यादिशाब्दबोधानां संसर्गकोरावेव प्रतियोगितायां प्रमेयत्वापव
च्छिन्नत्वापवगाहितया भ्रमत्वं संसर्गप्रकारसाधारणविशेष्यविशेषणभा
वस्यैव भ्रमोपपत्तकत्वात् अन्यथा स्वरूपसंबंधेन प्रमेयत्वाय न प्रतिपो
गित्वस्यातीकतयाः खंडतत्संबंधेन प्रमेयस्याभावे धर्मिणि अन्वयासं
भवेन भ्रमत्वा उपपत्तेः सैक्यपरागेणाप्यसतः संसर्गमिच्छादयाभासस्या
नंगीकारात् कृत्तेन पदत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेन चाभावे प्रमेयत्वा

त्व

य

जा.
१

अत्र च इदं घटान्तरादित्याय प्रयोगः ध्वनिश्च प्रति यो गिता कृत्वेन भेदोऽ
न्यादिपदेन बोध्यते तद्वत्तत्तु धर्मस्यैवानु यो गिता कृत्वेन कृत्यात् तत एव
त घटो घटान्तरादित्याय प्रयोगः संभवात् नीलपटत्वं स्यात्तु यो गिता कृत्वेन कृत्यात् त
र्थता नुस एण मिति मंतव्यम् नीलो घटो घटान्तरादित्याय प्रयोगः संभवात्
तथैव प्रकृतोपयोगित्वसंगतेः घटादन्तरादित्याय प्रयोगः संभवात् तत एव
पंचमीसमासे तु प्रविभक्ति स्मारिते प्रति यो गित्वे प्रकृत्यर्थतावच्छे
दकावच्छिन्नत्वं स्य संसर्गाधीत्याभा नना श्रित्यक्यंचित्संगमनीयः
पटः पटो नेत्यादौ तु पटपदं मुख्यार्थकमेव तत्प्रकृतत्वं पटत्वाव
च्छिन्नप्रति यो गिता कृत्परम् निपातान्ति स्फल एव न मार्थस्यो भेदस्याव्यु
त्पन्नताया नज्यदोषस्यापिते भेदे पटत्वावच्छिन्नप्रति यो गित्वसंस
र्गतौ व पटस्यान्वयसंभवात् पटत्वावच्छिन्नप्रति यो गित्वं तु पटत्वम
वच्छिन्नत्वं प्रति यो गित्वं चेति त्रितयमेव विशेषण विशेष्यभावापन्नं।

19

रिक्तः

तप

१

वत्प्रतियोगिताकान्यत्वस्य भूमादिमत्तिसत्त्वादव्याप्तिरत आह अने
ति तथा च साध्यवत्पदेन निरुद्धत्वात् साध्यवत्पदस्य साध्यता
वक्त्रेदकविशिष्टत्वे साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यान्यपद
स्यैकदेशन्यत्वे तादात्म्येनान्वयात् साध्यवत्ति च साध्यवत्त्वावच्छिन्न
प्रतियोगिताकभेदासत्त्वानाव्याप्तिः गुह्यमस्य वक्त्रेदकत्वोपा
मात्र इव्यं पृथिवीत्वादित्याद्यव्यत्यत्वविशिष्ट इव्यत्वावच्छिन्नभेदा
प्रसिध्दानाव्याप्तिरिति भावः यद्वर्माविशिष्टबोधकपदसमप्रिव्याहते
नान्पादिपदेन उपर्युक्ते इत्यत्वादौ तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताक
त्यप्रकारेणैव तादात्म्येनान्वयेन ननु तद्वर्माश्रयप्रतियोगिताकत्वेने
त्यत्रानानमाह नहीति तथा च तादृशव्युत्पत्त्यकारेणीतपदे पदप्र
तियोगिताकभेदासत्त्वात् नीलोपदोपदान्य इति व्यवहारः स्यादिति भावः

जा.
६

साध्याभाववतिसाकल्याप्रसिद्धेतिर्यः ननु साध्यादिभेदेन नैवेद्येति प
त्रैकव्यक्तिक एव विपक्षः तत्रात्रान्वयस्य साध्याभाववतिसाकल्यं विशेष
तान्देयम् अशेषत्वस्यैव साकल्यं देयमतो दोषांतरमाह निधूमित्वव्या
प्यहति निधूमित्वस्य साध्यात्वे यत्रैकव्यक्तिकमित्यनेनैव गताप्यस्यात् 21
त्व अतो व्याप्यपर्वतं निधूमित्वव्याप्यस्यापि त्रिहादेः त्रिहत्वादिना साध्यात्वे
व्यत्युभावस्य व्यभिचरित्वात् अतंग्रहो न रोधापेक्षया उक्तमतत्वेन साध्य
इति निधूमित्वादिव्याप्यत्वेन साध्यत्वार्थः प्रत्येकमिति तस्याचहेत्
भावस्य महानसीयादिवहेः साध्याभाववत्सकलांताति पर्वतापवृत्तित्वा
दव्याप्तिरिति भावः निरुक्तप्रतियोगिवैयर्थ्यादप्यधिकारपावर्द्धि न साध्याभा
वव्यापकतायवेदकं निरुक्तप्रतियोगिवैयर्थ्यादप्यधिकारपावर्द्धि न पक्षमिव
विलाभावत्वं तद्वर्धवत्वं व्याप्तिरित्युक्तौ तु नैष दोष इति ध्येयम् ननु सा

हे त्वभावे प्रति योगिता वदका वदित्वा प्रति योगि- पापिकरण विवक्षायाः
 फलमाह तेन द्रव्यत्वादाविति अन्यथा साध्याभाववति गणदो विशिष्टस-
 ताभावस्य सत्ता रूप प्रति योगि समानाधिकरणत्वात् अस्यासिरेव स्यादि-
 ति भावः अत्र द्रव्यत्वस्य साध्यातायां सकल साध्याप्रसिध्याऽव्या-
 प्तेरुक्त विवक्षायाः प्रतीकारादपि तेन गणवत्त्वादिसाध्यस्यापि संग्रहः
 द्रव्येतरा समवेतमात्रं वा प्रकृते द्रव्यत्वमिति बोध्यम् हेतुता वदका रूपेण हे-
 त्वभावप्रतियोगित्वविवक्षायाः फलमाह त्वेति सत्त्वादाविति द्रव्यत्वादे-
 साध्यस्य न प्रज्जते यत्रैकव्यक्तिकमिति तथा द्रव्यं पृथिवीत्वादित्या-
 दावर्ज्यं हि सत्तत्र सकल साध्याप्रसिद्धे रित्यर्थः नन्वितोष्य स्वरसात्ताध्य-
 सामान्याभावस्यैव निवेशितत्वात्ताध्ये साकल्यं नोपमित्यत आह विप-
 क्षोवेति यत्रैकव्यक्ति फलपत्र प्रज्जते तथा च यत्रैकव्यक्तिरेव साध्यसा-
 मान्याभाववती तत्र गानावति धर्मवान् गानान्यत्वादित्यादावव्याप्ति-

भा.
५.

गितावच्छेदकार्तिषट्कसंबंधेनाद्वैदकस्य वैशिष्ट्यलाभाय तेन रूपदो
 कालिकसंबंधेन भूमत्वाच्चिह्नकादादेः संयोगेन सत्त्वपिना व्याप्तिः तं २३
 त्मत्तिप्रोक्तत्वं हेत्वभावप्रतियोगित्वं हेतुतावच्छेदकस्येति हेतुतावच्छे
 दकसंबंधेनेत्यपि बोध्यम् तेनात्मनि न द्वयत्वादित्यादौ साध्याभाववत्त्वा
 त्मनि वर्तमानस्य प्रतियोगिप्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिव्यक्
 णस्य कालिकसंबंधावच्छिन्नस्य द्वयत्वाभावस्य प्रतियोगित्वेऽपि द्वयत्वे
 नातिव्याप्तिः न च हेतुतावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिवैयर्थ्यकारणोत्पत्तेरैवा
 व्याप्त्यतिव्याप्तिवारणसंभवाच्चेतुतावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगित्वविव
 क्षाव्यर्थेति वाच्यम् तथा सति निर्भूमत्वव्याप्यत्वा निर्वहित्वारित्या
 दौ निर्वहित्वभेदमादायैव लक्षणसंभवात् निर्भूमत्वव्याप्येऽनुतरागं
 धेयवत्त्वमाणा व्याप्त्यलङ्घनकतापत्तेरिति ध्येयम् ॥

राम

५

24

साध्याभावप्रतियोगिवैष्यधिकरणं तावदावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिनो
यदनधिकरणं तद्वतित्वम् तेन धूमादभाववतोऽपि पिंडादेः कालिकादि
संबंधेन धूमादिमत्वेपि नातिव्याप्तिः हेत्वभावेप्रतियोगिवैष्यधिकरणं
तु प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वं परितंवाच्यम्
तेनायमात्मात्मानादित्यादौ साध्याभाववतोऽपि पिंडादेर्विषयतया हेत्वभा
वप्रतियोगित्वेपि नातिव्याप्तिः हेत्वभावोपीति अपि नासाध्याभावसंग्रहः
तेन विशिष्टसत्तावान्जातेरित्यादौ नातिप्रसंगः ५ अतिसाध्याभावोपी
त्येव क्रमात्तु रोपादकुमुदितम् अपि शाब्दादेव हेत्वभावेन पलाशसंभवा
त्तस्यापि तत्प्रतियोगित्वं चेत्पक्षे सदेना निर्दिष्टहेत्वभावस्य परमशक्ति
भावात् हेत्वभावप्रतियोगित्वं चेत्पक्षे च यं यं भावं स्यात् तत्तन्मि
थानम् प्रतियोगितावच्छेदकं प्रतियोगितावच्छेदकं प्रतियोगितावच्छेदकं
वतत्प

25
कत्र प्रतीत्या तदुभयोरेकत्र सिद्धिः अतीन्द्रियसाध्यकेऽतीन्द्रिये व्यभि-
चारिण्यतिप्रसङ्गाच्च तत्र सामानाधिकरण्यभावस्य प्रत्यक्षासंभ-
वेनासिद्धः न च तदभाववद्वृत्तित्वेन तत्र तदनुमेयम् तद्वद्वृत्ति-
मित्रत्वस्योपाधित्वात् किंच इदमिदानीमिति निपातकविशेषणता प्रतीति-
विशेषेण हेतुतायां संचितोक्तव्याप्तिस्तो न संवधेनाधिकरणे काले तेन
संवत्येन साध्यवद्वृत्तित्वस्य विरहिणोऽप्रसिद्धेः समवायितयेति
वाच्यत्वं प्रकृतसमवायितया ज्ञेयवद्वृत्ते प्रत्यादि समवायितये
त्यस्यैतत्प्रत्ययः प्रमेयसाध्यके च भावत्वेनाभावानामभावोक्ति-
ना वाभावानां वद्वृत्तित्वेन निर्वहणवद्वृत्तिमान्न वद्वृत्तिगतादिना वि

रुद्धपटप्रवृत्त्याभ्यां च प्रमेयमात्रस्याभावः सर्वत्र सुलभः पारिभाषि
 कमेवाव्यभिचरितत्वम् तथा हि यत्समानाधिकरणस्याध्य
 तावदेदकावद्विन्नव्यापकतावदेदकप्रतियोगिताकायावन्तो
 भावाः प्रतियोगिसमानाधिकरणसत्त्वम् सर्वत्र वाच्यत्वापभा
 वस्य तथात्वात् यावत्तोपादानम् अतएव भूतत्वमूर्तत्वोभय
 वान्मूर्तत्वा इत्यादौ द्वित्वाद्यवद्विन्नाभावस्य प्रतियोगिसमा
 नाधिकरणेष्वपि भूतत्वमनीत्यत्वाद्यभावस्यातथात्वात्तात्प्र
 संगः साधनसमानाधिकरणस्य ज्ञेत्वापभावस्य तत्तत्साध्यव्य
 त्तभावस्य वा तथात्वात्साध्यतावदेदकेत्यादि येन संबंधेन हे
 तुस्तेनैव संबंधेन तदधिकरणं बोध्यम् तेनात्मत्वे साध्ये समवा

रु त्वानिर्णयकाधिकरणप्रसिद्ध्या नानाव्यक्तिकसाध्यकेचैकव्यक्तिनिष्ठापेयत्वातिर्णकत्वं रु
 साधनाधिकरणव्यत्यंतरस्येत्यव्याप्तिः कोचिव्यामिचारित्वातिव्याप्तिश्चापेक्षिते
 चसाध्यवैपरीकरणेप्रदिसाध्यवत्वावच्छिन्नप्रतिपौगीताकोभेदोविवक्षितस्तदाको
 वलान्वयिनिप्रदिचपत्किंचित्साध्यव्यक्तिभेदस्तदानानाधिकरणसाध्यकोसर्वत्रा
 ति व्याप्तिः कोचिनुसाध्यासाध्यासाध्यानाधिकरणस्य हेतुतावद्देदकसंबंधेनहेत्व
 धिकरणेतेनैवसंबंधेनसाध्यवृत्तित्वाभावस्तदधिकरणभिनत्वमप्यः
 तेनधूमस्यस्वावयवसंबंधेनयोगेनवन्तिमतिचसमवायेनाज्जतावपिनद
 व तिः तादृशाभाश्च तत्रैवसंबंधांतरेणवर्तमानेमुलभः व्यभिचारि
 एतनु व्यभिचारनिरूपकाधिकरणएवतादृशितादृशाभाववत्त्व
 मसत्ताप्रागुणेनद्रव्यत्वसामानाधिकरणमित्यनुभवात् नचै

सत्त्वे
३

वंविशिष्ट^५व्याप्तिः विशिष्टस्यातिरिक्त्वात् अनातिरेकेतुवि।
 शेषाणामविशेष्यसंबंधस्यैव परंपराव्याप्यत्वात् केवलान्व
 यिनिचास्याप्येवमभिधानं तु द्वितीयलक्षणाभिप्रायेत्युक्त्याहुः
 वा न चैतत् सत्तागुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरणमिति प्रतीतिर्हि द्रव्यत्वगुणे नैव दधि
 वीत्यसामानाधिकरणमिति प्रतीतिवत्सत्तानिष्ट द्रव्यत्वसामानाधि
 कारणावच्छेदकत्वस्य परंपरासंबंधेन सामानाधिकरत्यस्यैवाऽभावंगु
 णावगाहते ननु सत्तापान्तेव द्रव्यवृत्तित्वाभावसत्तानद्रव्यवृत्तित्वा
 भाववती द्रव्यवृत्तित्वाभावो न सत्तावृत्तिरित्यादिसर्वजनसिद्धप्रती
 तिकाश्रितत्वात् वा प्रकाशानुसंगेन संप्रसंगतदभावयोरवच्छेदकभेदेनै

वा

धिकरणान् प्रमे

२

नदनधि
करण
त्वमर्थः
साध्यव
द्विन्नस्य
चस
ध्यानि
कृपेय
त्वानिरूपकत्वात्

अत्र चान्योन्याभावस्य साध्यवत्त्वादिनप्रतिषेधो गितोक्तत्वेन व्युत्पत्तिव
ल्लेभ्यं न हि संभवति नीलो घटान्य इति नापीति साध्यमसमानाधि
करणं यस्य यदधिकरणं साध्यं तत्त्वम् साध्यनिष्ठा सामानाधिकरण्यप्र
तिषेधो गित्वम् साध्यनिष्ठा धेयत्वा निरूपकाधिकरणवृत्तित्वमिति पा
वत् साध्यनिष्ठा धेयत्वा निरूपकाधिकरणत्वज्जापकाभावप्रतिषेधो
ग्याधिकरणता सामान्यकत्वम् इति निष्कर्षः तेन सत्तावा न्युज्यत्वा
दित्यादौ न दोषः साध्यवैपरीत्ये साध्यवद्विन्नाधिकरणत्वम् चरमाधिक न
रा त्वांशस्यानतिप्रयोजनकतया तदपरायण्यमेकोत्या नूय दूषयति तदुभ
यमपीति साध्येत्यादः साध्यपदधिकरणताधिकरणं तात्वाभावस्ताध्यस्य
दनधिकरणं तद्वृत्तित्वाभावश्चार्थः तत्र केवलान्वापिनिसाध्यनिष्ठा धेय
त्वानिरूपकत्वात् तच्च तौ वस्तु दो नातिप्रसंगः ५

२

31

हेतुसमानाधिकरणतादृशाभावानां स्वविशिष्टपावयेत्वाधिकरणतर्भावेन **दर्शितप्रतियोगिसामा**
नाधिकरणपक्षे वेत्यतिव्याप्तिः अथ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नकापकतावच्छेदिकायाः प्रतियोगि
 तातन्निरूपकाभावानां स्वविशिष्टपावयेत्वाधिकरणवच्छेदेन तत्तत्प्रतियोगिता अप्रसामानाधिक
 रणं विवक्षीयमिति नातिव्याप्तिरिति चेत् न हि तादृशीयाः प्रतियोगिता तदा अप्रसामानाधिकरणं
 यत्र। क्वचित् पावदाधिकरणतर्भावेन तत्त्वमित्येतावतैव सामंजस्येऽभावे यावत्त्वस्य तत्तत्प्रतियोगि
 तान्निरूपकत्वस्य हेतुसमानाधिकरणस्य विशेषणस्य हेत्वाधिकरेणे च स्वविशिष्टत्वविशेषणस्य
 वैष्यर्थ्यप्रसंगः एवं सर्वत्र हेतुसमानाधिकरणमुभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कसाध्याभावमादाय
 लक्षणसमन्वयसंभवात् व्याधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रभ्मानिकत्वेऽपि क्षतिविरहेण तादृशाव्या
 प्तिशङ्कायां प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिना तादृशाभावखंडनस्यासंगत्यापत्तिश्चेत्यतो लक्षणतस्मात् यत्समा

लक्षण
१

प्रतियोगिता

श्रीमतेरामानुजाय नमः ॥ मुखे यस्य वाङ्मानसे यस्य संवित्क्षदा यस्य वक्षस्य लेमा स्थिता
 स्ति ॥ करे यस्य वै पांचजन्यश्चक्रं नमीश्वरं तं नृसिंहाभिधेयम् ॥ १ ॥ मया बंधितेऽशेषतं
 त्रत्वं तंत्रः सरामानुजः सङ्कुलोः पूर्यमाणः ॥ मन्त्रध्यातविध्वंसकृत्कृत्स्नमेवापरः सर्ववे
 दांतबोधेषु दक्षः ॥ २ ॥ सदाऽहं यतीनां पतेः पारिचर्यापरं भाष्यतत्त्वार्थबोधेरंतं तम् ॥ रमा
 कांतपादाब्जभृङ्गं गुरुं स्वं सदाचारप्रतं स्वमूर्द्धाभिबंदे ॥ ३ ॥ समीरार्भकं रामचंद्रस्य दूतं कपी
 शप्रमुख्यं हृताहं भजामि ॥ कृतायेतलं काप्रदग्धादुतंतं पुरीराहं सेंद्रस्य पुच्छेन नित्यम्
 ॥ ४ ॥ अहं श्रीधरंधीमतां माननीयं प्रणम्याथ रामानुजस्य प्रपन्नः ॥ अतिक्षिप्रशङ्काहितार्थं शिशू
 नां प्रबोधाय वै वालसिंहां प्रवहे ॥ ५ ॥

34

Ull

35

देतव्यवहीयत इत्यर्थः यथा र्थत्वप्रमात्वयोः यथा र्थत्वाप्रमात्वयोश्चैकान्तोक्तदोष इति
 भावः अयथा र्थानुभवविशेषलक्षणमाह तदभाव इति तेन संबन्धेन तदभाववान्निष्ठ
 विशेष्यता नैरूपिततत्संबन्धावच्छिन्नप्रकारताशाल्यनुभवत्वे तेन संबन्धेन तद्भूतत्वं
 इत्यर्थः यथा श्रुतेऽप्यंघट इत्यादिप्रमाया अपिसंयोगेन घटत्वाभाववत् घटविशेष्यक
 त्वादतिव्याप्यापत्तेः एतल्लक्षणघटकदलप्रयोजनं स्वप्नसूक्ष्म ननु घटपटान्यतरघ
 ट इति प्रमाया मतिव्याप्तिः अन्यतवेन घटविशेष्यकत्वात् न च विशेष्यतायां तदभाव
 वन्मात्रनिष्ठत्वाविवक्षणा नोक्तदोषः निरुक्तप्रमीयविशेष्यतायाः घट इति त्वेन
 तदभाववन्मात्रनिष्ठत्वाभावादिति वाच्यं तथा सति मूला विच्छिन्नो वृत्तः कपिसं
 योगीति भ्रमेऽव्याप्यापत्तेः तथा हि तदभाववन्मात्रवृत्तित्वं तदभाववदन्यावृत्ति
 त्वं तद्वदवृत्तित्वं वा नायः कपिसंयोगाभावस्य केवलान्वयित्वेन तद्वदन्याप्रसिद्धेः

मेऽतिव्याप्तिः तस्य निरुक्तलक्षणज्ञातत्वात् न वृत्तेन संबंधेन तत्संबंधिनिष्ठविशेष्यतायां व्यास
 ज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वं निरुक्तसंबंधिमात्रनिष्ठत्वं वा निवेशनीयम् एवं च निरुक्तज्ञानी यवि
 शेष्यताया उभयत्वावाच्छिन्नत्वेन व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वाभावात् तादृशविशेष्यता
 या विशेष्यतावच्छेदकीभूतोभयत्वात्मकतया तत्संबंधिमात्रनिष्ठत्वाभावाच्च नातिव्या
 प्तिरिति वाच्यं तथासत्येष्टतत्त्वघटोभयं घट इति प्रमाया मव्याप्यापत्तेः विशेष्यताया एत
 न च्य कित्तव्य कि उभयत्वरूप व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वात् द्वितीये घटः प्रमेयः इति
 प्रमाया मव्याप्यापत्तेः तत्संबंधिमात्रनिष्ठत्वस्य तत्संबंधीत रावृत्तित्वरूपतया प्रमेयत्व
 संबंधीत राप्रसिद्धेरिति चेन्न तत्संबंधिनिष्ठे त्वेन तत्संबंधितावच्छेदकावच्छिन्ने इति
 विवक्षितं एतत् घटपटोभयत्वस्य घटत्वसंबंधितानवच्छेदकत्वात् नोक्तातिव्याप्तिः एत
 द्घटतद्घटोभयत्वस्य घटत्वसंबंधितावच्छेदकत्वात् घटत्वस्यापि प्रमेयत्वसंबंधिता
 वच्छेदकत्वाच्च नोक्तस्य लक्षणेऽव्याप्तिः न चैवमपि घट इत्याकारकनिर्धर्मितावच्छे

दकक प्रमाया व्याप्तिः घट निष्ठ विशेष्यताया निरवाच्छिन्नत्वात् इति वाच्यं तत्संबंधिता वच्चेदकावच्छि
 न्नत्वस्यानेतत्संबंधितानवच्छेदकानवाच्छिन्नत्वस्यैव निवेशनीयतया घट निष्ठ निरवाच्छिन्न
 विषयताया अप्रतितादृशात्वेना व्याप्तिविरहात् इति हि क मूलस्य तच्चेदस्य तत्संबंध्यर्थ
 कत्वं व्यवस्थापयितुं आदीयति दीपिकायां नान्वीत्यादिना घटे घटत्वमिति प्रमायामिति
 आधेयतासंबंधेन घटत्वावाच्छिन्नघट निष्ठ प्रकारता निरूपित घटत्वव्यक्तिनिष्ठ विशेष
 यताशाली प्रमायामित्यर्थः घटत्वे घटाभावादि ति घटत्वस्याधेयतासंबंधेन घटाधि
 करणत्वाभावादित्यर्थः आधेयतासंबंधस्याधिकरणत्वा नियामकत्वादिति भावः यत्र
 यत्संबंधोस्तीति योपादृशसंबंधीत्यर्थः यत्संबंधीभवतीति वार्थः यत्र तुपलक्षणं य
 स्येत्यपि बोध्यं तत्र तत्संबंधानुभव इत्यर्थोदिति याद्विशेष्यतानिरूपित तत्संबंधाव
 च्छिन्नतानिष्ठ प्रकारताशाल्यनुभव इत्यर्थः इति विवक्षणादित्यर्थः तेन संबंधेन त
 त्संबंधीति निष्ठ विशेष्यतानिरूपित तत्संबंधावाच्छिन्नतानिष्ठ प्रकारताशाल्यनुभवस्य लक्षणत्वस्ती

त्वमित्यर्थः स्मृतिमात्रे संस्कारसंबन्धेनानुभवस्य हेतुत्वात् तत्त्वज्ञानसमन्वयः प्रत्यभिज्ञायां संस्कारस्यैव कारणात्वं न तत्कारणानुभवस्य तस्यासति इदं विषयवदनुभवस्यापि प्रत्यक्षप्रमाणत्वापत्तः अतः प्रत्यभिज्ञायां नातिव्याप्तिः मूलस्य ज्ञानपदमापि एतादृशकारणत्वघटे तस्य लक्षणत्वलाभापनत्वस्यापि लक्षणत्वघटकतावर्थात्वात् संस्कारध्वंसेति व्याप्यप्रसक्तेश्च इदमुपलक्षणं निरुक्तकार्यतावच्छेदकतया स्मृतिपदशक्यतावच्छेदकतया वासीदस्मृतिवज्जातिमत्त्वं स्मृतिलक्षणमित्यपि बोध्यम् अनुभवलक्षणमाह तादृशमिति स्मृतिमिलमित्यर्थः इदं स्मृतावतिव्याप्तिवारणाय घटादावतिव्याप्तिवारणाय विशेष्यभागः इदमुपलक्षणं संस्कारत्वावच्छिन्ननिरूपितकारणत्वं तादृशकारणतावच्छेदकतया अनुभवपदशक्यतावच्छेदकतया वासीदनुभवत्वज्जातिमत्त्वं वा अनुभवलक्षणमित्यपि बोध्यम् अनुभवविभजते सद्धिविधेति अनुभवः प्रकारद्वयाद्व्यतिरिक्तत्वार्थः यथाप्यर्थोपपत्त्यर्थेति अत्र सकलप्रमाणेषु यथार्थत्वं भगवत्ज्ञानवृत्तिविषयितावत्वे सत्यनुभवत्वं ज्ञानभेदेन विषयिताभेदानभ्युपगमात् सकलभ्रमनिवृत्त्यर्थत्वं च भगवत्ज्ञानावृत्तिज्ञानवृत्तिविषयितावत्वं ताभ्यामेवानुभवसामान्यलक्षणस्य द्वैविध्यं

वक्ष्यमाणं तु तत्तद्वर्गप्रकारकानुभवस्य द्वैविध्यपरमितीत्येवं प्रमाविशेषलक्षणमाह तद्वतीति प्रक-
 रता वक्ष्येदकसंबंधेन तत्संबंधिनीत्यर्थः तेन शक्त्यादेरपि कालिकसंबंधेन राजतत्त्ववत्त्वेऽपिश-
 क्त्यादिविशेष्यकरजतत्त्वप्रकारकभ्रमेनातिव्याप्तिः न वा तादात्म्यस्याप्येयतानि यामकतया
 उरोवर्तिविशेष्यकरजतादिप्रमायामव्याप्तिः स प्रमाणो विशेष्यतानिरूपकत्वं तस्यानुभवे
 न्ययः तत्प्रकारकमिति तत्संबंधावच्छिन्नतानिष्टप्रकारताकमित्यर्थः न चेदं लक्षणं गु-
 णासमुदाये वान्निव्यप्रकारके वक्तुं च गुणासमुदायत्वप्रकारके चायं वान्निव्यगुणासमुदा-
 य इति समूहालंबनात्मकविपरीतभ्रमेऽतिव्याप्तिः तस्य वक्ष्यादिविशेष्यकत्वा वान्निव्य-
 दिप्रकारकं चेति वाच्यमनेन संबंधेन तत्संबंधिनीष्टविशेष्यतानिरूपिततत्संबंधाव-
 च्छिन्नतानिष्टप्रकारताकत्वस्य विवक्षितत्वात् प्रकृते वान्निव्यतानिष्टप्रकारताया वान्नि-
 व्यविशेष्यतानिरूपितत्वाभावात् गुणासमुदायत्वानिष्टप्रकारताया गुणासमुदायनि-
 ष्टविशेष्यतानिरूपितत्वाभावाच्च नोक्तातिव्याप्तिः ननु घटे घटपटोभयं घट इति भ्र-

मारभ्येति भेदो दिदेशावच्छेदेन जायमानः ध्वनिमारभ्येत्यर्थः आदिनामृदंगादिपरिग्रहः आद्यध्वनिवि
 हायेति यावत् भेदो यवच्छेदेन जायमानध्वनेऽप्युत्पादित्याशयः ओत्रदेशयव्यंतामिति श्रोत्रदेशाव
 च्छेदेन जायमानध्वनियव्यंतामित्यर्थः अंत्यध्वनियव्यंतामिति यावत् द्वितीयादिशब्दाः द्विती
 यध्वनिप्रभृति चरमध्वनियव्यंता ध्वन्यात्मा कशब्दाः त्वर्थः येत इति शेषः शब्दजा इति ध्वन्यात्म
 कशब्दा समवायिकारणकारित्वर्थः इदमुपलक्षणं वर्णो द्विविधः संयोगजो वर्णजश्च आद्यत्वा
 ल्बोष्टपुटसंयोगानिमित्तकारणकः तस्य तात्वाकाशसंयोगा समवायिकारणकत्वात् द्वितीय
 वर्णप्रभृति अंतिमवर्णयव्यंताः सर्वे वर्णवर्णसमवायिकारणकारणविबोधं अत्र ध्वन्यात्मक
 वर्णसमकसर्व शब्दोपनित्यः अभ्याप्यवृत्तिः अंत्यभिन्नः कार्यशब्दनाशयः अंत्यशब्द उपा
 त्यशब्दनाशनाशयः शब्दोपनित्प्रकारं स्वयमेव वक्ष्यतीति बोधं बुद्धिलक्षणमाह मूले सर्वमव
 हारहेतुरिति अवसाप्त्यहेतुरित्यर्थः वाच्यतासंबंधेन स्वातन्त्र्यकूलकतिमत्त्वसंबंधेन वाच्यव
 हारं प्रति विशेष्यतासंबंधेन समवायसंबंधेन वा ज्ञानस्य हेतुत्वात् तत्त एा संगतिरिति भावः न च

पादशतानव्यक्त्या व्यवहृते नोत्पन्नः तत्राव्याप्तिरिति कथं वाच्यतादिसंबंधावच्छिन्नव्यवहारनिष्ठ
 कार्यं तानि रूपित विशेयतादिसंबंधावच्छिन्नज्ञाननिष्ठकारणतासमानाधिकरणरूपावतिजा
 तिमत्त्वस्य विवक्षितत्वा न्नोक्तदोष इति इतोऽपि लघुलक्षणमाह तानमिति निरुक्तकारणताव
 च्छेदकतया ज्ञानपदशक्यतावच्छेदकतया वा सिद्धज्ञानत्वजातिमत्त्वं बुद्धिलक्षणमित्यर्थः
 उक्तार्थ एव मूलकाराभिप्रायः अन्यथा पर्यायपदद्वयवैयर्थ्यपत्तेः दीपिकाकारेण मूलस्य
 ज्ञानपदस्य बुद्धिलक्षणपरत्वमाह दीपिकायां जानामीत्यादिना घटमहं जानामीत्याद्यनु व्यव
 सायगम्यमित्यर्थः विषयनिर्मोकेन केवलज्ञानानु व्यवसायस्यालीकतया यथाश्रुतासंग
 तेः अत्र निर्विकल्पकस्य भगवत्ज्ञानस्य वा तादृशानु व्यवसायाविषयतया निरुक्तानु
 व्यवसायसिद्धज्ञानत्वजातेः सकलज्ञानसाधारण्यं दुर्घटमिति केषांचित् रूषणमपाकर्तुं
 प्रकारांतरेण ज्ञानत्वजातिसाधनं कृतमिति ध्येयं मूले बुद्धिं विभजते सा हि विधेति स्मृते
 र्लक्षणमाह संस्कारजन्यं ज्ञानमिति संस्कारसंबंधावच्छिन्नकारणतानिरूपितकार्य

कार्य कारणभावद्वयाप
 गमनाविरहप्रयुक्तका
 स्मात् लो ज्ञानां हेतुत्वा
 ओ स एव स्नेह इत्युच्यते
 भाति जलमात्र इति ति
 गीकार आ व श्य कः
 न तै लां त र्व ति जल स
 तिः जलस्य द ह न प्रति
 प्रति कूलत्वां गी कार
 रु व स्नेह व जलस्य
 प्रति बंध क त्व मंग

५५
 एतत्स्वरूपप्रकारद्वयान्यतरविशिष्टत्वाद्योर्वाप्यधर्मत्वे विविचि
 वर्तित्वं च तात्त्विकोऽप्युपटजम्यता वच्चेदनापि न हेतुत्वसंभवः त
 ध्वन्यात्मक इति भेदो दावि ति आदिर्न विचि ल वत्त्वं तरा सि
 र्थः तात्त्विकोऽप्युपट संयोगाजम्य शब्दो धी प्राचामाशय इति प्रति
 इति संस्कृतभाषादि रूप इत्यादिना जवः ननु शर्प्यां स्नेहां
 वर्तित्वं ह प्र इ ति यावत् न च तात्त्विक भावानुपपत्तिरिति चे
 तात्त्विक एव च द्यात्वात् मूलकारण लसत्वे ततो दाहानुत्प
 दास्त्रिविध इति ध्वन्यात्मक शब्दा नंत र्व ति जलस्यैव त
 विभागं न्यत्वाभावादसांगत्यापत्तेः आस्ये वा नु भव व लात्
 साधुसंगच्छते अत्र संयोगाजत्वं विभां स्नेहो नित्य वृत्तिनि
 ति भेदे न मि न्तया अनुगमकर

कार्य कारणभावद्वयापत्तेः न गुणत्वादिना हेतुत्वं शीतत्वसांसीदिक त्वयोर्व्याप्यधर्मत्वे पिविति
 गमनाविरुद्धप्रयुक्तकार्यकारणभावद्वयापत्तितादवस्थादेव शीतत्वादिनापि न हेतुत्वसंभवः त
 स्मात्-ल्ल-ज्ञानां हेतुत्वासंभवात् चूर्णदिविंसीभाव हेतुतया जले लघुधर्मावच्छिन्नवत्त्वं तरसि
 ओ स एव स्नेह इत्युच्यते अत एव स्नेहोऽभस्ये वेति भाष्यमपि संगच्छत इति प्राचामाशय इति प्रति
 भाति जलमात्रवृत्तिरिति जलमिने स्नेहव्यवस्थापकप्रमाणभावादिति भावः ननु शर्प्यां स्नेहां
 गीकार आ वश्यकः अन्यथा तैलसंयुक्तचूर्णदावनुभूयमान एषीभावानुपपत्तिरिति चे
 न तैलांतर्वर्तिजलसमवेतस्नेहादेव विंसीभावोपपत्तेः न च तैले जलसत्वे ततो दाहानुत्प
 तिः जलस्य दहनप्रतिकूलत्वात् इति वाच्यं अन्यथा व्यातिरेकाभ्यां तैलानंतर्वर्तिजलस्यैव त
 त्प्रतिकूलत्वांगीकारात् प्रांचत्तु तैलांतर्वर्तिजलसमवेतस्नेहस्य प्रकृत्यस्वीकारेण प्र
 कृतस्नेहवज्जलस्य दहनानुकूलत्वमेव अप्रकृतस्नेहवज्जलस्यैवानुभववत्त्वात्
 प्रतिबंधकत्वमंगीक्रियते इत्याहुः जलमात्रवृत्तिरित्युपलक्षणं स्नेहो नैव वृत्तिरिति

न.प्र.

११३

पितृध्वनिनिर्णयकार्यता वच्छेदकत
 निष्ठासमवायिकारणतानिहपितृजगत्स
 षः एव शब्दजत्वमपि ध्वनिनिष्ठागमिति
 कतपासिद्धत्वाद्दशजातिविशेषा
 संयोगजध्वनिरित्यर्थः मेरीदेउसंये
 सः इति शेषः तत्राय इति पूर्वणन्
 दितीभावः द्वितीय इति विभागज
 त्यर्थः इदंच दलक्रियाजनकसा
 तिभावः दलद्वयविभागजन्य इति
 त्यर्थः यः सः इति शेषः तस्य द्विती
 मवायिकारणकत्वादि तिभावः

दाहरणे कंकणादीनामन्यत्र करणीयत्वं प्रसिद्धमिति नोपन्यस्तम् भवति नाभावना
 रूपान्यत्र कतिराक्षिप्यत इति लक्षणानुगतिः विषमं वर्णयते यत्र घटना ननु रूप
 योः केयं शिष्यमहं गी कृतावन्मदनज्वरः अत्रातिमृदुत्वेनातिदुःसहत्वेन चाननु
 रूपयोरंगनामदनज्वरयोर्घटना यथावा अभिलषति यदीदो वक्रलक्ष्मीमणा
 द्याः पुनरपि सकदर्थो मज्जासंज्ञालयां कं सुविमलमय विवंपा रिजातप्रसूनैः
 सुरभयवदनोचेतस्त्वं कृतस्यामुखं क पूर्वत्र वस्तु सती घटना अत्र चंद्रवदनल
 दम्पास्त किं ता घटनेति भेदः विरूपकार्प्यस्योत्पत्तिरपरं विषमं मतं कीर्तिप्र
 सृतिपवलांशुपामातवकृपाणां का अत्र कारणानुगुणप्रक्रमं ह्यत्राप्यामात्र
 धवलोत्पत्तिः कार्प्यकारणयोर्निवर्त्य निवर्तकत्वेन पंचमी विभावना लक्ष
 णां गुणशालित्वे त्वयं विषम इति भेदः अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चेत्तदिष्टार्थसमुप

न. प्र.

११२

नित्यवृत्तिरिति नित्यः कार्णगुणपूर्वकः आश्रयनाशनाशपश्चेत्यपि बोध्यं यथाश्रुते स्तेरुल
 क्षणघटकदलद्वयप्रयोजनमाह दीपिकायां कालादावित्यादिना एवमुत्तरत्रापि मूल
 शब्दलक्षणमाह ओत्रग्राह्य इति ओत्रक एव कस्तान निरूपितलौकिकविषयकानित्यता
 र्थः अत्र तानस्य ओत्रे द्विपकार एकस्तानत्वेन गौरवात्प्रयोजनाभावाच्च किं तु आवरणे
 नेति बोध्यं आवरणोपनीतस्यादेर्विषयतया तत्रातिव्याप्तिवारण्यविषयतायां
 लौकिकत्वनिवेशः न च भेदोपपत्तेर्देन जायमानशब्दस्य ओत्रदेशावच्छेदेनानुप
 त्यानिरुक्त ओत्रग्राह्यत्वाभावात् तत्राव्याप्तिरिति वाच्यं आवरणनिरूपितलौकिकविष
 यत्वसमनाधिकारणरूपावृत्तिर्जातिमत्वस्य विवर्तितत्वात् एदमुपलक्षणं शब्दपर
 शक्यतावच्छेदकतया सिद्धशब्दत्वजातिमत्वमित्यपि बोध्यं तस्याश्रयमाह आकाश
 मात्रवृत्तिरिति वीष्यां कोलाहलौ वने कोलाहल इत्यादिप्रतीतेरवच्छेदकतासंबंधे
 न वीषीवनविषयकत्वेनोपपत्तेः इत्यशयः शब्दविभजते सदि विधे इति ध्वनित्वव

[illegible]

So

मातृभक्त्याशायाहिमंजुषां दृष्ट्वा पुनरेन भवतिः इष्टार्थमुद्दिश्य किंचित्कर्मैव
वत्तत्ततो न केवलमिष्टस्यानवाप्तिः किं तु तत एवा निष्ठस्यापि प्रतिलभश्चेतत्
दपि वैविधमं यामभक्ष्यप्रेषपासवर्षपेटिकां दृष्ट्वा प्रविष्टस्य मूषकस्य न केवलं
भक्ष्यालानः किं तु स्वल्पहानिरपीति यथावा गोपाल इति कृत्स्नत्वं प्रचुरात्तीर
वांक्षया श्रितो मातृस्तनन्ती एव मप्यलभ्यं त्वपाकृतम् इदमर्थावाप्तिरूपेष्टार्थ
समुपमादिष्टानवाप्तावनिष्ठप्रतिलभे चोदाहरणम् अतर्थापरिहाररूपेष्टार्थ
समुपमात्तदुभयम् यथा दिवि श्रितवत्तश्चंद्रं संहिकेयमपादुविशशस्य पश्य
तन्निमित्तं साश्रयस्य ततो भयम् अत्र न केवलं शशस्य स्थानार्थपरिहारानवाप्तिः
किं तु स्वाश्रयस्याप्यनर्थावाप्तिरिति दर्शितम् यानिष्ठावाप्तिरूपेष्टार्थसमुप
मात्तदुभयं यथा दिधत्तन्मारुतेर्वालंतमादीप्य दूशाननः आत्मीयस्य पुरस्यैव

लंकारः प्रसाति अश्लेषे के तावत्किमावयोः संकेतस्यानेन विषयतीति प्रश्ना
शयं सूचयति केमुकेतदमित्तया विदग्धया सखी प्रतिसाकृतमुक्तमिति सूक्ष्मं
कारोपनोत्रवलाकाया मरकतयात्र प्रतिष्ठितशुक्लपमयातस्यानिश्चलत्वेन आ
प्रवृत्तं तेन तस्य निर्जनत्वं तेन तदेवावयोः संकेतस्यानमिति केमुकेतं प्रति सूचनं
चलन्त्यते नर्वन्ध्वनि राशंकनीयादूरे व्यज्यमनस्यापि संकेतस्यानप्रश्नोत्त
रस्य स्वोत्ते वा विष्कृतत्वात् एवं पिहितालंकारे रेणुदाहर्तव्यम् इदंचान्य
दत्रावधेयम् यत्रासौ वेतनीयां चेत्यादिषु गूढांतरास्त्वपि हि तस्या ज्ञातु
दाहरणेषु भावो न स्वोत्पाविष्कृतः किंतु वस्तुसौंदर्यवत्त्वाद् अकुर्वेद्व्यति
शेषविशेषितातगम्यः तत्र वस्तुतो ज्ञातं कारत्वं ध्वनिभावात् स्यादत्वात् प्रचीनैः
स्वोत्पाविष्कारेण सत्यलंकाराहंतास्तीत्युदाहृतत्वात् अस्माभिरप्युदाहृता

52.

53

प्रातिपादपतिभवतिहीति इत्यत्र व्यापकतावच्छेदकस्येत्यस्य फलमाह इत्यत्रमिति ज्ञानियद्
 सकृन्महा इत्यत्रमिति सत्ता रूपजातिमादाय इत्यादावतिव्याप्तिवारणाय सत्ता निन्नेति त
 यापिसामान्यवत्वे सतीति सन्त्यंतयोर्विशेष्यस्य च फलमाह ज्ञान्यादिज्ञोमिति तत्र तेषु गग
 दावतिव्याप्तिरिति आदिना कालादिवरिग्रहः यथा श्रुते चैतत्समान्यवत्वे सति कर्मान्यत्वे सति
 कर्तव्यवदतिपदार्थविभाजकोपाधिसत्वेऽतिव्याप्तेरभावात् इति गुणसमान्यनिरूपणम् वेगे
 नास्थिति स्यापकोप्युपलक्ष्योपश्रुतियावः वेगपदस्य भावान्यन्यसंस्कारपरत्वादीति भावः इदं
 नुपलक्षणात् वेगश्चेत्यत्र चकारेणानुक्तसमुच्चापकेन गुरुत्वाप्यसंग्राह्यात् ननु मूर्तगु
 णत्वं मूर्तवति गुणत्वं संख्यादावतिव्याप्तिप्रसक्तमाह अमूर्तत्वमिति तथा चास्तुतवति गुण
 त्वं प्रदर्शितं मूर्तगुणत्वं साधर्म्यमित्यर्थः न चैतदपि मूर्तमात्रवतिसंख्यायामतिव्या
 प्तिरिति वच्यम् अमूर्तगुणवतिसंस्कारान्यगुणत्वव्याप्यमाश्रूयगुणत्वस्य मूर्तत्वव्या
 प्यतावच्छेदकगुणवति ज्ञानित्वस्य वा विवाचीतत्वात् अत्र च ये शून्यान्तेन संख्यादे
 र्धवत्त्वेन तानां सामान्यत्वाद् इति न चैतत्तेस्मिन्मूर्तपितृव्येति वच्यं को भूतजिज्ञासा निवृत्तेरिति भा
 वः इति चेदिति मीमांसयावः ननु रूपत्वस्य सत्तायाया गुणनिष्कारणतावच्छेदकत्वे स्यादित्याशंकाह
 नाहीति रूपत्वादीत्यादिना रसत्वादिपरिग्रहः यद्यपि गुणतज्जातौ प्रत्यक्षमेव प्रमाणं रूपादिषु संयुक्त
 समचेतसमावायेन गुणत्वप्रत्यक्षसम्भावात् तथाप्यतींद्रियरूपादौ तत्त्वज्ञासम्भवेन तत्साधारण्यं
 गुणत्वस्य न घटत इत्यनुमानं प्रदर्शितम् न च रूपत्वादिना सांकर्यमिदानींद्रियरूपादौ गुणत्वसिद्धिः गुरुत्वा
 दौ धर्मिग्रहकमानेन तत्तत्सिद्धिरित्यनुमानं प्रदर्शनमव्यर्थमिति वाच्यम् रूपादावप्यापानरसाधारण
 गुणरतिप्रत्यक्षस्यासिद्धेः इदमत्र बोध्यम् सकलगुणसाधारण्येकाकारणतानास्येवेति कथं तदव
 छेदकतया गुणत्वसिद्धिः न च चतुर्विंशतिगुणेषु प्रत्येकं काः कारणतात्मा सामेव यज्ञतया तादृशस
 कलकारणतावच्छेदकतया गुणत्वजातिसिद्धिरिति वच्यम् तथा सति इव्यकर्मरूपनिन्नसामा
 न्यवतिपाकारणतासां किंचिदन्मावच्छिन्नेत्यनुमानेन रूपमिन्नत्रयोविंशतिगुणसाधारण्ये ज्ञा
 त्वस्यापि सिद्धिप्रसंगान् पारिमाण्यस्य क्वाप्यकारणतया गुणत्वस्याप्यतिप्रसक्ततयाऽनवच्छेद
 कत्वोच्चाप्यन्यत्र चिस्तरः कर्मादावतिव्याप्तिरिति आदिना सामान्यपरिग्रहः लक्ष्ये लक्षणसत्वं

54

55

राम

9

6

दि. गु.
9

न वा वायव्यापययकावनापयतः इत्यादि...

संख्याविशिष्टवाचकत्वमेनेकपदस्येति न तत्राद्यातिरिक्तिभावः स्वयंप्रतियोगिताका न्योन्याभावस
 माताधिकरणगुणतस्य विवाचीतत्वात् नान्यातिरिक्तिकेचित् एकैकवतय इति मूलस्य स्वसमाना
 धिकरणान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकैकतका इत्यर्थः यद्वा साश्रयान्योन्याभवेत्याय कात्य
 नाभावप्रतियोगिन इत्यर्थः स्वार्थे षीति विनयादिः दिभ्यः स्वार्थे षा धिधानाने द्विशेषशब्दस्य तदन्त
 रितत्वादिनयादेराकृतिगुणतादिति भावः विशेषगुणा इत्यर्थ इति विशेषगुणतं च भावनान्यो
 यो वायुवति वृत्तिस्य शीवति धर्मसमवायीतदन्युत्तरे सति गुरुता जल इव तस्य गुरुत्वं च त्रजात्या
 दावति आसि आदणय विशेषां गुरुत्वं नैमित्त्य इव तयो कोरणा य गुरुत्वेत्यादिसां सिद्धिक इव
 त्वसंग्रहाया जलैती संयोगादिवारणाय सत्यं तं भावायाम आसि वारणाय घनत्वात् तत् स
 म्यंत घटक समवायी विशेषणं सत्तादिक मादाया संभववारणाय त्वशी संग्रहाय च त्वशी
 वतीति संख्यादियं स्या परत्वं तं त्वेव स्येति व्युत्पत्त्या परिमाणपरत्वं योरेव ग्रहणमिति भनवा
 रणायादि पदं ग्राह्यगुणान् च विशेष्यं प्रदर्शयति संख्यापरिमाणेत्यादिना गुरुत्ववेगा वि
 तावति स्तुतेति गुणतं ननु धर्मैत्यादि मूलैर्नैतेषाम स्तुतेति गुणतं साधर्म्यं स्तुतं तत् संख्या
 दावति आसमत्तया ह स्तुतेति स्तुतावति गुणमेतेषां साधर्म्यमित्यर्थः स च तस्याप्यस्तुतमा
 प्रवृत्तिसंख्या दावति आसि रिति वाच्यम् स्तुतेति गुणवृत्तिसंस्कारतात्पर्यगुणतस्याप्यजातिशून्य
 गुणतस्य स्तुतताभावव्याप्यतावच्छेदकपरिमाणवृत्तिजातिमतस्य वा विवाचीतत्वात् आद्ये
 प्रिवारणाय विशेषी भूतगुणतस्य निवेशः द्विमीये परममहत्त्वजातिमादायाति व्याप्तिवारणाय
 परिमाणवृत्तिं ननु नुभयेषां गुण इति मूलैर्न संख्यादियं चाना नुभयवृत्तिगुणतं साध
 र्म्यं स्तुतं तच्च स्यादावति आसमत्त उभयपदं स्तुता स्तुतपरतया च च स्तुता स्तुतेति न च स्तुत
 मात्रवृत्तिसंख्या दावति आसमत्त इति वाच्यम् कालवति वृत्तिगुणतस्याप्यजातिमतस्य इव त
 समव्यापकतावच्छेदकगुणतस्याप्यजातिमतस्य वा विवाचीतत्वात् नन्वनेकाश्रितत्वं सं
 योगादावव्याप्तमनेकपदस्य वदत्वाविशिष्टेशकत्वात् अत आह संयोगेति तथाचैकत्वमिति

55

56

राम

2

6

नवाचारविवक्षयकत्वनापपत्त

याशयः शब्दाव न गत तावावयरात व्या

महत्तत्वादाया निव्या निवारणाय गुणत्वसाक्षाद्याप्येति संस्कारतान्यगुणव्याप्याप्य
 ते सति गुणत्वव्याप्यत्वं तदर्थः अन्यथा भावतात्पर्यगुणत्वसाक्षाद्याप्यताभावाभावना
 यामव्याप्तिप्रसंगात् इत्यपि परत्वापरत्वयोरनिव्याप्तिरवशिष्यते सापि परत्वापरत्वाव
 तित्वेन जाते विशेषणीयत्वान्निरसनीयेति ध्येयम् मूलेस्युः कारणगुणोत्पत्त्या इति का
 रणगुणोत्पन्नत्वं च न पूर्वोक्तं साश्रयसमवायिसमवेतगुणजन्यत्वं ह्यस्य पुस्तकसंयो
 गविभागादिजन्यकायपुस्तकसंयोगविभागादिवातिव्याप्तेः न च स्वश्रयसमवायि
 मात्रसमवेतगुणजन्यत्वं तत् ह्यस्य पुस्तकसंयोगादिश्च न स्यात् श्रयसमवायिमात्रसम
 वेत इति वाच्यम् तथाप्यत्र यथावयवविनोरेकताभ्यां जनिते वयवावयवविद्वितादावति
 व्याप्तिस्तथापि स्वाश्रयसमवायिमात्रसंसेतस्वसजातीयगुणजन्यत्वं तत् अवयवैक
 त्वेऽप्येवमादावातिव्याप्तिरिति वाच्यम् लौकिकसाक्षात्कारविषयगुणत्वन्यूनवृत्तिसंस्कारतान्यध
 र्मसमाकायन्यगुणत्वस्य विवक्षितत्वात् सत्तादिकमादायात्तत्त्ववकारणाय गुणत्वन्यूनवृत्ति
 तिभावनास्थितिस्थायकयोरव्याप्तिवारणाय संस्कारतान्येति जात्यदावतिव्याप्तिवारणाय ह्यसत्ता
 ३ वत्त्वा कारणगुणेनेति समवायिकारणसमवेतौनेत्यर्थः अत्र कारणत्वमपि वक्ष्यते समावायित्वा
 त्र बोध्यम् न तादृशा इति तथाच कारणगुणोत्पत्त्याः कारणगुणोत्पत्त्याः नकारणगुणोत्पत्त्याः अका
 रणगुणोत्पत्त्या इति विग्रहेण स्वाश्रयसमवायिसमवेतगुणजन्यत्वं कारणगुणोत्पन्नत्वं तादृशगुण
 जन्यत्वमकारणगुणपूर्वकत्वमिति भावः यद्यपीदं नित्यरूपेण न्येपि च पाकजन्यरूपादौ अवयवा
 वयविनोर्द्विषयकातिरिक्तद्विषयत्वादौ कर्मजन्यसंयोगविभागे वेजेषु पाकत्र इव तैचातिव्या
 प्तं तथाप्यकारणगुणोत्पन्नमात्रवृत्तिगुणत्वसाक्षाद्याप्यतातिमत्त्वे विवक्षितमिति दोष अकार
 णगुणोत्पन्नमात्रवृत्तित्वं च निरुक्तादौ कारणगुणोत्पन्नवृत्तित्वमरूपनिष्पाकजन्यत्वं विधेयक
 वं जात्यसंयोगविभागवेगानिष्टकर्मजन्यताय धेदकवैजात्यमणुपरिमाणानिष्टवैजात्यं परम

पनापपत्तेः इत्याशयः शब्दविभजते सदि विधयति ध्वनि त्वव

तयोः सा जात्यमस्तीति तद्देवतादवस्थम् गुणत्वव्याप्यव्याप्यजात्यासाजात्यस्य वि
वाचीतत्वात् अवयवायविरूपादीनां रती लतादिना सा जात्यसत्त्वान्नासम्भवः ननु त
थापि नित्यरूपे संख्याप्रचयजन्यपरिमाणो कर्मजवेगे वा व्याप्तिरिति चेन्न स्वाश्रयस
पवापि मात्रा समवेतस्वसजातीयगुणजन्यवृत्तिजानि सत्त्वस्य विवाचीतत्वात् नित्य
रूपादौ च तादृशरूपत्वादिकमादाय लक्षणसमन्ययात् अत्र संख्यात्वे यथा कृतानि
रितैस्तेन भावनाद्यत्यन्तेन च तादृशजानि विशेषणीया तेन तादृशसंख्यात्वे यथा क
त्वं चादाय द्वित्वद्वियथा कदा दौ नानि व्याप्तिः नवावयववेगजन्यावयवविवेगवृत्ति
सत्तागुणत्वसंस्कारत्वमादाय भावनायामानि व्याप्तिः न चैवं जानि घटितलक्षणे
तादृशरूपत्वादि जानिमादाय पाकजरूपादौ वानि व्याप्तिरिति वाच्यम् तादृशजा
नि सत्त्वसत्यपाकजरत्त्वस्य विवाचीतत्वादिनि सर्वे च नुरसम् लक्ष्यतावच्छेदकैः पा

नष्टे

त्यादिसत्तेनरूपादौ नातिव्याप्तिः इति सैगुणसाधर्म्यम् नीलत्वादीनारक्तत्वादिपरिग्रह अन्य
 या नीलत्वादीनामेकव्यक्तितेन तु लाघवादेव नीलारुणदिव्यत्वे क्वं सेत्यतीत्यत आ
 ह लाघवंति इति प्रत्यक्षावाधितमिति नीलो रक्तौ नुत्यन्न इत्यादि प्रत्यक्षावाधितमित्य
 र्थः अन्यथेति लाघवनात्रेण नीलारुणावीनामैक्याभ्युपगम इत्यर्थः नक्त्यन्तो (
 घटो विनष्टो घट इत्यादि प्रतीतिर्न घटादौ रेक्यमित्यत आह नुत्यादेति एतेन ईदृश
 ज्ञानिसाधक प्रमाणेन रसादिकं रसत्वादिकं आदिना गंधत्वादिपरिग्रहः संयोगादाव
 ति व्याप्ति याशं क्पाह चक्षुर्ग्राह्यमिति चक्षुर्ग्राह्यमित्यस्येत्यर्थः तेन चक्षुरिति प्रा
 कधारणे विनष्टौ नरूक्यं विशेषगुणत्वं मिति विलक्षणमित्यर्थः वैलक्षण्यं च चक्ष
 र्मिन्नाग्राह्यत्वं न च तथापि प्रभामिति संयोगेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् चक्षुर्ग्राह्य
 त्वस्य चक्षुर्ग्राह्यत्वात् ज्ञानेन नुत्वात् विवक्षित एव शक्यतया तेनैव प्रभामिति

नष्टे

त्वादित्तेन रूपदौ नातिव्याप्तिः इति सैगुणसाधर्म्ये न नीलत्वादीनारक्तत्वादियपरिग्रहः अन्य
 या नीलत्वादीनामेकव्यक्तितेन तु लाघवादेव नीलारुणदिव्यत्वे कंसेत्यतीत्यत आ
 ह लाघवं इति प्रत्यक्षवाधितमिति नीलो रक्तो नुत्पन्न इत्यादि प्रत्यक्षवाधितमित्य
 र्थः अन्यथेति लाघवमात्रेण नीलारुणादीनामेक्याभ्युपगम इत्यर्थः न नूत्य नो
 घटो विनष्टो घट इत्यादि प्रतीतिर्न घटादौ रैक्यमित्यत आह नुत्पादेति एतेन ईदृश
 ज्ञानि साधक प्रमाणेन रसादिके रसत्वादिकं आदिना गंधत्वादियपरिग्रहः संयोगादाव
 ति व्याप्ति याशं क्पास चक्षुर्ग्राह्यमिति वक्ष्यतीत्यस्येत्यर्थः तेन च क्षरिति प्रा
 कधारणे विनष्टौ नरु कं विशेषगुणत्वं मिति विलक्षणमित्यर्थः वैलक्षण्यं च वक्ष
 मित्ना ग्राह्यत्वं न च तथापि प्रभामिति संयोगेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् चक्षुर्ग्राह्य
 वस्तु न न र्ग्राह्य ज्ञानि न रूपं तद्विचक्षणस्यावश्यकतया तेनैव प्रभामिति

योगानाशायवयविनाशायतेः नचावयवेषु तेजोभिघातान्न न रं यत्र मक्षणा एवावयवविनाशं ना
 भवेन तत् पूर्वमवयवि निरूपादिना शोत्यादाभ्युपगमे बाधकाभाव इति वाच्यम् न च पूर्वव
 यविनाशावयव्यंतरोत्पद्योरावश्यकतात् पूर्ववयवि निरूपादि परावृत्तिजनकविजाती
 यते ज्ञांयोगस्य मानाभावेनाकल्पनात् अवयवि रूपनाशे आश्रय नास्य हेतुतात्तया
 काजन्यतस्य कार्यत्वावच्छेदककोटिप्रवेशे जौखादवयविनाशो विनायाकेनावयवि रूपना
 शासम्भावावयवि नीलादाववयवनीलादेहेतुतायां विचारयत्यापाकोनावयविनी
 लाद्युत्पादासम्भवाच्चित्तमिमानः अवयविषु नष्टे इति घटाद्यारम्भककपालादिपरमा
 णुपर्यन्तेषां त्रिसंयोगेन पूर्वोक्तरीत्या घटदि चणुकपर्यन्तनाशसंभवादिति भावः
 स्वतंत्रेषु कार्येष्वध्वंसाविशिष्टेषु ननु तत्र सस्यानभेदादिकथं न प्रतीयत इत्यत आ

63

राम

८

धुरसंज्ञानिस्वसमवायिसमवेतसम्बन्धेनमधुरसंज्ञेनहेतुतायाअणुकगतमधुरसात्य
 चानुपपत्त्यान्वत्तयातादृशकारणवालाचतुरणुकादौमधुरादिरसोत्पत्तौर्दुर्कुरत्वात्
 ननुघटावयवेव्यापातुयाकोनतपरमाणुदोवतआह नहिरत्तेतिइतिरूपग्रन्थः नसंयोग
 गतइति काचैनसंज्ञातीतिस्तु कचिनस्यशीव इअप्रतियोगिकत्वमवगाहतइतिभावः रूपा
 दीनां पाकइति रूपादीनांपरावतिरित्यर्थः याकोनसम्भवतीति रूपादिपरावतिफलक
 स्तेजःसंयोगानसम्भवतीत्यर्थः रूपादिपरावतिर्नसंभवतीति यावत् रूपादिनासंप्रतिमाज्ञा
 वा न्यरंपरासंघरणसर्वावयववच्छेदेनतेजःसंयोगस्यहेतुत्वापाऽवयवितावच्छेदवयवेषुस
 वत्सुअवयविनिरूपादिनाशोनसम्भानितधेतोःसर्वावयववच्छेदेनतेजःसंयोगस्याभावादि
 तिभावनवविद्यमानेविद्येदोसर्वावयववच्छेदेनतेजःसंयोगःकुतो नोत्पद्यतइतिवाच्य
 रतथा नन्यारंभकसंयोगावच्छेदेनावयववितितेजःसंयोगोत्पत्तिका लोतदवच्छेदेनावयव

७

येननी नादिकंप्रतिस्वअयसमतत्त्वसम्बन्धेनतालादेर्हेतुत्वस्यतवाय्यावश्यकत्वात्
 नवत्वेप्रतिप्रतीतिविषयतायाअनेकत्रकल्पनेगौरवमेकत्रकल्पनेलाघवमिति आं
 लाघवातुरोधेनानिरिक्तचित्रिसिधौपूर्वोक्तप्रतिवध्यप्रतिवध्यकभावकल्पेनागौरवस्यन
 दोषतंकलमुरवतादित्यन्यत्रविस्तरः स्पर्शादिव्याख्यातइतिकोमलकावनस्पर्शीवदवय
 वाभ्यामारब्धेघटादौस्पर्शीनंगीकारेघटेस्पशनानापानिरित्यादिरीत्याचित्रस्पर्शोप्यवश्यका
 इतिभावः अवयवितोनारसत्वेपिज्ञाने रभावादिति नचाचित्रोरसइतिप्रतीतिविषयतया
 ६ निरिक्तचित्ररससिद्धिरितिवाच्यमरतांशप्रतीतिरेवावमवगतनानारसैरूपमतेरतिरि
 कचित्ररसतरागभावध्वंसादिकल्पनेगौरवात् नचैवंअणुकरस्यायोग्यतयामधुरादिरस
 क प्रतीतिनियामत्वासम्भवेनास्तुअणुकेमधुरादिरसश्चतुरणुकाद्यंतावयववियर्थतमधुरादि
 रसवत्त्वेनानाभावाः अणुकमधुरसैनैवमधुरादिप्रत्यबोध्यतेरितिवाच्यम समवायेनम

७

तिस्वसमवायिसमवेततुसंबंधेननीरंलानिरिक्तरूपत्वेनपीतरूपंप्रतिपीतांरिक्त
 रूपत्वेनप्रतिबंधकत्वमितिरीत्याप्रतिबध्नाप्रतिबंधकभावकल्पनादन्यथा
 नानाजातीयकपालारध्वेघटेनीलकण्ठलाघवच्छेदेनपीतात्पादापरुतेर्द्वारत्वा
 दितीभावःअत्रनव्याःनाताजातीयरूपकपालारध्वेघटेपीतकपालावच्छेदेननीला
 यतिवारणायनरूपपूर्वकःप्रतिबंधप्रतिबंधकभावःकल्पतेकिंतवच्छेदकता
 समंबंधेननीलादिकंप्रतिसमवायेननीलादेःकारणत्वेकल्पतेचित्ररूपांगीका
 रतुसमवायेननीलादिकंप्रतिस्वाभाससमवेततुसम्वन्धेननीलात्वादिनाहेतु
 तस्यपूर्वकप्रतिबंधप्रतिबंधकभावस्यचकल्पतेगौरवमित्याहुःतन्त्रश्रवच्छेद
 कर्तव्यस्वन्धघटेतोक्तकार्यकारणभावांगीकारेयवच्छेदकतसम्वन्धेनकपा
 लाद्योक्तपमानस्यनीलादेःसमवायेनघटादाविवर्जगतादावप्युत्थितवारणाय

ह तेजसा मिति व्यूहः संस्थागंतवेशधं व्युत्पत्ति प्रक्रिया ध्याण कनाशादिरूपाद्युत्पत्तिस्त ।
एतन्निरूपणम क्रियत इति शेषः विभागजविभागजन्तुगीकार इति कारणकारणाविभा
गात्कार्यकार्याविभागवत् कारणसात्रविभागान्कारणकारणविभागानेगीकार
इत्यर्थः इत्यारम्भकसंयोगप्रतिबंधादिविभागजनकक्रियायास्तुदनारम्भकसंयोग
प्रतिबंधादिविभागजनकत्वनिष्पत्तेरानाभावादिति भावः अत्रविभागग्रैश्वेव ह्यपि सा
एवैकसत्त्वमलमङ्गप्रमङ्गमिषोक्तनियमाङ्गीकार आवश्यकः एवं च ध्याणकार
म्भकसंयोगप्रतिबंधादिविभागजनकपरमाणुक्रियायाश्च ध्याणकारम्भकसंयोगप्र
तिबंधादिविभागजनितस्तत्रतया तत्परमाणुक्रियया तत्परमाणाकाशादिसंयोगप्र
तिबंधादिविभागोत्पत्तिर्न सम्भवति न च मास्तु तत्र परमाणाकाशाविभागः कास्ततिरि
तिवच्यमनथा मतिनाशकविभागभावेन परमाणाकाशसंयोगस्य नित्यत्वापत्तेः

एवं वैयर्थ्यावकाशसंयोगस्य पर्यदेशसंयोगस्य प्रतिकंधकस्य सत्तात्परमाणावुत्तरदेशसंयोगा
 नुत्पत्त्या परमाणुगतक्रियानाशानुपपत्तेः आत्मस्मादृशपरमाणवाकाशभावाजनकः परमा
 एकोर्विभागो वाच्यः इत्यभिप्रायवानाहुतदङ्गीकारेति च नयोः पक्षयोः प्रथमयक्ष एव सम्यक्पक्षे द
 देन कमलारम्भकसंयोगस्तदवच्छेदेन क्रियानुत्पत्त्या च न विकसकमलभंगप्रसंग इति ध्येयम्
 तत्र विभागजनकत्वे कर्मत्वं कर्मलक्षणस्यातिव्याप्तिः संयोगविभागयोरनपेक्षं कारणं कर्त्तृत्वे स
 त्रस्य संयोगस्य विभागस्य वाऽनपेक्षं कारणं कर्त्तृत्वं लक्षणं द्रष्टव्यं तात्पर्यमिति मित्यभिप्रायेण न विनिर्णयल
 क्षणस्य तत्रातिव्याप्तिमिधानमिदम् वस्तुतस्तु संयोगविभागयोरनपेक्षं कारणं कर्त्तृत्वं तत्र
 संयोगस्यानपेक्षं कारणमित्युक्ती कारणकारणसंयोगोऽतिव्याप्तिं सिद्धस्य कार्यकार्यसंयोगो किं
 चिदनपेक्ष्य कारणत्वात् एवं विभागस्यानपेक्ष्यमित्युक्ती कारणकारणविभागेऽतिव्याप्ति
 रतुक्तं संयोगविभागयोरिति अनपेक्ष्यत्वं च त्वात्तरोत्पन्नभावा नपेक्ष्यत्वं मय्यथा कर्त्तृत्वं

ये संयोगजनने इव स्य पूर्वसंयोगनाशस्य चाक्षणेदसम्भवापत्तेः विभागासम्बाधि
 कारणत्वे सति संयोगहेतुत्वं वा तत्र पूर्वदेशविभागस्तु नोत्तरदेशसंयोगे का
 रणं व्यवहाराभावेनो न्यथा सिद्धेः संयोगस्य विभागं प्रति कारणत्वाभा
 वादेव नासम्बाधिकारणत्वमिति न तत्रातिव्याप्तिः इत्थं च कारणमात्रवि
 भागस्य पूर्वसंयोगनाश इव्यनाशं वानयेत्तत्कारणकारणविभागजन
 कत्वेऽपि नातिव्याप्तिः तस्य विभागजनकत्वेऽपि संयोगविभागो भयजनकत्वा
 भावादिति ध्येयम् इव्यारम्भकसंयोगविनाशात्पि शिष्टं कालमवेक्षेति इव्य
 रम्भकसंयोगनाशोऽप्यति अधिकरणक्षणेत्तरक्षणेऽपि नित्यार्थः कारणत्वा
 तु इव्यारम्भकसंयोगनाशत्वे नैव लाघवादि ति ध्येयम् एवमग्रेऽपि नवदशै
 वादशक्षणाः क्रमेणोपपादयति तथा हीत्यादिना परमाणी कर्म

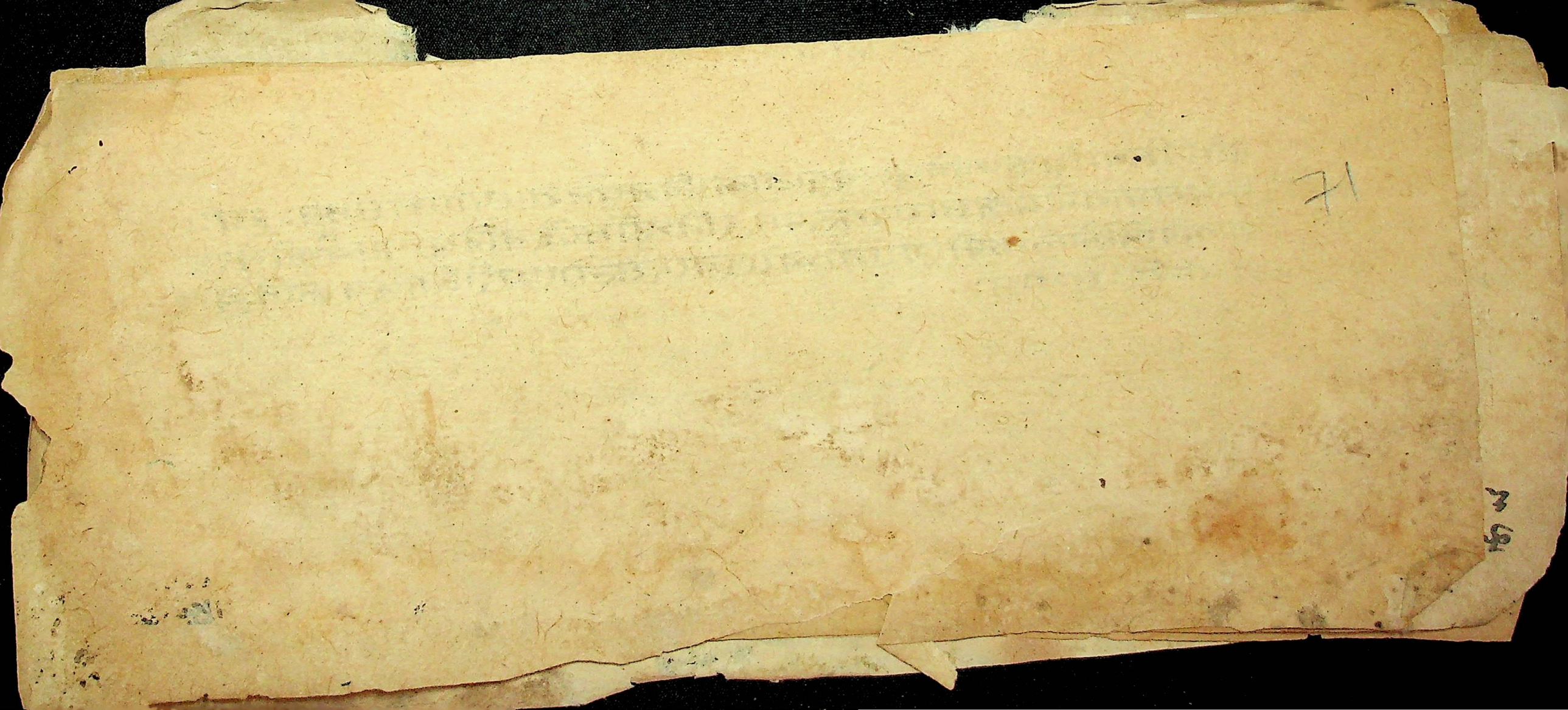
五. 五.

तुल्यः कर्मफलमवाप्नुयति तदा कर्मफलमवाप्नुयति कर्म परमाण्वन्तरेण घण्ट
कारंभकपरमाण्वन्तरेण आरम्भकेति घण्टकारंभकेत्यर्थः ततः परमा
णौश्यामाराशिशरति परमाण्वन्तरेण नाशप्रति घण्टकात्मकद्रव्यस्य
निकेवंधकतया तत्पूर्वश्यामनाशसंभवादिति भावः इव्यरम्भकेति घण्ट
कारम्भकेत्यर्थः तद्विनाशमन्तरेणोति घण्टका नाशोत्यति क्षणोत्यति
कोतरसंयोगनश्यमनाशक्षणावपूर्वक्रियानाशशरतिभावः तस्मिन्
परमाण्वौक्रियांतराभावादिति परमाण्वौक्रियांतराभावादित्यर्थः अ
त्रहेतुमाह कर्मवतीति गुणोत्यतिमन्तरेण कर्मवतीति हेतुमाह
निर्गुणोति कारणमात्रविभागस्य कारणकारणविभाजनकत्वाभाव
यक्षणावग्रन्थान्तरेऽष्टक्षणाक्रियोक्ता सा च निर्गुणो इव्यारम्भा नराणां क्रि

70

१५

पतेर्निलगाधिकृपानिधेः चंद्रालोकोविजयतिशाखागामसंभवः हृषः
कुवलयानंदोयत्नसादादन्तुदपम इतिश्रीमद्वैतविद्याचार्यश्रीभरद्वा
जजलपिकौलुभश्रीगंगाजाध्वरीप्रवरदसनोरण्यरीक्षितस्यकृतिःकुव
लयानंदः समाप्तः

१५

कु
६८

केतकालमनसंविदं सत्त्वाविद्यया हसन्नेरिषिताकृतं लीलापद्यनिमीलितं विहितं परं
 तं नं तातुः साकृतवेष्टितं प्रियेण हागते प्रातः कान्तातल्यमकल्पघर एतौ सपत्नीग
 देजागा एतेन श्रान्तौ सीतितल्यकल्पताकृतम् यथावा क्रस्यंदि स्वेदविडप्रबंधे
 ईष्मिन्ने कंकुमं कापिकेठे पुंस्त्वं तस्या व्यं जयेतीव स्यात्सिन्नापा एते खड्गले
 र्वालि लेख अत्र स्वेदानुमितं पुरुषाघेतम् पुरुषोचित खड्गलेखनेन प्रकाशि
 तम् व्याजोक्तिरत्यदेन तापदा कारस्य गोपनम् साखियश्यागदा एतय एते
 एस्मिन् सारा अत्र चोर्ध्वरतकृतसंकेतमप्यलं रुनेन लान्त धालि जालस्य गो
 पनम् यथा वा कस्य नान भवेदोषः प्रियायाः सव्रणे धीरे सभंगं यथा प्राप्तीर्वा
 रितं समयाधुना उपपत्तिना खंडिता धरा पातायिकायाः सकाशता गह्वं

व
प

रमुक्तमित्यभिप्रायेणैवतीवतीत्युक्तमिति सख्यावचनं सखीवचनोद्घाटनार्थं
 पुनरपि तदेव कथयतीति नायक स्याद्देयः मतां तु कथयति मियाश्वसितीति स्या
 मिप्रायोद्घाटनमरणतस्याः कुशलं भवति मदागमनसमये श्वासे संवरत्सुकथंतां
 मतां कथयेयमित्यभिप्रायः प्रश्नोत्तरं त एभिन्नमुत्तरं चित्रमुच्यते केदोघोष र
 णार्तिः केवेयाः किंचलं वयः अत्र केदारयोषणा ता इति प्रश्नाभिन्नमुत्तरम्
 केवेयाः किंचलम् इति प्रश्नद्वयस्य वय इत्येकमुत्तरम् उदाहरणं त एभिर्विद
 ग्धमुखमंडने दुष्प्राप्ति स्तंभराश्याभिज्ञेतरसाकृतचेष्टितम् मपि वश्य
 तिसाके शैः सीमंतमणिमावृणोत् कामुकस्यावलोकनेन संकेतकालप्रश्नभा
 वं ज्ञातवत्याश्चेत्यम् अस्तंगते स्तुर्व्यसंकेतकाल इत्याकृतम् यथावा सं

कु
द

ननु नमयत्रासो वेतसीयां यत्तत्रेयं सुतरा सरित् सरित्संताणामार्गं पदं तं प्रति तं
 कामं प्राप्ताया उत्तमिदं वेतसीकुं जे स्वादं द्यामित्याकृतम् गाने सित्तला प्रा
 येन किंचित्पां य विष्टते पयोधते नैरुष्वावत्तु मिद्वसि चेद्वस आत्ताणादिकमर्थ
 यमातं पां यं प्रत्युक्तिरियम् सतो नतिं दृष्ट्वां तु मिद्वसि चेद्वस अविधं जतं प्रये
 स्मिन्नामे कश्चिदवा मिष्टा नीत्येता रं प्रतिबंधं किंचिदपि नास्तीति हृदयम्
 इदमनेयप्रश्नस्योत्तरास्योदाहरणम् निवृद्धप्रश्नमुत्तरं यथा कुशलं तस्या जीति
 कुशलं पदमि जीवती त्युक्तम् पुनरपि तदेव कथयामि तां तु कथयामि या श्व
 सितीति ईर्ष्यामाता नं नाम नुत प्रायां पिकायाः सखीमागतां प्रतिकुशलं तस्या
 इति नयकप्रश्नः जीवतीति सख्या उत्तरं जीवंत्याः कुतः कुशलमिति तदभिप्रायः
 अन्यत्पृष्टमन्य उत्तरमिति नायकस्य पुनः कुशलं पदमितीति प्रश्नः पृष्टस्योत्तरं

दग

व

ना

हि मादि न घ शो मानं सु एः शीते न जानते ल दितान्यु दिते चंदे प र्क नि च मुर खानि च मी (
 लित न्याये न भेदान धा व साये प्राप्ते कुतश्चि त्कारण द्वि शेष स्फु र्ते त त्प्र ति हं छी विशेष
 कः क्रमेणो दाहराण द्यम त दु रा रीत्या पि भेदान ध्य व सा य प्राप्ता बु म्मी लि तं द श्य ते य
 चा न त्प द्ग जी द हा स प्र सर स द च रै स्मा व की नै र्य शो मि र्धा व ल्यं नी मा ने त्रि ज ग ति परि
 तः श्री न सिं ह ति ती द नै प चे घ ना भी क म ल परि म ल प्रौ णि मा सा द पि ष्य दे वा नां ना
 भ वि ष्य त्क य म पि क म ला का मु क स्पा व बो धः का कः कृ ह्मः पि कृ ह्मः को भे दः पि क
 का वा योः व स त काले सं प्राप्ते का कः का कः पि कः पि कः इ दं वि शेष क स्यो दा हा रा णां
 त र म् अ त्र दि ती य का क पि क शब्दो का क ते न ज्ञा तः पि क ते न ज्ञा त इ त्प र्यं त र सं क्र
 मि त्वा च्यो य च्चा वा वा रा णा स्ती वा स व तां ज ना नां सा र्धो णो शं का ला दू ने पि पा र्थ प्र
 हा र व्रा ण मु त्त मां गे प्रा ची त मी शं प्र क टी क रो ति किं चि दा कू त स हि तं स्या दू ठो

दृग

प

கு.
42

77

111
42

षोचार्तिः दानार्थिनो मधुकराय दिकर्णताले ईषी कलाः कीवरेण मदां पवुष्या
 तस्येवां प्रणमं न हामिरेषा भृंगः पुनर्विकचपद्मवने चरंति अत्र भ्रमराणामलं
 करणत्वात् एतेन गजस्य तत्प्रतिक्षेपो दोषत्वेन वर्णितः आभ्रातं पीचुं वितं पति
 मुहुर्लीढं पुनश्च वितं त्यक्तं वा भुवि नीरसेन मनसा तत्र व्यप्यं भाकप्याः हे स दुत्त
 तवैतदेव कुशलं यद्दानोरेणादादंतः सारविचारणव्यसनिना चूर्णं कृतं नाशमना
 १ अत्र वानं स्पचापलदोषेण तस्य चूर्णिना भावो गुणत्वेन वर्णितः अत्र प्रथम
 चतुर्थ्यो हलना सोऽत्यर्थः मध्यमयोः कृत्विन्यायेन लाक्षाणिकः ताभ्यां तो
 यदि न स्यात्ताम्रजालं कृत्तिस्तु सा स्वल्पमेवां वृत्ताभंते प्रस्यं प्राप्या पिसागा
 रम् मीलंति यदि प्रघ्रातिका हा निरमृतयुतेः ताभ्यां गुणदोषाभ्यां तो गुणदा
 षो अत्र कस्यचिदुत्तिनान्यस्य गुण लाभे द्वितीया र्धमुदाहरणम् दोषेण

79

श्रीमतेषां गुणाय नमः वासुदेवं रमाकांतं तत्त्वालोकादिभाक्क
रः कुरुते जैमिनि नये प्रवेशायार्थसंग्रहम् । अथ परमकारुणिक
को भगवान् जैमिनिः धर्मविवेकाय द्वादशलक्षणीं प्रतिनामत् ।
आदौ धर्मजिज्ञासां सूत्रमा मास अथातो धर्मजिज्ञासेति अत्रा
थ शब्दे वेदाध्ययनानंतर्ष्ववचनः अतः शब्दो हि वेदाध्ययनस्य
अदृष्टार्थकत्वं ब्रूते स्वाध्यायोऽध्वेतव्य इत्यध्ययनविधौ तदध्यय
नस्यार्थज्ञानरूपदृष्टार्थकत्वेन व्यजस्यापनात् तथा च वेदाध्यय
नानंतर्ष्वेतोऽर्थज्ञानरूपदृष्टार्थकं तदध्ययनं मतो हेतोः धर्मस्य वे

४०

ताम

७

वात एवं ज्ञानलक्षणायामसीकोरेसराभिचंदनमिति ज्ञाने सौरभस्य भाने कथं ।
स्यात् यद्यपि सामान्यलक्षणायामसौरभस्य ज्ञाने संभवति तथापि सौरभस्य भा-
नं ज्ञानलक्षणायामेव यत्र धूलौ पटले धूमत्वेन ज्ञानं तत्र धूलौ पटले न व्यव-
साये भानं ज्ञानलक्षणायामेव योगजो हि विधः प्रोक्तो यत्तु ज्ञानमेतत् यत्तु स म-
वंदा भानं चिंता सदकृतोपरः योगाभ्यासजनितो धर्मविशेषः श्रुतिप्रमाणदि-
प्रमिद्वयार्थः यत्तु ज्ञानरूपयोगिद्वैविध्याद् धर्मस्यापि द्वैविध्यमिति भावः य-
त्तु स मवंदा भानं यत्तु स तावद्योगजनधर्मसहायेन मनसा काशपरमाणवादि ।
निखिलपदार्थगोचरज्ञानं सर्वदेव भवति हिता यस्य चिंता विशेषोपि सद-
कारोति इति विचिन्ता यत्तु ज्ञानं तत्तु भवत्येव चिंता यामुक्ता वक्ष्याम्य-
तत्त्वोसमाप्तः ॥ ३ ॥

81

पु

h

न्या.
मु.
३५

लव्याप्रिधीर्मवेत्तु अनुम ॥ १२ ॥ अनुम ॥ लव्याप्रिहीनं क ॥ य ॥
मर्षो व्यापारः न प्याहि चे न पुं येण महानसा दो धू मेव हि व्याप्रि र्गहीना
पञ्चा स एव पुरुषः क्वचित्पर्वतादा वनवहिचमूलो धू मरेणाम
भलिहांपपति तदनंतरं धूमोवहि व्याप्य इत्येव रूपं
व्याप्रिस्मरणं तस्य भवति तस्य पञ्चा च व हि व्याप्य धू मवानयमिति ज्ञा
नं भवति स एव परा मर्षा इत्युच्यते तदनंतरं पर्वतोपं व हि मानिंता नि
नं जायते तदेवानुमितिः ॥ अत्र प्राचीना सुव्याप्यत्वे न ज्ञापमानं धू
मादिकं लिंगमनुमिति करणमिति व दंति तदुपपत्ति ॥ ज्ञापमा
नं लिंगानुकरणं न हि ज्ञापमानलिंगस्यानुमित्य करणत्वे पुक्तिमा
ह ॥ अत्र नागतादि लिंगेन न स्यादनुमितिस्तदाप्यनुमितौ लिंगं कर

82

३५

५

त्वा

त्वादिनागवादेरभावस्यागवाद्यनाधिकरणधर्म्यवच्छेदेन तद्वतिकाले म
 हाकाले वावृतावपि यदा गोत्वं तदा गोप्यत्रकालत्वं तत्र जन्मद्रव्यं
 प्रलयावृत्तिर्वेत्यादौ नातिप्रसंगाः हेतुमतिप्रलये तत्सामानाधिकर
 ण्यभावात् स्वविशिष्टेति विशेषणार्कपिसंयोगाभावात् प्रेयत्वा
 दित्यादौ संयोगाद्यात्मकस्य साध्याभावस्य कलहेत्वाधिकरणवृत्ति
 त्वेपि नाव्याप्तिः जलादिवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाद्यभावस्याभावस्तु
 जलाद्यभावो न तु ध्वनाभावः जलादावपि तदभावप्रेयप्रसंगार्क
 यत्सामानाधिकरणता साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापतावच्छेदक
 क

५

चे

येन हेतोर्ज्ञानस्य विषयतयाधिकरणो घटादौ वर्तमानस्य साध्याभाव
 स्यात्तथा त्विषिनक्षतिः एवं दलांतरेपि संबंधभेदनिबंधनो दोषः सं
 वंपेक्ष विवक्षयानिरसनीयः रूपादिसामान्याभावे साध्येऽपि कीत्वा
 दिक् संशेत्तुरेव प्रलयपरमाणुव्युत्पत्तिकाले चावपत्तिरिति शतसु
 त्वात् न प्रतिप्रोक्तवत्तत्त्वं साध्यात् प्रागभावपौरुषेण ताभावावि
 रोधित्वं मानाभावात् अतएवावांतराश्याप्तेरक्तं रूपं तास्तीति प्रत्य
 यः न चैष रक्तिमध्वंसाप्रवगाही पूर्वोपररक्तिमध्वंसाप्रागभाववि
 रक्तिपित्त्याप्रत्ययप्रसंगान्न तत्सामान्याधिकरण्यं च स्वविशिष्ट
 हेत्वधिकरणवच्छेदेन बोध्यं तेन गोत्वजन्यद्रव्यात् प्रलयादिति

6
५

हे.
५

नितहेवप्रकारतायांप्रकृतपहतावेदकेतापर्याप्तिद्विकराधर्मवर्धनविप्रेष्यतानिरूपितलोपादानस्यफलमते
स्वीयपर्वतोवहिमान्धूमादित्यादिस्थलीयधूमाभाववदतेनस्वीयपर्वतरूपस्वरूपावतेनस्वीयपर्वतोवहिमान्
वह्न्याप्यधूमवर्धनपर्वतश्चानुमितिमादायायाप्रेवीरणवोधम् ४

85

वर्धितलोपादानमश्रवक्ष्येकत्वंचतत्पप्प्याप्यपिकरणत्वंतेनातेनस्वीय
जतोवहिमानित्यादोविशिष्टपर्वतत्वादिमतिवन्तभावरूपवाधस्पकांच।
नमपःपर्वतोवहिमानित्यादानाश्रपासिद्धेश्च शुद्धपर्वतत्वावर्धितपक्षका
उमित्पर्वितोयित्वेपितासंग्रहः एवमेवपिबोधयन्साध्यतानवर्धकावर्धित
साध्यप्रकारकत्वानिवेशेपामर्शविशेषितपावाधसत्प्रतिपक्षपोरव्याप्तिः।
तत्रप्रकृतसाध्यतावर्धकावर्धितत्वानुपादानेपितदोषतादवस्थ्यनवर्धित
वर्धितभावादिनिष्क्रयस्यधूमजनकतेनस्वीयवर्धितव्याप्यधूमनोपवर्धित
यनुमित्प्रतिबंधकत्वात् पनुसाध्यप्रतिष्यव्याप्तिवारणप्रयोजनकत्वं

वह्न्याप्यधूमवानुद
इत्यनुमितिमादाया
व्याप्तिः ४
वाधसत्प्रतिपक्षयो
रव्याप्तिः ३

उक्तं समूहसंवनानुमितिप्रतिबंधकतामादापातिप्रसंगवारणाय सामा।
न्यपदं तथा च तादृशानुमितित्वव्यापकप्रतिबंध्यता निरूपितप्रतिबंधक
ताशा निषयार्थता न विषयत्वं पर्यवसितार्थः एवं च साध्यावच्छेदकावधि
न प्रकाशकानुमितिसामान्यता तातामापर्वतो न किमा न्वकिं व्याप्यधूमवान् श्रुत्या
धनुमितौ हृदो न व किमानित्यादि निश्चयस्या विरोधित्वान्नातिप्रसंग इति भावः
वायसत्प्रतिपक्षस्य रूपसिद्ध्या दिव्यव्यापिवाणाय प्रकृतपक्षतावच्छेदका
वर्तिन पक्षविशेष्यकत्वस्य निवेशः प्रत्यक्षादिना हृदविशेष्यकानुमितौ तथा।
विधवाय निश्चयस्या विरोधित्वात् तद्विषयताद्वयस्य मतः पक्षतावच्छेदका

परितोवहिमानि
त्यत्र न व ह्यभा
वविशिष्टो हृदो
दोषः ४

द्वयवह्निमतवहि
व्याप्यधूमवश्च

प्रतिहेतव्यापकता
धामावह्यमानादि
करणा प्रतिहेतु
मत्पदः सत्युक्ति
पक्षः ३

सा धाप्रकारतायां पक्षविशेष्यतानिरूपितत्वा न पादाने वहिमान् हृदो वह्नि व्याप्यधूमवान् नः त्वनुमि तौ हृदो व ह्यभा ववानिति निष्प्रयस्या प्रतिबंधकत्वात् तत्त्ववाधेः व्यापिरतस्तत्र पक्षविशेष्यता
निरूपितत्वा पादाने निरुक्ते हेतुप्रकारतायां पक्षविशेष्यता निरूपितत्वा न पादाने हृदो वहिमान् वह्नि व्याप्यधूमवान् नः त्वनुमि तौ विवह्यतानुमिति सामान्यो न्नर्गतायां हृदो धूमभाववान् इति निष्प्रयस्या प्रतिबंधकत्वात् तत्त्ववाधेः व्यापिरतस्तत्र पक्षविशेष्यता
धकत्वात् तत्त्ववाधेः व्यापिरतस्तत्र पक्षविशेष्यता निरूपितत्वा न पादाने पूर्वजावधि न्तो पादानां द्वयवह्निमह्नि व्याप्यधूमवान् हृदो नः त्वनुमिति मादाया गतायाः व्यापिर्वाधे सानिरस्ता उत्तरजाव
धि न्तो पादानां हृदो वहिमान् वह्नि व्याप्यधूमवान् नः त्वनुमिति मादाया गतायाः व्यापिर्वाधे सानिरस्ता उत्तरजाव
द

सि. ल.

९.

सामान्यान्वये दकत्वादिति विशिष्टेव व्याप्तिर्वाच्या प्रमेयत्वसत्त्वविः परसमावादात्
स्वप्राप्तिदिमाह मया चेति प्रतिदंडमिति भिन्नत्वे कीति परेणान्वपातताप्राप्त्येति च
पूर्ववर्तित्वस्य सामान्यवन्नि सामानाधिकरण्यसामान्यस्य चेत्पर्यः केचित्तु कथितव्याप्ता
वप्रयोजकत्वमन्यथा तद्भावान्वये दकत्वे हेतुना तदवच्छेदकमेव कुतो न वृत्तत्वादेः
साध्यते वृत्तत्वावच्छेदेन तत्तत्संयोगव्यतीर्णमसत्त्वेऽपि संयोगे सामान्यस्य संभावादिति
मिप्रापकोपग्रंथ इत्याहुः गुणस्येति सामान्याभाव इत्यपरेणान्वयः नन्वाप्रक्षणे घटे
गुणे नास्तीति प्रत्यक्षां ससंभवि संकर्षाभावात्प्रथमं क्षणे घटद्वौ गुणे नास्तीत्यादिव्यवह
रदिकं च संदिवाचप्राप्ता एव कगतः स्यान्नांतरमाह मलपावच्छेदेनेति तदानीं जन्यभाव

तम

१.

आदिनाद्रव्यसिन्नत्वादेरुपग्रहः अत्रापि निर्गुणत्वोपायेर्न स्वाभावेन साध्या
 भावो न्नाप्यक्तपादोषत्वं संयोगस्यैव साध्याभावतया दोषत्वं संयोगस्यैव साध्याभाव
 तया वृत्तादौ तस्य त्वित्वात् नापि व्यभिचा। ऐनाप्यक्तपा अतएव तस्यापि स्वव्याप्य
 त्वेन साध्यस्य पक्षवृत्तिर्वाभावो न्नाप्यक्तत्वं बोध्यं संयोगसामान्याभावो न वृत्तवृत्ति
 दि निर्गुणत्वव्याप्यत्वाऽनुमानेनापि वृत्तासंयोगसामान्याभाववानित्यनुमितौ प्रतिरो
 धादिति ध्येयम् ननु यो यश्च स्यान्न वच्छेदकः स तदभावस्यावच्छेदक इति व्याप्त्येव वृ
 त्तादेः संयोगसामान्याभावावच्छेदकत्वं स तस्य तीत्याशंक्य निराचयेन चेति तस्याच
 व्यभिचान्नोक्तव्याप्तिरिति भावः ननु वृत्तसंयोगसामान्याभावावच्छेदकं संयोग

टेमियः परस्परं सखीजनस्य वचः आकार्ये सा प्रसुतनायेका कमलमुकुलाम्रप
 ल्लेखव्याजेनैव तां सदीपस्तनापरदातवृत्तांतं कथयंतीति शार्त्तु चैलस्य वस्त्र
 स्यांते न प्रांतेन स्तनतटं तिरोदधे विंवरूपमधरं च पाणिना तिरोदधे आच्छा
 दितवतीत्यन्वयः अन्यापदेशोति अन्यस्यापदेशोमियं पत्रतादृशमित्य
 र्थः तदीयमेव ग्रंथं दर्शयति अ प्रसुतेत्यादिव्यवस्थापितमिति प्रसुतत्वे
 पि मुख्यतया तात्पर्यभावादत्राप्याभिप्रायवसानाभावादिति भावः सा
 न्येवेति स्यालंकृति ध्वनेः सकाशादन्येवेत्यर्थः प्रसुतत्वत्तमनेन प्रसु
 तत्वप्राप्त्या रात्रिरिति हेतुलोचने शिवाकल्याणरूपाकाचोर्निर्वचनी ना
 यं प्रभात्रिः शिवरात्रिरित्यर्थः सन्निधते सन्निहिता भवति अतः पु
 वां अप्रमते जागृतं कुतस्तत्राह पुवयोः समीपे चिरेण समानधर्मः स

वेश्यायामिति च विषयसप्तमी तद्विषय इत्यर्थः विधानां सर्वस्वाय
 हरणे यः संकल्प्यते न दुःप्रापेति वेश्याविशेषणं अन्येति हे भं
 गान्मास्य पमादि क्षमासु सुमनसां पुष्पाणां लतासु तावथा वन
 वमालिकायाः कालिका संजातरजस्का भवति लोलामिति क्रिया
 विशेषणं वा न वमालिकाया लता विशेषस्य वालामामिनवां अ
 जातरजस्कां कालिका मकाले व्यर्थं किमिति कदर्यपासिपी इय
 सी इत्यन्वयः रजः पुष्परजः स्त्रीणां रजश्च शृण्वतीति एतद्वच
 नं शृण्वती सतीत्यर्थः कोशेति इयं नलिनी कोशद्वंद्वमुकुल
 पुमलं कदंबस्य हंसस्य च बुद्धतंधने दधाति तथेयं च तस्य लता
 न्ततनं पल्लवं कोकिले च विवर्तते दीर्घिकाया वाप्यास्त

वाच्यासिअंगत्वेनतेनापिअंग्यंविद्वदितंप्रधानभूतंवासुदेवत्वमादा
 येवतत्कथनोचित्यात् राहुस्त्रीकुचनेष्कल्यकारिणेहरयेनमश्त्यत्र
 राहुशिरश्छेदकारित्वमेवविद्वदितं अंग्यमितिपुक्तंतदादापयय्या
 पोक्तमितिभावनीयंलोकमितिपस्यादिपादस्यांघ्रिःलोकंपश्य
 तिअथचसलोकःपस्पपतंजलेःशेषावतारस्यांघ्रिनपश्यति
 उरगत्यात्ताभ्यामादीपादपतंजलिभ्यामपरिच्छेद्यअनाकलनी
 या निवेद्यतामिति नलं प्रतिदमपंत्या उक्तिः तवात्यदयं मनः
 कर्तुं शिरीषकले काष्ठदुत्वाभिमानं समिषयंतोपादौकिप
 दूरपर्यंतं प्रयासे निधानुमिष्ट तिहंत खेदे एतं निवेद्यतां देव
 मिति देवता सार्वभौमं संकलदेवाधीश्वरं देवं वेदे कीदृशजंघि

मन्त्रालुकाकर्तृरंक्षणादीपरूपतांभजेः एवंकरतलेवासस्येणसिक्तंजलंताप्रापः
 पिंडप्रतिजलवत्तसंस्तीयते अप्रसुतांकरः पर्यायोक्तमिति वचः प्रतिपा
 दनं भंग्यंतराश्रयोभंग्यंतरप्रकारकंलक्षणपरिष्कुरुते पदेवेति तथाचवि
 वक्षितस्वप्रकारातिरिक्तेनचाहतरंणरूपेणव्यंग्यस्याभिधानंपर्यापोक्त
 मितिलक्षणपर्यायेणभंग्यंतरेणोक्तमभिहितंभंग्यंपत्रेतिव्युत्पत्तेः लक्ष
 णेस्वपदं व्यंग्यपरं नचव्यंग्यस्यैव चत्वेनिष्कलेविरुद्धं चेतिवाच्यंप्रका
 रभेदात्तदुक्तंमम्मटभट्टैः पदेवोच्यतेतदेवव्यंग्यंप्रप्यातुव्यंग्यंनतथोच्य
 त इति चार्हरेणेतिविशेषणान्नमोराहुशिरश्छेदकारिणेदुःखहरिणे
 इत्यत्रनपर्यायोक्तप्रसंगः स्वात्ताधरणरूपेणवसुदेवत्वेपन्नुराहुशिरश्छे
 दकारित्वरूपव्यंग्यमादायैवपर्यायोक्तंवक्तुमर्हंततुविशेषणसाम
 र्थ्यलभ्यंवासुदेवत्वमादायैवेतितदुक्तंराहुशिरश्छेदकारित्वस्य

प्र
भ

वा

त

तत्त्वमाह अनुमितिनिष्ठकार्यतानिरूपकसंबंधित्वेनेति अनुमिति
 पदस्यप्रकृतपक्षतावच्छेदकविशिष्टे प्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रका
 रकप्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुकानुमितिपरत्वे स्वयमेवदर्शयिष्य
 तिअतो नवस्यमौतिप्रसंगाः निरूपकत्वेचात्रप्रतिपत्तिरितिपदितराकार्य
 स्यकार्यताप्रतिपत्तिरितिभावात्अनुमित्यसंग्रहः अतः संबंधिपदं संबंधि
 द्रूपसाधारणस्य तत्साक्षात्कारजनकसाक्षात्कारविषयत्वात्मकनिरूपक
 त्वस्यलाभाय अत्रचपर्वतोवन्दिमान्द्रुपश्चतस्येति समूहात्तद्वनानुमिति
 विरोधि ह्यनिष्ठबन्धभावादित्यत्राप्येवतादौ धूमादिनावक्यादिसापेक्षेदोष
 ताप्रसंगाः प्रकृतानुमितिनिष्ठकार्यतानिरूपकसंबंधित्वेन ग्रहत्वस्य कस्या

प्र
म

एण

अनुमितिनिष्ठा
र्यता ४

93

ग.

काचनमयर्त्त

भावनिकिहपरिचयः

नि३

हे.
५

पिप्रतिवध्यतानवशेदकतया तदवच्छिन्नप्रतिवध्यतानिरूपितं तत्र तिनंप्रका
 नितेशासंभवात् तस्याविधग्रहत्वव्यापकप्रतिवध्यतानिरूपितं नित्यवित्तं शे
 पिनिव्यभिच्चाण्डोपरासर्गाविरोधिनिवाधादौन्वाव्याप्तिः उभयविरोधिनि
 प्रत्तासिध्यादावेवतादृशप्रतिवध्यतानिरूपितं तानविप्रयत्नसत्त्वात् आ क
 तः कल्यांतमाह साध्यव्याप्येति प्रकृतपक्षतावशेदकविशिष्टपक्षेप्रक
 तसाध्यतावशेदकावच्छिन्नतयासि विशिष्टप्रकृतहेतुतावशेदकावच्छिन्न
 प्रकाण्डानुमितिसामान्यप्रमित्यर्थः एवं च तादृशसमूहानंबनानुमितेः सं
 व्याप्यादिविषयप्रकृतमाव्यभिच्चाण्डातादिप्रतिवध्यत्वेनतव्यभिच्चाण्ड

१५

शे

क

सं

तेनैव श्लोकारणायः सफलतामुपनेतव्य इति दावतस्तदसुंदरत्वोद्गा
 वानमवि... अरमेव अलंकारसर्वस्वकारग्रंथविरोधोद्गावतमाकिंचित्कर
 नेवपुक्तिविशेष इति परोत्कर्षासहि सत्वमात्रमुद्गावपितुरवगमयतीत्यवि
 स्तरेण मर्षायां कलक्षयति पर्यायोक्तिमिति रमणीयेन व्याजेन स्वस्य प
 रस्य वैषम्यस्य साधनं तत्कारणमित्यर्थः संपादनं दत्तदपि पर्यायोक्तं पर्या
 येण व्याजकरूपेणोक्तं पत्रेति व्यत्यजेः संपादनेति संपादनं रूपं यदिष्टं त
 त्साधनं तत्कारणमित्यर्थः देहीति परिधानेनाधरवस्त्रेण निगृहीतमा
 ष्टादितमित्यर्थः एवं च प्रकारद्वयसाधारणं तदन्यतरत्वं सामान्यलक्षणं
 बोध्यम् पर्यायोक्तं उक्तिरिति अत्र निंदास्तुतिभ्यामिति स्तुतिनिंदयोरिति
 चेत्तरेतरयोगो न विवक्षितः तथा च निंदयास्तुतेः स्तुतौ मत्या च निंदायाः
 स्तुते श्रयोक्तिराभिर्व्यक्तिव्याजप्रस्तुतिरित्यर्थः प्रथमे व्याजेन स्तुतिरि

८-३

चक्षुषोर्वाजस्मृतिरिति च व्युत्पत्तेः अतएव व्याजस्तुतिपदानुगमा
 भान्तिदया निंदाभि व्यक्तिर्वाजनिंदाख्यमकार्ष्यस्तुतिनिंदयोः
 समानविषयत्वमिन्नविषयत्वमिमां प्रत्येकं द्वैविध्यमिति च त्वारो
 भेदाः अन्यस्तुतिमिन्नविषयस्तुतिक एक एवेति पंचभेदाः त्वत्
 एतत्तु व्याजनिंदाभिन्नत्वे सति तु तीनिंदान्यतरत्वं सर्वानुगतं बोध्यं
 कस्तो इति न पंचमतिकवेरुक्तिः त्वार्थो यो युमेकं सान्निभ्यमास्य
 नि आह्ये सति परिप्रायिभः शत्रवः सप्ताश्वसमाह्वयप्रवेत्यन्व
 यः सप्तसप्तयोश्चा अस्येति रूपः सप्तचपो सप्तयो ऽश्वास्तत्समा
 ह्वय इति द्वितीयार्थो निंदाघोतकः त्वपासंशुवास्ताः सूर्य विवंमि
 त्वादि वमुपगता इति तु तौ प्रथमं वसानं अर्धमिति चिवस्य देसाह्
 दाववदैरिणाहुरिणाहन्त हुरिहुरात्मकस्यैकस्य विग्रहस्य प्रसि

राम

५

राम

वृत्तिवर्ग
पूर्ववर्गविशेषवत्समावा
भावादेरपि

७४

५

प्रमेयसामान्य
भावस्य

शेषस्वभावादेरपि वन्यायभावप्रतियोगित्वादिति तन्नप्रतियोगितात्वेन समने पत्यपि ॥ ५ ॥
न एवमिति कथमुक्ताभावस्य लक्षणघटकतेति वाच्यं समने पत्यशरीरे व्यापकता ॥ ५ ॥
प्राप्तदभावप्रतियोगितात्वावच्छिन्ना व्याप्यतिपा श्यविशेषरूपावच्छिन्नापानिवे ॥ ५ ॥
शतेनानुपपत्त्यभावात् ननु साध्यनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वम् ॥ ५ ॥
प व्यापकताचेत् समने पत्यशरीरे निवेश्यते व्यापिकरणधर्मावच्छिन्न ॥ ५ ॥
भाववत्तिप्रतियोगित्वयोर्द्वयोरेव प्रत्येकं प्रमेयनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगिताव ॥ ५ ॥
च्छेदक तपा नोक्ताभावस्य साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकत्वमित्य ॥ ५ ॥
तो भावांतरमाह वान्ति चेनेति प्रमेयमात्रस्याभाव इत्यग्रतनेनान्वयः वान्ति चे ॥ ५ ॥
न प्रमेयं नास्तीति प्रतीत्या प्रमेयसामान्य एव वान्ति तावच्छिन्न ॥ ५ ॥
हनात् प्रमेयत्वव्यापिकेव तादृशभावीयवान्ति तावच्छिन्नप्रतियोगित्वाभावः यदि च तन्न ॥ ५ ॥

राम

५

रसः सूचितः ननु वाच्यत्वादिसाध्यकस्य लेसमवापित्वरूपव्याधिकरणधर्मावच्छिन्नसा
 ध्याभावप्रसिद्धेः संभवेऽपि प्रमेयत्वादिना प्रमेयसाध्यकस्य लेसाध्याभावाप्रसिद्धिद्वारेण
 प्रमेयसामान्यावृत्तिधर्मस्याप्रसिद्ध्या व्याधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यापितस्या
 संभवादित्यत आह प्रमेयसाध्यके चेति भावत्वेनेति अभावानां भावानां नित्युभयत्रैवा
 भावइत्यग्निमस्यसंबंधः अभावत्वभावत्वाभ्यां भावाभावपारभावौ समनिपततयाऽभि
 न्नावितितप्रतियोगितात्वेन प्रमेयत्वादिसमनैपत्यमित्येतादृशाभावोपिकूटघटनया
 परिष्कारणीयसाध्याभाववदवृत्तिरूपप्रथमलक्षणघटकोभविष्यतीत्याभिप्रायः न
 पदभावीयप्रतियोगितात्वेन साध्यतावच्छेदकसमनैपत्यमिति विवक्षणे वाच्यत्वादिसा
 केवन्त्यादिसाध्यके च तादृशाभावाप्रसिद्धिः निविलव्याधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानं
 समनिपतत्वेनाभिन्नतया चरपित्त्याविधवाच्यत्वाभावप्रतियोगित्वात्तुष्टिः

श्रीमतेरामानुजाय नमः स्त्रौजसमौडित्यादिना तावत्त्वादयोऽप्राप्तिपदिकादृष्टितां तेषामर्थविशेषे व्यवस्थाद
न श्रियितुं मा भते प्रातिपदिके त्वादिना प्रथमादयः सम्पन्ताः प्रचो संज्ञा ताभिरीह विव्यवहार इति स्त्रौजसमौडिति
सूत्रे मूलक तोक्तं कोस्तु भेनु प्रथमादयः शब्दाः सुवां त्रिकेषु वर्तते ते समं स्यादश्रुतत्वादिति न्यायादित्युक्तम् ।
तथा च न्यायसिद्धत्वादास्मिन्नास्त्रे प्रथमादिसंज्ञानामकरणेऽपि न क्षतिरिति ज्ञेयम् यदा हि पंचकं प्रातिका
र्थ इति गृह्यते ततो लिंगवचनग्रहणमनर्थकं प्रातिपदिकार्थ इत्येव सिद्धे मात्रग्रहणञ्च कर्मादिव्यवच्छेदो
न स्यात् प्रातिपदिकार्थादानतिरिक्तत्वात् त्रिकपक्षेऽपि लिंगग्रहणमनर्थकं मेवेत्याशङ्क्य विवक्षितं दर्शय
ति नियोतोपास्थिक इति यास्मिन् प्रातिपदिके उच्चारिते यस्यार्थस्य नियमेनोपास्थितिः स प्रातिपदिकार्थः
शक्य इति यावत् नन्वेवं सिंहो माणवक इत्यादौ प्रथमान स्यात् अन्नाहुः शकार्यमादाय विभक्तेरुत्पत्तौ स
त्यां पश्चात्पदान्तरसमभिव्याहारे लक्ष्यार्थबोधेऽपि तत्पभावात् इति मात्रशब्दस्येति तस्य चावधारणमर्थः
मात्रं कार्यवधारणे इत्यमरः प्रातिपदिकार्थलिंगपरिमाणवचनान्येव प्रातिप्रातिपदिकार्थलिंगपरिमाणव

पूर्वमुपस्थितत्वात्

चनमात्रमित्येवकारेणास्त्वपदविग्रहः मयूरव्यंसकादित्वात्समासः प्रत्येकमिति द्वंद्वेनेश्रयमाणत्वादि
 तिभावः ननुवीरपुरुषशब्दादवभेदसंसर्गस्याधिकस्यभानात् नचपूर्वापरेत्यादिनावीरशब्दस्यसमासवि
 धानं प्रथमोत्पत्तौलिंगमितिवाच्यम् द्वितीयाद्यंतानामपिवीरपुरुषमानयेत्यादौतद्विधानस्य चरितार्थ
 त्वादितिचेन्न संसर्गस्यवाक्यार्थत्वेनवहिरंगं नप्रथमप्रवृत्तिसंस्कारवाधानुपपत्तेः पदसंस्कारपक्षस्यै
 वेहाभ्युपगमात् मात्रपदेनकर्माधाधिक्ये प्रथमानेवेदपिलिंगपरिमाणग्रहणाल्लिंगाधिक्येचभवेदे
 वेत्याहलिंगमात्राधाधिक्यइति यद्यपिलिंगमात्रेइत्येवाक्षरार्थस्तथापिप्रातिपदिकार्थंविनालिंगादिप्र
 तीतेरसंभवादाधिक्येइत्युक्तम् उच्चैरिति पदत्वादिरुत्वविसर्गोभिवत्तः किंचास्यप्रथमांतत्वात् ग्राममुच्चै
 स्तवस्वंग्राममुच्चैस्त्वमितिसपूर्वायाइतिसंज्ञेणतेमयादेशयोर्विकल्पसिद्धिरपिफलम् कस्मइति
 यद्यपिनीलदुव्येऽनियतलिंगस्तथापिवामुदेवेभागवतिनियतपुंलिंगएवेतिभावः ज्ञानमितिभावे
 प्रत्युत्तत्तत्सटीतिद्विकपक्षेऽनियतलिंगनैकत्वर्थस्त्रिकपक्षेणुयद्यपिप्रकत्वर्थस्तथापितत्ताल्लिंग

100

राम

९

दृष्टव्यः वेधर्मिणापि दृश्यते कृतं च गर्वाभिमुखं मनस्त्वया किमन्यदेवं निहताश्च नो द्विषः तमां
 सिति धंति हि तावदं शुमान्न यावदायात्सुदपादि मोलिताम् वाकार्ययोः सदृशपोरेकारो
 पो निदर्शना यद्वातुः सौम्यतासेयं पूर्णोदोरकलं किता अत्र दात्त पुरुषसौम्यत्वस्योपमे
 यवाकार्यस्य पूर्णोदोरकलं कत्वस्योपमानवाकार्यस्य यत्तज्ज्ञा मेकारोपः यथावा अ
 रण्यरुदनं कृतं शवशरीरमुद्धर्तितं स्थले ज्वमवरोपितं सुचिरमूषरेव विर्तितं श्वपुङ्गव
 वनामिति वधिरकर्णजापः कृतो धत्ता धमावदर्पणो यदुधोजनः सेवितः अत्रावु
 धजनसेवायाः अरण्यरुदितानां च यत्तज्ज्ञा मेकारोपः पदार्थवृत्तिमप्येके वदन्त्यन्यांति
 दर्शिताम् त्वन्नेत्रमुगलं धत्ते लीलां नीलां वुजन्मनाः अत्रनेत्रमुगले नीलां वु जगतलीला
 पदार्थोपो निदर्शना यथावा विषोगे गोउनारीणां योगं उत्तलपडिमा अदृश्यत सखर्जरी
 मंजरी गर्भरेणुषु पूर्वस्मिन्नुदाहरणे उपमेय उपमानधर्मा रोपः इह उपमाने उपमेयधर्मा
 रोप इति भेदः उभयत्राप्यस्य धर्मस्यान्यत्रासंभवेन तत्समानधर्मा दोषादौ पस्पपर्ववसानं

या विद्वानेव हि जानाति विद्वज्जनपरिभ्रमं न हि बंध्या विजानाति गर्वी प्रसववेदनाम् यदि संति गुणः पुं
 सां विकसं त्येव ते स्वयं न हि कैस्तूरिका मोदः प्रापयेत् न विभाव्यते चेद्दिव प्रति विंवत्वं दृष्टांतस्त
 दलं कृतिः त्वमेव कीर्तिमान् राजन् विधुरे वहिकांतिमात् यत्रोपमानोपमेयवाक्योर्भि
 न्नायेव धर्मो विंव प्रति विंवभावेन निर्दिष्टो तत्र दृष्टांतः त्वमेव कीर्तिमानि त्वत्र कीर्ति कांत्योः
 विंव प्रति विंवभावः यथावा कामेन पाः संति सहस्रशोऽन्ये राजन्वती मादुरनेन भूमिम्
 नक्षत्रता राग्रह संकुलापि ज्योतिष्मती चंद्रमसे वरात्रिः यथावा देवी वाचमुपासते हि व
 ह्वः सारं तु सारस्वतं जानीते नितरामसो गुरुकुल ल्लिखो मुरारिः कविः आधिर्लघित ए
 व वा न एभ्यैः किं त्वस्पगंभी रता मापाताल निमानपी वरत्तनुर्जानाति मंथाचलः नन्वत्रोप
 मानोपमयवाक्ययोर्ज्ञानमेक एव धर्म इति प्रतिवस्तूपमायुक्ता मेवम् अचेतने मंथाच
 ले ज्ञानस्य बाधितत्वेन तत्र जानातीत्यत्र सागराधस्तूला बाधिपर्यंतं संस्पर्शमात्रस्य विव
 क्षितत्वात् अत्रोदाहरण पदावति दीपकाद्विशेषः पूर्ववत् प्रस्तुता प्रस्तुत विषयत्वकृतो

इतविशेषणंदुर्लभमिति संतव्यं पुरीमवत्कंदलुनीहिनंदनमिति माधवलोकस्य पर्ववत्कंदनं नंदनलवलादि
 रूपाश्च स्वास्थ्ये त्रियेत्यर्थे इति समुच्चयेन परतस्यामिति सत्त्वमूले स्पष्टी भविष्यमाणत्वात् एवं पचति भवतीत्य
 स्पष्टी क्रिया भवतीत्यर्थो भाष्यमते वोध्य इति दिक् अभिहिते त्विति नत्वे वंपक्व मोदनं भुक्ते इत्यत्राविद्विती
 यानस्यादिति चेन्नैवम् इह हि पचिभुजि निरूपिते द्वे कर्मत्वशक्ती तत्र प्रधानी भूतभुजि क्रियो निरूपिता अत
 मिहितो शक्तिमादायै इतीयोत्यतेः अतएव आसने आले इत्यत्र सममी संग्रहे तु राधिकरणस्योक्तत्वे
 पिति दोषस्याप्यक्रिया निरूपिताधिकरणत्वे स्यात्कृत्वात् शतमिति शताञ्जल्यतावशते इति यत् प्राप्ता
 नंदरति इह गत्यर्था कर्म केतित्तः आनंदकर्तृक प्राप्तिकर्मा भूत इत्यर्थः यदुक्तम् प्रायेणेति तस्य फल
 माह कचिन्निपातेनेति विषयस्त इति संबर्ध इत्यत्र च्चेनुमित्यत्र चाप्यद्विवृत्तमिति गम्यत इति धेपं
 युज्यत इत्यर्थ इति एतेन निपातानां चोक्तकत्वमेव नास्तीति ध्वनितं तथा युक्तम् तथेत्युक्तं तथेत्युक्ते क
 चं युक्तमिति जिज्ञासायामाह ईक्षिततमवदिति सूत्रे च शब्दोपिशब्दार्थवर्त इति ध्वनयन्नाह अ
 नीक्षितमपीति ईक्षितादत्यमनीक्षितमिति पर्युदासोपेति नमदुपेक्ष्यम् यच्च ईष्यं तद्व्यमपि इह गच्छ
 ते इत्याशयेनाद्यमुदाहरति आमंगलवृत्त एमिति तथाप्यप्यमानस्य गंगादे ईक्षितस्य क्रियायोगस्ते

ष प्रीत्यनुकूल एकदेवतादिनिष्ठो वर्तमानो व्यापार इति निःकृष्टोऽर्थः हरिः सेव्यते इत्यत्राप्येवमेव क्रिया
 प्रधानमाख्यात इति सिद्धं तात् धातुपास्थिता क्रिया तिङ्गर्थं प्रति विशेष्य ननु कथं प्रत्येव विशेषणमिति
 निहितस्यार्थः अतः पाचको ब्रजतीति वत् पचति ब्रजतीति नैव वाक्यं पाककर्तृकं हि पाचको
 ब्रजतीत्यस्यार्थः एककर्तृका पचि क्रिया एककर्तृकारकमिति क्रियेति पचि ब्रजत्योः पृथगेवार्थः ए
 वंच प्रप्योत विशेषो बोध इति नैवापि को दोषा भाष्या घनुसारिभिर्नादर्तव्यः तन्मते हि पाककर्तृ ब्रजना
 नुकूलकृतिमानिति पाचको ब्रजतीत्यस्यार्थः पचति ब्रजत्योः सुपाका नुकूलकृति ब्रजतीत्यर्थः इत्येवं
 रूपेणावाक्यार्थपर्यवसानात्तस्य च भाष्यादिग्रंथविरोधात् किंच हरिं भजति देवदत्तः हरिः सेव्यते देवद
 त्तेनेत्यत्र एक रूप एव शाब्दबोध इत्युक्तम् नैवापि कानां नुमते मिथत एव हरिति षु प्रीत्यनुकूलकृत्या श्रयो दे
 वदत्तः देवदत्तनिष्ठकृतिजन्य प्रीत्या श्रयो हरि रित्युभयत्र भेदेन वाक्यार्थपर्यवसात् तस्मात्प्रथमांत
 विशेष्यकवो धो भाष्या घनुसारिभिर्नादर्तव्यः यास्कोप्याह भावप्रधानमाख्यातं सत्त्वप्रधानातिनामाती
 ति पश्य मृगो भावतीत्यादौ तु मृगतकं गमनं ऽति क्रियायां कर्मप्रधानं तु इति क्रियेव उक्तं च सुवर्तते हि याचाने
 कं तिङ् तस्य विशेषणं तया तिङ् तमप्याहुः तिङ् तस्य विशेषणमिति नच लौकिक प्रयोगेषु तिङ् तस्य वि

र्थके अस्ति याथा अनावश्यकत्वत् प्रथमाया अस्त्येवावकाश इति तर्हि उभयोः सावकाशत्वे परत्वात्प्र
 थमेव स्यात् तथा नभिहिताधिकारो वक्ष्येवेति चेत् अत्राहुः संख्याविभक्त्यर्थ इति पक्षे सूत्रारंभ आवश्य
 त्वा कः तथा हि सूत्रारंभे कर्मणि द्वितीये स्या नभिहिते कर्मणि यदेकत्वं तत्र द्वितीयेकवचनमित्यर्थः सूत्राना
 रंभेच कर्मणि यदेकत्वं तत्र द्वितीयेकवचनमिति हि वाक्यार्थः स तथा सति कृतः कट इत्यादौ तेन कर्म
 मात्रोक्तावपि तदेकत्वस्यानुक्ततयाऽमृदुर्वारः स्यात् न च परत्वात्प्रथमेव स्यादिवाच्यम् कर्तव्यः कट
 इत्यादौ ततोऽपि परत्वेन कथो गलत एषकी प्रसंगात् कारकं विभक्त्यर्थ इति पक्षे तु कारकस्य क्तप्रयादि
 नोक्तत्वात् प्रातिपदिकार्थे प्रवृत्तायाः प्रथमाया एकत्वादिवोधनं संभवाच्च अमादिविभक्तेरप्रवृत्ताव
 नाभिहित इति सूत्रं प्रत्याख्यातमाकर इति कारकं प्रातिपदिकार्थ इति पक्षे तु अनभिहित इत्यस्ये अयो
 त्य इत्यर्थः तथा च क्तप्रत्ययदिभि रयोत्ये कर्मणि द्वितीयेत्यादि वाक्यार्थे सूत्राप्येकेन पौतिते पौतका
 रं न प्रवर्तत इत्यभ्युपगमे त्वनाभिहिताधिकारो नास्तीति बोधयुज्यत इति दिक् ह्रीं भजतीति भजनक्रिय
 या हृते प्रीतिरुत्पादात् प्रीतिविशिष्टतया क्रिया व्याप्यत्वेन ह्रीः कर्म तद्धि शिष्यभजनं वाक्यार्थः ह्रीति

105

राम

४

पूर्वपदप्रकृतिस्वरं स्यात् नचात्रोपपदस्वरेणान्यथा सिद्धिः शंकास्तं वक्तुं यो रिति निर्देशात्प्रातिपदिकस्योप
 यपदत्वेपि सप्तम्यंतस्यातथात्वात् ययपीह व्यादिस्वरेणैवांतोदात्तत्वे सिध्यति तथाप्यप्रत्ययमाह चय्येण
 रचएवतत्रोपादानात्तात्तिव्यादिस्वरेतत्सिद्धिरित्याहुः अन्वर्थाच्चेयंसंज्ञा करोतीति कारकमिति तेन ब्रा
 ह्मणस्य एद्धतीति अत्र क्रियान्वयिनो न भवति ब्राह्मणे हि प्रविशेषणं ननु क्रियान्वयीति पयसेति
 भुजिक्रियां प्रतिपयसा प्रकृत्योपकारकत्वे श्रौदन एवात्र ईप्सिततमः पयस्तु संसारकत्वात्करणम
 नस्य सौ केवलपयः प्राप्तेन संजुष्यति किंतु तत्संकृते नौदनेन यदानुपय ईप्सिततमस्य भवति तदा क
 र्त्तृत्वं भवत्येव पयः पिवतीति कर्मेत्यनुवृत्ताविति अधिशीङ्-स्यां कर्म इति सूत्रात् अनभिहिते ननु वहु
 पटुरित्यादौ बहुच प्रत्यये नोक्तार्थत्वात् कल्यादयो न यथा प्रवर्तते तथा क्रियते कट इत्यादावपि तिङा
 दिभिस्तुक्तार्थत्वात् द्वितीया न भविष्यति किंच कटं करोत्यादौ सावशात् द्वितीया कृतः कट इत्यादौ निरव
 काशया प्रथमया बाधियते न च वृत्तः सत्त इत्यादिप्रथमाया अवकाशः तत्रापि प्रतीयमाना मल्लिक्रि
 यां प्रति कर्तृत्वेन तृतीया प्रसंगान्न अथोच्येत नोदमिदं ननु रक्तमित्यादौ विशेषणं तत्र निवृत्तितात्प

निघातपुष्पदस्मदादेशाचक्रव्यारतिवार्तिकात् नद्योक्तं संबोधनपरंपरतत्क्रियायाविशेषणं व्रजानिदेव
 दत्तेतिनिघातोत्रतथासतीति एवंचराममांषाहीतिवाक्यस्यरामसंबधिसंबोधनविषयोमत्कर्मकरस्तणमर्थः व्रजा
 निदेवदत्तेत्यत्रुदेवदत्तसंबधिसंबोधनविषयोमत्कर्तृकगमनमर्थः इतिप्रथमा कर्तुंसीसिततमंकर्म कर्तुं
 रितिकस्यचवर्तमानरतिकर्तरिषष्ठी आप्तोत्तेःसन् — — — — — अत्रलोपोभ्यासस्येत्य
 भ्यासस्यलोपः मतिबुद्धिपूर्जार्थेभ्यश्चेतिवर्तमानेक्तः मतिरिहेत्त्वाननुबुद्धिः पुनर्बुद्धिग्रहणात् ततोतिशा
 यनेतमविष्टनावित्यतिशयेनतमप एवंचकर्त्रीआप्नुमिष्यमाणतमंकर्मन्यर्थः कर्ताचपात्पातव्यापा
 राश्रयः सचकेनाप्नुमिच्छतीतिकरणाकांक्षायां विशेषणीभूतेनव्यापारेतेन्यर्थात्रभ्यतेतदेतराहक्रिय
 यमेति क्तप्रत्ययेनोपास्थितंवर्तमानत्वं चेहनविवक्षितं तेनकरंकृतवान्करंककरेष्यतीत्यादिसिद्धंका
 रकमिति एतच्चकारकइत्यधिकारत्नभ्यतेतत्रहिव्यत्ययेनप्रथमार्थेसप्तमीप्रतिसूत्रंवाक्यमित्वाकार
 कसंज्ञाअनेनविधीयतेतपथाअपायेभ्रुवंकारकसंज्ञंस्यात्ततोऽपादानंउक्तकारकमपादानसंज्ञंस्या
 त्पुनःकारकशब्दानुवृत्ति सामर्थ्याद्विशेषसंज्ञाभिः सहसमावेशमिद्विज्ञेनस्त्वेवमइत्यधिकरणत्वा
 त्सप्तमीकारत्वाद्भुतिकारकोपपदात्कृदुत्तरपदप्रवृत्तिस्वरएवसिद्धात्सत्यप्यातत्पुरुषेणुत्पार्थेत्यादि

कं प्रातिपदिकार्थरूपादिव्यवहृत्य ते ते एते पक्षाः केषामभिहिताः कथं वा सोऽप्युपपत्तिरिति चेत् **अत्र च**
 स्वार्थद्वयलिङ्गसंख्याकारकात्मकः पञ्चकप्रातिकार्यः दधिमध्वित्यादौ विनापि विभक्तिं प्रातिपदिकादेव ताव
 तामर्थानां प्रतीतेः वृत्तौ वृत्ताः वृत्तौ लेत्यादौ यद्यपि विभक्त्यन्वयेऽपि प्रतीयते नेयता प्रकृत्यर्थत्वहानि योतकत्वे
 नेवयोगादिति भाष्यकारेण न्यते आदितश्चतुष्कमिति केयटः तत्रोपपदं संसमीक्ष्यमित्यत्र चतुष्कपक्षे पञ्च
 कपक्षे वा प्रातिपदिकार्थरूपमभिधानात् आदितस्त्रिकमिति वृत्तिकाः अन्यथयतिरेकाभ्यां संख्याकारकयो
 र्विभक्त्यर्थत्वनिश्चयात् यद्यपि दधिमध्वित्यादौ विनापि विभक्तिं संख्याकारकं प्रतीयते नेयता वृत्तौ वृत्ता इत्या
 वपि विभक्त्यर्थत्वं हीयते **नहि** गर्गा इत्यादौ विनापि य — मयत्यंगम्यत इति तदपि प्रकृत्यर्थः **नवा** अविभक्तिरि
 त्यादौ अंतरेणापि प्रत्ययकर्तृ प्रतीयते इति भेजेत्यादावपि कर्तृ प्रकृत्यर्थ एवेति युज्यते वक्तुं अतस्त्रिक
 मेव प्रातिपदिकार्थः संख्याकर्मादपस्तु विभक्त्यर्थ इति लिङ्गं टायादिवाच्यमिति पक्षे आदितो द्विकमेवेत्यन्ये
 तत्र स्वार्थविशेषणं द्वयं विशेष्यं लिङ्गस्त्रीत्वादिकं संख्या एकत्वादिकारकं कर्मादि संवोधने च मात्र ग्रहण
 तत्प्रत्याख्यानपक्षेऽपि प्रातिपदिकार्थ एव प्रथमेति नियमाद्वा संवोधनाधिक्ये प्राप्तौ अस्यारंभः र्हसंवोध
 र्थं प्रकृत्यर्थं प्रति विशेष्यं क्रियां प्रति विशेषणं तथा च व्रजानि देवदत्तेत्यादावेकलिङ्गवाक्यमिति वाक्यत्वेति
 सिद्धे श्रीमंत्रितस्य चेति निष्ठा नो भवति क्रियां प्रत्यविशेषणत्वेन नृभिर्न वाक्यत्वान्नैतत् सिद्धं समानवाक्ये

ग्रहणमपि व्यर्थं न केवला प्रकृतिप्रयोक्तव्येति निषेधादेव प्रथमोत्पत्तिसिद्धेः न चैवं हि शब्दादृशब्दा
 द्वैकवचनं मेकशब्दात् द्विवचनमित्येव सव्यवस्था स्यादिति वाच्यम् अनान्वेता र्थकप्रयोगावेक्षया अनुवा
 दकविभक्तिप्रयोगस्य न्याय्यत्वात् गोर्वाहीकमिति बहुलशब्दस्य तत्परिमिते उपचारात् दोषो व्रीहिरित्यपि
 सिद्धमिति मनोरमायां परिमाणग्रहणमपि प्रत्याख्यातम् न च स्मिन्पक्षे दोषोपपत्तिरिति नान्वितो व्रीहिरित्यपि
 दान्वयः नामार्थयोरभेदान्वयात् परिमाणे प्रत्ययार्थ इति पक्षे तु दोषरूपं यत्परिमाणं तत्परिच्छिन्नो व्री
 हिरिति प्रत्ययार्थं नामार्थयोरभेदान्वयस्तथा च परलभेदोक्तं यं प्रत्याख्यानमिति चेत् अत्राहुः शाब्दबो
 धप्रयुक्तं वैलक्षण्यमिहानादृत्य परिमाणं प्रत्याख्यातम् अतएवौपावादे तस्येदमित्यनेनैवा ए प्रत्यय
 सिद्धेस्तस्यापत्यमिति सूत्रं किमर्थमित्यासेयो मतवर्थो यं विनैव सिद्धेपरिवृत्तोरथ इत्यधिकारे पांडुकं व
 लादिनिरिति निप्रत्ययविधानं किमर्थमित्यासेपक्षवक्ष्यमाणः संगच्छते यदितु सर्वत्रैव शाब्दबोधप्रयु
 क्तवैलक्षण्यं स्वीक्रियते तर्हि वापनार्थकत्वं भविदिति समाधानस्यापि वापनार्थमिति प्रत्ययविधा
 नमिति समाधानस्य च वैयर्थ्यापत्तेरिति ननु कचित्त्वं च कं प्रातिपदिकार्थः कचित्त्रिकं क्वचिद्वि

स्यादिकोपायितिकत्वात् न प्रातिपदिकार्थ इत्यनेन गतार्थता द्रोण इति न चेह प्रातिपदिकार्थमात्रे
 त्येव प्रथमास्त्विति वाच्यम् तस्यासति परिच्छेदकभावस्य संसर्गविधयामानायोगात् नामार्थको
 रभेदसंसारस्य व्युत्पन्नत्वात् श्रीहिरिति जातावेकवचनम् व्यक्तिविवत्तः पञ्चुद्रोणाब्रीहय इति भवत्येव अ
 भेदेनेति न च प्रकृतिप्रत्ययार्थयो रभेदान्वयो दुर्लभ पचति पचकः ओपाव इत्यादौ सर्वत्र भेदान्वयस्यै
 व दृष्टत्वादिति वाच्यम् देवतार्थकतद्धितादावभेदान्वयस्य दृष्टत्वात् ऐं इह वित्तित्र हि इंद्रदेवताकंह
 विरिति बोधः सर्वैरेवाभ्युपगम्यते इति नालिशंकावशा इति भावः वचनं संख्येति वाच्यवाक्यो रभेदाध्य च
 वसायेन तटांतथेव पूर्वाचार्याणां व्यवहार इति भावः अप्राप्तौ वचनमिति सूत्रे वचनग्रहणमित्यर्थः
 वस्तुतस्तु सूत्रे मात्रग्रहणं व्यर्थं विशेषविहितैः कर्मणि द्वितीयेत्यादिषु कर्मणि द्वितीयेव कर्तृकरणयोस्त
 तीयेव नानाविभक्तिरित्येवमर्थनियमाभ्युपगमात् न च कर्मण्येव द्वितीया कर्तृकरणयोरेव तृतीयानान्य
 त्रैति प्रत्ययनियमपक्षे प्रथमाया अपि कर्मादौ प्रवृत्ति संभवात् मात्रग्रहणमावश्यमिति वाच्यम् प्रत्य
 यनियमपक्षे हि प्रातिपदिकार्थ एव नान्यत्रेत्यर्थपर्यवसानात् कर्मादौ प्रथमाया अप्रवृत्तेः वचन

राम-

१

श्रीमतेरामानुजाय नमः १। उपमा० उपमाद्यत्र सादृश्येति गुणदोषाविति २। लुप्तोपमा वर्णोपमानेध
 र्मेति तडिडौ १। नुतुत्येति ३। १। अनन्वयः उपमानोपयत्वमिति गगनंगगनाकारमिति उपेयोपमा० प
 र्कयेण ह्योक्तं चेदिति खमिवजलमिति ३। २। प्रकृताप्रकृतविषया गिरिवगजराजोयमिति ३। २। प्रती
 पः प्रतीपमुपमानस्येति यत्त्वन्नेत्रेति द्वितीयं प्रतीपम् अन्योपमेयताभेनेति गर्वसंभाव्यमिमं लोचनयु
 गलेनेति ३। १। प्रतीपम् ३। वर्णोपमेयताभेनेति अहमेवगुरुः सुदारुणमिति प्रतीपम् ७। वर्णनात्पो
 पमायादिति आकर्णयसरोजाक्षीति प्र० ५। प्रतीपमुपमानस्येति तदोजसदिति ७। २। रूपकम् विषयभे
 दतादूष्परंजमिति अयं हि धूर्जटिरिति शंभुर्विश्वमवत्ययेति साध्वीयमपरालक्ष्मीरिति ५। १। रूपकस्यो
 दाहरणांतराणि चंद्रज्योत्स्नेति न्यूनाभेदरूपकम् त्वय्यागते किमिति वेपतदिति अनुभवं भेदतादूष्पा
 पकम् किंप्रस्यरुचिं नहंतीति ६। १। न्यूनतादूष्परूपकम् अचतुर्वदतो ब्रह्मेति अत्र विशेषोक्तिर
 पियदाह एगुणाहानाविति ६। १। परिणामः परिणामः क्रियार्थश्चेदिति तीर्त्वाभूतेशमौलिस्त्रजममधु
 नीति ६। २। उल्लेखः गजत्रातेति वृद्धामिति ७। १। द्वितीयोत्तेखः एकेनैव हुधोत्तेखेपीति अक

अनुभवाभेदरूप
 कम्

दोषावेपेति
 अस्मिकाभे
 पकम् ७

राम

१

अविद्यापरिणामः

112

अविद्यापरिणामस्याविद्याधिष्ठानाश्रितत्वेन चैतन्याध्यस्तस्य तदवच्छेदकपुरोवर्तितादात्म्यप्र
त्ययोपपत्तिरित्याशयेन समाधत्ते उच्यते इति ब्राह्मणो हं सुखी मम देहः सुखीत्येवं शरीरनिष्ठ
त्वेन देहस्यात्मनि सुखाद्युपलब्धवच्छेदकत्ववादिदमश्चेतन्ये रजताध्यासस्यावच्छेदक
त्वादुक्तप्रत्यय उपपद्यत इत्याह तस्या चैतन्येति नन्विदमवजिन्नचैतन्याध्यस्त रजता
दापि कैरुच्यमाना कथमुपपद्यत इत्याशंकाह तस्य चेति ननु सुखादीनामवच्छेद
कशरीरनिष्ठत्वेनोपलम्भो न सर्वदा हं सुखीत्यात्मनिष्ठत्वेनाप्युपलम्भदर्शनात् तस्या
रजतादेरप्यंतः साक्षिण्यप्यस्तत्ताभ्युपागमादहं पुरुष इति वदहं रजतमहं सु
खीति वदहं रजतवानित्येवाप्रत्ययः कदाचित् कुतो न भवतीत्याशंक्यते न चिति
तल्लक्षणपदध्यासस्तस्य तन्निष्ठाविद्याकार्प्यत्वत्प्रपुक्तं तन्निष्ठतयैव भवतामि
ति नियमः संभवति सुखादर्पणादिबुद्धयै तन्याध्यस्तत्वेप्यहं सुखीति प्रत्य

113

व

त्रुटि.
पत्रम्
१

पदशतान्दत्पाशयेन समापते उच्यत इत्येति तर्हि यदादेः सुखादेः उक्तिरुप्यादेः क्षतत्त
त्प्रतीतिविषयत्वे प्रथक् नियामकमुक्ते तैकमिति पृच्छति किंत्विति नाना नियाम
काभ्युपगमे गौरवाद्दनुगतैकनियामकस्वीकार उचित इत्युक्तं तस्मादहमस्येति

114

राम
१

स्तितत्वं वा व्याप्तिरिति न युक्तं सर्वत्र साध्याभावपदवैयर्थ्यमिति यद्वक्तुं
 प्रकृता उच्यते विरोधित्वं नास्तितत्वं व्याप्तिरिति तत्र अनुत्पत्तिविरोधित्वेन ज्ञानस्यानुमितिर्हे
 तुत्वे साध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानस्यानुमित्यविरोधित्वा व्यभिचारयतिप्रसंगात् केचित्तु
 यावन्तः साध्याभावाः प्रत्येकं तत्तत्सजातीयास्तत्तदाधिकरणवृत्तित्वाभावास्तद्वत्तत्वं
 साजात्यं च समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्यान्तररूपेण साध्याभा
 वश्च पूर्वोक्तद्वितीयोक्त्या प्रत्येकं व्याप्यवृत्तिश्च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रति
 योगिव्यधिकरणोवा तेन तत्तत्साध्यव्यक्तेरव्याप्यवृत्तेर्वा साध्यस्माभाववृत्तिर्हेतोर्वृत्ता
 वपि नाव्याप्तिः तद्वृत्तित्वाभावस्तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वव्यापकव्यासज्जवृत्ति
 न धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकोवोच्यः तेन साध्याभाववद्वृत्तिविशेषवृत्तित्वस्य पाद्विर्

शक्ति श्रुति निरूपकतासंबंधेन पदेवर्तते वि
वपता

शक्तिसंबंधेन

पदव्यवस्थेन

न

न

ति

रूप

गति

116

शक्तिश्च निरूपकतासंबंधेन पदेवर्तते वि
धेयतासंबंधेन च ॥५॥

शक्तिसंबंधेन

पदजन्यपदार्थोपास्थितावेव २

दजन्यत्वं बोध्यम् अन्यथा पटादिपदात्मवायेनाकाशस्मरणे जाते आकाशस्यापि
शाब्दबोधापत्तेः वृत्तिश्च शक्तिलक्षणा न्यतरसंबंधः अत्रैव शक्तिर्ज्ञातस्योपयोगः पृ न
पि वंशक्तिग्रहाभावे पदज्ञाने तत्संबंधेन स्माणा नुपपत्तेः पदज्ञानस्य हि एकसंबंधि
ज्ञानविधयार्थस्मारकत्वम् शक्तिश्च पदेन सह पदार्थस्य संबंधः साचास्माद्
रूपा द्वादयमर्थो बोध्य इतीश्वरे च आधुनिकेनास्ति शक्तिरित्येव एकादशे ह निपि
तानामकुर्व्यादिति श्वरे वायाः सत्त्वात् आधुनिकसंकेतिते तु न शक्तिरिति संप्र
दायः नव्यास्तु श्वरे वा न शक्तिः किंतु इदंैव तेनाधुनिके पिसंकेतिते शक्तिरित्याहुः
शक्तिग्रहस्तु व्याकरणादितः तथाहि शक्तिग्रहं व्याकरणे पमानकोशाप्रवाक्या
व्यवहारात्तच्च वाक्यस्य शेषादिव तेर्वदंतिसंनिध्यतः सिद्धपदस्य वच्चाः धातुप्रैक
गहे ति प्रत्ययादीनां शक्तिव्याकरणं इवति कचि सति वा पकेत्यज्यते यथावे पा
करणोपाख्यातस्य कर्तरि शक्तिरुच्यते चेन्नः पचतीत्यादौ कर्ता सह चैत्रस्या
भेदान्वयः तन्न गौरवात्त्यज्यते किंतु कृतौ शक्तिर्नाप्रवात कतिश्चेनादौ

इत्यादिपदा
नां शक्तिधमा
शाब्दबोधः
इति प्राचीनः

प्रकृतिपदं
बलीवर्द्धनं
वेत्तुमिच्छति
प्रकृतिबोधः

अतिदेशवाक्यादीनां
रूपं जायते तदेव व्यापा
रः तदनेनैतरेतन्नगव
जो गवयो
पदवाच्य
इति प

उपमानं लक्षयति आमीणस्य प्रथमतः पश्यतो गवयाधिकम् सादृश्यधीर्गवादीनां
यास्यात्साकारणं मत्ता वाक्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्व्यापार उच्यते गवयादिपद
नांतु शक्तिधीरुपमाफलम् यत्रारण्यकेन केनचिद् आमीणाय उक्तं गोसदृशो
गवयपदवाच्य इति पश्चाद् आमीणेन कचिदरण्यदो गवयो दृष्टं सन्नगोसादृ
श्यज्ञानं यज्जातं तदुपमिति क रणं तदनेनैतरेतन्नगवयपदवाच्य इति ता तरं ॥ ८
तं यज्जायते तदुपमितिः नत्वपंगवयपदवाच्य इत्युपमितिः गवयो नरेश
क्तिग्रहाभावप्रसंगात् इत्युपमानपरिच्छेदः शाब्दबोधप्रकरणादर्थयति
पदज्ञानं तु कारणाद्वारं तत्र पदार्थधीः शाब्दबोधः फलं तत्र शक्तिधीः सदृ
कीरिणी न तु ज्ञापमानं पदं कारणं पदाभावेऽपि मौ निश्लोकादौ शाब्दबोधा
त् कारणमिति पदार्थधीरिति पदजन्यपदार्थस्मरणं व्यापारः अन्यथा पदज्ञा
नवतः प्रत्यक्षादिना पदार्थोदासीनावपि शाब्दबोधापत्तेः तत्रापि व्युत्थाप

पदार्थज्ञानमात्रस्य
व्यापारत्वे २

तिवाधके । क्वचित्पज्यते यस्यानीलादिपदानां नीलरूपादौशक्तिः नीलादि विशिष्टेन
 कोशेन व्युत्पादिता तथा पिलाचवालीलरूपादौशक्तिः । नीलादि विशिष्टे लक्षण
 एवमाप्रवाक्यादपि यस्याकोकिलः पिकपदवाच्य इत्यादिशब्दात्तपिकादिश
 दानां कोकिलेशक्तिग्रहः एवं व्यवहारादपि यस्याप्रयोजकवद्देन घटमान
 येत्युक्तम् तद्युत्वाप्रयोग्यवद्देन घट आनीतः तदवधाय्यपार्श्वस्थो बालो
 घटानयनरूपं काप्यं घटमानयेति शब्दप्रयोज्यम् इत्यवधायपति ततश्च
 घटेन यत्तामानयेत्यादिवाक्सादावापोद्धापाभ्यां घटादिपदानां कार्प्यान्वित
 घटादौशक्तिं गृह्णाति इत्थं च भूतले नीलो घट इत्यादिपदानशब्दबोधः ।
 घटादिपदानां कार्प्यान्वितघटादिवोधे सामर्थ्यावधायकत्वात् कार्प्यतावो
 धं प्रतिचक्षिडादीनां सामर्थ्यात्तदभावान्नशब्दबोध इति केचित् तन्न एव

प्रकाशप्रभासते नचकर्तृरनभिधानाच्चैत्रपदोतरं तृतीयास्यादिति वाच्यम् क
 र्तृसंख्यानिमित्तान्नस्य तत्रातंत्र्यात् संख्यामिधानयोपपन्नकर्मत्वाद्यनवरु
 द्धः प्रथमांतपदोपस्थाप्यः कर्मत्वादीत्यस्येतरविशेषात् ततोत्पत्त्याविषय
 त्वमर्थः तेनचैत्रस्वमेत्रोगच्छतीत्यत्रनचैत्रे संख्यान्वयः यत्रकर्मदो नवि
 शेषात् त्वेतात्पर्यं तद्वा एणप्रथमांतेति यद्वाधात्वर्थोतिरिक्ताविशेषात्
 त्वंप्रथमदलार्थः तेनचैत्रस्वमेत्रोगच्छतीत्यत्रचैत्रादेवीरणम् स्तोकेपच
 तीत्यादौ स्तोकादेवीरणायद्वितीयदलम् तस्यद्वितीयोतपदोपस्थाप्यत्वा
 त्वा एणम् ^{मीमांसकमते} एवं व्यापारेपिनशक्तिः गोस्वात् एषोगच्छतीत्यादौ व्यापारे आश्र
 यत्वेवालक्षणा जानातीत्यादौ त्वाश्रयत्वेनश्रपतीत्यादौप्रतियोगित्वेनिरूप
 लक्षणा उपमानाद्यथाशक्तिग्रहस्तथोक्तम् एवंकोशादपिशक्तिग्रहः स

हः विवराणाम् यथा घटो ह्यतीत्यन कलशो ह्यतीत्यनेन विवराणेन घटपदस्य कलशेशक्तिः
 अः एनं पचतीत्यस्य पाकं करोतीत्यनेन विवराणादात्मा तस्य यन्नायकित्वं कल्प
 ते एवं प्रसिद्धपदसां निध्यादपि शक्तिग्रहः यद्येह सहकारतरो मधुरं पिबेति
 त्यादौ पिकशब्दस्य को किलेशक्तिग्रह इति तत्र ज्ञाता वेदशक्तिर्न तु व्यक्तौ व्यभि
 चारादानं तथा च व्यक्तिं विना जातिमानस्या संभवाच्च क्लेशापि मानमिति केचि
 त् तन्तुशक्तिं विना व्यक्तिमानानुपपत्तेः न च व्यक्तौ लक्षणा अनुपपत्तिप्रति
 संधानं विनापि व्यक्तिकोधात् न च व्यक्तिशक्तावनंत्यं सकलव्यक्ता
 वेकस्या एव शक्तेः स्वीकारात् न चाननुगमः किंच गोः शक्तेरिति यदि शक्ति
 ग्रहस्तदा व्यक्तौ शक्तिः यदि गोत्वं शक्यमिति शक्तिग्रहस्तदा गोत्वप्रका
 रकपदार्थस्मरणं शाब्दबोधश्च न स्यात् समानप्रकारकत्वेन शक्तिज्ञा
 नस्य पदार्थस्मरणं शाब्दबोधं प्रातिचहेतुत्वात् किंच गोत्वे यदि शक्तिग्रहः

गोत्वादेवेवानुगमकत्वात्

121

राम

३

प्रथमतः कार्यान्वितपददोषात्त्ववधारणेपि तापवेन पश्चात्तस्य परित्यागोचित्या
 त अतएवचैत्रपुत्रस्तेजातः कन्याते गर्भिणीत्यादौ सुखप्रसादमुखमालित्या
 भ्यां सुखदुःखेनुमायतर्करात्त्वेन परिशेषात्तथावद्वोधं निर्णीयतर्देनुतथा
 तंशब्दमवधारयति तस्याच व्यभिचारात्कार्यान्वितेन शक्तिः न च तत्र तं प
 र्येदित्यादिशब्दांतरामभ्याह्वयमानाभावात् चैत्रपुत्रस्तेजातो मत्त इत्यादौ
 तदभावाच्च इत्थंचलाघवादन्वितघटेपि शक्तिं त्यक्त्वा घटपदस्य घटमात्रे
 शक्तिमवधारयति वाक्यशेषादपि शक्तिः अहः पश्चादयचमपश्चरुर्मवतीत्य
 त्रयवपदस्य दीर्घश्लोकविशेषेऽप्यारण्यप्रयोगः कं गौस्ते कानां तत्रवसंते सर्व
 सस्यानां जायते पत्रशातनं मोदमानाश्च तिष्ठंति यवाः क एकशशातिनः इति
 वाक्यशेषादीर्घश्लोकविशेषेऽप्युक्तिर्निर्णीयते कं गौस्तु शक्तिभ्रमात्मयोगः नाना
 शक्तिकल्पने गौरवात् हर्षादिपदादौ विनिगमकाभावात् नानाशक्तिकल्पनम्
 एवं विचारणादपि शक्तिः अहः विवरणं तु तत्समानार्थकपदांतरेण तदर्थक्यपनं

तस्य समुदायशक्त्युपास्थितेपक्षेऽवयवार्थपंक न निकर्तुं न्वपोभवति सां निध्यात् य
 तत्र लुप्यर्थस्य बाधः प्रतिसंधीयते तत्र लक्षणाया कुमुदादेर्बोधः यत्र तु कुमुदत्वे
 न ह्येतावो बोधेन तात्पर्यज्ञानं पश्यत्वस्य च बाधस्तत्रावयवशक्तिमात्रेण निर्वी
 ह इत्याहुः यत्र तु स्थलपद्मादौ अवयवार्थबाधस्तत्र समुदायशक्त्या पश्यत्वेन
 रूपेण बोधः यदि स्थलपद्मं विजातीयमेव तदा लक्षणे यत्र लुप्यर्थयोगिकयोः तौ
 स्वातंत्र्येण बोधस्तत्र योगिकरूपं यथोद्दिष्टादिपदं तत्रोद्दिष्टकर्ता तद्गुल्मादि
 रपि बुध्यते यागविशेषोऽपि लक्षणाशक्त्यसंबंधस्तत्पर्यनुपपत्तिः गंगा
 यो घोष इत्यादौ गंगापदस्य शक्त्यर्थप्रवाहरूपे घोषस्यान्वयानुपपत्तिस्त
 त्पर्यनुपपत्तिर्वा यत्र प्रतिसंधीयते तैलक्षणाया तीत्यवोधः सा च शक्त्यसंज्ञ
 बंधरूपा तस्या हि प्रवाहरूपशक्त्यर्थसंबंधस्य तीरे गृहीतत्वात् तीरस्य स्म
 रणं ततः शब्दबोधः परंतु यद्यन्वयानुपपत्तिर्लक्षणा बीजं स्यात् तदोष्ठीः प्र
 वेशयेत्यादौ लक्षणा न स्यात् यच्चिप्रवेशस्यान्वयानुपपत्तेरभावात् तेन प्र

123

य
एव
४

तदा गोत्वत्वं शक्यता वदेदकं वाच्यम् गोत्वत्वं च गतेरासमवेतत्वे सकल गो सति
 समवेतत्वम् तथा च गोव्यक्तीनां शक्यता वदेदके अनुप्रवेशात् तत्रैव गौरवम् 124
 त तस्माज्जात्याकृतिविशिष्टं तत्र लिखो धानुपपत्त्या कल्प्यमाना शक्तिर्जात्या
 कृतिविशिष्टव्यक्तौ विश्राम्यतीति शक्तं पदम् कचिद्यौगिकम् कचिद्रूढ
 म् कचियोगरूढम् कचियौगिकरूढम् तथा हि यत्रावयवार्थ एव न
 ध्यते तद्यौगिकम् यथा पाचकादिपदम् यत्रावयवशक्तिरपेक्ष्येतास नै
 मुदायशक्तिमात्रेण उध्यते तद्रूढम् यथा गोपदम् यत्र त्ववयवशक्तिवि
 षये समुदायशक्तिरप्यस्ति तद्योगरूढम् यथा पंकजादिपदम् तथा हि
 पंकजपदमवयवशक्त्या पंकजनिकर्तृरूपमर्थबोधयति समुदाये पदं शक्ता
 त्वेन रूपेण पदं बोधयन् न च केवलावयवशक्त्या कुमुदे प्रयोगः स्यादिति वा
 च्यम् रूढिस्तान् केवलयोगिकार्थबोधे प्रतिबंधकत्वात् इति प्राञ्चः वस्तु
 स्थ ति

दार्थान्वितस्वशकार्यस्यशब्दबोधप्रतिपदानां सामर्थ्याविधारणात् वाक्ये तु श
 केरभावात् शक्यसंबंधरूपालक्षणापि नास्ति यत्र गभीरयोः नचां बोधः सुल्लं त ३
 नदीपदस्य नदीतीरे लक्षणा गंभीरपदार्थस्य नद्यासहाभेदान्वयः काचिदेकदे
 शान्वयस्यापि स्वीकृतत्वात् यदि त्वत्र एकदेशान्वयो न स्वीक्रियते तदा नदीपदस्य
 गंभीरनदीतीरे लक्षणा गंभीरपदं तात्पर्यग्राहकम् बहुश्रीहावप्येवं तत्र हि त्वि
 त्रगुपदादौ यथेकदेशान्वयः स्वीक्रियते तदा गोपदस्य गोमतिलक्षणा गवि त्वि
 त्राभेदान्वयः यदि त्वेकदेशान्वयो न स्वीक्रियते तदा गोपदस्य चित्रगोमतिलक्ष
 णा चित्रपदं तात्पर्यग्राहकम् एवमाकृष्ट्वा नरो वृक्ष इत्यत्रापि चो नरपदस्य
 वानरातो हणकर्मती लक्षणा आकृष्टपदं तात्पर्यग्राहकम् एवमन्यत्रापि बो
 ध्यम् तत्पुरुषे पूर्णपदे लक्षणा तथा हि राजपुरुषादिपदे राजपदार्थे न पुरुष
 पदार्थस्यैव सत्तान्त्वयः निपातातिरिक्तनामार्थबोधेनान्वयबोधस्याव्यु
 त्पन्नत्वात् अन्यथा राजपुरुष इत्यत्रापि तथैव बोधः स्यात् घटो न पटः

भेदेन

वेशेभोजनतात्पर्यानुपपत्त्यायप्रिधरेलक्षणा एवंकाकेभ्योदाधिरूक्ष्यतामित्यादौ का
 कपदस्यदध्युपधातकेलक्षणा सर्वतोदाधिरक्ष्यातात्पर्यविप्रयत्नात् एवंकात्रिणि
 यांतीत्यादौ एकसार्थवाहित्वेलक्षणादपमेवाजहत्त्वाथलक्षणेत्पुच्यते एकसार्थ
 वाहित्वेनरूपेणद्वित्रितदन्वयोवाधात् यंचास्वयानुपपत्तिर्लक्षणावी जं स्यात्तदि
 दाकचिदङ्गापदस्यतीरेकचिद्दोषपदस्यमत्स्यादोलक्षणेति नियमोनस्यात्
 इदंनुबोध्यम् शक्यार्थसंबन्धोपरितीरत्वेनरूपेणगृहीतस्तदातीरत्वेनतीरबो
 धः यदिनुांगातीरत्वेनरूपेणगृहीतस्तदातेनैवरूपेणस्मरणंशाब्दबोधश्च
 अतएवलक्ष्यतावच्छेदकेनलक्षणा तत्तत्प्रकारकबोधस्यतत्रलक्षणांवि
 ताप्युपपत्तेः यत्रनुशक्यार्थस्यपरंपरसंबंधस्यालक्षितलक्षणेत्पुच्य
 तेयथाद्विरेफदिपरेरेफद्वयसंबन्धोभ्रमरपदेक्षायतेभ्रमरपदस्यसंबन्धो

तच्छाब्द
 बोधप्रति
 तत्कल्प

दक्षानंकारणमिति कथं लक्षणाकार्यबोध
 श्रुतत्राहकं चिति

स्वघटितपदबोध्यत्वस्या

सम
 तम

६ जुतात्पर्व्याहकं नचभेरीमरां वादयेत्यत्रकथं समाहारस्यान्वयः तस्यापेक्षावृद्धिः
 विषयविशेषरूपस्य वादनासंभवादिति वाच्यम् पाँपासंबंधेन तदन्वयात् एवं च मूलीत्या
 दावपि पाँपा-आदि नकुलमित्यादावहिर्नकुलश्च बुध्यते प्रत्येकमेकत्वात् नच
 हासंज्ञाच पुत्रैकत्वेन पुंसकत्वं च प्राणी नृप्येत्यादिसंज्ञेणोक्तम् तत्रैव अन्यत्र एक
 वचनमस्माद्वित्याहुः पितृगौश्वशुरादित्यादौ पितृपदे जनकदंपत्योश्च सुपदे
 स्त्रीजनकदंपत्यो लक्षणा एव मन्त्रादि घटादित्यादौ नलक्षणा घटत्वेन रूपे
 णानानाघटोपास्थितिसंभवात् कर्मधारयस्य लेतुनीलोत्पलमित्यादावभेदसंबंधेन नी
 लपदार्थः उत्पलपदार्थप्रकारस्तत्र नलक्षणा अत्र एव निष्ठादस्य पतिं याजयेदित्यत्र
 नतत्पुरुषः लक्षणापत्तेः किंतुकर्मधारयः लक्षणाया अभावात् नच निष्ठादस्य
 संकरजातीयस्य वेदानधिकारात् याजना संभव इति वाच्यम् निष्ठादस्य विषयाप्रपु
 क्तितत एव कल्पनीयत्वात् लाघवेन मुख्यार्थान्वये तदनुपपत्त्या कल्पनायाः
 फलमुखो गौरतयाऽदोषत्वादिति उपकुंभमर्द्धपिप्पली इत्यादौ तत्संबंधिनिर्ल

परपदे

राम

तरेतरं द्वंद्वे तु धववदिरोक्तं न च धववदिवदि रत्नं च प्रत्येकं नो दृश्यतावदेदं सुपमं दृश्यतावदेदं कव्याप्य संख्या बोधकत्वात् साकारावित्यदि प्राप्ता एवापति
 मिथ्या लुप्रेन धवद्वयस्य जदि रत्नं च बोधोपायतैः परंतु विदिपस्य धववदिसाहित्याज्येन ताणमुपगम्यते एवं चोदृश्यतावदेदं कीभूतता दृश
 साहित्य व्याप्यत्वे न धवद्वयवति द्वित्वस्य न वा विदि रत्नं च तद्विद्वत्त्वापि न धववदिरोक्तं भवति द्वित्वस्येति न धवद्वयादेवो धवति मीमांसकमतं
 त्यादौ घटपटाभ्यां न जः साक्षादेवान्वयात् न निपातातिरिक्तेति नीलो घट इत्यादौ ता शंकते न च
 सार्थघोरभेदेनान्वयात् न भेदेनेति न च राजपुरुष इत्यादौ लुप्तविभक्तेः स्मरणां कल्प्य
 मिति वाच्यम् अस्मत्तविभक्तेरपि ततो बोधोदयात् तस्माद् राजपदादौ राज संबंधि
 निवृत्ताणां तस्य पुरुषोऽसह्य भेदा न्वयः द्वंद्वे तु धववदिरोक्तिं धीत्यादौ विभास धववदि
 र्थद्वित्वप्रकारेण बुध्यते तत्र न लक्षणा न च साहित्ये लक्षणेति वाच्यम् साहित्यशू
 र्यघोरपि द्वंद्वदर्शनात् न चैकक्रियान्वयित्वरूपसाहित्यमस्तीति वाच्यम् क्रि
 याभेदेपि धववदिरोक्तिं धिपश्येत्यादौ द्वंद्वं दर्शनात् साहित्यस्याननुभवाच्च साहित्यस्य शाब्द
 अतएव राजपुरोहितौ सापुज्यकामौ यजेयातामित्यत्र लक्षणाभावात् द्वंद्वं आ
 श्रियते तस्मात्साहित्यादिकं नार्थः किं तु वास्तवभेदोपत्रतत्र द्वंद्वः न च नीलघ
 टघोरभेद इत्यादौ कथमिति वाच्यम् तत्र नीलपदस्य नीलत्वे घटपदस्य घटात्वे
 लक्षणा अभेद इत्यस्य चाप्रामाभेद इत्यर्थे तस्माद् द्वंद्वे तु यदि समाहारोऽप्यनुभू
 यते इत्युच्यते तदा अहिनकुलमित्यादौ परपदेऽहिनकुल समाहारोऽलक्षणा पूर्वपदं

धववदिरोक्तिं धीमन्ममीमांसकप्रतिपादि
 त्वकापदिनामप्यप्यववदि रत्नं कर्मक
 रत्नं न अत्र निबोधः

128

३५
 ३५
 ३५

राम

केचिद्विज्ञेनरुचिप्रसरसंभकारप्रचरुमोतस्मर
परेति ७

वत्पदविषयकस्मरणस्याव्यवधानेनोत्पत्तेः नानासन्निकर्षैरिक्प्रत्यक्षस्येवना
नासंस्कारैरेकस्मरणोत्पत्तेरपिसंभवात्तावत्पदसंस्कारसहितचरामवर्ण
ज्ञानस्योद्बोधकत्वात् कथमन्यथार्थनावागौरेकपदस्मरणम् परंतुताव
त्पदार्थानांस्मरणदेकदैवत्वलेकयोतन्यायेनतावत्पदार्थानां क्रियाकर्मभा
वेनतान्वयरूपोऽशाब्दबोधोभवतीति केचित् वक्ष्यपुत्रानः शिशवः कपो
तावलेयश्चामीपुगपत्यतेति तस्यैवपुगपत्सर्वपदार्थाः प्रास्योऽणान्वादिनो
भवन्ति परंतुपददाकांशितंशोपसंस्कारि ध्यानं प्रपद्यते तेन तेनाश्रितः स्वार्थः
परैरेवावागम्यते तथाच एवंवाक्यार्थबोधानेनां महावाक्यार्थ इत्याहुः इ
दंनुबोध्यम् यत्रनुद्धारमित्युक्तं तत्रापिपेहीत्यादिपस्यज्ञानादेवबोधः न द
नुविधानादिरूपार्थज्ञानात् पदजन्यं पदार्थं प्रास्यतेस्तत्रैवबोधोपहे
तुत्वात् किंच क्रियाकर्मपदार्थानां तेन तेनैवसहकाशितत्वात्तेन क्रियाप
दंविना कथंबोधः स्यात् तथापुष्येभ्य इत्यादौ स्पृह्यतीति पदार्थोऽप्याहारेवि

तत्तत्

तरा

राम

१

॥

ला
क
क
प्र
यः

हृत्तादसतेः स्वयं सत्या एव कारणं त्वेति ननु योग्यता ज्ञानादिव दत्तातिज्ञा नस्य ज्ञानपदस्य समासघटकत्वेन समासाघटकासतिपदार्थे नानुन्वयात् स्वयं सत्याश्चासतेः
कारणत्वेन संभवति तिरभुं कं वन्हिमा स्निग्धा दोमिरिषदातिमत्यदो रव्यवधाने भ्रमेण शाब्दबोधो दत्तेन अभिचारादतो हिलेस्यमासतिपदमासतिज्ञानपरत्वाच्चाचष्टे

वैष्णवकारणमते दूषयति इत्येति चेति १

तदुपसंनिधानं नुप
दस्यासतिरुच्यते
इति हिलोक्तस्यास
ति लोकोक्तस्यास
ति भुं कं वन्हिमा स्निग्धा
दोमिरिषदातिमत्यदो
रव्यवधाने भ्रमेण शाब्द
बोधो दत्तेन अभिचारा
दतो हिलेस्यमासतिपद
मासतिज्ञानपरत्वाच्चा
चष्टे पदार्थे
ति १

तदा पूर्वं पदार्थप्रधानतया चान्वयबोध इति इत्थंच समासेन कापिशक्तिः पद
शब्दे वनिर्वाहादिति आसतियोग्यताकांक्षातात्पर्यज्ञानमिष्यते कारणं
आसतिज्ञानं योपता ज्ञानमाकांक्षाताज्ञानेतात्पर्यज्ञानंच शाब्दबोधेकार
णम् तत्रासतिपदार्थमाह सन्निधानं नुपदस्यासतिरुच्यते अन्वयप्रंप्ते
तिपदयो रव्यवधानमासतिस्तद्गतं शाब्दबोधेकारणम् कचिद्व्यवहितेपि
अव्यवधानभ्रमाद्वाब्दबोधः बलुतस्तु अव्यवधानज्ञानस्यानपेक्षितत्वात्
यैतदार्थस्य पदार्थनसहान्वयो विवक्षितस्तपो रव्यवधानेनोपास्थितिः शा
ब्दबोधेकारणम् तेन गिरिभुक्तिं बन्हिमा देवदत्तेनेत्यादौ नशाब्दबोधः तात्पर्य
र्थाभावात् आसतिः नीलो घटो द्रव्यं घट इत्यत्रासतिभ्रमाच्चाब्दबोधः आसति
भ्रमेण शाब्दभ्रमाभावेपिनस्ततिः तनुपपन्नं नीकुंडली वाससी देवदत्त इ
त्यायुक्तं तत्रोत्तरपदस्मरणेन पूर्वपदस्मरणस्य नाशात् अव्यवधानेनोत्त
रपदस्मरणसंभव इति चेन्न प्रत्येकपदानुभवजन्य संस्कारेण समस्यतां
ननु तत्र पदसातिभ्रमस्तदशाब्दबोधोपि भ्रमात्कास्यासन्नचेष्टापतिः घटे नीलस्य सत्त्वेन विषयत्राभावादासतिभ्रमाच्चाब्दबोधभ्रमां गीकारे
त्वासतिभ्रमाच्चाब्दभ्रम इति प्राचीनगत्याविरोध इत्यत आह आसतिभ्रमेणेति ३ नन्वव्यवधानेन पदोपास्थितिः शाब्दबोधेकारणमित्युक्तमनेकपद

आसतिज्ञान
मिति आसति
योग्यतेति विव
गाव्यवधानवस्तु
अत्र रेव ॥ २

तत्र तत्र कचिन्नेति चेति
इति शाब्दबोधोपास्थितेति
हिलोक्तस्यासति
लोकोक्तस्यासति
भुं कं वन्हिमा स्निग्धा
दोमिरिषदातिमत्यदो
रव्यवधाने भ्रमेण शाब्द
बोधो दत्तेन अभिचारा
दतो हिलेस्यमासतिपद
मासतिज्ञानपरत्वाच्चा
चष्टे पदार्थे
ति १

सन्निधानमासत्पाचरितार्थम् पानुघटकर्मतावो धंप्रति घटपदोत्तरं द्वितीयाह
 पाकांक्षाज्ञानंकारणम् तेनघटः कर्मत्वंमानयतंकतिरित्यादौ नशाब्दबोधः अ
 यमेतिपुनोराज्ञः पुरुषोपसाध्यतामित्यादौ पुरुषेणसह राजपदस्यतात्पर्यम्
 हसत्वात् तेनैवसहान्वयबोधः पुरुषेणसहतात्पर्यम् हेतु तेनसहान्वयबो
 धः स्यादेव तात्पर्यंनिर्वक्ति वक्तुंरिच्छातुतात्पर्यंपरिकीर्तितम् यदितात्पर्य
 ज्ञानंकारणंनस्यात् तदासैधवमानयेत्यादौ क्वचिदश्वस्यक्वचिल्लवाण
 स्पष्टोपशान्तिनिपसोनस्यात् नचतात्पर्यंग्राहकाणंप्रकरणंदिनांशाब्दबोधेकारण
 योस्त्वितिवाच्यतेषामनुगमात् तात्पर्यंज्ञानजनकत्वेनतेषामनुगमेतुतात्पर्यं
 ज्ञानमेवलाघवात्कारणमस्तु इत्थंचवेदस्यलेतात्पर्यंज्ञानार्थमीश्वरः कल्पतेन
 चतत्राध्यापकतात्पर्यंज्ञानंकारणमितिवाच्यसर्गोदावध्यापकाभावात् नचप्रलय
 वनास्ति कुत्रसर्गोदितिवाच्यं प्रलेपस्यागमप्रतिपाद्यत्वात् इत्थंचशुकवाक्योपीश्वरीप
 तात्पर्यंज्ञानंकारणंविस्वादिः अेतुशिरोतपनुरेवतात्पर्यंज्ञानंकारणं अन्येतुनानार्थदो
 क्वचिदेवतात्पर्यंज्ञानंकारणं तथाचशुकवाक्येविनेवतात्पर्यंज्ञानंशाब्दबोधः वेदे
 त्वनादिमीमांसापरिशोधिततर्कैर्यावधारणामित्याहुः इतिशाब्दबोधः ॥ रामराम

आदिनःसंयो
 गविषेगसाह
 वकीदीनांमह

कार्यद्रव्यानाप
 करणकाकीद
 करणकिलविशे
 धातुकैलप्रल
 यस्य४

नाचतुष्षण्णपपत्तेः पदस्याध्याहारो ब्रह्मपक्षः योग्यतां निर्वर्ति पदार्थे तत्र
 दत्तायोग्यतायाः कीर्तिता एकपदार्थः पदस्य पदस्य संबन्धो योग्यतेत्यर्थः तत्र
 नाभावाच्च वान्दिना सिंचतीत्यादौ नशाब्दबोधः नन्वेतस्या योग्यतायाः ज्ञानं
 शाब्दबोधात्मा कसर्वज्ञानसंभवति वाक्यस्य पूर्वत्वादिति चेन्न तत्तत्पदा
 र्थस्मरणे सति केचित्संशयस्य रूपस्य क्वचिन्निश्चयस्य रूपस्य विषयोपपत्ताज्ञा
 नस्य संभवात् नन्वास्तु योग्यताज्ञानं नशाब्दबोधे क्लृप्ता एतां वान्दिना सिंचती
 त्यादौ हे केवहिकरणा कल्पाभावरूपा योग्यता निश्चयेन प्रतिषेधात् नशाब्द
 बोधः नरभावनिश्चयस्य लोकिक एव निकर्षाच्च न दोषविशेषाज्जन्मशा
 नमात्रे प्रतिबंधकत्वात् शाब्दबोधं प्रत्यपि प्रतिबंधकत्वं सिद्धम् योग्य
 ज्ञानाविलंबाच्च शाब्दबोधं विलंबोऽसिद्ध इत्याहुः आकांक्षां निर्वर्ति पत्यदे
 न विना यस्यानुभावकता भवेत् आकांक्षा येन परेन विना यत्पदस्याव
 यानुभावकत्वं तेन पदेन सह तस्यांकां र्थेनार्थः क्रिया परंविता काफ
 परं नात्यपबोधं जनयति तेन तस्यांकां र्था वस्तुतस्तु क्रिया काफपदा नो

१३

सुयरांभसणाद्योसशोभो वाजापूरंमरसिजपगोविधन्ती
सर्वायात्रमर्जोयुक्तोमहूरभयरोमसमपचुतप्रीः १०
रत्नयवरागहसंन्यायादिमीमहालक्ष्मीहृदयलोचन
मानेषुतमस्तुर्वजगतोसे १८ १० ॥ न ८ प्ररवल
मे नोपलक्ष्मीमनियतिदिवाककुमारप्रवति
तातननुस्थिरवाजनेः ॥ प्ररौतपोः यपोनकतरे
एचनकीटाः पंतगापरिदंतमूकमितिप्रति
मनः व्यताएवल्का मखः प्रोतोतिप्राधमस्वका
चुनरतिहम

सदास्यं संपत्तिं संचयं हृदये कतिपयं गुरोः स्मृतिं निर्मलवो
 धं बुद्धिं प्रदेहि मे ते परमं वंदे श्रीः १३ पृथ्वीपतिस्तु पुरुषोत्तम
 मस्तु विभूतिवासो विविधार्थसिद्धिं संपूर्णकीर्तिं बहुवैभवं ॥
 गोप्रदेहि मे श्रीं पुनः पुनस्तु १४ वायुपतिस्तु बहुलो
 कवृष्णवयःस्थिरत्वं ललसभांगो योत्रादिलविं सकलार्थ
 सिद्धिं प्रदेहि मे भार्गवि जन्मजन्मानि १५ सवर्णावहं
 ऊरुमेगदहे सयान्न हृदि ऊरुमेगदहेश्रीः कल्याणहृदि ऊ
 रुमेगदहेश्रीः विष्णुहृदि ऊरुमेगदहेश्रीः १६ श्रीं ध्याये
 त्वां प्रहसितसंकीर्णकोटिवाला कंभासा विष्णुवर्णावर

नो

श्री

ककालेवानरोभाक्तिसमन्वितः यः पठेत्सरायाद्यापिसया
 तिपरमाश्रयं १० महालक्ष्मीसमदिष्टनिशिर्भागीववासा
 रे इदं श्रीहृदयं जसापंचवारं धनी भवेत् १८ अनेन हृदयेना
 न्नेगभिर्गीयोऽतिसेवितं हृदाति तत्कले पुत्रो जायते श्रीप
 त्तिः स्वये १५ नरेणावाद्यवानार्या लक्ष्मी हृदये सेविते जले त
 जाते तदंशे मेदभागो न जायते १०० यन्माश्रिते मासि च पुत्र
 पते रामोत्सवे सदिहितैः कभक्तः पठेत्तरकोत्तरवारं सदा
 लभेत्समो वार्तामयी सदा हि १०१ य एक भक्तो न ह मे कवर्ध
 विष्णुदधीः समन्ति वारजापी समंदभागो पिरमा कटाक्षो
 भवेत्सहस्रं तशताधिकश्रीः १०२ श्रीशंखिभक्तिहरि

हितासरेज्याश्रीः कलासधिरसेनरसायणोन आस्तायतो
 समचद्वक्त्रपमगियादस्पृष्टाः सवर्णावपुषः स्थिरजंगमास्यः ॥२॥
 आद्यादिविस्तोस्थिरयमपत्नीत्वमंबपत्न्यामयिसंनिधेहि
 आद्यादिलक्ष्मीस्तद्वयहेणपदेपदेमेतिथिदर्शनं स्यात् ॥३॥
 आद्यादिलक्ष्मीहृदयेपठेयः सरजलक्ष्मीमचलांतनोति
 महादरिद्रोपिभवेद्वनाल्पस्तद्वयैः श्रीः स्थिरतोप्रयाति ॥४॥
 यस्यास्मरणामात्रेणतथास्याद्विस्तवल्लभा तस्याभीष्टं ददा
 त्याश्रुतेणलयतिप्रचवत् ॥५॥ इंदरहस्यं हृदयं सर्वकामफ
 लपदं जपः पं रसहसं तपश्चराणामच्यते ॥६॥ त्रिकालमे

११
 यि दीनदयानकंपेमातः समर्थयमदा करुणा कदाह्येमांग
 ल्यकीजमहिमानं सृजेस्मातः ८८ कदात्तरहकामपुक
 लवनमस्तचिंतामणिः करः सुरतरुः सदानवनिधिल्लमे
 वैदिरेभवेत्तद्वदयारसोरसरसायनेचानहंसावतवकुला
 निधिर्विविधकांक्षितार्थप्रदम् ८९ यथारसस्पर्शनतोय
 सोपि सुवर्गातास्यात्कमलेनयाते कदात्तसंस्पर्शनतो ज
 नानामंगलानामपिमंगलेनम् ९० देहीतिनास्तीतिव
 चः प्रवेशाद्गीतो रमेत्तोशराणां प्रपद्ये अतः सदास्मिन्नमया
 प्रदत्तसहैवपत्न्यामपिसन्नियेहि ९१ कल्पडमोणामणिनास

सन्ना ८२ सर्वपदार्थसकलार्थदेतेष भासलावणपदयाप। 6
दोग्धो स्वर्गादेतेसमावीभवशीः हिरण्मयीमेनयनेप्रस
न्ना ८५ सर्वार्थदेसर्वजगत्सृतिः सर्वेश्वरीसर्वभयोपदे
त्रीसर्वोन्नतातेसमावीभवशीः हिरण्मयीमेनयनेप्रसन्ना ८५
समस्तविघ्नोद्यविनाशकारिणीसमस्तभक्तोदराणोविचर
णाग्रनेतसौभाग्यसावप्रदायिनी हिरण्मयीमेनयनेप्रसन्ना ८६
देविप्रसीददयनीयतमायमहोदेवायिनाथभवदेवगणाभितं
द्येमातस्तथैवभवसंनिहितादृशोमेपत्यासमंसमसावेभवस
प्रसन्ना ८७ मावत्सभैरभयदानकरेणितस्तैसौलौसमेतिस

१५
 मद्यजाकिंते अहं किं वा तदग्रजः विचार्य देहि मे विज्ञं तव दे
 विद्यानिधिः ७५ मातापिता त्वेग्रहं सद्गतिः श्रीस्तु मे वसं जी
 वन है तमत्ता अन्योन्यस्मान्ने जगदेकं नाथे तमेव सर्वं समदे
 विसत्यं ८० आद्यादिलक्ष्मीभवसुप्रसन्ना विप्रुद वितानस
 त्वैकरो गिध अतानहं श्रीविप्रुणातिरिक्ते प्रज्ञानने वेभवस
 प्रसन्ना ८१ अशेषवाग्नाय सत्ताय हं श्रीनवेन वेन वेन सत्ता
 कदापिनी समेद निहाय सरेमनर्तकी भवप्रसन्ना वदने
 च मे श्रीः ८२ समस्तसंयत्सु विसृजमाना समस्ततेजस्तु वि
 भासमाना विसृपिये तं भवदीयमाना वाग्देवता मे वदने प्र।

दाणमात्रे न शक्नोमि जीवितं तत्कृपां विना न जीवेतीह ज
 लजाः जलं त्यक्त्वा जलारुहाः ७३ हिताहिप्रवृत्त्यात्मन्या ज
 ननीपस्तुतस्तनी वत्सं त्वरितमागत्य संप्रीणयति वत्सला ७४
 यदि स्यात्तव पुत्रो हं माता तं यदि मामकी दया पयोधरस्तन्यसु
 धामि रभिषिंच माम् ७५ मृगणे नृणां लेशोऽपि मयि दोषैक
 मंदिरे पापमूनां हृष्टिर्विह्वलं दोषाणां तत्तमो भिती ७६ पा
 पिनामहमेकाग्रो दयालनात्तमग्रणीः दयनीयो मदयोक्ति
 तव कोत्र जगत्रये ७७ विधिनाहेन सहृष्टेन स्यात्तव दया
 लता आसयोवानसहृष्टे दोषधस्य हथोदयः ७८ कृपा।

५
 विविस्मोः ६६ ब्रह्मरुद्रादयो देवा वेदाश्चापि न शक्नुयुः महि
 मानं तव स्तोत्रं मे द्योतं शक्नुयौ कथम ६७ अंतर्वत्सवाक्यं ६
 निसृक्तासृक्तानि यानि च तानि स्वीकुरु सर्वे शिदया त्वत्तेन
 सादरम् ६८ भवेत्तीश्वरसंगत्वा कृतायाः सः पुरातनाः इति
 संचिंत्य मनसा त्वामद्देशराणां व्रजे ६९ आनेदानीत्पुनराविनः
 तद्भक्त्या स्तुत्य रायणाः इति वेदमसाणां हि देवित्वात् श्वराणां व्र
 जे ७० तव प्रतिष्ठा मद्भक्तान नश्यंतीत्यपि क्वचित् इति संचिं
 त्य संचिंत्य प्राणान्नेधायाम्पहम् ७१ तदधीनस्तद्देहात् तत्त
 त्कृपामपि विद्यते यावत्तं शरणं कामः स्यात्तावदेहि दयाय नमः ७२

10
नारायणस्य हृदये भवती यथा स्नेना राघवो पितवह
कमले यथा स्नेना राघवगस्तमपि नित्यसमौ तथैव
तौ तिष्ठतां हृदि समापि दयावति श्रीः ६३ विज्ञानस्य ।
हिं हृदये कुरु श्रीः सौभाग्यं हृदि कुरु मे गृहे श्रीः दया ।
सर्वं हि कुरुतां मयि श्रीः सर्वं हि कुरु मे करे श्रीः ६४
नमो तज्जेया श्रितकल्पवल्लभस्य कृतिविंतासाणिकामये
नो नमो तज्जेया श्रितसंप्रसन्नसहकलत्रे च प्रचव ।
मी ६५ आद्यादिमाये तमं नाराजं तमेव साकारनिरा
कृतिस्तं तया धृताया ज्ञमवधिं संवाप्ति च विज्ञेयवदे

लक्ष्मि विस्मयासोक संस्थिते पत्युं तं कुरु मे रूपं रत्नमंश
रागागतं ५० प्रसीद मे सदा लक्ष्मि स प्रसीद सदा शिवे ।
अचल भव सं प्रीत्या स स्थिरा भव सह ५१ यावन्तिष्ठं
ति वेदाश्च यावत्तन्नाम तिष्ठति यावद्दिस्मश्च यावत्तन्ना
वत्कुरु कृपां मयि ५२ चोद्गीकृता यथा शुक्लिवद्दत्ता
दिने दिने तथा दद्यात्तमप्येव वृद्धतामभिवर्द्धतां ५३ य
था वैकुण्ठ नगरे तथा वतीरसागरे तथा मद्भवेनेतिष्ठ ।
स्थिरं प्रीतिस्मना सह ५४ यो गिनां हृदये नित्यं यथाति ।
स सति विस्मना तथा मद्भवेनेतिष्ठ स्थिरं प्रीतिस्मना सह ५५

प्रसीदमेमहालात्मिपरिपूर्णासनोरथे ५२ अयोध्यादि
पुसर्वेषुनगरेषुसमास्थिते विभवैर्विविधैर्पुंक्तासमा
गच्छवत्त्वानिते ५३ समागच्छसमागच्छसमायेभवत्
स्थिता करुणास्सनिष्पंदनेत्रद्वयविलासिनि ५४ से
तिथित्समहालात्मिसुपाणीमममस्तके करुणासुध
यासांस्त्वमभिविद्यस्थिरंऊरु ५५ सर्वराजगरेहेलात्मि
समागच्छवत्त्वानिते स्थिताशुपुरुषोमयप्रसादेनाश्र
येऊरु ५५ सादरेमस्तकेहस्तेममत्वंकृपयायय सर्वरा
जगरेहेलात्मितकलामयितिष्ठत ५६ अयोध्यादिश्रीमहा

2

1210 - 1211

एष दर्व्यघनपीनपयोधराणाम् हामोदरोपरिलसत्त्रिवलीलतानां हृष्टाकृतं विकृतिमेति मनोनयेनाम्
४ व्याख्यात एव धन्याः येकां मनः चपलायतलोचनानां आकृतिं शरीरं हृष्टाविकृतिं न एति न प्राप्नो-
ति चपलानि च ग्रापनानि च कपलदलवद्धि ह्रीर्ललितो च नानि यासां ताः चपलायतलोचनाः
तासां किं विशिष्टं चपलायतलोचनानां तारुण्यदर्व्यघनपीनपयोधराणां तारुण्यदर्व्यघनपीनपयोधराणां निव-
डोपीनोऽन्नतौ पयोधरौ यासां ताः सां पुनः किं हामोदरोपरिलसत्त्रिवलीलतातासां वा हामोदरोपरिल-
सत्त्रिवलीलतातासां वा पाठः तत्रैव हामोदरोपरिलसत्त्रिवलीलतातासां वा पाठः ४ अथ योनिनः पुरुषस्य स्वरु-
पमाह सदायोगाभ्यास नववधू संगमरसेर विधिना मेत्री स्फुरति कृतिनः तस्य स्वरुपं माह किमि-
मेः प्रियाणां लापेरधर मधुभिः वक्त्रमधुरैः सनिः स्वासा मोदः सकुचकलसा मेख सुररतैः ५ व्याख्या-
यस्य कृतिनस्तत्वावधिनाः प्रवधिना मेत्री सदा सर्वदा योगाभ्यास स्फुरति तस्य कृतिनः इमेः नवनववधू
संगमरसेः किं अपि तु न किंचित् चान्यत् प्रियाणां मालापेकिधर मधुभिः किं किं अधर मधुभिः वक्त्रम-
धुरैः पुनः किं अधर मधुभिः सनिः स्वासा मोदः पुनरपि किं विशिष्टं अधर मधुभिः सकुचकलशा-
वसुरतैः ५ अथ केविः स्त्रीणां माधिका मह भवति वचसि संगत्वा गमुद्दिश्य वार्तां श्रुत्वा सुरवरमु-
खा नां केवलं पंडितानां जयन मरु एरत्तु अपि कीची कलापं कुचलयनयनानां को विहातु म मयीः ६
कः ७ मानकुचलयनयनानां जयन मरु एरत्तु अपि कीची कलापं कुचलयनयनानां को विहातु म मयीः ६

दुलहंतजपांमो हतिमिरस्यकाग मांउद्धेदयनस्फोऽयन् अतएवज्ञातप्रदीपोहरःकण्ठ
 १ अधुनाशुभाशुभकर्मलोपायमाह शुभंमद्यमविभ्रमाः युवतयः श्वेतातपत्रोज्ज्वला लक्ष्मीवि
 ल्यनुभूयतेस्थिरमति स्फीतेशुभेकर्मणि विधिंनेतेतरमनंगकलहक्रीडात्रुटव तंतुकंमत्तान
 लमिवप्रयातिगृहति भ्रष्टदृशोदृश्यतां २ व्याख्या प्राणिनांशुभेकर्मणिश्वेतातपत्रोज्ज्वला लक्ष्मीवि
 स्फीतंस्थिरमतिस्फीतंनरति किं शुभस्यममहृदबलगरंअन्यच्चविभ्रयायुवतयः हावभा
 वतयः हावभावविलाससंयुक्तानांयस्यम्यज्जलक्ष्मीः प्राप्यतेबिलक्ष्मीश्वेतातपत्रोज्ज्वला लक्ष्मीवि
 भ्रष्टतसतदिशोदृश्यतांप्रयाति किंविशिष्टः उक्ताजालंमुक्ताहारंअनंगकलहक्रीडात्रुटतंतुकंअनं
 गकलहस्यक्रीडाअनंगकलहक्रीडातयात्रुटनेकलहकंसूत्रंयस्यततअनंगकलहक्रीडात्रुटतंतुकं
 २ अथसाक्षकस्मीन् अथप्राणिनांविचारकारमाह तावदेवकृतिनामयंस्फुरत्येवनिर्मलविवेकदीप
 ३ तावदेवनेकुंरंगचक्षुषांताडातेचटुललोचनांचलैः ३ व्याख्या अयंएषःनिर्मलविवेकदी
 कृतिनांतावदेवस्फुरतिजागर्ति तावत्तविवेकदीपकः कुंरंगचक्षुषांतापिकानांचटुललोचनांचलैर्न
 तेचटुलानिलोचनान्येवमंचलावस्त्रांताः चटुललोचनांचलालैः एतावताप्राणिनांतावदेववि
 भावन्नाधिकानांवाशानयाति ३ अथम ३ पुनस्तदेवाहत्याहृतमंचपलायतलोचनांनांताह

३२

विव.मी.

पूर्वोदयप्रभवति प्रतोर्कस्य प्रागातिना शुक्रस्य पश्चिमगतिना च गतिकेन न तदं
 तरवृद्धित्वे सत्यल्पदिने नैरेव भगोरुज्ज्वलता स्यात् प्रचोत्रवालं वृद्धत्वमल्पदि
 नमुक्तं पश्चिमोदयपूर्वोत्तौ च मार्गगतावेव भवतोत्तत्र गत्यतरेणांतराद्वृद्धिर्वा
 स्यादुदयदिने रेवो ज्ज्वलता स्यात् तस्मैव हृदि नमुक्तेऽतो च हेतुर्गतिवशादिति ॥ ५ ॥
 द्युमणिजीवत्वोदयप्राप्तिना सुबुद्धपैत रिति पंचवलीं विना परिमंति फलानि च
 लभुवोऽप्रभविर्चि विरिंचि कृतान्यपि ॥ १० ॥ एवं लग्नाद्गृहवल्गानि मुक्ता नितत्र
 के वांचिर्द्वयप्रयता माह द्युमणि रिति द्युमणिः सूर्यजीवो गुरुः लवोदयोऽपि षष्ठौ
 लवोदयप्राप्तिना वंशपतिलानपतीते वांचनुरीपंचमस्यैवोदुपतेऽष्टमस्य पंच
 वलीं पंचनां वलं समाहारः पंचवलीतां विना वलधुवंस्त्रीणां फलानि वि
 रिंचिना कृतानि रचितानिऽपि प्रभविर्चि प्रभुना प्राकानि परिणमंति परि वच्यं
 ते रिक् विरेचने कर्तारि किपि मधमावदुवचनं पंचानामेवामावकं वलमित्यर्थः
 ॥ १० ॥ व्ययगृहं बुधमार्गवजीव युक् नयति तत्कुलमित्रजनेष्वपि कृपतां नीरजनेषु
 योरिति न प्राक्रमते क्रमते क्रमति ॥ ११ ॥ इति विवाहवृंदावने लग्नवलाध्यायः ॥
 चमः ॥ ५ ॥ किंच व्ययगृहमिति । यदि व्ययगृहं द्वादश भवनं बुधजीवशुक्रान्यत

एव

नर

३२

॥ १ ॥ गुरुशुभं गुरुगतेष्वयोः इत्युगे युगलस्य करग्रहः स्फुटमंगलदोगलदोजसि ॥ ८ ॥
 अथगुरुशुभयोर्विद्यादिदोषमाह ॥ द्विपतीतिगुरुः शुक्रो बोदयानंतरं सप्तदिनानि वा
 लः प्रसास्ता गवहः प्रतो गतेष्वयेरित्युक्तं दिनानीति कालानंतरं येद्वितीया सप्तदि
 नपर्यंतं शुभं द्विपतिविपतिप्रेत्यतिना प्रायतीत्यर्थः इत्यासि न युगे गुरो मगौ च
 गलदोजसिनिर्वले सति युगलस्य वधधृक् द्विकस्य करग्रहः विवाहः स्फुटमस्य म
 मंगलदः स्था। नादिवलाभावेन नीचास्तारिग्रहस्थित्या च गलदोजसंबोध्या ॥ ९ ॥ शि
 शुभरत्नमहान्युदयास्तयोर्दशावतुर्दशावागिरसः स्फुटं उपानसोदशावतव
 पश्चिमे मगतिवशात्रिदशाहमपश्चिमे ॥ १० ॥ एवमतो तरात्सामान्येवालवृद्धत्वे ॥ ३ ॥
 धुनादिकप्रारत्नेन तयोः सयुक्तिके विशेषमाह ॥ शिष्टिति शिशुवीलः जरनवृद्ध
 जीनो जीर्णो हिरन्मर्षिपीत्यमरः ॥ तयोर्भावः ॥ शिशुजरा शिशुत्वजरत्नचेत्यर्थः
 अगिरसोगुरोर्दशादिना ॥ न्युदये वाल्यचवतुर्दशादिनानि चास्ते वार्हिक उपान
 सो भोगोपश्रिमे पश्चिमदिशि क्रमेण दशापवाहानि वाल्यवार्हिकं च पश्चि
 मोदये दशादिनं वाल्यं प्रोत्ते पंचदिनं वृद्धत्वं प्रपश्चिमे पर्वदिशि त्रिदशाहं त्रिदि
 नं वाल्यं दशादिनं वार्हिकं त्रीणि च क्षुनिदशाहानि अहः शब्दादच रात्राहः सा
 ॥ १ ॥ मुसिकालेनैतयेद्वितीया कस्माद्भूतिवशात् शुक्रस्य वक्रमध्ये एव पश्चिमास्त

माघे भूमा नमः कार्तिके चैत्रपौषे सुखं सधस्तात्तु तस्य मार्गेश्वरस्य केशवस्य मन्त्रं च तत्र पदं
 गंतं तद्गुणं अलयात् परिध्यायात् गंडावमेशं क्रान्तिं यतिव्यातवैधति शिबीवाली कुहू
 दर्शयेव जैष्ठ्यं चतुर्दशीषु यमघटे दग्धयोगे रतौ विष्टौ सोदामेज
 नितपितृभेशस्ताम्रभाशान्तिताः पञ्चिउं गदपंचापग्नितु
 वेदः वहीउं शोरेषु पनेजारखिरशोरेषु रभूरुताः ध्वेदं ग्निः
 रुद्राः रश्मिरयमारग्नितु वरयोः ध्वेदः शतं १०० द्विरद्विरद्विरद्विर

प्र०३	अथ प्रथमः ॥३॥
अ०३	भगवाद्वा ॥३॥
शुद्ध	चर्याया ॥३॥
श०५	संकराद्या ॥३॥
अ०३	स्वर्णमयका ॥३॥
अ०३	मण्डपाद्या ॥३॥
पृ०४	नराकारा ॥३॥
पृ०३	सगकारा ॥३॥
शुद्ध	चक्राकारा ॥३॥
अ०५	नहराद्या ॥३॥
हृ०२	भवकाराद्या ॥३॥
उ०२	बाष्पास्यानी ॥३॥
हृ०५	कराद्या ॥३॥
वि०१	मेनिजाराद्या ॥३॥
शुद्ध	प्रवालाराद्या ॥३॥
वि०३	गोभगाद्या ॥३॥
अ०४	वल्लभाद्या ॥३॥
अ०५	कुंडलाद्या ॥३॥
अ०६	सिरिषाद्या ॥३॥
हृ०२	गजदंता ॥३॥
उ०२	भवकाराद्या ॥३॥
अ०३	त्रिकोणाद्या ॥३॥
अ०३	विवर्णाद्या ॥३॥
ध०३	भवकाराद्या ॥३॥
ग०३	वरुजाकारा ॥३॥
हृ०२	भवकाराद्या ॥३॥
उ०३	अथ लोभा ॥३॥
हि०३	मर्दलाराद्या ॥३॥

चक्षुःश्रवणचक्षुःभवनेचमंचराध्यकरोमौक्तिकविदुमंच परतोरणवलिनमंचकु
दलेसिंहपुच्छगजदेतेमंचकाः अश्रिचत्रिचरणमिमर्दलो वृत्तमंचकयमाभ

	४३	
४३	४	६४
	५०६	

काथादे काले सुखं च गदितं काथादि संस्थापने ७ मदा २० १२ तिथौ विग्रह
 तेन यार्क वारे द्वी सार्यमा ज चरण दि निवर्तिवे श्वं वै पुष्करो भवति मृत्यु विना
 शष्टद्वौ वै गुणपदो द्विगुणपदं सुतलव चादे ५ शुक्रा रार्कि सुदर्श ३ मत्त २४
 मरने २३ नंदसु २५ १२ तीक्ष्णो ग्रमे यो स्मे चारुण मे विपुष्कर दिने नूना धिमा से यने वा
 म्मे द्वात् परत श्रपा त परिधे देवे ज्य शुक्रा सके मद्रा वै धृतयो शव प्रतिकृते की हो न पदे सि
 ते पर जन्म १२ २८ प्रत्यरितार यो ५ १४ २३ मृत्ति ८ सुखा ४ ते २२ जे वरार्जुन सन्मथो मे उम
 गादि द्यु व विशाखा द्वां मे जे विच श्रेष्ठैर्क ज्य विधौ दिने श्रुतिकर स्वात्प श्रि पु म्ये त या त्वा
 हो वात्पार तो विचार्य मस्विलं मध्ये यथा संभवम् ५२ शुक्र मूलं घटिका चतुष्टयं ४ ज्ये शंति
 कृत्वा दि भवे हि नार १६ च सिष्टे एक द्विघटि मितं ज नौ च ह सति तले क घटी प्रमा तर्क ५२ शुक्र
 चुर न्ये प्रयमा ४ ८ घटो मूल स्य शंति मपंच ना द्वा जातं शि श्रुत च परित्यजे दामु तं वि
 ता स्या ४८ समा न यो ५४ आये पि ता ना श मुपैति मूले पादे द्वि तीये ज न नी र्जीये ध
 नं चतुर्थो स्य शुभो व्यशां त्या सर्व उ सत्पा द हि मे विला मम् ५५ स्वर्गे शुचि प्रो व पदे ष

रिं सन्दिप्रसार्यविलासगर्भं सन्दिप्रश्नसौसार्यः सन्दिप्रश्नार्थः सन्दिप्रसार्यस्यविलासयस्यसः तं सन्दिप्रः सन्दि
सार्योविरुधार्थश्चगर्भेमध्येयस्य एवविधिमुक्तवर्चितामणिं आतनोतीति १ दत्तं देसमरेमरेभुविजितेखीसंकुलं दृष्ट्वात् संकायंकिलानिगति
खुखीलांगुलीसीचत् यात् विष्टिसप्रभुना मृगं प्रगुलकां कामोदरी प्रैक्तैका देसप्रीमुदितैसरेसुकरांप्रोतेनियुक्ता सदा
प्रतगा

2

न
दि
धा

विहंगस्यशब्दे २

प्रजातायमानेपठाते २

नू < विस्र
वयसांकि
रीचारन
वेवपुरी
शुश्राव
नपुष्प
वात्फल
तरालि

वस्य पदे तस्मिन्नाणपालयितुः प्रजानामुत्पश्यतः सिंहनिपातमुग्रं अधोमुखस्योपरिपुष्पवर्धितः
पातेविद्ययाधरहस्तमुक्ता ६ उन्निष्कवत्सोत्पन्नियथाधायमानंवेचोनिशम्योष्ठितमुत्थितः सन्
ददकीराजाजननीमिर्वस्वांगामग्रः प्रसूविनीनेसिंहं ६१ तंविस्मितंघेनुंरुक्ववत्सोमायांमयोद
व्यपरीक्षितोसि कृत्विप्रजावांमयिनोशकोपिप्रनुः प्रहर्तुंकिमुतांन्यहिस्त्राः ६२ नक्तांगुरोमप
तुकंपयोचंप्रीतासिंतेपुत्रवरंरणीव नैकेवलानांपयसांप्रसूतिमवेहिमोकामदुद्यांप्रसन्नां ६
ततःसमानीयसमानितार्थीहस्तोस्वहस्ताज्जितवीरशूद्रः वंशस्यैकत्तारमनंतकीर्तिसुदक्षिणांतन
तनयंययाचे ६४ संतानकामायतयेतिकामंराज्ञेप्रतिश्रुत्यमयस्विनीसा दुग्धापयःपत्रपुटेमर्द
पुत्रोपिनुद्वेतितामादिदश ६५ वत्सस्यहोमार्थविद्येश्वरोयमृषेरनुजांमधिगम्यमातः ७० धा

३ यज्ञान्नमल ०५८

द्विबल

मन्त्राद्यतेषां ५३ निशम्य देवानुचरस्य वाचं मनुष्यदेवः पुनर्पुनराच धेन्वा तदध्यासितकातराद्या
रीक्षणाः सुतरां दयालुः ५४ क्षता किल त्रायंत इत्युदग्रः क्षत्रस्य शदो नुवनेषु स्तुतः राज्येन किं
द्विपरीतवृत्तेः प्राणैरुपक्रमलीमसैकी ५४ कथं नुशको नुनयो महर्षेः विष्णोर्नादन्यपयस्विन
नां इमां भूनां सुरजैरवैरुद्रो जसां नुप्रहृतं तया स्पाम् ५५ सैयं स्वदेहापि एतैः क्रयण न्याय्या मया
चयितुं न वतः न पारणस्यादि हता ते वै वं न वेदं लुप्तश्च मुनेः क्रियार्थः ५६ किमप्यहिंसा सत्तवे चेन्न ता
हं यशः शरीरे नैव मे दयालुः एकांतं विध्वंसि मे द्विधा नापि डेष्टुं नास्थास्व तु नोति केषु ५७ संवंधमा
नाय पूर्वमाहुर्जातः स नो संगतयो वैनो ते तद्रूतनाद्यानुगं नो ह सित्वं संवंधिनो प्रणयं विहंतु ५८ त
तिंगं मुक्तवते दिलीपः सद्यः प्रति एनं विमुक्तवाहुः संन्यस्तशस्त्रो हृदये स्वदेहमुपानयति उमिवो

१२

मे प्राप्ता

विहंगम्यशब्दे

अभिप्राय

कीर्तनवैष्णवसंघस्यनमः॥१॥

४२ समीप २

नू० विसृष्टपाशानुचरस्यतस्यपाशदुःखः पाशान्नतासमस्य उदीरयामासुर्विकोमदानांमोक्षोपायं
वयसां विरावेः ८ मरुत्प्रयुक्ताश्च मरुत्सखान्तैर्मर्त्यैः सारौ दन्तिवर्तमानौ अवाकिरन्वा ललता प्रसूने
रोचारनाजैरिव पोरकन्या १० धनुर्न तोष्यं स्पृष्टया द्रुमावर्माख्या तमंतः करणे विशंकेः तिलोक्त्यं
भवपुरी पुरंदरं अकामविस्तारफलैरुत्तरिणः ११ स कीर्तयेत्कीर्त्तयामासुत्तमं रं द्योः कूजद्विरीपादितवंशकृतं
शुश्रावकुंजेषु यशः स्वमुद्यैरुद्धीयमानं वने देवताभिः १२ १३ १४ कस्तुषारेणिर निर्जरणं मनो कुहाकेप
न पुष्पमं धि तमंतपत्तांतमना तपत्रमाचारपूतं पवनः सिधेवे १५ शशामेवृष्ट्या पिदवाग्निरीसीद्विश
यात्फलपुष्पवृद्धिः ऊनं न सत्त्वेष्वधिको ववाधेतस्मिन्वनंगोष्ठरिगहमाने १६ संचारपूतानिदिगं
तराणि कृत्वादिनांतेनिलयायंगंतुं प्रवर्मेपल्लवरागताम्रा प्रजातपतंगस्य मुनेश्च धेनुः १७ तां देवता

के

पतंगस्य पादौणाः इति विष्णुः

प्रहसर

राजा

भार

तौ देवता पित्र तिथि क्रियार्थं मन्त्र ग्यथो मध्यम लोकपालः वनौ वसाते न सतां मतेन श्रद्धेव साक्षाद्विधिने
पयन्त्रा १६ संपत्त्वलोतीर्ण वराहयूथान्पीवासवदो न्मुखवर्हिणानि यथो मगध्यासित साडुलानि प्र
सायमानानि वनानि परपन् १७ आपीनचारे दहन प्रयत्ना रुष्टिगुह्यत्वा दुरसो नरं दः उज्जीवने च
क्रतुरं चितान्त्रां तपो वना वृत्ति पथं गतान्त्रां १८ वशिष्ठ धेनो रं नुयायिनं तं मावर्त्तमानं वनितां व
ना वनां तावं यथो निमेषाल सप्त पंक्तिं रूपोऽस्त्रितान्त्रां मि वलोचनान्त्रां १९ पुरस्कृता वल्गुनि पा
थिवेन प्रत्युद्धता पार्थिव धर्म पत्न्या तदंतरे सा विरराजं धेनुर्दिन क्षपामध्य गते वसंध २० अदक्षिण
क्षेपयस्व नीतां सुदक्षिणा सा दात पात्रहस्तां प्रणम्य चो न ब्रुविशानर्मस्याः शृंगंतरे द्वार मिर्वार्थि सि
द्धेः २१ वत्सा सुकर्षि स्ति मिता संपर्या प्रत्यग्रही त्सेति न नंतु स्तो नक्रो पप्रन्नेषु हित द्विधानां प्रसा
चिह्नानि पुरः कलानि २२ गुरोः सदारस्य निपीड्य पादौ समाप्य संध्यां च विधिं दिलीपः दोहा व

ननु करतलाऽनलसंयोगे सत्यपि प्रतिबंधके सति दह्यऽनृत्यतेः प्राक्किः पदार्थोतरमि
ति चेन्न प्रतिबंधकाभावस्य कार्यमात्रे कारणत्वेन प्राक्तेरनुपयोगात् कारणस्यैव प्रा
क्किपदार्थत्वात् ननु भस्मादीनां कांश्यादौ श्रुद्धिदर्शनात् आधेयशक्तिरगीकार्ये
ति चेन्न भस्मादिसंयोगः समानकालीन अस्पृश्यस्पर्शप्रतियोगिकया वदभाव
सहितभस्मादिसंयोगाच्च सस्पृश्रुद्धिपदार्थत्वात् स्वत्वमयिनपदार्थोतरं यथेऽ
ष्टविनियोगयोग्यत्वस्य स्वत्वस्वरूपत्वात् तावच्छेदकं च प्रतिग्राह्यदित्यन
मेवेति अथ विधिर्निवृत्त्यते प्रयत्नजनकचिकीर्षीजनकज्ञानविषयो विधिः
तन्मृतिपादिकोलिङ्गादिर्विकृत्य साधो प्रवृत्त्यदर्शनात् कृति साधताज्ञानं प्र
वर्तकं न च विषयभक्षणादौ प्रवृत्तिप्रसंगः ॥ ५ ॥ साधनतालिंगकृतिसाध्य
ताज्ञानस्य काष्णस्थले विहितकालाजीवित्वनिमित्तज्ञानजन्यस्य निवृत्तैमि
तकस्थले प्रवृत्तकत्वात् न चानुगमस्य विशेषणवता प्रतिसंधानजन्यत्व
स्य अनुगतत्वादिनिगुरवः तत्तत्साधवेन कृतिसाधोपसाधताज्ञानस्यैव चि
कीर्षीद्वारा प्रयत्नजनकत्वात् न च नित्येष्टसाधनत्वाभावादप्रवृत्तिप्रसं
गः ॥ तत्रापि प्रत्यवायपरिसूयस्यापदयस्य च फलत्वकल्पनात् तस्मात्
कृतिसाधोपसाधनत्वमेवलिंगणार्थः तत्र ज्योतिषे मेन स्वर्गकामो यजे

नैव त्रलिङ्गस्य साधनं कार्यं प्रतीयते यागस्य आश्रुतिनाशिनः कालान्तरभावि
 स्वो साधनत्वायोग्यतात् तद्योग्ये चिरस्यायो कार्यं अपूर्वमेव लिङ्गाद्यर्थः कार्यं
 कृतिसाधकृतेः सविषयत्वात् विषयाकांक्षायां यागाविषयत्वेनान्वेति कस्यका
 र्यमिति निबोद्ध्याकांक्षायां स्वर्गकामपदं विज्ञाप्य परतयान्वेति कार्यबोद्धाधानि
 योज्यः तेन ज्योतिषो मनामकयागविषयं स्वर्गकामस्य कार्यमिति वाक्यार्थः
 संपद्यते वैदिकलिङ्गत्वात् पावनीयमग्निहोत्रं जसादितितित्यवाक्यपि अपू
 र्वमेव वाच्यं कथ्यते आराग्यकामो भेषजमाचारादित्यादौ लौकिकलिङ्गकिः
 याकार्ये तद्वरोति चेन्न यागस्यापि योग्यतानि श्रयाभावेन साधनतया प्रती
 त्यनन्तरं तन्निर्वाहार्थं सुवांतरव्यापारतया अपूर्वकल्पनात् किर्तनोदि
 नानाश्रुतेन यागध्वंशो व्यापारः लोकव्युत्पत्तिवत्तात् क्रियायामेव कृति
 साधोऽसाधनत्वं लिङ्गाबोध्यत इति लिङ्गत्वेन ह्येताविध्यर्थत्वं आख्यात
 त्वेन प्रयत्नार्थत्वं पचतिपाकं करोतीति विवरणदर्शनात् किं करोतीति प्र
 ञ्चपचतीत्युत्तराच्चाख्यातस्य प्रयत्नार्थत्वं निश्चयात् रथोगच्छतीति इत्या
 दौ अदुकूलव्यापारे तद्वरणदेवदत्तः पचतिदेवदत्तेन पच्यते तदुत्तरा
 दौ कर्तृकर्मणो नाख्यातार्थत्वं किं तत्तद्गते कत्वादीनामेव तयोरादौ
 देवतामः प्रजयतीत्यादौ धातोरेव प्रकर्षशक्तिः उपसर्गाणां द्योतकत्वमे

यमुपातवाणामभंगानेपय्यमलंचकार ॥७॥ वभौचसंपर्कमुपेत्यवालान।
 वेनदीवाविधिसायकेनकरेणभानोर्वहत्वावसानेसिंधूक्षयंतीवशशांकले
 षा ॥८॥ तांलोघ्रकलेनहतांगतैलामश्यानकालेयक्ततांगरागांवासेवसाना
 मभिषेकयोग्यंनार्यप्रवृत्ताभिमुखीमनेषु ९ विन्यस्तवैद्यैर्गणितैस्तस्मिन्विद्वमुक्ताफलभक्तिचित्रे आवा
 र्जिताष्टपदकुभतोयेः सूर्यमेनांस्तपथांभूवः १० सामङ्गल्लक्षानविशङ्गात्रीगृहीतप्रत्युद्गमनीयवस्त्रा निवृत्तपर्जन्यजलाभिषेकां प्रफुल्लका
 शावसंधेर्वरे ११ तस्मात्प्रदेशाच्चविनानयक्तं मृगीमयस्तम्भचतुष्टयेन पतिव्रताभिः परिगृह्यन्तिनेलिप्राप्तनकोतकवेदिमध्यं १२ तां प्राप्नुवन्त
 त्रनिवेशपतन्वीद्वाराव्यलंयंतपुरोनिधस्ताः भूतार्थशोभाद्विद्यमानेनाः प्रसाधनेस्तनिहतेपितार्यः १३ ॥ धूपेय्याणां त्याजिमाद्रभावं
 केशातमंतःकुमुमंतदीपंपर्कसिपक्काचिदुदारवंधरूक्तावतापांडुमधूकदाम्ना ॥१४॥
 आसशुक्लागुरुचक्ररस्यागोरोचनापत्रविभक्तमंगं ॥ साचक्रवांकोकितसैक।
 तायास्तिस्रोतसाकांतिमतीत्यतस्थौ ॥१५॥ लग्नद्विरेफांपरिभूपपदंसमेघलेषंश
 शिनश्च विवंतदाननः श्रीरत्नकैः प्रसिद्धैः चिह्नदसादृशकथाप्रसंगं ॥१६॥ करणा
 पितोलोघ्रकषापरोक्षेगोरोचनामंगानितंतगैरतस्याः कपोपरभागताभाः

लिच्छो
खभ

गोके

मः

2

ॐ

ॐ
ॐ
ॐ
ॐ
ॐ

२५

किरात०
ब्रह्मचारी चिह्नान् २
आत्मसात्
तां ३
आपारं कर्तुं ४
अधिकशोभिनी
भृत्यैः

विदितो ज्ञातः रत्नाज्ञातं प्रवेशयन् प्रथवा
विदितं वेदनमस्यास्तीति विदिता परवृत्ता
तस्मान्नैव निवर्त्यते २

अरितबन्ध २ ज्ञापयन्तु २

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुपदं भोजे हनति कुर्वे ॥^{धि २} श्रियः कुरुणा मधिपस्य पालिनी प्रजासवृत्तिं प
मं बुक्ते वेदितुं ॥ सवर्गलिङ्गी विदितः समाधयो पुष्टिरं हेतवने चने चरः ॥ १ ॥ कतप्रणमस्य महीम
ही भुजे जितां सपत्नेन निवेदयिष्यतः ॥ न विद्यथेतस्य मनो न हि प्रियं प्रवक्तुमिच्छति मया हि ते वि
एः ॥ २ ॥ द्विषां विघाताय विधातुमिच्छतो रहस्यं नुत्ता मधिगम्य भूयतः ॥ संसौष्टौ दार्यविशेषश
लिनी विनिश्चितार्थमिति वाचमाददे ॥ ३ ॥ क्रियासयुक्तैर्न पचारवहस्यो न वचनीयाः प्रभवो न
जीविभिः ॥ अप्तो हि सिहं तु साधुसाधु गहितं मनो हारिचदुर्लभं वृषः ॥ ४ ॥ सकिं सखा साधुन शास्तियो
धिपं हिता नयः संश्रयते सकिं प्रभुः ॥ सदा नुकुलेषु हि कुर्वते रतिं नृपेष्वा मात्येषु च सर्वसंपदः ॥ ५ ॥ नि
सर्गदुर्वोधमवोधविल्लवाः क्लृप्तपतीनां चरितं क्वजंतवः ॥ तवास्मावोयमवेदियन्मया निमूडतत्वेन

यवहारं १

सोऽप्यपदलातिदं जो
दार्थक्यं प्रवर्तनीयं ४

कृत्स्नितः सखा सकिं

शिवं शंभुः

कृत्स्नितः प्रभुं किं सा २

मादृशाः जनारत्यर्थः १

मादृशाः प्रियायां वा जेस्यते स्यता इति श्रवः २

५५५५
५५५५
५५५५

॥ किरातस्य पुत्राणि विदं रासदयालो ॥
॥ दयालो ॥

कि
किरातस्य पुत्राणि विदं रासदयालोः

किरातस्य पुत्राणि विदं रासदयालोः

किरातस्य पुत्राणि विदं रासदयालोः

आनःकालेनम
पुन्याशामा
गक

॥

6

महोदय

८
७
६
५
४
३
२
१

①

ॐ नमः ॐ नमः ॐ नमः ॐ नमः
ॐ नमः ॐ नमः ॐ नमः ॐ नमः

गुरुगणपतिभ्योनमः नमः सरस्वते ॥ ॥ ॥
आसीद्भीमस्तु तद्दिशि ज्वलन् नवक्रायाऽरव
रोऽप्रस्रवत्येतास्ते मद्भीमस्तीन्द्रागणतपापु
क्तो भिधानं महान्तं ॥ सेकत्वादिपरादृष्टो देव
सिते प्राचीर्णजायाः स्युर्भूरे प्रणानंदरितो व
रः प्रणमतः दमाजानिभिर्बदितः ॥ १ ॥ श्री
मच्छेोर्ष्यगुणान्वितो विमलधीरुद्धतवा
न्वर्चसि नाम्ना जीतगिरिस्तु रुज्जमसखा
तित्रालिखिष्योर्गिरि ॥ नीतित्तो धिय एणधि

कस्तुनलिनी ॐ नमः ॐ नमः

ॐ नमः ॐ नमः

ॐ नमः

ॐ नमः

ॐ नमः

ॐ नमः

ॐ नमः

७५३ आ चं कु रा

32

सामान्यः
आयुः
वादिभिः
रामाय
न्यायः

मम...

पुनः...

प
घ

८
७
६
५
४
३
२
१

१. कालेन
पुनः प्राप्ता
मिदं निराक
य सा
इम-

१: भाले नम
यन्था प्राग्मा
हैमिद निराव
य सावि
हमू=

पह
ना
माय
येत्
प्रभ
रुत्तरे
माय

2

प
च

पुष्पावलि

०	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
०	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००

ओम सु रु ग रा प नि भ्यो नमः
पुष्पात्रा पकलं कृत्वा पञ्चा
देकं प्रदायेत् पुष्पात्रां से क को कृत्वा पुन
रर्द्धं च कारयेत् ॥ २ ॥

ओम सु रु ग रा प नि भ्यो नमः
देकं प्रदायेत् पुष्पात्रां से क को कृत्वा पुन
रर्द्धं च कारयेत् ॥ २ ॥

शिवो धर्म्यं कौतुह्यं
युप रि वि वि म ध्या गान्
दि दि की रं ति दि पे तु वि ष मा याः शि र सं से भा ३ ॥ अं कै क वोर
यो जये एक वा रं ति यो जये त एवं भू वि दि ष र या ह नै क द्वा दि
ओम सु रु ग रा प नि भ्यो नमः
ग लं कि पा ४ ॥

श्री स हि क्र म रा ज त दु ख ग नि धी भो क ली याः तै
वि सि तै हो ये त ॥ पा णो ते यो तर लो ज ते श र दि षु सि तै मा नि भो द्रे
र त्ते । ति ष्यो सु ध ध नो र्दि ते स र गु रोः वि त्रो घ नै मा नि ध ल या षी द र
मो वि द्वा ख्य पु रं ति ले ख स भं का वं घ नै पा नि धः

म वि

नमः काले नम
पुष्पात्रा पकलं
देकं प्रदायेत्
पुष्पात्रां से क को कृत्वा पुन
रर्द्धं च कारयेत् ॥ २ ॥

ओम्

अं श्रीगणेशाय नमः गणस्थली गणितमन्दमदप्रवाहो
 माद्यद्विरेफमधुरस्वरदत्तकणोः हर्षादिवानसुस्मीति
 तनेत्रयुगमोविब्रान्धितमवतुभूतपतिर्गणेशः ॥१॥
 अथश्रमसंवासेऽस्मिन्मित्रपतिविक्रमादित्यएजात
 संवात् १८९६ तत्राश्विनशुद्धिषष्ठ्यारवितामेरेघसः ५२।
 ५१० ज्येष्ठान्तद्वेष्ट ६। ५४६ कंत्पाकं तं तदिना निरक्षो
 तत्रदिनमानं २५। २०। एत्रिमानं ३१। ४० श्रीसूर्योदयादिक
 चलः ३२। ४० तत्समवेसिपुनलमोदये ब्राह्मणं शार
 दान्वयेत्तीतरायामजहर्मा चंद्रसाकपुत्रेशः १२५ गताः
 २४॥ तच्चश्रमोत्सु॥

ब्रह्मलक्षणपतिः श्रीः
 शक्तिः त्रिगणितोद्यः
 वर्मप्रोचहसतिः ॥

वर्षलक्षणपतिः कुंभः
 एकोचंद्रगणिषपत्तुहसतिः

मः कालेनम
 यथाशाम
 देविद्विग
 यसा
 १६मः

शेषरचंद्र शेषरचंद्र शेषरतेन

मः ॥१०॥

इति श्रीमाकेंडि

तं शिवाष्टकं संस्कृतम् ॥

चतुर्दशीतिथ्यशुक्लवारसंपूर्ण

नक्षत्रशुक्लचंद्रमध्यारदा ॥

शुक्लशुद्धि शुभसंवत्सरे

प्रठाशके उणाद्विना

॥२२॥ स्तो

॥शि॥ व

ॐ नमः

ॐ नमः सिद्धजगत

प्रसिद्धं प्रोपनबुद्धं मडमते ॥ प्रा

प्तेन न हिते मर्णे न हिन हिन सत

डुकी कर्णे ॥ मभज्ये न वे यत्न र्णे

कश्चित् कार्य वर्ण वर्ण ॥ १ ॥ मज

गो विंदं मज्जगो विंदंगो विंदं मज

तवे ॥ बालस्या वत कीडस

॥ करतलमितातरतलबासा ॥ अ
स्तदपि न मुच्यत त्यासापासा ॥ ६ ॥ भ
ज गोविंदं ॥ रप्या कर्पट विवर्जित कंथा
॥ प्रण प्रण विवर्जित पंथा ॥ न
हं न खं न ये लोका ॥ प्रसापक मर्षं
कुर्ये ते शोका ॥ भज गोविंदं ॥ ७ ॥ ता
तत्वे का संसार ॥ क्षीणे विज्ञे प्रवारा

३
॥ २४ ॥ दे
॥ गो ॥ विं ॥

॥ सुखे नीरे स्रज सागरा ॥ वेस्य गते गा
काम विकारा ॥ ८ ॥ भज गोविंद भज
गोविंद गोविंद भज मूढ भते ॥
इति श्री संकराचार्य विरचितं गोवि
दस्तोत्रं संपूर्णं ॥ हार वैकुण्ठ देवी
दे ॥ इंद्राक्षी ॥ शिवायु यग्योपवी
तुं ॥ गोविंद भज ॥ संमापं शुभं तत्तु जी ॥
लिखतु ममो कमरात जी ॥

ॐ जातं दशनचक्षुः नंतुं ॐ वृद्धे जातया नि
खादं ॐ प्रसदपनं चतन्यासपिं
॥ मज्जगे विंदं ॥ ४ ॥ नप्रीस्तनमरिज्जुन
वेशं दृष्टमायामोक्षवेशं एतनमा
सविमदविक्काशं मनसविचमं
वारं ॥ ५ ॥ मज्जगे विंदं ॥ अग्रेवहप्रष्टे
भानु ॥ रात्रौ चिबिस्तमर्पति जनु

६
६
क्र॥ तर्ह्यस्यावततर्णीरक्ता॥ वृद्धि॥ २३॥
स्यावतर्हितामग्ना॥ पारेवह्यएकोप
नलगा॥ २॥ भजगाविहं॥ दिनमपिरज
नीस्ययंप्रात॥ शिशिरवसंतापुनर
जात॥ कालकीउतगष्टतत्प्रायो
॥ ग्रस्तदपिनमुंच्यतत्प्रासापायो॥
३॥ भजगाविहं॥ ग्रंगगलतंपलतंमुं

शानः कालेना
यन्याशान
मिदनिश
यसा
हम-

नायिकी ३५ मवानीनाम॥ विनायकै विघ्न राजहै मातुरं गणाधिपः अथै कदंतं देवं बलं वीरं
गजाननः ८ गणेशनाम॥ कार्तिकेयो मरुसेनः शरजन्मा च डाननः पार्वतीनंदनः स्कंदः से
नानीरं गिभू गुहः बाहुलेय सारकजिह्वा खः शिखिबाहुनः वामातरः शक्तिधरः कुमा
रः कौचधारणः १० कुमारनामानि॥ इन्द्रो मकत्वान्मघवा विदौ जाः पाकशासनः रुद्रः
श्रवाः मुनासीरः पुरुहूतः पुरंदरः जिष्मुर्लखर्वभः शक्रः शतमन्युर्दिवस्यतिः सुत्रा
मा गोत्रभिह्वजी वासवो बवृहो रुचः वासो व्यतिः सुरपतिः वलारातिः शची
पतिः जंभभेदी हरिहयः सुहो न मुचिसूदनः संकंदनो दुःप्रयवनः तुराया एम
घ बाहुनः प्राखंडलः सरुस्रातो ऋमुदाः ३५ इन्द्रनाम॥ तस्य तु प्रिया पुतो म

१३: काले नम
१५: यथा शा म्मा
दिमिद निशा
गाय सा
१५६५

2

५॥
का.
५॥

जाश ची द्राणी १ न ग रो त्व म रा व ती १ रु य ३ ज्ञे म्म वा १ सू तो मा त लि: १ ने द नै व नं १
स्या त्सा सा दो वै ज यं त: १ ज यं त: पा क शा सु न २ रो रा व तौ भू मा तं गै रा व णां भू
मु व लु भा: ४ रो रा व न्ना म॥ का दि नी व ज्ञ म स्त्री स्या कु ति शं भि डु रं प वि: श
त को टि: स रु: शं दो दं वि ति र्ग श नि र्द यो: १ व ज्ज ना म॥ बो म यानं वि १
मानो स्त्री १ ना र द्या द्य: सु र धी १ स्या त्सु ध म दि व स भा १ पी यू र्ध म मृ ता
सु धा ३ मे द कि नी वि य डुं ग १ सु र द १ ४ जे गा ना म॥ मे रु: सु मे रु १
हे मा द्री र त्त सा नु: सु रा त य: प रु १ ३ ॥ १३ न रु ना दो वै चा क्र र ह वै चा

या रा म

विख्यातो नान्यो भवतु महति ५

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

प्रातःकालेनाम
 सायन्त्याशाम्ना
 वादिभिर्दत्तम्
 रक्षणाय सा
 न्ययदम् =

ॐ कृतसीतापरित्यागः सरत्ताकरमेतलान्म॥ बुभुजेष्टयिवीपालः पृथिवीमेवकेवलम् ॥ १ ॥
 लवणोनविलुप्तेत्यास्तामिणतमभयुः ॥ मुनयोयमुत्ताभातः शरणंशरणार्थिनः ॥ २ ॥
 अवेत्यारामंतेतस्मिन्नप्रजहः सतेजसाग्राणाभावेदिशापासाः कुर्वन्तितापसोव्ययम् ॥ ३ ॥
 प्रतिशुश्रावकाकुत्सस्तेभ्योविष्मन्तिक्रिणाधर्मं सारदाणाद्यैवप्रतिभुविशार्द्रिणः ॥ ४ ॥
 तेरामायवधीपापमाचर्युर्विबुधद्विषः ॥ दुर्जयोस्तवणः प्रसीविष्मन्तजार्पतामिति ॥

(1)

प्रातःकाले नमः
स्वापत्था प्रातः
वादिमेद निराक
रणाय सा
न्यपदम् =

गुणवन्निर्वाः आलोकसंयोगावस्थितचतुःसंयोगयवचातुयनिदानमिन्वस्मदभिप्रायान् किंवातिरिक्ततमः कल्पनेततवप्राग्भावादिकल्पने
समवायिकार नचगौरवमेवाधिकमवशिष्यते। तस्मात्प्रोक्तप्रकाशकतेनः सामान्याभावपुनस्तमः यत्किंचिन्निजोभाववन्नितमव्यापत्तासामा
नाऽस्याधनुमाभ्युपदं सुवर्णावतिदेशे व्यंघकारभावापत्त्याप्रकाशकपदम् अणुकारिमत्पुंघकारभावापत्त्याप्रोक्तपदम् नीलेतमश्चलनी
नम् = आलो निप्रतीतिर्भूतः उक्तस्यार्थापत्त्ययितुमशक्यत्वात्तन्मोक्षमोभावाननेनमिति बोध्यम् इति द्रव्यसामान्यानिर्णयणम् गुणावि
कापशरणक भजते तपेति नवेत्यनुवर्तते गुणत्वज्ञातौ मानं पूर्ववत् अत्रादौ गुणग्रहणकरणाच्छेदनिपायिका इत्येकमेभिन्नत्वे सति सा
मात्रिरेव = १ सामान्यवात्तुगाः इत्येकमंगोरति

५ लोक्ता धर्माधिपोषो न व वेम लोके दृष्टे सुलैर्वा सहितो युतोऽपि ॥ १२ ॥ जीवो वा नृगुणे प्रवर्तत नृगते ५ ॥ १३ ॥

①

करोति। नष्टोपगतोर्ध्वनाशो मृतास्थितौ मृत्कसयं जयास्था। जयारिवर्गी द्विजयं सकाये ॥ १४ ॥
 प्रस्यहास्यापगतो विलासं। स्त्रीतो नृणां स्वरतिगो निनांतं। कीडापगसौरवमया विलासं। दृष्टे प्रसु
 त्तोपगतोति निर्जी। ॥ १५ ॥ कष्टागमं देहस्ततां करोति सुकोपग आर्ध सयं ज्वरस्थः। ज्वरोदयं कानि जि
 घ्नन्तं। हानिप्रकंपो। त्वसो रयं ॥ १६ ॥ कार्ये स्थिरं स्थिरगः। राजा को। दृष्टे नृपाणां मवलं विवादं। चि
 क्षापगे रात्रिपतिर्विलग्रां घसुं फलं। वानिजसाधिलो कं। ॥ १७ ॥ इति दिनप्रवेवावस्था फलं। पायाद्विजुज्ज
 च बीजसहितो सिद्धिर्नृपाणां न वेनो चेष्टीर्य विव। जितो जलचरः। खेटेर्बलाद्यैर्जलात् रौलात् जलचरै
 र्विलग्रवचरे लंग्रास्तनाघोयदा। ॥ १८ ॥ लेशाकं ५ गतो बलेन रहितो पाकान् नृघासफल ॥ १९ ॥ अथ त
 जनचिंता। लोप्यन्तदौ लभपतिः। सुखे ज्ञो लो ज्यं सुखं कामदपोदि
 पुसां सुते ड्यानदोराजलं गगतस्तधारवि सुतस्तिग्मां शुभुकेक्षितः। नो
 साद्वद्विनेहिलो जनफलं। सापघातं तदा। वा योदः। शुभुखेचरेः। शुभुखेचरेः।
 क्षिते वीशसं। ॥ २० ॥ इष्टपदेर्दृष्ट्युतक्षिते श्रेतू। करोति कष्टान्ति यतं नराणां। वेराधिपोवेम गतो
 वलियोऽकवंचतद्राशिपगे दतश्च। ॥ २१ ॥ स्यादेकवारं स्थिरसे विलग्रचरे विलग्रपगतो द्विवारं। स
 यदियः सोऽगतास्त उस्था। नृपादिगेषु बुधे विचिंसं। ॥ २२ ॥ बीयोद्वे तपेन तिलादिमूकं चोचि
 डलान् मिजं। साज्यं स्यात्तु का बुधे निर्गदिता वंश्च मुहामवा। ॥ २३ ॥ दमाधारक नितासुरेश्वरोगो धूमक
 रपवादले नृसु गतो जवारिरघवादीर्या चेतवर्जरा। माषावाकलघी। उरारिरविजेराहोरुषा नृस
 तं। तिकं यमुपता तथा चलवणं सोमे ऊज्जितं मिश्रं सोमसुते गुरो हिमधरं वा म्लवलाडुसिते म

५ पगतो ५ ४

५ ६ त ५

दे स्यात्तु वरं बुधे निगदितं घसे नृपाणामिदं ॥ १० ॥ सूत्रे स्तुतसमुद्रवं । हिमरुचौ । उष्य स्पृशा कं कजे ।
 रा रणविवशुते तदेत सचिवे दाने क धारणं शनौ । अ न त्व मृग ला व का दिज नितं । राहो च रा कं
 बुधे । रे तत्स लु रुषाय वी र्य व श तो वा च्यं ह से । सदा ॥ ११ ॥ इ ति लो ज न वि तां । ल ग्ने र को ल न न वं
 रागे वा स ने प्र य त्ते द हि ता नि व स्तु । व क्रि स्त तो य स्य प ते श्व वि विं । चं दे स्त्रि यं श्रु त रं च । उष्यं ॥ १२ ॥
 । कं ला स्र वा स्त्र मि सु ते सु व र्ण रं कां व रं वि द्म र क व स्तु । जे उ ण्य वा क्ती ग म नं स्व मार्गे । प र्ण्य हि ल म्भो
 प ग ते । रागे वा । क्री डां हि वि द्या प व नं सुरे ज्ये । दे वा र्च नं स्त्री सु र तं च श्रु कं क स्य श्र याने म र णं ज
 ले षु । सं का ज नं वा क्क दि ला स म । त्रा ॥ १३ ॥ म दे व ला ग्रे व न प र्व ते षु । ग तिः प्र वा च्यं य व ना रि
 ता तिः स्व ने पि रा हो ख ल सं ग म श्र मि धै वि म्भं श्रं स त तं प्र वा च्यं ॥ १४ ॥ आ लो क्य ना ना सु
 नि नां म ता नि स म्प द्ध तं ता जि कं सा र मे व । स्व नं वि चित्रं द रि णा सु पा र्थं । ज्यो ति वि
 दं त द्वि बु धे । सु प द्ये ॥ १५ ॥ इ ति श्रि ह रि न द वि र चि ते ता जि कं सा रे दि न प्र वे श कर णं । स
 मा च त म ग म त् ॥ १६ ॥ प ण्य ण नि धा न लि पी च का र ॥ ॥ श्री श्री श्री

गुलपासंभितं तुल्यं प्राश्य भवेत्प्राश्य शरीरावयवौ न इत्यभिप्रेत्य मारुतात्कारति

विषयज्ञावविकाराचितः इति त्वं पदस्य वाच्यार्थः अथ लक्षार्थोऽस्य सर्वत्राणि हृदयस्थितमद्वितीयचैतन्यं त्वं पदस्य लक्ष्यार्थः एतत्प्र
त्यक् चैतन्यमेव सत्यज्ञानानंतानंदाद्वितीयचैतन्यमतस्तदेवाहं सत्यज्ञानमनंतं ब्रह्मेति पृच्छति सत्यमित्येकं ब्रह्मज्ञान
मित्येकं अनंतमित्येकं किमेतावन्ति ब्रह्माणिसत्यमेकमेवेति स्वप्रकाशः सत्पुरुषाह सत्यशब्देन बाधितत्वमुच्यते ज्ञानशब्देन
ज्ञातृस्वरूपमुच्यते अनंतशब्देन अनंतत्वमुच्यते ब्रह्मशब्देन परिपूर्णत्वमुच्यते एकमेवाद्वितीयं चैतन्यं ब्रह्मेति त
त्तमसि ब्रह्माह मस्मि इति ज्ञात्वा प्रबुद्धः सन्नक्तुक्तो भवेद्ब्रह्मैव सन्न ब्रह्माप्येति विमुक्तश्च विमुच्यते इत्यादि श्रुति
भिरेवं सनिश्चयात् प्रबुद्धः सन्न सजीवन्मुक्तः प्रारब्धकर्मजनितफलबाधिलोकानुग्रहं कुर्वन्नेवावतिष्ठते ज्ञात्वाप्यसर्वस
र्वात्पुण्यपापं न मुंचति विध्वस्ताखिलमोहोऽपि मोहकार्यतया वित्तं निर्मुचापित्वं सर्वस्वरूपं न मुंचति आत्मविदे
हमुक्त उपतथा ब्रह्ममयो भवेत् इति श्रीशंकराचार्यविरचितं वज्रसूचीयं समाप्तम् शुभम् नमस्तु ज्ञानमोना रायणाथः

नलप्राप्तं निनं नलं प्राप्ते भनं प्राप्ते शरीरं नयत्वा ततः ५० अभिषेकं महता लव्धं रति

[Faint, mostly illegible handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

गुलपासंमितं तुल्यं प्रायेभ्यं प्रायेण शरीरवयवाद्युत इत्यभिप्रेत्य महात्मा लोकोति
अथानेति न च यथा वल्लभं अनेन तस्या स्येति न प्रीतिप्रपकारस्मृतकारेण रेजरे

व. नानामधिकारिणमनुग्रहाय अहिंसा सत्यमस्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाः एते पंचयमाः शौचसंतोसाध्यायतपश्चिरप्रणि 3
धानानि नियमाः तत्र महावाक्यं तत्तद्वत्त्वं पदं चेति पदद्वयमस्ति तत्पदस्य त्वं पदस्य च वाच्यमर्थं तत्तद्वत्त्वं पदस्य च कथं
मित्यदस्य वाच्यार्थो मायोपाधिः सकलजगदुत्पत्तिस्थितिलयकारणरूपत्वात् सर्वज्ञः सर्वेश्वरत्वात् सर्वशक्तिमा
नसर्वकामदश्च परोक्षेण सह वर्तमानः इति तत्पदस्य वाच्यार्थः सत्यं ज्ञानमो नंदमद्वितीयं चैतन्यं सत्यदस्य लक्ष्यार्थ इति
सर्वज्ञः सर्वेश्वरत्वात् सर्वशक्तिमान्न भवति सर्वकामप्रदोऽपि न भवति परोक्षेण सह १ वर्तमानोऽपि न भवति किंतु केव
त्य लं सर्वज्ञानानंदमद्वितीयस्वरूपं चैतन्यमिति तत्पदस्य लक्ष्यार्थः अर्थत्वं पदस्य वाच्यार्थः आत्रत्वकूचकुर्जिह्वाघ्राणपं
चबुद्धीन्द्रियसहितः वाक्यादिषादप्रायूपस्य पंचकर्मेन्द्रियसहितः प्राणपानव्यानोदानसमानोदिदशवायुसहि
तो मनोबुद्ध्यहंकारवित्तमंतःकरणचतुष्टयसहितः शब्दस्पर्शरूपरसगंधवचनादानगमनविसर्गानंदसंक
ल्पनिश्चयाभिमानानुसंधानात्मकचतुर्दशविषयसहितः अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयपंचको
शसहितः अधिदैवकाधिभौतिकाध्यात्मिकतापत्रयसहितः सत्रिगुणः पुत्रवित्तलोकेक्षेत्रत्रयः सहितः कानत्रयस
हितोऽश्नानपिपाशाशोकमोहजरा मरणषडूर्मिसहितोऽस्ति जायते विवर्द्धते विपर्ययते अपक्षीयते विनश्यती 3

गुलपासंभितं तुल्यं प्राश्य भक्तं प्राश्य शरीरवपुः कृत इत्यभिप्रेत्य महता ल्यारति

हिंसाकेशात्पाटनायेव मोक्षरतिकेचित् एतेषां संकल्पविकल्पानुसारेण दर्शनभेदावहवः संतितन्मभवतिसर्वेषां पदमिति किं तु यो मत्तवा
कविवरणेनोक्तं समष्टिव्यष्टिरूपोयंप्रपंचः तच्छुद्धः शवलं वाच्यपरित्यज्य शुद्धतदपतमंगी कल्पयन्ती वपरमेष्वरयोरेकं स एव
मोक्षः कथ्यते सकथं यथा महाकाशे घटमथोपाधिर्विद्यते तस्य प्रध्वंसे महाकाशः सिद्धः तथा जीवपरमेष्वरयोरेकं स एव मो
क्षः सिद्धः तथा हि वेदां तावहुतर्ककर्मश्रमतिगस्ताः परमायया भट्टाः कर्मकलाकुलाहलधियो द्वैते तु वैशेषिकाः अन्ये भेदर
ताविवादकल्लास्ते तत्त्वतो वंचितास्तस्मात्सिद्धममदितस्वभासनमयंधीरः परं संश्रयेत् १ नानास्वयतंत्रवादपटवो माया
धकारादताः सारमावेष्टवैदेकाविधिपराः संन्यासिनः स्नातकाः सौरानीलपटाः प्रपंचनिरता वौद्धाजिनाः श्रावकाः एते कष्ट
रताः क्रियापद्यगतस्ते तत्त्वतो वंचितास्तस्मात् २ श्रौतापश्रुपतामत्रव्रतधराकालामुखाजंगमागारेशाः सकलेष्टदंग
रूपतिध्मायंति विनै निशंशाक्ताः कौलकुलात्मवादनिरताः कापालिकाः शंभवाः एते न्येखलितंत्रमंत्रनिरतास्ते तत्त्वतो वं
चिताः तस्मात् ३ ग्राचार्यावहुदीक्षिता हुतरतानग्नव्रतास्तापसाः नानातीर्थनिषेवका जयपरा मोने स्थितानित्यशः नित्य
चानशानादिनात्मदमनेदत्तावधानापरे एते ते खलु दुःखभारनिरतास्ते तत्त्वतो वंचिताः तस्मात् ४ चार्वाकाश्चतुराः स्वत
र्कनिपुणा देहात्मवादरताः सर्वेषां मतिरस्ति दुः सह परा द्वैते पराशक्तिकाः कर्त्तारं प्रभजंति याजनरता भूतेषु ये निर्दया
स्तेषामादिकमल्पमेव हि फलं नैवास्ति मोक्षं परं ५ इदानीं महावाक्यार्थमुखेन बोधः कथ्यते यमनिमादि साधनसंप

गुलपासंभितं तुल्यं प्राश्य भवं प्राश्य शरीरावयवकायान् इत्यभिप्रेत्य मारुतात्प्राप्ति
 प्राभ्यन्तरेति एतच्च प्रपद्यते न तुल्यं संयुक्तं न प्रजपकारस्तकारे परे नरो

5

व.

किंतु करतला मलकमिषपश्यत परोक्षेण ब्रह्मकनार्थतथा कामरागद्वेषादिरहितः शमदमादिसंतोषवानूमात्सर्यतृष्णासंमोहादिदुष्टार्थ
 निवृत्तः स एव ब्राह्मणमुच्यते तथा चोक्तं जन्मना जायते मृत्युं प्राप्नोति संस्काराद्विजयते वैदाम्यासाद्भवेद्विप्रो ब्रह्मजानाति ब्राह्मणः १ अत एव ब्र
 ह्मविदेव ब्राह्मणो नान्यश्चिन्ति निश्चयः कर्मयोगी च विद्वान् सोऽनंतरा तत्स्वरूपं सत्यं वैकुण्ठकैलासक्षीराक्षिभैरवास्तथा १ विष्णुरूपं च वेत्स्य
 मेतन्मायास्वरूपकं माया परं भवेद्ब्रह्म तत्परं ब्रह्म केवलं २ योगी देहानिमान्येव भोगी कर्मणितत्परः ज्ञानी मुक्तमिमान्येव तत्त्वज्ञाना
 भिमानीतः ३ किं करोमि किं गच्छामि किं गच्छामि त्वजामि किं आत्मना पूरितं सर्वं महाकल्याणं बुनायथा ४ सावयवबलुज्ञानं मोक्षशक्तिके
 चित्तवृत्तिनिरावयवगुणतीतवस्तुज्ञानं मोक्षशक्तिके चित्तसाकारस्य विनाशोक्तिनिराकारस्य स्थूलतानुभयमक्षविज्ञानव
 स्तुज्ञानं मोक्षशक्तिके चित्त एकदेशिक सिद्धांतकथितभक्तिविधानं मोक्षशक्तिके चित्त व्यापक सकलागमशास्त्रार्थनिर्दिष्टावा
 स्तरूपं मोक्षशक्तिके चित्त एकदेशिक व्यापक साचारनानाचारकरणवर्जितं मोक्षशक्तिके चित्त मनोवाक्कायविकल्पविह्वल या
 दाणं मोक्षशक्तिके चित्त मनःपवनध्येयध्यानधारणकरं मोक्षशक्तिके चित्त दृष्टादृष्टोभयज्ञानाभावो मोक्षशक्तिके चित्त म
 हावाक्यविवरणं मोक्षशक्तिके चित्त मद्यमांसखादनं रत्नेः क्रीडाविलासविभ्रमानंदमयो मोक्षशक्तिके चित्त ग्रस्तिनास्तीत्युभयज्ञा
 नविह्वेदो मोक्षशक्तिके चित्त सोऽहंभावसमरसत्वं मोक्षशक्तिके चित्त स्वात्मानंदबोधमयो मोक्षशक्तिके चित्त जलस्थापनमस्मो
 न हूलं मोनागीकारादेव मोक्षशक्तिके चित्त नानातीर्थयात्राजपहवनदानव्रतैरेव मोक्षशक्तिके चित्त स्थावरजंगमाज्जातुय

न

उं नमः परमात्माने चित्तदानंदरूपाय सर्वधीवृत्तिसाक्षिणे नमो वेदांतवेद्याय ब्रह्मणे नमः तूर्य्यो १ वज्रसूची प्रवक्ष्यामि शास्त्रमज्ञानभेदं नंदूयं ज्ञानं ही
 नानाभूतं ज्ञानचक्षुषा २ ब्राह्मणं क्षत्रियवैश्यशूद्राश्चत्वारो वर्णाः तेषां ब्राह्मणः प्रधानः इति वेदवचनां निमित्तं स्मृतिभिरुक्तं च तत्र चाष्टमस्ति को वा ब्रा
 ह्मणेनाम किं जीवः किं देहः किं जातिः किं वर्णः किं षोडशं किं धर्मः किं धार्मिकं किं कर्म चेति अष्टौ विकृत्याः प्रथमं जीवो ब्राह्मण इति चेति तर्हि स
 र्वस्यापि जनस्य जीवस्यैकरूपत्वात् तस्माज्जीवो ब्राह्मणो न भवत्येव अन्यथा देहो ब्राह्मण इति चेत् तर्हि चंडालपथं तानां मनुष्याणां देहस्य जरा
 मरणधर्मदर्शनात् तस्माद्देहो ब्राह्मणो न भवत्येव पितृमातृशरीरदहनान्मुत्राणां ब्रह्महत्यादिदोषसंभवः स्यादिति पिहेतोर्देहो ब्राह्मणो न
 भवत्येव २ जातिरिति चेत् तर्हि अन्यजातिसमुद्भवत्वं मरुर्षयः सन्ति तथा हि रुष्यं गौतमं कौशिकः कुशास्तरणे गौतमः शाश्ट्रेवा
 ल्मीकः वल्मीकः तन्वासाः कैवर्त्तकः कन्यायां मांडूयः मैत्रुर्जीतः नृपः मातंगो मातंगीपुत्रः पराशरश्चंडालीगर्भोत्पन्नः नारदो दासीपुत्रः इति पुराणेषु
 जातिर्ब्रह्मण हेतुर्नास्ति ३ वर्ण इति चेत् ब्राह्मणः श्वेतवर्णः क्षत्रियः रक्तवर्णः वैश्यः पीतवर्णः शूद्रः कृष्णवर्णः इति वचनात् सर्वेषामेव ब्राह्मण
 वर्णदर्शनात् तस्मात् ब्राह्मणेनास्ति ४ षोडशमिति चेत् तर्हि क्षत्रियवैश्यशूद्रादयोऽपि पदपदार्थवाक्यप्रमाणविज्ञानवत्तुः सन्ति तस्मात्पा
 ण्डित्यं ब्राह्मणे न भवत्येव ५ धर्म इति चेत् तर्हि क्षत्रियवैश्यशूद्रादयोऽपि धर्मादयोऽपि धर्मकारिणो बहवः सन्ति तस्माद्दुर्मोपिन हेतुः ६ धार्मिक्यमि
 ति चेत् तर्हि क्षत्रियवैश्यशूद्रादयोऽपि कन्यादानगजदानगोदानहिरण्यदानमहिषादानदातारो बहवः सन्ति तस्माद्धारमिक्यं ब्राह्मणे न भवत्येव ७
 कर्म इति चेत् ब्राह्मणः श्वेतवर्णः शातवर्णः एण्डीवति क्षत्रियस्तदर्थं वैश्यस्तदर्थं शूद्रः सतदर्थं मिति नियमाभावात् तस्माद्ब्राह्मणकर्मपिन हेतुः

तुल्यसंमितं तुल्यं प्राप्ते भवेत्प्राप्तं शरीरावयवकारण इत्यभिप्रेत्य मद्रतात्कारिणि
 आभ्यंतरेति एतच्च प्रपञ्चवर्त्तमानं तुल्यं संयुक्तं प्रजपकारस्मृतकारेण देवो
 अतीतिलोपामाभनृपयतमहं किं न कश्चाति राह्यलोपेन ५

7

नखचनान्तिकाचे
 ति विग्रहे प्राणं
 गत्वा देकवद्भावे
 मध्वनाहिकमिति
 ला दतमाह मध्व
 दहितेति

दिशुसभागेषु स्थानेषु द्विभागे निष्पन्नं जुहान संसः स्यात् परवाडु समाहारः स्वरितः उदात्तानुदात्तत्ववर्ण
 धर्मे समाद्रियते यस्मिन् सौ च स्वरित संसः स्यात् सनवविधोऽपि प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिकत्वभ्या
 द्विधा मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः मुखसहितनासिकयोश्चायं मासो वर्णोऽनुनासिकः स्यात् तदि
 त्यं अइउभरेवाप्रत्येकमष्टादशभेदः लवर्णस्य द्वादशतस्य दीर्घा भावान् एवामपि द्वादशतेषां
 स्वाभावात् तुल्यस्य पतं सवर्णं तात्वादिसंस्थानमाभ्यंतरप्रयत्नश्चेत्येतद्वयं यस्य येन तुल्यं तन्मिथः
 सवर्णं स्यात् अल्लवर्णयोर्मिथः सावर्ण्यं वाच्यं अकुट्टविसर्जनीयानां कंठः इव यशानां तालः
 अदुरवाणं मूर्ध्नी लतुलराणां दंता उपपद्मानां यानामेवै जमदुगानां नासिका च ऐदंताः कं
 ठताल उदंताः कंठाखं वकारस्य दंताखं जिह्वामलीयस्य जिह्वामूलं नासिकानुस्वारस्य प्रयोज्य
 नानिवर्णानामुरः कंठः शिरस्य जिह्वामूलं च दंताश्च नासिकोऽखं च तालच हकारं पञ्चमेयुं जमदु
 कमेतेत्येवापि संयुते उरस्यं विज्ञानीयात्कंठमादुरसंयुते पक्षो द्विधा आभ्यंतरो वाह्यश्च माध्वः
 पवारल्लताः =

तत्र समा
 तदस्य
 कारेण

जमदु

एतच्चसंज्ञकारेण ज्ञापितं तथाहि अत्राहति विवृ
तत्त्वमन्त्रं संवृतेनेन विधीयते अत्र चोक्तं
ध्यायी संपूर्णं प्रत्यसिद्धत्वात् तत्राह विवृतेन

पंचधा स्पष्टं वत्स्पष्टं द्विवृतं विवृतं संवृतं भेदात् तत्र स्पष्टं प्रयत्नं स्पर्शनां द्विवृतं वत्स्पष्टं मन्त्रस्थानां
द्विवृतं मन्त्रस्थानां विवृतं स्वरानां ह्रस्वस्यावरणस्य प्रयोगे संवृतं प्रक्रियादशायां तु विवृतं मेव वा
ह्यस्तेकादशधा विचारः संवारः आसो नादो घोषो ऽघोषो ऽप्लव्यप्राणो महाप्राण उदात्तो ऽनुदात्तः
स्वरितश्चेति स्वरो विवाराः आसा म्रघोषा म्रहशः संवारानादाघोषा म्र वर्गानां प्रथमं तृतीयं पंचमाः
परं आलम्पप्राणः वर्गानां द्वितीयं चतुर्थै रालम्पप्राणः ऽप्यन्ये महाप्राणः कारयो मावसानाः
स्पर्शाः परेण तस्याः शलम्पप्राणः म्रचः स्वराः ५ क ५ ख इति करवाभ्यां प्रागर्ह्विसर्गसर्गशब्दशो जित
मृलीयः ५ य ५ र इति यकाभ्यां प्रागर्ह्विसर्गसर्गशब्दशो उपध्मान्तीयः म्रप्रः इत्यचः परावन्नुच्चारविसर्गो म्रए
दित्सवरस्य चाप्रत्ययः म्रविधीयमाणेण उरिस्त्वसवरस्य संज्ञा स्यात् प्रत्रैवाण परेण एकारेण बोधकं कु
चुटुतुपुल्लकारेण चोद्वादशानां प्रनुनासिको ननुनासिकभेदेन यवलादिधा तेनानुनासिकास्तैरु
योर्द्वयोः संज्ञा परः सन्निवर्धः संहिता वर्णानामतिशयितः सन्निधिः संहिता संज्ञा स्यात् हलोन्तराः
पते उदिताः तदेवमद्वयं द्वादशानां संज्ञा तथैकाशेकारौ ऋकारादिं शतः एकारादिं शतः

आभिरव्यवहिताहलः संयो संज्ञासुः

संयोगः संप्रति संज्ञां परं सवन्तं तिङ्-तं च परसंज्ञं स्यात् इति संज्ञाप्रकारणम् इको यणचि इकः स्थाने यणस्यादचि संज्ञिता
यो विषये सध्या उपास्य इति स्थिते तस्मिन्निति निर्दिष्टे पूर्वस्य सप्रमानिर्देशेन निधीयमाने कार्ये वरं गितरे
ण व्यवहितस्य पूर्वस्य सैपं वधी स्थाने योगा अनिर्द्धारितसंवेधविशेषा वधी स्थाने योगो बोध्या स्थाने न
रतमः प्रसंगे सति सदृशतमः प्रादेशः स्यात् सध्या उपास्य इति स्थिते अनचि च प्रचः परस्य परोद्देवास्तः नत्वचि
मत्तां तस्य रुसि इति धकारस्य दकारः संयोगां तस्य लोपः संयोगां तस्य दंतस्य लोपः स्यात् प्रलोत्पस्य वधी
निर्दिष्टस्य तस्य देशः इति प्राप्ते यणः प्रतिषेधो वाच्यः मुक्ती नं परेण संयोज्यं सुद्युपास्य मधुरि धातुं शः
लाकृति मचोर ह्यभ्यादे मचः पराभ्यारे फ हकाराभ्या परस्य परोद्देवास्तः दृष्यन्नुभातः नद्यास्ति एचो यवा
यावः एचो क्रमादपप्रच, प्राच, प्राचराते स्युरचि यथा संख्या मनुदेशः समानं समसंवेधा चि धि यथा संख्या
नू दूरये चि ह्यने नावकः नावकः कोतो विद्देशनिपातनार्थमिदं प्रत्यये परो प्रत्यये परे ओदौ तो रवावौ स्तः ग
व्यं नाव्यं सप्यजय्यो शक्यार्थं योतादेशनिपातनार्थमिदं सप्यजय्यं शक्यार्थं किं सैपं पायं जेपं मनः
पुध्वपरिमासो च गव्यति म्रदेहुणः म्रदेउ-चगुणसंज्ञः स्यात् तपरस्तत्कालस्य तपरस्तात्परो उच्चार्य
माणः समकालस्यैव संज्ञा स्यात् एकः पूर्वपरयो रित्यधिकृत्य प्राहुणः प्रवर्णित्वा चि पूर्वपरयो रेको गउणदे

शः संहितायां उपेदुः जंगोदके रमेराः उपदेशे जुनासि वदत उपदेशे जुनासि को जित्सं सः स्यात् प्रतिज्ञानना
सिक्का पाणिनीयाः तल्लस्य जस्यावर्णेन सहे आपमाहारे कोरलपो संसः उरणरपरः अइति त्रिंशत् ससत्य
नैतस्यानेकोण सरपरः सन्नेव प्रवर्तते कल्लर्हि तवल्कारः लोपः शाकल्पस्य प्रवर्णपूर्वयोः पदोतयो
यवपोर्ललोपोशि पूर्वत्रासिद्धं सपादसप्रध्यायी प्रतित्रियाद्यसिद्धं त्रिपाद्यामपि पूर्वप्रतिपरं शास्त्रमसिद्धम्
हरइह हरपिह विन्नइह विन्नविह बहिरादैच आदैच बहिसंज्ञा बहिरैचि आदैचि परे बहिरैकादेशः
गुणपवादः कस्मेवत्वं जंगोघः देवे प्रस्यं कल्लौत्वं व्यम् एते धत्तटस्य प्रवर्णरे जाद्योरेत्यधत्तोरुठिच
परे बहिरैकादेशः पररूपठणपवादः उपेति उपेधति प्रयोहः एजाद्योकिं उपेतः माभवात् प्रेदिधन्
प्रसादहन्त्या प्रसौहिणीसना स्वादिरेरिणोः स्वेरं स्वेरो स्वेरिणी प्रादूरोठेद्ये व्योषौहः प्रोठः प्रोठिः प्रे

रवायनाश। सज्जीसावणहरउवेहेपाणीनालधोवेतापीछेगठिदेफहेदिन३ कीउमरे। कनेर
कालीचूनेकेपाणीसाथ म्रयवाधनसोदेतेलकरणेचलीकरणीदिन३ पिन्ननापाहोई। ५ वावची
कसौंजीजीरातेलमेपकावनअद्वारहेताउतारलैणभगमईतदिन३ ऊतदेनाभूतप्रेतनिवा
रणार्थमंत्रोपदेशः। कफवातपित्तविनाशनार्थोषधभक्षणा नागकेशरटंक १२ पलाश
बीज १२ अमृगंधनगौरी १२ विधारा १२ सेंवी १२ दारहलध १२ गोघृतसाथगोलीकर
णी १४ मांसादृढजाई ३ बीजपूरुट १२ शिवलिंगीबीज १२ गोघृतसाथगोलीकरणी १४
संपुष्टघटो बीजपूरुगर्भट ६ शर्कराट ३ दुग्धोदमोजनदिन३ करेपिन्नहोईशान्तिः। केशरट १
पाटलमूलट २ कासंदरमूलट २ मोहुगंधसाथदिन३ दुग्धोदनमोजनदिन३ शोतजाई
फरकडीट २ दुग्धसाथतीनदिन३ कीउमरे पारवतविष्णुसहस्रनामकीकेधोवनमास १ दो
जेरोजदोजेतीनततोउउहोवे। साधारणोषध चूनेकापाणीमिठतेलसंगरवावतोपुउहो
वे। तंडलीमूलशर्करादुग्धोदनदिन३ १ ऊठणीकीमेडणा नालपीसबखबूनकरसटी
केधोवनसाथदिन३ कचूतरीविष्णुट १ माज्जफल २ गोघृतगोलीकरणीतीनरोजबुकुनि

卷二

गेसुस्तिश्रीगणेशायनमः । ओं सो है लंकीकुलेधारकायनमः ॥ लक्ष्मणत्रयः शृतीदुस्वरफलैर्होमस
 र्पणादिश्रुतः स्त्रियापुरुषेणवाग्देवतप्रशस्तमंत्रजपः ३३ प्राप्तिस्वयं भक्तप्रेतादिनिवृत्तिश्रुतप्रेता
 दिनिवृत्त्यर्थमवशं जायः ॥ अथ परीक्षा प्रकारः ॥ कफवातपित्तदोषनिवारणार्थं ओषधयश्च प्रथमे
 कमल पुनर्दितीये कमलबंध तृतीये मासवृद्धिः चतुर्थे कीडा पंचमे पित्त यस्तेवापुर्वीर्यनाधारे
 परीक्षासंमकीते पृष्ठदुःखेतां कमलफरे । जे कटिपीडा होवे तां वायुजाता जे वाहु पीडा तां मासवृद्धिः
 जे पेट दुखेतां पित्तजात । जे प्रसेव चलेतां कमलबंध । जे पेट में सोय घडे तथा चलव लेतां कीडा जा
 न । खानके दिन उपर तृतीसरे कर्पास के पाणी साथ धोवे तां कमल सिद्ध होवे । गजदे तो जीर
 सर्वप के पाणी साथ धोवे तां मासवृद्धि नाशे । त्रिफले के पाणी साथ धोवे तो पित्त नाशे । हिंगुसावन
 के पाणी साथ धोवे तां कीडा मरे । सोवे के पाणी साथ धोवे तां वायु नाशे । कर्पास कीज कुर्कुट पित्त सा
 यतां कमलबंध कहे ॥ इति द्वितीयोपचारः ॥ मया दुखेतां संपटबंध । उरु दुखेतां मासवृद्धि जे घातु
 खेतां कीडा जान । सर्वांग दुखेतां मी जान । ओषध कर्पास कीज की मिरिकु कुट पित्त एक कर पोदली
 तीन दिन भगदेली । गजनखस्तेता जी ३ बाल मर्द करे पित्त नाश । हिंगु ते लपे सा भर मर्द भगे क

श्लोकसंख्यासंस्कृतमंजरी

३०३

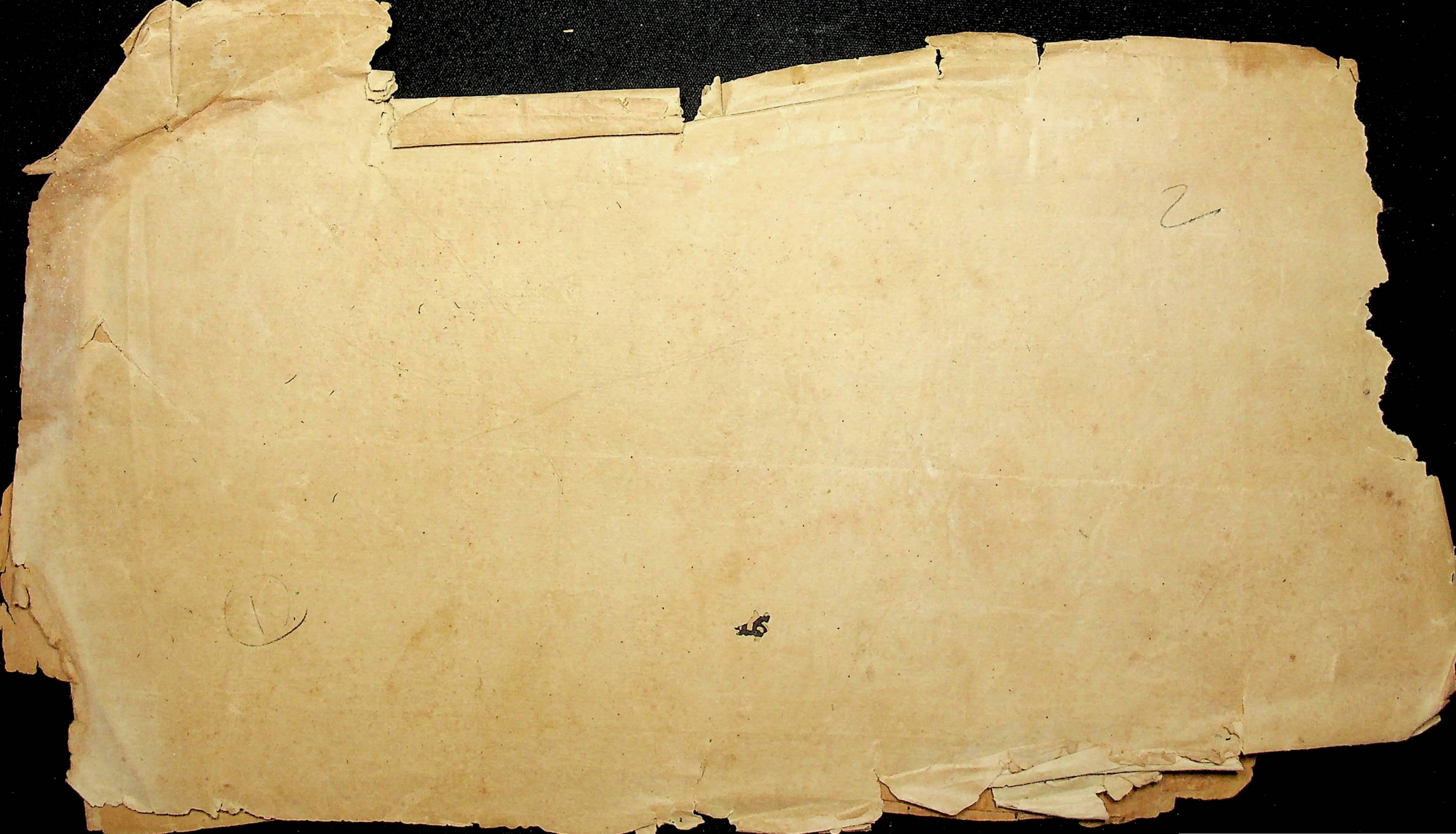
श्री गणेशाय नमः ॥ केवलं वैदिकानां व्यवहारार्थं कतिपय सस्कृतपदानि मया वि-
 लिख्यन्ते ॥ अरेमया स्नानार्थं गंतव्यं ॥ शीघ्रं गंतव्यं ॥ पाकस्तु जातं ॥ कतिप्राप्त-
 रणा ॥ भोजनार्थं मातेयाः ॥ एकं एव ब्राह्मणः ॥ आनेयः ॥ तर्हि स्नानं सामग्री मया दातव्या ॥
 जलं ॥ ग्राह्यं ॥ कुशं ग्राह्यं ॥ तिला ग्राह्यं ॥ सफ्रणं ग्राह्यं ॥ तिलकसाधनं ग्राह्यं ॥
 शुद्धवस्त्रं ग्राह्यं ॥ उत्तरीयं ग्राह्यं ॥ एतत्सर्वं ग्राह्यं ॥ मार्गं कर्तुं साधनं ग्राह्यं ॥ यथाविधि-
 स्नानं कृत्वा ॥ सन्यासिनो समुदाये गत्वा ॥ दंडवत्प्रणमं कृत्वा ॥ स्वामिनः मिथार्थं आगत-
 व्यं मिति प्रार्थितवान् ॥ स्वामिनः उचुः ॥ कति स्वामिनः अपेक्षिताः ॥ केयं सन्यासिनः अपे-
 क्षिताः ॥ द्रविडा वा अपेक्षिताः ॥ आंध्रा वा अपेक्षिताः ॥ कार्णटका वा अपेक्षिताः ॥ मल्ल-
 झा वा अपेक्षिताः ॥ आभिरवा अपेक्षिताः ॥ गोज्जरा वा अपेक्षिताः ॥ गौडा वा अपेक्षिताः ॥

ग. सु.
टी.
१

ॐ स्वस्ति सिद्धं ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ श्रीसरस्वती नमः ॐ अथास्तेयस्सर्वं भुव ईश्वर इत्यागोच
रनोचसः अहमिति संविदिषयः पुरुषः स परपुरुषतनोजयति अभीष्टदेवतानमस्क राघुपनीनमदृष्टं
हिविज्ञापनामकसाध्यप्रतिबंधं काथमिति शेषनक्षत्रापरिष्कृतं परिसमापयतीति प्रामाणिकम्
मनम् अतो निष्पत्त्युपापरिष्कृतं परिसमाप्तिहेतुं विशिष्टदेवतासंकीर्तनादि शिष्टादृष्टमुत्पिपादयि
षुर्ग्रेयकारः प्रथमं नमस्कारश्चोक्तं निबद्धम् यस्य ज्ञानदयासिन्धोरिति हेतोर्यस्य भगवान्सेवना
साराधनां र्यं शालिनपवसेविंते शक्रवंतीति तानेव संभोथयति प्रकृतत्वाद्युष्माभिर्हितेच्छुभिः स
कायस्य गुणान्सेवीमर्यादादयः अणिमादययो अनद्यानिष्ठाया रागाद्यसंवलितानि नियावन्त
यदा अनद्याः नथाचथरणिः अनद्योपापहृद्ययोरिति गुणं तेभ्यस्ते इति गुणाः गुणान्
ग्रामंत्रलोकमणिचनं यस्य किंभूतस्य ज्ञानदयासिन्धोरिति ज्ञानसमस्तविषयावोवयः दृष्टं सा
र्थमनपेक्ष परतः लहाने इच्छादयानयो रस्तु तस्योः सिन्धोरिव सिन्धोरितिरूपकं ज्ञानंदयाच
ने ज्ञानदये ताभ्यां सिन्धुरिव सिन्धुः प्रकृत्यादितादात्म्यतोया तृतीयेन योगविभागत्वात्मास इति न
सर्वदा रादयासिन्धुशब्दो विपुलाधारत्वात् उपचरितः सिन्धुसाम्यमाह अगाधस्या मीर्यस्या वा
सकिंभूतः परहिता परदानेषु नास्ति क्षया विरामो यस्योन्मत्तयः रणादिगहिण्यादाफलपीने
वप्रेतावन्मृद्विनिर्या श्रियेमेत्यादि श्रीशिवविवर्गसम्पत्तिः तांशमे क्रियायोपपदस्य चेत्या
दिनाचतर्णी तथाच व्यादिः लक्ष्मीसरस्वतीयीविवर्गसम्पत्तिभूतिशोभास उपकरणवेशा

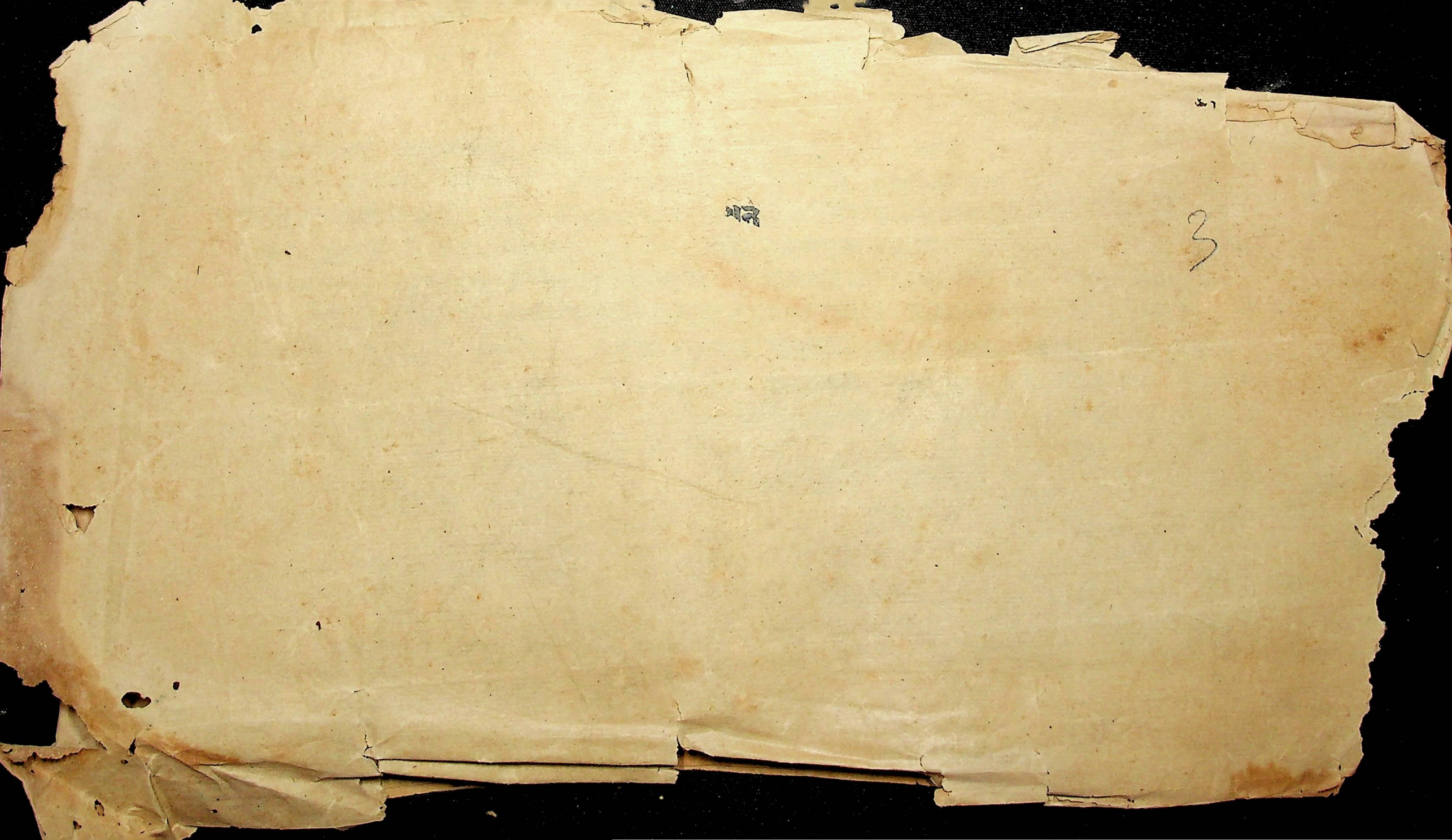

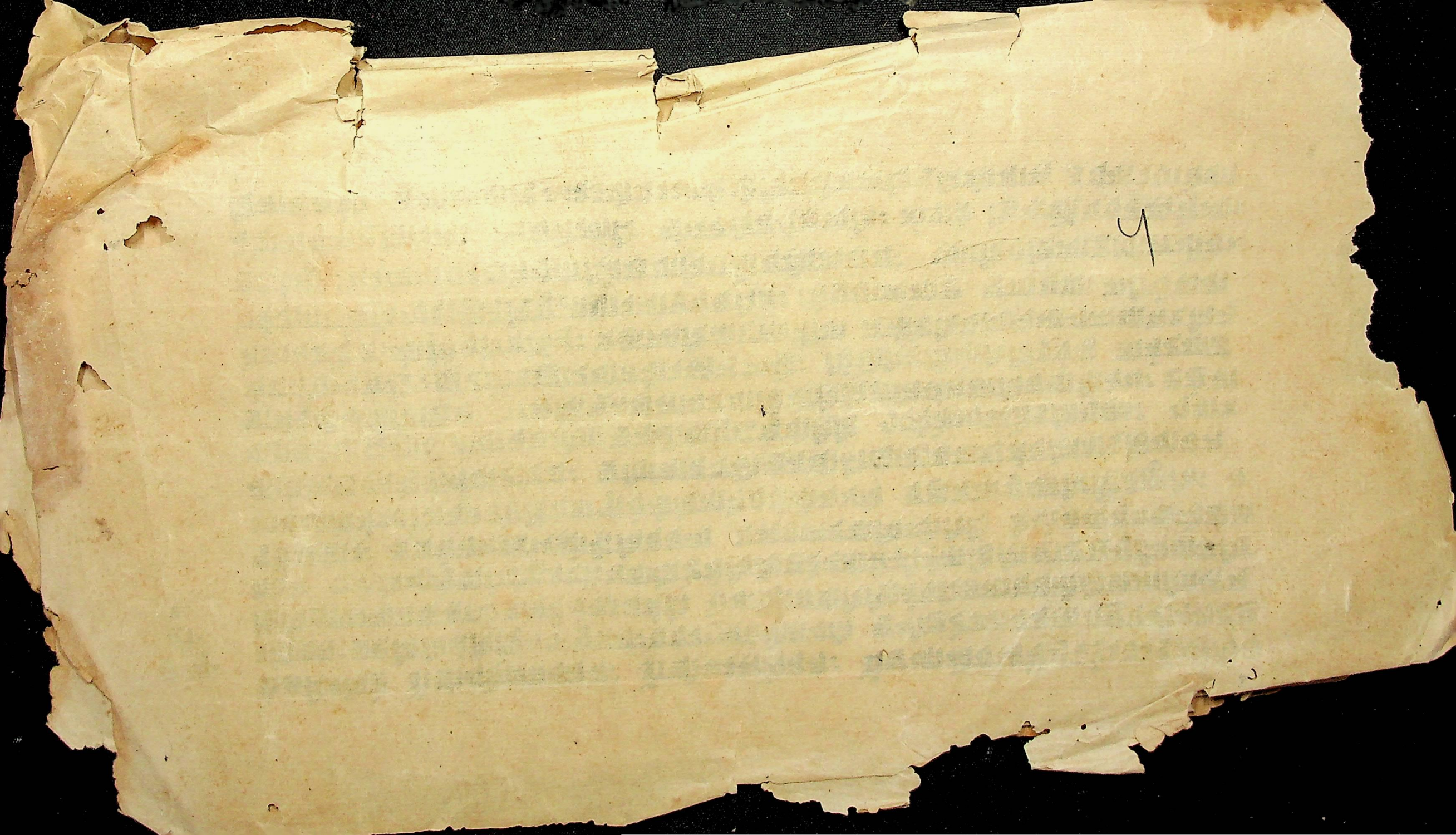
12

✓

प्र.
को.
२॥

२॥

श्रीवातकुम्भसावःसमाप्तं॥ अथ जगन्नाथनमः॥ कदाचित्
कालीक्रीतं विपन्नसंगीतववरो॥ मुदामीरीनारीवद्वनकमे
लास्वादमधुपुः॥ रमाशंभोवस्त्रासुरपतिगणेशावित्तपदोज
गन्नाथास्वामीनयनपथगामीभवतमे॥ महामोक्षस्तारि
कनकरुचिरेनीलशिरवरे॥ वसन्यासादातासहजकेतभ
देणवतनासुमद्रामध्यस्थः सकलसुरसेवाकसरदो
जगन्नाथास्वामी॥ २॥ नृजेसवोवेणुस्मिरशशिरवपुष्पकट
तटे॥ दुकूलनेत्रांतसहकरकटाक्षचविदधत॥ सदाश्री
मददोदावनवसतलीलापरचयाजगन्नाथा॥ ३॥ रमा
रुमेयधिनप्रथिमिलितभूदेवपटले॥ स्तुतिप्रादुर्भावो॥
प्रतपदमुपाकरणसटपःदयासिंधुर्वंधुसकलजगतां

१

तम

२॥

प्र.
का.
(२)

ॐ श्रीगणेशानमः कृष्णाय नमः ॥ ॐ वंदे राघवपुत्रमीशं दे
वं देवजनैस्सुखसेव्यं शिवशक्तिं कुलदेव्यं श्रुवामुदोदं कुर
तेतस्या ॥ ४ ॥ सुरसंकेतं रावंदितं ॥ भवात्सुरवेदं रवं नो ॥ सु
नोजशोकनाराजधरासुसुप्रकाशकं ॥ सुभक्त रक्तचि
त्रकं ॥ सदैव सुप्रवृत्तकं द्विधा च चंद्रकालकं नमामि कृ
ष्णवात्तकं ॥ २ ॥ यशोविलासधामिकं ॥ प्रसिद्धविश्वना
मिकं ॥ विलेशके रायात्तकं ॥ सदाप्रबोधजालिकं ॥
विभेदभेदववर्जितं ॥ गुणसुदोषमुद्धितं ॥ सरोजजां उ
द्यानकं ॥ नमामि विश्वयात्तकं ॥ २ ॥ लसत्किरीटकुंडिलं
विकासपुत्रमंडितं ॥ मुखस्य सुहृद्वर्णिकं ॥ दिगीशपू
ज्यचरणिकं मणायुवात्तयुक्तकं ॥ दद्यान्स्वच्छमालि
कं ॥ द्विपिंडमससोन्नितं नमामि विश्वकारणं ॥ ४ ॥

प्र.
को.
२।

चक्षुः

अदमिवारयासनं॥सत्ताविराजिषासनं॥दुकूलपीतवेष्ट
तंयुगेयुगेनमस्कृतंमनोदशुभात्मकासुमांविताससं
दधः॥प्रतदाणंतुतंप्रभुंनमामिगोपसंभवं॥५॥अक
स्यनुत्तयेयुगेगृहेवृजौकसामुदा॥विश्ववर्द्धनस्यचो
रकंमित्रेणसपिबस्तदा॥नवस्यकंशब्दंसंवविद्येर्मा
हिकंप्रजे॥सुवालसंगरवादने॥नमामिलोकवासि
नं॥विनिंद्यकर्मकाविच्छेदरूपधारिकाददावभक्तितो
जिरं॥सलोकमुक्तदंहरिकिं॥नवेद्यातांतुपूतनाददाति
भक्तितःपरं॥हृन्नापितंतुदास्यतेनममिशस्वरूपकं॥५॥
यतोह्यजन्मजन्मकं॥मुद्यैवगीतजन्मकं॥सुवाल
केलिनारतं॥स्ववांघवेवशिवदं॥तदातदासुभावने

६
२५

तम

प्र.
के.
२।

स्याः कवचं मुनिं ॥ मत्तानाममृतत्वाय मीतानामभेद्या यच ॥ १० ॥ मो
क्षाय च मुक्तानां श्रीकामानां श्रियेतद्या ॥ विज्ञया ययुषू तूनां व्या
धितानां मरोगकृते ॥ ११ ॥ वस्थावत्यकामां विद्यायै वेदवादि
नां ॥ द्विणा यदरिद्राण्यपायानां पापशान्तये ॥ १२ ॥ अत्राय बुद्धि
कायानां स्वर्गमये स्वर्गकोमिनां ॥ यमुयः यमुकामानां पुत्रेभ्यः पुत्रै
दिनां ॥ १३ ॥ राज्याय मरु राज्यानां मशां तानां च शान्तये ॥ मत्तयैवे
सुमत्तानां विल्लोसर्वोत्तरात्मनि ॥ १४ ॥ अयमं वलित्वति तुलति श्री
सविश्रमेयाय पद्मारिण्यदेन ससेना रदसुतानां श्रीकृष्णप्रिया
॥ १५ ॥ इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तुलसीवचनं संपूर्णं ॥ ॐ श्रीरामायनमः ॥
श्रीरामाय ॥

१५

कां.
(२)

॥ अ० ॥

॥ अ० ॥

तम

प्र.
का.
२।

निलक्षितं वरप्रदं ॥ दुर्गाद्युगोचरं शुभं नमो भिविष्वना
यकां ॥ ५ ॥ निवेद्य सर्वतः परं ॥ सुवन्ति गप्रियजगत्पुटां
जलानि धाय वैशिरस्य वृत्तनिर्वृता श्रुतप्रमाणीकादि
तं ॥ वरैस्तु कोमलो ॥ करैर्विद्युत्प्रविग्रहं सुरवं ॥ नमा
मिदेवकी सुतं ॥ ६ ॥ सुवन्ति नित्यं यो वै पठति सुभ्रगं कृ
ष्णवन्दे ॥ विनीतात्मा सारं विशदविभवं मोक्षफलदं धाम
नं ध्यात्वा न्यामानं विततफलप्राप्य ध्रुवलोपदृष्टा यै ह
न्यैरिह सन्निकरं यात पतने ॥ १५ ॥ दिने पुन्ये रम्यं ब्रह्म
जनयोमीव दहने ॥ पठेच्छ्रद्धा पुक्तोक्तसन्निचये धृत्य
मतिमान् ॥ शतं शंख्याया वान्निपतकराणो हस्तिपुटके ॥
॥ १६ ॥ स्तायः ॥ व्यग्रे स्या विमलधियः ॥ योतिः शुभदा शत

रताम

प्र.
को.
१२।

तुलेच महाश्री यः॥ च पटेच महादुःखं मृताये मरणं द्रव्यं॥ १२॥ लला
टे **महाश्री** सुशिरापरितुकां चने॥ चक्रकां चन वार्णं चामदेव
स्यलनने॥ १३॥ वाममर्चस्थिरे चक्रे कृष्णवर्णसुपिं गते॥ लक्ष्मीन
सिंह देवानां पृथुवर्णसुदस्यते॥ १४॥ लंबो देवुदरिद्रानिपिं लक्ष्मी
रेवच॥ लग्नचक्रे मवेष्ट्यापि विदारे मरणं द्रव्यं॥ १५॥ कादोदकं च
निर्मात्यं मस्तकैर्घातयेत्तदा॥ विलोदकं मोक्षितव्यं तुलसीद
लमिश्रितं॥ १६॥ कत्यकोटि सहस्राणि वैकुण्ठे वसते सदा॥ सप्तग्रा
मशिला सोत्रं यः पठेच्च हितोत्तमः॥ १७॥ स गच्छेत्पुनः स्थानं यत्र
लोके सरोवरः॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके स गच्छति॥ १८॥
इदं तिलमतेन तिं विष्णुपूजामनुकृमात्॥ १९॥ किं कोटि ब्रह्मरु
तिना मगम्या गमनानि च॥ तत्सर्वं नाशमाप्नोति विष्णुनैवेद्यमदा
त्त॥ २०॥ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे गण्डर्पि म श्री कृष्णयुधिष्ठिर

ग

वराह

प्र.
को.
(२)

8

संवादे साति ग्राम रिता सोत्रं संपूर्णम् ॥ ॐ पुलसी कवचं तस्य
॥२॥ अहमेव नाविः स्मृतः अनुकुराच दः इत्युक्ता तुलसी देवता स्व वं ॥
॥३॥ या यत् कामयते कामं स तदा प्रोति निश्चितं ॥ तुलसी श्री महाद
विनमः पंकजधारिणी ॥ २ ॥ दे रौ मे य दान पना श्री सखा अ व लो म
मा ॥ जि ह्ना मे पाति शुभ द कं वं वि द्या म या म म ॥ ३ ॥ स्कि धौ क ल दारिणी
पातु मे जो मे पाप हारिणी ॥ क रौ म द्वा क रा पातु हृद यं विलु व ल्प मा ॥ ४ ॥
पुण्य काम ध्य मे पातु ना भिं सौ जा ग्य दा यिनी ॥ क टि कुंड लि नी पातु ऊ र
नार द वे दि ता ॥ ५ ॥ ज न नी जा नु नी पातु जे धे स क ल वं दि ता ॥ नारा य ण
प्रि या या दौ स वों गं स र्व त्ति ता ॥ ६ ॥ सं क टे वि ष मे दु र्ग ज ये वा दे म हा ह वै ॥
नि स्य हि सं ध्य कोः पातु तुल सी स र्व तः स स ॥ ७ ॥ इ ती दे पर मे ग्ग स्तं तु ल

राम

॥३॥
सख

प्र.
को.
२।

गनितोः महाराजिके साध्याः प्ररुद्रोः प्रगणदेवताः गणदेवनामानि वि
द्याधरांसरो यदंतरतो गंधर्वकिन्नराः पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतैः
मौदेवयो न पुं देवयो निनामानि प्रसुरादैत्यदेते यादनुजैः
रिदानवाः शुक्राख्यादिति सुताः पूर्वदेवाः सुरद्विषः प्रसुरना
मानि सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः सामंतमद्रो भगवा
नमारजिलोकजिज्ञिनः षडभित्तो दशबलोदयवादी विनायकः

वराह

स्व र^३ व्य यं स्व र्गना कत्रिदि वत्रि दशा लयः सुस्लो कोद्यौ दि वौ द्वे स्त्रि
यां ली विरि रपे ई स्वर्गनामानि ॥ ८ ॥ मरा निर्ज रादे वा स्त्रि दशा विवु र्पा सु
राः सु पर्वाणाः सुमनसः त्रि दि वे शा दि वौ कसः प्रा दि ते या दि वि वरो
लो र्वा प्रा दि ति नंद नाः प्रा दि त्या ऋ भ वौ स्व प्राः प्र म र्त्त्या ऋ म तां धसः
वर्हि मुरवाः क्रतु मुजो गी र्वा णा दान वार यः वंदार का दे व ता नि पुंसि
वा दे व ता स्त्रि यां १६ दे व ना मानि आ दि त्य वि प्र व स व सु वि ता मा ।

१
भगवानुवाच ॥ देवदास्यमतो गच्छेत्स यं भक्तजलं धरे ॥ व्रतहीने भ
वेत्कृतीष्टात्तेषां दुर्नंदन ॥ २१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं पुण्यं लभते स्वर्गं किं
पुण्यं विलसदर्शनं ॥ किं पुण्यं लभते रुद्रः कथं कस्य जनार्दन ॥ २३ ॥ श्री भ
गवानुवाच ॥ ब्रह्मसेवा लभेत्स्वर्गं शिलायां विलसदर्शनं ॥ लिंगपूजाल
भेदुद्रः पृष्ठात्तेषां दुर्नंदन ॥ २४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं पुण्यं लभते नारी किं
पुण्यं च शय्या तथा ॥ किं पुण्यं लभते चाश्वकथं कस्य जनार्दन ॥ २५ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ देवीपूजालभेत्नारी विलसपूजा शय्या तथा ॥ सूर्यपू
जालभेदश्च पृष्ठात्तेषां दुर्नंदन ॥ २६ ॥ अतिश्रीकलार्जुनसंवादे कर्म
गीतासंपूर्णम् ॥ शुभमस्तु ॥

2

सुखवर्धनं त्रिहाद्वयमिति मंत्रं सर्वसारमिमं प्रिये ७ सर्वकामा
र्थदं मंत्रं राज्यभोगप्रदं नृणां आपदुद्धारमिति यन्मंत्रं वक्ष्याम्य
श्रवतः ८ प्रणवं पूर्वमुद्गृत्य देवी प्रणवमुद्धरेत् वटकायेति
वैष्णवाद्यापदुद्धारणाय च ९ कुरु ह्यततः पञ्चाद्वटकाय पुनर्व
देत् च देवी प्रणवमुद्गृत्य मंत्रोद्धारमिमं प्रिये १० मंत्रोद्धारमि
मं देवी त्रेलोके चापि दुर्लभं अप्रकाशमिमं मंत्रं सर्वशक्तिस
मन्वितं ११ स्मरणादेव मंत्रस्य भूतप्रेतपिशाचकाः विद्रुवं
त्यतिभीता वै कालरुद्रदिवप्रजा १२ पठेद्वा पाठयेद्वापि पूज
येद्वापि पुस्तकं नाग्निचौरभयंतत्र यद्दराजभयंतथा १३ न

ॐ
व०१

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ मेरुपृष्ठे सुखासीनं देवदेवं त्रिलोचनं शंकरं
परिपृच्छ पार्वती परमेश्वरम् १ पार्वत्युवाच भगवन् सर्वधर्मज्ञ स
वशास्त्रागमादिषु आपदुद्धारणं मंत्रं सर्वसिद्धिप्रदं नृणां २ स
र्वेषां चैव भूतानां हितार्थं वाञ्छितं मया विशेषतस्तुराज्ञां वैशांति
पुष्टिप्रसाधनं ३ अग्न्यासकरन्यासदेहान्याससमन्वितं वृक्ष
मर्हसि देवेश मम हर्षविवर्द्धनं ४ ईश्वर उवाच शृणु देवी
महामंत्रमापदुद्धारहेतुकं सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशत्रुविना
शनं ५ अपस्मारादि रोगाणां ज्वरादीनां विनाशनं सर्वेषां सु
खमात्रेण मंत्रराजमिदं प्रिये ६ सर्वराजभयावाचनाशनं ॥

३
राम
९

2

4

Handwritten text, mostly illegible due to fading and ink bleed-through. The text appears to be organized into several lines or paragraphs. A vertical line is drawn through the middle of the page, separating the text into two columns. The text is written in a cursive or semi-cursive script.

N
W

२ शेषशक्तिकलिहंसालि सुभगे सखीभिः खेलंती मलयप्रदनांदोलिजले स्मरेयः स्वांतस्य
ज्वरजनितपीडापशुपतिः २० इति श्रीशंकराचार्यविरचितं श्रानंदलहरी स्तोत्रं संपूर्णं

1

३

विलिखे

चिदपिमनागतिः १५ हृषो हृषो वा न विषमशानमीशानवसनं स्मसानः श्रीशुभभुजगनिवहोभूष
णविधिः समग्रासामग्रीजगतिनिदिनैवस्मरिणोः यदेतदेव्यंतवजननिसौभाग्यमहिमा १६
श्रुषोषः व्रजोडः प्रलयविधिनेसर्गकमतिः स्मसानेष्वासीनः कृतमसितलेपः पशुपतिः
दधो कंठेष्वात्मा हलमखिलभूगोलकूपया भवत्पासंगत्पाफलतिकिलकल्याणिक
लये १७ तदीयंसौंदर्यनिरतिशयमालोचयपरया भिषेवासी कुंगाजलमपततः प्रो
लतनये यदेतस्यास्ताम्यद्वदनकमलं वीक्ष्य कूपया प्रतिष्ठां याते ते निजशिरसि वाते
नगिरिणः १८ विलिखन् श्रीखंडः दवमयमदालुप्रधुरणा प्रसूनव्यामिश्रं भगव
नितवाभंगसलिलं तदादाय श्रुष्टाः वलितपदभूषां युनिकरैः समाधनेरुष्टिं
विविधपुरषं केरुहृष्टां १९ वसन्तेसानंदकुसुमितलताभिः परिवृते सुरन्नानाप

8

ओम् नमोऽस्तु

तोभावाद्यदिवाक्नेतोर्दत्तान्तो
 पिव कुर्वन्त्यनुग्रहेन तस्यापं
 नेष्टगर्हणीति परागमिथा
 यथा मन्त्रः ब्राह्मणस्य रुजः कुत्वा
 दानिरद्वेयमद्योः जैह्यं पुंस्त्रिच
 सेधुन्मं जानिभं प्राकटणित्व रुजः
 कुत्वा पीडाकरणे अद्वेयं लसुजादि
 जैह्यं जिजैकोदित्यं अथ प्राय
 क्षित्तित्तित्तोऽः तत्र ह्यारीतः प्रय
 तत्वा द्वोपचित्तमश्रुभं नाश्रयती
 ति प्रायश्चित्तनम् तत्र ब्राह्मण्यव
 कार्थः वास्यादिकल्योयमग्रे
 र्वार्थे च सभृच्चयद्वृत्तिविश्रुत
 श्रीनार प्रयतत्वा ह्यस्यादि
 धिअनुवृत्तानां उपचितं संचितं
 मश्रुभमेव नाश्रयति ननु फल्ता
 नरं जनयति यत्कर्त्तव्यमायाश्चि
 तं अश्रुभं पापं पापिनां तदुपदेष्टे
 न फलमादादिः यः यत्तु एव
 च्छुते विंशे मियमाणे जलादिदु
 यत्तत्तु एषिरेते पापास्त्रयश्चित्ते
 रुजानवे धर्मशास्त्रे प्रास्त्रमेवि
 त्वाय प्रायश्चित्तनवक्तव्यं अ
 शुद्धा धर्मशास्त्राणि प्राय

श्रितं वदन्ति यो प्रायश्चित्तो भवेत्सूतस्तस्यापंनेष्टगर्हणीति प्राज्ञानां तपीयान्
 तदश्चादिपूर्वकं कथितव्यं अनश्चिते रनाहते रपष्टे श्रीवसं मदि पायाश्चि

३ अंतर्जनसंपर्कमोजनेमैष्ठनेकते
 प्रविशत्संपदीप्रेग्नेमत्युनासवि
 शुद्धितीत्युशानसाविहितं॥ काम
 नोत्पेतसंपर्कज्ञातव्यं१

अजानन्यसविबुयाजानन्यसान्पया
 वेदेवननुभयोद्वितयोषतसात्राज्य
 मिदं तया॥ अजानतां च दानुणमदातण
 वेजानतं॥ जयतेवमहादोषः पदयोद्वितयोष

कादित्याद्यभिसानेनवातणानुमतिविभेव
 बालणनामवत्तांकत्वापः स्वयमेवशास्त्र
 र्थेपरिकल्पप्रायश्चित्तंकरातितस्मनपा
 पक्षयः प्रपुनदेषु इत्याह स्वयमेवनि
 यमंकुवाब्राह्मणानुमत्यतेवपातस्मिप
 वासुश्रुनसपुनपेनपुन्यते॥ सएवनिप
 नोमहोयंमेकोपिवदेद्वितः॥ कु
 वाकादितानंतुमृत्यायाभुण्णहा
 तेवावाकोदकेनैवसुखंतिमान्तिना
 ननाः

देवलोपि स्वयं भुजा ह्येता नृपुंयुः कौशेयिनिष्कृतिं राजा ब्राह्मणाश्च महत्सु सुपना
 दितान् ॥ अथ वनस्य गोवधप्रकरणेण मत् ॥ गोवधापक्षपात्रस्य तं स्वस्य
 प्रायेण विवर्तितं इति गम्यते ॥

देदेहिः सदाभिश्च प्रच्छनीत्तात्त्रैरेण ॥ गृहीत्वा तं हरिर्दोर्भा मयित्वा तितस्ततः आकाशात्पातयामास कमेतलुमिवा।
 ॥ १४ ॥ भुजं प्रवेशयामास तन्मखे भगवान्हरिः तस्योदरे गतो वाङ्मवृथे रोगवद्भृशं ॥ तदा तल्लेदे कृतकान् रुदवा युर्महासु
 रः खंडीभूतोदरः सखीममारुह्य रूपदेक ॥ देहादि निर्गतः स यो मुकुटी कंठे लान्वितः दिव्य रूपधरः कृष्णं प्रजलिः प्रणानाम
 ह ॥ कुमुद उवाच शकस्यानुचरो हं वै कुमुदो नाम मायय तेजस्वी रूपवान्नीरोजिस्त्रुवभूमिं दधन् ॥ हृत्तामुरवये पूर्वव
 त्प्रदत्ता प्रशांतये यत्तंच कारना के शो वाजिमेधं कतत्रमं ॥ अथ मेधहयं शुभं शणमकर्णो मनोजवं तमारुरुह्य उद्योदं चोरयि
 त्वा तले गतः ॥ ततो मरुद्गो नीते पाशवदं महाखलं शापाय मां वलायति स्म रतो भवदुर्मते ॥ हयाकृतिस्ते सभूयाद्भूमौ म
 तरुहयं तच्छापादय मुक्तो हं सयस्तत्पश्यात्सुभो किं करं कुरु मां देव त्वदेवौ लघुमानसं नमस्तुभ्यं भगवते सर्वलोकैक
 नारद उवाच प्रदक्षिणी कृत्य हरिं परेश्वरं विमानमारुह्य महोज्ज्वलं परं वैकुण्ठलोकं कुमुदो ययौ त्वरे विराजयन्मैथिल
 ॥ १५ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां मधुराखंडे नारदवद्भलाखंडे के शिवयोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ ना
 करोरथ मारुह्य कर्तव्यं कथं नृपस्य वै प्रहर्षितो मैथिले दप्रययौ नंदगोकुलं ॥ परं भक्तिं त्युपगतः श्रीकृष्णो पुरुषोत्तम
 ग्रायथि गच्छन्सहामतिः ॥ अकुरु उवाच किं भारते वासकृतं कृतं मया निष्कारणं दानमलंकृतं न नीयादने वा
 यनाय दद्यामि हरिं परेश्वरं ॥ तपः सतमं किमलं पुनरुक्तं सत्सेवनं भक्तियुतं मया कृतं येनैव मे दर्शनमयुत
 भविष्यति ॥ तेषां भवो वै सफलं मदीतले यत्रेव गामी भगवान्सुरेश्वरः कृत्वा यतदर्शनमयुतं हं भंसयः
 नारद उवाच इयं संचिंतयन्तु संपृणन्तु कुनमुत्तमं संधायो गोकुलं शमोरथस्यो
 मद्गानियतां कुशयुतानि च तदा गच्छ गच्छानिरजोसि च ददर्शको ॥ तदृशी नोत्सव्य भक्ति
 तरेणैव दत्ता मुमुचसः ॥ येषां श्रीकृष्णदेवस्य भक्तिः सा हृदि मैथिल तेषां मावत्सराः सर्वे

2

...लगात्तुं दृष्टं गतः शेषेषु सबलं कृत्वा समागच्छन्तं दृष्ट्वा ॥ देवो पुराणो पुरुषो परेशो
...नीला धुजवज्रशैलो समाश्रितो नौ पथि रामकृतौ ॥ वालार्कमौ लीवसनेन डिपुती वर्षाशर
...स्वस्था दत्तो नौ तपोनेती भक्तिपुनः पपात ॥ तदा नने वाष्पकलाकुले लोको रोमांचिते वीक्ष्य हरिः
...पुण्यतरोः सुसुमौ च भक्तं परिरभ्यमायवः ॥ एवं मिलित्वा सबलश्च तं हरिः सद्यः समानीय वरासनं द
...तये सभोजने सा हृतं प्रेमयुतो ह्युपाहरन् ॥ तमाह नंदः परिरभ्य दोर्भ्यामहो कथं जीवसि कं सराज्ये यस्त
...वालान् च सः कथं सो न्यजने शुमोही ॥ गृहे गते नंद वरे हरिस्तं पप्रच्छ सर्वं कुशलं स्वपित्रोः तथा यदहं किल
...सर्वं विपरीत बुद्धिं ॥ सकृदुवाच परशो दनिहे देव हंतं शौरि सप्रद्यतः त्वद्गुणानि भोजराजो नारदे न निवा
...विता वांथवाः सर्वे यदवोभयविह्वलाः सकृदंवाः कंसभयाद्भूमन्देशोत्तरंगताः ॥ प्रथेव पादवान् हंतं देवान् जेतुं सप्र
...कमपि कौकतं मिच्छते दैत्यगदवली ॥ तस्माद्भवद्भ्यां गंतव्यं कुशलं कर्तुं मव्ययं भवेत्तौ दिवि नाकार्यं किंचित्
...सतो प्रभू ॥ नारद उवाच प्रद्यतम्यदचः कृत्वा सबलो भगवान् हरिः नंदराजमतेनाह गोपाकार्यं करानिदं ॥ श्रीभगवा
...उवाच नंदराजोपि सबलो हृद्देवो पुराणो रदं नंदानवोप नंदश्च तया षट्पदं वृषभानवः ॥ मधुरांतगमिष्यंति सर्वे प्रातः सप्रयि
...सर्वतगोरसे तस्मादयिदं गृह्यतादिकं ॥ गृहीत्वैकत्र कर्तव्यं सोपायनं मतः परं यथोश्च शक्यं तैस्सां हंसमर्थान् कुरुतां प्र
...॥ १४ नारद उवाच इति श्रुत्वा कार्यं करगोपाः सर्वे गृहे गृहे शृण्वन्तीनां गोपिकानां मूचुः सर्वे यथोदितं ॥ तच्छ्रुत्वा हि गृह
...या गोप्पो विरहविह्वलाः परस्परं वाक्यमूचुः सर्वा स्नादि गृहे गृहे ॥ प्रस्थानस्य च वार्ते ये श्रीकृष्णस्य महात्मनः वृषभानुवरणा
...गृहे प्रामात्येष्वर ॥ गमिष्यन्ते भर्तृगती वदुः खिता श्रुत्वा यवार्तो सदसि ह्यकस्मात् संशयमूर्च्छां वृषभानुनेदिनीं रमेव भू
...मोपतिता सरुहता ॥ काश्चित्परिस्नानमुत्तथियो भवन् प्रकंकणीभूतकरो गृहीयकाः सद्यः श्रयद्भूषणकेशवेथ नाश्रिता ॥

१५ देवदेवगताधिगतामृतव १६ इन्द्रांतस्य संश्रुतान् सप्तकृत्तुन दिगंतेषु किं दृत्तं इति जानी
 मेतामामः १७ इतिगताइकेमनिप्रतिहारप्रविशते उन्नप्रापमयेप्राणमपरंरानाप्रपपयन
 १८ प्रंगं प्रंगं प्रंगं मिश्रभिः संतनं प्रवलं प्रतएव निर्मितये र्येति पदस्योत्तरसंबंधः १९ सः ये

कल्पंतीव बुलायदाः प्रेषतामभितप्रुतः वसिष्ठः वदते वंत्तपुक्तं संभवंतिगजनि १५
 प्रतिहारइवाचेरप्रविष्णाकलमानतः प्रतीहारावाच उन्नप्रापवलायदादेवकार्यवतिष्ठति
 कोत्समजमिवाकं स्पदेवदेवस्पर्शनं १६ राजोवाच गच्छाविलंबेन जानी
 मः किं दिगंतेषु दृत्तं इन्द्रांतसंश्रुतान् १७ वसिष्ठः इत्युक्तं उन्नप्रापमयेप्राणमपरंरानाप्रपपयन
 परमप्रसोमनायप्रदलाधिये १८ दत्तविलंबेन संतनं प्रवलं प्रतएव निर्मितये र्येति पदस्योत्तरसंबंधः
 र्येतावलनिर्मितं १९ सप्रणम्यत्तपुक्तपुवाचेरप्रपुक्तं संसंभ्यां गच्छामाप्नु संततोत्ताम
 सुहृत्सन् २० बुलायदावाच देवयोपिदिक्पालावलेन बुद्धनामह तदातयेव निर्जेतं यमेयम
 पुरंगताः २१ तदेषाफुलनायार्थमशक्तमामिमंतनः प्रुद्वेतावद्वोभूयाः प्रामाचलादिह २२
 मरुत्परवलं प्राप्तिदेदेवस्यमेतले विधीयतोतथापामेदेवस्यासिर्जनय २३ वसिष्ठः प्रु
 र्येताप्रंगमप्रंगं संसंभ्याप्राणमप्रयंतद्वामाणउपक्रमोयसिस्तदिदमुपक्रमवाचोउवाच २४ उयोपिप्रु
 कास्तेदिक्पालाः सामंताः यमपुरंगताः मताइति यावत् तदातयायमेनिर्जेतमिवेसमेता २५ २६ प्राप्ते
 परवलं तत्रिनितास्मदलवत् उदेषाप्रामेविधीयतो २७ २८ हेनरेप्रस्यप्रुमेतलस्यप्रुषाः दलाता
 मप्रुस्यादिपार्तां प्रसिद्धयाकंपलीतयाविपुलाः विस्तीर्णाः संप्रजाः चनर्दिक् प्रावलासुत्रैः स्थितानि

प्रमत्तमं उन्नप्रापमयेप्राणमपरंरानाप्रपपयन

१५ देवदेवगताधिगतामृतव १६ इन्द्रांतस्य संश्रुतान् सप्तकृत्तुन दिगंतेषु किं दृत्तं इति जानी

श्री.
रा. ति.
र. टी.
३५८

नोप्रमिरिभिर्वलितावेष्टिता ३६ पताकाः आयुधानि योद्धाश्चामोषां ३७ कान्धुंशंशानिवर्षासप
मिद्वयगिद्वंद्ववतवेहंतिगर्जति ३८ संदेवगतिक्मेणाडीनतोत्रतैः सदृषानिनतोत्रतानि कुर्वतः
रसंतिध्वनंतिवानेनसंदेतइतिवानसंदैर्महाविभिस्तस्यैहंपते ३९ फेनिलाश्वतेप्रवर्तवतपाति

कवचक्रागहाप्रामकृतकाननकांतिभिः वलितालो रिभिर्धूमिलो कालो कतटेरिव ३६ प
ताकायुधयोधंशंशुलस्यिकुगहलाः विसरंतिरथास्तत्रप्रोदीनविप्रोद्यवत ३७ कगाडनाम
योनःवेमामहत्त्वनोपमा चेहंतिवागयूहावर्षावारिद्वंद्ववत ३८ ततोत्रतानि कुर्वतिः संदेवो
वीभतोत्रतैः हेष्टेहयसंवातावातसंदमहाविधवत ३९ रसंतितरगाश्रयः फेनिलावर्तपाति
नः सर्वतोहयसंवातावातसंदमहाविधवत ४० रसंतितरगाश्रयः फेनिलावर्तपातिनः स
र्वतोवलयाकारानुवर्णाववाविधवत ४१ आकाशकांतिसत्राहैर्दिशंपतिवलंबले उदेमलचु
कहोनेः पलयाववश्रवत ४२ शरास्त्रशस्त्रसत्राहमुक्तभरणातिषः कवंचिवत्पतापा
श्रेर्त्वालाइवतदेगगाः ४३ ॥

लाइव ४३ ॥

नोप्रमतइतिवावत ४० ४१ आकाशवत्सच्छकांतिभिः कवचशस्त्रादिसत्राहैः उपलहितंवलंबेदिशेदि
शंपतिइति वीष्मायगामच्छादसः ४२ तेषांवलानामंगगाः शरास्त्रशस्त्रादितिषः तस्यतापाश्रेर्त्वा

श्री.
वा नि.
उ टी.
३०१

मौलियदेनतद्वयणानि शिरोरत्नादीनि लक्ष्यते सर्वोन्नतानि रसमोति सवोः वेरद्वक्त्रलोपा
हलिलोपः सर्वविप्रतिषेधेनेति वलिविलोपे सर्वसवर्णोदोहः ३३ प्रवास्थिताः प्रविशिताः
ससवर्णोपदेशो रत्नलोपे सुसंव्ययते ३४ प्रवरससाधारणं गुणमाह समा रोहंतीति ते देहाः
यस्मिन्नुसिषिचिकावाहेनागे गजरोये ह्ये समा रोहंति प्रमोनरो नागादिषु सर्वेषामपि प्रयु
क्तमंत्रयंत्रकृत्याणां सादिदोषाणां नैव गम्यः प्राप्ता भवन्तीति ३५ किंच ते देहाश्चत्वारः सा

सकंदकशिरस्त्राणाः समौलिकदको गदाः महारकंडलाभोगाः सर्वा सर्वे महाश
यः ३३ सर्वे स्वसमाकाराः सदृशा वयसा विनाः वंशलोचैः प्रवप्रास्थिरयत्नमवास्थि
ताः ३४ ससवर्णोपदेशो रत्नलोपे सुसंव्ययते ३५ प्रवरससाधारणं गुणमाह समा रोहंतीति ते देहाः
यस्मिन्नुसिषिचिकावाहेनागे गजरोये ह्ये समा रोहंति प्रमोनरो नागादिषु सर्वेषामपि प्रयु
क्तमंत्रयंत्रकृत्याणां सादिदोषाणां नैव गम्यः प्राप्ता भवन्तीति ३५ किंच ते देहाश्चत्वारः सा

नैवोहरयवयथाहोवाचवेदाइ
वाइतिइतादस्तस्यससुः ३६

गराः वडवा विषामात्राप्रयमेपोत्ताननो गभे चिरं काले धत्ता पुरुषतो पुरुषाकारे प्रापिनः प्रा
पिताः ततस्तत्राग्निं केडवेयां प्राहिता प्रसूना इवेत्युत्पेदा ३३ किंच रत्नधने प्रवप्रशुदहे प्रकु
समोत्तरैः पूर्णो देहाः इह सदृशो है सितै दिशो वभासयेत स्तवतारो विषां पुत्रः प्राइतिभिर्देतान्
प्रनलावतारो हरयो विसवण्यथा सन्मूर्तयो मूर्तिमेतः प्रथयो वा यथा तया मूर्तिमेतो वेदा ३

३५

3

वराप्रससुः निर्मसुः ३६

२५ सर्वेषु पुण्येषु शश्वत्तानां पुण्येषु दीयते यदि मेतद्योसितत्र हि पुणेन कृतेन कर्मणा
 वनारो भवतः कुशस्य देहः प्रोद्भवतः १६ वध्या वध्या से सलोपकुं दसः मतिमतेन रशीने
 कृतान् स्मृतिमते २० लीलया बालकः कमलमिव समहीया लः शिरः विच्छेदे १७ प्रसितवर्त्म

२५
 ४

मलका इति मेवे मोसमुद्यमददामि वै राजो वाच कृशानो देवपुर्हीयेत भ्यमाहुः।
 नितो गताः २५ मया सर्वेषु पुण्येषु शश्वत्तानां पुण्येषु दीयते यदि मेतद्योसितत्र हि पुणेन कृतेन कर्मणा
 नेन मे वनारो भवतः कुशस्य देहः प्रोद्भवतः मे वलवेतः श्रिया दीपानारायण भु
 जाइव १६ तैश्च तर्हि कुमेवागेन वध्या महम विवृतः तया वदशीने देयं मसं मति
 मते विभो २० वसिष्ठः इत्युक्ता समहीया लः स्वर्णमादाय विच्छिदे शिरः कमल
 मालो लंकी लदेवा शुबालकः १७ छिन्नमेव शिराया वज्रहान्या सितवर्त्मने ताव
 कशीरेण सह यपाता गोमार्थिवः २५ भुक्ता यवद्विच्छेदे देहं दरावसे वत गुणं सह
 तामुपयुक्ते हि मद्यपवा भिवर्द्धते ३० वतर्धुतिर्योत्र स्या पावका हसधा धियः प्र
 जलेने जसं पुं जैर्ना रायण श्वाली वात् ३१ ने देहास्तस्य वनारो विरेच भोस्वरातिवः

सहजो जैर्ना रायण श्वाली वात् ३१

नैक सवर्त्मने शरीरेण कवेयेन सह २५ भुक्ता हविष्टेनोपयुज्य महता मुपयुक्ते महद्भिः स्वीकृ
 तं इत्यर्थः ३० ३१ सहैव जानाति उन्नमानि उन्नमभ्रयणानुपवासांसि येषां ३१

श्री.
वा नि.
उ.टी.
३७३

मरणोद्योगाणामेताकां नादेवयास्यात्रयात्रजेनः प्रजास्तोमायत्रैषुतेनोत्पात्यप्रिनाउप
हताप्रजायत्र ८ अग्निदत्तोः पतद्विर्गैः शोचिताः निर्धृक्ताः अग्निमयाः अग्निर्वर्षेणैभ्योमुदा
यत्र ९ १० कोटानोडगोणेकोटीषुसंक्रमेषुयाः ऊग्रस्तदीयऊग्रेषुकेटकवकरावापेरद्वराः
यत्रकेटकोट्टेनिपादेवारवारणेरुद्रासमानाः सद्रायात्रवलत्तवक्रिनावेष्टमानेषुतएवके

मरणोद्योगाणामेतमुक्तनादत्रजद्रज इत्येतनुनिपतद्वैषुतोपहनप्रजे ८ अग्निद
त्तपतद्वैहप्रोत्पिताप्रिमयोबुद मरणद्राददासंख्यशरधारामयोबुधे ९ जितमा
गरकलोलेत्तरंगमनरेगकेः दंतिदंतविनिषेधतारक्रेकारककेशो १० कोटको
टीऊटीऊग्रकेटकोट्टेसद्रदे वदत्तं दितकोटारऊरानदनदत्तदं ११ लदत्तर
नऊहाकसादेपस्फटपदिशो विवदत्तेनपहापटपटपटारवे १२ दंतिदंतगु
णोद्गीर्णैहेनिपापाणवर्षेणैः तारक्रेकारक्रेकारैराहनसरवारणे १३ बहकर
नदीप्रसर्णैणैवमहाणैवे विचलच्चक्रजंतासिधारामकरककेशो १४ राम॥

दितेषुकोटारहवदेषुसंक्रमाहालशिखरेषुप्ररतैर्नरतः वक्रिचरायत्र ११ लदतिप्रहनऊहाका
निशमनविह्वेदकानिसदोयस्फटानिपरिणानियत्रविवदंतः वेष्टनः केनपरायेषुतयातारो
षहेषुपदत्तपटारवायत्र १२ दंतिनादंतगुणतोशेह्लादीनामुद्गीर्णैः रुहिरैः हेतीनामाय
धानोपाषाणेषुवर्षेणैवेरनैस्तारैः क्रेकारमुपुडोन्माहनतादा तारवसरवारिणादिप्रजाय

३ लवहदिः शरनदीष्टैः प्रर्णैषुवत्तलेणमहालीवोयत्र २४

इति श्रीवानिनरोत्रमशानतमःसर्गः पुरोपकंदेसंप्रामैश्वर्यदिल्लसहारिभिः प्रह्वनेदारुणे
युद्धेविस्तरेणावर्णिते पुरोपकंदेसंप्रामैश्वर्यदिल्लसहारिभिः सह रणेयुद्धेप्रह्वने १ प्रजानो
ऊलेमहाकाऊलेयत्र २ शारजालैर्महाभूमैश्वर्यदिल्लसन्नमोयत्र ३ पतपत्न्या
एनिनिशुष्यतशालिकाननानियत्र लोलैरलानलदिभिः प्रणीलेयत्र ४ द्विगुणजलनानि

इतिमोलोपायेनिर्वाः प्रप्रिदेशादेहलाभोनवमःसर्गः १५ वसिष्ठः पुरोपकंदे
संप्रामैश्वर्यदिल्लसहारिभिः पतपत्न्यैरनत्रप्रह्वनेदारुणरणे १ लहितग्रामन
गरेपजाऊलमहाऊले युग्मिदाहजलदेहेभूश्राध्रपटलसन्न २ शारजालमहा
भूमकत्रार्कविलसन्नमः द्विप्रह्वरविस्त्रिप्रसह्वरविमंडले ३ युग्मिदाहमहा
तापपतपत्न्यैकानने लोलालानलनाशूलमुहलोपलप्रणीले ४ अनिलप्र
तिविद्योवैद्विगुणजलनायुधे रणभग्नमहाभूमैश्वर्यदिल्लसन्न ५ इरामवा
णारोवेरणलेपटहर्षदे सुशुडीमंडलप्रासशूलनोमरवर्षदे ६ भरकोलाह
होलासहर्षगस्तपामर रजःपटलशुभ्राध्रकनयुययवारणे ७

द्विगुणदीपानिप्रायुधानियत्र रणभग्नैर्महाभूमैः प्रामाईश्वर्यदिल्लसन्न ८
एलेपटानोरणेनसकानोशूराणोहर्षदे ९ भरानोलोकाहोलासशुभ्राध्रमोत्रेणहर्ष
गान्मुताः पामराकानरायत्रयुययवारणेप्रतर्हिदमार्गनिरोधः ७

श्री.
वा. नि.
५. टी.
१६५

इति श्रीवा निप्रउप्रशोत्ररघाततमः सर्गः १८ इहमेविवचः श्रुता इति देहस्य पावकान् रास्य
तमिर्देहेरीकसमुत्पानमुदायते दैत्यैराक्रान्तमभ्युभूत्यनेयस्य नभसिभवतीति नभोभूः
सर्गलोकायस्य तस्याविधेयासवेमनया १ वायुर्देहि साकले विचार्य सकले निर्णीतमि
त्यर्थः ३ या एणमपि पापानोसामदानभेदानो विषयान् २ प्रणयः दानमानादिनास्त्रहाः प्र

इति श्रीमनिप्रविद्योपाख्याने प्रविद्यसैषाण्यार्थिवसेरभवर्णने नाम सर्गः वसिष्ठः
एतास्मिन्तरे सर्वमेविलोक्युपमाययुः मुनयो वासवमिचदेत्याक्रान्तमभोभुवे १ मेवि
एणुचुः देवनिर्णीतमस्याभिर्षीवन्नविषयोरपः ३ या एणमपुपापानोदेउस्तेषुविधीय
तो २ प्रणयेनुप्रवेशोवानकदावनयः कृतः प्रभुतातेषुतेदेवकृपीनेषुकथेवका ३
पापास्त्रकापनादाशुनानादेशणः मुसेहृतः बहूलाद्यरेप्राशुसामादेनोस्पदेद्विषः ४ न
त्ससाहसमेवेदेवजैगेनाप्रतिक्रिया नान्यास्तिश्रीमुमेवातोरणेद्योगीविधीयतो ५ वी
राणादीयनामताइजोनामिष्टदेवताः आहूयेनाचसामताह्वयेतारणइंइभिः ६ सत्रहा
नामशेषेणानिर्गकेत्तरणेभहाः क्रियेतो कालकल्याध्रमेइराशान्तितादिशः ७

नुप्रवेशः स्वधर्मायाणमेवकेषाविकुरणगतकलेनकाकोलकल्यायेनतदुपायातः प्रवेशः ने
पुशुपुतेषुनारशीषुयशोहेरप्रसायेषुकर्तव्यकथेवका १ किंवविद्यासार्हेषुप्रनाद्येषुसामदानो
पायप्रसन्नियतेननारशाइत्याह पापाइतिस्त्रेकाप्रतोतदेशासिनः लखरेप्राज्ञानास्यकिडाः
भयः सत्रसंनोतनोरणेनिर्गकेत्तरदेशः प्रयोइजवराभिः कालवर्णैः कल्याध्रैरिवशानिताः क्रिये

७
५

५ ५ ५

मन्ममकरायाकारैः सृष्टैः सहिताः उदधिद्वयस्य कलात्मात्तद्वरंगाः सैन्यप्रसरभेदाश्च यथ
उपैङ्गेकारैः प्रायेर्जणकारैः ५५ साभिनात्तन्मामेतेन उरिताः प्रेषितः ५६ तेष्वेव चित्तारग्रहे
शाङ्गादिशरैः संगतः सन्नद्धः सन्नगकामितदीयवत्तत्सर्वइहानन्तरः मया प्राचेदिने प्रतः परेय
कते मन्मदेवे जातानि ताहमित्यर्थः ५७ ५८ संधानाः मन्त्रिणो मृगयोधः नियो गिना राजनि

समन्ममकरसूराः सवक्रावर्तवत्तयः उद्येति सैन्यसंचरैः कलेस्माजलधेरिव ५५
परस्परयगमर्षास्तथायुधयन्त्रयः कोपादिबोप्रहेकारैर्जलेति चिरदंति च ५५ इति
कते मन्मदेववित्तमिस्त्रामिनेति तस्मान्मे उलसीमान् गुल्मायुधायगकृता ५६ तम
हेदेवगकामिशाङ्गादिशरसंगतः मयोहावेदिने सर्वदेवो जानत्यनः परं ५७ वसि
ष्ठः इत्युक्त्वा यप्रणामवसकृत्वा नरयाय यो कृता गुलागुलारावेष्टा नोवीचिरिवा
उपे ५८ संधानमन्त्रिणो यो धनियो गिना गनारौरयाश्च परिवारिकनागरोचं राज्ञो
गृहे स्वभयतो लितेति सार्थं वंशानिलाकुलमसवनतल्पमासीत् ५५

योगानुष्ठानारः नागा गजानाथोरथाः प्रश्नाः परैर्वर्याकारिणो नागरोचायस्मिन् स्वभयेन नो
लितः उद्यताः हेतयो ये स्तथाविधाः सार्थं जेतुं संचायत्रालिहनेति सार्थं भित्तिपादे प्रलयरव
हताः यगता एति सार्थं इति संप्रह्वयस्मिन् स्तथाविधं राज्ञो गृहे वंशकुलानिले तमहावने न तल्प
तुलना है प्रत्येत व्याकुलमासीदित्यर्थः ५५ श्रीमते रामानुजे रामायनमः ॥

श्री.
वा. नि.
३. टी.
५७.

9

प्रायोः प्रज्याः प्रासृणः सुखीयतीरे विस्तृतावतः समुद्रोत्तेदिमिजयोगम्यते १६ दिवः मसवः
प्राणभेकानोरदनकालेगललक्षणपुगेमसिद्धान्तमिषप्राकेपिमाः १७ दिगेतेप्रसिद्धासनवा
सुप्रप्रवसुकावनादिभूमिषुभूम्यताभूतालाकातानोप्रतेतदेप्रागमानोच १८ दृष्टोत्तेतमाह
धियैवेतियथाज्ञानप्रणयाधियापकातेसमाधिशीलयाउद्येः यदेविश्रोतेतद्व्याजानामिष्टार्थ

कोशवद्भरितारत्नैः सहस्रमिश्रायसंपवः विद्योत्तेर्णवतीरेषुनालिकेररसासवः १९
द्विषामाकंपिताभेकगलागतमिवासवः प्रकृतासनाकंताजानादीयांतरकुलाव
ला १७ विहतेविहसेनासुदेगंतनवभूमिषु भूम्यंतभूतोदृष्टिंविश्रोतमेवलीलया
धियैवोद्येः यदेज्ञानप्रणयोकांतशीलया विलयान्मविनष्टातिराशालीष्टार्थका
रिणा १५ रत्नास्यपाविनीतानिबुद्धानिनिगडेवनेः यमीयकाभैरन्योन्येवयापव
यवर्जितै २० प्रावर्जितैमेयानोतेपोतानियशासवयः इदोनीशियाविश्रोतप्रालेयभ
रभासते २१ प्रागतेवाडेकंसर्वभोगसंभमाजने तस्याययोरयोरोदवलवन्तोरणेपि
लाः २२ संप्रयः सर्वतः प्राप्ताः सैदिग्यादनेतेजयः तदेहैवानलायासैदेवायजयदायि

२२
२२
२२
२२

कारिणाप्रयागसाएपविनष्टाएविहडानिलस्थानि १५ प्रविनीतान्यविनयप्रज्ञानिले
कादिनिलयानिरत्नास्यपिचनेनिगडेवदानी २० प्रन्यान्यमाविर्जितैः वयनउपचयेनचवर्जितैः
समसेविनैरितियावत यमीयकाभैरवयः नीतेपोताशयसेवसाप्रतेजरायवसेनमयाशिष्ये
विश्रोतप्रालेयानिशायइवभासुरेयवलवाडेकमागतपिनिपरेणान्ययः प्रावाविश्रोतेतिपा
वेयनिभाविनेशकोषपलालादिषुविश्रोतेनिष्यालेय २२ तस्यवाडेकस्यायितस्मिन्सनीनि

गुणपेक्रयोमोवीप्रणयः खेमंडलैरहंमंडलसदृशः धनुर्भिः ८ चनेगजितेसिहनादोयेषो
 तथाविधाः सरवादिदाः नाराचलक्षणः जलपासः पुवंतिकचेतिकोदेइक्रलानियेषो ५ सवि
 धानेनगरगुप्तिसुहृवनादि १० प्राहृषिनवोद्यातमिवलक्षणान्त्वातः महारंभोपोन्यनेनाव
 प्रकान्यन्यानि कार्याणि तन्नेतिगम्यते ११ चित्तयामासवत्समाणायेमिनयः १२ समुद्रिने

प्रस्ताल्यतोपनुषुष्टैः कणेतगुणपेक्रयः भवेत्तजलदृशमाः ऊऊभः खेमंडलैः
 स्फुरत्याविधुतः सरवादिदाचनगजिताः नाराचलक्षणः पुवंतिकचेतिकोदेइक्रलाः ५
 राजोवाच गम्यतासंगरायासुसंविधानेविधीयतो स्वात्माहं प्रजयतामिनिगंका
 मिरणाजिरे १० इत्युक्त्वा नृपतिः स्नानो महारंभोपिसल्लणान् प्राहृषीवनवोद्यानेगंगा
 जलधौर्चदैः ११ अथप्रविष्टोऽग्रेगृहेप्रजापिताहनाशने प्रादरेणयथाशास्त्रचित्तया
 मासभूमिपः १२ तौनमापुरनायासविलासविभवश्चिया प्रजाभ्यादन्नमभयमासमुद्र
 दिने १३ प्राक्रान्तवसुधापीठाः पादपीदेकृताद्विषः लताफलभरेणवनमिताः ऊऊभो
 दश १४ प्रजावित्रैरुचिवेषुलिखितेयवल्लयशः भूमासारोपिताकीर्तिलनामुपयगामि १५

शासनमुद्रासहिते १३ दशापिऊऊभादिशः करारिफलभरेणलताइवनिमिताः १४ प्रजावित्र
 लक्षणेष्विद्विषेषुलिखितेविन्यस्तपूरितमितिवाचयशसः कलासाम्यमनूकंकीर्तिलक्षणविष
 यगामिनोगगाविषयगामिनोतिनिर्गुणाणाकीर्तिलनायाहृजोदोलौक्योरपिदृष्टाप्रतानयापि
 गम्यते १५

यथाश्रुतमिति इदमेतल्लक्षणं ननु हेतुवदाभासंते इति व्युत्पत्त्या हेत्वाभा
 सपदस्य दुष्हेतुपत्त्यात् दुष्हेतुनिरूपणात्पेव प्रतिज्ञातत्वात्लक्षणं मया
 कांसितमतस्तदनुक्तौ भूतास्य पूनता अन्यविधव्युत्पत्त्या हेत्वाभासपदस्य हे
 तुदोषपत्त्यसंभवेपि तेचेत्यादिना दुष्हेतुना दुष्हेतुनामेव विभजनात् दुष्
 हेतुनिरूपणात्प्रतिज्ञातत्वेनैतदसंगतिः एवं दुष्हेतुनिरूपणात्प्रक
 तायेदुष्हेतुना विभागा न हेतुपाशंकरेण विभागव्याघातशंकाया अनवता
 एत उपपेयशंकरेण विभागव्याघातशंकाया अनवता
 संगतिरित्यत आह तद्वैति तादृशदोषवत्त्वेत्यर्थः दुष्हेतुनालक्षणा मि
 त्यनुप्रज्यते स्फुटमिति शेषः तथाच दुष्हेतुनिरूपणात्प्रकृतत्वेपि।

हेतोराभासाहे
त्याभासः ३

विभाग्यं यथ

तद्वैति तादृशदोषवत्त्वेत्यर्थः
 दुष्हेतुनालक्षणा मि
 त्यनुप्रज्यते स्फुटमिति शेषः

ग.
ह.
३

यवसेवद्विसाहस्रतयेतिसाहस्रतयेवनानुमितिप्रतिबंधकवस्तुभाविप्रिष्टहृदयतादौधूमदिनावह्नादि साधनेदायतापुसंगः ३

2

दोषलक्षणे कृते दुर्घहेतुलक्षणास्य स्फुटतत्वाभावेन दोषलक्षणाभिधानस्य।
तत्र तात्पर्यं नोक्तानुपपत्तिरिति भावः तदभिप्रायेतोवेति अनुमितिपद
स्यानुमितिसामान्यपरत्वे संभवात् याकिंचिदनुमितिपरत्वेचातिप्रसं
गात् प्रकृतपक्षसाध्यहेतुकानुमितिपरत्वमावश्यकं तस्याचव्यभिचा
रादावव्याप्तिः वहिर्धूमव्यभिचारिति ज्ञानाभावस्य पर्वतो धूमना नि
त्याद्यनुमित्यजनकत्वात् लक्षणात् तस्य तादृशानुमितिकारणज्ञान
मात्रपरत्वेनापादावव्याप्तिः बाधादिज्ञानस्य प्राप्तमशीवितोऽधत्वादतो
ऽनुमितिपदमजरुत्कार्यलक्षणात् तदुभयप्राप्त्या व्याख्येतेति ता
दृशलक्षणात्वात् तस्यार्थः लक्षणापटक्तावबेदकमुभयसाधारणमनुग

दुर्घहेतुलक्ष
णाभिप्राये
तोवेत्यर्थः २

एव

एम

३

तदनुमितिपदमजरुत्कार्यलक्षणात् तदुभयप्राप्त्या व्याख्येतेति ता
दृशलक्षणात्वात् तस्यार्थः लक्षणापटक्तावबेदकमुभयसाधारणमनुग
मनाद्यनुमित्यजनकत्वात् लक्षणात् तस्य तादृशानुमितिकारणज्ञान
मात्रपरत्वेनापादावव्याप्तिः बाधादिज्ञानस्य प्राप्तमशीवितोऽधत्वादतो
ऽनुमितिपदमजरुत्कार्यलक्षणात् तदुभयप्राप्त्या व्याख्येतेति ता
दृशलक्षणात्वात् तस्यार्थः लक्षणापटक्तावबेदकमुभयसाधारणमनुग

कृत्यः सचेतसः नवार्णो चंडिका मंत्रं जपेयुश्चायुतं पृथक् पृथक् संपुटीकरण
न्यानां दशकं शुभं द्विवर्षाद्या दशाब्दान्ताः कुमारीः परिपूजयेत् एकाब्दायाः प्रीत्यभा
ल्याणी ३ रोहिणी ४ कालिका ५ चंडिका ६ शांभवी ७ दुर्गा ८ सुभद्रा ९ एतै
कुरूपकेकरारो मयुग्देहा दासी जारोगिण्यः इत्येवमाद्या वज्याः विप्रांसर्वेषां
ति गंध पुष्प धूप दीप भक्ष्य भोज्यैर्यथा शक्ति वस्त्राभरणैश्च पूजा वंद्यां वि
तदग्रे कन्यकाश्चापि पूजयेद्वा ह्यणानपि उपचारैस्तु विविधैर्नवार्णवरा
प्रदायतः आग्नेयादि चतुर्दिक्षु पूज्यं देवी चतुष्टयं जया च विजया चैव
उमया शिवो वायव्ये षट्कोणचक्रमध्यस्थ मध्यबीजे महालक्ष्मीः म
दजारक्तदंतिका शाकंभरी दुर्गा भीमा भ्रामर्यः सविंदुना माद्य
षावी वाराही नारसिंही ऐंद्री चामुंडा उक्तरीत्या नाम मंत्रैः पू
विष्णुमाययाः कंचित्तु एवं विष्णुमाया १ चेतना २ बुद्धि

१३ कांतिः १४ क्षमाः १५ धृतिः १६ वृत्तिः १७ स्मृतिः १८ दया
 रादिचतुष्टयं आधारः कूर्मशेषौ च चतुर्थी पृथिवी नृप गृहका
 तत्र प्रथमो हि एका वृत्तिः द्वितीये द्वे तृतीयेति स्मः चतुर्थे चतुरः प्राति
 नारिकेलैः पुरःस्थितैः जातिफलैराश्रयफलैरन्यैर्मधुरवस्तुभिश्चिंति सप्त
 चरणं देवानां होमं तन्नाममंत्रतः कृत्वा पूर्णाहुतिं सम्यक् देवताग्नीविस्तृ
 णां दिशेत् भोजयेच्च शतं विप्रान् सक्षयभोज्यैः पृथग्विधैः तेष्वपि दक्षिणां दत्त्वा
 णं चंडीसाहस्रके विधिं विद्यावतः सदाचारान्वाह्यगान् नृपुणान् च्छतं प्रायक
 पूर्वोक्ताः कन्यकाः पूज्याः पूर्वमंत्रैः शतं शुभाः वेदाहमेवं संपाद्य होमं कुर्युः प्रयत्न
 द्रव्यसंचयैः होतृभ्यो दक्षिणां दत्त्वा पूर्वोक्तान् भोजयेद्भुजान् सहस्रसंमितान् साधू
 ह्यत्यभीप्सितं सर्वेदुःखो घञ्च विनश्यति मारी दुर्भिक्षरोगाद्या नश्यन्ति व्यसनोच्चया
 मुत्काकृतां जलिः दद्याद्दोमिथुनान्यष्टाचार्याय सुभक्तिमान् चतुर्विंशति संख्य

तमनलसमतंद्रितं यः
तपदत्यमरः उपदानि
मनोज्ञानिपदानियासुसरसानामिति वा एवं वि
विज्ञापितवान् ॥ ११ ॥ ता एव दर्शयति यस्य
ननु अन्य एव तन्त्रियोगादागत्य मांकुतो न दृष्टवान्

सोप्यतंद्रितमभीरुपदाभिः प्राप्यतंतद
॥ ११ ॥ यस्य नैव सदृशो भुवि बोद्धा दृश
गात् ॥ १२ ॥ राजिता भ्रवसनैर्विलसंत
वितथाभिः ॥ १३ ॥ सोयमाजिजित सर्वम
दतुराजा ॥ १४ ॥

व्यावृत्तिः ॥ १२ ॥ अथ राज्ञः प्रार्थितप्रदानपात्र
तः शोभंतः पूजिताः पूजां प्राप्ताः अवितथाभिः व्य
सदसिसभायां वसंतः संतीत्यर्थः अहं मेघे च गगने धा
स्तूयमानौ चरणौ यस्यात एव कुलस्य दीपो दीपवत्
र्थनायां लोद ॥ १४ ॥

॥ इति भाषाटीकायुते श्रीमद्भागवते द्वितीयस्क

शं० वि०

॥३॥

स्मितेनमंदहसितेनसहितंमुनिवरस्यशिवगुरोःकुम
धः॥२४॥ तेनश्रीशंकरेणपृष्ठंकुशलंयस्मैसशात्रवस्य
स्वेनरचितमपूर्वनाटकानांत्रयमवोचत् ॥ २५ ॥ न
त्साद्गतसंज्ञौचेत्यष्टौनाट्येरसाःस्मृता इत्युक्तैरसैराद्र
प्रसादाख्यास्त्रयस्तेनपुनर्दश ॥ आल्हादकत्वंमाधुर्यं
रसस्थितिः ॥ बीभत्सरौद्रसयोस्तस्याधिक्यंक्रमेण

सस्मितंमुनिवरस्यकुमारंविस्मितोनरपति
तेनपृष्ठंकुशलःक्षितिपालःस्वेनसृष्टमथशा
सार्द्रगुणरीतिविशिष्टंभद्रसंधिरुचिरंसुत

तिरित्युक्तैर्गुणैः रीतिर्नामिगुणाश्लिष्टावर्णसंघट्ट
केनप्रयोजनेनान्वितानांकथांशानामवांतरप्रयो
मुत्पत्तिर्नानार्थसमर्थनं

सांविष्णवकसेनकथासुयः॥ नोत्पाद्ययेद्यदि रै
॥ ३ ॥ इति नामेवमुवाक्यं ॥ ज्ञाने प्रयासमुदया
सन्मुखरितां भवदीयवार्ता ॥ स्थाने स्थिताः
नोभिर्ये प्रायशो जितजितोपसिते स्त्रि
नकवाक्ये ॥ नात्यंतिकं बिगणयंत्यपि ते
भयं भुव उन्नयेस्ते ॥ ये गत्व दंष्ट्रि शरणा नव
तीर्थयशसः कुशलारसज्ञाः ॥ ५ ॥ प्रथमे स

मूल एव सर्वोपनर्थः। स च श्रीरुद्रकथा श्रवणेनैव निवर्तते इत्यभि

प्रायात्र कीर्तयेन्नित्यं सकृत्तार्थो न संवेत्याह ३

किं रत्नावल्यां तृतीयं विरचनं ॥ ॥ ॥

प्रथमं विरचनं ॥ ॥ प्रथमे सूतः शौनके

यां कृत्स्नः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ इत्यंतस्थो

तै सुकृत्सतां ॥ १ ॥ द्वितीये श्रीशुकवाक्ये ॥ पिवं

मनः सतां कथा मृतं श्रवणं पुं पुंसं भूतं ॥ ७ नं ॥ ८ ॥

रात्रायं व्रजंति तच्चरणसरोरुहांति कं ॥ २ ॥

३

नि १

३

पोवक्तव्यः॥ सह सौपादो यस्य स सह
 ॥ व्याघ्रस्य पादा विवपादो यस्य स व्या
 दः॥ द्विपदा॥ टाडुकाः॥ समासे सति
 राहि मायस्य स चिंत्यमहि मः॥ नो वा
 स्वदेच॥ वाग्रहणं किंचि न भवति॥
 ॥ सायाहूः॥ कवीनां राजा कविरा
 ॥ वाक्किमनश्च वाङ्मनसं दक्षिणस्यां
 ॥ अहश्चरात्रिश्चाहोरात्रं॥ पंचषाः

 राम
 ५२

५
सभ्यम् ॥ इन्द्रादिभ्यः ॥ परस्य सप्तम्यंतस्य
चित्रगुः मुवने कीर्तिर्यस्य समुवनकी
कंपाणि ॥ यस्य सचक्रपाणिः ॥ प्रजामिध
॥ सुधर्मासु पवती भार्या यस्य सस्य व
वर्तमानस्य दुःस्वाभवति ॥ पुंवद्वा ॥ समा
पुंवद्वा भवति ॥ पुंवद्भावादीनो निवृत्तिः
भवति ॥ गोः गोशब्दस्यान्यार्थवर्तमान
यस्य सः चित्रगुः ॥ पंचगावोरस्य सः ॥

2

46

①

सकल
के
लेख

५२ ५०

20

SERVICE

H/P/-

The Editor,
Gurukul Patil,
Chak 1 Mansi Vishav Vidyalyaya,
HAWAN. (U.P.).

Harbans Daul
Section Officer

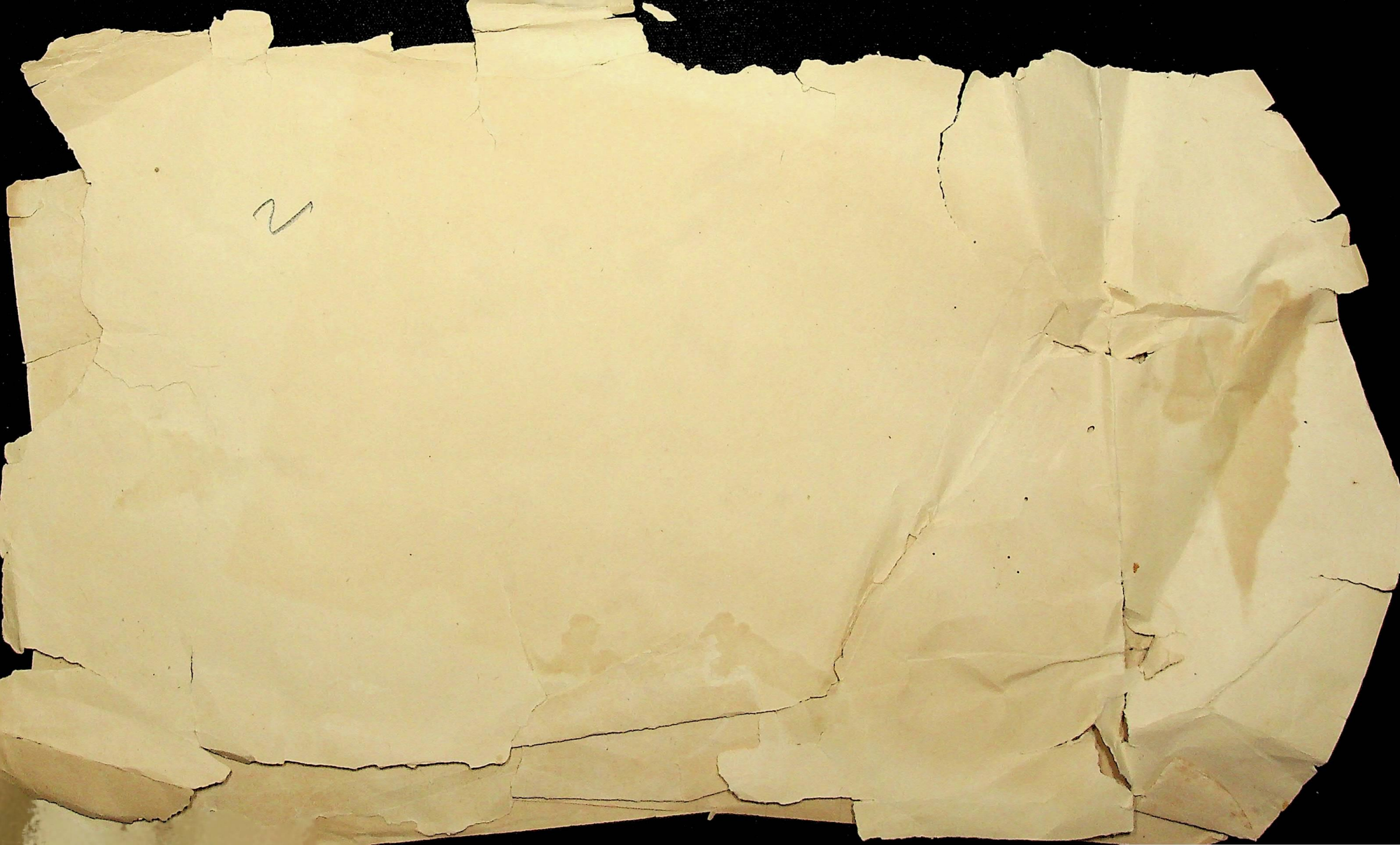
PRESS INFORMATION BUREAU,
GOVERNMENT OF INDIA
NEW DELHI-2

P.I.O. 289.

P.B.H. Delhi-No. 11.115/57

7.75.000

3

4

(1)

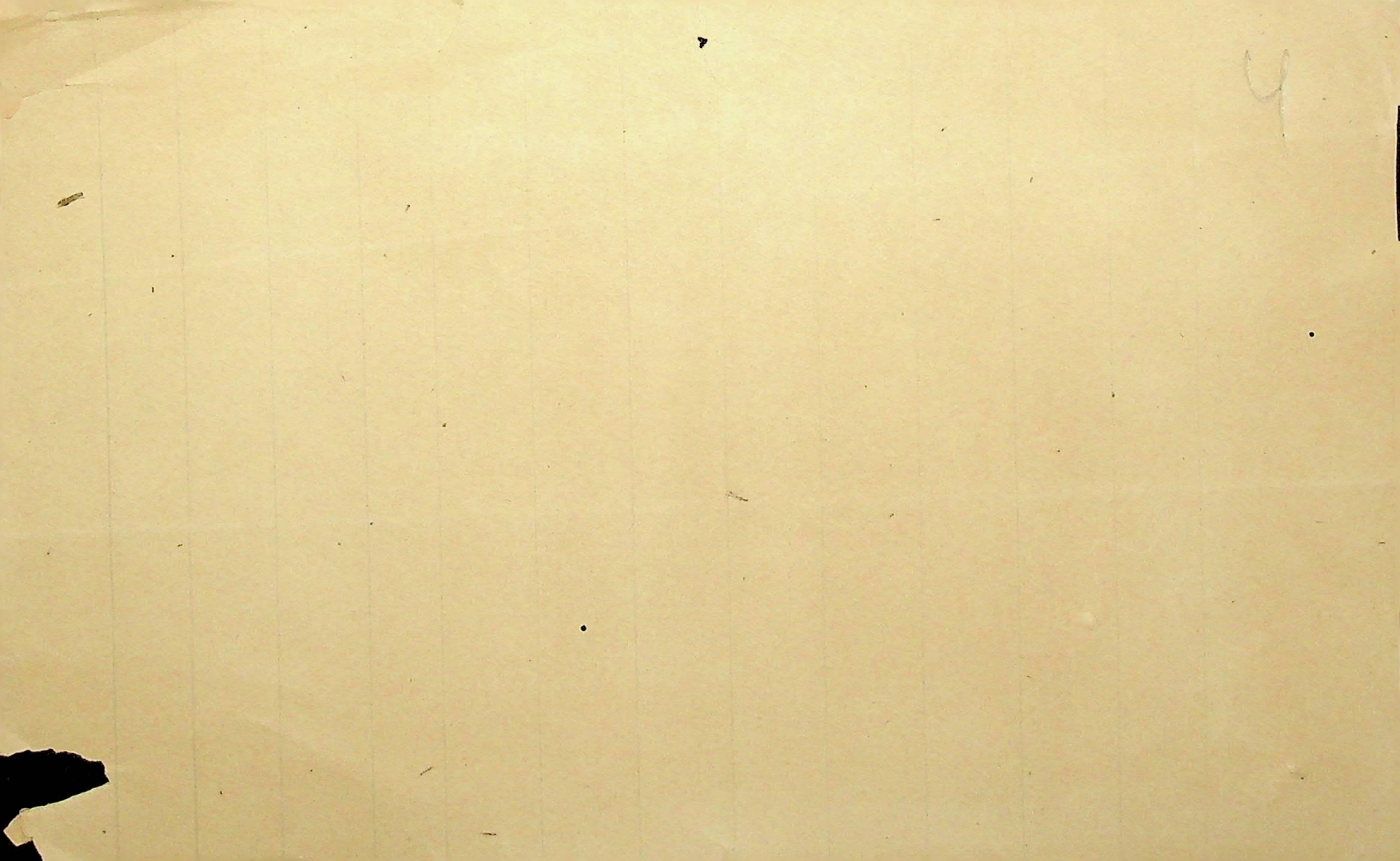

2

240

PER BOOK POST

“ धर्मचक्र ”

DHARMACHAKRA.

(The Wheel of The Moral Law)

संपादक ' गुरुकुल पत्रिका '

• गुरुकुल कांगड़ी विश्व विद्यालय

कांगड़ी (हरिद्वार)

(उत्तर प्रदेश)

Karyalaya

Plot No. 40A
BOMBAY-21

(1)

2

3

100-

4

S

6

7

8

9

10

11

12

13

SD 27

14

15

12

16

12345678910111213141516171819202122232425262728293031323334353637383940414243444546474849505152535455565758596061626364656667686970717273747576777879808182838485868788899091929394959697989910010110210310410510610710810911011111211311411511611711811912012112212312412512612712812913013113213313413513613713813914014114214314414514614714814915015115215315415515615715815916016116216316416516616716816917017117217317417517617717817918018118218318418518618718818919019119219319419519619719819920020120220320420520620720820921021121221321421521621721821922022122222322422522622722822923023123223323423523623723823924024124224324424524624724824925025125225325425525625725825926026126226326426526626726826927027127227327427527627727827928028128228328428528628728828929029129229329429529629729829930030130230330430530630730830931031131231331431531631731831932032132232332432532632732832933033133233333433533633733833934034134234334434534634734834935035135235335435535635735835936036136236336436536636736836937037137237337437537637737837938038138238338438538638738838939039139239339439539639739839940040140240340440540640740840941041141241341441541641741841942042142242342442542642742842943043143243343443543643743843944044144244344444544644744844945045145245345445545645745845946046146246346446546646746846947047147247347447547647747847948048148248348448548648748848949049149249349449549649749849950050150250350450550650750850951051151251351451551651751851952052152252352452552652752852953053153253353453553653753853954054154254354454554654754854955055155255355455555655755855956056156256356456556656756856957057157257357457557657757857958058158258358458558658758858959059159259359459559659759859960060160260360460560660760860961061161261361461561661761861962062162262362462562662762862963063163263363463563663763863964064164264364464564664764864965065165265365465565665765865966066166266366466566666766866967067167267367467567667767867968068168268368468568668768868969069169269369469569669769869970070170270370470570670770870971071171271371471571671771871972072172272372472572672772872973073173273373473573673773873974074174274374474574674774874975075175275375475575675775875976076176276376476576676776876977077177277377477577677777877978078178278378478578678778878979079179279379479579679779879980080180280380480580680780880981081181281381481581681781881982082182282382482582682782882983083183283383483583683783883984084184284384484584684784884985085185285385485585685785885986086186286386486586686786886987087187287387487587687787887988088188288388488588688788888989089189289389489589689789889990090190290390490590690790890991091191291391491591691791891992092192292392492592692792892993093193293393493593693793893994094194294394494594694794894995095195295395495595695795895996096196296396496596696796896997097197297397497597697797897998098198298398498598698798898999099199299399499599699799899910001001100210031004100510061007100810091010101110121013101410151016101710181019102010211022102310241025102610271028102910301031103210331034103510361037103810391040104110421043104410451046104710481049105010511052105310541055105610571058105910601061106210631064106510661067106810691070107110721073107410751076107710781079108010811082108310841085108610871088108910901091109210931094109510961097109810991100110111021103110411051106110711081109111011111112111311141115111611171118111911201121112211231124112511261127112811291130113111321133113411351136113711381139114011411142114311441145114611471148114911501151115211531154115511561157115811591160116111621163116411651166116711681169117011711172117311741175117611771178117911801181118211831184118511861187118811891190119111921193119411951196119711981199120012011202120312041205120612071208120912101211121212131214121512161217121812191220122112221223122412251226122712281229123012311232123312341235123612371238123912401241124212431244124512461247124812491250125112521253125412551256125712581259126012611262126312641265126612671268126912701271127212731274127512761277127812791280128112821283128412851286128712881289129012911292129312941295129612971298129913001

2

[illegible]

र्घसिद्धिः ४२ भोत्वया कार्यविषमंदरणो र्घमणितत् यथा सर्पहत्वा मणिप्राप्तिस्तथा कार्यं रंभेविश्वसो
 विधेयः उद्यमोपिनसिद्धति ४३ भोत्वया कार्यं यच्चित्तं तं द्विप्रमेव भविष्यति विपुलमेव सर्वत्र जयः अ
 त्पायासेन कार्यसिद्धिः गर्भे पुत्रसंभवः किंचिद्वैर्यमालेव कार्यं कुरु ततः सिद्धिः ४४ भो तव कार्येषु
 महत्तत्त्वं प्राप्नोति अत्र हस्तगतं वस्तु मवाप्स्यति जयः आलस्यं त्यज तव कार्यं भविष्यति न संदेहः कर्त
 व्यः ५१ भो यत्कार्यं वाञ्छसि तत्सर्वं सिद्धिं प्राप्नोति गमना गमने सिद्धिः गर्भे पुत्रसंभवः विवादे जयः
 जयविक्रये लाभः ५२ भोत्वया इदं कार्यं न कस्यापि कथनीयं गोप्यं कर्तव्यं किंचित्कालं धैर्यमालेव
 साहसकरणादप्येभवा ५३ भोत्वदीयभागादेव प्रगटीभूतो त्वया धैर्यमवलंब्य साहसं कर्तव्यः
 त्वदीयकार्यसिद्धिः ५४ भोत्वया कार्यं न करणीयं कार्यं विघ्नान्निदृश्यते तानि परित्यज्य धैर्येण
 कार्यसिद्धिः ५५ भोत्वया कार्यं साहसं कर्तव्यः गर्भे पुत्रसंभवः कृषिवाणिज्ये लाभः ग्रामीतरे
 मनोरथप्राप्तिः विवादे जयः इति रुद्र तव को सारमेतद्रहस्यं सकलशकुनसारेणानसारं
 धिवेकी कलधनसहितो यः पृच्छते निर्विकल्पं सकलभवतिकार्यं नान्यथायाति ह्यर्थ इति श
 कुनसारं संपूर्णम् ॥

१	२	३	४	५
१०	२०	३०	४०	५०

चैरु	४८	५१	५५	५२	५६	५५	५४	५३	५२	५५	५३	५२
मिरु	४४	४७	५२	५७	५६	५७	५५	५३	५०	४६	४७	४७
कैरु	४८	४६	५३	६०	६४	८१	७७	७७	७२	६६	६२	५२
सिरु	६४	५८	५६	६४	७९	७८	८६	८४	८३	८४	८९	७२
कैरु	६६	६६	६५	६५	६६	६६	८८	५७	९०२	९००	९७	८६
तैरु	८४	७४	८६	६२	६२	५४	७५	८५	९७	९७	९७	९२
चैरु	७८	७९	६३	५७	५४	४५	४७	६४	७२	७८	८३	८९
धैरु	६६	६३	५७	५२	४८	४७	४२	४८	५३	५६	६३	६६
मैरु	५८	५८	५६	५३	५०	५२	४६	४६	५६	५४	५४	५६
कुंरु	५३	५६	५५	५४	५३	५२	५९	४६	५०	५९	५२	५३
मैरु	५५	५३	५५	५६	५५	५५	५४	५६	५३	५३	५४	५४

अमावास्या : घटी : सप्ताहः प्रोत्पदिनमानं संयोज्यसूर्यरा
 दुघटी भस्त्रे दधिकृत दोदृष्ट ते शशी । श्व
 द्रजनीकरस्योमाभुनाजेः प्रविभज्यलब्धे फलैर्विचरैश्च नव
 वशेषेष्टशपतिः सा त्रप्रथमतस्तुह्योत्तर गम्यासहारा २०० ट
 लिता द्विनिजानिजायुषा १२० खाभंगजैर्विभक्तोत्तर ल
 व्यं दशा पुत्रे हवर्ष निघ्नं लोकैर्यदा तं तदृशा ग्रहाणाम् ॥

समुद्रस्य यथा गङ्गा यमुना तनु मध्य मे परस्पर अधिकेतस्य प्रिये गङ्गो बभूवतुः २२ चोलदेव्या समं
 तत्र चिह्नं देवी समन्वितः सप्तदीपवती पृथ्वी भूतु जेमंगलोनपः २३ व्रतस्या स्य प्रभावे नव
 दुकः सापिनूतनः समन्मंगलभूपस्य मं श्री तव यथा गुरुः २४ मुक्ताय सकलान्मोगान्मंगलो
 भूजतां वरः सपुनः स्वर्गमेत्यानून्नुत्तत्रं विष्णुदेवतं २५ एतत्ते कार्थितं भूय व्रतानामुजमं व्रत
 यत्कथाश्रवणेनापि सभते वांछितं फलं वद प्रयाग इव तीर्थेषु देवेषु भुवनिव नदीषु च यथा
 गङ्गा व्रतेष्वेतद् व्रतं तथा धर्मचार्यचक्रामं च मोक्षं च यदि वांछसि तं दत्तं त्वं व्रतं शक्रकुरु श्री ह
 समन्वितः २८ व्रतमिदमथ चक्रे नारदेनो यदिष्टं सूरपतिरयतस्माद्यो धितार्थं स लेभे तमपि
 कृतयेव धर्मसूत्रो यथास्यादभेमत फलसिद्धिः पुत्रपौत्रादिवर्दिः २९ न सस्ते सर्वदेवानां वर
 दसि हरिप्रिये यागतिस्त्वय्ययज्ञानां साभयात्तदर्थं नातु ३० इति श्री भविष्योत्तरपुराणे श्री कृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादे महालक्ष्मी व्रतकथा समाप्ता रामकेशेन कर्षिता ह्मावसुशारे सुवर्धमिनेति

शुद्धिश्चरुवाच ॥ ॥ उद्यापनविधिं ब्रूहि अनुग्राह्योऽस्मि केशव ॥ उद्यापनं विना यस्यान्नव्रतस्य फलं भवेत् ॥ १ ॥ तस्माद्यथा तपा कुर्यादित्यशाठ्यं विवर्जयेत् कृष्ण मासि भाद्रपदे श्राद्धे परिपूर्णं ब्रूते ततः २ शुक्लायां च चतुर्दश्यां ब्रूते ततः एकभक्तेन नियमं कुर्यात् भक्तिसमन्वितः ३ स्नात्वा नद्यां देवावाते तौ धौ प्रस्रवाणे तथा सर्वौषधीः सर्वगंधैः स्तिलकैः कुर्यात् मलैः वेदोक्तविधिना सम्यक् कर्तव्यं देवताः ततो गुरुसमागत्य वेदिं कृत्वा सशोभनां पतत्रलिखितं उत्तकं पंचवर्णैः सुशोभनैः नवनाभसं पूर्णं सर्वतोभद्रमेव च तस्योपरि न्यसेत् कुम्भमत्रांधां तु म्यामं ताम्रपात्रं समायुक्तं पंचरत्नसमन्वितं माषैकेन सुवर्णस्य द्वादशैरेवापि पार्थिवं कर्तव्यं प्रतिमाशक्त्या त्वनेन विप्ररूपिणं कृत्वा नतं प्रपत्नेन ताम्रपात्रोपरि न्यसेत् पात्रं सुविस्तरं कृत्वा तत्रानंतं न्यसेद्गती ४ लक्ष्म्या युक्तं वासुदेवं मुसलेन हलेन च आचार्यं पूजयित्वा च वस्त्रैराभरणैस्तथा कर्मांगुलीपवित्रैश्च भक्तिप्रदासमन्वितः ततस्तपूजयेद्देवमनंतं सर्वकामदं ५ वस्त्रपुग्गसमाच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतिनं चंदनेन सुगंधेन कपूरांगुसमं

कपिलापस्वाहा इति वाप. संवत्सराय. इहत्सरा. परिवत्सराय. ग्रहोरात्रा. अधिमासा.
 मासा. ५८ तेषां. न तो व्याहृतयः सर्वप्रायश्चित्तस्विष्टकृत्यभतिकुर्यात् न तो लोकपालपाला.
 अग्रहाय्यपथाक्रमे गीतवादित्रनिनदेदना पूर्णाहुतिं व्रती पुराणश्रवणस्तद्व्यात्रिशेषस
 माचरेत् नतः प्रभातसमये स्नात्वा शुद्धः कृतादिकः पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विष्णुपूजा
 पिता हरिदेवमाचार्येषु जपेत् नतः परिधापसपत्नीके वस्त्रालंकारभूषणैः मंत्रैः संपूज्य विधि
 वदेनेदद्यात्पुत्रतः सुरभिर्वैष्णवी मानानित्यविशेषदेहिता मासे गृहाण मया दत्तं गोमा
 तस्त्रानुमहीति गोबो अग्रतः मंत्रेण संपूजयन्ति वेदयेत् गोदानसाधुपुण्यार्थे दद्यात्स्वमियथा
 विधि नतः आसने तां निष्ठापूर्वधुश्चतुर्दश नखोपवीतेः संपूज्य भोजयेदन्नविस्तरेः नतस्त
 दक्षिणे दद्यादाचार्योपक्षमापयेत् मंत्रहीनं. अनेन संसा २३ त्वेते विस्मयत्राह्मणश्चतयेव च दी
 नां धरुपणेभ्यश्च दद्याच्चैवेधनेन या नतः १५ः समस्तैश्च पुत्रसंबन्धिबांधवैः यथापपन्नं भातये
 क्त्वा मानसमव्ययं आचम्य च शुचिर्भोज्याचित्या विष्णुश्चतुर्दिने एवं कृते नृपश्चैककर्मणा च
 न नादेन अनेन नृपामगवास्तुष्टो भवति सर्वदा व्रतस्य फलमाप्नोति स्वर्गलोके महीयते इति

श्रिता १२ तेषां हंतं कां गीनि श्रीयतां मधुसूदन ततः पुष्पाणि संगृह्य पूजयेन्नामभिः पूथक १३
गोमतेताप नमः पादौ गुल्फौ सकर्षणाय च कालात्मने जानुनी च जंघं वै विश्वरूपिणो कट्वै
विश्वरूपाय नैद्रं वै विश्वरूपिणे नाभ्या च पद्मनाभाय हृदये परमात्मने १५ कंठं श्रीकठनाय
पराहू सर्वास्त्रधारिणे वाचस्पत्ये ननस्तभ्यं मुखं स पूजयेद्भरेः ललाटे केशवायेति शिरः स
वात्मने नमः लोकोत्तमा सर्वभूतात्मानि मे षण्णदुर्ध्वो लयः जन्म मृत्यु जरा व्याधि संसार भय नाश
नः वनस्पतिरिति धूपः ० तं ज्योतिरिति दीपः गोमते च तु विधमिति नैवेद्यं पूगीफलैति तांबू
लं वस्त्रपुगमं शुचियस्नादासदेवस्य बलमं ग्ननेतः श्रीयतां तेन पीत वस्त्रेण सर्वदा बसु एव पू
जा ततः कृत्वा गच्छेत्कडलसमाश्रयस्वगृहोक्तविधानेन कृत्वा मेः स्थापयेत्ततः शारमे तु ततो
होममख्यसामिद्रिस्तिलैः ब्रीहिभिश्च यवैश्चैव घृतेन तु विधानतः पुरुषसूक्तेनैज उपातुतो वै
ति वै पुनः इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानि दधति च इदं विष्णुस्तु चैवैवाजु उपादिष्णुतेत्यरः शत
मष्टोत्तरं चैव प्रत्येकं जुहुयात्ततः सर्वैर्हृत्वा विधानेन मंत्रैरेतैर्विचक्षणः गोमतेतापस्वाहा

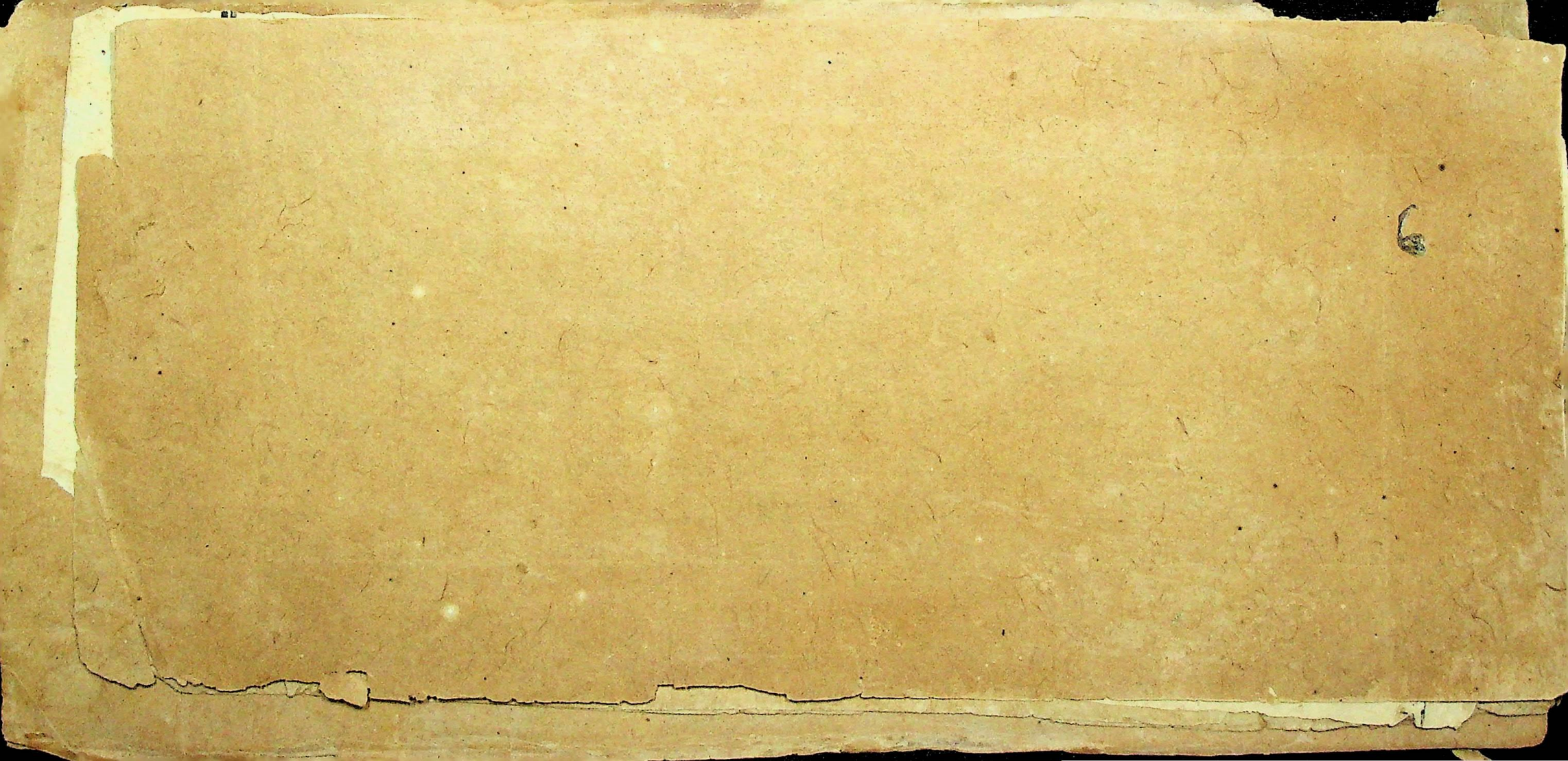

ॐ
॥ १ ॥

ॐ नमः परमात्मने ॐ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं देवी सरस्वती व्यासं ततो जयमुदीरये
न १ सप्त उवाच कदाचिदर्जुनः श्रीमान् विस्मयं भक्तिपरायणः भक्तिं जिज्ञासुयत्पृष्ठ्वा मुदे
वं महासतिः २ अर्जुन उवाच उपवासस्तनक्तस्य एकभक्तस्य मे प्रभो किंपुण्यं किंपलं चैव
हिसर्वजनार्दनः ३ श्रीकृष्ण उवाच हेमते चैव संप्राप्ते मासि मार्गे च शोभने कृष्णे पक्षे च या
पार्थ द्वादशी नाम पोषयेत् ४ दशम्यां चैकभक्तं तु शुद्धचित्तो दृढव्रतः नक्तं वा पितृया कृत्वा
दशम्यां नियतः सदा ५ क्रियते चासमर्थे न नक्तमेकादशी दिने नक्तं चापि विधिः प्रोक्तः पत्न्या
हारेत यैव च ६ दिवसस्याष्टमे भागे मंदी भूते दिवा कुरे नक्तं न च विज्ञानी यान्नक्तं च निशि भोज
ने ७ नक्षत्रदशीनां नक्तं गृहस्थेन विधीयते दिवसस्याष्टमे भागे रात्रौ तस्य निषेधतः ८ ततः
प्रभाते समये कृत्वा तु नियमं व्रती मध्याह्ने तु तथापार्थ शुचिः स्नानं समाचरेत् ९ अथ मे कृ
पके स्नाने वापि स्नानं तु मध्यमधमं गृहे तु वर्जयेत् स्नानं उत्तमं तु नदीजले १० पीयूषे जंतवो नै

राम
॥ १ ॥

विशेषविधायत्वादितिभावः तथा बंधोरसालसूतदात्राश्रुतोरसालोसोदुसमरः सूतलंबरोलाघसाहितसहनादितिभावः। त
यामातस्तमस्मिनिजननीरुपेरजनिविभावरीतमस्मिन्नेरजनीसमरः मातृत्वैवंविधवद्वकार्यगोपकत्वादितिभावः। तथापि तस्मि
मिरजनकरूपोपकोरपितृत्ववरजनीसंयोगित्वात्तत्तत्क्रियमाणामदयराधगोपनसाहाय्यसंपादकत्वाच्चयत्सनाथतपेयैरजमप्यितादृ
शकार्यगोपनसमर्थेतिभावः अत्रात्रादिशब्दाः ससंबंधिकतयास्वपराः प्रसीदतिप्रत्येकमनेतितावताकिमित्ततआहनीरधरा
तिरामः सजलदंतिमनोहरीदामोदरः कृष्णः नीरधराभिरामदत्तेनरजमा

सीतिव्यज्यते असावितनेनानमसाधारणाविवेकित्वं व्यज्यते एवं चानागमनहेतुभावेऽप्यनागमनं चिंतातिशयं यं जपति रत्यं अफनामका
 रणा विंतेपंतीति शेषः। कापि अतिर्वचनीयः अगानवोदनी रजमखी जुदं धृतपनी रजे कमलं तदमुखं यस्यानवातरणी चासौ जुदनी रज
 मखी चेति विग्रहः नवेति पदेन मदनवत्तया चिंता योग्यत्वं व्यज्यते उरुपदेन स्थानश्रद्धेन च किं ह्येत्येत्यते नीरजपदं सुकुमारता
 मावेदयति पुनरवोदा चासौ नीरजमखी चेति विग्रह इति तन्मध्यात्वात् कपपत्तैः पञ्चनवोदं तरुणाय नीरजमिति व्याख्यानेन तत्तद्विना क्लि
 ष्टमखेनूनकमलसाय्मो कपपत्ता जुदपदानर्थकनया चाप्याख्या नमेव वक्तुं तत्तदवोदं तत्कालात् तमित्यर्थः एवं च श्रुत्वा ह्येत्येत्य
 ते अक्षोः नेत्रयोः कर्णस्वरगोकेतकरजः पातोपघातच्छलात्कर्णीयोः श्रोत्रयोः श्रेष्ठभूतकर्णकेतकप्रवृत्तयो रवतस्तीकृतपोष्यतः
 स्पयः पातः पतनेनोपघातः पीडा तन्मिश्रतरजः पदं रक्ष्मता सावशीघ्रनीः सारगायोग्यता ध्वनयति पातपदं मनु द्विपर्वकतां गमयति वा
 व्यादकं मुंचति लटाविरतत्वं व्यज्यते एवं च छलेन दुःखज्ञाश्रुतगोपनेन लज्जावत्वं सखीप्रियरादिना वमदनवत्त्वेन च मध्यत्वं व्यज्यते मेखित
 सखीपरावृत्तेः प्रागेव चिंतावत्तादुक्ता तमवगम्यते श्रुतापह्नुति रत्नेकारः ६० प्रौढा मत्ता मदाहरिभ्रातर्निकुजेति भोभ्रातः निकुंज
 भ्रातृत्वं सर्वमनीषितसंपादकत्वादिति भावः तथा भोसखियपि प्रपलते सखीत्वं च उदीपनविभावतया प्रियतमस्य स्वस्मिन्नासक्ति

॥०॥

॥॥

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ समाधु
परतं कांतमेकदा विजने सुदा ॥ परमानंद
संदौहं तुं दिलं प्राह पार्वती ॥ १ ॥ श्रीमन्ना
थ भगवानंद कारणं ब्रह्मशंकर ॥ योगी
जोपास्य देवेश प्रेमपूरी दयानिधे ॥ २ ॥ ॐ

॥ शिव ॥

॥ १ ॥

॥ नमः
॥ नाथे
॥ चतुः
॥ हस्त
॥ कंठ
॥ शिखा

मः
ये
युतां
दिस
स्त
कं
र
न
नि
पु
संस्था

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

११
 पूजायै पुष्पाणि प्रतिगत्सुतां पुष्पाणि यत्पुष्पं नमस्यति रसोदियो गंधा द्यो गंधः तमः
 ग्रा प्रेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगत्सुतां धूपः बाह्यालोस्यः एतवर्तिसमायुक्तं वह्निना यो
 जितं मया दीपं गृहाण देवेश नैला कति मया पूजं दीपं नैवेद्यं गत्सुतां देवभक्तिर्मे प्रतिगत्सुतां
 इमिन्मे वरं देहि परं च परं गतिं नाभ्यां ग्रा प्राचमनीयं गंधकं पूरं संयुक्तं कस्तूरं दत्तं
 मल्लितं करो हर्तनं कं देव गृहाण परमेश्वर वर्तनं कं इदं फलं मया देवस्य पितं पुरतस्त
 व तेन मे स फला वा सिर्भवे ज्ञे न्मनि जन्म नि फलं नाभ्यां ग्रासीत पूजा फलं समायुक्तं
 सकंपूरमनो हर भक्ता दत्तं मया देवतां वृत्तं प्रतिगत्सुतां तां वृत्तं स प्राप्या हिरण्यगर्भ
 गर्भस्य हेमवीजं विभावसाः प्रनंता यनमस्तुभ्य पुत्रपौत्र प्रवर्द्धनं नमस्तुः प्रनं
 तं पुं गारत्नाय विष्णु पद्मराय च सत्रं गंधिबु संस्थाप्य प्रनंता यनमो नमः इति जीर्ण
 डोरकं कलशे निधाय बहुशेरके वस्त्रमाणा विष्वादि गेय देवता संपूज्य नमस्तत इति न
 ता प्रनंता यनम इति जीर्ण डोरकं कलशे निधाय संसारेति पुमान् दक्षिणे हस्ते वधू
 यात् स्त्रीवीको करे इति क्रमः नमस्ते देव देवेश नमस्ते धरणी धर सृत्रं गंधिबु संस्था

ॐ नमः शिवाय ॥ ततस्तु मूलमंत्रेण नमस्कृत्य चतुर्भुजं नवामृपञ्चवाभासं धिगभू-
षममुत्तमचनं पीतांबरधरं देवं शंखचक्रगदाधरं प्रसन्नवदनं विष्णुविश्वरूपं विचिंतये-
त् ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ प्रागज्ज्ञानं तद्देवेश ते ज्ञायां शतगन्तव्यं क्रियमाणं मया पूजागृहाण पुरुषोत्तम
आवाहनं पुरुष एवेद नानारत्नसमायुक्तं कार्त्तस्वरविभूषितं आसनं देवदेवेश अग्रहाण
पुरुषोत्तम आसनं गंगादिसर्वतीर्थेषु मया पूज्यं नयातुं तोयमेतत्सुरस्यं पाद्या-
पं प्रतिगृह्यतां एतावानस्येति पाद्यं ज्ञानं तानंतद्देवेश ज्ञानं तगुणसागरं ज्ञानं तानंतद्दे-
वोसि गृहाण ध्यानमोस्तु त्रिपादूर्ध्वमित्यर्घ्यं गंगाजलं समानीतं सनर्घं कलशे स्थितं
आश्रम्यतां हृषीकेश त्रैलोक्यवाधिनाशन आचमनीयं यत्पुरुषेण ज्ञानं तगुणसा-
गरं विष्णुरपधराय च नमो माहात्म्यदेवाय ज्ञानं तायनेमो नमः ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ पीतांबरध-
रं देवं सर्वकार्यसिद्धये मयानिवेदितं नत्वा गृह्णाण सुरसत्तम वस्त्रं पुष्पं तं यत्सं तस्मा-
द्यज्ञातं रामोदरमस्तु तस्मादिह भवसागरात् त्रयसत्रं सौत्रं रीयं गृहाण सुरसत्तम य-
ज्ञोपवीतं तस्मादश्वासनाय नमो मायादीनि तु गच्छानि मालिन्यादीनि वै प्रजो मया हतानि

पूर्वोत्तरवर्णनां संधानं सन्धिः ननु इयं स्वर इत्यनेन यत्वे कृते दधय आनय इत्यत्र संयोगांतस्य लोपः कस्मा
 न्न भवति अत्रोच्यते असिद्धवहिरंगसंतरंगे अन्तरंगे कार्ये कत्रये वहिरंगमसिद्धं स्यात् अंतरंगमिति
 किं अत्यापेक्षामंतरंगं बहोपेक्षावहिरंगं संयोगांतस्य लोपः इदमेकं पदमपेक्ष्य प्रवर्ततेति कृत्वा अंत
 रंगं इयं स्वर इदं पदद्वयमपेक्ष्य प्रवर्तते इति कृत्वा वहिरंगं अतो वहिरंगप्रधान्यात् यलोपो न भवति मा भ
 वतु तद्विदधिशयस्य नपुंसकत्वात् नामिनः स्वर इत्यनेन ननु भागमो भविष्यत्येव अत्रोच्यते न भविष्य
 तिकथं विभक्तिस्वरपरत्वाभावात् सत्यं तर्हि यस्य लोप इत्यनेन इकारलोपः प्राप्नोत्येव अत्रोच्यते स
 मानाधेर्लोपो धातोरिति निर्देशाय लोपः इत्यस्य सूत्रस्य तद्धितस्त्रीप्रत्ययसमास विषयत्वं तस्मादिका
 रलोपो न भवति तेन दध्या न येति सिद्धं । १ हे शूरे वटं कः शखापशुपते दारिद्र्य विच्छेदकन् श्रीमान्
 कीदृशयेति निर्भयपदं कः श्रीमुखाभोरुहं कौभाति । प्रथमे समस्तमनुजे वटो श्येको दृशी
 ने कौवाभूपति वृंदवंदिनपदः द्वेष्टो महाभूपतिः ॥ १॥ श्रीसंशारचंद्रः ॥

ॐ स्वस्ति श्रीगणेशाय नमः हरः शिवो जगतीत्याद्याहार्यः यत्तच्छ्रद्धावप्यध्याहार्यो यः प्रियतमां पार
 अंगे रधानः सन्ननिम्नोन्नतायां भुवि स्त्रीयेनैव करेण कर्षति प्रियायाम्
 तरचरणकमलयोर्ध्यानस्यारितिभावः पुनस्तस्याः अमाशंकया तरोः पुष्पं स्त्रीयेनैव करेण कर्षति
 आकृष्यावचितोत्तितस्याः भूयसा विरचनयेतिभावः पुष्पमिति जावेकवचनं शांकागाशेवितर्के चे
 चेति विश्वः किंच अन्तराधि मगत्वचा विरचिते तलोपायायां निजैर्भीर्गैः एकदेशैः निद्रातिस्थिति

आत्मीयं चरणं रधानि पुरतो निम्नोन्नतायां भुवि स्त्रीयेनैव करेण कर्षति तरोः पुष्पं अमाशंकया तलो
 किंच मन्त्रचा विरचिते निद्रातिभागेः निजैरंतः प्रेममगलिसां प्रियतमां संगे रधानो हरः १ विदुः कु
 लो भृंगारसव्यासंगहेतवे रधाप्रकाशपते श्रीमद्भानुना रसमंजरी ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किं च रचमर्षर्शेनातिमृदुमिधंगलतिकायाः पीनमवेदिति भीत्येतिभावः कथं भूतां प्रियतमां अतः
 प्रेममगलिसां अंतर्हृदये यत्प्रेममगलिसाः आस्वादं तेन अलसां निर्व्यापारां अतः स्वयमेव कृतवान् इत्य
 र्थः निमग्नभीरंगं भीरं स्वात्पुः पुरतो गत इत्यरः शाईल विक्रीडिता वृत्तं अर्काख्ये सजौ सततगाः शाईल
 विक्रीडितं विदुदिति श्रीमद्भानुना कविना पद्या रसमंजरी रसः रंगारदिल सुकामंजरी वमंजरी प्रका
 शपते प्रगटीक्रियत इत्यर्थः किमर्थं विदुः कुलस्य पण्डितसमूहस्य यत्तन्मनस्तदेव भृंगः तस्य योरसव्या

15

संगोरसः शृंगारदिस्तस्यासंगस्यास्वाद्यसंबंधेन प्राप्तिः स एव हेतुस्तदर्थः अनुष्टुप् ६ः तत्रेति तत्र तस्यां
समंजस्यारसेषु हस्त्यादिषु शृंगारस्य अभ्युहितत्वे प्राधान्येन तदालंबनत्वेन शृंगारस्य आलंबनविभावत्वेन ना
यकाभावात्प्राथम्यमिति नूयते यथा तत्परस्य उत्पद्यमानं स्यालंबनविभावः स्वस्य इयं स्वीया परस्य इयं परकी
या तस्मान्नैव सामान्या तत्रेति तत्रत्यामित्येव यथा वेव अनुक्रां अनुगणिगीस्वकीया परगीतायां उदा
हितायां परगामिन्यां अस्यापि न च अत्रेति अत्र अस्मिन्नलक्षणे पतिव्रताया एव लक्ष्यात् तान्यस्यास्त

तत्र तेषु शृंगारस्याभ्युहितत्वेन तदालंबनविभावत्वेन नायकाभावात् नूयते सा च विविधा स्वीया प.
रकीया सामान्या वनिता चेति तत्रत्यामित्येवानुक्रां स्वीया न च परिगीतायां परगामिन्यामप्याप्तिः ।
अत्र पतिव्रताया एव लक्ष्यात् तस्याप्यपरगामितया परकीयत्वमपि समायाति अस्याप्येष्टा भर्तुः शुश्रूषाशीलसंज्ञा
भर्तुरित्यादि ॥ भर्तुः पत्युः शुश्रूषापरिचर्या शलस्य स ह तस्य संहारं आर्जवमृजोर्भावः शरत्वं शीलं स्वभावस
हृदय इति विश्वः यद्येति तामेव चेष्टा मुदा हरति गता गतमिति कुलनंतक्रवां यस्मादाचारान्तरं कुलमित्यभि
धीयते न तेन मे भ्रूवो यासां कुलनंत भ्रूशब्देनात्र पतिव्रता गम्यते तासां न पनयोर्गतागतकुलहलं गतं प्रे
रां प्रागभाकुंचनंतद्विषयं कुलहलं कोतकं अपांगावधि अपांगौ तेन योयां तौ तदवधि तत्परिधि नं य
पांगौ तेन योरां तावित्यमरः ३ नः स्मितमीश.

दास्यं प्रधर पव विश्राम्यति तमुल्लंघनयातीत्यर्थः इयद्विकसितेर्गंडः कथं तैः सोऽथवा त्वितैः प्रललितदिजद्वार
मुत्रमातां स्मितं स्मृतं इति पुनः वचो वचनं प्रियतमस्य श्रुतेरेव कस्य कर्णस्येव न द्वयोरतिप्रियो चरः नात्यस्य
त्यर्थः पुनचेदपि कदाचित्कालविशेषेण कोपक्रमः कोपारम्भः तदा केवलं मल्लसिमज्जालिनी लोभवति
नवहिर्यातीत्यर्थः स्वभावोक्तिरलंकारः स्वभावोक्तिस्तुतिभाशेः स्वक्रिया रूपवर्णनमिति तत्रेति ना।
स्वित्यर्थः अंकुरः सजाता अप्येति अंकुरितं तद्वयौवनं ताहणमस्यां सामुग्धा तां स्वतरेण विभजते ।

गतागतकुतूहलं नयनयोः पांगावधिसितं कुलनतमुवा मधर पव विश्राम्यति वचः प्रियतमश्रुतेर
तिथिरेव कोपक्रमः कदाचिदपि चित्रेण मनसि केवलं मल्लति ३ स्वकीयाया तु विविधा मुग्धा।
मध्यागतात्मचतंत्रांकुरितयौवनामग्धा साचाज्ञातयौवनाच सैव चक्रमसा लज्जामप्यपराधी
नज्ञातयौवनातयोटा अस्याश्च ह्रियामनोहरा कोपे माद्वेन च विभूषणो समीहा ॥ ॥ ॥

साचेति अज्ञातं सखीजनेन स्वयं वा यौवनं यस्याः सा। एवं ज्ञातयौवना अंकुरितं तु स्फुटा स्फुटे भयभावेन
विभज्यते तद्विदित्यर्थः तामे पुनर्विशेषयन्नाह सैव चेति अज्ञातयौवना ज्ञातयौवना मुग्धेव क्रमशो य
थाक्रमं अज्ञातयौवना ज्ञातयौवनाच लज्जा अधार्य भयं सूरतस्यापरिचयेनाशंका ताम्भां पराधीना
तत्प्रधानेति यावत् रतिः संभोगकीटा यस्याः सैव तयोटे त्वपरिष्वसते न च संभोगं दुष्टावत्यावापितेत्यर्थः २

श्रीः
नौ प

ययः साध्यवतिनेवास्तिसविरुद्धाहृतः॥ आभ्यासिद्धिराद्यास्यात्स्वरूपासिद्धिरप्यथा॥ व्याप्यत्वासिद्धिरपरास्यादसिद्धिर
तस्मिन्ना॥ पक्षासिद्धिर्यत्र पक्षो भवेन्मतिमयोगिरिः॥ इदो द्वयं धर्मवत्त्वात्प्रासिद्धिरप्यापरा॥ व्याप्यत्वासिद्धिरपरा नीलध
मादिका भवेत् विरुद्धयोः परमर्शहेत्वोस्तत्प्रतिपक्षतो॥ साध्याभ्यासां यत्र पक्षस्त्वसो बाध उदाहृतः॥ उत्पत्तिकालिकधर्मे
न्धादि यत्र साध्यते॥ ग्रामीणस्य प्रथमतर्गधादियत्र साध्यतेः पश्यते भगवदादिकम्॥ सादृश्यधीर्गववादीनां यास्यात्सा
कराणामतमः बाधार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्व्यापार उच्यते॥ गववादिपदानां नुशान्तिधीरुपमा क्लृप्तम्॥ पददानं नु
कराणो द्वारे तत्र पदार्थधीः॥ शाब्दबोधः क्लृप्तस्य शक्तिधीस्तदकारिणी॥ तत्राणां शब्दशब्दसंबन्धस्तत्प्राप्त्यनुप
पत्तितः॥ आसन्नियोग्यताकांक्षा तात्पर्यशानमिष्यते॥ करणसन्निधानं नुपदस्यासत्तिरुच्यते॥ पदार्थतत्रतद्वत्ता
योग्यतापरिकीर्तिता॥ तत्पदेन विनान्यस्याननुभावकता भवेत्॥ आकांक्षावन्तु रिच्छा तु तात्पर्यं परिकीर्तितम्॥
साक्षात्कारे सुखादेनोकराणामन उच्यते॥ अथोपपत्त्याज्ञानानां तस्याणुत्वमिहाच्यते॥ अथ द्वयाभितारांशो निर्गुण
निष्ठिगुणाः॥ रूपरसस्पर्शगंधो परात्वं मपरत्वं कम्॥ इदं त्वं स्नेहवेगास्त्वमृतामृतगुणाः अमी॥ धर्मा धर्म
भावनीयशब्दो बुद्ध्यादयोपि॥ एते मूर्तगुणाः सर्वे विद्वद्भिर्परिकीर्तिताः॥ सत्त्वं दिश्वविभागान्तरं भवेद्यगुणैः ॥५॥

1

॥५॥

समवायतः॥ नदुत्तीनां समवेत समवायेन नुग्रहः॥ विशेषणतया नदुत्तीनां ग्रहो भवेत्॥ यदि स्यादुपलभ्येते ते वयं यत्र प्रसज्य
ते॥ प्रत्यक्षं समवायस्य विशेषणतया भवेत्॥ अलौकिकस्तु व्यापारस्त्रिविधः परिकीर्तितः॥ सामान्य लक्षणो ज्ञान लक्षणो
योगजस्तथा॥ आसत्तिरभ्यवृत्तानु सामान्यज्ञानमिष्यते॥ नदिन्द्रियजत इर्मवोध सामग्र्यवेक्षिता विषयीयस्य तस्यै
व व्यापारो ज्ञान लक्षणः॥ योगिनो द्विविधाः श्रोत्रोक्त युक्त युज्ज्ञानभेदतः॥ युक्तस्य सर्वदा भानं विन्ता सहकृतोपरः॥ व्यापा
रस्तु परामर्शः करणं व्याप्तिधीर्भवेत्॥ अनुमायां ज्ञानं लिङ्गुक्तु करणं लिङ्गुक्तु करणं नहि॥ अनागतादि लिङ्गे न न स्यादनु
मितिस्तदा॥ व्याप्यत्पपक्षधर्मत्वधीः परामर्शोऽप्यते॥ व्याप्तिस्साध्यवदन्यस्मिन्नसंबंधोदाहृतः॥ अथवा हेतुमन्त्रि
क विरहाप्रतियोगिना॥ साध्येन हेतोरैकाधिकरणप्यव्याप्तिरुच्यते॥ सिद्धाधिविषयाश्रयासिद्धिर्मेव न तिष्ठति॥ संपक्ष
स्तत्र पक्षित्वे ज्ञानादनुमितिर्भवेत्॥ अनेकान्तो विरुद्धवाप्यसिद्धिः प्रतिपक्षितः॥ कालात्पयापदि वदस्व हेत्वाभासा
स्तु पक्षवधा॥ आद्यस्साधारणस्तस्यादसाधारणकोपरः॥ तथैवानुपसंहरति त्रिधानैकान्तिकोमतः॥ पक्षपक्षे विप
क्षे व भवेत्साधारणस्तु सः॥ यस्तु पक्षमाध्यावत्तस्य त्वसाधारणो मतः॥ तथैवानुपसंहरति केवलान्धविपक्षकः॥

श्रीः
भा. प.

॥४॥

क्रियासंज्ञानिर्यो ऽप रतिः समवायश्च तादृशः ॥ ५८ ॥ स्मृतिवस्तुसंबन्धादां लोकोद्भूतसूयोः ॥ ५३

तिः स्मृतिश्च स्यादनुभूतिश्चतुर्विधा ॥ ५० ॥ प्रत्यक्षमप्यनुमितिस्तथोपमिति शब्दज्ञे ॥ घ्राणजादिप्रभेदेन प्रत्यक्षं व
द्विधं मतम् ॥ ५१ ॥ घ्राणस्य गोचरो गन्धो गन्धत्वादिरपि स्मृतिः ॥ तथा रसो रसज्ञायास्तथा शब्दोऽपि श्रुतेः ॥ ५२ ॥ उद्भू
तरूपं नयनस्य गोचरो द्रव्याणि तद्वन्ति पृथक् संख्ये ॥ विभागसंयोगपरापरत्वं स्नेहद्रवत्वं परिमाणयुक्तम् ॥ ५३ ॥
उद्भूतस्पर्शवद्द्रव्यं गोचरस्तोऽपि च त्ववः ॥ रूपान्यद्यक्षुषो योग्यं रूपमत्रापि कारणम् ॥ ५४ ॥ द्रव्याद्वेदे त्ववो योगो
मनसा ज्ञानकारणम् ॥ मनो ग्राह्यं सुखं दुःखमिच्छाद्वेषो मोहिः कृतिः ॥ ५५ ॥ ज्ञानं यन्निर्विकल्पाख्यं तदतीन्द्रिय
मिष्यते ॥ महत्त्वं षड्विधं हेतुरिन्द्रियं कारणं मतम् ॥ ५६ ॥ विषयेन्द्रियसंबन्धो व्यापारस्तोऽपि षड्विधः ॥ द्रव्य
ग्रहस्तु संयोगोत्संयुक्तसमवायतः ॥ ५७ ॥ द्रव्येषु समवेतानां तथा तत्समवायतः ॥ तत्रापि समवेतानां शब्दस्य

॥४॥

प्रवृत्त्या च नु मेयो यं रथ गत्येव सारथिः ॥ अहंकारस्याश्रयो यं मनो मात्रस्य गोचरः ९

बन्निस्त्वस्मादिर्विषयो मतः ॥ अपाकजो नु स्माशो तस्पर्शस्तु पबने मतः ॥ ४१ ॥ तिर्ग्य गमनवानेष ज्ञेयस्पर्शदिति कुक्
पूर्ववन्नित्यताद्युक्ते देहव्यापी त्वगिन्द्रियम् ॥ ४२ ॥ प्राणादिस्तु महावायुपर्यन्तो विषयो मतः ॥ आकाशस्य तु विज्ञेय
श्शब्दो वैशिष्टिको गुणः ॥ ४३ ॥ इन्द्रियन्तु भवेच्छ्रोत्रमेकस्मिन्नुपाधितः ॥ जन्यानां जनकः कालो जगतामाश्रयो म
तः ॥ ४४ ॥ परापरत्वधी हेतुः क्षणादिः स्यादुपाधितः ॥ दूरान्तिकादिधी हेतुरेकानित्यादिगुच्यते ॥ ४५ ॥ उपाधिमे
दादेकापि प्राच्यादिव्यपदेशभाक् ॥ आत्मिन्द्रियाद्यधिष्ठाता करणं हि सकर्तृकम् ॥ ४६ ॥ शरीरस्य न चैतन्यं म
तेषु व्यभिचारतः ॥ तथा त्वंचेदिन्द्रियाणामुपधाते कथं स्मृतिः ॥ ४७ ॥ मनोपिन तथा ज्ञानाद्यनाद्यत्तदा भवे
त् ॥ धर्माधर्माश्रयोऽसौ विशेषगुणयोगतः ॥ ४८ ॥ विभुर्बुद्ध्यादिगुणवान् बुद्धिस्तु द्विविधो मतः ॥ अनुभू

श्रीः
६ भा. ५

॥३॥

संख्यादिपञ्चकं कालदिशोऽशब्दश्चतवस्व॥३२॥ संख्यादियः पञ्चबुद्धिरिच्छा यत्नोऽपि वेश्वरे ॥ परापरत्वे संख्यादिप
ञ्चवेगश्च मानसे ॥३५॥ तत्रादितिर्गन्धहेतुर्ज्ञानरूपवती मता ॥ षड्विधस्तुरसस्तत्र गन्धस्तु द्विविधो मतः ॥३६॥
स्पर्शस्तस्यास्तु विज्ञेयो ह्यनुस्माशीत पाकजः ॥ नित्या नित्या च सा द्धेधा नित्या स्यादणुलक्षणा ॥३७॥ अनित्या तु त
दस्या स्यात्सैवावयवयोगिनी ॥ सा च त्रेधा भवेद्देहमिन्द्रियं विषयस्तथा ॥ यो निजादि भवेद्देहमिन्द्रियं द्वाणलस
णम् ॥ विषयो द्वाणुकादिस्तु ब्रह्माण्डान्न उदाहृतम् ॥३८॥ वर्त्मशुक्लोरसस्पर्शो जले मधुरशीतलो ॥ स्नेहस्तत्र
द्रवत्वन्तु सांसिद्धिकमुदाहृतम् ॥३९॥ नित्यतादिप्रथमवत्किन्तु देहमयो निजम् ॥ इन्द्रियं रसनं सिन्धुहिमादिर्वि
षयो मतः ॥ स्पर्श उष्मस्तेजस्तु स्याद्द्रूपं शुक्लभास्वरम् ॥ नैमित्तिकं द्रवत्वन्तु नित्यतादि च पूर्वम् ॥४०॥ इन्द्रियं नयनं

३

तेजःपवनोमनएवव ॥ परापरत्वमूर्तत्वक्रियावेगाश्रयाश्रमी ॥ २४ ॥ इव्यारम्भश्चतुर्बुस्यादथाकाशशरीरिणाम्
अव्याप्यवर्तित्तिक्षणिकोविशेषगुणश्च्यते ॥ २५ ॥ रूपद्रवत्वप्रत्यक्षयोगिनः प्रथमास्त्रयः ॥ गुरुणीद्वे रसवतीद्व
योन्नेमिक्तिकोद्वः ॥ २६ ॥ आत्मानोभूतवर्गाश्चविशेषगुणयोगिनः ॥ यदुन्तंयस्यसाधर्म्यं वैधर्म्यमितरस्यत
त् ॥ २७ ॥ वायोन्नेवैकादशतेजसोगुणजलक्षितिप्राणभृताश्चतुर्दश ॥ दिक्कालयोः पञ्चषडेवचाँधरेमहेरेष्योम
नसस्तथेवव ॥ २८ ॥ स्पर्शद्वयोऽष्टौवेगाश्चसंस्कारोमरुतोगुणाः ॥ स्पर्शद्वयोर्द्वौरूपवेगौद्रवत्वंतेजसोगुणाः ॥ २९
स्पर्शद्वयोऽष्टौवेगश्चद्रवत्वञ्चगुरुत्वकम् ॥ रूपंरसस्तथास्त्रेहोवारिरायेतेचतुर्दश ॥ ३० ॥ हिस्त्रेहहीनागन्धयुता
क्षिताएतेचतुर्दश ॥ पुष्पादिषट्कं संख्यादिपञ्चकं भावनातया ॥ ३१ ॥ धर्माधर्मागुणाएते प्रात्मेनस्पृशतुर्दश

श्रीः
१९ मु

॥२॥

यमुक्तं निमित्तहेतुत्वम् ॥ यत्समवेतं कार्यं भवति श्रेयं समवायिजनकं तत् ॥ तत्रासन्नं द्वितीयं जनकमाभ्यां परन्तु तौ
यं स्यात् ॥ १७ ॥ येन सह पूर्वभावः कारणमादाय बाधस्य ॥ अन्यम् प्रति पूर्वभावे शान्ते यत्पूर्वभावविज्ञानम् ॥ १८ ॥
जनकम् प्रति पूर्ववर्तितामपरिज्ञायनयस्य गृह्यते ॥ अतिरिक्तमथापि यद्भवेन्नियतावेशकपूर्वभाविनः ॥
एते पञ्चान्यथा सिद्धादण्डत्वादिकमादिमम् ॥ अदोदण्डरूपादि द्वितीयमपि दर्शितम् ॥ २० ॥ तृतीयं तु
भवेद्भ्यामकुलालजनकोऽपरः ॥ पञ्चमो रासभादिः स्यात्कुलालजनको देतेष्वावश्यकस्त्वसौ ॥ २१ ॥ समवा
यिकारणत्वं द्रव्यस्येवेति विज्ञेयम् ॥ गुणकर्ममात्रवर्तिज्ञेयमथाप्यसमवायिहेतुत्वम् ॥ २२ ॥ अन्यत्र
नित्यद्रव्येभ्यश्चाश्रितत्वं मिहोच्यते ॥ क्षित्पादीनान्नवानानुद्रव्यत्वं गुणयोगिता ॥ २३ ॥ द्वितीज्जलनेथा

१८॥

२

पिव ॥ अन्त्यो नित्य इव वर्तिर्विशेषः परिकीर्तितः ॥ १६ ॥ दृष्टादीनां कपालादोद्वेषु गुणकर्मिणोः ॥
 तेषु जातेश्च संबंधस्समवायः प्रकीर्तितः ॥ १७ ॥ अभावस्तु द्विधा त्रौन्तस्संसर्गान्योन्याभावभेदतः ॥ प्राग-
 भावस्तथा धृतोऽन्त्यन्ताभाव एव च ॥ १८ ॥ एवं त्रैविध्यमापन्नस्संसर्गाभावश्छ्यते ॥ सत्त्वानामपि साध-
 र्म्यं ते यत्वादिकमुच्यते ॥ १९ ॥ इत्यादयः पञ्चभावा अनेके समवायिनः ॥ सत्तावन्तस्त्रयस्त्वाद्या गुणा-
 दिर्निर्गुणक्रियः ॥ २० ॥ सामान्यपरिहीनास्तु सर्वजात्पादयो मताः ॥ पारिमाण्यमित्यभिन्नानां कारणत्वं
 मुदा हतम् ॥ २१ ॥ अन्यथा सिद्धिष्वन्यस्य कारणत्वं मुदा हतम् ॥ नियता पूर्ववर्तिता ॥ कारणत्वं भवेत्तस्य त्रैवि-
 ध्यं परिकीर्तितम् ॥ २२ ॥ समवायिकारणत्वं ते यमस्योप्यसमवायिहेतुत्वं च ॥ एवं न्यायनयसंस्तुती

श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥ नूतनजलधररुचये गोपवर्धुदोदुकूलचोराय ॥ तस्मै नमः ॥ कृष्णाय संसारमहोरुहस्यवी
जाय ॥ १ ॥ इव्यं कुणास्तथा कर्म सामान्यं सविशेषकमे ॥ समवायस्तथाभावः पदार्थास्तत्र कीर्तिताः ॥ २ ॥ द्दि
त्यत्रेजोमरुद्वोमकालदिदेहिनामनः ॥ इव्यापयथगुणारूपं रसोगन्धस्तनः परम ॥ ३ ॥ स्पर्शस्पर्शः स्पर्शापरिमि
तिः पृथक् च ततः परम ॥ संयोगश्च विभागश्च परत्वञ्चापरत्वकर्म ॥ ४ ॥ बुद्धिस्तु खन्दुः खमिच्छोद्देवोयत्ना
गुरुत्वकर्म ॥ इवत्वं स्नेहसंस्कारावदृष्टं शब्दश्च ॥ ५ ॥ उत्क्षेपणान्तोऽपक्षेपणमाकुञ्चनन्ततः ॥ प्रसारणाञ्च ग
मनंकर्मण्येतानि पञ्चैव ॥ ६ ॥ भ्रमणं रेवनं स्पन्दनोर्ध्वचलनमेव ॥ तिर्थगमनं पत्रगमनं दिवलभ्यते ॥ ७ ॥
सामान्यं विधमन्त्रोक्तं परञ्चापरमेव ॥ इव्यादित्रिकवृत्तिस्तु सत्तामपरतयोच्यते ॥ ८ ॥ परमिन्नानुयाया
तिस्तेवापरतयोच्यते ॥ इव्यात्वादिकजातिस्तु परापरतयोच्यते ॥ ९ ॥ व्यापकत्वात्परापि स्यात्प्राप्यत्वादपरा

प्रतीत्यतेः प्रतीपाठान्तरे ३

①

उरमंतुरसंखरं संकरिणं केशरिणं खगं नगं वा सकटाक्षुनमेव देव नद्याल हरीकं नहरी चरीकरीति ?
 स्वात्ता गुणान्तरपतिन करोति मानेय स्वाश्रितस्य कुलसीले गुणानुत्पद्य श्रोतुं भरतया नृपती भजेते मानं निहाया किं
 ललाचति स्म सुबुद्धी ? अंधोपि गेहमतवर्जनवत्तु वेजातेनापितेन सुसताताममता विलासात् हास्यास्पदम् वसि
 भवधियांतवेदधिग्जनसजीवनगतिननुभववेत्ति ? नीतकिल नवनीतं किं यदि तिक्रमायशो दया पुष्टः इयदि तिगु
 रजनमध्ये करधनपयोधरपायात् ? कल्याणानां निधानं किल मलमय नपावनपावनानां पाथेयं यन्मुमुक्षुता
 सपदि परपरपदपापये प्रस्थितस्य विश्रामस्थानमेकं कविवरवचसां जीवनं मज्जनानां वीजं धर्मदुमस्य प्रव
 तु भवतो भूतये गमनामः शैवालवत्पाहचिरेतरि न्यासीरे भवान्यादरले शश्रुत्या इन्द्रादिमान्या भुवनं सनान्या
 त्यायातु धन्या गिरिगजकन्या ? संप्रसाधनजनानु कुलनेयवक्त्रन्यामितेनैव योयितां धर्मवीधनधनार्ज
 नेनृणां नान्यथा जगद्दधर्मशर्मणी ? किं भिरुहसि भस्माजनाहं ददुरवाहनं समयेन प्रतीत्यामी धरताथो
 आत्मगोयथा ?

५

महोपनिषद्

॥

ॐ नमस्तस्मिन् विनम्रं प्रणम्य ॥ १ ॥
 कृतं नमस्तस्मिन् विनम्रं प्रणम्य ॥ १ ॥
 कृतं नमस्तस्मिन् विनम्रं प्रणम्य ॥ १ ॥
 कृतं नमस्तस्मिन् विनम्रं प्रणम्य ॥ १ ॥

2

म पु

युक्तं तावु लप्रतिगृह्य तं ३ द्ये तौ वृत्तमगव ते नं ता यनमः ॥ कथय
 क्षीर्णं ॥ मत्ताया मंग पुजा ॥ पु ल द्यु मत्तर्धे जेदित्ति म्मा ए हे ह धे ल ३
 म नं ते ष प्र स टे करणे नाथे प्र यु ये यु ये ॥ ॐ विधी यनमः १ ॐ
 वृत्तं येनमः ॥ २ ॥ ॐ संभवेनमः ॥ ३ ॥ ॐ कुमार यनमः ४ नरयाय
 नमः ५ ॐ नवेनमः ६ मत्तवेनमः ७ क पित्ता यनमः ८ ॐ वासा
 यनमः ९ ॐ जज्ञा यनमः १० ॐ धन्वतर यनमः ११ ॐ पृथिव्यै
 नमः १२ ॐ नरायण यनमः १३ ॐ वस्के धा यनमः १४ ३ ती
 वक्तु द स ना मा निगृहित पृथक् मत्तचनिस मर्पयेत् ॐ +

॥ ४ ॥

सूचसूक्तप

२ व

शुक्रमुचरत्तुओपसेमसर्दसतमदिनस्यामसर्दसतंभुजि वेमसर्दसतं
 ॐमृणयामसदसतंयवृजाप्रसर्दसतंमदीनस्यमसर्दभुयचसदस
 तं॥ॐपंसेमसर्दसंतं॥३॥संक्रुपकरणा॥पुनः३॥नो॥सूचवसु
 मंत्र॥ॐपितवसुद्वयंयस्मात्कनंततवस्तवा॥तेनाततपुक्खाया॥
 नूनतायनमोनमः॥३॥दंवस्त्रं॥भगवननेकनंतयनमोनमः॥सूचज
 जोपवितं॥क्षोप्रककर्पासजंवापितथासौवर्णवेवच॥ब्रह्मसूत्रसो
 तरियंगृहणपुरुषोत्तमः॥सूचचदनमंत्र॥कुक्कागारकर्पूरप्रग
 नाभिसमन्वित॥श्रीयउंयदनंविद्योप्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यतां॥सूचयाक्षत

५७

۱۱۳۱۱

॥ त्र न त्र
पु जा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ सर्वं भूतं मां हितं कुरुते कुरु मे फलं
३२ इदं कुरुते भगवते नमः ॥ अथ पुनः ॥ ॐ प्रलिका प्रलती जाति केतकी
चंपकस्य च गुरुणा च प्रयायते सदाने तनमस्तुते ॥ इदं पुनः भगवते नमः ॥
नमः ॥ अथ युवापित्रा ॥ ॐ युर्वेसि सतपत्राणि समुत्सताकुरे ॥ सतं ह
निपापानि सतप्रायु प्रवर्धन इदं युवाय लभं भगवते नमः ॥ अथ
तुलसि ॥ ॐ तुलसि मृतज नमो भगवते सदा त्वके सवप्रीये करोमि हं
नतपुजा त्ववरदा भवसोभने ॥ इदं तुलसि दत्तं भगवते नमः ॥
एनमः ॥ अथ पुंगीफलं इदं फलं प्रयाये वस्थापितं च पुरस्तव ॥

चे
 नमः ॥ तेन मे सफलं व्याप्तिं भगवते जन्ममिह नमनी ॥ ३ ॥ यं पुनः
 फलं भगवते नमः ॥ तेन मे सफलं व्याप्तिं भगवते जन्ममिह नमनी ॥ ३ ॥ यं पुनः
 दिव्यो गंधः सुमनोहरः कृष्णः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृ
 ह्यतां ये सधुप भगवते नमः ॥ ४ ॥ तेन मे सफलं व्याप्तिं भगवते जन्ममिह नमनी ॥ ३ ॥ यं पुनः
 तामधुसूदनः रविः ३ दुःखसखः प्राज्ञः दीपो यो प्रतिगृह्यतां ये स
 दीप भगवते नमः ॥ ५ ॥ तेन मे सफलं व्याप्तिं भगवते जन्ममिह नमनी ॥ ३ ॥ यं पुनः
 नावगो धुमानां प्राप्या पिवा सतेन स सार्पिषा पक्वैर्न वेद्यं प्रतिगृ
 ह्यतां ३ ॥ येन मे सफलं व्याप्तिं भगवते जन्ममिह नमनी ॥ ३ ॥ यं पुनः
 पुरेण्येकपण्यं सप्तचान्द्रपुगचुण्यं सप्तनिजं वदीरादीसमा

ब्रह्मणे नमः पाययो १ ओं भस्करय नमः जघं यो २ ओं रोषाये नमः
 जहो ३ ओं सोमयापिने नमः ३ सुर्वो ४ ओं ३ साय नमः ५ ओं विसर
 पाय नमः ३ तनाभौ ६ ओं प्रहं कालाय नमः ३ सुदरे ७ ओं वासुदेवाय नमः
 ३ ति वधसि ८ ओं अनंताय नमः ३ संधयो ९ ३ ति वासुसुदेवाय नमः
 ३ ति वने १० ओं विश्ववे नमः ३ ति नासीकाया १२ ओं केसवाय नमः ३ ति
 नेत्रयो १३ ओं नर्सिहाय नमः ३ तिललाटे १४ ओं पद्मनाभाय नमः ३
 तिमूर्ध्नि ३ सागपुजा ॥ अथ नामपुजा ॥ बोधो पद्वियाच ७ एतन्ना ओं
 मोहना सहिताय अनंताय नमः १ ओं श्रीसहिताय अनन्ताय नमः २ ओं
 पद्मा सहिताय कृष्णसहिताय नमः ३ प्रहधन सहिताया ॥

कांताय

मरुधुजायनमः ४ ओं जयासहितायः ५ वकुकुमायनमः ५॥
 ओं मंगलासहितायः ६ धरायनमः ६ ओं वरदासहितायेनमः
 नरसिंहायनमः ७ ओं सुभासहिताय उपेयायनमः ८ ओं सिंवदु
 तिसहितायः यमयग्यायनमः ९ ओं दुर्गासहितायः रघुनन्दना
 स १० ओं ब्रह्माहिताय कल्यायनमः ११ ओं त्रिमंगलासहिताय वै
 धरूपयनमः १२ ओं रेवतिसहिता ककीनेनमः १३ ओं हरिसिद्धा
 सहिताय मधुसूदनायनमः १४ सेवतोयेयत्वा ॥ सेसंवेमंपा रुदि
 णा पीकाम्रजपुलक्यु पाइजानु नुम्राई त्रधेयणा एहमंत्रपठ
 णा पेस वतो यसमया यसपु व्यफलचंदनजीनुभ्यामवनि

कृत्वा तद्यगततांतरात्मना स्थितं मेवरं देहि पुत्रार्थं जयवांक्षितं ॥ संतुष्टो येहि
 मे कामं त्रर्धैयं प्रतिगृह्यतां ॥ ३ ॥ त्रर्धं प्रत्र ॥ त्रयस्त्रिर्ति ॥ त्रनंत संसार महासम
 ये प्रमंस प्रभु धरवासु देवा ॥ तुलसि ॥ ओं श्री सहित त्रयस्त्रनतायः नमः ॥ विल्व ॥
 ओं पद्मनिसहितो यशंरूकप्रणि कोतायः नमः ॥ करविर ॥ ओं मंगलासही
 तायै धिधराय नमः ॥ प्ररुक्ता ॥ ओं वरद सहिताय नरसिंहायः नमः ॥
 मंगरा ॥ ओं सुभासहिताय उषे द्याय नमः ॥ प्रलति ॥ ओं श्री वयुतिसहिताय ज
 गद्ये नमः ॥ स्रपा मगी ॥ ओं सीत सहिताय रघुनंदनाय नमः ॥ सनसोणे ॥ ओं
 राधासहितयः श्री कल्याय नमः ॥ तगर ॥ ओं देवतिसहितायः कालिके नमः
 प्रः ॥ त्रं व ॥ ओं हरसिंहासहिताय प्रद्युम्नय नमः ॥ सिरताज ॥ ओं त्र

॥६॥

स्त्रिं सहिताय नवाय ए नमः ॥ सरयरा ॥ ॐ क प्रत्ता सहितायः गोपाला ए नमः ॥ १०
 कृत्वा सुति क्रीता ॥ ॐ स्त्र नंत संसार महा समुद्रे मग्नं स्वप्न धर वा सुदेवः
 त्र नंत रूपि विन जोय सत्त्र नंत रूपायः न मोन म से भगवना गरुडारु
 रु संय चक्र गदा धरः ॥ पितां वर धरा देव तु से भव जि नार्दन ॥ ॐ
 न म स्त्र नं ता यः सहस्र मुर्ते ये सहस्र पादा द्विशिरो रत्वा ह वै सहस्र ना
 मने पुरु वा यसा स ते सहस्र कोटि जुग धा ॥ रणे नमः ॥ दक्षिणा यता
 नमः स्कार ॥ त्सार ति ॥ प्रदक्षिणा ॥ य उवत् प्राण यमः ॥ स मं भवतु

प्रतीत्येतोः इति पाठान्तरे ३

३
रघु०

निर्वृतममन्यते विश्वासं मनोज्ञं वनः ३१ संपुरं पुरहृतश्रीः कल्पद्रुमनिभध्वजं क्रममाणश्चकार
द्यां नागेनैरावतेजसा ३२ तस्यैकस्योक्तिं कुरुं मूर्द्धितेनामलत्विषा पूर्वजवियोगोऽप्युत्सस्य जग
तोदृताः ३३ धूम्रादग्नेशिषापश्चादुदपादं शिवारवेः सति धूपयतपो वृत्तिसममेवोचितो गुणोः ३४ तं प्रीति
विशदिनेत्रैरन्यपुःपौरयोचितः शरत्प्रसन्नैर्ज्योतिर्निर्विभायैरवोदुषं ३५ अयोध्यादेवताश्रयेन प्रसस्ता
यनाच्चिन्ताः प्रचुदधुरनुद्येयं सानिधौः प्रतिमागतैः ३६ यावन्नभ्यापयते वेदिं रमिषेकजलपूताः
तावदेव संचलात् प्रतापः प्रापदंसहः ३७ वशिष्ठस्य गुरोर्मन्त्राः सायकालस्य धन्विनः किंतस्माध्वं
यदुभयैर्जनसंगताः ३८ सधर्मस्य सखः शश्वदार्थिप्रयार्थिनां स्वयं ददर्श संशयहेदीव्यवहा
रानंतद्वितः ३९ ततः परममिवातसो मनस्य निवेदितैः युयोपाकाभिमुखैर्भृत्या निद्रापनाफलैः ४० प्रजास्तदु
रूपानद्योः मसौ वविवाहृता तस्मिन्सुभूयसी वृद्धिर्न भस्येतां रवाययुः ४१ यदुवाच नतस्तिथ्या यदुदोनजहार
ततः सोऽहं दुग्धव्रतः शत्रून् त्वाद्यप्रतिरोपयन् ४२ वयो रूपविहती नो मे कैकं सदकारणं तानितस्मिन्समस्ता

ज३

उपवृत्तं

६३

शुकादयः लब्धमाप्तास्तदादेशाद्यर्थैर्गतयोर्भवन् २० ततः कदां तरन्त्यसंगजदंतासनं श्रवि
 सोत्तररुद्धमध्यस्तेनेपथ्यगृहणायसः २१ तं पूषापानकेशांतंतोयनिर्निक्तिपाणयः प्राकल्प
 साधनेस्तेस्तेरुपसेदुः प्रसाधकाः २२ तस्य मुक्तागुणानद्वैमौलिमभ्यंतरश्रजं प्रत्येवुः पद्मरागेण
 प्रभासंहितशोभनौ २३ चंद्रनेनांगरागंचमृगनाभिसंगाधिना समापय्यततश्चक्रुः पत्रविन्य
 लोचनौ २४ आमुक्ताभरणः स्वर्गवीहंसचिह्नदुकूलवान् प्राणीर्दतिशयेः प्रेक्षाः सराज्यः श्रीवधवरः
 २५ नेपथ्यदर्शिनकुयातस्यादेशीहिरण्यये विरगजनवेस्यैमेरौकल्पतरोरिव २६ सराजक
 कुटुव्यग्रयाणिभिः पाशैर्वर्त्रिभिः ययावेदीरितालोकः सधर्मीनवमांसभां २७ धितानुसहितं
 त्रभेजैपैतृकमांसनं चूडामणिभिरुदुष्टपादपीठं महोद्दितां २८ वभौभूयः कुमारत्वादेधिराज्य
 मवाप्यसः लेखाभावाद्दुपास्तुः सामुग्यमिवचंद्रमा २९ शुश्रूषेतेनचक्रांतं मंगलयतनं मह
 तं श्रीवत्सलद्वारांचक्रुः कोस्तुमेनेवकेशवं ३० प्रसन्नमुखरागंतं स्मितपूर्वाभिभाषणं मृ

पदा
की
कयी
व
पेरा

2

बहिर्विच
शयः की।
लिङ्गोत्प
चुरा नरु
किति वेन
सिद्धमते
जने वेतेः॥
तद्विज्ञेः
लि. वेर
चा. ग्रा. द्वा
क. य. ला. द.
प. स. ग. द्वा.
न. मा. वे. द्वा.
वा. ध. न. सि.

पितः॥१॥ लग्न लाभ पयो दधिः लग्न लाभ करामता लाभः सर्वस
जै दृष्टे लोभः पूर्ण भवेत्तद॥१॥ लग्न यो यदि धर्म शः शुभद
ध्ये युते पि वा लग्न यो का वि कां ए स्थः॥१॥ लग्न ये मकार का १॥१॥
चर दूरं विज्ञानी या स्थिरे लाभः स्वमंदिरे दि स्वभावे वदिलोभो
ग्रेस योग वशाद् वेत्त॥१॥ लग्न पत्रि वि वि धनं पस्याग्रतो य
दित दधि धन लाभः स्यादि परीतो सं लाभ कृत्॥१॥ अथ

डे। नवशः।
पावः पी।
पा मा न
य न्य नर स्या
ही नो ए।
हो राली। प
न सि। पे च
लो चो लो धु
हो नो मा नो ध
श क्यो धी
आ उ न्य। ३
य र ए स्या त र तो
दी र्घा न्नि सि च।

पदा
की
कयी
व
जडा

॥५॥
॥५॥

3

सुमध्यमंतमसानिवृत्तं कार्यशरदाववनं यथा ॥५॥
तापुलगेरस्वरविं तनायाः परस्परं संयुतवीक्षताप्रद
नक्षि कोणोदयगा ॥६॥ यदासु सदायलाभं प्रवदेन्नराणां ॥७॥
लाभमलाभपक्षे लगेलाभे बालग्नलाभयौ लग्नलाभाधि
योवापिलाभे लग्नाधियौ भवेत् ॥८॥ कोपिद्विषययोगस्तदा
लाभस्तु निश्चितम् ॥९॥ यो गेविशेषेण लाभस्वामी स्वरु

वष्टिचिन्ता
चापः की।
लिङ्गादिप
चुदा नरु
किति। वेन
सिद्धयते
जनेवेतेः ॥
तद्विज्ञेः ॥
लि। वेर
चा। आद
क। यलाद
पसजिद्वि
क। मासे
वाधे नृसि। ॥१॥

॥३॥ नवशः।
॥४॥ चापः की।
॥५॥ चापान्
॥६॥ यदासु तरसा
॥७॥ क्षिन्नालो।
॥८॥ लो। राल्। पु
॥९॥ नृसि। वेच
॥१०॥ लो। चा। वेध
॥११॥ कित। मा। मा। धि
॥१२॥ श। क। य। धि
॥१३॥ श्रा। य। धि। ॥३॥
॥१४॥ क। र। ए। स्यात्तर। ता।
॥१५॥ दी। र्चा। नृसि। चा।
॥१६॥ का। च। प्र। कृ। त्वा
॥१७॥ यो। त्ते। दृ। श्या। नृ। प। स। र्वा। नं। मि। नि
॥१८॥ व्यते। ता। नृ। त्ति। ता। दि। त्ति। ता।

पदा
कु
कयी
व
गैहा

वष्टि विच
च पः की।
लिङ्ग उ
चु र न
किति वे
सिध्मते
जने वे
तद्वि ते
लि। वे
चा।
क प्य
प स
ना म
वा ध

न वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ १ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ २ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ ३ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ ४ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ ५ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ ६ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ ७ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ ८ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ ९ ॥
 यद्विदुर्वाचसं तद्विदुर्वाचसं ॥ १० ॥

३। नवशः।
प्रायः पी।
प्राप्तान्
न्याय्यतरस्यां
इति नां ए।
रास्ते। प्र
नृसिपेच
लोचो व्यर्थ
हितमावाध
शक्यार्थी
आश्चर्य। ७
एवमण्डलात्
दीर्घाञ्जलि
तचे। प्रकृत्या
द्वितीया

अथ पञ्चमः अध्यायः

पदा
कु
कथा
व

6

7

वष्टि विच
वापः की।
लिङ्गोत्प
बुद्धात्
किति वेत्ते
सिद्धपते
जने वेत्ते ॥
तद्वितो अत्रि
लि. वेत्ते
चा. अत्रि

[illegible]

पडि। नवशः।
 त। प्यापः पी।
 ये प्यापान्
 तस्यान्यतरस्या
 सीदीनां ए।
 स्फुरास्मै। प
 दुनसि। पेच
 ः। लोपोन्त्य
 सक्तमासाद्य
 पाशक्यार्थ
 सु। आ। उ। ३

॥ नुक् रण एत र तौ ॥
दिचि। दी र्या नुसि च।
॥ हसि च। प्रकृ त्वा
अ त्ते र्द ह्या प्र प स र्या ने मि ति मा
य ने त्वा र्द ह्या दि मि ति
य ने त्वा र्द ह्या दि मि ति

उक्तो धर्मोपनिषत्
वैतनात्रिकेन ३ = श्रुतिं वादिभ्यः परम्
एवं वेदस्याधिक्याप्रतिकृतौ चेन्न तदा स व्याप्तावति तान्त्रिकेन उपेक्षणीयम् केवलात्मन एवावधारणं न भवेत्
अथ विद्यमाने ३ हेतुशब्देन प्रतीतिरिति तन्माहिसिद्धिरिति सिद्धमविष्कृते ३ त्वव्याप्ते ३ अथ निमित्तसिद्धिर्न भवेत् पारमार्थिक-

पदा
की
नेया
व

प्र
वेवं

8

भुदःकंरुलफलताशनः॥अथरदमाह॥अस्तनीचरिवअहीनभादुबलो
मुयशिलोकरेतिवेतनेतुमेघनविभुयुतोमसोतोमवेपिनसका
यधाकः६केंद्रस्प्रातिमंगपुनक्तिभस्वावितोमस्पतिकार्यमे
ततस्मापोक्तिमस्योयदिकेंद्रयातंविनश्यपूर्वभवतीस्यप्रातः६९
अथदुःफालिकंमंदःस्वभोज्जदिपदस्थितश्रेयसो नशीघ्रैणकृते
त्यशालःतत्रापि कार्यभक्ततीतिवाअं वजोदिनिर्गर्धपदेनवेत्स्या

।पडि।नवशः।
क।पावःपी
एपेपामान
वास्यायतरस्या
।क्रीडीनालो।
जैस्पु राल्मी।प
वैष्टुनसि।वेच
नः।लोचोयधु
महितयाभाध
ययोशक्यार्थ
रुष्टु।आय्या।३
मीनुका रण स्यातरतो
वि।दीर्घाजिसिवा
हृष्टिवा।प्रकृत्वा
अकोदृष्ट्यापुपसख्यानेमितिमा
व्यतेन।हृष्टि।त्यादि।तिप्रि

वष्टिविच
चापःकी।
लिङ्गोरेप
चुरावृत्त
किति।वेन
सिद्धयतेर
जनेवेतेः॥
तद्वितो।अ
लि।वेरपुत
चा।आदना
कृत्वालादव
पसजिहति
।नामासुति
वाधनृति।

अथरदमाह॥अस्तनीचरिवअहीनभादुबलो
मुयशिलोकरेतिवेतनेतुमेघनविभुयुतोमसोतोमवेपिनसका
यधाकः६केंद्रस्प्रातिमंगपुनक्तिभस्वावितोमस्पतिकार्यमे
ततस्मापोक्तिमस्योयदिकेंद्रयातंविनश्यपूर्वभवतीस्यप्रातः६९
अथदुःफालिकंमंदःस्वभोज्जदिपदस्थितश्रेयसो नशीघ्रैणकृते
त्यशालःतत्रापि कार्यभक्ततीतिवाअं वजोदिनिर्गर्धपदेनवेत्स्या

पदा
की
नेदी
व

①

वष्टि विचरति वष्टि पृच्छति मत्ता तीनां डि. ति च। लिप्य भ्यास स्या भ्येषाम्। स्वयं पृच्छति। स्वविस्मयिष्येतां पटि। न वशः।
 चापः की। स्कापः स्की निष्ठा मम्। स्य पूर्व स्या। इव मूर्ति स्पर्शयोः प्रपः प्रतेश्च। विभाषा भव सर्वस्य। प्रतं फके। पावः पी।
 लिङ्गोऽप्यविभाषायेः। लेन सप्रसङ्गः। कः सप्रसारणम्। अम्य सस्यम्। बहुतं धृत्ति। चापः की प्रस्य प्यामाने
 चुदा नृत्ति च्युवेति त्वप्रश्नात्। अत मा प्रीरा प्रीर्त्तः। न सप्रसारणे सप्रसारणम्। लिटि वचोश्च। वश्चा स्या न्यतरस्या
 किति वेने। ल्यपि च। अश्चा म्यश्चा विभाषायेः। आदे च उ पदे प्र। श्रुति। नव्या लिटि स्युर स्यु लो घञि। कीर्त्तीनां ले।
 सिद्धयते दपारतो चिके। मी नाति मिनाति दीङ्। ल्यपि च। विभाषा ली पते। विद्वच्छ नृसि। अपगुरो एण मुलि। चि स्यु रोल्के। प्र
 जने वेने। विने ते ह्रि भुभ पे नित्यं स्मपतेः। त्रिजिह्वो र्ज ल्य म किति। अनुदा त स च दृप ध स्या न्यतरस्या मा प्रीर्त्त नृसि। ये च
 तद्विने। अचि श्रीर्त्तः। पदत्रो मा ल्द निश स न्य ष न्दो ष न्व क न्द क नृद ना स न्द स्य नति पु धा त्वादेः षः सः। लेनः। लोचो ल्येर्ध्व
 लि। वेर पृक्तस्य। हृत्वा लो दी र्घा त्सु ति स्य पू त्त हले। एर स्वात्स बुदे। के दृष्ट नृसि बहुलम्। ह्रस्वि स्यु पितिक ति तुक्। स हित मा मा ध
 च। आङ्गा डोश्च। दी र्घा त्। पदा तादा। इको यण चि। एचो य चापो वः। कोत्ता यि प्रत्यय धातो लो निमित्तै र्ध्वो ल्य ज्ञेयो श क्यो र्ध्व
 कः स्य साद र्य। भय प्रवय्य च नृसि। एकः पूर्व वर्योः। अत्रा दिव च। पत्त नृको रसिङ्। आङ्गाः। अङ्गि रेचि। एते धत्सु। आङ्गाः।
 पस गी र्ति धातो। वा सुप्या पिश ले। डौ तो मा हाः। एङि पर रु प म्। उमा डाश्च। उ स्य पदा तात्। अतो गुले। अच्चा को नृका रण स्या तर तो।
 नामा मुडि त स्य त्सु। वा नि त्प मा ये डि ते हा चि। अकः सवर्त्तः। प्रपयो र्ध्व सवर्त्तः। त स्मा च्छ हो नः पुसि। नादि चि। दी र्घा ज्ञे स च।
 बाध नृसि। अमि र्ध्वः। सप्रसारणम्। एङि पदा तादाति ड सिङ्। आङ्गाः। क्रत उता। त्वप त्या त्प रस्य। अतो रा र्ध्व ता द पु ते। ह्रस्वि च। प्रकृत्वा
 आलो ह्यो पमा स च। एङि पदा तादाति ड सिङ्। आङ्गाः। क्रत उता। त्वप त्या त्प रस्य। अतो रा र्ध्व ता द पु ते। ह्रस्वि च। प्रकृत्वा
 वेति मा त्रिक तेन उ- श क द्वादि पु वर द्वा वेन = एङि धातो म्। तः। एवे चा निष्ठा नो = को र्त्त ले ष्ठ र्ध्व पु व
 ह्रस्व ले नृद न्यादि च्य मि ति क ते पु तः। एङा र्त्त ले ष्ठ र्ध्व पु व = को र्त्त ले ष्ठ र्ध्व पु व
 अम वि धा ति षः = ते नृश लु धृ म्। ह्रि ति। नादि क तेन उ पे र्को व ती = के व भो र्ध्व स र्ध्वान मि ति म्। त न
 नादि सि ध म वि ष्य ति षः = व ष्य ति = १
 अतो ह्रि त्वा मु प स र्ध्वान मि ति मा
 अतेना नृदि त्वादि सिद्धिः

॥करात॥ देह

प्रापिता

॥२॥

किताकार सुपेतिशंकितः

पदेष्टुलंभि

पदः ॥१॥ स

यत्सिन्धु

बृहगंधि

रहया

ताधनभृत्

महीभृता

नीयेतेषा

तापते

कृ.प.

९

क्रियासमाप्ति

प्रतुजीवाधीनाः

सामदानमेदं देव

क्रियापवर्गेष्वनजीविसात्कृताः कृतज्ञतामस्य वदन्ति संपदः ॥१४॥ अनारतं तेन

निरंतरं

श्रीगणेशाय नमः ॥ ऋषिष च भी पूजा आचम्य प्राणायामदेश कालौ स्मृत्वा संम
थ म ऋतुदर्शनादारभ्य शरीरवसानपर्यंतं ज्ञा ज्ञा ता त सां सर्गिक सकल रजो
शेष जनिता शेष कल्मष विनार्थे श्री परमे स्वरूपीत्यर्थं यथा शक्रया यथामा
ली तो प चारै ऋषिपंचमी व्रत महं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य शुचौ देशे जलपू
र्णकुंभं पंचरत्नैर्हिरण्येन च युक्तं स्थापयित्वा तस्योपरि ताम्रमय वेणमय पात्रं न्य
ह्यै मा स्वस्ति सुप्रतिमा सुप्रजालिता सुतदस्तु मित्रा गृहा वै प्रतिष्ठा ॥ इति कश्यप
पादी न अरुंथती सहिता न प्रतिष्ठाथ ॥ कश्यपौ च ॥ नतः पूजां कुर्यात् ॥ कश्य
पौ च ॥ इति ध्यानं ॥ आगच्छंतु महाभागा श्वतुर्वेदस्वरूपिणः ॥ यावद्रूपं तम
हं कुर्वेद्यप्याभवतां द्विजाः ॥ आवाहनं ॥ अग्यजुः ॥ सामवेदानां स्वरूपे

हेरब ९

यानीकाल उत्तरः २
चंद्रसंयुक्तं पंचमी
नतः स्थानदीमा
मातृकस्त्रयया न
समरः ३
रोदात महतो मित

नतः स्थानदीमा

॥१॥
॥२॥

पदा
की
क्या
व
ता
रा
सं
न
न
र
र

॥१॥

देह
प्रापितार

॥२॥

किताकार सुपे

पदेषु लंभिता

पदः ॥१॥ सखे

यत्तस्मिन्कुरव

हृदगंधिर्वा

रहया स्वयं

ताधनुर्भूतः सं

महीभूतांसा

तीयं तेषां तु

ज्ञायते

३ एकीभूतान

कर्मव्यताः

2

लउत्तरः
स्युसं पत्रे
स्यान्दीमा
सुक्कयथा
रः
तमहोदित

मितिनामि

॥१॥

॥२॥

पदा
की
क्या
व
मता
र्या
7
सं
म
का
न
म
॥

॥ किरातः ॥ देह

प्रापिताः

॥ २ ॥

किताकारसुपेतिशंकितः ^{क्रियासमाप्तिः} क्रियापवर्गसुबुजीविमात्कृताः ^{प्रनुजीवधीनाः} कृतज्ञतामस्यवदन्ति संपदः ^{सामदानमेवदंतुः} ॥ १४ ॥ अनारतं तेन ^{मिरतः} पदेषु लंभिता विभज्य सम्यग्विनियोगसक्रियां ^{पदेषु} फलं त्युपायाः परिद्वं हिताय तीरुपेत्य संघर्षमिवाद्यं संपदः ^{पदः} ॥ १५ ॥ सखेन लभ्या दधतः कृषीवलैरकृष्य च द्रवसस्य संपदः ^{देवः} ॥ १६ ॥ वितन्वति हेममदेवमातकाश्चिरा यत्स्मिन्कुरवश्चकासति ॥ १६ ॥ अनेकराज्यरथाश्च संकुलं तदीयमास्थाननिकेतवाजिरं ^{सोद} नयत्ययुग्म कदगंधिरादंताभ्रशं नपोपाय नदंतिनामदः ॥ १७ ॥ उदारकीर्तेरुदयं दयावतः प्रशांतवधं दिशतो ^{यथादत्तः} रत्नया स्वयंप्रदुग्धेस्यगुणैरुपश्रुता वरुपमानस्य वसुनिमोदनी ॥ १८ ॥ महोजसोमानधनाधनाचि ताधनुर्भूतः संयातलब्धकीर्तयः ^{प्राप्तिः कर्तुः} न संहतास्तस्य न मेदवृत्तयः प्रियाणि तां हृज्यसां समीहंतु ॥ १९ ॥ महोभतां साच्चरितैश्चरैः क्रियाः संवेदनिशेषमशेषितक्रियः ^{कर्मव्यताः} महोदयैस्तस्य सितानुवधिभिः प्र तीयेतेषां तुरिवैहितं फलैः ॥ २० ॥ नेतेन सज्यं क्वचिदुद्यतंधनः कृतं न वा कोपिविजहामानम् ^{हायते} ॥

1

प्रायतीकाल उत्तरः
देशानद्यैरस्य वसुं प्रवेष्टा
हृषालिनः स्थानदीमान
कैदेवमातृकप्रयथा
मां इत्यमरः ३
उदारोदात्तमहोदयः
मरुध

॥ शिव ॥

॥ २ ॥

पदा
की
क्या
व
ता
रा
सं
म
न
न
र
र

कामज्जोधलाभमोहमात्सर्यनिंदा३

यद्यन्मिविद्विषः॥६॥ विशंकमानो भवतः पराभवं नृपासनस्थोऽपि तनाधिवासिनः॥ दुरोदक्यजितां समीहते
नयेन जेतुं जगतीं स यो धनः॥७॥ तथापि जिह्मसंभवजिगीषयान्नोति शुभ्रं गुणसंपदं यशः॥ समं नृप
भूतिमनार्यसंगमो द्वरं विरोधोऽपि समं महात्मभिः॥८॥ कतारिषदुर्गे जयेन्मानवीमगम्य रूपां पदवीं
प्रपित्सना॥ विभज्य नक्तं दिवमस्ततं द्रिणा विभज्यते न नयेन पौरुषं॥९॥ सखीर्निव प्रीतियुजो नृजो
विनः समानमानान्सहदश्रवं धुमिः॥ तस्य ततं दर्शयते गतं समयः कताधिपत्या विसाधुवं धुतां॥१०॥
यसक्तमाराधयतो यथायथं विभज्य भक्त्या समपन्नपातया॥ गुणानुरागादिव सरव्यमीयित्वान्न वाधते
स्य त्रिगुणः परस्परं॥११॥ निरत्ययं सामनदानवाज्जितं न भूरि दानं विरह्य स क्रियां॥ प्रवर्तते तस्य वि
शेषशालिनी गुणानुरोधेन विनानस क्रिया॥१२॥ वसुनिवां कृत्स्नवशी नमन्युना स्वधर्मदत्तैर्धनैर्नृ
कारणः॥ गुरूपदिष्टेन रिपोऽसतेऽपि वानिहंति दंडेन सधर्मविप्लवं॥१३॥ विधाय रत्नान्परितः परेत रानंशं

सामसंत्वमभेसमद्वयमरः३

उणावदाश्रयलोभादित्यर्थः४

धर्मव्यतिक्रमं निवारयति ।

रत्नकान् १

उत्कर्षसाधयन्२

मनामीमानवीमन०८५
समावाह्यामिनिधि३
प्रजापालनपद्धति३
उत्सवस्युक्तमिनिधिपुस्तक
काण्डयोगमिनिधियाचा४
मि वंधुसमूह५

शाप्रवान् ४

दानं गजमदेत्यामोद
श्रीमरः ३

प्रवरान्

श. मातापत्र.

नमो भगवते वासुदेवाय

१२३

ज
त
प
ख
या
प्र
प्र
न

पदा

३

知

下

भार

रा

7

五

75

7

1

॥

श. मातापत्र.

नमो भगवते वासुदेवाय

१२३

न
ज
त
प
वि
या
प्र
प
न

2

पदा

9

अथ

四

三

रुग्

7

五

五

...

五

三

719

१२३

3

विष्णोर्निदेव सवितुर्दुर्दितिरितानि परासुवयद्वद्वत्तन्मप्रासुव४ इमारुद्रा
यत्तव सेकपर्दिनेक्षयदीरायप्रभरामहेमती यथाश्रमसद्विपदेचतुष्पदे
विष्णुमुष्टुमिः अस्मिन्ननातुरम। एतं ते देवा सवितुर्दुर्दितिरितानि परासुवयद्वद्वत्तन्मप्रासुव४
ये बृहस्पतेन यज्ञसवितेन यज्ञपतितेन मामवमनो जूतिर्जुषता मामस्य
बृहस्पतिर्यज्ञमिमं तनोत्व रिष्टं यज्ञं सममिमं दधातु विष्णवे देवा सुत
मादयन्तामो प्रतिष्ठा एष वै प्रतिष्ठानामयज्ञो यज्ञे तेन यज्ञेन यज्ञं तिस्रं
मेव प्रतिष्ठितं ॥ भवतु शुभम् ॥ १ ॥ मस्तु ॥ न विप्रपादोदक कर्द
मानि न वेद तीर्थं च निगर्जतानि स्वाहा स्वधा कार विवर्जतानि श्रमश्रामि
तुल्यानि गृहानि तानि १ ॥ २ ॥ अहेरिवक्षणाङ्गीतः सौहित्यान्नरकादिव
कुर्यादिव च मस्त्रीभ्यः सविद्यामधिगच्छति ॥ १

ज
त
प्र
य
श्री
य
त

पदा
१
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

श्री मातापत्र

सप्तमोऽध्यायः

सिद्धिपदा

ॐ श्रीगणेशाय नमः॥ ॐ शिवाय नमः॥ सीतामाताजी सत॥ पार्वतीमाताजी सत॥ राम
नैमीश्वरतेन वपुषे तद्विदं बाराया गुंजाय तं सयरिषिष्टतसनमुरवाय वन्य
सजेकवल्ववेत्रविमारा वेणुतदमश्रिये मृदुपदेय शुभोगजाय

श्रीगणेशाय नमः
श्रीपार्वतीमाताजी सत॥
श्रीरामनैमीश्वरतेन वपुषे
तद्विदं बाराया गुंजाय
तं सयरिषिष्टतसनमुरवाय
वन्यसजेकवल्ववेत्रविमारा
वेणुतदमश्रिये मृदुपदेय
शुभोगजाय

श्री
पार्वती
माताजी
सत॥
राम
नैमीश्वर
तेन वपुषे
तद्विदं
बाराया
गुंजाय
तं सयरि
षिष्टतसन
मुरवाय
वन्यसजे
कवल्ववे
त्रविमारा
वेणुतदम
श्रिये मृदु
पदेय शुभ
ोगजाय

१२३

श्री गणेशाय नमः

कु

मेधा

व

नेता

अर्गा

गा

सं

जन

पुत्र

तानि

मताम्

उपर

गुरु

३

११

ॐ स्वस्ति श्री गणेशाय नमः ॐ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्ध प्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्व वेदाः
 स्वस्ति नः सार्वभौमस्य रिचनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ३५ पयः पृथिव्यां
 पयोजेष धीषु पयोद्वि व्यत्तरि क्षेपयोधाः पयः स्वतीः प्रदिशः सनुमद्युमवि
 सोरराटमसि विष्णोस्त्रप्रेस्था विष्णोः सूरसि विष्णो ध्रुवोसि वैष्णवमसि वि
 सुवेत्वा अग्निर्देवता वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो
 देवता रुद्रा देवता दित्या देवता मरुतो देवता विश्वे देवा देवता वरुण
 तिर्देवता इन्द्रो देवता वरुणो देवता इन्द्रो देवता शान्तिरक्षरि द ५० शान्ति पृथिवी
 शान्तिरापः शान्तिरोषधयः शान्तिं बनस्य त यः शान्तिर्विश्वे देवाः शान्तिर्वृक्ष
 शान्ति सर्व ५० शान्ति शान्तिरे व शान्तिः सामा शान्तिरे धि सु शान्ति भवतु

१५५

अनमृतिस्वरूपाचार्योवदति किंवदति अहं अनमृतिस्वरूपाचारः शारस्वती प्रक्रिया
 रयंकुर्वे ॥ किंकृत्वा परमात्मानं प्रणम्य कस्यैवाल दीवदि सिद्धये कथं भूतो शारस्व
 ती प्रक्रिया नातिविस्तारा ॥ नातिविस्तारो यस्य सः नातिविस्तारा तां नातिविस्तारा ॥ यत्र
 कुत्र स्थिता नां सृजाणं मेलनेन प्रयोगानु कूलसूत्रकमां कुर्वे कुर्वे इत्यत्र कुर्वे क
 थं न स्या कुरुदरोर्न दीर्घः परमात्मानं इत्यत्र परमात्मने कथं न स्यात्त उपपद

जवद्विगाः

6

पदः प्रपदा
 मृत्रकुर्वी
 वेदविज्ञेया
 ररनात्तव
 मर्यादो
 १८ः सुवर्गा
 नदीमोग
 निरुद्धसं
 गभरागं जन
 ॥ सर्वे
 पश्चिन्ता नि
 यशासता ॥
 श्रीकंदोपर
 दापे प्रास्ता

१२

५ मातापत्रं
 १२३ उक्तं न जंघाचरणं
 कन्यादृषकः
 हं पी॥ बहुधा व
 येनोदाकाचो
 पहरिन्त्यो॥
 भिगाभिदुरिद्रो ज
 जामी मं च को न
 तरेखे च वरणीया
 प्रपादिवं योतिन
 विवस्वतः सुखाप
 यासम्पत्कुरुते मिय
 श्रीमात्रिनाग
 पुरामेसादिवि
 अत्र विवेकः

किं स्वडव
 विवाहवि

१: कमयोमद्यनदिरा:

①

मातापत्रं
 पदापदा
 मृचककु
 वेदविजया
 रतेनातव
 सिप्यस्नेहा
 १८: सवर्णा
 नदीमार्ग
 निरुद्धसं
 अभराजिन
 ॥ सर्वज्ञ
 रश्मितामि
 पशासता॥
 श्रीकंदउपर
 दापेप्रास्ता

१: क्रमयोम ह्यनदिरा:

१२३, उक्ते न जं द्या चरणाः
कन्यादृषकं वं कृ
होपा ॥ वं दुपावको ज
वोतो दारका चायेति
पहारी च्या ॥ अन्न
भिगा मिदुरिद्र जलते
जामी में दको न ध्या
तरेखे च वराया नि।
पपा दिवंधोति नात्रक
विवाया सुवोपयं नः
यासम्पकुरुते नियते द्रिय
प्रीमा त्रिनागू नरेण ॥
युरामे सा दिवि विधा
अन्न विवेक अनुपा

॥ प्रसादा
 वल्लुकी
 विनया
 तव
 विस्नेहा
 सवर्णा
 मोगी
 प्रस्यं
 ॥ जम
 प्रसा
 तानि
 ॥ तास ॥
 उपर
 रखा
 १२

५ मातापत्रं

८ क्रमयोम द्यनद्विगः

१२३ उक्तं न जंघाचरणाः॥ विवाहविद्युकेर्त्तु विचारः॥ अथ गौरी...
 कन्यादूषकः पंडितः॥ इति लोभशकः॥ पित्रा विवदमात्रे उपस्मरः॥ मातापे हारयि न पत्यो ह्यापताय तं तदरिद्रः॥ विद्याविने मी पुरुष मया॥ वेदविने यो
 ह्यापी॥ बहुपावको जलपूषः॥ अथ ज्यया नुको वराहः॥ अथ नमो जत भो लो वायसः॥ न वै कर्मो जीवानरो॥ यतस्ततो उन्मत्तजतिः॥ कंचन मदन नासव
 येनोदारका चायेमिस्व विहंघिः॥ पर्युषित्यो नीलमिरदनादायीव तदीधरः॥ सुमरी भामरा उन्मत्तादीमिडलकुं वी॥ यद्वा चायेमप्यपको गेहंतीमर्ष्यस्नेहा
 पत्नरी चयी॥ अनाय हायेतीरा॥ जानाप हादी॥ मूक मंडालीपु॥ सी गमने जडारः॥ प्रवृजिता गमने मसपिशा चः॥ मृदू गमने दार्यकीटः॥ सवर्गा
 भिगा मिदरिद्र जलहेरः॥ मृत्पा॥ दोरहारी वलो को वादी धिका डूरी नाडाव कय विने यो गटो॥ राजमहिषी गामी न पुंसको राजा को शको गद्दीमो ग
 गामी मं च को न ध्याये ध्ययं न मृ गालः॥ परद्रव्यो हारा परपुष्पा मस्य वै धेग मभासी सेते न नृ गमना इति॥ एवमन्या न्यधिवचनानि स्य सं
 तरेषु चेषु गीयानि॥ पापी नो मस्य वप्राय अतो चरेण पाप दयस्स कुं इति भवितो सोहं रां स्वाः॥ पापत्मार नस्तु पापेभ्यः कृच्छ्रे संता रितानरो॥ जन
 मया दिव्योति नावकार्यो विचारणोति॥ कृच्छ्रे प्रायश्चित्तैः शंख निरखतावपि॥ वीर्यं प्रायश्चित्तं प्रशस्त मया वारो जायते न त्वेन क्षणः॥ सर्वे प्रा
 विवर्णास्तु यो पयं नः॥ एवं ह्यहं॥ शानवाय यशस युक्तो जायते मय कुलोचितः॥ सपुण्य पाप्मानं तज्जो धः सत्पवा दीजितो द्रियः॥ प्रायश्चित्तानि
 यास्य कुरुते नियते द्रियः॥ परद्रव्य निपुणं धर्म मुनिभ्या मुनुभाषितमिति॥ इप्रायश्चित्तं प्रोचनानि महाराजाधिराजस्य मदनद्रस्य शासता स॥
 श्रीमा त्रिनाग जुरिणः॥ मद्रुजात्म जेन च॥ मद्रु अविश्व ना येन काशी तीर्थ विवातिना॥ सर्वपाप दायकं प्रायश्चित्तं प्रकाशतं॥ इति श्रीकंदेउपर
 पुरामे स्यादिवि वि च विरुदावली विराजमानमानो भतम हाश जाधिराज श्री शास्त्रि संहात्मा ज श्री मदन संहदेव विरचिते मदनरत्न प्रदाये परा रव
 अत्र विवेक अतु प्रायश्चित्तार्थोद्योतः समाप्तः

नां तिर्यग्यो नयो भवति ॥ अतिपातकी नां पर्ययेण सर्वस्यावर यो नयः ॥ महापातकी नां कृमियो नयः ॥ अनुपातकी नां कृमियो नयः ॥ ५१
उपपातकी नां जल यो नयः ॥ कृतज्ञात भृशकर कर्मणं जल चर यो नयः ॥ कृतज्ञात करि करण कर्मणं यो नयः ॥ मतायात्री करण कर्म
णां पर्ययेण यो नयः ॥ कृतज्ञात मतिनी करण कर्मणं मनुष्येण यो नयः ॥ प्रकीर्ण के घुप्रकीर्ण हंस्वाः ॥ न्यादे भवति ॥ यमः ॥ तिर्यग्यो नय
समुत्तीर्ण दुस्विता को धनः कृशः ॥ दरिद्र कुल संभूता जायते पुत बाधमा इति विदुः ॥ अथ नरका नुभूत दुःखानां तिर्यक् नु
तीर्ण नां मानुष्येन दारणा निभवंति ॥ कृष्ण तिपातकी ॥ केन हाय द्वा ॥ सुरापश्यावदंतः ॥ स्वर्ग पहा रिकु न स्वर्गु त ॥ त्यगो
शुभो ॥ पूति नासः पिशुनः ॥ सूचकः पूति वक्रः ॥ धाम्य चैरे दुः हीनः मिश्र चैरेति रिक्तांगः ॥ तथा ॥ देव वाह्यरा कोश मूर्खः ॥ नेडु जिको
गरदः ॥ गुरोः पूति कूलो यस्मात् ॥ गोघ्नः स्तब्धः ॥ दीपापहारी कणाः ॥ दीप विवर्षकः ॥ नृप चामरसी स विजय रजकः ॥ एकशया वक्र
मजया धः ॥ कुंडाशी भगवः ॥ घांटे के तौलिको वाधुषिको भ्रामरी ॥ मिष्टा रपे को वात गुल्मी ॥ समभे तारव न्वदः ॥ स्त्री पद्य वकी रणी
परवृत्ति घोरदरिद्रः ॥ परपीडा करो दीर्घरागी ॥ खं कर्म विरोधेण जायते लक्षणा न्विताः ॥ रोगा न्विता सयां धा अकुप्यार वं जैक लेखनाः
वाम नावधिं रामू के दुर्बला अतया पर ॥ तस्या सव्य प्रयत्ने न प्रा यश्चित्तु कारयेदिति ॥ मिश्र चौरः ॥ अपद्रव्य मिश्र रो न योद्रव्य मपहरति ॥
पांडव लक्षः ॥ ब्रह्म हा ॥ चय रोगी स्यात्सुरापः स्यावदंतकः ॥ हेम हारा नु कु नखी दुः असौ गुरु तल्यगः ॥ घोथेन संवसये घो सत क्षिणो मि जायते ॥
अनहर्ता मया धी स्या ॥ मुको वण पहा रकः ॥ धाम्य मिश्र ॥ तिरिक्तांगः पिशुनः पूति नासिकः ॥ तैल दूतै जयायी स्यात्पूति वक्रः सूचक इति ॥
तैलपायी कीट विशेषः शरकः ॥ ब्रह्म हा कु छी ॥ तैजसापहारी मंडोत ॥ देव वाह्यरा कोशकः स्व नति र्गिरदा गुरु दना बु न्नौ ॥ गुरु पात हं ना उपमारी
गोघ्नः ॥ धर्म पत्नी मुक्ता ॥ अथ प्रवृत्तः ॥ शब्द वेधी प्राणि विशेषः ॥ कुंडाशी भगव दौ ॥ देव वाह्यरा स्वपहारी पांडु दोगी ॥ न्यासा
पहारी चकाराः ॥ स्त्री पणोयते बांधुः ॥ कोमार दार सागाद भोगे मिष्टे काशी वृत्त गुल्मी ॥ समभे म चका गंडु मानी वृत्त रोगी निवीजि ॥
कूरक मा वामनो ॥ वज्रपहारी मतंगः ॥ शाय्यापहारी दयराकः ॥ शस्त्र मुक्त्यपहारी के पाली ॥ दीपापहारी कोशिका ॥ मित्र धुक चय ॥

प्र
१२२ तपागुलमन्त्रां च कथादाद्विद्यामपि ॥ कुरकर्मकृतां चैव शमशैतानुगतस्य ॥ हिंसा भवति कथादाः कर्मयोमद्यनद्विगाः
परस्परदिनः स्तेनः धृतपत्रस्त्रीनिषेविराः ॥ संयोगपति ॥ तैगतापरस्यैकतुयोषिते ॥ अयहस्यचविप्रस्यभवतिवृत्तरादसाः
ममिमुक्तापरवात्तानिहत्वात्तोभेनमानवाः ॥ विविधाविचरन्नाभिजायंतेहेमकर्तृराष्ट्रपक्षिविशेषवचने ॥ धान्यह
धाभवत्सारवुः कांस्महंसाजलपूवः ॥ मधुदेशः प्रयः काकोरसंस्थानकुलोद्यते ॥ मांसं गृध्रैवसंमदुस्तैतैलापगः स्वगः वीरी
वर्कैरुक्वरावताकेशकुनिर्दिधिमहुर्जलकाकः ॥ मैलापगस्तैलर्यायका ॥ वीरीवर्कैर्मिलिकैः ॥ कार्यसंहतवाक्त्रौ
चोगेधागावयुगादागुजं बुधुदरिः ॥ शुभानजं धान्यत्रैराकं नुवाहिराः ॥ अविच्छता भैविविधमकृता भंतुरात्यकः
धाविसेधाशात्यकः एकैवपुः ॥ वको भवेतिह धागियर करीह्ययरकरं ॥ रक्तानिहत्वावासां सिजायते जीवजीवकः
गृहकारी वरदारव्यः कीटविशेषः ॥ कोमजं भव्यघोः फलमूलैरुमकटैः ॥ श्रीधैस्तोकैवापियान्मुष्टः पशूनजः
लोककाचातकः ॥ यद्वातदापरद्रव्यमपहस्यबलान्नरः ॥ अवश्यं पातितिर्यक्कैजग्धा च बहुतेहविः ॥ ह्रियोप्येते न हृद्यो दोषमवापुयुः
श्लेषमेव जं नूनां भार्या तमुपयोतिता इति स्यात्सरव ॥ शरीरजैः कर्मदौ चैर्मीति स्यात्वरतां नरः ॥ वाचिकैः पक्षिभ्युगतां मावसे
रस्यजातितामिति ॥ स्यात्सरव ॥ स्वप्नः स्वप्नः अकर्मभ्यः श्रुतावर्गिह्यनापदिः ॥ पापान्नसैसत्यमेसारान् जोषतां याजु
रस्यकु ॥ वांता रपुः कामुरवः प्रेतोवप्रोभवतिविच्युतः ॥ अमेधा कुणयाशी ॥ तु दोत्र वं कटपूतनः ॥ मैत्रा दो ज्योतिषः प्रेतोव
रैषा भवति पूयनुक् ॥ चैलाशकं सुभवति सुद्रोयर्मात्स्यका च्युत इति ॥ मैत्रा दो ज्योतिष इति प्रेतनाममैत्रंगुदस्थानेतत्राक्षं
यस्यसमैत्राक्षः याजवका ॥ परस्ययोषितां हत्वा वृत्तस्य महस्य च ॥ अरण्यमिजं देरी भवति वृत्तरादसः ॥ हीनजातौ प्रजा
येतपरत्वापहारकः ॥ तथा मधुदेशः फलं गृध्रो जंगे धागुं वस्तथा ॥ अजीवनं श्वारसेतुवीरीनवरणहारकः ॥ प्रदरी नार्थ
तंतनुमयोक्तं स्तेयकर्मणा ॥ दप्यप्रकारा अयथा तथैव पा ॥ रजजातयइति ॥ वस्तु ॥ अथ पापात्मनो नरके नृभूतदुःखः

७
ये ते कृतकतया यश्चिन्ताः प्रसक्तः किनः पर्यायेण कथं यचते ॥ महापातकिने मन्त्रं तस्मिन् पातकिने श्रुतं यजं कृतसंकरं
करणं श्रुत्वा संवत्सरं सहस्रं कृतं विभ्रं शकांशं श्रुत्वा तमतिनीकरणं अपकीर्णं पातविनं श्रुत्वा हृन्वर्षं पुणः कृतपातकी
नः पापाः प्राणस्य पापादनेतरं ॥ याम्यं पंचानमामाद्यदुःखमश्रुतिदासं ॥ यमस्य पुरं वै धरिः कृप्यमाणस्ततस्ततः
सुखं नो बंधकारेण नीयमाना श्रुते पथा श्रुतिः सगालेः क्वयादेः काकं कवेकादिभिः ॥ अग्निना दह्यमाना श्रु
ते धमाना श्रु कंठकैः ॥ कवेचैः पीडमाना श्रु पीडमाना श्रु तर्कया ॥ च धया बाधमाना श्रु धारैवाधिगणैस्त
था ॥ पूयते गणितगन्धेन मूढमानाः पदे पदे ॥ परान्नपानलिप्यंतस्तस्यामाना श्रु किं करैः ॥ कथं ते ते कचिन्नैते अने
मुसलैस्तान्ते मुसलैस्तथा ॥ आयसीषु च पच्यंते शिलासु च तथा कचिन्न ॥ कचिद्वान्तं तथा श्रुतिं कचिन्मूयमष्टकं
चित् ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥ अंधकारेषु तिष्ठति दारुणेषु तथा कचिन्न ॥ कचिन्मिर्मन्त्रांशं श्रु
रितुं सदा रणे ॥ कचिच्छीतेन गंधान्धे कचिन्मिधगाः ॥ परस्परमया श्रुतिं कचिन्मिधगाः सुदारणः कचिन्मिधगाः स्यैते ते
वमानास्तथा कचिन्न ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥
था येनैः कृप्यमाणं श्रु जानुभिः ॥ मृगपृष्ठं कटिं जीवं सुचिकंठाः सदा रणे ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥
खं पातकिनः यापमनु नूयमुदुःखनाः ॥ तिर्यग्योनिं प्रययत्ते दुःखमिव विधा निवेतिः मनः वदुःखं गणान् द्योरा न्न
रकां प्राप्यत क्यारं ॥ संसारान्प्रतिपद्यते महापकिनस्त्वमान ॥ श्रु श्रु कर खरो ह्यराणां गोजा विमृगपक्षिणा ॥ वा
उत्तयुक्ते सानांतु वदन्ता यो निमकुत्ति ॥ कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥ कचिद्विष्णुं कचिन्मोक्षयुग्मं धिसुदारणं ॥
कृता हि सरदानां च तिरश्चां च वदन्ता ॥ हिंसाणां च पिशाचां च नो स्तेनो विप्रः सहस्रशः ॥ लूतो रीता मिः ॥ सरटः कर्कलासः

भवेदिति ॥ तद्वपरदाह इति गौतमोक्तं वर्षद्वयकृत्तुतेन सपात्रविषयं ॥ तथा त्रैमासिककादि विषयभूतो पातकाभ्यां विषयं च
 "पातकशब्दे वाच्यं चांशुली ॥ गमनस्य बुद्धिपूर्वकं द्विरभ्यासे च जातव्यं ॥ तत्र सक्तं कुमने जातं कृत्वा यदुद्दिष्टं त्रैमासिकं द्वादशमिति क
 कृत्वा विधानाद्विरभ्यासेष्विह कृत्वा विधानं युक्तं मेवेत्याहुर्विज्ञानमध्याचार्योः ॥ स्मृत्यर्थं सारं तु ॥ उपपाकमारभ्यावीचीनेषु पा
 पेषु जन्मप्रभस्य हानतः कृतेष्विदं षड्विंशत्येकप्राजापत्याविधानं धृतराष्ट्रारण्ये शक्तितावता धेनवादिप्रपाप्रायश्चाकुर्वा
 दित्युक्तं ॥ अत्राप्यज्ञानतोभ्यसद्विगुणं मतिपूर्वकेषु त्रिगुणं मत्प्राप्त्या स चतुर्गुणमित्यादि पूर्वोक्तमुक्तं ॥ यत्तु समंतुवचनं ॥ यद्य
 प्यसकदभ्यसंबुद्धिपूर्वमद्यमहत् ॥ तद्यस्य कर्तव्यमहत् ॥ पातकद्वय इति तत्रैमासिकादि विषयोपपातकाभ्यां स
 विषयं ॥ अत्रात्रादेद्वयमितियमोक्तं चेद्वयरात्रयविषयपातकाद्यत्र विषयं च प्रकीर्णकेषु चतुर्गुणपापेषु च ॥ ज्ञानप्रभृति
 कृतेषु विशेषोक्तः स्मृत्यर्थं सारं ॥ प्रकीर्णकेषु चतुर्गुणपापेषु चतुर्गुणज्ञानकृतेषु प्रतिनिमित्तं नैमित्तिका शसर्वप्रायश्चित्तं ॥ तौ
 कृत्वा तिकृत्वा द्वायणं कुर्यात् ॥ तस्यावहुकालाभ्यासे च षडगुणमिति ॥ इति सर्वप्रायश्चित्तं ॥ अथ प्रायश्चित्तपरोक्षनाथं
 पापिनां प्रायश्चित्ताकरणे पापफलनरकादिभोगप्रतिपादकानि वचनामुदाह्रियते ॥ तत्र याज्ञवल्क्यः ॥ प्रायश्चित्तमसु
 चानां पापेषु भिस्तानराः ॥ अप्यश्नापि न केष्यजेरकां न्यातिदारुणं ॥ तामिस्रं लेहशं कुचमहोरारवशात्संभ्रमं
 रौरवं कुटलं प्रतिमृत्तिकं कालं सूत्रकं ॥ संघातं लोहितं दं च सविषं सेपतापनं ॥ माहानरककाकोलं ॥ संजीवनमदापयं ॥ अथ
 संघनामिस्रं कुंभिपाकं तथैव च ॥ अथिपत्रवनं द्योतं पनं चैकविंशकं ॥ महापातकजैद्यैरित्यप्रायश्चित्तं सत्यं ॥ अन्विता यो न्य
 वसितप्रायश्चित्तामराधमा इति विष्णुः ॥ अथ नरकाः ॥ तामिस्राप्यं धतामिस्रा रौरवं ॥ कालं सूत्रं महा नरकः ॥ जीवनस्य बीचीतपना
 सेपतानः संघनः काकोलः प्रतिमृत्तिकालो हशं कुचं विसा विषमपेयाः कूटशाल्मलिः पूयनदी अथिपत्रवनं तोहकारकंड

[illegible]

१२० श्रीमच्छ्वरेत्रिगुणो॥ कुरातप्यो नैवां वजरायां दशयोजनगतस्य दशककुसुमे॥ जोदावर्था विस्त्रेवेस्म द्रुतं वजरा॥ पूरणीतायां योज
ने चतुष्टयादागतस्य स्नानं कुरु बतु वयसमे॥ पूरणीयांतद्वे॥ कुरुमरायां योजनं संख्यया कुरु सखातया॥ तुंगभद्रायां मपि॥
उपयज्जुगमे द्विगुणो भिमरथां मयियो ज्ञानसंख्याया कुरु सखा॥ कुरु द्विनी संगमे दशयोजनागतस्य स्नानं पंचदशककुसुमे
जोदावर्था याया ज्ञानवदोपादकवद्विः॥ सिंहस्थे गुरो जोदावरी सर्वजगद्वी जगद्वी समा॥ कन्यास्थे गुरो कुरु सर्वे रायां
सर्वजगद्वी वद्विः॥ सिंहस्थे गुरो जोदावरी सर्वजगद्वी जगद्वी समा॥ कन्यास्थे गुरो कुरु सर्वे रायां
कुरु सखायां मलापहारिणां संगमे त्रिशत्यो ज्ञानगतस्य स्नानं त्रिशतककुसुमे॥ श्रीमच्छ्वरेत्रिगुणो॥ तुंगभद्रा
संगमे त्रिगुणो निव्यसंगमे चतुर्गुणो॥ वृक्षे श्वरे पंचगुणो॥ मल्लिकार्जुनसमीपे पातालजंगमायां षड्गुणो॥ कावेर्वी
महानद्यां दशयोजनगतस्य पंचदशककुसुमे॥ तोप्ये राकृतं मलापयस्व नीलु दशयोजनगतस्य स्नानं दशककु
समे॥ सहापादे दशतभयः खेदे ध्यानसारे लोके द्विदिके फलप्रदा विध्य श्रीमो द्वाः द्विगुण फलप्रादाः॥ हिमाचले द्वाः
त्रिगुण फलप्रादाः॥ कुल्याः सखीः योजनगतस्य त्रिरात्र फलप्रादाः स्मृतं त्रिपुराणादिषु यथा कथं चिदुदत्तं कुरु त्रिरात्र फल
प्रादाः॥ अल्पनद्यः कुरु फलप्रादाः॥ नद्यो दिकु फलदाः॥ महानद्यः कुरु त्रय फलदाः॥ एक योजनादिषु योजनगताः स्न
वंतां हासतुल्यः॥ ततो दशयोजनता अल्पनद्यः॥ चतुर्विंशति योजनगता नद्यः॥ चतुर्विंशति योजनधिकगता महानद्यः॥
समुद्रगो श्वमहाभयाय त्रयमहानदी निव्यपदेशास्तता श्वमहानद्यः॥ उपवाससहितं महानदी स्नानं योजनादवर्गापि
कुरु समं कुलितनाभ्यः॥ पापनद्यः श्ववर्जिताः समुद्रस्नानं सर्वजगद्वीयां देवता समीपे सरोवरी संगमेषु च सर्वदा कार्ये॥ पंचदशयो
नागतस्य समुद्रस्नानं पंचदशककुसुमे॥ प्रसिद्धे वातासमीपे द्विगुणो॥ तत्र स्नात्वा तदेवता दर्शने त्रिगुणो॥ सेतुगमने त्रिशयो
ज्ञानद्वारा त्रिशतककुसुमे॥ त्रिशयोजनगतस्य रामेश्वरदर्शने

जासु विष्णु गंगादि सप्तमात्कासं जासु सप्तगंगा सुवष्टियो जनागतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं गंगादारे पयागे वाराणस्यां
गंगासागरसंगमे ॥ चंद्रगुणं ॥ यमुनायां रातियो जनागतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं मथुरायां दिगुणं ॥ मरुत्तया च वीर
शिवो जनागतस्य स्नानं च नुरवेक्षेक्षुसं ॥ प्रसासं दिगुणं ॥ यमुना सरस्वती योत्रो जनागतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं ॥ हासा पयूवी त्तरी
साकल्यदृषदती शबुद्धिपाशा ॥ वीतसा शरावती मरुद्धे धामधुमती पयस्वी द्युतवती त्यादरे वनदीषु पेचदरा योजन ॥ जमस्य स्ना
मं जेशकुसुमं ॥ चंद्रभागा वेत्रवती शरयुगोमती देवकाकोशिकी निस्य जलामेदा किनीस हस्विकी योनः पुरणा पूर्णा पुरणा वा
हृदवासा गंडकादि देव नदीषु पेचदरा योजन गतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं कौशिकी निस्य जलामेदा किनीस हस्विकी चितुदरा योजन
नागतस्य षोडशकुसुममित्युक्तं ॥ एतासु महानदीषु परस्परसंगमे योजन गतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं ॥ अत्राभिर्महानदीभिः सह
वेत्ति देव नदीनां संगमे योजन गतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं ॥ अत्रैतस्य स्थाले यात्रा योजन सरया जातव्या ॥ महानदीषु महानदीषु फलं ॥
शारंगमसन देगंगा दैफलं ॥ नदीषु नद्य दैफलं ॥ वैराच नदी नद्य दैफलं ॥ पुष्करती येषु सनिसया च प्रयाग संगमे ॥ मणमहा
नदी सितुभामे म्युर म्युर गंगपयानां युरुषे नमन मयं वदयौ अमपुण्या रणपुत्रुदेव श्रीशैलमहालय केदारं रुद्रकोटि
पुष्करं नमोदं अम्रातके म्युरं कुबु मयं भासं कोकामुखं विजये रां युरींद्रं च नदगोक र्ण मथुरामयो ध्यां हरावती गयां कांची रा
जगामेशं भजगाम मियादिमुक्ति देवाणां संवेद्य गंगासंस्कृतं लभेत् ॥ वाराणसी सर्वेभ्यः विकारं नमोदायां चतुर्विंशतियो
जनागतस्य स्नानं चतुर्विंशतिकुसुमं ॥ कुजिकसंगमे दिगुणं गोदायां पिपायये जनागतस्य स्नानं चतुर्विंशतियो
पुमव्या जनागतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं ॥ तथापयोक्तव्या मयि नुमय संगमे दिगुणं गोदा च योपष्टियो जनागतस्य स्नानं षष्ठ्युक्तं
कुसुमं ॥ तत्रैकादरा सुतथैविंशतियो जनागतस्य प्रति लोममुलोमस्नानं षष्ठ्युक्तं कुसुमं वजरासंगमे न दिगुणं ॥ सप्तगोदा वरे

म ७५

१

स १५

ह्ये
यान
नज
ग्य
मः
मो
ख
प्रि
स
वो

2

एते जे त्रिकोणोच्चगोवात्तोरसत्पात्सौम्यमित्रस्ववर्गसौम्यभेजे शोभने दृष्टा राशस्मात्ते
 यात्तोरपात्रादिकृत्ये ३२ अत्रमत्यासूतिकायाः सूनौ श्रौतादिनाचरेत् न ज्येष्ठापत्यास्य
 न ज्येष्ठे के चित्सागोपिनेष्यते ३३ दंतत्तोरनखक्रियात्रविहिताचौत्तोदिनेवारभे पानं
 ग्यारवीनिहायनवमंचसंचसंध्यातया रिक्तोपर्वनिशानिरासनरणाग्रामप्रयाणो य
 नः स्नाताभ्यक्तकृताशनैर्नहि पुनः कार्यादितप्रेषाभिः ३४ कृतपाणिपीडमृतिवेध
 मोक्षोत्तरकर्मचद्विजन्तयाचरेत् शववाहनीर्धसिंधुमज्जनत्तरमाचरेत्
 खलुगर्भिणीपति ३५ नृपानां हितेत्तोरभेषमशुकर्मदिने पंचमे पंचमे स्योदये वा षड
 प्रिसिमैत्रोष्टकः पंचपि श्रोतुतो व्ययमात्तोरकन्त्युमेति अथात्तरारंभः गणेशवि
 मवाग्रमाः प्रपूज्य पंचमाष्टके त्रिंशो गिवाकदिग्दिष्टशरत्रिकोवावुदक लवत्र
 वोनिलांत्यभादितीशतत्तमित्रभेचरोनसननौ गिशोलिपिग्रहः सनोदिने ३७ अथ विद्या

2
शुभावहः स्यात् २५ अथचौले गीर्वाणोबुप्रतिष्ठापरिणयदहनाधानगेहप्रवेशाशौले
राजाभिषेकोब्रतमपिशुभदंनैवपास्यायनेस्यात् नोवावाल्यास्तवाद्यैसरगुरुसितयो
नैवकेनूदयेस्यात् पदंवाहं चकेचिज्जहतिनमपरेणावलीलांनडग्रे २६ पुरःपश्चा
द्गोवील्येत्रिदशाहंचवाहंके पक्षेपंचदिनंनेहेगुरोपक्षमदाहने २७ तेदशाहं
योः प्रोक्तेकैश्चित्सप्तदिनेपरैः अहंत्वात्ययिकेण्येरेह्नाहंचअहंविधोः २८ चूडाव
र्षातृतीयाश्रभवतिविषमेष्टार्करिताचपष्टीपर्वोनाहोविचैत्रोदगपनसमयेतेद
शक्रेज्यकानां वारेलग्रांशयोश्चास्वभनिधनतनौनैयनेशुहिपुकोशाकोपेनैर्विमै
त्रैर्मृदुचरलचुभैरायषट्त्रिंशपापैः २९ तीणचंद्रजसौरिभास्करैर्मृगशस्त्रमृति
पंगुताज्वरास्यः क्रमेणवुधजीवभार्गवैः केद्रगेश्चशुभमिष्टनारया ३० पंचमासाधि
केमात्रगर्भेचौलंशिगोर्नसत् पंचवर्गाधिकल्पेष्टगर्मिणामपिमातरि ३१ नारादौ

3
तस्योग्रहशुभदतोवीक्ष्यमाद्रपपरे ६ पापान्तःपापयुग्मसूने पापाचंद्रः शुभो-सन
ए शुभांशोचापिमित्रारोगुरुदृष्टोशुभोपिसन् ७ सितासितादौसदृष्टेचंद्रेपदौशुभाव
मौ व्यत्यासेचशुभोप्रोक्तौसंकटेववलंतिदम् ८ वज्रंशुकेज्वेसमुक्ताप्रवालेभौमे
गौगोमेदमाकौसनीलम् किंतौवैहयंशुगौपुष्पकंद्रेतयाचि प्राग्माणिकामर्के
तमप्ये ९ माणिक्यमुक्ताफलविदुमाणिगारुत्मतेपुष्पकवज्रनीलम् गोमेदवैहयं
कव्यर्कतः स्मरान्यथोत्तमस्यमदेस्वर्णम् १० धार्यंलाजावर्तकंराहुकेत्योरुप्यंशु
केन्दोशुमुक्तागुरोस्तलोमेदमारनादोप्रवालेनाराजन्मर्तात्रिरावृत्तिनः स्यात् ११
जन्मायसंपद्विपदः लेमप्राप्यरिसायकाः वयमेत्रातिमैत्रासुः स्तारानामसह
कालाः १२ मर्यौस्वर्णतिलान्विपद्यपिगुरुंशाकंत्रिजन्मस्वयो दयास्यत्यरितास्का
सत्त्ववर्णसर्वोविपत्यत्यरिः मर्युश्चादिमपर्वयनशुभद्रेषैषांहितीयेपाका नादिप्रां
त्यनृतीयकाश्रयशुभाः सर्वेनृतीयेस्मृताः १३ षष्टिचंगतभंभुक्तचटीयुक्तं पुगाहनम्

शराब्धिहल्लव्यनोर्केषेवायाः क्रियाद्विद्वमै ॥५॥ प्रवासनाशौमरणं ज यश्च हास्यार
 निःक्रीडितसप्रभुताज्वराव्यकंपस्मिरताश्च वस्थामेषाक्रमानामसदृक्कलाः स्फुः
 ॥५॥ लाजाकुण्डलाद्यंगुष्ठनासिथापैर्निशाद्वारुभिः पुंवालोद्युतैर्जलैर्निगादि
 स्नानं प्रत्नोहोम्याचहन् धेनुकव्वरुणो वृषश्चकनकं पीताम्बरं पोटकः श्वेतागो
 रसितामहासिरजश्च्येतारवेर्दक्षिणाः ॥६॥ सूर्यात्रसौम्यास्फुजितोक्षनागसप्ताद्रिच
 सान्विधरग्निनाडीतमोयमेज्यास्तिरसामासागंतव्यराशेः फलदाः पुरस्तान् ॥७॥
 शोयोगेहेमत्वं देवशां विधास्यंति यथेति यो नंडलांश्च वारेरत्नं मेव गां हेमनाम्नो दे
 वासिन्स्यं च तारासराजा ॥८॥ राणादिगौरविजुजौ फलदौ सिनेज्यौ मय्ये सदाश
 शिसनश्चरमेजमैदौ अधान्नवद्भिभयतन्मतिवस्तसौख्यदुःखानिमासिजनिभेर
 विवासरादौ ॥९॥ इति श्रीदेवतानंतसत्तरामविरचिते सद्गूर्तचित्ताचिमणौ गोचरप्र
 करणम् अथ संस्कारप्रकरणं आद्यं जः शुभं मायमार्गं रायेष फाल्गुने ज्येष्ठश्राव

5
एयोः शुक्ले सदारो सतनो दिवा १ अतित्रयमुदतिप्रभुवस्वा नौ सितां वरे मय्येव मलादिनि
भेपित् मिश्रे परेषु सन् २ भद्रानिद्रा संक्रमेद रीरिक्ता संख्या षष्ठी दरी वैधृते पुगे मेष्ट्यो चं गो
इसृष्टो परागे पाते चायेनो रजो रं दर्शने सन् ३ अथ रजो दर्शनं स्नानम् हस्तानिलाभि मैत्रवस
धुवारयैः सकान्तिनैः शुभतिथौ शुभवासरे च स्नायादथार्नवती मृगपौष्णं दृश्य वा सुहस्ता
स्थिपान् अभिरंलभते च गर्भं ४ अथ गर्भाधानं गंगोत्तं त्रिविधं यजेत्त्रिधनजन्मर्त्तं च मूलान्तकं
दासं यौ सुमयो परादादिव संपाते तथा वैधृतिं पित्रोः श्राद्धदिने दिवा च परिघादं च स्वपत्नी
गमेभास्यन्तात हतानि मृत्यु भवन्ते जन्मर्त्तनः पापभं ५ भद्रा षष्ठी पर्वरिक्ता च संख्या भौमा
कांकीना च रात्री अतस्रः गर्भाधानं अतरे हर्कं मैत्रास्वाती विस्रवस्ववुपे सन् ६ केद्र
त्रिकोणे शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं शुभं
तीज्या षष्ठि मय्यमंतन् ७ अथ सीमंतोत्सवः विष्णु पूजा जीवाकारदिने मृगोज्यनि ८
निशोत्रादि निब्रूभेरिक्ता मार्कसाष्टवर्जं तिथिभिर्मासाथिये पीवरे सीमंतोत्सवः षष्ठि मासि

मासि शुभदैः केंद्रेत्रिकोणोत्तलेलांभारिषुवाधुवात्ममदहेलग्रेचपुंभाशके
 ८ मासेश्वराः सितकृजेज्परवींदसौरिचंद्रात्मजास्तन्यपचंद्रदिवाकराः सुः
 स्त्रीणांविधेर्वलसुशोतिविवाहमर्मसंस्कारयोरितरकर्मसमभर्तरेव ॥ इतिमी
 मंतः पूर्वोदितैः पुंसवनंविधेयंमासेनृतीयेत्यथविस्रपूजा मासेष्टमेविस्र
 विधातजीवैर्लग्नेशुभेस्यगृहेचशुद्धे ॥ अथजातकर्मनामकर्मच नज्जातक
 मांदिशिशोर्विधेयं पवीर्यरिक्तोनतियोशुभेहि पकादशोद्वादशाकेपिच ॥
 स्मेरदधुवतिप्रचरोऽपुस्यात् ॥ अथसूतीस्नानं पौस्तधुवेडकरवानहर्षेषुसू
 तीस्नानंसमित्रभरवीज्पुत्रमेपुशास्तं नाद्रीत्रयशुतिमज्ञांतकमिश्रमूलत्वाष्टे
 तसौरिवसुषट्तरविकृतिषां ॥ अथप्रथममासेपुदंतजन्मफले मासेचेस्य
 यमेभवेत्सदशानोवालोविनश्येत्स्वयं हन्यात्सक्रमतो नृजातभगिनीमात्रग
 ज्ञानादिके षष्ठादौबभूतेहिभोगमन्त्रलेखनामावंपुष्टिब्रंक्षत्मीसौव्यमयो

तानीचपिनरुक् ऊष्टीचान्नक्षेत्रावातव्याधिमान्मोगभागिति १-अथभूस्पपवेशाने
 एष्टीवराहमपिपूज्यऊजेविश्वदेविते नियोव्रजनिपंचममासिवालं वधाशुभेद्विकटि
 सूत्रमथधुवेडुज्येष्टर्तमैत्रलचुभैरुपवेशयेनौ २॥ नस्मिन्कालेस्थापयेत्तसुरमाहसं
 शस्त्रं पुस्तकं तोषनीच स्पर्णं दूषणं यच्च गृह्णातिवालस्तैराजीवैस्तस्य वृत्तिप्रतिष्ठा अथनो-
 वृत्तभक्षणं वारेभोमाकिंहीनेधुवमदलचुभैर्विंसुमूलादिनींद्रस्थानीवस्वभूपे
 नैमिष्यनमरावधुंभसोमीजलप्रे स्मैस्यैः केंद्रत्रिकोणैश्चभगारानगैः शत्रुला
 भत्रिसंस्थैस्तां हलं सार्द्धमासहयमितसमये प्रोक्तमत्राधानं वा ३॥ अथकर्णवेधः
 हितैनांशैश्चपौषावमहरिष्यपतंजन्ममासंचरिकांशुगमाहंजन्मनारामन्तसनिवसभिः
 संमितेमास्योवा जन्माहान्मूर्यभूयेः परिमितदिवसे तेज्यशुक्रेंडवारे योजावृवि
 सुयुग्मादिति मरुदलचुभैः कर्णवेधः प्रशस्तः २५ संशुद्धेति भवनेत्रिकोणकेंद्रया
 यस्यैः शुभावचरैः कवीज्यलप्रेषाणारवैरिसहजायगोहसंस्थैर्लंगस्थैश्चिदशागुरौ

४
 जनोसदृशानशोर्हसपित्रादिहा ॥ ३ ॥ अथ दोलानिष्कुमणे दोलारोहोर्कभासंचरणं
 चषुसमभैः नैरुज्यमरणंकार्यं व्यापिसौख्यं क्रमाच्चिषोः ॥ ४ ॥ दंतार्कभूपधृतिदिग्मि
 नवासरेस्याहारेणभेमदलचुधुवभैः शिश्नो दोलाधिष्ठिरयनिष्कुमणेचतुर्थमा
 सेगमोक्तसमयेकंमिनेद्विवास्यान् अथजलपूजा कवीज्यास्तचैत्राधिसामेनयो
 षेजलं पूजयेत्सूक्तिकामासपूतौ बुधेहिज्यवारेतियोहिशुतीज्यादितीहर्कनैत्रज्य
 मैत्रैः ॥ ५ ॥ अथान्नप्राशनं रिक्तानेदाष्टदशाहरिदिवसमयोसौरिभौमार्कवारात्तग्रेज
 मत्तंलग्नाष्टमलवगमीनमेषालिकंच हिन्वाषष्ठात्समेमास्पथचमृगादृष्टमंपंचमा
 दोजमासेनतत्रैः स्यात्स्थिताव्येसमृदलचुचैर्वालकान्नाशनंसत्त केन्द्रविकोण
 सहजेषुभैः ॥ ६ ॥ शुद्धेत्तग्रेत्रिलाभरिपुगैश्चवदंतिपापैः लग्नाष्टपरहितेशशिनं
 प्रशास्तंमैत्रावपानितजनुर्भमसचकेचित् ॥ ७ ॥ तीणेंडुपूर्णचद्रेज्यसत्तभौमाकीर्कि
 भार्गवैः त्रिकोणव्ययकेन्द्राष्टस्थितैरुक्तंफलग्रहैः ॥ ८ ॥ निताशीयंतकृद्दीर्घजीवी

९
रेमः मृगान्तराच्छनेस्त्रयेश्चिन्मूलपूर्विकात्रये गुरुहयेकंजीवविन्सिनेद्विषट्शरत्रिके
शिवाकदिग्मिनेतिथौध्रुवांन्यमैत्रभेपरैः शुभैरथीतिरुतमात्रिकोणकेद्रगैः मृजा ३८
अथैव्रतवैथः विप्राणां व्रतवैथनेनिगदितंगभंजनेर्वाष्टमेवर्षेवाप्यपंचमेतिनांभ
जाषष्टेजथैकादशे वैष्णानोपुनरष्टमेष्यपुनः स्याद्वादशेवत्सरेकालेयह्निगणोग
नेनिगदितेगौणानयाद्भुवाः तिप्रधुवादिचरमूलमृदुविपूर्वार्गौद्रकंविद्गुरुमिने
दुदिनेव्रतं सत् द्वित्रीशुरुद्रपैविदिग्मनेतिथौचक्रुक्तादिमत्रित्वकेपितवाप्रा
हे ४० कवीन्यचंद्रलग्नपारिणौमृनौव्रतेयमा व्ययेज्वभागंवौनयाननौमृनौसत्वे
खलाः व्रतवैथेष्टष्टरिस्फुवर्जिताः शोभनाः शुभाः त्रिषडापेखलाः कर्कगोस्थः
प्राणांविधुस्तनौ ४१ विप्राधीशोनागंवेज्यौकुजाकौराजग्यानामौषधीशोविशाच शू
द्राणांक्षत्रांन्यजानांशानिस्वाच्छावेशाः सुजीवशुक्रारसौम्याः ४२ शावेरावारतनुवी
र्यमनीवरास्तंरावेशसूर्यशशिजीववलेवनेसत् जीवेभगौरिपुगृहेविजेनेचनीचेस्या

म६

देदशास्त्रविपिनारहितोव्रती च ४ जन्मर्तमासतन्नादौव्रतेविद्यार्थिवोव्रती आद्यग
गर्भेपितृप्राणांतत्रादीनामनादिमे ५५ स्वोचस्वभेस्वमैत्रेवास्त्वाशेवर्गोनमेगुरुः रि
ष्वाएनर्प५ गोपी

10

॥ १ ॥
ब्रजधः शकुनौसकौलवेनेष्टः समः श्रेष्ठहार्चवर्षणे ॥ ३ ॥ सिंहव्याघ्रवराहरासभराजावाह
हिधतकोटकाश्वाजोगौश्वरणापुथश्वववनोवाहारवेः संक्रमेवस्त्रासेनसपीतहारि
नकपांशुारक्तकालासितं चित्रकंकवलदिग्वनाभमयशास्त्राभुंशुंगीगदा ॥ ४ ॥ त्वहोदंड
शरासतोमरमथोजं त्वशपाशौकशोक्तवाणस्त्वथभट्टमन्त्रपरमात्रंभैत्पयक्तात्रकं
दुग्धंदप्यपिचित्रिनात्रागुरुमध्याज्यंतथाशकंराथोलेपोमृगनाभिकुङ्कुममयोपादीरस
द्रोचनं यावश्चर्ममलनिशांजनमयोकालागुरुश्चक्रकाजानिवनभूतसयविहगाः प
शेणविप्राः नतः तत्रावैस्मैपकश्चंद्रसंकरभवाः पुष्पंचपुत्रागकंजानीवावुकेनकानि
नयावित्त्वार्कहर्वास्तुजम् ॥ ६ ॥ स्यान्मल्लिकापाटलिकाजपाचसंक्रान्तिवस्त्राशनवाह
नारैः नाशश्चतद्वसुपजीविनांचस्मिन्नोपविष्टस्वयतांचनाशः ॥ ७ ॥ संक्रान्तिधिसाधिर
पिशुनश्चिस्तिभेत्त्वभेनिरुक्कंगमनं नतोद्गमेसखेत्रिभिषीउनमंगमेषुकेत्रिभेर्पहा
नीरसभेपनागमः ॥ ८ ॥ नृपेक्षाणंसर्वकृतिश्चसंगरुः शास्त्रविवाहोगमदीक्षणेववेः वी
र्येयनारावलनः सुभोविधुविधोर्वलेकज्जादायः ॥ ९ ॥ स्पष्टार्कसंक्रान्तिविहीनउज्जोमा

साधिसासः तयमाभक्तद्विसंक्रमात्रविभागोः तत्तिथेदिमासौ प्रथमान्यसेतो।
 रा * न- इति श्रीदेवज्ञाननसर्जमविरचिते मृदू न विनामणौ संज्ञातिप्रकरणे तृतीयम्
 अथ गोचरप्रकरणम् सूर्यो रिसान्नोत्पुगोऽग्निनंदे शिवाल्लयो भौमशानीतमश्च र
 साङ्गपोलीभशारेणान्य चंद्रो वराधौ गुणानन्दयोश्च लाभोष्टमे चाद्यशरेरसोत्प ना
 गहयेतो दिशरेधिगामेरसाङ्ग यो नागवियौ खनागे लाभव्ययदेवगुरुः शराव्योद्यते
 नवावेदिगुणेशिवाहौ शुक्रः कनाडैगेदिनगोप्तिरुपेवेदाम्बरपवनिधौ गजेधौ न
 देशयोभान्नरसशिवाग्नौ क्रमाच्छभौ वियइहप्रहस्यामितः सतस्यान्नवेधमाहु
 डष्टोपितेयो विपरीतवेयाच्छुभोदिकोणो शुभदः सिनेजः ४ स्वजन्मराशेरिदवेधमा
 ऊरन्यग्रहाधिष्ठितशराशिरांतः स्पृष्टिमाद्रिविष्णोतरपववेयो न सर्वदेशोष्पितिकाण
 योक्तिः ५ जन्मर्तनियनेग्रहे जनिचैभनोचातः ततिः श्रीव्यथाविनासोख्यकलत्रदौ
 स्पृष्टयः सुमनिनाशः स्वावं लाभोपापइति क्रमात्तदसमभधत्वे जपस्वर्णगोदानेणा

①

2

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीमातृयोगो पुनराग्रेण वारि के नन्वे
ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीमातृयोगो पुनराग्रेण वारि के नन्वे

मन्यवेनमावः पितरापितरो नमो वा गृहान्न पितरो दत्तसतो वः पितरो देवो एतद् पित
रो वासः ॥ इति स्तवः पितृदेवसूत्रमन्त्रजेत ॥ ॐ श्रद्धामक गान् पितरमुक्तमन्त्र पार्वणाद
पिंड एत ते गसः स्वर्गं ॥ एवमेव यत्पिंडं के सुतन्नाम्ना ॥ वतो गंध उष्यद्दीपतो
जनमैरसे रुद्रसवर्णाया देहि पंचन दारजतं श्रमं च ॥ ॥ विसृष्टिकीता
मथ

चेतोहरायुवितयासहृदियोगकूलासतवोधवाप्रणतिगास्तुपराम्भत्या
 गज्जतिदन्तिनावहलास्तुरंगासंमोलनेनोनहि किंनरस्ति॥ चीराण
 किम्पाण्यनिशानिदिशन्तिनैघ्रपरिवृतोपरितोपिशुकणरुद्धगुहाकि
 मजतोचनतोपसन्नानकस्मात्मजन्निवविधाधनदुरमधोदान॥ ५॥

गमस्रस्रष्टां
कंदिनीयं
हेनदीकू
दयुननि
तांयांतिर
वावया
विश्रास
गत्येया
केनाम
नामराशे
ताः ५०

[illegible]

ॐ नमः ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ काव्यो नमः करन्यासः ॐ मा मृतात
करतलकरपुष्पाभ्यां नमः इति ॐ ॐ व कं हं प द प न मः ॐ प ज्ञा म हे
शिरःशस्त्राहो ॐ सुगंधि पुष्टि व द्य नं शिरःवा चै व षट् ॐ ३ वी रु कं
मिव वंद्य नात कवत्सा य हां ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॐ ३ वी रु कं
मामृतात प्रस्त्राय फट् इति हं पादिन्यासः ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॐ ३ वी रु कं
ग्वेद्यनं वंदे रुद्रममायतिं सुरगुहं वेदेजगत्कारणं यमं गम्य चणं म
गद्यं वंदे यमं ज्ञां पतिं वेदे सूर्यशशांकवह्निनयनं वंदे मुकुंदप्रियं वंदे म
क्ति यनाश्रियं च वरं दं वंदे शिवं संकरं इति ध्यानां ॥ अथ मंत्रः ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ व कं प ज्ञा म हे सुगंधि पुष्टि व द्य नं ३ वी रु कं मिव वंद्य नात नमो भगवते वासुदेवाय
यमा मृतात इति मंत्रः यथासक्ति जपं कुर्यात् गुह्या गुह्याति गोप्यं त
ग्रहाणां स्मृतं तज्जपं सिद्धिर्भवतु मे देव त्वत्प्रसादा महेष्टुरं ॥ ॐ नमः
गद्यं गीतं मं सुरं त्रेव्यं ग्रामे धुनं मेरेषु च प्रासने मे जने राप्या कल्पय
स्वममायतां गीतं मायनमः ॐ श्रीशिवाय नमः ॐ श्रीपारवतीमाताजी नमः

ॐ श्रीगुणेशाय नमः पूर्वस्नानादिनित्यं विद्याय संध्यातर्पणादिकंच
चित्रकंवलप्राप्तनेसमुपविश्य ॥ ॐ ग्रासनस्य मेरुपृष्ठत्रयिः सुतल
द्वेदकंकुर्मासनाय नमः ॐ ग्रां नंतासनासनाय नमः ॐ ग्रां ग्राद्या
रशक्तिकमलासनाय नमः ॐ पृथ्वीवीतपाद्यताका देवी त्वं विष्णु
नाद्यतात्वांच द्यारयमानित्यं पवित्रीं कुरुयासने ॥ १५ ॥ ग्राचमनं प्राणा
यामं ॐ कारणा ॥ १६ ॥ द्योऽशवारं पुरकं ॐ ॥ १७ ॥ चतुर्विधवादे पुरकं कं
मकेशाद्यां राधारं ॐ कारेण रेचकं ॥ ततः ॐ ग्रास्यं ॐ श्रीग्रां वकमेवस्य
वसिष्ठत्रयिः शत्रुघ्नपृष्ठदः रुद्रादेवता ॐ वीजं मृगवः स्वः इति शक्तिं
षकमंत्रजपे विनियोगः ॐ वशिष्ठं चोत्तमयेनमः शिरशि शत्रुघ्नपृष्ठद
सेनमः मुरेरुद्रादेवताय नमः रुद्रपेदे वीजाय नमः नामो मृगवः
स्वः शक्तियेनमः पापयो ग्रां वकाय नमः सर्वगो रसि च्छादिन्यासः
ॐ ग्रां वकं ग्रां गुह्यं ग्रां नमः ॐ ग्रां जामहे तर्जनी न्यां नमः ॐ सुगंधिं
पृष्ठि वदनं मध्यमा न्यां नमः ॐ उर्वारु कामिववेदनं ग्रां नमः ॐ

5

7

8

प्र.
६
मौ.

प्र.
७
ल

शुभं प्रथमेचहितीयेचप्रवासीलाभसंयुतः १६४ तृतीयेचचतुर्थेचप्रवासीकष्टतां व्रजेत् पंचमेऽल्पमृत्युः स्याद्दीर्घरो
गश्चसप्तमे १६५ सप्तमेचभवेन्नृत्यः शारदावचनंयथा अथार्धज्ञानं चैत्राद्याचतुरोमासाशुक्लपक्षतिमानवः ज्ञेयं
कंहिनीयंचपंचमं सप्तमंतथा १६६ प्रथमेऽशुभाशुभस्थानानि मृगारामात्रभाद्रादिस्य रौसिद्धिः प्रजायते देवमे
हेनदीकूलेदिव्यस्थानेषु भवेत् १६७ धिन्नभिन्नकमिखातकं दृक् स एलि एकुधिलेन सत्कुजैः कुरप
दयुतनिष्ठनामिभिः शुष्कशीवहुपूर्णचर्मणि १६८ दुद्रपावधूतैषुरिक्तहस्तोपहासकैः प्रहसनसिद्धि
तांयांनियदिशंभुः स्वयंवदेत् अथहादेशभावाः लग्नाद्भावाः तनुर्विहंभातमातसुतारयः स्त्रीमृत्युर्धर्मवित्रा
द्याव्याभावाः प्रकीर्तिताः १७० दशमेतृतीयेपंचपंचमेनवमेदश दशपंचासुमेतुर्यविंशतिसप्तमेतथा १७१
विष्वास्तुनहृष्टैर्नाय्येषुस्थानेनिरूपिता ग्रायेययेधनेलग्नषष्टेस्तुनहृष्टयः १७२ विवाहेसर्वमं
गत्येयात्रादौगहोचरे जन्मराशेः प्रधानत्वं नामराशिं नचिंतयेत् देशोग्रामेनहेयुकेसेवायाव्यवहार
केनामराशेः प्रधानत्वं जन्मराशिं नचिंतयेत् १७४ काकन्यावर्गशुद्धौ चेवादेयनेसरोदयेकंठे पुनभूराणे
नामराशेः प्रधानतः १७५ शीर्षस्यादूरः कोडः कारववस्तिगुदोरवः जानुजंघाहृदोर्ज्ञेयो मेषाद्याराशयः स्म
ताः १७६ इतिसारदाकृतप्रथमचंद्रेश्वरः समाप्तः रामकृष्णेन कर्षितमुंगारये सवत् १८५३ ओ म

1

५

प्र. ४
६
रमीपले

२

प्र.
६
मीपसौ

गांसितेपते चंद्रोवापुदये गते जल राशि स्थे वदे हर्षे १४२ अथ परिवेशः रविशशि परिवेशो पूर्वया मेच पीडा रविश
शि परिवेशो चाति वृद्धिर्हितीये रविशशि परिवेशो धान्यला मस्तनीये रविशशि परिवेशो रक्त पंकश्रतुर्थे १४३ बुध
श्री को सजलां कुरुते मही तयो रंतगजौ भानौ समुद्रमपिशो घयेत १४४ हो लग्न हो नृ पसं हो मंत्र यो घुंति
न राधि पंचत्वा रोज्यनाशाय पंच घुंति जगत्र ये १४५ यो छे पंचशानि विद्यान्मा धे पंचरविस्तथा फाला ने
पंच भो माश्र मही नाशाय केवलं १४६ गुरु गे हे यदा मंदो मंदो गे हे यदा गुरुः तदा गुरु भयलो के जगदुवा
दरायणः १४७ मीने मे वष कन्य का तुला वश्र के वर विजो ये दा नदा यांति नृ मिषत यो य माल पं दू र
या द्य परिधी डिता जनाः १४८ गडुर्मंदो मही जो रविशशि भू गुरु जो गुरु यो वा कृति श्रुत पुत्रः यद्येव मे कुरा
शिं गन हगण सहितो य स्थ क स्थ प्र काले १४९ हा हा भनत समस्त पुरन हार द्य य ध्रु म गन पाणा प्रा ले य
मृमिके पं मन जदी य करं सर्व संहार मेकं १५० दी प्रसंगगतः खगो निज गे हे स्वस्यो हिते हर्षितः प्रांति यो
भन वर्ग गश्र खचरः शक्रः सूर्य द्मि भा कूल प्रसादिकालः स्वनी च गहो ग दीनः खलः पाप युक् खेदा यः
परिधी डश्र खचरैः स्वप्रो चाने पीडितः १५१ अथ म्याया अघं नागनखे द्रुमं च वि कृति वं धंधने शेषं मं छो डा ख्य वि
मं स मं चतरुणं सर्वा परं सूर्य भा क १५२ सवी र्यो कुज जौ २ पाखेट सिद्धि र्दा वी र्य ही ना वि मोस्तः जलारवे
दमादु सवी र्ये गहर्दे जलाघो न गाघो न गाखेट मादुः अथ भोजन चिंता लाना धियो भोज्य दा ता सुखे शो
भोज्य मीरितं वुनुत्ता मपदः कर्म पति भे क्ते ति चिंतयेत् अथ चंद्रवर्णीः मे घे व घे सिंह गते रक्तो दं ह स्त्रियां
मीन धने च पीतः तुलालिक के वुच श्रु क्त वर्णी म गस्थिते सिंह गते च कृष्णः १५३ रक्तं चंद्रं भवेद्यु दं श्रेत चं
दार्थ नायन पीत चंद्रं भवेत्सिद्धिः कृष्ण चंद्रं मति भवेत् १५४ अथ दूरस्थान वा ३ ति प्रलः वास्तु ति धि योग
सुघटिका परिकीर्तिताः चैत्राद्यागत यो मास प्रवासीना मसयुता १५५ स प्रभि श्रतरे जग शेष चैव शुभा

3

स्थि
नीय
गाण
नखे
नाग
नने
गसेः
यवि
मश्र
तानिमा
५ ति
जो।
वेनि
या
युद्ध
त्रशे

५

६

धि

वा

4

१३१ अथादधिकेनयकद्वयेन १३१ अथगुप्रप्रश्नः विवादेशावृत्तननेरण २करेतथा कुरेम्भूतौ १३२ नयोरायः कुरेम्भूतौ
 नयः १३२ अथदुर्गमः प्रश्नः पावैः सख ४ योम १ गतेः परंपत् प्रवेष्टुं तं येनन रे श्रेण स्वधेचनस्यत्वचिरे
 १३३ लने १ सन ४ स्थेद शमेच १ जीवे सौ प्रभूतं परिस्तराच्च विगत्सतेदुर्ग
 १३४ अथसंधिप्रश्नः नराशिसंस्था ३ दये प्रभाः स्पृष्टायाय संस्था प्रय
 १३५ संधिकुपीतसहृष्टिर्लनेस्याच्चतयोमि
 १३६ कर्कतौलिववाश्रदयुक्ता प्रभनिरीदिताः पञ्चीकाले
 १३७ योषिद्वहास्थिताशवाः पश्यन्ति स्त्री नवाशकं लग्नस्थः स्यात्तदालाभः
 १३८ अथपुत्रप्रश्नः काताभिधानं गुणितं मुनीद्वे ३ तिथ्या युतं नाग २ तैचशेषे समे
 १३९ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः तिथिवारेचनक्षत्रं गुर्वणी
 १४० पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४१ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४२ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४३ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४४ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४५ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४६ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४७ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४८ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १४९ पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं
 १५० पुनः प्रकारेण पुत्रप्रश्नः पञ्चत्यापितमंदरेपितगृहाभिर्याद्वरं योषितः पत्युश्चापितदीपसं

प्र.
५

तीयेवाविलगनादस्यवासयान् ४ सोऽस्याः कुर्वन्ति न स्यान्निचाग्रमंच प्रवासिनः ॥ ११४ ॥ मार्गस्थपथिकं वृत्ते घृते चर्द्धेयवस्थि
तः मार्गो ज्ञापरोवेति पृथिकागमनेनदा ॥ ११५ ॥ लाभेशाकर्मधिपघ्नः पेचकार्यः शुभं सिध्यति पृथकस्य तृतीय
गोश्चनवमेधनेच २ कर्त्ता स्वकार्यं स्वपुरं प्रयाति ॥ ११६ ॥ शीतोऽश्रुलाने अरवित्रयानाके दृष्टितानां शुभं चरणं
शुभमहैः संयुतवीलितानां श्रेष्ठं फलं यस्तमसमुहाणां ॥ ११७ ॥ अथ दिनसंख्या ग्रहः सर्वत्र मबली लग्नाद्यस्मिन् नरे
स्थितः मासेस्तत्संख्या केर्निर्वृत्तियातु रादिशोत् ॥ ११८ ॥ चंद्रदिनानि वाच्यानि भातौ मासावधि वदेत् जीवेलग्नानां
ते चैव वर्षावधि विहास्यते ॥ ११९ ॥ प्रथमा सावधि लोभो भौमैलनिसमादिशेत् ४ मासावधिको लाभो राहो लग्ने
समादिशेत् ॥ १२० ॥ विलग्नचंद्रांतरभागनिघ्नं यात्रा विलग्नं स्वगणे विभक्तं ३ प्रायति रात्रौ खलु लब्धमासेः
दिने धीमिप्रयथा प्रदेशं ॥ १२१ ॥ गहो विलग्नानां घनमेव गृहेततेनाहताद्दशरात्रयस्तु तावदिना न्यागमनस्य वि
द्यानिवर्तनं वक्रगते गृहे स्तु ॥ १२२ ॥ अथ शीघ्रागमनप्रश्नः तिथिप्रहरसंयुक्तांतरकावारमिश्रिता सप्रमिप्र
० हरे द्वागशेषं चैव शुभं शुभं ॥ १२३ ॥ प्रथमे संस्थितिस्थाने द्वाभ्यां मार्गगतं वदेत् तृतीये चार्द्धमार्गस्थं चतुर्थे द्वाभ्यां नि
दिशेत् ॥ १२४ ॥ पंचमे पुनरावृत्तिः षष्ठे व्याधिं समादिशेत् शून्ये मृत्युं विजानीयात् ॥ १२५ ॥ ति
थिवारं च नक्षत्रं पाथनामाक्षरं तथा एकीकृत्या मुनिभागे ज्ञातव्यं चागमो विधिः ॥ १२६ ॥ स्थानमेकेन वा लो
हि च चितो पीदित्तीयके २ राग ३ वेद ४ जवेत्सार्गे पंचमे ५ गृहमागतः ॥ १२७ ॥ षष्ठे रागे भवेत्किंचित् शून्ये मृत्युं विनि
दिशेत् राविं गारकोदरे मार्गे च गुरुशुक्रयोः ॥ १२८ ॥ बुधचंदो समीपस्थौ शनि राहु स्थिरं वदेत् विचार्य सुधिया
० कं किं पुनः कथनेनेते ॥ १२९ ॥ अथ युद्धप्रश्नः युद्धभाविनि चैत्रमे लग्ने शसप्रमाधिको शत्रु स्यात्तातदा युद्धं
भविष्यति न चान्यथा ॥ १३० ॥ अथ युद्धे जयप्रश्नः अयोस्त्रिगुणनाम ३ तत्कालं तिथिनापि युक् चेद्दि ३ हतयत्रश

म

कंशुनौ लोहांगहौ चास्तिकमौतिकं अथ प्रकारांतरेण प्रष्टुः मेघोक्तो वषः श्वेतो हरितं मिथुनमेव च पाटलः कर्कटो
 राशिः धूम्रवर्णश्चकेशरी १० विचित्रवर्णकन्या च कर्पूरवर्ण तुला धरः अलिः पिशुंगवर्णश्च पिंगलश्च धनुर्धरः ११
 मृगः कर्पूरवर्णश्च कुम्भश्च भुवर्णकः मीनस्तु मलिनः कात्या राशि वर्ण उदाहृताः १२ अथ गह्वराणां वर्णमा
 ह गौरः शशी चंपक सन्निभ नीलो पिमानुश्चापि शंगवर्णः प्रापाटलो भस्म मही सुतः स्यात्त्रीला भस्मोपि च गो
 रवर्ण १३ मृगः शनिः काचरुचिस्तथैव कस्तूरश्च राहुश्च वटंति वर्णः विज्ञाय वर्णान् प्रवदेत्सु निश्चितं स नोपहास्य
 व्रजनीह लोके १४ अथ गमगमप्रष्टुः त्रिकोणो १५ कुजात्सोरि शुक्रज जीवाय दे कोपि वा तो गमो कीं शी वा
 वलीयांस्तु मध्ये तयो र्यो गतः स्यात्स्वकीयां दिशं प्रत्युतां सो न ये च १५ चरोदये शीत कारो चरस्थे पापमहैः संयुत
 वीक्षिता यात्रा भवेत्सौरव्य जयाय सिद्धौ कस्याणदात्री निरुपद्रवा च १६ स्थिरोदये शीत करे स्थिरस्थे पापम
 हैः संयुत वीक्षिते च प्रष्टुः प्रवा सो न भवेत्सधा त्रिः तिथिप्रदिष्टा शुभसिद्धयः स्युः १७ हंगोदये हंगगते हिमांशौ
 पापमहौर्दृष्टि युते न सोम्ये प्रष्टुर्निश्चिः परदेशया न लेशार्थ नाथो रिपुनाशनं च १८ कुरेकलत्रे व्रजते य
 दर्थं तत्कार्य नाशो गमनं च न स्यात् पापमहैः कर्मगतैर्न यात्रा स्याज्जेष्वंधोर्न पतेर्निषेधात् पापमहि ३ ला
 भ १९ अष्टाध्वगतैश्च पापैः प्रष्टुः प्रयाणादिपु संलयः स्यात् मा गिनि वृत्तिश्च रासातलस्थैः भवो शुभैः केन्द्रा
 नैरसिद्धिः ११ लज्जेश कार्यधिपतिश्चालने केन्द्राय गोश्रेष्ठ फलं प्रयाणात् धनस्थिते भूरि धनस्य लाभ
 सूर्यचयातुः सूर्योपदाः स्युः ११ लज्जे शुभे देहसुखे शुभो ज्योत्सो रव्याधीलाभः शुभकार्यसिद्धिः सुखं स्थि
 ते सौरव्य जया र्थलाभाः स्युः कार्यसिद्धिर्विभवस्य प्राप्तिः ११२ शुभे सगो यत्र च याति गंतात वा स्तिर म्मा धनवा
 हना पिः धनस्थिते सौरव्य जया र्थलाभः मनोरथं स्याद्भुभ कार्यसिद्धिः ११३ अथागनप्रष्टुः द्वितीये नारत्रि

म

म
शो

प्र
४

स्पर्शप्रौभवे चंद्रसद्विशेषो रधिपोऽगो दृश्यते चंद्रमा प्रसेतदानसं चलयते २५ चंद्रोपदिभवे च्छाने तदा पूर्वग
 तो भवेत् दशमस्थानगे चंद्रे तदा विज्ञेयं च दक्षिणे २५ सप्तमे च भवेच्च दशमदा विज्ञेयं च पश्चिमे चतुर्थे च भवेच्च
 दूः तदा सोऽपि न गच्छते २५ सप्तमा चंद्रो भवेद्यत्र न प्रचो रं मुहं वदेत् वा स्यात् त्रियो वैश्वः प्रोद्गो वा स्वज
 नो गता २० भ्राता पुत्रश्च भृत्यश्च स्नुषा स्यान्मघको यम मेवादिश्रुक्रमा चो रं नात्मे चारा शितु ल्य क दृ
 ग्रधमं देहानां मध्यलोचनं च सलोचनं गणयेद्रोहिणी पूर्वसप्रवारानननुक्रमात् २६ ग्रधे च लभते
 श्रीपुंकाष्ठे चैव दिनत्रयं विपदे च मासि मे के स्यात् पश्चिमे दृष्टिर्न लभ्यते २७ वस्तुत्तरगुणो योगः त्रियुतः पंच
 हत तथा एकै न स्वगदेहो यं हि तीये बहि रेव च २९ तृतीये नगरे चैव चतुर्थे स्थान सन्निधौ पंचमे न प
 विनो देन हतं ते नैव बुध्यतां ३० प्रकारान्तरेण प्रश्नः चरेद्दूरं विज्ञानी या स्थि रे गह गतं वदेत् हि स्वभावे
 वदेद्वा संलग्नं त्रिविधमादिशेत् ३१ ग्रध प्रकारान्तरेण प्रश्नः अग्निभे न्न ध्येतो लेख्यं पूर्वादिषु त्रिकं त्रि
 कं यस्या चंद्रस्य नक्षत्रं तस्या नष्टं धनं वदेत् ३४ चंद्रमादग्निपर्यंतं गणनीयं भूमंडलं त्रिकं त्रिकं मध्य
 तः स्यादग्निभे सार्गु उच्यते ग्रधद्वयलाभप्रश्नः यदीशमगुणः कार्या तदर्थं मिश्रितो तरेः सप्तभिः प्रदरे
 द्वागं विषमेलयि स मे न्यथा ३६ ग्रधस्त्री पुमे लक्षणां कुमारिका वा लक्षणां वधु प्रवदो शनिः
 सूर्यगं प्रसतां स्त्री कर्कशां भो मसितो विधेते ए वं व्ययः स्यात्सुरुषे चैव ३७ ग्रधमुष्टि प्रश्नः चर्तु
 लचंद्रो मा भ्यां नीवे दीर्घं प्रकीर्तितं चतुरस्रबुधे भानौ शुक्रे मा भि क मा दिशेत् ३८ ग्रध वस्तु नि
 लयः चंद्रे लाने भवेद्वा प्यं बुधे स्वर्णं मुदा हतं गुरो रत्न युत हेमं सूर्य भौ त्रिकं मय्यते ३९ कुजे र

१	२	३
४	५	६
७	८	९

दि

रु

माहुरे योज्येति निर्माज्यं तथा बुधैः ६२ एकेन केशना हेया द्वाभ्यां कार्यं संप्रभवः विशेषे सर्वसौर्यानि प्रलेप्तेया वि
कृष्टाः ६४ तिथौ प्रतिपदादि स्यात् कारादौ तु दिवाकरः अश्विन्यादि च नक्षत्रे योगा विष्णु भकादयः सर्वसराः
प्रभवादौ हेयमेवं तु निश्चितं ७ अथ मूकप्रश्नः एष्टमे कंदिगणतमे केन सह संयुतं त्रिभिश्चैव हरेद्भागं शेषं
च फलमादिशेत् ८ विषमां के जीवचिंता समेधा तु प्रकीर्तितः अन्ये मूलं विज्ञानी यात शारदा वचने य
था १२ यो मरुष्टिर्मवेज्जीवो मूलं भूष्यावलोकने समा विलोकने धातुः ज्ञेयं केवलं दृष्टितः १३ पूर्वस्यां
धातुचिंता च जीवदृष्टिणस्तथा उत्तरस्यावदेन्मूले पश्चिमे मिश्रितं पुनः १४ शिरस्यर्षेण वदेद्भातुः मूलपाद
स्पर्शने बाहुवक्रशिरस्पर्शात् जीवचिंता सुखावहा १५ हृदोदरस्य संस्पर्शाद्भातुचिंता च मध्यमा गुहादधा
ण संस्पर्शात् प्रथमं मूलचिंतितं १६ मानुजं च कटस्पर्शात् जीवचिंता सुखावहा कटस्पर्शे च मध्यं च शारदा व
चने यथा १७ अथाक्षरप्रश्नः अग्निभातगणसे चोद्रेति धिक्कारसमन्वितं प्रस्नाहुरे असंयुक्तं सप्तभिमीगः
माहुरेत् १८ अस्ति १ नास्ति २ मृतं ३ लाभं ४ कल्याणं ५ कीर्तिनाशनं ६ शेषफलं विज्ञानी यात शारदा वचने
यथा अथ राजमानप्रश्नः प्रभोर्नामगुणो र्हेन्यात् घटीभिर्व्युक्तं नेत्रं मादिशेत् १९ विषमां के जीवचिंता समे
धातु प्रकीर्तितः अन्ये मूलं विज्ञानी यात शारदा वचने यथा २० यो मरुष्टिर्मवेज्जीवो एकेनाल्पमानं स्याद्वाभ्यां
मानाधिकं भवेत् अथ --- प्राप्तिप्रश्नः स्ववर्णस्त्रिगुणा कार्यं वस्तुवर्णं वस्तुपुक् द्विरने शेषं नू
यात समे प्राप्ते समे न्यथा २१ अथ नष्टवस्तुप्रश्नः लान्त्रिः ३ कर्मा १ मनः ५ मित्रं ४ धर्मं ६ लाभं १ धी
मेः १ सौम्यं रवौ वलान्वितैः केंद्रत्रिकोणा एमला भवजैः पापैर्भवेत् अथ नष्टवस्तुलाभः २२ केंद्रत्रिकोणा
वित्तसंस्थेः पापानहे प्राप्नुमवीक्षिते अस्मै मीमिः खलु वित्तं नष्टं नाशो भवेत् न्यधनस्य वापि २३ य

३

दिभेदेर्नानाविधं स्मृतं अथ गौरकं वृत्तं यद्यन्यर्हं प्रविश्यैव स्वर्हं च स्थेय्यशालवान् गौरकं वृत्तमेतत्
पहोनेनाश्रुभं स्मृतं अथ खञ्जास्मात् अन्वोधन्वीदुर्भयोनेशशालानवायुतिः ५४ खञ्जासरो
नश्रुभदः कंवलफलनाशनः अथ रट्माह अस्तनीचरिवक्रहीनभादुर्वलो मृगशिलंकरोति चेत् ने
तुमेष न विभृयते महो नो मुखेपिनसकार्यधाकः ६ केद्रेष्यप्रायोक्तिमांयुनक्ति भूतादितो नश्यति
कार्यमेतत् प्रायोक्तिमस्योयद्विकेंद्रयानं विनश्य पूर्वभुवती दपश्चा ६१ अथ दः फालिकं मंदः स्वभोज
दिपदस्थितश्चेत्पदोनशीघ्रेण कृतं स्थशालः तत्रापि कार्यं भवतीति वाच्यं वक्रादिनिर्वीर्यपदेन चेत्स्यात् ६२
अथ दुष्टकृष्णद्विवीरः वीर्येति तौ कार्यविलग्ननाथौ स्वर्धोदिगेनान्यतिरोयुनक्ति अन्यो यदाहो वलिने
तदा न्यसहाय्यतः कार्यं मुशंति संतः अथ नवीरमाह वलीराशयतगो न्यर्हं गामाटी प्रांश केर्महः दत्तै
न्यस्मै कार्यं करस्तवीरौ कार्यलग्नयोः अथ दुराः समानात्वेन प्रहमेत्ये मन्त्रजुरः रिगहो नीचगे व
क्रगामी कुरैर्य क्रोः अस्तगो वापदिचमुष्णशिली कुरनीचाग्निभस्यैः हनरस्या कुरदसा अथ १२ रिपुधृमनिगे
६ रिप्यशालं विधत्तः कुर्वन्वानिवलेयस्वगृहे न गभजे रादुपुच्छास्यवर्त्नी ६३ इति श्रीप्रह्लवदेष्टव्यरेषोऽश
योगः समाप्ताः १६ मनसि धत्तं कार्यं भविष्यं न वेति प्रह्लः ज्ञाने प्ररोशीत करोय केद्रेष्युने स्थशाले श्रुभवीति
तेच केद्रात्परर्हं भवेन्नकार्यमापोक्तिमस्य त्वश्रुभे स्थशाले ६४ अमकं मकार्यं भविष्यति न वा प्रह्लः
लग्नाधिनाथो न निशाधिनाथो श्रुभे स्थशाले च श्रुभे च तदुच्ये तत्कार्यं कर्तुं व्रज लग्नपेदे पापे स्थशाले व
जनेन तद्वदिशेत् ६५ अस्मिन् वर्षे कीदृशं फलमिति प्रह्ले तिथिवारर्हं योगाश्रयं संवत्सरयुजिस्तथा प्रह्ले

त्रिविधेषु चंद्रमाः ४४ कुजसंज्ञिषु च चान्यत्र चिंतयेत् भावानपीत्यंशस्मांस्यु रिक्तांशु रिषवो
 शुभाः ४५ विज्ञेयं प्रभाकरत्वं जौष्ट्रेष्वा नार्गवशीतम् जगुरु समधातु च पवनौ राहु मेदगौ ४६ अथ प्राच्या
 दय ईशाः प्राच्या दीशाः रवि सित कुज राहु यमंदु सोम्य वाक्पतयः दी एं दुर्क यमा रापाया स्तेः संयुतां सो
 म्याः अथ घोडशयोगात्प्राग्गिकु वालैः परं दुवारस्तथे स्पशा लो परं ईश राफा नक्तंततः सा प्रमयां
 यममा ममा कं वलतो गौरिकं वलमुक्तं ४७ खला सरं रहु ममो दुफालिकु स्पुचदुमो स्यदि वीरनामा न
 वीरकु स्योदुरफा प्रयोगाः स्पुः घोडशोः कथयामिलत्मा ४८ चेत्कंटे के पणफरे च खगाः समस्ताः स्या
 दिक्काल इति राज्यसुरवाप्तिहेतुः प्रापोक्तिमिध दिखगाः सकलं दुवारो न स्याच्छुभः कुचनता न क
 शास्त्रगीतः अथो स्पशा लमाह दृष्टो सत्यो प्रोक्तदी प्रांशभागे मंदातवे टाच्छी प्रखेटो यदत्यः प्रेशे सु
 त्यः किं चिदुनसदेष्टु प्रा लदी प्राशमावः अथे सगफः शीघ्रो यदा मंदगते तथैक मप्यंश मत्येति तदा यो हि
 गो मय शास्त्रः सत्यः कार्यलयो न सरिके खलो स्ये सोम्ये न हित्वा जमते न चिंत्ये ५१ अथ नक्तमाह लग्ने
 शकार्यधिपयोर्न दृष्टिर्मिथो यत न्मध्यगतो धिशीघुः ज्ञादायने ज्ञेयदि पण संस्थ न्यस्ये दयान्मत्रहि
 नक्तमेतत् अथय मया मप्ये स्थितो मंदगतिस्तु पश्ये दी प्रांश के दी वधशीघुतस्तु नीत्वामहायच्छति मं
 दगाय कार्यस्य सिद्धौ यमया प्रदिष्टः ५४ अथमण वक्रः शनिर्वीयदिशीघुरवे टात्प्रात्पुरस्तिष्ठति तु य
 दृष्ट्वा एक दी सप्रदी भुवा दशावापश्य च्यां शैरधको न के अत नैजो ररे न्कार्यपदेष्टु शा ली स्थितो वि
 वासौ मण्डु शुभेन ५६ अथ कं वलमाह कार्यलाने शयो रिष्वालो त्रै हि स्य शा लतः कं वलं प्रेष्टु मथ्या

10

मानसुखासुखं जातिः जातिः शीलं च मतिमान् लज्जानात् सर्वविचिंतयेत् १८ सुवर्णरूपरत्नानि धातुद्वयं सुरा
धनेर विक्रमेऽभ्यासः भृत्या अपितु सुवचनसाहसं १९ वारिकाखलकक्षेत्रमहोद्यधिनिधीनिह विवरादिप्रवेगं २०
चपश्येत्पातालतोऽधुधः २० गर्भापत्यविनेद्यानां मंत्रसाधनकोरवि विद्याबुद्धिप्रबंधानां सुतपस्यानाहि
निर्णयः २१ महिषीरिपुसंगामगवोक्षकूरकर्मणो मातलातंकशकानां रिपुस्थानाहिनिर्णयः २२
कणिज्यं व्यवहारं च विवाहं च परिमहः गमोगमकलित्राणि पश्येत्पातककरप्रतः २३ युद्धं कटकं च वहने
नष्टं च विस्मृतं मार्गस्वरूपं सर्वं च सप्रमस्थनतस्तथा २४ नद्युत्तारे च वेधस्येदं गेहं संकटे नष्टे दृष्टे
रणि व्याधौ धिद्रेहं गीहवेत् २५ कापीकूपतडागाश्च प्रपादे वरहाणि च दीक्षायां मठधर्मधर्मा निमित्तं च
श्रमनि राज्ञ्यमुद्रापरं पुण्यं स्थानं विप्रप्रयोजनं यद्वाद्यादियोमवत्ताते व्यामस्यानाहि निर्णयः २६ गजाश्च
यानवस्त्राणिसस्यकांचनकन्यकाः विद्वानविद्यार्थयोर्लामं लक्षये लामलानतः २७ त्यागभोगवि
वाहेषु दानेषु च कश्चि कर्मणि व्ययः स्थानेषु सर्वेषु विद्वि विद्वान्ययं व्ययान् २८ अथेष्टकालनिर्णयः भाग
वारिधिः वारिराशिः शशिषु १४४ प्रादुर्भूताद्ये बुधाः सङ्केवाणा पक्षपीठयो निविधिषु १५ स्थानककटाद्येषु
नः पादेः सप्रमिर्निवितैः प्रथमकैर्मुक्तादिनाद्येदलेहितैकां घटिकां परे च सततं दत्तेष्टकालं वदेत् ३
अथ सामान्यनिर्णयः पूर्वपश्यति रविजस्तृतीयः दशमेऽत्रिकोणमपि जीवः चतुरस्रं ४८ मभिसुतर
सितार्कबुधहिमकराकलत्रं च ३१ अथ दृष्टिः दृष्टिः स्याच्च वरपंचमे पवलवतीपुत्यस्तनः स्नेहदा
पादानां ४८ खिलकार्यसाधनकरीमलापकोरयोच्यते ३२ नितकरीतृतीयमवनेऽकार्यस्य संसि
दिदा ३५ अशानाः कथितान् तृतीयं भवेनेषां दृष्टिः ३६ दृष्टिः पादमिता चतुर्थदशमेऽत्र

वि

संकेतः

३
२

मन्त्राभावात्सुता अन्योन्यसम्प्रसन्नतयेकमवनेप्रत्यक्षवैशिविलाहः दुष्टदुक्त्रितयं ह्युताहय
निर्दकार्यस्यविध्वंसकत्वं संजामादिकलिप्रददशादमाः सुदीदशांशान्तरे ३३ स्वीदभोमगुरवोस
शुक्रशानिराहवः स्वस्मिन्नित्राणिचत्वारिष्वरस्मिन्नात्रवः सुताः ३४ मयतात्कालकमेत्रीमाह
यस्यनमित्रदशासहद्विपुदशाशत्रुः समस्वन्यया निध्याप्यका १२ एतन्नाक ३५ शीलः विचराः
१२ स्वीदिदंशांशकाः चक्रेवान् १२ गच्छतेवलवतीमध्याययावेशानि त्येकदेविदं १२ चतेथजन
नीत्येकेविदः सुरयः ३५ अथस्यसुकृत्यमाह गतेर्यदिवसाद्येनगतिनिध्नीखखदृष्टः हतालभ्य
मशादिकंशोध्यो ज्येष्ठस्यस्योभवेदुहः अथचंद्रस्यस्यमाह खखड्ड ६ भयानंभोगोहतेतत् खतर्क
६ धृतिष्टेपुयुक्तंदिनिधुनकाप्रं १२ शशीभागपूर्वस्तभुक्तिः खखाभासवेदाः ४२... भोगोनेनभु
ताः ३७ अथगृहाधियाः मेघवृश्चिकयोर्भूमिः शुक्रोवधतुलाभूतोः वृधकन्यामिथुनयोः प्राक्तः
कर्कस्यचंद्रमाः भवेत् स्थानीनधनिनाजीवः शानिर्मकरंभयोः सिंहस्याधिपतिः सयः कथितो ग
णकोत्तकैः ४ अथगृहचक्रस्वरूपं भागवेदजलचरोजजीवोगामचारिणो राहुद्वितिनमंदाकी
नुवतेरण्यचारिणः प्रभातमिंदजगुरुमध्यंहेरविभूमिजो अथराहेभागवेदसंध्यामंदभुजंग
मो ४२ अथोच्चनीचानि मेघेवविर्विचंद्रोमकरेचमहीसुतः कन्यायारोहिणीपुत्रः गुरुं कर्कं रुवे
४३ शानिस्तलेपि उच्चः स्थानिथुने सिंहकासुतः ३३ आत्सप्रमगानीचारशोवा यदिचंशके ४३ अ
थमहाणावलमाह लग्नकर्म १ सन्तुर्ग ४ य १२ सुतापकेषु १२ वलीग्नहः यथादिमविशेषेण स

१३
 वरसापुत्र मलिनतलपुत्र
 गतनोदिकाः नृपुत्रसु
 रं नृपुत्रवत्पुत्रवत्पुत्र
 पुत्र

मे २०२ मी
 वर २५ मी
 मि २३ म
 मि २३ म
 मि २५ म
 क २० म

ममिन्नादिनरुत्ताणि वसिष्ठः प्रागननादिकाः
 तस्मिन्नादिनरुत्ताणि वसिष्ठः प्रागननादिकाः
 नार्कदसुकादिनात्रिकोत्तं वत्ता एमं पुनवपाशिव्या
 पयंतित्तुपी एमसप्रमवत्रिखत्रिकोत्तं गुरुः कमेण ॥ १

प्र. च. १

जंगलपतये नमः प्रथमचंद्रे श्वरोभिधीयते गंडुलस्थली गलिदमंदमंदप्रवाहैर्माघतहिरेफमधुरस्वरदनकर्णः
हर्षादिवालससमीलितनेत्रयुग्मे विद्युच्छिदे भवतु भूतिपतिर्गणेशः १ सत्त्वरजस्तमश्चैव लाभप्रप्तस्तथैव च
कार्यकदा भविष्यतीति मुक्तं कार्यमेव वा २ मूकप्रक्षोभं कप्रक्षोभं मूकप्रक्षोभं च गमागमो च यात्रायां शी
घ्रगमनमेव च ३ युद्धसंनिधिं मूकप्रक्षोभं च विवाहपुत्रप्रप्त्यर्थः शुभमया शुभे ४ वृष्टिचक्रं च प
रिवेशं गगयाभोजनमेव च रविमध्यं चंद्रवर्णं मैत्रपक्षस्तथैव च ग्रथसत्त्वरजस्तमादिनिर्णयः यामार्
चंद्रसंयुक्तं निधिवारसमन्वितं त्रिभिः श्वरोद्गांगशेषसत्त्वरजस्तमः ५ सत्त्वशीघ्रफलं वाच्यं रजोबला
समध्यं तमसा निष्फलं कार्यं शारदावचनं यथा ६ शीतांशुलग्ने श्वरवित्तनाथा परस्परसंयुतवीत
तांशु धनेस्त्रिकोणोदयगो ७ पयदास्यस्तदार्थलाभप्रवदेन्नराणां ८ लग्नलोभयति लगेलाभेवालग्न
लाभयो लगेलाभधियोवापिलाभे ९ लग्नाधियो भवेत् १० एकोपि हियदायोगस्तदालाभस्तु निश्चितं
इदमेव विशेषेण लाभस्वामी स्वरूपितः ११ लग्नलाभपयोद्विः लगेलाभकरामताः लाभः सर्वस्वगो
ष्टालाभः पूर्णो भवेत्तदा १२ लग्नयोयदि धर्मेशः शुभदृष्टि युतापि वा लग्नयोवात्रिकोणस्थः १३ चंद्रा
नेहोमकारकः १४ चंद्रं विजानीयात्स्थिरे लाभः स्वमंदिरे हि स्वभाववहिलीभोगहयोगवशाद्भव
त् १५ चंद्रालग्नपतिर्विधुनयस्यामतोयदि तदा धनलाभः स्याद्विपरीतोस्तु लाभकृत् १६ ग्रथ
लाभप्रक्षेधने १७ शुक्रेंदुगुरवो धने शोवातिलाभकृत् लाभे १८ लाभेशसदृष्टे लाभेशुक्रेंदुगुरो विधौ
१९ लाभो भवति भाग्ये वा धने वा चंद्रयोगतः कार्यं श्वरं लग्नगतं प्रपश्येत् लग्ने श्वरासिद्धिमुपे
त्तिकां १६ यद्यपि लग्नं यदिकेंदुनाथः कार्यं धिपं कार्यं गते प्रपश्येत् कार्यं श्वरो नेह तिकां
नेह लग्नं च तत्कार्यं विनाशमादिशेत् १७ ग्रथकार्यं न शक्यं वर्णयति शरीरवर्णं चिह्नायुः वभा

हि ५

①

2

①

ॐ स्वर्केभ्यः ॐ उदुत्तम वरुण पशामस्मदवाधमं विमध्यमं पुं श्रमायथावयमादित्यव्रतेन गानाजसो
अदितये स्वाहा इदं वरुण ये ततः स्थालीपाकाभ्यो ऋग्भिर्वेसिष्कृते स्वाहा इदं मग्नये स्वि
ष्कृते तेन जज्ञेन ॐ प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा सं प्रवशाशनात्तमा कुशत्रयनिल
जन्तान्वादाय ॐ प्रद्योततेन तुष्करी जलाशयोत्सर्गिणो मृतहोमकर्मणि कृताकृतवैतणरूपव्रतक
र्मप्रतिष्ठा इदं पूर्णपात्रं प्रजापतिदेवतं अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दत्ति एणं नृभ्यं महं संप्रददे
ॐ स्वस्ति नः प्रतिवचनं ततः प्रणीतानले यवित्रे गृहीत्वा ॐ सुमित्रयानः प्रापदोषधयः संतु इति ति
रासिजलं हिवेत् ॐ दुर्मित्रयास्तस्मै पोहमा देष्टुं यं च द्विष्म इत्येताभ्यां प्रणीता पाप्मं मुञ्जीकरणं
ततस्तस्मै क्रमेण वर्हिहृत्वा पात्येनाभिधाय तुंदेवागातुविदेगातुमित्वा मनसस्य तदमं

णाय ओंभवत नस्ममनसोस चेतसा तयो यसौ माधुं हि रं सि ह्य माय स पति जात वेद सौ भवत म धन
 स्वाहा इंदवरुणाय ओंउं हिराजा वरुणश्चकार सूर्ययय धाम न्वेत वायुः अपदे पादा प्रति धात वे
 कुरुता च विष्णुश्चित नमो वरुणाय धिष्ठिता वरुणस्य पाशः स्वाहा इंदवरुणाय ओं वरुणस्यो त्रंभ
 वनमसि वरुणस्य स्कंभसर्जनी स्यो वरुणस्य सतसदनमसि वरुणस्य सतसदनमासीदस्वाहा
 इंदवरुणाय ततः स्वासीपाकेन जुहुयात् ओं उगाय स्वाहा इदमुगाय ओं भीताय स्वाहा इद
 भीताय ओं व्युष्टौ स्वाहा इदं व्युष्टौ ओं शतक्रतवे स्वाहा इदं शतक्रतवे ततो ब्राह्मणान्वाख्यः
 संप्रवृं जुहुयात् ओं भूः स्वाहा इदं भूः ओं भुवः स्वाहा इदं भुवः ओं स्वः स्वाहा इदं स्वः ओं तन्नो अ
 ग्रे वरुणस्य विष्णो न देवस्य हे डो अ व वा सि ती णः य नि ष्ठो व हू त मः शो अ चानो वि श्रे दे वा
 सि प्रम मुग्ध स स्वाहा इदं मग्नी वरुण भ्यं ओं सत्यज्ञा अग्ने वमो भवो ती ने उष सो व्युष सो
 व्युष्टो अ व य ह्व नो वरुणं पूर राणे व्रीहि म डी कं सु ह वो नि ए धि स्वाहा इदं मग्नी वरुण भ्या
 ओं अया आग्ने स्य न भि स स्त पा अ स त्व मि त्व म या अ सि अ यानो य ज कु व हा स्य यानो धे हि मे ष
 जं स्वाहा इदं मानये ओं ये ते शतं वरुणं ये स रस्व य नि ष प शा वि त ता म हां त स्ते भिर्नो द्यु स वि
 तो त वि षु वि श्रे मुं च नु म रु तः स्व की य स्वाहा इदं वरुणाय स वि त्रे वि ष वे वि श्रे भ्यो दे वे भ्यो म रु

ओं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा ओं ईन्द्राय स्वाहा इदं मिन्द्राय इत्याचारः ओं अग्नये स्वाहा
 ओं इदमग्नये सोमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यभागौ ओं भुवः स्वाहा इदं भुवः ओं भुवः स्वाहा इदं भुवः
 स्वः स्वाहा इदं स्वः ततो गितं पूजयेत् प्रागेवाग्नेयदद्यात् ततो नारदं संखवं विना ओं तत्रो अ
 ग्नेवरुणस्य विद्वानदेवस्य हेतुं अवरुणस्य सिंहीणा यनिष्ठो वहितमः सोऽसुचानो विप्रैर्देषां
 सिप्रममृग्यस्मत्स्वाहा इदं वरुणाय ओं तत्त्वज्ञो अग्नेव प्रो भवोतीति द्विष्टे न स्यात् शुभसो
 व्यष्टौ अवरुणस्य वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं वरुणं
 म्यां ओं अग्न्या प्राग्नेयं नमिस्तस्य प्रसन्नमिस्तस्य प्रसन्नमिस्तस्य प्रसन्नमिस्तस्य प्रसन्नमिस्तस्य प्रसन्नमिस्तस्य
 धेहि मे जं स्वाहा इदमग्नये ओं इमं मे वरुणं शुधी हवमधो चं मे उपत्वा यवस्युरचके
 स्वाहा इदं वरुणाय ओं तत्त्वज्ञो मित्राक्षरं वदमानस्तदांशास्तं यजमानो हविर्भिन्नः हेतुमा
 नो वरुणो हवो धरुत्रां समानस्य युः प्रमोचधीः स्वाहा इदं वरुणाय ओं ये तैशान्ये स
 हसं यज्ञियापापाविततामहांत तेर्निर्नीय सवितो न विष्णुर्विप्रैर्भुवंतु मरुतः स्वर्काः
 स्वाहा इदं वरुणाय सवित्रे विस्रवे विप्रैर्भ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः ओं उदुतमं वरुणपा
 शं देवाधमं विमध्यमं अथावय अथावय मादित्यव्रतेतवानागशां प्रदते स्याम स्वाहा इदं वरु

धीव

यजमानेनापियथासाधारणवस्तुनदादेयं नतः पवित्रे दनकुरौः पवित्रे छित्वा तविव्रकरेण प्रणी
 तोदके त्रिप्रोक्षणी पात्रे वाभ्यामनामिकां गुण्याभ्यामुत्तराग्ने पवित्रे गृहीत्वा त्रिरुत्पवनं नतः प्रोक्ष
 णी पात्रं वा महस्ते कृत्वा अनामिकां गुण्याभ्यां गृहीत पवित्राभ्यां त्रिरुदिगं न प्रणीतोदकेन प्रोक्षणी प्रो
 क्षणं प्रोक्षणी जलेन यथासादितवस्तु संचनं नतोऽग्नि प्रणीतयोर्मध्ये प्रोक्षणी प्रात्रनिधाय ततः
 आज्यस्य स्थालीमाज्यं चरुस्थाल्या यवानि कीर्य प्रणीता जलेन त्रिप्रक्षाल्य दक्षिणहस्तेनाज्यं
 वा महस्तेन चरुं गृहीत्वा वहेति दध्यात् नतः स्ते चरौ तं प्रक्षाल्य प्रदक्षिणं च घृतोपरिभ्रा
 मयित्वा वहेति वेत् नतः शुक्लप्रतपनं कृत्वा संमार्जनं कुशानामग्नौ रंतरतो मलेकां त्यजतः
 शुक्लं संमज्ज्य प्रणीतोदकेनाभ्युक्ष्य पुनः प्रतप्य दक्षिणतो निदध्यात् आज्यं चरुं चावतापी आज्ये
 प्रोक्षणी पुत्पवनं अवेत्यस्य पद्व्येत निरसनं पुनः प्रोक्षणी पुत्पवनं उपयमन कुशान् वा मह
 स्ते कृत्वा प्रजापतिमनुसाध्यात्वा अत्रिष्टुनत इमीमग्नौ घृताक्तैः समिधः प्रक्षिपेत् तत उपवि
 श्य स पवित्रं प्रोक्षणी दकेन प्रदक्षिणं क्रमेणाग्निः पर्युक्ष्य पवित्रं प्रणीता पात्रे निधाय पानि
 तदक्षिणं जानुर्वाह्याण्यारब्धः समिधं नमोवाग्नौ शुवेण ज्वाहुतीर्बुद्बुधात् तत्राघारा
 दारभ्य हादशाहुतिषु तत्र दाहुत्यानंतरं शुक्लावस्थितं हुतं शेषं घृतं स्थ प्रोक्षणी पात्रे प्रक्षेपः

अथयक्रिशराज्ञवलिर्नमः २ राहवे एषागमांसवलिर्नमः २ केतुश्चिवोदनवलिर्नमः ३ अथिदेव-
 ताप्रत्यधिदेवताभ्यो घृतपायसवलिर्नमः तत एतानि भूतानि भूरिभूत्याणि साधिदेवतस्य प्रत्यधिदेवत-
 विनायकादिपंचकेभ्यो नमः इति फेनकादिभूरिभूत्याणि दद्यात् ततो महावेद्यो रजतवराण प्रति-
 मायां वरुणमवात्यस्याप्यपंचोपचारवस्तैः प्रपूजयेत् ततः कुशं देशान्यो दध्यत्ततविभ्रसते जलपूर्णकुंभे
 मार्गाणं पंचपुल्लवसं ध्वजमुखं जतः लिप्तं पंचरत्नं जतताना नृपरि आजिपूकलशं मत्स्यात्वा विंशति
 देवः पुनः रुज्जो निनिवर्त्तस्वसानसहसंधुतो रुधारापयस्वती पुनर्माविशता द्रुधि जनेन कलशं संस्थाप्य
 दौ वरुणस्यो त्रैभनमासिवरुणस्य स्कंधं सज्जनी स्यो वरुणस्य सतसदस्य सिवरुणस्य सतसदनमासिवरुण-
 स्य सतसदनमासीदं इति वरुणं न्यसेत् त्रैगंगाद्या सरितः सर्वसमुद्रा असरो सिच सर्वसमुद्राः सरितः स-
 रसि जलदानदा ज्ञायंतु यजमानस्य दुरिताक्षयकारिका इति गंगादितीर्थानि विन्यसेत् ततः सप्रभ-
 तिका सर्वेषां धीश्रुतिषेत् तत्र ततो वहिष आतुर्यभागमादायाग्नेयादीशानां तं वास्यणेति पथं
 तं जैस्त्या दिवा यथा तं अग्नितः पूर्णीता पर्वतं परस्तरां कुर्यात् ततो जैरुत्तरतः पश्चिमदिशि पवित्र-
 छेदनार्थं कुशत्रयं पवित्रकरणार्थं सागरमनंतर्गमं कुशपत्रद्वयं प्रोक्षणी पात्रं प्राज्यस्थाली च रुस्था-
 ली च वर्चयवाः संमार्जनं कुशाः मर्मिधस्तिस्रः श्रुवः प्राज्यं षट्पंचाशदुत्तरार्थं मुष्टिशतद्वयाव-
 श्चित्रामतंहनपूर्णपात्रं एतानि पवित्रछेदनकुशानां पूर्वदिशि क्रमेण सादनीयानि अन्यदपि

दंडकमंडलहस्तं शुक्रं ध्यात्वा ओं नमः स्वः शुक्र इहा० पश्चिमायां किरीटिनं कृष्णवर्णं कृष्णमायां
 वरं चतुर्भुजं वरत्रिंशत्पत्नीं कृष्णपाणिं गृध्रवाहनं शनैः शनैः ध्यात्वा ओं नमः स्वः शनैः शनैः इहा०
 नैः सृष्ट्यां किरीटिनं कृष्णवर्णं कृष्णमायां वरं वरं लंबवदनं चतुर्भुजं वरत्रिंशत्पत्नीं कृष्णलहस्तं सिंह
 खं राहुं ध्यात्वा ओं नमः स्वः राहु० किरीटिनो धूर्मवर्णान्दिभुजानं वरगदाहस्तान्दिव
 तमुखा न गृध्रवाहनं केतुं न विलिख्य ध्यात्वा ओं नमः स्वः केत इहा० सूर्यं दत्ते ईश्वरं सोमं
 ५० कुजं द० स्कंदं बुधं द० विष्णुं ब्रह्मतिद० ब्रह्माणं शुक्रं द० इंद्रं शनिं द० यमं राहुं दत्ते का
 ले केतुं द० चित्रं उग्रं सूर्यं वामे अग्निं सोमं वामे जलं कुजं वामे धरां बुधं वामे विष्णुं ब्रह्म
 ति वामे ब्रह्माणं तं यमं द० दत्ते गणेशं पश्चिमे दुर्गां वायवं वायुं उत्तरस्यां आकाशं प्रा
 चां अश्विनौ प्रत्येकमेतानां वात्सल्याप्य पूजयेत् तत्र क्रमः अर्घपात्रमादाय एषोर्ध्वं भगवन्
 सूर्याय नमः ३ द० मनुलेपनं ३ द० मन्त्रं ३ द० पुष्पं एतानि गंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यानि सूर्याय
 नमः ३ द० वस्त्रं एवमेव देवान् पूजयेत् ततो बलिदानं तत्र क्रमः सूर्यायैषां ३ द० नवल्लि
 र्जमः सोमायैषां ३ द० सवलिर्जमः कुजायैषां ३ द० नवल्लिर्जमः ओं बुधायैषां ३ द० न
 वलिर्जमः ४ द० ब्रह्मतिदं ध्यात्वा दनवलिर्जमः ५ ओं शुक्रायैषां ३ द० नवल्लिर्जमः ६ ओं शनैः

दण्डेनानीयोऽपवेशयेत् ततः प्राणीतापात्रं पुरुतः कृत्वा वारिणपरिपूची कुशैरा ध्याय ब्रह्मणे मुख
 मवलोक्याग्नेरुत्तरतः कुशपरिनिदध्यात् ततो गृहवेदिकां लिखित्वा एतदले मध्ये वर्तुलं रक्तं
 सर्पं प्राग्नेयं स्वेतं नैऋतिं सोमं दक्षिणं रक्तं त्रिकोणं कुजं ईशान्यां धनुषा कृतिं पीतं बुधं उत्तर
 स्यो पीतं पद्मा कृतिं गुरुं प्राच्यां स्वेतं चतुष्कोणं शुक्रं प्रतीच्यां श्यामं देवाकारं शनिं नैऋ
 त्यं मकराकारं राहुं वायव्यां धूम्रं मानसं खड्गाकारं नृकेतुं विलिख्य आवाहयेत् पूजयेच्च
 तत्र क्रमः किरीटिनं पद्माकारं हस्तं हयं धनपद्मं लोहितवर्णं रक्तांबरं सप्राश्रयं सूर्यं
 ध्यात्वा ओं भूर्भुवः स्वः सूर्य इहा गच्छ इहा तिष्ठ इत्यावाप्त्यर्थां प्रयेत् प्राग्नेयां किरीटिनं हि
 भुजंगदाहं सोमं स्वेतवर्णं श्वेतदशाश्रयं सूर्यं सोमं ध्यात्वा ओं भूर्भुवः स्वः सोमं इहा गच्छ इहा ति
 ष्ठ दक्षिणां सूर्यां किरीटिनं रक्तवर्णं रक्तमाल्यांबरं चतुर्भुजं वरशक्तिं शूलगदाशक्तिं च
 स्थं कुजं ध्यात्वा ओं भूर्भुवः कुज इहा गच्छ इहा तिष्ठ ईशान्यां किरीटिनं पीतमाल्यांबरधरं
 चतुर्भुजं वरचर्मगदाखड्गहस्तं बुधं ध्यात्वा ओं भूर्भुवः स्व इहा गच्छ ३० उत्तरस्यां किरीटिनं पी
 तवर्णं पीतमाल्यांबरं चतुर्भुजं वरक्षत्तं सुवर्णं उदकमंडलहस्तं ब्रह्मसूत्रं ध्यात्वा ओं भूर्भुवः स्वः
 ब्रह्मसूत्रं इहा गच्छ ३० पूर्वस्यां किरीटिनं स्वेतवर्णं श्वेतमाल्यांबरधरं चतुर्भुजं वरक्षत्तं

स्व.

१
 जेमाताहृडाणां दृष्टितावसंनोससादित्यानाममनस्यनाभिः प्रणवोचंचुकतेष्वेजनायमागमनाममदिने
 विधिप्रममचानुकैशर्मणेद्यजमानस्यपापमाहत इति त्वंष्टिदात ततो गुरुगीयत्रागोमत्रं गंधद्वारामि
 तिगोमयं औषधः पृथिव्यां पयशौषधीष्वयोदिव्यं तरिक्षेपयोधाः पयस्वती प्रदिशः संतुमत्यं इति दग्धं
 ङोदधिक्वावणेप्रकारिषंजिह्मोरस्वस्यवाजिनः सरभेनो नृवंषाकरप्राणः प्रायुडषिताद्वषत इति द
 धि ङोतेजोसिप्रक्रमसिप्रमतमसिधामनामसिपृथं देवानामनाधृष्टं देवयजनमसि इति य
 ते देवस्यत्वेति कुशोदकं पृथक् पृथक् प्रभिमंश्य सर्वमेकीकृत्य तेन मंडपमभिविचेत् ततः कुशडिकामा
 रभेत् ततः कुंडेतत्रक्रमः कुशोर्हस्मात्रपरिमितं चतुरस्रांभमिंकुशैः परिसमृत्य तानैशान्यांजिः हि
 ष गोमयोदकेनोपलिप्य शुब्रमलेन त्रिरुस्त्रिरय इत्येव नक्रमेणानामिकां गुण्याभ्यां मुद्रुत्य जले
 नाभ्युत्य कांशयत्रेण तृष्णीं प्रग्निनिदिध्यात् ततो ब्रह्मवरुणसंभृतमादाय ङोप्रथकं त्रैव्यपुष्प
 रणीजलाशयात्सर्गयज्ञांतमृतहोमकर्मणिकृताकृतवेत्तणरूपब्रह्मकर्मकर्तुममुकणोत्रममुकश
 र्माणं ब्राह्मणमेभिः पुष्पचंदनतां वृलवासोभिर्व्रह्मत्वेन त्वामहवणे इति ब्रह्माणं वणया
 त् ङो वतोस्मीति प्रतिवचनं यथाविहितं कर्मकुरु कर्वाणीति प्रतिवचनं ततो दारुमयप्रज्ञास
 ने कुशोपरि ङोप्रद्यास्मिहोमकर्मणिकृताकृतवेत्तणरूपत्वं मे ब्रह्मभवेत्यभिधायानि प्रद

पुथानिति अक्षतादिके शिवसिद्ध्या ओं समुद्रं वः प्रहितो मिस्या यो नो गच्छत अरिष्ठास्माकं वीरमा
 परासे च मत्तयः इत्ये प्राण्या अर्थ पात्रे निवेदयेत् तत आचमनी माचमनीय माचमनीय मित्यन्येनोक्ते
 ओं आचनीये प्रतिगृह्यतामिति यजमानोक्ते ओं आचमनीयं प्रतिगृहीत्मीत्यभिधाय गुरुर्गृहीत्वा
 ओं आमागान यशसा सध्वं सृज वर्चसा तन्म कुरु प्रियं प्रजातामधिपतिं पशूनामरिष्टं तनूनामि
 तिसकटाचम्य हितृणी ततो मधुपर्कं मधुपर्कं मधुपर्क इत्यन्येनोक्ते ओं मधुपर्कं प्रतिगृह्यतामिति व
 देत् ओं मधुपर्कं प्रतिगृह्णामीत्यभिधाय गुरुः ओं मित्रः सत्याचतुषा प्रतीक्षे इति यजमानकरस्य
 भवतिरीक्ष ओं देवस्य त्वा सवित प्रतवे प्रिनेर्वाहभ्यां पूजो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामीति गुरुः गृहीत्वा
 वामहस्ते कृत्वा ओं नमस्या वास्या वा न्यसने यज्ञ आ विद्धं ततै निष्कृता मीतिनामकया त्रिप्रदक्षिणा
 मालोऽप किंचिद्भूमे निक्षिपेत् ओं यन्मधुनो मधव्यो परमध्वं रूपमन्नाद्येतेनाहं मधुनो मध्वेन
 परमेण रूपेणाद्येते परमो मधव्यो नादोऽस्मानि इति त्रिप्रक्ष्णाति ३ क्षिप्य मुत्र रोक्ष संचर देशे धा
 रयेत् तत आचम्य ओं वाङ्मे आस्ये अस्तु मे न सो मे प्राणस्तु ओं प्रक्ष्णो मे चक्षुरस्तु ओं अरि
 ष्णा निमे गतितनूस्तचा मे स हसंतु इति प्रत्येकं सर्वगात्राणि स्पृष्ट्वा ततो गोमैत्रिरिति वदेत्

कुंडलमंधाभराय जो पवीतके मूलां गल्लोय कषुष्य चंदन तो बूलवा सोमिः गरुत्वेन त्वाम हं वरा इति
वाप्यात् ओं वतोस्मीति प्रतिवचनं यथाविहितं कर्म कर्त्तव्यं यजमानो वदेत् ओं कारवाणीति प्रतिवचनं
ततो गीर्वादिना गरुमर्चयेत् तत्रक्रमः प्राङ्मुख ऊर्ध्वस्थितो यजमानः ऊर्ध्वस्थितं प्राङ्मुखं गुरुं संवाध्य
ओं साधु भवान्मातामर्चयिष्यामि न वंतु मिति वृथात् ओं अर्चयेति प्रतिवचनं ततो विष्टरमादाय गुरुः
ओं विष्टरो विष्टरो विष्टर इत्यन्येनोक्ते ओं विष्टरं प्रतिगृह्णामीति वदेत् यजमानः पुनरपि गुरुः
विष्टरं प्रतिगृह्णामीत्यभिधाय विष्टरं गृहीत्वा ओं वर्धमानोस्मि समानाना मुद्यतामिव सूर्य इमं तन
मिति प्रणामो मां कश्चाभिधास्यति इत्यनेन दारुमया मने उत्तराग्रविष्टरं धत्वा ओं पाद्यं पाद्यं पा ही
द्यमित्यन्येनोक्ते ओं पाद्यं प्रतिगृह्णामीति वदेत् यजमानः ओं पाद्यं प्रतिगृह्णामीति गुरुः ओं
विष्टो जो दो हो सि विराजो दो ह म सी म धि पा द्या ये विराजो दो ह इति मंत्रेण दक्षिण पादं प्रक्षाल
येत् ततः पूर्ववदिष्टरं तं गृहीत्वा ओं वर्धमानोस्मीति मंत्रेण उत्तराग्रविष्टरं पादयोरधस्तात्कुर्यात्
ततो दूर्वाक्षतादिसहितमर्घ्यपात्रं गृहीत्वा ओं अर्घ्यं धीर्ध इत्यन्येनोक्ते ओं अर्घ्यं प्रतिगृह्णामीति
यजमानोक्ते ओं अर्घ्यं प्रतिगृह्णामीत्यभिधायार्घ्यं गृहीत्वा ओं प्रापस्य युष्माभिः सर्वान्कामानवा
प्नुत एवमवनिवेदयेत् एवमेव गृहीत्वा अनेनैव मंत्रेण वामचरणं प्रक्षालयेत्

ॐ गणपतये नमः कर्कभाष्यादिकं दृष्ट्वा श्रीमन्नारयुशर्मणा तद्वागदिविधिः प्रथमं उच्यते एतत्संमतः अत्र
दैवसकथिते शुभे दिने लभियजमानः कुशत्रयत्रिवज्रलान्यादाय ओम् नमो मुकुन्दासीयामुकपत्नीयामुवतिषौ
चतुरंत चतुरोन्नवमहीदानजन्यपुण्यप्राप्तिं नित्यकामः समन्वितत्वात्मकतृकविष्णुश्रावणेत्सर्गमखेविष्णु
लोकगमनकामः पुष्करणीजलाशयोत्सर्गमखेनाहं यज्ञे इति संकल्पं कृत्वा ततो मातृपूजाभ्युदयिके विधाय
हिरण्यवस्त्रां वृत्तैः स्वस्तिवाचकब्राह्मणान्परितोष्य उत्तराभिमुखान् तानुपवेश्य ओम् पुण्याहं भवंतु
ते बुवंति प्रियं यजमानस्तिश्रान् श्रावयेत् ते च सहर्षं ओम् पुण्याहं इति त्रिः वृष्टुः ओम् पुण्याहं ३ पुनं तु
मां देव जना पुनं तु मनसा धियः पुनं तु विश्वा भूतानि जातवेदा युजीहि मां स्वस्ति बुवंतो बुर्वर्ते इति त्रि
श्रावयेत् ओम् स्वस्तीति स्वस्तितां स्वस्तिनः इन्द्रो वृष्टश्रवा स्वस्तिनः पूषा विश्रवेदा स्वस्तिनस्तार्क्ष्यं अरिष्ट
नेमि स्वस्तिनो बृहस्पतिर्दधातु ओम् अर्द्धिं भवंतो इति त्रिः श्रावयेत् ओम् अर्द्धिता ३ अतं च मे मम तं च मे ग्राप्य
यं च मे यज्ञेन कल्पतां स्त्रीशूद्रकर्तृकनिरोकारप्रतिवचनविशेषः ततो वस्त्रकुंडलकेयूरदिनप्रथमं
गुरुमलंकृत्य ओम् अद्यात्सर्गमखेनाहं यज्ञे तन्नन्वे गुरुं कर्मकर्तुं मन्त्रिभवे
त् यजमानस्तान्मुद्रिष्य वदेत् ओम् भवानीति गुरुः ततो वरुणसमग्रीमादाय ओम् अथ पुष्करणीजला
शयोत्सर्गमखे कर्मणि एकाग्निविधिना सकल गुरुकर्मकर्तुं ममुकगोत्रं ममुकशर्माणां मेभिः हे म

म.प्र.पत्रा

वे च नादि

कला

वेत

रेल

घत

पुरो

र्यु

प्रज

ति

स्व

घ

तस्य

मुद्

थाने

नाश्रु

नर्न

दोउमां
काकोड

लाडू

५०

(1)

12

म.प्र.प्र.प्र.

2

पुस्तक
संख्या
संख्या

पुस्तक

पुस्तक
संख्या

पुस्तक

पुस्तक

(1)

उपपत्ति
काको

लाटू

५०

अथ कंभंग कोरंडं वासावास्नीवचातथा वल्गाचूरांसमाशेनपलैकं वादि
 पिवेत् माघमासेचतुर्दश्यांकृष्णपक्षेद्विसप्तकं गंधर्वसदृशंगानंकोकिला
 नांस्वरोयथा निर्गुंडीमूलचूरांतुतिलतैलेनयोलिहेत कंठशुद्धिर्भवेत्
 स्पकिन्नरैः सहगीयते अथचासुष्यं वर्षाकालेकाकमाचीसमूलतैल
 पाचिताखादेत्समासतश्चतुर्गंधदृष्टिसमंभवेत् स्वेतं पुनर्नवामूलं घृत
 घृतं सदांजयेत् जलप्रावंनिहंत्वाशुतनूलंचनिशाद्युतं अंजयेच्चतुरो
 गाणिनभवंतिकदाचनः द्विनिशासंधवंचूयंवीजंकरंजजं समं भंगद्रव्यं
 तावर्तिस्तिमरं पटलं हरेत् शंबुकं कवचं वरं बादगंधचूरं विचूरयेत् अंज
 येन्नवनीतेनहंतिपुष्पंचिरंतनं अजामूत्रेणभूधात्रीमूलं पिष्ट्वा तुवर्ति
 कं नवनीतेनसंयुक्तं हतिपुष्पंचिरंतनं अंजनानाशयेत्पुष्पं दौद्रैवीस्व
 र्णमादिकं मरीचं मत्स्युरो वक्त्रे वर्तिरात्रं धत्वा जयंती वाजयाचाय घ
 ष्टास्तन्ये निशां धजित् शोशितं चर्मकोपंचमांसवृद्धिं चनाशयेत् अजस्य
 कृष्णमांसं तु पिप्पली मिरीचं क्षिपेत् सावयित्वा घृते पाच्या घटकांते समुद्ध
 रेत् मध्वाजंस्तन्यसं पिष्ट्वा रात्रं धत्वा हरमंजने अजपित्तगतं व्याघ्रं धूमस्थाने
 विशेषयेत् चिरं विल्वरसे घृष्टं रात्रं धत्वा हरमंजनात् घृतेन पुष्पं मधुना अ
 पातं तैलेन कंडूतिमरं जलेन रात्रं धत्वा कंकाजं कया विमिश्रं निहंति पौनर्न

पुनर्न
नवनी
संयुक्तं

॥ रक्ते

2

3

मा. ३

मुशली कंदचूरां तु महिषी न व नीततः लोहये द्रवये भ्रां डे धान्य राशौ निवेशयेत्
 सप्ताह दुहृतं लेप्यं कर्णपात्नी विवर्द्धते गुंजा मूलं कृतं चूरां महिषी क्षीर संयुतं
 शतं दधिततः कुर्यान्न व नीतं तदोद्वेगं कर्णयोर्लेपने नित्यं वर्द्धयेन्नात्र संशयः
 अश्वगंधावचा कुष्ठं गज पिप्पली का समं महिषी न व नीतेन लेपात्कर्णं विवर्द्ध
 ते वाराहोद्येन तैलेन लेपात्कर्णं विवर्द्धते चर्म चटक स्य रक्तेन लेपात्कर्णं विवर्द्ध
 ते अथ दंतदृढीकरणं जैव चिंचा जया पुंरवा मूलं वाहय मारजं चल दंता दृढाय रक्त कटे
 ते प्रत्येकं दंतधारणात् ताम्रपात्रे क्षरां पाच्य मभया चूर्णं कं मधु कठिना गुटि रक्त ले
 का कार्या दंत धार्या कृमिं जयेत् दंत धार्यं स्नुही मूलं कृमि नाशं करोत्यलं काशी का ही
 संघृतं संपक्वं धार्यं दंतैर्भया पहं विशालाक्षीयाः फलं चूरां ततः लोहो परिक्षिपेत् सान्नाय
 तद्धं मस्य दंतानां काट पातो भवत्यलं जाली कोरं ड पत्रं च चर्वयेत्प्रात रुचि तः रात्रि
 स्थिराः स्फुष्म लिता दंता रक्त काष्ठैर्दंत धाव नात् गुंजा मूलं च कर्ण भ्रां वद्धं दंत क
 मिं प्रशुत्त्र त्रिस्तै रौष्य मेकं तु जंवीरं समर्द्धितं जंवीर फल मधु स्थं वस्त्रे वध्वात्र
 यं पचेत् क्षीर मध्ये समुद्रुत्प गुटिका रक्त रत्नतः पुनः भावितं भानु दुग्धेन ताल कं स
 ह्म पेपितं तन्मध्ये गुटिकां दिह्वा वस्त्रे वध्वा दिन त्रयं मधु भांड गता पश्चादुध त्प
 वास्य धारिता वर्षा रां च लिता नूदं तान् सप्ताह कुरुते दृढं ताल कं भानु दुग्धेन
 त्रिदिन मेकं विमर्द्धयेत् तद्भैर सहे माभ्यां पिष्ट कां तोर संयुतां जंवीर फल मधु ५५
 स्यादोलायं चैत्र हं पचेत् तैल दौ प्र युते भांडे

३ रा

८ क्षा

बंका

वमेवमूलं अत्रैतत्पुनर्नवाग्राह्या हरीतकीवचाकुष्ठं पिप्पलीमरिचानि
 च विभीतकस्य मज्जा च शंखनाभि ममः शिला सर्वमेतत्तसमं कृत्वा घाग्राही
 रैषेष्टयेत् न शयेति मरं कंडू पटला न्यवुदानी च अधिकानि च मांसानि
 यश्चरौ न पश्यति अपि द्विबोर्षिकं पुष्पमासेनैकेन न शयेत् वर्तिश्चंद्रोद
 या नाम नृणां दृष्टि प्रसदिनी छाया शुष्कवटी कुर्या एषा चंद्रोदये च या यस्त्रे
 फलं चूर्णमप्यवर्ज्य सायं समश्नाति रु विर्मध्यं स मुच्यते नेत्रगतैर्विका
 रैर्भृत्यैर्यथा दीरा धनो मनुष्यः ६० इति चाक्षुष्यं अथ कर्णस्य बाधार्थं कृमनि
 वारणं शिखिरी स्वारजलेनैतत्कृतं कल्केन साधितं तिलजं अपहरति कर्ण
 नादं बाधार्थं चापि प्रणतः दशमूली कषायेन तैलप्रस्थं विपाचयेत् एतत्कल्कं
 प्रदायैव कर्णो बाधो नाशनं नीलचुंकारसत्तैलं सिंधुकांजकं संयुतं कटुस्त्रिपु
 र्णकैर्लोनिः शोषं कृमिनाशनं दंतेन चर्वयेन्मूलं नद्या वर्ज्यपला सयोः तद्वूनै
 पूतैर्कर्णं ध्रुवं गोमादिका चूर्जेत् तां वृत्तं भक्षितं कृत्वा तत्र संधारयेद्बुधः कर्णे
 स्थितास्तु कृमयो नाशमायांति निश्चितं मुशली वा कुची चूर्णं रवा देहा धर्षना
 शनं मनः शिला पामार्गो स्थं मूलं चूर्णं मधु क्षुत्तं भक्षयेत् कर्णमावंतु वधरत्नप्रशा
 तये तन्मुनामलकं तां पिष्टु तैले च तुर्गुरां दीरं पाचं तैला वशेषकं ततैलं
 निक्षेपेत् कर्णो बाधार्थं च विनश्यति सिद्धार्थं वरुणी चैव ह्यपामार्गं समं समं घाग
 हीरैः प्रलेपो यं कर्णपाली विवर्द्धनः

सर्वे

शान्त्यर्थं वैष्णवतयेत्

5

मज्ञैः

ॐ

福

सप्त

वषजयेत्

दिव्ययोगं च तस्मान्मंत्री सुरवी भवेत् ॐ ह्रीं पद्मिनी स्वाहा २४ ॐ
इति श्रीनित्यनाथविरचिते कामरत्नेयद्विगीता साधनं नाम
पंचदशोपदेशः १५ शुभमस्तु लेशकपाठ्यो संवत्
१८८० तिथौ सप्तम्यां चंद्रदिने अष्टम्यां कृष्णपक्षे लिपी कृतं
यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया यदि शुद्धमशुद्धं वा
मम दोषेण दीयते ॐ भवानी शंकराभ्यां नमः ॐ नमो नमः
अथ त्रिलोचनमाणं स्वर्णितापाश्चंदारत्नीं तां वारत्नीं ॥ २

३५

मङ्गोमयेति वेङ्गुमिङ्कुशांस्तत्र समास्तरेत् पंचोपचारैर्नैवेद्यं देवदेवां प्रपूजयेत्
 अक्षस्रं करे धत्वा पूर्वमेवायुतं जपेत् अर्द्धरात्रिगते देवीदिवं वक्ति शुभाशुभं
 ओं ह्रीं आगच्छ स्वाहा ओं चनाकुं कमाक्षी रैः पञ्चाष्टदं लिखेत् नारं
 ध्रेभूर्यपत्रे च मायावीजं दले दले लिखित्वा धारयन् मूर्द्धि इमं मंत्रं ततो जपेत्
 पूर्वमेव तु सप्तारुमेवं कुर्यात्पूयन्नतः अतीतानागतं सर्वं स्वप्ने वदति देव
 ता ओं ह्रीं चिं चि नि पि शा च नि स्वाहा १५ अलातु मूलिकोंग्राह्याभि मंत्रिता य
 नाद्रक्तसूत्रेण वेष्टयेत् मूर्द्धि वद्धे कृते सुप्ते वदत्येवं शुभाशुभं ओं नमो
 भगवते रुद्राय कर्त्ता पिशाचाय स्वाहा लक्ष्मि मे कं जपेन्मंत्रं वटवृक्षतले शु
 चिः बंधूकं कुस्मैः पश्चान्मध्वाज्यक्षीरमिश्रतैः कुंडे अस्वेदशांशन जुहु
 यात्पूर्णाया न्वितं ततः सिद्धा भवेद्देवी विचित्रा वाञ्छितप्रदः ओं ऐं विचित्रे
 विचित्ररूपे सिद्धिं कुरु रस्वाहा अपहोमयोरयमेव मंत्रः प्रवेशनगरस्याते
 लक्ष संखं जपेच्च पद्यपत्रैर्धृतोपेतैः कृते होमेदशांशतः पूयच्छसं जने
 हंसीयेन पश्यति भूनिधिं सुरवेन तच्च गन्तानि विद्युः परिभ्रूयते ओं ह्रीं हंसि
 हंसायाने लो स्वाहा नमो हंसि निहंस गते यां स्वाहा इति वाल्मिकी संखं जपे
 न्मंत्रं राजद्वारे शुचिः स्थिरः सक्षीरैः मालतीपुष्पैः कृते होमेदशांशतः म
 दनाय द्दिराणि सिद्धिं द्यागुटिकां सं प्रयच्छति १

नयामुरवस्थया दृश्यश्चिरस्थायी भवेन्नरः ॐ ऐं मदनेमदनविद्रां वशिष्ठां लि
 गय रसंगमं देहि २ श्री स्वाहा १८ लक्ष्मिं संख्यं जपेन्मंत्रं पलाशतरुजं धनैः मध
 नाक्तैः कृतैः होमे कालं करणी प्रसीदति सैन्यधारास्त्रवज्राभोगमतिस्तंभकरी भवे
 त् सत्ततं तां स्मरेन्मंत्रं विविधैश्चर्यकरिणां ॐ क्लृप्तां क्लृप्तां कालं करिणैः वः
 स्वाहा स्वर्गदेसं स्थितो रक्तैः करवीरप्रसूनकैः लक्ष्म्या वर्तयेन्मंत्रं स्वाहा जा
 प्य दशं शतः होमे कृतैः भवेन्निष्कालं लक्ष्मीनामा स्पृष्ट्वा दिशो रसं रसायनं दिवं
 निधानं च प्रयच्छति ॐ ऐं श्री लक्ष्मी कमलधारिणी हंसः स्वाहा २१ रक्तमास्याव
 रोमं चतुर्दशदिनं जपेत् ततः सिद्धा भवेद्देवी शोभना भोगदायिनी ॐ प्रशो
 कं दलशोभने श्रीक्षः स्वाहा २२ पुराणश्लोकं तस्मिन् गत्वा चंदनेन सुमंडलं कृत्वा दे
 वीं समभ्यर्च्य धूपं दत्वा सहस्रकं मंत्रं वर्तयेन्मासं नक्ताभोजी भवेन्नरः रा
 त्रीं पूजां शुभां कृत्वा जपेन्मंत्रं तद्गूतः नटी देवी समागत्य निधानं रसमंजनं
 ददाति मंत्रिणं मंत्रं दिव्ययोगं सुनिश्चितं ॐ ह्रीं नटी महानटी स्वरूपवती स्वा
 हा २३ स्वकसुगंधिगृहस्थाने चंदनेन सुमंडलं कृत्वा हस्तप्रमाणेन पूजा
 तत्र पद्मनी धूपं सुगुग्गुलं दत्वा जपेन्मंत्रं सहस्रकं मासमेकं ततः पूजां
 कृत्वा रात्रीं जपं जपेत् अर्द्धरात्रे गते देवी समागत्य प्रयच्छति निष्कलं

मनुं

प्रसूते

प्रतिपत्तिथिमारभ्य पूजां कृत्वा जपेन्मनुं त्रिसंध्यं त्रिसहस्रं तु मासं ते पूज
 येन्निरि संजपन्नुद्धरावेत्तु समागत्य प्रयच्छेति दीनारारा सहस्रैकं प्र
 त्यहं परितोषिता ओं ह्रीं गुरु राग शि मे धु न प्रिये जो स्वाहा ध्यात्वा ज
 पेन्मनुं रात्रौ सागरस्य तटे शुचिः लक्षजोष्ये कृते सिद्धाद तैसागरचे
 टकः रत्नत्रयं तदामौ ल्यं यस्मान्मंत्रौ सुरवी भवेत् ओं भगवन्समुद्रं देहि
 रत्नानि जलवासो ह्रीं नमोस्तु ते स्वाहा त्रिपथे तु वटस्थाने रात्रौ मंत्रौ ज
 पेत्स्वयं लक्षत्रयं ततः सिद्धादेवी स्याद्दृष्टयक्षिणी वस्त्रालंकारकंदिव्यं
 रसं सिद्धिं रसायरां दिव्यां जनंतु सा तुष्टा सा धर्मेभ्यः प्रयच्छति ओं ह्रीं वट
 वासिनि पद्मकुलपताकै वटवायक्षिणि एहो हि स्वाहा वटवृक्षं समारुह्य
 लक्षमेकं जपेन्मनुं ततः सप्ताभिर्मंत्रेण कंजिकैः क्षालन्मुखं यामत्रयं
 जपेद्रात्रौ वरं यच्छति यक्षिणी रसरसायनं दिव्यं द्रुद्रकर्म मने कथा सि मीरण
 ह्यति सर्वकार्यं शि नान्यथा शं करो वृवीत् ओं नमश्चंद्रा धारा करिका
 रिणो स्वाहा ओं नमो भगवते रुद्राय चंद्रवे गिनि स्वाहा मंत्रद्वयस्यैकै वसि
 द्विः चिं वा वक्षत लक्षं मंत्रमावतयेच्छुचिः शतपत्रौ द्वैः पुष्पैः स धृ
 तैर्होममाचरेत् ततः सिद्धाः भवेद्देवि शाला काशगामिनी ददाति मंत्रिणो
 तुष्टारसं दिव्यं रसायरां

ओं ऐं विशाले द्वां द्वां लंकीं स्वाहा नरास्थिनिर्मिता मुद्रा गले पारोच करी के
 धारय नृजपमालां च तादृशीं तु प्रमशानतः तदमेकं जपे नमं च साधको नि
 र्भयः शुचिः ततो महाभया सिद्धा प्रयच्छति रसायनं तस्य भक्षणात् पर्व
 तानपि चास्तयेत् वली पलित निर्मुक्तश्चिरं जीवी भवेन्नरः ॐ ह्रीं द्वां महाभये
 लंकी स्वाहा ८ शुक्लपद्मे वसेत्तावद्यावत्संदृश्यते विधुः प्रतिपत्पूर्वपूरणं तं
 नवलक्षमिदं जपेत् अमृतं चंद्रिकादत्तं पीत्वा यदमरो भवेत् ॐ ह्रीं चंद्रिके
 हंसः ह्रीं लंकी स्वाहा १० जप्त्वा मासत्रयं रक्तकं वल्मासु प्रसीदति मृतको स्याप
 नं कुर्यात्प्रतिमा चालनं तथा ॐ ह्रीं रक्तकं वल्मासु महादेव मृतकं मुत्थापय प्रति
 मां चास्तय पर्वतान् कंषय रत्नी लय रविलस रनाशय हूं हूं ११ अष्टोत्तरशतं हं
 जप्त्वा यत्किंचिस्त्वात्मभोजनं तद्वलिदीयते तस्यैव राधो मासमेकता ततो
 देवी समागत्य हस्तादुक्ता निभोजनं तत्रैव सा वरं दत्वा नित्यं सानि धरकारकं
 अतीतानागतं कर्म स्वस्था स्वस्थं तदवृत्तीत् प्रतिमां पर्वतान् सर्वान् चास्त
 यत्येव तद्द्वारात् ॐ कारमुखे विधुजिके ॐ हूं खेंटके जयरति स्वाहा १२ च
 र्भमे वायु तं जप्त्वा क्लृप्तं कं न्या भिमंत्रितं हस्तपादप्रलेपेन सुप्रेस्वप्न शुभाशु
 भं वैलोक्यादृशी वार्त्ता तादृशी कथयत्यलं ॐ ह्रीं सः नमो भगवति करी ६२
 पिशाचनिचंडवे गिनिवदस्वाहा १३

गवां पयः पीत्वा चोग्रगरे हन्यान्नानाहविमयोगजं शची पुष्करमूलं च पाच्यमान
रत्ना विषं तत्पिवेच्छीतले पाच्ये स्वासत्स्माज्वरापहं दीरमुद्रयुतं पथ्यं शाल्य
नंपरमंहितं गृहधूमं जलैः पिष्टुतं दुस्ती मूलतुल्यकं कल्काच्चतुर्गुणं चाज्यं सि
तादीरं चतुर्गुणं घृतश्रेष्ठं पचैत्सर्वं पिवेत्सर्वगरां पहं समूलपत्रा सर्पादी
जलैर्नकाथितं पिवेत् नरमूत्रैश्च वापिष्टं पिवेत्सर्वगरापहं एत्ना तिलश
पत्राणि अषरां जीरकं समं चूर्णादिधासिता योज्या भुक्तुं गरहरं भवेत्त प
यसारजनी कुष्ठं मध्याज्यं गृहधूमकं तं दुस्ती मूलसंयुक्तं कर्षकं तं गरह
रं लिहेत् इति कृत्रिमविषनिवारणं तिलकर्पूरजं वीरसंयोगाद्योगजं वि
षं मरीचं तु चिकामूलं योगजं विषमेव तत्र पुत्रजीवं जलैर्नैव रजनीसार
नालकैः देवदालीनमूत्रैर्वा सर्पादी चंद्रवाकुराणि गिरिकर्णीयमूलं वा प्रत्ये
कं विषजिह्वेत् मध्याज्यं काकमाच्यास्तु द्वैः पीत्वा विषं हरेत् गिरिकर्णी
नागपुष्पा मुंडी पानाद्विषं हरेत् इति योगजविषनिवारणं अथ भद्रातविष
निवारणं भद्राततैलसंपर्कं त्र्यफटः संजायते नृणां नवनीतं तिलं पिष्टुत
द्वैरेन विषं जयेत् निवपत्रपुलेपाद्वा तं जयेत्तत्पदेन वा भद्रातकविषस्थापी
मृतकाभिः प्रलेपनात् तत्संजातविकाराणि नाशयत्येव निश्चितं इति श्रीनि

२३
२ न कं
त्यनाद्यविरचिते कामरत्ने विषनिवारणे नाम चतुर्दशोपदेशः अथ यद्विराणासा
धनमाहः सर्वोसां यद्विराणां तु ध्यानं कुर्यात्समाहितः भगिनीमातृपुत्रीस्त्री
रूपतुल्यं यथेष्टितं भोज्यं निरामिषं चान्नं वज्र्यं तं ब्रह्मभक्ष्यं उपविश पात्रि
नादौ च प्रातः स्वात्मानं वस्य शोत्रं नित्यं कृत्यं तु कृत्या तु स्थाने विजयके जपेत्
यावत्प्रत्यक्षं तां यांति यद्विराणां चित्तप्रदाः जपेत्सहस्रं यं मंत्रं शमशाने निर्भयो
मुनिः दशंशंगुगलैर्हर्मैः कृत्वा तुष्यति विभ्रमः पंचाशत्मानुषारणं च ददाति
भोजनं सदा ॐ विभ्रमे विभ्रमरूपेणेहो हि भगवति स्वाहा ॐ ह्रीं विभ्रमरूपे
विभ्रमं कुरु रएहो हि भगवति स्वाहा शंखलिपपदे देवी गौरवरां धृतोत्पला
सर्वालंकारिरां दिव्यां समातिरुच्यत मर्चयेत् जातीपुष्पैः सोपचारैः सहस्रैकं
ततो जपेत् त्रिसंध्यं सप्तवारं तु ततो रात्रिषु त्रिजपेत् अर्द्धरात्रे गते देवी समाग
त्य प्रयच्छति पंचविंशतिदीनारान् प्रत्यहं तोषिता सती ॐ ह्रीं कनकावति मैथुन
प्रिये स्वाहा ॐ ह्रीं रतिप्रिये स्वाहा एकलिंगं महादेवं त्रिसंध्यं पूजयेत्सदा धूपं द
त्वा जपेन्मंत्रं त्रिसंध्यं त्रिसहस्रं मासमेकं ततो याति यद्विराणां सुरसुंदरी दत्वा
र्धं प्रणमेन मंत्रं ब्रूते सा त्वं किमिच्छसि देवि दारिद्र्यदग्धोऽस्मि तन्मे नाश करी भव
ततो ददाति सा तुष्यति त्रायुः चिरजीवितं ॐ ह्रीं प्राग्वत्सुरसुंदरि स्वाहा कुंक ध

क

वाध्यते सर्पवृश्चिकमूषानां मुखसंभः प्रजायते ॐ सर्वशक्तिं यरसं जारसं
जारस्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण हस्ते बंधयेत् पातालग रुडी मूलं तं वमानं गृहे
स्थितं दृष्ट्वा गच्छंति ते दूरं सर्पकोद्या विषकीटकाः ॐ पल्लुः सर्पकुक्कुलाय स्वाहा
अनेन सप्ताभिर्मंत्रिता मृत्तिका गरु मध्ये हि पेटे त्रसर्पाः पलायंते इति सर्पवि
षनिवारणं ॥ अथ वृश्चिक विषनिवारणं शिरीषबीजं गोमं सदा डिम
स्पतु मूलकं ॥ प्रकंदी रयुतं रुति धूपो वृश्चिकजं विषं मयूरपारावंतकु
कंदानां ग्राह्यं पुरीषं सह भाजु मूलैः धूपो निहंसा शुविषं समस्तं चतुर्विधं
वृश्चिकसर्पजातं रजनी चूर्णं धूपेन विषं वृश्चिकजं हरेत् वस्त्रेण धाद
येन्साध्यं धूपधूमं विभावयेत् दंशं च धूपयेत् साध्यं सर्वधूपे ह्ययं विधिः तोयै
कीनागरं निंबं पिबेद्दासैर्धवं घृतं ॥ प्रकंदं तूरमूलं वा जलपाने विषापहं पुत्र
जीवफलान् मज्जां पलाशोत्थं करं जज्जां मज्जां तोयैः प्रलेपेयं हति वृश्चिकजं
विषं हिं गुवा जललेपेन वृश्चिकोत्थं विषं हरेत् तिलमात्रं विषं रवादेह त्रेयो
वानाशये द्विषं घृताक्षौ दुग्धतैलेन यस्माद्वा धूपितेन वा बीजप्रमूलस्य ले
पेद्वा यहरातकी लेपो राजी गुडाभ्यां वा हरिद्रालेपेनेन वा वृश्चिकस्य विषं
हंति प्रत्येकं नैव संशयः मातुलंगस्य मूलं तुरवि वारे समुद्धरेत् उत्तराभि
मुखेनैव दुर्गं मंत्रोच्चारणं स्पृशेत् वामांगे दक्षिणे दष्टे वामे दष्टे च दक्षिणे
सप्तधामार्जुनेनैव विषं वृश्चिकजं हरेत् ॥ अथ गंधीयमूलं च मूलं स्वतः पु

नर्जचं र विवारे समुद्रतुहा भावश्चिक दं श जं मार्जनेन विषं ह न्या त्स दं शा
दृष्ट प्रत्यपं कर्षा समूलं छित्वा तु विषजि कर्षं फूत्कते ग्राह्यं हे स पदी मूलं
प्रातरादित्य वासरे मुखस्थ फूत्कते कर्षे विषं वश्चिक जं ह रे त्र ओं हः फट्
स्वाहा अनेनैव मे वै ए नि विषो भवति इति वश्चिक विष निवार रां गुडं तै
ला र्क दुग्धं च लेपनात् त्रश्च विषं ह रे त्र पिष्टा या मार्ग मूलं च कर्षे कं म
धुना लिहे त्र श्वान दं श विषं हं ति लेपात् कुक्कट विष या उन्मत्त श्वान
दं श्रा नां कुमारी दत्त सें धवं सुषो लं बंधये त्पिंडं विदिनां ते सुषा व हं
इति कुक्कट विष निवार रां शिला ताल क कुष्ठा नि भाव्यं निर्गुंडिका
५ विषा नं मूष क दं श्रा नां दत्तं दत्तं तीव्र विषं ह रे त्र गृह गो धां समादा
य पिष्टा तं तु ल वारिणा लेपादा रबु विषं हं ति पि वे द्वा द्वा र पा चितं स र्ष
पं कुं क मं तं जं सम भाग यु तं पि वे त्र विषं मूष क दं श्रा नां नां समा चो ति
तद्वा रात्त र चिं चा फल समा यु क्तं गृह धूमं पला धकं पुरा रा ज्ये न स प्रा
हं लि हे दी रबु विष ह रे त्र इति मूष क विष निवार रां शिरीष फल खुक
हारं पि वे द्वा क विषा प हं रूष मा ज्यं मे घ ना दो भे क म त्स्य विषा प हं शृंगा

केहंमहेतुकेनकर्मविपाकेवर्द्धयतेफलं अथावायव्याहारदेवः दौतुविप्राप
सप्तमेशकर्मदेयनाशापसायिव कदाचित्तवदारेवनेः महेशाभ्युदयानव्यंताबूल
लोचनः सोमशर्मादिजोतमः किमर्थंक्रियतेतुः संख्यायाः भानिच कं दौतुविप्राप
पूर्वतदंतीदशफलं तस्यतद्वचनेश्वरावासाणास्विदमत्र केरोसर्वादानंचतस्यपुण्य
मेकंयदमिते तेनादिष्वंतेतुः पूर्णसंपत्तिदयके सोमशर्माउवाच कर्मिन्मासेचकर्तुंकी रा
लव्रतंतददमेप्रभो यस्यातुष्टानमानेणालक्ष्मीवर्द्धिः प्रजायेते कर्मिन्मासेचकर्तुंकी रा
दानं कस्यभोजनं धनलाभायकर्तव्यं कस्यदेवस्यपूजनं केरुपुराणः प्रवर्तव्यापूजोवि
स्तराशुभा नेवधंकीदशं देयं अर्थंकेस्तुफलं भवेत् यदितुकोदितविते सर्वसिद्धिप्रदायकं
सुखं उवाच साधक्याविप्रपुं व्रतं वद्विप्रदायकं विधानंतस्यव्यासेर्द्वं साधमासने
श्रावणेचसितेचस्यप्रथमेसोमवासरे प्रकर्तव्यं व्रतं विषयुभं निपुण त्वं के साधमासने
यंविप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकं विल्वदलेस्तुकर्तव्यंचतुर्दशानुकाञ्चितेप्रेतसंभूतेतुकर्तव्या

पत्रं तं सा खमिः सह प्रसन्नोऽस्मिन् पात्रे च वरं ब्रूहि वरानने पार्वत्युवाच ॥ यदि देव प्रसन्नोऽसि
 भर्ता भवतु मे हृष्यरः नथे सुकान्तुतां देवि ब्रूयात् पुनरागतः ततः प्रभाते सं प्राप्ते न धां सर्वे विस
 र्जितं धर्मानुसृतं तत्र सख्या सार्द्धं चाप्यशुभं हिमवान् पितृ देशमाजगाम वनं धनं चतुराशा
 निरीक्ष्य स्तु वि कैलः पत्निः पुनः दृष्टं तत्र नदी तीरे प्रसृतं कथं कादमं उवाच ॥ संगमारे प्यरोद
 नं च तत्रानुगिरः सिंह व्याघ्रा हि भल्ल कवने दुष्टे कुतः स्थिता पार्वत्युवाच ॥ एता तमयाज्ञा
 तं वं दास्यसीं शयमां तदप्यथा हतं ता ततेनाहं वनमागता ददासि ता तयदि मामीश्वराय
 तदाग्रहं आगमिष्यामि नैवं चेदिह स्यात्सामि निश्चितं नथे सुकान्ति हिमवतानो तासि त्वं गृहं प्र
 ति पश्चाद् दत्ता त्वं मस्माकं लब्ध्वा वैवाहिकी क्रियां तेन व्रत प्रभावेन सौभाग्यं साधितं त्वया ॥ प्र
 था विव्रतराजस्तु न कस्यापि निवेदिनः नामास्यन्नराजस्य शृणु देवि यथा भवत् आलिमिर्हं
 तोयसां जसा हरिस्तालिका पार्वत्युवाच ॥ नामेदं कथितं तस्य विधिं वदं मम प्रभो किंपुण्यं किं
 मयि ज्ञास्येन च क्रियते व्रते ईश्वरवाच ॥ शृणु देवि विधिं ॥ तौ रणादि प्रकर्तव्यं क
 प्रयत्नेन च ॥ मायमिच्छति ॥

अनु
 क
 त
 जतं
 वं
 पूज
 के

सांगं कर्णेष्वेहं सस्त्रिमे पार्वत्या वचनं प्रस्तासखी वने शिखरे मृद्वे स
 मोहितं इत्येवं संमतं सत्त्वानीतासि त्वं महदं पिता निरीक्षयामास हि मवां सुगृहे गृहे केन नी
 तासि मे पुत्रि देवदानं वक्त्रैः नारदा पलतं ससं किं दास्य गरुडध्वजे इत्येवं चितपा विद्यामूर्छि
 तो निपपात ह हाहा लला प्रधावंति लोकास्तं गिरिपुंगवं उचुर्गिरिवरं सर्वमूर्छाहेतुं गिरिवर
 गिरिस्वाच दुःखस्य हेतुं शृणु तत्तत्पारत्नं हतं मम दृष्ट्वा कालसर्पेण हसिं व्याघ्रं वाहता
 नजाने कुगता पुत्री केन दुष्टेन वाहता चक्रे शोक संतप्तो वातेने वमहातरः गिरिवरनादने पा
 यात् तदालोकनकारणात् सिंहव्याघ्रैश्च भलैरहिभिः सहितं वनं त्वंचापि विविने घोरे व्रजंती
 सखिभिः सह तच्च दृष्ट्वा नदीरगां ततीरे वमहागुहां तां प्रविश्य सखी सार्द्धं मनमोगा विविर्नि
 ता संस्थाप्य बालुकपिंडं पार्वत्या सहितं मम यातुं ताया भाद्रपदे हस्त नक्षत्रं संयुता तत्रैव पूज
 जनं कार्यं फलं पुष्पेन चंदनैः त्रैवेद्यं कल्पयित्वा तु नमस्कृत्य समं हस्वरे वरापात्रत्रयं कृत्वा पकान्नेन
 च पूरिता वस्त्रं नक्षत्रं समायुक्तं ससधान्यं समान्वितं एवं विप्रापदात्तं व्यंदिताभिः संमततः त
 तत्र वादित्रगीतेन रात्रौ जागरणं कृतं तेन व्रतप्रभावेन आसनं चलितं मम संप्रामोहं तदा तत्र

1
 गिरिवर
 तनि
 गाय
 नः स
 पश्च
 कर्त्री

र.
टी
१६५

५० प्लोक ऊसुमोत्कचिनान्वलीमतश्चलनभंगरुचस्तवालकान कर
भोरुकरोति मारुतस्तदुपावर्तनशोकिनेमनः ५१ टीका हेकरभोरुकरमव
त रुचस्यः भाकरभोरुः तस्याः संवोधनं हेकरभोरु मारुतोवायुः मेमा
मममनः तदुपावर्तनशोकिं करोतितदुपावर्तनं तत्प्रत्यावर्तनं तस्यशोकिं शं ।
कायुक्तं करोति किं ऊर्वनमारुतः अलकान केषान् चलन किं विप्रिया ।
न ऊसुमोत्कचिना न ऊसुमैः पुष्पैः उत्कचिना न उत्कोचनीतान किं वि-
अलकानवलीमतः वलिमतः वज्रानित्यर्थः पुनः किं वि- अलकानभंग
रुचः भगवत्पुण्यामारुकयेषां तेतान ५२ प्लोक तदपोहितमर्हसिप्रियेष
तिवोधेन विद्यारमायुमे ज्वलितेन मुगतेन मस्तुहिनाद्देखितनक्तमोषधिः ५३
टीका तत्तस्मान्नकाराणां मेमेमश्रुश्रीभुं प्रिये विद्यातं प्रतिवोधेन अणो ।
हितंगमपितं अर्हसि योग्याभवसि दृष्टं तमाह उवयया हिमाद्रेः हिमाचलस्य
मुह्यगतेतमः नरुगजौगोषधिः ज्वलितेन अपोहितं अर्हसि ५४ प्लोक

ही४

तलः यत् यस्मात् अस्मिन्मामनासुख्य अस्मिन्निहतयेपरलोकं गता अस्मिन्नि
 कृतिः अष्टुनराहनिस्समे ५४ प्लोक दयितोयदितावदन्तगादिनिहतं किमिदं
 त्वयाविना सहस्रीहतजीवितं मम प्रवत्तामात्मकृतो न वेद नो ५५ टीका इदं
 ममजीवितं यदि दयितो भार्यो अन्तगात् तर्हि त्वया देवमन्याविना किं विनिश्चयः
 चंपद्यादागतं अथ यदि आगतं तर्हि न निश्चितं हंत ममजीवितं आत्मकृतं अथ
 ममंभृतो मुने प्रियते स्वेदलवो ह्रमोपि अथ वा क्लमितात्त्वमात्मनाधिगमा
 देहभृतो ममंभृतो ५६ टीका देहेचित्त्यासुरत अममंभृतः स्वेदलवो ह्रमोपि
 मुने प्रियते अथ वा त्वमात्मना अक्लमितात् तदाधिक देहभृतो प्राणाभृतो ममा
 रतो ५६ प्लोक मनसापि न विप्रियं मया कृतं सर्वं न किं जहासि मां ननु
 प्रावृपतिः हिते रहंत्यपि मे भावति वंदनं मनः ५७ टीका देहेवि मया तव म
 नसापि विप्रियं न कृतं सर्वं अतस्त्वमां किं जहासि कथं त्यजसि यतो न न निश्चितं
 अहं हितेः पादसाधेतापतिः परभावति वंदनायतिः मेममत्त्वया लिङ्गुकिः

५५ प्लोक ५

र
ही
१५५

सहस्रात् ६३ श्लोक इयमप्रतिबोधप्रापिनी रघुनात्वां प्रथमाहः साखी गति
विभ्रमसादनीर वातशुचाना नमस्तेवल्लह्यते ६३ टीका हेइंउमतिप्रनाइयंमे।
खलात्वांश्च न तवपश्चात् शुचाशोकेन ननमस्ताइवल्लह्यते अपितंमताइवल
ह्यते किंवि. त्वां अप्रतिबोधप्रापिनी किंवि. रघुनाप्रथमाहः साखी पकांते।
दिनोदहास्याटिकागणार्थं प्रथमासाखी पुनः किंवि. गतीति गतिविभ्रमस्य
मादेजश्रभावेसीरवानिः शब्दा ६३ श्लोक कलमन्यभ्रतासुभाषितं कलहंसी
पुगते मनोहरं हरिणीषु विलोलसीहितं पवनोद्भूतलतासु विभ्रमाः ६४ टी
का हेइंउमतित्वयापतेषु स्थानेषु स्थानेषु स्थापिताः कपतेग्राणाइत्याह अन्य।
भ्रतासुकोकिलासुकलंभाषितं निहितं स्थापितं कलहंसी पुगजहंसी पुम।
दालसगतं गहनं हरिणीषु सुगीषु विलोलसीहितं पवनोद्भूतलतासु वायुप्रे
रितवलीषु विभ्रमाः स्थापिताः ६४ श्लोक विदिवोत्सुकयाप्यवेक्ष्यमानिहितः
समीपमीगणान्तरयाचिरहेतवमेगुरुचपेहृदयं नत्तु विलं चित्तं तमाः ६५

3

२

१६५

इदमकुसितालकं च खेन वति श्रान्तकथं नोतिमां निशि सुप्रसिद्धैकं यं जं
विरताभ्यंतपद्मसुनं ६० टीका हेतुं उमतिनवमां विश्रान्तकथं विरतवचनं
विश्रान्तकथं यं भूतवचनरहितं दृष्टान्तमाह उच्यथा एकपंकजं निशि राजो
सुप्रभवति किं वि. एकपंकजं विरतेति विरतः अभ्यंतरे मध्येषु दानां भूतानां
स्वनः शब्दो यत्र नत ६० प्रलोक प्राप्तिनं पुनरेति शर्वरी दयिता दंड चरं प्रतितिं
इति तौ विरहोत्तरसमौ कथमत्यंतगतानां दहे ६१ टीका शर्वरी रात्रिः विद्युक्ता
पिपुनः प्राप्तिनं चंद्रं समं यति प्राप्नोति दयिता चक्रवाकी दंड चरं चक्रवाकं यतः
त्रिणां पदिनां पुनरेति इति कारणात् तौ चंद्रचक्रवाको विरहोत्तरसमौ विरहा च
धिप्रतिपालकोत्वं यत्पंतगातां कथं न दहेः ६१ प्रलोक नवपल्लवसंस्तरेपिते
मृदुरयेन यदंगमयितं तदिदं दं विमलं विषयं कथं तव वामोरुचिताधिगोहणं ६२
टीका हेतुं उमतिनवमां यदंगं नवपल्लवसंस्तरेपि अर्थितं मृदुमतं दयेत तदिदं
वामोरुचिताधिगोहणं ६२ टीका नवपल्लवसंस्तरेपि कथं स हि विषये पितस्य उः

र
टी.
१८६

संस्तारोयस्यस किंवि. कुसुमंश्रलकाभराणं ६० प्रलोक समर्पेवसशहृन्पु
रेचरणानुग्रहमन्युर्लभं अमनाकुसुमास्तुवर्षिणात्यमशोकेनसुगाविशो.
असे ६१ टीका हेसुगाविसुसुषोभनेगात्रयस्याः सासुगात्रीतस्याः संवोध
नेहेसुगाविअमनाअशोकेनत्वेपोच्यसे किंवि. अशोकेनकुसुमास्तुवर्षि
णाकुसुमान्येवअस्तुतिवर्षितंशीलेन इवोत्प्रेत्यते चरणानुग्रहंणस्मरता
चित्तयता किंवि. चरणानुग्रहंमशहृन्पुसंशष्टेष्टाहायमानंनपुरेयस्मिन्
सते पुनःकिंवि. अनन्युर्लभंनअन्युर्लभाते ६५ प्रलोक तवनिःप्रसि
तानुकारिभिः वकुलैरहंचितांसमंमया असमाप्यविलासमेखलांकिमिदं
किन्नरकंविस्तुप्यते ७० टीका हेकिन्नरकंविस्तुयाकिमिदंसुप्यते किं
त्वाविलासमेखलामसमाप्यअपर्य किंवि. विलासमेखलामयाममेवकु
लैः वकुलपुष्पैः अहंचितामहं प्रोतां किंविशिष्टैः वकुलैः तवनिःप्रसि
तानुकारिभिः ७० प्रलोक समरुःखसखःसावीजनःप्रतिपद्येदतिभौ

6
दीका किंकुर्वत्या त्वया विदितोत्सुकया विदितयत्सुर्गोत्सुकया किंकुस्ता
मासवेत्ता हेरंडं स्मृतं तया पितृविरहे यत्ने गुणाः समदृश्ये अवलंबितम् ।
प्यासयितं नत्तमाः किं विदुदये गुरु व्यंगुर्वी व्यायस्मिन्नत्त ६५ युग्मं
प्रलोक मिथुने परिकल्पितं त्वयामहकारः फलिनी च नन्विमो अविधायि
वाहसक्तिर्यामनयोर्गम्यत इत्यसं प्रतं ६६ दीका हेरंडमति नलनिश्चितं
सहकारः आसः फलिनी च विगुस्मता इमो त्वयामिथुने परिकल्पितं इति हे
तोः अनयोः विवाहसक्तिर्यामविधाय अकृत्वा त्वया गम्यते इति असं प्रतमयु
क्ते ६६ प्रलोक कुसुमेकृत दोहदस्तवया यदृषो को यमदीरयिष्यति अलका
भरणां कथं नृते स्तवनेष्वा मिनिवापमाल्यतां ६७ दीका हेरंडमति अयं अशो
कः कुसुमुदीरयिष्यति तत्कुसुमं तदनिवापमाल्यतां कथं नृतेष्वा मि निवा
पस्य पितृ तर्पणाय माल्यतां किं विशिष्टः अशोकस्तव कृत दोहदः पा
दाहतः प्रमदया विकसन् अशोका इति अथ वा कृतो दोहदश्चुरायात इवः ।

र
टी.
१६०

प्रांरुतां ३३ प्रसोक मदिगहिसदाननार्पितं मधुपीतामयत्कथानुमे अ
नुपास्यसि वाष्पहृषितं परलोकोमनतं जलांजलिं ३४ टीका हेमदिगहिसत्वं
मेमममजलांजलिकथं नुपास्यसि किंरुत्वा मधुपीता किंविशिष्टं मदा
नतार्पितं मम आनने मदानने तेन श्रितं पुनः किंविशिष्टं मधुरसवत् किं
विशिष्टं जलांजलिं मेममवाष्पहृषितं पुनः किंविशिष्टं जलांजलिं परलोप
नतं परलोकाय उपनतं तावता येन सुखेन मधुपीतं तेन परलोकाय उपनतं ज
लांजलिकथं पास्यसि ३५ प्रसोक विभवेपिसतित्वया विना सुखमेतावद ज
स्य गणयतां अहृतस्य विलोभनां तवैर्मम सर्वं विषयास्तदाश्रयाः ३५ टीका
हे इन्द्र मतिविभवेपिसतित्वया विना अजस्य एतावता देव सुखं गणयतां म
म विषयाः सर्वेपित्वदाश्रिताः तवाधीनाः किंविशिष्टं मम विलोभतां
तवैः अहृतस्य अवाधितस्य अयमर्थः विभवेराज्ये सत्यपियत्तया सह पूर्व
भुक्तं परं अतः परंपर्यां प्रकृतः यतः सर्वेपि मम विषयास्तदाश्रयास्तवाधीनाः

३
१६०

यमात्मजः अहमेकरसस्तथापिते व्यवसायः प्रतियतिनिष्ठः ॥ टीका हेतुं
उमतिश्रयं सावीजनः समः ॥ यमात्मजेः पुनः श्रयं आत्मजेः पुनः प्रतियति
इति भोवालो वर्तते अहमेकरसो वर्तते तथापिते व्यवसायः अराणं प्रतिः प्र
तियतिनिष्ठः अंगीकारकरो वर्तते ॥ प्लोक धनिरस्तमितारतिश्च्युता
विरतंगेयमृत्युनिरुत्सवः गतमाभरणप्रयोजनं परिष्कृतं प्रायणीयमयमे ॥
टीका हेतुं उमतिश्रयमेममभुतिः अस्तमितारतिः च्युता गेयगानं विरतं चर
तः निरुत्सवः आभरणप्रयोजनं गतं प्रायणीयं परिष्कृतं वभवेति शेषः ॥
प्लोक गृहिणी सचिवः सावीमिथः प्रियशिष्याललिते कलाविधौ करु
णाविमुखेन मृत्युना हततात्वाद्दुःखं किं न मे हतं ॥ टीका हेतुं उमतिकरु
णाविमुखेन निहयेन मृत्युना यमेन तां हतता त्वं वर मेममकिं न हतं अ
पितसर्वं हतं तन्निहता मित्वाह गृहिणी सचिवो हतः गृहिणोपवसचिवः क
लत्रयः सचिवः पुनः मिथयकं न सावीः हता ललिते कलाविधौ प्रियाणि ॥

३
ही
१६१

हरति वाच्यदर्शनात् इति लोकापवादभयात् पागीरमानि साहस्यमात् नवका
१ परंतु जीविना प्राया जीवितवां कृया इति किं नृपतिः प्रमदा मनु संस्थितः
स नृपचाशोके नमृतः ॥ २८ ॥ लोक अपरिग्रह दिवंगतां प्रियां ग्रहाणां तेन द
शाहतः परे विदुषा विधयः समापिताः प्रपद्यो मवने महर्हयः ॥ २९ ॥ लीका ते
नमहिणा विदुषा अनेन दण्डो हतः दण्डाहदिनात् विधयः समापिताः कृत इ
त्याह प्रणेनगरस्योपवने समीपवने किं विशिष्टा विधयः महर्हयः महती मृद्धिः
संपन्निर्येषु किं कृत्वा विधयः कृताभ्याह प्रियां दिवंगता मपदिष्टा अग्रतेन दण्डा
हतः परे गणाशेषा मपदिष्टा मेदिनीमिति पाठान्तरं ॥ ३० ॥ लोक सविद्येषां पुंरीत
या विना सणादाया यशशोक दर्शनः परिवाहमिवावलोकयन्स श्रुतः पौरवधू
मुवास्तु ॥ ३१ ॥ लीका स सश्रुतः तस्याहं इत्यादिना पुंरी नगरी विवेश किं वि
स सणादेति सणादायाः शत्रेः अघाये विनाशोपांशोक वत चंद्रवदर्शनं यस्य
किं कुर्वन् राजा पुंरी प्रविष्टः इत्याह पौरवधू मुवास्तु सुस्तु श्रुतः परिवाहमिति

१६२

१५५
 १०
 - प्लोक विलपन्निति कोसलाधिपः करुणार्थं यद्यितं प्रियां प्रति अकरोत्सचिधो
 रुहानपि स्मृतपणावारसवाष्पदृष्टिनात् ॥ ५६ ॥ टीका कोसलाधिपः अजः पृथि
 वीरुहानपि रुहानपि स्मृतपणावारसवाष्पदृष्टिनात् अकरोत् स्मृतः द्रवितः यः
 प्राणावानां रसो निर्यासः स एव वाष्पोऽस्मृतेन उर्दिन मलिनात् किं कुर्वन् अजः प्रियां
 प्रतिकरुणार्थं यद्यितं इति पूर्वोक्तप्रकारेण विलपन् ॥ ५६ ॥ प्लोक अथ तस्य क
 थंचिकतः स्वजनस्त्वा मयनीयसुंदरी विमर्शत दंत्यमंडनामनलायां गुरुचंदनैः
 धमे ॥ टीका अथानंतरं स्वजनः सुंदरीमिंडमती अनलाय अग्नये विमर्श किं
 कृत्वा तस्याजस्य अंकुशसगात् कथंचित्कृष्टेन महता तामिंडमती मयनीय उतार्थ
 किं विशिष्टं सुंदरीतदंत्यमंडनां तदेव अगुरुचंदनमेव अंत्यमंडनं यस्याः सातां किं
 वि० अनलाय अगुरुचंदनैः धमे अगुरुचंदनानां यथां सिद्धं नानियस्मिन्नात्
 दृष्टो ॥ प्लोक प्रमदा मयसंक्षिप्तः प्रुवाहितियः सन्निति वाच्यदर्शनात्
 न च काशीरमानि सात्माहं जानत जीविता प्राया ॥ ५७ ॥ टीका नृपतिः देव्याम

१
टी
१६१

जमपितस्य सरस्वतीवर्तते किंवि-सरस्वतीलवुसंदेष्टापदालवृत्तिमहेष्टापदानिय-
स्याः सा देवि प्रकृतसत्त्वसारे विष्कृतो विष्कृतो सत्त्वमादौ युष्मत्तत्त्वसंकोचनंच पु-
नः तां सरस्वतीं त्वं हृदि उपधातमहं सि ६५ श्लोक अथ गुरुवर्णिनमाह पुरुष
स्य परेष्टे जन्मनः समतीतं च भवेत्तु भाविनः सवि-निः प्रति येन च त्वया वितयेत्ता
नमयेन पश्यति ६४ टीका हि निश्चितं सवर्णिनो गुरुः अजन्मनः पुरुषस्य आह ।
सा स्य परेष्टे पुत्रिषु भुवने पुत्रानमयेन च त्वया वितयेत्तु पश्यति किं तत्रयमित्याह य-
त् समतीतं पूर्ववृत्तिजातं च पुनः यत् भवेत् जायमानं च पुनः यत् भावियं तत् अ-
थे भविष्यति किंवि-च त्वया निः प्रति येन अप्रतिस्वलितेन त्रिकालं वेदी गुरुद्वि-
यः अथ गुरुस्त्रिकालं वेदी तस्मिन् मत्प्राः पूर्वभावं प्राह ६४ श्लोक चरतः किल
इत्येतत्पक्षेण विंदोः परिष्ठाकितः पुरा प्रजिज्ञायसमाधिभेदिनी हरिरस्मै हरि-
णीं सुरंगानां ६५ टीका हरिरुंरः अस्मै मनुये हरिणीं हरिणीनाम्नां सुरंगानां
प्रजिज्ञाय प्रादिषोत् पूर्वकिंवि-हरिः तदा विंदोः मनेः सकाशात् संकितः

१६२

-वलोकयत स्वयं स्वशोकस्य परिवाहं नमो हारमिव पश्यन् ८. श्लोक अथैतं
 सवनाय दीक्षितः प्राणिधानो गुरुं श्रमस्थितः अभिषंगजं विनिश्चिवा निति शि।
 श्रेणा किलान्वयो धयत् ८। टीका अथातः तदंगुर्धसिष्टः तमजं प्राणिधानं था
 नविशेषात् अभिषंगमहे स्नेहजं विनिश्चिवा न स्तवान् किंवि-गुरुः सवनाय
 यागाय दीक्षितः पुनः किंवि-गुरुः श्रमस्थितः सना गुरुः किलेति सत्ये अजशि
 श्रेणा न्वयो धयत् ८। श्लोक असमाप्रविधिर्धृतो मुनिस्तव विद्वानपि शोकः
 (कारणां न भवन्तमुपस्थितः स्वयं प्रकृतोऽप्यप्यितं कृतस्थितिः ८२ टीका वसि
 ष्ठमिदितः प्राण्यः किंचदतिस्म अथाह मुनिः वसिष्ठः तव शोककारणां विद्वानपि
 यतः असमाप्रविधिः ततः स्वयं भवन्तं त्वा उपस्थितः किमर्थं प्रकृतोऽप्यप्यितं
 पुनः किंविष्टो मुनिः कृतस्थितिः कृतादि हेतामावसमाप्रियावत् स्थितिः एक
 जावस्थितिर्येन सः/ ८२ श्लोक प्रयत्नसमूहं न वर्तते फलं यदा मरुस्वती पश्या।
 विष्कतं सत्त्वमावां रुरि येनामुपधा तं नमो ८३ टीका पयि हेतवृत्तहेः अ
 दसंदेह

अश्वनाम

चकारात्सोपिनवमरः

वही बहिननाम

वनावसा २ रचिते

जीववाला २ जा

नी कांदा सी सरवी नामा हमे
एक एक एक = १

दुर्शन
नाम २

लास्यादासरायस्तुमारिवः अत्रिकोभगनी ज्यसौ निष्ठा निर्वहणै समे हंडे हं जे हं ला दू नै नी चां हा
अंगनिक्षेप चेष्टी सखी प्रति १६ अंगहारो गविक्षेपो वांजका भनयौ समो निर्वहे त्वंग सत्वा धा गिक सात्विके १७ भांदे त्रि २

नवरसनाम ३

अंगार की करुणा दुत हास्य भयानकाः वी भत्सरो द्वे अरसां अंगारः शुचिरु ज्वलो १८ उता हवर्द्धा नवरसान भेदनाम

नो वीरः काराण्यं करणं वृणा कया दयां नुकं पस्या दनु क्रौशौ प्यथो हसः १९ हा सो हा स्यं च वी भत्सं वि

मयैकरं

कृतं त्रिषिदं द्वयं विस्मयो दुतमाश्रयं चित्रमर्पय भैरवं २० हा दासणं भी वणां भी मे भी मं चो ५

रं भयानकं प्रतिमं री दंतू गूमसी त्रिषु २१ चतु शंदर दो सो भी ति भी साध्व सं भयं विकारो

मानसो भावो नु भावो भाव बोधकः २२ गर्वाभिमानो हं कारो मान अत्रि स मुन्नतिः अनादरः अनादरनाम ९

परिभवः परी भावस्त्रि र स्त्रिया २३ री डां वमानु ना वसां वा वहेल मसू दणं मेदा दं ही र्वि पा वी

पंड
लि

गर्वनाम २ दू ३

अ २ लज्जानाम ९

प्र. को.

१३

का

दामानाम१

मृ३

पवित्रचरित्रे पक्षोतावानाम२

परमधनेच्छाया रेकं = १ =

रीसनाम१

द्वेपराधुययासहिष्णुः मायाअर्थदा

नादिषुदंभं कृत्वागुणेषु दोषागेपणस्य = १ =

असुरदे डालजोसायत्रपान्वितः २४ दान्तिलितित्वाभिध्यातुपरस्व विषयेस्पृहा अज्ञानिरीष्यसूपातुदोषारो
 वेरनाम२ पौगुणे मयि २५ वैरविरोधोविद्वेषो मनुशोकोमुक्तस्त्रियां पश्चात्तापोनुतापश्चविप्रतीसारैरुत्पद्यि म२
 क्रोधनाम३ २६ कोपक्रोधामर्षयोः प्रतिघोरुदुर्धुधौस्त्रियो मुचौनुचरितेशीलैमुन्मादश्चित्रविभ्रमे २७ प्रेमा कमलेनाम३
 नाप्रियतां हार्धप्रमस्नेहोयदोहदं रेखाकांक्षास्यहे हातरदोक्तालिशामनोरथा २८ कामोभिला
 षस्तर्षश्चसामुल्लोलेसादयोः उपाधिनीधर्मचिंतापुंस्याधिमानसीयथा स्याच्चिंतास्मरीध्यानमे चिंतानाम५
 रक्तं कलिरक्तसमे उत्साहो धवसायः स्यात्सात्वीर्यमतिशक्तिभाक् कथं स्त्रीयाजदंभोपधयक् कौतुकनाम७
 धमकेतवे कुत्सतिर्निकृतिः साधोप्रमादो नवधानता ३१ कौतूहलं कुकौचकुतुकं च कुतूह कौतुकनाम७
 स्त्रीणां विलासो विद्यो कविभ्रमोललितं तथा ३२ हिलां लीले त्यं मीहावो क्रियाश्रंगारभावजो स्त्रीविलासनाम१
 विलासनानाम१

शठता२

असावधानता२

मानसीपीडा४ तृ२

१३

सका

२५ युनंगोजादिः संवरोदयादिरंतस्थमध्यः शंबरस्तालव्यादिराप शंबरस्तालव्यादि
 २६ ब्रह्मति चत्वार्यनिरुद्धस्य विश्वकेतुरिति
 जलशायीविश्वरूपोमुकुंदोमुरमर्दनः व-रवोसजनकः ससदानकदुर्गुणिः २३ वलमद्रः प्रलंबघ्नावल
 देवोच्युताग्रजः देवतीरमणोरामः कामपालोहलायुधः २४ नीलोवरोते हिरोयस्तालोकोमुसलीहली
 संकर्षणः सीरपाणिः कालिंदीभेदनेवलः २५ मदनोमनमथोमारः प्रसुप्तोसीनकेतनः कंदर्पो
 दय्यकोनंगः कामः पंचशरः स्मरः २६ शंबरारिर्मनसिजः कुसुमेष्टुरन्यजः पुष्पधनवारतिपात
 मकरध्वजआत्मभूः २७ ब्रह्मसूविश्वकेतुः स्यादनिरुद्धउषायतिः लक्ष्मीः यत्नालयायत्नाकम
 लाश्रीर्हरिप्रियाशब्दिरालोकमातामाक्षीराक्षितनयारमा शंखोलक्ष्मीपतेः पांचजन्यश्चक्रं
 सुदर्शनः कौमोदकीगदाखड्गेनंदकः कौस्तुभोमणिः २८ गरुत्मानगरुडताद्वयोत्तेनतेयः रवगेश्व
 रुः नागांतकोविश्वरथः सुयशाः पन्नगाशनः २९ शंभुरीशः यशुपतिः शिवः प्रलीप्तहेश्वरः
 द्वयमनिरुद्धस्य उषाहस्तादिः ऊषेतिदीर्घादिरपि लक्ष्मीरितिषडलक्ष्म्याः श्रीलक्ष्म्योऽङ्घ्रिनेजित
 ३० कचिदिरालोकमातामाक्षीराक्षितनयारमा इतिषडलक्ष्म्याः शंख इतिलक्ष्मीपतेः
 वचनगदाखड्गमशीनामेकैकं सुदर्शनः सुदर्शनमितिषाठभेदात् पुत्रपुंसकयोः कौमोद

न४

यवादिनो शास्तारो धातवत्पितृवद्धारुयं सशक्येति सप्तशोक्यवंशस्यमुनेः १४ तत्पदत्रयं सप्तानामपि पर्यायता जा १५
 नति विंशतिर्वत्सराः वत्सारा यरमेष्टिनो १६ धातारो विरंचिरिकारत्रयवान् विरंचिर्मध्याकारवानपि विरंचो यो य
 पिदुर्हनः दुर्घसा इत्यपि अज्वयोनिर्दुस्त्वादिः सप्तारो वेधसो विधातारो विश्वसृजो विश्वसृजिधिः विश्वसृजिधिरिति
 गोयोगमेवान् १७ विष्मरिति स्को न चत्वारिंशद्विष्माः केचि गोवादायु ह्येष जाच्युसमाविनी वाधोन दसति श्रीयाः
 षडभिजो दशवलो द्वयवादी विनायकः मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः शाक्यमुनिस्तयः १४ सशक्यसिंहः सर्वार्थसिद्धः
 शौद्धोदनिश्चसः गोतमश्चाकं वंधुश्च मायादेवीसुतश्चसः १५ वत्सात्मभः सुरज्येषु यरमेष्टी पितामहः दिरग्यगर्भात्ता
 केशः स्वयंभुश्चतुराननः १६ धाताज्वयोनिर्दुर्हिशो विरंचिः कमलासनः सप्तप्रजापतिर्वधाविधाता विश्वसृजिधिः
 १७ विष्मनोरायणः कृष्णो वैकुण्ठो विष्टरस्ववाः कामोदरो हृषीकेशः केशवो माधवः स्वभूः १८ देव्यारिः पुंडरी
 काक्षो गोविंदो गरुडध्वजः पीतांबरोच्युतः शाङ्गी विश्वकसेनो जनादेनः १९ उयेंद्र इन्द्रावरजश्चक्रयाशिश्चतुर्भु
 जः पद्मनाभो मधुरिपुर्वासुदेवश्चिक्कमः २० देवकीनंदनः शौरिः श्रीपतिः पुरुषोत्तमः वनमास्तीवलिध्वंसो
 कंसासतिरधोक्षजः २१ विश्वंभरुः केटभजिद्विधुः श्रीवत्सलोत्तुनः वपुराणायु रूषोय जपुरुषो नरकीतकः २२
 चक्रगेविजयचये इत्युक्तप्रकारेण विष्णुस्मादीनः ४ केचोचिश्चतुर्भुजानां शंखादिविन्ध्यासभेदेन एकैकं काचकत्वेपि
 दवि वत्सायो पर्यायत्वे नरायणो कृष्णादिरपि विष्टरश्चतुर्भुजो स्वभुवो १८ शाङ्गीः शौ विश्वकसेनो सर्वन्यतध्याः वि
 सेनेः तालव्यमध्यापि पद्मनाभिरपि देवकीनंदनोपि शौरिस्तालव्यादिः शौरिर्दत्त्यादिरपि वनमास्तीनो व
 सितो २१ केटभजितो श्रीवत्स इत्यपि कृष्णायतुः अस्य कृष्णस्य स एव वसुदेव एव अनु एव कारेण भेदा
 भिरिति प्रयोगोऽस्मात्तमिमतः यद्वा एवकारोऽस्य तस्यानंतरं इष्टव्यः अथैव कृष्णस्यैव वापितुः ननुरा
 २२ वत्सिति सप्तदशवत्ससदस्य रेवतीरमराणाः अत्रोत्तमो वकारः २३

ताभ्यां कपोलाभ्यां च मुदेभा गदतिन्

नामिरेखासीवदृष्टां तां ह्यष्टिकां ^{घटिकायाः} वक्रासि वदनं तं ई माननं लपतं मुखं ^{नम} स्त्री

विभागः २

5

विभागः ३

ताभ्यां कपोलाभ्यां च मुदेभा गतिः

श्रमः

गोत्रिरेखासावदुर्घाटाहृष्टाटिका^{वर्तिकायाः} वक्रास्थिवदनं तंडं माननेलपतं मुखं^{नाम} ली
॥^{नाम ५} जोषधयोतन वदनकूटौदशनवा^{नाम}
॥ ४ ॥

मधराधोभा गत्या

ध्यापानस्य=१

मदेवितिलामा=३

श्रम
३२

गोत्रिरेखासावदुर्घादाहृष्टाटिकां^{घटिकायाः} वक्त्रास्थिवदनं^{नाम} तंडे माननं लघनं^{नाम} मुखं^{नाम} ली
 वेष्टाणं गंधवहा घोणा नासाचनासिका^{नाम ५} ओष्ठधौत^{नाम ५} रदनकूटौदशनवा
 मसी^{नाम ३} अक्षला^{नाम ३} चिउकं^{नाम ३} औकपोलौतत्परोहनं^{नाम ३} रदनादशनादंता^{नाम ३} रदास्तल
 तुकाकुदं^{नाम ३} रसज्ञारसनाजिह्वाप्रांतावोष्ठसंस्थिति^{नाम ३} ललाटमलिकंगो
 धि^३ रुद्धं^३ दग्भा^३ भ्रवौ^३ सिधौ^३ कूर्चमस्त्री^३ भ्रवोर्मध्यं^३ तारका^३ क्षणः^३ कनीनिका^३
 लोचनं नपनं^{नाम} नेत्रमीक्षणं चक्षुरादिणी^{नाम} दृष्टीर्चास्त्रुनेत्रावरोदनं च
 समश्च^५ अर्पागै^५ नेत्रयो^५ रंतौ कटाक्षौ पांगदशने^{नाम} कर्णशृङ्ग
 श्रोत्रं श्रुतिः स्त्री सवर्णं^५ अर्वा^५ उत्तमंगं^{नाम} शिरशीर्षं^{नाम} मूर्ध्नीनामस्त^{नाम} को^{नाम} सियो^{नाम}
 चिकुरं कुंतलोवालः^{वाल्यानां शालया} काकेयदाशिखेडकं^५ कवरीकेशवेष्टौ^५ यधमिल
 कचः केशः शिरोरुहः^५ तट्टं देकैशिकं^५ केश्यं^५ मलका^५ अर्णकुंतलाः^५ तेललाटेभ्रमरकाः^५

अधराधोभा गत्या

अत्राभ्यां कुरुभा गत्य

अक्रपातस्य

कलियोः २

पुलिंगः २

कुलुभोक्तिर्यथा
मलिकारुद्रमवति
यदिकेयवोयव

नेत्रमालावृत्तपतया
ललाटे वनेषां ना

केशसंग्रहस्व

अर्पणदेहोदचलं नदं तर्ज्यस्यते पत्रेते मिलिका

मं ३: स्यात् कोष्टं स्यात् कोष्ठाधः मणिमं धादाक निष्टं करे स्य करे सो वदि: ^{हस्तस्य} पंच शा
 खशायः पाणि ^{नाम} स्तर्जनी स्यात् देशिनी ^{नाम} अंगुल्यं कर शाखास्य: पुं स्पंगुष्टः प्रदेश
 नी मध्यामा ना मिको चापिक निष्टा चैतिता: कृमान् पुनर्भवः कररुहो नखोस्त्री
 नखरां सिंघां प्रादेशात् तालमो कर्णस्तर्जनी दियुते तते ^{विस्तरे सति} अंगुष्टे सक निष्टे स्याद्वित
 स्ति ही दशांगुलैः पाणौ च वेट ^{चवेट} प्रतल प्रहस्तौ विस्तृतांगुलौ ^{उत्थप} द्वौ संहतौ सह
 तल प्रतलौ वाम दक्षिणौ पाणि निर्कुज प्रसृतिस्तौ युता वंजुलिः पुमान् प्र
 कोष्टे विसृज करे हस्तौ मृष्टानुवद्धया सरति स्यादरत्नस्तु निः कनिष्ठेन
 मृष्टिना वामो वाहोः सक करयोस्ततयोस्तिर्यगंतरं ऊर्ध्व विसृज दोष्पा
 गिन्तु मा हो पौरुषं विप्र ^{नाम} कंठो गलौ ^{नाम} पाग्री वा यो शिरो धिक् धरेत्पि कं उग्री

नखस्य

विशेषेण कुक्कुट
नः वाणि २४

२२
 धा
 २९
 चे
 व
 कीप्र
 यकर
 निरव्य

हो गमदक्षिणोपाली
 सहतो प्रतलोचनः

समौ नक्त कर्पायै^१ वस्त्रमा^२ कादनं वा स^३ प्रलं वसनमं शुक्^४ सुचेल कः पये^५ स्त्री^६

स्मात्तवापि मूलसाटकः निबो लंप्रक द पटः समो रत्नक के वली अंतरीयोप

संवा नय विधान नय धो शर्कें" हो प्रवारे नरा संगौ समौ यह तिका तया सं

खानमन्तरीयचंचोलः कृष्णसर्कौलिया नीशारस्तुमावरणोहिमानिल

निवारणे" अर्द्धे रक्तं वरस्त्रीणां स्याच्च जैतवं मंशुकं" स्यात्त्रिष्वोपपदीनं स्यात्

न त्यागो न त्यागपदं हि यत् अस्वीयितानमस्योचौ हव्यायवसुवेषमनि प्र

तिसी राग यवनिका स्याति रत्नरिणी च सा" परिकर्मणि संस्कारः स्यान्माणि

मार्जनं नो मज्जा^३ उद्धर्त नो साहने^३ देह्लीवे^३ यथा^३ ज्ञाव^३ आ^३ ज्ञव^३ स्नानं च^३

मार्चिकं स्यात्सकौयप्रबोधनं अनुबोधः पत्रलेखोपज्ञागुलिरिमं साम्यं ।

चिंदनादिनादेशवि
लेखविशेषः २

मनपूर्वगद्यस्य प्रय
त्नविशेषणपूर्वसंग
ध्यापानस्य = १

दुस्त्यादिन्यासीरयेभाधा
 नरूपं संस्कारस्यस्तानोदुर्म
 मादेनिति स्वाप्ती-३

पुनः वायुनिवासोप

पदाश्रयार्थतिलं वमा
नस्य वस्त्रादेः = ५

कुटीवासोदि = ४

गन्निर्मलीकं रत्ना
त्रय = ३

सततवर्षात्तद्वैकृतम्
पिकादिरचितम्
हृदा=१

निलकांविशेषकचपु
नयुक्तकथाभवन

ललाटचूतनिलक

10

श्रम.

३४

तमालयत्रलिलक, चित्रकाणीविशेषकं^{निलकांविशेषकचपु} द्वितीयचतुरीयचनस्त्रिमथकुंजुमं
काशमीरजन्मा^{निलकांविशेषकचपु}मिश्रितेवरवाहीकपीतने रक्तसंकोचपिथुनेधीरलोहितचं

केसरनिलकांविशेषकचपु

न३

दने^{निलकांविशेषकचपु} लातागर्त^{निलकांविशेषकचपु} तिलीवेयावोलकोद्रुममयः^{निलकांविशेषकचपु} लवगंदिवकुसुमं श्रीसंज्ञमथ^{निलकांविशेषकचपु}

लक्ष्मीपियायना
मकं २२

प्रापकं^{निलकांविशेषकचपु} कालीयकंच^{निलकांविशेषकचपु} कालानुसायं^{निलकांविशेषकचपु} चोसमार्थकं^{निलकांविशेषकचपु} वंशिकागुरुराजार्हलोह

सामान्यचतुर

कुमिज्जोगकं^{निलकांविशेषकचपु} कालीगुर्वगुरुस्या^{निलकांविशेषकचपु} नमंगत्सामलिगंधियर^{निलकांविशेषकचपु} यक्षधूपः सज्जरसो

निलकांविशेषकचपु
गंधस्यागुरु

गलधूपय

गलसर्वरसार्वपि^{निलकांविशेषकचपु} वरुचूयौष्य^{निलकांविशेषकचपु} यवक^{निलकांविशेषकचपु} धूपवृत्रिमधूपकौ^{निलकांविशेषकचपु} तरसः पिंडकः सिलो

निलकांविशेषकचपु
दशगोदिधूपय

सुगंधिगंधद्रव्यभेद

सर्वतो^{निलकांविशेषकचपु} य्यपायसः^{निलकांविशेषकचपु} श्रीवासोचक्षुधूपोपि^{निलकांविशेषकचपु} श्रीविष्टुसरलद्रवौ^{निलकांविशेषकचपु} मगनाभिर्म

वेरजाइतिख्या

गमदः^{निलकांविशेषकचपु} कस्तूरीचोपकोलकं^{निलकांविशेषकचपु} कक्कोलकंकोशायलमं^{निलकांविशेषकचपु} यवर्धरमंस्त्रियां^{निलकांविशेषकचपु}

कंकोलइतिख्या
तस्यवनक

चदनविशेषकचपु
यवर्धरमं

तैलपर्णीकगोशौषहृदिचंदनमंस्त्रियां^{निलकांविशेषकचपु} निलपर्णीतुपत्रांगंरजनेंरक्तचंदनं^{निलकांविशेषकचपु}

घनसारंश्रेष्ठसंतःसिताश्रोहिमवालुकां^{निलकांविशेषकचपु} गंधसारोमलयजोभद्रश्रीश्रंदनौ^{निलकांविशेषकचपु} स्त्रियां^{निलकांविशेषकचपु}

सामान्यचदनस्य

३४

अतस्तदा ॥ लक्षणं तेन सङ्गिधा ॥ आद्यमेदाभ्यां सह सा च व्यंग्येन रदिता हृदौ स
दिता तु प्रयोजने ॥ प्रयोजनं हि व्यंजनव्यापारगम्यमेव ॥ तच्च गूढमगूढं वा ॥ त
च्च निव्यंग्यम् तत्र गूढं यथा ॥ मुखादिकसितस्मितं वशितवक्त्रिमप्रेक्षितं समुद्ध
लितविषयमागतिरपास्तसंस्थामतिः उद्योमुक्तलितस्तनं जगानमंसखंधादुरं वते
देवनातनौ तत्तुणिमोद्गमो मोदते ॥ अगूढं यथा ॥ श्रीपरिचयाज्जडाग्रिभवां न्य
मिह्याचिदशुचरितानाम् उपदिष्टा तिका मिनीनां यो बतमद एव ललितानि ॥ अ
त्रोपदिष्टातीति ॥ उद्देष्टा कथिता विधा ॥ अत्र व्यंग्या गूढगूढं व्यंग्यं च ॥ तद्गूढं लक्षण
कः प्रावृत्तिरिति संबध्यते ॥ उद्गूढं दाप्रयः ॥ तत्र व्यापारो व्यंजनान्तरकः ॥ जिते इत्याह ॥
यस्य प्रतीतिमाधत्ते लक्षणं समुपास्यते फलैः प्रावृत्तकगम्ये व्यंजनान्तरा पराक्रिया ॥
प्रयोजनप्रतिपिपादा यिषया यत्र लक्षणप्रयोगः तत्र नान्यतस्तत्प्रतिपत्तिरयित्त

का.
प्रति.
८

स्मादेव शास्त्रात् न चात्र व्यञ्जनादनेत्येवापारः तद्योदि ॥ नाभिधासमयाभावात् ॥ गं
गायां चोषश्यादौ येषां च न द्वाद्विधो धर्मोक्तौ प्रतीयते न तत्रांगादिप्राह्यासंकेति
ताः ॥ हेतुभावाच्च लक्षणा ॥ मुख्यार्थबाधादित्रयहेतुः स्याच्च ॥ लक्ष्यं न मुख्यं नाप्य
वबाधयोगः फलेन नो न प्रयोजनमेतस्मिन् न च प्राहः स्वलङ्घति ॥ यथा गंगा प्रा
ह स्यात्तसि सबाध इति तदं लक्ष्यति ॥ न ह्यदितदपि सबाध स्यात् तत्प्रयोजनं
लक्ष्येत् न च तदं मुख्यार्थानां च बाधा न च गंगा प्राह्यार्थस्य तदस्य सोतो गतैः पा
वनैश्चैर्लक्षणीयैः संबधः नापि गंगा प्राह प्रयोजने लक्ष्यं किंचित्प्रयोजनं न ना
पि गंगा प्राह स्मरमिव प्रयोजनं न प्रतिपादयितुमसमर्थः ॥ एवमप्यनवस्था स्या
यामूलक्षति कारिणी ॥ एवमपीति प्रयोजनं चेह लक्ष्यते ॥ तत्प्रयोजनं तदपि

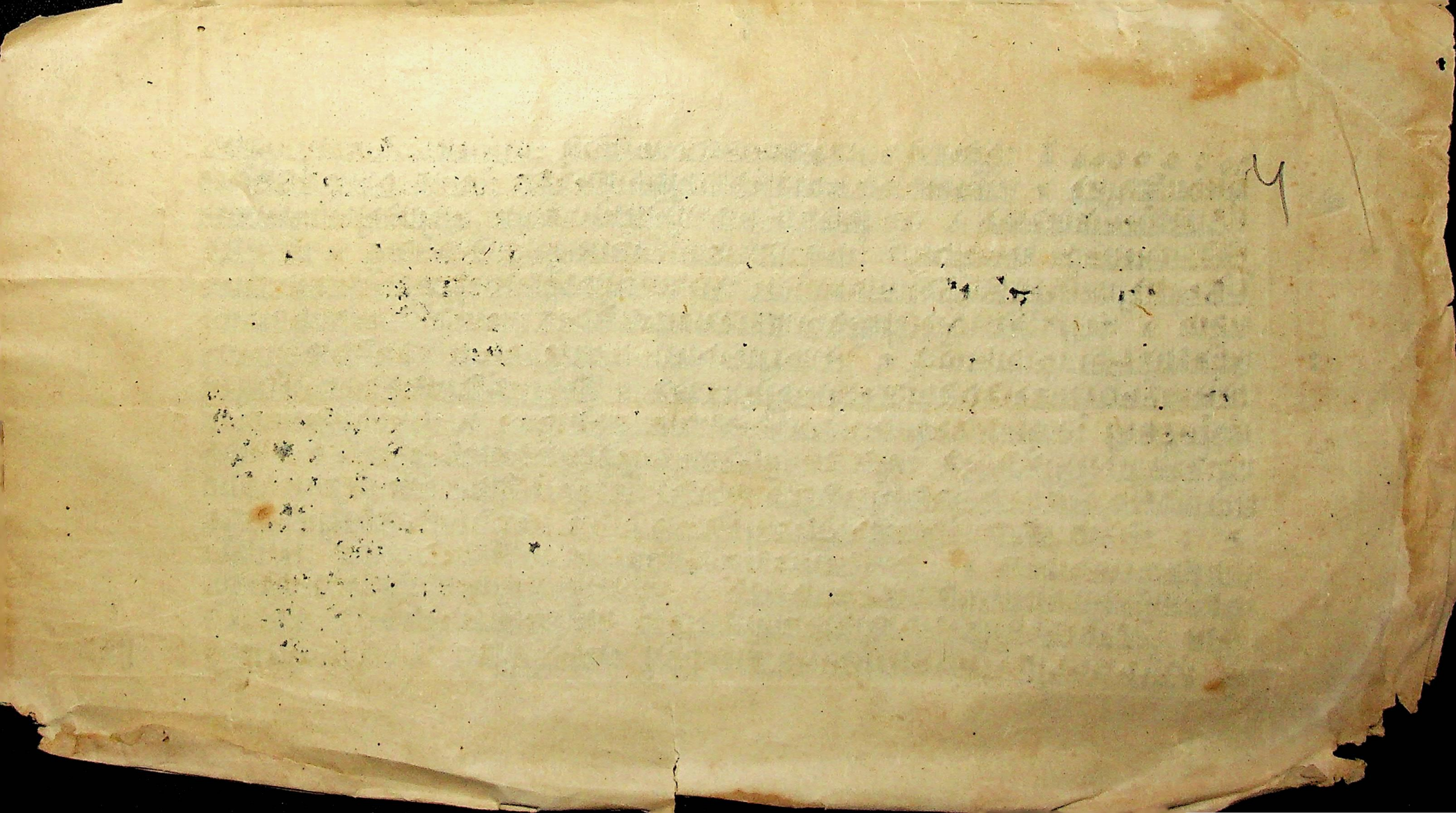

2

3

सुखसों बालकजन्मै सोइ । सकल शूलकी बाधा खोइ ४१ ॥

अथ रुधिरारुक्कगर्भिणीसूतिकोउपाय ॥ तोटकछन्द ॥ भल्लात उशीर
अतीस धरै । मोथा हीबेर धमासपरै ॥ स्यउना अरु प-
पट गुर्च लहेउ । सितचन्दन लै यह काथ कहेउ ॥ त्रिथ
गर्भिणि और प्रसूति कही । रुधिरामै बन्द विकारसही ॥
गर्भिणि ज्वर पद्रव कोप मिटै । रक्ता अतिसार को मूल
कटै ॥ सब ग्रन्थन महँ यह देखि लिखा । यामैनहिं भाषों
बयन मृखा ४२ ॥ दोहा ॥ मोथा और अतीसलै ककरासिंगी
पाइ । चूरण करि यह छौद्र सों नित उठिकै जो खाइ ४३
त्रियात्रानि अरु कासज्वर नाशनको सरदार ॥ अथवा
छौद्र अतीसभुज गुणपूरबनिरधार ४४ ॥ अथ बालकचिकित्सा ॥
चौपाई ॥ लेहुमजीठ धवाकेफूल । लोधसारिवा लीजैतूल ॥
सहतडारिकै काथ पिआवै । बालक अतीसार मुरझावै ॥
धवालोधमोथालैलीजै । बेलमजीठवेरहीदीजै ॥ काथछौद्र
युतदेय बनाय । बालक अतीसार न रहाय । अथवायाको
चूरणकरै । सहतसहित अतिसारैहरै ४५ ॥ दोहा ॥ ककरा
सिंगी पीपरीमोथा और अतीसा ॥ चूरणसमकरिकैधरैमहा
मिही अतिपीस ४६ ॥ छौद्रसहित चातुर्भुजी चाटै बालकको
इ ॥ कास इवास अतिसार ज्वर निश्चय नाशै सोइ ४७ ॥

इति श्रीक्षत्रीवंशावतंसशंकरप्रसादेनवैद्यजीवनभाषाकृते

कासइवासादिप्रतीकारोनामतृतीयोविलासः ॥ ३ ॥

दोहा ॥ मदन कदन सुतके चरण बंदनकरौ बहोर ॥

है प्रसन्न पुरवौ सकल मंजु मनोरथमोर १ ॥ अथ यक्ष्माउपाय ॥

दोहा ॥ वैद्यराज लोलिम्बनृप बानीअमृतसोहाय । तृप्त
होत हियमोरनाहिं पुनि वरणों चितलाय २ ॥ क्षर्यारोमउ-

त्पत्तिको नाशकहैं जगहेत ॥ सिंहको सेवनकीजिये नाशैं
 मूलसमेत ३ बहुऔषध वर्णन किये मनविश्वास न होइ ॥
 कमलनयनि याते कह्यो वैद्यकसार निचोइ ४ ॥ चौपाई ॥
 हे सुन्दरिशुभ आनन सोहै । सुन्दर नेत्र देखिमनमोहै ॥
 नैनाखण्ड सहत युतलीजै । प्रातहि लेहको सेवनकीजै ॥
 उडुगणपति समक्षयी सँहारै । जो उपाय यह करैविचारै ५
 अथव्रणउपाय ॥ कोमल कुन्तल अवली सोहै । छदतिकुच
 मल्लीयुत मोहै ॥ त्रिफला काथ में गूगुर डारै । पियत
 महाव्रण मूल सँहारै ६ ॥ अथ मेदारोगउपाय ॥ नाम लिये तौ
 मदन सतावै । रजकै ले यह बड़ो प्रभावै ॥ सहत घोरि
 जल प्रातहि पीवै । मेदरोग नाशैं नरजीवै ॥ जो गणनाथ
 बदर समभारै । मेदशोष शुभ बदन सँभारै ७ ॥ अथ किमि
 उपाय ॥ दोहा ॥ त्रिफला त्रिकुटा इन्द्रजव निम्बा त्रवदु
 मँगाय ॥ खयरउग्र गन्धा सहित इनको काथ बनाय ८
 छेरीमूत्रको छेपके पानकरै नरकोइ ॥ महाजाय किमिरोग
 हरि निश्चय जानौसोइ ९ ॥ अथ मुखरोगउपाय ॥ चौपाई ॥ पातीदल
 त्रिफला लैआवै । निशादारु धौ फूल मिलावै ॥ गुर्चमु-
 नका पुनियेलीजै । काथबनाय सहतसों दीजै ॥ बारबार
 कुला फिरिकरै । आननरोग पाकमुखहरै १० ॥ अथ अमलपि-
 त्तउपाय ॥ तोटकछन्द ॥ भूनिम्ब पटोल छतावरिलै । बासा
 त्रिफला पिचु मंदहिदै ॥ भंगरा अरु टेनव आनिधरै ।
 यहकाथ बनायकै छौद्रपरै ॥ आमिलै अरु पित्तको मूल
 नशैं । गनिकाज्यों बिलासमें चित्तवसै ११ ॥ अथ प्रमेदउपाय ॥
 चौपाई ॥ सुन्दर कुसुम दाम अनमोलै । लंबित बदनकुच
 नपरडोलै ॥ पर्मप्रकाश विभूषण सोहै । असकहु कवमम

देखतमोहै ॥ धात्रीफलको काथबनावै । हरदीरज मधु
छेपकरावै ॥ जोप्रमेह नाशन मति आवै । यह विचारकै
काथपियावै १२ ॥ दोहा ॥ मधुऔं त्रिनास्वरस भजु नाना
जायप्रमेह ॥ सईइंदु आननसुनहु करैत्रियनसों नेह १३ ॥
अथवातरक्तउपाय ॥ दोहा ॥ रतिकी केलि कलानि में तोसम च-
तुरन कोइ ॥ परवतसम उन्नतउरज कंकणकरमें सोइ १४
अमृता काथ बनायकै रंडीतैल मिलाय ॥ वातरक्तनाशन
महा जोयहकरैउपाय १५ ॥ चौपाई ॥ मौरेठीमंजीठकोलीजै ।
दारुसारिवा काथकरीजै ॥ पुनिरंडीका तेलमिलाय । वात
रक्त नाशन यहआय ॥ वासागुर्च काथकरिलीजै । रंडी
तैलको छेपकरीजै ॥ वातरक्त नाशन जो चहै । यहउपाय
करिकै सुखलहै १६ ॥ अथविसूचिकाउपाय ॥ सोरठा ॥ लहसुन
जोरा आनि सेंधौ गंधक हींग लै ॥ त्रिकुटा लीजै जानि
चूरणसम करिकैधरै १७ ॥ निंबूरसमेंखाय हरैविसूचीसकल
विधि ॥ भाष्यो चित्तलगाय हैरतिकेलि विचक्षणी १८ ॥
अथतृषारोगउपाय ॥ दोहा ॥ कूट औं लाई धानकी बटकेरोह मँ-
गाउ ॥ मौरेठीअम्बुजगरी मधुसों बटीबनाउ १९ ॥ गुटिका
मुख अंतरधरै तनक तनक रसखाय ॥ महातृषा नाशन
कह्यो लघु उपाय दरशाय २० ॥ अथवातउपाय ॥ चौपाई ॥ ए-
लालघु लौंगै धरिदीजै । लयप्रियंगु पीपरि युतकीजै ॥
मोथाचन्दन पुनिलै आवै । केसरिनाग तहां मिलवावै ॥
बेरगरी लाई लै धरै । मिहीपीसिचरण समकरै ॥ खांड
सहत युत लेह चढ़ावै । वातपित्त कैफवात नशावै २१ ॥
अथदाहउपाय ॥ चौपाई ॥ रमणी राय देखितव शोभा । चतुर
वयनिसुनु मनअतिलोभा ॥ सुन्दर चिबुक अधर रत-

नारे । अद्भुत हार अमोल निहारे ॥ पदकर कमल अरुण
 समसोहै । रतिमें कुशल कलाअतिमोहै । हे बाले पर्यंक
 मँगवै । तापर कदली पत्र बिछावै ॥ तेहिपर सुखदशै न
 नरकरै । दाह और आतप श्रमहरै २२ ॥ अथखाजुउपायभुजंग
 प्रयातछन्द ॥ पारदै युग्म जीरा निशाद्वैधरै । मिर्च सिंदूर
 लै गन्धकै जो परै ॥ मनसिलै डारिकै ताहि मैदाकरै ।
 घीवमेले सबै खूबघोंटे खरै ॥ देहलेपैत्रिधाखाजु बाधा
 हरै । ग्रन्थ भाषै यथा सत्य जानोनरै २३ ॥ अथवेवाईउपाय
 छन्द ॥ शोधौ सहतको आनि रार गूगुर बुध आनहु ।
 गेरूगुर अरुमोम घीव तामें समजानहु ॥ मलहम लेइ
 बनाय चरण में ताहि लगावै । सकल बेवाई जाइफाटि
 टूटी जुरि आवै २४ ॥ दोहा ॥ होदश चिकन कमल सम
 सुन्दर वरण सोहाय ॥ अद्भुतग्रंथनमें लिख्यो सोमैं कहेउँ
 उपाय २५ ॥ अथअर्शउपाय ॥ दोहा ॥ पथ्यातिल भिल्लातले
 तीनौसम पिसवाइ ॥ दूनेगुड़से सानिकै मोदकलेहु बना-
 इ २६ ॥ हरैअर्श कालीनअति कुष्ठपांडु ज्वर जाइ ॥ कास
 श्वासप्लीहाहरण नाशनको यहआइ २७ ॥ अथ गंडमाला
 उपाय ॥ चौपाई ॥ भिल्लावाकसीस मँगववै । दंतिमूलगुड़चीत
 मिलावै ॥ अर्कदुग्ध महुँलेप बनाय । पुनिवह तप्त लेइ क-
 रवाय ॥ लेपत गंडमाल दुखधोवै ॥ ज्यौसमीर घनमालहि
 खोवै २८ ॥ अथकंठरोगउपाय ॥ दोहा ॥ इन्द्रज कुटकी आनिकै
 पाढ़ाबासालेहु ॥ देवदारु मोथासहितकाथ छौद्रसोंदेहु २९
 अथवा सुरभी मूत्रसों सेवनकरै जोकोइ । कंठरोग नाशै
 सकल वाणीनिर्मलहोइ ३० ॥ चौपाई ॥ पाठारस उतहरदी
 जोइ । जवाखारपीपरिलै सोइ ॥ तेजबाला सुरदारु मि-

लावै । समकरि चरण मिहीं पिसावै ॥ ताकी छौद्रसों गु-
टिकाकरै । सो गुटिका मुख पंकजधरै ॥ कंठरोगकोटिन
मिटिजाय । सो यह तोसोंकह्यो उपाय ३१ ॥ अथअग्निम-
न्दप्रतीकारोपाय ॥ हरिगीतिका छन्द ॥ निंबुवा सुरस में आद
सैंधव पीसि चटनी कीजिये । भोजन प्रथमहीं चाटिकै ये
सकलगुण सुनि लीजिये ॥ हिक्रा औ कंठरोध नाशै हरे
रोगनि कासही । बहुशोथ संग्रहणी हरण कफ कस
श्वास विनाशही ॥ कटुउष्ण लघुरुचिकर क्षुधाकर धा-
तु पुष्टि बखानही । अतिस्वाद करहि अबन्ध नाशै अन्न
अधिक पचावही ॥ सोप्राणप्यारी कहेउँ तोसों महारुचि
तव देखिकै । पुनि जक्तहेत उपाय वरणों सुनहु चित्तल-
गाइकै ३२ ॥ अथवृद्धत्वनिम्बादिचूर्ण ॥ भुजंगप्रयातछन्द ॥ हिंगुवा
छार सिंधु सौवर्चलै । कंजगूदीमिलै पापरी मूललै ॥ चा-
वचीते याचामिर्च जीरामरै । चेतकी सोंठि हीबेरमोदा
धरै ॥ सटी पीपरी धान्यलैपुष्करै । अम्लबेतै विडंगैसमै
लैधरै ॥ चूर्णसेवै जयाशक्ति भाषैगुनै । अश्मरी अर्शप्ली-
हासदालैहनै ॥ आमबन्धैविवन्धै औगूलैहरै । पांडूगुलमै
हृदयरोग सोई जरै ॥ विर्सता आननै अग्निमन्दै महा ।
कासश्वासै सहिक्राविनाशैकहा ३३ ॥ दोहा ॥ भोजनप्रथ
मैधीवसों सेवनकरै जोकोइ । कंतगुलमहाक्षुभाकरिहिंगवा
ष्टकहै सोइ ३४ ॥ अथहिंगवाष्टकचूर्ण ॥ दोहा ॥ हिंगत्रिकुट
अजमोदलै पुनिजीरा युगलेइ ॥ सैंधौलोनमिलायकै चूर
णसमकरु सोइ ३५ ॥ अथरुचिक्रयादिचूर्ण ॥ चौपाई ॥ सोंचर
सैंधवचित्रक लीजै । त्रिकुटचैलभारंगीदीजै ॥ शिवाऔर
युगजीराआनै । वायविडंग जवाइनि जानै ॥ अजमोदा

युत चूरण करै । मातुलुंग अमलीरस परै ॥ तामें गुटि-
 का लेय बनाय । अग्निमन्द अतिदेह नशाय ॥ सकल
 बदन की शूल नशावै । पचैअन्न अतिक्षुधाबढ़ावै ३६ ॥
 अथ शुंठ्यादिचूर्ण ॥ तोटकलन्द ॥ शुण्ठी युग तीनिसो भागधरै ।
 पिपरीपुनितामहूँ चारिपरै ॥ अजमोदजवाइनिभागषट्ठै ।
 युगभाग सो सेंधौ आनि ठटै ॥ सबचूरणके समडारिशि-
 वा । शुंठ्यादि प्रसिद्ध सोनाम भवा ॥ लोलिवसोराज
 बिचारि कहै । मलताप प्रलाप को वेगि दहै ॥ उदरै पुनि
 शूलअनेकटरै । बववात व्यथा अरु आंवहरै ॥ निशि
 बासरभोजन चित्तबसै । नानाविधि भोजनदोषनशै ३७ ॥
 अथ बड़वानलचूर्ण ॥ दोहा ॥ शुंठी पीपरि चीतलै पूतविडंग
 मिलाइ ॥ कंजकीगूदीहरई समशर्करा मिलाइ ३८ अ-
 ग्निमन्दावै क्षुधाकर वातगुल्म जब जाय ॥ बड़वानल
 चूरण कह्यो ग्रन्थन को मतपाय ३९ ॥ अथ विद्रधिउपाय ॥
 चौपाई ॥ सहिजन और जवायनिलीजै ॥ वारुणवृक्ष
 निशाधैदीजै ॥ चलतर तरयुत काथबनाइ । चपलाचू-
 रण लेइमिलाइ ॥ विद्रधिरोगसमूलैहरै । यामेंनहिंसंश-
 य कलुकरै ४० ॥ अथ हृदयरोगउपाय ॥ दोहा ॥ कमल
 कलीसम उरजतव तापरसोहतहार ॥ मनमोहित हिय
 अंगने सुनीवचन यहिवार ४१ अर्जुनकाथबनायकै अ-
 र्जुनस्वरस मिलाय ॥ पुनितामैं घृतछेपकै हृदयरोग
 मिटिजाय ४२ ॥ अथ दन्तरोगउपाय ॥ चौपाई ॥ सुनहुप्रिये
 ममवचन विशेषै । गन्धित बकुल वृक्ष यह देखै ॥
 सुन्दरबदन बंधुसमसोहै । चलतिदन्तकी औषधिसोहै ॥
 ताकी त्वचाको चूरणकरै । कलुककाल दन्तन में धरै ॥

हालेदशन वज्रसमकरै । सकलदशनकी बाधाहरै ४३ ॥
 हरिगीतीछन्द ॥ समजाति पत्र पुनर्नवा गजकरण रंड
 छतावरै । निशिदारु बच औ कूट शूठी चूर्ण कै मुखमें
 धरै ॥ किमिजात नाशक कफकटै दुरगंधि आननकीहरै ।
 मुखरोग सकल विनाशिकै औ दंतवज्रमहाकरै ४४ ॥ अथ
 रक्तपित्तउपाय ॥ चौपाई ॥ दाखशिवा वृषकाथबनाय । खंडसह-
 तपुनि लेइमिलाय ॥ रक्तपित्तके मूलविनाशौ । हरैश्वास
 अरु भंजैकाशौ ४५ ॥ दोहा ॥ कुंजर मस्तक कोहनै वचननवो
 दाजोइ ॥ तर संबोधनसमुझिकै वद मृगनयनीसोइ ४६
 रक्तपित्तनिश्चयहरै मुनिजनकह्योविचारि ॥ मृगनयनी
 तोसोंकह्यो यातेगुप्तनिकारि ४७ ॥ अथ हिक्काप्रतीकार ॥ चौपाई ॥ वि-
 स्वाकणा आंवरेलीजै । मिसिरीसहतसोंलेपकरीजै ॥ प्रा-
 तकाल जौनरयहखाय । हिक्कादोष सकल मिटिजाय ॥ जो
 गुड़सानिकै शूठी खाय । तबहिक्का अधिकार नशाय ४८ ॥
 अथ भ्रमप्रतीकारः ॥ दोहा ॥ लेहुजयास काथकरि घृतप्रक्षेपक-
 राइ ॥ नाशैभ्रम गोविन्द ज्यों भक्तनको दुखजाइ ४९ ॥
 अथ शोकभंजनउपाय ॥ चौपाई ॥ ऐरलकले सुन्दर बसुसोहै ।
 हंसीसुगति चालु मनमोहै ॥ गर्भितमदननेत्रअनिआरे ।
 सुनहु बैन मम परम पियारे ॥ वैद्यराज मणिवद सुनु
 सोई । जो अतिशोक सो व्याकुल होई ॥ ताको मदिरा
 पानकरावै । नाना शोककी मूलनशायै ५० ॥ अथ अरुस्तम्भ
 नउपाय ॥ दोहा ॥ पुनर्नवा शूठी गुरच देवदारुपुनिलेइ ॥ शिवा
 मिलावा मूलदश काथजो करिकै देइ ५१ ॥ बंधैमूत्रकीधार
 अति उरअस्तम्भनजोइ ॥ अथवा सुरभीमूत्रमें गुग्गुलु
 पीवे कोइ ५२ ॥ मूत्रकृच्छ्रपथरीकोउपाय ॥ चौपाई ॥ कुश औ कास

मूललेलीजै । गुखुरू शिवा जवासादीजै ॥ अमिलताससों
 भेदपखान । काथछौद्रसोंकीजेपान । महाअश्मरी दुस्तर
 हरै । मनकेसिद्धिमनोरथकरै ५३ ॥ चौरठा ॥ एलाभेदपषाण
 शिलाजीत पीपरिसहित ॥ गुड़जलमेंकरुपान अथवातं-
 दुलवारिमें ५४ महाअश्मरीजाय मूत्रकृच्छ्रनिश्चयहरै ॥
 याते पुष्टउपाय जोचूरणसेवनकरै ५५ ॥ चौपाई ॥ वासारेणा
 कुचयलाजोइ । भेदपषाण इलाचीसोइ ॥ तालमखाना
 रण्डापरै । मौरेठी युतकाथैकरै ॥ शिलाजीतप्रक्षेपकराय ।
 पुनःखण्डको लेइमिलाय ॥ मूत्रकृच्छ्र अश्मरीबिलाय ।
 कलुसंशययामेंनहिंआय ५६ ॥ दोहा ॥ भेदपषाणहरीत-
 की गुखुरूलेहुमिलाय ॥ आरगवधै जवासलै इनकोकाथ
 बनाय ५७ मधुयुतजोसेवनकरै कृच्छ्रदाहमिटिजाय ॥ मूत्रव-
 न्धखोलैमहाधातुपुष्टअतिआय ५८ ॥ अथमुहरसाभाईको
 उगाय ॥ तोमरछंद ॥ बटरोहुकुष्टालोधु । मंजीठप्रियंगु जो
 शोधु । मसुरीअतीसजोलेइरातोसिखण्डसुजोइ ॥ पयस-
 न्मुखैमैलाय । मुहरसाभाईजाय ५९ ॥ दोहा ॥ मसुरी
 चूरणदूधघृत करुउबटनमुखसोइ ॥ सप्तदिवस भाईहरै
 शशिसमआननहोइ ६० इंगुअफालगुदीमिलै वदरीगूदी
 लेइ ॥ जलसोंलेपनकीजिये महाकांतिमुखहोइ ६१ ॥
 चौपाई ॥ लोधवचाधनियालैधरै । इनकोउबटनमुखमेंकरै ॥
 सकल मुहरसा जायँ नशाय । पिडिकारोग महामिटि
 जाय ६२ ॥ अथआननरोगउपाय ॥ दोहा ॥ खरीपुरानी तिलकी
 सुरभीमूत्रसनाइ ॥ यहउबटनमुखमेंकरै रक्तफटिकमिटि
 जाइ ६३ ॥ चौपाई ॥ मुर्गाविष्टाल्यावैकोइ । तामेंसुर-
 भीमूत्रमिलोइ ॥ यहउबटन जोमुखमेंकरै । रक्तविकारके

५
५५ कृ. प्रतिष्ठे. १/ स्मिन्ने के पिपासः

विस्मयि कुंदा

①

ॐ

२

सर्वत्र यथा येन पंडित
वसति सन सादीनम
सकार वाच्यं सुदमा
रतु सावे घल पारुह
पेशी ममसि मयति रे
रगी न नर साहु दे घल
गी॥ नै घल म बिने
हिं ह घ मी दु

कृष्णसिंहदेव

३ विवाह ४

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

100

लेषा निटका ॥ म न्नो र यविनास्ते

संज्ञा नृपासो मंगलनाम ३

॥ श्री गुरु ॥ विष्णु चतुर्वर्धन २

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

अभिज्ञान लक्ष्मी उक्तावद २

॥ ॐ नमो भगवते ॥ शुक्रवार ॥

॥ कृष्णसाल्वतीरेश्वरिवाय ॥

॥ मिटी चूडा

नृशायतासुप्रति

三

प्रज्ञावाक्य

=) धर्मप्रारम्भः यः

३) ते मलाइ नामने पुई ॥

३) धाममा तो बास बद्ध ॥ १२५ ॥

३) निरामय चक्रादिति आगत

पुनर्लब्धः पुनर्लब्धः

[illegible]

116 112 114 115 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1

1841

1625-1626

17

...

संवत् १८३३ महीने प्राचाड

५३) मैणीवल्लुके
सहमे लगे तुल २८
मुले पंजी रूपे ७ भाज
म हीने इके पि १-॥
तकरासु सर्वदा संवत्
१८३३ महीने प्राचाड
दिन जे प्राते राप ३
दिने क हव मिश्र

संवत् १८३३ महीने
ने प्राचाड दिने जे प्रा
४ राप रूपे ३० दि
ते जाह २ मुल दन का हच
दया ॥ १७ पंज प्रा ने लगे

संवत् १८३३ महीने हाड मा ३)

मौजा क रा क पीरे ताल ३)
मौजा हीने ह थी क रा क ६)
३) मौजा क रा के सवा घुवी प्रा
म रा क रा क वि वा रुक मा ११॥
नं प वा नर रुक ने पा सो ७॥

१॥ नाकी शिव

॥ ३ ॥ अतिल फेर दिते

३॥ ३) इह शिव वले
३) शिव सो जी हा प

रूपे ए संवत् १८३३ पद्धती रूपे ए
वा की पा ॥ ३ ॥ मैने पात
क रा क वा की ४॥ ॥ मैजा

३) गुला म नू बुदजी पावत् संवत् १८३३
१) गुला व नू व रुजी नू
४) का सम नू दार
६) काल दू मै जा रा क
१) मै जा प्रा चाड दिने १८
३) मै जा म हीने फ गु रा
॥ १ ॥ दा स ते सो दामे जे नू दार प्रा
३) चा उल रे छी नू दिते

॥ १ ॥ प्रा ग त मौ जा जे म स द

३) क रा क मै जा संवत् १८३३
म हीने प्रा चाड
११॥ पीरे दो रूपी रुक मे दे
संवत् १८३३ महीने हाड
म रु उ रु मा पा ३)

को मा म दी न का

Handwritten text in Devanagari script, likely from a manuscript or book.

८ के जो है १॥
 १ कीर मालान
 २ शुक्र वासुदेव
 ३ शशि चूडा पुत्र
 ४ रवि चूडा पुत्र
 ५ चंद्र वासुदेव
 ६ मंगल चूडा पुत्र
 ७ निताला पुत्र
 ८ वीर वासुदेव
 ९ अक्रवात निह
 १० निहारे
 ११ दविनि
 १२ सयसका
 १३ काशु
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०

३० का २ तेरा न लेषा
 ८१ असमीलता माव वसु
 १२॥ मा मदीन जो ती शुकवार
 ३॥ नया तिरु इया ही गमादे
 ४॥ कुशाल सिंह सो कवादि ते पिछला दिता सर्व गण के
 ५॥ इया मंगल सिंह पासे
 ६॥ सादी राजे रहा डी सर्व
 ७॥ मामदीन डुऊ वार नूना कली
 ८॥ डनी दील ब्रज
 ९॥ मा मदीन घाघ्राइ
 १०॥ इरु इरु से प्रसावे
 ११॥ मा मदीन नूने का वत
 १२॥ कुशाल सिंह सर्व
 १३॥ लाडी प्रपु दे दितीया
 १४॥ नूना कली मा मदीन मेला
 १५॥ मा मदीन के दे दिते सर्व मोगा रागा
 १६॥ क रा क रा के वार निहालो १॥
 १७॥ निहालो चूडा नो १॥
 १८॥ निहालो चूडा नो १॥
 १९॥ निहालो चूडा नो १॥
 २०॥ निहालो चूडा नो १॥
 २१॥ निहालो चूडा नो १॥
 २२॥ निहालो चूडा नो १॥
 २३॥ निहालो चूडा नो १॥
 २४॥ निहालो चूडा नो १॥
 २५॥ निहालो चूडा नो १॥
 २६॥ निहालो चूडा नो १॥
 २७॥ निहालो चूडा नो १॥
 २८॥ निहालो चूडा नो १॥
 २९॥ निहालो चूडा नो १॥
 ३०॥ निहालो चूडा नो १॥

१) सा ३ ए न च ५ ॥ ५) १) वि दे पाप
२) पू ३ न ति ली ५ ॥ ४) २) सा न र
३) ॥ ३) १) व स

६७ शि रू सोडीति ५७ +

कोशी लामची तार। ६३७

३) लागु विज्ञान १॥४+

११) का हा विज्ञान ११) ११ वसू

१४॥ निलीशिव

[illegible]

३) शिवति १११२

तिली २९॥३॥

जो २ रुमै द

इति पत्र ११३ ॥ ३ ॥ पत्र ११३

२) शिवसोत्री वसूल
३) शिववसूल दुसरी वा सी
३) शिवगौसदी वा सी

का की सो

१) उलाव +

६) साङ्गिली

॥ श्री ॥ १॥

ॐ ॥ शिव वृत्त की ॥

३) साऊण ताकी प्रवसीहो

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

६) सा पूतेलीवाकी रुझ

शेर ७ दिनु सो डीजा जत

११७) ३॥ वाकी सो डी

३॥) नाकीसे डी

गरेष्ठा ७
सलामत
बर्चा ७५३५

सलामत ७
बर्चा ३५५
शोभनसिंह ३
सर्व २५
सलामत ७६
बर्चा ३५५
सर्व २५
शोभनसिंह ३

संवत् १९३३
महीन आवण
दिने गीसा द्वाद
१) रत्ने प्रादिताइक
चीमेगुदममन्
यात्रे पात्राप्रोक्ता

साकृष्ण १९३५
बर्चा ७

बाडी संवत् १९३३
बर्चा ७

३०
३१

सर्वजोड ५७५५
गणेशोत्सव १९३३
बावत केच
लोगत नाकीरुनीसा
३) वसुल विने ३५-३६
श्रीगु ३५ वाकी

१) मेला सर्वप्रवरसमस्त
२) मेले नृद्वीवारी

१५५
मुद्राप्रदा
विचा

१५५) नगवान शर
१) रामचलनूपा दत्ते
१५५) पदवेवा सौना
१) प्रठपानकार
प्रठपाने जगना
शोभनकोश

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ शिव सर्वके स्वामी ॥
त्रिविकारी त्रिविनाशी त्रज त्रार्यामी ॥ हर ३ महा देव
त्रादि त्रनन्त्रनामय त्रकल कलाधारी ॥
त्रमल त्ररूप त्रगोचर त्रविचल त्रमहादी ॥ हर ३ महा देव
त्रुला त्रिधुग महेश्वर त्रुम त्रिदुर्दिधारी ॥
कर्ता मर्ता धर्ता त्रुम ही नंदादी ॥ हर ३
त्रिदक त्रिदक त्रिदक त्रियत्रौददानी ॥
त्राज्ञी परमत्रकली कर्ता त्रभिमान्नी ॥ हर ३
त्राज्ञी मय भवन त्रिवासी त्रिदि त्रोगी दानी
त्राज्ञी मदान त्रिहारी त्रोगी वैदगी ॥ हर ३
त्राल कपाल गरुड गरुड पण्डितान्व्याली ॥
त्राभक्तान्न त्रिनयन त्रयन महाकाली ॥ हर ३
त्रान्न त्रुमेवित् पीर जय यादी

२
प्रथम सोम्य सुद सरि धर शरी धर सुत कारि। ह ३
सरे कामनीय शान्तिकार शिव मुनी मन हदी। ह ३
निर्गुण तगुण निरुज्ज्वल जगत्तम नित्य प्रभो॥
काल रूप केवल हू का लीला विभो॥ ह ३
तत् चित् आनन्द दत्त मय करुणामय धाल
मम सुधा निधि त्रिपुलक शरिष्व विष्णु काला॥ ह ३
हम श्रुति दीन दयामय चरण शरण दीजे
सर्व विधि निर्मल सरि कर श्रवणा कारि लीजे ह ३ महादेव

माया देवी सरस्वती ॥ सर्व पाप विनिर्मुक्त
सुगगौ लोक विभुता ॥ वाञ्छितं फलमाप्नोति ३
षष्ठमासै नानि संशयः ॥ श्री ब्रह्मोवाच ॥
हमं मन्त्रं रक्षस्यं च शुणु पुत्र वदामि ते ॥
सर्व पाप विनिर्मुक्तः सरस्वत्या प्रसादतः ॥
नारायणे वरं प्राप्तुः सुगोप्यं लोक दुलभार
पुद्गाति पुद्गाति लं गृह्णाम ॥ स्मृतं तं
जपं सिद्धि भवति मे देवित्वं त प्रसादात्मे
धरि ॥

सरस्वती
इति श्री सिद्धि सरस्वती स्तोत्रं समप्तम् ॥

ॐ नमः शम्भवाय च, मधोभवाय च, नमः-

शङ्कराय च, मयस्कषाय च, मयाम

नमः शिवाय च, शिवलयाय च

ॐ नमः शिवाय ^{गुरु} साविदानन्द मूर्तिषे

ॐ त्रिदलं त्रिगुणाकारं त्रिलोकं च त्रयायुधम् ॥ १२५

त्रिजन्मपापसंहार मेक विल्वं शिव पराम् ॥

मि पुरं कयाचिदि पादये समये
कुल वम ॥ शास्त्रे वादे कवित्वे प्रसरतु मम दामि
लुपुष्ठा कयाचित ॥ ओ धीं धीं धीं धारण
रवे धृति मति नुतिगिननि मिः कीर्तनीये ॥ नित्ये
नित्ये निमित्ते मुनि गण नमित्ते नूतने वै पुराणे
पुण्ये पुण्ये प्रवादे हरि हर नमित्ते वर्णितले सुवर्णे
मात्रे मन्त्रार्थ तत्वे मति मति मति मति ॥
कां प्रपद्ये ह्येतैः भोक्तुं मुरैः प्रति दिन पुष
सि स्तौति यो भक्ति वृत्तः ॥ वाग्देव वचस्य
रघ्या विदित विमर्षी वाक्पदुर्मिह रुष्टः
सादिष्टान् ह्याभी सुतयि व सततं पतितं

विद्य मस्तं प्रयाति ॥ निर्विद्यं तस्य विद्या
प्रभवति सततं चान्त्रुतगुणवोद्यः ॥ कीर्ति स्त
लोका मध्ये निव सति वदने शारया तस्य
साक्षात् ॥ दीर्घायुर्लोक पूज्य सकल गुणनिधि
सूक्तं राज मायः वागदेव्या संप्रसादात्
विजगति विजय जायते स समाप्तु ॥ ७
ब्रह्मचारी व्रती मौनयो यश्यां निराभिषः ॥
सरसवती स्तोत्र पाठात् स्यादिष्टार्थ लाभात्
१५॥ पशु द्रव्ये तयो दृश्या मेक विशाति
संख्यया ॥ अविष्टि तं पठेद्विमा

नून स्व रूपे ॥ रूपा रूपं भावे सकल गुणाय
निर्गुणे नि विकारे ॥ न स्थले नैव स्थले
प्राविदित्त विभवे नास्ति विज्ञानं तत्वे ।
विश्वे विज्ञानराले सकल गुण मये निष्कले
नित्य भुक् ॥ ओं लीं लीं लीं जाप्यतुष्टिदि
नरुत्तचि मुक्ते वलुका व्यग्र हस्ते । मातमाति
दद दद जडत तां ददि उद्धि प्रमस्त्राम ॥ विद्यो
वेदान्त गीते भुति परि पठिते माहृदे भुति
मार्गे मार्गितीत स्व रूपे ॥ भाव मय वरय
वार दे भु भुदारे ॥ ओं सोँ सोँ सोँ सु स्व रूपे
दद दद दुरितं पुस्तकं व्यग्र हस्ते संतुष्ट

कार चिन्तेस्मित मुरि सुभगे अम्भणि स्तम्भ
मेरे मुग्ध प्रबोध मम कुरु कुमति धवगन्त नि-
द्वंस मीझे जी जी वणि गास्ती त्वं कवि वर रसने
सहिदे सिद्धि सार्थे ॥ ओ ईं ईं ईं दृष्ट कर्जि
मशी सवि कमल कलम हृष्ट स्थिप्रा ॥ ॥ भव्य भू
वानु रूहे कुमति वन देह विभव वृद्धा उद्धिपद्य
पद्ये पद्या विष्टे प्रणत जन मनो मोदस म्या द
पित्रि प्रोक्तु लान कुरु हरि निज दक्षिते देवि
संसार सार ॥ ओ श्री श्री श्री स्तौमि देवी
वस मम हृदये माफदा चित्त जेया ॥ मा मे बुद्धि
विरुद्धा भवन्तु न च मनोदे विद्या पातु पापम

ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं शिवाय वषट् ॥ ओं सौ सौ
सौ कवचाय हुम् ॥ ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं नमो नमो
वौषट् ॥ ओं श्रीं श्रीं श्रीं अस्त्राय फट् ॥ इति
षडङ्ग व्यासा ॥ अथ ध्यानम् ॥ ओं भुक्तां ब्रह्म
विचार सारपरमा मद्यां जगद व्यापि नीम वीणा
पुस्त धारिणी मलयदां जाडवा द्याराये दाम
हस्ते स्फटिक कमालिकां विदधान्तीं प्रद्यासने
संस्मिताम् वहेतां परमे श्वरीं गगवतीं बुद्धि
प्रदां शारदाय ॥ यैर्मि युक्ता चतुर्मि स्फटिक
मणि मयी मद्यमाहां दधाना ॥ हस्ते नै केन
पद्यां सितमणि च भुवं चावरेण ॥ पादां

संज्ञे दुकुरु (पासा कुंहे दुष्टांख) स्फटिकमणि
निभा भासमाना समाना सोमबाग येवते ये १०
निवसतुवधने सर्वथा सुप्रसन्ना यदुल्लेख्युत्तुकार-
हारधबला या शुभवस्त्रा ॥ ११ ॥ वृत्ता, या वणिना
वरयणित्तकराया श्वेत पद्मासना, या वृद्धा ॥ अत
शंकर प्रभृतिभिर्देवै सदा वदित्ता सो मां
पातु सरस्वती भगवती नीः शेष जडवपहा
अथ मन्त्र जाप ओं ऐं ह्रीं सौं ह्रीं श्रीं ह्रीं बुधवद
वारवदित्यै स्वाहा ॥ ओं ऐं ह्रीं सौं सरस्वत्यै नमः
अष्टोत्तरशतं जपेत समयेवेच्च ॥ इदं स्तोत्र पठेत्
ओं ऐं ह्रीं सौं इष्टमन्त्रे कमल भव मुखाम्भोज

श्री विष्णुहोत्रे नमः ॥ अं हृदयेत एव प्रमत्त
च गजने दधिने चाहसुत्रम वाये हस्त
दिव्यं वर कनकसम पुस्तकं तुह गम्यमानं
स्व कीर्ण वाद्ययन्त्रि निज सरकनले प्रमत्त
विद्वान्मोदः कीर्तलि दिव्य रूपा वर कमल धर्मरा
गारजी सुप्रसन्ना ॥ श्वेत पद्मसना देवी
श्वेतगंधानुलेपित्वा ॥ अर्चिता मुनिभिः सर्वै-
र्बिभिः स्तुते सदा एवं दयात्मा सदा देवी
वज्रि तं लभते नरः ॥ ३ ॥ इति दयानन्द
श्री सिद्धसरस्वती स्तोत्र

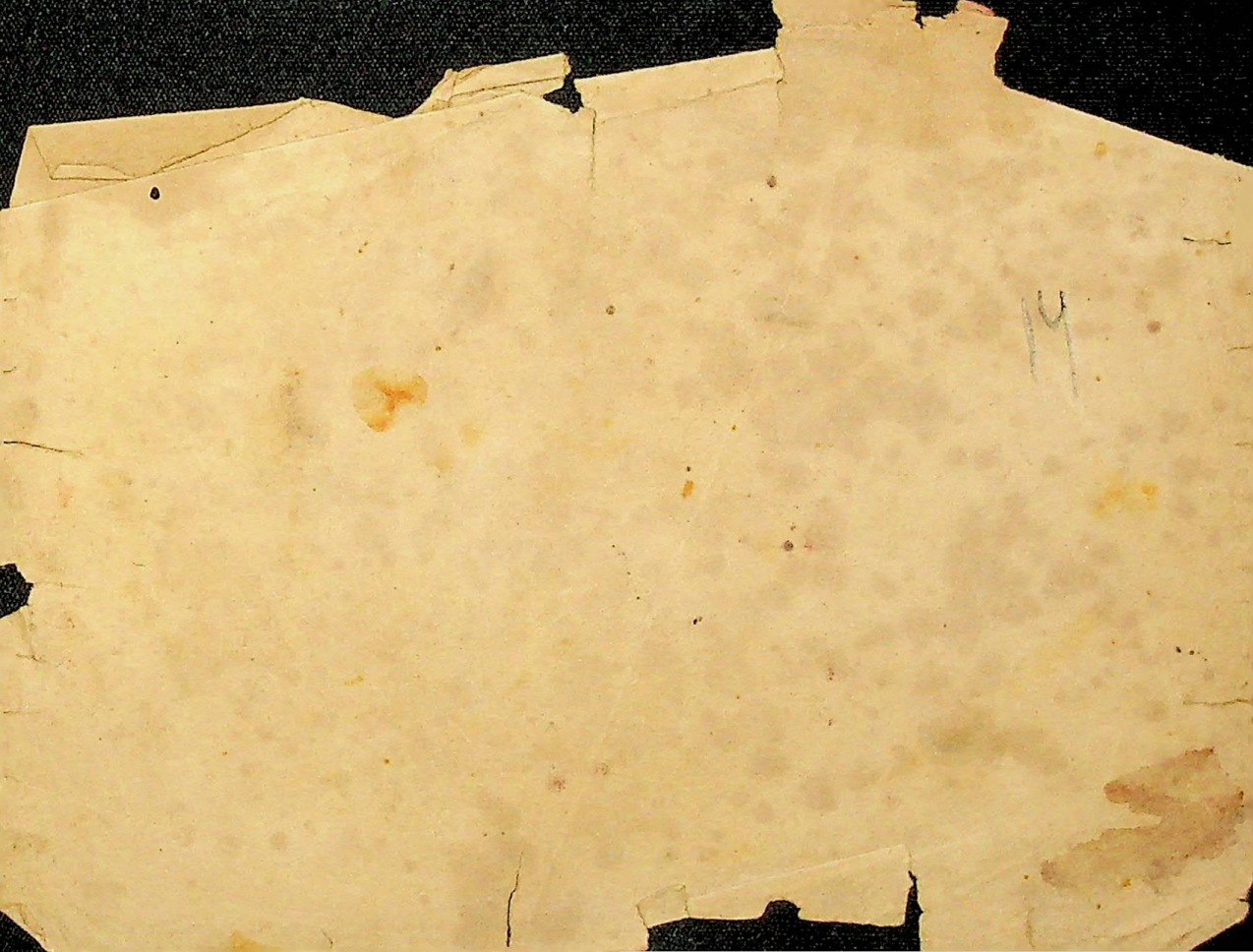
सन्तुष्टां राजानं न विरुद्धपदं श्री १२

सिद्धि सरस्वति देवता में वीजं वद वदेति
शक्ति स्वेति कीलकं श्री सिद्धि सरस्वती प्रीत्यये
जये वित्तियोगा ॥ अथ कर न्यासः ॥ ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं
अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ॥ ओं में में में तर्जनीभ्यां नमः
ओं लीं लीं लीं मध्यमाभ्यां नमः ॥ ओं सौं सौं सौं
अनामिकाभ्यां नमः ॥ ओं घ्रीं घ्रीं घ्रीं कनिष्ठाभ्यां
नमः ॥ ओं ग्रीं ग्रीं ग्रीं करतल सरपृष्ठाभ्यां
नमः ॥ इति कर न्यासः ॥ अथ षडङ्ग न्यासः ॥
ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं हृदयाय नमः ॥ ओं में में में में धिरदो
साध ॥

13

ਮਾਨੀਰਾ ਨੀਕਾ ਲੋਕਾ ਨੀਕਾ ਕੇ ਬਲ ਮਿਧੀ ਜੀਏ। ਰਾਵ
ਨਸਕਾ ਲੋਕਾ ਕੇ ਵੇਰੇ ਪਿਯਾਨੀ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕੇ ਜੇਰੇ ਤੇ ਛਾਢੇ
ਫੂਕੇ ਫੂਕੇ ਪੀਯੀਏ। ੧੦। ਅੰਗ ਦੇ ਦੁਗਾ ਮਾਥਿੰਤਾ। ਸੀਤਾ
ਜਬ ਹੀ ਬੁਰਾ ਮਿਨੇ ਤਿਹ ਪਰੀ। ਮੇਸੀਰ ਬਹੁ ਨਸਾਹੁ ਕਰੀ ਜੇ ਮੇ
ਕਰਿ ਸੇਇਗੇ। ਤਾਂ ਪਰ ਨਸਾਹਤਾ ਮੇਰੇ ਨੇ ਉਤਪਾਤ ਹਨੂ। ਅ
ਆਏ ਵਾਰਿ ਸਮੁਝਾਇਰੇ। ਇਗੇ ਰੋਕੇ ਉਪਾਇ ਵੇਰੇ ਲੇ
ਕਰਾਇ ਤਾਰੇ। ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਇ ਦੁਖ ਕਾਲੁ ਜਾਇ ਪੋਇਗੇ। ਦੇ
ਬੋਹਾਇ ਜਾਇ ਤਾਂ ਕੀ ਕੇ ਸੀ ਪਤਿ ਜਾਇ ਤਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਪ

[illegible]

मं.

प्रथमं
उत्तरार्धं =

ॐ श्रीरामायनमः श्रीरामायणे वाल्मीकीये स्रंदरकांठे परं ब्रह्म परंतत् परं ज्ञानं परंत
यः परं वीजं परं तैत्रेयं परं कारणाकारणं । बृहन्नाटके एकां महासोह भूतादिसृष्टि
स्थितिधंसहेतुमंहा विसृष्टास्ते रामस्तुतहीनयादो वजातः परं कारणाकार्यजो
परात्मा २ पुनः श्रुतिः यस्यां शैनेव ब्रह्मा विसृष्टमहेष्यः अपि ज्ञाता महा विसृष्ट
स्य दिव्यगुणाश्च स एव कार्यकारणयोः परः परमपुरुषो रामो दाशरथी त्वभूत् २
वसिष्ठसंहितायां रामस्य नाम रूपं च लीलायामपरात्परं एतच्च तद्वयं नित्यं स
च्चिदानंदविग्रहं ४ वाल्मीकीये मित्रभावेन संप्राप्य न तज्जेयं कथंचन दोषो यय
पितृस्य स्यात्सतामेतदगर्हितं ५ सक्तदेवप्रपन्ना यतवास्मीति च याचते अभयं
सर्वभूतेभ्यो ददाम्यतः तं सम ६ महाराामायणे शिववाक्यं परमेश्वरनामाभि
संत्यनेका निपादति परंतु रामनामेदं सर्वेषां सत्तमोत्तमः नारायणादिनामा
निकीर्तितानि बहूनापि आत्मानेषां च सर्वेषां रामनामप्रकाशकः ८ म

तु

मंत्रेणामर्तिं हृतिना न्यया ॥ जैमिनिपुराणे रामनामपरंखाडुभेदज्ञानं
 या तां नामरसनेत्याहुर्मनयस्तत्तदंशिनः ॥ अगस्त्यसंहितायां श्रीरामार्तिप्र
 न्नस्रभावमाप्नोत्यसंशयं तत्तद्विद्यार्थिनो नित्यं रमंते चित्स्वात्मनि २० हनु
 मन्नाटकं मर्तिस्तौ कर्णहूरो मनिहृदयवयः पद्मतीतीरभूमी संसारपाद
 सिंथोः कालिकलुषहमस्तामसो मार्कटविंबौ उन्मीलन्यणपुंजडमललितद
 लेलोचने च श्रुतीनां कासं रामेति वरणो शमिहकलं यतो संततं सज्जना
 नां २१ मनुस्मृतौ यत्रा मसंसर्गवशाद्विवरणो न एस्वरौ मूर्ध्नि गतौ स्वरा
 णा तद्रामपादौ हृदये निधाय देवो कथं नोर्धगतिं प्रयाति २२ महारासाय
 णो अर्जयंति ये सामजीवन्मुक्ता भवंति ते तेषां न जायते भक्तिर्न च रामसमी
 पकाः २३ जिह्वायाप्यंतरेणो व रामनामजपंति ये ते च मे म पराभक्त्या नित्यं
 रामसमीपकाः २४ श्रीरामायणे उत्तरकांडे अगस्त्यवाक्यं श्रीरामप्रति
 भवात्रायणे देव श्रुतवाङ्मनः सनातनः राक्षसान्कुलमत्यत्रोसजय्यमभु

हाशंभुसंहितायां मणवकेचिदाहुर्वैवीजंश्रेष्ठं तथापरे तनु रामेति वर्णाभ्यां सिद्धि
 माप्नोति मे सत्तं ॥ मनुस्मृतौ समकोटि महासंत्राश्रित विभ्रमकारकाः एकप
 वपशे मंत्रो राम इत्यक्षरद्वयं १० हिरण्यगर्भसंहितायां श्रीरामेति परमंत्रं तदे
 व परमं यदं तदेव तारकं विद्विजन्ममृत्युभयापहं ॥ तारकं स्मृतौ चतुर्थं तथा
 ये श्रीरामायनमोक्षे तत्रारकं ब्रह्मनामकं नाम्नां विष्णोः सहस्राणां न त्वप
 वमहासनु ॥ १२ अनंता भगवन्मंत्रानानेन तस्मात्कृता श्रेयो रमणसामर्थ्यात्
 सौंदर्यगुणसागरात् ॥ १३ श्रीरामरतिनामैदं तस्य विष्णोः प्रकीर्तितं रमणावित्य
 सुक्तत्वाद्वा मरुत्यभिधोयते ॥ १४ एतदेव परमंत्रं ब्रह्मरुद्रादिदेवता ऊष
 यश्च महात्मानो मुक्ता जन्मा भवन्तु यौ ॥ १५ एतन्मंत्रमगस्त्यस्तजसा रुद्रतसा
 मया न ब्रह्मत्वं काशेन तत्त्वाकोशिकस्तमरेशता ॥ १६ कातिकेयो मनु श्रेव रद्रा
 र्कगीतिनारदाः बालादित्यादिभिरनया देवतान् प्रयेदिरे ॥ १७ इममेव जयने
 त्रुद्रादिपुरहारकः अद्यापि रुद्रः कारणात् सर्वेषां त्यक्तजीविनां अनेनैव

॥१४८॥ ह्रस्वब्रीहिकालपोः ॥१४९॥ पुसल्वः समभिव्याहारेवन् ॥१५०॥ आपिचि
च ॥१५१॥ इति सूत्रपाठेन तीपाध्यायस्य प्रथमः पादः

३६
६८
६९

h3

LII

१५३:५५५५५५
५५५५५५५५५५
५५५५५५५५५५

श्रीमतेनामानुजायनमः ब्रह्मानंदं प्रवक्ष्यामि ज्ञातेतास्मिन् शो
षतः ऐहिकामुष्मिकानर्थव्रातंहित्वासुखायते १ ब्रह्मवित्प
रमात्प्रोतिशोकंतरतिचात्मवित् रसो ब्रह्मरसं ह्यध्याऽऽनंदीभवति
नान्यथा २ प्रतिष्ठां विंदते त्वास्मिन्पदा स्यादप्यसोभयः कुरु
तोस्मिन्नंतरे चेदप्यजस्य भयं भवेत् ३ वायुः सूर्यो वह्निर्हिंदिमृ
त्युर्जन्मांतरेतरम् कृत्वा धर्मं विजानंतोऽप्यस्माद्रीत्याचरंति ४
आनंदं ब्रह्मणो विद्वान्निविभेति कुतश्चन एतमेव तपेनैषा

राम

१

h
ku

५५३:१
५५३
५५३

५५३
५५३
५५३
५५३
५५३
५५३

५५३
५५३
५५३
५५३
५५३
५५३

५५३

५५३

५५३

वेदकता
अतः ताभावादि न व्या
पकता वादि मते ४

उत्पादिप्रतिपत्ति
ता वा किं न स्यात्
न स्यात् भावः ५

अतः ताभावादि
मते विकालिकसेव
धेन पटविशिष्टः
पर्वतः न हितत्रय
भावाप्रतिपत्ति
तेन पटभावाः व्या
पकता घटकः ७

येवातिव्याप्तिवारणसंभवाच्च न च साध्यवन्निष्ठाभावप्रतिपत्तिगीतानवच्छेदकप्रतिपत्तिगीत्वा
वेदकता दृशविशेषणस्य न लघुशरीरतेति वाच्यम् व्यापकतावच्छेदकता घटकाभावप्रति
पत्तिगीतायां स्वरूपसंबंधावच्छिन्नत्वस्याधिकस्यानिवेशनीयतया एतन्मते तदनिवेशेन ला
घवात् तन्मते तदनिवेशे सर्वासां प्रतिपत्तिगीतानां साध्यवन्निष्ठो यो विषयितादिसंबंधे
न स्वावच्छिन्नस्याभावस्तत्प्रतिपत्तिगीतावच्छेदकतया व्यापकतावच्छेदकप्रतिपत्तिगीताया
एवाप्रसिध्यापत्तेः भेदप्रतिपत्तिगीतावच्छेदकतायां व्यापकता घटकसंबंधावच्छिन्नत्व
स्यैव मन्मते निवेशवत् भवन्मतेऽप्यभावप्रतिपत्तिगीतायां तान्निवेशस्यावश्यकतया त
दंशोऽस्यादिति तदस्य पतोऽनवच्छेदकप्रतिपत्तिगीकत्वमनवच्छेदकानिष्ठप्रतिपत्ति
तानिरूपकत्वं प्रतिपत्तिगीतायां तान्निष्ठत्वं च स्वरूपसंबंधेन वाच्यम् अन्यथा वान्दिमा
न्मादित्यादावपि विषयतासंबंधेन साध्यव्यापके प्रमेयमित्याकारकविश्वविषय

ताक

व

कालिकसंबंधेन
द्रव्यत्वाविशिष्ट
लेन पर्वतः १ति ५

राम

१५

वन्हीततेभ
प्राभावः १

या

द्वित्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता तादृशाभावाप्रतियोगिनोऽप्रसिद्धिरित्यतोऽवच्छेदकगर्भताता
 दशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं च तादृशप्रतियोगितायां स्वसमानाधिकरणं सत्यप्यवच्छे
 कंतदन्यत्वं ~~अन्यथा~~प्रतियोगितामात्रस्यैव व्याधिकरणधर्मतया साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगि
 तावच्छेदकत विरुद्धघटत्वपटत्वोभयाप्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयसामान्याभावस्यैव
 लक्षणघटकत्वेन व्यभिचारिरपतिव्याप्तिप्रसंगापात्तात् यत्तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्य
 वान्निष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकप्रतियोगिताकत्वरूपसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकप्र
 तियोगिकत्वनिवेशेनैव सर्वसामंजस्येनिरुक्तव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिकत्वनिवेशेन
 सफलम् वान्निष्ठमाभ्यासादित्याद्यो घटत्वादिना वन्यापभावप्रतियोगिनां वन्यादीनां चालनी
 न्यायेन साध्यवन्निष्ठभेदेप्रतियोगितावच्छेदकत्वे पिघटत्वादिना द्रव्यत्वापभावमादाये
 वलक्षणसमन्वयसंभवात् व्यभिचारिणि व्यभिचारनिरूपकाधिकरणभेदाभावमादा

विरुद्धघटत्व
 पटत्वाभ्यां प्रमे
 यसामान्याभावा
 यप्रतियोगित्वे
 न नृहि च यद्य
 भावे भवेति सा
 माय्यरूपेण
 भावा संभवात्
 अनलक्षणः
 लक्षणघटकः

गतामतिरहिं दमि भवति यथाभिधकीत्यत्र पर
अति पुनः प्रसंगावितानात् सिद्धमिति व्यक्तौ तु यदर्थे तद्व्यक्तिवि
योः न्यत्र चरितार्थत्वा संभवात् तव्यतव्यानीयरा मिव प्रयाये ए प्रवृत्तौ निय
दसूत्रे प्रातिषेधे परमेव स्यात् ननु पूर्वमिति एतल्लक्षणं भावतत्र पूर्वस्यानारंभो
ते तथा च उक्तत्वात्मित्यत्र परत्वात्तातडि। कृते स्यानिव द्वावेन रुम्भ लम्प इति धित्वं न भव
अने सकुड्तो विप्रतिषेधे यदा धितं तदा धितमेवेति लक्ष्यानुरोधा खवस्याप्यमेतद्व्यप
नत्रो विधियत्ते नृत्वे रेफलोपे च प्राप्ते इति पाठ्ये नियमार्थमिति यत्ते परमेव कार्यं स्यादि
कारो ध्या हर्तव्यो दत्तौ उत्तमेवेति सिद्धा सिद्धयोरनुत्पदलत्वे न विप्रतिषेधे परमित्य
मसिद्धौ निष्प्रतिषेधत्वात् त्वमेव भवतीत्यर्थः तदुक्तम् पूर्वत्रासिद्धेनास्ति विप्रतिषे
भावात् उतर स्याति एतेन विभक्तिकार्यं प्राक् पश्चादुत्तमत्वे इति वक्ष्यमाणग्रंथो
तः एतदोः अत्रत्यदायत्वमेकशेषश्च न कृतस्सोन्नत्वात् प्रकृतिवदुत्तमकरणमिति
ति देशात्वा एवं चरतावप्येतन्न दोरिति प्रयोगः साधुः सुलक्ष्णम् परमस्यानंतरमेवे
तंसंहिताधिकारोपजीवनादित्याहुः सूत्रेण इति पृथक् पदं लभ्यते इति कृतमित्याहुः

तथापि न स मातमः असंभवोऽर्थनिष्पत्तेरसंभाव्यत्ववर्णनम कोवेदगोपशिष्टुकः
 शैलमुत्पादयेदिति यथावा अयं वारामेको निलपरतिरत्नाकर इति श्रितोऽस्माभि
 स्तस्मात्तरलितमनोभिर्जलनिधिः कएवंजानीते निजकरपुटीकोटरातम द्वाणा
 देनंताम्यतिमिमकरमायास्यतिमुनिः विरुद्धं भिन्नदेशत्वं कार्य्यहेत्वोरसंगतिः
 विषं जलधरेः पीतं मूर्द्धिताः पथिकांगानाः ययोः कार्य्यहेत्वोरभिन्नदेशत्वं विरुद्ध
 म तयोस्तानि वध्यमानमसंगत्पलंकारः यथा विषपानमूर्द्धनयोः भिन्नदेशत्वं
 म यथावा अहोऽखलभुजंगस्य विषपित्तो वधक्रमः अन्यस्य दशतिश्रोत्रमन्यः
 प्राणो विभुज्यते कचिदसंगत्पसमाधाननिवंधनेन चाहताशयः यथावा अज
 ह्नमातो हसिदूदीर्घसिं कल्पसोपानतत्तिं दीयाम् श्वासान्सर्वर्षत्पथिकं पुनर्ष्य
 ध्यानात्तवत्वन्मयतामवाप्य विरुद्धमिति विशेषणायत्र कार्य्यहेतोर्भिन्नदेश

त्वं न विरुद्धत्वम् तत्र नासंगतिः यथा भूचापवल्ली सुमुखी पावलयति वक्रताम्
 तावत्कटाक्षविशित्वेति ध्यते हृदयं मम अन्यत्र करणी यस्य ततोऽन्यत्र कृतिश्च
 सा अन्यत्कर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धकृतिस्तथा अपाणिजातां वसुधां विकीर्षन्त्यां
 तथा कृष्णागोत्रोद्धारप्रवृत्तोऽपि गोत्रोद्देशं पुराकरोः अन्यकृष्णं प्रति शक्रस्योपालं
 भवचने भुवि चिकीर्षित्तया अन्यत्र करणीयमपाणिजातत्वं दिविकृतमित्येकासंग
 तिः पुरागोत्राया उद्धारप्रवृत्तेन वराह रूपिणा तद्विरुद्धं गोत्राणां भेदनेन वरकुट्टनेः
 कृतमिति द्विधापिश्लेषोत्पापिता यथा वा त्वत्तद्वद्विदितसपत्तविलाशिनीनां
 भूषा भवन्त्यभिनवा भवन्ते कवीरनेषु कंकणमयो रुषुपत्रकल्ली चोलेऽसिंह तिल
 कंकरपल्लवेषु मोहं जगन्नममुवामपतेतुमेतदादास्य रूपमाविलेश्वरदेहभाजो
 निःसीमकांति सतीरधिनामुनेव मोहं प्रवर्द्धयसि मुग्धविलासिनीनाम् अत्रापो

सु. प्र.

४

३

त्वद्रुतवत् अवस्थितं एनमात्मानं कश्चिदेवसुहृतातीप्रशयति तथा आश्चर्यं वत् ए
 नमन्यः कश्चिदेववदति आश्चर्यं वत् एनमन्यः कश्चित् शृणोति च कश्चि।
 देनमात्मानं श्रुत्वा पि च न वेदनजानात्येव ॥ २५ ॥ सर्वस्य देवमनुष्यादेः देहे।
 वर्तमानो यं देहि आत्मनित्यं सर्वदा अवध्यः बधानर्हः तस्मात्तु हे भारत सर्वा
 एणिभूतानि प्रतिशोचितुं नार्हसि ॥ ३० ॥ किंच त्वधर्मं क्षत्रियधर्मं अवेक्ष्यापि
 विकंपितुं नार्हसि हि यस्मात् कारणतः क्षत्रियस्य धर्मात् न्यायतः प्रवृत्ता
 तपुधान् अन्यत् श्रेयो न विद्यते ॥ ३१ ॥ किंच हे सार्धं यदृष्टया त्वमेव उच्यते

हंत सकुंत प्रंदर स्यात्सुखं दवि हाराव सरे ध्वप्यभंगुर मे वत्सामि के कर्षम् ॥ पतः ॥ त्वज्येष्ट
 प्रेय हृषीश्री तरथ घ्राणि मन्मंडल स्याच्युत स्य सन्मार्ग पक्ष वातो नृत्त धराणी रजं च न श
 मेत ज्जवेन कल्लोले हल्लसाद्भिः प्रचल जलानिधेः क्षालयन् हृदी दणी प्रोत्वादि डी
 र एवं ड छल कुसुम कुलैर्मंडय त्वं ड जेडः ॥ २८ ॥ पुनरभिधाय न ॥ यक्षीक्षा धैर्य रक्षां कील
 ७ ल कमतां यावतां देवतानां सेवा संमर्द काले गिरि फाणी गणादिभ्यतामभ्यतानीत् श
 सोयं गांगेय पृथ्वी पुर वराशी रवर रक्षा पदापाद वायः छिंद नृदं रिपूणां कलयतु कुश
 लं छांद सो न शकुंतः ॥ २९ ॥ पुनस्त विस्मयम् ॥ नगरूपमुपैति युक्त मंगीकृत
 शाखो वि सुपर्ण उन्नतोऽपि न तैक विधेय राषाचि त्रां स्पिरमा सो दमगा न्मधो विप
 क्षात् ॥ ३० ॥ अथ सर्वतः प्रीति रीत्य सप्तापमसां जाली वंधां ॥ श्रीवल्लभ दासेभ्यः च
 श्रीरंग दोत्र नित्य वासीभ्यः नृत्त भव त्रासेभ्यो नमोस्तु कृत शिष्य धीविकासेभ्यः राम

स्तोमधुसदनप्रणयिनि प्रा त सरोजकुटामुष्टामुष्टिविचक्षणे शुभगुणे दृष्टीर्नमस्तुर्म
 हे ॥ अ षामिः किल दृष्टिभिश्च तिलभिर्जुष्टाः सरुत्वेण वा देवा दशभिश्च यद्विषय
 तामेवार्थयन्ते क्षणम् ॥ २४ ॥ इत्यन्यतो वीक्ष्यमानं दं ॥ उग्ररिपुनिग्रहदविग्रहदिवौ
 कश्चक्रवृत्तशक्रमदविक्रमनिहंता मोदरसमेत इह पूर्णः प्राक्षीपाति पाक्षीपातिर मादास
 क्षिपुगले मे ॥ २५ ॥ कृशानुः ॥ किं वर्णपातिसुवर्णममुमतिमर्ष्यदम् ॥ तथा हि ॥ अ
 धिगतानि गमांगो द्विजराजोप्यच्युतं दधानोपि निजगारकयंकारं निशशंकां भिल्ल
 पाल्लिकां गरुडः ॥ २६ ॥ विश्वावसुः ॥ पाक्षीराजस्य हि भिल्लपाल्लिनिगरेण साधुजना ए
 उग्रहासाधुजनानि ग्रहसामर्थ्यं सदसद्विवेचनचातुर्यमपि व्यंजितमिति तत्कथं भूषण
 मेव दूषयसि ॥ पृष्ठम् ॥ गरुडो गिलान्किमापीकिल्लिषाविलं वलभिल्लजालमुष्टि
 तंतदंतरे निरजीगलान्निजगलादिलासुरं निरयात्प्रपन्नमिव पन्नगेश्वरः ॥ २७ ॥

विश्वावसुः॥ विरुहस्प॥ सत्यं जलधर प्राकार संवृत्तस्यास्पृश्लेषनैः प्रणयेनैव रंगसाधर्म्यं समन्नीयं यं
 निपुणं विभाव्य॥ श्लो॥ निंदत्कंदर्पद्वयं दक्षिणनिपुणं दृग्बन्धुं संपन्नमालारूप्यः फलवत्प्रग
 एष प्रकारमपतया भीषणैर्भूषणैर्यः कांतस्सांतः परः सन्कवलितगारलो राजते राजते द्रौम
 ह्यो स ह्यात्मजाग्रे विहरति सावीरं शंकरो शंखरोचिः॥ कृशानुः॥ सखेनात्र स्यात्तव्यम्॥ य
 दि ह विरुहविलसणरीतिरालक्ष्यते॥ पश्य॥ ये तो ये नी दे ये रमिषिता तौ हि तापमुह्यंति
 प्रत्युत जहाति तापं कावेरी शंकराभिषेकेण॥ ३७॥ विश्वावसुः॥ कुत एवं॥ कृशानुः॥
 शृणुतावत् गंगानुषंगाय मुना सदर्ये त्यसं सतापावत स ह्यकन्या गंगाधरे ह्ये रमिषि
 च्यमाने तो येः स्वयं तापमिषं जहाति॥ ३८॥ विश्वावसुः॥ ईदृशं हि दूषणं गुणग्राहि
 णामभिमतमेव॥ इत्यन्यतो विमानं प्रस्थाप्य सानंदम्॥ अमी खलु॥ श्लो॥

३१॥ कशानुः॥ सवीनेतपुरवास्तव्यान्मात्मभवान्^मस्मात्त॥ पतः॥ निर्वीरिसकृतस्तोमैर्ह
 रिदासैरलंकृते अदृशलाः कतिपये पद एणस्मिन्प्रतिष्ठिताः॥ ३२॥ निरूप्यसविस्मयं॥
 शक्राघर्षं हविरपरुरं शौरिणात्वादितं मरुदतं वितग्रहणचपलाः कोपिविक्रीर्णितेन
 त्रधामश्रीमद्यदिमधुनितादीपतेस्वीयमेते नत्स्यंते धनकणतृषात्तच्च विक्रीतुम
 ताः॥ ३३॥ विश्वावसु॥ मंदमतेमामेवं किं किन्नजीर्यति मुकुंदपदारविंदं द्वाभिवं
 दनकृतामिरुदेरुभाजाम् अत्यद्भुतोषधविशेषानिषेवणनामापातयेत किमनर्थम
 त पश्यसेवा॥ ३४॥ समंतः पुरीनिरीक्ष्य सश्लाघम्॥ रंगादन्यदनंगारेः कंसारेवीस्यलेख
 पि किं नृष्टं किमपि क्षेत्रं सप्तप्रकारवैष्टितम्॥ ३५॥ कशानुः॥ वयस्यमेवं बोचः॥ अ
 भ्यर्णेस्य पुरस्यैतदधि सत्यादि जातटम् शैवक्षेत्रमवेक्ष्येया सप्तप्रकारवैष्टितं॥ ३६॥

ओं प्रो र्णामष्योऽशी वा जयेयाः प्रोऽय ज्ञाः प्रोऽं उ रीकादयो वा चोलेष्वेते चित्रमोपासनंती ॥४४॥
 ॥किंच॥ गृहे गृहे पश्य कृताग्नी होत्रां शस्त्रेषु चोत्सास हृदो विदोषाः पराणो तराः पंडित
 पुं उ रीकां पुनंति वेदैकधना जगंति ॥४५॥ कृशानुः ॥ एतद्विषयविषय श्लाघाशाखानुशाखिन
 कर्तव्या यत एतद्देशे वसतां सतामप्यनेकप्रकारादुताचारा एव लभ्यंते ॥ श्लो० ॥ स्नांति प्रा
 व तराधिस्त्रवंति विधींस्तंध्यादिकर्माचरं त्यग्नीनां दधते मत्वा विदधते शास्त्राणि चाधीयते न
 अभ्यर्चंति सुरामराध्यकुसुमैरंचंति किंचातिथी न न्नै किंतु पुरातनैस्तनुममीपुष्यंति
 दुष्यंत्यतः ॥४६॥ पुनर्निह्यसविस्मयम् ॥ कष्टमेतद्देशवासिनां नित्यमेव लज्जा व्युत्प
 न्तिराहित्यम् ॥ तथा हि ॥ अपि हंत चोल वासस्ये पुंवतीनां चिराय पुवतीनां अपकंचु
 लिका वंधौ कुचकुंभा विती विरुद्धमुपलब्धम् ॥४७॥ किंच ॥ अगृहणात्तनकुंभि
 कुंभमंभोज दंभोदयजैत्रनेत्रम्विते विधत्ते वतचोलदेशस्त्रीणां प्रवीणो रतिकांत

आगच्छते सवित संदलमाश्रिता यनायापभक्तितश्वा नन बोपहारा २५

अ. प्र

व्यालाधिपेशपशमस्थलभविताः स्नेलाशनायतनसां इतरांतरालाः चोलाविभांति
पवमानविहारवेलाडोलायमानसहकारनवप्रवालाः ॥३८॥ निपुतां विभाव्यसोत्कंठम
नागवल्लीमतल्लीभिः सुमुक्तीभिरीवादरात् परिरब्धाः प्रमोदंते क्रमुकाः कामुका इव ॥
४०॥ इतश्च भवानवेक्षताम् अभ्रांलिहानरुहपश्यमरुदुधायाः रोधोरुहौष्ट्यफलानि न
रुनारिकेलान् ४१॥ कशाचुः ॥ ममत्वेदंमतिः ॥ लोलदीर्घदलावृहत्तरफलावातोल्ल
न लंध्रालिभिश्चुन्नाः प्रांशतमांस्फुरंति परतो येनारिकेलदुमाः ध्रुमास्त्वादनपात्रधारि
ण इमेर्द्धाद्येष्टं च जटाभस्मोद्गलितमूर्तयो विवसनाः पाषांडिभेदा इव ॥४२॥ विश्वाव
तुः ॥ सहासमन्यतो निर्दिश्य पाद्विन्याकर्षोचितगंधप्रसवान् प्रपश्य पुन्नागान् अत
नृगाश्च गकलनात् संप्राप्तानधिकरेण संपर्कम् ॥४३॥ पार्श्वतो वीक्ष्य ॥ अहो मन्त्र हो
ता जनपदानाममीषामभिजातता ॥ पतः ॥ पश्य ॥ ज्योतिष्टोमस्तोम उक्थ्यातिरा

कुरु वती देवता च वती दालित इति वाणे दृश्यते कुंभकोणे ॥५२॥ अंतर्नागरी की
 जनतामवेक्ष्य सा शीरः कंयम् ॥ स्नात्वा स स जले ततश्चावितमाभूत्वा जयादि क्रमे
 ऽर्च्यत्वा गतो च रुविः कृते तरंगिरां कृत्वा च पाठयणं नत्वा शार्ङ्गं परं भवामय हरं स्तुत्वा च
 तं भाति तः श्रेष्ठाः कालममीक्षी पंतिव रुवः श्रीकुंभकोणे धिजाः ॥५३॥ इतश्च ॥
 कुटीषु गेपी रुचिरा सुयोर्कभूत तेषु गोपाल इति श्रुतो चरत अकंय कारुण्यमुपेत्य
 मोदते स चंय कारुण्यमगणय वैभवः ॥५४॥ अत्रा किल राजगोपाल पादकमल
 मुपाश्रयतः साधुजनस्येत्यमनुसंधानम् ॥ कोपादोपदशा विलासपुरुषालापा
 दिरुपाश्रम व्यापारग्लापितार्थि लोकहृदयैर्भूयाल पाशैरलं तापा विवृणुत
 प्रपन्नजनमुत्थापादने दीक्षितं पापानामपनोदनाय कुरुना गोपालमेवाश्रये
 ५५ ॥ कृशानुः ॥ अत्रापि मे विरोध इति प्रतिभाति ॥ यतः ॥ न्यस्तपादस्तुमनसां शि

वाणम् ॥४८॥ अपिच ॥ न वार्त्तम होत्सवेन नु स हस्वशस्संगता ग्रहाद्वहिरां कितंगदित
कामगाथाशताः अहार्यकठिनस्तनप्रकटनाग्रनादैर्पुतामुनेरपि घनां धृतिंचुलक
पंतिचौलांगनाः ॥४९॥ विश्वावसुः वयस्यमास्मर्तिंदचौलमंडलवातिनोजनान् ॥ पा
मिस्सर्वपदार्थशुद्धिरुदिता तास्वची देवार्चनं निक्षिप्रं निशीरदितं शुचिहविर्भस्येत
त चेत्काज्ञातिः त्याज्यं शास्त्रानि वेधं स्नादिति चेत्साज्यं सतैलं च चेत भोज्यं पर्युषितं स्मरंति
पदतो भोज्यं न तदूषणेः ॥५०॥ किंच ॥ पाति ब्रत्यमुपेत्या नित्यमनघाचारावदातात्मना
चौलीतां यदि कंचुकी न कुचयोर्मालीमसीका ततः नारीणां सुरतोपयोग्यवयवस्य
हीकृतिर्दोष इत्युक्तं चेदधरापि धानमापि कीलस्यात्सदा वाससा ॥५१॥ पार्श्वतो व
लोक्य स श्लाघम् ॥ अस्य देशस्य भाग्यवता एवाल्वियता परि व्यक्ता ॥ पतो न ॥ श्लो॥
माणि मय परितत्ये माल्लिका पुंज कल्ये शामित जगदभङ्गं संश्रय न्योगनिद्रांदहर

आघ्रातावतपण्योवनकवानो कर्मसंध्यादिकं ये रभस्तनभदसभ्यवचनं न त्वेव वेदात्त
 रम् अंध श्रौर्य परेर्दु रन्वयभवैः स्रदै रमीभिः कृतान्यन्नादीनि निवेदिता निभगवानंगी
 करोत्येषा किं ॥ ५० ॥ विमृश्य ॥ अहो कालीमा हात्पादाविलजना नामानि वार्या विवेकविष
 र्णयः ॥ पश्य ॥ सयस्त्वादर तोर्यितानि हरये सत्योत्तरे भूसुरै रन्ना न्यत्र नमानयंति विधिवत् सी
 दानि वृद्धा अपि देवस्याप्यतने त्वदंति विभयं ब्राह्मणैः कृतानोदनान् स्यष्टान्दुष्टजनेन कष्टम
 ाविलैर्दृष्टान् शीष्टा हतान् ॥ ५१ ॥ विश्वावसुः ॥ मादृशो भ्यो हि दिव्यो देवमा हात्पादे दिभ्यो
 भवदीयमत्र दूषणं न रोचते ॥ यतः ॥ श्लो ॥ उषस्येव स्नानादुचितश्चिता शालीवपुषो
 विनीताः स्नेशास्त्रे विगतवृजिनाः पूजकजनाः परित्रातुं लोकान् विधिवद्वतं ज्ञाविद
 धते पवित्रै रन्नायैः परमपुरुषाराधनममी ॥ ५२ ॥ आकर्ण्यतामिदमपि यदभ्युपग
 म्याप्यमिधास्यामि ॥ विधिवदविधिबद्धा भक्तिर्तोभक्तिर्तोवाननुशुचिरश्च विर्वीना

१०
 षेषु मधुहार्प हो मु रा रीति दि रे कोपि चं प कार ण माश्रितः ॥ ५५ ॥ वि श्वा व सुः ॥ वि
 रु द्धाना मपि स हा वा स्थिती सं पा द के दे वे वा सु दे वे का ना म वि रो ध क था ॥ श्लो ॥ या स्मिन्नि
 लो च न त या स रु पु ष्य वं तो प र्प्य क वा रु न त या फ णी या दी रा जौ ते जा त्वि नो प्र मु दि तौ
 स्थिती माश्रये ते ता स्मिन् न हो भ ग वा ति क्वा वि रो ध गंधः ॥ ५६ ॥ किं व रु ना ॥ परि गत स रु
 कारैः प्रांशु मिनी रि के लै दि न कार क र धा रा दु ष्य वे शां त रे भ्यः चु ला कि त दुरि ते भ्यश्चो ल
 दे शा स्थि ते भ्यो न म र द मा वि ले भ्यो ना य दि व्य स्थ ले भ्यः ॥ ५७ ॥ कृ शा नुः ॥ स रु द्र व त
 ए तेषु न म स्कर्तृ ता म म तु दे व ल का दि दे वा ल यो प जी वि दुरा चा रा न व लो क य तो न
 भ व ती म नाश्चि की र्षा ॥ त था हि ॥ श्लो ॥ वा र स्त्री कु च म दि मि वि र च य त्प र्ष्णी दि दा
 नं क रै ता क्षी टी स वा सि ते श्च व द नै र्ज ल्पं ति मं त्रा न मी दु व्यं दे व ल का ह रं त्प च
 किं ता दे व स्य त त्स्ती ता त्वे ता सु प्रा ति मा सु हं त भ वि ता किं दे व ता सं नि धिः ॥ ५८ ॥

व्य. प्र.

रक्तज्ञानस्य हेतुतायाः स्वारसिकलक्षणग्रहस्थलानुरोधेनावश्यकल्पनीयतयाराजपुरुषइत्यादौ राजा
दिपदस्य तृतीयां तत्त्वभ्रमदशायां राजसंबन्धिपुरुषाद्यन्तयवोधापत्यसंभवात् तृतीयादिविभक्त्या
व्यवधानाद्द्विपश्यतीत्यादौ द्विपदाव्यवहितोत्तरत्वं प्रकारकधातुपदज्ञानस्य हेतुताया अलक्ष्यत्वात्
पश्यतिद्विपश्यतिचैत्रौ द्वितीयादावपि द्विधिकर्मकदर्शनान्त्वयवोधानाद्दृशहेतुतायाः अशक्यकल्प
नत्वाच्चेति तंतुलंपचतीत्यादौ तंतुलादिपदस्यैव तंतुलादिकर्मके लक्षणविभक्तिसुसाधुत्वाद्यर्थम् एवं राज्ञः
पुरुषइत्यादावपिराजादिपदस्य संबन्ध्यादौ लक्षणविभक्तिः साधुत्वाद्यर्थं तत्तद्विभक्त्यंतसममिव्याहारस्य तत्त
त्तात्पर्यकैः कार्यवोधनिघामकत्वान्नातिप्रसंगः विभक्तेरेव प्रकृत्यर्थविशेषितस्वार्थे लक्षणेति तु न सं
भवति विभक्ते कुत्रापिशक्तेरलक्ष्यतया शक्यसंबन्धरूपलक्षणया असंभवात् तंतुलः प्रमेयइत्यादौ वि
भक्त्यर्थमिश्रितस्यैव प्रकृत्यर्थस्य भानात् प्रकृतिशक्तेः स्वार्थे लक्ष्यतया तत्र लक्षणसंभवादिति तु चि
त्यम् राजादिपदस्य राजसंबन्ध्यादौ शक्तत्वात् भ्रमदशायां मिव तत्र लक्षणग्रहदशायां मपिराजसंबन्धिनः

राम

12
 कोरेमोरनाभावात् न चत्वारसिकलक्षणग्रहस्थलेतादृशान्वयबोधस्योभयवार्तिसिद्धत्वेपिनिरुद्धतत्तत्तामते।
 संवधिनात्पय्यस्यानादित्वकल्पनागोरवम् अनादितात्पर्यविषयीभूतार्थनिकलक्षणया एव निरुद्धतत्।
 तत्तात्वादितिवाच्यम् राजपुरुषइत्यादिवाक्यजन्यशब्दबोधान्पूर्वनिष्पन्नतोनुपविभक्तिस्मरणकल्पना।
 पेसंयातात्पर्यानादित्वकल्पनायागोरव विरहादिति तच्चेवंदधिपश्यतीत्यादावापिदध्यादिपदस्यदधि
 कर्मकादौलक्षणस्वीकृत्यंथात्वर्येन समेतस्याभेदान्वयबोधोपपादनसंभवात् तत्रापिनुपविभक्तिस्मरण
 कल्पनमनुचितमितिवाच्यम् दध्यादिपदस्यदधिकर्मकादौलक्षणग्रहदशायास्यमितस्यद्वितीयेत
 रविभक्त्यंतताभ्यमदशायांदाधिकर्मकः पश्यतिदधिकर्मकेनपश्यतीत्यादाविवोक्तस्यलेपिदधिकर्मक
 दर्शनान्वयबोधानुदयात् भवन्मतेदधिकर्मकः पश्यतीत्यत्रदधिपश्यतीत्यस्यलीपदधिपरोतएपश्यति
 पदस्याकांक्षादिघटितसामग्रीसत्वाद्धिकर्मकदर्शनान्वयबोधद्वितीयांतदध्यादिपदत्वावच्छिन्नधर्मिकितादध्या
 त्वादिसमन्वितव्याहृतानस्यतादृशान्वयबोधेतुतायाआवश्यकत्वादधिपश्यतीत्यादौनुपविभक्तिप्रधानु
 संधानस्यावश्यकत्वात् राजसंवंधिपुरुषायन्वयबोधेचएजादिपदाव्यवहितोत्तरग्रहणादिपदत्वस्यका

पुनश्च इत्यादाविव राजसंबन्धिसंबन्धी पुरुष इत्याद्यन्वयबोधस्य सर्वजनानुभवसिद्धत्वात् पचति चैत्र इत्यादा
वपिकृति संबंधेन पाकादेश्चैत्रायंशे विशेषणत्वोपागमेन पचतीत्यादावन्वयबोधानुपपत्तिर्दृष्ट्या (
 कृतिसंबन्धस्यापि वृत्त्यनिग्रामकतया तत्संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धा तद्धेतुतासंभ
वात् अथैवमपि चैत्रो जातीत्यादौ चैत्रायंशे ज्ञानादेराश्रयतासंबन्धेनान्वयबोधोपागमेपि क्षतिविरहः
आश्रयतासंबन्धस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकतया न जानाति चैत्र इत्यादौ आश्रयतासंबन्धा
वच्छिन्नप्रतियोगिताकज्ञानायभावस्यैव भानसंभवात् तस्याच तत्राख्यातस्याश्रयत्वापर्यकत्वम् (
 निर्धूलिकं न च धात्वर्थज्ञानादेराश्रयतासंबन्धेन चैत्रादिरूपप्रातिपदिकार्थसाक्षात्प्रकारत्वोपागमे
न चैत्र इत्यादावपि तस्यान्वयबोधोपापत्तिरिति वाच्यम् तादृशान्वयबोधे आख्यात धानुसमभिव्याहार
ज्ञानस्य हेतुत्वात् भवतोप्याश्रयत्वप्रकारकबोधे तादृशसमभिव्याहारज्ञानस्य हेतुता आवश्यकत्वा
त् यनुपचति चैत्र इत्यादौ पाककृतिमाश्रयं चैत्र इत्याकारकाख्यातार्थप्रकारकशाब्दबोधोत्पत्त्या तत्रा

12

14

७ करेण गुरुद्वारं
॥७४॥ विश्वा
गां गानि वा
नेतो धिं
स्वर्गं
॥

अथाभावप्रतिबोधितावच्छेदकत्वस्यापि व्यभिचारात् अवच्छेदकत्वं चेदतत्पक्षेऽप्यधिकारात्
वस्तुभावस्य हृदयवन्निबोधभावादिनाभावस्य च प्रतिबोधितावच्छेदकत्वेऽपि वन्निबोधस्य

15

७

16

॥
दत्त
त्पत्रि
गितभरासु
गल्लं संसारं
रं श्वेति माचय

७ करेण गुरुदारविटे नमोलो ब्रह्मोत्तमांगमिदुरस्य सहास्येति श्रव्या तोल योजयति धौ किल गांगवारां
 ॥७४॥ विश्वावसुः ॥ शांतं पापं ॥ मंदमते किं मुकुंदपादोदरविंदनिष्पादिनी धुनीमपि विनिंदसी ॥ पश्य ॥
 गांगानि वारिगुरुध्वजपादपद्मादाविर्बभूवुरपुनन्युनरिंदुमोलिं निन्युर्विचित्रममृतं सगरान्वयंच
 नेतो धिकं भुवि पावित्रतमं समं वा ॥ ७५ ॥ सा सर्वतो मुखवती तटनी सरा गां मूर्तिर्विधेर् विविभाति सर
 स्वती वभेदोत्पिपाचतमिदं श्रृणु रविंदादाया बभूव चरमा किल नामि पद्मात् ॥ ७६ ॥ अपि च
 ॥ भागीरथीं प्राप्य बुधाः पितृभ्यो जलांजलीं सा दारमर्पयंति पापानि सर्वाणि ततः पितृणां भवंत्यहो
 दतजलांजलीनि ॥ ७७ ॥ अन्यच्च ॥ भागीरथीं यः पटुधीरुपास्ते यथा क्रतुन्यायत एष धन्यः देवत्वमे
 त्पात्रं दिवे सुधायां भागीरथीति व्यपदेशमेति ॥ ७८ ॥ किंच ॥ सरस्वत्याः स्त्रीया सवितृ तनया लिं
 गितभरात्फुरकुं स्वच्छा प्रकृतिरिव भाति त्रिगुणभाकतयाप्येषा दोषापनयनपटुत्वाकलनया प्र
 गल्भं संसारं प्रशमयति कंसारिपदभूः ॥ ७९ ॥ किंच ॥ गांभीर्येण गदाधरस्य हृदयं माधुर्यं तत्तद्भि
 रंश्वेति म्ना च यशस्तदीयमनघं शोतल्यतस्तत्कृपां नैर्मल्यति शयेन तस्याधिष्ठानित्यप्रसादेन त

नित्यमनुसंधत्ते ॥ ध्यायामिराममभिरामगीरामरंदधारामदधौमितैराममरेर्विरामं ॥ आराममद्भुतत
 रामं सज्जुगानां घोरमपद्ममसुरामरवंदितांघ्रिं ॥ ६५ ॥ दयासमुदपालये मुदधिकाननेकान
 ने पलाशनपलायनप्रणयिका म्मुके धार्मिके समीरजसमीदिते प्रविशचित्तमे सत्तमे वलीक
 तवलीमुखे मनुजधर्माणि ब्रह्मणि ॥ ६६ ॥ अस्त्रामासत्त एं प्रियादुहित एणमास स्मरारेडुनुः
 दारामासमुने शिखलापि नृवरामास स्वयंपादुका कुल्यामासमहा र्णवोपिकपयोपोधां वभू
 वुत्तथा पौलस्त्यो मशकां वभू वभगवन्त्वंमानुषामासपथ ॥ ७० ॥ आशीला प्राणदपदै रवरा
 चरमुक्तिदैः असर्वभूताभयदै रशर्वधनुरर्दनैः ॥ ७१ ॥ अब्रह्मास्त्रीकृतत्त एं रत्त एं कृतराव
 एं रलंकातरदैवै स्तै रलंकापुरसाधकैः ॥ ७२ ॥ इति विमानंदाती एतः प्रस्थाप्य कृशानुमुदिश्य ॥
 श्लो ॥ शिथिलीतभवविदा श्लिष्टवैकुण्ठपादा कृतविपदपनोदात्की सचितप्रसादा विमलत
 रतरंगा विश्रुतांभोधि संगविहितदुरितभंगा वीक्ष्यतामत्रगंगा ॥ ७३ ॥ कृशानुः ॥ उपेक्षणीयानि
 भागिरथीयानि पानीयानि किमिति वीक्ष्य एणियानि ॥ येषां जानिश्च एतस्तु हिरण्यरुतुर्दोषा

पकत्वहृत्पलपतावेच्छेदकाक्रान्तत्वमभिधेयत्वादे
रतनाभिधित्तदोषतादवस्थाभितिवाच्यं प्रतियोग्य
वृत्तिभेदमात्रावृत्तिभेदत्वावर्धित्वानुमापकत्व
स्यैवव्यावर्तकत्वपदार्थत्वात् प्रकृतैतादृशाभ्य
नरत्वस्यस्यतादृशभेदत्वहृत्पत्वाभौवेनाभिधे
यत्वादेर्निरुक्तलपतावेच्छेदकानाक्रान्ततया
नोक्तदोषप्रसक्तिः नन्वेवमपि नत्वादप्रातिपत्ति
कभेदहृत्पव्यावृत्तैरपि नलत्वावाच्छिन्नप्रतिपत्ति
गीताकत्वस्यानिरुक्तभेदत्वात्मकत्वात्तत्तदव
च्छिन्नानुमापकत्वेनलपतावेच्छेदकाक्रान्तत्वेन
तत्रातिव्याप्यभिधानासंगतिः नन्वेवमपि नत्वाभ्य
प्रसक्तिः साध्यहेतोरैक्यादितिवाच्यम् साध्यधन
त्वोरैक्येपिनत्वादप्रातिपत्तिगीताकभेदमप्युक्त
दापत्वस्यैवहेतुतावेच्छेदकतया नलभेदत्वस्य
साध्यतावेच्छेदकतयावहेतुतावेच्छेदकत्वसाध्य
तावेच्छेदकायोर्भेदान्तसिद्धसाधनप्रसक्तिरिति
चेन्न हेतुघटकप्रातिपत्तिगीतायोगीकावृत्तिरिति
नतादृशभेदत्वस्यविशेषणीयत्वात् प्रकृतैजल
भेदत्वस्यतादृशस्यमत्तादिभेदसमुदायात्मक
व्यावृत्तिघटकनत्वादभेदप्रातिपत्तिगीताक
प्रातिपत्तिगीताकभेदवृत्तित्वाद्यावृत्तावतिव्याप्य
भिधानसंगतिः यत्तु हेतुघटकावृत्तित्वेनैतादृश
भेदत्वविशेषणीयताघवात् व्यावृत्तावतिव्याप्य
भिधानसंगतिश्चेति तन्न तयासति जलत्वमिति
वृत्तव्यक्तित्वावाच्छिन्नप्रातिपत्तिगीताकभेदत्वस्या
पि निरुक्तभेदत्वात्मकत्वात् हेतुघटकावृत्तित्वाच्च
व्यावृत्तैस्तदवच्छिन्नानुमापकत्वहृत्पलपतावेच्छे
दकाक्रान्ततया तत्रातिव्याप्यभिधानासंगतेर्दो
रत्वोरतप्यावप्रातिपत्तिगीताकभेदमात्रवृत्तिहेतुघट
कप्रातिपत्तिगीताकप्रातिपत्तिगीताकभेदत्वावाच्छिन्नानु
मापकत्वमेवव्यावर्तकत्वमिति फलितं एवं च न क
श्चिदोषस्त्याहुः ॥ वस्तुतस्तु व्यावर्तकत्वमत्र तत्रा
तित्वावाच्छिन्नप्रातिपत्तिगीताकभेदत्वावाच्छिन्नमपि
तव्याप्यत्वमेवगंगादेर्नत्वादिनिष्ठतद्यतित्वावाच्छि
न्नप्रातिपत्तिगीताकभेदत्वावाच्छिन्ननिरूपितव्याप्यम
त्वात्तल्लपत्वोपपत्तिः अभिधेयत्वादेः किंविदपि
तादृशभेदत्वनव्यापकतावेच्छेदकमिति पार्तिपत्ति
तादृशभेदत्वावाच्छिन्ननिरूपितव्याप्यत्वभावात्

2

इदं दोषकं हारत्तारत्त हण्यनिधुवन कलहे मौक्तिकानां विशीर्णेभिर्मोपातस्त्रिभागशयनत
लगतः पंचमांशोऽस्य दृष्टः आप्तः षष्ठः सुकोशपागणकदसेमः संगृहीतः प्रियेण दृष्टं षट्
कंच सत्रैकथय कस्मिपये मौक्तिरेव हारः २५ न्यासः १/१/१/२ दृष्टं ६ अत्रैषं षट्
स्वशीं प्रकल्प्य प्राग्वज्जातौ रशिः ३० अथ शेषजातु दोहरणम् ॥ त्वार्द्धप्रादात्त
पागेन बलवयुगलं व्योऽवशेषाश्चकारपांशेषां द्विशुक्लहेतोपापि दसमस्तान्
षट्शेषाद्रूपायां शेषो निष्कस्त्रिंशार्धनिर्जग्रहमतपतीर्थपांशप्रपातस्तस्य
द्रव्यप्रमाणं वदयदि भवता शेषजातिः श्रुतास्ति २६ न्यासः १/१/१/१/१ दृष्टं
६३ अत्रैषं राशिप्रकल्पभाषानशेषाश्चोपादयास्य ॥ अत्रैषो १/१/१/१/१ दृष्टं
सिते जात १ अनेन दृष्टं १ दृष्टं गुणिते भक्ते जाति निष्कसंख्या १४० इति लोकाविधि
सूत्रेणापि सिद्धाति अत्र शेषजातौ करणम् अंततम् ॥ इति ॥

अधिकमर

मेयदिति ३१।१ विचित्रतत्त्वयत्नश्चेदिति मालिनयितुं खलवदनमिति ३१।१ अधिकं पृथुलापरादाधेयेति०
युगांतकालप्रतिसंहतात्मन इति ३१।१ पृथ्व्याधेयादिति अहोविशालं भूपाल इति ३१।२ अत्यंतुसंभवादा अधिकम
अन्योन्यम् ३ धेयादिति यन्मध्यदेशादपिते सत्त्वमिति ३१।२ अन्योन्यं नामयज्ञस्यादिति यथोर्ध्वदिः पितृत्वं द्विति ३१।२
विशेषः विशेषः रज्ज्वात्तमाधारमिति कमलमनं भसीति दिवमप्युपयातानामिति ३८।१ विशेषांतरः वि
शेषः सोपियपेकमिति हृदयान्नापयातोसीति ३८।१ विशेषः किंचिद्वारं भत इति स्फुरदद्भुतरूपमिति ३८।१
व्याघातः स्याद्वाघातोऽन्यथाकांति दृशादापं मनसि जाति ३८।१ सौकर्येण निवर्षणीति जुव्योनविस् व्याघातः
जत्सर्धमिति ३८।२ गुंफः गुंफः कारणमालास्यादिति भवंति नरकाः पापात् ३८।२ एकावली गृहीतमुक्त
ीत्येति दोलं भोजानुपप्यंतेमिति दिक्कालात्मसमैवेति ३८।२ मालादीपकम् दीपकैकावलीयोगादिति
संक्रामांगणमागतेन भवेति ३८।१ सारः उत्तरेत्तरउत्कर्ष इति अंतर्विस्मोत्त्रिलोकीति तृणाज्जलपुतरत्न
इति गिरिर्महानिति ३८।१ यथासंख्यम् यथासंख्यं क्रमेणैवेति शरणं किंप्रपन्तानीति ३८।१ पय्यधिः
पय्यधियोय इति ओणीवंधस्त्यजतीति नन्वाश्रयास्थीति रियमिति प्रायश्चित्त्वेति विवोष्ट्वरागस्ते इति

राम

५

३२१२ पर्णायः एकस्मिन्पन्नेकमिति तथाभूदस्माकमिति ३२१२ परिवृत्तिः परिवृत्तिर्विनिमयइति तस्यचप्र
वयसोजराप्रवृत्ति ३२१२ परिसंख्या परिसंख्यानिष्ठेध्वेकमिति विलंघयतिश्रुतिवर्त्मयस्यामिति ४०११ विक
ल्यालंकारः विरोधेतुल्यवलणोरिति पतत्यविरतंवाहीति ४०११ समुच्चयः बहूनां पुगपद्भावभाजामिति वि
भाणाहृदयेति ४० समुच्चयः अहंप्रथमिकाभाजामिति प्रदानं प्रबलनमिति ४०११ कारकदीपकम् क्रमि
कैकगतानांत्विति निद्रातिस्नातिभुंक्तेइति ४०१२ समाधिः समाधिः कार्यसौकर्यमिति मानमस्यानिराक
र्तुमिति ४०१२ प्रत्यनीकम् प्रत्यनीकं बलवतइति ममकीर्तिरूपमहरद्गवीति मधुव्रतौघः कुपितइति
४१११ काव्याद्यपि कैमुत्येनार्थसंसिद्धिरिति अधरोपमधीराद्व्याशति स्त्रीकीयहृदयंमित्वेति ४१११
काव्यलिंगम् समंतीयस्यार्थस्येति भस्मोद्भूतनभस्मास्त्विति विकुरप्रकाजयंतितेइति वपुः प्रादुर्भा
वादनुमितमिदमिति असोढानत्कालोल्लसदसहभावस्येति जीयादंबुधितनयेति हेगोदावहीति ४२१२
अर्थोत्तरान्यासः उक्तिरर्थोत्तरान्यासस्यादिति गुणवद्भुसंसारदिति ४४११ यद्व्यतेषां त्वेति पापवत्तयेइति दा
नंददत्तपिजलैरिति

२८ अन्वत्पाप्योक्तम् पृथ्वाद्योक्तं तदप्यादुरिति देहिमत्कंदुकं एषे इति २८१९ व्याजसुतिः साधुदृतिषु नरिति
 कलेशोऽप्यमदोयोऽमुमिति अर्द्धदानं ववेरिति कल्ववानरामराजभवनेति यद्धकं मुदुशीक्षसेनपनिना
 मिति धन्याः खलुवनेवाताइति शिखिरिणि कुननामकियच्चिरमिति ३०१९ व्याजनिर्दो निंदया निंदया व्याक्ति
 रिति विधिरेव विशेषगर्हणीयइति लावण्यं दौर्वेणव्ययोनगापितइति ३११२ आक्षेपः आक्षेपः स्वयमुक्तयेति०
 साहित्यपाथो निधिमं च नोत्थमिति गृह्णंतु सर्वे यदि वेति ३११२ निषेधाभासम् निषेधाभासोऽपि निषेधो नरेन्द्रो भासय
 लेनवयमिति ३२१९ अन्योयमाक्षेपः आक्षेपोऽन्यो विधाति नचिरं ममतापायेति ३२१९ विरोधाभासः
 आभासत्वे विरोधस्येति प्रतीपभूयैवेति ३२१९ विभावना विभावना विनापि स्यादिति वरतनुकवधे वि
 धापिनेति अपीति च्छीवकादं वमिति ३२१२ द्वितीया विभावना हेतूनामसमग्रत्वेति उद्यानमारुतो
 दूतचूतचंपकरेण वरति ३२१२ तृतीया विभावना कार्प्योत्पत्तिस्तृतीयादिति चिन्नंतपतिराजेंद्रइति ३३१९
 चतुर्थी विभावना अकारणात्कार्प्यजनमइति तिलपुष्पात्समायातीति विभावना विरुद्धात्कार्प्यसंपत्तिरि
 ति उदिते कुमारसूर्ये इति अविवेकिकुचधंदुमिति १३३११ विभावना कार्प्यत्कारणजन्मापीति ज्ञात

राम
४

३३।२ विशेषोक्तिः कार्याजनिविशेषोक्तिरिति अनुरागवतीसंधेति ३३।२ असंभवः असंभवोर्धनिष्यते
रिति अयं वारामेक इति ३३।२ असंगतिः विरुद्धं भिन्नदेशत्वमिति अहोत्तलभुजंगस्येति अजस्रमारो
हसिदूरपीर्यामिति भ्रूचापवल्लीमुमुक्षीति ३३।२ अपाः संगतिः अन्त्यत्र करणीयस्येति अपाहिजातां
बमुधामिति त्वत्त्वदुर्वेदितसपत्नविलासिनीनामिति मोहं जगन्नयभुवामपनेतुमिति ३४।१ विषमः २
विषमं वर्णयेत्यत्रेति अभिलषसि यद्विदोक्कलक्ष्मीमिति ३४।१ अपां विषमं विरूपकार्पस्योत्पत्ति
रिति अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चेति गोपालइतिकृष्णत्वमिति दिविश्रितवतश्चंद्रमिति दिधत्तमाहतेर्वलमि
ति पद्मातपत्रासिकेसरसीहृहस्येति त्वन्तोसिमुंचशैलमिति लोकेकलेकमहानुमयमिति शापोप्य
दृष्टतनयेति तं प्रति मे विनाहूतीति नपुंसकमिति ज्ञात्वेति भानुर्निशासुभवदंभिमपूवशोभा त्वरुत्रकां
तिमयमं वृजेति बल्लालक्षोणिपालइति ३५।१ समम् समं स्यादूर्णनमिति कोमुदीवनुहिनां शुभं उल्लमि
ति चित्रं चित्रं वतवतमहर्दिति द्वितीयं समं सारूप्यमधिकार्यस्येति दवदहनादुत्पन्नइति आदौ हाला
हलहुतभुजा दतहस्तावलंबइति ३६।२ विनानिष्टे च तत्तत्सिद्धिरिति शस्त्रं नखनुकर्तव्यमिति सत्यंतपः सुगा

राम
४

दंवाणीति उत्कंठयति मेघानामिति शमयति जलधरधारेति वदनेन निर्जितं तवेति १५।१। प्रतिवस्तूपमा०
वाक्ययोरेकसामान्येदृति तवामृतस्येदिनिपादपंकजइति स्थिराशेलीगुणवतामिति वैधर्म्येण प्रतिवस्तू
पमा विद्वानेव हि जानातीति यदिसंतिगुणः पुंसामिति १५।२। दृष्टान्तः चेद्विंशतिविंवत्वमिति कामं नृपाः संती
ति देवीं वाचमुपासते हीति वैधर्म्येण दृष्टान्तः कृतं च गर्वाभिमुखमिति १६।१। वाक्यार्थयोः सदृशयोरेति आरण्य निदर्शनाय
रुदितं कृतमिति पदार्थवृत्तिनिदर्शना पदार्थवृत्तिमप्येकेति वियोगे गौडनारीणामिति त्वयि सति शिवदात
रीति दोर्भांति तीर्षुरिति राजसेवामनुष्णाणामिति अग्निदंडो हरेरुद्धमिति ज्योत्स्नाभस्मबुरण पवलेति ०
१७।२। अपरानिदर्शना अपराबोधनं प्राहुरिति उदयनेव सवितेति उन्नतं पदमवाप्येति चंडामणिपदे धत्ते यो
देवमिति १८।२। व्यतिरेकः व्यतिरेको विशेषश्चेदिति पल्लवतः कल्पतरोरिति रक्तस्त्वं नवपल्लवैरिति दृढ
तरनिवद्धमुखेरिति १८।२ सहोक्तिः सहोक्तिः सहभावश्चेदिति व्यासं श्रयते तलं विटपिनामिति १९।१ विनो
क्तिः विनोक्तिश्चेद्विना किंचिदिति यश्च रामं न पश्येत्तिति द्वितीया विनोक्तिः तच्चेत्किंचिद्विनारम्यमिति आ
विर्भूतेश शिनि तमसेति १९।१ समासोक्तिः समासोक्तिः परिस्फूर्तिरिति व्यावगत्कुचभारेति प्रायत्रः स्तोतइति

राम०
३

दे २१।१। निरीक्ष्यविद्युन्नयनैः पयोमुरमिति २१।१ परिकरः अलंकारः परिकरइति तवप्रसादात्कुसुमायुषोपीति स
वर्णचिनिधानस्येति व्याख्यंनैकतयास्थितमिति अति यजेत निजामिति २२।१। परिकुरः सामीप्राये विशेष्येति
ति फलीदुल्लेगुणवृत्तमिति २२।२। श्लेषः नानार्थसंश्रयः श्लेषइति अत्रेनत्वन्मुरमिति ज्ञातः काकोदरो येने
ति नीतानामाकुलीभावमिति असावुदयमारूढइति अयमतिजरठाइति मंदमानिमधुरर्षमोपलेति २३।१।
ति प्राप्तवतीति २३।२। अमलुतप्रशंसः अमलुतप्रशंसाइति आवद्धकत्रिमसटेति अंताब्जिदाणिभूयासीति
विधापवैरसामर्षेनरशने सौहार्दस्वर्णरेवेति अंकापिरोपितमगइति हृतसारमिवेदुमंडलमिति ओश्रित्यनू
नममृतघृतयइति नाथत्वदं प्रितवधावनतोपलग्नाइति अस्माश्चोद्गतिसेकुमार्यमधुनेति लज्जातिरश्चोपटी
ति तौपत्रयोधपरस्येति कौलिदित्रहिकुंभोद्भवजलधिरिति २६।१। प्रलुतांशुरः प्रलुतेर्नप्रलुतेनेति केश्वंशो
कथयामिदेवहतकमिति अन्यासुतावदुपर्दसहाचिती कोशोद्दमियंदधातीति २७।१। रात्रिः शिवाकाचनेति०
वहंतीसिंदूरमिति अंगसंतीमृणालकांडमयतेइति परिम्लानंपानस्तनजघनसंगरिति २७।२। पय्यपिोक्तिः०
पय्यपिोक्तंगम्पस्येति लोकपशपतियस्याप्रिरिति निवेद्यताहेतसमापयंताविति देववंदेजलपिशरपिमिति०

राम

३

शंकुचयोरिति ७।१। भ्रांत्यलंकारः स्यात्समिति भ्रांतिसंदेहेति अप्रमत्तमधुपइति दिव्यानामपि क
 प विस्मयां पुस्तकादिति पलाशकुसुमभ्रांत्येति ७।२। अंकुति शुद्धपदुतिरन्येति धर्मनिवृत्तिरिति अंक
 केपिशंकिरइति ७।२। हेत्वपदुतिः सावयुतिपूर्वश्चेदिति मंधानभूमिधरेति ८।१। चर्यतापदु
 तिः अन्यत्रतस्यारोपार्थइति हालाहलं नैव विषंरमेति ८।१। भ्रांतापदुतिः भ्रांतापदुतिरन्यस्य शंका
 यां भ्रांतिवारणइति नागरिकसमोश्चिपिको न्ततिरिति कल्पितभ्रांति पूर्विकाभ्रांतापदुति जटा
 नेयं वेणीति ८।२। तत्त्वाख्यानोपमानपदं मुवमेवेदमिति ८।२। वेकापदुति वेकापदुतिरन्यस्य
 शंका तत्तस्य निवृत्ते इति सीत्कारं शिष्यपतीति पद्ये त्वन्यने स्मरामीति बद्धंतीजारत्तात्तमिति ८।१।
 कैतवापदुति कैतवापदुतिर्वक्तोव्याजायैरिति रिक्तेषु वारिकथयेति ९।१। उत्प्रेक्षा संभावना
 स्यादिति धूमस्तोममिति रक्तं तवांभियुगलमिति मध्यः किंकुचयोद्धृत्पाइति १०।१। उत्प्रेक्षादाह
 रणांतगाति वालेंदुवक्रापविक्रशभावादिति पिनष्टीवनरंगाग्रेरिति १।२। विवश्वतानापिषतेवे
 ति पूरं विधुर्वर्द्धपितुमिति रथास्थितानां पीवर्तनायेति गम्पोत्प्रेक्षा त्वत्कीर्तिर्भ्रमणभ्रांतेति रामः

११।१। रूपकातिशयोक्तिः रूपकातिशयोक्तिः स्यादिति वापीकापि स्फुरति गगने न तत्परमिति ११।२। रूपकातिशयोक्तिः
 समावद्धयासैरुपवनचकोरैरनुसृत इति ११।२। सापह्नुवा रूपकातिशयोक्तिः यद्यप्यनुतिगर्भत्वमिति मुक्ता
 विदुममंतरेति गता सुतीरंति मिघट्टनेनेति १२।१। जानेति शगादिदमेव चिं वमिति रवितमोगजः पद्मानिति
 १२।१। भेदकातिशयोक्तिः स्यादिति अन्येयं रूपसंपत्तिरिति १३।१। संबंधातिशयोक्तिः स्यादिति कतिपय
 दिवसेरिति १३।२। योगोपयोगोऽसंबंधातिशयोक्तिरिति अनयो रववद्यां गिरिति १२। अक्रमातिशयोक्तिः
 अक्रमातिशयोक्तिरिति मुंचति मुंचति कोशमिति १२। चपलातिशयोक्तिः चपलातिशयोक्तिः स्यादिति
 आदातुं सकृदीक्षितेऽपीति १३।१। अत्यंतातिशयोक्तिः अत्यंतातिशयोक्तिस्तदिति कवीदुष्णमास
 न्नि १३।१। तुल्ययोगिता वार्णानामितरेषामिति त्वदंगमार्दवे दृष्ट इति संजातपत्रप्रकरावितानीति १३।२।
 अपरातुल्ययोगिता हिताहितेवृत्तितौल्यमिति यश्च निंबं परशुनेति १३।२। अन्यातुल्ययोगिता गुणोत्कृष्टैः
 समीकृत्येति १४।१। संगतानिमृगादीणामिति १४।१। दीपकम् वदंति वार्णवार्णानां धर्मेऽयमिति मणिः शा
 णोल्लीढ इति सुवर्णपुष्पां पृथिवीमिति १४।१। आवृत्तिदीपकम् त्रिविधं दीपकावृत्ताविति उन्मीलंति क

सः

य इति वाच्यं अनंतसंस्कारतया शक्यत्वात्प्राचरमस्मरणस्यैव संस्कारनाशत्वकल्पनेन व्याभिचारसंश-
याभावात् ॥ ॐ ॥ इदानीं क्रमप्राप्तमनो निरूपयति साक्षात्कारे सुखादीनां कारणमन उच्यते इति एते
न मनसि प्रमाणं दर्शितं तथा हि साक्षात्कारस्तत्कारणको न न्यसाक्षात्कारत्वात् वात्सवत् इ-
त्यनुमानेन कारणस्य मनसि चेः न चैवं दुःखादिसाक्षात्काराणामपि कारणान्तराणि स्युरिति वा-
च्यं लाघवादेकस्यैव तादृशसकलसाक्षात्कारकरणतया सिद्धेः एवं दुःखादीनामसमवायिका-
रणसंयोगाश्रयतया मनः सिद्धिर्विद्वद्वा मनसोऽणुत्वे प्रमाणमाह अथो गपयाज्ञानानां तस्याणुत्व-
मिहेष्यते इति ज्ञानानां वात्सवरासनादीनां योगपक्षे एककालोत्पत्तिर्नास्तीत्यनुभवासिद्धं तत्र नानेदि-
याणां सत्यापि विषयसाल्पिकर्षे पसम्बन्धादेर्केऽप्येता न सत्ययते तदसम्बन्धादपि त्वगादिभिः परे-
र्ज्ञानं नोत्पद्यते तन्मते विभुत्वे च असाल्पिधानं न संभवतीति न विभुमनः न च तदानीमदृष्टविशे-

एव
८

५
१०
पूर्वमनुभवस्मरणभेदात् बुद्धेर्वावधारितं तत्राभुभवप्रकारदर्शिताः सुगमतया स्मरणं न दर्शितं तत्र हि
पूर्वमनुभवः कारणं अत्र कोचित् अनुभवत्वेन न कारणत्वं किंतु ज्ञानत्वेन अत्र यथा स्मरणं नंतरं स्मर
णं न स्यात् समानप्रकारकस्मरणेन पूर्वसंस्कारस्य विनष्टत्वात् मन्मते तु तेन स्मरणेन संस्कारांतरद्वारा
स्मरणान्तरं जन्यते इत्याहुः ननु यत्र समस्तहलंबनोत्तरं घटपटादीनां क्रमेण स्मरणं मनोनिष्ठं सकलाविष
यस्मरणान्तरमाभ्युत्तनत्रफलस्य संस्कारनाशकत्वाभावात् कालस्य रोगस्य चरमफलस्य वा संस्कारना
शकत्वं वाच्यं तथा च न क्रमिकस्मरणानुपपत्तिः न च पुनः पुनः स्मरणान्तरं घटतरसंस्कारानुपपत्तिः
ऊटित्युद्धोक्तसमवधानस्य दार्ढ्यपदार्थत्वात् न च विनिगमनाविरहादेव ज्ञानत्वेनापि जनकत्वं स्या
दिति वाच्यं विशेषधर्मेण व्यभिचारात् ज्ञाने सामान्यधर्मेणान्यथा सिद्धत्वात् कथमन्यथा दण्डस्य भ्र
मिद्वारा दुष्यत्वेन रूपेण कारणत्वं न चानारात्मिकस्मरणानां संस्कारनाशकं संशयात् व्यभिचारसंश
त्वं

॥ ५ ॥ वः कं वलपादुकायां कारिस्थ
तो गायति मद्रकानि तं ब्राह्मणीपु
च्छेति पुत्रकामा राजन् रुमायां तव
णस्य कोऽर्थः ॥ विष्टिना देहसंपत्ति
रीश्वराय निवेदितुं पूर्वमेव रु
ता ब्रह्मन् रुत्तपादोऽदिसंयु
ता ॥ कलौ कृतपुगंतस्य कलिसस्य कते पुगे यस्य
चेतसि गोविंदो हृदयेऽस्य नाच्युतः ३ जीवने कलमत्त
स्वरं पंचोदितानि विष्णु ननु कल्पसहस्राणि भक्तिर्हि
न स्य केशवे ४ प्रीतिभोग्यनिवात्मानि द्यापद्मोऽयनि का
पुनः तावकोऽप्रीतिरभवन्न वै चापकृता वधम् ५

श्रीमते रामानुजाय नमः त्रिमूर्तिधारणानंतरं एवं प्रकारेण संध्यानुष्ठानं कुर्यात्
पश्चादुत्तरवाक्येनाद्यमन्त्रं यं कृत्वा भगवदाज्ञया भगवत्कैंकर्षीयं प्रप
त्तिं संध्यामहं करिष्ये मंत्ररत्ने नैव पुनर्मीर्जनं न ववारं कृत्वा पश्चादेकमर्घ्यं
दत्वा पश्चात् मंत्ररत्ने नैवाघ्यं त्रयं दत्वा ॥ चम्य पश्चात् के शवादि तर्पणं
कुर्यात् के शवं तर्पयामि नारायणं तर्पयामि माधवं तर्पयामि विश्वं तर्प
यामि विंदं तर्प० मधुसूदनं तर्प० त्रिविक्रमं तर्प० वामनं तर्प० श्रीधरं तर्प० ह
रीं तर्पयामि० पद्मनाभं तर्प० दामोदरं तर्प० वासुदेवं तर्पयामि० पश्चादासनं
श्रीमते रामते रामानुजाय नमः श्रीरिति प्रोक्ष्य तत्रोपविश्य शुद्धाद्यमन्त्रं कृत्वा प

१.

नसतासमवायित्वपिगुणादौ विशिष्टसत्तात्वावद्विन्नस्यसमवायेना
 सत्त्ववत् घटत्वायवद्विन्नप्रतियोगिताकत्वसंबंधेन घटत्वायव
 दिन्नवेतोपि घटाभावस्य न तादृशसंबंधेन प्रमेयत्वायवद्विन्नव
 त्वमतः प्रमेयतास्तीत्यादौ घटत्वायवद्विन्नप्रतियोगिताकत्वसंबंधे
 नैव प्रमेयत्वायवद्विन्नस्यैवाभांशोभसत्त्वमित्यपि प्रत्युक्तम् घटत्वादे
 रत्वपित्तानवच्छेदकतया तदवद्विन्नप्रतियोगिताकत्वसंबंधेन प्रमेयत्व
 विशिष्टस्यान्यथेति राकांक्षतपाशाद्धस्यासंभवादिति ध्येयम् नीलोप
 देनास्तीत्यादौ नीलघटत्वस्यान्यपित्तानवच्छेदकत्वे तादृशधर्मावद्विन्न
 प्रतियोगिताकत्वमेव संसर्गं ननु नीलाद्यादिप्रत्येकधर्मावद्विन्नप्रति
 योगित्वं नीलघटस्य पीतघटस्य चापिकरणे तादृशप्रयोगात्तापतेः नी

(म)

१.

म

१.

तो
१

कंजुग्रीकादिमान्नास्तीत्यादिशाब्दबोधानां संसर्गकोटावेव प्रतियो
गितायां प्रमेयत्वायवदिनत्वावगाहितया भ्रमत्वम् संसर्गप्रका
स्ताधारणविशेषणविशेष्यभावस्यैव घटत्वत्वात् अन्यथास्व
रूपसंबंधेन प्रमेयत्वायवदिनप्रतियोगिताकस्यालीकतया त्व
ऽविंदुतत्संबंधेन प्रमेयस्याभ्रावेधमितिपत्वयासंभवेन भ्रमत्वा
नुपपत्तेः सदुपरागेणाप्यसतः संसर्गमय्यादिषाभानस्याप्यनंगी
कारात् लुप्तेन घटत्वायवदिनप्रतियोगिताकत्वसंबंधेन चा
भावे प्रमेयस्य सत्त्वेन भ्रमत्वस्यवक्तुमक्यत्वात् अन्यथा घटवत्प
विषयेनास्तीत्यादेः प्रमाणात्वापत्तेः तद्घटत्वावदिनप्रतियोगिता
कत्वसंबंधेन घटाविशिष्टस्य घटविशेष्यभावस्य तत्र सत्वात् एते

तो.
१.

पाकरेणं विधेयम् एवं विनियोजनादिकमपि तस्याचप्राजापत्येषु कस्माच्चित्पशोरा
रभ्य एकं सर्वत्रानुष्ठाप द्वितीयादिः पदार्थस्ते नैव क्रमेणानुषेयः सप्रवृत्तिक्रमः सो
यं श्रुत्यादिभ्यो दुर्बलः तदेवं संक्षेपात्तो निरूपितः षड्विधक्रमनिरूपणेन प्रयोग
विधिः कर्मजन्यफलस्वाम्यं बोधकोविपिरधिकारविधिः कर्मजन्यफलस्वाम्यं क
र्मजन्यफलभोक्तृत्वम् सच पजेतस्वार्कर्मरत्पादिरूपः स्वार्मुद्दिश्य पांगं वि
धते तेन स्वार्का सस्य पांगजन्यफलभोक्तृत्वं प्रतिपाद्यते यस्याहिताग्नेरग्नि
र्गृहान् दहेत् सोऽस्य पेक्षामवते अष्टाकपालं निर्वपेदित्यादिना निदाहादो निमि
ते कर्मविदधतानिमित्तवतः कर्मजन्यपापक्षयफलफलस्वाम्यं प्रतिपाद्यते ए
वमहर्हः संध्यामुपासीत इत्यादिना शुचिविहितजीविनः संध्योपासनजन्यप्रत्य

॥म

१.

क्रमः प्रवृत्तिक्रमाच्चवलवान् प्रवृत्तिक्रमेहिबहूनां मंगानां प्रधानविप्रकर्षात्
मुत्पत्तिक्रमेण सन्निवर्षात् सहप्रयुज्यमानेषु प्रधानेषु सन्निपतितानामंगानां
मावृत्त्यानुष्ठाने कर्तव्ये हि द्वितीयादिपदार्थानां प्रथमानुष्ठितपदार्थक्रमाद्यः
क्रमः सप्रतिपतिक्रमः यथा प्राजापत्यपश्वंगेषु प्राजापत्या हि वैश्वदेवीक
त्वा प्राजापत्येऽश्नन्तीति वाक्येन तृतीया निर्देशात्सेतिकर्तव्यताका एकका
लतत्त्वेन विहिता अतस्तेषां तदंगानां चोपाकरणानियोजनप्रभृतीनां साहि
त्यं संप्राप्यं तच्च प्राजापत्यपश्वन्तां संप्रतिपन्नदेवताकत्वेन युगपदनुष्ठाना
दुपपद्यते तदंगानां चोपाकरणादीनां युगपदनुष्ठानमशक्यम् अतस्तेषां
साहित्यमव्यवहितानुष्ठानात्संपाद्यम् तद्वैकल्योपाकरणं विधायैव परं

बायपरिहारूप फलस्वाम्यंबोध्यते तच्च फलस्वाम्यं तत्पेवपोषिकारविशिष्टः
अधिकारश्च स एव यदि विवाके पुरुषविशेषणत्वेन श्रूयते यथाकाम्येकः ॥ १ ॥
फलकामना नैमित्तिके कर्मणि निमित्तनिश्चयः नित्ये संशयोपासनादौ शुचिविहि
कालजीवित्वं च अतएव राजा राजसूयेन स्वाएज्यकामो यजेतेत्यनेन विधि
वाकेन स्वाएज्यपुद्गिरपविश्यतापिन स्वाएज्यकाममात्रस्य तत्फलभोक्तृत्वं
प्रतिपाद्यते किंतु राज्ञः स्वतः स्वाएज्यकामस्यैव एज्यत्वस्याप्यधिकारविशे
षणत्वेन श्रवणात् काचित्पुरुषविशेषणत्वेनाश्रुतमप्यधिकारविशेषणम्
यथाध्ययनविधिसिद्धाविषाकुरुविधीनामर्थज्ञानापेक्षत्वेनाध्ययनविधिसि
द्धार्यज्ञानवतं प्रत्येव प्रवृत्तेः एवमनिसाध्यकर्मस्वाध्यानसिद्धानिमित्ता अ
निसाध्यकर्मणा मग्नपेक्षत्वेन तद्विधीनामाध्यानसिद्धानिमित्तं प्रत्येव प्रवृत्तेः ॥

8

शि.

७

व्यक्तेरव्याप्यवृत्तेर्वासाध्यस्याभाववतिहेतावपि नाव्याप्तिः तत्
 वृत्तित्वाभावस्तु तत्तत्साध्याभाववृत्तित्वव्यापकव्याप्य
 नवृत्तिधर्मेन वद्विन्नप्रतियोगिताको बोध्यः तेन साध्याभाव
 वव्याक्तिविशेषवृत्तित्वस्य पार्थिवत्वादि विशेषितस्य हि
 त्वाद्यवद्विन्नस्य वा साध्याभाववृत्तित्वस्याभावमादा
 यनातिप्रसंगः अत्र हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्याभाववृत्ति
 त्वंबोध्यम् तेन वद्विन्नभाववृत्तिस्त्वावप्यवेभूतस्य वृत्ताव
 पिन दोषः इत्थंच साध्याभावोपि हेतुतावच्छेदकसंबन्धे
 न कास्यचिदधिकरणवर्तिमानोग्राह्यः तेन जातिमान्त्स

व्यक्तेरव्याप्यवृत्तेर्वासाध्यस्याभाववतिहेतावपि नाव्याप्तिः तत्
 वृत्तित्वाभावस्तु तत्तत्साध्याभाववृत्तित्वव्यापकव्याप्य
 नवृत्तिधर्मेन वद्विन्नप्रतियोगिताको बोध्यः तेन साध्याभाव
 वव्याक्तिविशेषवृत्तित्वस्य पार्थिवत्वादि विशेषितस्य हि
 त्वाद्यवद्विन्नस्य वा साध्याभाववृत्तित्वस्याभावमादा
 यनातिप्रसंगः अत्र हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्याभाववृत्ति
 त्वंबोध्यम् तेन वद्विन्नभाववृत्तिस्त्वावप्यवेभूतस्य वृत्ताव
 पिन दोषः इत्थंच साध्याभावोपि हेतुतावच्छेदकसंबन्धे
 न कास्यचिदधिकरणवर्तिमानोग्राह्यः तेन जातिमान्त्स

स्ति तत्त्वं वा व्याप्तिरिति तु न युक्तम् सर्वत्र साध्याभावपदवैषम्यो
 न् यत्तु साध्याभाववति यद्यत्तौ प्रकृतानुमितिविरोधित्वं ना
 स्ति तत्त्वं व्याप्तिरिति तन्न अनुमित्या विरोधित्वज्ञानस्यानुमि
 तिहेतुत्वे साध्याभाववद्वतित्वज्ञानस्यानुमित्या विरोधितपा
 व्याभिचारिण्यतिप्रसंगात् केचित्तु पावन्तः साध्याभावाः प्रत्येकं त
 त्समातीया ये तत्तदाधिकरणवद्वतित्वाभावास्तद्वत्त्वं तत्त्वम् सिंहात्यं च
 समानासमाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वा न्यतररूपेण सा
 ध्याभावश्च पूर्वोक्तद्वितीयरीत्या प्रत्येतव्यो व्याप्यवतिश्च प्रतियोगिता
 वद्वेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्याधिकरणो वा तेन तत्तत्साध्य

12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534

भिच्चारः इव विषयकप्रत्यक्षस्य गुणरावपि विषयतमोत्पत्त्यातत्रव्यभिच्चारवा एणपकाप्यतवदे
कप्रत्यासत्तौ इव्यवतित्वस्य विशेषणत्वावश्यकत्वेकाप्यतावदेककोटौ इव्यविषयकत्वेन निवेशनी
यंप्रयोजनाभावात् किं चिदेषो लौकिकस्यापि प्रत्यक्षस्योपनीतरूपपदार्थे विषयतमोत्पत्तेस्तत्रव्य
भिच्चारवा एणपतौ किक विषयतायाः प्रत्यासत्तित्वावश्यकत्वेकाप्यतावदेककोटौ लौकिकत्वम
पिन निवेशनीयं यप्येवं प्रत्यक्षत्व निवेशनमफलं प्रत्यक्षे तस्य लौकिक विषयतासंबंधेनानु
त्पत्तेर्व्यभिच्चारानवकाशात् तथापि नित्यानित्यधर्मस्य x वृत्ति x कार्यतावदेकत्वस्य सिद्धोतवेह
द्वुतयागानादिसाधारणानानसान्यत्वमात्रस्य कार्यतावदेकत्वासंभवात् प्रत्यक्षत्वनिवेशः नच
प्रत्यक्षत्वमपि एव साधारणमतस्तदोषतादवस्थमिति वाच्यम् इव प्रत्यक्षत्वावृत्तजन्य
प्रत्यक्षवृत्ति जातिविशेषस्यैव कार्यतावदेकत्वत्वात् इव एताने प्रत्यक्षत्वव्यवहास्यकार्यमात्रे
उपादानलौकिकप्रत्यक्षस्य हेतु तया धर्मिगाहकमानसिद्धलौकिक विषयतानिबन्धनत्वेन प्रत्य
क्षत्वजातेस्तसाधारणप्रेमानाभावाच्च नचमानसान्यप्रत्यक्षप्रतिरूपस्य हेतुत्वेवप्यैः स्पर्शनि
प्रत्यक्षानुपपत्तिरतिवाच्यम् बाभोरतींद्रमतया तज्ज्ञानस्य स्पर्शादि लिंगाकारुमिति रूपतपेष्टा
पतेः शीतोवापु रित्पारोपेचिमानस एवेति न्यायप्रवेशेनिकसिद्धांतात् नच प्रत्यासत्तित्वावृत्तत्वा

12

श्रीभाष्यं द्विहाग
 मप्रवचनं श्रीस्य
 लेख्यचपं कैं कर्क
 पदुशैलनित्यवस
 तिः सार्षदयो चो
 रं यद्वाभाषगताभि
 मानवसतिः श्रेय
 सतामि त्यलं शी
 ष्यात्मा हयतीश्व
 रोपरमगादि स्तोः
 पदं साश्वतं ॥ १
 अथैवैविसोशीला
 धीगुहसुनरमति
 वैस्त्ववेजातिबुद्धि
 विस्त्वोर्वीवैस्त्वा
 नांकलिमलम
 ष्यतेपादतीर्थेनु
 बुद्धिः सिद्धेतन्नाम
 मत्रैकलिकलुषह
 रेशब्दसामान्यबुद्धि
 विस्त्वोवर्तेश्वरेशेत
 दितसमधीर्यस्वका
 नारकीसः २ गुर
 हरिधनसमयेमा
 एणगुरालिमनोभि
 एमात्वंनीसमिंजो
 रसुत्तकशतता
 कृशानुरभ्येति ३
 नीतं पादिनवनी
 तं नीतं नीतं किमेते
 न अतपतापित
 * स्तोत्र ४ ॥ १ ॥
 प्राधावश्शृणुसखि
 कौलुकमेकं नंदनिके
 तांगणेमयादृष्ट उप
 निषदहस्वार्थेन
 न्यतिवेदांतसिद्धा ४

इहं द्विपजन्यत्वव्यमिचार्तिवात्
 सद्विपत्वेन अनुसित्यादावपिमनोरूपे द्विपजन्यत्वात्

वेत्तापि मनसा दूरतां न निरावाधमेव आतएव इन्द्रिये
भूः परास्यर्था सर्वेभ्यश्च परं मन इति इन्द्रियान् मनसो
मि नै त्वेन प्रतिपादकं गवद्गीता वचनमपि स्वरसतया
समाधि तं स्यात् ननु मनसो इन्द्रियत्वात् स्वीकारे सुखादिज्ञान
स्य प्रत्यक्षत्वेन न स्यादिति चेन्न भ्रूषितान्त्रिकर्षजन्यं ज्ञानमि
ति प्रत्यक्षत्वात् तासां स्य सर्वसंमतत्वादिति चेन्न प्रक्षत्तस्य
इन्द्रियजन्यत्वव्यभिचारित्वात् अन्यथा तव मते मन
स इन्द्रियत्वेन ननु सित्यादावपि मनो रूपेन्द्रियजन्यत्वात्

तस्यापि ज्ञानत्वाविशेषात् किंचोभयते ईश्वरस्येन्द्रियरहि
तस्वीकारेण तन्निष्ठपास्तकलविश्वविषयकज्ञानं तस्य
प्रत्यक्षात्वं न स्यादित्यपि स्यादिति वेदांतमते प्रस्तावप्र
योजकं किमिति चेत् किं ज्ञातगतस्य प्रत्यक्षात्वस्य प्रयोज
कं पृच्छति किं विषयगतस्य प्रत्यक्षात्वस्य प्रयोजकमिति
आये प्रमाणाच्चेतन्यविषयावच्छिन्नचेतन्याभेद इति ब्रूमः
तुष्यान्निविधं चेतन्यं विषयचेतन्यं प्रमाणाच्चेतन्यं प्रमा
णाच्चेतन्यं चेति तत्र पटावच्छिन्नचेतन्यं विषयचेतन्यं राध

16

६६६

ति एवं च जीवन्मुक्तौ व्यभिचारस्तत्राविद्यास्तमयेन दृष्ट्यास्तमयो न
ज्ञायते ततो दृष्ट्यास्तमयविशिष्टा विद्यास्तमयः ज्ञापकः अवि
द्यास्तमयविशिष्टा दृष्ट्यास्तमयो ज्ञाप्यः एवं चाविद्यास्तमयवान्
तत्त्वज्ञानाधिकारणक्षः दृष्ट्यास्तमयवान् मुक्तिपूर्वत्वात् अत्र
मुक्तिपूर्वत्वमस्तु दृष्ट्यास्तमयो भास्तु इत्यप्रयोज्योतिवारणार्थं का
मनुकूलतर्कः दृष्ट्यास्तमोपन स्यात् तर्हि मुक्तिपूर्वत्वमपि न
स्यात् इति सच्चमुक्तिं ज्ञानमंतरानसंभवतीति मुक्तिपदार्थं नि
र्वक्ति अथ वेति

18
हेतुभंगप्रसंगस्यादिति चेन्न तत्त्वज्ञानस्यापि अविद्यानाशश्च
तो नष्टत्वेनाहेतुभंगमिदं विधातुमप्यस्यात्यंताभावस्वी-
कारात् एवं चात्यंताभावस्य नित्यत्वेन तत्त्वज्ञानकार्यता
नस्यादिति चेन्न अविद्यायास्त्वेकालिकनिषेधप्रतिषेधित्व
रूपमिष्यात्वस्वीकारेण रज्जुज्ञानेन सर्पनिवृत्तिवत् तत्त्वज्ञा-
नेर्न विधानिवृत्तिस्वीकारात् एवं च तत्त्वज्ञानेनाविधानाशक्ते
न च दृश्यताश इति अविद्यानाशदृश्यताशयोर्ज्ञाप्यज्ञापक
भावः ज्ञाप्यज्ञापकभावौ व्याप्यव्यापकभावौ विना
न संभवति व्याप्यव्यापकभावश्चात्र मानं विना न संभवति

१७
 अ. २ अधीगोचरत्वाधिकरणे एव मोक्षप्राप्तिमत्त्वविधानं स्यादितिर्वच्यम्
 अ एवं अधीगोचरत्वाधिकरणक्षणास्य अविद्यातत्प्रपञ्चदृश्यविशि
 ष्टकालपूर्वत्वाभावनिमित्तस्य भङ्गापत्तेः तस्या हि यदि चरमधील
 पतत्वज्ञानाधिकरणक्षणेऽविद्यानाशस्तदा तत्त्वज्ञानस्यापि अ
 विद्याकायत्वेन तद्विशिष्टकालपूर्वत्वमेव तदव्यवहि पूर्वक्षणास्य न
 कावियोत्पत्तिक्षणास्य स्यात् ननु विद्योत्तरक्षणेऽविद्यानाशस्वीका
 रेऽविद्यानाशस्य विदृष्टांतर्गतत्वेन तद्विशिष्टकालपूर्वत्वमेव
 विद्यावत्क्षणास्य स्यादिति चेन्न अविद्यानाशोत्तरदृश्यविशिष्टका
 लपूर्वत्वाभावनिमित्तस्वीकारात् नन्वविद्यानाशस्य धर्मसंलुपत्वे
 न तन्नाशकाभावात् तन्नाशस्य सर्वव्यापित्वेन

२०
अत्रोऽधीगोचरस्संसर्गाविषयकमनोवृत्तिविशेषविषयः निरुक्तव
त्तिविशेषश्च हेताभावोपलक्षितं ब्रह्म इत्याकारकः अत्रतोऽधिपीवि
षयत्वेमोक्षं प्रतिनोद्देश्यतावदेदकत्वसंभवः उत्पत्तिकालीनो घटो
गंधवान् इति वाक्यस्य प्रामाण्यापत्तिवारणाय उद्देश्यतावदेदककाला
वद्विन्नत्वस्य विधेयगतत्वेन विधेयतासंबन्धेनोद्देश्यविधेयभावाव
गा हि शाब्दबोधं प्रति उद्देश्यतावदेदककालावद्विन्नत्वप्रकारकवि
धेयधर्मिकज्ञानं कारणाभित्याकारकव्युत्पत्तिस्थित्यस्य प्रकृतेशो
क्षप्राप्तिरूपविधेयेतेषां अत्रोऽधीगोचरत्वकालावद्विन्नत्वस्य
वापात् न च समानकालवृत्तिविनायिकाणां त्वंस्वीकृत्य अत्र

ननु
५ सिद्धांतलक्षणघटकीभूताभावेऽत्यंतपदानुपादाने वहिमात्पूमादि
त्पादानव्याप्तिः हेतुसमानाधिकरणीभूतो वहिप्रतिषो गिकपर्व
त्तानुषो गिकोभेदस्तत्प्रतिषो गित्वात्साध्यस्येति चेन्न लक्षणघट
कीभूताभावेप्रतिषो गिव्यधिकरणत्वविवक्षाणात् नचप्रतिषो
गिव्यधिकरणहेतुसमा।नाधिकरणभावस्य घटाद्यभावस्य स्वा
त्मकपटाभावभेदप्रतिषो गिपटाभावसमानाधिकरणत्वात्
अव्याप्तिरिति वाच्यम् प्रतिषो गिव्यधिकरणत्वस्य साध्यता
वद्देदकसंबंधेन प्रतिषो ग्यधिकरणवृत्तित्वात् एवमप्यभावसा
ध्यकस्य लेऽव्याप्तिरित्यपिन प्रतिषो गिव्यधिकरणेत्यत्र प्रति
षो गिनीऽत्यंताभावो निरूपकत्वेनाभिमतत्वात् अत्रैवम
त्वे

22

त्वादित्यादौ हेतुता बद्धेदकसंघेन साध्याभाववद्वित्वस्याप्रति-
 श्वापिनदातिः यथा यावन्तस्तादृशाः साध्याभावाः प्रत्येकं तेषां
 सनातीयस्य व्यापकीभूतस्य व्याप्यवृत्तेरभावस्य प्रतियोगि-
 तावद्धेदकधर्मेण पदूपावच्छिन्नं प्राति व्यापकत्वमवच्छिद्यते
 तदुपवत्तन्तत्त्वम् साधनस्य तादृशाभावप्रतियोगित्वं तद-
 वद्धेदकत्वं वा साधनतावद्धेदकस्येति तु न वाच्यम् इदं सत्त्वा-
 दित्यादौ सत्त्वादेस्तादृशाभावव्यापकगुणकमन्यत्वविशिष्ट-

निकृष्टत्वेऽपि ननु मया साध्याभिमानाभावात् तथाच सा
ध्यवन्निन्नवातिगगनाभाववति धूमादेः सत्त्वादिति व्याप्तिः स्यादतः
पदभित्त्या हुस्तान्नंदं गुरोर्गगनाप्रभावे गुणात्वादिसामानाधिकरण्यं
ननु ऽप्ये गगनाप्रभावे तथ्यात्वमित्यादि भ्रतीत्ये गगनाप्रभावस्यापि
गुणत्वसामानाधिकरण्यतद्भावयोर्विरुद्धधर्मयोः संभवादिति रि-
क्तं न च घटत्वघटाकाशसंयोगान्वयतात्वादविज्ञाभाववानागन-
त्वात् इत्यत्रा व्याप्तिः साध्यवन्निन्नैष देवर्तमानस्य गगनसंयोगात्म-
कस्य साध्याभावस्याधिकरण्ये गगनत्वहेतोः सत्त्वादिति वाच्यम्
अभावाभावस्यातिरिक्ततामत एते तल्लक्षणकरणदिति भावः
यद्यपि धूमहेतो वाह्यसाध्यके ऽव्याप्तिवारणाय वदित्वं हेतुतावदे

जा.
४

दकसंबंधेतेव निवेशपंतथाच सतावान्जातेरित्पत्राव्याप्तिः ।
साध्याभाववतितेन संबंधेन वृत्तेरप्रसिद्धेः तस्यापि ह्यनुताव
देदकसंबंधावकिं न वृत्तित्वीयस्वरूपसंबंधावकिं न प्रति
योगिताक वृत्तित्वाभावविवक्षाणान्नानुपपत्तिरितिसंक्षेपः ।
मिन्नत्वे इति दुव्यनिष्ठसंयोगाभावतो मिन्नत्वेदस्यर्थः ज्ञाना
भावादिति तस्याचान्नाप्यव्याप्यवतिसाध्यकसंक्षेतावव्याप्ति
रिति अव्याप्तेरिति नचसाध्यवत्प्रतियोगिताकान्योन्याभाव
स्य केवलान्वपित्वादसंभवएव न कुमुचितो नाव्याप्तिरिति वा

शि.

२

विषये साध्याभावाद्दोषदेत्वादिनिष्ठेनातिप्रसंगः अवच्छेदकत्वं चेहानतिरिति
 तावदित्येतेन विशिष्टस्यासत्त्वे विभक्तात्प्रतिबंधेऽपि ननुतिः विशेषणीयं च
 तादृशविशिष्टांतराद्यदित्येन तेन प्रमेयत्वादिनिष्ठे व्यभिचारो नातिप्रसं
 गः एवं च प्रकृतावच्छेदकादि विरहविशिष्टः प्रकृतः पक्षनिष्ठस्तद्विरहो वा सा
 ध्याभाववद्वृत्तिसाधनं साधनवद्वृत्तिः साध्याभावो वा हेतुदोषो येन केन सं
 वंधेन तद्दीर्घप्रकृतो हेतुर्दोषः प्रादुश्यो धर्मिणि प्रादुशधर्मवता ज्ञानमनुमिति
 प्रतिबंधकं तस्य धर्मिणः तादृशधर्मवत्त्वमहेतुदोषप्रत्ययिकश्चित् अप्य
 पर्वतत्वेन प्रकृतत्वेन नित्यत्वेन साध्यत्वे विशिष्टधूमत्वेन हेतुत्वे पर्वतादेः कां
 चनमपत्वादिविरहो रूपस्य नित्यत्वं पर्वतस्य महानसीपवद्विष्णु
 मविरहत्वं प्रमेयत्वस्य केवलधूमस्य वा नित्यव्यभिचारो विशिष्टधूमः।

तान् २

अथ पदूपावच्छिन्नविषयतासमानाधिकरणभावप्रतियोगितावच्छेदकं पदूपावच्छिन्नविषयतात्वं तदूपावच्छिन्नविषयताशून्यत्वं निवेशोऽभावत्वेन ह्युत्पादकत्वात् सभाववान् वक्ष्यभाववान् रतिज्ञानवारणमशक्यम् अभावत्वावच्छिन्नविषयतात्वस्य वक्ष्यभाववद्बुद्धविषयकत्वसमानाधिकरणभावप्रतियोगितानच्छेदकत्वात् पदूपपदेनाभावत्वस्य धर्तुमशक्यत्वात् वक्ष्यभाववदभावत्वस्य धर्तुमशक्यत्वेऽपि तदूपावच्छिन्नविषयताशून्यत्वस्य तादृशभेदसत्वात् न च पदूपावच्छिन्नविषयतानिरूपितपदूपावच्छिन्नविषयतात्वं तादृशविशिष्टविषयकत्वसमानाधिकरणभावप्रतियोगितावच्छेदकं तदूपावच्छिन्नविषयतानिरूपिततदूपावच्छिन्नविषयताशून्यत्वं निवेशं अभावत्वावच्छिन्नविषयतानिरूपितवक्ष्यभाववद्बुद्धत्वावच्छिन्नविषयतात्वं तथेति न तादृशविषयताशून्यत्वं तस्येति वाच्यम् अभावत्वावच्छिन्नविषयतानिरूपितवक्ष्यभाववद्बुद्धत्वावच्छिन्नविषय

णि

७

राम

Handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

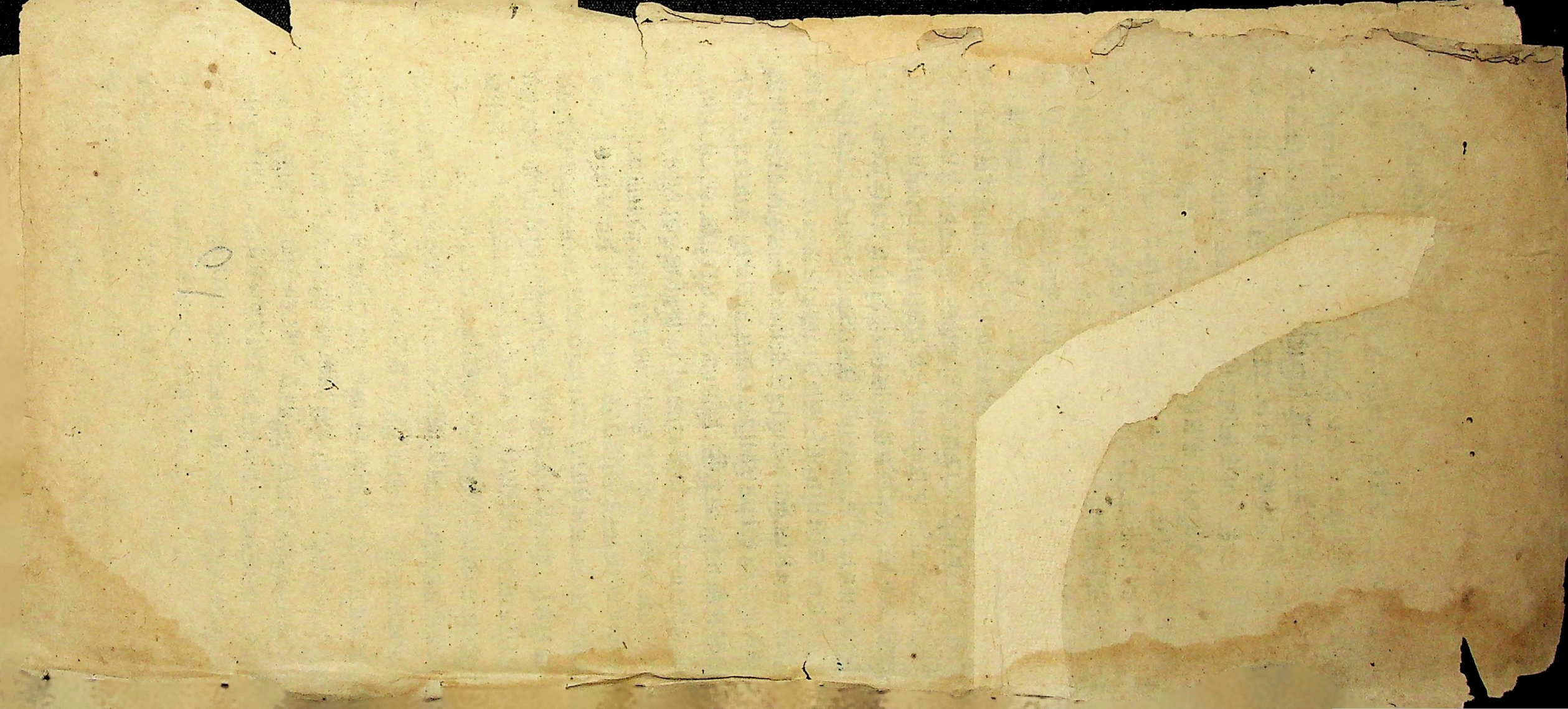
8

Handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

जे स्वतो व्यावृत्त स्वमिति स्थापक इति गजज्ञाने तत्र मे ननुमित्यदि
 त्वं पदादावतिव्याप्यं घटत्रसरेभ्योभित्ते यस्य ह्येतत् त्वं त्वं त्वं त्वं
 न ज्ञानानुमिति विषयतादि न्यतव्याद स्वतो व्यावृत्तमिति ननुविशेष
 घटत्रसरेभ्योविद्यते निःसामान्यत्वे सति सामान्यभिव्रत्वे सति समवेतत्वा
 त्वनुमानजन्यानुमिति विषयतादसंभवः न च स्वसंज्ञातीयेतरयोदाह
 रमिति विषयताभावादसंभव इति वाच्यं प्रमेयत्वेन भावत्वेन च सर्वथा
 विशेषसंज्ञातीयतादित्यत आह राजानं चेति पदार्थविभाजनोपाय
 रूपेणोक्तिरथा च स्वभिव्रत्तिं गजस्य स्वविशेषात् स्वत्वमिति पदार्थवि
 भाजकोपायमत्रिष्टयासूत्रवर्णयमानवद्वित्रप्रतियोगिर्निरुपेक्षेति
 धेयकानुमिति विषयो यत्तद्विज्ञत्वमिति यदिति उक्तं विवक्षायाः
 लभादघटत्रसरेभ्योभित्ते यस्य ह्येतत् त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं
 योऽनुमतत्वात् घटघटावतिव्याप्यत्वेऽप्युक्तं विवक्षायां नातिव्यापि
 त्वत आह घटादेस्मादात्म्येन व्यावृत्तत्वेऽपि निवृत्तमिति स्यममेता
 संवदधाते स्वभिव्रत्तिं गेति न्यनुक्तो विशेष इत्यनेन व्यापिधत्ते यत्
 घटद्विशेषोऽदित्यनुमानजन्यानुमिति विषयत्वेनासंभवः स्यात् स्वविशे
 षात्कैवल्यनञ्जो ज्ञान्यद्वयं विशेषमभिज्ञं स्वावयवत्वादिन्यानुमानजन्यानुमि
 तौ विशेषात्संभवे दादौ विशेषेण तयविषयत्वेनासंभवः स्यात् इति
 रमेदेत्यनुक्तो विशेषेऽप्युपेक्षोऽप्येतत्तादित्यनुमानजन्यानुमिति वि
 षयत्वेनासंभवः स्यादिति घटव्यावृत्तिः स्यादेत्यप्येव स्वसंज्ञातीये
 यदव्यावृत्तिमाह विशेषस्येति विषयत्वेऽपीत्यनेनान्वेति विशेषोऽव्यावृ
 त्तो गणमन्यत्वादिन्यानुमानजन्यानुमिति विषयत्वेनासंभवः स्यादिति
 स्वसंज्ञातीयेतरमेदानुमित्यविषयत्वमुक्तमिति भावः यवमत्युक्तं
 नमाने प्रमेयत्वेन रूपेण विशेषसंज्ञातीयेभ्यो द्रव्यमेदानुमितेनेने
 चनासंभवत्वेन रूपेण विशेषसंज्ञातीये द्रव्यमेदानुमितेनेने
 आह द्रव्यादेर्योक्तिरनन्वितिरित्यनेनास्ति न यथाश्रुतकान्तावतिव्या
 प्यिः अन्यत्रासंभव इत्यर्थः विशेषोऽपि विशेषघटोऽप्यभिज्ञः विशेषघटा
 त्वतरत्वात् इत्यनुमानजन्यास्यासंभवत्तिरिति ननु किं विशेषो घट
 त्वेति यो गिमात्रमेदानुमिति विषयतया संभवत्वात् एतादृशमिति
 तां व्यासप्रत्यक्षमभिज्ञमवधिनेति विशेषतां स्यदस्य विशेषघटत्वे स्व
 भिव्रत्तिं गजस्य विशेषात् स्वत्वमिति पदार्थोपायमत्रिष्टयाप्रतियोगि
 तात्कमेदानुमितेन प्रसिद्धारसंभवः स्वपदविशेषात्कान्यपर्यवत्ति
 ज्ञादृशानुमिति विषयमेदं स्यादादावपि सत्तादव्यापि वारता
 यमेतद्वारनिवेशानघटविशेषो विशेषघटमिदो घटत्वाभावात्
 विशेषत्वाभावात् इति संभवात् न लंघनात्मकस्वभिव्रत्तिं गजसंज्ञा
 त्वम्य स्वविशेषात् स्वसंज्ञातीयेतरमेदानुमिति विषयत्वात् सं
 रतिष्ठेत् स्वभिव्रत्तिं गजस्य स्वविशेषात् स्वविशेषात्कैवल्यनञ्जो ज्ञान्य
 यो विभाजकोपायमत्रिष्टयासूत्रवर्णयमानवद्वित्रप्रतियोगिर्निरुपेक्षेति
 गितावमेदं तद्विषयताकानुमिति विषयमेतद्वारनिवेशमिति
 तद्विषयतत्वात् याम

ष प्रचुरेष्ममुष्मिन् ग्रंथे मदीये कुरुणानुबंधात् प्रसादवन्तो न कृशानुवंतु परंतु विश्वावसु
 वंतु संतः ॥८०॥ इति पंचम तमं जननिबंधन विख्यात तातय ज्वभा गिने यवा जिये य सर्व प्र
 शो नो र्या मादि य ज्वा त्रे य वं श मौक्तिक भगवदप्य ला चार्य तनु भव श्लेष य म क च क्र व ति र घु ना
 या चार्य दीक्षित त न यस्य श्री नि वा स कृ पा ति श य वि दि त त न यस्य सी तां वा ग र्भ सं भू त श्री
 मत्कांची न ग र वा ल्म व स्य वें क टा चार्य स्य य ज्व नः कृ ति षु वि श्व गु ण द र्श स् सं पू र्णः ॥ ॐ ॥
 श्री म ते रा मा नु जा य न मः ॥ ॐ ॥ श्री रा मा य न मः ॥ ॐ ॥ श्री कृ ष्ण य न मः ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

समाधानं ॥ यार्थसारं ॥ १॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 को वी षी व र्णो ॥ वे ग व ती त व ॥ २॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १॥ पुनः समाधानं ॥ १॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 २॥ पुनः समाधानं ॥ २॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ३॥ पुनः समाधानं ॥ ३॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ४॥ पुनः समाधानं ॥ ४॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ५॥ पुनः समाधानं ॥ ५॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ६॥ पुनः समाधानं ॥ ६॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ७॥ पुनः समाधानं ॥ ७॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ८॥ पुनः समाधानं ॥ ८॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ९॥ पुनः समाधानं ॥ ९॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १०॥ पुनः समाधानं ॥ १०॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 ११॥ पुनः समाधानं ॥ ११॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १२॥ पुनः समाधानं ॥ १२॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १३॥ पुनः समाधानं ॥ १३॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १४॥ पुनः समाधानं ॥ १४॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १५॥ पुनः समाधानं ॥ १५॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १६॥ पुनः समाधानं ॥ १६॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १७॥ पुनः समाधानं ॥ १७॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १८॥ पुनः समाधानं ॥ १८॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 १९॥ पुनः समाधानं ॥ १९॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 २०॥ पुनः समाधानं ॥ २०॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥

पुनः समाधानं ॥ १॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ २॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ३॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ४॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ५॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ६॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ७॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ८॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ९॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १०॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ ११॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १२॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १३॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १४॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १५॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १६॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १७॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १८॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ १९॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥
 पुनः समाधानं ॥ २०॥ निदा ॥ पुनः समाधानं ॥

राम

निंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ वेंकटकविवर्णनम्॥ निंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ पुनःशंका॥ समाधानं॥ कामाक्षिका॥ नगद्विर्वर्णनं॥ अपरमस्वामित्तव॥
त्रिकुम्भस्तव॥ शेषनिंदा॥ पुनःसमाधानं॥ कामाक्षीस्तव॥ निंदा॥ पुनःसमाधानं॥ शिवभूषणं॥ निंदा॥ पुनःसमाधानं॥ पुनःशंका॥ पुनस्तमा
धानं॥ पुनश्शंका॥ पुनःसमाधानं॥ पुनश्शंका॥ पुनस्तमाधानं॥ पुनःशंका॥ पुनस्तमाधानं॥ कांचीप्रतीवर्णनं॥ निंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ पंचद्व
यात्मभूषणं॥ निंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ विजयपद्मस्तव॥ निंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ दीरनदीभूषणं॥ निंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ ब्राह्मणदीवर्णनं॥
अष्टांगिणीफलप्रहारवर्णनं॥ निंदाश्लेष॥ पुनस्तमाधानं॥ तुंदीदेशवर्णनं॥ निंदा॥ पुनःसमाधानं॥ पुनःशंकालोपस्थं॥ पुनस्तमा
धानं॥ चंडीप्रतीवर्णनं॥ निंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ प्रानिंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ देवनाथकस्तव॥ श्रीमुखसेवस्तव॥ श्रीब्रह्मस्तव॥ निंदा॥ पुनः
समाधानं॥ कोवेरीवर्णनं॥ श्लेषनिंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ श्रीरंगवर्णनं॥ निंदाश्लेष॥ पुनःसमाधानं॥ पुननिंदाश्लेष॥ पुनस्तमाधानं॥
चंद्रस्वामिवर्णनं॥ चंद्रपृष्ठीणीवर्णनं॥ श्रीरंगदेववर्णनं॥ निंदा॥ पुनःसमाधानं॥ श्रीरंगनाथकवर्णनं॥ श्रीलक्ष्मीस्तव॥ निंदा॥ समाधा
नं॥ पुननिंदा॥ पुनःसमाधानं॥ गङ्गास्नानवर्णनं॥ निंदा॥ समाधानं॥ श्रीवैद्यवर्णनं॥ निंदा॥ समाधानं॥ अपराधं॥ शिवभूषणं॥ निंदा॥
समाधानं॥ बोलदेशवर्णनं॥ निंदा॥ समाधानं॥ पुनिंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ कुम्भकोणस्तव॥ चंपकाण्यभूषणं॥ कुरुनागपालस्तव॥ निंदा॥
समाधानं॥ बोलदेशप्रजाभूषणम्॥ निंदा॥ समाधानं॥ सेतुवर्णनं॥ निंदा॥ समाधानं॥ ताभूपणिभूषणं॥ कुरुकाउरीभूषणं॥ निंदा॥ समाधा
नं॥ स्मार्तभूषणं॥ निंदा॥ समाधानं॥ आराध्यानिंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ पुननिंदा॥ पुनस्तमाधानं॥ ज्योतिर्विदभूषणं॥ निंदा॥ समाधानं॥ भिषकुद्रूषणं
समाधानं॥ कविद्रूषणं॥ समाधानं॥ तार्किकद्रूषणं॥ समाधानं॥ मीमांसकनिंदा॥ समाधानं॥ वैद्याकरद्रूषणं॥ समाधानं॥ पुननिंदा॥ पुनस्तमाधा
नं॥ वेदविक्रमकद्राहणद्रूषणं॥ समाधानं॥ शंका॥ समाधानं॥ लौकिकद्रूषणं॥ समाधानं॥ कशाग्रप्रतिविश्ववसूपदेशः॥ पुनःशंका॥ पुनःस
माधानं॥ कशाग्रविश्ववत्कीः समाधानवचनं॥ कशाग्रविश्ववत्कीः रुप्रवेशनं॥ जयशब्दवचनं॥ कवीप्रार्थना॥ ह्रीस्तमापनं॥ इति विश्व
गुणादर्शस्य सूचीपत्रं संपूर्णं॥ ॐ ॥=॥

प्रवीर्येषु प्रभर्त्तमेषु इति किं यो लग्नाद् दशस्थाने स्थितः स उदयलग्नमभि
 लषति लग्नाभिमुखो भवति यश्च षष्ठे स्थितः सोऽस्नाभिमुखो भवति यस्मात्तु
 हाणां प्रांशुखी गतिः उक्तं च आगतयस्तु लज्जवायुहाश्च सर्वे समंदलगा इति
 तेन पूर्वोभिमुखे व्रजतो लग्नाद् द्वितीयास्थस्य तदाभिमुखो सम्भवति नवाष्टमस्य
 स्नाभिमुख्यम् तेनैतज्जाते लग्नाद् दशमस्था स्थितैः पापैर्यस्य जन्मसमि
 युते इति भगवतर्गारोऽस्य सर्वाण्येव व्याख्यातान्यभिमुखानीति तथा च तदा
 वं विप्रव्ययगतैः पापैर्यदिवाधनमृत्युगैः लग्ने वा पापमथास्थे द्युने मृत्युमवा
 मुयादिति ॥ अथ योगोत्तरमनुष्ठमाह ॥ पापावदद्या लग्नतो कुरेणायुतश्च श
 शी दृष्टश्च प्रभैर्नयदा मृत्युश्च भवेदचिरात् ॥ एकः पाप उदये लग्ने स्थितः
 अन्तोस्ते स प्रमेगतः शशीचन्द्रमायवतत्रस्थः कुरेण पापेन युता भवति स च
 प्रभैः सौम्यैर्गर्ह्यैर्द्विदिनदृष्टः तदा जातस्य मृत्युश्च रचिराच्छीघ्रमेव भवेत् अथा
 विष्टात्तरमनुष्ठमाह ॥ क्षीणो व्ययगो हिमगो पापैरुदयाष्टमगैः केन्द्रेषु प्रभाश्च

अतः कारः पापिकारः निषया तव प्रसा
 दादिनि पथा सवाञ्जलिनि भानस्य नि
 पथा व्याख्यातैर्न देति पथा न्नातिप
 जेनेति वाभिप्राये विवेक्षितेति पथाप
 रंभितेति एतानि नाना र्थेषु प्रपद
 दस्ते कथयेन शेषः ॥ पथा ज्ञातः का
 कोदरो येनेति पथा जीतानामाकुली

बृ.
सी.
७३

नवेत्तिप्रनिधनं प्रवदेत् हिमगोचन्दे क्षीणो व्ययगो द्वादशस्थे तथा पापैः कूरग्रहे
 रुदयाष्टमगौलं गस्थैरष्टमगौलं केन्द्रेषु कण्टकेषु यदिसुभानभवंति तदा जा
 तस्य निधनेन निधनं मरणं प्रवदेद्भूयात् अत्र केचित्पापैरुदयाष्टमगौलं गनाष्टम
 गौरिच्छंतीति तदयुक्तं यस्माद्भगवात्तार्तिः क्षीणो चन्दे व्ययगते पापैरष्टमल
 गतगौः केन्द्रबाह्यैः स्थितैः सौम्यैर्जातस्य निधने वदेत् ॥ अथारिष्टान्तरं मभूत्विह
 कूरसंयुतः शशीसंयुतः मृत्सुलग्नः कण्टकाद्वहिः शुभैरवीक्षितस्तमृत्सुदः ५
 शशीचन्द्रः कूरैः पापग्रहेण संयुक्तः तथा भूतः स्मरान्मृत्सुलग्नः सप्तमहाद
 शाष्टमलग्नः नाम मृतमस्थः शुभैः सौम्यग्रहैः कण्टकवास्यैः केन्द्रवर्जनास्था
 नस्थैः शुवीक्षितः अदृष्टो यदा भवति तदा जातस्य मृत्सुशेमराणो भवति अर्थादेव सौ
 म्यग्रहैः केन्द्रगतेर रिष्टाभावः तथा च सारावल्याम् व्ययाष्टमगौलं दयगौशशोकेण
 पैः समेते शुभदृष्टिहीने केन्द्रेषु सौम्यग्रहवर्जितेषु जातस्य मयः कुरुते प्रणाशम्
 इति ॥ अथारिष्टान्तराणि दृष्ट्याह ॥ शशिरिविनाशो निधनमाशुपापेक्षितेषु भै

६

न्या

अतः कारः परि कारः नि पचा तत्र प्रमा
 दादति पचा सर्वो मुक्षिति पचा नवप्रमा
 पचा व्ययगते चन्दे नि पचा नवप्रमा
 जेनेति चाभिप्राये विरोधे नि पचा नवप्रमा
 र्णि प्रक्षिपणमिति नामार्थवत्प्रपदः के
 दस्तो कयेन र्हेषः ॥ पचा जातः न

नानाप्रकारः ॥ नानाभाजनवत्स्थिति

अलंकारः परिकार इति पद्या तव प्रसा
दादिति पद्या सवीशुचि निधानस्येति
पद्या व्याख्यानं न वेति पद्या अतिथ
जेतेति साभिप्राये विशेष्येति पद्या फ
एंगिप्रत्ते गुणानिति नानार्थसंश्रय इत्या
दिश्लोकखेपेन श्लेषः ॥ पद्या आतः का
कौदरो जेनेति पद्या नीतानामाकुली
ति पद्या अप्रसानुदपमास्तु इति पद्या
अपममि रठा इति पद्या मंदमग्निमधु
रिति पथारम्या इति प्राप्तवतीति पद्या
एतास्मिन्नपिकपप इति अप्रस्तुतप्र
संसास्यादिति अस्याः पंचप्रकाराः पदा
हुः कार्येति भिन्ने सामान्ये इति पद्या आ
वक्ष्यते तमसदा इति पद्या अंतः द्वि
द्याणि भूषांसीति इमौ सारूप्य निबंध
नाप्रस्तुतप्रसंसायां ॥ सामान्य निबंध
नापद्या विधापवेरिति पद्या सौल
दस्वर्गरे रवाणमिति विशेष निबंध
नापद्या अंकापिरोप्येति कारणानि
बंधनापद्या हतसारमिवें दुमंडलमि
ति पद्या वा आश्रित्य नृजनमृतेति
कार्ये निबंधनापद्या नापत्वदं चिन
रेवेति पद्या वा अस्याश्चेकं तीति अत्र
नापेकां गनिरीक्षण कथं मालनिगत
कं छेदप्रकार बुधिः ॥ निरीक्षणका
बंधं कुत्र दृष्टमत आह लज्जानिर
मिति संबंधांतरे पि अप्रस्तुतप्रसंसा
दृष्टा पद्यातापत्रजोवधीति पद्या
कालिंदिवृक्षीति प्रस्तुतेन प्रस्तु
नस्येति पद्या कल्वंभो कथयपामोति
पद्या वा अन्यासुतावदुपमर्देति पद्या
कोषाखं धर्मिपंधधातीति पद्या रात्रिः
शीवाकाचनेति पद्या वावहं निसिंदू
रामिति पद्या वा अंगासंगीष्ट एतल
कां इति पद्या विपरिक्ता नामेति
षर्पयोर्न तुगम्यस्येति पद्या वा लोकं
पश्यति पस्यां धि रिति पद्या निवे
द्यतां हतेति पद्या वा देवं वंदे जलध
ति पद्या चक्राभिघातप्रसभासंधिबेति
पद्या योक्तं तदप्याहुरिति पद्या देहिम
त्वं दुर्कमिति उक्तिर्व्यजस्तुति निबंध
देत्यादि श्लोकाखेपेन व्याजस्तुतिः ॥

पद्या वा कलेशोर्धमदोयोक्तुमिति
पद्या वा अर्द्धदानववैरिति पद्या
कल्वंवानरेति पद्या अंमुद्राति
पद्या अन्याः खलुवन इति दंडिक
तमप्रस्तुतप्रसंसा लक्षणमाह अप्रस्तु
तप्रसंसास्यादप्रकांडेति प्रस्तुतेन
प्रस्तुतघोतनं पद्या शोक्तिरिति
निदापानिंदया व्यक्तिरिति पद्या वि
पदरेव विशेषेति पद्या लावाप्यप्रवण
वयोनेति आदोषः स्वपमुक्तस्येति
पद्या साहित्यपाप्यो निधि संप्यामोत्यमिति
पद्या गुरुतुसर्वपदीति निषेधाभास
धिति पद्या नरेद्रयोलेन वपमिति आ
देयोव्योविधावि पद्या वा न चिरं मत
तापापेति ॥ आभासवैविरोत्येति

का

१३

①

याचेदं प्रतियोगिकरजतप्रतियोगिकतादात्म्यप्रोभिर्निप्रोराकारप्रो
पी हत्पतिरावर्षिकी किंचेदंरजतमित्यादिस्यते रजतसादात्म्यविष
यत्वमिदंविषयत्वेनावर्द्धितं मिदंतादात्म्यविषयत्वं रजतविषय
त्वेनावर्द्धितमित्याकाररूपंप्रतीयत इत्युक्तं तद्यनोपपद्यते रजत
तादात्म्यविषयताया विदं विषयतावदेत्यत्र रजतादिविषयता
इदं विषयतावदेत्यत्र रजतादिविषयताया अपीदं विषयताव
देये विशेषणत्वादितदं विषयतायामवदेदकत्वासंभवात् नच
रजतमिदंजानामीत्यादिप्रत्यये रजतादिविषयतावर्द्धितत्वमि
दं विषयताविशिष्टे तादात्म्यविषयत्वेनभाति किंतुकेवलमिति
वाच्यम् तथासतिविशेषणविषयत्वे विशेष्यविषयतावर्द्धि
तस्या सिद्धाभावात् नहितदनुभवः पृथगालि नचतदसिद्ध
मेव सर्वानुभवसिद्धत्वात् नत्वास्तमितदमादिविषयत्वयरजता
दिविषयत्वप्रोः परस्यएवर्द्धितत्वमितिचेन्न प्रसिद्धावदेद
कस्यमूलादेस्तदवर्द्धितसंयोगास्यवर्द्धितत्वात्तनुभवेनवि

न

ताम

१३

मिष्यात्वा निश्चयेन मिष्यात्वेन निश्चीयमानतादाः आपहितरु
येण मिष्यात्वनिश्चयो रजतादितादात्म्यमोत्तुस्वरूपतोपि सतीदमा
यवदेदेन रजतादिकंततादात्म्यं रजतत्वादेः संसर्गश्च रजतायवदेदे
नेदमादेस्तादात्म्यमिदंत्वादेः संसर्गश्च चितिजायते भ्रमस्यलेभ्र
मकालेवाध्यस्योत्पत्तिस्वीकारात्तस्य प्रातीतिकचित्तभ्रमपूर्वमिवि
द्यमानत्वात् नन्वेकेनतादात्म्येनेदं रजतयो एकारद्वये पस्परं प्राप्तिः
विशेष एतया भात संभवात् रतादात्म्यद्वयोत्पत्तौ मानाभाव इति चेन्न
आकारभेदानुपपत्तेः आकारो हि ज्ञानानां मिथो बेलन्न एतद्व्यवि
भिन्नविषयरूपं ननु विषयिता विशेषमात्रं तथा सति वहि विषय
मात्रलोपापत्त्या साकारवाद्यापत्तेः तदुल्लाचाप्यादिभिः अर्चने
व विशेषो हि निराकारतया धियां मि अर्चनज्ञानादत्यंतमिन्नेन य
दादिरूपेण विषयेणाभिन्नो धियां विशेषः निराकारतया ज्ञानधर्म
रूपाकारेण यदादिना विषयिता स्यानीयेन हीनतया तथा च यदा
दिकं विषयिता स्यानीयो ज्ञानधर्मज्ञानाभिन्नाभिन्नतया वो द्वैर्दु
च्यते तथा न किंतु ज्ञानादत्यंतमिन्नः तथेवानुभवादिति भावः त

स्य विषयो भवतु यः स्वामिना नित्यं निर्दिष्टमनहेतुभ्यो विबोधश्चेतनागमः कोप एवास्मिन् ततो ह्यमर्षः
 तिकथ्यते अवहित्यं तुलजाये हं धीयाका गोपनं अपितेषा यमानादेश्चेतश्च त्वमुग्रता शास्त्रोपदेश
 मंत्राद्यै र्चनी धीराणां गतिः विरुदादेर्मनसा पोषा पितुः त्यागतादिकृत् सान्निपातग्रहादिभ्य उन्मादश्च
 तविभ्रमः रोगादिभिः प्रागवस्था मरणापर्यन्तं भवेत् मुख्यमरणस्वभावत्वायोगात् वस्तुतस्तु मर्षो वि
 शेष एवमरणं अन्यथा संवनोच्छेदे भावत्वात् उपपत्तेः औचित्येति केर्मनः क्षेपत्वासः कंषादिकाः ॥
 पूर्वापरविचारे तस्य भयं त्रासादप्यकुम्भवेत् तर्को विचारः संदेहाद्भूतिरो गलितर्कः विचारे वि
 मर्षः अनुभावो दिविधः प्रांगिकः सात्त्विकश्चेति तत्रांगेन निर्वृत्तप्रांगिको भूतिक्षेपादिः ॥ स
 न त्वेचित्तवृत्त्या निर्वृत्तः सांभः विदो यरो मां चः स्वभंगो यवे पशुः वैवर्षमश्रु प्रलपत्य शौसा
 त्विका गुणा इति परिगणितः सात्त्विकः ॥

स्मारयामा यथासाधनम् ॥ ५ ॥ कृत्वा

तथा च तथैव तदा तस्या उपयोग इति भावः आभिमानिका तश्च ज्ञान

रतिर्मनोनुकूलं मनसः प्रवृत्तयितुं वागदिवैकताचेतोविकाशोहासउच्यते १ दृष्टनाशादिभिश्चेतोवैलक्ष्यंशोक्तु
 च्यते प्रतिकूलेषुतैसास्यप्रबोधः जोषस्तकाः २ काव्यारंभेदुसंरंभउत्साहः प्रकीर्तितः संरंभस्त्वर्तरोऽशत्पनुननिते
 वैलक्ष्यंमनसोभयम् ३ दोषेचरणदिभिर्गर्ही नुगुणेतिनिगद्यतेविविधेषुपदार्थेषुलोकसीमातिवर्तियुविस्तारश्चेतसो
 पलुसविस्मयउदाहृतः ४ ॥ तत्त्वज्ञानापदीर्घादेर्निवेदः स्वापमाननम् बलस्यापचयोस्तानिपाधिव्याधिसमुद्भवः ॥
 ५ चिंतावैलक्ष्यजनिकाशंकारितिसमुन्नयः अनागतोत्पत्तिसंभुन्नयः पथाआनीतैवमयासीताकिंनानीतं७हृदयः
 सवेदायातिहंकाशांनजानेकिंभवेत्तु १ परोक्षार्थज्ञासंज्ञाशंकोपरुसितादिकृत संमोहनानंदसंभेदोमदोमयो
 पयोगजः अमः त्वेदोध्वगत्यादेर्निद्रास्वातादिकृततः आत्मादिजनितालसंपुरुषार्थेष्वनादरः दोर्गत्यादेरनौजस्य
 दैन्यंमालिनतादिकृत ध्यानंचिंताहिताश्रमः संतापादिकरीमता मोहोविचितताभीतीदुःखव
 गनुचिंतनैः स्मृतिः पूर्वानुभूतार्थविषयंताननुच्यते अभीष्टार्थसंप्राप्तौ स्वरूपर्षाप्रताप्यतिः संकोचश्चेत
 सोव्रीडावैवर्ण्योमुत्पत्त्यकृत वाक्पाहृष्यकरीचितस्यावस्थापौपलंमत्तम् वाक्पाहृष्यकरीत्युपल
 त्तणं वधबंधनयोऽवस्था अविमृश्यकारिता मनःप्रसादोहर्षः स्वादिष्टवाप्तिस्तवादिभिः अनर्थातिशया
 श्चेतस्यावेगः संभ्रमोमतः क्रियास्वपाटवंजाश्रंचितोत्कंठाभयादिभिः निंदादितः परावज्ञा गर्वोत्सपादिकद्र
 वेत्त सत्वभ्रंसोविषादः स्यात्सहान्ध्यान्वेषणादिकृत औत्सुक्यंवांछितप्राप्तौकालक्षेपासहिस्तुता निद्राया
 पारवैमुत्पत्तिमिंद्रियाणंश्रमादिभिः मनःक्षेपस्त्वपस्मारोग्रहाविशादिसंभवः व्याधित्वेनास्यप्राप्तावपि
 उनरुपादानं ॥ वीभत्सभयानकयोः संभवतिप्राय व्याधंतस्याविप्रलंभादावपिसंभवात् सुप्रनिद्रासुपेत

यस्मात्प्राप्तययोः सवधः पूर्वगृहणात्तापारकज्ञानस्यापरस्मारकत्वा
 तस्याचतयेवतदातस्या उपयोग इतिभावः आभिमानिकनिश्चयप्राप

आपकमिति निश्चयवानस्मीतिज्ञापयंतौ विवर्देते इत्यर्थकं तस्याच वा
 नो निश्चयवत्त्वकाले सभापत्यादीनां संशयाभावमुद्दिश्य विचारो प्रवृत्तिरिति
 तद्वदः ननु विशेषणज्ञानस्य विशिष्टवृत्त्यहेतुत्वमन्तो नोक्तरीत्या विप्रतिरूप्य
 प्रपत्तृतिचेतसत्त्वम् तस्यापि स्वस्य परस्य वा संशयाभाववत्त्वेति श्रिते त
 प्रसिद्धत्वज्ञानात्तदुद्देशेन न प्रवृत्तिरतः संशयवत्त्वधीरपेक्षतएव ननु वा त्वय
 दिनोरन्येषां च मध्यस्थानां निश्चये वादिभ्यां निश्चिते संशयाभावमुद्दिश्य न
 विचारे तयोः प्रवृत्तिः किंतु विजयादिकमुद्दिश्य तत्र च विप्रतिपत्तिर्नोपप
 ज्यते इत आह तस्मादिति स्वकर्तव्येति उक्तस्य लेता त्कालिके संशयाभा
 वे निश्चिते पि निश्चयजन्यसंस्कारस्य कालांतरे उद्देशां कदा संशयोप
 तिसंभवज्ञानेन तदापि संशयाभावो नुवर्ततामितीदृशा संभवान्न विज
 यादिकमात्रमुद्दिश्य प्रवृत्तिः किंच प्रपञ्चासमपबंध एतन्मतमात्रं वैव
 युक्ताभ्यां विचाराणीयमित्याकरो मध्यस्थेन क्रियते अन्यथा वादिनो म
 तांतो प्रवेशादव्यवस्थापते र्थस्यावावादिनोपीत्येते अन्यथा खस्य वि म
 चारे मध्यस्थस्येव ह स्यत्वापत्तेस्तस्या विप्रतिपत्तिरपि मध्यस्थेन कार्या वि
 अन्यथा प्रासंगिकविषयमादाय वादिनोरेकस्य जपस्वीकारापत्त्या प्रक
 ते विप्रमेतयोर्जयपराजयव्यवस्थापनरूपस्य मध्यस्थकर्तव्यस्या राम

त्वय

2.

त

ता
त
त्व

प्रतिपन्नोर्ध्वावित्पादि स्वसंवाधितपासाते सर्वधर्मिणि त्रैकालिकस्य त्रै
 सर्वदाविद्यमानस्य निषेधस्यात्यन्ताभावस्य प्रतिपत्तिर्न वैधेन संवधे
 न पदप्रविशिष्टसंवाधितपापयत् साततसंबंधतद्रूपा विच्छिन्नतान्ति
 योभावस्य प्रतिपत्तिरिति निवेद्य मत्तसंबंधांतररूपांतरावच्छिन्नमुक्तं चा
 प्रतिपत्तिरिति सादायासिद्धसाधनपतेः स्वपदचरजतत्वादिविशिष्टपरं
 न व्यसते स्वत्वस्याननुगात्वात् तद्व्यक्तिपरत्वे व्यक्तिभेदेनाभिप्योक्तपतेः त्वस्य
 तस्याचरजतताम्येन सापमानं च युक्त्यादिकं तन्निष्ठाभावी पदप्रज
 तं तात्पर्यसंबंधावच्छिन्नप्रतिपत्तिरिति तस्य प्रतीतिरुक्तव्यावहारिकेपि
 रजते सत्वात् तत्रासिद्धसाधनवारणाय सर्वत्रैकालिकं व्याप्यवतिमत्त्वं द
 ताभावमादापाच्योतरापते त्रैकालिकेत्युक्तं भेदसहस्रतादात्म्येनात्यं यद्यपि
 ताभावस्यैव प्रतिपत्तितावच्छिद्यते ननु भेदस्य तादृशताम्यस्य भेदविरोध
 त्वात् भेदासहिष्णुतादात्म्यवनास्य वैलक्षण्यं ताभेदे तादात्म्यादिसंबंधासं
 भावात् तस्यापि प्रकृतानुमानात् तदवच्छिन्नभेदप्रतिपत्तितासिद्धिमादापा
 यो नारस्यादतोऽत्यं ताभावेत्युक्तं संज्ञगीभावोर्वविष्यः तादृशभावप्रति
 पत्तितावच्छेदकं रजतत्वादिसत्त्वे साध्योक्तसाध्याप्रासिद्धिरतस्तदृशप्रति
 पत्तिरिति मेव साध्यं कृतं तस्यापि मुक्तिरूपं यावत्सिद्धिः रजतसंवाधितपाप्रतीप
 तव्यावहारिकरजतादिनिष्ठात्यं ताभावप्रतिपत्तिरिति त्वस्य तादृशावच्छिन्न

रजतपदं रजतावयवपरम्

वे

राम

८

चि प्रतिपत्तौ कृतापांतु सभास्येन ब्रह्मण्यत तादृजप्रकोटिमपल
न प्रासंगिक विषयांतं न ब्राह्म्यामवलंब्य विजयः स्वीकर्तुं शक्यते तस्मा
नर्वकालिक संशयाभावप्रयोजकसंस्कारादर्थस्योक्तव्यवस्थापनस्य च
यत्कर्तव्यस्य निर्वीहाय मध्यस्थेन विप्रतिष्ठाप्येवेति भावः (वादान्तरवृत्त
मुना सह कथा जलपो विनिगीशुणा सह वितंडास्य पक्षस्यापहीना कथ्य
पंचावयवपरिकरेष्वेतं वाक्यं सिसाधपिषेत्यादि सिसाधपिषाभावस
मानाधिकरणस्य साध्यनिश्चयस्याभावरूपाया इत्यर्थः संशयस्य सं
शयहेतुत्वस्वीकारस्य अतिप्रसंजकत्वात् आहार्थपरामर्शदिर्हेतुत्वा
पादकत्वात् पक्षप्रतिपक्षपरिहृति पक्षधर्मिणि प्रतिनिपतपक्षप
रिग्रहेत्यर्थः वादिनोर्भावाभावान्यतरकोटेरेकधर्मिणि प्रयोगइति या
वत् तस्यानुमित्यनंगत्वेपीति अनुमितिप्रतितप्याविधमेव पदंगत्वं तद
भावेपीत्यर्थः प्रथमस्यापि शब्दस्यैवकारसमानार्थत्वात् यद्यपीत्यस्य
पूर्वसत्त्वान्नप्यापीत्यन्यदप्याहार्थं एकेनैव वा तस्यापीत्यनेनार्थद्वयवो
धः अंगत्वपदस्य पूर्वशंकितंगत्वमित्यर्थः बुद्धसमीपतया विचारसा
ध्याभावप्रतियोगितया विचाणंगत्वं विचारप्रवृत्त्युपपत्तस्य)

३

प्राप्नो कपि निश्रीचरौ राघवत्वे मुरारेः पारे वाचां जयति क हण पश्य पद्मा सखि स्य ॥ २१ ॥ तदेवं दे
 व परि वृ षे तास्मिन्द पापयोधा वप्नु पत्यस्तं नेष्ट एष तव ताव दनैः पुण्यं पुण्य फलं बुद्धेः पिशुन
 यति ॥ शृणु तावत् ॥ जीवानां दुःखदा मित्रत्वमिषतां स्वर्गापवर्गावहं देहं दत्तवति श्रीपः श्री
 यतमे नैवोपकार स्मृतिः दुःखे जातु चिदा गते त्वकालिताद् दुःखं मरणः प्रक्रिमान्नाथे हंत नि
 रागा सिद्ध सतिभिर्नैष्ट एष मारोप्यते ॥ २२ ॥ हंत जंतवः पामरास्वापराधं परमकारुणिके परासि
 न्द्रस्त एषे वाधस्यंति ॥ तथा हि ॥ क्लेशत्याग कृतेर्पिते न करण मूहे न देहे न च स्वानर्थं वत्त
 जंतुरार्जयति चे मंतुर्निपंतुः कुतः शस्त्रे शत्रुजयापने जगृहणा दत्ते च ते नैव त्पुत्रो हंतिति च
 जंवपुः कथयरे तत्रापराधीतुकः ॥ २३ ॥ किं बहुना ॥ शास्त्रं भूति निजस्वरूपमतये स्वाराध
 नायं वपुः स्वध्यानाय मनश्च शूद्रिमनसां लब्धुं च तीर्थादिकं तत्त्वान्यप्युपदेष्टुं मुत्तमगुरु
 न्दत्त्वानुगृह्णाति यः संसारे तदपि भ्रमे त यदि किं कुर्वीत सर्वेश्वरः ॥ २४ ॥ इति परिक्रामन्
 किंचिदंतरं मु पस्त्याधस्तादवलोक्य च सखे सकलं पुरुषार्थसाधनानुष्ठानस्यानभूतं

स्नात्वा तपति कुधासननुकिंनारायणो निर्धृणः ॥ १६ ॥ विश्वावसुः ॥ अहोतवनतिरतिस्फुलाय
 तः परमकारुणीकं भगवंतं पंकजवोसिनीप्राणनाथमपि स्पृशति तवोपालंभः ॥ आकर्णदं ॥ वे
 विरायसंस्तुतुदधोसमज्जनं नमज्जनं मज्जनं इत्यधोदजः दयापयोधिः परिगृह्य दुर्लभं नि
 जंपदं प्रापयति स्वयंप्रभुः ॥ १७ ॥ किंच ॥ लीलालोलतमोरमामगणयन्ती लामना लोकपन्तु
 चान्किंचमहीमहीश्वरमयं मंचं रुठाद्वंचयन् आकर्षयन् निजराजमप्यतिजवांदाहंत लोकांत
 राजोपुंशौरिहंदीरतत्वरउदैद्ग्राहग्रहातंगजं ॥ १८ ॥ अपिच ॥ वैकुण्ठो मरुताहता विलमहारं
 भंसदेनोच्चकैश्चंडं विंडयितुं हिरण्यकाशीपुंवेतं उमुक्तं ठयासैह्यं वैष्णवशेषभीषणमहो ग
 न्त्वरगोरवात्प्रल्हादव्यसनासहिष्णु रुद्रादाकंठकंठीरवः ॥ १९ ॥ अन्यच्च ॥ अवेमव्याराक
 लनमतुरीस्पर्शमचिरादनुत्मीलतंतुप्रकरघटनाया समसकृतविषीदत्याचाली विपद
 पनयेकप्रणयिनः पठानां निर्माणपतगपतिकेतोरवतुनः ॥ २० ॥ अपरंच ॥ काकः शोकं
 कोसजदमितंबुद्धगुधोप्यनेकाल्लोकोल्लेभेकुशलमगमान्निविषादं निषादः राज्ञं

2

ह
पा

कसंततेः कृपाविद्यो कलोलाय क्वांदसज्योतिषे नमः ॥ ७ ॥ कृशानुः ॥ सखे कथं सकलभुवनसंशोष
णार्करिणं तपनमापि न मनः कर्मी करोषि ॥ पश्य ॥ पांथा न्दीनान रुहवस्तुमाना तपांधा न्विधत्ते श
क्वां पृथ्वी रचयति तरां शोषयत्योषधीश्च कासाराणां हरति विभवं क्वांति शान्तिप्रदानोऽक्रूरस्येवं
गुणलवकथाका स्वतोभा स्वतोस्य ॥ ८ ॥ विश्वावसुः ॥ किं मरे भगवंत मरविंदवांधवमापि विविं
दासी शृणु पुरोभागिन् ॥ श्लो ॥ वृष्टिं घृष्टिं मिता रचय्य जगतस्तुष्टिं सरीस्तुष्टिपः पुष्टिं द्राविष्टिं
दृष्टिं पुनृणं ध्वांतं पिनाष्टिस्थिरम् प्रज्ञानामपवर्गमार्गं दममुं पद्मपट होल्लासिनं कोनस्तोति स
मस्तलोकसुहृदं द्योभूषणं पृषणम् ॥ ९ ॥ किंच ॥ यदानपश्यति ततो विमर्दिनं रविं जनस्तत्कथ
यंति दुर्दिनं ॥ धुनोत्यसौ देहं तां सरो गतां धीनोति चां भोजततिं सरो गताम् ॥ १० ॥ अपि च ॥ आशा
पालेषु पाशायुधयमवलमिन्मा रुतेशादिकेषु प्रायोभूयस्तु जाग्रत्स्वपि च शचीतया भास्वराभू
द्याः सुरार्याः यस्यैकालत्रयेऽपि प्रातिदिवसमभीकुर्वते ध्यं प्रदानं संपात्रप्येव विद्यातपति रविमयी स
र्वलोकान्पुनाना ॥ ११ ॥ किंच ॥ कृतत्रिदशपोषणं कृतरणांगसंतोषणं पिशाचकुलभीषणं

पृथुतमश्नुतापेषणं विनम्रगदशोषणं विहितं जोन्मेषणं नमस्कृतपूषणं ननु नमस्यलीभूष
 णं ॥१२॥ इत्थं विश्वावसुर्विभांतुमामिष्टवन्त्रांजलिः कृशानुनासरुद्वादशात्मानं समयागमया
 मासविमानमाममञ्च ॥ तद्धि वमध्यधामानमतिमानमहिमानं परमात्मानं ॥ प्रशस्तगुणसिंधवे प्र
 पदनस्पृशावांधवे स्वतोपरुतपाप्मने सकलदेहिनामात्मने नमः कमलवासिनी नयनसौख्य
 संधायिने तमः शमविधायिने तरणीमंडलस्थायिने ॥१३॥ पुनस्तमः तपुन्मेषं ॥ भानुभानुद
 लपेक्षलोचनं भक्तसक्तभवपाशमोचनं धामतामरसवासिनी सखं हैमवर्णमिहसौतिमेसु
 खं ॥१४॥ कृशानुः ॥ किमये केवलं निर्घृणोपिनारायणो विवेकलाभवताभवतास्तवनभाजिनी
 क्रियते ॥ तथाहि ॥ स्वेनादोनी विलंजगद्धिराचितं स्वेनैव संरदितं भिंदन्तमुकुंद एष विहेतानं
 दोहिनिंदोचितः उत्पाद्यस्वयमुत्तमान्फलतरुं तुल्लास्यचारुदकैरुन्मत्तोपि किमुच्ये नति
 जगति कित्वापि किं नंदति ॥१५॥ किंच ॥ स्वानुज्ञामनवाप्यदर्पभरतः स्वाज्ञां विलंघेत यस्त
 स्येवेहतनोति लोकि कन्यश्चोपि दंडं रुषा अंतर्काम्यपथे प्रवृत्त्यभुवि नो हंत स्वयं नारके य

यथाऽप्येवमुक्त्यादि विशेषणविशेष्यसंबंधानवगाहिप्रत्यक्षं निर्विकल्पकम्

याविकाः तदुक्तं सूत्रकृत्वा प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दाः प्रमाणतीति प्र
क्षप्रमाकराणामप्रत्यक्षं तच्चेंद्रियात्मकं इंद्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नं तानं
प्रत्यक्षं तद्विविधम् सायिकल्पकम् निर्विकल्पकमेवात्र विशेष
णविशेष्यसंबंधानवगाहिप्रत्यक्षं निर्विकल्पकम् तच्च घटघटत्वे
इत्याकादकमतींद्रियत्वाच्चानुमानोपमानाभावः तदसत्त्वे सुप्तात्प्यतस्माद्यं घट
उतिविशिष्टतानन्नस्यात्र विशेषणीभूतस्य घटत्वस्यात्तानात् विशेष
णतानं चिन्ताविशिष्टतानानुदयेन तस्मिन्नेतत्त्वात् प्रत्यक्षं पुनरपि
द्विविधम् लौकिकं लौकिकमेवात्र तत्र लौकिकप्रत्यक्षहेतुः सन्न
र्षः षट्चिधः संयोगः संयुक्तसमवायः संयुक्तसमवेतसमाधः सम वा

८

न. को.

2

वायः समवेतसमवायोः विशेषविशेषणता चेति तत्र संयोगेन द्वयग्रहः
 इह घटोस्तीति चक्षुरादेर्घटादिना संयोगसत्वात् एवमनसा संयोगेना
 तमग्रहः प्रहमस्मीतिसंयुक्तसमवायेन गुणकर्मद्रव्यगतजातिग्रहः
 ह घटे रूपं चलनं द्रव्यत्वादिकमस्ति चक्षुरादिसंयुक्ते घटे रूपादीनां
 समवायात् संयुक्तसमवेतसमवायेन गुणकर्मजातिग्रहः घटगत
 तद्रूपे रूपत्वादिकमस्ति घटगत चलनकर्मत्वादिकर्मस्तीति चक्षु
 रादिसंयुक्ते घटे समवेतं रूपादिचलनञ्च तत्र रूपात्वादेः सम
 वायात् समवायेन शब्दग्रहः इह विीणाशब्दोस्तीति कर्णशब्द
 व्यवधिर्नूनमः श्रोत्रतत्र शब्दस्य समवायात् समवेतसमवा

काहमः

त्रिणातातिरिक्तनामयदयषोऽन्यविशेषानि
तिरिक्तनामयदयषोऽन्यप्रकारानामिदं
वाच्यं नात्यम्

पद्मम् वाङ्मनवीथ क प्रकृती कविः स पस्यापि
 प्रतिपत्तिरित्येव दाम्नी वाङ्मनवीथी एतदम्ना वाङ्म
 न्मनिहारीता धेयत्वं संवधेनेवाचयः ननु तदम्ना य
 यानि ह्यपि ता धेयत्वं संवधेनेत्यत्र युत्यतौ जानं
 नादि संभवती नीलो घटो घटादित्यत्र न प्रकृति
 ता संवधेनादित्वा घटवङ्मन्यप्रतियोगीता का भा
 ववच्य रदा न तान्निह्यपि न प्रकाशितं ता पञ्च
 तदभावो गो रवन् प्रकाशता विरोधतया के भाव
 ते सः पददुपस्थित एव तीर्त्तियमः संवर्तनया भा न पञ्च
 र पाण्यितस्यापि अभाव सानादी शी एवेति स्यात्
 एतदम्ना दांतामिति शोते

निपदा र्थस्य स्वविशिष्टाहुयोलिकाभायेऽप्रामाणिकः ॥ =
॥ शेषः काव्यकाव्यमपत्तावहेदकनिष्ठविशेष्यतावहेदकनिष्ठविशेष्यता
॥ कृतातिष्ठकाव्यम् स्वयंकराण प्रकोराविष्टिना
॥ पपतातादृशविबत्तानिहपकेत्तमत्तवोशेप्राभा

किं
यथ
रयम्

प्र
रा
प
स
नि
स
क

अत्रादितात्पर्यविषयार्थवोपिकालक्षणानि
 तृणलक्षणतात्पर्येऽनादित्वमेव सज्जानी
 पध्वंसव्याप्यप्रागभावप्रतिप्रोक्तित्वम्
 स्वपदेनोत्पत्तिसमानपुत्रतात्पर्यं तस्य सजा
 तीयं तात्पर्यं स्थितितात्पर्यं न भूतं तस्य ध्वंसः
 स्याप्यप्रागभावप्रतिप्रोक्तित्वम् सज्जानी च
 स्वसमानविषयकतात्पर्यत्वेन ॥ स्वप्र
 कृतिपदोपस्थाप्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभे
 दसंबंधावच्छिन्नप्रकारतातिरूपितवि
 शेष्यताशालिज्ञानानुकूलोच्चापारः च्छी
 मत्पदार्थः च्छेदाभ्रणिकतविधुतित्वा
 त् ॥ त्वपदेन च्छीप्रत्ययः

(3)

[illegible]

पश्यन्मुने धावती इमं त्र धावन्नातु
लकुनिवि शीघ्रमुगाविषमकदम्ब
अमत्स्यं मगाभिर्नेकैर्तकं ध
वदन्मित्रैककर्तृकदशीतविष
ष्टगगर्जितश्रेयः

राम
५०

सम
२७

57

卷之四

सु.

१.

ॐ
षो षो धविलं वा देवतज्ञानविलम्ब इति वाच्यं तथा सति चतुरादीनामापि कल्पनायतेः न च दीर्घशष्कुलीभ
क्षणदौ नानावधानभाजाञ्च कथमेकत्वादिनानेन्द्रियज्ञानमिति वाच्यं मनसोऽतिलाघवात् त्वरयाना
नेन्द्रियसंवन्धात् नानाज्ञानोत्पत्तेः उत्पलशतपत्रादिभेदवत् पौगण्यप्रत्ययस्य तु भ्रान्तत्वात् न च मनसः
संकोचविकाशशालित्वाद्युभयोपपत्तिरास्त्विति वाच्यं नानावपवतन्नाशादिकल्पने गौरवात् लाघवात्
निरवयवस्यैव मनसः कल्पनादिति संक्षेपः ॥ इति श्रीसिद्धांतमुक्तावल्यां द्वयपदार्थग्याख्या समाप्ता ॥
श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥

॥

न
पं
न
ग
कि
राम
राम
१०
राम
५०

2

५५५
५५५

ग
ग
कि
ग

राम
२०

५०

कु.

29

तु

सहत्वातिशयप्रकरणाय संतापवत्तत्कार्याणि मृगाणामालिङ्ग्यादीनि अथिवर्तनी
इति तन्मुखेन संतापो वागम्यः यत्र कार्यं मुखेन कारणस्याविगतिरपि निवदानतत्राप्रमलेक
अनुमानमेव यथावा परित्यागं पीनस्तनजपन संसाधुभयतस्तनोर्मध्यस्यांतः परिमि
प्यहरितम् इदं व्यस्तन्यासं प्रशिथिलमुजाक्षेपचलनैः कशांग्याः संतापं वदति न लि
यनम् ननु प्रस्तुतकार्याभिमुखेन कारणस्यागम्यत्वं मेधिप्रस्तुतांकुरविषयश्चेत् किं पय्य
नित्याकांक्षायां माह पय्यप्रोक्तं गम्यस्य वचोभाषितं तत्राप्येव न तस्तस्मै कृतो येन मुधा
चो यदेव गम्यं विवक्षितं तस्यैव भग्यंतरेण विवादीतरूपादपि चाहतरस्वरूपेण केन विदुषा तरेण
मिधानं पय्यप्रोक्तम् उत्तरार्धमुदाहरणम् अत्र भावान्वासुदेवः स्वासाधारणरूपेण गम्यः
भूकुचवैष्णवकारकत्वेन रूपांतरेण स एव मिहितः यथावा लोकं पश्यति यस्यां प्रिः स यस्यां
प्रिनपश्यति ताभ्यामप्यपरिदेया विद्याविश्वगुरोस्तव अत्र गौतमः पतंजलिश्च स्वासाधारण
रूपाभ्यां गम्यै रूपांतरेण मिहितः यथावा निवेद्यतां हंत समापयंतौ शरीरकोषमदिमाभिधानम् पादौ कि
यहृमिमौ प्रयासे निधित्ततुद्वयं मनस्ते अत्र किमदूंगमिसेति गम्य एवार्थी रूपांतरेण
यथावा मिहितः देवं वंदे जलपिशाराधिदेवतासार्वभौतं व्यासप्रज्वाभुवनविदिताय स्पृहाहाधिवाहाः भू

अथिवर्तनी

ग

राम

29

५
त्रयीमांसायाम् तृतीयोदाहरणस्य त्वलंकारत्वे कस्यापि नाविवादः उक्तं हि पञ्चनिकृता शब्दार्थशक्त्या हि त्रयो
पि च्याप्योर्ध्वः कविना पुनः यदो विः क्रियते त्वोत्थासान्ये वा लंकारे ध्वने इति एतानि सारूप्य निबन्धनान्यु
दाहरणानि संवेधांतरनिबन्धनान्यपि कथं चिद्वाच्यव्याप्ययोः प्रस्तुतत्वं लभने नोदाहरणीयानीति दि
श्या त्रमुमुदाहरिते एतन्निः शिवाकाचनसालिधते विलोचने जाग्रतमः प्रभते समानधर्मीयुवयोः
सकशिसखा भविष्यत्पविरेणकाश्चित् अत्र शिवसारूप्यमिव तदेकदेशतया तद्व्याप्यं भातलोचनं
मपि शिव एतन्निमाहात्म्यप्रयुक्तेन वर्णनीय मिति तत्समुच्चिन कर्तुं शिंसारूप्यगम्यम् यथा वा बह्वंती
सिंदूरं प्रवलकवती भारति मिर त्विषां वंदैर्द्वी कतमिव नवीनार्क किरणम् ततो नु द्वौ मंतस्तद्वदनं
सौंदर्यलहरी परीवाहत्येतः सरणि रिवती मंतसारणिः अत्र वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतायाः सीमंतस
रणिः वदनसौंदर्यलहरी परीवाहत्वोत्प्रेक्षागोन परिपूर्णतिटा कवत्परिवाहकारणी भूता रघुस्य ने
अमांती वदनसौंदर्यसमृद्धिः प्रतीयते सा पिवर्णनीयत्वेन प्रस्तुतैव यथा वा अंगासंगिमृत्पातलका
उत्पद्यते मंगा विशेषां रुचिं नासामोक्तिक मिंदु नीलसरणी श्वासानिता ज्ञाते दत्तेयं हि मवा लुकापि
कुचमोर्ध्वते क्षणो दीपताम् तप्तायः पतितं बुवत् करतले धातु संलीयते अत्रापि कायाविरहा

क्यस हर्षे सांजालिवंधं च ॥ पातुं पाताकी नो जनानशरणं तर्तुं ततस्सागरं पातुं पातुपरीरण नरीन
 मुखेजे तुं दशास्यादिकान् नेतुं भूतनयां मुदं विरहिणी मे तुं यशः शाश्वतं दातुं शर्म च राघवे
 एराचितं सेतुं नमस्कुर्महे ॥ ५७ ॥ हंत कठिनानामप्यनुबंधिजने प्रीतिरतीव महती ॥
 यतः ॥ लंकापुरे पंक्तिमुखेन रुद्रां भूमीसुतां भूमीभूतोनुबंधात् पतिं पुनः प्रापयितुं प
 यो यो सेतुं भवं तस्त्वयमाह्वयं तः ॥ ५८ ॥ नीरूप्य ॥ ययोधि मध्ये प्रवमानमूर्तयत्तरंगवे
 गार्पितकेनाचिन्किताः हसंति किं मंदरमंतरर्णवेति मग्नमेतेन लसेतुमधराः ॥ ५९
 ॥ पुनर्विभ्रश्य ॥ लंकापुरीवासीरघुश्च हरि संपर्कपापादिं सिंधुराजः सपत्न्यभूभानि व
 विंशंतरोपिविपत्तभूभद्रिबंधिकष्टम् ॥ ६० ॥ शृङ्गास्तं श्रितधर्मसेतवद्मे सोढो
 ग्रवर्षीतपास्येत्वा सिंधुजले सदादीति भूतो घोरं तपंकुर्वते ॥ नृत्यंतीरिहानित्यमे
 वलुलिता स्तीक्ष्णै रतन्वा शृङ्गे लीवरणं दधतीः कदापि न चलं त्यालोक्य वीचीरम् ॥

यमर्चति ह त्वः अनुदिनमुपयातै रर्चमानस्तदेवैरहाचिरजितमूर्तिध्यातीकस्याती
 कस्य ॥६३॥ इदं चावधेयं ॥ कोचिच्चक्रधरापराधचाकीताः स्मायालभीताः परेश्रद्धातः
 कतिचित्पचंत्यवहिताश्शश्वदिभं हविः अग्रेन्यस्तामिदं मुदैवभगवानालोकनैः
 स्वीकरोत्यं हस्संहरणस्य पाचतदिदं प्राशुंति भाग्योत्तराः ॥६४॥ पश्यतावत् ॥ स्वानुभ
 वासिद्धौ प्रकर्षानिकर्षौ भगवदापतनतदि तरस्य लपरीकालितपो रन्वयोः ॥ श्लो ॥ ३
 पत्कारैः पारैरुपाचितरसामोदभारमप्यवैत्यन्तंगे हेकृतमनातिभोग्यं बुधजनः अ
 भ्यपस्संस्कारिणपयिह विधि देवालयभवेत्यनल्पं भोग्यत्वं पुनरपहरत्वं च मनुते ॥६५॥
 इदं च बोद्धव्यम् ॥ देवागारानिवेषिणः किल जना दुष्पुं तु दुष्पुं तु वाते मीत्वा मिपरिग्रहे
 णानिपतं मात्यामनीषाजुषाम् प्रायेण श्रयगौरवेण लभते हीनौ माना हंतां कुक्कुली पि
 वमुखोजनोपि भजते पूजां हिराजाश्रयात् ॥६६॥ इत्यंतः परिक्रामन्नयतो वलो

७

वं निषिद्धास्य रिति ननु न स्वल्पेण ब्रह्मणि सर्वं निषेधं शक्यं नाना शब्दा
 न्वपविरोधान् न हीदं सर्वं वस्तुगतं वास्तवपरस्य वैलक्षण्यपां किंचि
 नेत्यनेनैव मानांतरावगततत्तदसाधारणवैलक्षण्यविशिष्टबोधकेन
 तत्त्वाभात् अप्रतिषेधो विविधेण तत्त्वैव तत्प्रतिपादकं । तदिति भेद
 एवात्र निषिध्यत इति चेत् नैतद्युक्तम् यजमानप्रक्षरणभेदस्येव
 सर्ववस्तूनां परस्परभेदस्यापि मानांतरविरोधेन श्रुत्यापि दुर्वोधत्वात्
 तर्हि मानांतरा विरुद्धो ब्रह्मणः प्रकीर्णो धर्तृवैतकुल्याभिध्यतामिति चेत्
 किमेवं सर्वभेदो ब्रह्मणः प्रतिपाद्यते ब्रह्मणस्तर्हि जडत्वानित्यत्वापाये

 ताम
 ७

8
समपंकशब्दप्रवृत्तिनिमित्ततयावस्थापादणीयः प्रातिविकततद्वा
कशतावगाहतास्वाभाविकतयाततएवावधृताः सार्वज्ञादपोनप
होतुंशक्यासिद्धिंतीकीपद्वतिः अत्राद्वैतवादिनः प्रत्यवतिष्ठंते सत्य
मेवमादिष्यंते रूपंतेच गुणानिषिध्यंतेच सामान्यतोविशेष
तश्चनेहानानास्ति किंचन एकमेवातदुभयम् एकमेवाद्वितीयं सा
चीचेताकेकेनो निर्गुणश्चेत्यादिभिः इह ब्रह्मणि नाना अन्योन्यवि
लक्षणत्वेन प्रमाणांत एवातम् किंचन किमपि वस्तु नास्तीति
ब्रह्मातत्वेन सर्वे निषिध्यते गुणाश्च सर्वान्ताता इति तेपित्तये

तत्तियमात्रेर्थाकाशसंयोगस्य शब्दप्रत्यक्षसमवायिकारणतन्मावश्यकमिति भावः यद्यपि
मेरीदण्डसंयोगस्य शब्दे निमित्तत्वेन तु तत्र तस्या समवायिकारणतन्मेर्याकाशसंयोगस्या
समवायिकारणत्वेन तु तत्र तस्य निमित्तत्वमित्येकव्यक्तेर्वद्विविधहेतुत्वापिसंयोगजाती त
यस्य द्विविधहेतुत्वमस्तीति भावः एवमग्रेपि अथवादेशिकइत्यादिकमूले संयोगादिष्वप्य
विभुविशेषगुणानामव्याप्यवृत्तिर्साधर्म्यं प्रदर्शनीयमत्र तत्रापि यथाश्रुते कर्त्ता यावतिव्या
प्तेरिति श्वरज्ञानादावव्याप्तेश्चाव्याप्यवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमत्त्वं बोध्यमित्यर्थः मूले संयो
गादिद्वयेतद्येतत्तरं द्विधैवेत्यस्य शक्यमाशयस्तद्विज्ञादि द्विधयत्कादिकै पुनरिति पाठः कुर्वित
पुस्तके प्रमादादापातः परत्वादितानाकारणत्वेन द्विविधकारणतस्य तत्राभावात् न च परत्वादि
नामापि स्वध्वंसस्य प्रत्यक्षं प्रतिहेतुत्वात् कथमकारणमिति वाच्यमर्थस्य प्रत्यक्षातिरिक्तं प्र
त्यकारणतस्योक्तत्वात् विलसत्त्वानुसंधेयः मुक्तावल्यामव्याप्यवृत्तिरित्यस्य देशिके

कजतविशेषणस्य प्रयोजनमाह मुक्तावल्यां पाकैरूपादीनामिति कारणगुणप
 र्वकत्वाभावात्कादिनागुणपूर्वकत्वमवधारभावात् अत्रपाकजहूपरसगंवस्य
 शीयाकजद्रवतद्वित्वादिविषयत्वादिसंयोगविभागपरत्वापरत्वादीनां नकारण
 गुणपूर्वकत्वं न वा कारणगुणपूर्वकत्वं साधर्म्यमिति ध्येयम् एवमन्यत्रापि मूले
 एकपक्षकस्ति ह शब्दक इत्यत्रैकतमेकपक्षकं चेत्पर्यो बोध्यः वैशिष्टिके गुण इत्य
 त्वात्मन इत्यस्यान्वयः मुक्तावल्यामुष्णस्पर्श इति अवयवगत उष्णस्पर्श इत्यर्थः उ
 ष्णस्पर्शस्यावयविगत्वात्तस्पर्शस्य एवमग्रेपि कारणैकार्थप्रत्यासत्त्याकार्यैका
 र्थप्रत्यासत्त्यावगच्छत्वात्तस्यासमवायिकारणत्वमिति प्रदर्शनापगुरुत्वपतनघोरि
 त्यभयमुक्तम् एवमग्रेपि संप्रदे सत्कादिसंयोगविशेषे नैर्वाकाशसंयोगोऽसम
 वायितीति प्रथमांतसंयोगपदघटितः षष्ठः भावकार्यस्यासमवायिकारणत्वम

3
 लोपलक्षितस्य घटत्वमात्रस्यान्वयित्वावच्छेदकत्वे तु घटत्वावच्छिन्नप्रति
 योगित्वमेव तस्या संयोगेन घटो नास्तीत्यादौ तृतीयाविभक्तौ नावच्छिन्न
 त्वमर्थः संसर्गभूतप्रतियोगितायां तदन्वयासंभवात् किं त्ववच्छिन्नप्र
 तियोगिताकत्वं प्रति योगित्वमात्रं वा अवच्छिन्नत्वसंयोगि संयोगादेस्त
 ज्ञान्वादादेव विशिष्टत्वाभासंभवात् न च संयोगेन घटाभावस्यैव समवा
 येन घटविशिष्टद्रव्यत्वाभावतया समवायेन कपाले घटो नास्तीति व्य
 वहारापत्तिः तृतीयां तस्य मभिव्याहारात्पक्षे तदुपस्थाप्य प्रति योगित्व
 स्यैव संसर्गतिपाव्युत्पन्नत्वात् समवायावच्छिन्नघटप्रतियोगिताकाभा
 वस्य च कपाले विरुद्धि अस्तु वा घटत्वावच्छिन्नस्यैव संयोगिदिस
 वंधावच्छिन्नत्वस्यापि प्रति योगितांशे संसर्गमिर्मादयेव भानं तृतीयां
 तस्य मभिव्याहारात्स्य नियामकत्वाच्चेतातिप्रसंगाः घटान्ति करणं

६ उपमा यत्र सा दृश्यलक्ष्मीरुत्तमसतिद्वयोः हंसीवकुलमतेकीर्तिः स्वर्गं
 ६ गामवगाहते गुणदोषोबुधोगृहं लिङ्गद्वयेऽविवेश्वरः शिरसाश्ल
 ६ व्यते पूर्वपार्श्वे निषवति सारसवता विगता नवका विलसन्तिचरति
 ६ कोकं कः सरसीनकीर्तिशोभां गतवति भुवि विष्णुमादित्ये

भूतलानित्यत्र लक्षणाय अपि करणपदमेव घटाधिकरणपर्यंकं घ
 टपदं तु तात्पर्यमाह कं म अन्यथा नपि करणपदेन अपि करणसामा
 न्यमिन्नत्वोक्तौ भूतले तस्य ब्राह्मणपानुपपत्तेः न च घटान्वितस्यैवपि
 करणस्य भेदस्तत्र न जावो धनीयः समासां तात्तिनजामुत एषा पदमिमा
 न्वपि न व्युत्पत्तेः अन्यथा नीलाघटो घट इत्यादौ नीलपदव्यस्य घट
 त्वं नीलाप्रमेयः पट इत्यादौ च नीलप्रमेयान्यस्य पटत्वं प्रतीयेत बलुतः

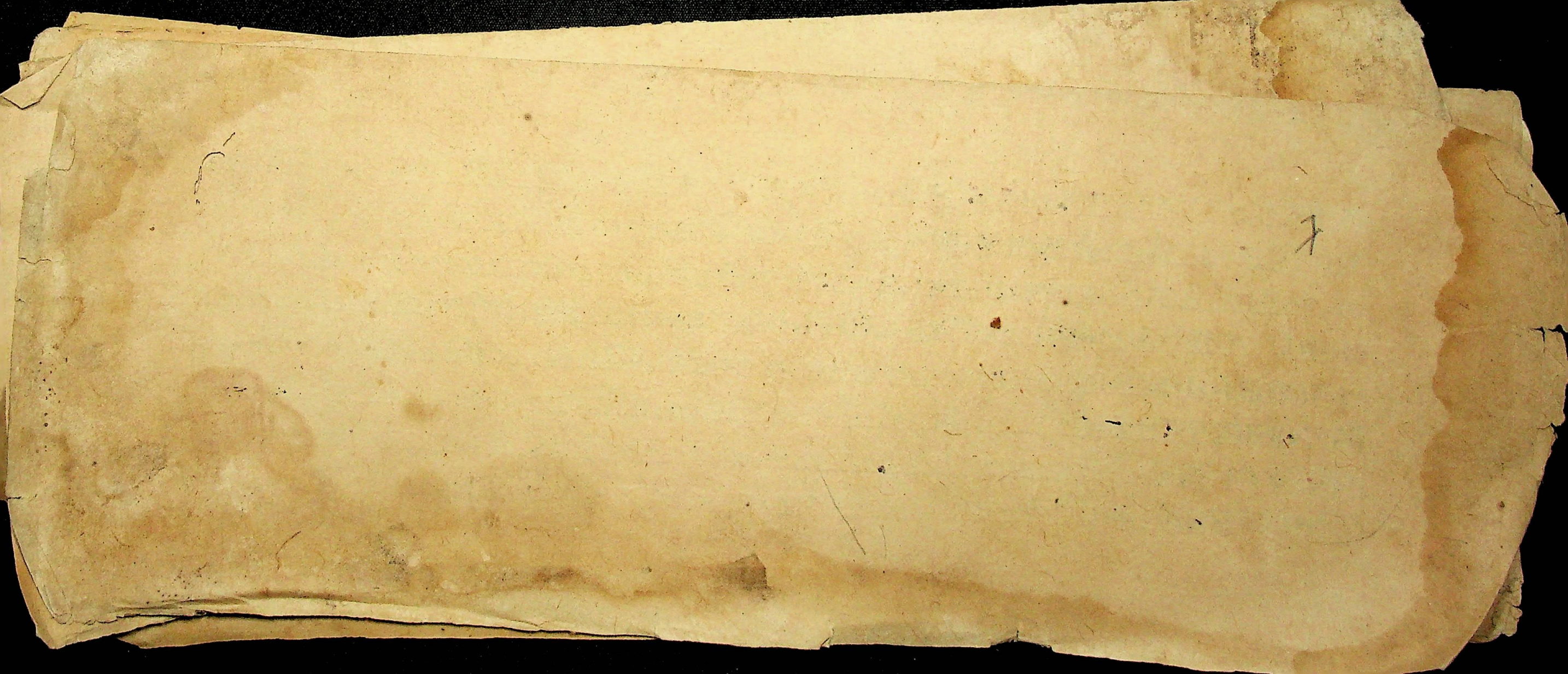

प्रातःस्मरामि एषु नाथमुखा रविदं मंदमितं मृदुलभावि विशालभालम् कणाविलं
 विचलकुंडलशोभिगंडं कणांतदीर्घनयनं नयनाभिरामम् । प्रातर्भजाभिरपुनाथ
 करारविंदरत्नोत्ताराणामपदं वारं निजेभ्यः प्रदुज संसीद विभज्यस हेशचापं
 सीताकण्ठहरणमंगलमापसयः २ प्रातर्नमामि एषु नाथप्रदारविंदं वज्रोकुशा
 दिशुभतो विमुखा वहं मे प्रोगीदुस्तानसमधुव्रत सेव्यमानं शापापहं सपरिणो
 तमधर्मपत्न्यां ३ प्रातः प्रयेष्टुतिगुता एषु नाथमूर्तिनीलां बुजोत्पलशितेत
 रातनीलाम् आमुक्तमौक्तिकविशेषविभूषणाब्जां ध्येयां समस्तमुनि
 मिर्निजमत्सु हृत्वे ४ प्रातर्वेदामि वचसा एषु नाथनामजादोषहारासक
 श लं मलं निहंत यत्पार्कतीत्यपतिना सह भोक्तुकामा प्रीत्या सह स्रहातिनाम
 समंजनाय ५ प्रः श्लोपंचकमिदं मनुजः पठेत्तनित्यं प्रभातसमये नियतः
 क

प्रबुद्धश्रीरामकिंकरजनेषु स एव मुक्तो भूत्वा प्रयाति हरि लोकमनन्य लाभ्य नर
ध्वेयं सदापरीभवमभीष्टो हंती र्थास्पदं शिव विरंचि नृतं शरणं मत्स्याति हं प्र
णत पाल भवा विप्रो तं वंदे महापुरुष ते चरणारविंदम् १ त्याक्ता सुदुस्त्यजसु
रोक्षित एज्यलक्ष्मी धर्मिषु आर्प्य वचसा यदा दारणं माया मगं दधित पोषि
तमन्वपावतं हं दे महापुरुष ते चरणारविंदम् २ ये हे दत्ताश्रय भूरेण देवा स्त्रै लो
का येन जना रुनेन तेन ता विष्णु पुरि नरे द्राः क्रोधोपि देवस्य वरेण तुल्यः

४
अथशब्देनिरूप्यते तत्रशब्दप्रमितिकारणशब्दः शब्दत्वं चपादात्प्रत्यये मीत्यनुभवसिद्धो जा
तिविवोषः जन्यपदधी जन्यत्वव्यभिचारिण्यनुभवत्वाव्यापकजातिशून्यत्वे सति पदविषयक
त्वाव्यभिचारिजातिशून्यधीत्वं वा सत्यंतप्रत्यक्षानुमितिस्मृतीवारण्यतादृशीतां प्रत्य
क्षत्वादीनां जातीनां सत्त्वात् जातिशून्यत्वमनुभवत्वाव्यापकपरान्यं जातिशून्यचा संभवि अनु
भवत्वादीनां तदव्यापकपादत्वस्य च सत्त्वात् जन्यपदधी जन्यत्वव्यभिचारिजातिशून्यत्वम
पितथा तादृगनुभवत्वादीनां सत्त्वात्पदधी जन्यत्वव्यभिचारिण्यनुभवत्वापरजातिशून्यत्वं चा
नुमितेरपि अनुमितित्वस्य भागवत्पदधी जन्यत्वा व्यभिचारित्वादतस्समुदिनमुपातंम् उप
मितावतिव्यातिव्याप्तिवारण्यपरान्यांतम् जात्यादावतिव्याप्तिवारण्यपधी पदम् ॥

1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850

9

श्रीमते रामानुजाय नमः निपतिकुननिपसरहितांस्तुदैकमपीमनन्यंतं न वरसहचि पर
 रंतिमितिमादधतीभारतीकवेर्जपति १ काव्यंपवासेचकृतेव्यवैविदेष्टिवेतरक्षतपेस सर
 घःपरतिर्वेतयेकांतासुमिततपोषदेष्टपुत्र २ पाक्तिर्तिपुणतालोकपास्त्रकाव्यायवे
 दाणाकाव्यत सिद्धापाभ्यासदतिहेतुस्तदुद्वे ३ तददोषाश्लेषैस्तुर्णवितलंकृती
 पुनः काप्रिदमुत्तममतिपिनिबं ग्येवाच्या ४ मुनिर्बुधैकप्यितः ५ प्रतादशिगुणीभू
 तव्यंग्यं ग्येतुमध्य संवाचचित्रं वाच्यचित्रमव्यंग्यं त्ववंस्ततम् ५ प्रथमोऽस्य
 माप्रः १ स्यादानकोलाक्षणिकपणव्येव्यंजकसिद्धावाच्यादपस्तदथास्तुष्टात्यर्था
 चोपिकेषु चित् १ सर्वेषांप्रायपोष्यानां व्यंजकत्वमपीष्यतेसाक्षात्संकेतितं पो

राक्रियानामिधा समप्राभावाद्देत्वभावात्तलक्षणा १ लक्षणेनमुत्तमेनाप्यत्रवाच्योयोगः
फलननोतप्रजोजनेतस्मिन्नचपादस्त्वलक्षतिः १० एवमप्यनवस्थास्यास्यदामुलक्षणा
शिलीप्रजोजनेन साहितंलक्षणीयंनपुज्यते ११ स्नानस्यविषयोस्यत्यःफलनन्यदुदाहृतंवि
शिष्टलक्षणात्तैवंविषयोषास्युल्लक्षिते १२ प्रनेकार्थस्यपादस्यवाचकत्वेनिर्णयत्रिते
संयोगाद्यैवाच्यार्थधीकृत्यापत्तिरंजनम् १३ प्रर्थाप्रोक्ताःपुरातेषामर्थव्यंजनकतो
च्यतेक्लृबोधव्यकाकूनांवाक्यावाच्यन्यतन्निधेः १४ प्रस्तावदेषाकालादेर्वैशिष्ट्यात्प्र
तिमाजुषांप्रार्थस्यान्याधीहनुव्यापारोवक्तोरेवसा १५ प्रविवक्षितवाच्योपस्तत्रवा
च्यभवेद्भूतौप्रर्थांतरेसंक्रमितमत्यंतंवातिरस्कृतम् १६ कोप्यलक्षक्रमव्यंयो

एम
२

चमिधनेसवाचकः १ सं के नितश्चतुर्भे दोजात्यादिर्जीतिरेववासुव्योर्ध्व सत्रमुर्व्योव्या
 पारोस्यामिधोच्येते २ मुर्व्यार्धवाधेतद्योगेरुदितोयप्रयोजनादन्वोर्ध्वलक्षतेपत्ताल
 को३ क्षणारोपिताक्रिया ४ स्वसिद्धयेपरक्षेपपरार्थस्वसमर्थणमउपादानंलक्षणेचेत्यु
 क्ताशुद्धेवसाद्धिद्या ५ सात्त्विकान्तातपत्रौविषयीविषयस्तथा विषयंतः कृतेन्यस्मि
 न्तास्यात्साध्यवसानिका ६ भेदाविमोचः साध्यपातसंबंधतरस्तथातीतो
 शुद्धौचवित्तोपौलक्षणातेनषद्धिद्या ७ व्यंग्येतरहितारुदौसहितातुप्रयोजनेतच्चगू
 रमगूटंवातदेष्टाकथितात्रिद्या ८ तद्गूलाक्षणिकसत्रव्यापारो व्यंजनात्मकः
 यस्यप्रतीतिमाधानुलक्षणसमुपास्यते ९ फलेषादैकगम्येत्रव्यंजनान्नाप

ननु केयं शक्तिः अविधानामकं परार्थत्वं संकेतग्राह्यमिति प्रीतिः सत्ताः सिद्धांत
स्तु घटपटात् घटो बोधाय इति इश्वरेद्वारूपः संकेतः शक्तिः सा च पूर्वोक्त
रीत्या बह्व्यवहारान् ग्राह्यवद्भावात् तद्देव्य इति सत्यनादौ इश्वरात्तद्गृह
ति आधुनिकपुत्रादिषु संकेतितदेवदत्तादिपदे च पित्रादिसंकेतान् ग्राह्याद्वा
दशेदिवित्तानामकुर्पादिति शास्त्रसिद्धत्वात् तत्रापि सा ह्येवेति दिक् एवं शब्दा
द्वाब्दा बोधे तात्पर्यपक्षे न सपि हेतुः अन्यथा सैधवमानयेत्यत्र भेदेन न प्रक
रणे लक्षणतात्पर्यग्रहे सति अश्वबोधप्रसंगान्न च शुकवालादीनां ता
त्पर्यभावेन तत्र दुर्भरितशब्दादोद्यो नस्यादिति वाच्यं तत्रापि अत्र तात्पर्यस
त्वात् तत्र तात्पर्यं वेदे प्रीतिः सा न्यायगम्यं निपतं लोके तु वक्तुं रिद्धाधीनमिति

प. दी.
२८

यत्तमत्तएकस्मादेवशब्दान् श्लेषादिवाक्येष्वनेकार्थबोधः यथाश्वेतोधावतीत्या
देनत्वेवमपिगद्गहसिवेत्कातयथानः संतुते शिवाममापि जन्म तत्रैव भूपाद्यत्रग
तोभवानित्यत्रत्वद्रूपने सतिवियोगान्मे प्राणहानिरिति प्रतीतिकथामितिचेत्
सत्यंयंजनाख्यवृत्त्यंतरात्तद्वोध इत्यलंकारिकाः एवं गतोऽसमर्क इत्युदासी
नवाक्येपिनानाविधास्तत्रन्युरुष्णीयबोधाएवमेव संग्रहंन इति दार्शनिकास्तु
नुमिति रूपालक्षणाशब्दाद्वातेबोधाः संभवन्तीति यजनाख्यवृत्त्यंतराकल्पतां
नहंतते नत्वेवमपिभाषाशब्देभ्यः कथमर्थबोधाः तत्रशक्तिलक्षणाद्येवभावादि
मिवेन्न तैसंस्कृतस्मृणां ततोबोध इत्युभयुपगमात् इति केचित् संस्कृतकथा
मथविदुषां बोधानैवमकिंतु तेष्वेवशक्ति भ्रमाद्वोध इति नव्याः संस्कृतवद

3
 वाशब्दावाचका एवेति वैयाकरणमतं तु वैयाकरणभूषणेऽस्माभिः प्रयंचितं एवं
 च भाषाव्यावृत्तिरिति मतमेव साधुत्वमिति मीमांसकादिमतं अर्थविशेषे व्या
 करणव्युत्पाद्यत्वं तदिति तु नैयायिकाः साधनेनैव प्रयुंजीतेति वचनसिद्धं पुन्युज
 नकत्वं तदिति वैयाकरणा इत्यलं पल्लवेन न न्येवमपि पदज्ञानमेव तेषां चेति न
 भवति वर्णसमूहपदं वर्णश्रृङ्गमिका विलक्षाणां श्रुतया च द्वितीयवर्णश्चा
 ए सप्तये पूर्वो नष्ट इति कथं समुदायज्ञानं पनुप्रत्ति कंतं तद्वर्णानुभवोत्तरमेते
 समूहालंबनं रूपसकलं वर्णस्मरणमेव पदज्ञानमिति तन्न एवं सति तत्र क
 साभावत्सरोरः जरो ज नदी दी नेत्यादावविशेषपुसंगादिति चेत् उच्यते प्रथ

प.दी.
३.

मंघकारज्ञाने सति तदुत्तरं अकारज्ञाने जायमाने स्वः व्यवहितोत्तरसंबंधेन पूर्वो वर्णो वि
शेषणतया भासते ततश्च कारे च कारविशेषोऽकारो विशेषणं सोऽपि पूर्वद्वयविशिष्टः ।
स्वात्तरास्मिति ति भवति यदज्ञानं तस्मात्पदार्थोऽपि स्थितिस्तत उक्तप्रकारेण पुनः
पदांतरज्ञानं ततस्तदर्थोऽपि स्थितौ तयोः पदस्य अन्वयबोधः पुनः पदांतरज्ञानं
ततः पदार्थोऽपि स्थितौ तस्याऽप्यन्वयबोध इत्येवं क्रमेण अवांतरवोऽकार्यज्ञानं
पूर्वको माहाकाऽकार्यबोध इति एतत्प्रवेशन्यायेन केचन ह्युक्तं यद्य
दाकांक्षितं योज्यं सन्निधातं प्रपद्यते तेन तेनान्वितः स्वार्थो यदे रेखावधार्यत
इति अन्ये तु सर्वे यो पदानां प्रर्थं संप्रत्यक्षं जानात्सर्वपदानां समूहालंबन
स्वरूपं ततस्तदर्थानामपि समूहालंबनरूपोऽपि स्थितौ सत्यो पुनः प्रथममेव

प्रहावाक्यार्थबोधः खलेकपोतन्यानेत्याहुः सोपंशादबोधश्च नुविधिः विशेषः ।
ष्येविशेषाणं तत्र विशेषाणं तस्मिन्त्येकः एकदंडवन्निति पश्चात् रुषेदंडः तत्र
रूपं विशेषाणं विशिष्टस्य वैशिष्ट्यावगाह्यः एकदंडवानित्यत्रैव रक्तत्वं
विशिष्टदंडस्य वैशिष्ट्यबोधः एकत्र द्वयमिति न्यायेनान्यः दंडिकुंदलीदेवदत्तः
इति पश्चात् एकविशेषाणं विशिष्टे विशेषाणं तत्र वैशिष्ट्यावगाह्यपरः खड्गीश्वर इति पश्येति
विस्तारस्तु ग्रंथांतादवधेयः अर्थापत्तिप्राप्तीत्यनुभवसिद्धजतिविशेषवत्पर्याय
तिस्तत्कारणमर्थापत्तिप्रमाणं तच्चानुपयति ज्ञातं तस्याहि देवदत्तेपीनत्वं दिवाभो
जनानां वचनान्तो एत्रिभोजनज्ञानं जयते तन्न प्रत्यक्षात् सन्निकर्षद्यभावेना
नुपलंभात् ननुमानात् तस्यासंज्ञात् अपरं त्रिभोजीपीनत्वादित्यस्य दिवा

प. दी.

३१

ज्ञात्रभुंजानेपिबभिवारित्वान् दिवाऽभुंजानत्वे सतिपीनत्वादित्यत्र दृष्टान्ताभावेन
व्याप्तग्रहादनुमित्यपोगात् तस्यादिवाऽभुंजानस्यपीनत्वात्पथानुपपत्त्या रात्रि
भोजनज्ञानं जायते सेयमर्थापत्तिरिति प्रभाकराः देवदत्तो रात्रिभोजी दिवाऽभुंजान
त्वे सतिपीनत्वात् यत्र रात्रिभोजनाभावस्तत्र दिवा भुंजानत्वे सतिपीनत्वभावश्चेति
व्यातिरेकीणौ वानिर्वीहान् लक्षणाः र्थापत्तिः प्रमाणमिति वैशेषिकनैयायिकादयः अ
नुपलब्धमाजानामीत्यनुभवसिद्धज्ञातिविकीषवत्पुनरुपलब्धिः तत्कारणमनुपल
ब्धिः प्रमाणं तावेपलब्धो निर्णयान्न कस्तानस्याभावः तस्यादिवस्तुने घटाभाववति
घटोत्पत्तिरिति असमसये घटाभावेन सदसन्नि कर्षेत्यपि तत्तानं नोत्पद्यते अत
स्तत्र घटानुपलब्धिः कारणं तदभावान्न तत्र तानं चक्षुरादिका वाधिकाणादिग्रह

6

एतन्मनुष्यलब्धेर्योग्यतासंपादनां चोपपद्यते योग्यता च पद्यत्राघटः स्यात्तर्हि उपल
भ्येतेति कसंपत्तिरेवेति भावेऽटाः एतादृशं नुपलब्धिः प्रत्यक्षासहकारिण्येवाऽतो नानुप
लब्धिः प्रमाणाप्यक प्रमाणांतरा कल्पने गौरवादिति नैयायिकादयः वस्तुतो घटवति
घटाभावनिर्णये सति घटवत्तुः संयोगे सत्यपि घटतानानुपपत्तेरभावानुपलब्धेरपि भावव
ग्रहे हेतुतापत्तिनवेवायतिः अपसिद्धांतान् प्रमाणाभावाच्च विवेचितं चैतदन्यत्र तस्मान्ना
नुपलब्धिः सहकारिणि नवाप्रमाणांतरमिति तत्त्वं संभावनयज्ज्ञानमीति प्रतीतिप्रसिद्ध
जातिमती सांभावी तत्कारणसंभवः पद्यावधारण इति श्रुते विद्यायाः शतमित्युक्ते शतेद
शादिसंख्यायाः प्रतीतेः अज्ञातकत्तकं प्रसिद्धाक्यमेति ह्यंगगेयं मयुरेयं वेदोपमिति ज्ञा
नमेति ह्यादेव अन्यस्याप्रसारणादिति यो रागिकाः ब्रह्मलेविद्याभाविष्येतीति चोक्त

ज्ञानेन विषये ज्ञातत्वा ज्ञानं ज्ञातो घट इत्यनुभवात् धात्वर्थक्रियाजन्यफलशालित्वे
 न घटे ज्ञाना प्रीत्यादौ कर्मत्वमप्येवमेव संगच्छते तथा च तपा ज्ञातपार्श्वे न मनो भूयते ।
 घटो ज्ञानविषयो ज्ञातत्वावत्त्वादिति एवं चांती द्विषं ज्ञानमित्याहुः एवं स्वप्रकाशावि
 त धया ज्ञातं यो ज्ञातं गृह्यमाणो तदुक्तं याथायिकरूपप्रमाणमपि गृह्यते ज्ञानग्राहक
 सामग्री ग्राह्यत्वरूपस्वतस्त्वस्य तत्राभ्युपगमादिति श्रीमं स काः नैयायिकास्तु एवं
 सति ज्ञातं मे ज्ञानं प्रमाणवेति संशयानुपपत्तेर्न दंष्ट्रं किंतु मनसा ज्ञानं गृह्यते पुनर्धि
 षपलामी तदं ज्ञातं ज्ञातं प्रमाणफलवत्पुनर्ज्ञानकत्वादित्यनुमानात्तदुक्तः श्रीमं स
 कानामर्थविसर्वादप्रयुक्ताऽप्राप्तान्यग्रहवत् अन्यथा तस्यापि स्वतो ग्राह्यत्वापत्तिश्च
 इति ज्ञानग्राहकविशेषा ग्राह्यत्वरूपं परतः प्रमाणमाहः भक्तिश्च दयोऽपि बुद्धिभेदाः

प. टी.
१३

तन्नाशयत्वेन ज्ञानं भक्तिः वेदबोधितफलावश्यं भावनिर्णयः अद्वैत्यन्यत्र विस्तरः सुख
त्वजातिमद्धर्ममात्रजन्यतावदेदकजातिमद्धानिरुपाधिप्रमिसिद्धं वा सुखं तच्चतुर्विधम्
वैषम्यिकं भानोरथिकं माभ्यासिकं माभिमानीकं च विषयसाक्षात्कारजमायं विष
यध्यानजं भानोरथिकं सूर्यनमस्काराप्रभ्यासाज्जायमानं शरीरलाघवादि रूपं त
त्तीमं इव्यपादित्यगर्वजमंत्यम् एवं दुःखेऽपि प्रत्यक्षं दुःखत्वजातिमन्निरुपाधि
द्वेषास्पदं वा दुःखमिदं मातीत्यनुभवसिद्धे वा त्वजातिमतीकासाचसुखमोक्षयोः
सुखदुःखाभावत्वप्रकारकज्ञानादुत्पद्यते तत्साधने सुखदुःखाभावसाधनताज्ञा
नादेव ह्रीपुत्रादौ संन्यासादौ च यथा द्वेष्यामीत्यनुभवसिद्धजातिमान् क्रोधापर
पर्यायको द्वेषः यते इत्यनुभवसिद्धयत्तत्त्वजातिमान् यत्नः सद्दिधाजीवनयो

राम

10

प.
४८

तात्सर्वहुतोऽचः सामानिज्ञसि र इति श्रुतेर्वेदः सकर्तृकः वाक्यत्वात् भारतादिवदित्य
नुमानाच्च वेदस्य सकर्तृकत्वात्वात्वात् स्मतिर इति स्मृतिः सदृशपण यथास्व समानविष
यवाक्यापेक्षा तस्यावेदः कल्यांतरिपात्रपूर्वी सदृशात्रपूर्वीवान् इत्यस्यान्यत्र निमित्तत्वा
त् इत्यलं विस्तारः तस्य चेश्वरस्योपासनाश्रुतिस्मृत्या यजुसारेणानेकधामरूपोऽवंग
तल्येति पल्लवेनालम् वातबुद्धिः प्रकाशार्थं पदार्थानां प्रदीपिका रंगोजिमहदुत्प्रेणकौ
उभदेन निमित्तिता इति श्रीमत्पदवाक्यपाएवाए रंगोजिमहात्मजकौऽभदकता पदार्थदी
पिका समाप्ता

राम

४८

३

ग. व्य.
२६

ग. व्य.

२५

ॐ भावमादाय हेतुता वच्छेदकसंबंधव्यावृत्तिप्रदर्शनविरोधाच्चानुपादे
योगिता वच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिसामानाधिकरणनिवेशान्न प्रागु-
त्पन्नं व्यापकतापिते नैव संबंधेन वाच्या अतो वह्निमात्मादित्यादौ
त व्यापकता वच्छेदकप्रतियोगिता कस्य समवायादिसंबंधावच्छे-
दकवत्स्याद्यभावस्य हेत्वधिकरणे समवायादिना प्रतियोगिसामाना-
हेयिनक्षतिः तादृशाभावानां साध्यता वच्छेदकसंबंधघटितसाध्यनि-
रूपितस्वप्रतियोगिता वच्छेदकसंबंधघटित व्यापकता वच्छेदकप्र-
त्याभावेन निरुक्तपावदभावानंतःपातित्वात् न चैवं व्यधिकरण-
न्ताभावस्य संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वे मानाभावेन तादृशाभ-
एषट्कत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम् संयोगेन घटत्वेन यथोनास्तीत्यन

ग-व
२६

भावात्मकप्रतियोगीसामानाधिकरणसत्त्वादितिव्याप्तिस्तन्मतेदुवारैव न च
नभावरूपप्रतियोगीसामानाधिकरणस्य विवक्षणीयतया नाप्येवमिति वा
सत्यभावसाध्यकसत्वेनैव निरुक्तपावदभावांतरगतस्य भावरूपसाध्याभावस्य
प्रतियोग्यप्रसिद्धाभावरूपप्रतियोगीसामानाधिकरणसंभवादव्याप्तिः आ
भावाभिन्नाभावपरत्वे कपिसंयोगाभावसाध्यकस्य लेकपिसंयोगात्माकाशु मि
विशिष्टमदव्यावृत्तिकचनस्यासंगत्यापत्तेः एवंसाध्यतावच्छेदकसंबंधासत्वे
दिनिवेशे सर्वत्रेत्यादिनाध्यमवान्वहेरित्यादौ वाच्यत्वाद्यभावमादायास्पकिं
नस्यासंगत्यापत्तेश्चेति पक्षे दौशीकविशेषणताविशेषेण व्यापकतातेवंप्रेन
तियोगीसामानाधिकरणं सर्वत्रसाध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाप्रतियोगी
क्षणसंगमनप्रतियोगिवारणं चेति तदपि उक्तं तिव्याप्तिरात्मत्वादि

घटत्वाद्यभाववाच्य
मेवत्वादित्यादौ १

प्रतियोगिताकाभावत्वावगाहि ज्ञानत्वेनैव प्रतिबंधकतायावत्तत्तया समानाधिकरणधर्मा व्य
 वच्छिन्नप्रतियोगितायां संबंधस्यावच्छेदकतासिद्धिरिति चेन्नर्हि घटत्वविशिष्टपटावगा
 हिभ्रमघटत्वादिना पटाद्यभावज्ञानयोरापि प्रवध्यप्रतिबंधकभावसत्वात् तादृशप्र ति
 तिवध्यप्रतिबंधकभा वस्य संबंधविशेषनिर्णयतत्त्वानुरोधेन व्याधिकरणधर्मावच्छिन्न
 प्रतियोगिताया अपि संबंधावच्छिन्नत्वावश्यकत्वात् व्याधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव
 ज्ञानस्या प्रतिबंधकत्वे बाधग्रंथे लाघवोपनीत कांचनमपत्वादिना वक्ष्यामनु मि
 त्तिविरोधितया कांचनमपत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकवक्ष्यामभावस्य हेत्वाभासत्वे
 तैरसंगत्यापत्तेरित्यलमप्रस्तुतविचारणेति तदपिन साधीयः निखिलाभावस्य किं
 चिदिष्टिष्टत्वाभावनिष्ठ प्रतियोगितावच्छेदकीभूत दौशीकविशेषणता संबंधेन
 तादृशप्रतियोगितामानाधिकरणसत्वेन व्याभिचारित्यपि व्याप्तेः यावत्प्रतियोगि

लाक्षादशाभावप्रतियोगिताया अपिसंवंधस्यावच्छेदकत्वात् अनुभवानादरे समा
नाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगिताया अपिसंवंधस्यावच्छेदकत्वासिद्धेः अ
प्यवाधबुद्धिप्रतिबंधकतायाः संबंधविशेषनिर्णेतृत्वानुरोधेन समानाधिकर
णधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमावश्य
कम् अन्यथा एकविधप्रययभावज्ञानस्य संयोगः समवायादिरूपनिर्विल
संसर्गावगाहिज्ञानप्रतिबंधकत्वप्रसंगात् न च संयोगादिसंबंधावच्छिन्नप्रय
दिप्रकारकबुद्धिप्रतिवस्तुगत्या संयोगादिसंबंधेन प्रयदिमत्ताविरोधी जोऽभाव
ज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वान्नोक्तातिप्रसंग इति वाच्यम् वास्तवतादृशाभावज्ञा
नत्वादिना प्रतिबंधकत्वे प्रयभावत्वेन पदार्थोत्तरावगाहिज्ञानस्य प्रयदिमत्ता
ज्ञानाविरोधित्वप्रसंगात् तस्मान्न तत्संसर्गकविशिष्टबुद्धौ तत्तत्संसर्गावच्छिन्न

नियमितत्वानु
रोधेन

वच्छेदेन तच्छतेरक्तत्वावच्छिन्नाभावस्यैव तदानीधर्म्यतरघटितसंनिकर्षात् तत्तद्वतितया प्रत्य
 क्षापत्तेः विशेष्यघटितसंनिकर्षत्वेन संनिकर्षस्याहेतुत्वात् रक्तत्वग्रहप्रतिबंधकदोषादिस
 त्वेच तादृशप्रत्यक्षस्येष्टत्वात् नांत्यः रूपत्वावच्छिन्नाभावव्याप्यवताज्ञानादिसत्त्वेऽनुमानि
 कतया विधप्रत्यक्षस्येष्टत्वात् न च तादृशप्रत्यक्षप्रमात्वापत्तिः भवन्मते तथा विधातृ
 ताभावस्य तत्र सत्तात् तादृशप्रत्यक्षप्रमात्वेनेष्टापत्तेः पदाचतत्ररक्तरूपं तत्कालावगा
 हिन इदानीमत्ररक्तं रूपं नास्तीति प्रत्यक्षप्रमात्वं पुनरशक्यापादनं तादृशप्रत्यक्षेन रक्तत्वा
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे रक्तरूपकालावच्छिन्नत्ववगाहनात् पदाचतत्रनरक्तं रूपं तत्का
 लावच्छेदेनैव ध्वंसप्रागभावयोरक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे स्वीकारेण तादृशविषयवा
 धात् तद्वर्गोपलक्षिताभावं शेतत्कालावच्छिन्नावगाहिप्रत्यक्षप्रमात्वं पुनरिष्टमेव ॥

शानंतरं रक्तांतरमुत्पद्यते तत्र मध्य रक्तदशायां रक्तं रूपं नास्तीति प्रतीत्यापत्तेरित्यर्थः तत्रापि रक्तं
 पृथ्वंसप्रागभावयोः सत्त्वादिति भावः एतेन भवन्मते रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्प्यंताभाववत्ता
 दशध्वंसप्रागभावावेव तादृशप्रतीतिविषयावांतरारक्तसमानकालीनौ पूर्वपररक्तध्वंसप्राग
 भावौ च न तथा विधाविति नातिप्रसंग इति निरस्तम् तादृशध्वंसप्रागभावयोरेव रूपांतरदशायां
 तादृशप्रतीतिनिष्पन्नकतया तयोरेपितथात्वस्वीकारस्यावश्यकत्वात् तत्र मध्य रक्तध्वंसप्रागभा
 वयोस्तथात्वस्वीकारे पूर्वपररक्तदशायां तादृशप्रत्ययापत्तेः न नुरक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक
 ध्वंसप्रागभावावेव तादृशप्रतीतिविषयो इत्यं च रक्तरूपदशायां लौकिकप्रत्यक्षात्मकस्तादृश
 प्रत्ययः श्रद्धिद्यतेऽनुमित्यात्मको वा आघेरक्तरूपलौकिकप्रत्यक्षसामग्र्यारक्तत्वावच्छिन्नप्र
 तियोगिताकत्वेन तदभावप्रत्यक्षं प्रतिप्रतिबंधकत्वात् नापत्तिः अतथा भवन्मते विरूपांतरकाला

ग. व्य.
३०

धिकरणतत्समनिपतध्वंसांतरस्य तत्समानाधिकरणे कत्वादेरेव वा तादृशकालावच्छेदेन तत्कल्प
नमादापचिनिगमनाविरूपसंगश्चेति ध्वंसप्रागभावघोरधिकरणेत्यंताभावकल्पनमेवेत्या
प्यम् अथैतादृशपुत्त्यारक्तध्वंसादिमति तदत्यंताभावादिषावपि रूपध्वंसादिमत्याप्यधिकं
रूपत्वावच्छिन्नाभावो निर्गुणिक एवेति चेन्न रूपोत्पत्तिरिति पक्षे पुनस्तदधिकरणे सा मा
न्यसामग्रीवलात् रूपान्तरोत्पत्तिवारणाय रूपं प्रति रूपत्वावच्छिन्नाभावस्य हेतुत्वं कल्पनी
यम् एवं चोत्पत्ति कालेपाकाद्रूपनाशोत्पत्तिक्षणे च रूपत्वावच्छिन्नाभावास्वीकारे तदुत्तरं रूप
नुत्पादप्रसंगः रूपोत्पादानंतरं रूपसामान्यस्य पुनरुत्पादः प्रागभावहेतुतया दुर्वारः रूपवर्तमान
पि पाकजभावि रूपप्रागभावसत्त्वात्तद्रूपात्यंताभावो भवतास्वीक्रीयते तत्कालावच्छेदेन रूप
प्रागभावे रूपत्वावच्छिन्नप्रतिपोगिता कत्वस्वीकारेणैवोपपत्तिरिति वाच्यम् दत्तोत्तरत्वात् इदं सर्व
धेयम् उक्तपुत्त्या उत्पत्तिकालावच्छेदेन पयदो रूपत्वावच्छिन्नाभावो सिद्धावपि प्रलयकालावच्छे
तात्

तत्र चैवमपि
रूपं रूपं
ताभावो निर्गुणिक
कः तत्कालाव
च्छेदेन तत्र

नचतद्धर्मिनिच्छध्वंसादौतत्कालावच्छेदेनरक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वंकल्प्यते किंवातत्काला
 वच्छेदेनतद्धर्मिण्येवरक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्वंताभावः कल्प्यतइत्यत्रविनिगमनावि
 रहात्तद्ध्वंसायाधिकरणेऽत्यंताभावसिद्धिर्निष्पत्तूहेवेतिवाच्यम् ध्वंसप्रागभावाधिकरणेऽत्यं
 ताभावकल्पनेध्वंसादेरतिरिक्तात्यंताभावाकल्पनेनलाघवाद्रुक्तस्यात्यंताभावस्येतन्मतेर
 क्तस्यध्वंसात्यंताभावस्येतन्मतेरुक्तस्यध्वंसात्यंताभावसमनिपततपातस्यैवध्वंसात्यं
 ताभावत्वात् ततद्धर्मवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्याव्याप्यवृत्तित्वोपगमेविशेषाभावा
 नामेवाधिकरणविशेषावच्छेदेनसामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंभवात् अ
 तिरिक्तसामान्याभावासिद्धिप्रसंगः एवमेकस्यैवाभावस्याधिकरणविशेषावच्छेदेनघटत्व
 घटत्वादिरूपनानाधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंभवेनाभावभेदविलोपप्रसंगः एवंर
 क्तानाधिकरणकालावच्छेदेनरक्तध्वंसादेरक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वोपगमेतत्समाना

8

वृत्तित्वा

तत्सामानाधिकरण्यं प्रतियोगिसामानाधिकरण्यम् स्वाविशिष्टेति स्वंपत्राभावेप्रतियोगिसा
 मानाधिकरण्यंग्राह्यं स एव हेत्वधिकरणावच्छेदेनेति हेतुतावच्छेदकसंबंधेनपदेतुतावच्छे
 दकावच्छिन्नाधिकरणंतत्सामान्यांतर्भावेनेत्यर्थः तेनवन्त्याद्यभावस्यधूमावपवाद्यवच्छेदे
 नद्रव्यंविशिष्टसत्त्वादित्यादौद्रव्यत्वाद्यभावस्यगुणध्वजवच्छेदेनप्रतियोगिसामानाधिकरण्यवि
 रहेपिनक्षतिः पर्वतादेः कालोपाधित्वानभ्युपगमेधूमवत्वप्रकारकप्रमाविषयताभावस्य
 क्वचिदपिप्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्योपपादयितुमशक्यतयाधूमवान्वन्हेरित्या
 दावसिद्ध्याप्यप्रसक्तेर्दर्शितविवक्षायाः स्थलांतरेप्रयोजनमारुतेनगोत्विति तद्वति
 गवादिमति कालिकसंबंधेनगोत्वादिनागवाद्योसाध्येप्रलयांतर्भावेनव्यभिचारिणिगोत्वा
 दिहेतौलक्षणपरकानां गोत्वावच्छिन्नाभावांगवादिमति एतत्काले गवाद्यनाधिक

दा

देनपरमाणोतत्सत्त्वेमानाभावात् एवंरूपंप्रतिरूपत्वावच्छिन्नाभावहेतुत्वमेवनकल्प
 ते स्पर्शोत्पानुरोधेनावश्यंकल्पनीयस्पर्शसामान्याभावस्यहेतुतयैवरूपवतिरूपांतरा
 पत्तेः शक्यवारणत्वात् वाप्यौस्पर्शोत्पन्ननंतरं स्पर्शोत्पत्तिवारणाय स्पर्शप्रतिरूपाभाव
 स्यहेतुतायावत्तु शक्यत्वात् तत्रस्पर्शभावहेतुताया आवश्यकत्वात् नचरूपंप्रति
 स्पर्शभावहेतुत्वेपत्रपाकाद्रूपसत्त्वेस्पर्शनाशस्तत्रस्पर्शोत्पत्तिकालेरूपांतरोत्पा
 दप्रसंगइतिवाच्यम् एकजातीयस्यैवाग्निसंयोगस्यरूपरसगंधस्पर्शनाशकतयास्पर्श
 नाशकालेरूपनाशस्यावश्यकत्वात् एवंध्वंसप्रागभावाधिकरणोसामयिकात्यंताभावा
 नभ्युपगंतुमतेतादृशात्यंताभावोनतदाधिकरणेषुकल्पतेऽनंताधिकरणेषुतादृशाभाव
 कल्पनामपेक्ष्यलाघवादेकैकेषुतद्वर्मावच्छिन्नवद्देवेषुतद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व

कल्पते तत्रैवैवप्रतियोगिताकत्व

तद्रूपावच्छिन्नसाध्यकस्य लेख्यतिव्याप्तिमाह पत्रकालत्वाभित्यादिना श्रयेतादृशविवक्षापे
 क्षयालाघवात्प्रतियोगितामानाधिकरणपचरकाभावीपवृत्तौ दैशिकविशेषणताविशेषसं
 बंधावच्छिन्नत्वमेव विवेश्यते तथा सति दैशिकविशेषसंबंधेन प्रलयात्यत्वादेरभावस्य प्रति
 योगितामानाधिकरणविरहेणातिव्याप्ति उक्तस्य शक्यत्वात् न चैवं बन्दिमान्द्रमादित्यादौ
 कालिकविशेषणताविशेषसंबंधेन हेत्वधिकरणवृत्तेर्द्रव्यत्वत्वादिना द्रव्यत्वादेरभावस्य
 दैशिकविशेषणतया द्रव्यवृत्तित्वाभावादव्याप्तिरिति वाच्यम् हेतुसामानाधिकरण्यशरीरे
 पि श्रभावीपवृत्तौ दैशिकविशेषणतासंबंधावच्छिन्नत्वस्यानिवेशनीयत्वात् तावतापिला
 घवानपापात् न च दैशिकविशेषणताविशेषेण प्रतियोगितामानाधिकरण्यनिवेशोपि
 उक्तस्य लेख्यतिव्याप्तिस्तदवस्थेव प्रलयात्यत्वाभावस्य प्रलयमात्रवृत्तेरभावमात्रा
 धिकरणकतया प्रलयात्मकाधिकरणस्वरूपत्वात् तस्य प्रलयात्यत्वरूपप्रतियोग्य

 विशेषण
 ता ३

ताम

प्रति

र कणदेशावच्छेदेन महाकाले च प्रलयावच्छेदेन वर्तमानतया प्रतियोगिसामानाधिकरणप्रस-
तमेव एवं देशिकविशेषणताविशेषणगवादिव्यापकप्रलयान्यत्वादेरभावोपपत्तिनसंबंधेन प्र-
लयावच्छेदमहाकाले कालिकसंबंधेन वर्तमानतया प्रतियोगिसामानाधिकरण एव प्रतियो-
गिसामानाधिकरणघटकीभूताभावीपवृत्तौ संबंधविशेषाऽनिवेशादित्यतिव्याप्तिः स्या-
न्तिरुक्तविवक्षणे च स्वविशिष्टपावच्छेदप्रकरणंतर्गतप्रलयांतर्भावेन तादृशाभावा-
नां न प्रतियोगिसामानाधिकरणं प्रलयेतत्प्रतियोगिनोऽवतिरिति समुदायार्थः गवादि-
व्यापकस्य चरमध्वंसादेरभावस्य योऽभावश्चरमध्वंसादिस्तस्य गवादिप्रतिखंडकालेन
प्रतियोगिसामानाधिकरणं तत्र तस्यावतिरतो महाकाले वेत्युक्तम् महाकाले च क-
ालिकसंबंधेन वर्तमानतया त्वमक्षतमेव गोसाध्यकस्य लेसाध्यव्यापकतावच्छेदकजन्यद्र-
व्यत्वप्रलयावृत्तित्वावच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तिवारणं न संभवतीति स्फुटीकरणम्

प्रलयादिमात्रवृत्तेरभावस्य प्रलयानात्मकत्वेऽपि दृष्टितस्य लेशु उक्तविवक्षाप्रतरेणानिव्या (13
 शिवारणमशक्यम् प्रलयान्यत्वादिरभावस्यापि स्वप्रतियोगिनिष्कल्याणकतापठकस्वरूप
 विशेषसंबंधेन प्रलयात्मकनानाध्वंसांतर्गतपार्किंचित्ध्वंसवृत्तिविशिष्टस्वाभावस्य त्व
 प्रतियोगिनोऽधिकरणेध्वंसांतरेस्वस्य स्वप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् पार्किंचित्
 ध्वंसान्यत्वाभावस्य पार्किंचित्ध्वंसमात्रवृत्तेस्तत्तद्ध्वंसवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावाधि
 करणेध्वंसांतरेऽसत्त्वेऽपि कालिकसंबंधावाच्छिन्नप्रतियोगिताकस्वाभावस्य स्वानाधि कर
 णध्वंसावच्छेदेन स्वाधिकरणेऽपि सत्त्वेऽतएव तत्प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् प्रलयान्य
 त्वविषयकोत्तोपलक्षितप्रमायाविषयतासंबंधेन केवलान्वयितपातादृशसंबंधावाच्छि
 न्नतादृशप्रमाभावाप्रसिद्धेः प्रलयान्यत्वविषयकत्वविशिष्टप्रमाभावस्य प्रलये प्र
 सिद्धावपि प्रलयतदन्यविषयकप्रमास्य प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् प्रलयावि

धिकरणे परमा एवाद्येति रिति वाच्यम् एवमपि प्रलपान्यकालत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वा
देरभावस्य प्रलपान्तिरिक्तगगनादावपि वर्तमानस्य प्रलपानात्मकतया प्रतियोगिसामा
नाधिकरणपदरूपपादतयातिव्याप्यनवकाशात् मैवम् देशिकविशेषणतया प्रतियोगि
सामानाधिकरणनिवेशेपि देशिकविशेषणतासंबंधेन प्रलपावृत्तिसाध्यके कालत्वादि
हेतावृत्तिव्याप्तिर्दुर्वारैव तत्र प्रलपमात्रस्य व्यभिचारनिरूपकाधिकरणोपासाध्यताव त
च्छेदकसंबंधेन साध्यं प्रतिव्यापकतावच्छेदिकापदभावीयप्रतियोगिताव्यापकताघट
कसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तस्य प्रलपमात्रवृत्तितया प्रलपात्मकत्वात् नि
रुक्तरूपेणैव प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् इतरसंबंधावच्छिन्नाभावस्यैव प्रलपानात्म
कत्वेपि प्रलपान्यवृत्तितया सुतरामेव प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वादिति निरुक्तविव
क्षणाभावश्चकम् एतदभिप्रेत्यैव प्रलपावृत्तिसाध्यकानुसरणं ग्रंथकृत इति वस्तुतस्तु

नाव्याप्तिरिति नित्यगुणादेः स्वविशिष्टत्वाभावात् तदंतर्भावेनातथात्वेपि स्वविशिष्टहेत्वधि
 करणांतर्भावेनतथात्वस्याऽक्षतत्वात् अत्र व्यापकताघटकाभावे उक्तपुक्त्याप्रतियोगि
 वेपाधिकरणस्य निवेशनीयतया साध्यवत्पक्षिंचिद्यत्यसंबन्धस्वविशिष्टसामान्यक
 भिन्नत्वरूपव्यापकतावच्छेदकत्वस्य निवेशनीयतया वाक्यसंयोगाभावादिनिष्ठप्रति
 योगिताया अपि व्यापकतावच्छेदकतानिर्वारुत्वाभिप्रेत्य कपिसंयोगात्मकाभावमादा
 र्पिव्याप्तिराशङ्किताऽन्यथा पुनः सत्तावान्नातेरित्यादौ काले कालिकसंबन्धेन हेतुसमाप्ता
 धिकरणानां सत्तात्वाप्रवृत्तिनाभावानां हेत्वधिकरणसामान्यांतर्गतगगनाद्यंतर्भावेन
 प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहात् प्रसक्ताव्याप्तेर्वारणाय स्वविशिष्टेति विशेषणमा
 वश्यकमिति आदिपदग्राह्यमपि तादृशस्य लभेदेत्यपि बोध्यम् अत्र तु साध्यतावच्छेद
 कावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकापावन्तोऽभावाः प्रत्येकं हेतुतावच्छेदकविशि

15

या

तम

३४

16
अथ कप्रमाभावस्य च न न्यप्रमाभावप्रतियोगिनि कतपा कालिका व्याप्य दृष्टित्वेन प्रतियोगिमत्य
पि तत्तद्व्यकालावच्छेदे न दृते सा दशाभावमादापातिव्याप्तिवारणसंभवात् उक्तविवक्षणे तु
प्रलये प्रलयाविषयकप्रमाभावस्य विषयतया प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहादिति व्या
प्तिवारणसंभवः एवमुक्तरीत्या घटत्वाभाववाश्रमे यत्वादित्यादावपि व्यावृत्तिर्विधा हेतु
प्रतिप्रलप इति हेतुमत्सामान्यान्तर्गतप्रलयांतर्भावेनेत्यर्थः तत्सामानाधिकरण्य
भावात् गवादि रूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यभावात् अत्र गवादेरभावस्येत्यनुषज्य
ते हेतुप्रतिस्वविशिष्टनिवेशनमफलमाह स्वविशिष्टेतीति सांप्रदायकैर्द्रव्यसंयोग
सामान्याभावानभ्युपगमात् सहेतुत्वार्थकपिसंयोगाभावो नुधावनम् सकलहेत्वपक्षेता
धिकरण्यवृत्तित्वेपीति नित्यगुणादौ केनापि संबन्धेन कपिसंयोगसत्त्वादिति भावः एते
नहेत्वधिकरणसामान्यान्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमास्तीति सूचितम्

शिञ्जिष्ठ व्यापकता परक पावत्संबंधात्तसंयोगसंबंधेन प्रतियोगि साप्राजाधिकरणविरहा
 त्कथमतिव्याप्तिशंकेति वाच्यम् जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यान्तराभावस्याप्युक्तपुण्या
 धूमाभावस्वरूपतासंभावात् संयोगसंबंधेन द्रव्यात्मकप्रतियोगितैव साप्राजाधिकर
 णसत्त्वात् नचैवं जलवृत्तिद्रव्यमेव तत्प्रतियोगितस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकजलवृत्तित्व
 वैशिष्ट्यांशोक्तत्वात् तस्य च धूमाभावविशिष्टसकलवर्द्धिमतिवृत्तौ मानाभावान्माति
 व्याप्तिप्रसक्तिः पदिच जलवृत्तित्ववैशिष्ट्यमन्यतरत्वं परकीभूतभेदप्रतियोगिनिगोत्वा
 भावत्वावच्छिन्न एव विशेषणं न त्वन्यतरत्वावच्छिन्ने विशेषणतया प्रतियोगितावच्छेदकमि
 ति जलवृत्तिद्रव्यस्यापि तत्प्रतियोगित्वमित्युच्यते तदा तादृशाभावस्य विशिष्टाभावाना
 त्मकतयाऽन्यतरत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टगोत्वाभावाधिकरणधूमाभावा
 यधिकरणकत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम् जलवृत्तिद्रव्यधूमाभावविशिष्टयादृशहृत्त्वमि

१८
 व्यापिकरणसामान्यांतर्भावेनपत्रकुत्रचित्प्रतियोगिसामानाधिकरणं साध्यतावच्छेदकावच्छि
 न्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकापावंतोऽभावाप्रद्रूपविशिष्टाधिकरणत्वव्यापकता
 वच्छेदकप्रतियोगिताकास्तद्रूपवत्वमित्यादिकं तादृशाभावेहेतुसामानाधिकरण्यविशे
 षणप्रदितं हेत्वधिकरणेस्वविशिष्टत्वविशेषणप्रदितंच व्यापिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव
 प्रदितंलघुलक्षणं संभवतीति बोध्यम् ननु धूमवान्वनेरित्यादौ न निव्याप्तिः धूमाभा
 वादेरपि न योगोलकादौ गोत्वाप्रभावस्वरूपप्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् गोत्वाप्रभाव
 स्यतत्प्रतियोगित्वंच धूमाभावेजलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावोनास्तीति प्रतीतिनिपा
 मकाभावस्याभावाधिकरणकाभावप्रतियोगिताकाभावतयाऽधिकरणीभूतधूमाभा
 वस्वरूपत्वात् जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावाभावस्य धूमाभावातिरिक्तत्वं साभावस्व
 रूपतां प्रदर्शयन् तत्स्वरूपतां प्रतिक्षेपति जलेत्यादिना न च धूमाभावस्य स्वप्रतीपो

रश्मिर्विशेष्यनतिरिक्तत्वात् रश्मि
 रश्मिर्विशेष्यनतिरिक्तत्वात् रश्मि
 रश्मिर्विशेष्यनतिरिक्तत्वात् रश्मि

बादेरापि पूर्वक्षणावृत्तित्वविशिष्टत्वाभावस्वरूपप्रतिपोगिसामानाधिकरणसंभवात् नचैवं पूमा
 भावस्य गोत्वाभावाप्रतिपोगित्वत्वेपि पूर्वक्षणावृत्तित्वविशिष्टत्वाभावस्वरूपप्रतिपोगिसामाना
 धिकरणसत्वात् प्रतिव्याप्तितादवस्थामिति वाच्यं तादृशप्रतिपोगिनः स्वप्रतिपोगिनिष्ठव्याप
 कतापटकपावत्संबंधांतर्गतसंयोगादिना सामानाधिकरणविरहात् घटत्वाभाववान्प्रसेप
 त्वादित्यादावपि घटत्वाभावादिप्रकारकप्रमाभावस्य पावत् व्यापकतापटकसंबंधांतर्गतवि
 शेष्यतासंबंधेन प्रतिपोगिसामानाधिकरण्याविरहेणातिव्याप्त्यनवकाशात् नचैवजलवृत्ति
 त्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यन्यतराभावस्य पूमाभावस्वरूपतया संयोगेन प्रतिपोगिसामाना
 धिकरणसंभवेऽपि पूमादिप्रकारकप्रमाभावस्य पावत् व्यापकतापटकसंबंधांतर्गतविशेष्य
 तासंबंधेन प्रतिपोगिसामानाधिकरणभावात् पूमवान्वहेरित्यादावतिव्याप्त्यप्रसक्त्या तादृश

करणे नियमतो वर्तते तादृशव्यभिचारिहेतुकस्य लेखेनैव पूजाभावात्मक निरुक्तविशिष्टाभा
 वप्रतिषेधो गिद्रव्यसामानाधिकरणमादायातिव्याप्तिमाशंक्य जलादिवृत्तित्वेत्यादिग्रंथस्याव
 तारणीयत्वात् न चैवं तादृशान्यतराभावस्यैव पूजस्वरूपताप्रतिक्षेप उचित इति विशिष्टगो
 त्वाभावस्याभाव इति ग्रंथासंगतिर्दुर्लभा वेति वाच्यम् एतादृशग्रंथस्यापि गोत्वाभावप्रतिषे
 धिकाभावत्वेन रूपेण जलवृत्तित्वविशिष्टतादृशान्यतरत्वावाच्छिन्नप्रतिषेधो गिताकाभावप
 रत्वात् न चैवमप्ययोगोलकभेदाभावस्यायोगोलकत्वादिरूपभावात्मकस्यैव विशिष्टजल
 वृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावाभावस्वरूपताविरुद्धतस्य प्रतिषेधो गिसामान्याधिकरणं न घटते
 इत्यतिव्याप्तप्रसक्तिः साध्या तावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकताया लक्षणघटकत्वं प्रागेव दूषित
 मतो नायोगोलकभेदाभावस्य लक्षणघटकत्वसंभव इति वाच्यम् अयोगोलकभेदाभा

तादृशप्रतिपोगिताकोहेतुसमानाधिकरणाभावो ग्राह्यः यवत्समेयनिष्ठप्रतिपोगिताचतुर्थावि
 धूमत्वावाच्छिन्नैव तादृशधर्माववाच्छिन्नाच्च धूमादिमात्रप्रतिपोगितौ वतदाश्रयसामानाधिक
 रणपंचनायोगोलकाद्यंतर्भावेनेति मन्यते तथापि धूमाभावस्य वान्निधूमोभयत्वावाच्छिन्नाभा
 वसमनिपततया तदङ्गिन्नत्वेन वन्नेरपि तदभावप्रतिपोगितया योगोलकाद्यत्वाभावस्या
 योगोलकान्यवृत्तित्वविशिष्टाकाशाभावाभावसमनिपततया तदङ्गिन्नत्वेनाकाशाभा
 वस्यापि तत्प्रतिपोगितया धूमत्वप्रकारकप्रमाभावस्य धूमवान्निधुमविशेष्यकत्वविशि
 ष्टद्रव्यत्वादिप्रकारकप्रमाभावसमनिपततया द्रव्यत्वादिप्रकारकप्रमाया अपि तत्प्रतिपोगि
 त्वेन धूमभेदस्य धूमत्व दुभयत्वावाच्छिन्नाभावसमनिपतत्वेन सत्मात्रस्यैव त
 त्प्रतिपोगितया

शाभावस्य धूमाभावस्वरूपताप्रतिज्ञेयोनपुनश्चिवाच्यर तादृशाभावस्यतत्स्वरूपत्वेतुल्यपुत्त्या
धूमादिप्रकारकप्रमाभावनिष्ठस्यजलादिवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभाववत्द्रव्यत्वप्रकारकप्रमा
न्यतराभावस्यतत्स्वरूपतपाद्रव्यत्वप्रकारकप्रमायाऽपितत्प्रतियोगित्वेन तपैवसमंविशेष्य
तासंबंधेनतादृशाभावस्यसामानाधिकरण्यसत्त्वादतिव्याप्तिप्रसक्तेरिति नन्वेवमपि धूमव
त्त्वेनेरित्यादावातिव्याप्तिर्दुर्वारा उक्ताभावस्यजलत्वाद्यभावस्वरूपत्वेतुल्यपुत्त्याधूमवत्
तित्वविशिष्टतादृशाभावस्यधूमाभावस्वरूपत्वेनद्रव्यसामान्यस्यतत्प्रयोगित्वानपायात् एवं
धूमाद्यभावस्यधूमत्वादिनाप्रमेयसामान्याभावसमनियतत्वेनतदभिन्नत्वोपगमात्प्रमेयत्वोपग
मात्रस्यैवतत्प्रतियोगित्वात्पदिचधूमत्वादिनाप्रमेयं नास्तीत्यादिप्रतीतौ सामानाधिक
रण्यशरीरेन्यूनवृत्तिस्वसमानाधिकरणधर्मानवाप्तिनप्रतियोगितानिवेशनीया एवंच

धूममात्र
स्वत्वमिति
प्रमेयत्वोपग
मात्रस्यैव
तत्प्रतियोगि
त्वात्पदिच
धूमत्वादिना
प्रमेयं नास्ती
त्यादिप्रतीतौ
सामानाधिक
रण्यशरीरे
न्यूनवृत्तिस्व
समानाधिक
रणधर्मानवा
प्तिनप्रतियोगि
तानिवेशनीया
एवंच
प्रतियोगि

पुस्तक = मालतीमाधवम्

लेखक =

पत्रांख्या = 1

आकार = 31x13

आरम्भ = श्रीमते रामानुजाय नमः मालतीमाधवम् प्रथमांकः ।

अन्त = भाद्र वितरुमभवभूपरुमंगलाय ॥

2

Handwritten signature or scribble, possibly reading "L. J. [unclear]" or similar, written in dark ink on a light background.

Handwritten mark or signature, possibly reading "S" or "A", written in dark ink on a light background.

मा. मा. ना.

१

श्रीमतेरामाञ्जयनमः मालतीमाधवम् प्रथमांकः नांदी सानंदं नंदिहस्ताह
तमुरजरवाहूतकोमारवर्हिनासानासाग्रंधं विशतिपरिपतोभोगसंकोचभाजि
गंजोडुनालिमालामुवरितककुमस्तांडवेशूलपाणेर्वेनापक्याश्चिरेवोवदनविधुतपःपां
तुचीत्कारवत्पः अपिच चूगपीडकपालसंकुलगलनमंदाकिनीवारयो विद्युत्प्राय
तलाटलोचनपुटज्योतिर्विमिश्रविषः पांतुत्वामकठोरकेतकशिखासंदिग्धमु
ग्धेदवोभूतेशस्यभुजंगवाल्लिवलपन्नद्रुचूडाजडाः अपिच पद्मालीपिंगलि
प्तः कण्डवतडितांयस्यकृत्तनः समूहो मामिन्द्रस्तांडमीषद्विषदितमुकुलेकाल
मज्वाजुहाव अर्चिर्निष्पन्नचूडाशशिगलितमुधासारंशंकारिकोणं तार्त्तय्रीकंपुणरे
स्तदवतुमदनलोषांलोचनंवः नांधंतेसूत्रधारः अलमतिविस्तरेण पुरतोऽवलो
क्य अत्रोदितभूषिष एषभागवानशेषमुवद्दीपदीपकस्तपनस्तमुपतिष्ठेत्तै प्रणम्य
कल्पाणानांत्वमसिमहसंभाजनं विश्वमूर्तेधुप्यंलक्ष्मीमयमपिभृष्टं हेदेवप्र
सीदयद्यत्पापं प्रतिजहि जगन्नाथनमस्तस्मै तन्मे भद्रं भद्रं वितरभगवभूषसेमंगल

①

कु

प्र

राम

१

2

हे शौनकादिक ऋषियो ! वह साधु वैश्य यात्राके पहिले मंगल कृत्य करके और ब्राह्मणोंको धन देके अपने रत्नपुरनाम नगरको चला ॥ १ ॥ उस बनियेके थोड़ी दूर गये पीछे प्रभु सत्यनारायण संन्यासीका भेष धरके उससे पूछने लगे कि, हे साधो ! यह तुम्हारी नौकामें क्या है ? ॥ २ ॥ तब धनके मदसे उन्मत्त भये वे दोनों वैश्य उसका ठठा कर हंसके बोले कि, हे संन्यासी ! तू

कियद्दूरेगतेसाधौसत्यनारायणःप्रभुः ॥ जिज्ञासांकृतवान्साधोकिमस्तित
वनौस्थितं ॥ २ ॥ ततोमहाजनौमत्तौहेलयाचप्रहस्यवै ॥ कथंपृच्छसिभो
दंडिन्मुद्रानेतुंकिमिच्छसि ॥ ३ ॥ लतापत्रादिकंचैववर्ततेतरणौमम ॥
निष्ठुरंचवचःश्रुत्वासत्यंभवतुतेवचः ॥ ४ ॥ एवमुक्त्वागतःशीघ्रंदंडीतस्य
समीपतः ॥ कियद्दूरेतोगत्वास्थितःसिंधुसमीपतः ॥ ५ ॥

क्यों पूछता है ? क्या द्रव्य चुराना चाहता है ? ॥ ३ ॥ हमारी इस नौकामें तौ लतापत्रादिक हैं. इस प्रकारका उनका निष्ठुर वचन सुनके प्रभुने कहा कि, तुम्हाराही वचन सत्य हो अर्थात् तुमारी नौकामें लतापत्रही हो जाय ॥ ४ ॥ ऐसा उस साधु वैश्यसे कहके वह संन्यासी तहांसे

सत्य
॥ १७ ॥

निकल गये और कुछ दूर जाके समुद्रके किनार पर उहरे ॥ ५ ॥ इस प्रकार उस संन्यासीके गये पीछे वह वैश्य अपना नित्यकर्म किये पीछे उस नौकाको पानीमें उपरको उठी भई देखके आश्चर्य करने लगा ॥ ६ ॥ और नौकामें सब लतापत्रादिक देखके धनके मोहसें मूर्छित होके

गतेदंडिनिसाधुश्चकृतनित्यक्रियस्तदा ॥ उत्थितस्तरणींदृष्ट्वाविस्मयंपरमं
ययौ ॥ ६ ॥ दृष्ट्वालतादिकंचैवमूर्छितोन्यपतद्भुवि ॥ लब्धसंज्ञोवणिकपु
त्रस्ततश्चिंतान्वितोभवत् ॥ ७ ॥ तदातुदुहितुःकांतोवचनंचेदमब्रवीत् ॥
किमर्थंक्रियतेशोकःशापोदत्तश्चदंडिना ॥ ८ ॥ शक्यतेऽनेनसर्वंहिकर्तुं
चात्रनसंशयः ॥ अतस्तच्छरणंयामोवांछितार्थोभविष्यति ॥ ९ ॥

पृथ्वीपर गिर पड़ा और कितनीही देर पीछे सावधान होके चिंता करने लगा ॥ ७ ॥ तब जमाई कहने लगा कि शोक क्यों करते हो? आपको उस संन्यासीनें शाप दिया है ॥ ८ ॥ तौ वह दंडी सब कुछ करनेमें समर्थ है इसमें संशय नहीं, इस लिये उसकेही शरण चलै तौ

कथा.

॥ १७ ॥

3
उससे अपना मनोरथ सिद्ध होयगा ॥ ९ ॥ ऐसा जमाईका वचन सुनके वह साधु वैश्य उस
संन्यासीके पास गया और उससे भक्तिपूर्वक नमस्कार करके आदरसहित बोलने लगा ॥ १० ॥
कि मैंने जो आपके आगे झूठ कहा उस अपराधको क्षमा कीजिये. ऐसा वारंवार कहके और
नमस्कार करके वह साधु वैश्य शोकसे अति व्याकुल होके विलाप करने लगा ॥ ११ ॥ उस

जामातुर्वचनं श्रुत्वा तत्सकाशं गतस्तदा ॥ दृष्ट्वा च दंडिनं भक्त्या नत्वा प्रोवा
चसादरं ॥ १० ॥ क्षमस्व चापराधं मे यदुक्तं तव सन्निधौ ॥ एवं पुनः पुनर्नत्वा
महाशोकाकुलो भवत् ॥ ११ ॥ प्रोवाच वचनं दंडी विलपंतं विलोक्य च ॥
मारोदीः शृणु मद्वाक्यं मम पूजा बहिर्मुखः ॥ १२ ॥ ममाज्ञया च दुर्बुद्धे लब्धं
दुःखं मुहुर्मुहुः ॥ तच्छ्रुत्वा भगवद्वाक्यं स्तुतिं कर्तुं समुद्यतः ॥ १३ ॥

वैश्यको अत्यंत विलाप करते भये देखके उससे वह दंडीवेषधारी सत्यनारायण कहने लगे कि,
हे साधु वैश्य! रोवै मत, मेरा वचन सुन, तू मेरी पूजा करना भूल गया है ॥ १२ ॥ इसलिये
हे बुद्धिहीन! मेरी ही आज्ञासे तुझको वारंवार दुःख भया है. ऐसा भगवानका वचन सुनके

सत्य.
॥ १८ ॥

स्तुति करने लगा ॥ १३ ॥ और बोला कि, हे प्रभो! आपकी मायासें ब्रह्मादिक सब दे
वताभी मोहित हुए हैं, इस लिये वे भी आपके आश्चर्यकारक स्वरूप और गुणोंको नहीं जानते
॥ १४ ॥ और मैं तो मूर्ख होके आपकी मायासे मोहित हुआ हूं, इस लिये मैं आपको कैसे

॥ साधुरुवाच ॥ त्वन्मायामोहिताः सर्वे ब्रह्माद्यास्त्रिदिवौकसः ॥ न जानं
ति गुणान् रूपं तवाश्चर्यमिदं प्रभो ॥ १४ ॥ मूढो हं त्वांकथं जाने मोहितस्तव
मायया ॥ प्रसीद पूजयिष्यामि यथा विभव विस्तरैः ॥ १५ ॥ पुरा वित्तं
च तत्सर्वं त्राहि मां शरणागतम् ॥ श्रुत्वा भक्तियुतं वाक्यं परितुष्टो जनार्दनः
॥ १६ ॥ वरं च वांछितं दत्त्वा तत्रैवांतर्दधे हरिः ॥ ततो नावं समारुह्य दृष्ट्वा वि
त्तप्रपूरितां ॥ १७ ॥

जानूं? अब मेरे अपराधकी क्षमा कीजिये. मैं आपका अपने ऐश्वर्यके अनुसार पूजन करूंगा
॥ १५ ॥ मैं आपकी शरण आया हूं, इस लिये मेरा पहिला द्रव्य मुझको देके मेरी रक्षा करो.
ऐसा उस साधु वैश्यका भक्तियुक्त वचन सुनके सत्यनारायण प्रसन्न भये ॥ १६ ॥ और तेरा

॥ १८ ॥

भोगकरके युक्त अतिरूपवान् सुखी औ दीर्घायुकरके युक्त होते हैं औ परस्पर बड़ी प्रीति रखते हैं कभी विरोध नहीं करते पर्वत समुद्र आदिमें निवास करते हैं घर नहीं बनाते शोक से रहित बड़े पराक्रमी सदा प्रसन्न औ पुण्य पाप से रहित होते हैं औ उनके लिये रसोच्छास होता है अर्थात् उनकी इच्छा से ही रस उत्पन्न हो जाते हैं । त्रेतायुग में रसोच्छास जातारहता है औ मेघ जल वर्षते हैं जिनके वर्षने से पृथ्वी पर वृक्ष उत्पन्न होते हैं वही उस युग में प्रजा के घर बन जाते हैं औ वृक्षों के फलों से ही उनका निर्वाह होता है इसी भांति कुछ काल व्यतीत होने पर प्रजामें अकस्मात् राग औ लोभ उत्पन्न होने से सब वृक्ष नष्ट हो जावेंगे तब वे भ्रांत होकर सत्य से फिर उस सिद्धि का ध्यान करेंगे तब फिर वे वृक्ष उत्पन्न होंगे जिनमें वस्त्र भूषण औ भांति भांतिके फल औ पत्ते २ में मधु अर्थात् शहत उत्पन्न होगा सबका निर्वाह उसी से होगा कि जिससे सब प्रजा हृष्ट पुष्ट रहेगी । फिर कुछ काल बीतने पर प्रजामें लोभ उत्पन्न होगा औ वृक्षों से बलकरके मधु आदि हरण करेंगे तब वे वृक्ष फिर नष्ट हो जायेंगे औ द्वंद्व अर्थात् शीत उष्ण वर्षा आतप अर्थात् धूप होने से प्रजा बहुत पीड़ित होगी । तब वस्त्र और घर बनावेंगे औ वृत्तिके उपाय चिन्तन करेंगे । फिर विवाद से व्याकुल हो जब क्षुधा तृषा से पीड़ित हुये तब वृष्टि होती है औ नदी बहने लगती हैं औ जो जल बिंदु भूमि पर गिरे उनसे ओषधी उत्पन्न भई । औ बिना बोये ग्राम औ वन में चौदह भांतिके वृक्ष गुल्म उत्पन्न भये औ उनसे ही प्रजाका निर्वाह होने लगा फिर कुछ काल

के अनन्तर प्रजामें राग औ लोभ उत्पन्न भया नदी तथा
 क्षेत्रको ग्रहण करनेलगे औ वृक्ष गुल्म ओषधी आदि बला-
 त्कारसे लेनेलगे । तब सब ओषधी नष्ट होगई तब ब्रह्मा
 जीने पृथुराजाका रूप धार पृथ्वीका दोहन किया तबसे
 पृथ्वी में हलके बाहनेसे कृषि अर्थात् खेती होनेलगी औ
 सब प्रजा त्रेतायुग के अंत में कृषि करके अपना निर्वाह
 करनेलगे औ जहां इच्छा करतेवहांही जल उत्पन्न होता
 भूमिखोदनेकीकुछ अपेक्षानहीं । जब प्रजा आपसमें पुत्रस्त्री
 धन आदिको बलसे हरने लगे तब सबकी रक्षा के लिये
 ब्रह्माजीने क्षत्रिय उत्पन्न किये औ वर्णाश्रमों का विभाग
 किया औ यज्ञ प्रवृत्त किये परंतु पशु यज्ञ कोई कोई नहीं
 करते थे औ अहिंसक अर्थात् हिंसा न करनेवालेकी प्रशं-
 सा भी होती थी औ विष्णुजीनेभी यज्ञ किया । द्वापरयुग
 में प्रजाको मन बचन कर्म करके बुद्धिमें भेद उत्पन्न भया
 खेती भी परिश्रम से होने लगी तब काय क्लेश होने से
 प्रजामें लोभ भृति अर्थात् नौकरी बाणिज्यमें विवाद औ
 सबबातोंमें संदेह होनेलगा । वेदके विभागभये औ जुदी २
 शाखारचीगई । धर्मोंका शंकर औ वर्णाश्रमोंकानाश हुआ
 तब द्वापर युग में राग लोभ औ मद उत्पन्न होता है औ
 एक वेदके चार भाग होतेहैं औ ऋषि पुत्र ऋक् यजु औ
 साम वेदकी संहिता को मंत्र ब्राह्मण आदिकरके औ स्वर
 वर्ण आदिके भेदसे अनेक प्रकार करतेहैं कोई २ ब्राह्मण
 कल्प सूत्र आदि रचते हैं । कालके भेदसे इतिहासपुराण
 आदिकों मेंभी भेद होताहै । ब्रह्म, पुराण, पद्म, शिव, विष्णु

भागवत, भविष्य, नारदीय, मार्कण्डेय, आग्नेय, ब्रह्मवैवर्त, लिङ्ग, बाराह, वामन, कूर्म, मत्स्य, गरुड, स्कन्द, औ ब्रह्मांड पुराण ये अठारह पुराण हैं। इनमें ग्यारहवां लिंगपुराण है औ मनु, अत्रि, बिष्णु, हारीत, याज्ञवल्क्य, उशना, आंगिरा, यम, आपस्तम्ब, संवत्, कात्यायन, वृहस्पति, पराशर, व्यास, शंख लिखित दक्ष, गौतम, शातातप, औ वशिष्ठ आदि मुनि पुराण औ वेद का बिभाग करने हारे हैं। अवृष्टि मरण औ रोग प्रजा में उत्पन्न होता है तब मन बच औ कर्म से उपजे दुःखों करके निर्वेद उत्पन्न होता है औ दुःख दूर होने के उपाय का विचार होता है। विचार से बैराग्य होता है औ बैराग्य से सब वस्तुओं के दोष दीखते हैं तब ज्ञान होता है औ ज्ञान से मुक्ति मिलती है यहरज औ तम करके युक्त द्वापर की वृत्ति कही है। कृतयुग में धर्म होता है त्रेता में धर्म की प्रवृत्ति द्वापर में धर्म आकुल औ कलि में धर्म नष्ट होजाता है।

४० चालीसवां अध्याय ॥

इन्द्र कहते हैं कि हे शिलाद मुनि कलियुग में माया असूया अर्थात् दूसरे के गुणों में भी दोष लगा देना तपस्वियों को मार देना यह सब बातें तमोगुण करके व्याकुल हुये मनुष्य करेंगे औ प्रमाद रोग क्षुधा का भय अनावृष्टि देशों का बिपर्यय होगा वेद का प्रमाण न माना जायगा मनुष्य अधर्म का सेवन करेंगे अनाचार अतिक्रोधी औ अल्पचित्त होंगे। सदा असत्य भाषण करेंगे ब्राह्मणों के दुष्ट यज्ञ दुष्ट पठन दुष्ट आचार औ दुष्ट शास्त्र से प्रजा को भय होगा वेद का अध्ययन औ यज्ञ

कोई न करेगा शूद्रों को मंत्रोपदेश और उनके साथ शयन
 आसन भोजन आदिका सम्बन्धवाह्य करेगा राजा भी प्रा-
 यः शूद्र हो जायेंगे और ब्राह्मणों को दुःख देंगे प्रजा में गर्भहत्या
 और वीरहत्या अर्थात् प्रधान पुरुष को मार देना हुआ करेगा
 शूद्रों का आचरण ब्राह्मण और ब्राह्मणों का आचरण शूद्र
 किया करेंगे । चोस्तो राजा और राजा चोरके तुल्य हो जायें-
 गे । पतिव्रता कोई न रहेगी सब कुलटा हो जायेंगी । वर्ण
 आश्रम का सब व्यवहार जातारहेगा । पृथ्वी में भी कहीं
 बहुत फल और कहीं फलों का अभाव होगा । राजा प्रजा को
 लटेंगे और उनकी रक्षान करेंगे । शूद्र जानी होंगे और ब्राह्मण
 उनको प्रणाम करेंगे क्षत्रिय राजा न होंगे ब्राह्मण शूद्रों से
 अपनी जीविका करेंगे । शूद्र ब्राह्मण को देख आसन पर से
 न उठेंगे शूद्र ब्राह्मण को ताड़न करेंगे और ब्राह्मण हाथ जोड़
 बड़ी नम्रता से शूद्र के आगे प्रार्थना करेंगे । ब्राह्मणों के बीच
 ऊंचे आसन पर बैठे हुये शूद्र को देखकर भी राजा कुछ
 दण्डन देंगे । सुन्दर सुगन्धयुक्त पुष्पमाला आदि करके शूद्रों
 की पूजा करेंगे । वाहन के ऊपर चढ़े हुये शूद्रों के पीछे ब्राह्मण
 सेवा के लिये दौड़ेंगे । और शूद्रों की स्तुति करेंगे ब्राह्मण
 तप और यज्ञ के फल को बेचेंगे । संन्यासी बहुत होंगे । स्त्री
 अधिक और पुरुष थोड़े होंगे । ब्राह्मण ही वेद विद्या और श्रुति स्मृ-
 ति में कहे हुये कर्मों की निंदा करेंगे । ऐसे घोर कल में भी धर्म
 की रक्षा के हेतु छिन्न भिन्न लिङ्ग रूप से श्रीमहादेव जी
 प्रकट होंगे । जो ब्राह्मण जिस किसी गीति से भी उनका पूजन
 करेंगे वे कलियुग के दोषों को जीत परमपद को पायेंगे ।

गौओंका क्षयहोगा और व्याघ्रादिदुष्ट जीवबढ़ जायंगेसाधु लोग कहीं न देखपड़ेंगे । थोड़ेही दानसे बहुत फल चाहेंगे राजा सब अपनी रक्षामें तत्पर रहेंगे प्रजासे केवल दंडलेंगे सबदेश अदृशुल अर्थात् अन्न बेचनेवाले सब ब्राह्मण शिव शूल अर्थात् वैद विक्रेता और सबस्त्रियां केशशूलिनी अर्थात् भग बेचनेवाली कलियुग में होंगी । मेघभीचित्र वर्षी अर्थात् कहीं वर्षेंगे औरकहीं न वर्षेंगे । सबवर्ण वणिक् वृत्ति करेंगे सब पाषंडी कुशील और नीच होंगे । ब्राह्मण ग्राम याचक होजायंगे कोईभी मीठा बालनेवाला सरल स्वभाव ईर्ष्या रहित और प्रत्युपकारी नहोगा । निंदकऔर पतितबहुतहोंगे यहीयुगके अंतका लक्षण है । भूमि राजाओं काकेशून्यहो जायगी धनधान्य कहींनरहेगा । देशशून्यहोंगे जलऔर फलपृथ्वीमें बहुत न्यूनदेख पड़ेंगे । सबमनुष्य परस्त्रीगमन परधन हरण और दुष्टकर्मों में प्रवृत्तहोंगे । युग के अंत में सोलह वर्षका परम आयुहोगा मनुष्य रोगीकामी, निर्लज्ज औरबुद्धिहीन होंगे । शूद्र काषाय वस्त्र रुद्राक्ष मृगचर्म आदिधारे धर्मका आवरण करेंगे । आपस में शस्त्र अर्थात् खेतीकी चोरी करेंगे । चोर चोरों काही धन हरेंगे मूषक सर्प वृश्चिकआदि दुष्ट जीव प्रजाको पीड़ा देंगे । सुभिक्ष क्षेम आरोग्य सामर्थ्य ये सबबातें दुर्लभ होजायंगी क्षुधा से पीड़ित मनुष्य कौशिकी नदीके तट पर बसैंगे । वेद कहीं न देखपड़ेंगे यज्ञ सब नष्ट होजायंगे । संन्यासी मूर्ख होंगे कापालिक बहुत होजायंगे वेद बेचने वाले और वर्ण आश्रमके शत्रु बहुत उत्पन्नहोंगे । शूद्रवेद पढ़ेंगे शूद्रराजा

अश्वमेधकरेंगे सबप्रजास्त्रोवालक औ गौका बध करेंगे औ आपस में अनेक उपद्रव करेंगे थोड़ा आयुष औ बहुतदुःख होगा ब्रह्महत्याकरेंगे थोड़ेहीकालमें सिद्धिहोजायगी । ऐसे दुस्तर समयमें जो ब्राह्मण धर्मका आचरणकरेंगे वेही धन्य होंगे त्रेतामें जो सिद्धि एक वर्षमें होताही वही द्वापरमें एक महीने में औ कलियुग में एक दिन रात करके होगी यह कलियुग की व्यवस्था कहो अब संध्यांश की कहते हैं युग युग में एक २ चरण धर्म न्यून होजाताहै । संध्यामें भी उस युगका धर्मही रहताहै कलियुग के दुष्टजीवों को शासन करनेकेलिये स्वायंभुव मन्वंतरमें सोमशर्मा ब्राह्मणके घर प्रमितिनामक पुत्र मनुपुत्रका अंश उत्पन्नहोगा । वह बड़ी भारीसेना हाथीघोड़े रथ आदि करकेयुक्त साथलेकर औ शस्त्रधारण किये ब्राह्मणों को साथलेकर बीस वर्ष पर्यंत पृथ्वीपर म्लेच्छोंका संहार कर्ताहुआ बिचरेगा । वही सब शूद्रराजा पाषंडी अधर्मी औ दुःष्टोंका संहार करेगा । वह तो मनुपुत्र के अंशसे औ मनुपुत्र बिष्णु के अंशसे उत्पन्न होगा उससे यह बिष्णुकाही अवतारहोगा इसभांति बीसवर्ष पर्यंत सब पृथ्वीका उपद्रव शांत करके बीजमात्र मनुष्य अवशेषरखकर गंगा यमुनाके बीच अपनी स्थितिकरेगा । उस कलियुगके संध्यांशमें कहीं २ थोड़ी २ प्रजा शेष रहेगी वेभी अति लोभसे परस्पर हिंसाकरेंगे । राजा कोई नरहेगा सबप्रजा आपस के भयसे पुत्र स्त्री धन आदिको छोड़ २ अपने प्राणोंकी रक्षाकरेंगे श्रौतस्मार्त धर्म नष्ट होजाने पर सबमर्त्यादा त्यागदेंगे छोटे २ शरीर औ जिनका परम

①

4 7 EW5 7

53/61

2

810-27 x 12 x 1

451-60

स्तुत्यतां २७ वनस्पतयस्तुत्यतां २८ भूतग्रामचतु
 विधस्तुत्यतां २९ मरीचिस्तुत्यतां ३० अत्रिस्तुत्य
 तां ३१ अग्निरास्तुत्यतां ३२ पुलस्तुत्यतां ३३ पुलहस्तु
 त्यतां ३४ कृतस्तुत्यतां ३५ चैतास्तुत्यतां ३६ वसि
 ष्तुत्यतां ३७ भृगुस्तुत्यतां ३८ नारदस्तुत्य
 तां ३९ कंठीकृत्वा उत्तराभिमुखः जवतर्णः सनक
 स्तुत्यतां ४० सनंदनस्तुत्यतां ४१ सनातनस्तुत्य
 तां ४२ कपिलस्तुत्यतां ४३ चण्डिकास्तुत्यतां ४४
 ततोऽवस्यं दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुः ॥
 अथ तिलतर्पणः कथं वा उ नलादयस्तुत्यतां इदं जलं
 तस्मै स्वधानमः ३ अथ यमास्तुत्यतां इदं जलं तस्मै स्व
 धानमः ३ अथ प्रियातास्तुत्यतां इदं जलं तस्मै स्वधा
 नमः ३ सोमपास्तुत्यतां इदं जलं तस्मै स्वधानमः ३ । एम

ॐ श्री गणेशाय नमः अथ संकल्पः ॐ अद्य तत्
 सत् देवधीमानवपितृ पूर्वतर्पणमहं करिष्ये
 सद्येन पूर्वाभिमुखः अक्षतैस्तर्पणैः ॐ ब्रह्मा त्व
 तां ॐ विश्वस्तु त्वतां २ रुद्रस्तु त्वतां ३ प्राजापतिस्तु
 त्वतां ४ देवास्तु त्वतां ५ धर्मस्तु त्वतां ६ वेदास्तु त्व
 तां ७ अथ यस्तु त्वतां ८ पुराणवाय्वीस्तु त्वतां ९ गं
 धर्वीस्तु त्वतां १० इतरावाय्वीस्तु त्वतां ११ सैवतु सरा
 यवस्तु त्वतां १२ देव्यस्तु त्वतां १३ अपसरसस्तु त्व
 तां १४ देवानां गास्तु त्वतां १५ नागास्तु त्वतां १६ सा
 मरास्तु त्वतां १७ पर्वतास्तु त्वतां १८ सरितस्तु त्वतां
 १९ मनुष्यास्तु त्वतां २० यक्षास्तु त्वतां २१ रक्षांसि
 तु त्वतां २२ पिशाचास्तु त्वतां २३ सुपाणिस्तु तां २४
 भूतानिस्तु त्वतां २५ पशवस्तु त्वतां २६ औषधयः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 अथ श्रीकृष्णार्चनम् ॥
 दशदिग्बलिद्विदशैः पद्मैः पद्मैः
 त्रिभुवनैः प्रकृतैः प्रकृतैः
 त्रिभुवनैः प्रकृतैः प्रकृतैः
 त्रिभुवनैः प्रकृतैः प्रकृतैः

एतावता प्रवेधेन त्र एतावच्छब्दोत्तरं विशेषणविभक्तिः पदसाधुवार्थः प्रवेधः
 योत्तरं प्रकृत्यादिषु उपसंख्यानं इति वा त्रिकादुशीष्टायाहतीयायाः एव उशः
 भेदोऽभावश्चार्थः सपरीकारहेतुमिस्यत्र द्वितीयाया विषयत्वविषयिज्ञेया
 यः निरुवकहपधातेः प्रतिपत्त्यनुकूलो व्यापारः ध्वसाधिकरणकालहतिज्ञे
 स्ववर्णः तत्प्रसंगदित्यत्र तच्छब्दपराश्रयसंज्ञे तत्तानन्यसामविषयउ
 नोत्तादिपंचकभेदवैसति अनेन राभिधानप्रयोजनकानि सासाजन
 कज्ञानविषयवैसति विषयविषयानवच्छेदकत्वमिति स्मृतीति विषयतात
 क्कदकः स्वरूपसंगः प्रकृत्यर्थः ज्ञानजन्यमिति सासाधीनत्वमप्यर्थः
 तन्ननिरीयादिह पतत्कार्यकारित्वोदिस्यत्र तत्त्वतरेणोपादिस्वपन्नतच्छब्द
 पराश्रयसंज्ञे तु प्रयोक्तव्यं न ज्ञातीप्रकार्यजनकस्तानाविषयत्वमप
 कृत्यर्थः ज्ञानजन्यमिति सासाधीनत्वमप्यर्थः तदाभासस्यत्र तद्व
 भासत इति तदाभासात्तेषां निरूपणं तदाभासनिर्माणमिति विषयतत्तुह
 प्रः द्वितीयाया विषयत्वविशेषिज्ञेया प्रतिपत्तिरुदिक साधातो हतर
 कार्तीयन कति साधनप्रकारकज्ञानानुक्तो लो व्यापारोऽर्थः आत्मा
 तार्थः कतिरेकत्वमर्थेति स अर्थेति स अर्थे पदघटिते काक्यमिति
 शब्दार्थः अथपदश्रुतात्पर्यशब्दकः एतावच्छब्दोऽर्थः भेदे तत्प्रवेध
 र्थः चेति तदर्थं श्रुत्वा हति धर्मी जाच्छिलमिति कोति त्वमवेधेन
 तृतीयाये भेदे सवतेनैव संवेधेनापरतृतीयायां भावेऽन्वे
 ति सच्च आधेयत्वेन ति हयितत्वेन बासपरीकरहेतुशब्दा
 फीन्वेति तद्वितीयाया च्यमि ज्ञानानुक्तो लो व्यापारेऽर्थः प्रवेधान्वे
 तिसच स्ववैधेयकदेशोऽर्थः तु योति विशेयसंवेधेनात्वेति
 तद्वदितत्त्वमर्थश्रुतदाभासनिरूपणे स्वरूपसंवेधेनात्वेनेत्रे
 वचविषयधितयानि रक्तप्रकृत्यर्थीयितज्ञानघटितपंचम्य
 र्थः स्वरूपसंवेधेनात्वेति तत्रैव च विषयितयोद्वितीया प्रकृत्य
 योन्वेति ज्ञानघटितपंचम्यर्थः स्वरूपेण तच्च आधेयतमाभि
 र्ति तत्तत्त्वेन वा वितीयाप्यविशेष्यत्वे विशेयमित्येका
 ॥ त्वेति सच नैह प्रकत्वेन स्वरूपेण वा भाव्ये किं देशो ज्ञाने
 ॥ त्वेति तद्वदितधात्वर्थे इति शब्दार्थः ॥ भेदसंवेधेनात्वेति
 धात्वर्थश्चाख्याता र्वद्वैतौ जनकत्वसंवेधेन तत्त्वैव
 वनेमान् कालो वच्छेद्यत्वेन सा एकत्वेन तद्वयमप्याह तम
 यमोतार्थे आश्रयतमात्वेतीति तस्याच एति अवेधभासिन
 सपरिकारहेतुविषयकप्रतिपत्त्यनुकूलव्यापेत (॥) का
 लीनसदेतुनी हयितप्रसंगसं गतिज्ञानजन्यमिति सासा
 प्रयोऽप्यसंज्ञेतुप्रयोऽप्यकार्यज्ञातीयका व्यजनकज्ञान
 विषयत्वविषयकज्ञानजन्यमिति सासा प्रकृत्यतदा
 भासातिरूपणविषयकमर्थेत्यादिश्रयाभिन्नोत्तराका
 लीनकृति साधनप्रकारकज्ञानानुक्तो लो व्यापारोऽर्थः
 त्ववर्तमानका लो वच्छेन्न कृतिमा नैको मणौ कारति
 द्वितीयाद्वयमर्थः ॥ २० ॥

अथ

तदुप

वसेदकं

जानाधिक

नभोभयामभनसादयानु

त्वाभास

त्वपदधर्मतातानसमान

रतिलविशिष्टपदपदवित्त

प्रकृतानुमिति

विशेषणतावच्छेदकधर्मक

विशेषणतावच्छेदकधर्मक

विशेषणतावच्छेदकधर्मक

विशेषणतावच्छेदकधर्मक

विशेषणतावच्छेदकधर्मक

विशेषणतावच्छेदकधर्मक

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 तद्विषयं विदित्वा पश्यन्नास्ति तद्वि-
 त्वापकः अकृतानुमितिः प्र-
 त्पद्यमानं तात्पर्यं स्यात्
 ननु भगवत्पदं पश्यन्नास्ति तद्वि-
 त्वापकः अकृतानुमितिः प्र-
 त्पद्यमानं तात्पर्यं स्यात्
 ननु भगवत्पदं पश्यन्नास्ति तद्वि-
 त्वापकः अकृतानुमितिः प्र-
 त्पद्यमानं तात्पर्यं स्यात्

वि ६०
 ॐ

ॐ

विविधभवनजन्मस्थेसंभंगदिलीलेविनि
 ताविधिधर्मजप्रातरदौकदीनेश्रुतिश्री
 सिविदीनेब्रह्मणीश्रीनिवासेममभवोपर
 स्मिन्शोमुखीभवर्तित्त्वा नमस्तस्मैब्रह्म
 पत्नीलयोद्गातेमहीब्रह्मप्रेगतोयस्यमेव
 नत्वनायते २

त्रिगुणयोगो योगात्पुनानागतं किं
 त्रितित्वविशिष्टपद्व्यवहितं
 त्रिगुणकः अकृतानुमित्यप्र
 त्वपदाधर्मगतानसमा
 नान्निमपाभावत्तद्व्यवहितं
 त्रिगुणसत्त्वं पद्व्यवहितं
 मातृधिकाणात्तन्माभावप्रति
 वक्षेदकं
 त्रिगुणव
 व्यापकं

यद्वा विनिविद
 यद्वा विनिविद
 यद्वा विनिविद

॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
यति त्वदिशि स पद्मवद्विज-
ल आपकः प्रकृतानुमिष्य प्र-
त्यय धर्मो नास्त्यसमा-
न्यो मयाभावस्तद्वद्विज-
लामासत्वं पद्मवद्विज-
मानाधिकारणस्येनाभावप्रति-
वक्षेदकं
तद्गुणव
आपक
त्वावि
दकं
सते

यद्वा हि त्वदि-
शः पद्मवद्विज-
लामासत्वं पद्मवद्विज-
मानाधिकारणस्येनाभावप्रति-
वक्षेदकं

ॐ

ॐ

यतिविविधस्य पदेष्वप्यवहितं
त्वत्पदः अकृतानुमिष्य
त्वत्पदं धर्मं तां सान्न सान्न
नाभ्योभयाभावस्तद्वत्त्वत्त्वत्
त्वाभासत्वं पदेष्वप्यवहितं
पानाधिकरणस्य ताभावे प्रसि
वत्त्वेदं कं पदेष्वप्यवहितं विषय
तद्वत्त्वत्त्वत्त्वत्त्वत्त्वत्त्वत्त्वत्
त्वापकविषयनाश

नानाविधपदप्रती
यमानानुमिष्य
यमानानुमिष्य

निष्ठा पदसिद्धि
संगत

①

मिष्ट कृष्णम्
मेष्ट कृष्णम्

॥

॥

जरा जैसौ नरे १ जरासः १ जराः १
 जरासं जरां जरासौ नरे जरासः २
 जरासा जराया जराभ्यां जराभिः ३
 जरासै जरायै जराभ्यां जराभ्याः ४
 जरासः जरायाः जराभ्यां जराभ्यः ५
 जरासः जरायाः जरासोः जरायोः जरा
 मां जराणाम् ६ जरासि जरायाम्
 जरासोः जरायोः जरासु ७
 देजरे देजरासौ देजरी देजरासु देजराः

लघुर्मेनः सञ्जनसंगिसंगाकरोति दुःसाध्य
मलसुसाध्यं दुष्याप्रयाशंभुशितोत्थिष्ट
यिपीलिकांनुवति चंद्रविंशम् ॥ १ ॥ श्री

यतिविविधस्य दूषणवद्विज्ञान-
 त्वव्यापकः अकृतानुमित्यप्र-
 त्ययद्वयधर्मतागतसमान-
 नान्योभयामावत्तादृशवत्कृत-
 त्वामासत्वं प्रदूषणवद्विज्ञेय-
 मानाधिकरणत्वंतामावप्रति-
 वक्षेदकंप्रदूषणवद्विज्ञविषय-
 तद्दूषणवद्विज्ञविषयशब्दत्वंस-
 व्यापकं
 न्यावि-
 दकं
 वदे

[illegible]

ਦਾ ਰਕਹਿਹੇ ਤਹੇ ਸਭਾਇ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੇ ॥
ਪਾਸਿ ਲਭ ਲਭੇ ਉਠਿ ਗਇ ਬਰੇ ॥ ਖਨ ਮਾਸਿ ॥

ਤਿਥੇ ਪਨ ਨਹਿ ਯਾਯਹ ਸੂਰਤਿ ॥
ਗੇ ਬਸਿਹੇ ਇਮ ਨਿਰਮਲ ॥
ਰਿਕਿਨ ਸਕੈ ਏਨਿ ਲੇਹੁ ਸਬੰਤ ॥
ਮਾਨਿ ਮਿਲੇ ਤਬ ਹੋਇ ਸਿ ॥

ਲਿਕ ਦਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਿਰੇ ॥
ਉਨ ਕਮਲ ਗਇ ਰੇ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

4
ਦੇਹਸੀਅਸਿਤਕੀ॥ ੬॥ **ਲਖਿੰਦਾ** ਬੈਨਾਮੀ
ਰੋਹੀਸੁਹਾਗਦੇਉਲੋਚਨੁਰੰਗਕੀਕਿ
ਏਰੇਲਲਸੁਬੰਨਅਰਚਾਲਗਜਰਾਨਾ
ਮਾਨੁਕਰੰਜਨਮੇਰੰਗਾਏਕਦਲੀਏ
ਕੋਮਨੰਗਰੰਸਪਾਇਨੋਪਾਇਮੇਰੇਪਾ
ਕਰੰਗਪਗਈਛਾਇਜਾਨਕੀਰ
ਕੋਮਾਰਿਕੁਈਤੇਈਬੰਧਟੇਲ

ਮਮਨ
ਕੇਖ
ਈਰ
ਪਾ

ਪਾਸਾਗਲੀਯਿਦੁਕਰੰਗ
ਕੀਰੋ

ਮਨੁ ਨੈਨਦਏ ॥ ਭਗਆਇਗੇਪੁਤਾ
ਕੀਕਟੀਪਗਸੰਹਰਏ ॥ ੫ ॥ **ਸਥਿਤੁ**
ਈਗਏਉਠੇਰਾਈਸਾਰੀਬੀਰਹਿਸੁਨਾ
ਪਾਨੁਅੰਤਰੀਪਾਇਉਤਵਾਰਸੁਕੁਸਾ
ਭੀਬੋਲਿਕੇਉਗਜਲੈਗਯੋਬਸਿਤ
੬ ॥ ਰੇਧਰੇਕੋਸੁਪੁਰਾਚੀਨਿਰੇਮਾਨੇ
ਸਾਸੁਰਾਨੰਤਰੀਯਦੇਖਜਤੀਨੀ
ਰੇਰਾਪੁਰੀਬੀਭਿਰਦੇਖੀਭਾਏ

ਹਥਿਪਿਸੀ। ਮਰਾਵਨਹੀਰਾਂਮਰੇ।
ਭਾਤੁਸੁਖੀਅਤਿਉਦਘੀਮਥਾਮਰੇ।
ਅਸੇਰਗਾ। ਯੇਜਾਤੁਸੁਖੀਮਰੇ।
ਮਥਾਗਾ। ਗਜਨਰਸੁਖੀਮਰੇ।
ਲੇਨਤਉਰੀ। ॥ ਸੁਫਲਾ ॥ ੨੧ ॥
ਰਾਂਮਫਿਰਬਨਤੇਪਰੇਸਿੰ ॥ ੨੨ ॥
ਵਨਅਧਿਨੁਰੀਗਾਨੀਉਪਰ।
ਅਚੇਰੀਗਾਏ। ਸਿੰ ॥ ੨੩ ॥

ਬਿਰਛਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾਸ ਤਨ ਕੁਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੬
ਦੀਪਕ ਰੰਗ ਨਾਗ ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਨ
ਯਾਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਸਭ ਲਗਨ ਗਾਇ ॥
ਲਗਾਉ ਦਾਨੁ ਨਿਰਕੰਕਰ ਪੁਸ਼ਟ ਮੰਗ ਪ੍ਰਧਾਨਿ
ਕਵਿਸ ਮਾਣੀ ॥ ੧੪੩ ॥ ਭਿਤ੍ਰ ਸੀਹ ਨੁਮਾਨ

ਕਵਿ ਪ੍ਰਗਟ

॥ ੧੪ ॥ ਭਿਤ੍ਰ ਸੀਹ ਨੁਮਾਨ
ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਯਾਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟ

ਗੁਰੂਗਾਨੀ ਗਾਥਾ ਦੇਹਗਾਨੀ ਏਕੁ
 ਨਗਰੀ ਬੁਰਾਸਾਸਾਇਆ ਤਿਨਾਇਕੁ
 ਪੋਥੀ ਲਖੀਧੀ ਤਲਗਾਇਆ ॥ १ ॥

ननु सापेक्षी प्रतीतिरप्यस्य नानात्वं हि
 इति त्वविशिष्टपदूपावच्छिन्न
 त्वव्यापकः प्रकृतानुमितिप्र
 त्वपदधर्मी ता शान्त समा
 नलोभपाभावसाक्षात्कार
 त्वाभासत्वं पदूपावच्छिन्न
 मानाधिकारणात् तं ताभावे प्रति
 वक्षेदकं पदूपावच्छिन्नविषय
 तदूपावच्छिन्नविषयशून्यत्वं स
 व्यापकविषयताशून्यत्वं स्वावच्छि
 न्नाविषयकप्रतीतिविषयतावच्छे
 दकं यत् अनुमितिप्रतिबंधकता
 वच्छेदकविषयितानिरूपकता वच्छे
 दकं तदवच्छिन्नविषयकप्रतीतिवि
 षयप्रतावच्छेदकं यत्सं तदवच्छिन्न
 विषयकत्वं विशिष्टांतराद्यदित्यत्र
 पदूपावच्छिन्नविशिष्टनिश्चयविशिष्ट
 पदूपावच्छिन्नविषयकत्वविशिष्ट
 निश्चयत्वं अनुमितिप्रतिबंधकतान
 तिरित्येव तदूपावच्छिन्नतदूपाव
 च्छिन्नेतत्तद्वित्वावच्छिन्नविषयताश
 त्वं विशिष्टदयाघटितत्वम्

①

अदिषपकत्वेन ज्ञानस्यानुमितिर्विधेयकत्वं
 तत्त्वमित्यत्र यद्विषयकत्वशब्दोत्तरत्वं
 तीयाया अवच्छेदकत्वमवच्छिन्नत्वं
 वार्थः ज्ञानशब्दोत्तरवद्व्यापित्वं
 मर्थः तत्र ज्ञानशब्दार्थस्य धर्म्यर्थे
 निरूपितत्वसंबन्धेनात्वयः तस्यैव
 पसंबन्धेन तृतीयाप्रकृत्यर्थे अनुमि
 तिप्रातिवंधकताशब्दार्थतृतीयायै
 निरूपितत्वसंबन्धेन तस्यैव प्रकृत्यर्थे
 त्वैव पसंबन्धेन तस्याच ज्ञाननि
 रूपादिषपकत्वं प्रकृतानुमितिर्वि
 धकतावच्छेदकतत्त्वमिति तस्मिन्

2

अदिषपकत्वेन
 तत्त्वमित्यत्र
 तीयाया अवच्छेदकत्वमवच्छिन्नत्वं
 वार्थः ज्ञानशब्दोत्तरवद्व्यापित्वं
 मर्थः तत्र ज्ञानशब्दार्थस्य धर्म्यर्थे
 निरूपितत्वसंबन्धेनात्वयः तस्यैव
 पसंबन्धेन तृतीयाप्रकृत्यर्थे अनुमि
 तिप्रातिवंधकताशब्दार्थतृतीयायै
 निरूपितत्वसंबन्धेन तस्यैव प्रकृत्यर्थे
 त्वैव पसंबन्धेन तस्याच ज्ञाननि
 रूपादिषपकत्वं प्रकृतानुमितिर्वि
 धकतावच्छेदकतत्त्वमिति तस्मिन्

ज्ञानाकरणकं ज्ञानं प्रत्यक्षमित्यस्यानिदिध्यासनजन्य
तत्त्वसाक्षारेऽव्याप्तिवारणाय ज्ञानत्वघटितधर्मा
वाहेन कारणकत्वाभावः ॥ स्ववाच्यरेकद्वयघटितप
दवाच्यत्वं लक्षितलक्षण

प्रत्येकज्ञान-वृत्तिधर्मा-धना-वाहेन-पक्षी-प्रिक-त्वं-व्याप्त्य-वृत्ति-धर्मत्व-प्रः
प्रतिपक्षसमानाधिकरणयदुपाविरीक्षसमानाधिकरणसंताभावप्रतियोगितावच्छेदकतापक्षी
प्रत्युद्योगितावच्छेदकपक्षीयुतं दुपावाहेनानुयोगिताकपक्षीप्रिकापाविषयतातादृशावि
प्रयताश्रयप्रतीतिविषययदुतं दुपावाहेनसामानाधिकरणव्याप्तिरिति नुप्रमत्यासपक्षी
परिष्कारेगुरुभूतसदपक्षीयमित्यतएवलापवमित्यतआहदिनीयपक्षीकएहेनवोत
साध्यतावच्छेदकसंवावाहेनत्वंनामसाध्यतावच्छेदकसंवाधतापक्षीस्यानुयोगितावच्छे
दकधर्माविरीक्षावाहेनत्वंएवसाध्यतावच्छेदकधर्मावाहेनत्वमाप

प्रकृतानुविधेयतावच्छेदकतायदुपावाहेनानुयोगितावच्छेदकता
नानुयोगिताक हेतुमालिखाभावप्रतितावच्छेदकता
त्वावाहेनपक्षीसिसेवावाहेनानुयोगितावच्छेदकताकप्रति
योगिताकोन्योन्याभाववत्तायतावच्छेदकावाहेन
सामानाधिकरणव्याप्तिः

यदुपावाहेनप्रतियोगितायांहेतुमालिखाभावप्रतियोगि
ताभेदानिवेशे धूमवान्यहेरित्यत्रैवातिव्याप्तिसंभवे सम
वायेनघटवान्पटादितियर्प्यतानुधावनंयर्थ कालि
कसंवाधवाहेनधूमत्वावाहेनप्रतियोगितायां हेतु
मालिखाभावीयसंयोगसंवाधवाहेनधूमत्वावाहेनप्र
तियोगितायाभेदसत्वात् कालिकसंवाधवाहेनधूम
त्वावाहेनप्रतियोगिताकाभावस्यप्रतियोगि वैष्पथि
करण्याभावेनतदीयप्रतियोगिताभेदभावस्याकिंत्वि
त्कारत्वात् नचकंजमग्नस्यकालोपाधित्वानंभीकार
पक्षीकालिकसंवाधवाहेनधूमत्वावाहेनप्रतियो
गिताकाभावस्यापिप्रतियोगिआधिकरणत्वेनतदीय
प्रतियोगिताभेदस्यासत्त्वानातिव्याप्तिरीतिवाच्यं स्वरूप
संवाधवाहेनधूमत्वावाहेनप्रतियोगितायांनिराताभा
वप्रतियोगिताभेदस्यासत्त्वत्वात् हातेचेलव्याधिकरण
वाहेनत्वस्यापियदुपावाहेनप्रतियोगितायां
तात्वात्

आधिकरणसंताभावाप्रतियोगिताध्य
करणव्याप्तिरिति पूर्वलक्षणं ॥

वप्रतियोगितानवच्छेदकवहीतरावृत्तिध
ननाधिकरणवाप्रीतिपरामर्शित्वादिमा
मितिः हेतुमालिखाभावप्रतियोगितानवव
एतन्मग्नस्यकालोपाधित्वानंभीकार

नान्यथा विचार्य
 कालिग वाक्य प्रकारात्पानसमाख्या
 मीमांसकैरुक्तानि सन्ति

मेय्या व्यावर्तमानत्वात् ब्रह्मसत् अनुमानत्वात्
 तत्ते कत्वं सर्वशब्दार्थः उद्देशतावच्छेदकस्य व्यापिका विधेयस्य
 व्याप्यपक्षेति तादृशपक्षेति प्रतियोगी धर्मवत्त्वं अशेषत्वं उद्देश्य
 कसमानाधिकरणभेदप्रतियोगीत्वं अनेकत्वं सर्वधेयत्वं तदुद्देश्य
 प्रतियोगी भवति साधुः न सर्वे आकाशाः शब्दवन्तः इति धर्मवदेन घटादिगतं तत्
 साधकं

यद्दुर्मीवाहिन्या विशेषवाहेतुमानीषाभावप्रतियोगिता न
 वच्छेदकत्वप्रकारकज्ञानं तद्दुर्मीवाहिन्या वच्छेदकता
 का विधेयता कानुमितिं प्राप्तिं कारणं
 अथ

५ स्वप्रतियोगीवृत्तिचखतामानाधिकरणोभयसंबंधेन भेद
 विशीलं यद्यत् तदस्यत्वं एकव्यतिचिं आकाशत्वं न जानी
 त्वपदेनाकाशभेदः
 तज्जातिवद्विन्नप्रतियोगिताका न्योव्याभावसमानाधिकरणत्वे सती तज्जाति
 समानाधिकरणत्वं तावदप्रतियोगीविवसति तत्समानाधिकरणत्वं संकरः
 जानी

अस्मिन्मन्त्रेति परः प्रथमपक्षः
 अस्मिन्मन्त्रेति परः लह
 परकत्वमिति प्रथमपक्षः
 मोक्तव्यमिति वार्तिकार्थः
 निमित्तानाधिकरणत्वे निमित्तीत्य
 दधत्तं यद्यत्तद्विन्नत्वं समानप
 दत्वम् तेन तन्मन्त्रमस्पर्शनत्वा
 इत्यादौ न तत्त्वम्

मानीषा विचार्य कालिग वाक्य प्रकारात्पानसमाख्या मीमांसकैरुक्तानि सन्ति

पञ्चतिभवतीत्यत्राविलीयतुकुलेका अमरानिभावनाभिजेका अर्थिकभावानुकूलाभावनेति
 बोधः
 विशेष्यसंबन्धत्वे सति व्यावर्तकत्वं उपलक्षणत्वं

निवेतव्यं वाच्यं च भवति

यादिष्यते त्वेति ननु

इदोवाच मानं इदं वाक्यं तादृशं वाच्यं च भवति

हेतुकस्य लेखान्ताभावविशिष्टदोषाः

इदोवाचिभाववान् इत्याकारकतापक्षान्

निवृत्तपक्षिष्यकत्वं वक्ष्यमाणं विशिष्टं

विषयकत्वं प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकता

नतिरिक्तवति भवति कथं प्रकृतानुमितिलु

इदोवाचि नानिन्ताकारिका तन्निष्ठाया प्रति

बध्यता तादृशप्रतिबध्यता निरूपिताया प्र

तिबंधकता इदोवाचि भाववान् इत्याकारवा

धक्षान निष्ठा तदतिरिक्तं यद्वा न शरः परद

त्याकारकं उदासीनत्वात् तत्र वक्ष्यमाणं विशि

ष्टद्वयविषयकत्वस्यावतिव्यात् बोध्यं ज्ञाननि

ष्ठं निष्ठं यदिष्यकत्वं प्रकृतानुमितिप्रतिबं

धकतानतिरिक्तवति भवतीति । लक्षणा मन्त्र

यः ॥ अत्र यदिष्यकत्वेनेत्यस्यादृशविशिष्टवि

षयकत्वेनेत्यर्थः कर्तव्यः अन्यथा शुद्धद्वयदि

विषयकज्ञानमादाया संभवः कथं इदं व

क्षितानित्यत्र इदोवाचि भाववान् इत्याकारक

ज्ञाननिष्ठं यद्वा वक्ष्यमाणं वक्ष्यमाणं विषयकत्वं

तस्य विशिष्टं शुद्धत्वातिरिच्यते इति न्या

येन प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकतातिरिक्त

शुद्धद्वयदि विषयकज्ञाने सत्वेन प्रकृता

नुमितिप्रतिबंधतानतिरिक्तवति न भव

ति इत्यसंभवः ॥ स्वरूपसंबन्धो वक्ष्यमाण

स्वीकारे एकदेशेऽतिव्याप्तिः कथं इदोवाचि

भाववान् इत्याकारकज्ञाननिष्ठं वक्ष्यमाण

विशिष्टविषयकत्वमपि प्रकृतानुमितिप्र

तिबंधकतावच्छेदकं भवत्येव तस्य कथं

प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वमिति

को प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदक

कोटिप्रविष्टा नामपि प्रकृतानुमितिप्रतिबं

धकतावच्छेदकत्वमिति नियमात् वक्ष्यमाण

विषयकत्वस्यापि प्रकृतानुमितिप्रति

बंधकतावच्छेदककोटिप्रविष्टत्वेन तस्या

पि प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदक

त्वमस्तमेव तथा च तथा च ज्ञाननिष्ठ

वक्ष्यमाणविषयकत्वमपि प्रकृतानुमि

तिप्रतिबंधकतावच्छेदकं भवत्येव त

वक्ष्यमाणस्यैकदेशेऽप्यतीत्यति

पर्याप्तिनिवेशेन पूर्वोक्त्येवासा

तः यदिष्यते नेत्यस्यादृश

1777

7

1777

8

सिद्धि
 सिद्धि
 सिद्धि
 सिद्धि
 सिद्धि
 सिद्धि
 सिद्धि
 सिद्धि

गुरुसविधेयपापमापववदनामिला
 धिणीनयने जंज (चंक्रममाए) चं
 जनानिपुनंति (स्फुटतः)
 वटवृक्षोमहानत्रमार्गमावृत्त्यतिवृ
 ति अत्रसंबोधनं वक्तुमवापि ब्रह्म
 णोवपः २ तार्किकाघटपटेतिरटेपुःशा
 दिकाः (वक्कठेतिपठेपुः मादृशोस्तुसत
 तंभजनीपौरासचंद्रचरणौकमनीयो॥३॥
 उपरुतवदुतत्रकिमुच्यतां सुजनताप्रयिता
 भवतापरं विदधदीदृशमेवतदासवि सुवि
 तमावचिरंशदंशतम् ४५ उपकारपदस्य
 अपकारेलक्षण अपकारित्वमपि मया
 कटुवचनं प्रयुज्यते मम एतादृशंसाधुत्वं
 इतिपत्तिता ध्वनितम्

७

श्री गहले श्री

विवेक

उत्पद्यते तदारंभकसंयोग
व आरंभकसंयोगप्रतिद्वि
॥ भूताक्रिया तत आरंभकसं
नंदिविभागो घटश्च तेन आरंभ
नशक्तो घटः शक्तो घटः
शः तत्र आरंभकसंयोगप्रतिद्वि वि
भागघटौ एकास्मिन् दले ततो द्विती
य दले ह्योत्पत्त्या रंभकसंयोगनाशो
ततो घटनासक्तत्र तृतीय दले तिष्ठं
सं प्रयोगी रूपं भवति ॥ = पूर्व पूर्वपु
स्थिति विरुद्धं न च म. व. र्णध्वं स. ज्ञानप. ति.
व. क. ता. व. मा. त्र. प. दा. धी. य. स्थि. आं. व्या. पा.

10

स. ग.

तेत्या
ताघृत
ताप्यंति
प्रोक्तो
रित्यो
पतिनि
रात
म्या
तदुदाहर

सी. गाहते आवा

निरूपितेत्यादिविशेषा
मानोद्युतएवप्राप्तं
त नाप्यंगिभूतः निरु
मात्रोक्तोद्युतपदुक्ति
श्रुतित्यादेर्निषेधस्य
प्रातिपत्तिनिरूपितां
वारणरूपनिधेयस्य
साम्यायपद्वयोप
चैतदुदाहरणव्याख्य

नासाध्येनहेतोरेकाधिकरण्येव्याप्तिरुच्यते तिसाधयिषया
श्रुत्यासिद्धिर्ननतिष्ठति सपदास्तत्रवृत्तित्वज्ञानादनमिति
भवेत् अनेकांतोविरुद्धस्यासिद्धः प्रतिपत्तितः कालात्यया
पदिष्टश्चेत्त्वाभासश्चपंचधा प्रायः साधारणस्तु स्याद
साधारणकोपरः तथेवानुपसंहारी त्रिधानेकांतिकोभवेत्
यः सपदेविपदेचभवेत्साधारणस्तु सः यस्तूमयस्माध्या
वृत्तः सत्वसाधारणोमतः तथेवानुपसंहारी केवलान्वयि
पदाकः यः साध्यवतिनेवातिसविरुद्धउदाहृतः आश्र
यासिद्धिराद्यास्यात्त्वरूपासिद्धिरप्यप्यव्याप्यत्वासिद्धि
रपरास्यादसिद्धिरतान्निधा पदासिद्धिर्नपदोभवेत्
तिमयोगिरिः हृदोद्व्यंभूमवत्वादनासिद्धिरप्यपराव्या

टी. गाहते

निरूपितेत्यादिवि
मानो घृत एव प्रा
त नाप्यंति भूत
मात्रोक्तो शुद्धाप
श्रुतित्यादे निरु
प्रातिपति निरु
वारण रूपनि
साम्प्रदायक
चैतदुदाहरण

प्यत्वा सिद्धि एषानील धूनादिकं भवेत् विरुद्धयोः परामशो
हेत्वोः सत्प्रतिपक्षता साध्यशब्दो मन्त्रपक्षेस्त्वसौ बाध उ
दाहृतः इत्युत्तमानपरिच्छेदः ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्य
तो गवयादिकं सादृश्यधीर्गविदीनां मास्यात्सा करणं मत्ता
वाक्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्न्यायारुच्यते गवयादिप
दानां नुशक्तिधीरुपमाफलम् इत्युत्तमानपरिच्छेदः
पदसंगानं नुक्तरणं द्वारेतन्नपदार्थधीः शब्दबोधः फलंत
त्रेशक्तिधीः सहकारिणी लक्षणाशक्त्यसंबंधज्ञात्य
प्यज्ञानमिष्यते

12

राम
४

सी. गाहने आवा

४
का

निरूपितेत्यादिविशेषा
मानो घृतएवप्राप्तं
त नाप्यंगिभूतः निरु
मात्रोक्तो शुद्धापदुक्ति
शुक्तित्यादे निषेधस्य
प्रातिपत्ति निरूपितां
कारणरूपनिधेयस्य
साम्यायपदवोप
चैतदुदाहरणव्याख्य

तांमतम् विषयेन्द्रियसंवेगे व्यापारः सोपिषाद्भूयः इत्यग्रहस्तुलं
योगात्संयुक्तसमवायतः। इत्येष्टुसमवेतानगम तस्यातसम
वायतः तत्रापिसमवेतानां शब्दस्यसमवायतः तद्वृत्तीनां सा
मवेतसमवायेननुग्रहः। विशेषणतयातद्वद्भावात्तोग्रहोम
वेत् यदिस्यादुपलभ्येते त्वेवंपत्रप्रसज्यते प्रत्यक्षंस्वसंवाप
स्यविशेषणतयाभवेत् अलौकिकस्त्व्यापारात्रिविधः परि
कीर्तितः सामान्यतस्तत्त्वज्ञानलक्षणायोगजज्ञप्येति आ
सति एष्वपराणांतु सामान्यज्ञानमिष्यते विषयी यस्यतस्ये
व व्यापारेज्ञानलक्षणाः योगजोद्विविधः प्रोक्तो युक्तपुंजान
भेदतः युक्तस्यसर्वदाभानंचित्तासहकृतोपाः इतिप्रत्यक्षम्
व्यापारस्तुपरामर्शः करणं व्याप्तिर्धर्मवेत् अनुमायांज्ञाय
मानंलिङ्गंतुकरणंनहि अनागतादिलिङ्गेनतस्यादनुमितिस
दा व्याप्यस्यपक्षवृत्तिधीः परामर्शउच्यते व्याप्तिः साध्यवदन्य
मिन्नसंबंधउदाहृतः अप्यवाहेतुमन्निष्कविरहाप्रतियोगि।

राम
४

टी. गाहते २

निरूपितेत्यादिवि
मानो घृत एव प्रा
त नाप्यंति भूतः
मात्रोक्तो शुद्धा प
शु रित्यादे निष्प
प्रतिपत्ति निरूपि
कारण रूप निधि
साम्याप्यपहृये
चेतदुदाहरणाय

प्रवृत्त्यां पनु मे यो यं रथात्वे वसाराथेः अहंकारस्याप्रयोयं मनो
मात्रस्य गोचरः विभुर्बुध्यादिगुणवानुद्धिस्तु द्विविधामता ।
अनुभूतिस्मृतिश्च स्यादनुभूतिश्चतुर्विधा प्रत्यक्षमप्यनु
सितिल्लयो पमिति शब्दजे प्राणजादि प्रमे देन प्रत्यक्षांषड
विधं मतम् प्राणस्य गोचरो गंधो गंधात्वादिरपि स्मृतः तथा
रसो रसज्ञायास्तथाशब्दोऽपि च श्रुतेः उद्भूत रूपं न पतत्यगो
चरो द्रव्यापितद्वेत्त हृत्पत्क संज्ये विभागा संयोगा परा पत्वस्ति
हृदवत्वं परिमाणं पुनरुक्तं क्रियाजातियोग्यवृत्तिः समवायश्च
तादृशः गृह्णाति चक्रुः संबंधादा लोकोद्भूत रूपयोः उद्भूत
स्य शब्दो द्रव्ये गोचरः सोऽपि च त्वचः रूपान्यच्च चक्षुषोऽपि गोचरं
पमत्रा पिकारणम् द्रव्याध्यक्षे त्वचो योगो मतस्तान्ता नकार
ताम् मनो ग्राहं सुखं दुःखमिदं द्वेषो मतिः कृतिः शानं प्रणिर्वि
कल्प्याव्यम् तदतीं द्विपमिष्यते महत्वं पद्विधे हेतुगिं द्विपंकर ।

नि

ही. गाहते आवा

निरूपितेत्यादिविशेषा
मानो घृतएवप्राप्तं
त नाप्यंतिभूतः निरु
मात्रोक्तोऽप्युद्धापनुक्ति
श्रुतित्यादे निषेधस्य
प्रतिपत्ति निरूपितां
कारणरूपनिधेयस्य
साम्याप्यपह्नवोप
चैतदुदाहरणव्याख्य

अपाकजोऽस्यनुष्माशीतस्पर्शस्तुपक्वनेमनः तिर्यग्गाम
नमानेष्टः श्रेयः स्पर्शादितिङ्गकः पूर्वजनित्यताद्युक्तं
देहव्यापित्वगिंदिपेम् आकाशस्यतु वि श्रेयः शब्दोवे
शेषिकीगुणः इंदियंतुभवेच्चोत्रमेकः सन्नप्युपाधि
तः जन्यान्नांजनकः कालोत्तगतामाश्रयोमतेः च
रापरत्वधहितुः दानादिः स्यादुपाधितः दूरान्तिकादि
धीहेतुरेका निरुत्यादिगुच्यते पाधिभेदादेकापि प्रा
व्यादिव्यपदे प्राभाक् दूरत्वमंतिकत्वं च देशिकपरत्व
मपरत्वं चोध्यम् आत्मेन्द्रियाद्यधिष्ठाताकराणि हि सक
र्तकं शरीरेषु न चैतन्यं मतेषु व्यभिचारतः तथा त्वंचे
न्द्रियाणामुपधातिकर्ष्यस्मृतिः मनोपिततप्याज्ञानाद्य
नैदांतदाभवेत् धर्माधर्माश्रयोऽध्यक्षो विशेषगुण

15

नि

योगतः

पुन

टी. गा

निरूपितेत्या
मानो घृतए
त नाप्यंगि
मात्रोक्तोशु
श्रुतित्यादे
प्रतिपति नि
वारणरूप
साम्प्रदाय
चैतदुदाह

द्व

तत्रादितिर्गंधहेतुर्नानारूपवतीमता षड्विधस्तुरसस्त
त्रगंधस्तुद्विविधोमतः स्पर्शस्तस्यास्तुविशेषोह्यनु
स्माशीतपाकजः अनित्यानित्याचस्ताद्वेधानि।
त्पास्यादण्डलक्षणा अनित्यानुतदन्यास्यास्तेवा
वपवयोनिनी साचत्रिधाभवेदेहमिंद्रियविषयस्त
या योनिजादिभवेदेहमिंद्रियं प्राणलक्षणां विषयो
एकादिसुब्रह्मांडातउदाहृतः वर्णः शुक्लो रसस्पर्श
जलेमधुरशीतलोस्तेहस्तनद्रवत्वंतुसांतिहिज्जमुदा
हृतम् नित्यतादिप्रथमवत कितुदेहमयोनिजम् इंदि
यंरसनंलिंधुहिमादिर्विषयोमतः स्पर्शउष्मस्तेजस्तु
स्याद्रूपंशुक्लभास्वर् इंद्रियंनयनंवह्निस्वर्णादिर्विष

विषयः

वर्णन

राम

म

१८

तिपर

टी.

निरूपितेत्यादिविशेषणमुपान्तम तत्र हि पुद्गलवत्तं कितवं प्रतियुद्धे घृतत्वाभावो निर्ज्ञातोऽपि कीर्त्य-
मानो घृतत्वप्राप्त्यर्थं न तु युद्धे इत्युपहासार्थं न तु पुद्गलभेदप्रत्येकं गतस्यास्तदुपन्यासं विनापि सिद्धत्वा-
त् नाप्यंगिभूतः निर्ज्ञातत्वे तदुपायानपेक्षणात् इति तद्वारणम् अभेदप्रतिपत्तिर्न निरूपितांगित्व-
मात्रोक्तोऽप्युद्वापत्तुतिहेत्वपत्तुतिपर्यन्तापत्तुतिके तवापत्तुसिद्धव्याप्तिः तत्र सर्वत्र नायं सुधां-
शुरित्यादेर्निषेधस्य व्योभांगं गतसरोरुहाभेदप्रतिपत्त्यर्थत्वेन तदंगतयांगित्वाभावात् अभेद-
प्रतिपत्तिर्निरूपितांगत्वमात्रोक्तौ च भ्रान्तापत्तुतिहेत्वापत्तुतिरव्याप्तिः - तयोर्भेदप्रतिपत्तिः कानि
कारणरूपनिधेयस्य प्राधान्येनाभेदप्रतिपत्त्यंगत्वाभावात् अतस्तद्व्यतिरिक्तत्वनिवशः तदाहुः
साम्यायपत्तुचोपपन्नसाविज्ञेयात्वपत्तुतिः अपत्तुवीयसादृश्यं यस्मिन्नेषात्त्वपत्तुतिरिति सर्व-
त्रैतदुदाहरणव्याख्यानावसरे व्यक्तीभविष्यति इति न प्रपञ्चितम्

राम

18
रूपसादृश्यात् भ्रांतिः अलिङ्ग्यः सोऽपि शुकोऽपि भ्रांतिनिबन्धनरति भ्रांतिप्रसक्त इत्यर्थः जीव
नेति जीवनं जलं प्राणसंयोगश्च जी-अथवा जीव्यतेऽनेनेति जीवनं धनं ताम्ना अभोमुखा विनीता
श्च उन्नता उर्ध्वमुखा उद्धताश्च पटीयंत्रमेकरज्जुसंबन्धघटमालारूपं भाषायां रहट इति असिद्धः अ
प्रसिद्धे रिति पटीयंत्रसंबन्धिनोऽन्येष्वकनिष्ठत्वयोः घटोऽप्रसिद्धेरिति भावः इति स्मरति भ्रांतिः
संदेहप्रकर्षणम् अथापत्तुतिः तत्र तावदभेदप्रतिपत्ति निरूपितं गां गित्वा व्यतरवान्निषेधो
पत्तुतिरित्यपत्तुति सामान्यलक्षणम् निषेधश्च तत्रादिसत्त्वे वाच्यः क्वचित्तु तदभावात् कैतवा
दिपदैः परमतत्त्वोपन्यासादिभिश्च व्यंग्यः तथा च क्वचिदभेदप्रतिपत्ति समानाधिकारः क्वचिन्व्यभि
करण इति विवेकः एवमभेदः क्वचिदाशेष्यमाणाः क्वचित्तु स्वाभाविक एव तत्प्रतिपत्तिरपि क्वचिद्यं
तथा प्राप्सस्तु वाच्यत्वमिवेति बोध्यम् निषेधोऽपत्तुतिरित्येतावदुक्तौ न घृतमेतत् किं तद्वर्तते
नेति शिरोऽंशः इति प्रविधनिषेधानुवादं रूपे प्रविधेधालंकारे इति व्याप्तिः अतोभेदप्रतिपत्ति

टी. गाहने आकलयति स्मरतीति यावत् सा दृश्यानि वक्ष्यमाने रिति चमत्कारित्वोपलक्षकम् ननु तस्यापि
 स्वातंत्र्येण प्रवेशः सा दृश्यमूलकानामपि स्मृत्यादीनां चमत्कारित्वेऽलंकारतयाऽनिवार्यत्वात् चम
 त्कारैकजीवत्वानुत्पत्त्याः अचमत्कारित्वे तेनैव वारणमिति व्यर्थं सा दृश्यहेतुकत्वविशेषणं न चैतदेवो
 पादीयतां ननु चमत्कारित्वविशेषणमिति वाच्यम् उदाहृतेषु सा दृश्यमूलकस्मृत्यादिष्विति प्रसंगवार
 णयावश्यकत्वादिति संक्षेपः दिव्यानामिति प्राथम्यजलक्रीडां प्रस्तावे प्रस्तावेऽप्यमिदम् शौरिः श्रीरु नार्त्त
 स्मः जलादुत्तरंती निर्गच्छन्ती त्रिषन्निव त्रिषसदृशी कांचित्पुरस्तादग्रे उद्दीप्त्य जलनिधिमंथनस्यास्मा
 र्भवति स्मृतवान् आधीनार्थं कार्मणिष्वस्ती किंभूतां दिवि भवादि व्यास्तां देवानामपि सौंदर्यातिश
 येन कृतविस्मयाम् स्फुरन्तारविंदेन कमलेन चारुः रमणीयौ हस्तौ यस्य स्तथाभूतां तस्या चैवं
 विधायिका सदृशलक्ष्मी स्मरणात् तत्संबन्धि जलनिधिमंथनस्य स्मरणमिति भावः अत्र त्रि
 यमिदं सुपमाया स्मृत्यात्वात् नूतयो रंगं गित्व लक्षणाशंकरः पलाशेति वाक्त्रिमलौहित्यमिदं

राम

१८

वधिकरणानेकत्वप्रयुक्तः यमः प्रतिमहीभूतां हुतवहोसितन्नीवृतां सतां खलु यधि छिरे धनप
तिर्धनार्कैस्त्रिणां गृहं शरणमिदं तां कलिशकोटिमिर्नित्तत्त्वमेक इह भूतले बहुविधो विधात्रा
कृतः इत्यादौ संबंधिभेदप्रयुक्तश्चोत्तरेवोदुष्यः इत्युत्तरेव प्रकरणम् अथ ज्ञानप्राधान्यसा
भ्यां तस्मत्प्रीदीनलंकारान् लक्षयति स्यादिति स्मृतिभ्रांति संदेहैर्व्यवहृत्य तया हेतुभूतैस्तत्
संज्ञा संज्ञितमित्यर्थः अलंकृतित्रयं व्यवहारविषयः स्यादित्योजना एवं च स्मृतिभ्रांति
संदेहत्वातित्रीति लक्षणा नि तत्र स्मृतित्वं तावत्स्मरामीत्यनुभवसाक्षिको जातिविशे
षः भ्रांतित्वं विशेष्यावृत्तिप्रकारकज्ञानत्वं संदेहत्वं निश्चयभिन्नत्वे सति संभावनाभि
न्नज्ञानत्वं पाणिभाषिकस्मृतिभ्रांत्यादिवा रागयसत्पतं उत्प्रेक्षावा रागयसंभावनाभिन्ना
त्वेति च माकारित्वं पुनरविलालंकारसाधारणं लक्षणात्रये निवेशनीयम् तेन सप्रदर्शितं
स्मृतौ इदं रजतमिति भ्रांता जयं स्यात्पुः पुरुषो वेति संशये च नातिप्रसंगादिति प्रथमः ००

स.

१

अव्ययसमर्थेन सहसमस्यते सोऽव्ययीभावः प्रथमानिर्दिष्टं समास उपसर्जनं न स
मासशास्त्रे प्रथमातिर्दिष्टं मुपसर्जनं संज्ञं स्यात् उपसर्जनं पूर्वम् समासेऽ
पसर्जनं प्राक् प्रयोज्यम् एकविभक्तिश्चापूर्वनिपाते विग्रहेऽप्यन्यतविभ
क्तिस्तदुपसर्जनं स्यात् ननु तस्य पूर्वनिपातः गोत्रिप्रोक्तपसर्जनस्य उपसर्ज
नं प्रोगोशब्दस्त्रीप्रत्ययात्तच्च तदंतस्य प्रातिपदिकस्य ह्रस्वः स्यात् अव्ययी
भावश्चेदव्ययत्वम् ताव्ययीभावादतोमत्वपंचम्याः अदन्तादव्ययीभावात्
मुपोननुक्तस्य पंचमी विनाऽन्मादेशः दिशोर्मध्यमदिशम् अपदिशेन ।
अपि दिशे

①

समर्थः पदविधिः पदसंबन्धो विधिः स समर्थाश्रितो बोध्यः प्राक् कडारात् समासः
कडाराकर्मधारय इत्यतः प्राक् समास इत्याधिक्रियते सहसुपा सहेतियो विभज्य
ते सुवंतं समर्थेन सह समस्यते योगविभागस्येष्टसिद्ध्यर्थात् कतिपयं तिङ्-तोत्तर
पदोपसमासः सच कृदस्येव पर्यभिषत् अनुव्यचलत् सुपा सुप्सुपा सहस्यते
समासत्वात् प्रातिपदिकत्वं सुयोधात् प्रातिपदिकयोः एतयोरेव परस्परस्य सुपोऽनु
कृष्यात् भूतपूर्वचर इति निर्देशात् भूतशब्दस्य पूर्वनिपातः पूर्वभूतो भूतपूर्वः
इवेन समासो विभक्त्यलोपश्च जीभूतस्येव अव्ययीभावः अधिकारोपम अव्ययं
विभक्तिसमीपसमृद्धिव्यर्थत्वात् प्रासंग्यं प्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चाद्व्यथानु
पूर्वयोगपदसादृश्यसंपत्ति साकल्यं तवचनेषु अव्ययमिति योगो विभज्यते ।

बहुलग्रहणात् सुमद्रुमननगंगमित्पादोसप्तम्या नित्यमाम्नात् विभक्तीत्यादे
 र्यमर्थः विभक्त्यर्थादिषु वर्तमानमव्ययं सुवर्तते सप्तमस्यते सोऽव्ययीभा
 वः विभक्तौ तावत् हौ इत्यपि हरि सप्तम्यर्थस्येवात्र योतकोऽधि ह्री दि अ
 धि इत्यलौकिक विग्रहवाक्यम् अत्र निपातेनाप्यभिहितेऽधिकार एव च न सा
 मर्थ्यात् सप्तमी अव्ययीभावश्च अयं न पुंसकं स्यात् हुस्वो न पुंसके प्रातिप
 दि स्य गोपायतीति गोपाः गाः पायतीति गोपाः तामिस्त्रीत्यधिगोपम् सप्तमी
 पेक्षस्मस्य सप्तमीपमुपकृष्टम् समयाग्रामं निकषाग्रामम् आराद्वनादि
 त्यत्र तु नाव्ययीभावः अमितः पतितः अत्यारादिति द्वितीया पंचम्योर्विधा
 नसामर्थ्यात् मद्राणां समृद्धिः सुमद्रम् यवनानां व्यद्धिर्दुर्पवनम् विगतम्

स.
२

५
दिः व्यदिः मन्त्रिकाणामभावो निर्मदिकं हिमस्यात्ययोऽति हिमं अत्ययो ध्वंसः
निद्रासंप्रतिनपुन्यते इत्यतिनिद्रम् हरिशब्दस्य काश इति हरि विष्णोः पश्चादनुवि
ष्टु पश्चाच्छब्दस्य तु नायं समासः ततः पश्चात्तस्य त इति भाष्यप्रयोगात् योप
तावीप्सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्या नियमार्थाः अनुरूपं रूपस्य योप मित्य
र्थः अर्थमर्थप्रतिप्रत्यर्थं प्रतिशब्दस्य वीप्सायां कर्मप्रवचनीयसंज्ञाविधा
नसामर्थ्यं तद्योगे द्वितीयागर्भवासमपि शालिमनति क्रम्यकरोति यथा श
क्ति हरेः सादृश्यं सह रिव क्षमाणेन सहस्यसः ज्येष्ठस्यानुपूर्व एतेत्यनुज्ये
ष्ठम् चक्रेण युगपदिति विग्रहे अव्ययीभावे चाकाले सहस्यसः स्यादव्ययीभा
वेन तु काले सचक्रम काले तु सह पूर्वान्द्रम् सदृशः सख्या ससत्वि यर्थार्थत्वेन
सिद्धे पुनः सादृश्यग्रहणम् गुणभूतेपि सादृश्येष्ट्या स्यादित्येवमर्थम् क्षत्राणां

राम
२

संपत्तिः सत्तत्रम ऋद्धेराधिव्यंसमहिः अनुरूपः आत्मआत्मभावः संपत्तिरि
तिभेदात् तत्तणमप्यपरित्यज्यसत्तणमति शाकव्येनेत्यर्थः नत्वत्रतएभक्षणे
तात्पर्यम् अंते अनित्यग्रंथपप्यंतमधीतेसानि यथासादृश्ये असादृश्ये
वयप्याशब्दः समस्यते तेनेहन यथाहीस्तथाहरः हरेरुपमानत्वमयथा
शब्दोद्योतपत्ति तेनसादृश्यपदितियथार्थइतिवाप्ताप्तम निविध्यते यावदवधा
रणे यावंतोश्लोकास्तावंतोऽच्युतः प्रणामाः यावच्छ्लोकम् सुप्रतिनामात्रा
र्थे शाकस्यलेशः शाकप्रति मात्रार्थेकिम् वक्षं प्रति विपोतते विधुत अक्ष
शलाकासंख्याः परिणयूतव्यवहारेपराजये एवापेसमासः अक्षेण विपरी
तंवत्तमक्षपरिशलाकापरि एकपरि विभाजा अधिकारोयम् एतत्सामर्थ्या
देवप्राचीनानां नित्यसमासत्वम् सुप्सुपेति तु न नित्यसमासः अव्ययमित्यादि
समासविधानाज्ज्ञापकात् अपपरिवहिरवः पंचम्या अपविष्णुसंसारः

स.
३

अपविष्टोः परिविष्टपरिविष्टोः बहिर्वनं बहिर्वनार प्राग्वनं प्राग्वनार आउ.
मर्षादामिविष्टोः एतयोराउ. पंचम्यंतेन वासमस्यते सोऽव्ययीभावः आमुक्तिं स
सारः आमुक्तेः आवालेहीभक्ति आवालेभ्यः लक्षणेनाभिप्रती आभिमुख्ये आ
मिमुख्ययोतकावपिप्रतीचिह्वाचिनासहवाप्राग्वत अभ्यनिशसमाः पतंति
आतिमभिप्रत्यनि अनिप्रति अनुर्यत्समया यंपदार्थसमया तेनलक्षणा
भूतेनानुःसमस्यते सोऽव्ययीभावः अठवनमशनिर्गतः वनस्पसमीपंग
तइत्यर्थः यस्यचायामः यस्यदैर्घ्यमनुनाद्योत्पत्तेतेनलक्षणाभूतेनानुः
समस्यते अनुगंगवारणसी गंगायाअनु गंगादैर्घ्यसदृशदैर्घ्येपिल
क्षितेत्यर्थः तिष्ठदुप्रभृतीनिच एतानिनिपात्यंते तिष्ठंतिगोबोयास्मि
न्कालेसतिष्ठदुदौहनकालः आपतीगवम इहशत्रादेशः पुंवद्भावविर
हः समासांतश्च निपात्यतेइत्यादि पारमध्येषक्यावा पारमध्यशब्दौष

6

राम

३

चानयो

संतेन सह वा समस्येते एदंतत्वं निर्मात्यते पक्षे षष्ठीतत्पुरुषः पाणिनीय
दानय गंगा पणत् मध्ये गंगात् गंगामध्यात् महाविभाषया वाक्यमपि गंगा
याः पणत् गंगायामध्यात् संख्यावंशेन वंशोद्धिधा विषयाजन्मनाच
तत्रभवो वंशः तद्वाचिना सह संख्यावासमस्यते द्वौ मुनीवर्यौ द्विमुनि (
व्याकरणस्य त्रिमुनि विघातद्वत्तामभेदविवक्षायां त्रिमुनिव्याकरणम् ए
कविंशतिभारद्वाजम् नदीभिश्च नदीभिः संख्या प्रावत् समाहारे चायमि
ष्यते सप्तगंगम् द्विमुनम् अन्यपदार्थचसंज्ञायाम् अन्यपदार्थवर्त
मानं सुवर्त नदीभिर्नित्यं समस्यते संज्ञायाम् विभाषाधिकारेऽपि संज्ञायाम्
वाक्येन संज्ञानवगतादिह नित्यसमासः उन्मत्तगंगा नाम देशः लोहित
गंगम् समासांता इत्यधिकृत्य अज्यपीभावेशत्प्रभृतिभ्यः शरदादि

मयस्वपात्समासांतोऽव्ययीभावे शरदः समीपमुपशरदम् प्रतिविपाश
 म् शरद्विपाशम् अनसमनस उपानहृदिव अहिमवत् अनडुहृदिशदृश
 विशचेतस चतुरत्युत्तद्वयद् कियत् जरायाजरस्व उपजरसम् प्रतिप
 रसमनुभ्योक्षाः यस्येतिप्रत्यक्षम् अक्षाः परमिति विग्रहे समासांत विधा
 नसामर्प्यादव्ययीभावः परोक्षेतिउतिनिपातनात्पत्योकारादेशः परो
 क्षम् परोक्षा क्रियेत्पादित्वर्थायाचि समक्षम् अन्वक्षम् अनश्च अने
 तादव्ययीभावाद्व्यपात् नसद्धिते नांतस्यभस्यटेलोपिः स्यात्तद्धिते उप
 जम् अध्यात्मम् नपुंसकादन्यतरस्याम् अनेतंयत्तद्धीवंतदेतादव्य
 यीभावाद्व्यपात् उपचर्मम् उपचर्म नदीपौर्णमास्याग्रहायणीभ्यः
 वाच उपनदम् उपनदि उपपौर्णमासम् उपपौर्णमासि उपाग्रहायणम्

उपाग्रहायाणि कथः रुजंताद्व्ययीभावाद्दृच्वास्यात् उपसमिधम् उपस
मित्तिरेष्टु सेनकस्य गिर्व्यंताद्व्ययीभावाद्दृच्वा सेनकग्रहणं पूजार्थम्
उपगिरम् उपगिरि इत्यव्ययीभावः तत्पुरुषः आधिकारोयम् प्रावहुव्री
हेः द्विगुश्च द्विगुरपितत्पुरुषसंज्ञः स्यात् इदं सूत्रं तत्पुरुषं शक्यम् संख्यापू
र्वद्विगुश्चेति पठित्वा चकार एवमेव न संज्ञाद्वयसमावेशस्य सुवचत्वात् स
मासांतः प्रयोजनम् पंचराजम् द्वितीयाश्रितातीतपतिगतात्पत्नप्राप्ता
पत्नेः द्वितीयांतं श्रितादिप्रकृतिकैः सुवर्तैः सह वासनस्यते सतत्पुरुषः क
स्मिंश्रितः कस्मिंश्रितः दुःखमतीतः दुःखातीतः गम्पादीनामुपसंख्यानम्
ग्रामंगमीग्रामगामी अन्नकुमुदः अन्नकुमुदः स्वयं कैन द्वितीयेति संव न
ध्यते स्वयं कृतस्यापत्ये स्वायं कृतीः एवमाद्यैरेव द्वाभितिकं द्वितीयांतं तां

स.
५

तत्र कृत्तिकेन सुवन्तेन समस्यते निंदायां खट्वा स्तुते जात्मः तित्पसमा सोय
म् नहि वाक्केन निंदागम्यते सामि सामिकृतम् कालाः कांतेनेत्येव अत्यं
तसंयोगार्थवचनम् मासप्रमितः प्रतिपच्चंद्रः मासं परिच्छेत्तुमाख्यवान्
अत्यंतसंयोगेच काला इत्येव अकांतार्थवचनम् मुहूर्तसुखम् तृती
या तत्कृतार्थेन गणवचनेन तत्कृते तिलुप्ततृतीया कं पदम् तृतीयांतं त
तीयांथं कृतगुणवचनेनार्थशब्देन सह प्रावत् शंकुलपाखंडः शंकुला
खंडः धान्येनार्थं धान्यार्थः तत्कृते तिकिम अक्षणाकाराः पूर्वसदृश
समो नार्थकलहनिपुणमिश्रलक्ष्णोः तृतीयांतमेतैः प्रावत् मासपूर्
वः माससदृशः पितृसमः ईनार्थमाप्नोतं कार्ष्णीपराम् माघविकलम्

सम
५

श्रीः स्फिरतामुपैति भुवने दुःखी
 किमीषात्पदं पर्मादीनि निवारयन्ति
 पाथिके आतस्पांयस्वच कासंबुद्धि
 रिह श्रीमो धतमसौ कोजास कोमोद
 तो गच्छंतं प्रवर्तं किमा रूपवतः संग्राह
 ला धीमुहुः ॥ राविरौदरकुजो मेरुदी
 १ कांते वसंत समये वयं किं तरुणां
 किं दीपते विरहिणं मुरगः किमेति
 किं कुर्वते मधुली हो मधुपानमत्तः
 कीदृशं नृगगणः पारितस्त्यजं
 तिदव विकलं ॥ २ गच्छति काज
 व न्हो निज कुत तव नः कामिन
 ति स्वकूलं किं स्नानं पोष्यं विकल्पे
 कुकाच निभनखैः किं नृसिंहेन
 भिन्नं कीदृशं देत्य प्रसूतिः किम
 निलशामनं कान्तयैः पालनी
 पा को वंचः कः प्रभास्ते त्रिभुवन
 कालिहं स्वधुनी पारिपूरः ३

५ रवेः कवेः किं समरस्पर्शं
 कवेर्भयं किं किं संति भंगाः
 खलाद्रयं विष्णुपदं च केवां
 भागीरथी तीर समाश्रितानां ७
 पतिरतीव धनी सुभगो पुत्रा परविला
 शवती सुपरा सुखः शिशुरलंकु
 रुते भवनं सदा तदापि सा सुदती रुद
 ती कुतः ५ ॥ भादीः प्रिः रसंगाः
 वाणीः स्वचक्रं परचोः कं वाशलमाः
 मूषाकाः शुकाः अतिबृद्धिरना वृ
 षिः समैता इतयः स्रताः ६ चित्रं
 नर्तनं संवरो शिखिरेणो शीतांशु
 विवेतमः संचारं जलेन कपोतानि
 नंदं कामगम प्राक्रियां मीनो विधु
 तितारका विहरणं ज्योत्स्नाविकोशां
 वृजं कुर्वते कुरुते करोति कुरुतः
 कुर्वत्यलं कुर्वते दृश्रुतिपितुर्वरु
 लेन समागमार ॥ ७ गसतात्मजवे
 रसुतागताः त्रिपरमर्कं कसत्रुमपालं
 किमु नमंचासमानभरं प्रिदे ७

प्रियविरहमसरुमानावाला निंदति
 दिवानिशंशंभुं राहुं चरमचंद्रामा
 नुजंमपिपन्नगरातिं टकाचित्कां
 तारभरणवसतिं प्रेषयंती करंभुंसा
 न नृले संपरिमलितकरकालमस्यो
 प्रीष्टान् गोरीकांतं पवनतेन प्रचंच
 कंचास्पभावं पृच्छत्योर्पो प्रतिपदम
 सोमाल्लिनाथः कवींद्रः ६
 कपिरपिच काशिशापे मंदमत्तो
 वृष्टिं केन संदष्टः अपिच पिशा
 चग्रस्तः किं नृमोवे कर्तितस्य
 स्नानमंडलमासाद्य नरे स्ववरेषा
 षितां कयोर्कर्णपते गानं रमया
 सह रंगराट् ११ काचित्कथार्ता
 वानी मातानि दाधे गंगां सभा
 मेत्यसुधासुवर्णं आदाप
 तं वारिविलोकयंती नप
 पौकिमेतत् १२

पागम्य यज्ञिरेष्टि वीतले ३१ भार्गवेन प्रदत्ता तुमही सागर मेरु क्ता दत्ता महर्षि
 भिः पूर्वैरघ्राणां सुमहात्मनां ३२ देवस्य तो मनोः पुत्रो राज्ञः श्रेष्ठो महाबलः
 इत्यादि विविरे व्यातः सर्वधर्मविदां वरः ३३ तदन्वये महातेजा राजा दश
 रथो वली अजस्य नृपतेः पुत्रः सत्यवा अहो लवा अहो विः ३४ राजा
 पृथिवी सर्वोपालयामास कीर्षतः राज्ञे पुण्यापयामास सर्वान् पार्थिव
 सत्तमान् ३५ कोशलस्य नृपस्याय पुत्री सर्वांगशोभना कोशलानाम
 तां कन्यामुपये मे स पार्थिवः ३६ मागधस्य नृपस्याय तनया च शुचि मिता
 सुमित्रा नाम नाम्ना च द्वितीया तस्य भामिनी ३७ तृतीया के कथस्याय नृ
 पते दुहिता तथा भार्या भूत्पदा पत्रादी के कपीनामनामतः ३८ तामिः स
 राजा भार्या हि तित्ति भिधर्मसंपुतः रमया मातृका कुत्स्यः पृथिवी चानु

शम्भे प्रहृष्टेनांतरात्मना वां दृष्टीष्वमेवात्सयते मनसि वर्तते ततः प्रोवाच दुष्टात्मा
 देवदानवरदासां २३ अवध्यत्वं प्रदेहीति सर्वलोकजिगीषया ततो हं दत्तवान्
 स्मेराक्षसाय दुःशतने २४ देवदानवरदाणां मवध्यत्वं वरानने राक्षसो मो
 महावीर्यो वरदानात्तु गवितः २५ त्रिलोन्पौ उपामास देवदानवरमानवान् का
 तेन संवाध्यमानाश्च देवा ब्रह्मपुरोगमाः २६ भयार्ताः शरणांजमुसीश्व
 रं कमलापतिं ज्ञात्वा यवेदनां तेषां भयया सन्नातनः २७ उवाच त्रिद
 शान्तर्वीन्द्रहरुद्रपुरोगमान् राक्षोदशरथस्याहमुत्पत्स्यामि राक्षोः कुले २८
 वधिष्यामि दुःशतानं रावणं सह बांधवं मानुषं रूपमास्याय हान्मि देवत
 कंठकं २९ ब्रह्मशापाद्भवन्तोऽपि वानरत्वं मुपागताः कुरुध्वं मम साहाय्यं
 गंधर्वाप्सरसोत्तमाः ३० इत्युक्ता देवता देवि देवदेवेन विष्णुना वानरत्वं मु

रामा.

२

3

उल्लास्यसुतोविश्रोविश्वानामधार्मिकः तस्यपत्नोविशाला दीराक्षसेन्द्र
सुतानवे १५ सुकेशीतनया सास्यात्सुमालेदीनवस्पव केकसीनामकं
न्यासीतस्यभार्य दृढव्रता १६ कानोद्विक्तात्सादेवीसंध्याकालेमहा
मुनिरमयामासतन्वंजी यथेष्टं शुभदर्शना १७ कामात्संध्यामवाध
त्वातस्यांजातो महाबलौ रावणः कुंभकर्णश्च राक्षसौ लोकविश्रुतौ.
१८ कन्यासूर्पणखानाम जाताति विहृतानना कस्यचित्त्वथकाल
स्यतस्यांजातो विभीषणः १९ सुशीलो भगवद्भक्तः सत्यवाग्धर्मवा
ञ्छुचिः रावणः कुंभकर्णश्च हिमवत्पर्वतोत्तमे २० महोग्रतप
सामां वै पूजयामास तु भृशम् रावणस्तपश्च दुष्प्राप्ता स्वाशिरः क
मलैः शुभैः २१ पूजयामास मां देवि दारुणेन च कर्मणा ततस्तमब्रुव

राम

वातर्दधे हरिः अस्मात्प्रथमं जन्म मनोः स्वायं भुवस्व च २ रघू
णामन्वये पूर्वै रजादशरथो ह्यमृत दितो मो वसुदे वो भूदृष्टी
नामा स्वयं विभुः ८ काले दिव्य सहस्राब्द प्रमाणे स्यात्पवादयोः
शंभुलगा न कं प्राप्य ब्राह्मणः संज निष्पति १० कौशल्या स न
भूत्पत्नी रजो दशरथस्य हि यदा वै शास्य सेवार्थं देवकी नाम वि
श्रुता ११ हरिश्चितस्य विप्रस्य भार्या देव प्रभापुनः एवं मातृत्वमाप
॥ श्री ॥ न्नां सप्त जन्मानि शाङ्किणः १२ पूर्वै रगमस्व चरितं बंद्यामित वसुव्रते
यस्य स्मरणमात्रेण विमुक्तिः पापिनामपि १३ हिरण्यक हिरण्या
क्षौद्रौ द्वितीय जन्म संस्थितौ कुम्भकारा दश ग्रीवा वजाये तां महाबलो १४

१ श्रीमतेरामानुजामनः रुड्डवाच स्वायंभुवोमनुः पूर्वं द्वादशार्णमहामनुः
 मुजापगोमतीतोरे नैमिषोविमलेशुभे ॥१॥ तेन वर्धसहस्रेण वृजितः कमला
 यतिः मत्तोवरं व्रणीत्येति तं ग्राहमवगावात्कुरिः ॥२॥ ततः प्रोवावहर्षेण मनुः
 स्वायंभुवोहरीम् पुत्रत्वं भजदेवेश त्रीणि जन्मानि वाच्युत ॥३॥ त्वां पुत्रला
 लसत्वेन भगामिपुरुषोत्तमम् इत्युक्तस्तेन लक्ष्मीशः प्रोवावसुमहागिरा ॥४॥
 भावीष्यति नृपश्रेष्ठ यत्ते मनासि कादितम् ममैव च महत्प्रीतिः तव पु
 त्रत्वं हेतवे ॥ पाप्मिनि प्रयोजने काले तत्र तत्र नृपोत्तम त्वापि जाते त्वहम्
 पि जातोऽस्मि तव सुव्रत ॥ परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृतां ध
 र्मसंस्थापनार्थाय संभवामि पुनरेव ॥५॥ तवानप ॥१॥ एवं दत्वा वरं तस्मै
 तत्रै

ग. व्य.

२७

तस्य पृथिवीभेदरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावेनातिव्याप्तिरनकाशात् पनुत्पत्ति व
कालावच्छेदेन रूपसामान्याभावस्य पृथिव्यां सत्त्वेन पृथिव्यभ्यन्तत्वाभावस्य न रूपसामान्या
भावव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वमित्यामिसंधिपूर्विकां प्राचीनप्रवादमात्रेणास
देतुत्वाभिमानिनो तदस्यानां प्रयोगलक्षणोऽतिव्याप्तिशंकां निराकरोति रूपादीति सदेतु
रेवेति प्रादुशरीत्या पृथिव्यभ्यन्तत्वाभावस्य लक्षणप्रवृत्तौ प्रपत्तिः तादृशरीत्या साध्य
वति हेतुन तावदावश्यकतया सदेतुरेवेत्यर्थेऽतिव्याप्तिनंतदनुपादेपमेवतादृशा
शंकिनुः पृथिव्यां रूपसामान्याभावे सत्त्वे विप्रतिपत्तावेवातिव्याप्तिशंका संभवे नात्रे
पृथिव्यां रूपसामान्याभावस्य व्यवस्थापनोपायिकां कान्तानुत्पत्त्या तदसंगत्यापत्तेः प्र
लये सहाप्रलये परमाणूनां नित्यतया तत्रोत्पत्तिकालावच्छेदेन रूपसामान्याभा
वा संभव इति भावः यद्यपि प्राकादूयनाशोत्पत्तिकाले पूर्वरूपात्मकप्रतिबंधकस

इति प्रायपूर्ति
कात्र

1

राम

२७

वा ना.

2

तावच्छेदकसंबंधेन प्रति योगि सामानाधिकरण निवेशे च निविल व्याधिकरणधर्मावच्छि
न्नाभाभिर्मैक्यमते निविलसंबंधानामेवैकैव तादृशाभाव प्रति योगितावच्छेदकतया
काचिदपि हेतुवाधिकरणे संयोगविषयि तादिरूपसकलसंबंधेन प्रति योगितोऽवतरे संभवा
पतेः प्रकारान्तरेण सरणे च गोरवात् अथवा च त्वमनुपादाप्रसाध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रति
योगिताकस्य साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रति योगिताकस्य वाभावस्य निवेशे उभयत्वाव
च्छिन्नसाध्यकव्यापि चारिण्यतिव्याप्तिरुक्ता नतुरूपसामान्याभावादिसाध्यके प्राचांम
ते विरुद्धे पृथिवीत्वादि हेतावित्यत्र किं वीजं तथा सति तत्रापि रूपसामान्याभावाभाव
स्य रूपस्य स्वध्वंसप्रागभावादिरूपप्रति योगि सामानाधिकरणसंभवादतिव्याप्तिरित्या
शंकापरिहाराय तस्य स्वमताभिप्रायेण लक्ष्यत्वमेवोपपादयति रूपा दीति पद्योक्तल
क्षणोऽतिव्याप्तिशंकपातुं तच्छावतारः तत्र पृथिव्यत्वाय भावस्यापि प्रवदंतर्गततया न

पटः १

पुनः पुनः नृणां तेषां सत्त्वमयं भूतम् ।
सत्त्वमयं भूतम् सत्त्वमयं भूतम् ॥

हृषभा माव्यम् २

उत्पत्तिकालावधि
लो घटो रूपवान्
न्याभाववान् रूप
नपिकरणत्वात्
नैवतनैवंपथा
पटः ४

राम

२८

त्वेन रूपांतरानुत्पादेन इदानीमपि परमाणोरूपसामान्याभावसंभवः तच्चाप्यविनश्यदव
स्थरूपस्य रूपप्रतिबंधकत्वे पूर्वनाशोत्पत्तिश्च एवैवाकज रूपोत्पत्तिसंभव इत्यभिप्रा
येण प्रत्यक्षपर्यंतानुधावनम् उत्पत्तिकाल इति अवयवविद्रव्यस्य जन्मतया प्रत्यक्षेऽस
त्वात्तदवच्छेदेन तन्नाभावासंभव इति भावः तत्सत्त्वात् रूपादि सामान्याभावसत्त्वात् ननु
सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतिपोगिताकाभावस्याऽऽत्यंताभावसकतया रूपप्रागभाववदु
त्पत्तिकालावच्छिन्नावयवनि रूपध्वंसवति प्रत्यक्षवच्छिन्नपरमाणोरूपसामान्याभा
वसंभवः ध्वंसप्रागभावयोरत्यंताभावविरोधित्वादित्याशंका निरस्यति न चेति प्रतिपो
षित्वमिति प्रथमप्रतिपोगितः एककालावच्छिन्न एकदेशावृत्तिरूपस्वात्यंताभाववि
रोधिता तथा च ध्वंसस्वप्रागभावयोरत्यंताभावविरोधितेति नेत्यर्थः प्राग्भावादिति
न नुरूपध्वंसप्रागभाववच्छिन्नाधिकरणे तदत्यंताभावस्य वृत्तौ प्रमाणभावः पट

अंतरात्तराग्रे १

रूपादि सामान्याभावस्य १

सर्वरूपंम् अकृदिति दीर्घः आहुणस्पपएदिवद्भावेन धारे चत्वे पि यादिप्रत्ययानि
मिन्नकत्वं नास्तीति भावः ओयदिति वेजएवकर्मणि लङ् यादिप्राग्वत् आउ
जादीनाम् आहश्चेति वृद्धिः दध्यमिति चात्कृत्पाः द्येयमिति अर्हकृत्पात् चश्चे
ति प्रकृत्यप्यप्येति प्रकृत्यर्थो द्व्यविनिमयः लोपः शाकल्यस्य अवर्णपूर्वपैः किं
दध्यत्रमाध्वत्र अशिपात्तरति एतज्जभोमणे इति सूत्रादनुवर्तते अशिवावृत्तवृक्
तेति अत्रलोपोमाभूत् नचात्रलितोपस्यस्या निवद्भावेन निर्वहः पूर्वत्रासिद्धेन
स्य निवत् इत्यभ्युपगमात् नच्चेवमपि हलिसर्वेषामिति नित्यलोपः स्यादिति शङ्कं
तत्राशीत्यनुवर्त्य अशाहलो विशेषणत्वात् लोपोर्व्विवर्त्तीति लोपस्तु न शङ्कनीय ए
व स्यानिवत्त्वान्नेति तपदांतेति सूत्रेणैवोक्तत्वात् एएहीति ओमाहोश्चेति पा

त. वो.
१६

रसंप्राप्तं तानि विधादिति तच्च स्यान्निवृत्तनिषेधेऽप्यसिद्धं बहिरंगमित्यल्लोपस्याति
श्रुत्या यथावा दोशोस्तएवेति वाच्यम् परद्वयाश्रयत्वेन तयोरेव बहिरंगत्वान्नाजानेन तर्प्य
ति निषेधाच्च उर एतपरः अनुवादेऽप्यस्याने योगेति परिभाषायाः अनुपास्येताव
पि स्यान्ग्रहणं ततोऽनुवर्तते इत्याशयेनाह तत्स्यानेमोऽपि स्यानेन तत्तम इत्यतो
पि स्यान्ग्रहणमिहा अनुवर्तते तेन प्रसंगात् स्यात्तामेव अणुरपि भवति तदेतच्चाच
देस्यारः सन्नेव प्रवर्तते इति १ः किम् ईष्यति नेयम् देयम् अणः किं गीतरीनां एतत्वं माधू
तरीः अतः मात्रीयति रिः क्रियते आन्तरतम्यादिति रेफः शिक्कस्य अरित्यस्य रे
फश्च एतत्कारेण स्यात्साम्यादित्यर्थः परोक्षत्वमिति अर्थेऽर्थस्येति भावः न
तस्मिन् इति हलोऽयमांशमीत्यतो हल इत्यनुवर्तते तदाह हलः परस्येति हलः किं प्रत्ये

6

एत
१६

ऊरति किं शाङ्गं नृति किं प्रियं पंचा अन्तो योत्र पूर्वात्रा सिद्धे स्याति वन्न भवतीति चकार
स्य प्रकारे पो लोपः स्यात् सवर्ण इति किं तर्हि सर्व एग्रहण सामर्थ्या धिया सांव मजन भ
वति तेन शि एहीत्यत्र उस्य विकल्पेन लोपः सिध्यतीति दिक् लोपो वेति तपो ह इति सूत्रा
दन्यतरस्यामित्यनुवृत्तेः असतिलोपरति द्वित्वाभाव इत्यनुषज्जते द्वित्वलोपयोरसते
रित्यर्थः त्रिविधमिति षणोमप इति लक्षणं तो एण पुन द्वित्वे च नुर्द्धेति विबोध्यम् वृद्धिरेति
पूर्वसूत्रादित्यनुवर्तते तपाह आदेचीति कश्चैकत्वमिति कश्चेति संबोधने एष्य कपदम् एव
देवेत्यादि इत्यंचात्र षष्ठी समासत्व मभ्युपेत्य पूरणगणेति निषेधमाशंक्य संज्ञाप्रमा एत्वादित्या
दिर्देशेन गुणेन निषेधो नित्य इति केषां चिद्वा एव्यतं नात्वं तावश्च क सिति बोध्यम् एत्येध
तस्य अत्र एचीत्यनुवर्तते तच्च एत्येधत्योर्विशेषणम् तनूटः असंभवात् आहुणः इत्य

117

[illegible]

त. वि.

2

विष्णु

ते आदित्यनुवर्तते एवातो व्याचष्टे अचर्णादेजापोरिति प्रच्छोह इति प्रवहतीति प्रवृत्ता
वहन्नश्चेति एवः ततः शशिवाह उद्गुणापवादतया नेन वृद्धिः प्रेक्षित इति प्रपूर्वस्य ए
धते एर्धतस्य लुङि रूपं न माऽ-योग इति आगाभावः पुस्ता इति पुस्तापवादोऽनंत
एन्वाधते नोत्तरानि तिन्यायेनेत्यर्थः अक्षा इति आदित्यनुवर्तते अचीति च तेन प्र
वपरपोर्वणपोरेव भवति एवमन्यात्राप्पूषम अतोहिणीति ईहः समूहः सस्य स्यात्
हिनी अक्षाणामूहिनीति विग्रहः परिमाणविशेषनिर्दिष्टा सैसा अतोहिणी पूर्वप
दात्संज्ञायामिति एत्वम अक्षाणामित्यस्य ईहशब्देन समासे ततश्च नो न अतोहिणीत्येव
भवति ननु तत्र वृद्धिः आंतरंगेण गुणेन बाधात अपवादमूताया अपि वृद्धेर्लूहिनी
शब्देन विग्रहे चरितार्थत्वात् यथोक्तं प्राक् यथपवादोऽन्यत्र चरितार्थस्तर्हि परांत

राम

१२

वत्सतरशब्दचप्रतिपत्तिरद्रष्टव्यादवदृष्टत्वादुपेत्य भवत्सतर्णमिति तत्कारसकारयोर्द्वित्वविकल्पा
च्चत्वारिरूपाणि रेफात्परस्य तु श्रवोरहाभावमिति प्रत्येकस्य इति वचनान्तरेण पुनर्द्वित्वे एक एव द्वि ए
त्रि ए इति द्वयद्वयः परत्वं नोति शक्यं पूर्वत्रासिद्धीयद्वितीय इत्युक्ते शर इति वार्तिकस्य वत्सरः अथ
र इत्युदाहरणम् भाष्ये दत्तं न च वदः स प्रत्यये परतः न त्वेकते न स्यासिद्धत्वात् सस्य एव परत्वं नोति श
क्यं पूर्वत्रासिद्धीयद्वित्वे इत्युक्तेः अत एव प्रमोदमापावदत्तं न इत्यत्र टकारात्परस्य सस्यद्वित्वस्वीकृ
तमिति दिक् उपसर्गादतीति उपसर्गात्किं द व दृष्टति कर्त्तृतीति किं उपेतः न परकारणमुत्तरार्थ
मिह दीर्घत्राकारादेर्धीतो रसंभवेन व्यावृत्त्यभावात् धातोर्किं उपकीरः न त्वत्र उपेत्युपसर्ग एव न भ
वति क्रियायोग एवोपसर्गत्वात् उपगतः ऋकार इति विग्रह इ क्रियायोगत्वं संवादनं पि यत्र क्रि
यायुक्तो प्रादयस्तं भप्रत्येव गत्युपसर्गश्चा इति ऋकारं प्रति अनुपसर्ग एव तथा कृते पि धातुग्रहणे

त-बो.

२१

परिहृयेवसिद्धिः प्रेजने इति एजदीनो कंपनार्थं सुपरस्मैपदी प्रेजति ति योगोऽधा वृणमिति निर्दिधार
णमित्यर्थः तदुक्तम् अनवाक्येनोपदादृष्टः परस्मैपदस्य गोचरः एव सुविषये न द्वे निषमेऽप्यंशदाभ
वेत् इति अस्यार्थः अनि श्रवणे पदा एव दृष्टः स परस्मैपदस्य विषयः पस्तुतिषमे नि धरिते पदा
दृष्टः स व द्विविषय इति चेत्तु नियोगे त्वयैवावच्छेदितुं प्राचो ग्रंथे स्थितस्योदाहरणस्यानुगुण
तयो नियोजनं नियोगो व्यापार इति व्याचक्षते तेन पदा एव पूर्वज्वलनं शरीरं नैव जन्मान्तरया
न कानामिति लौकिकप्रयोगः तमस्तमः कर्मकस्यैव लङ् शाकटाय न स्पैव इत्यादिसौत्रप्र
योगश्चानसिद्धेयुः उदाहृतवृत्तिरुक्तो विरोधश्चास्मात् अवधारणमिति व्याकुर्वतां तु
सर्वे कृत्सिद्धिः अचोत्यादि रि अच इति निर्द्धारणे प्रही जातावेकवचनं तदाह अचो मध्यम इ
ति शकं द्वा दिच्छिति शकं द्वा दिविषयेन सिध्यनुगुणं परस्मैपदवाच्यमित्यर्थः अतएवाह

१२

राम
२१

त. बो.

२२

तिपूर्वे गुणे वृद्धिः स्यात् तस्मान्नाम ह्रस्वाद्गुणहणम् अव्यक्ताङ्गुकरणस्यात इतौ पद्यपि अतो गुण
इति सूत्रादत इत्यनुवृत्त्याऽतो ग्रहणमिह न्यक्तं शक्यं तथापि पूर्वसूत्रे अत इति तपरकरण
द्रुत्वाकारस्य ग्रहणमिह तु शब्दाधिकारपक्षे अपात् अच्यस्य ग्रहणमिति व्याख्याने क्लेशः
स्यादिति पुनरत्रातो ग्रहणं कृतम् अव्यक्तं शब्दं व्याचष्टे ध्वनेरिति अनुकरणस्येति परिस्फुरा
काशदिवर्णस्येति भावः तस्य चानुकरणत्वं किंचित्साप्येन बोध्यम् परस्त्वस्य नित्यत्वेऽपि स
हिताम विवक्षितायां तदभावादाह पटदिति तिनाञ्जलाविद्यादि अयं भावः निधेयमे दे
वाक्यभेदात् संभवत्यामेकवाक्यतायात् तदभावादाह तदयो गा तुल्यास्यमित्यस्य नाञ्जला
वित्यस्य च एकवाक्यत्वलाभायाञ्जलत्वमिन्नं तु ल्यास्यप्रयत्नं सवर्णमित्यर्थोभ्युपेयते अ
ञ्जलमिन्नेत्यत्र परस्परतिरूपिततुल्यात्वं विशिष्टास्य प्रयत्नस्तदुभयमपि सवर्णं भव
तितथाप्येन हला तुल्यास्यप्रयत्नकं पट् हल् तदुभयमपि सवर्णं पञ्चदीर्घसुतात्मको

एम
२२

बर्णोपेनयेन तुल्यास्य प्रयत्नस्य दुभयमपि निधयः सवर्णमित्यर्थः फलितः ततश्चानेन सूत्रैश्च
 येन सवर्णसंज्ञायां सिद्धायामण्डितसवर्णस्येति ग्रहणं शास्त्रं प्रवर्तते ननु ततः प्रागुक्ततोना
 ज्ज्वालावित्यनेन आकारसमाना यकानामेव सावर्ण्यमुदस्यते ननु सर्वेषां तेनात्र दीर्घाकारयोः
 सावर्ण्यमस्येवेति तद्वारणाय अकः सवर्ण इत्यत्राचीत्यनुवर्तते तं पुनरिति निषेदात् तूष्णीमीव हे
 दतत्वं परिकल्पनाज्ज्वालाविति सूत्रं प्रत्याख्यायते तदेह सवर्णसूत्रे अचीतिनानुवर्तनीयम् हे
 पित इत्यत्रादौ गरीरन्त इति आकारस्य भुते कृते ततः परस्य ततः सस्य इणः परत्वेन वत्त्वे वत्त्वं स्यात्
 नाज्ज्वालावित्यत्राकारप्रश्लेषेण दीर्घाकारयोः सावर्ण्याभावेऽपि भुताकारस्य हकारसवर्ण
 त्वेन इणत्वादित्याशंक्यतत्समानार्थमात्राच्चेति द्वंद्वं कृत्वा सवर्णदीर्घेण दीर्घात्परत्र भुतो
 विप्रश्लिष्यते इति श्लिष्टव्याख्यानमपि नाश्रयणीयं विश्रयाभिरित्यादौ टत्वारप्यप्रसक्तिः
 स्वराणामूष्मणां च प्रयत्नभेदेन सावर्ण्याभावादिति सुगमोपपन्नः अकोकीत्येवेति दीर्घ इत्येव

15

५

त.बो.

२३

अकोकिदीर्घइत्येवैतर्धः सुवमिति यथासंख्यसंबंधेन दध्मैनेत्यादावतिप्रसंगाभावात् ऋइति त्रिंशतः संज्ञे
त्युक्तत्वात् होतुलकारइत्यत्र ऋकारस्य ऋकारपरत्वे प्रसंगे वेत्यस्या प्रसंगाभावादीकारशकारयोः साव
त्तैसत्यप्येचीत्यनुवर्तते न विनैव समीहितरूपसिद्धेः श्रुतिभावः ऋतिः ऋमा लुत्ति लुत्वा इति वार्ति
कं सूत्रस्येन सवर्णपदे नञयित्वा पठति श्रुति सवर्ण इत्यादि न त्वेवमकः सवर्ण इति सवर्ण
पदाकारेण वार्तिकयोः सवर्णग्रहणं कर्तव्यं सूत्रे त्वकीति कर्तव्यति विपरीतगौरवात् कथ
मको कीत्येव सुवचमित्युक्तमिति चेदत्राहुः भाष्यकारेण तत्त्वार्तिकद्वयस्य प्रत्याख्या
नान्नास्त्येव गौरवमिति प्रत्याख्यानेनूयपतिलकारांतेषु विचारयिष्यते वर्णद्वयं
दिमात्रमिति एते नदीर्घप्राप्तेरुस्वत्काररुस्वलकारश्च विधीयते इति प्राचोक्त्याख्या
त्रमाकारविरुद्धमिति ध्वनितम् एङ्पदांतात् अयं वोरपवादः ३. सिरसोश्चेत्यस्यांभाद
स्यपदांतविषत्वे लब्धोऽन्तरार्थपदांतादिति स्पष्टप्रतिपत्तये इहैव कृतमिति मनोरमा

16

राम
१३

टी. संवंधिनोरूपलक्षणम् अत एवलक्षणो गृहीतविषयादीत्यादिपदेन तत्संग्रहः कृतः तत्र विषयः
 सप्तमीनिर्दिष्टो विषय इत्यवगाते अधिकरणसप्तमीनिर्दिष्टत्वा अयः षष्ठा निर्दिष्टसंवंधीति
 कु. टी विवेकः गुरु रित्यस्यार्थकथनं महानिति गुरुधर्म इति वाच्यवदिति विश्वः पटुरिति तु तात्पर्य
 व्यवसितार्थनं पटुर्दक्ष इत्यादीत्यादिना । कीर्तिविषयेऽर्जुनो धवल इति वत्पार्थ इत्यर्थं तस्य
 धनुर्विषये भीष्म इति वत्तगंगेय इत्यर्थं तस्य च संग्रहः भीष्मस्तु भीष्मो ह देगंगेये च निशा
 चर इति विश्वः क्रोडी कारणान् एकद्विजातफलद्वयेन्यायेन संग्रहणान् अकशमिति
 कपालिनो हरस्य भागधेयस्य भाग्यं तत्त्वेनाध्यवसितम् पार्वतीस्वरूपे चित्ते आ विरक्तप्रक
 टीभवावितिसंवंधः किं भूतं कुचयोः कुचविषयेऽकशं स्थूलमेव मग्रेऽपि वित्तानो मध्यः वि
 लानो मध्यलग्नयोरिति विश्वः विपुलमायतनम् अधरे अधरीषे अरुणमारुतम् अरु
 णाधारमिति पाठस्तु क्रमभेगादपुनः चित्ते इति करुणाशालीत्यत्रापि मध्यमतिन्यायेन सं
 ध्यते तुषारास्तापसत्राजेतामनेद्युतापिनः दृगंतास्ताऽकाशत्रोभयोरुर्ममभूतमे इत्यादा

17

राम
१८

तेकत्वोपादानस्यावश्यकत्वात् भिजानैर्मेजति हितनकलशयुगं चुंबितं चंचरीकैस्तत्रावालो
 लासलीलाकिशलयमनसापाणयः कीरदयाः तत्त्वोपापालयंत्यः पिकनिनदभिमाताडिताः
 काकलोकैरित्यंचोदं प्रसिहत्वदतिमृगादृशानाप्सरएवंशाराणम् २ इत्यनेकगतानां तिपां पार
 यामतिप्रसंगवारणार्थमेकस्यैत्युक्तमिति संक्षेपः यथाहीमिति श्रीभिः कामतोत्तेवेतासां ह
 चिरनुगाः प्रयोजकः आर्थिभिः कल्पतरुत्वोत्तेवेतेषां निष्ठाप्रयोजिका शत्रुभिर्यमेवो
 त्तेवेतेषां भयं प्रयोजकमित्येवं यथा योग्यमित्यर्थः उदाहरणंतरमाह यथावेति श्रीकृष्णस्य
 मधुराप्रवेशवर्णनं शोरिः श्रीकृष्णः वृद्धाभिर्जगन्नाते हि षड्त्पापन्वयः सकौतुकं सोत्कंठमिति
 क्रियाविशेषाणां सर्वत्र संवध्यते पुलोकं व्याचष्टे यति तथा महाग्राहग्रहणेन युवति समूहे स्तरु
 णि समूहेः पूर्वमिति उदाहृतमिति शेषः उत्तेख इत्यनुषज्जते आरोपरूपकसंकीर्ण इति पाठे
 आरोपरूपकं तत्संकीर्ण इत्यर्थः आरोपरूपक इति पाठस्तु स्पष्टार्थ एव उत्तेख प्रभेदां
 तमाह एकेनेति व्याचष्टे गृहीत इति विषयप्रभेदादित्यनेन तमेकस्येति शेषः विषयपदमाश्रय

नेकत्वप्रयुक्तमेकस्योत्तिव्यमानाजेकप्रकारकत्वमुल्लेखितितत्तां बोध्यम् सौंदर्यस्यतरंगिणी
 त्यादिमालारूपकवारणायाधंविशेषांतत्रगृहीतभेदप्रयुक्तं नानेकप्रकारकत्वमिति नातिव्या
 प्तिः वक्ष्यमाणोत्तेवप्रभेदसाधारण्यतमत्वप्रवेशः तद्विवेचनंतद्वाराख्यानावसरेकी
 प्यते अन्यतमानेकत्वप्रयुक्तमेकस्योत्तिव्यमानत्वेभेतावदुक्तौ वियाविन्नमसौंदर्यतपसां
 तिधिमागतम् पश्यंति विबुधाः शराः त्रियोक्ताश्चकोतुकात् इत्यत्रातिव्याप्तिरतोनेकप्रकारत्व
 मुक्तमन्योत्तिव्यमानप्रकारत्वमित्येवास्तु उक्तोदाहरणे प्रकारस्य कस्याप्यनुल्लेखादेवानति
 प्रसंगादिति वाच्यम् एवमपि नृत्पद्मजिह्वाजिप्रवरचुरपुटप्रोद्धतैर्भूतिजालैरालोका लोकभूमी
 परमनुलनिरा लोकलभावं प्रयाते विश्रान्तिकाभयं ते रजनिरिति धिया भूतते सर्वलोकाः काकाः
 क्रंदनिशोकलतविकलधिप्राकिंचनंदंतुलूकाः इत्यत्रभूतिज्ञानरूपस्य एकस्य वस्तुनोऽने
 कैलोककाकोलूकैर्गृहीतमिर्नेकेन रजनीत्वेन प्रकारेणोत्तिव्यनादतिव्याप्तिवारणाप्रप्रका

सौ प्रकाशो रामः भूतेषां शशंभोर्मोतिमालारूपममरनदीतीर्त्वा तस्मेनाविकायगृहसंतापनिष्ठा
 दपतयेसो नित्रैर्लक्ष्मणास्पमेनो रूपमातारं तरणमल्यमुपकृतवान् उपकाररूपतया दत्तवान्
 अथो नंतरं चित्रकूटं प्रतस्थे प्रास्थितवान् कीदृशः व्याभेनतिर्य्यकप्रसारितभुजद्वयांतात्तेन
 ग्राह्यो तावत्परीणा होततो यासां तथा भूताभिः प्रावराणां व्याधानां युवतिभिः कौतुकेन गदंच
 ति आदानीय नक्रियायां तथा कृत्वा तल्लेशा दत्त एव दत्ता मन्वीयमानः अनुगम्यमान इत्यर्थः
 तिपरीणा मप्रकराणाम् अथोत्तेज्जालंकारं लक्षयति बहुभिरिति एकस्य बहुधोत्तेजादित्यन्व
 यः उत्तेज्ज्वलनं विषयीकराणाम् उत्तेजः हेतोः पंचमी तथा चैवं विधोत्तेजादेतो रुत्तेज इत्यने
 उत्तेज इति व्यवह्रियते इत्यर्थः व्यवहारं प्रति लक्षणास्प प्रयोजकत्वात् स्त्रीभिरिति स्वर्गः स्व
 गिसंबंधादुमः कल्पतरुः कालोपमः सः प्रकृतो राजा श्लोकं व्याचवे पंचेति नानाविधेति सौ
 दर्पदानं च शरत्त्वादिरूपेत्यर्थः ततश्चर्मेति रुच्यर्थित्वभयादिरूपेत्यर्थः एतच्च स्वल्पकथ
 नं ननु लक्षणां तर्ज्जम ननु द्वाभ्यां गृहीतभ्यां निमित्तद्वयं शास्त्रप्रकाररूपोत्तेजिद्व्याप्तिरत
 आह अनेकेत्यादितथा च लक्षणां बहुपदमनेकपरमिति भावः एवं च गृहीतविषयाद्यन्यतमा

कं. टी. क्र. गिरंविधेरनवधिप्राचीणसाक्षात्क्रियावाणः पंचशिलीमुखस्य ललनाचूडामाणिः साभि
या इत्यत्र चमालारूपकं निरुपयन् बोध्यम् एवमल्लोकि क महाल्लोकि क प्रकाशितजगत्रयः स
यते देवसदृशमुत्कारत्वं न कैर्भवान् इत्यत्र वेणुकुवलयोः अलिखेन वंशपदेन कुले वेणुत्वात्
प पूर्वक एव राशिमुत्कारत्वात् आरोप इति अलिख्वाचकं केवलं परंपरित रूपकं विद्वन्मान
सेत्यादावेतदेवमालारूपं चतुर्दशबालिकंद इत्यत्र अलिख्वाचकम् केवलं परंपरितम्
पर्य्यको राजलक्ष्मीदत्त्वादावाला नं जयकुरंगस्येत्यादौ च अलिख्वाचकं मालापरंपरितं
चद्रव्यम् विस्तरमभ्यान्तेह प्रपंच्यते इति रूपकप्रकरणम् परिणामं लक्षयति परिणाम
म इति विषयनिष्ठाया प्रकृतकार्ये परिणामाया अवच्छेदिका विषयात्मता परिणतिः परि
णतिः परिणामः सा च विषयतादात्म्याध्यवसायविषयता एव च विषयाभेदस्यैव वि
षयिणि विवक्षणात् दृग्भिन्नेनाज्ञेनेति स्वारसिक एव बोधः ननु रूपकवत् दृग्निष्ठाभे
दप्रतिशोभिना ज्ञेनेति अनुयोगित्वम् अमुख इति रूपकाद्भेदो बोध्यः असमासेषु दाहरति
तीर्त्वेति मुरारिनाटकगतपद्यसेतत् आत्मना तृतीयोऽर्थात्सीतालक्ष्मणा सहितः अ

21

राम

कदेशवर्तिच केवलंमालाच एतिस्वचकमालि एवचकंचेति श्लिष्टाश्लिष्टभेदयोः केवलमा
 लारूपत्वाभ्यां अतएवचतुर्विधमित्यष्टोभेदाः तत्रज्योत्स्नाभस्मकुरिप्तपवलाविभ्रतीतारकास्थी
 न्यंतर्धानव्यसनरसिकारान्निकापालिकीयं क्षीयात्क्षीपंभसतिदधतीचंद्रसद्राकषाघोन्यस्तं
 सिद्धांजनपरिमलंलाबनंदलेनेतिपद्यं रान्नोकापाक्षिकीत्वारोपस्यप्रधानतयावयविनोऽ
 वयवहरयातिज्योत्स्नाभस्मेत्यादीनिरूपकाणीति सावयवत्वं समस्तबस्तुन आरेप्यमा
 णस्यशब्दविषयत्वंचदृष्टव्यं प्रोहमोक्तिकरुचः पयोरुचंविंदवः कुट्टपुष्पबंधवः वि
 धुतांनभसिनाप्रमंडलेकुर्वतेस्मकुसुमांजनश्रियम् इत्यत्रप्रधानस्यनाभसिनाप्रमंडत्वा
 रोपस्यावयवभूतंविधुतांनर्तकीत्वरूपणमार्थनशाब्दमित्येकदेशे विशेषेणशाब्दततया
 वर्तमानात् एकदेशाविवर्तित्वं कुरंगीवांगानिस्तिमितयातिगीतध्वनिषुयत्सखीकांतोदंतंश्र
 तमपिपुनःप्रस्रयतितत् अनिद्रंयद्यंतः त्वपितितदहोबेप्रभिनतांप्रवृत्तोऽस्यासक्तुंहृदिम
 नसिजः प्रेतलतिका मित्यत्रप्रेमलतिका मिति अमालारूपंनिरवप्रवंस्थसौंदर्यं स्यतांति
 एतहाणिमोक्तप्रस्यहर्षोऽमः कांतेकार्मणकर्मनमीरुतामुत्तासनावासम् विशाव।

22

7

टी युक्तसामायोगव्यवदेदः चतुर्वदनत्वायेकगुणव्यतिरेकस्यप्रमाणां तास्मिदस्यपुनर्वचनम
विशेषगुणभावपरिसंख्याप्रियवस्यतीतिभावः अत्ररूपकप्रभेदत्वेनेवचमत्कारोपप
तौ नालंकारांतरत्वंनूनवर्णनस्ययुक्तं सामग्रीकालीनकार्योभावस्यत्वलेकारांतरासंभि
नस्यतद्वदपमाणां युक्तमित्यस्वरसोमतमित्यनेनसूचितः किमशुभिरिति जडेति मूर्खज
लमयसाधारणं चेदसंबोधनम ग्लपितेनैवैरशुभिर्निमित्तभूतैर्भीमसुतापादमयेत्या मनो
मयिनिमज्जनुलीयतामिति मन्यसे किमिति सोपहासः काकुत्स्तेन मैवंमस्या इत्यर्थः अ
त्रहेतुमाह किलनिश्चितं ममवितुधः पंडितः स्मरः तदार्थकां सः प्राणनिर्गमकालीन
मनः प्रवेशाश्रयोहि यस्यास्तांश्रुतिं नलमुखेदुपरां मनः प्रवेशाधिकरणत्वेन नलमुखेन
दुतात्पश्यन्तीति माहति अयंकलां किन इत्युदाहरणो दोषशून्यप्रयुक्तं शाब्दमाधिक्यमिहनुग
णविशेषप्रयुक्तंगम्यमानंतदिति सावयवत्वनिखयवत्वादीति आदिना समस्तवस्तुवि
षयत्वादिरूपे तत्प्रभेदानां परंपरितत्वरूपभेदांतरस्यचपरिग्रहः तथाही सावयवनिख
यवंचैति परंपरितंचेति त्रिविधं रूपकम प्रत्येकं क्रमेण द्विविधम् समस्तवस्तुविषयमेक

23

राम

वाक्य

अपि हेत्येवेति पर्यवसानांत तदुज्जंभं वचेति पर्यवसानम् एवमग्निमवाक्सायोरपि रुषोम
करः केतनं चिह्नमस्य तथाभूतस्य समुद्रस्य कामस्य च आलोकैर्मालोकः प्रकाशश्च तन्मात्र
तः अमृतं नेति दधीभिमान उज्जंभं हेतुः स्याद्देहपुत्रनेतत् यत इह वक्त्रेन्दो विंवाधरे तदप्य
रूपेवेति समुचितपदाभ्याहारेण योजनीयम् यद्वदस्यो नैगात् तत्त्वेन तद्वा दोषमस्वान्ततदुपा
नेपित्यूनपदत्वदोषः कार्यकारित्वमात्रे तत्त्वेनाभेदव्यावृत्तिः अस्यामुत्वेन्दुनेत्यत्र किमिदं
तिपुनरुपानमात्रं भेदविवक्ष्यतापेक्ष मिह तु अपरशब्दस्यापि उपादानमिति विशेषः अच
तुर्वदनमिति वादरायणो व्यासः भालेलोचनं यस्येति व्यधिकरणत्वेनामत्वाद्दुर्ब्रूहिः ननु ह
एव परशति विशेषणान्नदंश एव तादृश्यरूपकं स्यादित्यंशे त्वभेदरूपकमेवेति शंका यामा
ह अत्रेति त्रिष्वपीति एकत्रानेकारोपलपायां रूपकमालाया मवै रूप्या यतात्यर्थग्राह
कस्यैकत्रास्थितस्यापि साधारण्यमेकोचितमिति भावः अपमेव च साध्वीत्यादिपूर्वदा
हराणां द्विशेषः न्यूनरूपकस्य च मत्कारित्वं पूर्वमुक्तम् वृद्धसंमत्यादृष्टपति इदमिति यदा
हेत्यनेतरं स इति विशेषः एकगुणहानौ अभिहितायामिति शेषः गुणसाम्यदाह्यं विशेषगुणान्

24

मे चंद्रपदं शारदपूर्णं चंद्रपरतया नापुष्टार्थकम् पुष्टमातेत्यत्र पुष्टपदमिबोत्कृष्टपुष्टपरतयेति
 टी. बोध्यम् वाद्योग्यतासूचनाय यूना रित्युक्तम् अयं हीत्युदाहरणेऽभेदारोपहेतुभूतपुरदाहक
 त्वरूपैविधाद्यमुक्तम् भ्रमं बलवदनिष्ठाननुवेधिसुखसाधनत्वभ्रमं सर्वेषां भ्रमाणां
 वेधसा निर्माणोपि प्राधान्यविवक्षया इत्यमभिधानम् अयमात्ते इत्युदाहरोऽंभुसादृश्यं
 गम्यमानमिहत्वनाशक्तिरूपं तदुपात्तमिति भेदः त्वय्यागत इति राजानं प्रतिकवेरुक्तिः
 सेतुश्च मंथश्चेति द्वंद्वः ५ साधर्म्यमुक्तेः पातमिह तु जगदुक्तत्वादिकं तद्गम्यमानमिति
 भेदः वेधाद्वेधेति कांताधर्मिकत्वकनकधर्मिकत्वरूपं मंथनं मंथः अमृतमंथनं द्वी
 पांतरे पीत्यादिना सुतरामेतत्तद्वीपे नास्तीति सूच्यते अथ राजभावावस्थायां शंभुर्विश्वमि
 त्यत्र विश्वसंस्तकत्वसादृश्यमुपात्तमिह तु तेति भेदः किंप्रसूत्येति दयितां प्रतिनायकस्यो
 क्तिः तव क्रूररूपेद्रुं दुकार्यकारिणिसति अथमपरः प्रसिद्धः शीतांशुश्चांद्रः यदुज्जंभते उदि
 तो भवति तस्मात्तव क्रेंदुः पद्मस्य रुचिं कांतिं न निहंति प्रयोजनमनुद्दिश्य न संदोषि प्रवर्तते
 इति न्यायात् प्रयोजनस्यान्यतः संभवे तदुज्जंभात्तस्याऽसंगतेश्चेति किं न हतीति का अपि

25

तम

पर्यकाति

वीतादिकमभेदतादृश्येचतथान्यदीयधर्मेणान्यस्यतद्धतासंपादनत्वसाम्यादिहगोएषावृत्त्यारंजनशब्द
प्रयोगादितिभावः तच्चेतिरंजनंचेत्यर्थः प्रतिष्ठेति कविसंप्रदायप्रसिद्धोपमानाभेदेनलब्धात्मकमित्यर्थः 26
रूपपरस्याभेदतादृश्योभयसाधारणत्वादितिभावः अभेदेनरूपेणचेतिपाठेनुतच्चेत्यत्रचशब्दोहेत्व
र्थः तेनपूर्वोक्तस्येवसमर्थनमिति नयोरुक्तं तावद्विधांतरोक्तेः प्राक् उद्देशक्रमप्रातिलोभ्येतेतिउ
द्देशक्रमवैपरीत्येनेत्यर्थः एतदेवविशदयति येनेत्यादि हेतोतृतीयापुरदधत्तविशेषणहेतुकशि
वाभेदानुरंजनादित्यर्थः नन्यूनत्ववर्णनेभेदायकर्षयोः प्रतीतेः कथंचमत्कारितेत्यतःप्राह अभेद
दाढ्यापादकत्वादिविशेषणनिषेधस्यविशेषाभ्युत्थाफलकतया निषिद्धव्यतिरिक्तशकलगुणशा
लिताप्रतीतावेकदेशविकृतमनन्यवद्भवतीतिन्यायेनाभेदनिश्चयसंपादकत्वादित्यर्थः विभावना
त्प्रकाशनात् चंद्रज्योत्स्निति राजानंप्रतिकस्यचिदुक्तिः भगवन्चंद्रज्योत्स्नावद्विशदंश्वेतंपुलिनं
यस्यतस्याभूतेस्मिन्सारथाः सरपूनामकनद्याः सेकतेसिकतामपदेशेकयोश्चिस्तिद्यतहणयोश्चि
रतरमितिचिक्कालंवादरूपंभूतमभूत् कीदृकत्वाह एकः सिद्धास्युवाकैर्यमप्रथमनिहितंवक्ति अन्यः
कंसंप्रथमनिहितंवक्ति कंसकैरभयोर्निहंतात्वंतत्रतयोर्मध्येपूर्वकोहतइतितत्वंतत्रतयोर्मध्येपूर्वको
हतइतितत्वंकथयेत्यन्वयः यद्यपिसुतिप्रवृत्तावेवभगवन्नित्यामंत्रणमुचितंनराजादौतथापिराज्ञोभ
गवतादात्म्यवर्णनादनौचित्यंपीहराणीयम क्वचित्तुभवतीतिपाठः अत्रजोत्स्नापदेनैवचंद्रिकाला

एतत्संगत्या पतेः अत्रैराजभावावस्थायां समद्वितीयां समंख्यलोचतां एकलूपालोचनतां च मुखेदु-
 नेति अत्रेदुपदं मिंदुकार्पकारिपरम किं मिंदुनेति प्रसिद्धं चंद्रभेदविवक्षणात् अतश्चंद्रताद्रूपरूपक-
 मिदम नचात्रोत्तरपदार्थप्राधान्यादिंदुकार्पकारिणि मुखभेदरूपकं स्यात् ननु चंद्रताद्रूपरूपमि क-
 तिवाच्यम् व्युत्पत्तिवैचित्र्येण मुखस्य स्वनिष्ठभेदप्रतियोगिता संसर्गाणां नवप्राभ्युपगमात् विशेष-
 षणानुयोगिकस्यापि विशेषणसंबधतायां स्वाभित्वस्य प्रत्यर्थत्ववादिभिः प्राचीने श्रेत्रस्य धन-
 मित्यादावंगीकारात् एवं च मुखनिष्ठभेदप्रतियोगि चंद्रः तत्कार्पकारिवेति बोधात् ननु मुख-
 भेदरूपकापत्तिः मुखेति योगिकाभेदस्याभानादिति एवमन्यत्राप्यस्य अमुधेति अमुधासा-
 गरोरित्यानुत्पन्ना प्रसिद्धालक्ष्मीयंतु न तथेति नूनत्वोक्तिः अतिरिच्यत इति निःकलंकतयाधिको-
 भवतीत्यर्थः लक्षणश्लोकं व्याचष्टे विषय्युपमानेति विषयिणोऽभेदेन रूपेण चेति पाठः रूपेण
 लहादकत्वादिना ताद्रूप्येण कचित्ताद्रूप्येण चैति पाठः परमार्थतस्तु प्रामाणिकेषु पुस्तकेषु वि-
 षयिणो रूपेण विषयस्य रंजनमिति युक्ततरः पाठः तेन तत्रैतदादेर्न प्रोक्तमिति ध्येयम्।
 हरिद्रादि अत्रादिरंजने प्रयुक्तस्य रंजनशब्दस्येह प्रवृत्तौ बीजमाह अन्यरूपेणेति रूपं रक्त-

मे

राम

१३

रु. दी०
 तु चंद्रका. शब्दरूपेता इत्यमिति तत्राग्निलक्षणसंगतिः न च तस्य मुखे सत्त्वात्कथमाहोप इति वाच्यं
 मू. चंद्रका. यथेष्टतातीयकारित्वस्यैव मुखे सत्त्वात् इति यद्यपि तासां अर्थधोरभेदान्वयानुरोधोपादिहापि चं
 द्रपदलक्षितस्य तत्कार्यकारिणोऽभेदसंसर्गोक्तो बभूवेः न च यादभेदरूपकमेव तथाप्युपमानताव
 द्भेदकरूपेणाभेदभाने एवाभेदरूपकत्वमस्तत्कार्यकारित्वादिरूपेणाभेदभाने तु ताद्रूप्यरूपक
 मिति तात्पर्यम् अत्र कमलमनं भक्तिकमले कुबलयमेतानि कनकलतिकाया मित्या प्रतिशयोक्ति
 वारणा योपातेति विषयविशेषणमाहोपपन्ननिर्घेदानंगकत्वेन विशेषणीयः तेनाप्यनुक्तौ नातिआ
 म्निः आंतिवारणा ग्राह्येति त्वत्पादन एव रत्नानां यदलतकमाजनेम इदं श्रीखंडलेपेन धवलीक
 रणं विधोरिति मिदं दर्शनावारणम विंवा विशिष्टेति संशयोत्प्रेक्षयो निरासा यतिश्च येत्युक्तं मिति
 संक्षेपः आधिक्येत्यादि आधिक्यमुपमानस्य स्वाभाविकीमवस्था मपेक्ष्योपमेयतादात्म्या चस्था
 यां बोध्यम् एवं नूनत्वमपि अनुभवाधिक्यनूनत्वोभयरहितमभेदताद्रूप्यान्यतरमात्रम् अयं हि
 त्यादि अयं वारणमानो राजा येन हेतुना पुरः नार्यः विवस्वापि त्रिपुरदाधात् स एवायमिति भावः
 तार्त्तीकमिति तृतीयमेव तार्त्तीकम तीयादीक स्वार्थे वाच्य इति वार्तिकानुसारात् विलोचनं
 विनेत्यत्वयः शंभुरिति अत्राप्ययमित्यनुषंजनीयम् अन्यथातिशयोक्त्यापत्त्या रूपकोदाहर

क. दी०
२६

शामः मित्रातनयः र पूर्वोत्पन्नवदि तत्र शाकपाकजत्वमुपाधिः
अत्रापि मनुष्यत्वं बहिर्जनं यत्र अथ तत्र एषामत्व न तत्र तत्र शा
कपाकजत्वं मनुष्यत्वं बहिर्जनं यत्र यत्र मित्रातनयत्वं तत्र तत्र
शाकपाकजत्वं नास्तीति भव
तिलक्षणा सत्ययः एवं वापुप्रत्य
क्षः प्रमेयत्वदि

२७

क. ह. मः
२६

नासिद्धिरुहसंदेहात्तत्राप्यवसितानाद्यनपदेशत्वमुक्तं भवतीत्यपि भाष्ये त्वारेवातत्रासिद्धः चतुर्धाऽभ्यासि
द्धोऽन्यतरासिद्धः स्वरूपासिद्धोऽनुमेवासिद्धश्चादः नित्यः सावयवत्वादित्याद्यः कार्यत्वादिति द्वितीयः पक्षेहे
त्वभावस्तृतीयः शब्देनित्यत्वात्सुषुप्तात्वाच्चित्तसुरीयः विरुद्धः प्रागुक्त एव साधारणानैकांतिकः साध्यतरभाव
सहचारेण भयसंदेहजनकत्वासंदिग्धः शब्देनित्यः शकत्वादित्यतश्च वसितः साधारणधर्मदर्शनविप्रतिपत्त्या
देवसंशयजनकत्वेनास्मिन्प्राचीनेनां तर्भावादित्याहुः हेत्वाभासानामेकत्वात्तानेन्यस्यात्तानेऽनुमानदण्डसंभ
वात्सर्वेपि स्वातंत्र्येण दूषणान्नित्यनैकचित्तचित्तसम्मेलनेपि नैकतापरतन्वयासिद्धिः संख्याव्यभिचारेणा
पकत्वेन परंपरोपरोगान्तरे हेत्वाभासान्तरादपि यदुर्मविशिष्टसाध्यव्यापकत्वं तदुर्मविशिष्टसाधनाव्या
पकत्वं च तल्लक्षणमस्तीदं न समवायव्यहेतुत्राद्रेत्यनेन भवति हि द्रव्यत्वविशिष्टेष्वप्यत्र धूमस्तत्र
तत्राद्रेधनं द्रव्यत्वविशिष्टेष्वप्यत्र यद्भिः तत्र तत्र नास्तीति द्रव्यत्वविशिष्टेष्वप्यत्र धूमस्तत्र
ध्वव्यापकं तद्विशिष्टं साधनाव्यापकं च एवंगर्भस्याभिप्रायतन्वयः

व्याज्योतिषोमविकारेऽतस्तिनयोपि पशुपागाः सायस्क्रेचोदकप्राप्तास्तेषांच तत्र
 साहित्यं श्रुतं सह पशुना तभते इति तद्य साहित्यं सवनीयदेशे तस्य प्रधानप्रत्यासत्तेः
 स्थानातिक्रमसाम्याच्च सवनीयदेशे सनुष्कानि ग्रीष्मोमीयानुवंध्योः स्वस्वस्थानाति
 क्रमः आनीषोमीयोदेशे आनुवंध्योश्चोऽनुष्काने नृपाणामपि स्वस्वस्थानातिक्रमः
 तथाच प्रकृतावाश्विनग्रहं कृत्वा त्रिवृता मूलं पार्वीय सवनीयं पशुमुपाकरोतीत्या
 श्विनग्रहणानंतरं सवनीयो विहित इति सायस्क्रेप्याश्विनग्रहग्रहणे कृते सवनीय
 एवोपस्थितो भवतीति युक्तम् तस्य स्थानात्प्रथममनुष्कानमिति एषोऽप्युपश्रवादित्युक्तम्
 प्रधानक्रमेण योगानां क्रमः समुच्चक्रमः येन हि क्रमेण प्रधानाति क्रियंते ते तेनैव क्र
 मेण तेषामंगान्यनुष्कीयंते तदा सर्वेषामंगानां त्वेः त्वेः प्रधानैस्तुल्यं व्यवधानम् भव
 ति व्युत्क्रमेण अनुष्काने केषांचिदंगानां त्वेः प्रधानैस्तुल्यं व्यवधानं केषांचिदत्यंतं

लो.
९.

व्यवधानं स्यात् तच्चायुक्तं प्रयोगविधिवगतसाहित्यवाधापत्तेः अतः प्रधानक्र.
मोप्यंगक्रमेहेतुः अतएवप्रयोजशेषेणादावानियेयहविधोभिधाराणं पश्चादैदं स्प
दप्रः अनेपैदुयागयोः दोर्वापप्यीर एवंचद्वयोःभिधाराणयोः स्वस्वप्रधानेननुत्प
मेकांतरितिव्यवधानं व्युत्क्रमेणाभिधारेणोत्वाग्नेयहविरभिधाराणानि मयागयोः
त्यंतमव्यवधानम् ऐदुयागतदंतहविरभिधाराणयोःत्यंतव्यवधानं स्यात् तच्चयु
क्तमित्युक्तमेव सद्यमुत्पक्रमः पाठक्रमोदुर्वलः मुख्यक्रमोहिप्रमाणंतरसापेक्षः
प्रधानक्रमप्रतिपत्तिसापेक्षतया विलंतप्रतिपत्तिकः पाठक्रमस्तु निरपेक्षस्वाध्या
यपाठक्रममात्रसापेक्षतया जपेतिबलवान् अतएवाग्नेयोपांशुयागाग्नीषो
मीपीनांक्रमेणानुष्ठीपमातानामप्युपांशुयागाज्यनिर्वीपोमुख्यक्रमान्नपूर्वमनुष्ठी
यतेतस्यदुर्वलत्वात् पाठक्रमानुपश्चादननुष्ठीयतेतस्यप्रबलत्वादिति सच्चापमुख्य

राम

९.

कतिः यथासौर्षादिः तत्र कतिपयानामतिदेशेनापि प्राप्तत्वात् अनारम्भविधिः ।
 सामान्यविधिः तदिदं वाक्यं प्रकरणारम्भोक्तवत् अतएवं ज्ञानी इदं ह विरित्यादेरेकवा
 सत्त्वादर्शांगत्वम् ननु प्रकरणार्दर्शपोर्णमासांगत्वम् उभयाकांक्षाप्रकरणम् यथा
 प्रयाजादिषु समिधोपत्तीनीत्यादिवाक्ये परह्यविशेषस्यानिर्देशात्समिधोर्गणेन भाव
 वेदितिवोधानन्तरं किमित्यस्त्युपकारकाकांक्षादर्शपोर्णमासांगत्वमेपि दर्शपोर्णमासा
 म्यां स्वर्गभावपेदिवोधानन्तरं कथमित्यस्त्युपकारकाकांक्षा इत्युभयाकांक्षायाप्र
 याजादीनां दर्शपोर्णमासांगत्वम् तच्च प्रकरणं द्विविधम् महाप्रकरणमवांतरप्रक
 रणं चेति तत्र मुख्यभावनासंबन्धिप्रकरणं महाप्रकरणम् तेन प्रयाजादीनां दर्शपू
 र्णमासांगत्वम् एतच्च प्रकृतादेव उभयाकांक्षायाः संभवात् ननु विकृतौ तत्र प्रकृति
 वद्विकृतिः कर्तव्या इत्यतिदेशेन कथं भावाकांक्षाया उपशमैनापूर्वांगानामपि उभ
 याकांक्षाया विनियोगा संभवात् तस्मादपूर्वांगानां स्थानादेव विकृत्यर्थत्वमिति ।
 अंगभावनासंबन्धिप्रकरणमवांतरप्रकरणं तेन चाभिक्रमणादीनां प्रयाजायांगत्वम्

लो.
६

तच्च संदेशेन ज्ञायते तदभावे च विशेषात् सर्वेषां फलभावना कथं भावेन ग्रहणप्रसंगेन
प्रधानां गत्वापत्तेः एकां गात्रवादेन विधीयमानपारम्पर्यगणोरंत एते विहितत्वं संदेशः य
थाभिक्रम एतद्विषयमानीयते उभयतस्तजो वा इत्यादिना प्रयाजानुवादेन किंचिदंगं
विधाय विधीयते तदनंतरमपि प्रयाजानुवादेन प्रयाजत्वं पश्यैवं विदुषः प्रयाजा इ
ज्यंते प्रैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यानुदते भिक्रमं जुहोत्यभिजित्येति अनंतरं यो वै प्रया
जानां मिथुनं वेदेत्यादिना किंचिदंगं विधीयते अतः प्रयाजो गम्येभिहितमभिक्र
म एव तदंगं प्रयाजे रपूर्वकत्वा पागोपकारं भावयेदिति ज्ञाते कथमेभि रपूर्वक
तव्यमिति कथं भावाकांक्षायाः सत्यात् सा च संदेशपति ते एभि क्रम एणादिभिः शा
म्यति न चंगाभावनायां कथं भावाकांक्षाभावः भावनासाम्पेन तत्रापितत्संभवा
त् तदिदं प्रकरणं क्रियाया एव साक्षाद्विनियोजकम् इव्यगुणयोस्तु ह्यत तथा हि
यजेत स्वाकाम इत्यत्र फलभावनायां कथं भावाकांक्षायां सन्निधि पठितमश्रूपमाण
फलकम् क्रियाजातमुपकार्यं किं दामेति कर्तव्यतान्वेति क्रियाया एव लोके

क्रमनिर्णयः सन्नर्थक्रमः यथाग्निहोत्रं जुहोति यवागुं पचन्तीत्यग्निहोत्रपवागूपाक
 हि योः अत्रैव वागवाहोमार्थत्वेन तत्पाकः प्रयोजनवशेन पूर्वमर्थे नुष्ठीयते सचायं पाठ
 क्रमाद्वलवान् यथा पाठं अनुष्ठाने क्रमप्रयोजनवाधे इष्टार्थत्वं स्यात् न हि होमानंतरं
 क्रियमाणस्य पाकस्य किंचिद्व्यं प्रयोजनमस्ति पदार्थबोधकवाक्यानां यः क्रमः स पा
 ठक्रमः तस्माच्च पदार्थानां क्रमः आश्रीयते येन हि क्रमेण वाक्यानि पठितानि तेनैव क्र
 मेणाधीतान्यर्थं प्रत्ययं जनयंति यथा प्रत्ययं च पदार्थानामनुष्ठानं सच पाठो द्विविधो
 मंत्रपाठो ब्राह्मणपाठश्चेति तत्रानियोगो मीयते सततं प्राज्यानुवाक्यानां पाठक्र
 मायः क्रम आश्रीयते समंत्रपाठात् सचायं मंत्रपाठो ब्राह्मणपाठाद्वलीयान् अनुष्ठा
 ने ब्राह्मणवाक्यापेक्षया मंत्रपाठस्यांतरंगत्वात् ब्राह्मणवाक्यं हि प्रयोगाद्वहो वेदं क
 र्तव्यमिति अवबोध्य कृतार्थं मंत्राः पुनः प्रयोगकाले व्याप्रियंते अनुष्ठानक्रमस्य स्म

रणक्रमाधीनत्वात्तत्क्रमस्यचमंत्राधीनत्वादंतरंगोमंत्रपाठ इतिप्रयाजानां समिधोम
 जति तनूतपातं यजतीत्येवंविधिवाक्यक्रमायः क्रमः स ब्राह्मणपाठक्रमात् यद्यपि
 ब्राह्मणवाक्यान्पर्यंविधायकताधीनितथापिप्रयाजानांक्रमस्मारकंस्मरस्याभा
 वात्तान्येवक्रमस्मारकत्वेनस्वीयंते स्यान्नामीपास्थितिः यस्य हिदेशे योऽनुष्ठीय
 ते तत्पूर्वतनेपदार्थेकृते स एवप्रथममुपास्थितो भवतीति युक्तम् तस्यप्रथमनुष्ठा
 नं म आतएवसायस्क्रोः गीष्मोमीय सवनीयानुवंध्यानां सवनीयदेशे सहानुष्ठा
 ने कर्तव्ये आदौ सवनीये पशोरनुष्ठानमितरयोः पश्चात्तस्मिन्देशे आश्विनग्रहणा
 नंतरं सवनीयस्येव प्रथममुपास्थितेः तथा हि ज्योतिष्मोमेत्रयः पशुयागाः अग्नि
 प्रोमीयः सवनीयः आनुवंध्यश्चेति तेचभिन्नदेशाः आग्निप्रोमीयश्चौर्षस्येति
 सवनीयः सूर्याकाले आनुवंध्यस्त्वन्ते सायस्क्रोऽगमसोमयागविशेषः सचाव्यक्त

निदि विधानि सिद्धरूपाणि क्रियारूपाणि चेति तत्र सिद्धानि जातिद्रव्यसंख्यादीनि तानि च
 दृष्टार्थान्येव क्रियारूपाणि च द्विविधानि गुणकर्माणि प्रधानकर्माणि च एतान्येव सन्नि
 पत्योपकारकाणि आरादुपकारकाणि ति चेन्न्यंते कर्मागद्व्यापुद्देशेन विधीयमानं कर्म
 सन्निपत्योपकारकम् यथा वधातश्रोत्राणादि तच्च दृष्टार्थमदृष्टार्थं दृष्टार्थं चेति द
 र्ष्टार्थमवधातादि अदृष्टार्थश्रोत्राणादि इष्टार्थं यशुप्रोडाशादि तद्विद्रव्यत्वाणां श्रो
 त्रादृष्टं देवतोद्देशेन देवतास्मरणं दृष्टं करोति द्रव्यापनुद्दिश्य केवलं विधीयमानं कर्मत्वा
 ददुपकारकम् यथा प्रयाजादि आरादुपकारकं च परमापूर्वात्पता एवोपपुज्यते सन्नि
 पत्योपकारकं तु द्रव्यदेवतासंस्काराद्या यागस्वरूपेषु उपपुज्यते इदमेव चाश्रयिकर्म
 लुच्यते ते देवं निरूपितः संतो पतो निषो गविधिः प्रयोगा प्राप्सु भावबोधको विधिः प्रयो
 गविधिः सचांगवाकैकवाक्यतापन्नः प्रधानविधिरेव स्मृति सांग प्रधानमनुष्ठापय
 न्वितं वे प्रमाणाभावादवितं वा परपर्क्ययं प्रयोगा प्राप्सु भावं विधते न च तदवितं वे
 विप्रमाणाभाव इति वाच्यम् वितं वे सांग प्रधानविधौ कवाक्यतावागततत्सहितानु

तो.
८

पपतेः विलंबेन क्रियमाणोः पदार्थोः रसनेन सहकृतमिति साहित्यव्यवहारेण भा-
वात् सचा विलंबो नियते क्रम आश्रीयमाणो भवति अन्यथा हि किमेतत्तन्तरमेत-
त्कर्तव्यमेतदनंतरमेवेति प्रयोगविस्तेषापतेः अतः प्रयोगविधिरेव स्वविधेयप्रयो-
गमाशुभावादिभ्यर्प्य नियतं क्रममपि पदार्थविशेषणतया विधत्तेः अतएवांगानां
क्रमबोधको विधिः प्रयोगविधिरित्यपि तद्वत् तत्र क्रमो नाम विततिविशेषः यौवा-
प्यस्योवा तत्र षट्प्रमाणानि श्रुत्यर्थपठनस्यान्तानि मुक्तावृत्त्याख्यानि तत्र
क्रमपरं वचनं श्रुतिः तद्विधि विधम् केवलक्रमपरं तद्विशिष्टपदार्थपरं चेति तत्र वेदं क-
त्वावदीकरोतीति केवलक्रमपरं वेदीकरणदेव चनांतरप्राप्तत्वात् षट्कर्तुः प्रथ-
ममस्तइति नुक्रमे विशिष्टपदार्थपरं एकप्रसङ्गाभंगभयेन भङ्गानुवादेन क्रममात्र-
स्य विधानुमशक्यत्वात् तेषां श्रुतिरितरप्रमाणपेक्षया वलवती तेषां वचनकल्पनद्व-
रा क्रमप्रमाणद्वत्वात् अतएवाश्विनग्रहस्य षाष्ठक्रमात्तृतीयस्यानेग्रहात् प्रसङ्गा-
वाश्विनो दशमो गस्तइति वचनाद्दशमस्यानेग्रहात् मित्युक्तम् यत्र प्रयोजनवशेन

यमस्य ननु पुरुः इदं संभूतं भूतिपूर्वकायां भूतापदुतावृत्ताहरं कल्पितं भूतिपूर्वकायसाजयनेयं वे एण्कनकचकलापो नग
 रलंगलेकल्लरीयं शिरसि शिरिरेद्यानकुसुमं रयं भूतिनागे प्रियविहजन्नाधवल्लिमापुराई भूतिनाकुसुमशरकिं मे पदुरसि ज्य
 वकल्पितं भूतिर्जयनेयं मिन्यादिति वेधमात्रेणानेयः पदेव न पुण्याभावात् दे जे लत्रनत्वाया नायमेत्यपनाभरेमेने यदा
 ह नयधमुखमेवे ह नभंगोचल्लरीयं मे रतिविस्मृता हृष्टा हृष्टा नत्वाया नायमेत्यपनाभरेमेने यदा
 भूवे प्रजल्यन्मत्यदे लग्नं कोना केन दिनपरः कस्याचिज्जि विन्यति र हृष्टोत्कावत्येनं अतापासुते स्तात्पण्या नरवर्णी
 नेन न स्यति ह वे के पका पदुतिः यथा नायि कयानमं सखीं पुति जल्यन्मत्यदे लग्नं रतिस्वता यक हृज्जने वेद्यमाने
 नराकर्णिकानां किमिति शक्तिवती मन्थापतिन दिनपर रतिनिद्रवः यथा वाशीकारं रतिस्तयति वलयत्पधरं नो
 त्रिरो म्राचं नागरे कः किं मिलितो नहे नदि सरिदे मनः यवनः इदमर्थयोजनया नश्यति हवे उदाहरं शहयो
 जनया यथा पद्ये त्वन्नयने स्मयामि सनने मावामवत्कुतले नीले भूति किं करोमि मदिनैः की नोस्मिन्नविममे उ
 म्युत्स प्रवधो निरा म्म सरुखानि भस्म शोधयं ह्यस्तु म्मे वननू व्यपरिशान्ती डा विटया नवः सवेमि र विषयानर

गति

म

तिनि

नौवृत्तनैशकल्युक्तिभ्यां चंद्रलस्यैसायद्रवोवडवानललारोपार्थः यथावा मंथानभूमिधरमूलशिलासदृशसंयहन
 वृणकिणः स्फुरितीदृमध्यकायात्तनः शराजरेत्यनियारोक्तिसेवाकयंचिदपिनदिप्रसक्तिः अत्रचंद्रमध्यमंयतकलिक
 मंदरशिलासंयहनवृणकिणस्यैवकायादीनांसंभवोनाहोतिवाकायात्तैपहवः यावरवचनोयन्यातेनाविष्कृतः य
 अत्यत्रतस्यारोपार्थः यथासायद्रतिस्तानांयंशुभांशुकिंनर्हिसंभांशुप्रेयसीमुखंयत्रकचिद्वलनित्तरीयधर्मनिद्र
 वः अत्यत्रवर्णीतीयेवलनित्तस्यधर्मस्यारोपार्थः साययैसायद्रतिः यथाचंद्रेचंद्रलनिषेधः वर्णीनोयेवलनित्तरीये
 यसीमुखेनदारोपार्थः यथावादादाहलेनैवविषयविधेरमाजनांपरंअन्ययमत्रमेवनेनियीयजगतिस्त्वेतन्नंरि
 वः स्थान्निमांमुत्ततिनिद्रयादृष्टिः नौवृत्तलैयवोदाहरोहेतुनास्तत्रनुसास्तीतिभेदः नतअपूर्वोयद्रतिवदः कि
 त्रविद्वैविध्यं दृष्टव्यमिति भांतीयद्रतिरन्यस्यशंकायाभांतिवारणेनायंकरोतिसोक्तं संज्वरः किं सखिनस्वरः अत्रता
 स्म पंकरोतीतिरैव च्छान्ने कपित्तेन स्पञ्जरसाधारणहजुवद्वयासरव्याज्वरः किंमितिप्रेनसखिस्मररुतिनलोत्सा
 भांतिवारणं कृतं यथावानागरिकसमधिकोन्नतिरिदमद्विषः कोयमुभयतः पुरुः नदिनदिकरिवालमोयंशुडादंडो

क्ति

वयचेतिप्रसेकं द्विविधेऽवयवस्य सुखे तां धर्मलोमेत्यादिनाक्रमेणोदाहरणानिरजतो मुखे सर्वत्र विह्वलस्य नमो
नेत्यदृष्टिप्रतिशयकत्वादि धर्म संबंधेन गत्यमानेन तन्निमित्तेन ससुः प्रियविषय त सर्व देशस्थितिवोकांगतादुय
गजप्रजुलिष्यद्विरदानुला धर्मलोमतादात्म्यसंभावनात्कारुण्योत्पत्त्या नमो विषयस्योपादानात् उक्तविषयानमो
व्यापनस्य नमः प्रभृतिभ्यर्था न सकलवस्तुसंज्ञमलनीकरणेन निमित्तेन नमः कर्तृकलेपननादात्म्योत्पत्त्या न
मः कर्मकाजनवर्षणनादात्म्योत्पत्त्या चानुक्तविषयात्कारुण्योत्पत्त्या उभयत्रापि विषयभूतस्य नमो व्यापनस्यानुपा
दानादनुक्तविषयान्नवतमसो व्यापनेन निमित्तेन नमः जनवर्षणकर्तृनादात्म्योत्पत्त्या चिन्तितमेवाह्वयम
क्तविषयमेवाह्वयमेवंलियमीवर्षणीत्याख्यातयोः कर्तृवाचकलेपि भावप्रधानमाख्यानमिति स्मर्यते
यक्रियायात्त्वप्राधान्येन नदयसर्जनत्वेनाहितस्य कर्तृरपि स्तर्णीयतया स्वत्रान्वयासंभवान्नतरेवरेतो
हस्योपमायासुयमानतया त्वयोदादेनानिराहृतः कर्तृव्युपमानस्याभूतो मोक्रियायदेव क्रियासाधने
अतोनालमन्यदपेक्षितमिति केचिन्नमो नमो नमो सर्वविषयोक्तकर्तृकलेपनवर्षणस्वरूपधर्मोत्पत्त्यादुःन

६

५१

त

योजनेऽराह रणे विषयै कोपि अवस्थामे देन योजने यथा च दंतौ ज्ञारत्नं नयनौ धर्मा सखि विधाय पतिं वृद्धा सखि
 ननः प्रवृद्धा स्त्री पुरयन् केन नयनं दृष्टे कर्त्तव्यं व्याजा येति दृष्टेः यदेति विधीनः स्मरना राचाः काजा ह्यपाते वेजं कन ३२
 यत्रा सम्यक्ताभिधायिना वैजवपदे न नैमे काजा कटाखाः किं तु स्मरना राचाः इत्यपह्नवः प्रतीयते यथा कटिरेषु वारे
 कथय विधिनादरे सुमध्याह्नं भिन्नमहानयनायनप्राः स्तंभे रास्यमदवगिन शिरवाकूलेन जिह्वा प्रसार्य न रुवोज
 लमर्थयंते संभावना स्यादत्येता वल्लहेन फलात्मना उक्ता नृणां सदा यत्र सिद्धा सिद्धा स्यादपरे ३२ धूमस्तोमं नमः
 शंके वाकी विरहमुष्णं गलितं वत्तमो गानि वर्यं ती वाजने नमः ३२ रज्जं न वापि पुनलं भुवि से यणा दुचं तन्मखा
 मेक्यान्पूतं पथैर्वैरायने शरी ३२ मध्यः किं कुचयोधं न्ये वृद्धः कनकदासभिः प्रायो वजं तन्मदे नैका प्रायुं न्ये न न पति
 ३५ अन्यधर्मसंवेधनिमित्ते नात्यस्या न्यता दात्या संभावनमुत्पेता साव सहेन फलात्मनो चरत्वेन विधाज्जवत्तनः क
 स्याच्चिदस्मिन्नरजादात्मसंभावना पुचमा स्वरूपे न्येता रम्ययने अहेनो हेतुमा विना फलस्य फलतो नो न्येता हेतुन्येता फ
 लो न्येते न्ययने अत्रा सा स्वरूपे न्येता उक्त विषयानुक्त विषयाचेति द्विधा परे हेतु फलो न्येते सिद्ध विषया सिद्ध वि

लो-

७

पाठात् यथा मनोमानां तेषां हि कैमर्ष्याकांक्षायां फलं किञ्चित् पूर्वमेव भाव्यत्वेन सं-
वध्यते उपाप्मितत्वात् स्वतन्त्रफलकलत्वे विकृति सान्निध्यात् न च विनापतेः पशुधर्मा
एव मानीषोमीयार्थत्वमनुष्ठासादेश्यात् नोपवस्येहि अग्निषोमीयः पशुः
वीयते तस्मिन्नेवादिनेते धर्माः पश्यन्ते अतस्तेषां कैमर्ष्याकांक्षायामनुष्ठेयत्वेनो-
पाप्मितं पशुपूर्वमेव भाव्यत्वेन संवध्यते तद्वद्विज्ञानं समाख्यातः प्रवल्गु अतएव
शुंभनमंत्रः सान्नाय्यपात्रांगं पाठसादेश्यात् ननु पौरोडाशिकमिति समाख्यया पु-
रोडाशपात्रांगम् समाख्यायोगिकः शब्दः सान्नाय्यपात्रांगे दिकीलौकिकीच तत्र होतु-
श्चमसभस्तेषां गत्वम् होतृचमससूतिवैदिकसमाख्यपात्राध्वर्योस्तत्तत्पदा-
र्थांगत्वम् लौकिकसमाख्यवैदिकमिति समाख्यपेति संक्षेपः तदेवं निरूपितानि सं-
क्षेपतः श्रुतीत्यादीनि षट्समाएगानि एतत्सहकृतेन विनियोगविधिना समिदा-
दिभिरुपकृत्य दर्शपूर्णमासाभ्यां यजेतेत्येवं रूपेणानि विनियोज्यन्ते तान्यंग-

तम

कथंभावाकांक्षायांमन्त्रयदर्शनात् नहिकुठारेणकिंयादित्यनकथंभावाकांक्षायांमुच्चार्य
 माणोपिहस्तोन्वेति किनुहस्तोन्वेतिपुन्यनिपात्येति उद्यमननिपातनएवहस्तश्चतत् द्वारेवान्वे
 तीतिसार्वजनीनमेतत् इदंचस्यानादिभ्योवनवत् अतएवाद्यौर्ध्व्यतिराजन्यमि विदेवना
 द्योधर्मा अभिषेचनीयसन्निधोपठिता अपिस्थानान्तर्गतं किनुप्रकरणाद्राजसूया
 गमिति देशसामान्यंस्थानंतत्स्थानंद्विविधम् पाठसादेश्यमनुष्ठानसादेश्यंचेति स्या
 नंक्रमश्चेत्यनर्थांतरं पाठसादेश्यमपिद्विविधम् यथासंख्यपाठः सन्निधिपाठश्चेति त
 त्रैङ्गानमेकादशकपालंनिर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालंनिर्वपेदित्येवंक्रमविहितेष्टि
 द्यानीतेचनादिवत्त्यादीनां याज्यानुवाकमंत्राणां यथासंख्यप्रथमस्य प्रथमं द्विती
 यस्य द्वितीयमित्येवंरूपे विनियोगो यथासंख्यपाठात् प्रथमं तिस्रसं तस्य द्विकैम
 यथाकांक्षायां प्रथमतो विहितं कर्मैव प्रथममुपतिष्ठते समीनदेशात्वात् एवं द्वितीयमंत्र
 स्यापि द्वैकतांगानां प्रकृतांगानुवादेन विहितानां संदशपतितानां विरुत्पथत्वं सन्निधि

शैलादिरुवाच वक्ष्यामि शृणु संक्षेपादिगार्वनविधिकं वक्तुं वर्षशतेनापि न शक्यं विस्तरे
णात् एवं स्नात्वा यथा न्यायं पूजास्थानं प्रविश्य च प्राणायामत्रयं कृत्वा ध्यायेद्देवं च त्र्यम्बकं यं
च वक्रं दशभुजं शुद्धस्फटिकं सति भक्तं सर्वभरणसंयुक्तं विभो वरविभूतिनं तस्य सा नृपमात्रि
त्यदहनप्रवनादिभिः शोवीत नृसमास्थाय पूजयेत्परमेश्वरं देवमुद्धितकृतं वंमूलमंत्रा
न्यसेत्क्रमात् सर्वत्र प्राणवेनैव ब्रह्माणचयथाक्रमं सूत्रेन मः श्रीवायेति त्वंदासि परमेशुभे
मंत्रेण सूक्ष्मरूपेण संस्थितानि यतस्ततः त्रयोधवीजे त्रयोधं यथा सूत्रेण शोभने महतो
पि महद्ब्रह्म संस्थितः सूक्ष्मतः स्वयं सच येदर्चनास्थानं गन्धचंदनधारिणा द्रव्येण शोभये
त्सञ्जातालनशोभाणादिभिः तालनं शोदनं चैव प्राणवेन विधीयते शोभाणां चार्चपात्रं च
याद्यपात्रमनुक्रमात् तथा स्याच्च मनीषार्थकलितं पात्रमेव च स्यापयेद्विधिना धीमान्
नवगुंक्षयथाविधि दर्भैराच्छाद्य तेनैव संस्थाप्या भुक्ष्यतारिणा नेषु तेष्वयं सर्ववृत्तिये तो
यं सुशीतलं प्राणवेन क्षिपेत्तेषु द्रव्याणां लोकबुद्धिमान् उशीरं चंदनं चैव पाथेत्परिक
त्ययेत् जातौ कक्कोलकर्पूरवृद्धमूलतमालकं चूर्णयित्वा यथा न्यायं क्षिपेत्तच्च मनीषके
एवं सर्वेषु पात्रेषु द्रापयेच्चंदनं तथा ऊशाशाण्डतां चैव यवव्रीहिति लामिच आद्ये सिद्धा
धिप्रव्याणि भसितं चार्चपात्रके ऊशाप्रव्यायवव्रीहिवृद्धमूलतमालकं द्रापयेत्प्रीक्षाणीपा

सत्यमेवनसंशयः ईप्सितंचफलंभुक्त्वाचांतेसत्यपुरं व्रजेत् ॥ १२
 इतिवःकथितंविप्राःसत्यनारायणव्रते यत्कृत्वासर्वदुःखेभ्योमुक्तो
 भवतिमानवः ॥ १३ ॥ विशेषतःकलियुगेसत्यपूजाफलप्रदा केचि
 क्कालंवदिष्यंतिसत्यमर्शितमेवच ॥ १४ ॥ सत्यनाराय केचित्सदे
 वंतथापरे नानारूपधरोभूत्वासर्वेषामोप्सितप्रदः ॥ १५ ॥ भविष्य
 तिकलौसत्यव्रतरूपीसनातनः यइदंपठतेनित्यंशृणोतिमुनिसत्त
 माः ॥ १६ ॥ सत्यंनश्यंतिपापानिसत्यदेवप्रसादतः ॥ १७ ॥ इति
 श्रीस्कंदपुराणेरेवाखंडेश्रीसत्यनारायणव्रतकथायांपंचमोऽध्यायः

स०
३७

तस्यपुत्रशर्तनष्टं धनधान्यादिकंचयत् सत्यदेवैनतत्सर्वनाशितं मम
 निश्चितं ॥ ६ ॥ अतस्तत्रैव गच्छामि यत्र देवस्य पूजनं मनसा तु वि
 निश्चित्य यो गोपालसन्निधौ ॥ ७ ॥ ततोऽसौ सत्यदेवस्य पूजां गोप
 गणैः सह भक्तिश्रद्धान्वितो भूत्वा चकार विधिना नृपः ॥ ८ ॥ सत्यदे
 वप्रसादेन धनपुत्रान्वितोऽभवत् इह लोके सुखे भुक्त्वा चांते सत्यपुरं
 ययौ ॥ ९ ॥ यद्दं कुरुते सत्यव्रतं परमदुर्लभं शृणोति च कथां पुण्यां
 भक्तियुक्तः फलप्रदां ॥ १० ॥ धनधान्यादिकं तस्य भवेत्सत्यप्रसादतः
 दारिद्र्यलोभते वित्तं बद्धे मुच्यते बंधनात् ॥ ११ ॥ भीतो भयात् प्रमुच्येत

स०

३१

नंतिगुणारूपंतवाश्राय्यमिदं प्रभो ॥ १४ ॥ मूढोऽहंत्वांकथंजाने
मोहितस्तवमायया प्रसादपूजयिष्यामियथाविभवविस्तरैः ॥ १५ ॥
पुरावित्तंचतत्सर्वत्राहिमांशरणागतं श्रुत्वाभक्तियुतं वाक्यं परितु
ष्टोजनार्दनः ॥ १६ ॥ वरचवांछितंदत्त्वा तत्रैवांतर्दधे हरिः ततो नावं
समारुह्य दृष्ट्वा वित्तप्रपूर्णितां ॥ १७ ॥ कृपया सत्यदेवस्य सफलं वां
छितं मम इत्युक्त्वा स्वजनैः सार्द्धं पूजां कृत्वा यथाविधिः ॥ १८ ॥ हर्षे
ण चाभवत्पूर्णः सत्यदेव प्रसादतः नावं संयोज्य यत्नेन स्वदेशगमनं
कृतं ॥ १९ ॥ साधुर्जामातरं प्राह पश्चरत्नपुरीं मम दूतंच प्रेषयामा

स०

३२

सनिजवित्तस्थरक्षकं ॥ २० ॥ दूतोऽसौ नगरं गत्वा साधुभार्यां वि
 लोक्य च प्रोवाच वाञ्छितं वाक्यं नत्वा बद्धां जलिस्तदा ॥ २१ ॥ निकटे
 नगरस्यैव जामात्रा सहितो वणिक् आगतो बंधुवर्गैश्च वित्तैश्च वरूभि
 र्युतः श्रुत्वा दूतमुखाद्वाक्यं महाहर्षवती सती सत्यपूजां ततः कृत्वा प्रो
 वाच तनुजो प्रति ॥ २२ ॥ ब्रजामिश्रीं घमागच्छ साधुसंदर्शनाय च ।
 इति मातृवचः श्रुत्वा ब्रते कृत्वा समाप्य च ॥ २४ ॥ प्रसादं च परित्य
 ज्य गता सापिपतिं प्रति तेन रुष्टः सत्यदेवो भर्तारं तरणीं तथा ॥ २५ ॥
 सहत्य च धनैः सार्द्धं जले तस्या वमज्जयत् ततः कलावती कन्या न वि

क०

श्रीगणेशायनमः ॥ आकृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं
 मर्त्यं च । हिरण्येन सवितारथेन देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ १
 सूर्याय नमः ॥ आवाहयामि गंधाक्षतपुष्पं समर्पयामि एवं सर्व
 त्र ॥ इमं देवा असपत्नं सुवध्वं न हते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्याय महते
 ज्ञानराज्यायेंद्रस्येंद्रियाय । ब्रह्ममसुष्यपुत्रमसुष्यैपुत्रमस्यै विशाख
 वोमीराजा सोमोऽस्माकं ब्रह्मणानां राजा ॥ २ ॥ चंद्राय नमः ॥
 अग्निर्मूर्धादिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयं ॥ अपां रोतांसि जिन्व
 ति ३ ॥ भौमाय नमः ॥ उद्धुध्य स्वाग्ने प्रतिजा गृहित्वमिष्टा पूर्त्तसं

ख०

२

सृजेथामयंच । अस्मिन्सधस्थेअध्युत्तरस्मिन्विश्वेदेवायजमानश्च
 सीदत ॥ ४ ॥ बुधायनमः ॥ वृहस्पतेश्चातियदय्योअर्हादियुमद्विभा
 तिक्रतुमज्जनेषु । यदीदयच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहि
 चित्रं ॥ ५ ॥ वृहस्पतयेन० ॥ अन्नात्परिस्तुतोऽरसं ब्रह्मणाव्यपिव
 त्क्षत्रंपयःसोमंप्रजापतिः ॥ ऋतेनसत्यमिन्द्रियंविपानंशुक्रमधस
 इन्द्रस्येन्द्रियमिदंपयोमृतंमधु ॥ ६ ॥ शुक्रयन० ॥ शन्नोदेवारिभि
 ष्टयन्नापोभवंतुपीतये । शयोरभिस्त्रवतुनः ॥ ७ ॥ शनैश्चराय०
 कयानश्चित्राभवदूर्तासदावृधःसखा । कयाशुचिष्ठयावृता ॥ ८ ॥

ਤਜਯਾਤਿਜਯਾਜੈਰਾਪੁਪਤਿਅਤਿਦੁਸਹਦੁਸੁਦਲੁਦੀਨਿ॥ ੨੦॥ ਅਸਤੁਤਿਕਰਤਮਰਤਪਤਿ
ਪਸੁਪਤਿਆਦਿਅਮਰਅਨੁਰਾਗੇਪਰਮਨੰਦਕੰਦਰਸਰਬਖਿਪਨੰਦਪ੍ਰੇਮਪਯਪਾਗੇ॥ ਗਛਸਰਾਜਅਜੇ
ਜੈਕਰਿਰਪੁਰਾਜਸੁਰਾਜਸੁਰਾਜੇ॥ ਕਿਤਾਸੁਰਪਤਿਵਿਤਾਸਿਭਪ੍ਰੇਜਮੋਬਿਤਾਗਿਬਿਰਾਜੇ॥ ॥ ਕ੍ਰਾਤਵਿਭੀ
ਖਨਪਾਤਵਿਭੀਖਨਪਰਖਿਵਿਭੀਖਨਪਾਯੋ॥ ਕਰਨਵਿਲਪਕਲਪਲਗੇਸੀਤਾਪਅਨਾਪਅਤਾਯੋ॥
ਕ੍ਰਾਤਸੇਹਵੇਹਉਰਕੀਨੇਦੇਹਗੇਹਵਿਸਰਾਏ॥ ਰੇਵਤਪੋਵਤਮਤਿਖੇਵਤਪ੍ਰਤਿਰਪੁਪਤਿਧੀਰਧਗਏ॥
ਕਿਯੋਵਿਸੇਕਾਵਿਸੇਕਬਚਨਕਹਿਤਖਸੇਕਸੁਰਾਨੀ॥ ਸੁਨਿਪਤਿਮਰਨਕਰੁਨਰਸਸਾਨੀਆਈ
ਅਤਿਅਕੁਲਾਨੀ॥ ਸੇਕਸਨੇਹਸਨੇਸੁਪਨੇਬਚਭੁਨੇਭੁਨੇਨਹਿਜਾਂਹੀ॥ ਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤਿਪੁਕਾਰਤਿਆਰਤ
ਫਾਰਤਿਵਿਗਨਮਹਾਂਹੀ॥ ॥ ਪਤਿਤਨੁਪਤਿਤਪੁਹੀਮਪਰਪਰਖਤਧਰਖਿਤਭੁਈਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਗ
ਈਲਿਪਟਸੁਟਨਿਪਟਨਿਲਜੈਵੁਵਿਕਟਵਿਯੋਗਬਿਦਾਗੀ॥ ਵਿਲਪਤਿਕਲਪਤਿਬਹੁਬਿਪਜਲਪ
ਤਿਪਲਚਰਪਤਿਗੁਨਗਾਥਾ॥ ਹਮੇਤੰਆਗਿਅਨੁਰਾਗਭਾਗਤੁਮਗਏਭਾਗਕਿਤਨਾਥਾ॥ ਮੰਦੋਦਰੀਖਰੀ

ਲਤਤਿ ਤੁਰਖੀਗਾ ॥ ਭੁਮਮੰਤ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤਕ ਰਿਸਰਵਰਧਕੋਧਨਾਖਿਧੁਰਧੀਗਾ ॥ ॥ ਪੁਰਬਜੇ
 ਵਿਰਾਚਿਰਾਚਿਸਰਾਮਤਿ ਧਰਸੁਰਵਰਾਹਿਤਕਮਿਯੋਜੋਅਗੰਸਤਮੁਨਿਵਰਪਸੰਸਤਰਪਸੰਸਤ
 ਹੰਸਤਦੈਰੀਨੋਸੋਇਲੋਕਵਿਜਈਸਰਪਰਤਰਰਪੁਵਰਅਰਿਉਰਮਾਕੋ ॥ ਲਗਤਸਾਰਹਿਯ
 ਫਾਰਿਸੁਰਾਰਿਅਸੁਨਲੇਪਾਰਪਧਾਰਿਯੋ ॥ ॥ ਗਿਰਿਜਮੋਗਿਕਮੇਤਾਸੁਤਨਤੂਰਨਪੈਧਰਪੁਗਨਿ
 ਪੁਰਨਾਇਵਅਮਿੰਤ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਜੇਕੰਜਬਿਚਿੰਤ੍ਰਕੀਯੋਚਕਚੂਰਨਾਗਵਨਪਾਵਨਪਰਖਿਪਰਾਵਨ
 ਭੁਏਜੁਗਵਨਸਾਧੀ ॥ ਕਉਨਪਾਏਦੁਸੁਦਰਾਏਰਬਪਦਰਬਹਯਹਾਥੀ ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਖਨੇਸੁਰ
 ਸੁਖਮਾਨੇਮੁਨਿਮਨਮੇਦਮਹਾਨੇ ॥ ਕਰੇਗੁਨੀਜਨਗਨਗਨਗਨੇਸਿਯਵਰਸਮਰਸੁਹਾਨੇ ॥ ਵਿਦਿਪ
 ਬਿਬੁਧਬਾਜੇਬਰਬਾਜੇਗੰਗਨਭੁਭੂਜੇ ॥ ਸੁਮਨਸਗਨਸੁਮਨਸਗਨਬਰਸਤਸੁਮਨਸਿਸਸੁ
 ਖਸੁਰਜੇ ॥ ॥ ਸੀਤਸੁਰੀਧਮੰਦਾਮਾਰੁਤਵਹਿਰਕਤਮੰਦਦਖਫੇਰਾ ॥ ਅਮਲਅਵਨਿਅਕਾਸ
 ਆਸੁਦਸਅਵਲੋਕਿਤਮਾਨੀਦਾ ॥ ਭੁਏਸੁਗੀਵਵਿਭੀਖਲਾਦਿਸਬਬਾਦਵਿਖਾਰਵਿਹੀਨੇ ॥ ਕਹ

ਲਿ:

ਗੁਰਗੋਲੀ

ਦਬਾਇਬਿਬਿਧਬਰਨਬਾਨਿਆਏ। ਭੁਯੇਸਮ। ਅਤਿਧੇਰਘੋਰਦੁਰਿਜੇਰਮਦਮਾਤੇ। ਲਰੇਬਹੁ
 ਤਲਰਿਮਰੇਬਹੁਤਮਰਬਰੇਬਹੁਤਤਮਤਾਤੇ॥ ੨੮॥ ਜੇਕਬਹੁਅਬਲੋਰਨਮਾਨਨਆਰਿਆਰਿ
 ਮਾਨਨਜੀਤੇ। ਜੇਰਜਤਨਬਹੁਤਦਮਪਿਜਨਾਏਜਦਾਪਭਗੋਭੈਭੀਤੇ। ਤਬਗਵਨਕਾਹਿਭਏਪ
 ਗਵਨਬਾਰਨਬਰਨਨਪਾਯੋ। ਬਿਧਿਧਿਗਹਿਗਯੋਗਨਸੁਨਬੈਕੋਕਾਹਿਕਾਹੁਸਮਝਾਯੋ। ਤਬਨਿਜਨਾਮਸੁ
 ਨਾਯਾਬਿਜਯਕੇਬਹੁਬਜਾਏਬਰਬਾਜਾਗਗਨਬਰਜਿਕਾਰਿਲਰਜਸਬਾਨਿਗਹਗਮਲੇਗਛਸਰਜਾ
 ਜਾਤਜਾਤਨਵਜੇਬਨਜੁਵਤੀਜਹਾਂਜਹਾਂਜੇਜਾਚੀ॥ ੨੯॥ ਜਗਤਕੀਜਿਤੀਜੇਰਸੇਜੇਨਮਿਲੀਮੁਹਜ
 ਚੀ॥ ੨੯॥ ਨਰਸੁਰਮਸੁਰਮੁਨੀਸਖੇਸਕਰਬੀਸਬਿਸੇਸਬਲਾ॥
 ਕੋਵਤਿਤਮਾਗਨਦੀਨੀ। ਤਿਨਕੇਸੁਮਹੁਤਸਰਸਤੇਭਯੇਭਾਉਵਿਵਜਾਨਾ। ਨੈਨਨੀਰਪੁਗਨਪੁਰੇਨ
 ਜੇਜੇਚੁਰਨਜਲਜਾਨਾ॥ ੩੦॥ ਬਿਧਿਬਿਧਾਬਿਲਾਪਕਲਾਪਕਰਤਸਿਤਾਪਅਲਾਪਨਭੁਏਈ। ਗਾਗਰਿਹਜਾਰ
 ਦੇਤਦੁਖਭਾਰਭਰੀਸੁਗਾਰਿਪਾਤਿਤੇਈ। ਬਹੁਕੇਸਨਸੁਨਸੁਨਿਸੁਤਿਯਨਿਕੋਜਿਯਨਦਯਾਕਛੁਆਈ। ਲੋਗ

3

ਲਿੰ. ਲਾਂਜੇਬਰੁਗਵੈਦੁਧਾਧਨੰਗੁਜਾਨੰ

ਲਾਂ

ਗ ਲ
ਗੀ

ਯੇਲੀਕਕ ਲੀਕਵਿਕਲਕਲਕੁਲਹਿਕਲੀਕਲਗਾਈ॥ ੨੩॥ ਸੀਮਲਿਪਤਿਦੇਵਨਕਾਰਿਪਰਦੇਵਨਸਾਧਸੁ ੭੩
ਗਪਹਿਦੀਨਾ॥ ਭੀਯਨਿਮੰਤਤੋਤੂੰ ਅਪਾਕਿੰਤੁਲਹੈਗੋਮਿਤੁਮਲੀਨਾ॥ ਸੁਨਿਪਤਿਦੇਵਨਕੇਬਚਦੇਵ
ਨਾਦਿਵਦੇਦਭੀਬਜਾਂਈ॥ ਦੁੱਸਕੁਵੈਸੁ ਬਚਾਇਦੂਲਕੈਦੂ ਲਾਬੈਸੁ ਬਰਸਾਂਈ॥ ੨੪॥ ॥ ਤਬਪੁਰਲੀਕ
ਲੀਕਪਤਿਪੁਵੈਸੋਬੈਕ ਬੈਕਕਾਰਿਕਰਨੀ॥ ਦੇਖਿਤਾਸੁਭਾਗਿਨੀਦੁਖਭਾਗਿਨੀਪਰੀਗੇਇਗਾਰਿਧ
ਰਨੀ॥ ਗਛਸਗਾਇਉਗਾਇਧਾਇਤਿਹੁਬੁਝੀਵਿਧਾਵਿਧਾਰੀ॥ ਬੋਲੀਦੁੱਸਕੁਤਤੋਕੀਨੇਮੋਗਪਾਤਅ
ਤਿਭਾਗੀ॥ ੨੫॥ ॥ ਅਸੁਰਜਾਲਜੇਕਾਲਕੋਇਪੁਲਾਮਾਂਤੁਤੈਆਰੇ॥ ਤਿਨਸੋਮਾਪਤਿਖੰਡਿਚਿਤ੍ਰਹੈਕਰੀ
ਰੰਗੁਤਾਰੇ॥ ਸੁਨਿਗਵਨਬੋਲੇਸੁਨਿਭਾਵਨੈਮੇਅਰਿਧਾਵਨਕੀਨੇ॥ ਰਣਗਸਮੰਤਭਯੇਉਨਮੰਤਨੇ
ਤੁਬਨਿਜਪਰਚੀਨੇ॥ ੨੬॥ ॥ ਕਹਾਂਤੁਯੇਜੁਗਾਯੇਮਰਿਭਰਤਾਮੇਤਦਪਾਲਨਕਰਤਾ॥ ਖਰਤਵਕੁਤਮ
ਉਸੀਜਾਤਸੁਪਤਿਵਿਧਾਤਦੁਖਹਰਤਾ॥ ਦਿਤੁਕ ਬਾਝੇਰਾਜਦੇਉਤੁਹਿਸਾਜਸਮਾਜਸਮੇਤਾ॥ ਖਰਦੁ
ਖਨਾਤ੍ਰਿਸਗਾਤਿਮਗਤੁਹਰਹੈਤੁਹਿਸੁਖਦੇਤਾ॥ ੨੭॥ ॥ ਯੇਬਹਿਨਹਿਬਹਿਲਾਇਧਾਇਪੁਨਿਜਾਇ

दाक्षेः लालः चालः सेकः सवस्यदः कारः स्तमरः घसारः अन्नरः भंजभासमिदोशुरः भंगुरः
 भासुरः मेदुरः विदिभिरिच्छिदेः कुरः विदुरम् मिदुरम् किदुरम् इयनराजिसर्जिभ्यः कुरट्प
 श्वरः श्वरी नश्वरः जित्वरः सत्वरः गमेलीयश्च गत्वरः जागर्तेकः जागरुकः यडः ऊकः

२२

२२

२

लिं.

3

सुमनासादीनामदशासुरस्मरषुनासीरसुभटः सनस्वराज्यं स्वर्गं

श्रीरामायणम्: ब्रह्मादेविभा आयेत्वा यत्तायत्याह त्वयेति ब्रह्मात्तयाह =

ए: त्वया विषयो कृतेन जपदे ब्रह्मस्थाने विद्यमानां तु भजति प्राप्नोति
मृडानि परिदृष्टा: रुद्रः शब्दो मूर्तिर्विहर्ति प्रपृथ्वीष्यते नोपाघाका स
बंद्रसूर्ययजमनात्मशरीरभेदान् बहव विरहिते एतच्छरीरत्वा हि मे ह

॥ त्वया दृष्टुं भजति परमेष्ठी न जपदे
बुबहन्मूर्तिरिष्टौ विरहति मृडानि परिदृष्टः
विभर्ति स्वाराज्यं दृष्टुं शरवरिशङ्गारकरुणो

ति विभर्ति: त्वया दृष्ट इति अत्र बोधोत्तरनत्वा तु वर्तते ताद्विषयीकारादेव त
स्यापि सा विभर्ति जायते त्वर्थः सुनासीर: इन्द्रदेवा सुरस्मरनासीरसुभटः
नासीरः पारोपापि सुभटशब्देन केवलं परीयापीत्वशत्रुनहत्वा नानि
वर्तत: ॥ इति दर्शितं देवा सुरस्मरेषु नासीरसुभटः सन्त्वरान्ज्यं स्वर्गरा

॥ त्वया दृष्टुं भजति परमेष्ठी न जपदे ॥
बुबहन्मूर्तिरिष्टौ विरहति मृडानि परिदृष्टः ॥
विभर्ति स्वाराज्यं दृष्टुं शरवरिशङ्गारकरुणो ॥

६३३

उं श्री हनु मंताय नमः ॐ नमो श्री रवी र मंताय
लोडिका गद वन्नका मोठा तम रेडि र का पु जो मं
कोर पबेन पुतरा मयुत वे गवेज च ले प्रा द
मरा जा रा म च दे र का का र मारा तो समा र
मेरा मारा रे चं चं चक्र को ल ह स्त किल मस्त
किल बावन बिरे चो र सु आग्नि को ल मुत किल
प्रता किल दे ल य नो किल रा स सी किल रंती
मु डे ल किल दु सु मु सु किल सर्व रोगा विना म
ये वे ह नो ना डी ब ह तर का ठा किल ता प किल
ते जा री किल प्रां तर चो धे य किल को र ह
जा ती बघ किल नो को टी ना गा किल चो र च
ये मु किल चलं ति प्र धी किल जा दु हो ना कि
ल टं क ठा ड कि मे ड प्र मारा किल पो र दे म्ब
किल ना र क चेट क किल रा जा प्र जा किल प्रा
ते र किल पर तं च का पर मं च किल किल का
ल श्री हनु मंता विरे रा किल किल थि ड उपर
मे दे धा उ लु धा त वा ह पर पे ड पिं ड पिं ड
दनु मंता बिरे करे ओं हं हं हं म र स्वी
म आ गी ब नु मु च मः ॥ ॥ ॥ ॥

लिं.
ग. ७.
७

सोनेचवुदावेष्टयाभूतं चराचरं स्वयंतदा मतिचक्रे ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः अंभसा वासुतोत्सां
तो समादाय सनातनः पूर्ववत्स्याप्यपामास तदर्थं रूपमास्थितः नदीनदसमुद्रांश्च पूर्वव
चाकरोत्पुनः कृत्वा भूमां प्रयत्नेन निजोन्नतविचर्जितां धरायां सोचिनोत्सर्वाणिरीन्द्रग्यासुरा
ग्निना भूरायां पुनरुत्तरे लोकां कल्पयामास पूर्ववत् तद्विचर्य पूर्ववच्चक्रे तदा द्रष्टुं स्वनिर्मितां इ
ति श्रीलिंगे महाप्रसादात्तयो ध्यायः ५ स्तुतव्या च यदा स्वष्टं मतिचक्रे मोहसाती नृनात्म
नः विहास्य बुद्धिपूर्वत ब्रह्मणो यत्कृतं नः तन्मोहो मोहो मोहस्तामिस्रश्चांधसत्तकः
अविद्यापंचपाशेषां प्रभृता स्वयं भुवः अविद्यामुनेर्ग्रन्थः सर्गो मुख इति स्तुतः असा
धकर इति स्तुत्वा सर्गो मुखः प्रतिष्ठितः अन्यममनमो नैवे न गामुख्योद्भवाः स्तुताः त्रिधा
कंदो मुनेस्तस्य ध्यायते वै यव ईत ऊर्हस्तोतः परस्तस्य स्तातिकः सरति स्तुतः अवीकस्तो
तो नुग्रहस्तथा भूतादिकः परः ब्रह्मणे महत्तत्त्वाद्यो द्वितीयो भौतिकस्तथा सर्गस्तुतो य
च्चैदियकस्तयो वै मुखरिष्यते तिर्यग्योन्यः पंचमो वै वशे वै देवतः स्तुतः सप्तमो मानुषो वि
शाखाष्टमो नुग्रहः स्तुतः नवमश्चैव कौमारः शकृता वै कृतास्ति मे प्रस्तादस्तजदेवः सन
दं सनकं तथा सनातनं मुनिश्चेष्टानैः कर्मणा गताः परं सरीचिभृवं गिरसं पलस्तं पलहं
कृतं दक्षमत्रिं वसिष्ठं च सोऽस्तजयोगविद्यया नवैतेः ब्रह्मणाः प्रजाब्रह्मज्ञा ब्रह्मणे तमाः ब्र

क्रः कालः कालात्मनः प्रभोः भवेत्तवस्तपश्चैव भवो रंभः कृतपरः कृतर्वद्विर्हव्यवाहः
 सावित्रः सुहृत्पवच उशिकः ऊशिकश्चैव गोधारो मुनिसत्तमाः मृषभसुतथा त्वद्गोमजाः
 लीयश्च मधगः वैराजो वै निवा दसुसुखो वै मेव वाहनः पंचमश्विनकश्चैव आकृति
 र्हीन एव च मनः सुदर्शोर्दृष्टसुतथा वै शेतलोहितः रक्तस्य पीतवासाश्च असितः सर्वर
 एकः एवं कल्याणसंख्यानां त्रयसंख्यया क्रमजम्बुः कोटि कोटि सहस्राणि कल्याणा मुनिसा
 त्तमाः गतानि तावत्तु वांश्च सुहृन्भूतानि वै प्रदः परांते वै विकाराणि विकारं यांति निश्चितः
 अवि कारस्य देवस्य शिवस्यैव वशेन तु संच्यते च विकारे तु प्रधाने चात्मनि स्थिते साधर्मणा
 वतिष्ठेते प्रधानं पुरुषावुभौ गुणानां चैव वैषम्यविश्राः सृष्टिरिति स्मृता सामेलयो गुणा
 नां तत्तयोर्हेतुर्महेश्वरः लीलया देवदेवेन संगास्तीह विधाः कृताः असंख्यातास्तु संचेपा
 त्प्रधाना यन्त्रपिष्टिता असंख्यातास्तु कल्याण्य असंख्याः तापिता महाः हरयश्चाप्यसंख्या
 ता एक एव महेश्वरः अथानादि प्रवृत्तानि लीलया प्राकृतानि तु गुणानि कात तदहं तिस्रस्य
 देवस्य वै त्रिधा अशकृतस्य तस्यादि मध्यांते नास्ति चात्मनः पितामहश्चाप्यपरः परार्थद्वय
 समतः दिवा सृष्टं तु यत्सर्वं नश्यते तिष्ठिचा सतत् भूभुवः स्वर्गहस्तत्र नश्यते वोर्दतो न
 च राजो वै कारावे वस्त्रनष्टे स्याव रजंगम स्रष्टा यो भासेयत्तस्मात्त्रा रायण रति स्मृतः सर्व

लिं.
ग. ७.
१३५

एष्यदिधिस्थापनमेव च लिङ्गानां चैव भेदं च कृतं तत्र समादिह मृदादिरत्नपर्यंतैर्दिव्यैः
कृत्वा शिवालये यत्फलं लभते मर्त्यस्तत्फलं वक्तुमर्हति स तत्र वाच यच्च भक्तौ पिमृदादि
पिलोके सिं प्रवृत्तारगृहादिभिः बाधते तान् युक्तं चैव च तद्गृहैस्तर्हि तथापि भक्ता परमे
श्वरस्य कृतं हिलोष्टेऽपि रुद्रलोकं प्रयाति दिव्यं दिविमानमवयं सर्वं द्रव्योद्भववदितस्य
वाल्यानुलोष्टे न शिवं हि कृत्वा मृदापि वायां सुभिरादिदेवं गृहं च तादृशं धर्मस्य शोभोः संस्पृ
रुद्रतमवामुयादे तस्मात्सर्वप्रयत्ने न धर्मकामार्थमुत्तमं के सर्वं नगरं वापि द्वाविडं वा ततः प
रं कृत्वा रुद्रगृहं भक्तापीव लोके न हीयते कैलासाख्यं त्रयः कुर्याद्गृहं दिपरमेष्ठिनः कैला
सशिखरकारे विमाने मीदने सुखी मंदरां वा प्रकुर्वति शिवाय परमेष्ठिनः कैलासशिखरका
रे विमाने मीदने सु) कैलासाख्यं त्रयः कुर्याद्गृहं दिपरमेष्ठिनः मंदरां वा प्रकुर्वति शिवाय शि
वपुर्वकं भक्ता विज्ञानुसारं साउत्तमाय समर्थं मंदरादिप्रतीकाशे विमानैः सर्वतो मुखैः
प्रसरा गणसंकीर्णैर्देवदानवदुर्लभैः गत्वा शिपुं दिवं भुक्त्वा भोगान्यथेक्षितान् ज्ञानयोगं स
मासाद्य गाणपत्यं लभेत्वरः यः कुर्यात्मेरुनामानं गृहं देवस्य पूतिनः स यत्फलं लभतीति
न तत्सर्वं महामतेः सर्वयत्नतपोदानतीर्थवेदेषु यत्फलं तत्फलं सकलं लब्ध्वा शिववन्मो
दते चिरं निषधंतामयः कुर्यात्स सादं भक्तिनः सधीः शिवलोकं मनुष्याप्यशिववन्मोदते चिरं

हीयते तिष्ठत्येवमिदं भूय एतच्चरणास्पदं वामेतरं प्रवित्तस्य वामेनालिंगवादिज्ञां शौ
लायेचोपरिस्थाप्य किंकिणीकृतं यत्रां संप्रेक्ष्य चापकं पाशैकं तांजलिप्रदं सदा नृपंकता
यथा न्यायं शिवसायुज्यमाप्नुयात् यः कुर्याद्देवदेवेशं विप्रं तं कर्माश्वरं धनुर्वाणसुमा
प्रक्तं सोमं सोमार्द्धभूषणं रथे ससंस्थितं देवं चतुर्भुवननसारथिं तदाकारे यथा सोमपिगा
ताशिवप्रसूतो जीउतेनात्र सदेहो द्वितीय इव शंकरः तत्र मुक्तामहाभोगान्यावदिष्टा
दिज्ञात्रमाः ज्ञानं विचारितं उभातत्रैव स विमुच्यते गंगाधरं स्त्रवासीनं चंद्रशेखरमेव च
उमयासहितं चैव सोमोत्सगां विकालितं विनायकं तथा स्कंधं ज्येष्ठां डगीं स्वशोभनां भा
स्करं च तथा सोमं कौवीरीं च महेश्वरीं कोमारीं वैष्णवीं देवीं वागेश्वरीं दंतथा इन्द्राणीं चैव
चामुंडां वीरभद्रसमन्वितं विवेशेन च यः कुर्यात्स्त्रिंशत्सायुज्यमाप्नुयात् लिंगमूर्तिमहा
ज्वाला मालासंवृतमवययं लिंगस्य मध्ये देहता चंद्रशेखरकंतलं योऽस्मि कुर्यात्तथा लिं
गं ब्रह्माणं सिंहनृपिणं विसृज्य गहनं येषां लिंगस्याथस्तथो मुं च ब्रह्माणं दक्षिणं तस्य क
तांजलिप्रदं तथा वामे विलस्य महाबाहुं कतांजलिप्रदं स्थितं मध्ये लिंगं महालिंगं महोभ
सि ससंस्थितं कृताभक्त्या प्रतिष्ठाप्य शिवसायुज्यमाप्नुयात् कृताभक्त्या यथा न्यायं शिवलोके म
हीयते इत्यादि महाप्रणालेंगे मूर्ते तदप्रतिष्ठाविधौ पंचरुप्रतिज्ञमोप्यायः २५ लिंगप्रतिष्ठाप

लिं.
ग. ७.
१३८

अर्चनोपरं देवं चतुर्भुजमनुत्तमं वरदाभयहस्तं चमूलपद्मयुग्मं स्त्रीपुंभावेन संस्थानं
सर्वभरणभूषितं कृत्वा भक्त्या प्रतिष्ठाप्य शिवलोकं सगच्छति तत्र भुक्ता महाभोगानाणि मा
दिगणैर्द्युतः आचंद्रतारकं तानं यतो लब्धा विमुच्यते यः कुर्याद्देवदेवेशं सर्वतु च कृत्वा
श्वरं कृतं शिष्येषु बहूभिर्कीर्त्या नो यतयाणिनं कृत्वा भक्त्या प्रतिष्ठाप्य शिवलोकं सगच्छति
तत्र भुक्ता सुविपुलान् भोगान् युगशतततः भुक्ता तु विपुला भोगात्पुनर्द्युगसहस्रशः ता
नयोगं समासाद्य स तत्रैव विमुच्यते पूर्वदेवपराणां च शक्तिं सकमलैः सितैः विराजितां
मुद्रां चित्ताभस्मानुलैः पितः त्रिपुंड्रधारिणस्तैर्वा शिरोमालाधरस्य च ब्रह्मणः केशजं
चैकमुपवीतं च विभ्रतः विभ्रतो नाम हस्तेन कपालं ब्रह्मणो वरं विस्मोः कलेवरं चैव विभ्र
तः परमात्मनः कृत्वा भक्त्या प्रतिष्ठाप्य शिवसायुज्यमाप्नुयात् कालकूटं कपालं च विधाया
सीनमासने कृत्वा भक्त्या प्रतिष्ठाप्य मुच्यते भवबंधनात् शौनमो नीलकंठाय इति प्रणत
राष्ट्रकं मंत्रमेनं सकृद्यात्वा पातकैः संप्रमुच्यते मंत्रेणानेन गंधाद्यैर्भक्त्या विज्ञातु सारतः
संप्रज्य देवदेवेशं शिवलोकं महीयते जालंधरांतकं देवं सुदर्शनधरं प्रभुं कृत्वा भक्त्या प्र
तिष्ठाप्य दिवा भूतं जलंधरं प्रयांति शिवसायुज्यं नात्र कार्या विचारणा सुदर्शनप्रदं देवं सा
क्षात्सुर्वीकृतदाणं अर्चमानेन देवेन चर्वितं नेत्रपुजया कृत्वा भक्त्या प्रतिष्ठाप्य शिवलोकं स

6
वसंप्रतैः अस्मरोगणसंकीर्णैर्देवदानवदुर्लभैः नृत्यंतं देवदेवेशं शैलजासहितं प्रभुं सह
स्ववाहुं सर्वज्ञं चतुर्बाहुमयापि वा भृंगाद्यैर्भूतसंघैश्च संवृतं परमेश्वरं ब्रह्मैन्द्रविस्वसोमाद्यैः
कृतांजलिप्रदं गौः नृत्यादिः रश्मिः संघैः सर्वतः सर्वशोभितैः गताशिवपुरं दिव्यं गण
पस्यमवाप्नुयात् नृत्यंतं देवदेवेशं शैलजासहितं प्रभुं सह स्ववाहुं सर्वज्ञं चतुर्बाहुमयापि
वा भृंगाद्यैर्भूतसंघैश्च संवृतं परमेश्वरं शैलजासहितं सादाह्वयभयजनीश्वरं ब्रह्मैन्द्रवि-
स्वसोमाद्यैः कृतांजलिप्रदं गौः मातृभिर्मृनिभिश्च संवृतं परमेश्वरं कृताभक्त्या प्रतिष्ठा
प्ययत्फलं तददाप्यहं सर्वयज्ञतपोदानतीर्थवेदेषु यत्फलं तत्फलं शतपालव्याततो-
याति शिवं पदं तत्र भुक्ता महाभोगान् न्यावदाभूतसंज्ञं स्तब्धं नरैः पुनः प्राप्ते मानवं पद
मानुयात् इमं द्वादशकं चैव सांच सिद्धार्थं संप्रतं स्वधूम्रवर्णिरुक्ता दां त्रिनेत्रं चंद्रशेखरं
वक्रप्रस्थं परं मूर्ध्ना गदं कथं हरं सिंहचर्मोत्तरीयं च मुगचर्मोत्तरीयं तीक्ष्णदंष्ट्रं
दाहस्तं पालादयोतपाणिभं हुंकारमहं शब्दं शदिता विलदिष्णत्वं पुंडरीकाक्षि नंदं भां
निभ्रंतं कंठकं यथा हसतश्च नदंतश्च पिवंतं कृत्यं रुद्रं नृत्यंतं भूतसंघैश्च संवृतं सगणं प्र-
कृताभक्त्या प्रतिष्ठाप्य यथा विभवविल्लरं सर्वानि ज्ञानविनिर्जित्य शिवलोके महीयते
न भुक्ता महाभोगान् न्यावदाचंद्रतारकं ज्ञानं शिवात्मकलव्यारुद्रेभ्यः सह मुच्यते तत्र

लि.
म. ९

कौनित्यं जयपरायणः पुरुषियकरो मंत्रं विनियोगं प्रवक्ष्यामि
 ह मंत्रप्रयोजनं दोषवत्प्रातिपत्तं विनियोगं प्रवक्ष्यामि
 एतद्विषयतः विनियोगः सविज्ञेयपदिकायुष्मिकं फलं विनियोगजमायुष्यसारे
 गमननित्यता राजोऽर्थव्यवस्थाने स्वर्गं निर्वाणमेव प्रोक्षणाभिषेकं वाचायुर्मर्ष-
 णामेव च स्नाने च संधयोश्चैव कुर्वादेकादशोऽर्थे अविषयं तमाहस्यजपेत्तत्तमनदितः
 महानद्यां हितं तत्तदीर्घमाप्रसाधयान् हवीं कुर्वन्ति तापि पुंड्रीकं उरिकापि वा
 ते वां तु दशसाहस्रोक्षमायुष्यवर्धनं अथ पृथक् प्राप्तिर्यजपेत्तत्तद्वयं सुधीः
 जपेदष्टाक्षरं शतं सोममृत्युहरो भवेत् आदित्याभिमुखो भूत्वा जपेत्तत्तमनन्यधीः
 अर्के रष्टाक्षरं नित्यं जुह्वन्वायं धीमते एकादशं भुञ्जीयादन्नं चैवाभिमंत्रितं भक्ष्यं चो-
 ष्यंतं पापेयं विषमममृतं भवेत् जपेत्तत्तत्पुंड्रीकं द्वादशं चाष्टाक्षरं नवै सूर्यनित्यमु-
 पस्थासम्यगालिङ्गमाप्नुयात् नदीतोयेन संपूर्णं चटतोयेन शाभनं जप्तायुतं रुद्रतरो-
 रोगाणां भेषजं भवेत् अष्टाविंशतिजप्तान्नमश्नीयादन्नं हंसुविः कुत्सावतावत्यालापै-
 र्वं वा रोममश्रुते चंद्रसूर्यगृहे चैव मुखोऽप्यविधिना सुविः यावद्गृहेण मोक्षं लुतावन्न-
 द्यां समाहितः जपेत्समुद्रगानित्यां विमोक्षे ग्रहणास्पदं अष्टोत्तरसहस्रेणापि वेत्तवांसी

[illegible]

लिं.

ग. ७.

१५-

यत्नेन धर्मकार्यसकृदे अशक्तस्तनवः कर्तव्यासादं वरमेष्टिनः समार्जलेपनैः सोपि स-
र्वान् कामानवाप्नुयात् संमार्जनं च यः कुर्यात् समार्जनं नाम मृदु सत्त्वया चोदयण सहस्रस्य
फलमाप्तेन वै भवेत् यं कुर्यात् स्वपूजेन गंधमोग्धमादिणा आलेपनं यथा त्यायं चंद्रवत्
गोलभेत अर्द्धकोशशिवदेवं शिवलिंगात्स मंततः यस्तज्जेदु रूपं ज्ञानं प्राणान् च वि-
लोकमवाप्नुयात् स्वयंभूतस्य मानानि तथा वाणास्य सुव्रताः स्वयंभूतस्य अर्द्धस्यादा-
र्षये च तदर्थं कं मानुषं च तदर्थं स्यात् देवमानं हि ज्ञात्वाः एवं यतीनामा वासे देवद्वि-
जोत्तमाः रुद्रावतारे चाद्यं यस्मिन् चैव प्रसीधके नरावतारे शिष्ये च तस्मिन् च प्रसीध-
के श्रीपर्वतं महाप्रणेतस्य शोभापि च हिजाः तस्मिन् हि यस्तज्जेत् प्राणां च वि-
त् वाराणां स्यात् तथा ये वमविमुक्ते विविष्टये केदारं च महादेवे प्रियांगे च विशेषतः ऊरु-
देवे च यः प्राणां संसृजेदयाति निर्द्विं प्रभासे पुष्करं च तपो यो वामरेसरे सालं केवास-
ज्जेत् प्राणां स्तथा वै जंबुकेसरे सुक्रेष्करौ भास्कारौ शैलशहरे च देवतया हिरण्यगर्भेन
दीशे मृतो याति परांगतिं नियमैः शोषयेद्देहं तज्जेत् देवेशिवस्य यत् स याति शिवतां
योगी मानुषे दैविके पिता आर्षे वापि मुनिश्च शास्त्रया स्वायंभुवे पिता स्वयंभूते यवावाणे
नात्र कार्या विचारणा आध्यात्मि शिवदेवे संपूज्य परमेश्वरं स्वदेहपिंडं च दद्यात् यः स

9

५३

10
कुर्यादायः शुभं विनाः हिमशैलमनुत्तमं हिमशैलोपमैर्यनैर्गताशिवपुरं शिवं तानयो
गं समासाद्य गाणयं स मवाप्नुयात् नलादिषीत्तवात्वासादयः सुशोभनं कृताविः
नानुसावेण भक्ता रुद्राय सा भवे यत्फलं लभते मन्त्रस्तत्फलं प्रवदाम्यहं हिमशैलेकते
भक्त्या यत्फलं प्राकप्रचोदितं तत्फलं सकलं लब्ध्वा सर्वदेवनमस्कृतः रुद्रलोकमनु
प्राप्य रुद्रैः साकैः प्रमुच्यते महेंद्रगिरिनामानं शासादं रुद्रसमं कृता यत्फलमाप्नोति
फलं मृणतदिजाः महेंद्रयवन्ताकारैर्विमानैर्वृषसंयुतैः गताशिवपुरं दिवं भक्ता भोगा
न्यथेति तान् तानं विचारितं रुद्रैर्विमानैर्वृषसंयुतैः गताशिवपुरं दिवं भक्ता भोगान्यथे
तानं विचारितं रुद्रैः संप्राप्य मुनिपुंगवाः विषया विषयकाशिवसायुज्यमाप्नुयात् हेमनाय
स्तप्रकुर्वीत शासादं रत्नशोभितं द्वाविडं नागरवापिके सरवा विधाततः कुरुवा मंडपं वा
पिसमं वा दीर्घमेव च न तस्य शक्नोते वक्तुं पुण्यं शतयुगे रपि जीर्णवापितं वापि स्तुतिं स्तु
तितं तथा पूर्ववत्कारयेद्यस्तद्द्वारायैः सुशुभं यथा शासादं मंडपं वापीशकारं गोपुरं तथा
कर्तुं न्यधिकं पुण्यं लभेत नात्र संशयः वृत्त्यर्थं वा प्रकुर्वीत रुद्रदेवे नरस्तयः कर्मयाति
संन वेदे हो रुद्रलोके सर्वो भवः यश्चात्मभोगसिद्ध्यर्थं नरो रुद्रालये सकृत् कर्म कुर्याद्यः
दिस्त्रावी सोऽपि भोगान् समश्नुते तस्मादायतनं भक्त्या यः कुर्यान्मुनिः सत्तमाः कारयेत्सर्वं

लिं.

१.७

१५६

च मृतः स्वयंदिजसेष्टारुद्रं च समवाप्तवान् यः प्रातर्देवदेवे शालिंयं च शिवनूपिणं पश्येत्स
याति सर्वात्पादाधिकं गतिमेव च मध्याह्ने च महादेवं दृष्ट्वा यत्तु फलं लभेत् सायाह्ने स
र्वपशानां फलं प्राप्य विमुच्यते अर्धमासकृतं पापं दृष्ट्वा पर्वणीं मुच्यते अष्टम्यां वाष्टदिवसेः
कृतं सर्वं त्यजेन्नरः प्रदोषे शंकरं दृष्ट्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते मानसैर्वाचिकैः पापैः कार्थिकै
स्समहन्नरैः तद्योपपातकैश्चैव पापैश्चैव चान्यपातकैः सकृन्नेदं शमीशानं दृष्ट्वा लिङ्गगतं प्र
भु मानसं यत्कृतं पापं त्याज्यातिगाणं शतं अथ नेत्रार्द्रं च दृष्ट्वा लिङ्गगतं तत्र विषये
चैव संप्रज्य सयाति परमां गतिं प्रदाति गात्रं यजुर्वायः प्रसदं समनतः सयाप सयम्याये
न मृडु गत्या मुचिर्नरः पदे पदेश्च मेधं स्यात्तस्य फलमाप्नुयात् वाचा वैयः शिवं नित्यं
संरोति परमेश्वरं सोपियाति शिवं स्यान्नं प्राप्स्यति पुनर्देवदेवं लिङ्गान् मंडपं द्वे वंगं य
गामय वाग्निना मुक्ता फलमयैश्चूर्णैर्दिग्बिलमयैः शुभैः पद्मरागमयैश्चैव स्फाटि
कैश्च सुशोभनैः तथा मारुतैश्चैव सौवर्णैराजतैस्तथा तदूर्ध्वं लोकि कैर्वीचूर्णैः
शूर्णैर्विजितैः शालिष्यकमलं भद्रं दशहस्तप्रमाणतः सकर्णिकं महाभागाम
ह्यदेवसमीपतः तत्रावाप्त्य महादेवं तव शक्तिसमन्वितं पंचभिस्तथा षड्भिरष्टभिस्तथा
ष्टदं फलं पुनरष्टभिरीशानंदशारे दशभिस्तथा पुनर्वासे च दशभिः संप्रज्य प्रणिप-

12
याति शिवं पदं यावत्तावन्निग्राह्ये भूत्वा शान्तमिति जेतु शिवदेवे मुनिः श्रेष्ठः शिव-
मायुज्यमायुज्यन् लितापदद्वयं वापि शिवदेवे वसन्तु यः स याति शिवमायुज्यं नात्र का-
या विचारणा क्षेत्रस्य दर्शनं पुण्यं प्रवेशस्तस्य वाधिकः तस्माच्च तृणा लिंगदेशस्पर्श
प्रदक्षिणं तस्माच्च तृणात्पूजा जलस्नानं ततः परं क्षीरस्नानं तथा तोविश्राः शताधि-
कमनुत्तमं दध्ना सहस्रमाख्यातं मधुना तच्छताधिकं सुतस्नानं ततो विश्राः पंचपंचश-
ताधिकं तस्मात्कोटिशृणां पुण्यं प्राणात्पूजा शिवालये नियमैः संप्रजेयस्तु देहं तस्य श-
ताधिकं देहं तस्य शताधिकं शिवदेवसमीपस्थानं दीप्यावगास्य च तज्जेहेहं महायज्ञः
शिवलोके महीयते शिवदेवसमीपस्थानं दानं दियो हि ज्योत्स्नाः कापी कृपतश्चागाश्च शिव-
तीर्थमिति स्मृताः स्नात्वा ते पुं पुनरो भक्त्या तीर्थेषु मुनि सत्तमाः ब्रह्महत्यादिभिः पापैः मु-
च्यन्ते नियतात्मवान् शान्तः स्नात्वा हि ज्योत्स्नाः शिवतीर्थेषु मानवः अथ मेधफलं प्राप्य न
सत्येकं सगच्छति मध्याह्ने शिवतीर्थेषु भक्त्या स्नाति सकृत्तयः गंगास्नानं समं पुण्यं लभ-
ते नात्र संशयः अस्तंगते तथा सूर्यस्नात्वा गच्छेत्पदं पायकं पुकं मुत्स्य शिवतीर्थेषु
मानवः दिजा सिषवणं स्नात्वा शिवतीर्थे सकृन्नरः शिवस्य गणतां याति नात्र कार्यवि-
चारणा प्रशस्तं श्रुकरः कश्चिद्यानं दृष्ट्वा भयात्पथि वाराण प्रसंगात्सस्यां शिवतीर्थे विगास्य

लिं.
ग. ७.
१४२

सार्धं महेश्वरं पार्श्वनिविद्यसे हर्षो रुद्रैः प्रगायनक्रमात् प्रणवादिनमोर्तं हि सर्ववर्णनि-
स्रवताः संपूज्यैवं मुनिश्रेष्ठा गंधपुष्पादिभिः क्रमात् वास्यणा नोजयेत्तत्र यंचाशदिधिपू-
र्वकं अक्षमालायत्नीतं च कुंडलं च कर्णमंडलं आसनं चैव दंडं च उल्सीषं वस्त्रमेव च दत्तातेषां
दिजेन्द्राणां देवदेवाय शंभवे महाचक्रं निवेद्यैवं कलसं गोमिथुनं तथा अंते च देवदेवाय दा-
ययेद्दक्षिणमंडले योगाय योगादुच्चार्य शिवाय विनिवेदयेत् शंकाशयं जपेद्दीमान् प्राति-
वर्णि मनुक्रमात् एवं मालिखण्यो भक्त्या वर्णमंडलं पुत्रयम् यत्फलं लभते मर्त्यस्तद्ददा-
मिह समासतः सांगानवेदान्तयथात्यायमधीत्य विधिपूर्वकं द्रव्ययज्ञैर्यथा यज्ञं ज्योतिषो मा-
दिभिः प्रमानं ततो विष्णुजिह्वैश्च पुत्रानुत्पादयति ततः वाणप्रस्थाश्रमं गत्वा सदारः सान्निरेव
च सांद्रायणादिकाः सर्वाः कृत्वाः तर्कियादिनाः द्रव्यविद्यामधीत्यैव ज्ञानमासाद्य यत्नतः
ज्ञानेन ज्ञेयमालोक्य योगीयत्फलमाप्नुयात् तत्फलं लभते सर्ववर्णिमंडलदर्शनात् येन केनापि
वामर्त्यः प्रलिययत्नतो यतः उत्तरे दक्षिणे वापि पृष्ठतो वा हि जातमाः चतुःकोणोपि वा सर्व-
श्रुतं कृत्य समंततः पुष्पाक्षतादिभिः पूज्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते यस्तु गर्भगृहं भक्त्या सकृदा-
लिय स्रवताः चंदनाद्यैः सकृद्देवैर्गंधद्रव्यैः समंततः विकीर्य गंधजलैः पूर्यै दीपैश्च त-
विधैः प्रार्थयेद्देवमीशानं शिवलोकं सगच्छति तत्र भुक्ता महाभोगान् कल्पकोटिशतनरः

सच नैवेद्यं देवदेवाय दिति दानफलं लभेत् शालिपिशादिभिश्चैव पञ्चमालित्वनिर्द्धनः प्र
 कीर्तयन्तीति लक्षणं लभेत् नानासंशयः द्वादशांशे तथालित्वमंडले पञ्चमुत्तमं रत्नचूर्ण
 दिभिश्चैव तथा द्वादशभिः सुधीः मंडलस्य च मध्ये वैभास्करं स्थाप्य पूजयेत् ग्रहैश्च संयु
 तं याति सूर्यसायुज्यमुत्तमं एवं प्रतिमपरीय षडंशं परिकल्प्य च मध्यदेशे च देवेशीं प्रकृतिं
 ब्रह्मरूपिणीं दक्षिणे सत्त्वमूर्तिं च वामतश्च रजोगुणं अश्वत्थममूर्तिं मध्ये देवीं महोविकां
 पंचभूतानि तन्मात्रपंचकं चैव दक्षिणे कर्मद्रियाणि पंचैव तथा बुद्धीद्रियाणि च उत्तरे विवस्व
 त् षडंशं चैव पूजयेत् आत्मानं चोत्तरात्मानं पुगलं बुद्धिरेव च अहंकारं च मनसा सर्वयुत
 फलं लभेत् एवं च कथितं सर्वप्रकृतं मंडलं परं अतो ब्रह्ममिविप्रं द्वाः सर्वकार्थसाध
 कं गोचर्ममात्रमालित्वमंडलं गोमयेन च चतुरस्रं विधानेन चाग्निरभ्युक्ष्य मंत्रवित्तं
 लंकृतं विधानाद्यैश्च त्रैशापि मनोरमैः बुद्धिदैर्द्वैचंद्रैश्च होमैश्च सप्तपत्रकैः सितैर्वि
 काशितैः पद्मैरक्तैर्नीलोत्पलैरपि मुक्तादामैर्विमानं तुलं वित्तं वित्तैर्धनैः सिताग्रपत्रकै
 श्चैव स्रक्तैः संपूर्णकुंभकैः फलयुक्तवमालाभिर्वैजयंतीभिरंशुकैः पंचाशदीपमाला
 मिर्धुपैः पंचविधैस्तथा पंचाशद्वलसंयुक्तमालित्वमंडलं तत्र दक्षिणे तथार्चणीः
 श्वेतचूर्णैश्च रथापि वा एकहस्तप्रमाणेन कृत्वा पञ्चविधानतः कर्णिकायां न्यसेद्देवदेवा

लि.

ग. ५.

१४३

संस्तपनं च विशेषतः त्रैलोक्यमस्मिन्लं दत्ताय कलं परिकीर्तितं शिवाय सर्वदा कार्या प्रणवादि
साहिजो जमाः यत्तार्थं पशुहिंसा च दत्तियैर्दृष्टा स न विहिता विहितं नास्ति योगिनां ब्रह्मवा
दिनां यस्मात्तस्माद्ब्रह्मं तया अत्रैव कलं संभवा ब्रह्मसहस्रा समं पापमात्रेण विनिहत्य च हि
यः सर्वान् ब्रह्मन्तयाः पापकर्मवता अपि न यत्तार्थं स्थियो मयीः सर्वैः सर्वत्र पूजयेत् सर्ववर्णै
षु विप्रैर्द्रायाय कर्मवता अपि मलिनारूपवत्तस्य विदूषामलिनो वराः न हंतयाः सदा मत्तै
शिववांस्तु कया तथा वेदवा सव्रता चाराः श्रोतस्मार्तवहिः कृताः पातं दिनरतिव्याता न
संभाष्या हि जातिभिः न स्पृष्टव्या न द्रष्टव्या दृष्टुं भावुं समीक्ष्यते तथा पितृवत्तवप्या सुभृत्यै
रस्यैव जंतुभिः सुसवधापि यो मर्त्यः सतां तत्र दहो हि जाः रुद्रलोकमवाप्नोति समभ्यर्च
महेश्वरं भवन्ति निर्दयाः सर्वे निर्दया मुनिस्तथाः भक्तिहीनानराः सर्वे भवे परमकार
णो ये भक्ता देवदेवस्य शिवस्य परमेश्विनः भाव्युत्तोति मुच्यंते भुक्ता भोगान्निवैवते पुत्रे
पुदारेषु पृथुहं पुनृणां सक्त तथा चेत्तु सहादि देवशक्त्युत्तं सगायति तापसानां तेषां
न हरं पमेशलोकः इत्यादि लैंगे ॥ अथ यदुक्तं कथं पुन्ये महादेवो मत्तैर्भूतैर्महामते आ
त्यवीर्यैस्तस्या पूजै रत्यसत्तैः प्रजापतिः संवत्सरसहस्राणि तपसा पूज्य शंकरं न पश्यति
सुगन्धापिकथं देवं यजामितं सूत उवाच कथितं तथ्यमेवात्र पुष्पाभिर्मुनिपुंगवाः तथापि

15

45

सदेहगंधैकुसुमैः परयोस्त्रिवर्मदिरं क्रमाज्ञां धर्वमासाद्यगंधर्वैः सप्रपन्नितः क्रमा-
दागत्यलोकैस्त्रिराजाभवतिवीर्यवान् इत्यादिमहापुराणोक्तं गेष्टसप्ततितमोऽध्यायः २३
सूतउवाच वस्त्वपूतेनतोयेनकार्यचैवोपलेपनं शिवदौत्रेमुनिश्रेष्ठानामप्यासिदिरि-
ष्यते आपः पूताभवन्त्येतावस्त्वपूताः समुद्रताः अकेनामुनिशार्हलानादेयाश्चविशेष-
तः तस्मादै सर्वकार्याणिदेविकानिदिजोत्तमाः अग्निः कार्याणिपूताभिः सर्वकार्याणि
सिद्ध्यै चतुर्भिर्मिश्रितासापोस्तस्माभिरुत्ताग्निहृत्यत यस्याप्येकलंवाग्निरपूताभि-
श्चसंलभेत संमार्जनेतथानृणांमार्जनेचविशेषतः अग्निकेउनकेष्वेववरुषणीतो
यसंग्रहेः हिंसासदागृहस्थानां तस्माद्दिग्धाविवर्जयेत् अहिंसेयंपरोधर्मः सर्वेषां प्रा-
णिनां हिंसाः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वस्त्वपूतं समाचरेत् तद्दानमभयं प्राणं सर्वदानोत्तमो-
त्तमं तस्मान्नपरिहर्तव्या हिंसा वै सर्वदानाणां मनसा कर्मणा वाचा सर्वदा हिंसकं नरं र-
त्नांसि जंतवः सर्वहिंसयंति पृथयंति च त्रैलोक्यमाविलंबत्वा यत्फलं वेदपारगे तत्फलं
कोटिगुणितं लभते हिंसको नरः मनसा कर्मणा वाचा सर्वभूतहिते रताः दयादर्शितं
पंथानोरुद्रलोकं व्रजंति ते तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वस्त्वपूतेन वारिणा कार्यमभ्युत्तानि

लि. ग.
पु. १४५

सगिरिमहात्मा मरुप्रभंगोपुरमादिदेवः ततोयनाशगजवाजिसंकलं रथैरनेकैरमरारिसूदनः ग
 लोगीलोपास्यगिरीद्रुसंभवंमहापुरद्वारहरिश्चदेविकं अथजांबूनदमयेर्भवनेर्मणिभूषितैः
 विमानैर्विविधाकारैः प्राकारैश्चसमाहृतं दृष्ट्वाशंभोःपुरोवात्यं देवैः स ब्रह्मकैर्हरिः प्रहृष्टवर
 नोभूताप्रविवेशततः पुरं हर्ष्यप्रासादसंवहं महालयसमन्वितं द्वितीयं देवदेवस्य चतुर्द्वारं सु
 शोभनं वज्रवेदूर्यमाणिक्यमणिजालैः समन्वितं दोलादितोपसंयुक्तं चंद्राचामरभूषितं मृ
 दंगमुरजैर्बुधंवीणावेणुनिनादितं नृत्याद्विरप्सरःसंघैर्भूतसंघैश्चसंवृतं देवेंद्रभवनाकारैर्भव
 नैर्दृष्टिमोहनेः प्रासादशृंगेष्वथपोरनार्यः सहस्रपुष्पाजलयः कृतार्थाः स्थिताः करैस्तस्य हरेः
 समंतान्प्रविष्टिपुर्मूर्द्धियथाभवस्य दृष्ट्वा नार्यस्तदा विस्रंभदाचूर्णितलोचनाः विशालनयना
 यत्नाननृतुर्मुमुडर्जगुः काञ्चिद्दृष्ट्वा हारिनार्यः किञ्चित्प्रहसिताननाः काञ्चिद्विस्तृतहस्ताश्च
 स्वस्तकां चोगीगणजगुः चतुर्थपंचमेवैवषष्ट्यैवैतत्तथा अष्टमं नवमं चैव दशमं च पुरोत्तमं
 अतीत्यासाद्य देवस्य पुरं शंभोः सुशोभनं सुवृत्तं सुतरां शुभं कैलासाशिखरे शुभे सूर्यमंडलसंका
 शे विमानैश्च विभूषितं स्फाटिकैर्मंडयैः शुद्धैर्जांबूनदमयेस्तथा नानारत्नमये चैव दिग्विदि
 त्तु विभूषितं गोपुरैर्गोपितं शंभो नानाभूषणभूषितैः अनेकैः सर्वतोभद्रैः सर्वरत्नमयेस्तथा

18
 यथान्यायेपंचभिः प्रणवेन च स्यात्तिवत्ससायुज्यमेवंसंपूज्यशोकरे इत्यादिमहापुराणोल्लेखो।
 शिवार्चनविधौ ७८ ऋषयद्रुः कथं पशुपतिं दृष्ट्वा पशुपाशविमोक्षणं पशुत्वेन तन्यजुर्देवास्त्व
 त्रौवक्तुमिहार्हसि सूत उवाच प्राकैलासशिखरे भोगाख्ये स्वपुरे स्थिते समेत्य देवाः सर्वज्ञे तन्य
 जुस्तन्यसादतः हिताय सर्वदेवानां ब्रह्मणा च जनार्दनः गरुडस्य तथा स्कंधमारुत्य पुरुषोत्त
 मः जगाम देवताभिर्वा देवदेवांति कं हरिः सर्वशो प्राप्य देवेशं सार्द्धं गिरिवरं शुभं सेंद्राः समाया
 सयमाः प्रणो मुर्गिरिमुत्तमं भगवान्वास्तु देवो सो गुरुडा न्गरुडध्वजः श्रवतीर्थगिरिं मेरुमारु
 रोहसरोत्तमैः सकल उरितहीने सर्वदं भोगसौख्यं मज्जुरमुदित हृदं देनादितेनागहृदैः मधु
 मधुकरगीतमारकालेयकारैः पटरचितवनानां तं कांतवाते सुतोये भवनपातसहस्रेर्जुष्टमा
 दिन्यकल्पैर्गदितगतिविदग्धैर्हंसहृदैश्चभिन्ने यवखदिरपलाशैश्चंदनाद्यैश्च हृदोर्दिजव
 रहरिहृदैः कोकिलाद्यैर्हिरेणैः कचिदशेषकुलदुमसंकुलं कुरवकैः प्रियकैश्च वकैस्तथा बह
 वदंलतशाः शतपल्लवगिरिवरं शिखरे विविधं तथा गिरेः पृष्ठे पुरं शार्वकल्पितं विष्णुकर्मणा
 कीडार्थं देवदेवस्य भवस्य परमो ह्यनः अपश्यंस्तत्पुरं देवं सेंद्रो येंद्राः समाहिताः प्रणो मुहूर
 तश्चैव प्रभावादेव शूलिनः सहस्रसूर्यप्रतिमं महान्तं सहस्रशः सर्वगुणैश्चभिन्ने जगाम कैला

लिं.ग.
पुरयद

मथेपुरुहूतभूताः भवस्यबालार्कसहस्रवर्णविमानसाथंपरमेश्वरस्य अथतस्यविमानस्यद्वारसंस्थो
गतोऽश्वरः भोभोदेवामहाभागाः सर्वेनिर्द्धूतकल्मषाः संप्राप्ताः सर्वलोकेशावन्तुमर्हयसुव्रताः तमा
हर्देवदेवस्यनानंदसुखंप्रभुं पशुयाशाविमोक्षार्थं दर्शयात्मान्महेश्वरं पुरापुरत्रयेदग्धुपश्रुतेपरि
भाषिते अथद्वादशवर्षवासद्वादशकंतुवा दिनद्वादशकंवापिकृत्वायद्धतमुज्जमे मुच्यतेप
शवः सर्वेपशुयाशोभवस्यतु दर्शयात्मान्महेश्वरं नदीशिलादतनयः सर्वभूता
थियोग्रणीः तं दृष्ट्वादेवमीशानं सांवेसगणमथ्यगं प्रणोमुस्तुष्टुब्रुवैवप्रतिकंठकिताद्विजाः विज्ञा
प्यशितिकंठायपशुयाशविमोक्षार्थं तस्युक्तदायतः शोभोः प्रणोपत्यपुनः पुनः संप्रेत्यतान्सुरान्
सर्वान्देवदेवोहृषध्वजः विशाथ्यतेषां देवानां पश्रुतंपरमेश्वरः ब्रतंपाश्रुपतंचैवस्वयंदेवोमहेश्वरः
उपरिष्पमुनीनांचसहास्तेचावयासह तदाप्रभृतितेदेवाः सर्वेपाश्रुपताः स्मृताः पश्रुनांचपतिर्य
स्माच्छिवः साक्षादद्विजोत्तमाः तस्मात्पश्रुपतिः प्रोक्तो ब्रतंचोरुत्तयेश्वराः तदाद्वादशवर्षान्तेमुक्ताः
पोशाः सुरोत्तमाः ययुर्यथागतंसर्वेवह्मणाविस्मृतासह एतद्दः कथितंसर्वपितामहमुखाब्रुते
पुरासनत्कुमारेणतथाव्यासेनथीमता यः श्रावयेत्क्षुचिर्भूत्वाविशान्देवान्द्विजोत्तमाः सदेह
भेदमासाद्यपश्रुयाशविमोक्षार्थं षडंगसहितान्वेदान्मथित्वातेननिर्मितं सर्वदानोत्तमंपुण्यम
श्वमेथायुनात्मकं सर्वतीर्थाभिषेकाणांसर्वशत्रुविनाशनं संसारार्णवमग्रानां जंतूनामतिमोक्षार्थं

19

रयद

प्राकारैर्विविधाकारैरष्टाविंशतिभिर्हृतं उपहारैर्महाहारैर्दत्तवाविविधैर्दण्डैः तडागैर्दीर्घिकाभिः
चहेमसोपानपेक्तिभिः स्त्रीणांगतिजिज्ञैर्हंसैः सेविताभिः समंततः मयूरैश्चैवकारंदैः कोकि
लैः कलवाल्कैः शोभिताभिश्चवापीभिर्दिव्यामृतजलैस्तथा संलापालापकुशलैः सर्वा
भरणाभूषितैः स्तनभारावनम्रेच्चमदाचूर्णितलोचनैः गेयनादरतैर्दिव्यैरुद्रकन्यासमन्वितैः
नृत्यद्भिरप्सरःसंचैरमरैरपिडलैर्भैः प्रफुल्लोबुजहंदाद्यैराद्यैर्द्विपवरैरपि रुद्रस्त्रीगणसं
कीर्णैर्जलकीडारतैस्तथा रत्नोत्सवरतैश्चापिवलितैश्चपदेपदे ग्रामीरागानुरक्तैश्चपयरागसम
प्रभैः स्त्रीसंचैर्देवदेवस्यभवस्यपरमात्मनः दृष्ट्वाविस्मयमापन्नास्तस्युर्देवाः समंततः तत्रैवददृशुर्दे
वाहंदेरुद्रगणस्यच गणेश्वराणां वीराणामपिहंदेसहस्रशः सुवर्णाकृतसोपानानवज्रवैद्यभूषि
तान् स्फाटिकान्देवदेवस्यददृशुस्तेविमानिकान् तेषांशृंगेषुदृष्ट्वाचुनार्थः कमललोचनाः
विशालवदोजयनागंथवीप्सरसस्तथा किंनर्यः किन्नराश्चैवभुजंगसिंहकन्यकाः नानावेषधरा
श्चान्यानानाभूषणभूषिताः नानाप्रभावसंयुक्तानानाभोगरतिप्रियाः नीलोत्पलदलप्रख्याः
पद्मपत्रायतेक्षणाः पद्मकिंजलकसंकाशैरंशुकैरतिशोभनाः वलयैर्नूपुरैर्हीरैश्चैवैश्वित्रां
शुकैस्तथा भूषणैर्भूषिताश्चान्यैर्मंडितामडनप्रियाः दृष्ट्वाप्रहंदेसरसंदरीणांगणेश्वराणांसुर
संदराणां जगत्सृणीणेशस्यपुरेसुरेन्द्राः सुरदिवःशक्रपुरोगमाश्च दृष्ट्वाचतस्यः सुरसिंहसंचाः पुरस्य

लिं.
गं ७.
१५२

नैवस्मान्नामापविशुद्धये सर्वतोयफलं तच्च सर्वपापहरं सुभं संधोपासनविच्छेदेन पेददृश
तं नरः विदुराहैश्वर्यं लौकिकैर्जनैः कुरुदेवसि सुप्रमत्तं न भंजीत भुक्त्वा वा दृशतं न पेत्तुं व
सहस्यविशुद्धये न पेत्तुं क्षात्रं न जपं तात का नांतदं दं स्यात्तावत्कार्यं विचारण उपपातकड
शानांतदं दं परिकीर्तितं शोभाणमपि पापानां न पेत्तुं च सहस्रकं आत्मबोधपरं शुचं शिव
बोधप्रबोधकं शिवस्यात्मो न पेत्तुं न पंचलक्ष मनाकुलः पंचायुतं न पेत्तुं दृश श्रोति म
नुजः सति जपे च पंचलक्षं तं निगृहीतं द्वियः सुविः पंचायुतं न पेत्तुं दृश श्रोति म
नुजः सति दियानां विषयो भविष्यति वरावने पानुत्तमो न पेत्तुं पंचलक्ष मनाकुलः
विषयाणां पंचानां क्षयं शोतिमानवः चतुर्लक्षं तं संयम्य जोजपेद्भक्ति संयुतः भूता
नामिह पंचानां विजये मनुजो भवेत् चतुर्लक्षं न पेत्तुं पंचलक्ष मनः संयम्य यत्नतः सम्य
ग्विजयमाप्नोति करणानां वरावने पंचविंशति लक्षाणां विजयं मनुजो भवेत् चतुर्ल
क्षं न पेत्तुं पंचलक्ष मनः संयम्य यत्नतः सम्यग्विजयमाप्नोति करणानां वरावने पंचविंशति
लक्षाणां विजयं मनुजो लभेत् मध्यरात्रेति निर्वीते जपे दशतमादरात् ब्रह्मसिद्धि मवा
प्नोति व्रतेनानेन संदरि जपे लक्ष मना लक्षो निर्वीते च न वर्जिते मध्यरात्रे शिवस्यात्तां
पश्यते नात्र संशयः ग्रंथकारविनाशदीयस्तेव प्रकाशते रुदयातर्वहिर्वापि भविष्यति

राम-

वसहिजः वेहिको लभते वेधां सर्वसासुधसंभुभां सासुती भवेदेवी तस्या गीति मा
 नुषीं सह नक्षत्रपीडासुजयेदत्ताय तनयः इत्यानासुसहसं तत्र एषीं यपो हति
 डः स्वप्रदर्शने ह्याताजयेदे वायु तनयः इत्यानासुसहसं तत्र एषीं यपो हति
 इत्यस्य ग्रहे लिंगं समभ्यर्चय प्याविधि यत्किं विद्या श्रेयदेविजयेदयुतमादरात् सं
 निधौ तस्य देवस्य सुविः संयुतमातनः सर्वान् कामान् विप्रदधौ नात्र संशयः गज्जाणां
 त्ररगाणां तु योगिनीनां विप्रदत्तः आध्यात्मसुविधुत्वा जुहुयात्सामिधा हति मास
 सभ्यर्चविधिना पुते भक्ति समन्वितः तेषां महिषा विप्रदत्तं भविष्यति न संशयः
 उत्पत्तिः शत्रुवाधायां जुहुयादयुतं सुविः यत्किं विद्या श्रेयदेविजयेदयुतमादरात् सं
 आनिवारिकवाथायां ते देव समाचरेत् प्रत्यग्भवति न युक्तिः शत्रुः पीडा भविष्यति
 विदेवणार्थं जुहुयादे भौत समिधा हकं अक्षरप्रातिलोमेन आर्द्रां रुमिरेणा वा विष
 णरुधिराभ्यक्तं विदेवणकरं नृणां आयुश्चितं प्रवक्ष्यामि सर्वपापविमुक्तये पापमुहि
 र्धया सम्यक् कर्तव्यं भुयतो सितः पापमुहिर्यतः सम्यग्ज्ञानस्य प्रतिहेतुकं पापमुहि
 नवेत्तं सः क्रियाः सर्वाश्च निष्फलाः ज्ञाने वदीयते तस्मात्कर्तव्यं पापशोधने विद्यालक्ष्मी
 विमुक्ष्यर्थं सांभ्यातां जलनामुभे शिवे नैकादशेनादिरभि विवेत्तं संततः अष्टोत्तरशते

लिं.
ग. ७.
१५३

विप्रः सदा रुणः पोषणदायकं पोषणानेन सुखताः तद्वशादेव सर्वे सांध्यर्माथर्माथ
मौनसंशयः अत्र त्रिकुलं त्रैलोक्यं पिशाचं तद्वशात्सतो दुर्दिमुत्पादयत्येव संसारो
विडुषादिजाः तस्मादेवानुप्रविष्टं दृष्टमिदं भयात्मकं संप्रजितं सर्वयत्नेन विरक्तः
सोमिधीयते शास्त्रमित्युच्यते भोगं मुतेः कर्मसुतदिजाः मूर्खानां ज्ञानः सारं कृ-
षीणां कर्मणः फलं न तत्संभावः सर्वेषां कामोदहो न चास्य प्रा. प्रवर्तिकाः तेषामति
कर्मण्यतदिदः निवृत्तिलक्षणो धर्मः समर्थानामिहोच्यते तस्मादज्ञानमूलं हि संसा-
रः सर्वदेहिनां काले संशोषमायाति कर्मण्यसंभावतः सकलस्त्वियोजीकृताः
न हीनस्तु विद्यया नारकाया यकस्तु गी. ७. एष कृत्य एष गौरवात् अतिक्रमेण वै जीवः
सुतर्ही संयवस्थिताः उद्भिजः स्वदुर्जस्यैवावां उजौ वैवं जगज्जः एवेव स्थितो देही
कर्मणा शोच्यनिवृत्तः प्रजया कर्मणा मुक्तिर्यनेन वसतां न हि त्यागेनैवं न मुक्तिः स्या
त वेदभावाद्भूमसौ एवमज्ञानदोषेणानात्मकमवधेन च बाह्यौषिकसमुद्भूतं भजतेषक
लेवरं गर्भेऽः खेत्तुने कालिये निमार्गे च भूतले कोमारे यो वने वैवर्वाहके मरणोपि वा वि-
चारतः मतोऽः खेत्तीणां सर्गादिभिर्हिजाः उः खेने केन वैऽः खेप्रशाम्यंतीहऽः खिताः
न जातुकामः कामानामुपभोगेन शास्यति हविषाकृत्सवर्मेव भूय एवाभिवर्द्धते त

अति.

न संशयः सर्वसंपत्समृच्चर्यं जपेदुत्तमात्मवान् शिवादि संपदं संवृंशतलदं जपेच्च
 विः मत्सायुज्यमवाप्नोति भक्तिमान् किं मतः परं इति ते सर्वमाख्यातं पंचाक्षरविधिक्रम
 यः पठेच्च एषायाहापि सयाति परमां गतिं यः श्रावयेद्देवान् विद्वान् यथाक्षरविधिक्रम
 दैवे कर्मणि पित्रे वा पीतलोके महीयते इत्यादि महाप्रमाणं लिंगं पंचाक्षरमाहात्म्यं ८२
 मृषयुक्तं न येच्छेष्टं मंशाद्वा त्माणादप्यकिलिखाः विरक्तानां प्रवृत्तानां ध्यानय
 तं सुशोभनम् तस्माददस्वभूताय ध्यानयत्नमशेषतः विस्तृता सर्वयत्नेन विरक्ता
 नामहात्मना तेषां तद्वचनं कृत्वा मुनीनां दीनैस्सुविणं रुदेता कथितं शाहुगुह्यं प्राप्य
 महात्मनां संस्तुतकालकृताय विष्वक्विष्वक्कर्मणा स्तुतवाच गुह्यं प्राप्य सावा
 सी नं भवान्मासहशंकरं मुनेयः संशितात्मानः प्रणोमुक्तं गुह्यं शयं प्रसवं श्रुततः
 सर्वे नीलकाण्ठमुपापति मृत्युं संकालकृताय संस्तुतं भगवंस्त्वया श्रुतः प्रतिष्ठितं
 सर्वतया देववृषध्वजः तेषां तद्वचनं कृत्वा भगवान् नीललोहितः प्रहसन्प्रह विष्वात्मा
 सनंदनप्ररोगमान् किं मनेन दिज्जेषा विष्वक्कर्मणा स्तुतवाच गुह्यं प्राप्य सावा
 ससमर्थोऽनेन किं न विष्वक्कालकृताय संस्तुतं विष्वक्कर्मणा स्तुतवाच गुह्यं प्राप्य सावा
 हरेत्तत्सदा रुणं संस्तुतं विष्वक्कर्मणा स्तुतवाच गुह्यं प्राप्य सावा

सि.
म. ९.
१५५

त्वमेवात्र नरकाणां निवेशणम् विहिता कल्याणैव वर्णीनां मुनिपुंगवाः यद्यानुगोमृत
 भयस्य भीता उल्लिखन्तास्तान् तन्मते निद्रां पूर्ववती धान्यगोमहात्मा संसारभीतो न तन्म
 ते निद्रां कीदृशोक्तिमुवाच च यस्तु नो यमजानिनां दृष्टमेव तत्तत्तामसां तस्य त्वमनु तम्
 वैमानिकानां मये वंदः त्वं कल्याणिकारिणो ह्यन्तर्निर्मितानां वैवर्मणा दीनां च स ब्रताः
 देवानां वैदेसाणां तस्योत्पत्तिर्गोष्यः दुःसमेव नृपाणां च गृहसमाजं गच्छयेत्
 मार्गमाश्रमश्चापि वर्णीनां परमार्थतः आश्रमे न च वैदेव्यपत्तेः सांख्ये च तैत्तिर्या उग्रैस्त
 योभिर्विविधैर्दानैर्नीना विधेरपि न त्वयं न तस्यात्मा न तन्मते तत्तानि कः सस्य तस्मात्सर्व
 प्रयत्नेन चरेत्ताश्रयं तं ब्रतं भस्मसायी भवेत्तिसंब्रजे याश्रयते बुधः पंचार्थज्ञात संपन्नः
 शिवजज्ञे समाहितः केवल्यकरणयोगविधिकर्मच्छिदं बुधः पंचार्थयोग संपन्नोऽऽत्मा
 नं ब्रजते सखीः परविद्याविद्यया च विंदन्नप्यपश्यान हि हे विद्यो वेदित यो हि पराचैवापरा
 तथा अपरातत्र जगदो यजुर्वेदो हि ज्ञोत्तमाः सामर्थ्यं वेदस्तथा यजुर्वेदः सर्वाथ साय
 कः शिवा कल्यो व्याकरणां निरुक्तं छेद एव च ज्योतिषां चापरा विद्या यरापेक्षरामिति स्थितं
 तददृश्यं तदागमगोत्रं तदवर्णिकं तदचक्षुस्तदश्रोत्रं तदपाणि स पादकं तदजातमभ
 तं च तदशहं हि ज्ञोत्तमाः अस्पर्शं तदरूपं च रसगंधविवर्जितं अव्ययं चाप्रतिष्ठं च तन्नि

तस्मादिचारतो नास्ति संयोगादपि वैतृणां अर्थात्तामर्जनेपेव पालने च यथेतथा मां धर्व
 च तथा चांद्रे सोमलोके हि ज्ञातमाः प्राज्ञापते तथा ज्ञासे प्राकृते योरुवे तथा रजसातिश
 यायैस्तुः विडं त्वानिस्तुताः तानि भोगात्पुद्गलानि संयजे च यथानि च तस्मादष्टगुणं
 भोगं तथा षोडशास्तं चतुर्विंशत्प्रकारेण संस्थिते वापिस्तुताः द्वाविंशद्देहमनवा
 सत्ताविंशद्गुणं पुनः तथा एव ताविंशद्गुणं चतुर्विंशत्प्रकारेण संस्थितं चतुःषष्टिविधं वैव
 षट्मेव विवेकिनः पार्ष्वं च तथा पृथक् जं संव विचारतः वायव्यं च तथा चाममानसं
 च यथाक्रमं अभिमानकमपि च वैवृद्ध्या कृतमेव च इः त्वमेव न संदेशो यो गिनां वसवा
 दिनां गोणां गणेशराणां च इः त्वमेव विचारतः आदौ मध्ये तथा चांतं सर्वलोकेषु सर्वदा
 वर्तमानानि दुः खानि तथा मानियथा तर्था दोषदुष्टेषु दोषेषु दुः खानि विविधानि च
 तस्याधेः परिहाराय न सुखाय न मुखाय न यद्ये तरे वा रोमाणां मोषधं न सुखाय तत
 शीतोऽस्ममतिवर्षायेस्तत्कालेषु देहिनां इः त्वमेव न संदेशो न जानति न पंडिताः स्व
 र्गं येषं मुनिश्रेष्ठास्तस्मिन् हि तयादिभिः रोगैर्ना नाविधेर्गस्तारागद्वेषभयादिभिः वि
 त्तमूलत रुयददवलः पतति द्वितीयां प्राणवृत्तदयात्तदज्ञापतं निदिबो कसः इः त्व
 भिलाषनिष्ठानां इः त्वभोगादि संपदं प्रस्तापततोऽः त्वंकष्टस्वर्गं दिबो कसां नरकेऽः

३३

१११

२५५

नानियदास्वात्मनिस्रवताः सप्रमेकरणेहीनेतरीयः परिणीयते परस्पररीयातीतोसोशि
वः परमकारणः जायतस्वस्रवमिषत्तरीयं चापि भौतिकं आध्यात्मिकं च विभेदाप्यापि
दैवतमेव च तत्सर्वमहमेवेति वेदितव्यं विज्ञानतः इदं विद्याविभेदास्तथाक्रमेण विद्या
विभेदं मनोवृद्धिरहंकारश्चिन्मयेति चतुष्टयं आध्यात्मिकं एव विदं च चतुर्विधं कृतं द्रष्ट
व्यं वैवश्वातयं जातयं च यथाक्रमं शक्तितयं बुध्तिश्रेयाः स्मरितयानमेव च मनस्यैव चो
दयमहं कर्तव्यमेव च तथाचेतयितयं च वक्तव्यं बुध्तिश्रेयाः आदानयं च गंतयं विमर्शि
तयमेव च आनंदतयमिमेते अपि भूतमनुक्रमात् आदितोयदि शश्वेवष्टयिनीवरुणा
स्तथा वायुश्चंद्रस्तथावस्मारुद्रदेवतएव च अग्निर्हिंद्रस्तथाविष्णुर्मित्रोदेवः प्रजापतिः
आधिदैविकमेवं हि चतुर्दशविधं क्रमात् शक्तीहृदशीनाचैव जितासोम्यायथाक्रमं सो
माकुर्मामृतसमा मधसा चर्दिजोत्तमाः तार्जिनाषिस्ततावैवभूराग्न्यासूर्यकांतिका भास्व
तीनाउयस्तेताश्चतुर्दशानिर्वधनाः वायवोनादिमध्यस्थावाहकाश्चतुर्दश आणोवा
नोहपानश्चउदानश्चसमानकः वैश्वंभुश्चतथा मूर्धोहंतरीयमप्रभंजनः कूर्मकश्चतथा
श्वेनः श्वेतकृस्स्तथांतकः नागा इत्येव कथिता वायवाश्चतुर्दशः यत्स्वरूपं च द्रष्टव्यं
तथादित्येव स्रवताः नाश्राणोश्च विज्ञानेनानंदेव यथाक्रमं स्रवाकाशेय एतस्मिंश्च

तं सर्वं विभुं अत्राणमनस्कं च तदस्मिन्मलोहितं अत्रमेवंतदस्मालमदर्पतदनु
 त्वणं अहमंतदस्मालं च तदनुदेवतदस्मालः अत्रयावत्तमदेतंतदनुतमगोचरं अस्म
 दृतेतदात्मैवंपरविज्ञानवाच्यया यत्तद्वैतिकायितं नैवहि यत्तद्वैतः अहमेवजा
 गत्सर्वं मध्येव सकलं जगत् मत्तद्वैतमिति ह्युक्त्यायामध्येवलोयते मत्तोनामादिति
 दृष्टेर्मनोवाक्याणि पादकः सर्वमात्मनिसंप्रपन्नं सर्वमात्मैव समाहितः सर्वमात्मनि
 संप्रपन्नं वा सोऽकुरुते मनः अथोदयावितसंपात्तत्वाभ्यामुपरितिष्ठति दृष्टयंतति
 जानीयादिसंयायतनं मद्गतं सद्दयस्यास्य मध्येतुं उरीकं सवस्थितं अर्मकंदस
 मुद्रतं स्ताननालं संयोगं भूतं येनैवाष्टदलं चेतपरवैराग्यकार्त्तिकं विज्ञाणिचटपे
 यस्य प्राणयास्यप्रतिष्ठिताः प्राणायैवैवपश्येच्चपश्यंतिवद्भक्तमानः प्राणवासा
 हिजास्यप्रत्येकं मूर्तिपुंगवाः सासमनिसहस्राणि नाड्यः परिकीर्तिताः नेत्रस्य
 नाश्रुतं विद्याकंठं स्वप्नसमाविशत संप्रपन्नं दृष्टयस्य तत्तरीयं मूर्द्धि संस्थितं अस्माज्जा
 गरितेविसृष्टं प्रेचैव यथाक्रमं ईश्वरस्तत्तत्तरीयेव महेश्वरः यदंमेवंतथा
 येपिसमस्तकर्णोः प्रमानं वर्तमानस्तदास्तस्य जायदिसमिधीयते मनोबुद्धिरहं
 कारश्चित्तं चेति चतुष्टयम् यदायवस्थितस्त्वैतैः संप्रपन्नमिधीयते कारणनिर्विणी

लिं.
ग. १.
१५६

गुरुसंपर्कजं कवं रागदेवानृतकोपा कामतत्त्वादिभिः सदा अयमस्य मनसा विज्ञेयं मुक्तिदं
तिदं अज्ञानमूलपूर्वतात्तु हवोमलिनः स्मृतः तत्तयादे भवेत्सुक्तिनीत्यथाकोटिजन्म
भिः ज्ञानमेकं विनानास्ति पुण्यपापपरित्यजः ज्ञानमेवाभ्यसेन सात्त्विकार्थं ब्रह्मावित्तमाः ता
नभ्यासादि वैपुंसां उद्दिर्भवति निर्मलाः तस्मात्सदाभ्यसेनानंतनिष्ठस्तथापरायणाः ज्ञानेन
केन तत्तुष्ट्यमुक्तसंगस्य योगिनः कर्तव्यं नास्ति विप्रं द्राष्टुं स्वदेन सततं विदुः इह लोके परे
चैव कर्तव्यं नास्ति तत्र वै जीवन्मुक्तो यतस्तस्माद्ब्रह्मवित्परमार्थतः ज्ञानाभ्यासरतो ज्ञानी ता
नंतत्रार्थवित्स्वयं कर्तव्याभ्यासमुत्सृज्य ज्ञानमेवाधिगच्छति वर्णाश्रमाभिधानी यस्तस्मा
ज्ञानं दिजोत्तमाः अत्यत्रवमते मज्जः ज्ञातानीनात्र संशयः संसारहेतुज्ञानं संसारमुत्तमं
ग्रहः मातृहेतस्तथा ज्ञानमुक्तस्वात्मन्यवस्थितः अज्ञाने सति विप्रं द्राः क्रोधाद्यानात्र सं
शयः क्रोधाहर्षस्तथा लोभो मोहो दंभो हि ज्ञोत्तमाः धर्मा धर्मो वते पाहि तदशादेव संश
यः शरीरे सति वैक्रोशश्चिदां सज्जतेततः अविद्या विद्यया नीता स्थिते विद्ये हयोगिनः
क्रोधाद्यानाशमायाति धर्मा धर्मो च वैदिजाः तद्वाणा च शरीरेणानयनः संप्रयुज्यते सप्
वमुक्तः संसारदुःखत्रयविवर्जितः एवं ज्ञानं विनानास्ति ध्यानं ध्यातुं दिजर्षभाः ज्ञाने
गुणेषु संपर्का न्नया चापरमार्थतः चतुर्विहमपि ज्ञाता ध्याता ध्यानं समभ्यसेत् सहजागं

29

५५

५५

30
 र्वाग्निं न तरे स्थितः आत्मा स एकश्चरति न मुपासीत सोऽप्रभं अजरं तमनंतं चाशोकममरं प्रवे च
 तर्दशविधे धेवं स चरमेक एव सः जीयंते तानि न जैवत दम्यन्नास्तियादिजाः एष एव हि स
 देवः सर्वं शास्तीश एव हि एष सर्वाधिको देवस्तयोमी महाकृतिः उपासमानः सर्वस्य
 सर्वसौख्यैः सनातनः उपास्यति न वै वेद सर्वसौख्यं हि ज्ञो ज्ञमाः उपास्यते सर्वे देवशास्ते न
 नाविधेरपि न वै वेदशास्त्राणि सर्वतोपास्यति प्रभुः यस्यैवात्र मिदं सर्वं न सोऽत्र भजति स्वयं
 स्वात्मनारवि तं स्थायाद्वं भूतं न कुत्रचित् सर्वत्र प्राणिनामंत्रं प्राणिनां ग्रंथि रस्य हं प्रशा
 स्तानयनश्चैव पंचात्मा च विभागशः अन्नमयो सोऽभूत्मात्मा वासोऽस्य मुच्यते आत्मा मय
 बुद्धियात्मा संकल्पात्मा मनो मयः कात्मात्मा सोऽमुषा सोऽविज्ञानमय उच्यते सदानंदम
 योऽयात्मा लयात्मा परमेश्वरः सोऽहमेव जगत्सर्वं मय्येव सकलं हि जाः परतंत्रे सतत्रे
 पि भेदाभावादि चारतः एकत्वमपि नास्तेव हैततत्र कुतः प्रभो एवं तास्तेव मृत्युचक्रतप
 वमजोद्भवः नांतः प्रज्ञो वहिः प्रज्ञो न वै बोध्यतस्तथा न प्रज्ञानं न ज्ञेयं न प्रज्ञा प्राज्ञ एव
 सः विदितो नास्ति वेद्यं च निर्वीणं परमार्थतः निर्वाणं वैवर्कैव लोतिः श्रेयसमनोपमं अ
 मृतं चादरं वक्ष्य परमात्मा परापरं निर्विकल्पं निराभासं ज्ञानं परार्थं वाचकं प्रसन्नं च य
 देकाग्रं तच्च ज्ञानमिति स्मृतं अज्ञानमिति सर्वतात्रकार्या विचारणा इत्यप्रसन्नं यत्ज्ञानं

लिं.
ग. ७.
५०

उलेखितः ईशानः सोमविदेव महादेव इति स्मृतः पुंसां पञ्चयतिर्देवश्चाष्टाहं यवस्थितः का
दिन्यं यज्ञनो सर्वं पार्थिवं परिगीयते आप्यं द्रवमिति शोकं वहीत्यो वद्वि ह्यते यत्स चरति तः
दायुः स विरं यद्दिजोत्तमाः तदा काशं वदितानं सवर्जं यो न संनिभं तथैव विप्रविज्ञानं सः
प्राप्यं वायुसंभवं रूपं वा हेयमित्युक्तं मा पश्य स मयैदिजाः गंधात्पार्थिवं भयं चित्तवेज्ञा
स्करं क्रमात् न केचदतिगोवा मैतामं हृदि विभुं दिजाः यज्ञात्पृथिवी तने भान मेवारि म
उलं आकं वं वद्वि ततं स्यात्तत्तात्तं दिजोत्तमाः वायं च चलत्तादस्य यो मात्पवायुविशः
हं हं सात्पच ततो ज्ञाया यो मचो हं ततः स्वयं यो मात्पवायुमप्यस्यो ह्ययं शायमिकः स्वयं
न जीवः प्रकृतिः सत्तं रजसाय तमः पुनः महात्तयाभिमानं च तत्ता ज्ञाती द्रियाणि च यो
मादी निच भूतानि नैवे ह्यरमार्थतः वाप्यति ह्यतो विप्रं स्यात्परित्यजिधोयते उदेति
भीमसूर्यस्य यत ते वात एव च योतते चंद्रमा वद्विर्जलत्तायो वहंति च दधाति भूमिं काशः
मवकाशं ददाति च तदा ज्ञाया ततं सर्वं तन्मा चंचित्तये ज्ञाय ते नैव वर्धितं सर्वं सर्वमेव दिजोत्त
माः सर्वरूपः स्मृतः शर्वः इति मत्ता स्मरेद्भवं ससारविषतज्ञानाज्ञानप्यानामृतेन वै
प्रतीहारः समाख्यातो नात्यथा मुनिप्रगवाः ज्ञानं धर्मोद्भवतात्ताज्ञानाद्देराग्यसंभवः वै
राग्यात्परमज्ञानं परमार्थप्रकाशकं ज्ञानवैराग्यपुक्तस्य योगसिद्धिर्दिजोत्तमाः योगसि

त्रकं दैवमस्मि मजा गते तथा तानाग्निर्दहते क्षिप्रं शुक्लं धनमिवानलः ज्ञानात्परतरे नास्ति
 सर्वपापविनाशनं अभ्यसेत्तत्सदा ज्ञानं सर्वसंगविवर्जितः क्षान्तिनः सर्वपापानि जीयते
 नात्र संशयः क्रीडन्नपि न लिखेत्तथाप्येनानादिधैर्यं हानं यथा तथा ध्यानेन तस्मात्क्षान्तं
 मभ्यसेत् ध्यानेन विषयं शक्तं मादौ स विषयं पुनः पटुप्रकारं समभ्यस्य पतुष्वद्दशः
 भिर्हिजाः तदध्याने दशधा चैव पुनः षोडशधा क्रमात् दिवाभ्यासे कयोर्गीरो मुच्यते ना
 त्र संशयः शुद्धजातं न दशकारं विधूमां गारं संनिभं सितं रक्तं पीतं वर्णं विद्यतं कोटिं समप्रभं
 अथ वा ब्रह्मरंध्रं चित्तं कृत्वा समाहितः न सितं चाहितं पीतं न स्मरेद्ब्रह्म विद्भवेत् अद्विंश
 कः सप्तवादी अस्ते यो सर्वयत्नतः परिग्रहं विनिर्मुक्तो ब्रह्मवादी दृढव्रतः संतुष्टः शो
 च संपन्नः स्वाध्याय निरतः सुविः मद्भक्तश्चाभ्यसेत्तानं गुरुं संपर्कं जंघ्रवं न वध्य निय
 दाध्याता स्यात्पचित्तं दिजोत्तमाः न चाभिममते योगी न पश्यति गतिं ततः न चाति न शृणो
 त्तेव स्त्रीनः स्वात्मनियः स्वयं न च स्पर्शं विजानाति स वैः समरसः स्मृतः पार्थिवे पटले व
 द्वावारितत्वे हरिः स्वयं ब्रह्मैकालरुद्राद्यो वायुतत्वे महेश्वरः स्वप्ती देवशिवः साक्षा
 त्क्रमादेवं विचिंतयेत् क्षितौ शर्वः स्मृतो देवोऽयं भवति स्मृतः उंसां पशुपतिर्देवश्चाष्ट
 धाहं वावस्थितः रुद्र एव स्मृतो ब्रह्मोऽगो वा योऽवस्थितः चने भीमः सरुषिरे भास्करे म

लिं.
ग-७.
१६०

मदमामहेषर क्रीडसेविविधैर्भोगैः कथंनक्तमिश्राईसि ततश्चाव पचवक्तः महस्येशः
पिनाकीनीललोहितः प्रादुर्गतां विद्यां प्रेक्ष्य प्रणिपत्य स्थितान् दिवान् श्रीशिवश्चाव व
धसोदोतयेवेह ममस्येत्ताशरीरीयाः अकर्तव्यपुञ्जीवोविधुर्भोक्तासुहृदुमान् मयाचि
माययावरः कर्मभिर्बुज्यतेतसः ज्ञानं ध्यानं च वंद्यं च मोक्षो नास्तीति नोदिताः य एव संविधि
श्चात्मसमापिनहि सार्थता एव नित्यासहंवेद्यः प्रतीयावभुतिः लुपिः धृतिरेवामयानिष्टा
ज्ञानशक्ति क्रिया तथा इत्याद्यावत्तथासाक्षादविद्येन न संशयः न संशयप्रकृतिर्जीवोविकृ
तिल्लविवारतः विकारो नैव मायैषा सदस्यक्तिवर्जिता प्रसममाज्ञातदक्रान्तमुत्पन्नास
नातनी पंचवक्रासहाभासाजगतामभयप्रदा तामाज्ञां संप्रविश्याहं विचार्य जगतां हितं
सप्तविंशप्रकारेणातासाज्ञां वै न यास्यतः तदा प्रभुतिर्वै मोक्षप्रवृत्तिर्दिजपुंगवाः एवमु
क्तातदापश्यद्भवानी परमेश्वरः भवानी च तमा लोकमाया मह रदयया ते मायामल
निर्मलामुनयः प्रेक्ष्य पार्वती श्रीतावभूजुर्भुक्ता सुतस्माद्देशाय गक्रमन् उमाशंकरयोर्भे
दोनास्तेव परमार्थतः द्विधा सौहृदमास्याय स्थित एव न संशयः यदा विधातुर्गर्भस्य ता
तया परमेश्वरः तदामुक्तिः दाण्यदेवमायया कोटिकर्मभिः क्रमो विवक्षितो भूतविवृद्धः
परमेष्ठिनः प्रसादा तत्ताणामुक्तिः प्रतिज्ञेवान संशयः गर्भस्यो जायमानो वा वा लो वात

८१ ८२

द्याविमुक्तिः स्यात्सत्तनिष्ठस्य नाम्ना ततो विद्यापदं विवृतं पदमवययं सत्तशक्तिं स-
 मास्याय शिवमभ्यसयेत्तद्विज्ञाः यः सत्तनिष्ठो मद्रक्तो मदर्चनपरायणः सर्वतो धर्मनिष्ठ
 सुसदोत्साही समाहितः सर्वदेवसुरोपीरः सर्वभूताहिनेरतः ऋजुस्वभावः सततं स्वस्य
 चित्तो मृडः सदा समानीयुहि मायातत्पक्तदं भोद्विजोत्तमाः सदा मुमुक्षुः धर्मः स्यात्स-
 त्तसद्वेणलक्षणाः ऋणात्रयविनिर्मुक्तः पूर्वजन्मनिष्ठ एष कर्तुं जगद्युजोद्विजो भूता
 सुदयाच्युशः क्रमात् सत्तमावापि सुसुधा कृताकृतिमवर्जितः स्वर्गलोकमनुश-
 यभुक्ता भोगाननुक्रमान् आश्रयभारतं सर्ववत्सविजायते हिजाः संयतीतज्ञानमासा
 यज्ञानवान्यागविद्भवेत् क्रमोयमलशरीरस्य योगशान्दोद्विजोत्तमाः तस्मादेतेन मार्गेण
 तत्तसंगो हृद्भवतः संसारकालकृदा ब्रह्मचर्ये मुनिसत्तमाः एवं संक्षेपतः शोक्तं म-
 यायुष्माकमवययं ज्ञानस्यैव हताहात्म्यप्रसंगादिदृशोभनं एवं पाशुपतं योगं कापि
 तंतीश्वरेणातत नदेयं यस्य कस्यापि शोक्तं मुनिपुंगवाः दातव्यं योगिनेति तं भस्मानि
 श्रुयमुप्रियं यः पठेच्च एषादापि संसारशमननरः स याति ब्रह्मसायज्यं मत्स्यसादान्
 संशयः इत्यादिमहाप्रणालिं गेहानवैराग्यमाहात्म्यं ८२ सूत उवाच निशम्यते महा-
 प्राज्ञा क्रमाश्रयापि नाकिनं उचुः प्रणम्य वैभूताः प्रसन्नपरमेश्वरं एवं चेदनया देव्या है

लिं-
ग-५.
१५

लिमादयो विज्ञाता मया कर्मकोटिभिः तत्राष्टगुणमैश्वर्यं यो गीतां समुदाहृतं तत्स
र्वक्रमयोगेन चोच्चा मानं विबोधयत अणिमालचिमा वैवमहिमा प्राप्तिरेव च प्रकाशं चैव
सर्वत्र वाशितं च सर्वतः ईशत्वमस्ति सर्वत्र तथा का मावसायिनी तच्चापि विविधं ज्ञेयं
मैश्वर्यं सार्वकामिकं सावयं निरवयं च सत्त्वं चैव प्रवर्तते सावयं नाम यत्तत्र पंच भूता
त्मकं सत्त्वं इन्द्रियाणी मनश्चैवाहंकारश्चैव यः स्मृतः तत्र सत्त्वं प्रवृत्तिस्तु पंच भूतात्म
कं प्रुतः इन्द्रियाणि मनश्चैव बुद्ध्याहंकारस्तद्वितं तथा सर्वं मये चैव आत्मस्याप्यातिरेव
च सयोग एव विविधः सत्त्वं चैव विधीयते तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि यथा ह भगवान्मुमुः
त्रैलोक्यं सर्वभूतेषु यथास्य नियमः स्मृतः अणिमा च तथा यत्तत् सर्वं चैव प्रतिष्ठितं त्रै
लोक्ये सर्वभूतानां दुः प्राणं समुदाहृतं तत्तस्य भवति प्राणं प्रयमं यो गीतां बलं लंघनं
प्रवर्तते लोके रूपमस्य सदा भवेत् शीघ्रं सर्वभूतेषु हि तीयं तत्पदं स्मृतं त्रैलोक्ये सर्वभू
तानां हि ता यत्तद्वदंति तं अहितं चापि योगे स्मिन् तीये योग उच्यते त्रैलोक्ये सर्वदेवेषु यत्र
ष्टगमनं स्मृतं प्रकाशान् विषया भुंक्ते तथा प्रतिहते कचित् त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु यत्र
सखडः खं प्रवर्तते ईशो भवति सर्वत्र प्रविभागेन योगवित् वशानि चास्य भूतानि त्रैलोक्ये
स चराचरे रक्ष्यातस्य रूपाणि भवन्ति न भवन्ति च यत्र कामावसायितं त्रैलोक्ये स चराचरे

35

८२

हणोपि वा वृद्धो वा युच्यते जं सः प्रसादात्प्रवेष्टिनः अंशजस्योऽपि ज्ञो वापि सिद्धो वापि मुच्यते
 प्रसादाद्देवदेवस्य नाम कार्या विचारणा एव देवो जगत्प्राप्तं यो मातृकरः शिवः पूर्णवः स्व
 मिहं स्वैव जनः साक्षात्तपः स्वयं सत्यलोकस्तथा शान्तो मोहि को दिशतामिह विग्रहं देवदे
 वस्य तस्यांशवरण एकं सज्जदीये प्रसर्वे प्रपर्वते प्रवर्ते प्रव ससुद्रे प्रव सर्वे प्रचापुस्तये
 प्रदेवताः तथा न्ये प्रचलोके प्रव संज्ञी सच तचराः सर्वे भवांशा जंतूनां गतिं स्वेवां स एव
 हि सर्वे रुद्रानमस्तस्मै प्रहृष्टाय महात्मने यदा वलोक्यतां सर्वीयसादाद न्यांबया त
 दाति हंति सायुज्यं प्राप्तास्ते वै सदाः प्रभोः इत्यादि महाप्रशंसा लिंगो शिवशक्तिभेदनिर्ण
 ये ८५ ऋषय उचुः केन योगेन वै हत गुणशान्तिः सतामिह शक्तिसादिगुणोपेता भ
 वंते ते हियोगिनः तत्सर्वं विस्तृतं तव कृतं महं सिद्धं प्रपन्नं सततं वाच श्रुतं उद्धं प्रवत्सा
 मिषो गं परमदुर्लभं पंचपासं स्मरेदादौ स्थाप्य वित्तं सनातनं कल्पयेदासनं पद्मं सोमस
 र्याग्निं संयुतं षड्विंशशक्तिसंयुक्तं मष्टपाचद्विजोत्तमाः ततः षोडशपाचैव प्रनदीदशा
 धादिजाः स्मरेच्च नवधामये देवदेवमुमापतिं अष्टशक्तिसमायुक्तं मष्टमूर्तिं सजं विभुं
 ताभिश्चाष्टविधा रुद्रास्तुतः षष्टिविधा पुनः शक्तयश्च तथा सर्वा गुणैक समन्विताः
 एवं स्मरेत्क्रमेणैव लब्ध्वा तानमनुत्तमं एवं प्राप्नुयंत्योगं मोक्षं हि प्रदायकं तस्या

लिं.

श. प्र.

२५२

यकथितं पारंपर्यं क्रमागतं सुके गते परं धाम दृष्टुं रुद्रे विद्यं वकं गतः शोकं महाभागो व्यासः
परमं ऋषिः प्रभुं स्कंदस्य संभवं कृत्वा स्थितायां महात्मने विद्यं वकं क्रमात्मात्मसं
नस्य च विशेषतः कथितं ब्रह्म धातुस्यैकस्यैवायनाय वै तत्सर्वं संप्रवक्ष्यामि प्रसादा
देवतस्यै देवं संप्रज्या विधिना जपेन्मन्त्रं विद्यं वकं मुच्यते सर्वपापैस्तप्तं सप्तजन्मकृते
रपि संग्रामे विजयं लब्ध्वा लोभाद्यमलं लभेत् लक्ष्मणेन गृह्णाधी राजं लब्ध्वा सु
खी भवेत् पुत्रापी पुत्रमाप्नोति जपेन नियुते ननु यनापी लभेत् वैवर्ज्यं वैवर्ज्यं न संशयः
यनपात्यादिभिः सर्वैः संप्रणीतं सर्वमंडले क्रीडते पुत्रपौत्रैश्च मृतः स्वर्गं च तावते मा
त्रेणानेन सदृशो लोके वैदेवसुवताः तस्मात्तत्र यं वकं देवं सर्वे प्राप्नुयन्त एवमयं नृजयेत् अग्नि
शोमस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् जयाणामपि लोकानां याणानामपि यः प्रभुः देवा
नामपि वेदानां वसुधां तत्र विष्णुमसि अकारोकारमकाराणां मन्त्राणां च त्रयं वकं तथा सु
धस्य सोमस्य वहेरणी त्रयस्य च अकारमा महादेवी सैकस्तत्र त्रियं वकः संप्रथितं स्पष्टं
स्य यथा गंधः सुशोभनः कातिहरात् तथा तस्य गंधः शंभो महात्मनः तस्मात्स गंधो भगवा
न गंधाधारयति शंकरः गंधाश्च महादेवो देवानामपि लीलया स्वगंधस्तस्य लोके सिंवायुर्वा
ति न भस्मले तस्मात्स गंधिस्तं देवं स्वगंधिं प्रष्टुं वर्द्धनं यस्य रेतः पुरा शंभोः हरेर्यो नो प्रति
ष्ठितं तस्य वीर्यादभूदंडं हिरण्यमजोद्धवं चंद्रादितौ सनत्तत्रैभुर्भुवः स्वर्जनस्तपः स

37

यनागमः कांतिर्मयूकप्रयोगसावित्राद्युतत्रयं जयादिप्रभृतौ सर्वास्तिष्ठान्तं पूर्ववत्
 तस्मिन् एवं संक्षेपतः प्रोक्तो विनियोगः विधिः शुभः जपतु केवलं विद्यां सं पूज्य विधि
 नाततः सर्वसिद्धि मवाप्नोति नात्र कार्या विचारणाः इत्यादि गायत्री माहात्म्ये १५१ कृष्य
 उच्यते मृत्युं जय विधिं स्तुत ब्रह्मक्षत्रविशामपि वक्तुं मर्हति चास्माकं सर्वज्ञो सिमहामते
 १ स्तुत उवाच मृत्युं जय विधिं वदस्व संक्षेपेण दिजोत माः रुद्रा ध्यायेन विधिना चृतेन नियुतं
 क्रमात् २ सचृतेन तिलेनैव कमलेन च यत्नतः हर्वया चृत गोक्षीरमिश्रया मधुना त
 स्मा ३ चरुणा च चृतेनैव केवलं यथापि वा जुहुयात्काल मृत्युर्वा प्रतीकारः प्रकीर्तितः ५
 इत्यादि मृत्युं जय विधौ १५१ स्तुत उवाच त्रियं वकेन मंत्रेण देवदेवं त्रियं वकं पूजयेद्वाण
 लिंगे वा स्तयं भूतेषु वा पुनः शर्चे वा देविके वा पियथा वदनु पूर्वशः अष्टोत्तरसहस्रेण
 यथा नीलोत्पलेन च संपूज्य पायसदत्ता सचृतं चोदनं पुनः मुद्गात्रे मधुसंयुक्तं म
 दाणि सरभीणि च अग्ने हो मस्य विपुला यथा वदनु पूर्वशः एतैर्नैरपि पुष्पोष्प चरुणा
 च विशेषतः जपेनै नियुतं सम्यक् समाप्य च यथा क मं ब्राह्मणानां सहस्रं च भोजयेद्दे
 सदादिनां गवां सहस्रं दत्वा च हिरण्यमपि दाययेत् एतद् कथितं सर्वदहस्यं तत्समाहि
 तः शिवेन देवे देवैः न शर्वणा सुप्रभुलिना कार्थितं मेरुशिखरे स्कंदो यामिते जसे तेन
 स्कंदेन देवेन ब्रह्म पुत्रेण भीमता साक्षात्स नत्क मारणा सर्वलोकहिनेषां पारशर्या

लिं.
ग. ७.
२८०

स्वयंकुर्यात्प्रेतस्थानेयवस्थितः प्रातःस्थानेपिवाविहानवेदवेदांगयारगः केवलंमंत्र
सिद्धेवावासागारीवभावितः कुर्यादिधिमेविहात्मानोर्ध्वनृपस्यवा शूलशूलोष्ट
कयासेपूर्वोद्यः स्वामिकार्तिकं प्रतिशूलंतृतीयेनचक्षुर्विशापित्वाग्रतः त्रयोवि
ग्रहोभूत्वासकलीकृतविग्रहः सर्वस्यासकरंध्यात्सर्वकर्मणि कारयेत् कालाभि
कोटिसदृशंस्वकमपिताचंपयेत् शूलंकपालपाशाचंदंडं चैवशरासनं काण्डम
रुकंखड्गंमहायुधमनुक्रमात् अष्टहस्तप्रवरदोनीलकंदोदिरगंधरः पंचतन्त्रासमा
नृजोसंधिचंद्रधरः प्रभुः दंष्ट्राकपालवदनोयौदृष्टिर्भयकरः क्रुद्धकारमहाशह
शक्तितापिलुदिम्बावः त्रिनेत्रोनागपाशोनसबद्धमुक्रदः स्वयं सर्वाभराणसंपन्नः
प्रेतभस्मावशंहितः भूतैः प्रेतैः पिशाचैश्चराकिनीभिश्चराक्षसैः सचूतगजचर्मणा
चित्तं वै सर्पभषितं बुद्धिकाभराणंदेवनीलनीरदनिस्त्वं नीलानजनाद्रिसकाशं सि
हचर्मोत्तरीयकं ध्यायेदेवमद्योरेषांचोरचोरतरसाशिवं षट्पिंशडक्तमात्राभिः प्राणाया
मेनसंयुतः महामुद्रासमायुक्तः सर्वकर्मणि कारयेत् सिद्धिमंत्राश्रिताग्रीवाप्रेतस्था
नेयथाविधि स्थापयेन्मध्यदेशं नृपेन्द्रीयास्यचक्षुरागौ कौवेय्यविधिवत्कृत्वा होम
कुंशनिशास्त्रतः आचार्यो मध्यकुंडे तत्साधकाश्च दशास्तपि परित्यज्य विलोमेन पूर्व

पिनांतं तवक्तुमर्हसि सव्रतं तथा चाविदितं नास्ति लौकिकं वैदिकं तथा श्रोतस्मार्तं
 महाभाग रोमहर्षण सव्रतं स तत्र वाचं पुराभुगुसते नोक्तं हि रणपात्नाय सव्रता नि
 ग्रहो चोरासिद्धे न शुक्रेण क्षपते जज्ञा तस्य प्रसादान् देवैर्दोहिरणपात्तः प्रतापवान्
 त्रैलोक्यमति लंजित्वा स देवास्वरमानव इत्याद्युग्रं गणपत्यं कंचाकृद्विक्रमं राज
 लोके देवेन वराहेणानिष्टुदितः स्त्रीबाधां बालबाधं वगवानपि विशेषतः कुर्वतां ना
 स्ति वै क्षमा मार्गणनेन सव्रताः पापिनातेन यद्देवी धरातीता रक्षा तस्य तेनाचोरेष्वरोदे
 वानिष्कलो विग्रहे कृतः संवत्सरवासहेण स्त्रीते वाराहेणानिष्टुदितः तस्मादचोरा
 सिध्यंश्चिद्विजबाधनकारयेत् स्त्रीणामपि विशेषेण नरात्मानां गवामपि गृह्यादुह्यत
 मंगोपमतिगुह्यं वदामिवः श्रानतायिनमुद्दिश्य कर्तव्यं हि जसत्तमाः ब्राह्मणेभ्यो न
 कर्तव्यं स्वराष्ट्रेण स्यवापुनः प्रतीवडुर्जये शोभनं सर्वसैम्ये निष्टुदिते अथर्मपुद्गसंज्ञा
 ने कुर्याद्विधिमनुपः प्रवृत्ते नैव कर्तव्यः सवृत्ते न न कारयेत् कृतमात्रेण संदेहो
 निग्रहः संप्रजायते लक्ष्ममात्रं पुमान् जप्त्वा सर्वो रं चो रद्रूपिण दंष्ट्रां विधिबहुत्वा
 तिलेन द्विजसत्तमाः संप्रज्य लक्ष्मप्रयोगेण सितेन विधिपूर्वकं बाणालिङ्गे यवावहो
 दक्षिणामूर्तिमाश्रितः सिद्धमंत्रोत्पथानास्ति दृष्ट्वा सिद्धे द्वादशः पुमान् सिद्धमंत्रः

लिं-
म.प्र.
१८४

स्यंविप्ररांतकमोक्षं विवृण्वंति विनासादं सर्वदेवतमस्तुतं मध्यमेश्वरमित्युक्तं
विप्रलोकेषुविद्युतं अमरेष्वरं च तदं देवैः पूर्वप्रतिष्ठितं गोचये श्वरमीशानंत
यंद्रे श्वरमद्भुतं कर्मेश्वरं च विप्रलंकायां यद्व्याणकृतं श्रीमहर्षिद्वयं चैव सदा
वासं समावयये अजेन निर्मितं दिवं साक्षादजविलंभं तत्रैव पातकात्सर्वान्मु
च्यते च विलेश्वरे तत्र शृंगारकाकारं शृंगाराजेन निर्मितं चलमुच्यते शृंगारके
श्वरं नाम श्रीदेव्यात्प्रतिष्ठितं मल्लिकार्जुनकंचैव समवासादिदं सुभे रत्नश्वरं च
पर्याये रजसात्प्रतिष्ठितं गजेश्वरं च वैष्णवं कपोतेश्वरं च यं कौटीश्वरं महाती
र्थं रुद्रकोटिगतैः पुरा सेवितं देविपरायं सर्वस्मादपि कंचुभं हि देवकुलसंतं च
ब्रह्मणा दत्तं तो सुभे उत्तरे विस्तृता चैव स्थापितं स्य शैलजं महाप्रमाणा लिंगं च
मया पूर्वप्रतिष्ठितं यस्मिन्नेपावती पश्य ब्रह्मेश्वरं मजे श्वरं अजं त्रयाकृतं ब्रह्म
नूपुरस्तान्मुनिभिः सह इत्युक्ता तद्गृहेति वृद्धलघुहमिति स्मृतं तत्रापि तीर्थं
तीर्थं तस्यो मलिगं च यश्य मे कदं भुश्वरं मेतदि स्तुतं नैव प्रतिष्ठितं गोमंडलेश्वरं
चैव नदायैः सुप्रतिष्ठितं देवैः सर्वैस्तु शक्रायैः स्थापितानि वरानने श्रीमहेश्वर
दशते स्थानानि माति पश्य वै अथ हारपदे देवितवहारेति पातिते त्रयाहितायज

चतुष्पाद्युभौ हेमचंडे श्वरं नाम भद्रं शशीभूषणं स्थाने श्वरं तथैकाग्रं कालेश्वरं मजे
 श्वरं भेरवेश्वरं श्रीशानंतं तथोकारकं संज्ञितं श्वरं श्वरं महाकालं न्योतिषां भस्मगात्रकं
 यानि चामानि पुण्यानि स्थानानि मम भूतले अष्टवह्निममाख्यानि च पाण्यन्यानि क
 त्त्रशः तानि सर्वाण्यप्येवाण्येवाण्यप्यपि शान्तिमां सर्वेष्वंस्तु सविष्टुष्टं चैतदुदा
 हृतं तेनेह लभते जंतुर्हंतो दिव्यामृतं पदं स्नानेनापि च गंगायां दधुनत मया शुभे
 सर्वयत्त फलं लब्धमिष्टैः शान्तं सहस्रशः सद्य एव मिश्रं नोति किंतुतः परमाहुतं स
 वायतनमुत्पानि देवि भूमौ गिरिषुपि पतत्परतरे देवि विबुधस्य समयोदितं अविश
 ह्वेन पापस्तवे दोक्तः कथ्यते हि जै तेन मुक्तं मया जुष्टं मविमुक्तं मतोच्यते इत्युक्ता
 भगवान् रुद्रः सर्वलोकमहेश्वरः सदृष्टं कुरु देवेशी अविमुक्तं गृहं मम इत्युक्ता
 भगवान् देवस्तथा साहं मुमायतिः दर्शयामास भगवान् श्रीपर्वतमनुत्तमं अविमुक्तं
 शरीरं तमेव सच सहावया सर्वगता च सर्वतात्सवीत्ता सदसन्मयः श्रीपर्वत
 मनुशाप्य देवा साहं महेश्वरः स्थानानि दर्शयामास सर्वभूतपति भवः अंशप्रदं
 च परमं दिव्यं वैश्वतो श्वरं आकाशालिंगं देवेशं तीर्थं यज्ञावले श्वरं रामेश्वरं च प
 रमं विसृतायत्यतिष्ठितं दक्षिणद्वारपाश्वर्तुं कुरु इत्युक्ता श्वरमीश्वरं पूर्वद्वारसमीपं

लिं.
मं ७.
६

स्वाणिकालः कलिपुगस्य च एवं चतुर्थगः कालः जन्ते संध्याशकात्सुतः निपुतामेव षट्
विंशतिरंशानितानि वै चत्वारिंशत्तथा त्रीणि निपुतानि ह संख्याया विंशतिस्तु सहस्वाणि
संध्याशसु विभाव्यते एवं चतुर्थगस्यानां साधिकाश्चैकप्रतिः कृतवन्तादिपुक्तानां मनो
रतरमुच्यते मन्तं तस्मात्संख्यावर्षायेतत्तु ह कीर्तिता विंशत्कोट्यसु वर्षाणां मानुषेणादि
जोत्तमाः सप्तषष्टितथासा निपुतान्यधिकानि विंशतिस्तु सहस्वाणिकालेयं साधिकं
विना मन्तं तस्मात्संख्येया लिगो लि कीर्तितादिजाः चतुर्थगस्य चतुर्थावधे संख्या प्रकी
र्तिता चतुर्थगसहस्रो वै कल्पे चैव दिजोत्तमाः निशाने सज्जते लोकानूनस्पते निशि
जंतवः तत्र वै मानिकानां त्रयष्टौ विंशति कोटयः मन्तं तरेषु संख्याताः सातरेषु यथा
तथा त्रीणि कोटि शतान्यासन्कोटो द्वेन वल्ले सथा कल्पेतीते च वै विशाः सहस्वाणां तु स
प्रति पुनस्तथाष्टसाहस्रं सर्वत्रैवं समासतः कल्पावसानिकांस्त्यक्तां प्रलये समुपस्थ
ते महतीकात्प्रयांते ते जननलोकं जनास्ततः कोटीनां द्वे सहस्रं त्रयष्टौ कोटि शतानि च
त्रिषष्टिस्तथा कोटो निपुतानि च सप्रतिः कल्पाई संख्या दिव्या वै कल्पमेवं तत्कल्पयेत्
कल्पानां वै सहस्रं तवर्षमेकमजस्यत् वर्षाणां मष्टसाहस्रं ब्राह्मणैर्व्रह्मणोऽयं सवनं यु
गसाहस्रं सर्वदेवोद्भवस्यत् सवनानां सहस्रं त्रिगुणं विविधं तथा ब्रह्मणस्तथाशो

ओदगयने रात्रिः स्यादतिस्त्रयने एते रात्र्यहनी दिव्ये प्रसंख्याते विशीषतः त्रिंशदस्यानिवर्षा
 णि दिव्यो मासस्तस्य सस्रतः मानुषं तु शतं त्रिंशदित्या मासास्तस्य सस्रते दशचैव तथा हानि दि
 व्यो ह्येष विधिः स्मृतः त्रीणि वर्षा शतान्येव षष्टि वर्षं युतानि च दिव्यः संवत्सरे स्य मानुषे
 ण प्रकीर्तितः त्रीणि वर्षं सहस्राणि मानुषानि प्रमाणातः त्रिंशदस्यानिवर्षाणि सतः सप्त
 र्षिवत्सरः नवयानि सहस्राणि वर्षाणां मानुषास्तस्य च अस्यानि नवतिश्चैव प्रोचः संवत्सरस्त
 सः षट् त्रिंशत् सहस्राणि वर्षाणां मानुषाणां तु ग्रहानि नवतिश्चैव प्रोक्तमेतन्महर्षि
 भिः वर्षाणां तस्य तं ज्ञेयं दिव्यो ह्येष विधिः स्मृतः त्रीणि वर्षं नियुता न्याहुर्वर्षाणां मानुषा
 णि च षष्टिश्चैव सहस्राणि संख्यातानीह संख्यया दिव्यं वर्षं सहस्रं तु शतं संख्या विद्ये
 जनाः दिव्ये नैव प्रमाणेन युगं संख्या प्रकल्पने पूर्वकृतं युगं नाम तत्तत्स्वेता विधीय
 ते द्वापरस्य कालिश्चैव युगान्येतानि सर्वतः अत्र संवत्सरा दृष्ट्वा मानुषाणां प्रमाणातः क
 तस्यास्य विप्रं द्वादि व्यमानेन कीर्तितं सहस्राणि शतान्या संसृजुर्दश च संख्यया चत्वारि
 शात्सहस्राणि तथा न्यानि कृतं युगं तथा दश सहस्राणां वर्षाणां शतं संख्यया अशीति च
 सहस्राणि कालस्वेता युगस्य सः सप्तैव नियुता न्याहुर्वर्षाणां मानुषाणि वै त्रिंशतिश्च
 सहस्राणि कालः सदा परस्य तु तथा शत सहस्राणि वर्षाणां त्रीणि संख्यया षष्टिश्चैव सह

लिं.
म. ७.
१५.
३

लाग्रकेशानिर्दूताः स्नाननखचोदकं धौकुरं मनुष्याणाममुत्रं संस्पृशेद्यदि अजाया
नखरो घ्राणं मार्जनीति स्वेष्टं एवमः संस्पृशेद्यदि नखात्मा प्रियं हति हरे रसि माजीरा
दिगुहेयस्य सोपं सजसमोनरः भोजयेत्सु निद्रं दानाजीरमं निधौ यदा तच्छात्रलसमं
तेयं नात्र कार्या विचारणा विद्यायातः पूर्णवातो वातः आसीमुत्थानिलः सकृत्तानिह
रंते ते संस्पृष्टाः प्रहस्यन्त इत्येव कं संकीर्णशोभकके शोजलारुतः अपवित्रकरो
मुहः प्रत्यपन्नजयेत्कवित् कोपीदं तस्मात्पातं शानि हीवनविभूभणे अनीचदृशीनं
निद्राप्रलायास्तेजवदितः पतेषां संभवे वापि कथा तस्यादिदर्शनं आचम्य वाजयेच्छेष
कृत्वा वा प्राणसंयमः स्तुधी प्रियं दानां सुवग्रह नक्षत्रतादकाः पतेज्योतीषि शोक्तानि
विद्वाद्भिर्वा ह्योः सह प्रसाधे पादोनजयेत्क कृत्वा सनयवच आसनस्थः शयानो वा
रथ्यायां मूढसंतिथौ निद्राभ्रमाचलद्वायानं जयेत्तापकस्तथा आसनस्थो जपेत्सम्य
कमेवार्थगतमानसः कोशाय वा हचर्म वा चैस तैलमयापि वा सारवंतालपार्णवाश्रास
नं परिकल्पयेत् त्रिसंध्यं च गुरोः पूज्यः कर्तव्यादितमिच्छया ता योगुरुः सशिवः शो
क्तायः शिवः सगुरुः स्मृतः युष्मा शिवस्तथा विद्यायथा विद्यातथा गुरुः शिवविद्या
गुरुस्तस्माद्भक्त्या च सह शोभं सर्वदेवमयो देवि सर्वशक्तिमयो हि सः सगुणो निर्गु

45

३२

कुर्वन्मस्मिन्सदा परहिंसा न ह्यस्मात्सर्वदा दोष नृपिणी क्वचिच्चापि नृजवीत वाचा च मन
 सातदा मृदा नृवातया मानं न देयं प्रादमेव च गणा नृसमुया नृव राजा नृव विवर्ज
 येत् अत्र सुहो मत सुहि नृमृदान जलेन वै सत् सुहो भवेत्तिदृक्स्तोत्रं परिशोधयेत्
 राजप्रतिग्रहे दं ग्या नृवासा एन नृसवादिनः विज्ञाता मपि वीजानां नृनृज नृनृति यते
 राजप्रतिग्रहो मोहो मप्या स्वादो विषो यमः दुधेन परिहर्तव्यः स्वमांसं चैव वर्जयेत् अ
 स्नात्मानं नृभुजी तज पंजसा पि सीता च पतिपुत्रं नृभुजी याद्रात्रो दीपं विन तथा भिन्न
 भां उ चरण्या यं पतिता नां व स निधौ मृदु शो व नृभुजी यात्स हा नृषी सुके रापि सिद्धानं
 स्निग्धं मप्रीया तं स्मृतं वा भि मं नितं भोक्ता पीव इति व्यातो मोनी चैकाग्रमानसः आ
 स्ये नृनृपि वेत्रो यं तिष्ठन्नृजलिनापि वेत्त वा मृह स्तेन शाय्या या तथे वा नृकरे एता विभी
 तकार्किता राजं सुहि द्वायां नृवा सुयेत् स्तभ दोप मनुष्याना मये वा शाना ना तथा
 पको नृगच्छे दधानं वा हृभ्यां नोत्तरे नदी नावरो हेत कृपादिना रो हेतु च पाद पात सूर्यो
 ग्निजल देवानां गुनूणा विमुक्तः सुभः नृकृपादि ह कार्येणां जय कर्म सुभानि वा अमौ
 नता यये ता दो हस्तो पश्चानं स सुयेत् अग्नेर्न स्वय मा सीत नाशौ किं चिन्नलं मजेत्
 नजलं ता उयेत् आत्रां भस्म गलं तथा मले प्रदालयेत्तौ रे प्रदाल्य स्नान माचरेत् न

लिंग.
पु. १५०

वासवेदिकं सर्वरत्नमयेवापि दणिकं परिकल्पयेत् हेमोतिकंतदा देवं श्रीपते नैव पूजयेत् सर्वमासेषु
कमले हेममेकमथापि वा गजतंकमले वापि कुर्याद्देमं सकर्णिकं रजतस्याप्यभावे तु ताम्रलोहेन की
र्तयेत् शैले वा दारुजं वापि विल्वपत्रैः समर्चयेत् सहस्रकमलालाभा तदर्थे नापि पूजयेत् तदर्थी
र्द्धनवारुद्रमहोत्तरमथापि वा विल्वहृदोस्थिता लक्ष्मीर्देवी लक्ष्मणसंयुता नीलोत्पलं चोत्पलं
वा कमलं च विशेषतः नीलोत्पलं विकासात् उत्पलं धाम्मुखः शुभः पद्माश्रितो महादेवः सर्वदेव
पतिः शिवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन न श्रीपत्यं यजेद्दुयः नीलोत्पलं चोत्पलं च कमलं च विशेषतः स
र्ववश्यकं नीलां शिवे सर्वार्थसिद्धिदं कृष्णागुरुसमुद्रतं सर्वपापनिहंतं गुरुगुलपुभृती नो नुधु
यानि विनिवेदयेत् सर्वरोगक्षयकरं चंदनं सर्वसिद्धिदं सौगंधिकं तथा धूपं सर्वकामार्थसाधकं
श्वेतागुरुद्रव्यं चैव तथा कृष्णागुरुद्रव्यं सौम्यसितासमुद्रतं साक्षात्त्रिबीणसिद्धिदं श्वेतार्ककुसुमं
साक्षाच्चतुर्वक्त्रः प्रजापतिः कर्णिकारस्य कुसुमे मेधासाक्षादवस्थिता करवीरे गणायतो वक्त्रे नारा
यणः स्वयं सस्रगं येषु सर्वेषु कुसुमेषु न गात्मजा तस्मादेतैर्यथा लब्धैः पुष्पधूपपादिभिः सह
पूजयेद्देवदेवेशं भक्त्या विज्ञानुसारतः निवेदयेत्ततो भक्त्या पायसे च महाचरुं सचुतं सोपदशकं
सर्वद्रव्यसमन्वितं शुद्धान्नं सोपि शुद्धान्नमाह्वयं चार्हयामकं चामरं तालपार्श्वान् तस्माद्भक्त्या
निवेदयेत् उपहार्याणि पुष्पाणि न्यायेनैवाजितानि वा नानाविधानि द्रव्याणि प्राक्षितान्यंभसा

सर्वव्यापिहरे चैव सर्वज्वरविनाशने देवैरनुष्ठितं पूर्ववत्स्नानाविष्णुना तथा कृत्वा कनीयसंलिंगं स्नाप्य
 चंदनवारिणा चैत्रमासादिविप्रेन्द्राः शिवलिंगव्रतं चरेत् कृत्वा हेमं शुभं पद्मं कर्णिकाके सरावितं नव
 रत्नेश्चितं चैव चाष्टपत्रं यथाविधि कर्णिकायान्यसेल्लिंगं स्फाटिकं पीठसंयुतं तत्र भक्त्या यथाशक्त्वा
 अर्चयेद्विल्वपत्रकैः सितैः सह स्वाकमलैरक्तैर्नीलोत्पलैरपि एतैरन्यैर्यथा लाभे गायत्र्यांश
 स्पृशुवताः संपूज्ये च गंधाद्यैर्धूपैर्दीपैश्चुमंगलैः नीराजताद्यैश्चान्यैश्चालिंगमूर्तिर्महेश्वरे अ
 गुरुंददिणोदयादयोरेण हि ज्ञोत्तमाः पश्चिमे सयमंत्रेणालिख्यां चैव मनःशिला उत्तरे वामदेवेन च
 दने चैव दापयेत् पुरुषाद्देवमुनिश्चेष्टा हरिनालं च पूर्वतः शिलागुरुं देविप्रास्तया कृत्वा गुरुं
 वे तथा गुगुलुधूपं च सौगंधिकमनुत्तमं सितयानामधूपं च दद्याद्देवाय भक्तिः महाचरुनिवेद्यं
 स्यादाह्नकानां तथापि वा एतद्दः कथितं सर्वं शिवलिंगं महाव्रतं सर्वमासेषु सामान्यं विशेषेणापि
 कीर्तयते चैत्रवेशाखवज्रं तु ज्येष्ठमासकं शुभं आषाढे मासिकं लिंगं श्रावणे नीलेलाहितं मासे
 भाद्रपदे लिंगं पुष्यरागमयं शुभं आश्विने चैव विप्रेन्द्राणां मेदकमयं शुभं प्रबालकं च कार्तिकांतया
 वैमार्गशीर्षके वैद्युर्निर्मितं लिंगं पोषे वै पुष्यरागक माघे च सूर्यकांते न चंद्रकांते न फाल्गुने सर्व
 मासेषु कमलं हेममेकं विधीयते अलाभे रजतेनापि कमलं केवलं भवेत् रत्नानामप्यला
 भे तद्देव्मावारजतेन वा रजतस्याप्यभावेन ताम्रलोहेन कीर्तयेत् ओं शैलं वा दारुजं वापि मूल्यं

लि.

ग. ७.

१५५

दयेत् कंचलं चापि मुह्यन्मा फलं कंतं इत्थं यजेत् कृत्वा प्रदक्षिणामंतेन मस्तुता मृदुर्मृदुः
स्त्रात्वा च देवमीशानं प्रनः संप्रज्य संकरं ईशानतत्तु रुवावा योरवा मदेवको सयोजाते
नपेत्पञ्चासं चभिः सृजयेत्स्त्रिवं मुनेन विधिना देवः प्रसीदति महेश्वरः वृत्तपञ्चादिप्रथा
यैरुपयुक्तं शिवाचनं दृष्टुमुह्यन्मा देवदेववानरैर्द्रुमुत्तं प्रभुं यशुपा मुविमोक्षार्थं दर्शयात्मा
न्महेश्वरः पुरा प्रवृत्तं यदगुं पशुतं परिभाषितं शक्तिता च वयं तत्र यशुतं प्रति सुवताः
व्रतं पाशुपतं शोक्तं भवेन परिभाषितं सच प्रयाति वै मत्तौ ब्रह्मलोकं तसंशयः श्रुत्वा च
मोदयेच्चापि सयाति परमां गतिं यो दद्यात् वृत्तदीपं च सकललिंगस्य चाग्रतः सतां गतिमा
वाप्नोति स्वाश्रमे दुर्लभा स्थिरा दीपवृत्तपाथि वचदारवं वा शिवालये दत्वा कुलशानं सायं
शिवलोके महीयते आयसंता मुजं चापि रोषं सो वृत्तकं तथा शिवाय दीपयो दद्यात् द्विपि
नावापि भक्तिः सूर्याग्रतः समैः हृदये यीनैः शिवप्रवृत्तेन कार्तिके मासि यो दद्यात्
वृत्तदीपं शिवाग्रतः संप्रज्यमानं कोपयेत् द्विपिना परमेश्वरं सयाति ब्रह्मलोकं मुह्यन्मा
मुनि सत्तमाः आवाहनं ससात्रिधं स्थापनं सृजनं तथा संप्रोक्तं रुद्रगायत्र्या आसनं प्रण
वेणवै पंचभिः स्त्रपनं शोक्तं रुद्रायै च विशेषतः एवं संप्रजयेत् त्रिसं देवदेवमुमापति
ब्रह्माणं दक्षिणोत्तरं प्रणवेन समर्चयेत् उत्तरे देवदेवेशं पूर्वं विसृज्य सनातनं वह्ने रुते

अहयादृशः पूज्यः संभाव्य एव सः प्रसंगाच्चापि संपूज्य भक्ति हो नैरपि हिजेः भावानुनूपोफ
 दोभगवानिति कीर्तितः उच्छिष्टः पूजयन्त्यातिपिशाचतुर्दिजायमः संकुटोरादासस्या
 नशानुयात्सुधोर्दिजाः शुभं दमदाः संपूज्या दंशो मशो भनं गानशीलसुगंधर्व
 नृत्यशीलस्तथैव च एवातिशीलस्तथा चोद्रेहो सुसक्तो नरायणः तदर्थं पूजयेदुद्रेहो
 मस्यानमवानुयात् गाव्यावा समभ्यर्च्य राजापसमवाप्नुयात् श्रीस्य हि प्रणावेनैव वैसा
 वं चोभिनय च अहया च सकृदेवं समभ्यर्च्य महेश्वरं रुद्रलोकमवाप्नोति तेन साहसं
 मोदते संशोष्य च सुभेर्लिङ्गं मम रासुरवदितं शुद्धिः पूजे स्तथा पीठं देवमावाह्य भक्ति
 तः दृष्ट्वा देवं यथा शोक्तं प्रणिपत्य च शंकरं कल्पिते चासने स्थाप्य धर्मज्ञानमये सुभे वैरा
 ग्ये सूर्यसंपन्नं सर्वलोकसमन्वितं गेंकारं यच्च मध्योत्तमसूर्याग्निं संभवे यायमाचम
 नं चार्घ्यं दत्त्वा रुद्राय शंभवे स्नापयेद्विद्यतोयैश्चरुतेन ययसा तथा दध्ना च स्नापयेदुद्रे
 शोपयेच्च यथाविधिं ततः सुहोत्रना स्नाप्य चंदनायैश्च पूजयेत् रोचनायैश्च संपूजये
 द्यैः पुष्पैश्च पूजयेत् विल्वपत्रैरतिष्ठेत् सुपयैर्नानाविधैस्तथा नीलोत्पलैश्च राजार्कैर्न
 यावर्तैश्च मलिकैः चंपकैर्जातिपुष्पैश्च वज्रलैः करवीरजैः शमीपुष्पैर्हृत्पुष्पैरुत्त
 मागस्त्यैरपि अणामार्गकदंबैश्च भूषणैरपि शोभनेः दत्त्वा पंचविधं पूजयेत् पायसं च निवे

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ अथ च
वैवर्तकौमार्यपेशन्यासस्तथा
रिणी ॥ १६ ॥ अथ रिकुव्रत
श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ च
एवं दशदिशोरक्षे चामुं ह
शिववाहिनी ॥ १७ ॥ जयामे
वाघ्नतः ॥ अथ च विजयास्था

ॐ
वं
५॥

२
उपसृतः श्रीजिता वमपार्श्वे
तुद्विलोचनपरजिता ॥ १५ ॥
शिरवामद्योतिनीरक्षेणु
मामृद्विचि वस्थिता ॥ मा
लाधरीललारेवभुवौ
रयेद्यशस्वती ॥ १६ ॥ विने

3
त्रात्रभुवोर्मध्येषमयंरावः
नासिके शंखनीचक्षुर्मध्ये
श्रोत्रयोद्धारवासिनी कण्ठो
लौकालस्कारदेकणीमूलेतु
शंकराशुनासकयांसुगंधा
चउत्तराह्नेतुचर्वकः॥अथ
रेचामृतकलजिह्वायाचस

ॐ
चं
द

रसता यं ता ब्रूये को मा री
कं तं मा ध्ये च चंडि कर ॥
घं ट कां वि च घं टा च महा मा
या च तालु के कामा दा चि व
कं र हे द्वा चं मे सर्व मंगला ॥
ग्री वां यो भद्र काली च पृ सु
वं शै धनु धरि ॥ नीलग्री

५
कांक्षिद्विप्र जायते प्रेत
संस्थातु वा मुंदाकार
हि माहृषासना॥ ८८
द्रीगजसमारुढवै
ह्यवैगहृढतिना॥ ८९
हृषीवचारुढ॥

३ का मा री शिवि वहि ना ॥
 ब्रह्मी हं स स मा र ठा स
 वी द्या स प्र मा नु र ॥ स
 वं भ र ए शा भा ड्या ना
 ना र ज्ञे य शा नि न १
 इ प्यं त र य मा र ठा दे व ॥

६

गान्धर्वमित्राद्य

कोद्यसमाकुलाशंखचक्रं
गदाशक्तौ हले च मुशलाय
धंश्च खटकं तोमरं चैव पर
मुं पाशमेव चः कुंता युधं च
शलं च शार्ङ्गं प्रायुधमुत्तमं
॥ देव्यानां देहजन्मा यम
क्त्यानामभयापच ॥ धार

ॐ
चं
॥४॥

8

पंथायुधानिसंये वानांचहि
वै ॥४॥ मद्यवलेमहाकायेम
हमभयविनाशनी त्राहि
मादेविद्युप्रदेशत्रलोभयव
र्जिनी ॥१४॥ प्राचारसुतवा
राहिनैरुयंखड्गधारिणी
॥१५॥ मतीचा वारुणीर दे

वावहिकं ठेनलिकानल
 कुवरी ॥ २४ ॥ खड्गधारिण
 भौस्कंधी वाह मेवजधा
 रिण ॥ हस्तौ मेरुं नीरहै
 बावका वागुली युचः २५
 नूसा बलेश्वरी कुहौ रचे
 जलेश्वरी ॥ स्तनौ रचेनहा

ॐ
 म.

देवीमनशोकविनाश
 नी॥ २६ हृदये ललिता
 देवी उदये शुक्लवासि
 नी॥ नामिंतु कामिनी
 जपेत्सुखं गुह्यं प्रदीपयाम्य॥
 २७॥ भूतनाथा वमेडं च
 देवमहि ववाहिनी॥ क

॥
तथा भगवती रवेदुतं मे मेधवा
दिनी ॥ २ ॥ जंघिम सवला रवे
जानुसुधुमे वनाय कनी ॥ ॥ ॥
गल्पयोनी रसे ही च पाद
एवैव तैत्र सी २५ ॥ पादं
युना प्रीच सी रवे साद
धनस्थल वा सिनी

नरं वा न्यस्याकरं च के शचे वो
 धर्मे शिवा ॥ ३ ॥ राम रूपे सु
 कोमा रीत्व च बागे श्वरी तया ॥
 रक्तम ज्ञा वसाम् समस्थि मे
 दं किं पार्वती ३ ॥ ज्ञा काणि
 कालरात्री पि तत्र मु कहे श
 री पद्मावती पद्म कोशो कफे

॥
 ८

७

विद्वान् इति श्रुतेः न च वेदकृतत्वेन
 र्पिताः स्मर्तारोऽप्यनकारका इति श्रु-
 तितर्पणादिभिर्परायजननात् त-
 वेदकं न कुलालत्वादिजातिः कु-
 लसंकरायतेः नोपाधिरनिर्व-
 त्तघटजनकत्वेन घटहेतुताया-
 एवास्मात्तस्मादात्मत्वमेव क-
 लोचनं च नालोचनं च नालोचनं

चैवार्थमात्रेण कारणात्तावच्छेदक
वयं विभावयामः तथा च जन्यव
त्यनुमानमेव तत्र प्रमाणं घटाव
मणे पक्षतावच्छेदकावच्छेदेन स
दयमेव एवंचेश्वरस्य सर्वताता
कैषांचित्सृज्यत्वेन कैषांचिद्वि
दणादिति निरूपिततस्मात्तस्मात्तस्मात्

[illegible]

गणपुत्रः राजहंसानां द्विर्वाहः मलिनजलदृशं नगरशोकः स्थाततद्वाप्याः जलं हि देवान् भावान् सदैव निमिषे लयानायत्तं वि
कस्वर कमलं तं वेति भावः अतः गतशोकः गूढोपमालंकारोत्तरः उत्तस्यास्तीरे रविनशिषरः ये शले इदं नालैः कीडाशेऽ
लेवनककदली वेदिः प्रेक्षणीयः मदेहिन्याः विषरत्निसरवचनसाकाजरे राप्रद्वेषा योजस्फुरन्तः इति न्यातमेव स्मरामि
ऊच्यस्वव्याख्या मोमेघतस्याः वाप्याः तीरे समीपे कीडाशे लः कीडाशे लनामा पर्वतोऽसि वयं भूतः कीडाशे लः इदं नालैः
इदं नीलमणिभिः रचितं शिषरकथं भूतैः इदं नालैः वेशले मनोहरे पुनः कथं भूतः कीडाशे लः वानकवादे लीवेक्षितप्रेक्ष
णीयः पुनः कथं भूतः कीडाशे लः मदेहिन्याः विषः मनभावायाः वल्लभः मोमेघभो सरदे इति हेतो मम वल्लभत्वादि
निकाशरणान्नयेन सा चित्तनत कीडाशे ल एव श्रद्धास्मरमि किं तत्त्वा त्वमेघ प्रेक्ष्य हृष्टा कथं भूतं त्वं उद्योतस्फुरन्तः तदितं समीपे
देदीप्यमाना विद्युतकथं भूतं नेयतसासाकाजरे रा रूपं नवः उवाते ति उवाते समीपे स्फुरिता उल्लसिताः तदितं विद्युत्तमस्या
नेते उवाते स्फुरन्तः तदितं समीपे हिनी मदेहिनी तस्या मदेहिन्याः गूढोपमालंकारोत्तरः उत्तस्यास्तीरे रविनशिषरः कश्चलकिशलय के शरस्त्रकांताः य
त्तां सन्धौ कुरव कक्षे माधवी मंडपस्थ एकः सरयास्तव सह मया वामपादाभि लायी कां दपत्पत्रो वदनमदिरो दोह
क्षणास्त्राः अस्वव्याख्या मोमेघ प्रवते रक्ताशोकहृद्यो सि य पुनः वेशरः वकुलेनामा वदोक्ति कथं भूतः रक्ताशोकः वल्लभ
शलभः वयल यल्लवः कथं भूतः वेशरः कांतः मनोहरः कथं भूतः वेतौ द्वोरक्ताशोक के सेरो कुरव ते माधवी मंडपस्थ प्रत्यासने
कां रक्ताशोकः तव सरयाः सतस्त्रियाः वामपादाभि ता यी वने ने वामधरण कथं को वने ने सह मया पत्रे रा सह सा हृद्य न्यः किं
ने सरः वकुलनामा क्षीतः अस्याः समस्त्रियः वदनमदि रो मुखामधु कांता निवां धाति दोहदक्ष्य जना दोहदमि मेरा
पम्वनः कूर्चि ति कुरव कस्य वति वेदिने यस्याः सतस्त्रिय कुरव कक्षे ते सहोक्ति रले कारोत्तरः उत्तन्मध्य च स्फुटि क फलिका कां
नी वासयधिः मूले वक्रा मणिभिरनति प्रोठवंशा प्रकाशः तोले सिंजद्वलय सुभगे नीर्जितः कांतया मेया मध्यास्ते दि वस विगतेना
लकठः सह दुः ऊच्यस्वव्याख्या मोमेघ न पुनः तन्मध्य रक्ताशोक के वल यो मध्यकां चनी वासयधिः स्वर्णमया लक्ष्मी मलिक
भूतः कांचनी वासयधिः मूले वक्रा मणिभिरनति प्रोठवंशा प्रकाशः तोले सिंजद्वलय सुभगे नीर्जितः कांतया मेया मध्यास्ते दि वस विगतेना
भूतैः मणिभिः समुत्ति प्रोठः प्रकाशः पक्षवश वार उद्योते नील रत्नमि त्यर्थः नील कठः पपूरः पांकां चनी वासयधिः अष्टास्ते ति
भूति क दिवस विमेषा ध्या पां कथं भूतो लकठः ये मम कांतया स्त्रियानर्जितः के तोलैः कथं भूतैः तोलैः सिंजद्वलय सुभगे पुनः का
यं भूतो नील कठः युष्माकं मेघानां सह रत्न रत्न नवयः तन्मध्ये ति तयो रक्ताशोक वकुल यो मध्यां तन्मध्यं तो सिंजतन्मध्ये स्फु
टि स्फुटि स्फुटि फलिका वाटिका स्फुटि वकुलिकाः कांचनी ति वा सार्धं वस नार्धं पधिः वासयधिः कांचनीः स्वर्णमया यो स रा
चनी वासयधिः मने गति मुनति का प्रते वंशा अमुनति प्रोठवंशा मक्षने प्रकाशः उद्योते ये वा ते ते म

अथशंकरदिग्विजयानुक्रमः

हेलविष
नवे

- सर्ग १ उपोद्घातः
स० २ आचार्यजन्मादि
स० ३ देवावताराः
स० ४ कौमारचरितं
स० ५ संन्यासग्रहणं
स० ६ आत्मविद्याप्रतिष्ठा
स० ७ व्यासदर्शनादि
स० ८ मंडनमिश्रसंवादः

- सर्ग ९ सरस्वतीसंवादः
स० १० राजदेहप्रवेशादि
स० ११ उग्रजैरवपराजयः
स० १२ हस्तामलकादीनांशिष्यत्वेनग्रहणं
स० १३ ब्रह्मविद्याप्रचारः
स० १४ पद्मपादतीर्थयात्रा
स० १५ आचार्यकृतदिग्जय
स० १६ शारदापीठवासः

१

पञ्चकलविष
पल्लवे

3

॥ इति श्रीशंकरविजयः समाप्तः ॥

तथातदवादिनमुष्पविशेषताशून्यत्वस्यतादृशज्ञानेऽभावात्तदस्तुतस्तु यद्रूपावच्छिन्नविष
यतात्वमित्यादौऽत्यादिविशेषणमध्ये संसर्गाद्यनिवेशेन सामान्यपदेनैव दारणं त यथासल्लिवे
शो न वै यत्पर्यमिति ॥०॥

5

6

सर्वमुदूतनिव्याप्तिनिवृत्त्यात्सैवनसंभवत्पुष्पाभावादित्यं आह व्याप्तिः सभा त
रध्यानुमानप्राप्ताएवपरीक्षाकारणीभूतव्याप्तिगुहोपापप्रतिपादननिदानं व्याप्ति
स्वरूपनिरूपणमारभते नान्वित्यादिना साध्यभावादवददतित्वस्याव्याप्यवृत्ति
साध्यकसद्देतावव्याप्तिमाशङ्क्याह साध्यवद्विन्नेति साध्यवद्विन्नेयस्तथाभेदं क
ददतित्वमर्थः कमीकोसंयोगाद्यभावस्यभिन्नत्वेमानाभावादह साध्यवदिति
हेतोस्ताध्यवत्तत्तमिन्नरुपांतवृत्तित्वेनाव्याप्तेराह सकलेति साकल्यं साध्योभा
ववृत्तिताध्येचवोध्यम् साध्यतावद्देदकावर्दिनप्रतियोगिताकीर्वाभावोपाध्यः साध्य
तेनविपक्षैकदेशनिष्ठाभावप्रतियोगितिव्यभिचारिणिनातिव्याप्तिः नवानाना
व्यक्तिसाध्यकसद्देतावव्याप्तिः अत्राप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्तिसद्देतावव्याप्तेः व्यभि
चारिणिचाव्याप्यवृत्तावतिव्याप्तेर्दीरणकाभावद्वयेप्रतियोगिव्यधिकरणत्वंवो
ध्यम् हेत्वमावोपिप्रतियोगितावद्देदकवर्दिनप्रतियोगिव्यधिकरणसप्रतियोगे

११

गित्वं च हेतुतावदेक रूपेण वा ॥ १२ ॥ तेन दुष्यत्वादे साध्यविशिष्टत्वादे ॥ १३ ॥
नाव्याप्तिः न वा विशिष्टत्वात् ॥ १४ ॥ तत्तात्वादिना तादृशभावप्रतियोगिति
सत्त्वादिति व्याप्तिः यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षो वा तत्र निभूतत्वादिव्या
प्येतत्वेन साध्ये निर्वहित्वादे वा व्याप्तिः तत्र हेतुभावस्य वत्त्वादेः प्र
त्येकं यावद्विपक्षादतित्वात् अत आह साध्यवदिति अत्रान्वो
त्पाभावस्य साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वं युत्यतिवज्जलभ्यं
न हि संभवति नीलो यदा न्यस्यति नापीति साध्यमसमानाधिकरणं य
स्य मदधिकरणानधिकरणं साध्यं तत्त्वं साध्यनिष्ठा सामानादि
कारणप्रतियोगित्वम् साध्यनिष्ठा ध्येयत्वातिरूपकापिकरणा
दतित्वमिति यावत् तदधिकरणानधिकरणत्वमित्यर्थः साध्यव
द्विपक्षे साध्यनिष्ठा ध्येयत्वातिरूपकत्वं तद्वृत्तौ नातिप्रसंगः सा

राम

वन्दे

गित्वं च हेतुतावदेक रूपेण वा। अत्र तेन दुव्यत्वादौ साध्ये विशिष्टत्वादौ ४
नाव्याप्तिः न वा विशिष्टत्वात्। सात्वादिना तादृशभावप्रतियोगिति
सत्त्वादितिव्याप्तिः यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षोक्तं तत्र निभूतत्वादिव्या
प्येतत्त्वेन साध्येतिर्वर्द्धित्वादौ चाव्याप्तिः तत्र हेत्वभावस्य वत्त्वादेः प्र
त्येकं मादक्षिपसादृशत्वात् अतश्चाह साध्यवदिति अत्रान्यो
त्पाभावस्य साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वं युत्यतिवक्तव्यं
न हि संभवति नीलोपदान्प्रति नापीति साध्यमसमानाधिकरणं य
स्य मदधिकरणानधिकरणं साध्यं तत्त्वं साध्यनिष्ठा सामानाधि
करणप्रतियोगित्वम् साध्यनिष्ठा ध्येयत्वा निरूपकाधिकरण
दृशित्वमिति यावत् तदधिकरणानधिकरणत्वमित्यर्थः साध्यव
द्विषयं साध्यनिष्ठा ध्येयत्वा निरूपकत्वं तद्वृत्तौ नातिप्रसंगः सा

कुपितः सितिकैमुत्तिकन्यायेनफलति यथा मधुव्रतौघः स्वकीयमधुप्रपासमतिमीलनेन विंव
समाक्रम्यवलात्सुधांशोः कलंकमंकेभ्रुवमातनोति कैमुत्येनार्थसंसिद्धिः काव्या
र्थापत्तिरिष्यते साजितस्त्वमुवेनेंदुः कावार्तासासीहहाम अत्रासइत्यनेनयेनजिता
नीतिविवक्षितम् तथाच सोपिनेनजितस्तानिपद्यानि जितानि किमुतवक्तव्यमिति
य दंडौप्यिकान्यायेनपराजैरूपस्यार्थसंसिद्धिः काव्यार्थापत्तिः तांत्रिकाभिमतार्था
पत्तिव्यावर्तनायकाव्यविशेषणं यथावा अधरोयमधीरात्पाबंधुजीवप्रभाहरः अ
न्यजीवप्रभांहंतहरतीति किमद्रुतम् स्वकीयहृदयंभित्वा निर्गतोतोपयोधो हृदय
स्यान्यदीयस्यभेदनेकाकृपातपोः समर्थनीयस्यार्थस्यकाव्यलिङ्गं समर्थनम्
जितोसिमंदकंदर्पमच्चित्तेतित्रिलोचनः अत्रकंदर्पजयोपन्यासस्य दुष्करविषय
त्वात्समर्थनसापेक्षस्यमच्चित्तेतित्रिलोचनइतिस्वातंकरणे शिवसन्निधानप्रद

कु.
४७

श्रुतेन दुष्कररूपत्वात् व्याप्तिपक्षादि सापेक्षतेनैवापि कलिंगव्यावर्तनाय काव्यवि-
शेषणम् इदं वाक्यार्थहेतुकं काव्यालिंगपदार्थहेतुकं यथा भस्मोद्भूतनभद्रमस्तु
भवते रुद्राक्षमालेशुभेहासोपानपरंपरे गिरिमुत्ताकांतालपालं कृते अपाराधन
तोषितेन विभुतायुष्मत्सपर्याप्तुवालोको वेदिनिमोक्षनामनि महामोहे निधीया
महे अत्र मोक्षस्य महामोहत्वमप्रसिद्धमिति तत्समर्थने सुवालोको वेदिनि
तिपदार्थहेतुः क्वचित्पदार्थवाक्यार्थोपस्य एपेक्षो हेतुभावे भजतः यथा चिकु
रप्रकरणजयंतिति विदुषीमूर्धनि सा विभर्ति यान् पशुनाप्यपुरस्कृतेन तनुलनामि
ति चामोक्षः अत्र चामरस्य दमयंती कुंतलभासा म्याभावे विदुषीमूर्धनिया
न विभर्ति सेति वाक्यार्थः पशुनाप्यपुरस्कृतेनेति पदार्थश्चेत्पुनरप्यममिलितं हे
तुः क्वचित्समर्थनीयार्थसमर्थनार्थं वाक्यार्थपदार्थहेतुः यथा वयुः प्रादुर्भा

राम
४७

URGENT
PRESS MATTER

ON INDIA GOVERNMENT SERVICE

DEAR

The Editor,
"Gurukul Patrika", (Monthly),
Gurukul Vishwa Vidyalaya,
HARIDWAR. (U.P.).

PRESS INFORMATION BUREAU
GOVERNMENT OF INDIA
BOMBAY

P.I.O. 289.

B B B H, Delhi-No. 11/115/57-D/30-10-57 16.75.000

प्रमाण

62

10

५

५

१२७॥२५॥जाताक्रमेणघनाः॥१२१॥१५३१२५॥अत्रकिलशाशिः॥
 २७॥अस्मत्खंडे॥२०॥१॥आभ्यांहतस्त्रिघ्नः॥११३४०॥खंडघनेकेन॥८३४३॥
 युतोजातोघनः॥११६८३॥शाशिः॥४॥अस्मत्खंडे॥८॥अथस्त्रिघ्नः॥६४॥
 जातश्चतुर्णघनः॥शाशिः॥११॥अस्मत्खंडे॥५॥४॥आभ्यांहतस्त्रिघ्नश्च॥५४॥घने
 केन॥८६॥युतोघनः॥१२१॥शाशिः॥१॥अस्मत्खंडे॥३॥घनः॥२७॥अथवैवाता
 घनः॥१२१॥एवघनवर्गः॥सएववर्गघनइत्यर्थः॥इतिघनः॥घनमूले
 करणसूत्रंवेत्तव्यं॥आद्यंघनस्यानमथाघनेद्वेपुनस्तथात्पाद्वनतोवि
 शोध्य॥घनंएवकस्यपदमस्यकस्यात्रिधातदाद्यविभजेत्फलं॥पंक्ता
 न्यसेतकुतिसंत्यनिघ्नीत्रिघ्नीजेतस्ययमात्फलस्य॥घनंनदाद्यद्वनम
 लमेवंपंक्तिर्भवेदेवमतःपुनश्च॥२१॥अत्रोदेशकः॥१॥एवघनानां

मौन

५

त्य

तुर्गचतयानवानां धर्मकृतानां च सखे कृतीनां ॥ १५ ॥ कृष्यगर्गपदानि
 विद्विषुदेर्विवद्विष्यदिते ज्ञाता ॥ न्यासः ॥ ४१ ॥ ८१ ॥ १८६ ॥ ८८२० ॥ १०० ॥
 १०००२ ॥ पालक्षानिकमेणमूलानि ॥ २३ ॥ १४ ॥ २५ ॥ १०००५ ॥ ३३ ॥
 र्गमूलं ॥ घनेकरणसंज्ञं वृत्तत्रयं ॥ समविधातश्च घनप्रदिष्टः स्याद्यो घनो
 त्यस्य ततोऽत्यवर्गः ॥ आदिविनिघ्नस्तथा दिवर्गस्त्रिंशत्तथा हतोऽथा दिघ्न
 श्रसर्वे ॥ २४ ॥ स्थानांतरत्वेन युता घनः स्यात्प्रकल्पतत्वं द्युगः ततोऽत्यं ॥
 एवं मुहुर्वर्गघनप्रसिद्धावाद्यां कृती वा विधिरेव कार्याः ॥ २५ ॥ खंडाभ्यां
 वा हतो राशिः स्त्रिघ्नः खंडघने कायुक ॥ वर्गमूलघनस्वप्रोवर्गराशेऽघनो म
 वेत् ॥ २६ ॥ अत्रिदेशकः ॥ नवघनं त्रिघ्नस्य घनं तथा द्वाघ्नपंचघनस्य घनं
 वमे ॥ घनपदं चैव घनासखे पदिघने स्त्रिघ्ना भवतो मतिः ॥ २७ ॥ न्यासः ॥

ततोऽपि

१८

३

स्याधीभावमात्रेणैव सिक्तत्वे विभावाद्युपनयोपि भावे सति व्यर्थ इति विशेष
 नचातुर्थीति शब्दो ध्येयते एतादृशरसानास्वादवैकल्ये यस्यां कं व्यर्थमेतस्यादित्यर्थः ननु कलस्य कणं यानमित्यतः
 रसमिति त्वगस्यादिस्यानीयाः सांशभावाद्रसमात्रं नृपते नया न संभव इत्यर्थः रसत्वेपि साधु कीति शयत्वाभावादे
 नास्वाद्यते फलस्य तत्र ग्राह्यं तत्र तद्वसंयुतमिति ग्रसते मोक्षः न स्पष्टं योगतिः प्राप्तिस्तत्साहितमिति नृपार्थः क
 ल्पतरु फलस्य तत्त्वादि त्वेति सप्तमि दत्तादमन इव संयुतत्वे एतौ दृश्यापि साक्षात् त्रयेष्वपि त्वमस्तीति रसवत्त्वमु
 त्कं रसत्वेपि साधु कीति शयत्वाभावेन येपि त्वमिनी दंशुक्तमिति नयोनरत्वं न चैवमद्रसादनं परत्वे मोक्षसाध
 नानुष्ठानं संभव न्मोक्षानुपपत्तिरित्यत्र ग्राह्यं ज्ञातयमिति लये मोक्षस्तमभिधायित्यर्थः एतत्पानत्वे
 वमोक्षहेतुत्वादनायासे न मोक्षः संयत्त इत्यतः तद्वसंयुतमित्यत्र व्याख्यातं एतेन व्याख्यादि प्रति
 बंधाभावादि व्याख्यातः जीवन्मुक्तेस्तदनुपपत्तेः ननु कलतरु फले देवतागंधं कथमस्माभिर्लभ्यतामत ग्राह्यं एकमुखाद्
 व्याहितमिति ग्रहो इति जलम्लामोक्षः शुकेन मुनिना परीक्षिते उपदिष्टा तच्छ्रुत्वा मुनेन शौनकादिभ्यः कथितं न
 तोलोको प्रवृत्तमित्यर्थः निगमो महानगस्यानीयो निगमस्तथेति निगमो वारिज्ये पुंल्लोक देवे देवति कथयेति विश्वकोशा
 तस्य यः कलतरुः सारतस्तदृश उन्नमवत्त ग्राह्यादिस्य फलं संयति यत्तु तयारसमधिष्ठः प्रसन्नकलेन त्रवेन संयु
 तं भागवतं च प्रथमं विशेषं सफलस्य महीयते मीगं शुक्रस्य पदितो मुखो जलितला देवदृशयमपि समासादितमाल
 यं साहित्यविशेषं वशादिद्रियाणां लयपर्यंतं कश्चिच्छुक्रतो विवर्तित इति निगमं शुक्रादि वंग उपमा लंकारः
 रसमाः रससंपत्तिस्तस्या ग्राह्यमिति रसमालयमित्येकं वाच्यं निगर्वत्तु हेरसिकाः भावकाः भागवतं भगवद्विष

रोधनेस्वाधीनतयावस्थाने तदपि न विस्तृतं दशो किंतु स्वहृदि ज्ञाति संकुचितं स्थले तदपि प्रवक्ष्ये यथा मात्रेण वेति किं वा
 नतिशयोक्तं शक्यः तर्हि पंचात्रादिदेवताकांडे सर्वथा न पस्ति तमेव तथा च तद्वरं मोक्षार्थं इत्यत्राह कृतिनः कुशाक्षाः रस
 मावनाचतुराः तथा च नीरसानामस्ति नो तदद्यादेव मिति नारमवे यथ्य मिति भावः अत्र च शुश्रूषु मिति रूपागेन लोका
 व्ययनिष्ठा इत्यर्थे तच्चा मित्यादिना यष्टी प्रतिवेधात् कर्मणि द्वितीया प्राप्ता चेत् तत्र शुश्रूषु मिति वक्तव्ये त्रैति सप्तमी
 यथा कथं चिद्विषयता मात्रेण वेद फलमिति सूचयति द्वितीया प्रयोगे हि कर्तुं शीति तमं कर्म मिति कालि निस्तरणा दीप्ति त
 मत्वे सति वेत फलमिति प्रमः स्यात् एवं च धर्मः प्रोक्तिर्न केन वा इत्यत्र क्रिया पदानभिधाने सर्व प्रकारेणात्रेव धर्मस्यैव
 साने सूचयितुं एवं वेद्यं वास्तवमित्यत्र कर्तृ पदानभिधानमविशेषेणैव समीचीनकार सच नार्थमिति न्यूनपदता न दोषः
 एवं चास्मिन्नेधे भगवान् भगव इति स्तुत्या धर्मात् भगवत् धर्मसादनुष्ठातारं श्रेष्ठं भागवताः प्रतिपाद्यं ते इति धनि
 तं तथा च सर्वशास्त्रेषु तथा श्रेष्ठत्वादिदमेव सर्वदा श्रोतव्यमिति भावः एवं तावत्प्रथमं प्रोक्तं शास्त्रार्थस्य परमपुरुषार्थ
 त्वमुक्तं द्वितीयं प्रोक्तेन शास्त्रस्य परमपुरुषार्थे न पेक्षसाधनत्वं शास्त्रमेव परमः पुरुषार्थ इति तृतीयं प्रोक्तेनाह निरा

निगमकल्पबरो गीलितं फलं शुक्रमुरादम् तत्र वसेत्यु ते पिवत भागवतं रसमालये मरुहो रसिका भुवि भावकाः ३
 निगमो वेदः ४ स एव कल्पतरुर्वकुशा खत्वा वशेष पुमर्थ प्रदातृत्वाच्च तस्य फलं संसारभूतं कार्यं भागवतं प्रसाधारण्येन भगव
 त्प्रतिपादिकं पुण्यं पुनर्वेदमालोच्य रचितत्वादेद फलत्वे तस्य सर्ववेदार्थस्य रससंग्रहमतमित्यर्थः तथा च वेत्ति म
 गवान् ब्रह्मकात्स्न्येन त्रिन्वीर्यमनीषया हृद ध्यायत्येकं स्थारति रात्मन्यतो भवेदिति भगवद्भूतः सर्ववेदार्थस्य
 त्वात्प्रतिपादिकमिदं सर्वतः सारं भूतं पिवत संसारतापत्रयविपासो यज्ञो तपे अवलपुटेः सर्वं हृत्कुरुतः तत्रैव निरु
 प्रसाधारण्येन रसव्यवहारीः पुनः कीदृशाः भावकाः विभावानुभावाश्च येषां यनचतस्रं भावका इति यावत्

१७२

...सर्वथा त्वयि ...

6

...सर्वथा त्वयि ...

१३ रयानंधा म्ना खेन स दानिरस्त कु हकं मि ति भर्गः सकल दु रित भंजनं ज्यो ती न् पंत त्प दार्प्यं ब
 रा डिति धियो यो नः प्रो दया दित्यस्य विवरण तेन ब्र ह्म दायना दिक व प श्रुति पः स वि ता ज
 ती नः १३ स्मा कं धि मः बुद्धीः उपलब्धा मे ते न ब्र ह्म दायना दिक व प श्रुति पः स वि ता ज
 धनानि सर्वा णि करणानि प्रो दया त्प्रो दयति स्मा त्म विषयं तदा प्रेरयति तस्य स वितुः देव स्य क्री ड
 दिग्गुण संपन्नं स्या न न्या धी न त यो नं तत्वात् त इरे ण्यं स क त्म गु णा कर तया य र मं ग लं भर्गः ज्यो ती न्
 पं भरणं गुण न योगात् सर्वज्ञं वा वपुः ज्ञानानं द गु णा र चित कर चरणाय वयववत् धी न हि द्या ये म ध्या
 नमेव तत्प्रतीति जनकं न कर्म दि कं न स्मा त् चिंतनं क र्तव्य मि त्यर्थः इति विजय धर ज ती र्थ क तौरी
 कायाम् म

प्रथम भाग वत् श्लो क टी का

अस्मा र्थं

...

रि०

०१/१९१६ नेत्यान् रवे

8

[illegible]

[Faint handwritten Devanagari script across the bottom margin.]

३५

३२०० तपस्व ज्ञेयं						
स	२	३	४	५	६	७
०	६	२	७	५	०	१
५८	५९	५९	५९	५९	५९	५९
५९	५९	५९	५९	५९	५९	५९

[illegible]

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

एवञ्चानि सरेणं दृष्ट्वा निरुपपत्तं तत्कृतानि सारवला निरुदयेते । इति चैव प्रोक्ते तव सुता तत्रापि सुता हरदेवजीवा हरदेव । एवञ्चानि प्रसाधरश्मीयसाधनापत्रं दार्किके

[illegible][illegible][illegible]

१५ त्वेदं गच्छतां प्रवृत्तौ नृणां वृत्तिं लोकेति चेन्न तत्राह नि। अथ पुनर्विज्ञेयं ज्ञानं बुद्धिः। अतुलितं प्रवृत्तं। अथ दिव्यं तद्वत्तत्त्वमस्य सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 नां पुनर्विज्ञेयं तेषामप्युक्तानां विविधं गुणवत्त्वं तेषां विषयं प्रवृत्तिः। अतुलितं तत्त्वमस्य सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 स एव तद्वत्तत्त्वमस्य सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 एतां विज्ञातृणां सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 तां विज्ञातृणां सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी

१	०	७	४	४	४	४
०	५	७	४	४	४	४
०	५	७	४	४	४	४

१५ त्वेदं गच्छतां प्रवृत्तौ नृणां वृत्तिं लोकेति चेन्न तत्राह नि। अथ पुनर्विज्ञेयं ज्ञानं बुद्धिः। अतुलितं प्रवृत्तं। अथ दिव्यं तद्वत्तत्त्वमस्य सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 नां पुनर्विज्ञेयं तेषामप्युक्तानां विविधं गुणवत्त्वं तेषां विषयं प्रवृत्तिः। अतुलितं तत्त्वमस्य सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 स एव तद्वत्तत्त्वमस्य सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 एतां विज्ञातृणां सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी
 तां विज्ञातृणां सप्रमाणः पृथग् तद्विषयसिद्धिर्नाम। उक्तं मादी

३
श्री

वत्सं

त्रिमोएकलं

[illegible]

६०

१५

समने-प्रसिद्धः

प्राः तथारूपी पुं राशिर्नवां रात्रेशि सितौ शेषा रत्ना धाः क्रमादि तिष्ठन् पुत्रा तत्र मां रक्तस्य रश्मिना हृत्वा राशि नवां रात्रौ रश्मिं च प्रत्येकं चरन् वः स्वीकृतेना उग्रपञ्चापि च
दले उग्रपञ्चमे च रत्ना वस्त्र रत्ना धं चारन् प्रिय रत्ना पुत्रत्वात् प्रत्येकं चरन् वः स्वीकृतेना उग्रपञ्चापि च
पादो वलं प्रवचनं सप्त रात्रौ रक्तस्य रश्मिना हृत्वा राशि नवां रात्रौ रश्मिं च प्रत्येकं चरन् वः स्वीकृतेना उग्रपञ्चापि च

[illegible]

नमो भगवते वासुदेवाय
नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

सुभाषी:

६	८	१०	१२
१	३	५	७
११	१३	१५	१७
१९	२१	२३	२५
२७	२९	३१	३३
३५	३७	३९	४१
४३	४५	४७	४९
५१	५३	५५	५७
५९	६१	६३	६५
६७	६९	७१	७३
७५	७७	७९	८१
८३	८५	८७	८९
९१	९३	९५	९७
९९	१०१	१०३	१०५
१०७	१०९	१११	११३
११५	११७	११९	१२१
१२३	१२५	१२७	१२९
१३१	१३३	१३५	१३७
१३९	१४१	१४३	१४५
१४७	१४९	१५१	१५३
१५५	१५७	१५९	१६१
१६३	१६५	१६७	१६९
१७१	१७३	१७५	१७७
१७९	१८१	१८३	१८५
१८७	१८९	१९१	१९३
१९५	१९७	१९९	२०१
२०३	२०५	२०७	२०९
२११	२१३	२१५	२१७
२१९	२२१	२२३	२२५
२२७	२२९	२३१	२३३
२३५	२३७	२३९	२४१
२४३	२४५	२४७	२४९
२५१	२५३	२५५	२५७
२५९	२६१	२६३	२६५
२६७	२६९	२७१	२७३
२७५	२७७	२७९	२८१
२८३	२८५	२८७	२८९
२९१	२९३	२९५	२९७
२९९	३०१	३०३	३०५
३०७	३०९	३११	३१३
३१५	३१७	३१९	३२१
३२३	३२५	३२७	३२९
३३१	३३३	३३५	३३७
३३९	३४१	३४३	३४५
३४७	३४९	३५१	३५३
३५५	३५७	३५९	३६१
३६३	३६५	३६७	३६९
३७१	३७३	३७५	३७७
३७९	३८१	३८३	३८५
३८७	३८९	३९१	३९३
३९५	३९७	३९९	४०१
४०३	४०५	४०७	४०९
४११	४१३	४१५	४१७
४१९	४२१	४२३	४२५
४२७	४२९	४३१	४३३
४३५	४३७	४३९	४४१
४४३	४४५	४४७	४४९
४५१	४५३	४५५	४५७
४५९	४६१	४६३	४६५
४६७	४६९	४७१	४७३
४७५	४७७	४७९	४८१
४८३	४८५	४८७	४८९
४९१	४९३	४९५	४९७
४९९	५०१	५०३	५०५
५०७	५०९	५११	५१३
५१५	५१७	५१९	५२१
५२३	५२५	५२७	५२९
५३१	५३३	५३५	५३७
५३९	५४१	५४३	५४५
५४७	५४९	५५१	५५३
५५५	५५७	५५९	५६१
५६३	५६५	५६७	५६९
५७१	५७३	५७५	५७७
५७९	५८१	५८३	५८५
५८७	५८९	५९१	५९३
५९५	५९७	५९९	६०१
६०३	६०५		

स्त्री.

५३

三

मन्त्राणां नाम्नाः ॥ अथ मन्त्राणां नाम्नाः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

[illegible][illegible]

गतैर्हलमे तेषां क्रमात्कलोपनयः। यज्वाशकटा जीवीरूतश्चिर सौरयभाक् कृषिकरश्च। क्रूरैः सुरवर्कमस्थैः
 लोप्यैरुदपास्त संस्थितैर्वज्रैः। यवइति तद्विपरीतैर्मिश्रैः कमलं च्युतैर्वापि। ५। लज्जादि कंठकेभ्यश्चतु
 रवभागमध्ये धनान्यतोत्पस्युर्वैः। त्यागी हिंसा धनवर्जितः पुमानत्रियवि युक्तश्च। तद्वत्सर्ववैः
 नो कूटश्चक्रकानि स्युः। नावाद्यैरप्येवं कंठकादिवहि स्थितैः स्मृतो द्विशशी। ८। कांतैर्विलगा
 वानस्वजन हितः शूरः। शुभगोधनैरुपः। इत्याकृतिजा विंशतिरात्मगुणैस्तेषु नंदति। ९। उग्रैः को
 णगणैश्च केंद्रगमुभैः सर्वे धना ये। १०। यमैः सर्वैः किं करकोष्टस्य ८। ६। निर्विलेख्ये सुतां वीः
 ५। ४। श्रुतः। सर्वैः रवापगतैर्विवृद्धिरनुजां ३। ६। दुष्टैः श्रुतिधर्मत्वे। ११। कर्णरिक्ततनोचकृमिउति
 विच्यूनवस्त्रमहान। १२। सर्वे हिंसास्त्वधर्तः स्यात्तबंधनान्ते ध्याः सदा। किं करेपरिसेवार्थं किं करोहि
 तनूको भवेत्। १३। श्रुणुयुतो नित्यं ग्लानिमुकपरसेवकः। श्रुतेशास्त्रमतिदीप्तायुतो वध्वं च मित्रमु
 का। १४। विवृद्धौ धनवृद्धिश्च दीणा धानां दाणं दाणं। कर्णकीर्तिपुतो भूयो वदस्त्री सुतवं धुपुक। १५। कूर्म
 कार्त्तुधरः। स्याद्वपुर्मध्ये च सध्वसः। महाकूर्म लक्ष्मिद्विना न स्त्री भोगवान् सुखी। १६। लज्जा
 दपो नंदितत्रिने स्युः। १७। ३। सर्वे ग्रहास्तं मुशालं वदति। अस्मिन् ग्रहोपहतं प्रसूते प्राग्जैर्विरुद्धं स
 हजैरधन्यां। १८। मुशालः। तं मुशरं विद्विजलात्प्रवृत्तं वीगुष्टशोकश्च मयी उतानाः पाशाख्यमस्तात

2

३८

तिविलयं रययोगाभानुमौषदिविलने १२ कर्त्तारो नपतीनां गगनसदो यद्वृकांलिले मलिनः ॥ त्रुः ॥
 विवृण्वदेह विधुं जनपतिवोगस्य १३ ॥ यरं नीवंगते चंद्रेनी एवोगो महीपते ॥ नाशमा पातिरा
 जिवेदैव प्रतिलोमगः १४ ॥ तुलायां पत्त्रिनी वंधुस्त्रिंशो दशमे स्थितः ॥ हतिराज्यं यथातोयः
 लयस्त्वगुण संवपं १५ ॥ जकस्वदशमे भागे स्थितः कमलवोधनः ॥ सहस्रं राजयोगार्नामं दमेव कये
 त्यसौ १६ ॥ स्वत्रिकोणगं केचित्स्थे च पाताः स्वमंदिरं ॥ अतिनीवे रविस्त्रै कोनतेषां फलसंभवः ॥ १७
 तमेने विलग्नस्यो दुःखैः संपांतापवेनरं ॥ कामानिमधनं वेप्रपायदृदिदुर्चेत्स्वये १८ ॥ एकेन
 पिष्टाशंको गृहेण के मरुमेव दिनहृष्टः ॥ विधुयति राजयोगं मलिनान् च ॥ प्रसूतः स्यात् १९ ॥ भित्तमरति
 माधेनी वृक्षस्यः सुदुःखितो मलिनः ॥ सकलमही भुक् भुक्त्रैः परिभूतो जायते निःसः ॥ २० ॥ अधदिभवनं प्राप्यैः पं
 चादिभिरस्तगतैश्च गगनचरैः ॥ धुंसंप्रपाति राजायदिरविचंद्रो नतुंगस्यौ ॥ २१ ॥ सचिवो दानवैद्रस्यनी
 चां प्रोपरमे स्थितः ॥ संप्राप्तमनुलराज्यं नरं चावयति ध्रुवं ॥ २२ ॥ राजयोगः समारम्भात्तेषां भंगाद्भुद
 नराणां ॥ यदीत्यततः प्राज्ञः फलं वृषात्तवलावलात् ॥ २३ ॥ कमलगहनबंधुः कन्यपालिगितं च स्तुतिनि
 कुजसुरेज्योचंद्रमा मेखसंस्थः ॥ नच यदि प रि वे वै द्रपते स्यात्स भूपः ॥ प्रचलितगजमेघादितापान
 नोष ॥ २४ ॥ इति श्रीजातकसारं राजयोगाध्यायः ॥ अथ नाभसंयोगकलानिति रव्यंते ॥ लघुजातदेव
 रभवना दिव्यसर्वैराश्रयजारजुमुशालनलयोगः ॥ इष्टुमानी धनवान् क्रमेण कुलविप्रताः सर्वे ॥ २५ ॥ केंद्रन
 यगेः पापैरितैरेदितारवा विहिममाला च ॥ सर्वेति दुःखितातो माताया जन्मसुखितो च ॥ २६ ॥ हिरनंते
 केंद्रस्योपविलग्नस्तसंस्थिते ॥ शकटा नवचतुर्थे विहंगः ॥ गेटकमुदपसुतनवगे ॥ २७ ॥ गेटकमस्य

ज्यते विभवस्तत्त्व नित्यमर्धमैः परैः ॥ ४३ ॥ भारस्तलापां लुलितो यदि स्याद्भीक्य कुत्राधियतिस्म
 दासो ॥ ४४ ॥ पञ्चरादिमुक्तेः सहितः सभद्रः सर्वत्र राजा शारदामप्रीति ॥ ४५ ॥ भद्रः इति पञ्चमहापुस
 षत्तदा ॥ विस्तरतो निर्दिष्टाः दिति पतिवोगा विचित्रसंस्थाना ॥ भंगश्च भवति तेषां यथा तथा
 संभवदामि ॥ १ ॥ कुजा किं जीवा किं भिरजनी चैव पांथ निभिश्चैकतमे विलगते निप्राकरे वृष्टिकरा
 प्रिसंख्ये विशीर्ष्य तं राज्य करोहि योग ॥ २ ॥ मूसीस्यमादिभागेषु प्राण्यादिषु प्राप्तीदीर्घाः ॥ एकेनापि
 नद्वेष्टे ग्रहेण भंगस्तदापि न पते ॥ ३ ॥ सर्वकूराः केन्द्रीचारिगता न लोप्यन्त दृष्टाः ॥ सुभदा वा
 यरिपुरं धृतदापि भोगो भवेत्तपते ॥ ४ ॥ लग्नगणे नमो न न खेचरैर्दृश्यते तदा भंगः ॥ भवति हि
 नपयोगानां दारिद्र्या यज्ञोत्ता तस्य ॥ ५ ॥ घटोदये नीचा तैस्त्रिभिर्हैर्दृश्यते सूर्यगतेऽत्र नीच
 एकोपिनोच्चैश्च भुमे च रव्याते प्रपंतिनाशं घातशोनयो ज्ञवाः ॥ ६ ॥ केन्द्रेषु मूलेषु भुमे न वसा
 वस्तंगतेन चिन्मय प्रपाते ॥ चतुर्ग्रहे वापि रहरि रणं प्रलप्यते दमाधियते स्तयोगः ॥ ७ ॥ स्वशेरको
 हताशः ॥ ८ ॥ शिशिदकिरलशकुलेश्चन्द्रदृष्टः सहजतिपुत्रबल्या भानुभपुत्रमंदाः ॥ मूमेविरहितके
 द्रस्तमैर्वापिसौम्येन पतिजननयोगो यातिनाशं दालेन ॥ ९ ॥ पंचभित्तिस्तमेः खेटैरयं पातैरथा
 पिवा प्रपंति विलयं योगभूषु जाये प्रकीर्त्तिताः ॥ १० ॥ उक्तयाः पतने चैव निघातस्यातिपातयो
 क्रतोः प्रदर्शने चैव यातिनाशं न पोज्ञवाः ॥ ११ ॥ प्रमेः कूरोत्पातौ स्त्रिंशंकुतादापदोदपं याति सर्वप्रकां

द्विजः श्री घृगतिः, सशेषशंठोऽतिशूरोनिभतप्रचारः॥ वनादिगर्वेषु नदीषु भक्तः, तयोदपीना
 तिलघुः प्रदिष्टः॥ ३७॥ सैनानयो विलनिधिरतो दत्तस्त्रापि किंचिद्भ्रतोर्दी देभवति निरतम्
 वलः कोलनेत्रः॥ स्त्री संसक्तः पविननरोमातभक्तः सुजंघो मध्ये कामो वदु विधमती रध्वे वेदे
 परेषां॥ ३८॥ पर्वकशंखप्रारशस्त्रमदंगमालादीणि पमायदि करे चरणे च रेखाः॥ वर्षाणि सप्रति
 मितानि करोति राज्ञं प्रात्पंतिकः क्षितिपतिः कश्चितो मुनीदेः॥ ३९॥ शरणागतः॥ रक्षास्याभ्युपगतना
 प्राचापमत्स्यपुगले निस्त्रिशमाला घटैः शिष्टैः पादकरो कितो मधुनिभे नेत्रचतुश्चिरः॥ ४०॥
 सतलाशये बुरमते स्त्रीषु नतीः प्रपातिकर्मात्तः खोडशशतानि तुलितो गन्तानि दैर्घ्येण धस्यति
 श्यापाती रुदेशां सस्ररसेनानगां धादंगा पमुनां तालात् जीवेन वध्यां दशवर्षसंख्यां पश्चाद्गतां
 तंसमुपैति नाशः॥ ४१॥ हंसः॥ शार्दूलप्रतिमानयो द्विपगतिः पीनोरुवत्स्थलो लंबापीनसुवृजवाहु
 युगलस्तत्तुल्यमानो ह्ययः॥ कामी कोमललोमुखो मस्तकमनिचयैः संतुष्टगंडस्थलः प्रातः पंकज
 चिह्नितपाणिपादः॥ पात्रागुरुद्विपमदप्रणमां बुलिक्रमः, कुंकुमप्रतिमं चतनुः सुघोणः॥ ४२॥
 शास्त्रार्थविद्वत्पुतः समसंगतभूमीणां पमो भवति चापि निगूह्य॥ सत्कुक्षिधमि निरतः सुस
 लाटशंखोधीरः स्थिरस्त्वसितकुंचितकेशभायः॥ ४३॥ स्वतंत्रः सर्वकार्येषु स्वजनप्रतिनक्षमः॥ ४४॥

देकाएः कारं एं मत्स्यो द्वि विंशो हि विलगतः । तस्यैश्वरो भना चोका स्तु च ये त्वभूते ॥
 मृत्तिः । २१ । वादरा पणः । मिषाद्ये प्रेक्षा एल गस्ये कुरवी दिते मत्स्यः । वृद्धि ककीटक
 सत्वे द्वि पद्याद्यैः चित्तरो गैर्वा । २२ । अग्नि काद्यैर्वा मत्स्यं जलत्रै द्विती पदका ए । एवं
 तत्ती पभागे तडा गवा पी प्रपाता द्वा २३ । वृषभा ब्य चेदका एल ग एव रो द्वै मृत्तिर्भव
 ति । वृषा । पिता द ला द्यौ पा द जा विने वा द्विती यो ३ २४ । याना दिक प्रपाता त संग्रामे वा
 मृत्तिर्दृष्यते । मिथुना द्ये प्रेक्षा एल वलु रो गैः । चास का सैः स्यात् । २५ । महिष द्वा २६ ।
 कर्कट काद्ये मत्स्यः । कंठ जा मां च तो य वा स्तु वशात् । दका एल स्व पत्नौ वा पुंसः । स्त्री रो
 दरा पणः । प्राह । २७ । तत्रै व वां ते भागे मत्स्य रति सार त स्ता पा जी एत । स्त्री ह वा त गु मयो
 गैः । के च स्ये ह मर्षा मि घा ता द्वा २८ । तत्रै व मध्य भागे दं डा मि ह त स्य मु धि घा ता द्वा ३
 या श्लिष्ट तो वा गी ता द्वा यो मत्स्यु र्नि वा दा द्वा ३० । सिंहां रा ये दका एल विष दो वा द्वा च द
 जला द्यापि । भवति मरणं नि मि तैर्ना ना कारै स्त प्यारो गैः । ३१ । जल ज ह्य पा म य कृते
 मत्स्यः । स्यात्सिं ह मध्य मे अं शे । तस्यां ते गु द रो गै र्वि षे ण शस्त्रे ण रा भवति । ३२ । कया च हो रा त
 त पक्षि भिरतो य वा शि रो रोगात् । दुग्धि हि द क्षि स्त र गै स्त व या वि मृ ति द्वि ती ये शे । ३३ । सा रा

चूनेमीनेराष्ट्रममेरवो।मेवेसुत्रेङ्गनाहेतुमरणंमदिरेभवेत।१।मृलोप्रिनमति
 भोमेसुखेकेवायमेवरे।त्रिकोणपगतैःपायैःयुगपत्सकृशेडुभिः॥।सारावल्यां
 रुचिरेसुखेयवाकेविपतिपमेदीएचंद्रसंयुक्ते।पायैस्त्रिकोणलमेमूलप्रोत
 स्पत्रिदिशेमरणं।१२।चतुर्थेकेवरेभोमेदीएचंद्रसमचिते।मंददृष्टेमतिंपाति
 मंदःकाहेनतडितः॥३।दीलेडुमंदार्किकुनेश्वरंधूलकोवुरव२।१४।१।स्थेलेकुदह
 तांगः।त्रैःकर्मलगात्मजधर्मसंस्थेर्ध्माग्निरसुर्गितिकुंठनांगतः॥४।सुखास्त्रवधु
 १।स्थेकुजसूर्यमंदैर्मसुकाशस्त्रानेनभयकोपात।तस्यादतोत्तमिजोगपातो
 मंदैडुभोमेधनबंधुर२।४।२।खल्यैः॥५।सूर्येचरेसुरेवंशोभेर्मसुधानप्रपाततः
 पेत्रोत्पीडनयाचूनेभोमेखेहेस्तबंधुगे॥६।बलान्वितारकीदितेकृशेविधोमृते
 शनैःकृमिहताफणपान्नतिश्चशस्त्रदाहता॥७।सभोमेभास्करेचूनेरंधु
 संस्थेशनैश्चरे।पातालेशीतगेदीलेमृत्युःपक्षरुक्तोभवेत॥८।लग्नधीमसुधमे
 सु५।२७।सूर्यमंदकुजेडुभिः।मत्पुर्भवतिशैलांगकुशाशनिनिपाततः॥९।त
 तुलामेवनवमेषायुक्तभूमौग्रहयोगेदणतःकप्रात्यमन्यत।मरणेतुदितंश
 तुलामोहोद्विगुणंरघुगीशसोम्यदृष्टा२।प्रचयेवाएकलंज्ञातव्यंहोराश्रीपात।

२ स्वहस्ताऽभिजितस्तुतः ॥ ४ दिनपार्श्वार्धं प्रयाता काष्ठांतं कृपया ततः ॥ ८ ॥ ६ मृगशिरा
 रोगाऽ ॥ १ ॥ विषाभक्षणात्तथा ॥ १ ॥ चोऽप्रहरणं ज्ञेयं मृत्युः स्यात् मतिभावने ॥ ६ ॥ ज्वरात्
 रुविकारेभ्योऽवृण रोगाऽद्भुतेन च ॥ ६ ॥ मृगशिरायेन ॥ ५ ॥ प्रियजनवियोगा ६ घटनामघातः ॥ नेत्र
 रोगा ८ द्वा पुरोगा ५ धूने १ ॥ नेदरा मयात ॥ १ ॥ पादवृणा १ २ दुधेरलुप्तभावगते क्रमात्
 ४ ॥ नानारोगैः मूलरोगैः २ कर्णरोगात्तथैव च ३ स्वजना ६ द्विषूचिकातो ५ तिसाराजिप्त
 मृत्युतः ॥ ७ ॥ ५ ॥ १ ॥ रक्तकोपा ८ त्क रगतः ५ स्वकशादूर्ध्वकापतः ॥ १ ॥ वृभक्षणे मृत्यु १ २
 विष्णामृत्युभावगे ५ ॥ तस्मिन् १ मुरवरोगाच्च २ दंतदोषा ३ त्रिकेष्टतः ६ ॥ विषूच्य ५ वनसत्वि
 न ६ भुजंगा ० द्विपलक्षणात् ८ लूतपाविष कंठेन १ ॥ सुरतोत्प प्रकोपतः १ ॥ वृद्धः स्वा
 भवे मृत्युर्धत्तु भावगते सिते ५ ३ ॥ कुमुदपात्ते घनेन २ तथा प्रापोपवेशनात् ३ ॥ वंधुव
 गादरिकरा ५ तक्षणेण ८ छुतं द्रुतः ७ ॥ ५ ४ पित्तकैर्बुणकोपेन ५ हयपादाभिघातेतः ॥ १ ॥
 हस्तिनः १ १ ॥ स्वरतो मृत्युर्मंदोऽस्या मृत्युभावगे ५ ५ ॥ प्रहमपतिभावफलं जन्मप्रदी
 दि ॥ प्रहमपेतग्रगते वज्रविघ्नोर्ध्वभक्तौ नः ॥ नेत्रावुवाये दद निरतो लक्ष्मी लयते न पति
 वचसा ५ ६ घनपतौ घनलीनेत्यजी वितो वैरवान्नर ॥ स्त्रौरः कूरसौम्येतुमुभं किं नृदिति
 जालतो मरणा ॥ प्रहमपतौ ततीये वंधुविरोधी सुहृद्विरोधी च ॥ वंगो हृकी लोलः सोदरोर

वत्पां। करभक्षदशस्त्रतो वादविषापात्स्त्रीकृतान्नपानाद्यः। अंत्यं कत्या अंशे नृणां मत्सु। सम
 दिष्टः॥३३॥ ज्वाघे ललाटे ऐं गता वत्सुष्यदनिपातजो मत्सु॥ जठरा मये मध्यमं शोभे वाज
 ले होपः॥३४॥ अनिलः प्रथमं अंशे शस्त्रविषस्त्रीकृतान्नपानेः स्यात्। मध्ये आदिभि
 रले भ्राष्ट्रादिघातितोत्ये मति भवति॥३५॥ बापाघे शक्रदन्तितान् मध्यमे अंशे॥ जठरा मये स्त
 तीये जलजेन वा मत्सु॥३६॥ हरिश्चक्रादिराजभिरतो मकरादि दृक्काले स्यात्। मध्ये जलजे
 कशफादं त्ये शस्त्राग्निचौरघातेन॥३७॥ कुंभाघे जलजस्त्री विषमांते मदनगुदरुजा मध्ये अंशे
 मत्सुष्यदुष्यदमुरवंशे जे भवति दृक्काले॥३८॥ मीनाघे स्त्रीग्रहणात् प्रमेह उन्मैरघादि तीये
 शो। कर्हिराज्वरशो रोगदधमूत्रे द्रवां त्ये शो॥ जीतकोतमोऽस्वो ब्रुवस्वो ब्रुनवांशे वरशं भवसे
 इवनीचले॥३९॥ कूरभे कूरषड्गो मंत्रभे सुहृदं शके॥ वर्गोत्तमेऽरिमे॥४०॥ स्वर्गे १२ द्वापरा
 धाक्रमात्॥४१॥ निपातं गृहयोगाघेः कथ्यते घवनोदितं। भक्तिजाग्निप्रवेशेन जे नहीतः॥४२॥
 मादतः॥४३॥ पवनान्नि॥४४॥ मंदकृत्य ५ दीपनेन ६ विषादनात्॥४५॥ ४२ वं धनी चैव लोहास्वरक्तको
 प॥ तथैव च। यद्वेकासा॥ स्त्रापराधान् मत्सु र्मत्सु गते रघौवौ॥४६॥ जलप्रवेशा॥४७॥ स्तान्निघा
 तां शनिनिपाततः॥४८॥ स्त्रीरुस्तान्निघातकफतो ५ दोषत्रयभवा मयाते॥४९॥ जठराकुदरोगावृत्
 पसुपादाभिघाततः॥५०॥ उदरोगाद्यघाता॥५१॥ शङ्खपा॥५२॥ वृद्धे मति॥५३॥ लंग्रा मा क्रो ग्रहणात्॥

भग्ये शयनादिभोगे ते ज्ञेयः। तमी। यतिमान् जायते भाग्ये गुरो चंद्र हर्षादिते गोलनि
 ताविदानवकाशरः। सुखी गुरोः विनीतश्च भवेद्भाग्ये बुधमंदनिरीक्षिते। २॥ २॥ अस्पृक्षो
 धनी जीवे भाग्ये शुक्रार्किर्विहिते। पंचदक्षिणफलं जीवे भाग्ये नाये निर्दोषे विहिते। २॥ स
 मृद्धः पाश्चिं वो जातस्ते ज्ञेयः भयगुणविहितः। स्यात्समस्तग्रहे दृष्टो भाग्यस्ये सुरमं विहिते
 २२ सर्वे राजप्रादा ज्ञेया भाग्ये स्यात् शुभग्रहाः। धनस्य वरधाया पुद्गमसौ भाग्यवृद्धि
 दा। २३। मलिनः। विहितं निःस्वयं रम्यति हीनं च मानवं। भाग्ये नीचारि पापास्ते कुर्वन्ति शु
 भवीक्षिताः। २४ स्वस्वराष्ट्रस्थिताः पापाग्रहा भाग्ये क्षलं स्थिताः। शुभे दृष्टान रं कुर्षुः। प्र
 सक्तगुणमुजमं २५। सायवत्यां। सुर्धेऽसंप्रुते भाग्ये वक्रार्की त्वप्रधानवीर्ये च। यस्तौ वाप्य
 समस्तौ प्रधानमप्यसंभवो होतः। २६। स्वोच्चगः। खरवरो भाग्ये कुर्वीत विभवा विहितं। स
 चेष्टयेति तो भूयं कुर्वीत गविद्विषं। २७। भाग्ये क्षये दिने शेंडु कुरुतो ल्या पुष्यं नरं। नेत्रो
 गिण माघं वसुधगं कलहप्रियं। २८। सवक्रो भाग्ये क्षरो भाग्ये दुः। विहितं कलहप्रियं। शूरं प्रभं
 उं रिपुं कुर्वीत न पवत्तभं। २९। सवुधो भाग्ये क्षरो भाग्ये तिष्ठुं वहुविद्विषं। ३०। रवाधि
 तं नरं कुर्षुः। नारोग समन्वितं ३१। सजीवो भाग्ये क्षरो भाग्ये रो गिणं कुरुते नरं। प्रलंकरण
 सहस्वगंधमात्पप्रियं सदा ३२। सरो गजनिकं नेत्रो गिणं कलहप्रियं। विधनं कुरुतो भाग्ये क्ष
 रार्कि स्वल्पजीवितं ३३। स हृद्गः। सहलोमातुरनिशो भाग्ये संस्थितो। शशाके विकलांगः स्या

यवा. कां तो भोगी राक्षस के तभो मेन धन भाग्यवेत. ॥ धनी बुद्धेन मुक्ते लगे वा. ॥ मो त्य जी
 त. ॥ ६४. ॥ लो रेण महिष खर स्या वर स पुत. ॥ ६५. ॥ स्या तो र प ल म. ॥ प्राप्ते वज्र दार स म नि
 त. ॥ पितृ मात प्रियो जी वे ल म द्वा के दु वी दिते. ॥ साह सी वा ध नी स्व र्द्ध ध र त्य र ध ना
 बित. ॥ वली कु नी के स द ह जी वे भा ग्य ग र ह स्य ते. ॥ सु य गो ल नित. कां तो ध न स्त्री
 ष ण्ण न्वित. ॥ जी वे ड धा के स द ह भा ग्ये का व्य क ला कृ ती. ॥ सा म हो त्स व श्री लो गो यो
 षा ज ख रा न्वित. ॥ साह सी को गुरो भा ग्ये वि मि त्रे के स ते दिते. ॥ नि धी रा स ग र हो
 ह. ॥ स्या तो भा ग्ये गुरो गु ली. ॥ भ वे दे रा गु ल श्रे णी ना य के र्का कि वी दिते. ॥ ले ना चा र्क गु
 रो भा ग्ये चं द्र भो म न्नि शी तिते. ॥ लो र म्भ भा व स्तु भ ग. ॥ स्फी तो मं त्री वा ना य ते न र. ॥ ११॥ स गे
 ह रा य ना ना दि भो गी ते जो न्वित. ॥ द मी. ॥ म ति मा न जा य ते भा ग्ये गुरो चं द्र वी दिते. ॥ १३॥ क
 र्मा क्त स त. ॥ शूर. ॥ सा म द्र. ॥ प रि वा र वा न. ॥ चं द्र मु क्ते दिते जी वे भा ग्य स्ये जा य ते न र. ॥ १४॥
 वि वा द शी ल. ॥ प्रिय वा ग्य ये स द रा नां गुरो. ॥ चिर जी वी व ज्र मं दो भा ग्ये चं द्र कि वी दिते. ॥ १५॥ ति
 ज स्वी स त्य वा से वा र तो त्रि पु ण्ण धी र्न र. ॥ जा य ते बु ध भो मा भ्यां द द्वा भा ग्ये स्ये ते गुरो. ॥ १६॥
 ध नी ति पु ण्ण धी र्नि द न सा त्तिक म्भ वि दे रा ग. ॥ भो म भा र्ग व स द ह भा ग्य स्ये सु र मं त्रि ति
 नी चो वि दे रा ग. ॥ प्रे ष्यो पि मु न. ॥ सु म नो न्वित. ॥ भा ग्य रा णि ग ते जी वे भो म मं द नि शी दिते. ॥
 त्य वि षु भा गो वि दान कृत वे ष स्य श्री ल वा न. ॥ ग ही त व च ने जी वे भा ग्य स्ये स ति ते दिते. ॥ १७॥ सु

१८

वियोगदुःखसंतप्तः त्रिपाणां धनवर्जितः विकलाक्षोरचौरैर्घुस्वल्पपस्योत्पत्ति
 वितः ॥ ६१ ॥ व्याधिबंधनदुःखार्तस्तैजस्वीयमतिमानभवत् ॥ लग्नादिष्टमभादस्येय
 विष्टोरजनीकरे ॥ त्रिषाष्टिषाङ्गुरोगार्तिः कुदेहोनीचकर्मकृतश्लोकाकुलोमहीपु
 त्रेतन्नादष्टमभादुगे ॥ ६२ ॥ विरापुरोगरहितो वैरव्यातः स्थिरलोहदः ॥ रपतल्पविष्टो
 कः स्याद्वोधनेऽष्टमभावो ॥ ६३ ॥ दीर्घापुर्धतकोदासो मलिनः स्वीरतः खलः ॥ पुरावक्ष्य
 मः वस्येयवनेः शोम्पकः स्मृतः ॥ ६४ ॥ संतोषस्तसंपन्नो धनी नृपसमो भवते ॥ विरा
 पुरोगहीनश्च ॥ केनिधनभावो ॥ ६५ ॥ कुशदिव्याधिस्तपः सर्वारंभविवर्जितः कि
 तवः स्वल्पजो वीचशनौ निधनभागे ॥ ६६ ॥ स्वल्पमभावः ॥ लग्नादिधोवलिघुतो नवमं
 हिभागं स्वेषा वाहृमिहसद्वहृत्तद्वहृत् ॥ सद्भाग्यकृत् खलपुते तितमयथाकृतत
 दत्ततप्ततदीष्टाववष्टादिचित् ॥ भाग्ये स्वभोगुगारवगे सुभभाग्यरूपं मेवास्वशदपु
 त्रिनिजेफलदं यरेत्यैः केदस्य जीवतउज्जयभयैः सुभागाधिर्गकलगतगरवगोपदिभा
 ग्यदग्वा ॥ १ ॥ चंद्राफनाष्टरिपुगैः खचरैः सुभागाधिर्गकेष्टलवगे हविजीवद्वहृत्
 दमीपुतो निशितप्यावसितेक्षितेय ॥ केनादिगे प्रनतो धममध्यसंतः ॥ ३ ॥ नीचादिभाशख
 गरवलाः शुभदृष्टिहीना भागे स्थिता मलिनदुःखितजन्मकुर्षुः ॥ भाग्ये खलाः स्वग्रहगः
 शुभदृष्टिपुताः रमातंनरं विपुलसौख्यगुणैः समेतं ॥ ४ ॥ प्रकिद्वेष्टगुरो भाग्ये संजीनपसमो

हितोभवत्पथवा. ५२ निधने शेषं गते पितरि दुं पिततो नयेत्तस्मी. पितपुत्रयोश्च पुं
 पिताचरो गाचि तो भवति. ५३ छिद्रपतौ तनयस्ये कूरे ह्यत विरहितः शुभे सुसुतः। जा
 तो विनैव जीवंतव कर्म रतः. ५४ छिद्रेशोरि पुसंगते दिकरे भयं द्विरोधी गुरुस्त्वगो सीद
 ति हृष्टो गकलितः शुक्रैः संयोगी विधो भो ब्रह्मा सहितो बुधो हि भयं यत्तुं दार्ति भूतः
 शक्रैः कंधरा कुबुधौ हितत्र शशभृतस्ते च दिते मे व किं। ५५ मत्स्यपतौ सप्तमगे दुष्टः
 कुस्त्री प्रियोगुद व्याधिः। ५६ कूरे भाषा द्वे श्री कलत्र दोषा नमर्तलभते ५७ निधनपतौ निध
 नगते मयवसायी व्याधि वज्रितो नीरुक्। किं नवं कला कलित वपुः कित वकुले जायते
 विदितः ५८ मतिरा येन वमस्ये निःसंगी जीवघातकः पापी निवंधुनिः स्नेही हन्ये विमु
 खो मुरखे व्यंगः ५९ कर्म गते निधने शेषं न पकर्मा नीच कर्म निरतस्य प्रलसः कूरो न्य
 ग्वस्तनयो वान जीवति माता। ६० त्रा भस्ये वास मये व्यात्ये दुःखी सुखी भवति पश्चा
 त। दीघायुः सोम्य खगे पापे त्या पुनरो भवति ६१ व्यपसंस्थिते शुभे शो कूरे वातत्क
 र शहो निरुक्ष्य प्राप्य गनि व्यंगव पुर्म त स्वका कादिभिर्भक्ष्यः ६२ हित्वा जयते भावक
 त्। ६३ छिद्रे स्त्रियो मति मि तो हि मगुः षड्वेरा शं कुतो विष दमक्षिप मे रर यसौ म्यः मव
 द्दके धनल पंगु रिंदुरा मे शसै गंसितो दशमके स्वपराक्रमं च। ६४ भावफलं होरा प्रदीपे।

जित्नी वा चारं नरं प्रस्तुयंते, सर्वजना नंदेष्व
 उरुवस्य संप्रवो यस्या स भवत्पुत्रम कु
 ताभाये स्त्री कलहानक्षयनसौख्यं जय विधेयभक्त्यं बुधगुरुपानयो नरे । ५१ । स्थितिनिशा
 करशौराभापि दीप्त्याः सदानरं कुर्वे । प्रकुर्वन्ति मेधाविनं प्रकाशं सुरदेवं ५२ । रविभो
 मबुधानवमे कुर्वन्ति नरं प्रिया लायं । भुजगो हृदयानरं प्रकुर्वन्ति । प्रचुरं त्वर्जं । ५३ । रविकु
 जती वाभाये जनपतिनरं सघो कृतं । देवपितृजी जन्मनि भाग्यर्त्तमाप्तिरसमं ५४ । क
 लरुचिषं कलौ नं कन्या न्यानां दूषकं च यत्नं । दिभौ मगुरवो भाग्यरहस्यद्वेषं नरं कुर्वे । ५५
 साहसकमतिचुद्रं लोकद्वेषे प्रियारतं क्रूरं । दित्रोरहितं सौरादि
 रविबुधगुरवो भाग्ये जननं भाग्यसमेतं धनान्वितं शुभं । नपति ५६ । विंशं जनपतिनरं सु
 तवरं च । ५६ । रविवुधशुक्राभाये जनयति नरं प्रकाशितं शान्तं । रिपुपक्षपरिद्वीएं नपति
 समं लारवचनं च । ५७ । वार्यपरदाररतं प्रवासशीलं च निपुणमर्ति । मत्तकं मदनपरं रवि
 बुधसौरानरं भाग्ये । ५८ । भाग्यगृहे रविगुरुभ्रातृपुत्रा मनुजं सुपंडितकान्तं । वज्रविषयं त्व
 तिवीरं जनपति सुमेधसं प्राहं । ५९ । रवि सूरगुरु रविपुत्रा भाग्ये पुरुषस्य यस्य जातस्य
 स भवत्पुत्रमपुरुषो राजा गुणवानधनसमृद्धम् । ६० । कांतिविहीनं मतिनं भूपतिपरिदं हि
 नं भवति हीनं । जनयति नरं भाग्ये रविशुक्रशने स्वरा मूरवे । ६१ । धनकनकरवभायं जनपति

35

8

३६
 दूयगिसुतसंपुते। विसुतो विकलोगः। स्याद्बहुवा। उन्नयो नरेः। एतसुतः पंडितो भाग्ये
 लहे चंद्रे प्रजायते ३४ सौभाग्यधनसंपन्नः सुखी धीरः प्रजायते। उन्नमश्च नरो भाग्ये
 सजीवे हिमरो विधिः ३५ मातुसपत्नीं कुरुते व्याधितः कुलटापतिः। समद्वः पुत्रयो भा
 ग्ये स्यात्समुक्ते विधो नरः। नरोति कृष्टकर्म स्यात्समंदे हिमसे विधिः भाग्यस्थे जन
 नीवा स्यात्जायते स्वकुलकृता ३६ प्रधानं शास्त्रकुशलः सुभगो भोगसंपुतः नित्ये हि
 गो नरो सहे भोगे प्रजायते। ३७ सजीवे भूमिजे भाग्ये पूज्यो धान्यधनान्वितः। व्याधि
 ना गोनरः। नित्ये जायते ब्रह्मवीदितः ३८ परदे शगतः कूरः प्रचंडः परदेशगः। चंडः
 प्रधानं दुष्टी भाग्ये भोग्ये सभागे वे ३९। नष्टसौख्यधनः यनसे राचारे न्यदारगः
 समंदे भूमिजे भाग्ये जायते स्वजनो नितः। प्रियः। एतसुतः सुखी विप्रः पंडितः। समर्थो जा
 यते भाग्ये समुक्ते सौमनंदने। ४०। ज्ञातः प्रियार्थं भाग्यसंस्थाः पुत्रसंवेष्टमोनरः ४१ देवो
 वयो भाग्ये समंदे जे प्रजायते। ४२ सजीवे भाग्ये नरं कुरु ४३। नीचाचारं दीनगोनपः चिरजी
 मी सुवाक्यः स्यात्तानाविधसुखान्वितः ४४ सुधियः। उत्पादयंति हंसः। स्थेधनरत्नभाह
 रज्यः स्वजनहीनश्च व्याधितः पुत्रयोः सौराः कुर्वन्ति नरं सुपंडितं नित्यं। ४५ गुरुसंपत्त
 संपुतः ससौरे भाग्ये वज्रमित्रप्रभसुतबुधनी वाजन्मनि भाग्ये नरं प्रवेचं पुत्राभा
 पितृकमातवर्जितं कुरु ४६। रुद्रदेव्यहिलं

एतदुक्तं प्रातः नयसचिवं प्रकाशयेत् । धनिनं विधेयं तस्य बुधगुरुपानयो न रं धायेत् ।
 बुधशुक्रस्तर्पणपुत्राः । नवमस्याने स्थिताः । प्रकुर्वन्ति । त्रिधा विनं प्रकाशयेत् । सुहृच्चिवास्त्रं
 सुखोपेतं । धनिपशुगुरुशुक्रस्तोम्या भाग्यगुरुस्थानं रं प्रकुर्वन्ति । प्रचुरं तपानविभवं
 सुस्थितं शुभं गुरुपंच । ६० । रविचंद्रभौमशशिजा जन्मनि भाग्यार्त्तमाश्रिता यस्य स
 तु जन्मपुरुषो विदेशगो नित्यसं हृष्टः । सूर्यशशिभौमगुरुवो भाग्यगुरुस्थानं रं कुर्वुः । ध
 जनयंति न रं भाग्ये समस्तजनवत् । धनं रत्नं रं रत्नं । रविचंद्रभौमस्युक्ता मापाचतुरं स्वदारसंतुष्टं
 सुप्रीतं च । जनयंति सदा भाग्ये पुरुषं वज्रनीचकर्मणः । ६१ । रविशशिबुधसुरगुरुदेव
 जनिभाग्यार्त्तमाश्रिताः कुर्वुः । पुरुषं प्रधानमखिलनेरं प्रहृष्टं सदा हृष्टं । ६२ । रविचंद्र
 तरणिशशिस्तोम्यसौराजन्मनि भाग्यस्थितानं रं कुर्वुः । नीचाचारं दीनं परस्वहरणं
 दासकं । ६३ । रविचंद्रगुरुसिताजन्मनि भाग्ये न रं सुधियं । उत्पादयंति हृष्टं धर्मसंसातिकं
 सदा धीरं । ६४ । धर्मपदं सुरभक्तं विद्वत्सं परगृहे भुक्तां । रविचंद्रजीवसौरा भाग्य
 र्त्तं स्थितानं रं कुर्वुः । ६५ । रविचंद्रशुक्रशौराः कुर्वन्ति न रं सुपंडितं नित्यं । रपतिप्रियं
 सुधीरं सुभगं कलहप्रियं सुतरां । ६६ । रविभस्मतबुधनीवाजन्मनि भाग्ये न रं प्रकुर्वन्ति । देव

३४
 दृष्टं क बुधाः पुस्तकं प्रथमेव यस्य स सुतं तं भाग्यं गृहे सर्वनाशिन ६२ वं बुधरा सुतगुरवः
 कुर्वन्ति नरं जितेन्द्रियं प्राज्ञं गुरुदेवमाधुनिरतं विद्याधरं भोजिनं सुधर्मं ६३ सत्रण
 गात्रमस्तु पं प्रभाती एं स्त्री प्रियं पुवतिवश्यं पुवतिविनाशितस्तारं कुजभरगुनं दना
 भाग्ये ६४ आसनमात वंशं दुष्टं वा त्वेतिराकृतं मात्रा शशिभूमिजरविदुत्राजनपतिन
 राधिपं भाग्ये ६५ राशिबुधजीवाभागे कुलवंशविवर्धनं कुर्तुः ॥ आवाधविभवमित्रं नरप
 तिवज्रसधनो वेते ६६ मातस्य पत्नी जनकं मुदितं मानाचिंतं प्रचुरपितरं कुर्वन्ति सौम्यशी
 लं शशिवुधमुक्ता नरं भाग्ये ६७ शशिवुधमुक्ता नरं भाग्ये लीवाचारसुविज्ञं लं मलिनं तन
 यतिकुत्सितधिपं संग्रामसं मुखं दीनं ६८ चंद्रहस्त्यतिमुक्ता भाग्ये जातस्य पुरुषस्य स
 भवति नरपतिरुत्पन्नपतिकुं भूपतिश्चैव ६९ शशिगुरुसौरा भाग्ये कुर्वन्ति नरं प्रियता
 पं तत्परव्रतं सुशीलं विख्यातं सर्वशास्त्रकुसलं ७० शशिशुक्रयमा भाग्ये कृषिज्ञतिर्
 त्रिषोषणानुरतं कुर्तुमनुजमपापं पूरातिथिगुरुस्वजनभक्तं ७१ वज्रविषयपतिं रव्याति
 नरं द्रवत्कारसत्कृतचंद्रं कुजबुधमुक्ता भाग्ये कुर्वन्ति नरं सदा सत्यं ७२ परवंचनासुनि
 पुं तमोधिकं सर्वशास्त्रमतिवाह्यं कुजसौम्ययमा भाग्ये कुर्तुः परतर्ककं गृहं ७३ बुधगुरु
 शुक्रा भाग्ये जनपतिनरं सुरोपमं विषदं विख्यातं नरनाथं विद्वांसं धर्मशीलं च ७४ पुष्टपुण्ड

विद्वान्पल्लयो भवेत्। मंत्री चादंडवेत्ता चाधर्मभावगते गुरोः॥ गुरुदेवातिचिदत्तः॥
 सुदारे विभवात्तितः सुखी सज्जनसंपन्नो दाता धर्मस्थिते सिते॥ ३॥ धर्महीनो
 वधरतः सुहृत्सतविवर्जितः। परोपतापी रविने धर्मसंस्थे सुखी॥ ४॥ सुतिथि
 गपचित्ता। म्रषदशमथावर्चिता। तग्रादिधोर्विलयुजो दयामं वको॥ ५॥ शेषाव्यदृष्ट
 एषामुभयत्तदृष्टं। तत्सौख्यवृत्तिपमप्योखलखे दयुक्तं दृष्टं प्रयासो॥ ६॥ नृत्तिकरं
 वदन्ति॥ ७॥ खल्वेखवंगविद्युतखवनां शपेसोचुं। शके स्वतन्त्रे सुखवर्तयः॥ ८॥
 नीचादिभागगृहे ल्यसुखात्पुण्यदा सोपचार्यरतिका तु चराश्च॥ ९॥ ताः॥ १०॥ खेदि
 त्सितावयशशीचरकोपजीवः। खेल्मान्पात्रतिभवात्तिलकर्मसिद्धिः। कर्मण्यगुः
 स्वर्गगः। कुजमुक्तसौम्येधुत्तेनाए जलधनत्रिधनकयोस्तः॥ ११॥ त्र्यपाक्षिरंगविधुतो
 दशमेकं मृत्वेस्ता तां विकारिहितबंधुकलत्रयैः॥ १२॥ त्रैवाद्यताभधनौ॥ १३॥ १४॥ स्वस
 हृदिपुष्पः स्वेषारिगैर्विदुविधावलिभिः॥ १५॥ म्रमैस्ते॥ १६॥ अथ कर्मभावे दिग्गृहयोगफलो हो
 राप्रसीधे। सुदेहो निर्जितारातिनिर्दियो वलनायकः॥ १७॥ शीलो राजसोलगात्सर्वेन्द्रोः
 कर्मसंस्थकोः॥ १८॥ भतको विकलारंभः। प्रधाननपसेवकः। नित्योद्दिग्गृहविकलः। क
 मिण्यदिसभोमयोः॥ १९॥ गजाम्रमैधिनीना यो विख्यातो जायतेनरः॥ कर्मणिज्ञार्कयोर्वन
 नीचगृहसंस्थकोः॥ २०॥ त्रिंशेकुलेपिसंभूतो नरः। स्यादकजीवकोः॥ कर्मस्थको धिशाः। सौख्य

न कर्म रतिर्भवति भूस्त्व ॥ १५ ॥ सुकृतये सुखस्य सुकृती गुरुदेव पूजनो निरतः । वपुष्का
 सुदरमर्तिः । सुकृते समेता भवति सूताः ॥ १६ ॥ शत्रु प्रणतिपराय मध्व कलितं कृता
 विकलदेहं । दर्शना निद्रा निद्रतं सुसुकृतयतिः । शत्रुः कुरुते ॥ १७ ॥ नवमपत्ते सप्तममे
 सत्यवती सुवचना सुरुपा चाशी नम्री युतदुषिता सुकृतयता जायते निघते ॥ १८ ॥
 स्त्री जंतु विद्याती गुरुबंधु विवर्जितः सुकृतनिरतः । नवमेशो मत्स्यगते क्रूरः । खंडस्त्ववि
 ज्ञेयः ॥ १९ ॥ सुकृतपतिः सुकृतगतः सुबंधुभिः । प्रीतमनुलितसमत्वं । दातारं देव सुखं स्वज
 नकलत्रादि सुचसत्तं ॥ २० ॥ रयकर्मणं रपलाभं सुकर्म निरतं मातुर विधुं । धर्मरग्यातं कुस
 तं सुकृतपतिर्गग गहलीनः ॥ २१ ॥ द्वादशगे सुकृते शो नारी देशांतरी सुरुपाश्च । विद्या
 वानस्पृश्वे टेकूरे च भवेत् कुमतिर्धूर्तः ॥ २२ ॥ फलं हिल्लाजे । तीर्थं च धर्म कृदि नो नवमे
 य चंद्रस्त्रीपि न रत्नं । स्वर्गि ह वा तभयं च यत्रै ॥ २३ ॥ गोत्पा २४ । मं द्रमात मतिः । सुदुतेष्य ज
 वस्तिष्प दके पितमतिं चासत्ते त्रलक्ष्मीः ॥ २४ ॥ प्रयत्ना वफलं । सुहृद्वनसुते । सुतो द्विज
 रवरतो रवौ । पितृयोः पितृद्विराधी स्यादस्त्वले धर्मभावगे ॥ २५ ॥ सो भाग । त्वमिवाधेय
 मंधी सुखसंयतः । धर्मभावगते चंद्रे धरणे शांतश्च जायते ॥ २६ ॥ धर्मिनी । ति पापी स्यात्
 विषयः प्राणिवधेरतः । न्यस्य मे धर्मभावस्ये भूमिजे नृपसत्कृतः ॥ २७ ॥ धर्माचारी धनी
 र्मिनि पुणो हानवान् बुधौ । धर्मि हौ धर्मभावस्ये तपस्वी च प्रजायते ॥ २८ ॥ यहादिकर्म निरतो

आस्कर भस्म तपःपुत्रं दत्ताञ्जनपतिः। कूर्यात्सत्तिरतं यत्सुप्रपरा रिणं चैव। ५२ वि
 भू सुत रविपुत्रा दश मस्याः। कूर्य कर्मिनि दंतं च। उत्पद्यंति मनुजं निगुण्या पंडुराचार
 ता। ५३। रवि उद्यगुरवोदशमे विंशं संलपसं पतं प्रभगा। उत्पद्यंति पुरुषं धार्मिकं
 ल्लभं चैव। ५४। रवि उद्यगुरवोदशमे कूर्यं च पलनं रं विशीलं च। उत्पद्यंति
 भाग्यपरिष्ठयसमं ५५। रवि उद्यगुरवोदशमे कूर्यं च पलनं रं विशीलं च। उत्पद्यंति
 निपतं प्राज्ञाग्निपरिततांगवा। ५६। रवि सुलगुरु भृगु पुत्रा दशमस्यानो पगानं कु
 लभगं विद्यासुधनं कर्म रतिभोगभगिनं नित्यं। ५७। रवि सुलगुरु भृगु पुत्रा दशमस्यानो
 नरं प्रकुर्वंति। प्रायेण लोकमाया चुरितवतानलो भितो धीरात। ५८। रवि भागवभानु
 सुता दशमस्यानो पगानं कुर्वंति। लोभाच्चित्तमतिवपलं समस्तजनविप्रपुत्रं च। ५९। भो
 मेदुज सुलगुरु भृगु धर्मिष्ठान वज्र कटु वपरिवातात। जनपतिदशमसं स्या विविधधनभाज
 नाने पुरुषान। ६०। शोभन स्तित्याभिरताग्रा लाकारान सुवर्णकारांश्च। कुर्वं। कुज पु
 धासुत्रा दश मस्या सप्त लो कहीनान। ६१। भो मनुधसु र्य पुत्रा जनपंतिनरा न्धमं शीता
 श्च। त्रिद्वानिरताश्रवजा रणमस्या नो पगानसं स्यात्। ६२। भो म सुलगुरु भृगु पुत्रा दशमस्यानो
 दशमाश्रितानं कुर्वं। धनसं पुत्रं सनयं देवद्विजजनानुरति। ६३। विद्याधनमं नीनं धन
 पुरुषं सोऽप्यवर्जितं विकलं। कुज सुलगुरु रविपुत्रा दशमसं कुर्वं नरं नीचं। ६४। सो मभृगु
 नानुपुत्रा दशमस्यानो यगता नरं मलिनं। उत्पद्यंति सत्सं वधविधं विवाद निरतं च। ६५। उद्य

स्त्रीः संशयः समद्वः स्यात्सुभगेन पथं ल्लेभः । समुत्तरे भास्करे चंद्रात्कर्मिणो स्वजनाप्रि
तः । १३५ भूतकः कृपलो हीनो बधवं धनभा भवेत् । प्रवाचिचौ रमुल्यश्चंद्रा द्योमुज
मंदयोः । १३६ भूतता रिमहाश्वरः शरणं का द्वै मसौ म्ययोः । भवेच्च सुकला दत्तः सजीवी
कर्मसंस्पयोः । १३७ मित्रे कोलक्ष विभवः स्यात्तदा म्रपत्री विनः । बलने वा भवेच्चंद्रा द्यो
मिभूततजी वयोः । १३८ वि देष्टा गो वलिहृत्पाहे ममुक्तादिभिर्नरः । जीवति स्त्राश्रया
विदेर्मा म्रमिभूतसुतमुक्तयोः । १३९ साहू ली जायते पुंसः कर्मपुत्रौ मसौ दितः । चंद्रात्क
म्रमं मंदयो जायते नरः । १४० धर्मि हो नायकः स्यात्तो रप पूज्यो धना दितः । निवि वि
ध्या सुस्त्ररु सुद्रा द्यो मि उधे ज्ययोः । १४१ श मित्रार्थ वनिता लो रम्य भा वसुधाः सचि को
भवेत् । दिष्टा धी शोष वा चंद्रा त र व मध्ये उध मुक्तयोः । १४२ भूत भांड किं नरोत्तरे रम्य निवि कृ
प्रजापते विद्या चार्यो भवि रमातश्चंद्रा द्यो मि रुमं दयोः । १४३ रप रत्यो द्विजपतिः समर्थः प्रो
कवर्तितः विद्या चार्यो भवेच्चंद्रा द्यो मि देवे ज्य मुक्तयोः । १४४ परोपताप कृ नी च सिद्धा रंभः
प्रजापते । प्रसिद्धि स्त्रे दितश्चंद्रा द्यमे जी व मं दयोः । १४५ तैलः सुवर्णिका रम्य ना घवित्रक
रो भवेत् । गंधा न जी व कश्चंद्रा द्यमे मुक्तमं दयोः । १४६ सारा वल्गो रविभौ मचंद्रा पुत्रा म्र
द्रा द्यमे स्थितान रंधरः । जनपत्सु तम पुहृषं न पति जन सर्व जन पूज्यं । १४७ रविभौ मदे
व पूज्या दशमस्या नो पगान रं भुगं । शक्र एणं जेता रं न पं तिसमृद्धि संपुजं । १४८ चंद्रा द्यमे

42

कर्मभेः ॥ १०५ ॥ सुविदानवकुलः शरद्विशालांगो नराभवेत् । वृंदात्मस्य ते भो मवुधस्य कृष्णनेत्र
 शिरोधरो धनसमृद्धिश्च पुमानव कुकुटं वभाक् । दृढो दंष्ट्रा मगैर्भो मजी वसुप्रनेश्वरे ॥ १०६ ॥
 मेधावी लो कदमितः शांतात्मा दृढो भवेत् । कर्मसंस्थेर्विधोः लोम्यो जीवभागी वभाकुने
 ॥ १०७ ॥ योगाः प्रयस्यंते लोम्यग्रहि निरीक्षिताः । प्रभद्रः प्रोक्ताः पापग्रह निरीक्षणात् ॥ १०८ ॥
 वेद्योः पुरोहिताः शास्त्रा एका वंचका नरः । जायते कर्मभेः पापैः लोम्यग्रहि निरीक्षितैः ॥ १०९ ॥
 प्रयत्नी विकारः । त्रादिधो रिल पुत्रो भवति प्राणायातवस्य ग्रहात् दशमस्य गणाच्च वभिः ॥ ११० ॥
 स्वर्णे षष्ठोर्लिकं तणादिभिर्कर्मभेः स्त्री कृष्णकृष्णजननैश्च हिमांशुभागे ॥ १११ ॥ सुजात्रि
 धातुसमरैः दित्तिजं प्रकेव शिल्पादिका मगलितैर्निचितो वृद्धो धर्मदिता करं सु
 रादिभिरीत्यर्जं प्रोक्ष्य पादिगो मविधिरित्यधनैश्च श्रेष्ठैः ॥ ११२ ॥ धारश्चाराधु वधनी वक
 शिल्पिकाद्ये र्मदिलवे भवति वृत्तिरहा स्वदासात् । हेमौषधादिभिः स्वर्णैर्लुब्धिवो मप्ये
 विधौ धातुसमाहसै र्भो मेरु कला काममलेपनैः ॥ ११३ ॥ धर्मक्रियादिभिर्गो विपमुत्तमादि
 भिस्सितैः । श्री चण्डित्पादिभिर्भद्रं कृत्तिर्ह्या दशा सुचा ॥ ११४ ॥ आरामपत्रं पिपिर्बल्लिगद्गुत्तस
 वादिभर्जी वेकमुत्तमादिभिस्सितैर्दशमेजदगे ॥ ११५ ॥ मृमुक्तादि विद्रुमजलोत्पवलि कसले
 रमलि व्यादिषं षधवलै र्मि पुन सवर्गैः । शास्त्राग्निके निपरियो षण्णं खमुक्ता विद्यादि
 कादि कृत्तिभिः खलु कीटवर्गैः ॥ ११६ ॥ अनाहकाष्ट विविना द्विः सुवर्णै र्मि कुप्ये दवत कृत्तिक
 धातुमर्षसिंहे । गंधर्वशिल्पि कहरं भय कर्मनो ल्यैः कया गणैः स्वमलिभिः शकटैर्नभ

43

४६

गुरुमुक्तादधमेजनपतिसदेहसंपुतं पुरुषं। धनिनमति सौख्यपुतं धर्मसंज्ञं सात्विकं
 द्यौः। ६४। बुधदेवपुत्रानकेजनपतितिरसदा दद्यामसंस्थाः। ६५। धर्मधर्मपुत्रं प्राप्नुय
 वित्तं सत्यवित्तं च। ६५। बुधभगुसुतरविपुत्रादशमस्यानोपगानरं कुरु। ६६। सचिवं वो
 जमपुरुषं धर्मधर्मसमान्वित्तं सुभगं ६६। सुतरुसुभाषवशानयो जनपतितिरं त्वने कर्म
 रतं। दधमेविज्ञानपुतं मल्लपरदधनिरेतं च ६७। विसृतांगनरः, कूरो दाता सकलकर्म
 कृतरं धर्मो मत्तदेवेत्यैश्वरादशमगौर्भवेत्। ६८। मालाकारो लेख्यचित्ररतः, कर्मकरस्त
 या। च। ६९। शमगौः, सूर्यभो मवृद्धजभाषिवै। ६९। चंद्रादशमगौः, सूर्यभो मवृद्धात्मजा र्क्षिः
 ज्ञापते पुरुषोत्तमो चरतो धर्मसमन्वितः। ७०। कृषिर्कर्मशीलश्च वज्रधान्यधनाचितः। स
 हो धर्मो भवेच्चंद्रात्सूर्यपारेज्यसितैः। ७१। परस्वहुरणेशः, कूरकर्मरतो भवेत्, अ
 क्षरजीवशनिभिश्चंद्रादशमसंस्थितैः। ७२। सक्ता च रोप्रकाशपश्चिजापते रिपुणोर
 चंद्रादशमगौः, सूर्यभो मास्फुजिदिनात्मजैः। ७३। वाचः, पथुरो मल्लवृत्तिः, कर्मण कूर
 चंद्रादशमगौः, सूर्य बुधभगुसुतैर्भवेत्। परेषां वचनासक्तो मेधावी कूरचेष्टितः। ७४। वि
 सोम्यज्यरवितैश्चंद्रादशमसंस्थितैः। ७५। कृषिणानुरतं दत्तं वाग्मिनं कठिनं नरं, चंद्रादश
 मगौः, सूर्य बुधभाषवभाषजैः। ७६। रविजीवास्फुजिनं दैश्चंद्रादशमगौः, प्रवातसक्त
 मनुजो भवेद्विधिचेष्टितः। ७७। अधः, समरे मूरः, वडितो निडुणो भवेत्। चंद्रात्कर्मस्थितेभ्यो मे
 बुधवाक्यतिभाषिवैः। ७८। विरितकठिनः, मूरः, सुदोक्तश्च संगरे। भूमिपुत्रं देव्यशनिभिश्चंद्र

५५

५६

अधमादिविकल्पेत कुर्वन्ति विहृतं तदा ॥ २३ ॥ इति द्विगुहयोगाध्यायः ॥ निर्वर्त्तनः पा
 य रते यंत्रज्ञः शत्रुवारणः ॥ २४ ॥ अधमा क्रियासु कुशलः सहस्यैतैः सूर्यशशिभौ
 मे ॥ १ ॥ तिजस्वी निपुणमतिः शास्त्रकलासाधुगोष्ठिपातरतः ॥ २ ॥ नृपः नृपकरोपीशे
 रविशशि शशिज्ञैस्तथैकस्यैः ॥ ३ ॥ क्रूरमापानिपुणः सेवाकुशलो विदेशगमनलः
 मेधावी च पलंगतिः सहस्यैतैरर्कशशिजीवैः ॥ ४ ॥ रिपुगणनां क्षयिता नृपतिषु स
 धनहरणे निरतः परदार रतश्च शास्त्रवृत्तिद्वयः रविचंद्रद्वैतपूज्यैरेकस्यै जायते
 मनुजः ॥ ५ ॥ धातुविवादे निरतो मूर्खः परतर्ककोटरिद्वयः सूर्यनिशाकररविजै
 त कलत्ररहितः सहस्यैतैरर्ककुजसौम्यैः ॥ ६ ॥ वचसि निपुणं महाधनं क्षितिपतिमं श्री
 सुभगो वास्तव्य संयुतो मनुजः ॥ ७ ॥ भगुभौ मदिवसनाथैः संयुक्तैः स्याद्विभवयुतः ॥ ८ ॥ वि
 नुमिः सहितैः ॥ ९ ॥ तिज्ञातुरोति धनवान् शास्त्रकलाकाव्यगोष्ठिशिल्परतः ॥ वाचस्पतिवृ
 रुमिः ॥ स्त्रीहेतोः संतप्ता शशिसुतरविर्भीर्जीवैः सहितैः ॥ १० ॥ लीयाचरो द्वेषाः सर्वजितो बंधु

45

५६

५५

वक्ष्ये विधतः पुरुषः परात्मजः स्याच्छाकं कानि योगे ॥ १ ॥ स्त्री दुर्भगो ल्यवित्तः सुवर्णलो
 हा प्रकारस्थयति ॥ दुष्टस्त्री विधानां बुधकुजयोरोधधर्मे निपुणः ॥ १३ ॥ शिल्पक
 लिशास्त्रज्ञो मेधावी वाग्निशारदो मतिमान् ॥ अस्त्रप्रियः प्रधानः सुरगुहकुजयोः समा
 गतयोः ॥ १४ ॥ रज्योगुणप्रधानो गणितज्ञः परबुधतिगो धर्तुः ॥ धृतानुमतशास्त्रे ते वि
 दः सितेरुधिरसंपुतो भवति ॥ १५ ॥ धन्वी प्रजालकुशलः प्रयंचकस्तेयकर्मनिरतश्च कु
 जसौरयो विधुमिशाशविप्राजः कलिरुचिः स्यात् ॥ १६ ॥ रत्नविधेर्विहता प्राज्ञो विवेक
 वाद्यविभक्तुजः ॥ बुधगुरुयोगे धर्तिमानसौरव्यपुतो जायते वश्यं ॥ १७ ॥ प्रतिशायध
 नोनयज्ञो वक्रशिल्पो वेदवित्सुवाक्यश्च ॥ नीतिज्ञो हास्यरतो बुधसितयोगे यस्यात्पत्न
 चिः ॥ १८ ॥ कृणवानदंभप्रायः प्रयंचकः कलिरुचिर्गमनशीलः ॥ निपुणः श्लेधनवाक्यः प्रा
 त्रिबुधयोगे पुमानभवति ॥ १९ ॥ जीवति विद्यावेदैर्विशिष्टधर्मस्थितिप्रमाणपुतः ॥ २० ॥ जीवसि
 तयोर्मनुष्यो विशिष्टधर्मस्थितिप्रमाणपुतः ॥ २१ ॥ जीवसितयोर्मनुष्यो विशिष्टदारेभ
 वेद्धनवान् शूरो विजसमद्रोनगराधिपतिर्भवेद्यशस्त्री च ॥ शनिजीवयोः प्रधानः प्रे
 सभागा संघातानां ॥ २२ ॥ दारुविदारणदत्तस्त्वदयचित्रादिकर्मकृच्छ्रित्यी ॥ मल्लोनदः
 पशुयति ॥ शनिसितयोगे पुमानरव्यात् ॥ २३ ॥ उत्तंकलंगगनगायद्यन्योगणस्थितेः ॥

५४
 विविदां पुनः प्राणं शशिना गवसौ रिसंयोगे. लकविः दोषीनाद्यः लघुवतिपतिः परार्थ उक्तः
 गंधर्वदेव कुशलः स्यात्पुनः गुरुभूतः सहितैः ॥ २० ॥ सुकुलीने विकलोग अपलोधुष्ट
 जायते मनुजः ॥ मुरवरे नित्योत्साही कुजभगु बुधनदनेः सहितैः ॥ २१ ॥ त्रेष्वः सामपनेनः
 त्रवासशीलो भवे चदनवेगी ॥ रमते प्रसहनशीलैर्कथा किं रुचिरेः सहैकत्र ॥ २२ ॥ नपतीष्टः
 सत्सुतवानवित्ता ॥ सिनीरुसदाप्रवृत्तौ रम्यः ॥ सकलजनानंदकरे ॥ गव गुरुभूमिजैः
 सहितैः ॥ २३ ॥ नपसंमतः कथां गेरीचाचाटो विगर्ह तोमं त्रैः ॥ भवति नरो विगतघृतं ॥ सु
 रज्यकुजसौरिसंयोगे ॥ २४ ॥ चरित्रविहीनायाः पुत्रो भर्त्रा भवे तस्य विहीनः ॥ नित्यं प्रवासशी
 लः संपुकेः सौरिकुजसुक्तेः ॥ २५ ॥ सुतनुः सपितारागले नपति ॥ सुत गुरुधा पृथुलकीर्तिः
 बुधगुरुसुक्तेः सहितैः भवति नरः सत्यवचनम् ॥ २६ ॥ स्यान्नधनैश्च धनं प्रहं वज्र
 भोजिनं सुदारयतं ॥ धति सौर्यपुतं सुभगं जनपति बुधार्कजीवाख्याः ॥ २७ ॥ मुरवरोध
 र्जनतवाक्यरपुवति रतो भवे द्विषमशीलः ॥ बुधसुक्ते स्वर्यतनयैः कलास्वभितः
 स्वदेशरतः ॥ २८ ॥ मूत्रकुले पिजातो भवति नरो भयति विपुलकीर्तिः ॥ गुरुभार्गवदि
 नकरजै रे कस्यैः श्रीलसंपन्नः ॥ २९ ॥ पापैर्दुक्ते चंदे मातृभावः प्रकीर्तितः प्रायः ॥ स्येचि
 त्तुस्तथा नैः सुभं भवे वदधि निमित्तैर्मित्रं ॥ ३० ॥ प्रायः सुभाः समेताधनभूति यशोवितं
 नपति चेष्टं ॥ उत्पादयति मनुजं भयं डलमंडनं चेष्टं ॥ ३१ ॥ पापास्त्रयो विमिलिताः कुर्वन्ति
 नरं सुदुर्बलं लोके ॥ दारिद्र्यादुःखत घंगर्हितं रूपं विनगर्हितं ॥ ३२ ॥ इति त्रिग्रहयोगाध्यायः ॥ नि

भिः परित्यक्तः। सोरादि त्वेदु सुतेने कस्ये जीयते पुरुषः। दुर्वलवसुः शरः। प्राज्ञो निस्वप्नभूष
 तेः सचिवः। ययकार्यकरेणित्यं भागवदुहभास्करैः सहितैः। १७। प्रसहशकायः पूज्यः स्व
 जनवृष्टि वृष्ट्याः सदा रसुतमित्रः। नपतीष्टो विगतनयको जीवकिजदिनकरैः सहितैः। १८।
 शत्रुभयात्सो ह्यगेमेन कला काव्यवर्जितो मनुजः। कुत्सितचरितः कुक्षोसिता कीरविसंपु
 तौ भवति। १९। पायकराजायंते नीचचाराः। सुहृत्स्वजनहीनाः। २०। प्रीतिदिनस्य पुरुषाः शशं
 ककुधममित्रैः सहितैः। २१। प्रणतो गंस्त्रीलो न स्वाश्वोरः। कोतस्व संमतः स्त्रीणां। २२। भोमशपां
 कसुरे ज्यैरे कस्ये श्वं शेषश्च। २३। दुःशीलायाः पुत्रः पतिश्च तस्याः। तदेव निर्दिष्टः। कुन
 भगु शशिभिः सहितैः। २४। एरुचिः शीतभीरुश्च। वात्ये मृतजननीकः। लडा विषमममनेक
 विदिष्टः। जायेत नरो योगे भसुतशशिभास्करपुतानां। २५। धनवान् कृत्यो वाग्मीति न
 स्वीरव्यातिमान विपुलकीर्तिः। २६। मित्रभ्रातृसुतो बुधे दुस्तरं प्रति ते दुते। २७। विद्या
 संस्कृतमतिरपि नीचाचारो भवेत्पुमान् जातः। २८। व्याधन प्रलुब्धो बुधभागव चंद्रसंयोगे
 २९। प्रसुतो विकलः। प्रोक्तो वाग्मी च सुप्रजितः क्षितिपाः। ३०। भवति नरः संयोगे शोरे दुशशां
 पुत्राणां ३१। साधीतनपचारः कलासुमित्रो वज्रशक्तः साधुः। ३२। गिवगुह शशिकोगे जातः पु
 रुषो भवेत्सुभागः। ३३। ॥ स्त्री बुद्धिर्नयवान् वृद्धः स्त्रीसंगतो विगत रोगः। शशिवाचस्यतिश
 रेरे कस्ये ग्राम हृदयते। ३४। लिपिकरपुस्तकवाचकः। पुरोधसा भवति जन्मसु कृतैश्च

सहितैः॥१३॥ योधः प्राशस्तीक्ष्णो नीचाचारः कविः प्रधानमंत्री चमयति वीर्यधार्मिकं
जसोरिस्त्रिगोः॥१३॥ सुभगः पूज्यो लोके धनवान् नृपसंमता भवेत्तस्यात्॥ रविभो
मजीवशुक्रैरकेस्येनीति वाशुसुखः॥१४॥ सोमादोगणमायः सिद्धार्थे विंधुमित्र
रुक्तः॥ भानुकुजजीवसौरेः संयुक्तैः स्यान्नृपाभिमतः॥१५॥ विकलो नीचाचारो
विषमाक्षो लोकबंधुविदिष्टः॥ स्वर्णकुजशुक्रसौरेः परामर्शं सर्वतोपाति धन
वान् सरस्वी प्रधानः सिद्धार्थे वसुधनप्रदस्तु॥ भानुकुजजीवशुक्रैः भवति भव
ति पुस्तकः मुरवरः सुभगः प्राज्ञो मद्रसौख्यसत्पशो च संपन्नः॥ धीरो मित्रसरा
योरविभगुबुधसौरिकुजसंयोगे॥१६॥ लुब्धः कविः प्रधानः कारुकनायो धिय
स्त्रनीचानां प्रादित्यार्कसिते ज्यैराज्ञां तातो भवेदिष्टः॥१७॥ शास्त्रकुशलो नरेऽ
सुमहामात्रो यवामहावुद्धिः॥ शशिकुजसोमजजीवैरेकस्यैर्षः पुमान् भवति
॥ कलहचिर्निद्रालुर्निद्रालुनीचः स्यादंधकीयतिः सुभगः॥ विंधुद्विष्टो न सु
खो शशिकुजबुधभागवैः सहितैः॥१८॥ शूरो हि मातपितृको दुः कुलजीवदुकल
त्रमित्रसुतसुतः॥ भवति लुक्कर्माभिरतः शशिकुजबुधसौरिसंयोगे॥१९॥ विकलांगः सु
कलत्रः साहसिको वृत्तमानसंयुक्तः॥ प्राज्ञो वदुर्मित्रसुतः शशिकुजबुधभागवैः सहितैः॥२०॥

५१

५२

पिकास्तस्करमुख्योऽखरो गीमाया प्रपंचकुशलम्. उधरविभो मराशां के रेक सैव्ये.
पुमानभवति. धनवानव एतोनित्यं तेजस्वीमतिमान विगतशोकः. कर्मसमर्थ
निपुणः. शशि कुजगुरुभास्करोः सहितैः. ॥ २ ॥ अग्रमु ज्ञत वागृत्तिः. सुखभाग्निपुणे
धिलंग्रहणशीलः. विद्यासुतदारपुतः. शशि कुजभगुभास्करोः सहितः. ॥ ३ ॥
विषमाचारो हस्वो धनरहितो याचिता शानो मूर्खः. गर्धुः सर्वस्य तथारवि शशिकु
ज सौरि संयोगे. ॥ ४ ॥ सौवर्णिकः फलतालः फिल्लिकरो वामहाधनो धीरः. जातः स्यान्नि
रुजतनुः. शशिकुधगुरुभास्करोः सहितैः. विकलः सुभगो वाघी हस्वो नपसंमतो
मनुजः. जातः स्यादेकस्थै रविशशिकुधभास्करोः संततं. ॥ ५ ॥ मातपितविप्रपुत्तो ध
नसेख्य विवर्जितो भ्रमणशीलः भिक्षाशनो न्यभत कोर वें दु सौम्यार्कि भिविलगुनेत्र
सलिल मगारणानां स्वामी स्यात्सौर्या भाग्नपति पूज्यः. शुक्रार्कगुरुशशां के रेक
द्वैगतैः पुमान्निपुणः. ॥ ६ ॥ सामयने त्रसीदो व दु सुत वितो वरागना सुभगः. सर्व
ज्य चंद्र सौरे रेकस्थै जीयते मनुजः. ॥ ७ ॥ वनिता सदृशा चारः पूरः सरोत्पंत दुर्वलश
रीरः. भीरुः सर्वत्र भवे दकें दु सित सितैः सहितैः. ॥ ८ ॥ मूरोप्यस्त्रकारश्च ककरो
वा पित्रि धनदारः. ॥ ९ ॥ रवार्तो टनशीलः समंतरे रकजीव बुधभोमैः. ॥ १० ॥ यरदा
रतमूरो विषमाक्षो दुर्जनो विगतसत्त्वः भवति प्रसवे पुरुषो रविसितभोमैः दुर्जेः

मितभौमदशाप्रवर्तते रखातिमानमहोत्साही. पितामिहोरकाधावेकापाहे रीरः कुजगुरु सितसे
 भौमदशायां स्थितिहीनरोगशोकसंतुष्टः॥ वाग्वसनीमलिसुखेपरवितरते
 मित्युनेभौमदशायां दिदेशावासीकलाविधितम्ब। स्वजनपासवितेधीनकुम्भ तापितशरीरः
 सततः॥६५॥ भौमदशायां दृष्टिभेतेकोद्याना निविजवानस्वगुणैः। दयस्तद्विहो नो विकलांगे
 लेशाविकूलः॥६६॥ श्रीचातुर्ध्वदशायां भौमस्यगुणतिरेकविख्यातः। वलवान्यथातवेरीयुष
 ठगतैगवाभ्यसंपन्नः॥६७॥ सहासितभौमदशाकुलसैनजननापकमहोत्साहं। सतदारविनहिमं
 प्रास्तु। निनिदीदितं विबंजनवेत।६८॥ कन्यामितभौमदशां प्राप्य स्थानं सुखं लभते. यत्र क्रियायु
 दुसां विषयानां भूमिदारपुत्राहिं॥६९॥ तौलिनिभौमदशायां मध्यरुचिः स्त्रीकृतधियरिहीनः। पर
 जनकलहोपेक्षागजाश्वहीनो गहीनोका।७०॥ पुलितिलिखितभौमदशाप्रवर्तते सर्वसत्त्वविदेशः
 कृषिधान्यधनावाहिः। सुदृढं हवी विषाग्निप्रातुहन्।७१॥ वापेभौमदशायां विजदेवतृणादिभिर्जनैल
 भते. दुःखघकनिकलहमाके। निमान्यश्वा।७२॥ भौमस्येवदशायां बहूनसुखराजपरत्वसंपन्नः
 मुनिवारितरणवेगः प्रधानजनबंधमानयवति।७३॥ उच्चान्तिर्गतदशामकरेभौमस्यपत्ततोधा
 तिः। व्यालमगोरगशास्त्रैः। कीडांकुलतेस्पसंतुष्टः॥७४॥ कुम्भेभौमदशायां प्राच्यारविजितोः। ति
 मारीस्थानः। दादिद्यादुःखतमोदुर्माजी विनष्टतनयश्च७५॥ भौमदशायां रागी विगतात्मजो बया
 तश्च। ऊणवान्देदेशावासी विचर्चिकाधैरुलेभ्यपरितपः॥७६॥ वर्मेत्तलस्य हिदशाराहिदशाया
 शिषुभौमस्यलोकविख्यातः। तत्रोक्ताभावद्विगुणं लभते संग्रामविश्रुतेपालवान्७७॥ नीचं शैलिस
 दाभौमस्यसदारतमनोदुःखं फलसन्निकर्षनाशः। प्रोक्तं सत्ताधमिभमते७८॥ भौमस्यास्तभय
 दशासर्वोपद्रवकारिणो विनाशमतिः। कर्माकेदपराशिप्रोक्तफलातिशिराति॥७९॥ भौमस्याहम
 दाशशत्रुविरोधान्मति विवादं। जनयतिसर्वविघ्नबंधनिमित्तान्स्वमानहानिर्वा।८०॥ रुध्रस्वतंज

51

56

52

चंद्रदशायां वावेगजाभ्युनायो निवासवकुलादिः ४४। पूर्वार्जितधननाशोऽप्यत्र सरसीधनीभवति
 मकरचंद्रदशायां वातोऽसदीनविग्रहवासी ४५। त्रिजोदिनप्रवासीलेकेकृतवानचर्तिधनपुत्रः
 कुंभाभितदशाप्रवर्तनेक्षीणवृत्तिरायासे ४६। अक्रान्ताभीष्टफलः कुलीसक्तो गदोदराग्निः स्यात्
 वर्गेजमांशकदशातस्मिन्बलविदितो धितानिष्पत्तिः ४७। दंतदिकप्रकीडासं पुत्रदारेः परित्यक्तः ४८।
 त्रिचंद्रदशायां जलाधिभागी सदानरोपीमान ४९। गोमहिवदरपुत्रैः सभविनो विगतशत्रुगणः
 नीचे वर्गेजमदशादिप्रगोत्रिधिसंग्रहं सुखं लभते। कल्याणीनां गहीनो मातापितरं वर्जितो दशावात्येध
 वर्गेजमगता स्यदशायां नोक्तस्यार्थेऽभीष्टं लभकरः। सकृत्प्राप्ते कोमतिमानजलाधये यदोनि
 विद्वंसः ५०। वंशदशावयवभवतैः सर्वेयायेधनागमं फलं। क्षीणे रिपुनीचस्ये फलं न फलं दाणतां
 पाति ५१। अष्टमचंद्रदशायां क्षीणे व्याध्यादिपीडितो मनुजः। स्त्रीकृतदोषनिमित्तैर्दोषां संप्रपद्य
 ति ५२। नीचवर्णास्यमदशापरलं व्याध्यादिमात्रमुपात्सततः। कायगृहेण पुत्रे निधनं वा। पो निविभंशं ५३
 फलगतं च हि मांशो राजा मृतिर्मनोदुःखं। पशुभयरो मयैः पीडितं कारिजं भवति ५४। अष्टदशाया
 सनकसिद्धिं क्षीणे स्ववंधुनाशकरी। पूर्वधनागमे रजनयति रयल्लेवलं नित्यं उदयगतिराया
 हिं कर्मगते स्त्रीप्रजायिसे पतिः। एवं चंद्रदशाफलमंशकचारेस्तथैव वक्तव्यं ५५। इति चंद्रदशाफलं
 उग्रादित्यपूर्ववदकस्यायेग्रहस्तेऽग्रहो मुखः। उपपरस्याश्रये भागे रुधुं स्यात् सुखप्रदाः ५६।
 वक्रोपदावरोही स्यादा रोहीत्यनवकृतः। वक्रोऽसौ सुवलंतुल्यं दशातस्यातु मध्यमा। वक्रावुवक्रा
 लोकदशाफलमुदीरवेनः। ताराग्राहणं सर्वे कामे वंशान्तरा विचलः ५७। भो मस्याधिफलानि
 रास्त्रुजतभृगभस्याहवाद्यैर्धनं भैवत्यानतवं च नैऋतिविधौः क्रौंचैर्धनं ५८। शिशुभृ
 वाधनेऽसततं श्रीश्रादनश्रुतं विद्वेषी सुतदारवंधुगुरुभिः कल्याणभागे लोपति विगतशो
 स्यात्पान्त्वदशाफलाधिकं जनयेत्। सुतदारधुनप्राप्तिः साहस्यकारीरएतरो गीमिदं भुजते

५८

तरावय वधान रोगात्ते विद्वान् तत्ते किं व पूजितो भवति। स्वे विकलशरीरः कुजगुरु सितसै
 रिसंयोगे। ३६। इति चतुर्ग्रहयोगाध्यायः। ३७। रवीवर्ग प्रथमौ जाया विरहे एता पित शरीरः
 भवति पुमानेकस्थैरवी दु कुजजीवसु चंद्रसुते। ११। परकर्म करोति नित्यं बंधुसुहृद्भिः क
 तोन वहु सत्। त्की वैद्याति च सरस्वर विकुज र शुक्रसो मेम। २। अल्पायुर्न च धनमा
 तं धा वहु डखा मात पितृभ्यां सहैव संत्यक्तः। ३। भवति नरोगे यरुचिः कुर्जे दु गुरु भागि वा
 केम। ४। युद्ध कुशलः समधः परवित्तहरः परोपता पी च। पिशुनः खलश्च पुरुषः श
 शिकुज जीव दिवसे श्रेः। ५। धर्मार्थ विभवहीनो मलिताचारः पराभिरतः। पंचभिरेक
 स्थैः। एषादिने शशिशुक्रानि भौमैः। ६। यंत्रतो वहु विभवो नृपसचिवो दंडनोप
 कश्चापि। रम्यातः शुभकीर्ति युतो वधे दुरविजीव शुक्रैश्च। ७। भीरुः त्रिपक्ष सक्त्यक्तः
 सोन्मादो बवचनेषु निपुणश्च उग्रः परान भोजी वधे दु गुरु सधर विपुत्रैः। ८। दी
 र्घा रोमशगात्रो मंदोत्साही सुतार्थ सुख विहीनः स्यात्पंचभिरेकस्थैरवि चंद्र बुधाकि
 भ्रगुपुत्रैः। ९। वामी द्रजाल नितरश्चलचित्तः स्त्री पुत्र वल्लभो मतिमान्। वहु शत्रु वि
 गत भयोरवी दु गुरु शुक्र भा नुसुते। १०। कामी वहु लुगनरः स्त्रीतः सेनापति विगतशो
 कः। राज्ञां प्रियोऽति शुभगो बुधारर विजीव शुक्रैः स्यात्। ११। निस्त्वो द्विजो रोगी भिदं भुज्जे

विधिरोधनवान् शूरः सोमादो वाक्यदुःस्थितप्रकृतिः॥ मतिमानुदारविनाभौ मेदुःशनेष्व
 रसुरेज्यैः॥ ३५॥ कुलटोयतिः प्रगल्भः सपीक्षो नित्यमेव सोद्विगः पुरुषो वश्यं प्राशिकु
 जयमाभार्गवेर्भवति॥ ३६॥ विद्वानदिमात् पितृकः सक्रोधो धनयुतोऽतिशुभगश्चाभव
 तिनरो विगतादिर्बुधप्राशिरुर्भार्गवैः सहितैः॥ ३७॥ कृतधर्मकौर्त्तिरज्ञस्तेजस्वीविवु
 धवल्लभो मतिमान् न्यसच्चिवः प्रवरकविः प्राशिवुधजीवा किंभिः सहितैः॥ ३८॥ यरद
 त्रैः॥ ३९॥ सात्रा सहितः शुभगस्त्वदोषीदुःखितो भ्रमणशीलः स्याद्विदुर्बुधा किंभृदुप
 गुरुभृदुसोरिभिः सहितैः॥ ४०॥ सूर्यो विद्वान्वाग्मी धनरहितः सत्यश्रोचसंपन्नः भवति
 पुमानिरुजतनुर्बुधा किंगुरुभार्गवैः सहितैः॥ ४१॥ स्यान्मल्लः यरिपुष्टः कठिनंगोयु
 द्धुर्मदः ख्यातः॥ ४२॥ रमते प्रियसारमेयै बुधारयमवादी द्वंद्वसहिष्णुर्मतिमान् सहितैः
 बुधुरगुरुसौदैः॥ ४३॥ स्त्रीकलहुरुचिर्धनवान् पूज्यो लोके च शीलसंपन्नः भवति पुमा
 निरुजतनुर्बुधा किंगुरुभार्गवैः सहितैः॥ ४४॥ स्यान्मल्लः यरिपुष्टः कठिनंगोयुद्धुर्म
 दः ख्यातः॥ ४५॥ रमते प्रियसारमेयै बुधारयमभार्गवैः सहितैः॥ ४६॥ तेजस्वी विजयुतः सुलो
 लः साहसः प्रियश्चपलः॥ ४७॥ भोगुरुमुक्तसौदैः सहस्यते जीयते कितवः॥ ४८॥ मेधावी शास्त्र
 रतः कामासक्तो विधेयमत्पथः॥ बुधजीवमुक्तसौदैः सहस्यते स्त्रीवसंयोगः॥ ४९॥ यावत्

रत्नविलसते। रविमुरवम पूखेस्तेम्यवापेरमि श्रेमिगिरिहनुनिवासीतापसः। स्यान्न नैरेद्रः॥४३॥
 हुपणकदगाः। मृधप्रदा उदगहेयदिपायसं चपाः॥ त्वमुजहुरि रिपुर्महीपतिः। सुरगुह
 त्यमतिः प्रकीर्तितः॥४४॥ विलगतायः खजलास्तसंस्थः। सहजहेमित्रदशां यथेष्टितः क
 रितिनचं पृथिवीतस्य दुर्कारवैरीपरिनाशधीलं॥ ५॥ संरुमिभृजिभगवारराशां कोमेवांशक
 स्थो गुरुणा वदष्टः॥ नीचनकमिन्नचवीक्षितो मेः। प्राहृतितीशं यदनाधिराजा॥ ५॥ लगता ४४
 त्रि रिपुत्वा भवेयस्तलेषु सूता व खंडितवपुः। एचिवीक्षरः स्यात्। दष्टः। सुरेद्रसुहृदान चवीक्षि
 तां येजिन्माधिया दशमिता स्मरणोद्यवा स्यात्। ५५॥ विभ्रुद्रश्मिकलं रालहण्य रिधिनिक्षत्रं
 पालकः। तुंगीशे समवस्थिते श्वसकलै प्रोक्षीक्षितो बो मनेः॥ कुर्वाद्रुमिपतिं सवस्थ वलितह
 त्तश्वसेनैमह दध्याच्छेद कणं कथं कथमपि द्वाभारखिलाः श्वसनः सुधामडालो यमविश
 शाभः। शशीनवं शोनतिनीत्रियस्य। यदिक्षितीशे वज्रहस्तिरुहः। मृधाम्बके मेधुनपापपुताः
 नीचाटिराशिरहितैर्विहगैस्त्रिभुजैः। तं शकैर्विलपुतैः। मृधदृष्टिदृष्टैः॥ गोक्षीरशंखधवा
 लो मृगजां च नश्व स्याद्ययस्य यमनिसभमिपतिर्जितारिः॥ ५५॥ कुमुदगहनबंधुः। श्रेष्ठमंशं
 प्रपन्नो यदि वलसमवेतः। यश्चतिव्योमचारी। उदपभवनसंस्थेः पापको नैव नीचे भवति
 मउजनायः। सविभोमः। सुदेहः॥ ५६॥ जलचरराशिनवो प्राकरुदौतनुभवने मृधदेस्तकवर्गे
 मृधवर्गैः। खलु कंठकहीने भवति रवो वज्रचारणनाथः॥ ५६॥ वर्गो तमो हिमकरः। सकलः स्वकेशे

55

६२

कंदकः ॥ ३६ ॥ ननीचगृहसंस्थितान चरिपोर्त्तमथागताः स्वराशिभयवांशकं नपइहेवे नैशंपदि
 कलाभिरिहरितेकुमुदखंडवो धप्रदेसुहृद्विरिहीक्षिताः तितिपतिविदधुग्रहाः ॥ ३७ ॥
 योयः पूर्णशिप्रिरकिरणं प्रापवर्गं नमं शंसुः स्पष्टाद्विगनगमनः यश्यतिस्वोच्चसं
 स्थः सत्तोलीशजनयतिसदास्वां दशां प्राप्यसौम्यः स्वातिलोकेयदिवत्नपुताः कंदकक्ष्याः
 नपापा ॥ ३८ ॥ जन्मोदयलगतपतीवत्तसहितोके प्रगोहिउकसंस्थोऽं दुर्जतगृहगश्चेत्रिके
 एगोवाभहेपालः ॥ ४० ॥ स्वगृहेभिन्नभागेषु स्वांशे वाभिन्नराशिषुः कुर्वन्तिचनरंस्तनौ सविभोदं
 नराधियं ॥ ४१ ॥ परमोच्चगताः सर्वस्वोच्चं शेषदिलोमतः त्रैलोक्याधिपतिं कुर्वाद्देवदानववर्दि
 तं ॥ ४२ ॥ यस्योत्तदस्यां भगवानवशिष्टो बृहस्पतिः प्रागपरैश्चभार्गवः ॥ ४३ ॥ अगस्तिनामारवदुद
 क्षिणस्यां सरास्यसतीरगवानराधिपः ॥ ४४ ॥ शशी पूर्णः स्वांशं स्वगृहमथ वास्वोच्चं वाप्रपा
 तोदिवः पातुमं त्रीदितिजउरुणा वीक्षितः ॥ ४५ ॥ केन्द्रस्थः रविल्लेखे स्वांशेयदिवत्नपुतः यश्यतिस्पा
 त्सभ्यः प्रथमंयस्यैवैवतुरुदधिभरः शल्लकीनामरणं ॥ ४६ ॥ कुमुदगहनबंधोवीतमा
 मउजनाथः सविभोकोजितादिः ॥ ४७ ॥ उच्चामिताधिसवितात्रिकोऽस्वर्दे प्राप्तिजन्मनियस्य
 वराउवेतास्वर्देमहत्वनिकरेः परिरुजितांगः ॥ ४८ ॥ उत्पादयंतिकुलिशंकेतपादपत्रं रक्षीपतिं
 सगरवेणुपयातितुल्यं ॥ ४९ ॥ शुभभवनसमेतैः सौम्यभागेबुसौम्यैः स्फुटरुचिरकतौपैत्रस्यु

56

धर्मैर्विमुक्तानवास्तुतरश्मिजात्तामित्रैर्विशिष्टतपुदातापदिसत्तिकानेकुर्वन्तिदेव
 सद्गुरुपतिमहंते। 61 तयोर्गुह्यस्यभवेत्तुद्वेकग्रहेणतेनाप्युत्तंनिरीक्षितं। ग्रह
 यस्वोच्चगतंयदाभवेत्तदाकुटुंबीनियतंमहीपतिः। 62 शुभभवनेशशिदेवनमस्योभय
 नपतिप्रसमीक्षितदेहो। अगुतनयेयदिमीनमुपेतोभवतिरपःखलुकुलितवंशोऽव
 द्रस्त्रिपुष्करस्यःस्वोच्चैववसंपतिःसलक्ष्मीकं। उत्पादयतिस्वामिनमुत्तममानंलभग्रमु
 तः। देवोच्चमुपेतःसुरमंत्रीदशमगोपयामुक्तः। नूनंभवतिपुरुषःसमृद्धिवीश्वरः। त्वा
 ता। 63 आस्वर्जेशशीविपुलरश्मिशिखकलापाः। शोभिताकुधवृहस्पतिदानवेज्याःपात
 लग्नादिनकरेणमिरीक्षिताश्चसंस्तव्यपतिनृपतिः। द्विजवंशजातः। 64 रविर्नभस्यःस्वत्रिको
 लगोपिवास्वशिसंस्थाःसितजीवचंद्रजाः। तृतीयषष्ठायगताश्चचंद्रतः। कुर्वन्तिगोपा
 लमिहक्षितोपुतः। 65 सप्तमभवनेसौम्यामित्राणागताःसुहृद्भिरिहृष्टीः। उच्चैकुजोयदिरपः
 समस्तनृपपालकः। 66 रविशशिबुधवर्गैर्गैर्मित्रैर्मित्रांयकस्यैत्रिपुरभवनस्यै
 प्राग्दृश्येनीचैः। सतयसिभगुपुत्रैरुपतिः। स्यात्प्रयाणगतमदजलसेकंनीयतेयस्यरेणुः। 67
 स्वोच्चैभानुःप्रकटितवलोयोममध्येसनीवः। मुक्तोधर्मैयदिकुलपुतः। खनवाशंप्रयत्नः। लग्नम
 गिः। शुभगगनगोराजपुत्रेणदृष्टीपालोधवलितजगतस्यशितैः। स्वैर्दशोभिः। 68 वृषेशशील
 जगतः। सुप्रणःसितेनदृष्टावणिजिह्वितेनः। उद्योपिपातालग्नतोयदिस्पाततदानजातोभवति

57

६३

॥ महीपतिमपूर्वयप्रोभिरामं पस्याच्च हं दुरपातरजोभिभूतो भानुः प्रभातशशिनेनुक
 ॥ ५५ ॥ सविग्रह कृते योगे च क्रवती श्वरो भवेत् ॥ एकैकेन तथा ज्ञाता मंडलानामध
 ॥ ५६ ॥ कोपिविहगः ॥ कुपातयं च मंगलतो रयं ॥ समस्तबल संपन्नश्च क्रवर्तित्वमे
 ॥ ५७ ॥ पश्यति यदि चंद्रमसं विबुध उरुद्विजमसं स्थितं प्रखवं ॥ प्रवति पृथिवी मुदयां सु
 ॥ ५८ ॥ रत्नं चोत्ति नदिगंतं ॥ ५९ ॥ कुर्ध्वं गेत्रिकोण वा स्वशशिस्थो विलोकय गग्रह स्तपाय
 ॥ ६० ॥ किरणं निषादमप्येवार्थं वा ॥ ६१ ॥ स्वग्रहे नृती पभागे शशी स्थितः ॥ पार्थिवं कुरुते परिप्रे
 ॥ ६२ ॥ वली ॥ ममदा यदि प्रसृतो महाराज ॥ ६३ ॥ स्वशेदिवा करो यस्य स च त्रे च ज्ञपाकरः ॥ स
 ॥ ६४ ॥ राजा गजदा नैपसी करो ज्ञात भूतलः ॥ ६५ ॥ लग्नरविपुत्र संपुते देवे ज्यस्त गते न बोधित
 ॥ ६६ ॥ दृष्टे लुप्ता मंत्रिणा ग्रासीणा न पतिर्भवेदिह ॥ ६७ ॥ उदये च लग्नमंत्रि वरो गुरुदृष्टि प्रपंच प्रा
 ॥ ६८ ॥ तः कुरुते निवतं सप्त पंचदितुं गतश्च बुधाः ॥ ६९ ॥ शुक्राभास्य रे दवो भागमेकमाश्रितः
 ॥ ७० ॥ श्रीवदृष्टमात्रकः स्यात्तदा महीपतिः ॥ ७१ ॥ लग्नगाः सितशशांकजभो माससमे शशिनिरावय
 ॥ ७२ ॥ तिष्ठतः ॥ तिग्मरश्मि तनयेन बृहस्पतिना यते पृथुयशाः पृथिवीशः ॥ ७३ ॥ विबुध उरुद्विजो
 ॥ ७४ ॥ मनकोश रुधिरनिरीक्षित पृथिवलश्च ॥ जनपति कुलित जन्ममहि पात्रि पर्यपरि संस्थितक
 ॥ ७५ ॥ निगतोक्तिः ॥ ७६ ॥ तृतीयगाः शुक्रशशिभास्कराः ॥ कुजो स संस्थानवमे बृहस्पतिः ॥ गणे नम
 ॥ ७७ ॥ लग्नग्राहं शक्राक्रमो यदा तदा हीन कुले महीपतिः ॥ ७८ ॥ जीवो बुधी भगुसतो धनिशकरो वा

मधर्मस्थिताः। लोम्पाः। पापाः। कर्मणि संस्थिताः। नपती मसंयोगो भवेत्कलशसंस्थितः॥ ५२॥
 योगे ग्रहा भ्रातृसुताः संस्थितास्तयोऽत्र वैद्वेयैरि संभवतो च। कलत्र लग्नं च गता च द्रव्ये
 निरूप्ययोगः। खलु पूर्य कुंभः॥ ५३॥ सुविस्तरं नीचकुलोऽत्र वामपाविचित्ररूपाः। कथिताः।
 तीक्ष्णः॥ अतः। परंपा र्चिवंशजश्च भवति योगा मुनिभिः। त्रकीर्णिताः॥ ५४॥ सिंहोदये दि
 नकरो मगतां छनोऽत्रे कुंभस्थितो रवि सुतः। स्वर्गो ह्यसुरेभ्यः॥ स्त्रो ज्ञेयि भूमितनयः। पृथिवी स्व
 स्य जन्मप्रदः। स कललो कनमस्तुतस्यः॥ ५५॥ सुमे लग्नं पतिव ले वनि नया धर्मराशिं क्रमेण
 सुमे श्वरो जैनं गन्धनमघ गृहं जाय सद्र्कर्मगे वा। मही मन्त्र श्रीमानमवति ति पतस्य मा
 तर्गसंघाः। प्रपाणे मे घाना श्रुतमं दज ले भुति मुत्पादयतिः॥ ५६॥ दनुजपति मुहं वंधुस्थाने स्व
 वेश्मगतो यदा तु हिले किरणं। संप्रति गस्तपः। समवस्थितः। त्रितनुभव नं प्राप्ताः। शेषां ग्रहा य
 दि भूपति र्भवति धृति युक्त्स्यति श्रीकस्तवा वहुवाहनः॥ ५७॥ सौम्योदये कृतपदः। सुमुदस्य
 वंधुजी बोधिगो कलि जदान वयजितः। शेषां सुमत्युग ले यदि देव मार्गा खंडा मुनिमिन
 यशा भवति क्षितीशः॥ ५८॥ नक्षत्रनाथ सहितः। सबतिभः। स्यः। लो रि विल गत भवने हि वु के सुदा
 यः॥ देव रि ह्य बुध भूमि सुतः। सता भैः। रम्या तो वही पति रि ह्स्वा गुलै निदः। स्यात्॥ ५९॥
 गराशिं परि त्य स्य स्थिते लग्ने वहु स्यतिः॥ कदो स्य वश्यं न पति भैः त्रै भ परि वरितं॥ ६०॥ नरो

59

६४

द्वितीयाः ॥ २१ ॥ कामास्तः स्त्रीषु सुपात्रितो वलीरवीडुवाच स्य निधिनिशितः ॥ भवेन्नरेन्द्रो
 यदि कृत्स्नस्तदा भवेद्विष्टा च वीपतिरक्षणात्मः ॥ २२ ॥ जायते अभिजिति सुभक्त्या
 भूयति भवति सोतुलकीर्तिः ॥ नीच देशकुलजो चिनरो स्त्रिना जयोग इति न व्यपदेशः
 गङ्गांत विष्टविष्टिवव वेधत पातजा तस्माराधियः सह यदा प्रतिक्रान्तिकायाः ॥ २३ ॥ सुक
 पाणफलकाहत चंडयोग प्रोत्थापिता हित शिरो स्थिरिहा वनीष्टा ॥ २४ ॥ कुक्षोदये सप्तमे
 गेव हस्यते ॥ वंदे कुलीरे सुखराज्ञे जमले ॥ विषजने भागिवनं दने गहे प्रष्टा स्ति रंधीम
 नुज्ञे निराकुतः ॥ २५ ॥ एकोत्तरो विहगौ बद्रिम्भ केजिती म्बेदं कुषात ॥ अत्रैव सुमे लगे
 सकलमहीपाल को न पतिः ॥ २६ ॥ अथ मेव स मुद्रा रवौ दौल ग्ने यदि संस्थितौ ॥ करोति हस
 जाना यं सोम्ये ॥ कैदे सुसंस्थिते ॥ २७ ॥ निरंतरं यदि भवने बुबुद्रु ग्राह ॥ स्थिता उदय ग्राह तस
 मस्ता ॥ संपत्तिरित्यवनीयति कुपा द्रुत शयो दवे न पमं त्रिं च ॥ २८ ॥ सुत सुख दुष्प्रिय गता
 यदि कर्म कीर्ति यति यक्ताद्या ॥ वंधु सुता धिगजा द्यो व कुन र्पो जायते जितिय ॥ २९ ॥ कर्म सुत
 लहोरा सुग्रह ॥ सर्वे प्रतिष्ठिता ॥ कुर्वति नगरं नाम यत्र स्यात्स्थिवीपति ॥ ३० ॥ मदनतनु सुख
 संस्थिता ॥ सुभा ॥ समग्रा ॥ कुजर विरविजा श्रधमला भला भ संस्थिता ॥ नपतीना मसंयोगो भवे
 कलश संस्थित ॥ यदि भवति महीपति ॥ प्रष्टा तमूर्ति र्यवनपति कृतो ह्यपमही ययोग ॥ ३१ ॥ ला

१०। शशाङ्कं वनः॥ १० कोपिकुरुते जातं नराधिपमतिं दयं॥ १३ केंद्रे विलग्ननाथः प्रेक्षवलोमान
 नाधिपंकुरुते गोपालकुले चिनरं किंपुनरवनीश्वराणहि॥ १४। कर्कटसंस्थे केंद्रे हृत्स्थ
 तिदिशामध्यामगतमूलितः॥ बलुरुदाधिपेयवलायाः स्वाक्षी भवेत्भवति जातः॥ १५ मेवे स
 हस्रलैरश्विः सहशंशिनं संस्थितः करोति नपं॥ केरलकणिकाधुविज्ञाता शोणकुलस्थः
 उच्चस्थस्त्रिदशगुरुः॥ केरववनबंधुसुगमं प्राहः॥ १५ काश्मीरमंडलाभवः करोति पुरुषाधिपम
 वरपं॥ १६ तुगायस्वगृहापयं कंटकमेष्टुयस्वमुक्तगुरुः॥ सो वरपं भवति नरो राजा गममुद्रवो
 नरपतिः॥ १७ संस्थानकालादिबलैः समेताः शुभग्रहाः केंद्रमुपागताश्च॥ कुर्वन्ति पापैरविमि
 श्रचाराश्च॥ कुर्वन्ति पापैरविमिश्रचाराः रथि शतिं त्रिभरतिगृहे जाः॥ १८ रेवेर्द्धितीये दधनीवर्णावा
 नपामुभे दृष्टतानसर्पिगाः॥ स्फुरत्करो घस्फुटापि नदीकृतानरंजकुटुम्बि स मुद्रपालकं
 पुंदात्रकाशधवलः परिहर्षमर्त्तिर्जनाधिपेन बलिनस्मुभदेन दृष्टः॥ स्त्रीमानभंगनिपुणं
 दयंतं क्षपायाः॥ प्रख्यातकीर्त्तिस्तनपंकुरुते नरैः॥ २१। देवमन्त्री कुटुंबस्थो भार्गवेण समन्वितः
 जनयेद्यस्यापालंतिर्जितारातिमंडलं॥ २२। कारकयोगे जाता भवंति पृथिवीभुजे नरा ये पं
 गजतुरगयन्ति विदलितराजो विता नं भवेद्गगने॥ २३ कुजे विलगते तरणे शुनं दने रस्यानलेषु
 क्रवहृत्पती दुजे॥ मृगादये नंदनवंशकस्थिते रसातले सौ भवति दितीश्वरः॥ २४। स्त्रीष्टे गड
 तनुगतः स्वगृहे शशाङ्कः सुकोदये परममुच्चमितीति तस्य॥ मेवेतथैव सविता भगवान्पु

मं. स. ख. न. १. १. १.

भोको रविजलहित स्त्री वुरश्चिः खमये वावास्वामी दशमग्रहगे थार्गवः लघनस्थः ग्रये
 खिरे शिष्टिर किरणैव धुराष्टिप्रपन्नो यद्येवं स्यादित्यलगत्य शसे जन्मभूपालकस्य ॥ १० ॥
 पि कुमुदबन्धः स्त्रोच्चगतं पार्थिवं करोति नरं किंपुनर्यै रखेदमं ॥ लहि न करधवल प्रकटि
 तदीष्टि ॥ २ ॥ लग्ने विहाय के देसकलकला ररिते निष्ठा नापः ॥ विदधाति महीपालं विक्रम
 धनवाहनो वेतं ॥ ३ ॥ यदि यश्च पति दानवार्चितं वचसा मधिपस्तदा भवेत् ॥ रूपतिर्दो हुनायकै
 तरे भुजगेंद्र इव प्रतापवान् ॥ ४ ॥ दिवौ कलं यत्ते मंत्री कुर्यात्स्य स्य नृवं नरं ॥ यद्यो मिश्रा स्य नय
 स्य धारयंति नृपाः सदा ॥ ५ ॥ तमाधिपतिः स्त्रोच्चपश्य शालो घुनं नरं कुरुते ॥ वज्रगज
 तुरगवलो घैः समितविपक्षं महाविभवं ॥ ६ ॥ इदुः स्त्रोच्चपश्य न करोति बुधभार्गवौ नरं रूपति
 प्रणीतारियत्तमुच्चितय शसं सो नाग्यवंतं वा ॥ ७ ॥ अग्निमित्रं शगश्चंद्रो दृष्टो दानवमंत्रिण
 निशासकुरुते लक्ष्मी धुजजत्रग जाकुला ॥ ८ ॥ स्त्रोच्चोऽग्निमित्रभागे वा गुरुणा यदि दृश्यते ॥ प्रा
 श्नी महीपतिं कुर्याद्विवसेना त्रसंशयः ॥ ९ ॥ जन्माधिपतिः के देवलैः परिरुहः करोति पा
 रमं ॥ ब्राह्मण कुलेपि न पतिं किंपुनरबनी प्रसंभृतं ॥ १० ॥ रविमधि मित्रस्यो यदि चंद्रं समीक्ष
 ते ॥ ग्रं प्रकाधिपतिं कुर्याद्भूमि ध्वस्तितरपं ॥ ११ ॥ उच्चस्थः शशितनयः कुमुदाकरपधुना वसा
 मद्भिगतः जनयति मगधाधिपतिं गजमदगंधेन वासितदिगंतं ॥ १२ ॥ प्रधानवत्सं पुक्तः संप

62

तिस्रिनिधितप्रानैस्त्रेधुमिरहव्यवस्थिते। दिवाकरेसहस्रमगसेहेंदुनाचलस्वभाकोत्पतिः प्रजा
 पते ३४। शनैश्चरेलगतसर्वदेवहृत्पतौ सप्तमराशिजेच। मुक्ते ए दशेशशिजे स्वतुगेजा
 येनरक्षीयतिरजधरुष्यः ॥ ३५॥ पावोभवेत्सुरमुकैरहितदृष्टिमुद्रुलजेसुरारिदयितः शशि
 निस्वराशौ। वापीतडागसुरवेशमकरोनरोत्रजायेतमानवपतिर्द्विजदेवभक्तः ॥ ३६॥ कः स्वो
 द्भुम्भगगनगः संस्थितो निर्मिलो मुकैरेभानुः प्रकटितकदः केवलः रतिवीर्यः ॥ ३७॥ कुर्यादम
 रगुरुणां चमस्येन जातं भवेति चंद्रगजपतिं सर्वं वंद्यं कृतार्थं ॥ ३८॥ बहूतमः सहजगेत
 गतो च वापिलिहेंदुराशिनिरतो ब्रुमवर्तिसंस्थः ॥ ३९॥ मुनैर्दितकरे दुहीनदृष्टिः कुर्यात्पुं
 जविमिर्जितश्राद्धपत्नः ॥ ४०॥ वहति मृदुशरीरे निर्मिले व्योममध्ये वलितनिरुपसर्गः खेचराहृत
 वेराः ॥ ४१॥ उदपतिसरवंधे मंडलेत्कालाय दिव्यधर्मरहस्यो भार्गवः स्यात्तत्तिनीशः ॥ ४२॥ शशि
 कृतौ चंद्रपुक्ते भवति मनुजनाथः कीर्तिमुक्तो कृतार्थः ॥ ४३॥ प्रथिमिन्नगरदे देवमाधिपतिर्ल
 तगपतिपुक्ताः ॥ ४४॥ पृथपतिवलयदिरहो लगतं स्यात्पुष्कलो योगः ॥ ४५॥ पुष्कलयोगे पुरुषा जाय
 ते भूमिपातकानित्यं। सचिरं भवति रिपुगजमदगंधेनवासितदिगताः ॥ ४६॥ राप्रपादो लगतप
 तिः करोति लगेन रेचंद्रयति मध्ये मंडलनाथः ग्रामपतिश्चैव भवतीति ॥ ४७॥ यो ल्पे ल्पे ल्पे ल्पे
 न्याश्चिनिमृत्ते पुष्पे च भस्करः कुरुते लगतगतो नरनाथो जनशमात्र के देशे ॥ ४८॥ कृतिना

भवेन्नपतिः प्रजापतिः ॥ २५ ॥ अमुके ज्वावसितः शुचिस्तिष्ठिपुगस्वोच्चे च ॥ २६ ॥ प्राप्तीदृष्टीवृत्तितोचनेनदि
नकुन्मेषेयदासोत्प ॥ सेनायाश्चतनेनरेड्यवलेयस्वप्रनष्टेवोवस्तभ्यंतिलयाकुलाकम
लिनीलंकोचमागच्छति ॥ २७ ॥ कुरेनीचरिपुभवनगेः सष्टदुष्टिबयगेवाहोभ्यैः स्वोच्चपरसुपगतैर्जिमलै
केद्रमेष्यः आजायाते शिष्टिरकिरणे ककटस्येनिशाकामे कष्टत्रैत्रिभुनमिदंयस्य सत्तमातलो ॥ २८ ॥
हारातेखाभुपेतः स्फुटकरनिकरेः पूरितागः सुदेमत्तदः शुक्रद्विदेहोभवनमवगतः स्वेनपुत्रेण
दृष्टः ॥ चंद्राज्ञानुर्वितीयेयदिभवतितदानैवदृष्टः कुजेनजाताजावेतभ्येवहुगजतुलगलणभ
जष्टवीठ ॥ २९ ॥ रविशशिकुजैर्मेघेलगेलितार्किबुधेईचेधनुषिनचमेदेवे ज्येष्ठस्वभागमुपस्थि
तिः रविरपिपदिस्वोच्चेवर्गप्रधानतदोदयेभवतिनपतिः लिङ्गाजाताघाहतरिदिहोद्व ॥ ३० ॥ श
शिष्टाष्टिसुतजीवेः पंचसंस्थेनहीनैरविरपिरिपुंराशोक्तोचुगेभमिष्टुत्रे तपस्विचरविपुत्रे
जायतेपार्थिवैः प्रचितविमलकीर्तिदानधर्मप्रतापैः ॥ ३१ ॥ त्रिदशगुरुदविर्हिमकरः स्वसुत
स्वयदाभगुतनपकुजस्यस्यलुदृष्टिगतश्च ॥ यदाभवतिविलगगोयदिचभोदपरराष्टि
रिहप्रचितयशाभवेतदितिपतिः क्षपितरिगण ॥ ३२ ॥ बुधः कस्यालगेसुस्यतिगुरुआपिति
मिगस्तिनः दोष्टिपुत्रः प्रथमभवनेकीपसहितः शनिः प्रात्रुस्थानेत्रिदशरिपुवृद्धाश्चिह्नके
यदेवस्यातसूतौस्वभुजविजयीभपतिरिह ॥ ३३ ॥ यमेविलगमेमकरप्रतिष्ठितेदिवाकरेधुन
गतेसितेष्टमेऽकुजेतिगेककटगेनिशाकरेभवेन्नलिङ्गागतीश्वरोत्प ॥ ३४ ॥ मगोदयेभमिल

जदीपानदवाद्रिकिमुकजपमलिकर्णिकारान. रक्ता वृक्षं खंडरुधिरोद्यतडित्समूहान्विताधिकोति
 गदितः खलु लक्षण है ॥ २५ ॥ श्रीमानसंस्थि हसंधिधृति वेतलसहितः ॥ स्निग्धकोतिः सुदेहो ग
 हो सत्त्वोपपन्नो हत मुरुजघवानक्षोषः सहिष्ठुः ॥ जोरोरक्तानेत्रो मधुररसरुचिर्विद्वरे
 कृतज्ञः क्लेशः स्यादुत्तचित्तः सकलजनहितः पूजको नोगुरुणः ॥ २६ ॥ स्वप्ने तु पश्यति स्वमुद्र
 नदी सरांसि मुक्ताफल प्रवरहंसखिता वृषां दवान। नक्षत्रचक्रकुमुदेंदु तुषादपातान म्ले
 षाधिको मुनिवरेः कथितः क्रमेण ॥ २७ ॥ वलरहितेंदुरविभ्यां धुत्तैर्भौमादिभिर्गृहैर्मिमाः ॥ नभ
 वंति भूमिपाला दशासु ते वां सुरवाच्यपुत्राः ॥ २८ ॥ न स्य लोको न विषमचपुर्नातिरक्तांगसंधि
 मध्ये दामः प्राशधरुचि हस्तिनाशः लः सुगंधः ॥ २९ ॥ संदीप्तः स्य सितरदोजा तु देशा प्रपा
 णिमात्तधोय विलसति नेयः सपृति वत्सराणः ॥ ३० ॥ वक्रं प्रोदशामितानितथांगुलानि द्वेर्ध्व
 कर्णविवरा इष्ट विस्तरैः मातृव्यसंज्ञमनुजः सभुनक्ति नूनं लाहात्समा लवससिंधु सपादिपा
 त्रान ॥ ३१ ॥ मालवो दीर्घास्यः स्वर्धकोतिर्विद्वरुधि रवलः साहसा वाहका यश्चा रुर्भजील केशः ॥ अम
 करणरतो मंत्रविद्यो रनाथः ॥ रक्तश्यामो र्यंति गोरोरिपु वलमघनः कंबुकंठ प्रधानः क्रूररक्तो नराणां
 धिजगुरु निरतः क्षामसजानु जेघ ॥ ३२ ॥ खड्गपाश इव कार्मुक वज्र वीणा शान्त्यं कलस्ते चरण श्रुत
 थांगुलिश्च मंत्राभिचार कुशलस्तुलया सहस्रमध्यं च तस्य कथितं मुखदे धितुल्यं ॥ ३३ ॥ वि
 ध्याचलसृगिरी नभुत्कावती च सपृति शरदां ॥ शस्त्रानलकृतमनुः प्रपाति देवालयं रुचक ॥ ३४ ॥ तनु

63

६९

६३

रश्मिदातासितोभपतिरप्रधरः॥१४॥ शूरः कृधनिश्चपलेतितीक्ष्णः प्रज्ञः कृधेगोरतनुर्विशोद्यति
 वांश्चमानी बहुभक्षश्च वक्षिस्वभावः पुरुषोत्तिकायः॥१५॥ कर्षिरजात्पुत्पत्तपुष्पगंधोभुवनक्ति
 भोगानस्थिरतश्चसोरयः सिंहद्वयोयः स्थिरवित्तवन्तिमहीस्वभावेभवतिप्रजातः॥१६॥ स्फटि
 कोत्पलसंकाशास्वच्छागगनोस्थिताभ्येतुष्टाया॥ निधिरिवपुंसांध्याप्रिवर्गफलसाधनीसुभ
 गा॥१७॥ स्निग्धास्निजाश्चहरिताकांतामातेवसर्वसुखजननी॥ सोभायाभ्युदयसुभारकरोतिजलसं
 भवाद्या॥१८॥ असितजलदकांतिः पायगंधोतिमृदोमलिनपरुषवर्णः शोकसंतापतप्तः॥ सभ
 वतिवधदैवम्याधनार्थाधीनानविचरतिपवनोत्थापस्यकांतिः शरीरे॥ कमलदहनकांतिः
 वंददंतोतिधृष्टः प्रणतलकलशान्नुर्विक्रमाक्रांतभूमिः॥ भजतिमणिसुवर्णसर्वकार्यार्थसिद्धिः
 प्रशान्तिगदकोऽस्मिन्नोवक्षिजायांप्रभायां॥१९॥ प्राज्यांदुलितवसुधागुरुगंधतुल्यः सुस्थिस्ति
 श्चदंतनखरोमशरीरकेशः॥ धर्मार्थतुष्टिसुखभोजनसंप्रियश्चछायांयदाभजतिभूमिकतांम
 नुष्याः॥२०॥ दांतः स्यादतिनातिसौहृदमतिगंधविवेताक्ष्मीपितृणंसमुपार्जनेतिनिपुणः स्वप्ने
 चखेगच्छति॥२१॥ अवरधतिरुक्षप्रमक्ककेशः कृतघ्नः स्फटितचरणहस्तः क्रोधनोवृत्तिः॥ विल
 पतिननिवद्रश्चित्तसहारकोरीभवतिपुरुषएवंमाततेकप्रधानः॥२२॥ दुर्गंधिलघुकोयनोविपुल
 धीः क्षिप्रप्रसादः पुनः पीनोवक्तनखालियाणचरणेवृद्धाकृतिर्दाहवानः मेधावीपुष्टिनिर्भयोहिमरुचि
 व्रतेविगृह्यायराजोभीतेः प्रणयप्रयातिबहुउक्षिततानांप्रियं॥२३॥ स्वप्नेपिपश्यति सुवर्णदिशः

66

कर्मदसीवशाप्रितैरेतयेनयानुक्रमं मालवोरुचकः शशोयकचितो हं सप्रभुदत्तदासर्व
 प्रामतिविस्तारमुनिमता त्वकथ्यते लक्षणं । १॥ महीसुतास्त्वमुदाहरंतिगुरुत्वविदोः
 स्तनपातपुराश्च स्वरं सितस्नेहमितोनुवर्णवलावर्तः पूरितश्च निवेवः ३॥ ऊर्जदया
 लुवकुपासभत्यः स्थिरस्वभावः प्रियसत्पवादी सुरदिजोपास्तिरतः सहित्युः भवेन्नरः सत्त्व
 गुणः प्रधानः ॥ ४॥ शरः कलाकायनिविष्टकृधिः स्त्रीसत्तचितः क्रतुमुत्रवीणः ॥ ५॥ प्राडुं वरीह
 स्परतः प्रगल्भो वेदार्थविज्ञानसिकः प्रदिष्टः ॥ ५॥ पूर्वलिखो वंचयिता नरेषां क्रोधी विवर्णः
 पिशुनः दुर्धर्तः ॥ ५॥ प्राचारहीनो नमुविदांतोलुब्धः प्रमादी तमसाभिभूतः ॥ ६॥ भारोभवति न
 पाणं भूम्यद्भुजं तां प्रस्तनां येषां आरोप्यद्भुः सकलमहीपालकास्तेस्य ॥ ६॥ समाधुरैः सिंह
 म्गेन्द्रदंती नीरयोधमेरी वृषतोपदयिनं समस्तभ्रमंडलरदाणलमाभवंतिभरपाजित
 शत्रवोनराः ॥ ७॥ स्निग्धैर्धवंतिभरपाजिज्ञातृगंतनेत्रनखकेदौः ॥ रुदौरेतैर्निस्त्याः सारस्वतजा
 तकैः कथिताः ॥ ८॥ स्निग्धस्तेजोयुक्तः सुद्रोवर्णः प्रकीर्तितो नपतेः ॥ विपरीतः केशभुजासुता
 र्धलुखभोगिनामध्यः ॥ ९॥ व्योमांडुवाताग्रिमहीस्वभावाः सुरासुरेभ्यो महीजसोभ्यैः शायामरु
 त्पित्तवलास्त्वल्पामिन्त्रैस्तमिन्त्रावलिभिर्नराः स्युः ॥ १०॥ शशार्धविद्यास्त्रपदुप्रगल्भो विज्ञान
 पुक्तो विधत्तार्थभोगः ॥ छिद्रांगसंधिः कृपापाणिपादो मध्यप्रकृतापुरुषोतिदीर्घः ॥ ११॥ ज
 लस्वभावेवज्जवारिपादी प्रियाभिभाषी प्रबोधजनश्च ॥ चलस्वभावो वज्रमित्रपदः दोषिजतिर्नानि
 चिरंप्रगल्भः ॥ १२॥ सत्वेनवायोः पुरुषः कृशांगोक्षिप्तचकोपस्त्ववशंप्रयाति ॥ कृतैकवृद्धिर्भमएत

तु सिंहं दहनर एहं भूमि पुत्रे सुरेश्वरे वनगगनविचारी कश्चिदेकोपि नीचे यदि रपति स मा
 ल्योजायते पार्थिवे ॥ ७॥ चंद्राश्च हे निगदिताः सुखं पादपद्म केन स्थिते यदि भवति चतस्र
 योगाः विष्णुं भयपति कुलेषु महत्सु जाते योगेषु ते पुत्रपुत्रैश्च रतां लभन्ते ॥ ८॥ केदगः सुद
 गुरुः सशशांको यत्पुत्रं न निचर्गहृष्टः भवति भवति को तुलकीर्त्तिनी च गोपदि न कश्चिदि
 हस्पातः ॥ ९॥ उदय शिरवदिसंस्थो भर्गवो यत्र तत्र कुधरविद्युत इष्टः स्वः शकस्योतिर्विदि
 जनपतिनरनाथं वाक्यतोषं चमस्येभुजवत्तु शत्रु सर्वभोगं गजाद्ये ॥ १०॥ लिं हे कमलिनी भ
 ता कुलीरस्यो निशाकरः ॥ ११॥ दक्षो वावपि जीवेन पार्थिवं कुरुते तदा ॥ १२॥ पुधः कर्कटमोरुते वा
 क्यतिष्ठधुर्द्विरे स्फुटिभूतदृष्टौ च यदि स्फुटो महिपति ॥ १३॥ शफलीरीयुगलं चंद्रः कर्कट
 वदहस्पतिः शुक्रः कुंभेयदा ललस्तदारा जभवेदिह ॥ १४॥ लिहदृष्टानिः कूलेयप्रितीदयि
 तोदये चंद्रो जलचरशोयदिरा जातदा भवेत् ॥ १५॥ कुजो लिगो यमेवेवारविजीवनिरीतिः
 दृष्टेत् ॥ १६॥ सुसुक्रसंदिहस्तयोगि रश्चिदीपतिः ॥ १७॥ प्रमलवरवक्रः केरबाणं विकसिस्वक
 गहमप्यवां दस्वो ब्रुमं प्रांगतो वा हितगगननिवासैः पंचभिर्दृष्टमानो जनपति जगतीशानीय
 भनोयदिल्यात् ॥ १८॥ ताभेमंदो गुरुभगुलता वज्रमेशशांको बंधवर्को कध कुजनयो वभुगो
 वेत्सभूयः ॥ १९॥ पत्सनायाः कृतजलकटिः क्रोधमनोभरो लैर्भूयः संतोस्मराति सभयः दोषितो
 तो कुराशिः ॥ २०॥ राजयोगः ॥ श्री देवकीर्त्तिराजः पंचमहापुरुष संदीप्तान्नपती न कथायति पांस्तान
 हमपि कथयामि निराकुली हृत् ॥ २१॥ स्वदेवैष्यचतुष्टयं च वलिभिः स्वाच्च स्थितैर्वाग्रहैः शुक्रगार

सर्वं क्वंति चे चांपर किं करणं जन्मात्तुर प्रोक्तितात्तुर ॥ २ ॥ वेदिः जामित्रक्ष्णाय भगव
दिष्णुः सोम्याविलगादि नरेष्वा निशाः मिषाधियोगे भवती हरजाविभुक्तप्रसन्नमय
गदुःखः ॥ ३ ॥ त्रिष्टुयोगः योगाश्च मेष्वा कति जानितकालगेंदुभाष्णं यवनेः पुरालेः ते
सुप्रसताः सुखिनः स्वभाष्येः समृद्धिभाजः पुरुषाभवति ॥ ४ ॥ सर्वप्रतिष्ठां कं गहस्थिते
श्च जालोत्र दुःखीमसितोदरि ॥ ५ ॥ नरोलसो मार्ग तोर्ध विद्यामानो नितः स्यात् कुपयिग्रहश्च
राशिधपस्थेः खचरेयुगाद्यायोगो वा संश्रुतोर्धहीनः ॥ भवेत्प्रसूतः पुरुषो विधमा मानो दि
तो लोक वहिष्कृतश्च ॥ ६ ॥ शूलोद्भवेद्भ्रितयस्परवेटेरस्मिन्नसूतो विधना इति हि स्वः ॥ ७ ॥ तीक्ष्णल
सः स्यात्प्रमर प्रचंडो वहुकृतः भलरुगादितश्च ॥ ८ ॥ केदारजोलगतवतुर्ध संस्थेः खचरे
निरस्तत्र कृषी बलः स्यात् बलस्वभावः सुवर्तपयोग्यः सत्यः सुखी सत्सु हृदयि
तः ॥ ९ ॥ पाशुः खगैः पंक्तरुस्थितेश्च जातो विशीलो बहुभाषणश्च प्रयंचकः कर्षि मनुः प्र
भूतभृत्यो भवेद्दधनभागमनुष्णः ॥ १० ॥ स्वाधमनीवेद्गृह संस्थ खचरे दंता चतुर्ष्विबतुष्ण
दाहः ॥ ११ ॥ धीरश्च स्पृगृहो व्ययवृद्धि वित्तः परोपकासी पुरुषोऽविधानः सत्यर्ज संस्थेः खचरे
समस्तैर्दीणत्र संगीत रुचिर्नरः स्यात्पुमित्रार्चितः प्राठं सुयरः सुखी च प्रभूतभृत्यो निपुण
गणः ॥ १२ ॥ अभावे पूर्वयोगानामिमे सपूत्र कीर्तिताः ॥ संस्थेः सुप्रजायंते परभाष्योपजीवि
नः ॥ १३ ॥ नाभसाः स्फुरिमे योगाः फलैः सार्द्धमुदाहृतः ॥ प्रयच्छति समस्ता सुनियतं फल मश्नुते
तिरोसि ह देवद्विरचिते जात कसारे नाभयोगाध्यायः ॥ अथ प्रवक्ष्यामि ह ज्ञातके ॥ एकस्थेऽथ न

हृदय दुता नामे स्वरण दं कुशमीश्वराणां ॥ १७ ॥ मुद्रया प्रां कुशाः । अनंतरं च गृहीतयेषु स
र्वव्ययोगः । शयनी विलगताः स्ववे प्रां कीर्तिप्रति लब्धमानो जातो भवेदत्र सुखी च नित्यं
॥ १८ ॥ शयनी । तद्वद्वत्तुष्ट्या दधिजां गताम्यो जन्मप्रदः । स्यात्परस्मिन् करणं । अस्ताम्यान्निभ
यलीति धूर्तदूतव्याध्यात्मशानं प्रस्तौ ॥ १९ ॥ लंगलनिभयली । नभस्तलात् कुंतयिते प्र
चंड प्रसूति कृतस्य कृते वपुसा । चंद्रात्प्रवृत्ता स्वरणोत्कटनामप्यप्रवृत्तो मलभेत संज्ञां
॥ २० ॥ कुंरतः । अनंतरं वदुर्गृहे अधिष्ठां सर्वपदांतं प्रवदंति पंक्तिं । लंगलप्रवृत्तो वरपप्रसूते कुं
द्रात्प्रसूतो रपमंत्रात्पुंरूपं ॥ २१ ॥ पंक्तिः । विहाय केदै रितरप्रवृत्तैः । स्यात्पदियोगे रितरपुष्पया
॥ २२ ॥ यथा धिलं फलमुत्तमस्मिन् विद्यात्फलो जाय मलक्षरूपं ॥ २३ ॥ लंगलस्तमे वरुण
गः । प्रशस्तः । स्यां सर्ववरेटा इह वेदपायाः । तं पर्वतं विद्वि वलाधिकं तं महीपतीनां प्रसा
दाय योगः । धैर्यतः । तत्रा वरस्येषु विषयेषु योगोपदांतं कलशं वदंति । प्रभतधाया क
रसं चयानांतमाहु रूद्राति करं सतां च ॥ २४ ॥ लंगलः । जलात्प्रपू कूर्मवहस्तलमे वासं
ता वरपाश्वयोः ॥ २५ ॥ तं पूर्णं कुंभं कलशादिनां स्वकर्म विख्यातं कृतं प्रसूते ॥ २६ ॥ कुंभः
योगे फले कुंभविषयेषु लस्या दण्डौ रयद्रविणं प्रसूते । लंगलस्तयोः । स्वे रित्ये कुंभवत
स्यात्तत्पुंरुतो वाप्यभु भोनिरुक्तः ॥ २७ ॥ कुंभविषयेषु सर्ववत्तु लीगुताय दिस्पु रन्यो यसं
पर्वगताग्रहेषु । योगात्तमाहु र्निगरं नपाणां जन्माहु र्प्रदं भकलिभिः प्रियाणां ॥ २८ ॥ नगरः । च
तुप्यप्रवृत्ततो यसं स्येष्वनुर्भिरयेस्त्रि चतुष्टयस्यैः । योगः । सद्यो लोत्विभषा सिताना
मुत्पन्निकृत्य दूरं नोत्सुकानां ॥ २९ ॥ दोलः । सव्यापसव्ये भवने विलगता हसा च चर्यामधिकृत

70

शकेन्द्रेति कृतद्विवर्षात् गुरुः कुजर्द्वयमगस्त्रिवर्षात् दस्युः कुरुः शशिपापदृष्टः लनेष्व
 रादृष्टमगः कुरुः दुष्टदृष्टस्त्रिवर्षादस्युः भेदिसोम्येः भोमाकिदृष्टः सहितोपिकेन्द्रेनशः प्रा
 प्रीतिचतुभिर्दृष्टैः सोम्येकुलीरेः हरिपुत्रपश्येववैश्वानुभिर्मतिरिदृष्टः अदृष्टप
 श्यांगसोम्यपापेलनेचराहुयदिपंचवर्षैः अर्कदुराशोभगुजः यडवृद्धः यडंता
 गतस्त्रसोम्येः लनेदृकाणनिग्राहिपक्षिपाशातिना स्वामिभिरप्यदृष्टः कुराश्रिताम
 त्पुकराः प्रसूतौ संवत्सरैः सप्तभिरेवसत्प्राप्यपलनेविवलस्मरस्येवैवेमतिः सा
 पूष्टगुर्वदृष्टः दृष्टं विहायस्यिरलनसंस्पृशतुः स्मराद्वैमतिरुग्रदृष्टः ४॥ उग्रैः सुखस्य
 स्थवामतिस्थैः क्षीणेडलनेमतिरदृष्टवर्षैः भोमेविलनेयदिवा प्राशं केसर्वेस्मर
 स्थमतिरदृष्टवर्षैः ४॥ घूनेरवावंशयतः सराहुश्चैवदृष्टवर्षादस्युभेदिते चालनाधिपार्कः
 सप्तनिमित्तस्थः सुकेक्षितोरात्रिमिताष्टमत्पुः ४२॥ चंद्रांशकेलगतपतिस्तपायम्रं प्रादुपे
 क्रूरदशानवावृताः पापेदितिकेदृगतेभुजेगे मतिदशवृत्तुतषोडशावृत्तः राहुस्मरस्यो
 रविचंद्रदृष्टः सुभैरदृष्टंतदृष्टवर्षात् दद्यात् क्रमादात्मसंज्ञेत्यवंधुपुत्रास्वधमिप
 गदेवमन्त्री ४४ मर्षाः खवेदाः प्रकृतिः प्रातंचरवाक्षिचपक्षिरवगुणगतीत्यः एकांशकस्थो
 रविभूमिजेचेतप्रात्रापरिस्पृताएवजातः सोमः स्मरेवक्रयमोत्रिकोलेत्यक्तांवयाजीव
 तिजीवदृष्टोमियतेपापे दृष्टेप्राप्तिनिविलशप्तिनिविलनेकुजेस्तगेत्यक्तः ॥ लग्नातखला

71

मो विलगते भृङ्गजस्य केन्द्रे म्रियेत हेषां पुनरागतेति लगता त्रिकोण एतद्विहारेत्य केन्द्रेति धन विलगते
 शानिः पापपुतत्रमा सात्र कुजः क्षयाय ॥ २२ ॥ त्रिकोण लगता श्रमदव्ययस्याक्षीले दुपु
 ता मरणययायाः ॥ २४ ॥ यायेदितो हन्ति त्रयोऽप्रणतल गेशानिः पापपुतत्रमा सातसि
 तमदन वां सलग्नं रं धलगे ध्रुवमपुतो मरणयशीतरप्रिमः ॥ भृङ्गसुतप्रशि ध्रुवदव
 ज्येयदिवलिभिनिपुतो विलोकितो वा ॥ विलगदक्का एनवां शाना शानिधूसारि ह्यस्थितिरा
 शसंस्थैः लगताधिपो द्वैष्टृका एनायो मासेन वां शानाधियतिदिने ॥ २६ ॥ केतुदयोल्का शानि
 पातवाते नश्येन्मुहूर्ते कलेण रुद्रसंज्ञे मीनक्षत्रः सैन्दुरविस्तृतीये वा ध्रुवमो जीवति सत्रि
 रात्रुः सद्यो त्रिकोणस्तपनः शशङ्को वा मेतदा द्वादशरात्रजीवी चंद्रत्रिकोणे चतुरस्रगोर्वा
 दुष्पाधिना जीवति सत्रिरात्रं चंद्रचतुर्थतपने च वषट् सव्याधिरष्टादश वासरांतः होराष्ट
 मस्ये कुजमंददक्षे सूर्यसरोगास्त विवधते च क्रूरस्त्रयः क्रूररहं श्रमस्थानि धुंति मासात्
 क्रुमं ध्रुवमेव जानं यस्मिन् हेत्वभ्युदितस्तकेतुस्तस्मिन् प्रसृतो म्रियते हि मासात् ॥
 भानुनभः स्थः कुजमंदरा शोनिहन्ति सद्यो परियापदृष्टः क्रूरक्षितः शशङ्कतनु स्यो हं त्येव
 मुत्का क्रियगो कुलीरान वषट्का गावन्क्रित पापदृष्टा हृत् ॥ प्रभाम विमृभैरदृष्टा ॥ होराप
 तिः पापतितः स्मरस्थो मासेन तं मारयिति प्रसृतं वा र्धामारयति शशङ्क वषट्का स मसंस्थि
 तो विलगद्वातः सद्यः क्रूरैर्दृष्टः सौम्यैरद्वाष्टुके रक्षमा ॥ ३४ ॥ वक्रिकुजदो शानिरारदृष्टः वषट्का

ति पुत्रसपुत्रा कुचरिप्रसोम्पशोकावकलागे यसंतुष्टात्तुकांशे भोगवतीविदधदयिता
 जगत्प्रियाख्याता पापपुत्रेवलहीनेत्रिंशोशेनैवपुष्टफलमेति ॥ २ ॥ दुधभक्नेसोम्पशोकन्या
 जारप्रियाल्पपुत्राख्याता मदांशोलीवसमामृतप्रेजावायभक्तपुतासाध्वी ॥ ३ ॥ प्रतिप्रियावा
 जीकाशेदेवगतेतुंगगेनीचे सोम्पशोकुलाव्यापसुधनभोगान्नितांशुकांशो ॥ ४ ॥ शशिभक्ने
 भोमंशोस्वच्छदाकामिनीविनष्टसुता मदांशोपतिहीनाकृष्णलोचजीवनंतभते ॥ ५ ॥ प्रस
 सुतादीलपुताजीवांशोशिल्पनीकुधस्यांशो वंधामतप्रजावायुकांशोस्त्रीषुदुष्टतेमां ॥ ६ ॥ वा
 टारविभक्नेकुजभागेजालिणीविदेप्रता कुशलाकृष्णदरिद्रमदांशोजारवल्लभादेया ॥ ७ ॥ पु
 रुषाकृतिप्रीतयुतासोम्पशोकार्यचोरिलीकुलटाकुपतिप्रियाल्पसुताशुकांशोनित्यो
 गिलिभवति ॥ ८ ॥ जीवतिभोमंशोकन्यावरिचारिलीसुखिरव्याता सोमंशेतुदरिद्राकन्याम
 ननीस्वतंत्रनिरतास्यात ॥ ९ ॥ जीवांशेतुधनाद्यासोम्पशोपूजिताललना पुत्रवतीशुकांशो
 सद्रुणयुतायतिवृतासाध्वी मंदर्भोमंशोदासीकुलटामतप्राजाकन्या मंदर्भे
 येकोनीचाचारतिदुर्भगवनिता ॥ १० ॥ रत्नप्रियावृष्टभगानीचांशेनैकतामभिरव्याता त
 न्नुतावनकुलटावहुमापासोमयस्यांशो ॥ ११ ॥ शुकंशोप्रभृशीलाबंधाचारित्रलोचना
 नितात्रिंशोशफलमेववस्तुवंदेवविजिरवलाया ॥ १२ ॥ वंदेकस्फुटयोगत्रिंशोशफलं
 निर्दिशेनस्यांलग्नेदेवोगवशात्रिंशोशफलं निर्दिशेदयवा ॥ १३ ॥ शुद्धिस्तेदुर्वलेयस्या
 पापग्रहतिदीप्तते सोम्पग्रहदशाहीनेभक्ताकापुरुषोभवेत् ॥ १४ ॥ दुधमंदपुतेस्तेवपतिः लीव

73

63

पुरादिभिर्विलुप्तैर्जातः। एष श्रीयोगेः शाक्या जीवक भिक्षु वृद्ध चरकानि ग्रन्थव्याशनाः॥ माहे
यद्गुरुद्वयपाकरसितप्राभाकरीनैः। क्रमात्तद्वज्र्यावलिभिः समापदिजितैस्तत्त्वानि
भिः प्रच्युतिः॥ १॥ इविलुप्रकरेदीक्षितावलिभिस्तत्रतमक्तयोनराः॥ अभिप्राचितमात्रदीक्षि
भेदानि हतेरन्यनिरीक्षितैरपि॥ जनेशोनेर्धद्यदृष्टो कपुत्रपप्रपत्पाकिर्जमएषां वलोने
दीक्षां प्रोत्पाकिर्दृक्काणस्य संख्यभोमार्क। शोसो रक्षे च वंदेः सुदुरगुरुशशिहोरात्राकि
दृष्टा सुधर्मगुरु रवनिपतानां योगजस्तीर्थकृत्स्यातनवमभोमसंख्ये मंदगेन्ये रक्षे
भवति नरपयोगे दीक्षितः वार्षिके वेदः ४ इति प्रव्रज्याध्यायः अथ स्त्रीजातकाध्यायः
स्त्रीपुरुषयोः समानं योग्यादिदशा च हवीं तां। यद्यदयोग्यं स्त्रीणां तत्सर्वं वदेत्
नाचेषु पुवत्यः सौम्याः शुभदा वलान्विता ह्येयाः॥ कुरास्तनेष्टफलदा भवेन शविचर्जिताः
सदा चैत्यं पुरुषर्क्षे पुरुषां शीलमेदोः पापपुक्तपोजातः॥ पुरुषाशीलपुताभदुरवा
ग्यासमैजसोकन्या॥ समराशोसस्त्रागे लगेदोः स्त्रीगुणान्विता केन्या। सोम्यपुतेदृष्टे वा
सुभगासाध्वी सुविख्याता पलमेदोर्ध्वान्तवांस्तस्यात्रिंशोशकैः फलं वाच्यं। त्रिंशोशो व
लवांस्तत्र प्रोक्तफलानि सम्पगायांति॥ सोम्यर्क्षभोमो शोकन्या मृतसूतिका गुणैहीना
मंदांशप्रेष्यादुः शीला वदु विधाना री॥ पुत्रवती जीवांशे वदु मया नापति वृता कन्या। सोम्यां
शो वदु मायामलिना चारीत्यसूतिः स्यात्। २। कन्याजननी कन्याशुक्रोशो जा रभोगसंत
शः॥ भानो रूपे वमेव शिरो प्राफलं समादेशं। ३। सितभवने भोमांशे दृष्टा रवलप्रियापे
ति दृष्टा मंदांशो च पुनर्भूतं तत्र जाते संज्ञा नित्यं॥ ४। रूपा न्विता गुणघा जीवांशे भो

द्रष्टुं यदिलग्नस्यो कुलाद्यवसवादिनी तन्मृकौ यदिलग्नस्यो सोम्यस्थाने कुलाद्यता ॥ ४१ ॥
 वेदसितालमेव दुःखोप्यगुणेयुता जीवो लगेतिसंपन्ना पुत्रवित्तसुखप्रदा ॥ ४२ ॥ दोत्रोच्चसंस्थि
 तालागे अमुभा स्तेषु मप्रजाः क्रूरे ह मे च विधवा पापदोत्रे विशेषतः ॥ ४३ ॥ निधने शशांक
 यते द्रष्टव्यां निश्चितं भवेत् सोमेष्टमस्यैकया पापभर्तुः प्रागेव समतिः ॥ ४४ ॥ पापसोम्य पुतेनासि
 समकाले द्योतयति ॥ वलावलंतयोऽज्ञात्वा पुरुषे सुविजानतः ॥ ४५ ॥ भाग्यस्थाने स्थिते सोम्ये
 सपापे स्तेषु मेपि वा भर्तुः पुत्रसुतैः सद्भिर्दीर्घकालं व्रजीवति ॥ ४६ ॥ धनुः के किंच मे लगे भर्तु
 पुत्रादि दुःखितां दा ॥ स्थितिवृद्धकन्यासु ब्रूतेति श्रुतिर्वचमे ॥ ४७ ॥ अस्यापत्यं विजानीयात् पुरुषे
 सुतया वदेत् लग्नात्स्वांश्च मभागस्यैः पापैः दुःखफलानि तापः सोम्यग्रहेऽसंमिश्रैः सर्वया
 लोकाभापुयात क्रूरग्रहसुखगते वृत्तप्रसवमादिशेत् ॥ ४८ ॥ कन्याप्रदानकाले सुप्रोक्तमाग
 विंशतिं तपेत् साही वत्पुं शुकासितो यदि परस्य रभागसंस्थितो योक्ते प्यदृष्टियथागव
 दयेद्यदीश ॥ स्त्रीणामतीव मदनान्निमदप्रवृद्धः स्त्रीभिः समच पुरुषो कृतिभिर्लभते ॥ ४९ ॥
 ते किंचै दुर्भग्यै रविजे च मध्ये शोभेवलेन सहितै विषमर्दलगे जीता भवेत् पुरुषेण पुत्र
 तिः सदैव पुंश्चेष्टिता चरति प्रथितवलोके ॥ ५० ॥ क्रूरे जामित्रगतेन वने यदि खचरो भवति न
 नं प्रवृत्त्यामाप्नोति तदा नवमेग्रहसंभवो नैव वलिभिर्गुरुबुधभुक्त्रैः शशांक सहितोर्विलग्नोऽप्य
 शिभे स्त्री वसवादिनी स्यात् प्रनेकशास्त्रेषु कुशला वम ॥ ५१ ॥ वराहसंहितायां भूतौ करोति दिनक
 दिधवां कुजश्च राहु विनष्टततपीरविजे ददितं मुकः शशांक तनयश्च गुरुश्च साध्यामाप्युपयति च

75

11
 सयोभवेत वंध्यावा दुर्गवा वापि द्वीव जी तं प्रवासिनी ५ सप्रेमे चरया द्यौ वत दीपे वरमांसा
 को भर्ता प्रवासनीलः स्यात्तस्यिरभे स्वर्गहे च सत् ६ उपस्तिगे के रिति भिर्द्वे तयोत्सृज्य भवेत्तव
 यं सप्तस्य किं जेत दृष्टाले संविधवा भवेत् ७ अथ क्रोधा यरो वाचि स्यो यमति मा भुपा
 तः संदेसप्रमरा स्यात्तथा प्राप्नु निरीक्षिते ८ कये वविधवा भत्वा रा ज्ञानमधिगच्छति
 निम्मी मुभे र्दत्ते पुनर्भूः साय विष्यति ९ अस्तगा वारमंदो चैत्पापदो विधवा भवेत्तमा
 सिव र्वेषवा हो भागोर विगच्छति १० बलहीने स्तगया पेसो म्पग्र ह निरीक्षिते भर्ता विदु ग्यते
 नाये नीचा रिष्ये च वै रिणी ११ अन्धो न्यमसिताये च ज्ञार सत्ता भवेद्धृः तदेव सप्तमे चंद्रे
 च्चरापतिना सह १२ मं पार किं वि लगे स्यो प्राप्नु क्रो यदा तदा वंध्या भवित्री सा ता सी पंद्य
 पाप दृग्गुते १३ उप के रा प्रपां प्रागे भो मे सर्व जे स्वां प्रा के पिवा सौ रे कु जे क्रमा दृष्टे म्पधिपो
 निष्क दुर्मगा १४ अस्तर्द्धे मुभ दृष्टे च मुभ स्यो प्राप्नु मे दिते द्या तस्यो णिः प्रियाम भर्तु र्वला
 भा भवे दृष्टः १५ अस्तर्द्धे स्वां प्रा के स्वर्द्धे भर्ती रति पये मर्दः चंद्रे स्ते स्वां प्रा के स्वर्द्धे मर्दुः
 स्रवरा पतिः १६ भो मे स्ते स्वां स के दे त्रे स्त्री लो लो नि धनः पतिः सो मे स्ते स्वां प्रा के दे त्रे भर्ता
 विद्वान् भवेत्सुखी १७ जी वे स्ये स्वां प्रा के दे त्रे गुण वान विजिते प्रियः सुक्रे स्ते घा प्रा के दे त्रे को ता सौ
 ग्यवान् सुखी १८ संदे स्ते स्वां प्रा के दे त्रे वृद्धो मूर्खो भवेत्सति एव सै रा स्ये ज्ञ हे र्द्विणा वदेत्
 लः १९ अस्त राशि फलं प्रोक्तं लग्न राशि फलं तथा फलं भवति दंपत्यो वहु पो गे वला द्दु देत
 सौ म्पक्ष त्रो दपे चंद्रे सार्धे मुक्रे एसा वधूः सखी पिता पति द्वे ष्यां नित्यमस्यिर चारिणी २०

76

वहु सुतां शुभं च कुर्वन् ॥ ६६ ॥ अथैव विवृणुस्ती धनिनी प्राशंकः पुत्रान्विताम विधवां
 विजो धनायां राजकरोति विधवां भृगुजो र्थयुक्ता मापुष्मती कुजगुरु प्राप्तिजो धना
 यां अते भृगु धनिवती दिनकृद्दृष्टिश्च ज्ञो धनव्ययकरी कुलदा चराक्ष् ॥ सध्वी गुरु प्राप्ति
 सुतो वहु पुत्रपौत्रा मन्य प्रसक्त हृदया रविजः कुजश्च ॥ ६७ ॥ कुंडलिका सपिता त्रिभुव
 धितापसाहितावक्रैस्तुल्यैः के निष्ठा नुस्तनगां गभेति पतिरजा ह्वामभे लोरव्यभाक्
 नाभो वृत्रिभुवेषु भनस्तुरवभा गुरुहस्तैः सदा कामा ज्ञाहि भवे ध्वस्ततं स्त्रीजात
 कोत्तं फलं ॥ यवन जातके भद्रातिथिर्दक्षो षाशतभिक्रनिका तथा मंदार रविवारेषु च
 बकन्या प्रजायते बादरी वारुणं सभे वि प्राखा सपुमी कुजः मंदारस्ते वा द्वितीया च
 विषकन्या प्रजायते अतो व्यप्रकाशे रिपु द्वे त्रास्थिते द्वौ तुल्ये पत्रमुभयौ हो क्रूरश्च
 कस्तदा जातो भवेत्स्त्री विषकन्यका ६३ यो मजातके तमे सौरविः पुत्रे धर्मस्यो धारणी
 सुतः ॥ अस्मिन् योगे तु जाता स्त्री सा भवे विषकन्यका ६४ प्रपवादः ॥ तन्ना द्विधो कीयति
 जन्मकाले शुभग्रहो वा मयनाद्यप्यो धनस्थितं हं त्यनपत्यदोषं वै धर्मदोषं च विधीयते
 नारम्य ६५ रंभुगे च प्रसप्ये चो द्वे तन्ना ज्ञे जरा शिरो वंध्या यचं प्रमा लौम्यो काक वंध्या
 जदा भवेत् ६६ मतापत्या च मुक्ते सौ सारो गर्भश्च वा भवेत् अथ हृज्जातके वडे अजस्थे
 वनिता प्रगल्भा जाता च वै कृत्य परा प्रधाता पुत्रान्विता सत्य परा कुलेशा सरूपगा प्रापति

४४

८५

कु तं हतेन यनमिहामी। कुर्वन्ति भास्करने श्वरा दुभो मादा टिद्रुः। य मलिनी यतं विनी
 ये वि ते स्वयाम विधवा गुरु मुकुलौ श्या म्या नादी प्रतीतनयां कुरुते प्राशांकः॥५॥ सवै दुभो म्या
 रुमु कवुधा तती ये कुर्तुः सती वज्र सुती धन भागिनी च। कर्पा करोति रवि जो वज्र वित्तपुतां
 दुष्टा ददाति नियतं वल्लु सै हिकेयः॥६॥ सत्यं पयः श्रवति सूर्य सुते चतुर्थे दोर्भा गप सुक्ष्म
 किरणः कुरुते प्राशांकः॥ राहु सपत्नी सहिता द्विजाल्य वित्तं दद्यात्कविः सुरगुरु श्रव
 धश्च सोरवां नृणां मजोरविक्रजै रवल्लु यं च मस्थो चंद्रात्मजो वज्र सुती उरु भार्गवो च। रा
 दिवा कर राहु भो मा श्या पुर्ध तं च सु मशी न कुरुते सुभक्तां॥ चंद्रः करोति विधवा मुद्रा
 नाद रिद्रां वे प्रयां प्राशांक जगुरु कलत्रि यां च। सौरा जी वदधरा हरवी दुष्टुजाः कुर्तुः
 प्रसव्य मरु एं वल्लु सस मस्थाः॥ वै धव्य वंधन भय दाय वि त्तनां शं वाधिं प्रवास म
 तथै वराहुः॥ सूर्यः करोति विधवा सुभगो महीजः सदात्मजो धन वती पति वल्लभां च
 धर्म स्थितौ कुजर विसुख वित्त हीनां जीवः सुकर्म निरतां प्राप्ति जो भृगु श्र। राहु श्र सर्व
 वां करोति पापे रतिं दिन कर श्र प्रानै श्वर श्र भो मस्त चाल्य तन पी कु सटी च वंदः शोभा ग्रहा

परमाधनाद्याः ॥ २ ॥ इति स्त्रीणां चंद्रा प्रियं कलं मधोदये सुदृष्टपदानसं
शान्तारी भवेत्क्रोधपदासदेव स्तेष्ठाधिकानिष्टुरवाक्यपुत्तासदा विस्तानिजर्व
वर्गे वृद्धोदसत्परतामनोरा विनीत चेष्टापतिवत्तल ॥ ३ ॥ नारी भवेत्सर्वकलासुददा
स्वर्गरेतादिजदेवभक्ता ॥ ४ ॥ तीपलगेऽतिकठोरवाक्या स्त्री कामसज्जा गुणवर्जिता
सदान् शिलाकफवातयुक्ता महाकाया क्रूरविचोहिता च ॥ ५ ॥ ततेकुली देव भवेत्प्रसूता
नारी प्रथता ध्वनये ॥ समेता वंधुप्रिया साधु सुशील पुता प्रजातिता सर्विदुरे ॥ समेता
सिंहस्पलगे वनिता तितीक्ष्ण भवेत्कृपाया कलहप्रिया च ॥ ६ ॥ तानामये ॥ पुष्पशरीरगात्रा
परोपकाटी निरता सुदेव ॥ ७ ॥ कयोदये स्त्री विनयाभिनीता सौभाग्यलोचने ॥ सहिता चला
धी ॥ भवेत्स्वर्गे वंधुधर्मभक्ता जितेन्द्रिया सर्वकला सुददा ॥ ८ ॥ तलास्पलगे त्रिकलवे
प्रा भवेत्सुनंदा प्रणयेन हीना ॥ ९ ॥ सगर्विता कान्तिविचर्चिता चक्रं प्राधिकोत्पायगविव
र्जिता च ॥ नारी भवेत्सुखिकलगतता सलपगान्नानयनाभिरासा स्वगणपरी लाचम
तिव्रता च गुणाधिका सत्परतासदेव ॥ १० ॥ पापोदये वावनिता सुजाता सा पुद्गरोदापुष्पा
मुकासी ॥ ११ ॥ शास्त्रेषु साध्या विधवा कठोरानि ॥ १२ ॥ हविता प्रणयेन हीना ॥ १३ ॥ मगोदये स्त्री कुभगा
ससत्या तीक्ष्णानुरागारुतशत्रुपक्षा ॥ १४ ॥ प्रधानकृत्या प्रचिता सुकेशा गुणाविता पुत्रवती सु
शीला ॥ १५ ॥ कुंभस्य नजि प्रमदाभिजाता पतिप्रिया वांधवलो कमान्या ॥ १६ ॥ स्त्री जन्मदना सति
दित वनित्यं गुणानां स विरुद्ध चेष्टा ॥ १७ ॥ मीनोदये पात्रमदाभिजाता पतिप्रिया वांधवलो कमान्या

वल्लभा च वृषस्थितेशोहिणी वल्लभे च विनीतवेषावदुष्टास्त्रदही पतिव्रता वित्तवि
 वेकयुक्तानारी भवेत्कामकला विदग्धा ॥ ३ ॥ सुम्भस्थिते शीतकरे विनीता भवेत्सु
 स्त्रिया प्रियदर्शना च नानार्थमानेः स्त्रिता विदग्धा यरोपकाशतिरता सुनम्भा ॥ ४ ॥
 कस्थिते शीतकरे तुजातानारी भवेद्विद्यतमा चक्रेषु समा निनीकाधवलोकमान्या
 हितारिपदा द्विजदेवभक्ता ॥ ५ ॥ सिंहस्थिते वंद्यमसि प्रधानानारी भवेच्छौर्यसमन्विता
 वं प्रियामिषा कृपण परा सुवस्त्रा उदारचेष्टा सुभगा वहुंसां ॥ ६ ॥ कन्या स्त्रिते शीतक
 रे च जातानारी भवेद्विजितचतुष्पादाया ॥ ७ ॥ जात्याहितं वंधुवर्गे पतिव्रता पुत्रवती मनो
 ह्रा ॥ ८ ॥ तुला धरस्त्रे धृतधर्मयोगा जाता भस्त्रुहितवंधुवर्गे पतिव्रता पुत्रवती मनो
 विवर्जिता क्रोधमनो भवा भवा ॥ ९ ॥ वंद्ये स्त्रिलिखे वहुगुह्यवेषावता स्वभावा सुवितुहवे
 स्त्रा हितगुरुणां नियमेः सचेता प्रभतके प्राविजिता रिपदा ॥ १० ॥ धनुर्धरस्त्रे प्राप्ति
 कृपाया नारी भवेद्विजितपदा सनागा ॥ ११ ॥ गीत प्रियात्राणहिता नुकूला प्रियानना स्त्री न
 नमी विनीता ॥ १२ ॥ वंद्ये गस्त्रे विकुरा तर्दष्टा मारी भवेच्छेषपरा मनोहा ॥ १३ ॥ विद्याविकासय
 परानुरता प्रभतके प्राविगता भिमाना ॥ १४ ॥ घटास्थिते शीतकरे सुजातानारी भवेद्वंद्य
 मलेन वक्त्रा सदा कुशीला सुत वित्तयुक्ता सुभानुरता प्रखितानुकारी ॥ १५ ॥ मीना स्त्रिते
 शीतकरे तुजातानारी भवेद्वंद्य परा सुशीला यते प्रिया सर्वकला सुदत्ता नवाभिरामा

भेकलस्यघटिका राशे मासो भर्षिर्ध्रुवं च नयो भवेत्। मुखे सप्तमति नित्रोः स्कंधे वेदा
 वलाधिकः ॥ १६ ॥ कक्षे रश्मि वली वा राशो स्तिष्ठेत्। सा चितो भवेत्। तदिह खेदाभ्युपमं
 नाभो वै ब्रह्म विज्रवेत्। गुह्यं देशे तिकाभी स्यात्तजानुनोः। अमृतमतिः। पादयोः। अमृतमतिः
 स्यत्सक्तवानकमहासनः। सहदेवः। मूर्ध्नि वक्रं तथा वाहु हन्ता भीकं वक्रं विषयं। गुह्यं
 दोषशब्दानं कक्षा वक्रं क्रमात्फलं २॥ मूर्ध्नि घाते मुखे न नीभूतमातुल्यौ करो। हृदये
 शुभसौरव्यं च शोनाभ्यां स्वा मि विघातकः २॥ करघुपे मातृता गुह्ये तस्कट एव हि। पादयोः
 द्विनहानिः। स्यान्मूल वक्र फलं ५ विदुः। सार्ध फलं मूर्ध्नि पंच सुराज्यापि र्मुखे सप्तमतिः। तपः
 नित्रे द्वे जननी नाशो ग्रीवायां स्त्रीषु लंघटः २३ स्कंधे वेदागुरे लाभो हस्ते शौच वली भवेत्। हृदये
 दशभिश्चात्मघाती संजायते नरः ॥ स्त्री वाननाभौ भूमी छद्मिदि न वतयो धनः ॥ पादेष्वधनं
 हतिसा पादित फलं क्रमात्। रुद्रा मले फलं पुष्पं दलं शाखा त्वगल तास्कंध एव च सार्धं
 त्वोदशादां शास्त्र विस्मार्क सागराः ॥ नाडिकास्तद्रवं वा लं फलं कुर्याद्यथाक्रमं श्रीः श्रीराज
 भयं हासिमातृपित्रात्मसंतुषः २५ मंग ॥ रविपुक्ताश्विनी से म्यादित्य हस्तादिकत्रयं मैत्र
 यगदं कैतं। मध्ये पूर्णानंदयोः नाडिके द्वे स्यादुतांतं कीटहृत्तयैका कोदंडादौ वृश्चिके
 त्ते। आघनाद्यां तु जातस्य पिता मरणमाप्नुयात् २६ द्वितीयायां तथा माता तृतीयायामप्य
 त्वयः ॥ चतुर्थ्या जायमानस्तु हति भ्रातृत्व संशयः ॥ २७ तिथ्ये दग्दे पितृमाता नाशो राजस्य
 संघोतनयस्य नाशः सर्वपुनो जीवंति हति वंशजीवः पुनः स्याद्वज्र वारणाश्च २८ विघां ददिशुमा

न्याह्रीजमददीदतिमदत्ताव। सुनेत्रकेशासुरविप्रभक्ता विद्यार्थिता श्रीतिकरा गुरुणा ॥ इति
हृत्प्रातःकोश्रीलक्षणफलं इति श्रीप्रातःकाध्यायः ॥ यथेकनाटीषुभवास्तकन्याः पुत्राश्च तेस्यु
पितुरंतकराः ॥ १३ ॥ पितृजन्मनिवेजातास्ते ह्युपुष्यतया पितृणां मातृजन्मनिवेजाता मातृणां
प्यातकाः ॥ १४ ॥ पितृजन्माश्च मेजातस्तदीशो लग्नगोपिवा तैवैव पितृका फलिते पितृश्रेष्ठो
भवेत्सुतः ॥ १५ ॥ एकांक्षितनदत्रेदत्तपुत्रो भवेत्सुतः ॥ ग्रहमुक्ते च नदत्रे जनना जोगयीदित ॥ १६ ॥
हा फलं ॥ ज्येष्ठादौ जननी माता द्वितीये जननी पिता तृतीये जननी भ्राता स्वयं माता चतुर्थके ॥
ग्रीष्मानंतं च मे हतिष्ये गोत्रक्षपो भवेत् ॥ सप्तमे चोभयकुलं ज्येष्ठा भ्राता रम्यमे ॥ नमं दमे श्वशुर
रं हति सर्वं हति दशं शके ॥ अष्टमं लफलं ॥ ज्येष्ठाते घटिकैका च मृतादौ घटिकात्रयं ॥ अष्टमं म
ल मित्याहुस्तत्र जातं शिष्टं तज्जेत ॥ १७ ॥ इति ॥ ज्येष्ठाते घटिका तथा तयो रंत रनी दी वे प्र
भुक्तं मूलमुच्यते ॥ १८ ॥ इति ॥ अष्टमं मूलं तं नानादि कानां चतुष्टयं ॥ मृतादौ तथैवं संघटि
काद्वंद्वमेव च ॥ तदा घटादके पिता विपद्यते जन्ममन्वयः ॥ धनदायस्तृतीयके चतुर्थके ॥ शुभावा
या दत्तः फलं तदेव साधये ॥ तदुत्पद्योषसा तपे विधेयमत्र प्रांतिकं ॥ १९ ॥ ज्येष्ठाते मूलं स्तेभं
त्वचाशखायत्रे पुष्यफलं शिवा ॥ तत्राग्राह्यदशो शार्कं यं बाष्पातिघटी फलं ॥ २० ॥ मूलं स्तेभं मिथिना
शस्तं भेहानिस्त्वविसहजनाशः ॥ जनना प्रास्तं घटिकला वातपत्रिया पुष्यसविता फलं शिवा
यामत्सुमाप्नोति भूपोष्यः ॥ बाष्पासर्द्धिस्त्वना विचक्षया ह्यात प्रवनादिकामानं ॥ २१ ॥ अथ नवकला

नाशयेदचिरात्सुतं पितरं भास्करो ह न्यान्नातरं हि मदीयं चितिः लग्नात्स प्राश्नं मर्गे पापे रधि वीजि
 तः सधर्मो ह जनन्यः ॥ म्रियते शुभं स रस्ते सत्यस्य मता दूदे घाधिः ॥ म्रियते ते कंधरजे च तस्यै च
 प्रेरुषो न श्यति द्या सगर्भाः लग्नं कुजे के स्मरते निशे के शस्त्रे एमातीत्रा स हर्गमत्सः ॥ धनं
 यस्ये रसुभं श्रत द्वा त कूरे दितेः सोम्य दृशा विहीनेः ॥ प्रस्तो र वी दूत नृगो स पा पौ कु जो श्रु मे मा त
 सुता त्य पा य ॥ ११ ॥ जी वे त्स वि त्री म्रियते च सु दुः कू रे षु ब द्धा द श गे शु स तौ रा हु वे लि क्षे
 न व यं च मं स्थः कू रे ण दृष्टः पितरं हति किंचित् ॥ १२ ॥ राहु श्रतं धिकः पुत्रं न व मे पितरं त घा ह
 पात के षु श्र त द्वा त स्वा त पा ज द के दित त्र ये चं द्रे न यं स्ते भ स्ये हि व के च पा पे मु के स्मरे स्पा त
 कुल स्य ह ता स स श्र त न व य गे श प्रा के कू रे ण य के मु द्द के पु त्तो सो ये वि ही ने षु च कं र के षु
 कृतां त द द्वा त र गः प्र स तः ॥ पृ था प रा दू य दि पा य स्ते म्पा म्र कू स्य चे नृ श्र प ति की ट ल गे
 सु सी ध्य वे ला य दि चं द्रे हो रा पा पा श्र रा श्र व त ग ता वि प स्ये कै प्रे षु स र्वे षु च र्वं द्र पा पे
 मु के षु जा तो ष म लो क म्र ति घ्ना कृ त ग्नां भू सि पा य म ध्ये म ति दु र्व ल सो म्पा म ध्ये ॥ १६
 जी रं ड ल ग्ने म ति कं ट क स्थ पा पे वि ना शाय शु भे र दृष्टे पा पो पित र ग्नां स्म र योः पृ थ क् स्थ वे क स्म
 चं द्रे म ति रु ग्र दृष्टा ॥ १७ ॥ परि षो कू रे हो म ति ल ग्ने सं स्थाः पा पा वि ना शाय शु भे र के द्रेः लि ग्ना
 ह धर्मे त्प पु ता यु ता प्रा शा की भो मा कि म द्वा ग्नु स्त ए न दृष्टा ॥ १८ ॥ पा पा स्त्रि को णा शु म गार सो
 म्पा म्रं द्रे त नो भा स्य ति वा द पा यः ॥ १९ ॥ पा पे श्र मे के द्रे ग्नां न जी वे ना प्रा य ल ग्ने प त नो ना
 के द्रेः त्रि को णे शु भे शु भे श्र व श्र श्रि षो म ति रु कि ल ग्ने ॥ २० ॥ दृष्टा ए या मि त्र ग्नां ति पा पो
 ल ग्ने प्रा शा क श्र नि ह ति स धः प्र ग्ना स मे पु रं मो ह मे वे न्मा सं तु जी वे द्दि न स ह कं ॥ २१ ॥

83

65

वष्टे कुलिके गस्पवै कृतां. यमर्धं टेकलं स्याद्विज्ञायां खंडतामिवात ३३ यती पातें गहानि. स्यात्
 रिघे मतिमादिशेत. विधत्तौ पितृहानि. स्यान्न संयो वध्पतां वृजेत् मूले सक्तलना प्राः स्यात्
 कुलना प्राश्च वेधते. विधत्तौ ता प्रकृतौ तु नाभिना तेन. वेष्टितां राक्षस्युने पतेश्च वस्व स्यापि
 वविना शका. ॥ अघिकां गे चहीने वसं ध्यये रुभयो रवि. यव एष पितृ प्रकृतौ वसवी रिषभय
 प्रद. ॥ तद्दस दंत जातश्च पापजा तस्तथेव च. तस्माच्छाति प्रकुर्वीत प्रहणं कूरवेतसां देवतां
 जयेज वृशां स्याशां तिर्भविष्यति. विष्वांशक गति वं प्रेजातो यमपुं वृजेत्. स्यादित्थं शोपितुर्भ
 त्पुश्च शं प्रेमातुरेव च. भो मां प्रेमातुलस्येव लोरो प्रेमातुरेव च. अग्न्यं प्रेविष संस्पृशेतातो यमपु
 रं वृजेत्. स्ववर्गे मित्रभेस्यो ध्रुवमपुं तै मुके मुने लिने। गंतदोषमुद्धृतं स घएव व्यजो हति गर्गः
 कृष्णपदौ चतुर्धनुर्दृष्ट्यां प्रकृते. अविधुं कलं। चतुर्दंती वषट्पांगं कुर्वादा दौष्टुभं स्मरेत्। धि
 तीये पितरं हति तृतीये मातरं तया। चतुर्थे मातुलं हति पंचमेवं शतान्नं। अष्टे वै सर्वनाशः स्या
 द्वातुर्दृष्ट्याः कलं क्रमात्। इति कृष्णम्यनुदंती। प्रणारिणा निचित्रो र्दति हस्तयमत्रिपादे चितुस्त
 पूर्वजलपुष्पयोस्तो। ताश्चादयोः स्यात्पितृमातृनाशश्च ज्ञेयमेमात वधो यमाघे ॥ तातं विकाविका
 सोदरमातुलाश्च मातामहो मातृ समा वस्तु. ॥ स्तुधा द्वेष्टा. क्रमशः। प्रविष्ठास्त्रिकोणगस्तो वै च
 तान्निहन्तु. ॥ सो रे क्रि रात्रौ तपनः पितृवस्तत्प्राप्त्यो गतु पितृव्यं नाशन. ॥ दिवसे माता पितरौ
 सुकुरुवी शशिसती निशायां च। मा मातृभगिनी पितृव्यौ विषययात्कीर्ति तोपवने. ॥ पापप्रहृष्टं
 अनाशा यतिनियमेन ५ सो मां धीर्भूस्तनुयमावस्य भात भ्रात्रा मातृसता निहन्तु. ॥ द्वाप
 शो वं प्रकृतौ च दी ए चंद्रश्च सप्तमे। पितृभिरण्डः स घः सुभदृष्टे त्रिषष्टे के ६ उदया दृष्टामे मंदे

नीविनश्येत. ५६ रिपुस्मरास्तेष्वेव यजन्मभस्याः पापाः पुनर्मातुलमत्सदास्यः। यत्र स्थितस्त
 त्र पुनः समेत म्र्दे विपत्यै रविभौम मध्ये ५७। न रक्ष्यते कर्कजार्क दृष्टश्चंद्रः पुनस्त
 त्र गतो निहंति कुरेऽतो राहु रवेति ते चे दीले दुमल्यै दिवसे स्तन श्येत ५८। जामित्रगोभौ
 मरवीश शंकां न रोगोदयः सप्त दिनं वजीवेत रवौ स्थिते चंद्रमसास्त्रिको एवाधिगते
 विशति वा सत्तनात् ५९। एकैर्गणेशं चंद्रकजार्क जीवेस्त ये वजीवति तेने दुमंदैः। मेवा
 भवादिशो मत्सुकराः स्वभागाः तत्राग संस्थः प्रतिराशि चंद्रस्त संख्यवर्षे भरणाय
 सनेः ६०। कुजार्क दृष्टः स्वसुतर्क्ष संस्थः सोम्यै र दृष्टश्चंद्रा प्रीतिवा प्रात वलिग्रहस्थाम
 गतेश शंका के जन्मागते वा तनुमा गते वा ६१ समग्र कीर्त्य वरुपाय दृष्टे वर्षात्परं मत्सुरनुत्त
 काते। इति चंद्रयोगा अष्टादश। अथ लग्न चंद्रयोगा उच्यंते। लग्नात् राशौ का दृष्टवस्त्
 तीये पापाय दिष्टः सहज प्रणशः ६२ लग्न चंद्रो निरीक्ष्यते कुराः शुभ विवर्जिताः। वि
 तुमरणदाः प्राक्तान के दे देव प्रति ६३। लग्ना दृष्टमगश्चंद्रं ले ग्रं चंद्रा दया शुभं कुरा
 हानिरीक्ष्यते ते जातस्य मतिस्तु चक्रं ६४। जन्मादयो मतिस्तु चक्रं मृते वधो राशि
 समेस्तवर्षे ६५ चंद्रं विलग्नं च गुरुन यश्ये तमर्क्षे कृतं राशिने वजीवः। परेण जातं प्रव
 दंति संतः चंद्रसपाये दिननाथपुक्ते ६६। हारश जमेशान वांशनाथाः सूर्यकगाः केभ्यनम
 सुरदैः। लग्नादिधो वानव बुद्धिराशिं याते यमे कूरयते पितृत्त ६७ इति लग्न चंद्रयोगा

85

भगवत्प्रेमसुधासुतमंदपोरेव ॥ जीवार्कचंद्रनिचयेवदिस्सु ॥ सुतोवितगात्मरेष्मातः
 लगेष्टान्नौलग्नशशांककुकाः सुभैरदृष्टाश्रतदीपजातः ॥ ७६ ॥ वक्रः शनिर्विषयगोहिंसी
 वामं कुजोदक्षिणमक्षिणोऽरिः ॥ अथैरवींद्रयुगपत्पुष्पावनेत्रेहरेतामपसमसब ॥ ७७ ॥
 दक्षिणगाम्नाक्षिहरेतिपापाः ॥ समरियोदक्षिणमधमेव वक्रधनेत्रेविधनेर्केन्द्रवध
 शिष्ययेमंदगतिस्तदाध ॥ ७८ ॥ वशाश्चमैदक्षिहरेः सपापश्रद्धोचितद्वत्कफवातपित्तैः
 ग्राहमेसोरियुतोपिचंद्रोदक्षिहरेतस्तेष्वविकारयोगे ॥ ७९ ॥ पुनः ग्राहदक्षिणवामभा
 विद्वन्निदध्वर्णमत्रपापाः ॥ त्रिलाभनाजेसुशशीसपापः कर्णपहः पापदशास
 पधः ॥ ८० ॥ कूरेदितोपंचमधमसंख्योपायोविधतः ॥ अवणेषघातं समंसतर्जनवमेपसव्यं
 सुभं सुभर्दं सुभदं शिनेवधरभूतौ सप्तवगाः क्रूयः ॥ सचंद्रावापदस्थिताः ॥ रतोपजाप
 तेमैवोधर्मपापत्रयाविते ॥ ८१ ॥ शानिराहुकुजाधर्मयदालजेस्मरेपदे ॥ सचंद्रावाप
 कशोक्त्यावेष्टुस्तेष्वतां व्रजेत ॥ ८२ ॥ इति लग्नयोगास्त्रिसप्ततिः ॥ अथ चंद्रयोगा उच्यन्ते ॥
 तरेऽर्कः सुभदैरदृष्टो हन्या ॥ शीवाजननीसगर्भा ॥ पत्रस्थितस्तत्रयमारदृष्टश्चंद्रः ॥
 तिसुभैरदृष्टः ॥ ८३ ॥ नवाष्टसप्तम्यतमे शशांकातसर्दयिपापाः ॥ सुतमातमत्सुः ॥ वैशास्मि
 मातवाधायपापाः ॥ सोमाद्रिर्विवादशमेपापायः ॥ ८४ ॥ इंदोस्त्रिकोणरविनेनिशायोऽमुकात
 जोवाहनिपापदृष्टः ॥ मातुर्विघाताय कुजार्कमध्यालजे शमीमात्रेत्तुरोक्षमेर्के ॥ ८५ ॥ जमा
 श्वपदघादशासपूमस्यैः ॥ कूरेस्तमात्रात्रिपतेसपुत्राः ॥ अमाशमधनगतेषु जीवेतस्तस्तज्जना

86

॥
अगस्तिसप्तमिपयोदयोवायागोदुर्गैरिष्टशतायुरत्र. केन्द्रत्रिकोणायगतानपापाः
केन्द्रैर्केन्द्रगते शतायुः ॥ ३॥ अथ केन्द्रगतश्च जीवः स्थितेन पापः परमायुरत्र यद्वै
क केन्द्रगतस्य स्थोराश्यां कजीवो गुरुभार्गवो वा ॥ पापान् केन्द्रेषु न स्थितो लज्जातो न
रः स्यादमरोषमायुः ॥ कुलीयगोपूराश्यां कजीवो लज्जाते वतुर्दशमेभवेतां ॥ अथ क
स्थितौ युक्तकुक्षौ च शब्दालाभत्रिषष्टिस्वमित्तं तदायुः ॥ मेवेष्टवे कुलीरिवाराहुलाना
मुपाश्रितः ॥ यदासौ मेभवेदहो रिष्टभंगः सदा सुखः ॥ ५ ॥ सौम्यलज्जापि शीतां मुः कुली
राजदृष्यस्थितः ॥ लज्जात्केद्रेषवासौ मेभवेदहो रिहो भवेत् ॥ आयवसे रत्नीये वा तुला
मेषद्यदाश्रितः ॥ यविकेत्तुर्भवेत्तुलात्तदारिद्र्यं न जायते ॥ राहुस्त्रिषष्ट्या भेलगा
त्सौ मेभवेत्तिक्षितः सद्यः ॥ राशयनिसर्वदुरितं माहृतद्वकूलसंघातं ॥ १॥ इति लग्ना रिष्ट
भागाद्वा दशा ॥ अथ वर्गारिष्टभंगादुच्यते ॥ केन्द्रेशत उभयगुणैर्वा रिष्टं च चन्द्रग्रहजं वि
नश्येत् ॥ एको वली जन्मपतिर्निहंति दृष्टः सुभेष्टां ह्येतं रिष्टं ॥ सर्वे ग्रहे ईशत उर्हि मां
राष्ट्रमाला विनिहन्ति रिष्टं ॥ स्वाश्रुद्धागो लुहं दृष्टं केवारिष्टं शशी हंति वसुक्रहः ॥ २ ॥ य
स प्ररंघे शशि वस्तु सौम्यवाचे रमिः शश्व निहंति रिष्टं ॥ उज्ज्वलस्यै विनिहंति रिष्टं चंद्रस्य
पि संशयता तथैव ॥ चंद्रः सुभद्वादशभागो वा दरेष्टः ॥ सुभराशि गोवा ॥ क्रूरदिगो वा नव
मेष्टु दृष्टो नाप्योदितो हंति समस्त रिष्टं ॥ ४ ॥ जन्मातिरेमित्रसुभेति तो वा सर्वे हितो जन्मपति
स्तके वा ॥ हरेश्च स्योपवयेशशी वारिष्टं पृथक् संकृतं निहंति ॥ ५ ॥ वर्गद्वये युक्तकुक्षौ बलभे

मृषादित्यनो गाउ च्यंते. क्रूरं तरेकं शुभदेददं ह्यातशरीराजननी स गर्भा. सूर्याष्टमे
भोमयोतुपुक्तो सोम्ये रक्षो पितुरस्य धाय. धोमार्क इक्ष्वाहुनि मध्यगो वाताभ्यां पुतो
वासविता पितृषु. क्रूरं उक्तं शूररोशिनि क्षातं रविर्हन्ति विष्णं दुष्टास्त्रे. 6. मयस्थि
तस्तत्र यमारद्वे प्राज्ञे मनस्तात विनाशकैः. 7. क्रूरः शुभे भोमयमाचितोर्कः. स्वावृषि
तातस्य पितो च नष्टः. 69. पापदं गोसूर्य विधुः क्षुको एवापौ. पितुर्वंधन रोग दोतो इत्य
क्षादशयोगा समाप्ताः. 1. सोम्ये रदक्षो रवि चंद्रयुक्तं बुधो हिनस्ये वहित प्रवर्षे. 62. मयस्थि
क्रूरं गाउ च्यंते. शुभे वंधं प्रतिहाप च मयुः के पापं लस्ये म्रियते वगर्भा. शुक्रार्द्रविः पंच
मगः. समं दोमं देनितो वामरण पमातुः. 63. चंद्रात्रिंशत् एराशोरविजो मातुर्वंधं दिश
ति यत्रो शुक्रात ये वदिवसे कोमः मापेन संदृष्टः. शुक्ति शुक्रयोगा स्त्रुपः. 1. मय प्राणैश्च
वागो. भस्सु सुनुदक्षो निश्रावे वरस्थो मंदो विदेशं गता एवतातः. 1. प्राणैश्च रस्थो निशिरक्त
पुक्तो वक्तव्यतीतं पितरं विदो. 64. मृषा पुता रिश फलाउ च्यंते. र्द्धादिका नाम यने म
हं सिंदिना मयुर्मासत दधं वर्षात. लग्नात ग्रह स्थित राशि संख्या निधौ. स्वकाले रविवादिने
शात 6. पावतमोरिश्च करो विलगता ता वत्समा मासदिनैर्भजिवा. इत्यरिशाध्यापः समा
हः. 1. मृषारिश्च भंगाध्यापः च्यंते. लग्ने स्फुटांशुः प्रवतः. समस्त निहंत्य रिश्च सरराजमंती
लग्नं शुभं प्रवले शुसौम्ये ईक्ष्मस मदेर्विवले म्रपाये. 1. निधुं त्यरिश्च शुभवर्गसंस्थाः
पापा म्रतस्य म्रशुभैस्तदृष्टः. 1. सोम्ये दितः मयुः त्रिफले पुराहुः. ककी वृषणा गविलग गोवा

ने भवे दालं सौरभ संतान रत्नकं । द्वादशाक्षो यदा जीवो लजे भवति चंद्रमाः । अप्रकृतो मंगलश्च
 वसयाति यममंदिरं । १४ । सप्तमस्य भूमिपुत्रे तनुः स्यात् । स्यानेतु चंद्रमाः । अप्रकृतं हंति पिता
 हंति माता हंति न संशयः । १५ । रविशङ्खभोमसौरि लगतवा पंचमे पिता । पापाश्चैव न पश्य
 ति जीवे धर्षि शान्तं नरः । १६ । क्रूरक्षेत्रे यदा लजे अस्तं याते ति लगतये । अप्रकर्म एतदा जातो
 दूष्य वधेन जीवति । १७ । एको वा पादिवाकं देवमुक्ते वाक्य तिस्रो मजः । सर्वादिष्टानि नश्यंति नमः ।
 सूर्यादये पयसा । १८ । लजे मुक्ते बुधो नास्ति नास्ति के देव हस्यति । दशमो गारको नास्ति
 स जातः । किं करिष्यति । १९ । लजे मुक्ते बुधो यस्य यस्य के देव हस्यति दशमो गारको यस्य
 स जातः । कुलदीपकः । हिरा मकरं दे । वंशो स्यादकरः । शशां कभगुज कूटैः । त्वसतां दुग्धैः ।
 शिल्पी के देगता किं एण कुध यत्तस्मिंशेन नो वीक्ष्यते । अंत्ये देव गिरो दिने च्चर सत स्यात् शो वदा
 सी सुते नीचेः । क्षामगयोः । रवरां मुप्राशिनाः । सौरेण संदृष्टयोः । २१ । जातकतिल के । चंद्रे लि
 कर्कटां प्राप्ते सया ये गुह्यं रुग्भवेत । हीनर्गो वेसिगे मंदे कर्मगेष्टे कुजे स्तगे २२ मंदार पत दृष्टे
 जे चाप मध्यम वा शगे । मृग सीना जकं कां शो स्थिते कुक्षान्ना भवेत । २३ । क्रूर पुत्ते दितो लया
 त्पंचमेन व मे पवा । गोक्ष की लिम गा दक्षे प्राप्ते । स्यात् कुक्षवान सदा तदा । २४ । पात की स्याद्वि
 लगत स्ये गुरो घना गते शानौ सो सो न्मादो ल गते जीवे घन स्ये न सुते भवेत । २५ । पाये दृष्टो गो
 जहाये लजे विकृत दंतवाना । चाये गव्य मुभदो वाख ल्बीरः । पायवी दिते । यक्ष्य पुत्रा धर्म धर्म स्ये ।
 पाये वंधन भाग भवेत । धनु वृषा जल गते तु वंधनं तच्च रज्जु । २६ । ६ पुंम कं यातुला कुं भेल गन स्ये

89

पापाद्गुरुर्व्यभिचरिहृणाशः, कृष्णदिवाद्ये निशिपुलकपत्नेरेतदशशीतंरिपु रंध्रगोपिः
स्वाच्चे स्ववर्गसुहृदांचवर्गसौम्येदितोसद्भिरुत्तरेहः॥१॥ हृषीकेशदृष्टः, सुहृदा विप्रहृष्टः
शशीति च सर्वरिचं, संपूर्ण ईडु ईरुमुक्रपुलः, कूटेरदहः, स्वर्गहृत्स्वतुंगौसयंचमस्य
विसुरवायमातुः, पितुश्चतद्वत्तवलभास्करेपिः॥२॥ दिवासिताकौनिशि वंद्रमंदौपुमोजसंख्ये
जननीचतातः॥ सारंक्षतोव्यपतस्तदयोचितव्यमातधसुरदाकौतौ॥ कूटेदितोवापरिविह्वे
दः, शीर्षोदयस्थाः सकुलाग्रधवाः जयोऽमुभः, सौम्यनिरीदितौ वाकोगत्रयंहृत्पविः शश्वर्धभ
त्पुरदितायदिशंकटः॥२॥ अष्टाष्टमेचमूर्तौचजन्मकालेयदावधः चतुर्थेचुभवेन्मत्पुर
दितायदिशंकटः॥३॥ शुक्रदौत्रेयदाजीवोजीवन्तेत्रैदितेः, सुतः॥ द्वादशेवत्सरेम
यदिशंकटुः॥४॥ भूमिपुत्रेयदाजीवेष्वेष्टमेततीयकोऽष्टमेदशमेमत्पुरदितायदिशंकटः
यदागमर्तयदाभानुः, केंद्रेभवतिचंद्रमाः॥ सदाबालस्यवेमत्पुः, सद्योजातो न संशयः, द्वावि
मूर्तौभवतिचंद्रमाः॥ वर्षेचतुर्थेचमूर्तौजातस्यहिनसंशयः॥ दशमेचयदाराहु
लेयदाभवेत्॥ चाउशोष्टमेवेन्मत्पुजातकस्यनसंशयः॥५॥ जन्मकालेयदाराहुः, अष्टमेच
चंद्रमाः॥ अथस्मारीभवेद्बालः सद्योजातो न संशयः॥६॥ अष्टाष्टमेयदाकालेभवेभवतिचं
द्रमाः॥ विकलांगंविजानीयातलीलाशोभवेत्तत्र॥ अष्टाष्टमेभवेत्तत्रद्वितीयेवधचंद्रमाः॥ त्रि
देवोत्थोभवेन्मत्पुरथवास्यदारयेत्॥२॥ जन्मकालेपुनर्त्तवाहेतोरविविदाभवेत्, स्थानही

द्विचाक्षणे विधुं तदादिशो तस्मिन् कुरेत नैत नृपता वशुभास्थिते च कूरगपांतरगतौ यदि चंद्रस
 यो जातस्तदा धीशतरात्रिषोर्केने सकवद्रातव संशुदितस्तु भवेत्तदा धः ॥ ६ ॥ मडभागादप्र
 मीगडक्षितेन वमानिष्यं प्राके कर्के रेसिं हे धृत्पुडपि इके च कुनगा शोशो धतौ भातद्वयो
 ज्ञो शोऽष्टममेतयोक्तुतिलवा द्वे दो प्राके क्षेण भे कुं भेदिक धृतिभत वि शलचके बाधार
 एंगो प्राका ॥ ५ ॥ एतेषां चैव भागानां मध्ये चंद्रदि वा करौ लग्नस्थौ यदि जायेतां नेत्रनाशस्तु
 स्मृतः ॥ लग्नषष्ठयभूमिचं जं गुरुसितो नोपपन्नदप्यद्विषा यो यरवेरद्यो क्रिबकुजो ज्ञो
 पि चिह्नदृष्टि। लग्ने सृष्टमभागे वेयदिखले दृष्टे प्रयातो दाप्योप्येकां शोकुजशीतगूयदि
 तदा त्ते म्रिद्रा मुत्तदृष्टि ॥ ६ ॥ नित्रना प्रा। नेत्रचिह्नयोग। चंद्रो मेघ वृषस्यः शनिभौमाभ्यां यु
 तस्तदा सगदकुक्षी। मीनालक कर्कट संस्थाशानि शुक्रकुजैर्द्वोरुधिरकुक्षी। च। कूराकुली
 रद्वषट्शिकरा शि संस्था ललादिकं हि परिवर्त्तन जात कुक्षी। यसाधिपोय दिगुरु रिपुपः
 सितो वाः कुरेक्षितस्तनुगलो वदनस्य प्राफी। द्वादशस्थो यदा जीवो गडपूरो जीवदा भवेत्। स
 निडुं रं भौमो दिपु संस्थो वृषस्थो वातदा वृली। स कूरो वंद्युजौ वक कर्कटश्विक मीनगो ज्ञेत
 कुक्षीखलाद्ये कुक्षी सुखविवर्जितः ॥ कुक्षी सीहयोगः। मेघगलिक कर्कटगतौ शानी दुकूरा
 न्नितौ भवति तत्र नरास्तरवंजः। कर्कालि मीनमृगमेघ विलग्न संस्थ गडवारव्यपन्नित दाध
 वती ह रवंजः ॥ १२ ॥ खंजयोगः। लग्नशो नि कुक्षी घन दद्यावप्रयश्रुतित दासति हीनः। वंद्यभानु वि
 चरेद्यदि भौमो भौमो मेलती हरवलु कुक्षि विहीनः ॥ १३ ॥ लग्नसंस्थ हिमगो दशमस्थे साधिकार

निगडोभवं. कर्कसि हे नखे दुर्ग क्रोधः स्याद्गृहे लिनिर्यमं कांशे. सुभादृष्टे कर्कस्येभं
 को भवेत्. ग्रहेण केन सस्रस्रोद्वाभ्यं पधो धमत्तिभिः. २५ पंचमेन वमेधत्ते ने समेतो लितभा
 स्कोटे. यस्मिन् स्थाना भवेद्वा धातये को गविवर्जिता. उदयस्य दुये सरा स्यागे सचिशा चोभु
 भयो स्त्रिकोणो. २१ प्रयो य पदोत्र गो स्यात्ता मधवात्त नवा शगो. चंद्रवैवे तदा जातः चप
 रो श्री भवेत्त प. २२ वापयो मध्वे चंद्रवैम कर राशिगे. श्वा स्युल्लमत्त यत्ता हवि प्राधे यान्ति
 पीडितः. २३ इत्यरिशा च्चाप समाप्तः. चित्रो दोष कृता क्षिपुर्न हस्तारि शारव्यो गै. अंभं विधा
 काल पियत्तिरोर विसमासा वन चापः. प्रमः. होय मारस्य समेतो तनु भवाः सिद्धाश्च वक्ष्ये
 ततो दोगानरि रुजदा पनति कलान होरा विदातु स्ये. वापां तत्त्व पपाय दृष्टि दुर्भिनो
 वा स्युल्लमत्त यत्ति तो भो माकां श इभे त्रि को. एतु ह नो भु के ज्य दृष्टे मति ३ दी ल दो स्युभै स्त्रिकोणः
 ५ भगते नो सौ म्य दृष्टे ल यो मातु श्चै कल वस्थितो कुज शनी वा के ३ दृष्टो भुतो चार सगो स्यात्त
 या. इति मात पितरि हं. अथ तात्रिके शुभ भा शुभ योगाः. कर्के जो कलवे वृष्ये वन वमे. वा
 पादिके धाटके चो लग्न स्यात्ति धो दृष्टां त्वल वयो श्चै कोन वि शा दये. १५१ कर्काटके विधून मे
 हरि दिगं शात सप्त भाग स्थितो कया लग्न गतो युगाति धति विंशत् वर्ष भाग स्थितो. जो स्वर्मा क
 ति भाग तो तनु गतो पंच विंश स्र घे. कुं भा घे षु रा शां क म्लो का द्वि गतं युवत पानिः प्राण
 दृष्टिः. स्मृता दी लें दुं वडु र्न पश्यति प्राणिः पश्ये दने के दव लो स्व स्व स्यात्त दुर्गो च तो रव
 गतं दुर्गो द्यप्यते ल्या हि ली. मित भावी मगे मं दे गो वा लें गेल्य कामता. स्र स्र ये दा व दृष्टे

92

ननु कभाग्य भवने छिद्रोपोल ग्रये पा नर्द चतुदाश्विंशति पितं वायुः परं कीर्तितं। स ह्येन च
 सागलगत पयत्ते लगे मे शेष मे विंशत्कं प्रागत्स चल विपुल गे श्वरे त्रिंशत्कं। अस्ते निमग्न
 प्रायोक्ति मस्य विधौ तथा चतस्रये पावे क्षिति निविलेक्षानि शक्ति इतो दये चरवल मध्या
 स्ये रवौः प्रवृत्तं संध्या प्रां सखले गये लि सगते के प्रेसिते ज्योत्र पं अष्टं लन कुजा प्रको कुलि
 वाके के द्रोष्टु जिं प्रुभे। सोम्यो ने नि धनत नो नि धये दा प्रो स्थिते वा घणं छिद्रां शेत नुये गये चरत
 ये सेने लभं ता वृक्। मधुन ग्रे प्रो ज्य सिते अके दरहितैः पुत्री चकेः। अक्षके लगे अयगे यवा वालिने सी
 ग्रेगे गुरु नो नदीद। सारगे के शानी त्रिषष्ट भागतो के दे शमे प्रो मुगा व्या युगा माध्य सलूरर्द
 गमुभैः सोम्ये व सन के दके। सोम्ये दी र्प गतो नम गते वं दे वले लि द्युये दृष्टे श्वाधि शारत्स वा
 श्मखले मिधं न दृष्टुतैः। तं प्रादक्षित ये व मध्य म प च र्द्य गोद ये स्ये प्रा नो रिष्क ज्ञेष्ट खले
 दिपं च प। स दस्त ड्रे स्त दा पुः स्मृतं। एक की ल्पु प्रम को रवौ च सखले विं दै चिके द्रे गुरो
 ये वा श्वा र्दु र्दु मुभे खलु खगे। ॥ ४ ॥ वं दे मयो शोग्र के। एक नो गुरु भार्गवौ तुरव शाराः। ॥ शन्यं
 शगे ल गये किं प्रो प्रा षा विधो मया क्ष रिपु गे स्थि न्वा ष पं चो द्दकं। न गे प्रा घाय ने धना रि
 ग स्वलाः। किं प्रो मजाः स द्रुहाः। अक्षिति ग प जन्म यो विपुतौ वा म लु गो वा क्यतिः। किं प्रा दस्य
 गतो त्रार्जु रिपु युक् स र्धः। कुजा क्य चितो ल गे ही न व लो पुरो मय सुते च दे भवे त स प्रीतिः। ल
 ग्ना दि त्रि सु र्वे। ॥ ४ ॥ चतुर्मु खर वगे फुक्ते विरायुः। सुता घे घेतैः खर सः। नवा दि प्पु खगेः
 सर्वै रिहा ल्यं स्मृतं। कूरा प्रा स्थ स्वगे अतु श्य गते प्रा। सीति वर्य खलो कूप नो मुभे मुभे

93

विवत प्राज्ञी वेद प्राहं शिष्यः ॥ इक्ष्वाणु ल गता धने खल खगे दीर्घं दुल गते मति भाषो ल्को
 यगता खेला विवलिभः ॥ यश्चासतः स्यान्मतिः ॥ दीर्घं दुल सखलं हि पश्यति तमो स्तेल गतः ॥
 स्यान्मतिरिति धन गेन राहु विजि ते मत्पुर्दिनेः ॥ स्यान्मतिः ॥ एक दोषि गपा प च प्ररवयः ॥ के जे
 मति के फोल गे शे सखले वस दृग्यु जि छि द्रे खले स्यान्मतिः ॥ सूर्यो को न मयु भे दिते मत्त करे
 भो वो पर गे य स्यान्मतिः ॥ यो वे खल गे खलौ बलौ नत नु ये मा सत्र ये न प्यति ॥ मेर वां षा घृषल दे
 भा घर्ष ल वेति ॥ यो मतिरिह ॥ शाका कृतो वा कृतो ॥ पं चे द्धि जिने धतौ न यमिने स्वर्गे वदिकं
 मिते ॥ १५१२५२५॥ ५१॥ ४१॥ २४१॥ २५१॥ २६१॥ २७१॥ २८१॥ २९१॥ ३०१॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥
 दः ॥ संधि चतुष्टये न खल पुद्गलौ न सौ च्ये मतिः ॥ के दे धर्म सुते गये ॥ पाय स कले रि सं विन प्ये
 धली के प्रस्य ॥ यो भो यम प्राहि ते रि ह स्प भंग स्तथा ॥ स्वर्ग स्थः ॥ खलु खे द ये खल र वगे नास्तं
 तरि ह ॥ बुद्धे स व खगे दिते विवत नो रि ह स्प भंग भ वेता दुति रि ह भंगः ॥ तन्मेषा क पुते त नौ च
 सदृश दृष्ट खलैः ॥ के दे गे ज्ञातो न्या पुर वी र्थ के द्रग यम को वि शि दार तनो ॥ सूर्यारो तनु गो चरो ॥ स
 गगु रो ध मात्म जं दो विय दि शनी बल वे क्षयी दूर स ग कि प्रे दित स्तत्व कं ॥ प्राप्ते लि मस्य
 सुभेः ॥ शनि परिल द्ये चंद्रो यमो यै र्भ वे दि श वा भम दे वि दु मय ध ना ज्व स्थो खलौ चे घा दि ॥ राक्षी दे म
 युतो च वि शति मि तं से ज्यः ॥ सि सौं तो ल गगः ॥ पुत्र स्या र सनी व पु श्र वन वान ल्या पु रुक्त स्तया ल गे
 के दृगो व्यये व ग जय वि शि पा उ रि दो स्तनो ॥ यो दे शो च चतुष्टये न स घक्तो ग्रहो नो यदि ॥ कश्चि द्धि
 द्रगतः ॥ शव द्धि शर दः ॥ दीर्घे स भे दो खलौ स्य के द्र ग मत्पु ये च वि वलौ गे शे द वि शान्ति तं ल गतं
 यो यम को ल ये खल पुते सः ॥ सूर्य वि शत नो चूं चूं दिते मत्परा पु खल को धि मे प्र हे दि को धि प्र शन

94

रखाता जलधिजवोष्पितिकालेनृणः॥२५॥आरोहिणीतिसंज्ञायतीतासावरोहिणी
 रखाता होरावरोसम्पक त्रिविधापुरातनैः कथिता॥२५॥आरोहत्रयमुत्तमा चंद्रदशासर्वकार्यवरी
 आरोहदशाकलेनसौम्यः सर्वलोकविख्यातः॥२६॥प्रवरोहदशाप्रारंभेपुनस्तस्यपराक्रमंयाति॥वेद
 प्रारंभवदाहेशशिहोरागतायता॥२६॥अमुभयोरुभयान्वयपुरवेदेवशशीयथा॥चंद्रदशान्वितकालेन
 त्रीरपसंमतोरामानीस्यातः॥२७॥देवहिजमंत्रोद्योर्धनवानधिनयान्वितः कलाशुभ्रागंधमधुरतिल
 ककुसुमंमैः फलवृक्षैर्वृक्षवानमितो॥२८॥स्यात्प्रतापशशिवात्सरात्नंस्त्रीप्रजावितोधीमान
 देवहिजविरतः क्लोपकासीमदुस्वभावः स्यात्॥२९॥कृष्णादिकर्मकुशालः कफानिलात्माजलादिक
 म्रपटः॥वृत्तवानस्वजनविरोधनिघ्नलस्यस्वमावितः क्षीणे॥३०॥सामान्यमेतदुक्तंराशिप्रत्येकमंशको
 नवत्वे॥मेकाक्षितचंद्रदशास्त्रीसुखलाभंविदेयाकर्मपरं॥३१॥हिजविनाशंक्रौंचमसहस्राक्षिपिष्टोस
 जंजनपेतास्तेछगत्स्यहिमंशोदशावरुहेरयस्यरासादिः॥३२॥वज्ररत्नसतसंपदः॥त्रियांबंमोगाश्रु
 यमुपश्रामफलत्रिकोषनेद्रोदशाभिलाषीनरोविदेशमनः॥३३॥कृषिविक्रपाधनादिः स्वजनदोषीको
 फानिलाजिः स्यात्॥वपलोमध्यकालेचंद्रदशायांमहासुखीधनवान्॥३४॥हिजदेवमंत्रभावेसंपन्नौ
 पुवतिवत्तभोभवति॥स्त्रीर्येसंभतो जननीमत्सुकरोतिपापपुतः॥३५॥पश्चाद्वैवर्षमेपितुर्विपोगंप्रा
 षीकुरुते॥हिजदेवाश्रितकार्येमातिमानधनभोगवस्तुसंपन्नः॥३६॥मिथुनेचंद्रदशायांस्थानात्स्थानी
 तंव्रजति॥चंद्रदशायांक्षेत्रेजमकुब्जिपमुधात्सवान्भवति॥३७॥कोतिज्ञानकलाहोगुह्यरुगजोनवाति
 दुर्जवरः॥सिहेचंद्रदशायांजातिधनासुमनोरथंलभते॥३८॥स्वजनश्रेष्ठोभक्तिमानविकर्तागोनातिपुत्रवाम
 भवति॥कृष्णयांचंद्रदशोविदेशमनंनरस्त्रियोलाभं॥३९॥कायकलांस्वतिनिपुणंकुरुतेस्वत्यार्थकार्य
 सिद्धिकरं॥चंद्रदशायांनरकेस्त्रीकृतयेकामानरानिः स्यात्॥४०॥लग्नेतलाहीचपलोदारिद्र्यवशागो
 नोदुःखी॥त्रीचंद्रदशायांनीचाशोवाधिवातगोरनेकवैद्यं॥४१॥कुरुतेदारविद्योगंस्ववृद्धिपरितापजंगनोदुः
 खं॥नीचानुक्तदशायांशशिनः प्रथितोत्पवितेशः॥४२॥कृषविक्रपाधनादिर्मस्वनिरोगवानस्वपत्न्या

95

56

कृविषमसुतदारवर्जितं जनयेत हृदुघुचकुरोगी वंधुत्वेष्टान्वितो निमानी स्यात् ६ मिथुनदशा
पांताभोऽशास्त्रकलाकाव्यगोक्रिष्टित्यरतः ॥ कृविषमसुतधारताधै संयुक्तो ज्ञातिते धनापि वि
दिवसकरस्य दशापां चंद्रग्रहे रक्षातिमात्तना विधानः ॥ स्त्रीनिर्मिते निमात्तापित वंधुविवर्जितसि
तीक्ष्णश्च ॥ दोत्रदशापां भानो रनेकविंशान्वितो रपस्यो वा ॥ आरण्यमूर्ति कृषिमादुत दारु रसमन्विते
तिमात्ता स्यात् ॥ १० ॥ कस्यात्तदशापां भानोः यममानगतापत्तिः ॥ स्यात् ॥ विजदेवधरा वाहिः स्त्रीजन
कोलोकमाप्तश्च ॥ ११ ॥ नीचदशापां भानोः कृत्स्नतमित्रा प्रंदरनाशकरी लभते विदेशगमनं धो वा
मलसाधुं सजं भयेत ॥ १२ ॥ नीचातिजातदशापां सूर्यस्य सुखा धनं लभते ॥ स्त्री दोषजनिन दुःखं जनय
ति यत्तवं वनाघ्ननग्रहिं ॥ १३ ॥ आहारेण प्रतापी वृश्चिकसंस्थानानुदशापां विवर्जनिन प्रतापी इति
जनयाश्च दुर्भगो भवति ॥ १४ ॥ कार्दिकभानुदशापां सुपुत्रदायचितो धनाद्युत्तः ॥ विजयजनिन पूजं शास्त्र
कृतिगेपनाघसंतुष्टः ॥ १५ ॥ मकरेभानुदशापां परकापिरतो न ज्ञाति धनपुत्रः ॥ स्त्री दोषजनिन दुःखं
पां दूमयपीडितो गहिनो वा ॥ १६ ॥ कुंभस्येकदशापां हरेगलमन्विते विनष्टसुतः ॥ मिथुनः पदानाभोमीभा
जनवंधुवैरी स्यात् ॥ मनुदशापां नीनेस्त्री प्रीता लब्धमानधनसौख्यः ॥ विषयज्जपीडा स्यात् सुता विना
वाटोन रं जननः ॥ १७ ॥ मेषस्य दशापां भानो रुद्धे पि दोष विवर्जिकरी ॥ वृश्चिक प्राणपीडा कुरुते पितृमातृ
दोष विवर्जिकरी ॥ १८ ॥ पुरुषस्य प्रथमदशापां मतो वाचं शुभं शुभं वा ॥ चेतसचमरसंयोगैः ॥ विष्णुविदश
फलं याति ॥ २० ॥ मातृपितृदोषाभ्यां कृवि नरो धं दशाफलं ज्ञेयं ॥ तस्मात्तयोगात् सस्य कृत्वा समीक्ष्य दशाफ
लं विंत्य ॥ २१ ॥ यस्या दोः ॥ मनुदशापात पितृपदा धं लग्न वशा लोकाकरी चंद्रदशा ज्ञान विधुदरी ॥ २२ ॥ इति
हारासारे सूर्यदशाफलं ॥ इति होरासारे सूर्यदशाफलं ॥ सामान्यतश्च मोठा चंद्रदशापां भाने स्यात्
न शुक्लस्य प्रथम तिथे ररभा वरोहि संज्ञिता प्राशिनः ॥ २३ ॥ कृत्वा स्यात् प्रभृतिमासातं चावयेहि की

[illegible]

[illegible]

282

Clg

शनिवारं शुद्धं पाणिपानिवारे शुद्धं कर्तव्यं
 द्रव्यतोयनयनमहानाम्नीयसर्वं विना
 विलैरिति निविलैश्चतुर्भिर्वर्णैः रविशेखरे
 वासरेकार्यं कल्पपत्रे सोमवासरे निविद्य
 शुक्ले च नैऋतवासरे हरस्तपिः सोमावा
 कः पापग्रहपुनर्वसु पापग्रहाणां वागरे
 रश्मिदातो शनिं शुभं इति द्यान्महादिन्य
 दित्ये पुनर्वसुपुष्या शक्रं ज्येष्ठा रेवती
 श्रवाणः ताभ्यां विविभिः हस्ताश्रिभिः
 तीक्ष्णचंद्रैश्च भानि शुभं न्यतः चोत्तक
 किं शुक्राः अत्र चोत्तरे सप्तम्युदः सुः सुनेस
 किं स्याप तमार्कः शनिः शुक्रः शशिदः
 किं वसिष्ठेनात्र फलविशेषमुक्ते जायते

मित्यर्थः परस्परद्वंद्वं प्रमेयं गच्छतः ये
 दशशुद्धाणो संस्कारा नाम भवेति तत्र नि
 त्तत्र ये बुधवरे शुक्र सोम शुक्र पतंगत सोम
 सोमावात अत्र नारदः अथ वरिष्ठातिथिषु
 विपते कल्पे वेति गहितः बुधवारः शुभः प्रो
 भातो शुभोदयेः सविद्याणात्तमा सुनो वि
 क्रं रभिः अन्त्याद्ये रविदो न्यै रत्नसिन्धो ह्य
 पुनः केः देवहीनसि विभेः श्लो हस्तः हरिः
 वागादिभिरित्यर्थः नया च नारदः दसादि
 णि हस्तं चोत्तरीं च विस्मभारिति सुने कारा
 मिश्रको गार्किं शुक्राः शुक्रः सूर्यः श्रामो मय
 ते च नारः सप्तम्युदः इति चतुर्णां सामान्यफलम
 भास्करतोरुत्तु स्याद्भिजेनया शुक्ले सो

तीति

११

१७५७ समस्तदि
 हारस्तथोप

ग शनिवारं शुद्धेणापि शनिवारं कौस्तुभं च मित्यर्थः । इदं स्पष्टादशमेस्कारा उक्तः वे
 द द्रव्योपनयनमहानाम्नीमहाव्रतं विनाहादशशुद्धाणां संस्कारानाममेवित इति नि
 तं विवक्षितं निविलेखितं भवेत् । रविशोभात्तत्रयं बुधत्रयं शुक्रसोमं शुक्रपतंगतसोम
 वासरे कार्यं कस्यपदे सोमवासरे निनिधः लोणान्तं अवनारदः अथवरिक्रातिपिषु
 शुक्रं ज्येष्ठं वासरे हरस्पतिः सोमावारसिने पदे कस्यपदेति गर्हितः बुधवारः शुभः प्रो
 क्तः पापग्रहपुनर्वसु पापग्रहाणां वारादौ विद्याणां शुभदोषैः हविषाणां तमासू नो वि
 द्युः शुद्धाणां शनिं शुभं इति ह्योत्पद्यदित्युक्तेऽभिः अन्त्याद्ये इति ह्योत्पद्येव न्यसिनो ह्य
 दित्युपनवसुपुष्यौ शाकं ज्येष्ठा इदं मयलैः पुनः कैः देनहीतस्त्रिभिः । नो हस्तः हारिः
 त्र्यवणः नाभ्यां त्रिभिः हस्ता त्रिभिः अवणा त्रिभिरित्यर्थः नथाच नारदः दसादि
 तीज्यचंद्रैः सप्तभानि शुभान्यतः बौलकर्मणि हस्तलां त्रीणि च विस्मभारिति पुनर्कारा
 मर्कं शुक्राः अथ बौलेस्तु दस्युः सने सप्तमे अर्कां मर्कं शुक्राः अर्कः सूर्यः शरोभौमश्च
 वं कस्याप तमार्कः शनिः शुक्रः असिद्धः एते च तारः स्तुदापुति चतुर्णां सामान्यफलम
 स्तु वसिष्ठेनात्र फलविशेषमर्कं नाम त्रैभास्करौ रश्म्युः स्याद्भूमिजे तथा शुक्रसो

तीति

५

2

घते अंवा न वेति विदुमाह जहादेवार्तवेद्यो ब्रतमुपयमनेवाविशुद्धेः शुभायीति अंवा
 तवेमात्तरजसिप्रदः अनेन योक्तुं चोत्तमिन्त्यर्थः । व्रतं मौनि उपमेयेनेविवाहं आविशुद्धेः
 शुद्धिपर्यंतं पतत्रयेन जहात न्यजेत न कुर्वादित्यर्थः । तयाचमनुसृतौ उदाहृतं हलास
 मातायादिरजस्रला तदानमेगले कार्ये शुद्धौ कार्ये शुभेर्जाभोगति अन्यसुहृन्तो लाभे कारि
 कानि वेषे शांतिकमुक्तं अलाभे समूहने स्यात्तदोषेन संस्थिते श्रिये संसृजतत्कुर्याद्ब्र
 ह्मभयं करी हेमीमाषमि नापमो श्रीसकृद्विधिना चयेत् अन्यचंपायसे हजाभिषिच्य
 शुभमाचरेत् सति कोदकायोः शुद्धौ गोदद्याद्दोमपूर्वकं मानेकर्मणि शुद्धास्यादितर
 शिमन्नमुपनीति उदकारनस्रला अथवां विरोधेन वा विरोधेन चानवत्राणि लश
 वले च हतेनैकेनार कार्ये वौर्गो रिना राकिं शानि विवले जे वये शुक्लसोमे ह्यं न्यह्यादित्य
 शाक्रेडाभिरिन हरिन सिमिभै चोलकर्मसूने कांय किं शुक्रागतं कविनि लिला मस्तुगा
 मस्तुदास्य वयाः सतो न्य १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०
 लाणादिभिः यथाक्रमेण रनाराकिं शानि शुवौलकर्म कार्यमित्यन्यः इनः सूर्यः शुक्रो भो
 मः शक्तिः शानिते चित्यर्थः तदज्ञं भवति विप्रेण रविद्वारे च विप्रोण भौमद्वारे वेषेण

बुद्धिः

गलेस्वसोर्ध्वो यं मलज्जातयोरिति अथ ननु द्वाहनिमेषमाह नैकसौ इति एकसौव
 रायदुहितृद्वये एकोद्वेकन्यकाद्वयेन दद्यात् सहजयोः एकोद्वेकसंभवयोर्ध्वोः य
 कोद्वेकन्यकेन दद्यात् तथापि यः परस्परं उद्धहनेन वितनुयात् अत्रापि संकटे पक्षेति
 माह कुर्यादिति अतः नैकसौ इत्यायुक्तमकृतं व्यं असे यदि अन्यवत्पुत्रगालाभे सति कु
 र्यात् तथा च नारदः प्रत्युद्वाहौ नैव कार्यौ नैकसौ दुहितृद्वये न वैकजन्ययोः पुंसौ रे
 कजन्येन कन्यके इति अथपि कलनिर्णयमाह नोद्वाहे सति निश्चये पित्रगदुः पि
 त्रोः सपित्रोः स्त्रियासु नोर्ध्वो तन्न दितः अस्मत्संक्रांतौ पितृव्यस्य च अन्ये स्त्रान्ययज्ञा
 तपे पित्रनको वा स्त्रीतान्यान्ययेः सा ॥ १६ ॥ ३६ । दत्तोत्तरे विद यत्ते देवयोः न्याक
 वित २५ निश्चये पिसति युथाः उद्वाहेन जगदुः कस्यासत्यां पित्रोः अस्मत्क्रांतौ सत्यां
 मातावपितावपितरौ तयोः अस्मत्क्रांतौ उक्तातिः उक्तसंक्रांतस्य सत्यां इत्यर्थः
 कथं भूतयोः पित्रोः सपित्रोः पितरौ च पितरः मातुः पितरौ पितृपितरौ इत्यर्थः तैः
 सह वर्तमानौ सपितरौ तयोः सपित्रोः पुनः कस्यासत्यां स्त्रियाः अस्मत्क्रांतौ सत्यां इदं
 द्वितीयं विवाहादौ ज्ञेयं एवे स नोः पुत्रसंभवात् सहजस्य अनूदितस्य सः अपरिणी

हिनांतरितेकालेमंगलेकुर्वत तथाचोक्तं एकोदशशसिनामेकस्मिन्वासरेपुनरःनः
विवाहेनैवकुर्वीतमंगलनोपरिमृशनामिति अथवाएकाहेपिनयानगेनपर्वतेनश्रुतरि
तेदेशेमंगलेवितनृपात् ज्योतिर्विदाभरणे एकोदशपोर्वरपोरेकदिनोद्धाहृतोभवे
त्राशः नयेतरएकदिनेप्याहुः संकटेवशुभमिति शार्ङ्गधरोपि नयेतरोपिशुभदं
एषुशैलरोधेति एकाहेपिजनाश्रयोतरतीदंतारतस्याहुर्धैर्यंज्येनोयमयोनि
सिद्धमनपोरेकत्रकार्यजगुः नैकस्मैदुहित्दयंसहजयोनैकाद्वेकन्यकोदघाट
द्वहनेमिशोनतनृपात्कार्यादसंपद्यतः २८ अथवाएकाहेपिजनाश्रयोतरेमंगले
वितनृपात् मंगयोस्तीजनाश्रयत्यमरः उक्तंज्योतिर्विवरणे नयति सिद्धंलग्नेमेषा
मेसंकटेमहति एकोदशसंकावयौरेकारेभिन्नमंगयेकालरति अथैवायत्ताणोनि
गायमाह उद्देदमिति इहास्मिन्निवाहादिविषयेइंदेभेदेष्टेष्ट्यायुक्तेबुधेस्तारतया
योन्ये संकलानुरूपंयोज्यमित्यर्थः अथयमलपोविशेषमाह नोयमपोरिति यम
पोर्यमलपोः उदेनोनिषदे अनयोर्यमलयोर्मंगलेएकत्रयदावत्सरएकवासरेएक
मेहयेकार्यमितिमुनयोजगुः उक्तंय एकास्मिन्वत्सरैवैववासरेमंगयेतथा कर्तव्यमे

रेलासपत्तामान्यापतिभक्तादृष्टवता गृहार्चनरत्नानि. अन्तेभ्यश्चमार्तवा ५ गण
पतिनाथमरतानारीसर्वमहासती पतिप्रियासताद्याववेदभ्यश्चमार्तवा ५ कलरा
दुर्भगाकषास्तपुत्राविलाजला इसावतपरिभ्रष्टारोदभ्यश्चमार्तवा ६ पतिभक्ता
पुत्रवतीवरसंतानमोदिनी कुलाचारवरक्ताद्यादितिभ्यश्चमार्तवा ७ पतिप्रिया
पुत्रवतीनानाभोगवतीशुभाः स्वकर्मनिरतादत्तातिष्ठभ्यश्चमार्तवा ८ परभर्तृ
ताप्रेषाकोपिनीनिर्घाणालसा म्मावागीशदुःपुत्राभोजंगेभ्यश्चमार्तवा ९ निर्ह
धारोगसंपुक्तासर्वदागेपलोलगा पितृवेषमरतामान्यापितृभ्यश्चमार्तवा १०
परकार्यरतादीनादुःपुत्राक्षेशभागिनी मलिनाककषपकुहाभाग्यर्क्षेभ्यश्चमार्तवा
प्रजावतीधर्मरतानिर्वैरामित्रहजिता सतीमातरुहासक्ताअर्यमर्हैरजस्यला १
निर्हृषाभूरिविभवापुत्राद्याभोगभागिनी प्रधानः शानकुशलाहस्तैर्भ्यश्चमार्त
वा १३ चित्रकर्माभोगिनीचकुशलाकृपविक्रये त्रिकीर्णकामाश्रयताद्यान्तृभ्यश्च
मार्तवा १४ बहुचित्रवतीनीरुक्कशलाशिल्पकर्मणि पुत्रपौत्रवतीसाधीवा
भ्यश्चमार्तवा १५ नीलकर्मरतादुःशपानसक्तापरप्रिया विपुत्रमलिनाकुहादिदे

5

11

4

या देवस्यानान्यवे समवेतालवे प्रमेति पदत्रयेण गृह इत्येतास्मिन्पदे धितिर्हति अन्यतः सो
कोक्तं तत्कपदेवर्तते ननु मार्गः कथं कुपदे अस्ति सत्कुत्सितो न भवति अस्ति मार्गोऽपि
एते सर्वजनसेवार्थं हिर्मणस्य सिसिद्धे तस्मिन् सर्वसोकोक्तं बहुभाषाणामर्थस्यात् एवेतदुक्तं
बहुभाषाणामर्थनाथिकाधिकारोऽपि विवच्योक्तमिति न संशयः चेलाफलमाह गवि संस्था
पराहारातिगतिः प्रसिद्धाः सथेहे अपराह संस्था विभक्तस्याह स्तुतो यो भागः एते वत्सराः
कालान् शुभाः अर्थादन्यो सर्वाह संस्थाहो शुभो उक्तं च पुत्रिणो सुभगा पुण्या सर्वाह
पारजस्यता सथ्याह न शुभशान्तिः स्त्रीणि वा पराह के संस्था यो रुभयोर्वैश्यानि शापो
विधवा नयेति न तत्र फलमाह मिश्राणां मूलनीत्तामिति मिश्रकृतिका विशाखे ३
प्राणि सर्वात्रयभरणी मद्याः अमूलनीत्तामिति मूलरहितानि नीत्तामिति अहो वान्येषा
योः अन्ये तत्र तत्र दशकं न शुभे अर्थादन्यानि शुभानि तदुक्तं नारदीयसंहितायां श्रीपु
ण्ड्रसुभगा पुत्रवती सौख्यान्विता स्यात् कलाधिकामानवती वाचिन्या प्रथमाने वा
१ शोला स्त्रीणि स्वस्य भर्गपातनतत्पराः परप्रेषाकाकवेष्ठाभरणे प्रथमाने वा २ अ
र्थापे मूलनीवेष्ठाभर्गपातनतत्परा प्रेषास्तप्रजावापि बहिर्भे प्रथमाने वा ३ सप्त

न्येयविच्छेदबुधग्रहशुक्रास्तेषांदिनोत्तमिह सप्तदशवर्षातिथेर्नक्षत्रैः वल्लभैश्च
 यन्ते संध्यायोगेऽनन्तयोगे ग्रंथांतरासिद्धे सप्ततिकेन्द्रारिष्ययोगे शोभनानियायग्र
 हारहितानि सप्तिकेन्द्रारिष्यलि यस्यातत्सप्ततिकेन्द्रारिष्ये तच्चतन अंगवर्तमानभि
 सकवैद्यः भेषजमाचरेत् कुर्यात् शोषेलग्रवल्लभाग्रवत् तथोषधदानमाह तदिति तदो
 षधेऽहानेनरोक्तेभ्योदद्यात् कथंभूतेऽहविष्कवेडतनेपेपदोतने धृयनतत्रबुधरवि
 रहिते अथारक्तश्रावणयोर्विशेषमाह अस्मक्याचारेक्तस्त्रावः व्याणः तने अनयोः क
 र्मसूर्यकुजयोरहितिवसेश्रावरेत् कयोः सतोः इहानयोः सूर्यकुजयोः केन्द्रस्थयो
 सतोः तथाचोक्ते मंदारवर्जितेचारेचरतिप्रसुडप्रवैः सूर्यसौम्येः केन्द्रगतैर्भेषज्यो
 त्पारिनेहिते रक्तस्त्रावकुजेकुजेकुर्यात्तद्वेद्ययामथापिवा कुजैर्केन्द्रेयवामंदे
 वौवाविबलेष्टमेवक्रियाकुजेसूर्यकेन्द्रेनेष्टमेष्टद्वेष्टेष्टसक्रेचरलग्ने
 सुवस्रो अथप्रसंगेनरोगदिवसानाहृत्तर्हिन ॥ याम्यादित्रयवायुमूलजलयो
 पात्येदहस्तोबुभेशांत्याजद्वियोन्यैः १५ नैव ५ दिनैरन्यत्ररुग्णाविरुक् आदित्या
 पानिसप्रवांत्यपितृभेषजैर्केन्द्रवारेगदत्यहस्तानमनिष्टनिष्टमशुभेभादोललास्तसि

१३६ याम्यभराणी अदित्रये प्रायेवात्रये वायुः स्वाती मूलपसिद्धे जलयः शततारां
का उपोत्प्रेषा इदो ज्येष्ठा हस्तः प्रसिद्धः अश्विभं मघा अश्विन्वत्तत्रगणोरुगणैः न्येषोऽ
शीभिदिनैः विरुक्त्वात् अन्यत्र अन्येषु नक्षत्रेषु रुग्णो न वदिनैर्विरुः भवति यतत्स्योति
षार्काभिप्राये किंचिदलकोशाभिप्राये उक्तं तत्रयेषु नक्षत्रेषु ज्ञातस्य सत्पुरुक्तः येषु
चक्षुःश्रेणावद्भिदिनैर्ज्वरमुक्कुरुक्तात्फलमत्र शोत्पवि रुगित्युक्तं कविदव्यथा फ
लदर्शनात् तथायेषु येषु नक्षत्रेषु सप्तभिर्नक्षत्रैरेकादशाभिदिनैर्ज्वरमोचनमुक्तं त
त्फलमत्र यमथ तन वदिनैर्विरुगित्युक्तं गुंशलाय वायस्वत्पातरत्ना तथा च ज्योति
षार्क सप्तार्कास्ति नंदादिरुद्रस्त्युनगादिभिः कृच्छ्रस्त्युमता शैशुकच्छ्रेषाभ्यसता
न्येषां पित्यादि अथोत्प्रेषा न गोगमुक्कुरुक्तात् न माह आदित्यं पुनर्वसु अद्विरप्लेष्ठा अ
निलः स्वाती प्रवाणि एवीकानि अंत्यरेवती फिरभं मघा अश्विन्वत्तत्रगणोरुगणैः न्येषोऽ
वारे मुरुसोमवारगदत्यक्त्वा न गोगमुक्कुरुक्तात् न निषेष्ठा न नदि कुत्र कर्तव्यमि
त्यत आह अश्विभं मघादौ दृष्टुं भं स्यात् कस्मिन्सति पुलास्तस्मिन् सति तिलः पाप
ग्रहः अस्त्यस्य तत्रथा तत्रतस्मिन् रवतस्मिन् स्थिते सप्तमे पापे सतीत्यर्थः तथा

चोक्ते वैधनौवर्तीपातेच भद्रायाधिस्थसंक्रमे रोगसंक्रान्तः स्वायात्कुवारत्ततिथीषु
 पि युतेयापयुतेशोलेदशमेवशुभान्विते सौम्यकरपुनरंशेधरोगस्वानेतिभंतयेति चेद
 व बलेमर्ववैयोन्ये कुशितिभादौसदित्यनेनवेदादिवलविषयेमोहमाधुरित्यत्रचेदव
 य लेसूचितं यतः शुंथादौगर्भाधानेसदिदाचित्युक्तेतत्सर्वकर्मसुजेये तथाचोक्तेस्य
 पु स्वायादोगतिमुक्तस्फुटभयोसुंदतारयोरिति अथद्वयव्यवहारेहतेनैकेनाह द्वयं
 मेव्यवहारतोलेषुचैर्योच्येवरोगेबुधेथर्मा ६ सा ८ तजगेः यतस्यहोणहस्तोरवित्तः
 कुजः संक्रान्तिभरणीत्रिपुष्करयमोकेभान्ययोसुंदमाहृष्टिंतिशभाविद्वनरहपत्कु
 यादृष्टांततस्थिरं १५० द्वयंसवर्णाणांमेव्यवहारतः कुमीदव्यवहारिणालेषुचैरेन
 लत्रैः योज्येदेयमित्यर्थः कुचरोगेवरलग्ने कस्मिन्सति बुधेथर्मासात्मजगेसति ५
 वेर्मानवमे अष्टममंशात्मजः पंचमे षष्ठ्यतमस्यानगातेसतीत्यर्थः अत्यन्तुर्वाक्ते
 नेयं अथानंतरंतस्यद्वयसहस्रणो पुनर्गृहणंतस्मिन्विषयेहस्तो नक्षत्रे १ रविः रवि
 शारः तोबुधः कुजोभोमवारः संक्रान्तिः सूर्यसंक्रमणादिने भरणीशसिद्धा त्रिपुष्करयो
 योः यमोयमलयोगः त्रिपुष्करयोगयमलयोगो शुंथातरशसिद्धौ रत्नेमालाया विष

चरणोपि ह्येभदातिथिर्जायते स्रगुरुषानि स्नापुत्राणो कथंचनवासरे मुनिभिरु
दतः सोयेयोगस्त्रिपुकरमंजकउत्पादि कुंभोतियोशुंदमाः धनिष्ठापंचके हृदिहृदियो
तोपि शुभः हस्तादयोत्रस्वकीयद्वयग्रेणेषुभाः विहृते इह स्नादौ पहाणं कुर्यात्ततस्त्रिपु
स्यात् तथा चोक्तं वरैः त्रिपुष्टुरेलेयै बुधेयमसताहमे व्यवहारादिनाद्वयपयोगो मुनिभिः
स्मृतः भराणोसग्रहे कुर्यात् पंचके तैत्रिपुष्टुरे यमलेहि गणेशोक्तं हानिहृद्यादिके बुधे
कांतोभौमे कुवरीतनदेयं बुधवासरे क्राणच्छेदे कुजे कुर्यात्पंचयं सोमतेदने हस्ते क्वारे
सेकांतोयहाणं स्यात्कुलेषु तत हृदियोगे तथा ज्ञेयस्नाच्छेदे तत्कारयेदिति श्रुती
त्वादिसुनष्टादिद्रव्यस्य प्राप्तिं यादव्यनितेये हृत्ताईनाह तौत्तोणग्रध्रवमिश्च वायु
पुधनेनष्टादिके नैतिकद्रिडात्रैवि ३९० शोषयोर्नगतमेत्येत्थो बुधदौक्षियेन विष्णो
शोक्वविष्णुदेवतिथिभेः यद्दीशामूलध्रुवे र्दृष्टीज्यकरांबुधैः सजल ५ त्वा १०
जोगेतरुत्तरोपयेत् त १५१ तौत्तात्तोणग्रध्रवमिश्च एवोक्तानि वायुः स्वातिः य
पुनष्टादिके धनेन हृत्पुष्टुविनिक्षिप्तादिके स्वर्णादिद्रव्येनेति गच्छति तथा कान्तरो
हिणोनतज्ञातभेदहनसंज्ञे श्रवणमैवतर्भक्ते सनिधि ३१० शोषयोः गतं नयति श्रु

दद्यान्नित्येवमाह अंत्येवुच्यतेतिषेत् धनमित्यनुसंगः अंत्येहादशे अंत्येवुच्यते अंत्येः
शुद्धिः पापग्रहराहितं तस्यां सत्यां तिषेत् नित्येतिदित्यर्थः तथाचोक्तं माधाराणोग्रहीतो
मुख्यान्पादयो नलभ्यते दत्तमयुक्तं निचितं चेत्पादहारदः इत्यादि अथ नृसिंहादिमेव
विद्यासाधनमहर्तं तथाह त्वागोपायमहर्तं मुत्तगाई नार विद्यामिति विद्यामेव विद्या
मोक्तवन्तेवदविद्योक्तभादौ विद्यामौ ज्ञातुभादौ इत्यायुक्तं तथास्वदेवतिथिभेदे देवति
थिनस्त्रेसाधयेत् गुरुमुखात् गृहीयत इत्यर्थः तत्र आगमोक्तमेव ग्रहणो अन्याप
दोषो नास्ति सत्स्वदेवतिथे इत्यनेनैव परिहृतः तथाचोक्तं मडध्वचरत्तिपेवाग
र्कैर्धर्मसक्रिया कार्या विद्योक्तभेदोत्तास्वदेवतिथिभेषु च अथ ह त्वागोपायमाह ही
पां विद्यात्वा मूलं प्रसिद्धे क्रियाणिर्वाहानि मूहनि सर्वोक्तानि अस्मिन्नी प्रसिद्धा इत्यः
पुष्पः करोहस्तः अंत्युपः शततारका अभिर्नस्तत्रैः अस्मिन्पादपादयान रोपयेत् क
स्मिन्सुजलावाङ्गो अंगे अङ्गः अङ्गो अंगे लगे तस्मिन्जलचराशिश्च दोवानत अ
ङ्गो गमुच्यते जले वा च जलविशोभने जलविषयतस्सुजलावे तच्चतत अङ्गो गव
सुजलावाङ्गो गंतस्मिन् शोभने पापग्रहराहिते जलावे च त्वर्थे दशमे यस्याङ्गो गस्म

नस्मिन्नित्यर्थः शेषे सर्ववत् अथवा पीकपादीनस्तर्ह्येनाह उदाहरत्तु हरित्रयादिति
 येन्यर्त्तस्तत्रागारयोत्तेज्याज्ञेस्तनगैः सिते दशमगे सिध्यति सदा मरे राजेताश्रवाणत्रय
 फवस्सुत्तिभैः द्विकेदायगैः २ १ ४ ३ १० ॥ सोम्यैः शान्तिकपौष्टिकेस्तवरभेरतैः सुध
 र्मादये १५२ उदाहरत्तान्येकादशमं व्यानिसर्वोक्तानि हरित्रये श्रवाणं अदितिः पुनर्व
 सु हयः अश्विनि इज्यर्त्तेषुष्यः पभिस्तत्रागारयोत्तलाशयः सिध्यति कैः तेज्याज्ञेस्त
 नगैः तोबुधः इज्योगुरुः अत्र चंद्रोत्तलाशयिषु एतैस्तनवगतैर्लग्नगतैः क सदा मरे स
 दृहवासरे इत्यर्थः तथा चोक्तं चित्रास्वातिपुनर्वसू मृगशिरामूलाश्विनीरोहिणीर
 स्तः पुष्यार्धनिषकेशतभिषक मित्रोत्तमारेवती एतेषु श्रवाणान्वितेषु सकरेलग्नयेच
 कुंभेतेषेवापीकृ यजलाशयादि त्वाननेपास्तेप्रपास्तेदिने अन्यचोक्तं सर्वतोयशा
 पारंभः कर्तव्याविवलैः एवगैः लग्नस्ते ज्ञेयवाजीकेलग्नभेदे सिते एवगेति अथोत्त
 मर्धेनराजदर्शनं शान्तिकपौष्टिके चार राजेत्तति श्रवाणत्रयमदुक्त्वस्तिभैः नक्षत्रे
 राजेचाराजदर्शनं कार्यं सुगमे पुनः कैः सोम्यैर्द्विहैकं १५ ३ १० ५ ११ गेलग्नान
 द्विकेदायगैः शुभग्रहेरित्यर्थः शेषे श्रवत् शान्तिकपौष्टिके चार शान्तिकपौष्टिके

12

पतेरेवनसत्रैः अवलम्बयादितिभिर्विधेये कथंभूतैः वेतैः सत्वरभैः चरनत्तत्रसहितैः
कस्मिन्सुधर्मोदये प्रोभनः पात्ररहितः धर्मो नवमेऽस्य सधर्मः सत्कामो उदयश्च सतया
उदयो लयं तस्मिन्नित्यर्थः शेषं सर्ववत् अर्थात् नार्हन्तदिव्यमाह दिव्यं नैव मलिम्लुवे
विधुसिते जास्ते रवावष्टमे मंदागहि त्वलोदये स्थिरतनौ कुर्यात्कृते दोषाः श्रीशैल
ग्रहाण यनेषु विधुवे संकीर्णजाता वृषा कृत्युत्सर्गवक्ष्यमवेषानगया गोदासु नित्याविके
॥५३॥ मलिम्लुवे मलमासे विधुसिते जास्ते विधुश्चंद्रः सितः शुक्रः इंजोगुरुः तेषां शुक्ले
विधोरस्तः कृष्णपक्षे भवति रवावष्टमे गोचरोणसूर्यः षष्ठमे सति मंदागहि शनिभौमदि
ने त्वलोदये पापगणप्रदये यद्वा उदये त्वलः त्वलोदयः तस्मिन् स्थिरतनौ स्थिर
लग्ने दिव्यं नैव कुर्यात् अत्र दिव्ये कृते सति अदो दिव्यं अन्यथा विपरीतस्यात् असत्य
वादिनो जयकारीत्यर्थः अर्थादन्यत्र कर्तव्यमिति सिद्धे लग्नवलं प्राग्वत् अथाग
रुशुक्रयोर्मौल्यदोषः कुत्र कुत्र नास्ति तत्सार्द्धवृत्तेनाह श्रीशैलेति श्रीशैलः प्रसिद्धः
यत्र मत्स्यकार्जनाभिधानलिंगमस्ति ग्रहाण वेदसूर्ययोः अयदेदीक्षाणोत्तरे संक्रा
ती विधुसंमेषतला संक्रमः संकीर्णजातिः हीनजातिः उपाकृतिरुपाकर्म उत्सर्गं

ह्यमन्तर्गः वधुप्रवेशनेप्रसिद्धं गद्यप्रसिद्धा गोदागोदावरी नित्याविकेयतिवर्षक्रिय
 नेयथानवरात्रे ईशानाहिवलीहरेः शयनपर्यावर्तनेनैत्यकेयानेजीर्णगृहेवरोहदम
 नागोपेपवित्रारणे चातर्मास्यविधौनजीवसितयोर्मूढत्वदोषोऽसकासत्साहोवरधारणेषु
 गदितो गर्भादिसप्तस्वपि १५५ ईशानाहिवलिः ईशानवलिः प्रसिद्धा अहिवलिः सर्प
 बलिः हरेः शयनपर्यावर्तने विस्रोः शयनमासादशुक्लेहादशणभवति पर्यावर्तने
 भाद्रपदशुक्लेहादशणभवति नैत्यकेयानेनित्यगमे जीर्णगृहेप्रसिद्धं अवरोहः दम
 नागोपेपैत्र्यो पवित्रारोपणोप्रावाणो चातर्मास्यविधौचातर्मास्यवृत्ते अस्कायवगार
 पातरनाम्नामासानोक्त्याष्टमोऽसका माहोयोषमायफाल्गुनानोक्त्याष्टम्याइत्य
 र्थः उत्साहाः पुत्रोत्पन्नादयः शंशुकधारणोवसुधारणे यषुजीवसितयोपरुशुक्रयो
 मूढत्वदोषोः स्तदोषोनगदितोनोक्तोमनिभिरितिशेषः यषुपयकमोक्तैतत्रमूढत्व
 दोषोनास्तीत्यर्थः नकेवलमेषु गर्भादिसप्तस्वपि गर्भाधानादिशुत्रप्राशानातिषुसप्त
 सप्तमेकारेषुमूढत्वदोषोनगदितः गर्भायजाशानातेषुउत्पन्नोक्तैयपिप्रागुक्तैतथा
 यत्रप्रसंगादुक्तं तथावगर्गः नित्ययानेगृहेजीर्णप्राशानेपरिधानके वधुप्रवेशमंग

15
येनमौद्योगरुप्रक्रयोः भृगः उपाकमोत्सर्जननेचवित्रदमनार्थो अवरोहः सहेमेतः सर्माणा
वलिरस्रका ईशानेस्रवलिर्विस्मोः शयनेपरिवर्तने कुर्याकुत्रस्वयमेमौद्योपीतिविनिश्च
यान् धर्मप्रदीये गोदावर्यगयायोचश्रीशैलशृङ्गादये अयनेविषुवेवैवद्यात्तर्मास्यवते
षुच उत्सवेषुचसर्वेषुसामंतकृतकर्मसु सुगसुरेज्योश्चैवमौद्योदोषोनवियते कालनि
र्णये नष्टेप्रकृतयानीवेसिंहस्येवहृदस्यतौ कार्यावैवस्वदेव्ययायत्यष्टकलयमंतः म
स्यपुगाणे मौद्योपिचप्रकर्तव्यामिअजातिः क्रियाः शुभाः सुरेज्यशुक्रयोवाणः क्रियाश्चोला
एकानवेति अयतीशयात्राविषेयं येनकर्मनिषेधं समापवादेहैकेनाह गवैरस्तमयेः
पकृतयजन्तुर्मासेषुजन्मर्तकेनासर्वाभारतीर्यदर्शनरयाज्ञोदागयाभ्यासते यथावाहसहस्र
वसुशयेषुपेन्यकर्मन्यजेयदृष्टाधिकलेवितंभवतितद्गोदागयातोऽन्यतः १५५ शुक्रैज्ययोः
अस्तमयोअधिकः मासः तयमासः जन्तुर्मासेजन्ममासः तेषु जन्मर्तकेजन्मनतत्रे असुवे
यमेतीशामरदर्शनात्त्रिमितंनरयात्रगच्छेत् काम्यासतेगोदागयाभ्यासते गोदागयो
शीनेसदेवकुर्यादित्यर्थः येनकर्मनिर्वयमाह यस्मिन् येषुगुरुशुक्रास्तादिशावाहसहस्रवि
शयनेषुपिपदृष्टादिकलेवितंयेनकर्मभवति तत्त्यजेत् गोदागयातोऽन्यतः गोदागयोः

देवकार्ये आवाहयुक्तादृश्यादिकार्तिकशुक्लादृशीवर्णनविशेषायने तथाचोक्तं बालेवाय
 वाहये शक्येवास्तमुपागते मलमासरेवैतानिवर्जयेदेवदर्शने व्यासः अधिमासेवमन्मर्तेनस्यो
 गुरुशक्रयोः तीर्थयात्रानकर्तव्यागणगोदावरीविना भृगुः मलमासेष्यनाहृततीर्थस्नानंविब
 नयेत् अनादिदेवतादृष्टेश्वरिः स्यात्तस्यभार्गवे तीर्थविदे गुरुशक्रास्तादिदोषः शोकोयस्ती
 पिपात्ताणो असर्वपापिनामेवनन्वसौ पूर्वगामिनो पितृविदे गुरुशक्रास्तादिदोषः शुक्राणा
 तमनेचैवदेवेन्यस्तयैवच येतकार्यविदुष्येतप्रथमं वत्सरं विना मोक्षः मलिनेजन्य
 ममेवामोवेवागुरुशक्रयोः तीर्थयात्रानकर्तव्यागणगोदावरीविना मेधातिथिः अस्तेग
 गुरोश्चक्रपुष्पावालाधिमासके येतकार्येनकुवर्तनगणगोदावरीविना येतमेजयेत् येत
 कार्याणिमर्वाणिब्रतस्नानजपादिकं वर्जयेत् शक्रेभ्योरस्तेगणगोदावरीविनेति इति श्री
 मुहूर्तमात्रं दृष्टोकाद्योमिश्रप्रकरणं समाप्तं ॥ छिद्रात्तेपतानिविश्राणोयेनध्यायाः प्र
 कीर्तितः छिद्रेभ्यः सुवतिब्रह्मब्राह्मणेनयदजितं तत्कालेनस्यरक्षोमिस्त्रियेब्रह्मपशोव
 ले सर्वमादायगच्छेतिवर्जयेत्तीक्ष्णंफले इत्यनध्यायेपदनादोपसंगात् मोक्ष्यादिनिषेधाच्च
 अतद्वयेनानध्यायानाह पर्व्याद्योत्रपुगहमीतिथियोमध्यादिपक्षद्वयेः न ध्यायाश्चरमेकमा

अथमथोवद्वि १ अथक्रियमः २ तथेति ३ स्तोत्रोत्तमः २ पञ्चविंशत्यामीकोत्तुयोदस्य १
 १॥ १॥ १॥ येमार्गेकस्यनगशरा ३ ४ विषट्गंकाशाग्रयः कीर्तिताः १॥ १॥ १॥ १५६
 पर्वप्रमासार्तिमा किलचतोपर्व अशारिषुक अशंपतिपत आदिश्रुतदर्शी ताभ्योयु
 कपुक्ते अष्टमीप्रसिद्धा इति तिथयः चतसृतिथयः मध्यादिपक्षद्वये मधुश्रेत्रः तदादि
 मासेषुपक्षद्वयेषु कृष्णारंभतस्मिन् अनध्यायाः स्फः कीर्तिताः कथिताबुधेरित्य
 ध्याहारः अथान्नाह चरसंक्रमाः चरराशि संक्रांतयः मेघकर्मकरतलासंक्रांतय
 इत्यर्थः मधुश्रेत्रतस्मिन्वादिः वद्विसेवाकस्तिथिस्तृतीयेत्यर्थः अत्रेमासेज्येष्ठेमा
 सेयमः द्वितीया अत्रप्रकरणे अक्षरानुपचनिदेशेन नदृश्यते तत्र अक्षरपक्षजस्तिथि
 त्तयः गयेवैशाखे अग्निस्तृतीया अस्मात्पुनः असितः कृष्णोयमः द्वितीयाप्रचिद
 गाशाकाः अचिरावाहः तस्म्यटक द्वितीया आशादशमी अर्कोद्वादशी त्रयोदश्या
 पि आशादश्या द्वितीयादशमीद्वादशी त्रयोदशीत्यर्थः अथमार्गमार्गेशीषे कृष्णनग
 गप्रहो कृष्णसप्तमीनवमी ईषट्गंकाशाग्रयः दशः आश्विनः तस्म्यटक द्वितीया अर्को
 नवमी आशादशमी अग्निस्तृतीया आश्विनवद्वि द्वितीया नवमीदशमीतृतीयेत्यर्थः

यौवेषा ॥ स्नासिताहमेकसुनयो २ ५ ७ त्रैलोक्यविदादिह ५ ७ २ स्नाथेर्काधिरगदय
 ११ ५ १२ स्नासितजावाहकएषीयराः २ ५ ७ ऊर्जेर्काधिरगदयः २ ५ ११ १२ अस्मिन्नाहन्ति
 प्रवस्युः २ ५ ११ १२ नभस्यः प्रिः १ कृष्णहृदिविप्रवन्वमीअंयमोयः प्रवा ५ ७ यौवेषाः यौ
 वस्युः ११ ५ ११ १२ एकदशीशुक्रा तपुनः अस्मिन्नाहमेकसुनयोः द्वितीया नवमीसप्तम्यः
 अन्तेप्रात्तानेकसुविदादिहक विदोनवमी अदिः सप्तमी हकद्वितीया एषोसमाहारः
 विदादिहक कृष्णवतत विदादिहक वतथा कृष्णनवमीसप्तमवद्वितीया रत्यर्थः माये
 र्काधिरगदयः अर्कोद्वादशी अथिषुतथी हद्वितीया अदिः सप्तमी एतेशुक्राः तपु
 नः अस्मिन्नाहमेकएषीयराः अस्मिन्नाः कृष्णपक्षजाः वाहकएषीयराः वाहद्वि
 तीया अर्कोनवमीएषीयराः अस्मिन्नाः कृष्णपक्षजाः वाहकएषीयराः वाहद्विती
 या अर्कोनवमी एषीयराः सप्तमी ऊर्जेर्काधिरगदयः कर्वाप्रवराः द्वाद्वितीया अर्को
 नवमी रविद्वादशी ईश्वरएकादशी एतेशुक्राः तपुनः अस्मिन्नाः कृष्णपक्षजाः
 हविप्रवस्युः हक द्वितीया विप्रवत्रयोदशी नवमी पैत्रेयया यथोभराणी अन्यः शु
 क्रः प्रवाः प्रवाणः भाद्रपदशुक्रप्रवाणरत्यर्थः अथेषोनिर्माणंरतैवेनाह ॥ योन्या

यतिभिः स सर्वदिवसेः स्नात्वा स्मृ हर्तो नितोः न्यस्मिन्बोदयतः स एव यत्प्रभो ब्रह्मैव नैवाभ्य
 सेत पर्वाद्यादिपुगसमीतिवतिथित्यक्तैव शास्त्रास्मृतीवेदो गानि समभ्यसेत् निर्वालेषकं
 पदे त्रैत्यकं १५१ यः कश्चित् अनप्यायतिथिः स सर्वदिवसेः स्नात्वा स्मृ हर्तो नितः स्नात्
 अत्र सर्वदिवसे ब्रह्म वेदं नो संदेत वा इत्यथा वा अन्यस्मिन्निवसे परदिवसे दाणत्रयगतो भ
 ति अत्रास्मिन्निवसे ब्रह्म नो संपदेत पर्वाद्यादिपुगसमी पूर्ववत्पदविभागः इति वचनमि
 थिस्यक्ताः येषु अनेन रोक्तेषु अनप्यायेषु शास्त्रे स्मृती वेदो गानि समभ्यसेत् स गमे नि
 र्वालेषु सर्वेषु अनप्यायेषु उक्ते पदे त्रैत्यकं पदेत उक्तमिति यथा अत्रावास्याया अश्विनत्सुज
 पेद्यादिति पूर्विकां गायत्री मन्त्रावासा सक्तत्रिंशो गतोऽग्नौः पित्रमेवा न्युरुषसक्तमपतिरथ
 मन्थानि वयं वित्राणि नैत्यक्तं संख्या होमवत्स्यतादि तथा च मन्त्रा वेदोपाकरणे वैव
 स्नाध्याये चैव नैत्यक्ते नतिरोधस्त्यनप्याये होममेव जयेषु वेति वेदोपाकरणानि अंगानि
 स्मृतिरत्नावल्या नित्ये नृपे च नो गेव क्रतौ पा रायणे पिव नानध्यायोस्ति वेदात्तो ग्रहणे प्रा
 होः स्मृतः देवता च न मन्त्राणां नानध्यायस्मृतः सदा नानध्याये जयेद्देवान् रुक्षो चैव
 वैशेषतः पौरुषं पावमाने च गृहीतनियमादृत इति स्मृत्यर्थसारे चतुर्दशपुष्पमीयव

प्रतिपद्वर्जितेषु च वेदोक्तान्यायमोमासाधर्मशास्त्राण्यभ्यसेदिति पुराणे उदौहृदितयंभा
 मेवमन्यसेनकारयेत् नत्यजेदैदिकंमंत्रंयथाहोत्रंशतं स्मृतिरत्नावल्या अल्पेनपेदनथा
 पेपर्वीपत्यतर्जयेत्तति अथनेमिदिकाननथायान्त्रद्वयेनाह अथोत्तेणविराप्रमोचद्विग
 जाशोसंत्यमुक्तेत्रतानायानांतरितेअहंसुवखगाधैर्नावसज्योतिषं स्त्रिगोस्यंतरितेहस्त
 वनिशीथान्योचमार्गेषुचद्यापायानकपित्यशास्त्रालिमधुस्येवोतकादेःपदेत् १५५ यधु
 नकुलः श्रोतमार्जारः योगाद्विणः खरः प्रसिद्धः अश्विः प्रसिद्धः अजोमेघः अंबुउदकं अ
 हिमर्षः गजः प्रसिद्धः अश्वः प्रसिद्धः उष्ट्रः प्रसिद्धः अंतोत्पजातिः मूकाप्रसिद्धः उन्नतो
 मतः अनाशकदः पानेशिवकादि यभिरंतरितेसतिसज्योतिषंअनध्यायः अयमर्थः
 दिवाअतेरितसतिसूर्यास्तमनपर्यमनध्यायः रात्रावेतरितेसतिरात्रिशेषपर्यंतमनः
 ध्यायः इत्यर्थः स्त्रिगोःस्यंतरितेःहः सीप्रसिद्धाः गोः प्रसिद्धाः अश्विमाण्यं यभि
 रंतरितेअहर्दिने अहोरात्रेअनध्यायः उत्सवोमहोत्सवोविवाहादिकः निशीथंमध्या
 रात्रं आशौचंसतकं मार्गं अध्यायपुनपदेत् चपरंकपित्यशास्त्रालैमधुस्येवो तदादे
 म्हायायानपदेत् सगमे आदिशास्त्रालेविदारविभीतकैरंशदीनांअहणं प्राप्तेतः

कुलपेशवपरदनिकदे आद्याशनेवक्रुगेनोहलेहृदुशात गुरुसितिप निशातादुपोत्स
र्गतः भूकेपाशानिपाततः पुरदहेरिहावल्लोका अहं गर्जेनार्तवके अहं समयजेसज्योति
रतेसति ॥५०॥ ग्रामेनः कुलाये ग्राममध्येकुलायेतेनसतिनपदेत् सश्रुदनिकदे आ
नश्रुदसन्निधौनपदेत् वक्रुगेमावगतेतां हलेसतिनपदेत् ग्रहाणात्सकाशात अ
हं भूकेपाशानिपाततः अहं भूकेयः असिद्धः अशानिपातोवियुत्पातः नाभ्यां अहं
पुरदहेः पुरदाहात्सव सति ग्रामदाहारित्यर्थः अहंरिहावल्लोकात् गंधर्वनगरभ
नारिदशानात् अहंनपदेत् गर्जनार्तवके अहं क्रौञ्चः आर्तवः न आर्तवः अ
नार्तवः (अनावर्तयवअनावर्तकः तस्मिन् अकालगर्जनेजानेसतिअहंनपदेत्
समयेकतजेगर्जेसतिमज्योतिर्षयास्यात्तथानपदेत् दिवागर्जेसतिसूर्यास्तये
यतेरात्रोगर्जेसतिसूर्योदयपर्यन्तेनपदेदित्यर्थः सतः अंतेस्वशाखिसत्पुरुषस्य
त्योजानेसतिमज्योतिर्नपदेत् अनध्यायान्तरमाह वायोल्कवगर्तजंबुकरवेसा
म्नाचवातेजलेनीहारेपतिताभिशास्तनिकदेधावज्जनाल्लोकेने ग्रामोतेपितृका
ननेप्ययमतानूनप्रिणीतेदिवंतदत्सहतिनिअहंवनपदेदुक्कादयाणिर्नच ॥५१॥

वायीदीनोरवेशाएश्रयमाणे साम्नाचरवेशयमाणे वातेवातस्सर्वदाविद्यमानत्वाद-
 निवाते जलेजलमथो नीहारेभूमरुमे उत्पाते पतितोजातिभुष्टः अभिशक्तामिथ्याभिणे
 मी तत्समीपेभावज्जनालोकने भावन्ननुष्णालोकने ग्रामेतेग्रामसीमासमीपे पितृका
 ननेशमशानेनपदेत सताचूनेत्रिणीदिवस्सर्गपतिरतेगतेस्सतेसतिअहंनपवेत तान्
 नञेनामसुतेयागेयेनयेनकृत्तिज्जसहस्यहंतततानूनेत्रीतस्मिन्नतेसतिअहंनपदेत
 भुक्तायावदार्द्रपाणिस्तावन्नपदेत अन्येअनध्यायामूलग्रंथनोवगेतव्याः अथपरोषा
 नध्यायानारु राअर्थेमदनो ॥ मुनि ३६ लघुतेयामेवतुशायकेपायात्रौपदनंतपाक
 रागतोमासेनिशाः प्राग्दले प्रबो नध्यायः इतीहत्वात्रिपदनंवर्ज्यसदासंधयोशौरोपद
 वयामकेत्रिदिवसे दुर्भक्ष्यतिग्राहयो ५२ राअर्थेमदनसुपोदशी यस्मिन्ननेस्यात्
 मुनिसप्तमी रात्रेदलेपुतेयामेसाई महरेपदिनेस्यात् बतथी आदिमेमहरेपदिनेस्या
 त अत्रदिनेपायात्रौसर्वरात्रौपदनंवर्ज्य प्रबो नध्यायः इतीहत्वात्रिपदनंस
 मस्तरात्रिपदनंवर्ज्यत्रिदिवसे दुर्भक्ष्यतिग्राहयोत्रिदिवसे दुष्टोभुक्तीतिग्रहो दुर्भक्ष्यति
 ग्रहैतयोः दुष्टभोजनदुष्टपतिग्रहयोः त्रिदिवसेपदनंवर्ज्य तयाचणीपर्यास्सतिवव

नानि अहम्योच्यतर्दशयोः पंचदशयोश्चसूतके शान्तेमतिपदोयत्रभयेवैभमहोत्सवे गोगेपुहे
 विवादेचसूतेपयिनिशीयके नार्थीयिनाशिपुश्चापिनश्चातश्चनतंदितः उपाकर्मणिचोत्स
 र्मग्रहणेचंद्रसूर्ययोः त्रिशतेष्टादनंध्यायोमतेन्देगुरावापि फाल्गुन्योयौर्णिमास्यातवैश्च
 तश्चदस्यते अनथायस्तथासाद्योश्चावाण्योकार्तिकेतथा तथैवमार्गशीर्षस्ययौर्णिमास्यो
 तमेचरेत् अशान्याः पतनेकुंभेभूमेर्हृद्रेपुरस्यच मृगशर्षवमार्जारकुलायचदंतिनो अंतराग
 भनेजोष्टराणोच्यदंस्ते यत्ताकानोरणादर्शरश्मयानजलाग्निना मृकोन्मन्नादिशस्त्राणां
 तरागमनेचंद्रं नारीणामपि सर्वासांगवाचैवांतरात्सगे अहोमात्रमनथायोगर्जनेयत्रिसेभ
 भूगर्जनेचरात्रौवापरात्रौदिनेस्ते दिनेतद्वयसंध्यायामथास्त्राद्यंतरागमे पक्षिमंस्क
 तथासुनगाणांचांतरागमे दिनेदिषस्यशेषस्याद्राक्षोराश्चाश्चतद्वेत् श्वपरगालरवेन्द्र
 ताश्चात्रियागमनेध्वनि तत्कालिकोपनथायस्तोत्रुत्सयचभद्राणो आदेनिमंत्रिनो
 स्तभक्तानाथपनंचरेत् करिष्यंश्चतथाविधाः प्राविषाणोविसर्जनात् एतेप्रोक्ता
 नथायावेदिकास्तोत्रिकासुतः प्रवदन्तेहमीदंदेश्चतर्दशपाश्चकेवलैः विषुवदितये
 वमयनदितयंतथा नपदेत्यादयेदीत्यान पुराणमपिसत्तमः अहम्योच्यतर्दशयया

हस्तमिनेरवौ दिनशेषमयेन ध्यायेदिकं परिकीर्तने न शोऽदिते दिवा रात्रौ तत्कालमदि
 तयोः प्रतिपद्योच संक्रांतौ तत्कालमाखिलासुच नभोनभस्ययोः कस्येमासयोः सिद्धिर्नेदिनः
 मराम्यामधीयीत त्रयोदश्यां नयेत्रयोः सदा त्रयोदशीयाचतत्याह निशीथानिधिर्भवेत् या
 तदर्थोपराद्रातादधीयीत नतद्विजः अष्टम्याचतुर्दश्यां प्रतिपद्योच वर्जयेत् धर्मशास्त्र
 पुराणां च शास्त्रे तत्कालिके बुधः विमिश्रितास्तु कर्तव्यं सप्तम्यादिषु पञ्चतः पुराणाभ्यामना
 निनयेच दश्यां सुवानवा नांतरागमने दोषः पुराणादिषु विद्यते न सस्यते च तत्काले सते
 शाश्वतवा बुधैः नीयमाने शवेदस्य महीच्छेवाद्द्विजोत्तमः अकालगर्जतादौ च सर्वस्वाणो
 रिकादिषु अनध्याया बुधैः कार्या उपरागादिकेषु च शोनध्यायेच शर्वर्ष्या नाधीयीत कदा
 वन मृत्युतरे प्रदोषे च त्रयोदश्यां नाध्येये प्रतिपत्स्यपि प्रदोषलक्षणं षष्ठीच द्वादशीचैव
 अर्धरात्रौ न नाहिका प्रदोषे न तधीयीत तृतीया न वनाहिका प्रदोषे न तधीयीत तृतीया
 न वनाहिका अर्धरात्रौ न नाहिका अर्धरात्रौ न नाहिका यायकपोनेऽन्यथाः अथ नैमिषिक
 प्रदोषमाह आपस्तम्बः आवाण्यां सर्गां मास्यां मध्यां मृगां कृत्यां संप्रदोषे नाधीयी
 तेति प्रदोष सर्वरात्रः तथा च गणः अध्यायानामुपक्रम आवाण्यां प्रगणानवा यावन्मा

[illegible]

यवर्तते एकमात्रमनध्यायमिति कात्यायनोच्यते मेधेयवृषभेचैव त्राणयात्स्ववतेनले
 तर्ह्येहि पादे पुनराभावावनेसस्ते त्वावेनवावनेन त्वाणयवाहः वौरूपकुतैयामामेमेग्रामे
 प्रिकारिते अकालिकमनध्यायविद्यास्ययादुतेषुच अदुक्तेषुनप्रिषुविफत्सुनितनिः
 वने सज्जोतिः स्यादनध्यायः शोषेरात्रौतथादिवा मनः निर्घातेभूमिचलनेज्जोतिषांचोप
 र्जने एतानाकालिकान्तिंयादनध्यायान्नतावपि निर्घातत्रांतगालिकोधुनिविशेषः ज्यो
 तषांचोपसर्जनेचंद्रसूर्ययोः परिवेषः आपस्तंबः यतिरसहिजोवेदानेकोदिष्टकेतने
 होतेकीर्तयेद्ब्रह्मराहोद्ब्रह्मराहोरन्यत्रसूतके केतनेनिमंत्रां कर्मपुण्या समानविषे
 सुस्तेतथासवत्सबागिणी आचार्येसंस्थितेवापि त्रिशेत्रेत्तयांस्ते यानवल्कः अहं
 तेनधनध्यायः शिष्यनिर्गगरुवंधुषु उपाकर्मणिचोत्सर्गेस्वप्राद्यात्रियेस्ते संध्या
 गजितनिर्घाताकृकेपोल्कानिपातिते समाप्यवेदकनशमारण्यकमधीत्यच पशुमे
 दूकनकुलश्चाहिमार्जारमृषकैः कृतेतोरत्तदोरात्रशकृपातेतयोद्धये पराशरः मर्ष
 स्यनकुलस्याथ अनमार्जारयोस्तथा मृषकस्यतयोष्टस्यमेदकस्यवेपोषितः पुरुषस्येत
 कस्यापिशुनैः सस्यावरस्यच एषोपोविततश्चवर्ततगमनेकृते त्रिशेत्रमपवासश्च

वामांगेतेये पुरुषस्य वामांगे पटुक्ते तसि यादत्तो गेते यमित्यर्थः अथात्रांगे वामेतरविभागा
ये वस्तत्र पुरुषस्य फले तेये वामांगे तत्र भयोः समानमेव फले वामदक्षिण फला विशेषान् स
वा स्य प्रमोदो पटुक्ते वक्तव्यमित्यर्थः पाते सरदस्य पाते अथाविपरीते फलमाहः सरदस्य
प्रमोदो पटुक्ते ततस्य पाते विपरीतं माह रित्यर्थः एकैव वा एकैश्चाचार्याः हृषा फलमाहः
सरदस्य प्रमोदो पटुक्ते फले पाते हृषा फलेन शुभेन वा अशुभित्यर्थः एकैव वा फलमाहः प
टुक्ते पातेनेव फले प्रमोदो पटुक्ते ते के आह रित्यर्थः अथात्र विधिमाह वसुसहिते स्नाता
परेच्छान्तिकमिति सवैले स्नाने कृत्वा शान्तिकणा सौर्न आचरेत् तस्य वज्रोर्निर्वये यत्नीदी
यत्नी फले वस्तो पटुक्ते वामांगे पुग वस्तस्याने भवेदानं स्याने लाभो नलाह के कर्णयोर्भ
वा वा मिर्नेत्रयोः प्रियदर्शने नमिकायोः संगंधानि मुखे मिष्टान्न भोजने कपोलयोर्भ
वेत्सौख्यं हनुदेशं नृहृदयं कृकयो विग्रहश्चैव कुं देवाय सनागमः कलिर्वै सखे सखा
दत्ते वामे गदादयः दत्तो शे विजयो नित्यं वामांशे शत्रुजं भयं दक्षलाभो भजे सखे कर्परे
मणिबंधके दत्ते कारतले दद्यंत सखे सखायो भवेत् वामे भुजे कर्परे वसुसहिते यथेय नक्षत्रः
वामे कारतले दत्तानि तस्यैवार्थनाशने हृदये गजसंस्थानः सौभाग्यं दक्षिणे स्तने दक्षपाशे

विगत्रमाभिषेचने अथानात्कालिकाः त्वगोष्महरिदोत्कसामुवाणेतनः स्वने अमेधश
 वरदोन्मशमशानपतितोतिके देशेऽवावर्तनिचविष्यन्तानितसंयवे भुक्तादेपाणारे
 मोनैरुद्गात्रेतुमारुते पाञ्चवर्षदिशांदोहैसंय्याहीनारभीतिषुः धावतः प्रतिगंधेवशिसे
 वगृहमागते त्वगोष्मनरस्यश्वनौवृक्षोरशरोहणे सतात्रिशदनध्यायानेतात्कालिका
 निडमिति अथानध्यापवादः मनुः वेदोपाकरणेवैवस्थाप्यायेवैवनेत्यके नानिरोपो
 न्यनध्यायेहोममंत्रजपेषुवेति इतिस्त्रोक्तमुहूर्तमात्रेदलीकायांअनध्यापकरणेसमाप्त
 यपत्नीसरदस्यस्पर्शफलं हृत्तैकेनाह ॥ दक्षोगोदरनाभिदन्त्यपतितापत्नीवरंगेह
 उमस्कानः प्रभदाधियाः फलमिदं वामेतरव्यन्यात् इत्याहुः सरदशरोहरणफलयाते
 पथैकेवथापत्नागोहणार्के पिवससहितेस्त्रानाचरेद्योतिके ॥५३॥ दक्षोगोदरनाभिदन्त्य
 पतितापत्नीतथाहर्नंत्यस्कावरंगोउतसंगेपतितापत्निनः नरस्यशुभदास्यात् उन्नमो
 दिनेविनासवंत्रशुभेत्यर्थः अथादन्त्यत्रनशुभाअन्योगेषुपुरः पार्श्वेष्वष्टेषुनशुभदास्या
 अथसियाविशेषमाह सियाः इदंफलंपुरुषोक्तेफलंवामेतरव्यन्यात्तत्तये वामेवा
 गो इतरंदक्षिणागो तयोर्व्यन्ययोर्वपरीत्येनस्मात् पुरुषस्यदक्षोगेयत्फलमुक्तेतत् सि

च भोगासिद्धनेवाभयशोभने वामपाशैव भवेन्पीडा मकुत्तौ शिशोस्तथा दत्तकुत्तौ सता
 वाप्तिरुदोचविशेषतः वसामिदं तत्कदाचवा मकुत्तौ सत्त्वतः नाभ्यंभनोरथा वाप्तिर्वस्तौ
 गर्भच्युतिर्भवेत् गर्भोस्त्युर्गदेगोदत्तौ गौपी निवर्द्धने वामागौस्त्युतोदः त्वेदत्तनान्नैसवा
 हने पशुहानिर्वाहना नौदत्तौ गोघनने सत्त्वे केशाः स्यादामर्जया योस्फितिदत्तैश्च द्विकृत
 स्फजि वामे स्त्री वियोगोदत्तैर्गोदत्तैर्गुल्फे धियागमः उदरस्य वामगुल्फपादयोगमर्जभ
 त् आत्रयघापिसामान्येनोभयौर्गमनफलमुक्तं तथापि दत्तौ पादयोगमनास्त्राभोवक्तव्यः
 गमपादेगमनेहानिर्वक्तव्यः पुरोभागे च दुर्वातान्नसुवातान्नवसतः वामेहानिर्धनेदत्तैर्पि
 अभुमणोत्तिः वामदत्तविभागेन यत्फलं कथितं स्यात् विपर्ययात् तत्तत्स्त्रीणां तेषां शेष
 योः समं इत्यपत्याः प्रयातस्य फले तेषां विवत्तौः यत्तदेव फलं विद्यात्सरत्स्य प्ररोहो
 त्याः प्ररोहो चेव यत्तने सरत्स्य तयोः फलस्य वात्यामात्रं ह देवहिजायते यस्याः प्ररोहो
 गोसरत्स्य प्रयातने नानिदं फलं विद्याद्यापि मयुं विपर्यये यत्तनाने तेषां प्ररोहो यदि
 यत्तने यत्तने फलमुक्तं प्ररोहोत्स्य फलं भवेत् स्तुत्योगे च तन्मात्रं विद्यायाते च वैधनौ च
 वामे वसुकरे तन्ने विज्ञेय जायते अंगदत्तौ मारुत्य वामेनोत्तरने स्फुटं तदाहानि करीते

अथ नयेन तस्मानिदा वराणां हर्षं गीर्भयः स यो रोहति श्रीं धर्मो प्राज्यं गम्ये तदा दत्ते यत्नी सेता वि
 धितः विनिताभ्यधिके लाभे स्थिता भोजनभाजने पादंगुलीषु सेतायात दानि शुभरती भवेत्
 योः सप्तयोर्वापि पुण्यमं दे प्रभयेनेत दंपत्योर्जायते श्रीति निघभागे वियोगिता श्रीं धर्मो
 रिपतिना प्रभाययत्नी सिता च यदितान्या सितसदृशो धाम्यशो सर्वेषु गोषु शोभना ते येति
 कलासः पनेयस्य मृद्धि तद्विज्ञातये मृतमे जीवने विद्यां जयेन्मृदितमस्तकः पत्नी सर
 णाः स्योर्शो सर्वे लेखानमावरेत् पंचगव्यं प्राणित्वा कुर्यादाज्यावलोकने प्राप्ते वाप्यथवा
 मस्ते यदि चेदात्मनः स्वां पुण्याद्वाचने कृत्वा शान्तिकर्म समावरेत् पतिरूपं स्वर्गो
 कुर्याद्विज्ञानुसारतः रक्तवस्त्रेण सवेष्ट्य गोधपुष्पैः प्रसृजयेत् तदग्रमन्मयं रस्यं कले
 गो जलमृरिते वसुमाल्यै रत्नैः कृत्य स्थापयेत्ते इलोपरि पंचामृतं पंचगव्यं पंचरत्नानि श
 क्तिः पंचवृक्षवः प्राणानि निति प्यावा हयेत्ततः सृजयेद्गंधपुष्पायै लोकपालान् क्रमेण
 च अग्निं संस्थापनं कृत्वा होमकर्म समावरेत् सत्सृजयेत्तमं वेणुमभिष्टिः त्वादि वैः प्रभेः
 तिलैर्व्यादतिभिर्होमभ्योत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतं वापि कुर्याद्विज्ञानुसारतः अभि
 धेकं ततः कृत्वा पावमान्यवद्भिजैः पुण्यवारुणास्तैश्च दोषशान्तौ द्विजोत्तमः धोतो व

गतिधत्तायस्वर्गवस्तुनिलान्देत ब्राह्मणान्मोजयेदस्य शान्तिकर्मकरोति यः तस्याप्र।
 विजयो लक्ष्मीः वैति बुद्धिः शुभं भवेत् शुभं भवेत् यस्मिन् सद्योः शान्तिः कथिता भूगणाप्र
 रा शौनकाय मुनीनां यलोका न ग्रहकारिणि शान्तिमुहर्तमानैर्दृष्टीकायो यस्मिन् सद्योः क
 राणो अथ गोचरः कृत्वा विवक्तुस्तत्त्वज्ञानमराशोः सकाशात् कौग्रहः कस्मिन् स्थाने शुभः
 कस्मिन् शुभः शान्तिः चंद्रस्य शुक्रपक्षे विषोषतस्तारावले चर्द्धते केनाह स्वर्ता चंद्रावलास्त्रि
 शुभः शुभाः ३॥१०॥६ सप्तदिगांशः ३॥ पुनश्चापुत्रा १॥२॥४॥५ द्यय १२ यम १॥ मत्स्य ८
 कविः स्वास्तविको २॥५॥१॥ मरुः सौम्यं व्यं स मे २॥४॥६॥१० विक्ताभव १॥ गताः
 उक्तेन वे १॥ शु ५ द्वि २ गश्च दोषो निजभात् फननं वरुहते ३ द्वि २ पुशेधनसत् १५५
 विक्ता चंद्रावला शान्तिः स्वर्ता न्वराशोः सकाशात् चंद्रावलाः विष्कारि शुभः सुः विः नती
 १ विटशमं अतिः षष्ठे नेपुचद्रावलाः चंद्रः प्रसिद्धः १॥ वलाः पापग्रहाः रविभोमशानि
 १ हकेतवः शुभाः शुभफला भवेति पुनः सप्तायगः अन्नश्रेयः शुभः स्यात् सौगमं य
 १ गायपधर्म मत्स्य कविः शुभः स्यात् अशुभान्नमराशितः क्रमेण ये च राशिपर्यन्ते १

[illegible]

मनेलाभं मुक्तो मम ददाति वै ६ भयं शोकं धनेऽऽर्द्धा निःसृज्यते मृतिं पापं भुमं धनेऽऽ
 नेशानेर्जन्मान् फलं क्रमा ७ राहुकेतोः फलं शनिवत् अथ सर्वपापं रागावेधं हृत्तदयेनार
 षष्ठो नोत्पलजे सुता भवने अंके रवेः स्यान्मिथस्त्रो केन न सते त्वके मृति भवेद्यस्तस्य रवेः वि
 षोः अंके लाभं सृजेत पत्नितपसा वा का प्रभानां व्यापारो येषु पुनं सविक सह ज्ञेयं के भवो नो
 १५५ द्वास्तस्यादिमयोः त्वके न व सते जी शोऽपुत्रोऽत्रिकल्पे न्येक भवेत् भूगोत्राणि नोः
 न्येकयोर्नो व्यथः विद्यो व्यस फलो भवेद्दिविचरो हे मादि विधाने रवेऽर्द्धा त्वयथ विचर
 वगाण्यन्यत्रो भये जन्म भान् १५६ सप्तमसिद्धे अंके द्वा र शो तस्मिन्मिथः परस्परं वेधः तद
 त्वलजे सुताय भयने अंके अये
 रवेऽर्द्धयः स्यात् अत्रो कन्या सय
 वेद्या त्वाने सप्तम्युत्पलसितैः
 यदैर्द्धा ज्ञेयाः तयथा षष्ठो नो ६
 ॥ त्वजले १०१५ सुताय भवने ५
 ॥ अंके ११६ रवेः सूर्य स्यायेधः

के ३।५ जन्मसुते ॥५।५ एके १०।५ मृतिभवे ८।॥ १०० वृत्ते ५।५ विधौ रये वेधः अर्के ३।॥
 भसुते ॥५।५ सपत्नतपसो ५।५ अर्काश्रभानो वधोयं विगतो अर्को ये भस्ते अर्काः ते च ते अ
 भाश्च अर्काश्रभाः रविरहितपपग्रास्ते सामये वेधः इत्यर्थः अस्य ८।॥ पुत्रयने ५।५ अष्ट
 ८।॥ कसद्भजे ॥५।५ अर्के ५।५ भवोत्ते ॥५।५ विदो बुधस्याये वेधः १०० ह्यस्ते अष्टादि
 योः ८।॥ एके १०।५ नवसुते ५।५ श्रीशे ३।॥ अष्टपुत्रे ८।५ त्रिकल्पे ३।॥ अर्के ५।५ अंक
 वे ८।॥ भूगोः अष्टस्याये वेधः मरो वेधः संस्कारप्रकरणकथितः सोऽसिद्धो ज्ञेयः अत्र वेध
 धाने ज्ञेयाशिनोः बुधचंद्रयोः शान्कर्कयोश्च परस्परं नो व्यायः स्यात् परस्परं वेधो नास्ति य
 दुर्लभं भवति विध्यहिमाचलयोर्मध्ये जन्मराशेः सकाशात् अन्यतमग्रहाधिहितराशि
 र्येते रागापि तातद्राशेः सकाशात् यथोक्तवेधस्यानपर्यते गणयेत् तत्र यदि कश्चिद्गुहो
 भवति तदा रागिन्तो ग्रहो विद्मो भवति अन्यदेशेषु जन्मराशेः सकाशात् उभयग्रहे तदे
 पस्यानेव गणयेत् यदा वेधस्यानेकश्चिद्गुहो भवति तदा न्योग्रहो विद्मो भवति तथा च क
 ण्यः तत्र सूर्यश्च शनिवेधो नास्ति शानेः सूर्यस्य वेधो नास्ति यवे चंद्रस्य बुधवेधो नास्ति।
 यि स्य चंद्रवेधो नास्ति अथ वेधप्रयोजनमाह विद्मो व्यस्तफलो भवेदिविवरेति विद्मो

कालमुक्ताह नाम हरेप्राणकालविशेषमाह मर्गेदिप्रतारति मर्गेमकोताः खरामवरिकाः
दिगुताः दशगुताः चत्वारिंशत् ५० चरिकाः पुण्यान्त्यर्था नयावाकेत्येति निर्वये संक्रा-
तिसमयः सत्सोपलब्धः पिशितेत्तौः तस्ययोगादयश्चोर्ध्वविशत्रास्तकीर्तिताः अर्वाक
षोडशानाद्यस्तपरेतश्चैवषाडशः प्राणकालोके संक्रांतेः स्त्रानदानादिकर्मसु त्रिंशत्कर्कट
संक्रांतौ सर्वतः पूर्णनादिकाः मकोत्तराः प्राणायचत्वारिंशतिनारिकाः ५० स्थिरविस
पदेककर्कटतिणायनमारितः मर्गेसोप्यायनेद्योगे षडशीतिमुखं पुरः यदेविषुवं मध्ये
प्राणदानायनेतकं प्रागङ्गेगत्रात्सर्वकः प्राणयश्चात्परं गर्थरात्रादित्येतद्विषुविषुयं
कार्मकंतपरित्यज्य मर्गे संक्रमते रविः यदोषेत्तर्ह्यत्रेया तदाभोगः परेहानि रविसंक्रम
णे प्राणयो न म्नातीह मानसं सप्तजन्मांतरे गोपीडः खभाकनिर्धनो भवेत् आदित्यपुराणे
शानमिदुत्तयेदानं उपरागेत्यनेतकं षडशीत्यां संहस्रं विष्णुपद्यांतश्चैव विषुवेशतसा
हस्रकोटिचंद्रतिणायने शानकोटिगुणं प्राणजायने तत्रायतो रति शुशो संक्रा
॥ सदसत्फलमाह कर्कंति कर्कः प्रसिद्धः अजोमेघः अंत्योमीनः वृषः प्रसिद्धः योणोम
करः यत्नात्सूर्यबलने निशिगत्रो मत्स्यात् शभकरं स्नात् अन्यभर्ति सूर्यवरणं सूर्य

होवास्तफलः स्यात् मयमश्लोकोदितेफलेविपरीतेभवतीत्यर्थः रत्नमालायामपि
 वामवधविधिनात्तशोभनाश्रयमीशुभफलदिशोत्पलमिति अथदेशकिचशेषेणवेधग
 णनाविशेषमाहरेमादिविधानतरइति अस्यार्थः सर्वमेवव्याख्यातः इति सुहृत्तमाह
 लोकायोगोचरप्रकरणे अथसंक्रांतिफलविवक्तस्तवशाशिपरत्नेनपुण्यकालेकाले
 वृत्तादेनाह ऊर्ध्वद्यात्मसंगेर्कसंक्रमणतः सर्वस्तिरेककंदेनकाजोभयतः खराम १
 चटिकाः पुण्यासंगेदि १० गुणा कर्काजोत्पद्यमाणसूर्यचलनेनिष्पन्नभंसदिवासूर्याग
 र्कदिनेत्ततीयमकरशोन्यसमेदः खदे १५० द्यात्पान्मानोदिसुभावाशयः मिथुनक
 न्याधनुमरीनाः सगोमकरः यसोसन्त्यसेसदिवासूर्यारार्कदिनेत्ततीयमकरोशोन्यसमे
 दखदे महारस्तः पुनश्चर्कसंक्रमणतः सूर्यसंक्रमणकालात्सकाशान्ऊर्ध्वउपरिखरा
 म १० चटिकाः पुण्याः स्युः स्थिरेवृषसिंहवृश्चिककुंभानामन्यतमेराशौकर्कंदेप्रसद्वैश्र
 कसंक्रमणतः सूर्यसंक्रमणकालात् सर्वेषामेखराम १० चटिकाः पुण्याः स्युः नकाजो
 भयतः नकास्तनाः अजोभेषः अनयो मणसः सकाशादभयतः खरामचटिकाः
 पुण्यास्युः सर्वेषां राशऊर्ध्वपंचदशोतिविंशत्तटिकारत्नार्थः एवं सर्वराशिसंक्रमण

संक्रमणोदिवामासात् अथादिपरीतं न शोभने सूर्यो राकिं दिने रविभौमशानिदिने तृतीय
 करणो कोलवेपथो किंस्तु त्रेष्वप्यमशकुनौ सर्वे राशि संक्रमणोदः खरं स्यात् तथा चोक्तं रगक
 कां वसुगमी न संक्रांति निशि सोऽवादा शोषेषु सप्त सदिवा व्यत्यादश भवेत् संक्रांतिर्नाय
 त्रयत्रभास्करेभू सत्तेषां नौ तत्र मासि भवेद्द्वारं दुर्भितं वसिष्ठो रजो स्यादुस्थितं किंस्तु त्रेषां कु
 कोलवेपथे संक्रांति स्तेतिले नागे पशुपतस्य बतुषादे निविष्टस्य गेरविषां ववेवणिजवाल
 दुर्भितरोगवाद्दुःखं संक्रमते रविः सप्तः करोति कल्याणमुपविष्टः समं फलमिति अ
 संक्रांति पसंगे अथि मास त्रय मासयो लं लोत तत्र कर्तव्या कर्तव्यं स यमासे जन्म मराणा दो मा
 साने वृत्ते केनाह ब्रह्माधैरिन मंडलांत उदितश्चोदस्तमांते परैर्मासे संक्रमणोदिसंक्रम
 कोसे योपिको योतयः कर्माण्यन्यगतीनि नात्र तत्र पायज्जन्मस्तत्सत्त्वं तन्मासोति
 विदुषोश्च यमुत्तमं योपिको गायते १५८ ब्रह्माधैः सिद्धोत कर्त्तृभिः इनमंडलांतः चंद्रो
 चंद्रो मास उदितः परैराचार्यैः अमोतश्चंद्रो मासः उदितः यत्तदुक्तं भवति अमावास्यांता
 रोः मावास्यांतो यावत्तावदमांतो मासः अमावास्यांते सूर्यमंडल यो योगो भवति पर
 तद्विचंद्रिकाभिर्वियोगो भवति तस्माद्वियोगादपरवियोगो यावत्तावदविमंडलांतो मा

मयस्माद्यै तयमासाधिमामनिर्णययिष्ये श्रंगीकृतः अथैरमातोमासो गीकृतः अ
 यपिसूर्यग्रहणमथग्रहाणकालानेतरमोक्षस्थितिकालः बह्वदिकाभ्योत्पन्नो ... तथापि स
 रशिभिः सर्वोचार्यैरमनायोर्कमेतलमित्युक्ते तस्मादत्रागमयवममाणं सङ्कलनाणामासः
 संक्रमाणाः संक्रांतिरदितोः धिकोत्तेयः दिसंक्रमाणाकः संक्रांतिद्वयपुनः तयोत्तेयः अ
 गदाह्वराणं ब्रह्ममतावसारिणा श्रीभास्कराचार्येण सिद्धोत्तशिरोमणौ दर्शिते असेक्रांति
 सोधिमासः स्फुटः स्फादिसंक्रांतिमासः तयाव्यः कदाचित् तयः कार्तिकादित्रयेना
 पतः स्यात्तदावर्षमथोधिमासद्वयं १ गतोव्यादिनेदं १०५ मितेशाककालेति ... ११५
 विष्वन्यथागातसूर्यः ११५६ गजाग्रिभूमि ११०८ कथाप्रायशो यो कुवेदं दुर्वर्षः १५१
 विद्रोहो कुभिश्च ११२ श्रीभास्कराचार्येण व्यादिनेदं १०५ मितेशाककालान्पूर्वसिद्धो
 तशिरोमणिर्विरचितः अतएवोक्तं गतोव्यादिनेदं मितेशाककालेति श्रीशोभं विष्णोतीति
 तत्रगजाग्रिभूमि ११०८ सत्येशाककाले रविमेतलान्मासप्रमाणेन तयमासाधिमामो
 पदर्शते अश्विनी मावासा १० बुधेवतश्चात्वारिंशत् ५५ अदिका तस्मिन्नेवदिने सप्तत्रिं
 शच्चदिकाः १०८ ततोत्तमस्तलासंक्रमाणमभूत् आश्विनस्तलासंक्रांतिरभूत् अथमसेक्रा

तत्वादधिकः कार्तिकः अथ रोमासो ह्यधिक संक्रांति युक्तः तस्मात्प्रद्वये कार्तिकः तस्यामा
वास्याशनौ सप्त चत्वारिंशत् ५० चटिका तस्मिन्नेव दिने यकोन घटि ५५ चटिका स्वती तास
धनुः संक्रमाणे मार्गशीर्षे जाते तस्यामा वास्य १० सोमे ..... चटिका तस्मि
न्नेव दिने यकोन विंशत् १५ चटिका स्वती तासु मकर संक्रांति रभन् १५ मकर संक्रांति र्यघ
पञ्चमास मतिक्रम्य जातानां चाविं विंशत् तन्मास प्रमाणेन सर्वमास एव यतिता तस्मान्मे
क्रांति द्वय युक्तानां मार्गशीर्ष पुनर्लक्षणा ह्यं जाते माघी प्रमा १० भौमे एक चत्वारिंशत् ५१
चटिका तस्मिन्नेव दिने षट् चत्वारिंशत् ५५ चटिका स्वती तासु कुंभ संक्रांति रभन् १५ मपि
मेक्रांति र्यघपि मास मतिक्रम्य जातानां चापि मन्त्रात मास प्रमाणेन सर्वमास एव तस्मान्माय
मुहः अन्यथा मेरुलान्त मासानां गीकारेन तयो नापि मासः स्यान्मायो वैपरिकीर्तित १५
कासु मनर्थकं स्यात् आर्यपक्षे तसं देहो नास्ति यतो ब्रह्म पक्ष तिष्ठितः आर्यपक्ष तिष्ठि
तुर्घटिकाधिकाः ब्रह्मपक्ष संक्रांति तः आर्यपक्ष संति स्विचटिको ..... तस्मात् आर्यपक्षे मे
राभावः तथा च फाल्गुनी प्रमा १० मगौषट् चटिका तस्मिन्नेव दिने षट् चत्वारिंशत् १५ चटि
ता ..... न संक्रांति ..... फाल्गुनः प्र संक्रांति त्वादधिकाः तयः कार्तिका

इत्येनान्यतः स्यान्नदावर्षमध्यमिमासद्वयं चेन्नस्यादाहरणे दर्शिते येन ब्रह्मपत्तस्य मासे
 धमात्तनिर्णये प्रमाते मासं गणयति तैर्ब्रह्ममतेन विदितं मौलिशशि -- स्फुटगत्यायदावेदो
 विमंडलनेमिगः तदर्थं संक्रमोभा नो मासः सस्यान्मलिम्लवः कालनिर्णये संक्रमो यदि
 विदवेस्तनो मंडलाद्दिवि निर्गते विद्यो उच्यते स हि च संक्रमो बुधैः प्रहमास इतरो मलि
 म्लवः लक्ष्यः पदाशशीयातिगमस्ति मंडले दिवाकरः संक्रमो करोत्यनु विवाहय
 तोत्सवनाशहेतुकस्तदाधिमासः कथितः स्वयं भुवा रत्नमालायां सवित् मंडलनेति
 पदाशशीतदन संक्रमो कुरुते रविः पत्तमहोत्सवनाशकरस्तदा म्निवरैः काशि
 तोधिमासकः शार्ङ्गफलप्रये चंद्रार्कयोस्तु विवैकं प्रतिपददर्शसंधिषु तिष्ठेतातडभ
 यतोरस ६ नाद्योर्कमंडले तन्मंडलाच्च शीगच्छेत् ततः सूर्यस्य संक्रमः मासो सौमलिनः
 योक्रानतद्दीनोधिकः स्मृतः पितामहः प्रतिपददर्शसंधौ तु विवैकं चंद्रसूर्ययोः जवान्त
 रात्रयसि ६ क्रान्तिर्काश्रकमंडलं अत्र कमलात्मकविवग्रहणे ज्योतिः प्रकाश
 दशानयकैः कथितोत्रमासः परैः परिहो रविमंडलांतः मवहये वैदवि संक्रमः स्यात्सय
 वसर्वस्य नचाप्यपि पितामहः अथाधिमासाः सुनिर्णये मोच्यंते फाल्गुनादयः सौम्ययोषो

दिकं करेष्टुत्तिस्वायवाविहायननुयात् कुर्या अथोपायोतस्मन्नामाह श्रीगो
 पीयतीतिगोपीयतिर्गोपिराजः मेरा मेरावायदेवतः त्याहगिहोलीगोदेवताः एत
 न्मूलेनोतिविदिः आयासविच्छिन्नयेपत्संसायलेफलेनिबद्धेनदिहास्मिन्महक
 राणविषयेस्तात्तासाभिहंशलेसाधयेन तयाचगोपिराजः विसृवेकायगोभूहति
 भयुनिफलेगोपिराजोभ २० शेषात्सायेवेहाहिदृष्ट्या २ १५ पुनमिहहनाहक २३
 कृत्याख्य २१ विष्टवे १५ वाणाः ५ सिद्धा २५ वि १५ नागो ८ ३० निधति १५ गिरीषा ११
 आ ३ कृती २५ ३ १५ जे ६ तता १५ त्पये १० क ६ द्या १ नवे २० ना ११ एव ५ विकृति
 १३ दिना १५ ३० कृती १५ धृत्य १८ वाणा ११ इति अस्यार्थः गोपिराजः विसृविसृना
 मानेशिषोपाहेत्यन्वयः किमाह देविसोद्ये कायगोभू हतिभयुनिभ २० शेषात्तत्र
 दि ८ हनाहक मन्त्रपादयः व्येकायशुगोभूशुग्रनयोराहतिः गुणाने व्येकायभगो
 भूहतिश्चभवेकायगोभूहतिभेतयोयुक्तयोगः तस्याभशेषत्सत्तविशतिहृत्तेषादे
 कारिषसप्रविशतिपर्यन्तेषुश्रुहिहनाश्रुहताहक मकृत्यपादयः फलेतेत्रफलेसा
 दित्यर्थः कथंभूतेफलेसाये आयेनसहवर्तमानेसाये दृष्टायसहितमित्यर्थः एतस्मै

॥ अथानन्तरं तत्रैव फलं भवति न्यासः वाक्यं यथा तस्यायं फलं दद्यादिति २१६ आधुते सत्क
 लित्वात् इह अथ हि दृक् दसो दद्यायः तयो व्रीह निस्त्यायुतमित्यर्थः इदमपि स्तोत्राय न
 तत्र न फलं भवतीति अत्रोक्तं न्यास एव व्याख्यानेन तथा भगवाय देवतस्य सत्त्वं दृष्टमात्रं
 ॥ १० घाते यथा यत्नो नितेष्टकः विरुद्धं व्याहता गाशिव १० पुते वेष्टाय भवेदिति
 अर्थः दृष्टमात्रं दृष्टं भवेत् अथ हि अत यो र्या तो गाने तस्मिन् यत्कस्यापि ने
 यथा यत्न न ऊनितेष्टक यदिकु नो न भवति तदा हौ पति यत्न रतीयः ऊनीतेष्टाय
 विरुद्धं लब्धा हता गाशिव पुते लब्धे न व्याहता श्वते अगाशिव न श्वतेः एष कच्छापिते
 दृष्टमात्रं दृष्टाय भवेत् फलं भवेत् आयश्च भवेत् आय भवेत् दृष्टाय भवेत् यत्न
 न तत्र या अत्र यदि विभिर्निः प्राप्ता भागो न गच्छति तदा तत्र ता वद हौ दोषाः याव
 त्रिभिर्भागो गच्छति तथा स्यात्तर्गा देवतस्य सत्त्वं ये के हतं दृष्टा हि वा एषा शिनो ॥ १५
 न्यासा १० पुता स्तोत्रे यत्नो दृष्टाय भवेत् कनाग ८१ सदिताः सप्तमूर्च्छेनाभि २१६ हता पो
 षेते व फलं भवेत् भिम तस्वोष्टाय न तत्र न स्याद्देवो न दमि ह विरुति दृ तं देवो ह तं विरु
 तिरिति स्यात्तर्था यं श्लोकः ३ न्यादि विरुपं दृदि हता स्यात्तं साधयेदित्यर्थः ॥

धजादीनो फले कमादिति अथ उद्येपिममवे विप्रो समाह भ्रमो ग्रीरिति अथेह हे भ्रमो भ्रमायः प्रश
 स्तः अंत्यजस्य अनकः प्रशस्तः त्वगपस्य पतिपालस्य उमाः प्रशस्तः अटपत्त्या वेषपाया गृहे सरः त
 गयः प्रशस्तः एवमापयतेन गृहमावमुक्ता पुनाराशिपरत्वेनाह गृहः प्राप्तास्वमेव हस्तिक
 कुलीराणां प्रचेतो मते न को यो न्यगवां यमास्यमबलायुग्मेताकाणां हिते मोम्यास्य गृहमाय
 मिह धनुषा मत्रे हका हानेन न हत्ता प्राप्य ककुवा वा तव दनेन तत्कार्यमास्येन सन् १३ अंसहस्रि
 ककुलीराणां प्राप्तास्व गृहे हिते प्राहुः अंत्यो मीनः हस्तिकाः प्रसिद्धः कुलीरः कर्करः पशामि
 शयः न को यो न्यगवां प्रचेतो मते पश्चिमा मते न कस्तुला उपो न्ये कुंभः गौर्वषः पशामित्यर्थः
 प्रबलायुग्मेताका नो यमास्य दत्ता मते प्रबला कन्या पुग्मे मिथुने पणो मकरः पशामित्य
 र्थः प्रायमिह धनुषा मोम्यास्य अमो मेषः मिह धनुषी प्रसिद्धे पशो मोम्यास्य उत्तरा मते गृहे हिते
 गृहगर्णः एवं चतुर्थ गृहमावमभिधायेदानीं तन्निर्णयमाह अत्रेह का हानेन नमिति गृहमाव
 चेषु शोभावका शाचरूपदहका हानेन न दहदिद्रु विहृता तद्दहं प्राप्ता ककुवा वा यवदने का
 प्राप्ता सुता अन्य ककुभ सुता सगवा चायवदना नि यम्यत तथा उर्वरित पत्त्र पशामिदित्तग
 ताः कार्या इत्यर्थः तथा च वास्तुशास्त्रे द्वारे वन विधेयौ कृत्वास्त संकांति भावने कृत्वा अन्यतमं
 त्वगवां त्वयेः पगणि चेति एवं गृहमावनिर्णयमुक्ता पुनार्कोणादिविह मावस्य दोषेन दप
 दं चाह प्राप्तामिति प्राप्तां हि स्यात्स्वकोणां भद्रादिविह मावस्य दोषेन दपवादं चाह प्राप्तामि

आग्नेयगृहस्य मुखे कोणस्तंभादिभिर्विहं न सन्त्यान कोणभायमकपकर्मनरुहोस्तंभदेवेस्तिनेम
वादिगुणाधिकोतरभवेवे येन दोषः किल अष्टमे गृहभूफलेभ १० विहते शोषे गृहत्वं भवेत्तेसर्प
नेव्यो गृहमसत्सत्यायुभूरिव्ययं १५ कोणोभिन्नि कोणः अधामार्गः प्रमोप्रमयेत्रं वरहकुलाल
क्रादि रूपः प्रसिद्धः कर्ममः स्यानादिनियतो निरंतरायाणीदाः द्वागंतरं स्तंभः प्रसिद्धः देवस्यावरः
भिर्विहं मुखेन सन्त्यान रन्यथः **अथास्यायवाहमाह** सप्रौद्योति सप्रौद्यादिगुणाधिकोतरजा
वेधे कोणादिवेधेन दोषः अर्थाभूने दोषः किलेत्यागमे निप्रतयेवा तथा वागमोत्रे उक्तं सार्गत
कोणकपकोणप्रमविहमशुभदेहारे सद्योद्यायतदिगुणात्पत्काभूमिर्न दोषायेति कात्यायनगृहका
यामशुक्ले विहं कपतरुस्तेभयंथयेकैः सदैवतैः तद्धारमशुभं योक्तं मनुष्यनीचमेव चेति अथ गृह
नत्तजानयने व्यानयने वाह अष्टमे रति गृहभूफले गृहत्वे उक्तं अष्टमे अष्टगुणिते भविहते २०
सप्रविशति हते सति शोषे गृहत्वं गृहनत्तत्रं भवेत् क्रतेसर्प १ हते अष्टहते सति शोषे व्ययो भवेत् य
वमायव्याभिप्रायायुनातत्फले विशेषद्वाराह गृहमसदिति सत्यायभूरिव्यये गृहे असत् अशु
भं स्यात् सत्यायभूरिव्ययशुनौतत्रथा अर्थाह द्वायात्पत्ययेभुभनत्तजाने राशिनिर्णयमाह मेघे
स्थितितयं रौत्रिपितृभं मूलत्रये धन्विनिहे देभेयगतो गृहे प्रावृत्तिं प्रावृत्तन्याश्रयथा यकारि दिगुणे
गृहगृहस्य मुखे हले ककाशुः क्रमाच्छलायो कगुनिः कु। युक्तप्रवमासायो कां प्रमोत्रिस्फुले १५ अश्विनितयं मेघे
ये विपितृभं मयात्रये रौत्रिपितृभं मूलत्रये धन्विनिहे देभेयगतो गृहे प्रावृत्तिं प्रावृत्तन्याश्रयथा यकारि दिगुणे

होतृसंज्ञात्रये मूलत्रिपितृभं मूलत्रये धन्विनिहे देभेयगतो गृहे प्रावृत्तिं प्रावृत्तन्याश्रयथा यकारि दिगुणे

न स कः विभागेषु चतसराणां स कान स कानि यमि न स तथा एतदुक्तं भवति यथा प्रमा
 णे शं कुं त्रिधा विभज्य शब्देषु चतसरे द्वितीयां शब्दसंज्ञां तृतीयां शब्दं न संवर्तते कुर्यात्
 इति भावः तथा चोक्तं यथा तरे स्याच्चतविंशविंशतिद्विदशानुगुलकैः क्रमात् विंश
 दीनां शो कुमानं स्वर्गावसायलेकते त्विराजं न शालोस्ये पुगयत्त रुद्रवं रक्तवेद
 नया लाशरक्तशालविशालजे नीयकारं जकुत्तजं वैणवं धिस्ववृत्तजं शं कुं तथा वि
 भज्या ये चतसरे ततः परं अष्टा संवत्सरीयां शमनसमस्तमवथा एवे ललाणसे पुक्तं
 परिकल्प्य भूभेदिन इति अथोवाकराणामाह किमिति अग्निजेन सवर्णैर्न ब्राह्मण
 दिकः कारि स्यात्प्राश्रवदेवां रवेत सत्रवदिति आग्नेयादिगृह्यप्रदत्तिणो कुर्यादि
 त्यर्थः एतदुक्तं भवति ब्राह्मणः कंशिरस्य स्यात्तजं न्यावा कता आग्नेयादिभो दत्तिणो
 सूत्रानुगतो रालो कुर्यात् तथा च त्रिविधो बह्वक्ष्यलं स्यात्प्राश्रवदेवां रवेत सत्रवदिति
 कता सूत्रनिपाते मध्यागत्या प्रवाप्रदेशिन्या अंगुष्ठेन वामाणि नाकतांतरजतसक्ता
 भः शलो कुर्यादिन्यादि तथा च भृगुः विप्रः शीर्षे तपोवतो वैश्यश्चौरुपरः पदौ स्यात्
 शलो गृह्णारं भे कुर्यादमे प्रदत्तिणमिति अग्नेरित्यग्नेयाः तथा च कारिकायां अंगुष्ठे

केनदेशिन्यारेखोक्त्वः तस्मिन्तः स्वर्णेनमणिरूपमक्तादीपफलाक्षतैः कुसुमैर्वानश
 त्वानलोहेननभसना काष्ठादिभिर्नोयसर्वानवक्रादोषदर्शनात् शास्त्रेणशस्त्रस्यः
 स्यादित्यादिष्यष्टमीरितमिति तथाचष्टदहास्तयत्नो शास्त्रेणशस्त्रस्यर्वेधोलोहेनभ
 सनाग्रिमये तस्करभयंरणेनवेतिविषताकाषेनराजभये वक्रावपादलित्विताश
 उभयदास्ते शदाविरूपाच वर्मागादस्थिकृतादनेनचकर्तृप्रभोय वैरमयस्यति
 ग्विताप्रदत्तिणसेपदोविनिर्देश्येति अथशिलान्यासमाह भित्तेःशिलाः अथिसत्र
 वदाचरेयुः आग्नेयादिप्रदत्तिणस्यापयेपुरित्यर्थः तथाचवराहः दत्तिणपूर्वकोणे
 कृतासजाशिलान्यसेत्प्रथमे शेषाः प्रदत्तिणेनस्तेभाष्येवैयतिष्ठाप्यति अथभि
 त्तिप्रसंगेनद्वारमाह सर्वादौत्रि ३ षड् ६ य ५ पंचमलवेदाः सव्यतोको ६ हतेदैर्घ्यं
 द्यशसमक्षिताविलवकेसर्वासदित्तरदिता स्तेभोग्नेदिशि सजितः समयेष्ठाप्यः
 शिरश्चत्रभाग्विस्ताराणि १६ लवान्तैः कृतकरैस्तल्पं गृह्योचोविदुः १॥ दैर्घ्यं
 हदैर्घ्यं अकाप्तेनवभानिते सति सर्वादौ दिशिक्रमेण सव्यतो वामभागासिषु दर्शयंच
 मलवेदाः द्वारे उक्तासु निभिरिति शेषः अथश्व षड् अथोश्व पंचव त्रिसदर्थपंच य

निमिषोमीनः मीनस्य रवौ मीनो वैत्रेकर्तव्यं वृत्तमित्यर्थः कृतः प्रत्यक्षस्य सार्थं वर्यवला
 न तदुक्तं मेघदे अदिर्न विद्यते यस्य वर्षं मासेषु मेयदि । वैत्रेमीनगते भानौ तस्यापनपनं
 शुभं जन्मभादस्य गोसिद्धे नो चे वाशुगेगुगे मौजिवेधः शुभः शोको वैत्रेमीनगते रवौ शु
 शुभेष्टेष्टः सर्वे शुभगोचरमाश्रयि शोतिभावाच्च मेने वयात्पुत्रकालमृत्युवदिति
 अथ गोपाकालफलमाह स्वाहादुर्ध्वं क्रमादिति स्वाहादुर्ध्वं क्रमात् आदि
 पणितशरदः द्विगुणितानां च सौरादिगुणितशरत् वर्षेनां मर्यादीकृत्येति तथात
 त्याः अष्टक्रमेणानिष एतदुक्तं भवति स्वाहादुर्ध्वं द्विगुणितस्ववर्षपर्यन्ते अष्टक्रमेणानि
 न यथा ब्राह्मणस्य अष्टमे वर्षे मृत्युं तदिगुणितशरदं अष्टवर्षात् ~~स्ववर्षे~~
 शरदशवर्षपर्यन्ते ब्राह्मणस्य एकादशवर्षात् द्वाविंशतिवर्षपर्यन्ते तत्रिंशस्य द्वा
 शवर्षात् चतुर्विंशतिवर्षपर्यन्ते वैश्यस्य अष्टक्रमेण उत्रोत्तरं निषे अथोदत्तं शुभं मन
 कायिते भवन्ति तदुक्तं मेघदे नृपाकृतं निजो ह्येत १६।१५।१५। नातिकालस्ततः परं
 नित्यं स्यादप्रजादेवां त्यक्तो मोविशो धनमिति तथा च कात्यायनराय आख्ये रशादुर्ध्वं
 गहाणस्य नातीतः कालो भवत्याद्याविशाराजन्म स्याचतुर्विंशतैश्वर्यस्य न ऊर्ध्वं पति

सावित्रिका भवेति तैत्तिरीयसंहितायां प्रापये पुनर्जात्रये पुनर्चैभिर्व्यवहारेषुः कालातिक्र
 नियतव्यतिष्ठकमेवेति तस्यावित्रिकामयत्ने संस्कारो न तथानेतेषां संस्कारेषु वा त्यजेतेने
 काममधीपीरव्यवहार्यं भवेतीति वचनादिति अथ साक्षात्सागपि अथ यतोऽन्तः कया
 उपनयनकालमाह पंचाष्टकाहृतो वेति पंचमाहमनववर्षेभ्यः सकाशात् पञ्चा
 ष्मत्तत्र विषां क्रमेण प्रवृत्तं रुचिः वेदादिपठनरुच्यात् द्वतं प्रसवमाहमनयः उक्तं
 संज्ञां वत्तवर्षममूर्तं विद्यापुः श्रीर्गणः सत्वे विषादेरुपनीतस्य पंचाष्टकाह
 गफलमिति अथात्र गुरुत्वलाबलमाह वृत्तेन रोशोः षट् ६ आश्यावस्था १० गुरु
 रश्च शुभदः सृजया स्यात्तया पिशात्पो बुद्ध्या ह मो १२।५।८ नोपदिनिजगद्गस्तु गगो
 नापिशस्तः पंचकं न्यस्तः स्यादति तर्गो नोत् ३ ये सानिका ले नो ह्यो पीर द्विर्यो म
 मभवनगतः प्रोभनं स्याद्विर्यः २५ राशोः जन्मराशोः सकाशात् षट् आश्यावस्थे
 गुरुः ३ हास्मिन्नवधे सृजया शुभदः स्यात् षट् सष्टे अथ ह्यतीये आये जन्मराशिः
 खेदशमं येषु तिष्ठति तत्रा तयापि सृजया पिशात्पो ह्यदशः अंशुस्यं चतुर्थः अष्ट
 मः नो शुभदः स्यात् सृजयाप्यशुभदं स्यादित्यर्थः स्यादिनिजगद्गः स्वगद्गः य

नैशोभने तस्मान्नलोभोपरिच्यते शाखोफलवर्जितत्वां धारयेदथवाचसंबुधैरन्तादिनिति
इति यजुर्देशोक्तैर्विकालसर्पसंबलोकतेतच्चन्यादिशपथमस्तंभप्रतिष्ठितोर्कुर्व
तदस्तं यतस्तदवलोकने विवाहवेद्यां कोणे बुभुक्षारथं स्तंभान् येष्यंती तद्विषये त
प्येकादशीयं नवह्रसंमतं कालसर्पस्तथा ईशानतः सर्पविकालसर्पो विज्ञायस्वष्टिग
येद्विद्वत् पश्चाद्भित्तं न्यावमथ पुच्छं त्रिकं त्रिकं वैद्वयसंक्रमादेः ग्रहेः फणयोनि
नेवरस्य मथोक्तमार्यास्वजनस्य पुच्छे विधेयमेकं किल शरत्पदेशे विवाहवेद्यां निखने
कीलेमिति ग्रहस्तंभप्रतिष्ठापने बहुभिर्गुणकारैरायेषामेवाभिरहितं तथा ब्रह्मश
ः सूत्रमिति शिलान्यासे स्तंभस्यारोपणं तथा सर्वदक्षिणयोर्मथोक्त्युक्त्यादिन्याह कश्य
ः इति तथा वषट्कारः प्रासादेषु ब्रह्मर्ष्यं बुधह्रे सुन्येषु सर्वदा आग्नेयं पथमस्तंभे
प्रापयेत्तद्विधानतः तथा च वराहमिहिराचार्यः दक्षिणपूर्वकोणे कृत्वा सज्जो शिला
मेत्यथमं शेषाः प्रदक्षिणेन स्तंभाच्चैव प्रतिष्ठाप्या इति कान्यापनमहाकारिका
तमप्युक्तं एकैकमष्टौ स्तंभमंत्रैः शिलान्यासेन इति ग्रहहरीहरभाष्येणालाय
निष्ठयेवमेवोक्तमित्यलमिति प्रसंगेन उक्तं तत्र तत्र श्रुत्वा च्छास्त्रान्तरात्काहान्यव

50
संसाध्यासरकाः विषदर्थपेवभाः तेवतेलवाञ्चतेषां समाहारस्तस्मिन् एतदुक्तेभव
महदैर्घ्यनवभागकनाएकाभिमुविग्रहेकीयमाणेवामभागात् अंशद्वयं तत्काल
यं शोहारं कर्तव्यं दत्तिणाभिमुविग्रहेतथैवांशपंचकेन्यत्वाधुनीष्टे शोहारं कर्तव्यं च
प्रयाभिमुविग्रहेतथैवांशचतुर्केन्यत्वापेक्षमोशकार्यं उदङ्मुखे पश्चिमोशे यवदा
कर्तव्यं सर्वासु दिक् च चित्तवके चतुर्थभागे द्वारुदिता किंलत्वाणाद्वा द्योशसमुच्चि
द्विभागोच्चातथाचवराहः दैर्घ्यनवांशपदमत्रसंख्यात् द्वारे शुभे पाकि चतुर्थभागे
तथैव हे दिशि दत्तिणास्यापश्चाच्चतुः पंचमकेतयो दिगिति तथाच चवनः मानाधि
गानदिभागे द्वारे नीचे सखत्तय इति अथानिष्पन्नासमिति सुस्तेभ्यो निष्पन्नामाह स्तेभ्यो
दिगिति अग्रेषां समये सर्वोदिते स्तेभ्यः स्यात् अत्र पुनरुक्तं रुजश्च न वर्तते किंलत्वा
स्तेभ्यः सजितः शोके दनार्चिताः पुनः किंलत्वाः शिरश्चुम्भभाक् शिरसि च त्र्यंभज
इति तथा च त्र्यंभकाकाकादिपद्युपशानभयात् स्तेभ्यो परित्रोयते तथाच वराहः च
सखेयपुनः कृतस्य पविलेयनः समुत्थाप्यः स्तेभ्यश्चैव कार्यो द्वारो द्यायः पपत्वेनेति
याचेत्पलः स्तेभ्यो परियदाहैरककाकरादिपत्तिः व्यालादयश्चतिहेति तदाक

वीनामन्तनन्दहेप्रथमः प्रवेत्तान्ते स्थिरैर्मन्त्रैश्चतुर्दशैः सप्तैः प्रवेशादितः सप्त
 वीनामयात्रावसानेयः क्रियते तथाचन्यातिः प्रकाशे अष्टवप्रवेशोत्तरहारेभ्यो
 विधेयः करोमधमोत्रेति केचित् सप्तैश्चिह्नैरेव प्रउद्देशतो न्योः शुभलाच्युतारंभ
 हो वसिष्ठः अष्टवसंज्ञं प्रथमं प्रवेशं यात्रावसाने च सप्तवसंज्ञं द्विद्वयं चाग्निभपादि
 जातं गृहं प्रवेशं विविधं वदन्तीति अथ गृहकृत्यविधये दिनरात्रिविशेषनिर्णयमात्र
 कृत्यं वेश्मभवमिति वेश्मभवे गृहभवं यत्किंचिच्छ्रुत्वा तद्विवेचयित्वा उक्तं न रात्रौ
 कचिदिदामहर्ताभावे सति रात्रौ प्रवेशो विहितः नान्यत् तथाच वसिष्ठः दिवा प्रवेशः
 शुभदः सपुत्रपुत्राभिरूपैर्निशि भास्करैर्द्वौ बले मत्स्यधजवासरस्य रात्रिविना स
 र्पतिनिश्वरात्रिमिति अथ कलशात्कनकचक्रादिमाह सूर्यदादिति सूर्यनक्ष
 त्रादिभयं च कनकचक्रं च सूर्यत्वादिसन्नुमिताश्च तर्दशामितात्रयत्राह एकं प्र
 वेशेन सत्तन शुभं स्यात् अन्यानि रात्रौ भानीत्यर्थात्सिद्धे अत्र पूर्वोक्तानो नक्षत्राणां शुभा
 शुभत्वे तात्तव्यं अपि समाधि वेदेषु प्रारंभेर्काद्युभाद्युभे प्रवेशोपेयवस्वस्वस्वत्कादृश
 भेषुभा ॥ अथ प्रवेशतः शुभदिमाह तद्गोचरे च मन्त्रिरेव तिनोपे प्रारंभवत्स।

तथाचव्यवनः स्वयमुद्धारितेरोमोपिदितेवकुललयः मानाधिकोनदिग्भागेद्वारेनी
 वेसुवत्तपरति अथप्रवेशोमासविशेषमाह नारदमतात्माद्योर्जशुक्रधुमासेषुगृहंविशेत
 माघःप्रसिद्धः ऊर्जः कार्तिकः शुक्रोज्येष्ठः एषुगृहंप्रवेशेदित्यर्थः आरभोदितमासित्
 नेनत्वागृहस्यसर्वमासेषुविहितत्वात्तत्प्रवेशोपि सर्वमासेषुविहितः तथाचनारदा
 प्रवेशोमध्यमोज्येष्ठः सौम्यकार्तिकमासयोः माघफाल्गुनेवैशाखज्येष्ठमासेषुशोभन
 मिति तथाचज्योतिःप्रकाशे गृहारेभोदितैर्मासेर्धिस्येवारेर्विशेद्गृहंइति तथाचग्रं
 थोतरे विशेषेत्सौम्यापनेदम्यत्वागारंतसर्वदेति तथाचव्यवहारसारतत्वे सौम्या
 यनेश्चावागमार्गयोषेजन्मक्षलप्रोपचयोदशंगशे बोधोगतेर्कैग्रहवास्तुसंज्ञां
 ताविशेद्वेशमकूटशुद्धमिति इदानीमसर्वादिप्रवेशानाह आरभोदितभेःप्रवेश
 उदितोःपूर्वः सपूर्वस्थिरैर्मंत्रैश्चाव्युत्तमलदस्यसहितैरारंभभेद्यात्मकः कृत्यंवेशम
 भवेदितेवविहितोपत्रोप्रवेशः क्वचित्सूर्यक्षान्दिभयंयकं ५ मनुमितादहप्रवेशोन
 सत् १५ आरंभोदितभेःगृहआरंभोदितनक्षत्रैरपूर्वः प्रवेशःउदितः सुनीदैः इत्यथ
 रहारः अत्रआरंभोदितभेरित्युपलक्षणं नेनआरंभोदितैस्तिथिभादिकैसर्वशास्ये अह

52

[illegible]

गृह्यतत्त्वामिनोर्धरितमाह गृहेषोति गृहं प्रसिद्धे ईशः स्वामी तयोर्धरिते प्राग्वत
विवाहवतयोजने तत्र विधौ ~~प्रसाह~~ नाद्यन्यथेति नाही एकनाही अन्यथा योन्या विवाह
वत न योज्येत्यर्थः एकत्र एकनाही न प्रशस्तेति भावः तथा च ब्रह्मगर्भाः प्रभुः पाण्याग
नामित्रं देशं ग्रामं गृहं पुरं एकत्रासीं स्थितं भव्यं विरुद्धं वेधवर्जितं इति तथा च न्योतिः
प्रागरे मेव्यमेव कपोश्चैव गृह्यतत्त्वामिनोर्धरि परस्परं मित्रयोश्च एकनाही प्रसा
स्यत इति अथोशसाधनार्थं प्रशस्तिं तत्राभात्तरसंख्यानाह एकदिति गृहसंख्या
तसकाशात् क्रमात्पदचिह्नात् क्रमात् दिक्चतस्रस्युदित्क एकदिदिगुणोत्तराश्रकाः
स्यः एतदुक्तं भवति ॥ द्वयदिशि रक्तं १ तस्मादितीयदिशि हौ २ तृतीयदिशि चत्वारः
चतुर्थदिशि अष्टौ एवं भवेतीत्यर्थः प्रालाशकपुतिः प्रालादिगकयोगः कुप
कयकयुतासंतीषुकसंख्यानि अत्रादिकानि शास्त्रोदिता निगृहशास्त्रास्युक्तमेति सेभ
वंति तानियथा क्रवंयन्यजयेन देवैर्कोतं मनोरमं समुत्तुङ्गं सुखं करं सपत्नं धन
दं दत्तं आर्कं दं विपुलं तैव विजयं वैति सोऽहं नाम्नात्तरसंख्यानाह आषष्टादशामं
॥ २३५५ ॥ अथोदशामिमेष्टाणां परेत्राः चषष्टां न्येवतरं चषष्टं लगरहस्यः सोऽहं

55

तत्पतेन अथवा लनदृष्टतममापमाह अथमरुसितयोरिति गरुसितयोर्गरुशुक्र
 वाल्यवार्थे वालनतदृष्टनेनगाहेसमाहे समाहेवात्यं समाहेवार्थमित्यर्थः बाल्यत्वसुह
 विहविधमस्ति तत्रमध्यमः यत्तोत्रोगीकृतः अथशाविशार्थस्त्वर्ज्यमाह यथोशावे
 मोघेति शाविशोवेत्यतिवृत्त्यमाहललाहस्तस्यमोघेअस्तेवृत्तमौजिवेधेनिगमारं
 वेदारंभमपिचार्यः श्रेष्ठो न कुर्यात् तस्यास्तेवृत्तादिहृतेमतिवदोर्मविते स्यात् ननुवे
 रंभेमूर्वितेचरतेवेदयतितात् वृत्तेमूर्वितेकिमुक्ते उच्यते वृत्तबंधस्तवेदाध्ययना
 क्रियते तस्मात्त्रापिमूर्वितेचरते तथाचयातवत्याः उपनोयगरुः शिष्टमहाव्याह
 तपूर्वकं वेदमप्यापयेदेनंशौवाचागोशुशितयेत् प्रतिवेदेवक्रवर्षेद्वादशाहानिपच
 ग ग्रहणोत्तिकमित्येकेकेशोत्तश्रेष्ठोत्तश्रेष्ठो यत्तो नोतयसोचैवशुभानोचैवकर्मणो वे
 दवद्विजातीनोनिः श्रेयसकरः परश्चि तयाकात्यायनगृह्यसूत्रे वेदेसमप्याह्वाया
 दृष्टवर्षेवाष्टावतारिः शकंद्वादशकंमरुत्तानुतातश्चादि अथचौलेसनिर्णयंस्तदये
 गह चौलेमाघादिपंचसमपुषुगदितेदित्रिपंचोन्मिनेवे स्वाचागद्वासगर्भायदिभवतिज
 त्रयो नोकार्यमेतत् साकंपत्रायनीत्याक्रियतश्चतदायैविरोधोनहिस्थान्नस्यादेवात्तवे

57
यौ चतुर्भिर्भस्कास्त्रयोश्चित्रममाणं एकस्मादेतान् चपरिविस्तृतिदलेऽंकयेत् त्रयश्च
तैश्चाणामाश्रयश्च तैश्चा तैर्मितैर्नस्मि अत्रित्रयेषित्वाचिह्नेयेत् तस्मादेवोताद्विस्तृति
दले तैश्चाविस्तृतायर्थमितेऽंकयेत् तौश्चैकौकर्षकोणाभिधौस्तः अत्रित्रयेकृतः क
र्षाव्यः विस्तृतिदले कृतौकः कोणाव्यः एवं सूत्रमोदनमुष्कास्थलसाधनमाह पा
शाविनि पाशौत्तैश्चविशमशोकनिद्रितौकृताश्रयेऽंकं आकर्षयेदित्यन्वयः तैश्चा
विशमौश्चैतौतयो शोक तयोर्निद्रितौनिद्रिसोकृताश्रयेऽंकं कर्षाव्यश्राकर्षयेत् य
नडुक्तेभवति तैश्चासम्यग्भागेसाधितधिक सूत्रोपरिदृष्टदेव्यमितेसूत्रेप्रसार्यतदे
तयोः शोकनिद्रितयोः शोकोः मोरितसूत्रोतयाशौनित्यायकस्वाव्यचिह्नेकृत्वा ए
कस्मादिशिआकर्षयेयपोभयशोकगताद्व्यः समानाकृष्टास्यात् तथाआकर्षये
दित्यर्थः शोकोशोकुरिति कोणोकोणचिह्नेयत्रकोणचिह्नेयागतेतत्रशुविशोकुर्नि
त्रियरूप्याहारः इत्यमुनाप्रकारेणादतरः शोकुर्नित्रियः एतडुक्तेभवति तदेवकर्ष
चिह्नेअन्यस्येदिशिआकर्ष्यकोणेशोकुर्नित्रियः एवंकोणद्वयेसाधनमभिधायअन्य
कोणद्वयसाधनमाह विनिमयादिति रज्जेतयोर्विनिमयामयात् विपरीतधारणात्

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१
१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६
२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२
२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४

मोत्रिमितेयविस्तरितलदेतत्कर्षकोणाभिधौ पाशौलौत्रविशमशंकुनिहितौकृता
यमाकर्षयेत्कोणो शंकुनितीतरोविनिमयाद्रज्ज्वतपोश्चापौ ४८ अजरत्सूत्रेन
तनसूत्रे विज्ञापामपितेद्विपाशौयविधाय श्रितादेकस्मान्मूत्रात्तत्रोक्तपेदित्यन्वयः
द्वित्रिपाशौत्रायामश्चद्वित्रिपाशमः आयामोदैर्द्यतेनमितिदिग्गणितदैर्द्यसमानमित्य
र्थः द्विपाशौद्विपाशौयस्मिन्तद्विपाशो एवविधायसौत्रेविधायकस्याश्रितात्सकाशात्
अंकपेत्चिह्नयेत् एतदुक्तंभवति सर्वकल्पितलौत्रस्यदैर्द्यमितसूत्रेद्विगुणविधाय न
देतयोःपाशौचकृताअंकपेत् कुत्रकुत्रोक्तपेदित्याह आयामोत्रिमिते यपरेविस्तरति
दलेअंकपेत् त्रयश्चतैत्रायामोत्रयश्च तैत्रयानैमित्ततस्मिन् एतदुक्तंभवति त्रैत्रदै

विजयोऽस्यादि रविहोत्रं भास्करहोत्रं जंगमप्रधरोयागः अ
ग्राधानेतस्मिन् विजो ५१

59

हभादौ तौरंगरिते शोके अथ तौरंगविधिसाम्याद रविहोत्रं गंगाधराप्राधानेपि जौवि
ने शोमरांगेन तस्मिन् द्विजनपक्षयने ब्राह्मणासायागजातायावसत्या सर्वदा तौरंगदुष्टं
देवात् तौरंगतत्रादि नियमो नास्तीत्यर्थः उक्तं दत्तशते भुक्ताभ्यक्तनिगमनैरित्यादि
त्रयमासाया आसयानरयते द्विजनमोऽस्यादि बृहस्पतिः राजकार्ये नियुक्तानोन
यागभूषसेविनो अथ क्लामनावच्छेदेनास्तिकालविशोधने जौतिर्निवंधे राजयो
पत्तुग्रेभी चमातापि जौ शुजीविनोः स्रुने सर्वे तीर्थेषु न कुर्याद्दुर्विणीयतिः स्रुत्तरे
नोपुस्त्राने दुमचैदोवयने येन वाहने विदेशगमने चैव न कुर्याद्दुर्विणीयतिः तौरंगे
दत्तकं कुर्यान्निषेधे सत्यपि प्रावे पित्रोः येन विधाने च न दोषस्तत्र विद्यते गंगाया भास्क
रात्रे मातापित्रोर्मते हनि आधाने सोमपाने च सद्रु तौरंगविधीयते येन वत्सांतजा
धयोतीर्थे तौरंगनकारयेत् येन वासादिके नैव न सोत्रयनादनुः पंचाशदायनात्
तौरंगे नैमित्तिके विना न कुर्यात्तत्र अर्धतस्मै च यावयने चरेदिति अथात्तारंगे भवत्तौ ह
ह मित्रयर्के निमित्तादिभिर्न तत्रैः मेतमनः पंचमेवैव व्रतान् व्रतवेषात् सक्रम्य प्रविष्टा
ग कृत्वा तेव त्पमागतत्ताः अत्तरविधिः प्रथमात्तारंगे भविधिः अभास्यारित्यथा सारः

मे ५

सन्सति सौम्यसंज्ञेयपने अर्कसुति कथं भजे सौम्यसंज्ञेयपने अश्वदे नवियते चलोपा
नतथास्मिन् कुंभरहित उन्नरायणोत्पद्यः अस्तनस्य एतलदागं कर्कसगादिषट्के
आयने दत्तासौम्यके स्तरति मित्रमनराधा अर्कंदत्तत्रये आदित्यपुनर्वसुः इंदोरो
अंतिमरेवति हविः अवाणः तदगोधिनीरशोषं पयममेव व्याख्यातं व्रतात्प्रागित्यने
यान्तवंधादुपारिनिषेपोयासिद्धः पंचमेवर्षेयदनरुच्याव्रतबंधोयेवद्व्यति तथाचोक्तं
युत्स्यतिना द्वितीयजन्मतः पूर्वमारभेतात्तरान्कूपीरिति त्सिंहः अक्षरः स्वीकृतिः
हरेकामाप्ते पंचमहायने उन्नरायणोत्पद्ये कुंभमासे विवर्जयेदिति अथ ब्रह्म तत्र विष्णो
द्विगुणोत्पद्यतवंधकाले हजेनाह विशादे गर्भतो एह ८ शिव ११ रवि १२ मिनेजा
त्यतो वावतं स्यादज्ञानिहोपि जीवेः निमिषरविमधोकांयेमस्य स्यादिति स्वदा रंध्रं क
मुदाहि गणितशरदो १६ १२१२४ नियमसूत्रमेतायेवापहो ८ श्री १ सुतोवापत ३
परुचितः प्राप्तामेवातदाहः २३ गर्भतः गर्भाधानात् जन्मतो वा अष्टाशिवरविमिने
तदशोवर्षे स्यात् अत्र स्ववर्षे जीवे गौ अनिष्टे अश्वभेपिसति व्रतं क्रांयेक अनिमिषर
मपौ अनिमिषरविः अनिमिषरविणा विशिष्टो मधुः अनिमिषरविमधुः तस्मिन् अ

नृमीनगइत्यर्थः तंगगोपदिभवतितत्ताइहदृष्ट्यानेषुवर्तमानः शास्त्रः स्यात् अस्म
 तंगककंदः अर्थात्कस्यानेभ्योऽन्यस्यानगः शुभदः स्यात् एवंकन्यसंतः स्यात्क
 न्यसंतः कन्यागणोः सकाशात् एवंउक्तवत् शुभाशुभः स्यात् अतितरगुणिनोवरस्यल
 धये अतिकाले वा अनिष्टोपि गुरुर्हादशवत् योऽष्टमः द्विरर्कः खदयाधायस्यस्यशा
 न्नेमाष्टमोक्तान्त्यमाणतोदिरर्कः तेन द्विगणार्धनेन शोभनः स्यात् एवं सामान्येनो
 यताष्टमस्य विशेषमाह अष्टमभवनगतेः त्रिरर्कः तेन शोभनः स्यात् अत्र हृदस्य
 तः ऋषचापकुलीरस्यो जीवोऽप्यशुभगोचरः अतिशोनतोदयादिवाहोपनया
 दषु ब्रूते मन्त्राकारि स्यो जीवोऽपीष्टोर्चनान्तरुत् शुभोत्तिकालेन यां ह्यवस्था
 द्विगणार्धनान् उदाहृतत्वे कन्यसंतो द्विसप्तकलापनवमेष्टेष्टो गुरुश्चान्यथाष्टमोऽष्टो
 न्यसंतः तिकाल इह नुः प्राप्नोति रर्कः शुभः रिः फो बुत्रिथनाश्रुगैर्यदित्त्वगैः अ
 षोपि विद्रोहसन् वामे विहृष्टे ह्येन निधने वेधः त्रिरर्कः शुभ इति अथ गुरोर्वामवे
 धमाह द्विष्टाणां कसं स्यात् व्ययजलनिधनश्च शुभगोऽपि ॥ १० ॥ अत्र विहृष्ट इति
 नानिष्टोपि तामं शुभ इह तत्रैर्वीथितो नो ह्यमस्यः शुकेमासादिपंचस्त्रिंशत् शुभ इति

३३ श्रावणेनोवते सन्त्यक्तान्था ॥ १५ ॥ ३३ ॥ १० यत्किञ्चनिति श्रुतिः । मदनोश्चैव भागो
 श्रावणे २५ हिष्ठायां गोकसे स्योगुरुस्तदा शुभः स्यात् तदा कदायदिव्ययजलनिधनश्रुतिः
 त्वचोर्नोविदः स्यात् दौहितीयं द्रष्टुं पंचमं श्रावणं कादशाश्रुतिः सप्तमं श्रं कानवमे एत
 ज्ञो स्योगुरुः कादशा जलं वतश्च निधने श्रुतिः त्रयस्तृतीयं श्रुतिः दशमे एतत्तस्यैः
 श्रुतिः पंचिना विदो भवति तदा शुभः स्यात् वेधितश्चैव श्रुतिः अनिष्टोपि यजल
 यनिधनश्रुतिः सन् हिष्ठायां गोकसे स्योः त्वचोर्वेधितः सन्निवर्त्यः इहा
 नोपचतवेधे विवादे वा शुभः स्यात् नोपमस्यः श्रुतिः मोपि वेधितो न शुभः स्यादित्यर्थः
 तागतिकालादौ त्रिगुणार्चना देवशुभः स्यात् तथा च हस्तिः रजस्तलापदाक
 तथा गुरुशुद्धिं न चितयेत् श्रुतिः मपि कर्तव्या विवाहसिगुणार्चनादिति श्रुतिः पन
 पुपने मासादिकमाह श्रुतिः श्रुतिः पदे पाद्यादियं च समासे पुन्येष्टानेषु इनशुभ
 पदिवसे इनः सूर्यः शुभाः वर्धमाने बुधगुरुशुक्राः पक्षादिवसस्तस्मिन् श्रुतिः प्राग्
 स्तेदिवसस्य सर्वार्थः वतं उपनयने सन् शुभे स्यात् किं कृत्वा अनया पानि रिक्रान्ति
 गतिमिति मदनान् चैव भागमदोषं त्यक्त्वा अनया पवत्यमाणाः रिक्रान्ति योचतुर्थः

स्थि

हृदोत्तरं गर्गशरसीमोतरं भृगुः शरत्तेयाज्जराजो वासिष्ठानगराद्धरिति एवंप्रस्था
 ने कृतेऽपि स्वयं प्रव्याप्तिर्न गच्छेत् तथा च त्रयोविंशतिः प्रकाशे प्रस्थानेऽपि कृते न पान्नास्य
 दोषान्विते दिने गर्भयोगो विना कालवृष्ट्या दौ वा सतेतयेति रत्नमालायौ वसेत्रैवैक
 त्रैवैकवदशातिशयोदिनानि नो सप्तचमंडलीकः यः प्रकृतः सोऽपि न पंचरात्रं भेदेण
 यात्रापरतः प्रयोज्येति एवंविधेः प्रस्थानेऽपि कोऽप्येतोरन्याचर्जयेदित्यर्थः गर्गः को
 यत्पौरं तथा वा तितैलाभंगाश्च मोचने सूतमासंगते तैलेयाने मघं परित्यजेदिति रत्न
 कोशे कालीयकं हीयलकः ऊकुमं रक्तचंदने पीतरक्तं च वसने यातुर्न हानितत
 त्ताणदिति हृदयात्रायौ कटुतैलमृदुत्वारपक्वमीसाशानेतथा भुक्तापोयाति मोहे
 तव्यापितः सेनिर्वर्तितरति लल्लः प्रमत्तो व्यापितो भीतिः शान्तः बुद्धो बुभुक्षितः स
 धानेन न पश्येत् स्त्रीवै सप्तस्तथैव च रत्नावली सक्ती पीयूरी यो पुरुषमेव वा नाड
 यतातयोगच्छेत्तदंतं तस्य जीवितमिति भृगुः त्रिगवैवर्जयेत्तोरं पंचाङ्गं रत्नं कर्मव तद
 श्चावशेषाणि सप्तहं मेषु नैत्यजेदिति यात्रायागमनललाणी गोकितेयं सूहृते समये
 गप्रेहं सवागं विणा व्रजेत् दैवताभ्यां विष्णुपुण्यौगैः स्वजनैर्हृतः सर्वदत्तिणामभ्युपग

विद्याचोतगाधिपः द्वाविंशतेपरंगतायानमारुह्यसंबजेत ततोनिरीक्षयेत्सम्पत्कणं क
 वोच्चुभाचुभान तथैवमदमच्चक्षाननिमित्तानिवसंबजेदिति ३२ नौशकुनानाह
 २५ सालेकराणानि सर्गकलशसौर्यधनिः सुत्रवान शोवादेशन्याश्च देनि सरभोसो
 पुष्पाध्यादिच दोलादीपविभ्रमवंहिसराभिरव्याणि शुभोदयवेष्टाप्रवितानचाम
 रकुमार्योमीनगोरोचने ॥० वसाणि शेतवसाणि अन्यान्यपशुकुनमथेपदितानि
 प्रलेकराणानि शुवाणि निर्मितानि सर्गकलशः प्रसिद्धः तौर्यधनिः वायधनिः सत्र
 वानवहमानपुरुषः शालः प्रसिद्धः आदर्शोमकरः न्योराजन्यः शुभः प्रसिद्धः
 देतीहस्ती सरभोर्गोः सीसोभागवती पुष्पाणि शेतानि ध्यानान्यकसानि कसानि
 तपशकुनमथेपदितानि आदिशहेनसवर्णादिधातवः दोलाप्रसिद्धाः दीपः प्रसि
 दः विभ्रमवंहिः प्रसरति तोयिः सराभिरव्याणिसंगंधव्याणिकसरेचंदनादीनि
 शुभोदयः शेतहसभः वेष्टाप्रसिद्धाः छत्रेप्रसिद्धे वितानेचसुनिर्मितेप्रसिद्धे वा
 मरप्रसिद्धा मीनामत्स्याजलादुधताः गोरोचनाप्रसिद्धा शुभसंकोचेनाह ययनसो
 तनितीततोषकराणंकोरुहतेगोमयंमृच्चोभोर्यघटान्विताः सरवगोमौत्रिकः हवदि

रथाः पलासमदिगवाणी गुरुदेवविद्धि योमित्रसगावरोदनपावंसिद्धार्थदुग्धारिव
 (२) यद्यद्वस्तुस्वीतनिनीततोषकराणं स्वीतेयेतः करणीतस्यनितोतेतिशायितेतोष
 कराणमेतोपजनकेततत्किंवस्तुतोकेन एवेमेकोचनोकेदानीयेषुमेतोपमेतोषभा
 वाः सर्वाचार्यैः प्राकुनमध्येपदिसानितान्याह कोरुहतेगोमये कोःस्थित्याउदतेगो
 मये मच्चस्थित्याः उदतास्तिका अभोयंयत्तवितः समहचरः उदकार्यकुंभपुकोजनः
 सहचरः सहचरतीतिसहचरः जलाशीरलकुंभस्तपधिकेनसहचजेत निवर्ततेयथा
 राणिः कृतार्थः पथिकस्तथेत्युक्ततात योतोवरोमोत्रकः धृतवसरजकः हर्वाः प्रसि
 र्भाः प्रसिद्धाः हर्वाभिर्भोत्ताणोअभिष्मभे अपप्राकुनमध्येपत्ताणंपदितंतदेतद्व्यतिरि
 रथः प्रसिद्धः पलेमीसे असंरक्ते मंदिरामये वर्णिब्रह्मचारीगुरुः प्रसिद्धः देव
 वज्र्योतिषी विप्रोद्वौब्राह्मणो पित्रंदष्टः स्वगः प्रसिद्धः अरोदनपावंरोदनरहिते
 न्तं सिद्धार्थगोरमर्षणाः दुग्धारिदुग्धदध्यात्मे ननुयद्यन्वातनितोततेष्वकराणामि
 नेनदुग्धंहराणतानिह पुनः किमुक्तेदुग्धंरति सत्यं दुग्धंभस्त्राणेनिषेधितंतन्मेदे
 निहृत्ययेदुग्धपवनमित्यदोषः एवमेवान्यत्रविचारणीयं तथाववमेतः दध्यात्पद

तिलसर्गाकुंभसिद्धात्रसिद्धार्थकवेदनानि आदर्शशोलाभिसमीनमद्योगावेतागाम
 महतेगोरिति भावद्वानाः राजाविशेषरुद्रेश्यासपुत्रासीकुमारिकाः अभीरुयोन
 सीवागजोवाजीहृषःसितः रत्नाभुतान्यवर्णगोः सवत्सावविशेषितः उदतेगोम
 मीनेमृतिकाकोहतातथा रजकोथोतवससुवेपथानोर्यत्रिकधनिः नयमेगल
 गद्याश्चशीतिप्रादमदीपका दीपावाभजलद्विः सर्गाकुंभेन्यपासवे मयंमोसंव
 र्णभरंभट्पाणिविविधानिच इत्येवमभुतांभुलं वस्त्रालंकाराणानिच गोप्यंतांमुमणि
 स्वाणंद्येदपामत्तताः वितानेतामरेच्छत्रं द्वावृद्धातंभुजः दोलावारुरयोवृद्धः पु
 षोत्रार्थयुकश्चिः वेदनानिसर्गाधानितयापुष्पाणिगोचना हृतेदधिपयःपेयः
 सिद्धमन्त्रेवचः शुभाः दैवतः सुसुहृदं वशितोऽसाहकराणिच दृष्टेनानिनरोपायान्
 र्वायेलिभतेतसइति कुर्वन्ततिणतः सदेतदितरद्वामेयकुर्वन्तृजेद्रसास्पीधनवि
 दत्तयाश्मलवर्णोपायान्त्राणयस्कराः पिशाकाकौषथकसुधान्यरुदनेतक्रंसभूमा
 नलः कार्यासारुणापुष्पाचर्मवगुडसैलायसीकईमः १२ एतत् अनेतरोक्रंसतश्च
 भेदतिणतः दत्तभागेकुर्वन्तृजेद्रत अशुभं वदपमाणेवामेकुर्वन्तृजेद्रयेत अ

याशुभमाह भस्मेति भस्मप्रसिद्धे अस्थिप्रसिद्धाः इधनेप्रसिद्धे विट् विष्णु तथैधान्यादी
 दिनीलकफलाः अशमाणासाणालवाणसामुद्रिके उपानद्गोप्रसिद्धौ लोणप्रसिद्धे अयः
 स्फुरोत्प्लवकाः गिण्णकंमहिनेतिलाः ओषधेप्रसिद्धे कृष्णधान्येमाषादि रुदनादिप्रसि
 द्हे मलावांजवुभक्षितो न क खला मुंही जही व्याधितः खेजन्तं गरिमे वरायतिररिः काषा
 यिसृक्कालको चौराभ्यक्तगलाविलाश्चयनिनः पाशर्णीलीगर्विणीवंध्याकृष्णवृषादि
 भेकसरदागोधावराहः शाशुः १२३ जाहोत्तमहिषः खरोष्ट्रमहिषारुदाश्चरिक्तो यदिरिष्टि
 क्रापाणिशिरोगकं पयदवीवंधाः कुषागाहवौ पानोपानफलायने स्वकलहः षट्
 तने गोत्तलहे प्रमेति पतिवंधकाः कुशकुनाश्चिक्कादिकास्तपुदाः १२४ मत्तउन्मत्तः
 वातः वमितः बुभक्षितो रंकः अतकः पाणिहिंसहः खलोर्ज्जनः मुंही मुंरितः नदी
 जटिलः व्याधितो रोगी खेजः पादेन खेजः व्यंगो गहीनः दिगंबरो नमः पतिमन्या
 नी श्रीर्वरी खेजः पादेन खेजः दिगंबरो नमः पतिः मन्यासी श्रीर्वरी कावापिगोमि
 करेजितवसः सृक्कालको मुक्तकेशः चौरः प्रसिद्धः अभ्यक्तस्तैलाभ्यक्तः मलाविमलो
 मलिनः पतितो जातिभ्रष्टः पाशोपाणीवंधनां रथपाशवान् गर्विणीमगर्भा वंध्यानि

रयत्पा कस्यहसः कस्योनद्यान अहिः सधः भेकोमंदुकः शारदः पसिदः गोधापसिद्धा व
 त्रः पसिद्ध १ पाशाः पसिद्धः जाहः मेदलीलोकेमेदलीतिपसिद्धः जाहकोगात्रमेकोली
 नेदलीचबुधेः सतशतिहलायुधः श्रौतमोर्नारः मरिषः पसिद्धः त्वरोसुमहिषादुदाः प
 सदाः रिक्तोचदः पसिद्धः त्रिकाक्षिते प्राणिशिरोगकेयः प्राणिनागोश्वशवादीनोप्रा
 णिनाशिरोप्राप्तने अंगत्पादनेवा यदवीवेधोमार्गविवेधः उगवाभादिभिर्भायोवय
 ते कुवाककुम्भितवाकप्रवाणे आतवः संग्रामोविद्यालमहिषादीनो पातः पतने व
 स्वादीनोसतलने यानमश्वदितश्चपलायने स्वकलहः स्थानोकलहः घटेनपुंसके
 गोक्तनेपसिद्धं जलद्वेषमजलहरेदर्शने इत्येतेः यशकुनाः प्रतिवेधकाः कार्यप्रतिवे
 धकाः स्युः त्रिकादिकाश्च यशकुनास्त्युदाः स्युः तथोक्तमागमांतरे त्प्राप्तैलादिका
 र्यामेभस्मवर्मितमोषधे सामुदंगदयंकारिमतेवातेवुभूतितमित्यादि अथशकुना
 तरमाह भृगास्तुष्टपदच्छकाश्चनाविनः स्त्रीसंतकासामतः कालीककदपुंस्त्रयाश्च
 सरभीर्देतेमनोभीष्टदाः भारद्वाजशिखिवाधिनकुलारंसाजयतेदृशोयातादहफला
 कृतासभरवोवामेपिसुहृथदः १५ भृगोप्रमरः अलिहृश्चिकः ३५ पसिद्धः पदस्य

[illegible]

गोसंरिडुर्गवनादिकेषु शास्त्रः प्रपाणाद्विपरीतभावः इति अन्यच्च नेकजारेभ्योपुद्गेभवे
 नसर्वोत्तमो शाकुनाद्यस्तमाः शास्त्रान्त्पालोके प्रपाणावति अथ प्रथमेः प्रपाकु
 ताते सति कर्तव्यमाह आयेति आये प्रथमेऽः शाकुने जाते सति विवृत्य चिचर्जने क
 तातश्च प्रउचो दे प्रउयवि प्रउचिः प्रत्तालितपाणिबदः आचोतः कृताचमनः अस
 रः प्राणस्तेषां आयामः प्राणायामः अष्टधा अष्टवारं प्राणायामे कृत्वा द्रपात गच्छेत्
 यद्यदि प्रवर्द्धः शाकुनः स्यात्तदा विवृत्य अचिना चोत्तेष्विवारं प्रउ प्रावारं असुत्रियस्य
 यात् अपरेत्तनीयेऽः शाकुने जाते सति सुवर्णं दित्वा दयात् यत्तदा वश्यक गमनवि
 षये प्राणायामानाधिकारीतावत्काले स्थित्वा व्रजेत् तथा च ज्योतिर्निबन्धे विरुद्धे
 शाकुने सार्ण प्राणायामासुके चरेत् द्वितीये हि प्राणान् कृत्वा तृतीयेन व्रजेत्कचित्
 इति तथा च वसन्तराजः जाते विरुद्धे शाकुने क्षुणी नो व्याहृत्य कृत्वा करपादपौ च
 यावत्प्रवचीरत राथस्ताति हनन्यपश्ये च शाकुनांतराणीति तथा च आर्षिषेणः
 यदा यशाकुने यश्ये हि परीतमयस्थितः सद्यते काचने दत्तानि विप्रोक्तः सत्त्वव्रजे
 दिति इति श्रीमद्भर्तृहरि उदीकाशं यात्रा प्रकरणे समाप्ते अथ मिश्रप्रकरणे वि

जेवकस्तावदावधानाभिषेकं कृतार्थे नार ॥ जन्मो गतं दशोपासद्वयं कुजैः सार्कं वदिते
 कर्तुं प्रतिप्रेदध्वमेः स्थिरादिनृतनैः नारादिभूषणस्थितिः स्वसत्तैः समदुधुवर्तचरभक्ति
 नोः स्यात्प्रापने मोचुर्माययुगेवराधयुगलेव्यारेद्विपूर्वाहके ॥ जन्मो गतं दशोपासदि
 दमर्बलिहैः स्यात्प्रापने मोचुर्माययुगेवराधयुगलेव्यारेद्विपूर्वाहके ॥ जन्मो गतं दशोपासदि
 पुंगेवक्रतेचप्रेगंतेजन्मनिप्रेगंतेजन्मो गतं जन्मलग्नजन्मराशीतिव दशाव जन्माग
 नो दशा दशावर्तमाना नासोईशाः जन्मागतं दशोपासः तेव सूर्यश्च कुजश्च सत्तेवला
 यश्च तेतथा तेवलिहैः स्यात्प्रापने मोचुर्माययुगेवराधयुगलेव्यारेद्विपूर्वाहके ॥ जन्मो गतं दशोपासदि
 क्रुद्धिगता नृतनः क्रुद्धिनेतनः स्थिरासावोक्रुद्धिनेतनश्च स्यात्प्रापने मोचुर्माययुगेवराधयुगलेव्यारेद्विपूर्वाहके ॥ जन्मो गतं दशोपासदि
 त्मलग्नप्रापने मोचुर्माययुगेवराधयुगलेव्यारेद्विपूर्वाहके ॥ जन्मो गतं दशोपासदि
 शुभास्यादित्यर्थः लग्नवर्तमानावत्यायश्चंद्रमित्यादिवलोकनीय अथ देवस्त्वाय
 नमस्तगतं नार स्वसत्तैरिति स्वसत्तैर्यस्या देवस्य पतिसाक्यते तस्य नतत्रैः शेषे स
 ए लग्नवर्तमानावत्यायश्चंद्रमित्यादिवलोकनीय अथ देवस्त्वाय
 गार्थवस्वदितीनपंचगवभाषणाय अथैतन्नयेतो नेतस्य मिश्रतुभक्तितमसममथत्रि

श्रीरक्तो वरभूषणोत्रविभूषाद्यमित्यपुष्पप्रवेक्षते श्लोकान् रुक्मयोः कुजरीकृतः
 शानिः शम्पते ॥१॥ वसुधैनिष्ठा आदितिः पुनर्वसुः इत्येव हस्तपंचके गुरुभेदपुष्पः अ
 सिनोऽप्युनि अन्तरेवती प्रकाशिसर्वाङ्गानि यत्तैर्नक्षत्रैः लवयेदुधगुरुशुक्रवारे अथ
 रवसेधार्थं नान्यत्र यत्तुल्ये रवौ जीर्णविधौ स्त्रोकजलादेदुः खदं कुजे बुधेधने गुरौ ता
 ने बुधेधने गुरौ ताने शुके सौख्यं शनौ मलमिति लग्नबले प्राग्वत् अथ तालनमाह ॥१॥
 इहामिन्वसुधारणेन नक्षत्रादौ ताल्ये प्रतालनीये कथं भूते इह तौने बुधरहिते
 उक्तं च वसुधेमायलंकारधारणेनैव शुभादिभिः तत्सहति सनिमां विदध्या तालना
 दिकमिति यद्यपि यस्यां गयददौ गिनो गदित भेदकुर्यादिति सर्वमेव संग्रभूते कर्मा कृतं या
 पतालने बुधवर्जनां र्थतोने इह ताल्यमित्युक्ते बुधनिषेधश्च प्राग्वत् उक्तं च शनौ सौमस
 ने आदेशस्यामावास्यायोस्तथा वसुधमंगं तालने चैव दहत्यासप्तमे कुलमिति अथोदरा
 भक्तिफलमाह आबुभक्षितमिति आबुः उदरः तेन अंशे वरं मया विभागे भांति ते अस
 हृष्टफले स्यात् एतदुक्तं भवति वसुधै निष्ठायादिभक्तिभागे मया विभागे यत्
 कितदा इहमित्यर्थः आबुः रित्युपलक्षणं तेनाग्निदग्धं गवादिभक्तिने मयादिति ते

ज्ञेये तत्राचोक्तं सप्तशते दृग्धे वास्तुदिते च गोमयमशीये कैर्विलिखेत यादृशं सख
 कर्कसरकैसरशुभदेमयाविभागेष्कुमिति अथ सिंघारकवस्यधारणभूषणधारणश्च
 चक्रयस्त्राणं कुञ्जकुञ्जशाल्येन इत्येव नार सीति सीअत्रेव केवस्यधारणभादौ श्रे
 वदेभूषणसुवर्णादिभूषणविभूषात् धारयेत् कश्चभूतेष्व व्यादित्यपुष्पध्रुवे विगतानि
 पुष्पधुवाणायस्मान् तत्त तयास्मिन् यतोत्रसिंघारकवस्यभूषणधारणो दोषो न दृश्य
 तेतशाचोक्तं पुष्पादित्यध्रुवैर्ध्रुवैः सार्णरक्तावरादिकं नवं नभूषणं धारयेन्नार्यादयित्तरा
 पुषेति लग्नबले प्राग्वत् अथ वंद्यादीनां यशस्वमाह सनेवस्तु निरोप्य सुक्ताफला
 दिके अन्नशुद्धोदितः सोमवारे संतवस्तु धार्यमिति भावः कुजरवी अरुणरुक्मयोः
 प्राश्यते शनिः क्लेशेवस्तु निनीलीवस्त्रादिके शस्यते शनोतद्वार्यमिति भावः सत्रये
 त्सर्वे धार्यमिति पुरेवोक्तं अथ नरायणभूषणधारणं वृत्तचरणं नार वसोक्तं सीमि
 लदयाधिभारोगे नुविभूषादिता विप्रतोत्सवलविप्रदितमनुक्ते पिहं हारणं
 मैत्रार्कानिलमूलवस्त्रहरिभेदीन्यात्तया दोत्ररे पाण्य नोक्तं यविकयो घटपरोक्षीगे ३
 ६ १ ॥ १० स्वशुद्धे तनः १२५ वसोक्तं भादिभिर्वस्त्रदितीत्यत्रोक्ते अंगे स्थिरलयेनः नमस्य

अलेकृतिरलेकगणोदिते स्यात् किंलक्षणैः वसोक्तैः अनिलद्वयैः
 शीघ्रं स्वातीविशाखेति अश्विनीप्रसिद्धा विगता अनिलाब्धेनो येभ्यस्तानि तथा तस्मि
 न स्वातीविशाखाश्विनीरहितैः इत्यर्थः लग्नवलं प्राग्वत् अथ द्वितीयचरणेन विशेष
 माह विभाज्येति विभाज्यावासात्मा उत्सवो विवाहादिकः लाघिलाभिः शसुसत्सु
 नृकेपि भावैः धार्मिकवसादिभारंगदस्य कृत्वा तया चोक्तं व्यात्येन लब्धं रात्रिप्रादे
 न विभाज्येति कर्तव्यं पीत्यात्तच्चोत्सवेव संध्यां निधेयिभादिके इति अथोत्तरार्धेन प
 ण्चानां क्रयविक्रयावाहः मैत्रेति मैत्रमन्त्रराधा शोषं सगमे च दृष्टं द्यौं च दः कुंभः त
 स्मात्परमन्यतमेतच्च तत्तत्क्रयंगं चक्रयंगं उपचयलयेतस्मिन् कुंभव्यतिरिक्तोपयत्
 ग्रेपाणासुगीफलवर्जरादीनां क्रयविक्रयोत्तमविस्तारय कुर्वीत्यर्थः कस्यासत्या
 स्वधनभावः तस्य शुद्धिः यापरादित्येतस्यासत्या शोषं प्राग्वत् तथा चोक्तं दशमैका
 दशेलग्रे विक्रयके दं विकोणांगैः शुभैः पुराणस्य कर्मोक्तं वर्जयित्वा चोदयमिति अथ ह
 ताई नयनिष्ठापं च केवर्त्यमाह प्रेतजालनशय्यकावितानि स्येतने स्तंभोद्धयं याम्य
 दिग्यानेकाहृत्तणोचयं परिहरेत् कुंभद्वयस्य विधौ मैत्रेयाप्रववाकुराणोत्पदसुभैः लाये

१॥ १॥ रवौ वा कुजे सन्त्यासं स्त्रिभो वलैर्गतवले सुहो न्यगे भार्गवे १३० कुंभदयस्त्रे
 वियौ सति कुंभमीनयो सुंदे सति पौरहोत्सर्वयाना वीत स्पष्टे **अथोत्तराहं चरणोनमेवा**
मारु सेवेति भ्रवादिभिर्नक्षत्रैः सेवारुद्रा स्यात् सुगमे कस्मिन् सति त्रयो वौ सति वार
 त्पथवा कुजे सति खेदशमे १० आययकादशो १॥ अनयोरन्यतमे रविभोमयोरन्यतमे
 सति उत्पथः यस्मिन् लग्ने सेवा क्रियते तस्मात्तद्ग्राहशमे एकादशे वारवौ भोमे वा सति सेवा
 दृष्टादितकयस्यादित्यर्थः शेषे प्राग्वत् **अथ वनं चरणोनसन्त्यासमारु संन्यास इति**
 स्त्रिभो स्पिरनक्षत्रे स्पिरलग्ने संन्यासः इष्टः स्यात् कैः वलैर्गतवलेः पापग्रहे हीनव
 लेतित्यर्थः सागम्येत्तनीया कस्मिन् सति भार्गवे शुक्रे खण्डे ५ त्प ११ मे सति शेषे लग्नव
 ले प्राग्वत् **उक्तं च त्रिषु देकादशे सौरी व्योषेष्टे च भार्गवः** सबले धर्मपेजीवे केंद्रीता
 विरक्ति कुरिति **अथ वनं द्वयेन कपिकर्माह उदाहरं चरहि पेंदल युभन्ताष्टैः शुभस्या**
कपिर्वा केंद्रा भावगादि युगमस्य गोकन्या विलग्नैति यो व्योको जे सदिति ॥ अथ ३१ ॥
 ३॥ १॥ १० प्रोम्पावगभुमुत्पानिना ह्यादनः स्वर्गा सुहृलं समुद्रसदृष्टैः सौमीय उ
 सिर्नयेत् १॥ १॥ उदाहरं ताणि सर्वोक्तानि मूलान्या केंद्रादीनि एकादशमे व्याकानि चरा

गणपसिद्धानि द्विष्टेविशाखा उदोज्येष्टा लघुभानिमसिद्धानि त्वाष्ट्रंवित्रा तैः व्याकिंजाराव
 गाद्वि आर्किः शक्रनिः लोबुधः आगोभौमः विगता आर्किज्जोरोयेभ्यस्तेतथा तेवनेखगा
 घतेषां अरः दिनेतस्मिन् आनिबुधभौमरहितवारेत्यर्थः पुनस्यगोकन्याविलग्रे पुनमे
 मिथुने प्रघोमीनः गौर्ध्वः कन्यापसिद्धाः यस्ममन्यतमविलग्रे तिथौ व्येकौजे विगतः
 प्रेकः नवमीयस्यात् असौ व्येकः सत्तासौश्रोजश्च श्रोजोविषमः तस्मिन् नवमीव्यतिरि
 क्तविषमतिथ्यावित्यर्थः किंलक्षणो व्येकौजेतिथो सदृशि दिक्दशमी तथासहवर्तमा
 ने ॥३॥५॥०॥॥३॥५॥०॥ कृषिः शुभास्यात् नयाव्येकं चंद्रे शुभे शुभतिथौ शुभवारयोगे
 वारे गौशशिजश्चकगभस्तिवारे लग्रे ह्येमिथुनकेन्यस्य कन्यकायां शास्त्रं कृषिप्रकर
 णेमेवयेत्रिधाने इति अन्यच्च दशमेकादशी चैव तृतीया च त्रयोदशी सप्तमी ये च मीने
 वसतिपञ्चसखावहा हंत्यसमीवलीवर्हा नवमीसम्प्रधातिनी चतुर्थी कीदृजननी
 पतिरेती चतुर्दशी विवृद्धस्य नौ चंद्रे शुभे कार्यादिशेषतः बुधार्किभूमिपुत्राश्च नभवं
 तिफलमदा इति अथविधिमाह मिताद्यादनष्टुतवसुधरः षट् कुशलः कर्ता खग
 भूमाव्यादेवात्राण्य कृषारंभे सजोक्तः मितायत्तः क्रीयते तत्र सजितानवगमुत्पान

प्रहान भूम्यग्गादीन्यदिक्षिणाएव के भेदा समनोवाक्यागकर्मभिर्नमस्कृता स्वार्ण
 ह्यहलेसुवर्णसर्पितायुसमस्कृसहस्रैः मुक्तावृषाणाकैः सहवर्तमानाः समुक्ताः
 शोभभाः वृषाः मुवृषाः गणवयवसर्णाः निरोगाः समुक्ताश्च तेसहस्राश्च तथातैः क
 तासौमोउत्तरादिशोभतित्रिः वारंनयेत् हलैर्नयदनिः कुर्यादितिभावः उत्तरदिशोभ
 निवारंनयनेनयंचरोवाउत्पद्यते तद्यथा प्रथमगमनेनैका १ आवर्तनेद्वितीया पुन
 रुत्तरादिशोभित्तीयगमनेनयंचमौरोवाउत्पद्यते अधिकानकार्याशतिभावः सौमीयदुस्ति
 नयेदित्यत्रपदद्वयद्वयंश्रविद्वज्जरोवाकराणार्थतथाचोक्तं शास्त्रासंबद्धतागसु
 श्रुतिः शब्देनवासमा स्नात्वागेषुपुष्पेषुसजयत्तानविशेषतः सधिवीगुरुसंपुक्ता
 सजयित्वाप्रजापतिं श्रार्तिपदक्षिणांकृत्यदातव्याचैवदक्षिणा कृत्वाहृषोनियोक्त
 व्योनवीनश्चपुतेनवा हेमसहस्रहलाग्रेणाच्छिन्नरेखात्रकारयेत् उत्तराभिमुखोभूता
 तीरेणासंभदापयेत् विवलंछिन्नलांगुलैकपिभेदव्यभत्यजेत् हलप्रकारेनेकार्येनी
 रुग्भिर्हृषकषकैः हलादिभिर्हृदैः दोमेकुहृदैर्नश्चभेभवेत् वृषभायरिपुयेततस्य
 विज्जेसदाभवेत् तस्यसर्वप्रकारेणानिर्विज्जेकारयेत्तदा यकाजयकरीरेखात्तीया

वार्थहृदिदायेचमीचभेवदेवावहसम्यफलपरा अतजर्ध्वनकर्तव्यामहादोषस्तनाभ
वेत् स्मर्तव्यावसवः शुक्रः पुनामासर्वदमा पराशरोद्दीचीचैव सर्वविज्ञोपशांतय
इति अत्रु निर्मितानित्तैवोक्तानि हलेप्रवाहामातोत्कर्मउत्पद्यते यदि ग्राहीणो
म्रियते तस्य तलोपि शुभं भवेत् ईयाभोगो यदा क्लृप्तः सेशयो जीवितस्य च सतनाशो
पुगे भग्न समाने मियते शिशुः योक्ते देत व्यासंगः सस्य हानि शुजायते हले प्रवा
लमानेत गौरीकः पयते यदि मयते युक्त मात्रस्तवं धने वमयच्छति ज्वरानि सार रोगे
एक सिभे गो विनिर्दिशेत् प्रवेष्टुक्त मात्रस्तन दासस्य च तर्गाणि मिति अथ क्ताधि
विषये लो गल च क्रमाद् वि ३ वि ३ औ ३ र्थे न ५ ला ३ र्थे ५ राम ३ हुत भुक ३ भेषक भक्ता
दसन्से भूयः क्ताभिर्विवारुण हरी देवी जवापः शुभः सूर्य ता दित्ती यनो ३ ५ ५ ६ ७
८ ९ १० ति भूति ११ १२ १३ १४ १५ १६ आद्याष्टमेः सत्यफलः योक्तेनैः फणि
सप्तमाद विमितैः ११ क्लृप्ते दने वापेभैः १३ अर्क भक्तात्सूर्य भुक्तेन तत्रात्मका शात वि
आदिके स्थाना एक स्थिते पुनस्तत्रेषु असत सत इत्येतत्फल द्वये भूयः वारे वा रे वारे
स्यात् एतदुक्तं भवति सूर्याकोतन तत्र स्पष्टादि मात्र तत्रात्मका शात विषु असत

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

दुष्फलं स्यात् तदनंतं रात्रे सुसत् शुभं स्यात् ततस्त्रिषु सुसत् तथा दृष्टं च सुसत् ततो
 नलेषु त्रिषु सुसत् ततः अर्थं यं च सुसत् ततो रात्रे त्रिषु सुसत् ततो हतं भुक्तं त्रिषु सु
 स्यात् इत्यर्थः अथ बीजो मिमांसा कृषिभिरिति कृषिभेः कृषिनक्षत्रैः उद्धारत्तं चरदि
 येत्यादिभिर्बीजवायः शुभः शोक्तः किंलक्षणेः कृषिनक्षत्रैः विवाहान्तरादौ देः वारुणा
 शततारका ह्रीं सवाणः रेदो ज्येष्ठा विगताः वारुणा हरीद्यायेभाः तानितयातैः शतता
 रका सवाण्येष्ठा रदितैरित्यर्थं न कृषिभिरित्युपलक्षणं तस्मान् कृष्णं सर्वं निश्चिवादि
 के सये तथा चोक्तं मूषकानां भयं भौमे मंदे शालभकीदयोः नवये च निश्चिरिक्ते हीनैस्ते
 मे विशेषतः सुषलये यवामीने कन्यायो मिथुने तथा वायवे सर्वं सप्तानि यदि ह्येत्त
 र्धं संपदश्चादि लग्नवलं प्राग्वत् अथ बीजवीयविषये हि भेदे फणिचक्रमाह सूर्य
 तादिति सूर्येन च त्रिादित्तीये तस्मादतिभूतिरेकोनविंशतस्मात् अष्टाष्टिभिः तृती
 यादष्टभिः एकोनविंशादष्टभिर्नक्षत्रैर्वीजवायः सत्फलः अथ द्वितीयभेदमाह पुन्ये
 रिति अन्ये राचार्यैः फणिसप्तमादाह सप्तमात्सका शात रविमितैः द्वादशभिर्नक्ष
 त्रैः बीजवायः शुभः शोक्तः यतः उक्तं भवति राह्ये स्मिन्नक्षत्रे भवति तस्माद्यन्मप्रमंशान्

सत्रे तत्काले सप्तममच्यते तस्मात्सकाशावादेशभानिभिरित्यर्थः राक्षोस्तफणीतिना
मये शोतेरपसिद्धे वराहमिहाराचार्येण गणहस्तसूत्रादिकत्याश्रयान्तरोक्ता उद्यादिताः स्तुत
तमेहितायो अस्मात्सादविशेषाच्चिन्नमपिशिरः किलासुरस्येदे माणोर्यारित्यहंयह
तांयानेवदंतेके उहर्कर्मइलाहृति ससेतनात्किलनहृश्यते गगते अन्यत्रपर्वकाला
द्वरपदानात्कमलपोने मालपुच्छविभक्तोगभुजंगमाकारमुपदिशन्त्यने इति भुजंग
माकारकथनात्तत्कालित्याभिधानेपसिद्धे रत्नमालायामपि फाणिभाहीजोसिका
लेस्युदसिति तथाचागमांतरे गह्रभादस्यमयावत् बीजोसिपरिवर्जयेदिति अथथा
न्यच्छेदनमाह तच्छेदनेवापभेरिति तेषां धान्यानां छेदनेवापभेर्बीजवायननत्तत्रैपो
के ननुयस्यागंयदोगिनोगदितभेकुर्यादितिपुरैवोक्तं तत्कथं पुनरुक्तं तच्छेदनेवा
पभेरिति सत्यं कथिनत्तत्रागोबीजवायननत्तत्रागोद्विचिद्दोस्ति हयोः कृष्णग
त्वात् कैः कार्यमिति सदेहनिवारणार्थं तच्छेदनेवापभेरित्युक्ते अथनिष्पत्तेयान्ये
कमप्राप्तमेषिरोयाणहृत्तचरणेनाह मेषितीरतगेरुफान्नरहितैरुद्धाहभेरोपयेदत्र
पाशतवहसंतपाशदोः शोक्तेनवात्रैवैः मैत्रावीत्यतस्तत्रैवैवकौः सदैः शुभेनर्त

नैलये जे गुरु की तिनै हियु कर्गैः सौम्ये सु संगीत के ॥३॥ मेथिमिति दीरतरोः वद सत्ता
दंमथि उद्धार भै विचार न लजे मूलोत्पा के ज्यदि भिगरो पत्रिखन येत मेथि नो माखले धान्य
महं नार्थे वसये क्रियोजनार्थे कासमारोपाने मेथि ने संगम्ये ते वसभा अस्मिन् निति मेथिः
पुंसि मेथिः श्वलोदारु न्यस्तै यत्पुत्रवेधने इत्यमरः किल ताले रुद्धाहभैः उफानरहितैः
उफा उत्तराफाल्गुनी श्रुतः अनगाथा ताभोरहितैः **इति च रोहिणी रेवती मूलं स्वाती हस्तौ**
मृगशिरा आषाढोत्तराश्रद्धाश्रुतथाभाद्रपदामता बंधने सर्वे दीनानां तथा शालप्रवेश
ने दुःखदा वनदा चैवानुशयोत्तराफाल्गुनी वदसु सप्तपर्णश्रुके भारी शालम्ली तथा
अदुर्बरी तथा भात्रीया चान्या तीरवाहिनी स्वीना मीकर्षकै नित्ये मेथिः कार्या फलप्र
देति अथ नवधान्यप्रसंगे नववात्रकर्महितीयचरणेनाह अत्राशानभैरिति वसे
तशरदोत्तमः अनशाशनभैर्नववात्रकर्मबुधैः प्रोक्ते अत्राशानभैरित्युल्लेखे
ततस्मादत्राशनोक्तं निशिवा रादिकमत्र शास्त्रे सायिकस्येनवात्रकर्मः सावित्री
त्यादीनो नवनवमितानां धान्यानां भक्षणो दोषप्रसंगादावश्यकैर्मेतत् नवधान्या
निम्मानि व्रीहयोपवगाभमानि वाराः कंयवैणवः शालयो मृगमाषाश्वनवनान्या

स्रवानिस्त्रिति यद्योमधोप्रात्यसंभवानिधानानि शीघ्राश्रयणेन विनानभक्षणीयानि
 वसेतसेभवानियवाश्रयणोनवीनानेभक्षणीयादिति नियमादिदेकमेशरद्वमेतयोः
 क्रियतइति तत्र अत्र प्राशनोदितैस्त्रिभिर्भादिभिः मयैषैषैषमेवेत्यत्रैकैर्वात्रक
 त्वमिति त्रयः अथोत्तरार्थे नन्वसंगीतयोगारेभमाह मैत्रार्कान्येति मैत्रार्कान्येति
 मैत्रमनराया अर्कोरुस्तः अन्तरेवती वसवोयनिष्ठा उत्तरास्तिष्ठः ईज्यः पुष्यः वरुणः
 शततारक। इंदो ज्येष्ठा तैर्नर्तनमारभेत संगीतकंचारभेत कस्मिन्सति तश्वर्त
 मानेतेगुरुवीक्षिते सति कैः हिवृक्षोः सौम्यैः चतुर्थस्थानस्थितैः सौम्यैः शेषेपाग्व
 त अथनानायशरनाकर्मवृत्तेनैकेनाह द्वीशार्कैर्द्वितीयावसवशिवाश्रयणा
 शिवाशीदभेः सर्वोभिः शरभदाविमिंद्रभतनौ नानायशरनाक्रिया चारेषुर्कचतुर्षु
 कोत्तरहरीताप्रेषु मारिकुपोरुष्यो नदितोदितास्वभंगभेन स्याद्दोषः किल १३५
 द्वीशविशाखा अर्कोरुस्तः इंदुर्मंगः अदितिः पुनर्वसुः ईज्यः पुष्यः वसवोयनिष्ठा
 शिवशार्दा अश्विनीपसिद्धा अन्तरेवती अग्निः कृत्तिका पाशी शततारका इंदो ज्ये
 ष्ठातैः सर्वोभिः तिरुभिः विमिंद्रभतनौ विगतः सिंदोयेभस्तानि विमिश्रानि तानि

सु.
मा.ली.

एतदुक्तं भवति भूतेशाश्वत्थिनादिनायागमनाच्छिदिः तिलात्रेति लोदनेशाश्वत्थि
नदक्षिणागमनान्निधिः मन्त्राद्याश्वत्थिनाश्चिमगमनान्निधिः दुर्गेशाश्वत्थिना
दक्षिणागमनान्निधिः स्थादित्यर्थः असति संभवश्चेभ्यो न निर्णयमाह तयो रिति तयो र्भत्य
वाहनयो र्भावात्तानां स्यात्तन्भवति बुद्धेश्वरजिति हरिजे लये वदेव च कथं
नेति स्थादिलक्षणाधिकनिष्ठादिभ्यो लक्षणाधिके वलिस्त्वामित्यर्थः स्वतन्निहि चला
मान्नगृह्णात्तत्परिभाषादन्त्यत्वे निष्ठादिभ्यो लक्षणाधिके वलिस्त्वामित्यर्थः स्वतन्निहि चला
गतं त्यजेदद्यदि शमीशोर्कं कुञ्जो कुञ्जो गृह्मेदं शशीकसौम्यगवः केदेदिगीशो वने
॥ स्वतन्निहि चलादिकं यात्रालग्नं गतं त्यजेत् स्वतन्निहि चलाशिः अनर्हिः स्वराशोः अनु
चयभवेत्तं चतः कुंभाः अस्तभं अस्तगतं गृह्णात्तं शशीः अन्त्यगृह्मेव कुञ्जगृह्णात्तं
तान् रिपोर्भातवैरिशोः ससं अन्त्यगृह्मेदं गोजाश्विकर्किमिशुनाः सस्रगानि
त्वाप्तोदयाविमिशुनाः कथितास्तपेति सप्तोदये लग्ने जातकात्तये स्वतन्निहि चला
रिपुं तत्तत्तं च अंगे वपुर्वीगं सस्रजं तंगंतं शेषः स्वामित्वा रिपुः तत्तत्तलः पसिद्धः न
वल्लभं नन्मनिबलरीने गृहे तथा सीपते पस्तते वल्लभं नन्मनिबलरीने गृहे तथा सीपते पस्तते वल्लभं

उदगामने शास्तेतदापागामनभपिर्नस्यात् तथाचरत्तकोशे दिनकररजनीकरये
 करादावुतरायपूर्वाव यायाचकर्कटादौयामाशापनीवीव अथान्यदाह भौमेरा
 भौमेपाकपूर्वद्विशिगतेगमनेहितेस्यात् शानिचंद्रयोः अयाकदातिणस्यां तग
 बुधगुर्वे यश्चात् यश्चिमायी भृग्वर्काद्विष्णुकरविदिने उदक उत्तरसीगतेहितेस्या
 अथाउलंविडलंवाह अर्कभादिति सूर्यनक्षत्राशुभंदिननक्षत्रंशुभोः सप्तभिस्तुष्टं
 धितं सत् हि सप्तद्वौ वा सप्तवायदाभवेति तदाउलः स्यात् त्रयः षट्वाभवेति तदाविडल
 स्यात् अनयोराउलविडलयोर्गमने श्रीदेवलोक्त्या देवर्षिवचनेन हितेन स्यात् अ
 वारमूलदोहदमाह आज्यं दुग्धगुडौ तिलादभियवान् माषानि नाव्याप्य नो मूले
 यानमनिष्ठमिद्रककुभोथाज्यं तिलात्रंतिमीनं दुग्धेमाषपच हस्मनो हयनरैर्याने स
 याने तयोर्ध्यानाद्वा भवति बुवेशहरिजेति अदिलत्तादिकं ॥१॥ सगमं दनात्सयव
 रात्सकाशात् आज्यादीनि पाशपाशयिनामूले वारमूले र्याने पायाणी अनर्थकृते
 भवति अथदिग्दोहमाह आज्यमिति सुतादिकं पाशपाशयिनादिषु र्वादिषु हस्यादि
 भिर्यानसुयानं भवति हस्तीपसिद्धः अनः शाकटः हयोः षः नराः शिविकावायकाः

सु.
मा.ली

विपर्ययात् शुक्रविपर्यात् आवश्य केकृत्यसेति याने सन्यात् एतदुक्तं भवति सु
 क्रसर्वकपालगेमति पश्चिमो गच्छेत् पश्चिमकपालगेमति पूर्वो गच्छेत् तथा वज्रो
 तिः प्रकाशे अनुसवेष्टु पावत्या कपालस्योभृग्भवेत् तावत्या शिदिशंगच्छेत्
 वीषत्यकस्थितस्तथेति अथ प्रयागविधिमाह राजेति राजा विदिवसैरेकाधिष
 वक्रोशकान् ब्रजेत् एतदुक्तं भवति अथ मदिने कोशंगच्छेत् द्वितीये चतः कोशान्
 तृतीये षट् कोशकान् अथात्परजोयथेष्टे गच्छेत् कथं भूतेः राजा तर्पितवद्भिभू
 सरसदत्त वक्रिगिः भूसरा ब्राह्मणः सह दोषो धवः तर्पिता वद्भिभूसरसेह दोषे
 नमतया अत्रायं भावः समिचुरुतिलादिनावद्भि लपेयिता दक्षिणात्रादिभिर्भूस
 रीस्तयेयिता वसालेकराणाभिः सह दः कलत्रादीस्तयेयिता ब्रजेदिति किं कुर्व
 न स्नेहा नृपतिन्यजन्मन स्नेहेन हन्तिः पुनः गृह्णात्मानं अये भावः यात्रार्थवद्भिर्ग
 ता पुत्रादि स्नेह वशात् तदवलोकनार्थं गृह्णात्मानं इति कथं भूतः बुधत्तिनो न
 गच्छेदिति भावः पुनः किल राणः कार्यमानाः कार्या यत्कं वितीतः करणः तथा
 वरत्तावली स निकेतो न्मरभवनात्पाना अयाद्गुरु राहापि पापात्कतापिका

अत्र बुध प्रवेशोपति शुक्र दोषो नोक्तः तच्च भवति हि मम न विषये भवति नागमने दोषो
 दृष्टान्ते न दोषाणां स्तवेष्वनभिनि तथा भीयपराक्रमे साधिनानीयमानायां प्रतिशुको
 न विद्यत इति **तथा चागमीतरं न दोषाणां स्तवेष्वनभिनि यदुक्तं संसविभूगो तदत्र वि**
बुधैर्नैयैकेवले तदिगममेति तथा च लक्षः स भवनपुरप्रवेशो देशानां विग्रहे तथा
दादे नवदास्तरगमनेपति शुक्र विचारणा न्नास्ति तथा च मत्स्यपुराणे चतुशालं चत
द्वारिमलिदैः सर्वतो पुते नद्यातत्सर्वतो भूदेन तत्र पति शुक्रनेति तथा च वशिष्ठः कश्च
येषु वशिष्ठेषु भूग्वज्रगिरसेषु च भारद्वाजेषु वा न्येषु पति शुक्रो न विद्यत इति अथा न्य
कायवादमाह चंद्रे सप्तममेष्टमो सति सितौ धः स्यात्तदा सप्तलिया ने सर सर्वयोः सित वि
पर्यासात् सदा च शपके राजतर्पित वद्विभूषणसुदृग्मे द्वा च वनित्यनेत तत्प्रः कार्यम
नाचने त्रिदिवसैरेका १ धि यवहृ ६ कोशकान् ॥८ चंद्रे सप्तममेष्टमो सति सितः शु
क्रः प्रथः स्यात् तदा तस्मिन् काले संसविष्याने शुक्रमे संसवि सत् शुभं स्यात् तथा च
गर्गः षोडशो दिवद्वि भाषयौ पावति सति चंद्रमो तावदंथो भवेच्छुक्रः प्रवेशो निर्गमे शु
भेमिति अथा वश्वके प्रवृत्तिमाह पर सर्वयोरिति पर सर्वयोः पश्चिम सर्वयोः सित ।

भा. स. ति. ३. १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

सु.
मा.ली

यः २॥१ प्राची अग्निगिरीशा ३॥११ आग्नेयी विश्वेसवः १३॥५ दक्षिणसी अर्काब्धः
 ५ नैर्भेन्वी षट्पञ्च १५ यश्चिमायो तिथिपर्वता १५ वायवी दशरुशा १२ उरत-
 सी अत्रीकन्यामयसव्याव्याने अथान्यनिघमाह ऐन्द्राग्निभर्तृसप्तभगणे वायग्नि
 काष्ठास्थितो नो ह्येयाः परिघस्तया कवकभेः प्राचैरुदङ्गव्रजेत सर्वाशासु रवीज्यमित्र
 तरगौर्याया दशावश्यके हितामूलमनिघ्नभेयदि निजाशोष्ठागलविघ्नजेत ॥८ ऐन्द्र
 दिषुदित्त अग्निभातृकृतिकायाः सकाशात् सप्तसप्तभगणे एतदुक्ते भवति सप्तशा
 कवकं निघ्नयामपूर्वगतासु सप्तसरेखासु ईशानतः कृतिकादीनि सप्तनक्षत्राणि न्यसे-
 तत्पुरस्यानि सप्तदक्षिणागतरेखासु न्यसेत् एवं वाश्चिमोत्तररेखासु क्रमेण न्यसेत् त-
 वायव्याग्नेयदिगातो रेखी कुर्यात् अस्याः रेखायाः परिघ इति संज्ञाः दितैश्चक्रे वा घटि-
 वाष्ठास्थित इति चापुपसिद्धः अग्निः पसिद्धः अनयोः काष्ठेदिशौ वायव्याग्नेयो तत्र स्थि-
 तः परिघो नो ह्येयाः अथान्यन्ययोजनमाह स्यादिति अथाकदक्षिणसीवरुणभेः
 मतीयेर्नक्षत्रैर्ब्रजेत प्राचैर्नक्षत्रै उदक उत्तरसीन ब्रजेत नगच्छेत् सर्वाशासु सर्वा
 तरवीज्यमित्रतरगौर्यायात् रविर्हस्तः ईशः पुष्यः मित्रमनराधा तरगोमनी पभिर्न

बुधशुभेनदाह रिक्तेति रिक्ताशुभेनवमीचतुर्दश्यः पर्वणि सूरिमावासाये गुरु
 षष्ठी अश्वमीपसिद्धा हरिर्द्विदशी सितास्य शुक्रपत्नियतनेपुपानंजगुः बुधशुक्रसेन्मा
 गमनेनकर्तव्यमित्यर्थः अथ शूलानाह पाकवेदाः सितशक्रभेवसपराहीत्यं वभेज
 मयाकपश्चात्कार्कसितानुदकुजबुधार्थमास्यजेत्कूलकान् त्रिंशाष्टौ ३०८ नवमूम
 योगिगिरिशा ४ १३ ११ विसेषयो १३ ५ कांथ्ययः १२ ५ षट्शक्रा ६ १५ स्ति थिपवेत
 १५ ३१ दशदेशो १० २ योतास्तिथीनीशतः १०० प्राकसर्वस्पीदिशिचेदासितशक्रभेस्य
 ज्येत् वेदः सौमवारः असितशानिवारः शक्रभेज्येष्टा एतत्रयेसर्वादिशित्यजेदित्यर्थः
 अथादक्षिणस्पीवसुपराहीतथनिहोत्रराहीत येवनक्षत्राणि ज्योत्स्नस्यपिवारः य
 तानुदक्षिणस्पीत्यजेत् यश्चात्पश्चिमस्पीदिशिकार्कसितानुत्यजेत् कः रोहिणी अर्क
 आदित्यवारः सितः शुक्रवारः एतान् यश्चिमस्पीत्यजेदित्यर्थः उदकु उत्तरं म्यादिशि
 जबुधार्थमास्यजेत् कुजोमंगलवारः बुधः पसिद्धः अर्यमोतराफाल्गुनी यजान्मूल
 कान् उत्तरस्पीदिशित्यजेदित्यर्थः शूलपदस्यपत्येकंसेवंधः अथयोगिनीराह त्रिंश
 विति एतान् पत्येकपदस्यजान्तिथीनत्यजेत् एतेकेत्रिंशाष्टौ ३०८ ईशान्यीनवभू

क्रमशः सार्क्यातश्चैज्यविष्टिमेज्येति पर्वस्य द्वाष्टमदिकत्रयोदश्यां स्थियस्तुतम्
 लाडुयो अथ पुत्रवमः सोमवारो भवेति धेयमाह पुत्रीति पुत्रवान् सोमदिने न स्नायात्
 उक्तं च पुत्रवान्सपरे नित्येनास्त्रीया इति गमावः सोमवारो तथा भवेति वर्जयेत् सर्वथा वुधे
 रिति अथ वसेनेन मसूतिका स्नाने निषिद्धमाह मसूति पद्मोभराणीपितरो मया त्वाहं
 चित्रा ईदो ज्येष्ठा मित्रे कृत्तिका विशाले शुभुपः शततारका ऊर्ध्वा दोमूलं ईश्वरभेदा
 दो यमोसमाहारः तस्मिन् कुपुत्रहारेण कुत्सितः पुत्रः कुपुत्रभावो यस्य तत्कुपुत्रं त
 वृत्तत् हरिर्जन्वतास्मिन् यस्मात्सुश्रातपंचमस्यः पापग्रहो भवति तस्मिन् नित्यं निशा
 स्याद्विस्तारं सापेकालस्तस्मिन् मसूतन स्नायात् शोभेत् प्रबले मागवत् उक्तं च
 मयामूलविशाखायां चित्रादिद्वियमहये श्रेष्ठासाये नृलेर्हने वस्नायात् मसूतिका
 पुशुभग्रहपुनेलग्नपंचमेपापवर्जिते परित्यज्य महरादोषान् मसूतिका स्नानमाचरेत्
 रति अथौषधनिष्पादनमाह मंदारादिवेन्दुभ्रवचरति पौर्बल्ये सधा योगे भेष
 जमाचरेत् मसूति ८ कैदारिकायां गोभिषक नदद्यादिह विभ्रवे इत न पमघातने रोगिणो स
 क स्वावहणकर्मसूर्यकुजयोरहीह केदस्योः ॥१॥ मंदः शनिः आरोग्योमः तभ्याम

लेनदम्यति रवौपुष्पगौर्द्वर्वाभौमवारेचरुतिको भार्गवेगोमयेतितानैलस्नानेन
 एवावहगिति अथानित्याभोगेविषेयमारु नित्योविलमिति दित्येअभोगेअविलेनैले
 पकारिकैअनिसनशुभेस्यात् उक्तेच नित्यस्नानेवकर्तव्येतिथिदोषोनविद्यते इत्यादि
 अथप्रसंगेनतिलमालकस्थानेनिविद्वतिशीनारु ॥ दिक् १० विष्वा १२ दि० दृ०
 गंक ४ दृश ३० तिथिपुस्नानेनपात्रीफलैः श्रीकामोयेवुपांयुपदेषितभाभ्येत्पतिश्रोग
 ना पुत्रीसोमदिनेषसूर्यमपित्वाष्ट्रमिआवुपक्रव्यादेश्वरभेकुपुत्रहरिजैस्त्राया
 त्रिशास्यपिन ५० दिक्दशमी विष्वेत्रयोदशी अदिःसप्तमीदृक् द्वितीया अकोनव
 मी दृशोअमावास्या यतेपुतिथिपुत्रीकामः पात्रीफलैः आमलकीफलैः स्नानेनअ
 भ्याचरेत्तथाचोक्तं यःकरोतिदशम्यावलानमामलकीफलैः पुत्रहानिर्भवेत्तस्य
 त्रयोदशोयनक्षयः अर्थपुत्रक्षयस्तस्यद्वितीयायोनसंशयः अमायाचनवम्याचम
 प्रम्याचकुक्षतयशति अथास्त्रीणांयुधादिपुअभंगनिषेधमारु बुधोवुधवारः अंबुपे
 लेशतनारका पितृभेमया तेषुअभेगःतस्मात् अंगतास्त्रीयतिग्रीष्मात् उक्तेच स्नाने
 कुर्वेतिथानार्यश्चंद्रेशतभिषगाते सप्तजनमभवेयस्ता विथवाडभगाभवमिति विवि

चोक्तं ह्यनार्द्रवाणकलीरत्नममृतादिभक्षणं अन्नमाशनवदृष्टं स्नानं सोम्यप्रहोदये चोक्तो
 ह्यंकरकर्मोद्योभेधजेभेधजोदितं गर्भाधानोक्तमश्वानोमेषुनेतविलोकयेत् गृहहारंभो
 दितेकालेह्यशालाविधीयते शिताविद्योक्तकालेचभूषणंभूषणोदिते वर्मकर्मदिकंकार्यं
 चपयोगेषुभोदये यत्वावरोहदिकंकार्यंसर्वोह्येवाहनादिकमिति अथाभ्यंगनिषिद्धकाल
 मारु भद्रासंक्रमयातवैधृतिमितेन्याकरिषस्यादिषुआदाहेप्रतिपद्वयेपरिहरेहेतुंविना
 भ्यंजनं मांगस्योविजयोत्सवोसुवदनदीपावलीहेतवोभ्यंगस्यकृशितादितैलमेनसन्निधिरि
 नित्येविले १३६ भद्राप्रसिद्धा संक्रमः संक्रांतिः पातोव्यतीपातः वैधृतिः प्रसिद्धा सितः
 शुक्लवारः इंजोगुरुवारः अर्कोरविवारः आरोग्यंगेलवारः षष्ठादयः सर्वाभिधायः ता
 सु ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।
 १२ तस्मिन्नेतकाराणविनाअभ्यंजनमभ्यंगपरिहरेतत्पजेत कारणेअसतिअवश्यंचरे
 दित्यर्थमिदं तथाचोक्तं सप्तम्यानस्यशेतैलेनवर्षांप्रतिपत्तिशौ चतुर्दश्यामथास्य
 षष्ठांशैवविशेषितरिति ग्रंथांतरेण चतुर्दश्यासमीचैवयोगांमास्यर्कसंक्रमः तैलस्ना
 नंनकुर्वीतसततवत्पथनचपरति तथाचहृदमनुः दर्शस्नानेनकुर्वीतसततवत्पुथ

नतयति तथाच वृद्धमनुः दर्शस्तानेन कुर्वीत मातापित्रोस्तु जीवतोः नवम्यां च न चेत्
 प्रनिमित्तोत्तरसंभवः प्रतिपद्यनपत्यः स्याद्वितीयायामपत्तिकः दशम्यामथ न स्त्राने सर्व
 हेति त्रयोदशी रत्नमालायाम् ॥ रविस्तार्येकांतिविनरतिशशीभूमितनयोभूतिलत्नी
 चादिः सरपतिगुरुवित्रहणं विपत्तिदैत्यानां गुरुगविलभोगो न भवनेन्द्राणां तैलाभ्या
 गात्पदिकुरुते सूर्यतनयः अथाभोगहेतूनाह मांगल्यमिति मांगल्ये विवाहादिवि
 जयोन्निवः आश्विनशुक्लदशम्याक्रियते अष्टवदने संवत्प्रतिपत्त दीपावलिः मसिद्धाः
 यतेभोगस्य हेतवः काराणानि यषुनिषिद्धे तिथ्यादावपि अभोगः कर्तव्यः तथाचोक्तं
 वहासारे वत्सरादौ वसेतादौ सूतकांते महोत्सवे दीपोत्सर्ववत्तदश्यामभोगो नियमे
 नतेति तथाचोक्तं स्कंदे विजयादशमीविषयं निषिद्धमापि कर्तव्यं तैलाभ्यनमादरादि
 नि अथाभोगनिषेधापवादनाह कथितादिति निषेद्धि कथितादितैले अनसत् शु
 भं स्यात् आदिग्रहात्सार्वभयगंधपुष्पावासितादितैले मृक्षते एवं कथितादितैले न य
 दिने पिश्यामित्यर्थः उक्तं च सार्वभयगंधतैले च यत्तैले पुष्पावासिते द्वयोत्तरपुते वापि न
 दृष्यति वादावन सूर्यशुक्रारवोरपुनिषिद्धास्तिति यिष्ठति मांगल्ये यदि वा स्त्राने पक्वते

मः चतानिभानिविसिंहभानि सिंहरहितगशयः तेषांतनः लग्नेतस्मिन्नानापशरनाकि
 रि याशुभाउदिता पशरनांकयविक्रयादिकर्मशुभदेशोक्तमित्यर्थः अथोत्तरार्धेनवर्ज्यमाह
 प्र अर्कचतुर्ष्वारेषु रविवेदभौमबुधवारेषु कोत्तररक्षितारेषु कःरोदितो उत्तरास्मिन्तः या
 प्र सोममाहारः कोत्तरं हरिश्चवणः त्वाष्ट्रंवित्रायषु अमारिकयोः अमाअमावास्या रि
 ह काश्चतथी नवमीचतुर्दशीनामन्यतमातयोः अष्टमीपसिद्धा तस्यानानापशूनोक्रिया
 मरहितानउदिता अथवादमाह स्वभगभेसतिभदोषोनत्तत्रदोषः क्वचित्पशुकर्मणिस्था
 धुन लग्नवलं प्राग्वत् उक्तं च द्यादित्यदिवसद्योत्यार्कदहीशैः क्रयादिगोः दर्शधृताष्ट
 ममी वित्राप्रवक्तोर्गमायसत् सोमार्कवैभतेपातेलग्नेपंचाननेबुधे भद्रोसंक्रातिरि
 वंक्तातुपशुकर्मविवर्जयेत् शुभशुद्धोदयेषु शुद्धनैथनेस्वतयोनिषु रत्नाष्टदिक्रियाश
 मस्त्यापशरनांमुनिभिः स्मृतेति तथावागमांतरे सोमेभौमेबुधेगावोनवाल्पास्तरगाः
 मृगानाविति अन्यच्च सर्वात्रयामस्तमसषट्पदाशनेषु शक्राग्निवाजिवसवारुणशोकरेषु
 मितेषुगोमहिषिदंतितरंगमादिनानापकारपशुजातिगतिः पशस्तेति अथपशुकर्म
 गतैकेनाह द्यादित्यदिवसस्थिराशिवभरुडस्यात्पार्कभेत्तत्रयार्कागादिज्यभृपदये ।

५

११

द्विकमदे ॥५॥ चिदौक्रियासीदता तत्राप्यर्कभतः क्रमातिथिमितैः ॥५ पञ्चात्रिभिः सा
 निजिस्त्रस्तान् समानद्विकभसौवैः कार्यापरेभिर्बुधैः ॥५ द्यादित्ये पुनर्वसुपुष्यौ द्विवसु
 प्राथनिष्ठाशततारके स्थिराणि पक्षिद्वानि अश्विनी पक्षिद्वामेद्वानि स्वाती पक्षि
 द्वा अर्कौ हस्तः तेः तत्राकांक्षितत्रये बुधयगुरुशुक्रः अर्कः सूर्याः आरोग्यभौमः एषामहः
 दिने तस्मिन्नीज्यभृगूदये उदये लग्ने ईज्यभृगौ इति ईज्यभृगूदये तस्मिन् गुरुशुक्रपुनेल
 ग्रे इत्यर्थः द्विकमदे पुर्णैर्दो द्वितीयं केवलं तर्था मरुः सप्तमे एषु चंदे सतीत्यर्थः अश्विक्रिया
 क्रविक्रयादिविहिता अभिकेत्रस्यात् अथाश्वलक्रमाह तत्रापीति तत्रापि द्यादित्या
 दिषु नक्षत्रेषु सन्त्यपि अर्कभतः सूर्येन तत्रात्सकाशात् क्रमातिथिमितैर्नक्षत्रैः पञ्चाद्विक
 मतस्त्रिभिर्नक्षत्रैः साभिन्नियथा तथा अश्विक्रिया शशस्त्रा शोभना स्यात् एवे सामान्यतो
 यकर्मोक्तेदानौ विशेषमाह येति पाश्चात्तवीक्रियान् समामन्यमहशासात् द्विकभ
 सौवैः कार्या तस्यैमन्यथाय उक्तानि भस्त्रानि नक्षत्रादीनि तैः कार्येत्यर्थः परायात्स
 मानभवत्तिसायभिः सामान्यैर्द्यादित्यादिभीयैः कार्येत्यर्थः लग्नद्वले प्राग्वत् तथा च नार
 दः वितिसुचरमेति मेरुदभेस्त्रिभेषु च वाजिकर्माखिले सूर्यवारे विशेषत इत्यादि तथा

मलमासयववकुर्यात् तथाचोक्तं अनन्यगतिकंकुर्यान्नित्येनेमिति कंतयेति यवमन्याय
 विविचार्यकुर्यात् गर्भाधानाद्यत्राशानांतकर्मसु मलमासादीनां निषेधो नास्ति इति संस्कार
 प्रकरणे उक्तमस्ति गर्भाधानाद्यत्राशानांतेषु न गुरुमिति मोघमित्यादि तथाच गगः अग्नये
 प्रतिष्ठां च यज्ञतदनाद्यतानि च वेदव्रतवृद्धोत्सर्गहृत्कारणमेतत्ता गमनं देवतीर्थानां विद्या
 ह मभिषेचनं पानं वस्त्रहर्कर्मणि मलमासे विवर्जयेत् इति तथा च **सूर्यादये** श्रावण्यकर्म
 मासात्वं मलमासधृतादिकं तीर्थभक्ष्यायेयोः श्राद्धं मथानं गयितृक्रियांकुर्यान्मपि म्रुवेव
 र्धमयोत्सर्वदारिकं तत्र स्थान्मासिकं मत्स्यमासान्महादशो यदि प्रेतक्रियां समाप्यात्र कुर्वता
 भुदयं सदा प्रणामाकाश्याणं हृद्भ्योऽस्यावत्ते भक्तो न्यथा अन्यत्र काम्यारंभे वृद्धोत्सर्गपूर्वकं
 वमुपाकृतिं मेतत्ताद्यौलमागत्या प्राधानोद्यापनक्रिया वेदव्रतमहादानाभिषेकान्यह
 भानकं दृष्टे सन्नैतथा यस्याविधौ लोयो न्यत्ता कृतौ तत्सर्वमन्तकारन्यदपि मासे विवर्जयेत्
 मृतकेऽपि च कर्तव्यं स्नानाद्यं गृहदर्शने इति यथा **शारस्वतौ** गर्भेऽपि कुर्यात् प्रेतकर्मणि मा
 सिके सपिंडीकरणे नित्येनापि मासे विवर्जयेदिति स्मृतिरन्तावल्यां पवते मलमासात्मा
 न्यत्ता मसमापितं आगते मलमासेऽपि तत्समाप्यमसंशयमिति अथ तयमासे न न्यादौ

षोडशो नित्यं भवेतामिति निश्चितं १ तयोवाप्यधिमासौ वा स्यादुर्जतिनिश्चितं न तयोन्नाधि
 मासः स्यान्मासो वै परिकीर्तितः २ षेत्तमासस्तु वैशाखादधिमासा व्यवस्थिता भवेत्तिसृष्टिभि
 र्वर्षैर्भवैर्वर्कनिशाकरैः ८॥ १॥ १२॥ १३ तथैव फाल्गुनश्चैत्राश्विनः कार्तिकौ धिमा यते किंदैः
 १५ शरदौ गौर्वा १५ कदाचिद्विक्रु १५ वत्सरैः ५ मार्गयोषोत्तयो स्यातां कदाचिन्कार्तिकौ
 भवेत् अधिमासस्तदा ज्येष्ठो भवेन्नित्यं तयो यदा ५ तथान्यागधिमासः स्यान्नित्यं भाद्रपद
 त्रये अश्विनौ ज्येष्ठौ स्यातां मादौ भाद्रपदः सकृत् ६ यस्मिन् वर्षे कार्तिक तयो भवति तस्मि
 न्न वर्षे ज्येष्ठो ज्येष्ठानित्यर्थः अथाधिमासस्तयमासयोः कार्गकार्गण्यारु कर्माण्यन्यगती
 ननात्र तत्र यादिति अथन्यागतिर्येषां तानि अन्यगतीति तानि अत्राधितयमासास्योर्नतत्र
 यात् न विस्ता... कुर्यादित्यर्थः अर्थात् अनन्यगतीनि कर्माणि अत्रैव कर्तव्यानीति
 प्रसिद्धे अन्यगतीनामनन्यगतीनामित्यं विचारः यानिकालनिरो... ज्ञानितान्य
 नन्यगतीनि यथाकृतौ जायामुपेयात् तत्र कृतस्याभाविकः स्त्रीणां रात्रयः षोडशस्य ता
 इति मनुना कृतप्रमाणमुक्तं तत्र षोडशरात्रीणां मध्ये निघरितान्यपहापगच्छेत् सकृत् त्रये
 दिमलमासमुद्दयासौ शो व्याप्नोति तदा शरदमासो शो दोषरहिते गर्भाधाने कुर्यात् असे भवे

अथिबदनेवतर्थात् तार्णात्तागृहं अलिंसादिकं अलिहंसादि शालेति लोकेपसिद्धे आ
दिशब्देन निर्वर्त्तय दिग्गृहभूषणं यद्वाते एषु आयादिकेन ईरितेनोक्तं तथाच देवत्तवत्त्वमे
अलिंरनिर्वर्त्तय विनिर्गमायवतर्दिशयेगृहभूषणाय आयादिकेतेषु न चितनीयं यतो
नतेवास्तुपरिग्रहेस्पृशति तथाच चित्तमात्रं पत्रदैर्घ्यगृहादीनां द्वाविंशद्वस्तुनाधिकं
नतत्र चितयेदीमानाणाननव्यादिकानिति तथाच राजमातेदे आयाययोमासशुद्धिं
चितयेत्र तत्ताणलयेति तथाच वसिष्ठः एकादशयवाहृंध्यावद्वाविंशद्वस्तुना ताव
दायादिकंचित्तं तद्वंधुनैव चितयेदिति अथ त्ताणगृहेविशेषमाह त्ताणगृहं सर्वेषु मा
समासेषु उदितं सर्वमासे कर्तव्यमित्यर्थः अथ निष्पन्नगृहेतत्त्ववेषमाह छत्रमिति
आरंभोदितमासमासुरित्यावेषमगृहंविशेत् आरंभाय उदिताः प्रोक्तास्तु ते मासास्तु
तेषु शासुरीत्यास्तुमासकविधिना गृहं प्रविशेत्स्वामीत्यर्थः कथं भूतं वेषमच्छिन्नं कुट्टोर
छादितं पुनः किंलक्षणं वश्यकपाटं वश्यअधीनं कपाटं यस्यात्तया तत् वश्यमपिला
धित उद्यादिते वा तथेव स्थिरं भवति पुनः किंलक्षणं अर्चितं तमेतोरणाय लेकते तथाच
नारदः अकपाटमनाच्छिन्नं मदत्तवलिभोजनं गृहं न प्रविशेदेव विषयमाकरं हिदिति ॥

मंदिरं मतीव्योभोजनागारेवायव्योपप्रमंदिरं भोटकोषं तृतीयं ईशान्योदेवमंदिरं
ति अथजलस्थापनमाह ईशान्यीशानस्यदिशिजलेकार्येनान्यत्र तथाचलन्नः पाया
दिश्येसलिलेसुतहानिः शालिभयोरिभयं व सीकलहंसीदोहोतैस्यचिंतात्यजविहृति
रिति अथान्यदप्याह परमिति परंअनक्तपदार्थज्ञातेवापोदिशिकार्यं अन्यानिमारु
त्यामितिलज्जोक्तात् अथाकटलिणस्यादिशिमूत्रकं मूत्रमेवमूत्रकार्यं स्थलसंको
चेसतिपतयत्योक्तंनहोहंमप्येवाप्येतस्त्वस्यस्थानेतारतम्येनयोन्यं अथशक्तिभुवः
संकोचेसतिकर्तव्यमित्याहअत्येदिति शक्तिभुवोरत्येसतियथाकृदिकार्यं गेहस्य
दत्तेपरेआचार्याद्यरादिकेकचिरे यदः पिष्टयेत्रंयुग्मदके उत्पल्लादिकेपमिदं न
याचोक्तंगुंथानरे उत्पल्लेपिष्टयेत्रमपिस्थानजलाश्रयं वैश्यलोदतिणपापेवपित्
णोयादशौचनमिति अथकेपुकेपुमूत्रेपुआयादिकेभायकेपुनभायमित्याह हा
विशादिकहस्तमधिवदनेजांतितालिदादिकेनैषायादिकमीरितंस्तण्णहंसर्वेषुमास्स
दितं छत्रं व शक्यावमचित्ततमेवेषोक्तगीत्याविशेदारेभोदितमास्सतारदमतान्माघो
जेषुकेसुत ११ हाविशेभ्यः अधिकारस्तायस्मिन्गृहेप्रमाणे ततहाविशाधिकहस्तं अ

त्वविनाशः स्यात्तदेव भाग्ये शाने श्रुति अत्र चर्तुर्गामाणि सामान्येन मृत्युफलमुक्तेन दृ
 रिद्यान्मरणं वरमिति न्यायेनेति न दोषः गतकविनिर्गितास्त्युग्यस्त्युदास्युः गतः क
 वि अकोपेभ्यस्त्युगतकवयः ते च ते निर्गितास्त्युग्यस्त्युदास्युः सर्वस्त्युगाः स्तुदास्युः
 अत्र हस्पातिः अत्र मस्यानगाः सर्वे नेष्टाः अत्र कविवर्णिताः अत्र कलनिधनेत्येते सर्व
 सेपत्यदः शिशोरिति व्युत्पत्तिः संतो न्यदृष्टाः विगतः अत्र चंदोयेभ्यस्त्युग्यस्त्युदास्युः एवं विधाः
 संतः सद्दृष्टाः चंदरहितः सद्दृष्टाः अत्रेहादशेदृष्टाः शोभनाः स्युः नारदः चोलात्रया
 शाने शान्ताः सौम्यारंभदयो यगा इति अन्यच्च नैधने भे शितो शोषसाष्टान्यविवर्जित
 इति तस्यैव वचने अन्यत्वे सर्ववत् न्यजगृहशानौ शत्रिसेये चरिताः गृहः सहीश
 शिर्षाणिमास्यमन्यत करवारं निशोरि हों संध्या च न नभे विवर्जयेदिति नारदवचना
 न अथ प्रसंगात् तौरनिर्णये सार्धं हनेनाह अत्रादौ प्रमुं शानाह भक्ताभ्यक्तोपवा
 सी प्रवरजनपुवती प्राग्वयस्का अयोगी पात्रायुहो म्वावाये कृतदिनविधयो म्वावका
 स्तनमुद्राः सीमेतोर्ध्वनयत्युर्नखकवर्चलनंदूरदेशे प्रपाणं हस्तच्छेदः समुद्रास्यति स्त
 दृशो म्वाह तेव श्यकार्यात् ॥ भुक्तः कृतभोजनः अभ्यक्तः कृताभ्येगः उपवासी ई

वर्षी

शरत्तनो राजसेवकः समर्थो वा पुवतीसीसौभाग्यवती शरत्तनः ॥ पंचाशद्वर्ष ५० पर्यं
 नैर्लव्यः योगी राजयोगी योगी शरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 नौमति घेउत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 नकर्म शरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 नरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 यत्तौ ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 त्रयनाहर्धं यत्तुः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 दिकं न स्यात् ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 दित्यनेन शरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 शरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 तत्रादिकं शरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 शरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥
 शरत्तनः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥ अष्टोत्तमः ॥

हीमंतो द्य

शु.
मा. ३०

अष्टके ८५ संश्लेषतमः गृहनिर्जितदिशिललाहस्यतेस्यादिति वक्तीकेंद्रगतस्त
दीपदिवसोलये सवर्गो भवेद्यत्तनशिकरः शुभोपितनगोनन्तलयेदिपुः दीशा
ग्योवृत्तभाग्यभानिगृहभेद्योस्तके सायंभेजन्मलागिरवेरूपसवगतः खेदस्तनो
हानिकृत ॥४॥ वक्तीगृहः केंद्रगतः सन् यात्तर्गमनकर्तृनशिकरः स्यात् तदीयदि
वसोपिवज्रग्रहणदिवसोपियात्तनशिकरः स्यात् लग्नेस्यवर्गोपिनाशकरः स्यात्
जन्मललयेदीपुः शुभोपितनगोयात्तर्नाशकरः स्यात् जन्मराशिजन्मलयेतयोः
ईशोतेयोः रिपुः शुभसूर्यादिनोचनननत्राणिस्तः दीशोविशाखासूर्यस्य अपि
कृत्तिकावेंद्रस्य शुभसूर्याभौमस्य अतः अवोवुधस्य भाग्यभेसूफागरोः मरुः पुष्य
कस्य पौष्परेवतीशनेः सामंभरणीराहोः सायंभेसूपाकेनो यदीयभेयस्यग्रहस्य
भजन्मनलवेंद्रतं विविधोन्यातहेतैस्यादसौग्रहोत्तयेच्छितो हानिकृत्स्यात् वेशिः
सौम्यपुतस्तनो जन्मविषेसद्विद्युतागशयो जन्माद्योपंचमस्ति ताशंयितनोः स्वर्ताह
मित्रचंगा पायाअशतिशोभनास्तनगता जन्मेसूर्योकेन्द्रगोस्वारात्पक्रितनो शुभोन
फलरोमित्रादिपायोर्धदः ॥५॥ सूर्यादिनीयोराशिः वेशिः ससौम्यापुतः सन् श्रेगो

न्यजेत अथदिकपतिनाह दिशामिति दिशीर्षादीनीर्षाः स्वामिनः अर्कशुक्राद
 यः पादक्रमान्तरः केंद्रे ॥५॥॥ दिमीशोसतिव्रजेत गच्छेत् यस्मिन् केंद्रेललाटगतं
 भवति तत्केन्द्रेवर्जयित्वाः न्यकेंदिगीशोसतिव्रजेत ३४ मग्निमसोकेवक्ष्यति अथदिक
 पलौललाटगोसतिनादिशामननिषेधेनललाटगललाटगोवाह दिकपेनप्रवसेललाट
 गश्चनः प्राचीतनौभालगः स्यात्पश्चात्पदने ७ केंजोबुधः ४ गरुधुधः सौम्याखगो १५ याकु
 जः ऐश्वरीहि २ वि३ गतो गुरुर्ज्वलनादिप्रपाय ११ व्यय १२ स्याभृगुर्वायोषट् ६ सत
 ५ गोविधर्निर्दतिदिप्रसो २ क १५ संस्थानमः ॥३॥ दिकपेललाटगोसतिनप्रवसे
 न प्रवासनकुर्यात् तनौलयेवर्जमानः इतः सूर्याः प्राक्प्राचीदिशिभालगः लल
 टस्थितः स्यात् मदनेवर्जमानौः केंजः शनिः पश्चात्पश्चिमायीललाटः स्थितिः स
 न अंबुगोबुधश्चतुर्थगतोबुधः सौम्यासत्तस्मीललाटस्थितः स्यात् विदशमेतद्भू
 कुजोभौमः अथक्दक्षिणस्मीललाटः स्थितः स्यात् अंबुगबुधश्चतुर्थो हि २ वि ३
 नो गुरुः ऐश्वरीर्षास्मीललाटस्थितः स्यात् आयव्यपस्योभृगुः ज्वलनाटशाग्रेपी
 ललास्थितः स्यात् षष्ठसत ६॥५॥ गोविधर् अंबुवायोवायस्मीललटः स्थितः स्यात्

मु.
मा.ली

न

खेदशमेहनजःशानिः। आपार्यन्तगताःखलाःइत्यनेनैवसिद्धेपिविशेषदृष्टफल
जानार्थेखेदनजशफलेअन्ताएय। वष्टा६६८गोत्रचंद्रःभूयःपुनःसवेदःअपवि
नःदीपाचंद्रःकल्पयत्तवेदःअस्त०। १० बुधस्त ५ गः अस्ते० शुक्रःइज्योगरु
रुतौ८ नष्टौःस्वामितुयोवायगतः प्रहान्वितशशी येनकेनापिग्रहेणप्रहाम्भीगु
हैर्वापुक्तसुंदमाःएतेमत्येकःयातर्महाविद्वदाःसुःतदाकदावेद्यदिपुरोक्तंन्याज्यं
नस्यात् अथयतिबुधशुक्रायदादमाह स्वग्रामेकपुरात्प्राप्तोपिस्तत्तुल्यंनैवःशालि
केतुद्वाहेववधुप्रवेशान्तरपभीर्दभिचपीलसव तीर्थस्वामिनिदेशयोर्भगवत्पिष्टाञ्जि
रः काश्यपभोरह्यजवात्स्ययोर्हितकरंयनेनित्तोन्मुखं॥७ स्वग्रामःप्रसिद्धःएक
पुरंप्रसिद्धंआत्मसमआत्मस्मृदं चतुर्वैकुण्ठमले चतःशालकंप्रसिद्धंउद्वाहावि
काह ब्राह्मणदयःविवाहाःतेषु वधुप्रवेशःनवकाप्रवेशःनपभीःराजभये दुर्भि
तपीलप्रसिद्धाःतासुतीर्थस्वामिनीदेशयोः तीर्थंतीर्थगमने स्वामिनीदेशःस्वा
म्यात्ता तयोःभृगुःवसिष्ठाञ्जिरःकाश्यपेभृगुवादिगोत्रसमूहे भारद्वाजजवान्मा
योगोत्रयोःएवउक्तैषुसित्तोन्मुखं शुक्रबुधसंमुखंयानंगमनेहितकरंस्यात्॥

लशुगोऽतिशोभनः स्यात् ननुपि जन्मकाले सद्भिर्द्रष्टुं तापे राशयस्ते तत्र गताः
 ति शोभनाः स्युः जन्माद्रौ पचयस्थिताः जन्माद्रौ जन्मचंद्रः तस्मादपचयानि विषये
 कादशादशमानि तेषु स्थिता एव स्ते तत्र गताः अतिशोभनाः तनोऽपि जन्मजगदपु
 ययस्यालशुगता अतिशोभनास्युः स्वर्तोच मित्रर्चगाः जन्मनि पेलर्चगा उचगामि
 उर्चगामि उर्चगास्ते पाया अयित तत्र गता अपि शोभनाः स्युः जन्मेश्वरौ जन्मराशिजन्म
 लशुगामिनो केंद्रगो अतिशोभनौ स्यान्तौ स्वरात्पदिसवैरिवारे शुभः शुभग्रहः तनो
 लशुगे वर्तमानो न फललो भवति मित्रादिपायः तनो वर्तमानोऽर्चदः स्यात् तथा च प
 वतः रत्नकावर्द्धकाश्चैव ये स्युर्जन्मनि नायकाः तान्पायानपि निः शोको यात्र ल
 येनियोजयेदित्यादि अथ यात्रा लये द्रष्टुं शोको नैकनाह आचार्यन्यगता ॥२॥
 ५० ८४ ॥ १२ खलाख ॥ १२ जो ज्ञोत्या ॥ १२ ४४ ६४ ८४ गोभूयः सोपिचितोऽस्तः स्त्री
 ॥ ३५ सत ५ गः शुकोस्तः ३ जो मत्तौ नष्टो व्यय ॥ गोप्रहान्वितशशीयातर्म
 हाविमदाअन्यस्थानगंताजयार्थसुखदाह्यान्पुरोक्तं नयेत् ॥६॥ आचार्यन्यगता
 ग्रहाः खलाः आपाश्रि ॥६॥ भः अन्यानि ॥२५५ ०८४१॥ तत्र गताः खलाः पापग्रहाः

र्यः शाश्वतविष्णोर्द्विजानुमितमिति तथाचतुहस्यतिः देवत्तेसृजयित्वा लविदुसृज्य श
 क्तिः प्रदत्तिरामिमानकृतानि ह्येधायेडुमायतिमिति तथाचन्योतिः मकाशे सेतोम
 स्वांगनोविमानजस्वापतिरथादिकं शुचिः शुक्लीवरोष्णीषोनतेष्टे समनाव्रजेत इति
 तथाकश्यपः यात्रासमये हृद्धान् परागो गतस्य वैश्यस्य गोभूदिरापवसे संसृज्य प्रदया
 चंदेवत्तमिति हृद्द्यात्रायी स्नातो भुक्तानुलिप्यु सवलिकारभूषितः शुक्लो वरधरश्च
 मानधगः स्वसमेधत इति भूयात्तवत्त्वमेवास्मिन्नावमन्येत कोययेव निजो गनी यात्रो
 यात्रो हृन्नागृहे नैव सिद्धिर्कामो विशोद्दहति तत्त्वः यात्रायामस्थितो यश्च वाह्य
 नवमन्यते तदेते जीवितेन स्यात्सौम्यतिनिवर्तत इति हृद्द्यात्रायी यस्तु संमस्थितो
 त्रास्वभार्या नोभिनंदति भार्यावानाभिनंदेन नास्य प्रतिलिबर्तनमिति तथाचरत्नाव
 लीकोशो वायुदिवाप्यर्द्धमद्यमेह निशास्यते द्वितीये योजने गत्वा निवसेत महीयति
 तृतीये जने माद्वैवसेदाकम्पहरतः ततः परं ययेष्टेन यायान्मार्गमहीसरः ३ इति शुच्य
 कस्य नियमानाह कोयचौररतिश्चामिषमदकताश्चुडग्यासवत्तागभ्येगभयासित
 वरवमीस्तेलेकदुहेमे चीरत्तोररतिः क्रमाच्चि ३ शर ५ सप्ता ७ हेयरेतदिने रोगो गच्छति

सु.
माली

कंसित्यनतिलकंपस्यानकेपीतिव ॥२॥ क्रोधः प्रसिद्धः क्षौरं प्रसिद्धं रतिर्मैशुने प्रमः क्रो
आमिसंभासे पदः प्रसिद्धः युते सतरमां शुक्रशुक्रमौलानं दुग्धंप्रसिद्धे आसवोमये व
क्षारधात्रेप्राष्टादि शुभेगस्तेलाभोगः भयंशंकारिपुर्भयमिति प्रथः प्रसिद्धीवराणि स
भुवसाणि रक्तं कृष्णं दीनि वसिर्वमने नैलेप्रसिद्धे कटुं मरीचादि श्येनद्रुमेगमने उजेतस्य
प्रयउक्तेषु किंकिं कतिदिने न्यजेदित्याह क्षौरंति क्षौरक्षौरनीः क्रमात्त्रिउशर ५ सप्ता
० न्यजेत क्षौरं दुग्धंप्रसिद्धे क्षौरं प्रभाषंवाहं रतिं सप्ताहं न्यजेदित्यर्थः परं उर्वदिते तदिने
एादिने न्यजेत रोगे व्याधिं यावद्वाये न्यजेत स्यान्नैव कं वीजदानपर्यंतं न्यजेत सितान्य
लकं चेतवातिरिक्तं तिलकं पीतकं कुंजमादिकं तदिने न्यजेत प्रस्यानकेपि रत्येतत्पजे
प्रस्यानकं नाम मसहर्तसमये किंचिदभीष्टवस्तु चालनं तदुक्तेरलमाया छत्राया
मनसस्तुभिष्टं प्रचालयेद्दैजयिकं जयापीनियतत्तु कार्यवशात् क्रियते प्रस्याने संप्र
णफलेनास्ति तथा चारत्तकोशे कार्यवशात्स्यमगमे भूभर्तः केचिदायाः छत्राया
पायंभीष्टवैजयिकं निर्गमं कुर्यादिति तथा च मार्गः स्वशरीरेण यः कश्चिन्निर्गच्छेच्छ्रदय
नितः तस्य पात्राफले सर्वं संपूर्णं यथिसिध्यतीति तच्चालनावधिर्ग्रंथोत्तरात् तदा

सदशास्त्रिष्टमयाणं जगः कार्णात्यादिति नोदिके सुमगमेवार्के अथवात्रापकराव्या
 व्यायते तत्रादौ कस्मिन्काले पात्रकर्तव्येत्याह वारं चोयचयावहस्य सदशास्त्रिष्टमया
 णं जगः कार्णात्यादिति नोदिके सुमगमेवार्के पुनोजन्मभे सार्याद्योगियमानयादापि
 तत्तादृशयेवाशुभेति कापर्वगहाहसी ५।४।५।५ ३० ६ ८ १२ इति सितास्येषु जगुको
 न्यावे १५ सदशास्त्रिष्टमभनदशांतर्दशादिदशोयदशासु उपचयावहस्य ग्रहस्य वा
 रे गोवराहकवर्गादौ शुभफलग्रहस्य वारे मयाणं ३६ शुभं जगगाचार्याः केषु कार्णा
 त्यादिति भदिके सु कार्णः अवणः अत्यरेवती अदिभेषु नर्वस एषीदिकाः अवणधनि
 हेरेवतिष्ठिनौ पुनर्वसौ पुष्यौ युषित्यर्थः पुनः केषु मगमेवार्के सु मगः पसिद्धः
 मैत्रमनराधा अर्को मनराधा अर्को हस्तः तेषु यदुनवनतत्रेषु मयाणं शुभमित्यर्थः
 तत्र विशेषमाह नोजन्मभइति जन्मभेजन्मनतत्रे अवणायन्यतमेपियानं शुभे
 नोजगुः अथयेषु अशुभेन्याह सार्येति सार्यमशेषा आशुपसिद्धा अग्निः क
 तिका यमोभराणी अजैकपातसभा पितरोमया तेषु तादृशयेचित्रात्रयेच येषु न
 वसुयानं अशुभं जगुः अन्यानि नवनतत्राणि मथसानीत्यर्थसिद्धे अथवापुतिथि

मासज्ञानमाह यज्जन्मेति जन्मवसत्युज्जन्मवसत्युः यस्यजन्मवसत्युज्जन्मवसत्युः
 ... सेभवतस्तस्यामासौतिथिविरयोक्तव्यौ तिथेः प्रथमेर्देजन्मवास्युर्वभिवतितरा
 प्रथममासः द्वितीयेर्देद्वितीयमासोत्तेयः तथा ... लनिर्णये तिथ्यार्दिप्रथमेर्दे
 द्वितीयेर्देतदुत्तराः मासावितिबुधेर्तेयौतयमासस्यमध्यगीविति अथमलमासः कु
 त्रकुत्रगाण्यतरन्याह चयमावति चयोरर्गर्भाधानादेर्द्विद्विः गर्भस्यकललयनोक्तुग
 स्थिचर्मादिचयः प्रतिमासेभवति यनादीनादिनकलांतरादिचयस्तदादिके प्रेषो
 भूत्येवेतनादानाथेअधिकोमासोगाण्यते तथाचयमः गर्भेवाहुषिकेभूत्येष्टाद्वकर्म
 णिमासके सविंसीकरणेनित्येनाधिमासेविवर्जयेदिति यादोतरव्याख्या अधिपुर्गे
 सर्वोधिमाः प्राकृतंरति एकस्मिन्वर्षेअधिपुर्गेअधिकद्वयेसति सर्वोधिमाः अथमा
 धिमासकः प्राकृतः प्रकृतमासवत्तेयः अधिकवन्नन्याजः अथादुत्तरोधिकमा
 सोमलमासः तदुक्ते मासद्वयेष्टमथेवसंज्ञातिनंयदाभवेत् प्राकृतस्तत्रसर्वाः स्या
 दन्तरस्तमलिस्तचरति इति सद्दर्शनमात्रेर्द्वितीयायामेकांतिप्रकरणे अथात्तेकार
 माह श्रीमत्कोशिकपावनोदरिपरद्वंद्वार्पितात्माहरिस्तज्जोनेतरलासरोचितग

११०
 लोनागयागस्तनतः त्वातेदेवगिरेः शिवालयमदकस्मादुदकलापरग्रामस्तद्वसतिर्म
 हर्तभवनेमार्तेरुमत्राकरोत् ॥५२॥ कौशिकस्यगोत्रापत्निकौशिकाः श्रीमंतश्रुतेकौ
 शिकाश्रुतेतथा तान्यावयतीति तथा हरिपदद्वंद्वार्पितात्मा हरिर्वासुदेवः तस्यपदद्वं
 द्वंवरणपुगलेनस्मिन् अर्पितः आत्माश्रुतः करणयेनसतथा आत्मादेदेधतौजी
 वेश्वरभिधानात् एवंविधोयोहरिःतन्त्रः तस्मान्नातोयोःनेतन्ममा किलक्षणः इत्या
 मगोचिनगाणः इत्याद्यीतस्यां सरादेवाः बालाणाः तेउचितागणायस्यसतथा
 नितेदियोवेदनिधिः स्मृतिस्तोदव्रतोयत्तकृदत्रदातेत्यादियानसंपन्नरत्नार्थः त
 त्सुतोनागयागः मुहूर्तभवनोन्मार्तेरुनाग्रे अकरात् मुहूर्तायवभवनालिमुहूर्तभ
 वनानितेषांमुपोतकौमार्तेरुवमार्तेरुस्तथाते अत्रकुत्र देवगिरेः सकाशात्तउद
 कउन्नरस्यादिशिपतवातेपुगाणप्रसिद्धं शिवालयंमुसुणोपांशिवालयेतिप्रसिद्धं
 नोलिलिंगस्थानमस्ति तस्मात्शिवालयात्तउदक उन्नरस्यादिशियः लापरग्रामोस्ति
 तत्रलापरग्रामेअकरोत् इत्यर्थः किलक्षणोनागयागः सतिलापरग्रामेवसति
 वासोयस्यसतयेति अथास्यपदनेफलश्रुतिनथाग्रेयेवतसेव्याप्रदधिणामाह

अथगोकोणशंकुनिर्विषयो एतदुक्तं भवति रज्ज्वैतौ विपरीतौ भुजासर्ववत् कर्षाकर्षणं
कृत्वा कोणयोः शंकुनिर्विषयो एवं चेन्न साधनमुक्त्वा सूत्रं समाह आग्नेयादिदृढं
महत्तिणगते सूत्रं समासादयेन्मथेवामकपार्श्वसप्तपुरुषेणात्मानं सज्जानकं अष्टा
श्वो ११ शमगौड १० समितलवान् पुच्छादिहायाग्रभोगोनाभिरितः खनेलवमि
तेवामेषमभिः सूरयेत् २४ आग्नेयादिदृढं महत्तिणगते सूत्रं समासादयेत् मथेचेन्न
मथेवामकपार्श्वसप्तपुरुषेणागृह्य शिरस्कं ध्यात्वा तं पुरुषं उत्तानकं ध्यायेत् कथं
भूते अष्टाश्वेषां अष्टाश्विनौ शाभागायस्मिन्मनयानं अष्टमर्थः चेन्न प्रमाणक
लामरूपे वास्तु पुरुषेण कल्प्यततो अष्टाविंशतिधा कुर्यात् एवं अष्टाश्वेषां प्रक
ल्प्य पुच्छान्मकाशात् अग्रेण समितलवान् सप्तदशभागान् विहाय त्यक्त्वा अग्र
गस्तदग्रगोभागोनाभिः इतो नाभेः सकाशात् वामेवामभागे लवमिते खनेत् अ
नेतरं अष्टमभिः सूरयेत् तथा च वस्तुशेषः सूत्राभितिशिलान्यासस्तं भस्मादोषाणां
या सर्वदत्तिणयोर्मथे कुर्यादित्याह कश्यप इति नारदः नभस्यादिषु मांसेषु त्रिषु त्रि
षु पञ्चाक्रमे एवोदितिकशिवा वामपार्श्वे शायी महत्तिणमिति तथा च शिल्याशा

से वास्तोः शिरसि पुच्छे च पाशु कुक्षौ च मूत्रतः आयुः कामः त्वनेनैव वाम कुक्षौ त्वनिः
 शुभा वास्तोः क्षेत्रमाणां च कल्पयित्वा स्वयामके कुक्षौ घातं विधाया दोषा वाणैः सर
 येन्नत इति तत्रावतल्लः त्वजेदृशा शिवो भागे स्ये सप्तदशा शकाः मध्ये नाभि विजानी
 यात् तत्र शोकं मती ह्येत अस्थिरस्या शिवे यत्र वास्तोस्तज्ञायेत्कदैः दैर्धवा विरुत्तित
 उक्तत्वाष्टो शिवमिती १८ शकानिति अथ शोकत्वा समाह नाकाले त्रविधेय उक्त
 रुजो ग्रास्तिह २५ विंशा २० स्या १६ हः कृत १२ सौख्यं गुलकसि भाग चतुरस्राष्टाकान
 सकः कं वत्पल्लु ल मूरुयात् युगले संस्पृश्य विषादिकोरोत्वा सत्रवरपिन्नेन रचयेत्तद
 यभिन्नेः शिला ११ अत्र कुत्ति स्त्रले नानरः शोकः काले मूर्हत्त समये निधेयः सकियन्य
 माणा इत्यपत्ताया न्मानमाह अग्राति प्रात्सका शात् वर्णपरत्वेन सिद्ध २५ विंशा
 २० स्या १६ हः कृत १२ सौख्यं गुलकाः निधेयः पति स्यापनीयः एतदुक्तं भवति विमे
 ण मिहं सौख्यं गुलकश्चतुर्विंशा गुलो निधेयः क्षत्रियेण विंशा गुलः वैश्येन अष्टौ
 १६ गुलः क्षात्रेण गुलः पुरुदेण अहः कृत्सौख्यं गुलोद्वादशा गुलो निधेय इत्यर्थः किं
 लक्षणाः ना उक्तं नरजः शासोक्त हृदी ब्रवः पुनः किं लक्षणाः विभाग चतुरस्राष्टा सका

सिद्धः अभिर्नलत्रैसर्वभाषेपुगेतवामित्यभावः अथाभिनिहृत्ताणेतत्फलं वाह वै
 येति वैसमन्त्ररावाकृतस्योत्पत्त्यादः चतुर्थचराणाः अथागम्यतस्य आद्यस्तिष्ठोपाः प
 यमः पंचदश्याः एतन्माणाभिनिश्चात प्रोभिजित् यामिदक्षिणीदिशि विनास
 र्वादित्यफलदः चणोपि अभिनिश्च हर्तोपि यामी विफलदः यात्तकाणां अभिष्टफल
 दोनभवेदित्यर्थः अथात्तदाह एकार्के द्वयनानुकूलमनिं प्रभेदे दिवा रात्रयोर्भौमिषा
 क शनिर्वेदयोर्गतमयाक यश्चात्तत्तुर्वोर्हितं भृग्वर्काश्च दगर्कभातृकभमनैः स्त
 ष्ठि २ सप्त ३ इत्यस्मै १ मा ६ भौविडुलोनयोर्न गृमने श्रीदेवलोक्ताहितं ॥ अर्क
 च दंडश्च तयो रयने अर्के द्वयने एकं च तत्तु अर्के द्वयने च तत्तथा तस्यानुकूलगतं गमनं
 अनिष्टाहितं स्यात् भेदे सति दिवा रात्रयोः क्रमेण शास्ते स्यात् अथमर्थः सूर्यादिनस्वा
 मि चंद्रोरात्रिस्वामी द्वौ च दंडरायणो स्यातीतदाहर्निशं उदगमने शास्ते द्वौ च दक्षिणा
 यत्ने भवतस्तदाहर्निशं दक्षिणगमने शास्ते भेदश्च रविचंद्रयो रयनभेदे सति दिवा सूर
 यायनदिशं प्रति गमने शास्ते रात्रौ चंद्रायनदिशं प्रति गमने शास्ते स्यात् अर्थादन्य
 थानशास्ते स्यात् अत्राचीउतरसंबधिनी प्रतीचीदक्षिणसंबधिनी ज्ञेया तस्याप्यदा

तत्रै सर्वदित्तगमनेऽभिमित्यर्थः अथावश्यकत्वेऽप्यायवादमाह अथावश्यकेऽ
 ति आवश्यकेऽकृतेऽसति निमित्तैः अनिष्टभैः यदि त्वयानि निमित्तानि तैः सर्वैकैः न तत्रैस्त
 सीदिशितदात्रजेत् नदाकदा यदि न जाशेष्टी गलधिर्भवेत् निजाशायो निजगमव
 दिशापीरष्टी गलधिः इष्टलग्रत्ताभः स्यात् इष्टलग्नवद्व्यमा एलत्ताणं तयपोक्तं ग
 णसंपन्नं यदा स्यात्तदा गच्छेदित्यर्थः नावेत्रेत्यर्थसिद्धे किं कृत्वा मूलभेदिना सर्वैकं श
 लनतत्रेत्यक्त्वा मूलनतत्रेऽसति निजाशेष्टी गलध्यावपिन गच्छेदित्यर्थः अथान्यदाह
 मिश्राव्यक्रवभेदिनादिमलवेत्तीदृशो द्वितीयतिमेति प्रैर्नक्तमथाऽसद्व्यवहारभेदावित्रिभा
 गेष्वप्यात् श्रुत्यर्केऽप्यस्योपपन्ननियमो वै शीत्यपादः अवस्थितं शास्त्रमभिजिहमेसक
 वदीयामीविनापित्ताणः १५ दिवादिमलवेविधास्त्रिभक्त्यदिनस्यायं शमिश्चाये
 साधारणोर्नतत्रै क्रवभेऽस्य न दद्यात् न गच्छेत् द्वितीये भागे तीदृशोऽंतिमेत्तीये भा
 गेति प्रैर्नतत्रैर्न दद्यात् अथ रात्रि विभागेषु क्रमशोऽसद्व्यवहारभेदे न दद्यात् रात्रः प्रथमे
 भागेऽसद्व्यवहारः द्वितीये भागेऽप्येः तृतीये भागेऽवहारभेदे न दद्यात् अत्र विशेषमाह श्रुती
 ति श्रुत्यर्केऽप्यस्योपपन्ननियमो न श्रुतिः अवस्थाः अर्को हस्तः इज्यः पुष्यः मृगः प

गेत्वानि तथाचवास्तुशास्त्रे श्रीमणीरोहिणीशारेकसर्गाश्चसरलाः शुभाः पतेगरो
 भ्रशालाख्यास्तालाज्जनकशशिपाः चेदनाशोकवदरीमभूकाशुकदेवकाः प्रशस्ताश्च
 शमीनिंबविल्ववर्गगङ्गांतिके गङ्गाकाशेसमंशेषुसस्तिदेविषमंशुभमिति नारदः
 सतोदुंबरसुताख्यानिंबस्तुदिविभीतकः यथाकंदकिनोद्वलावताश्वत्थकपिप
 काः अगस्तिशिग्रतालाख्यास्तितिडिकाशुनिदिताः अन्येवगृहनिर्माणेयोजनीयाः स
 दाडुमाशति तथाचवराहः पितृवनमार्गसरालयवल्लीकोयानतायसाश्चमजा वै
 न्यसरित्संगमंभवाश्चतसिकृतोयाश्च कुंजानजातवल्लीनिपीडितावजुमारुतोय
 वृता स्वपतितहस्तिनिपीडितशुक्लाग्रिस्तुहमयुनिलयाः तस्त्रोवर्जपितव्याः शुभराः
 पुःस्त्रिपयत्रकुसुमफलाः सरदारुचंदनसमामधुकतावः प्रभादिजातीनां सत्रस्या
 रहाश्चयस्वादिरवित्वाहृदिकराः वैश्यानांजीवालादिरक सिंदूरकंस्पदनाश्चशुभ
 फलदा तिडककेसरसरलार्जनोस्पशालाश्चशुद्राणां सर्वेषांवाशस्तासर्वहता
 निदितायेवेति व्यासोपि अरव्यवेरव्यास्त्रितदारुनैवान्यस्मिन्प्रयोजयेत् नतत्रव
 तेकर्तावसत्रपिनजीवति समरगणे रसकालोहपाषाणस्तिकाजीर्णमायमं

गोपार्णवृधेः प्रोक्तं वा रुन्ने गहाय वै शार्दधरः नूतने नूतने काहे जीर्णे जीर्णे प्रश
ते जीर्णे च नूतने काहे नी जीर्णे नूतने प्रभमिति वृत्तच्छेदत प्रार्थना ग्रंथांतरे उक्ताः
नीरुभूतानि वसंतितानि बलिं गृहीता विधि वसु पुके अन्यत्र वा संघरिकल्पयेत्तत्तमे
तान्ययनमोक्ततेभ्य इति अथ स्नानमसंभवेन गृहनामाह विस्तारेति विस्तारस्य अहिल
ः षोडशांशः तेन सन्वितैः पुक्कैः कृतः करैः सुतदं स्नैस्नैत्ये समाने ग्रहो यं विटुर्मनय
पथाहारः तथा च रत्नकोशे विस्तार षोडशांशः स च तदं स्नो भवेद्गृहो व्याप इति तथा
स्नानः नात्युद्धितेनातिनीचं कुयोत्सेपे यथा रुचीति अथ मुत्थपृष्ठानकस्या तदं कस्यो
दिशिकर्तव्यमित्याह स्नानाग्निस्यपि वसुभोजपशुद्व्यामगौकस्थितिं सर्वादौ जल
मीशितदिशि परे वा पौरया सूत्रकं आत्मे शक्तिभूयो यथा रुचि परे ये ह स्पदत्ते पर ये वुत्त
खलहास्त्रिकां पितृपदमहा लना न्यचिरे १२ स्नानं प्रसिद्धे अग्निः प्रसिद्धः स्वपिशयने व
स्नाणि प्रसिद्धानि भोजनं प्रसिद्धं पशवोगवा दयः दव्याणि सर्वाणि दयः अमरदेवाः प
षो योको सिगृहाणिते षोद्धितेः स्नापने सर्वादौ दिशिक्रमेण कार्यं तथा हारः तथा च
नारदः स्नानागारे दिशि प्राच्याग्नेयाच नालये याम्यायां शयनागारे नैकन्यावस

अथ केतु कुंडली

अथ यं गुरु कुंडली श्यमेव गुरु पताकी ॥

सू. उ. भा. रे. अ	सु. द. स. वि. त्रा.	सू. मं. के. चं. उ	गु. मृ. श. रा
के. भ. रा. णी	सू. नी. के.	ह. आ. ले. उ	सू. जे. उ. श. रे.
बु. क. रो. मृ. ग	वि. श. वा. चं.	रो. पु. म. ह. वि	सू. प्र. पू. अ
मं. आ. र. पु. न. पु	अ. नु. जे. श. मृ. ले.	सू. पु. पू. वि. अ	पू. थ. उ. म
सू. के. आ. ले. णी	रा. पू. म. उ.		
बु. म. पू. का.	मा. अ. के.		
उ. का.	अ. व. ण. श. थ. मृ.		
	नि. श. ते. ना. पू.		

मरणोत्तरवक्तव्येनात्र।
कार्यविचारणा ५२।
स्नानत्रयेयदासूर्यसूर्या।
दौशून्यसंशुते अचरणंमर
णोत्तैवतस्मिन्वर्षेभवेत्सरा

बुधेपिशून्यगुगलेबुधेवर्षसमद्वे बुधेचांतर्गतैवमरणोचनसंशयः ५४
गुरौशून्यद्वेप्राप्तेकृज्यांतेभवेद्यदि प्रातःप्रातःभवेत्सर्ववर्षेपापसे
ते ५५ शून्यद्वेकृज्यांतेचांतैवकृजेसमवे वर्षेप्रातःप्रातःसर्ववर्षेपापसे
पुते ५६ शून्यद्वेचापिबर्षेवैपापसेपुते द्वितीयसमसेयोगेमरणोत्तर
विनिश्चिते ५७ प्रथमेनितयंशून्यमेतेवकृज्यसेदिते वर्षःसक्रेणरोनामशुभ

यदि मंगल राहु वत्सराणां नासे वत्सरा मंगलानोलेतना ५४ अथ केतुं
ली अर्कोत्थः कुलो जीवपुरुः सोमेकायैव राहुपानैश्च दयापितातया
केतुं कुंडली ५५ अहो कर्मयोर्मध्ये केतुस्थानवत्तद्वये अस्ति बुधादिस्तदा
पि ५६ श्रीणि अहो ५७ केतौले केतुमदं सायन नमस्तर्कं भवेत् तत्
माह्मणते वर्षमेकैके केतुं कुंडली ५८ गुरुं कुंडली अर्को भौमश्च केतुश्च
चंद्रः सौम्यो वृहस्पतिः शक्रः शनैश्च राहुं पताकी च गुरुं भवेत् ५९ श्रीणि
श्रीणि च मृताणि वक्रादि विनियोजयेत् नमस्तर्कादि क्रमाद्वर्षमेकैके
मशो भवेत् ६० पताकी कुंडली केतोः कुंडली च वृहस्पतेः सर्वत्र पापसं
पुक्ते संशयो जायते महान् ६१ आदौ चंद्रो दिशुर्मच्यते कुजवत्तद्वये मध्ये
बुधत्रये चैव गंधी मध्ये यदा कविः ६२ पापद्वये त्रये वापि संपुक्ते रायनेपि च

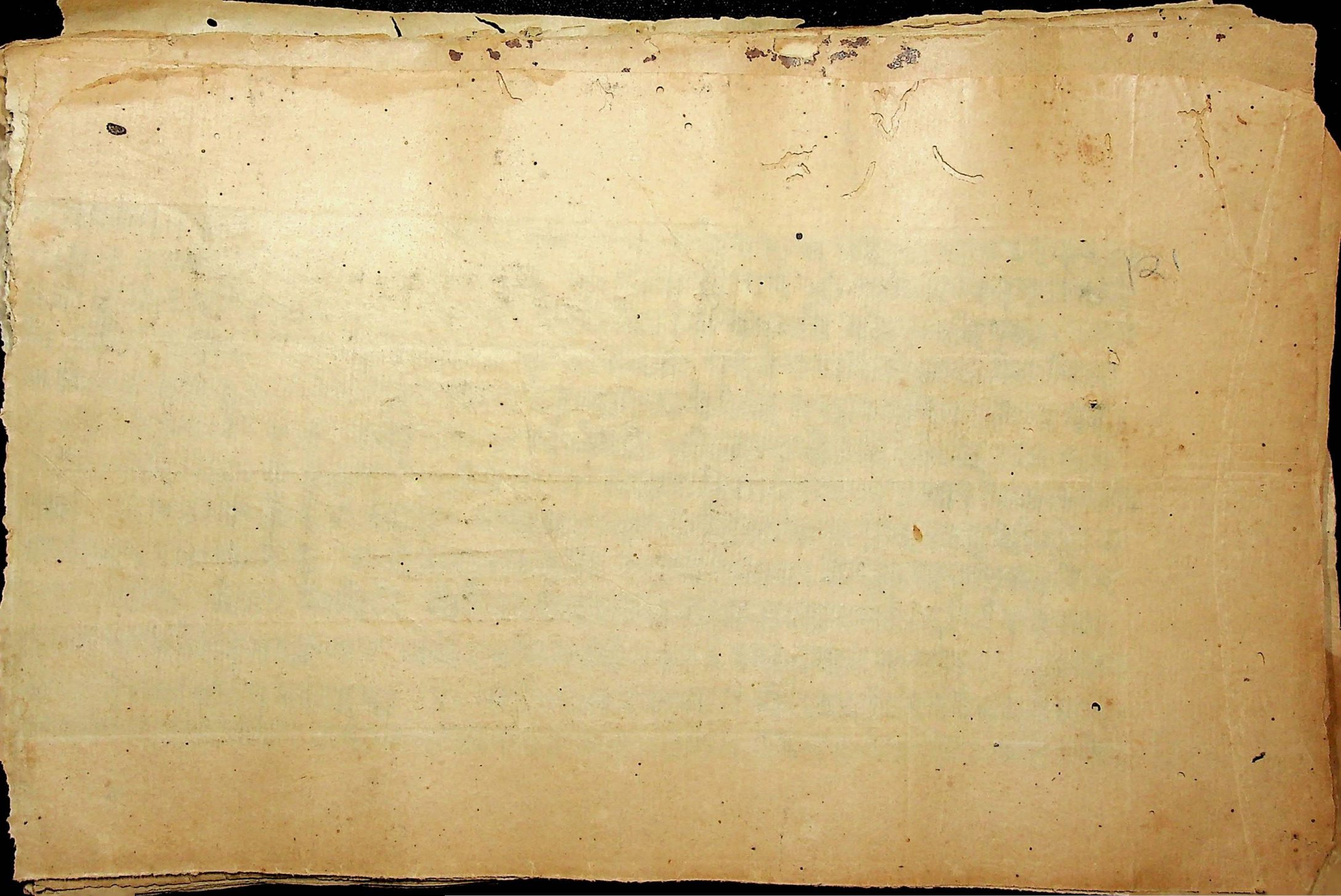
यत्त यदायमलेमार्तैरुपगमउद्गतंउदयप्राप्तंजयतसर्वोत्कर्षाणास्तु ३ अथैतद्वंयोगीकराणा
 र्थनथप्रार्थना पूर्ववाक्यार्थमिति स्वभमे ॥ इति महर्तमार्तैरुदयाव्यासमाप्ता श्रीसीतासम
 तोरनामनगरीश्रीकौशिकस्यान्वयेः नेतावाजसनीयप्रजवरणोमाथ्येदिनीपाग्राणि कस्य
 तन्ननयः अतिस्मृतिविदामग्रेसरेन्योहरिस्तत्पुत्रः अतिविन्नदात्मजवरः नेताप्रियोत्री
 गुरुः १ तत्पुत्रस्तदनुग्रहात्त्रिपिषाणनारायणायारुणामेशिष्मगोच्छयानिजकृतग्रंथ
 मदीकोमुदा तत्रैस्मोक्षपापरोपकृतयेषोथ्यंरुक्तेबुधैर्मादृत्तस्यविलोकाध्यायमपि
 तेकुप्येतिनोसज्जनाः २ सखामिपिपुरुषार्थत्वा १५ १५ समाभिः समाभिः पारिमित
 वाकरकालेभातमार्तैरुदीको लिखतिपठतिदिमः सौत्रभूयाद्विद्यासखामिपिपुरुषा
 र्थत्वा मावान्समावान् ३ इति सक्तनमहर्तमार्तैरुदीकामार्तैरुदयव्यासमाप्ता ॥

लिखतेपठितदामोदरकौलकाशमीरी ॥ संवत् १९०६ ॥
 सभादिनसमाप्तम् ॥

120

यः स एषा पुनः शत १५. वृत्रवम. मार्तण्डेयवर्तनरः सविश्वस्यः वहायः सविधनभक्त्यपुत्र
 मित्रान् संप्राप्नोत्यविकलधीश्वरीर्यसिद्धिं १५. स एषा पुनः शत १५. तस्मिन्निहन्नानितैर्नि
 वदः कृतोयं मार्तण्डेयमेनेमार्तण्डेयोनरः यद्वतिविश्वस्योभवति न केवलेविश्वस्योभव
 ति अपितवहायुः सस्यधनमित्रपुत्रभक्त्यान्मप्राप्नोति मुहूर्तदानात्साधितकार्यस्यविश्व
 स्योभवतीतिपुक्कं ननानांयथार्थमुहूर्तदानात्कार्यसिद्धिलक्षणजनितपुण्येन वहा
 पुनरीनिमेषाप्नोतिपुक्कं वपुःश्रविकलधीर्भवति नविकलधीर्बुद्धिर्यस्येति तथा अत्र
 मुहूर्तमार्तण्डेयत गभीधानादिकमुहूर्तत्रान्यवहसंहिताग्रंथानपेक्षतादविकलधीस्त
 पुक्कं अतयवतीर्यसिद्धेशाप्नोतीति तीर्थशास्त्रे तस्यसिद्धिस्ता अल्पग्रंथेनवहृथसिद्धेः य
 दातीर्थगुरुस्तस्यसिद्धिः शास्त्रोपदेशलक्षण यदातीर्थयागः तेनकृत्वायासावादिल
 ताणसिद्धिः तां संप्राप्नोतीति तीर्थशास्त्रेधरत्नेशयायोयाथायमंत्रिषुपितिविश्वः
 प्रयत्नेयस्याशिषमनुष्ठार अकेदप्रमितेवर्षे १५१ १ शालिवाहनजन्मतः कृतस्तप
 सिमार्तण्डेयमलेनयकृद्गमः १५१ शालिवाहनजन्मतः अकेदप्रमितेवर्षेनपर्वममा
 यमार्तण्डेयमुहूर्तमार्तण्डेयः कृतः नामैकदेशप्रदस्तेनामग्रहाण अयेमुहूर्तमार्तण्डेयः अतिशयेन

123

1-4-18

2

Sample 236

Handwritten text along the left edge, possibly a library or collection identifier.

1. 卷之二 目錄

129

三

125

श्रीमहागणपतये नमः ॥ ओं श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ मातृशोचतवाचनः पादौ जायतमो हरः
 नवद्वतनः सेवोभीष्टो विचलोचनः । अर्घ्यदयवतीतत्रयमंशुपणे मातृशः श्रीसर्पः नो
 माकं वचंशुवतस्तत किंललाणमातृशः दृष्टवद्वतनः दृष्टमंशुलेखदोतनं न सतथा तथा
 मस्तौ सशालवक्रं विमंशुलेखितं कुशशयं कोतमनेन मयुतमित्यादि अतिरागं यययः
 तस्मिन्मंशुलेखपुरुषः सेवितित्यादि पुनः किंललाणः पादौ किराणः जायतमो हरः जायं पा
 कं शीतं वातमोथकारः तद्वतितया पुनः किंभूतः सेव्यः श्रीभिष्टफलदास्तथा पुनः किंल
 लाणः श्रीभिष्टदः सेवितः सनभीष्टार्थदायीत्यर्थः पुनः कथंभूतः विचलोचनः विसेलोच
 नेति विचलोचनः लोकवत्तर्गहेष्टारभ्यादित्यद्वये उक्तत्वात् प्रकाशकत्वात् अथ
 त्रयपदे मातृशो मुहूर्तमातृशः नः वाचंशुवत किंललाणः दृष्टवद्वतनः दृष्टानि प्रहर्षि
 शाहं लविक्रीलितानि तैर्निबद्धातनं पंस्पसतथा पुनः कथंभूतः पादौ जायतमो हरः
 तद्वद्वतनः जायतं मखितं तदेव तमः तद्वतनीति तथा पुनः किंललाणः सेव्यः नि
 दं पवनीयार्थः पुनः किंललाणः श्रीभिष्टदः पयोक्तृमहर्तृकरणदभीष्टार्थमिदं ।
 शीत्यर्थः पुनः किंललाणः विचलोचनः समयप्रकाशकत्वात् । कुर्वं मुहूर्तमातृश

तेवितुपो
 सः सेव्यः

कृत

कोमात्रैवत्वभा ३ यमाकल्पमेतेनदीव्यादिप्राप्त्येवमस २ इहशासितवत्सेवेपाभिधे
 योजनानुच्यते आत्रस्तारिविनिः स्तवेदोगमितिबेधः उक्तंचनारदमुनिनासमेहिता
 वेदमनिर्मलेचत्तर्ज्यातिः शास्त्रमनुत्तमं अस्याशास्त्रस्यसेवेथोवेदोगमितिपात्तुति
 गप्युक्तं सर्ववाक्यार्थमादायप्रयोगेचिंतोत्तरकरिति त्याज्यनलजायनंलश्रुगोचरागभापा
 दिसंस्कारविवाहाप्राधान्यवाक्यप्राप्त्यामिच्छानभ्यापयदवीग्रहणोचरसंक्राति कथनम
 प्रये तथाचनारदः अभिधेयचजगतः शुभाशुभविरुपाणामिति अस्ययोजनेसहृत्तना
 कार्यसाधने अस्यसम्यक्ज्ञानान्मोक्षावाप्तिरितिवा किमेभिरुक्तैरित्यत्रोच्यतेनानांसे
 भाभिधेययोजनकथनाद्व्यस्यप्रवृत्तिर्जायते उक्तंच सिद्धिः श्रोतृप्रवृत्तीनांबेधकथना
 तः तस्मान्सर्वेषुशास्त्रेषुसेवेयः सर्वमुच्यते किमेवात्राभिधेयस्यादितिप्रवृत्तकेनचि
 यद्विनशोच्यतेतस्यफलेनून्येवतद्वेत् सर्वस्यैवाहिशामस्यकर्मणोवापिकस्यचित
 वन्ययोजनेनोक्तंतावत्केननगत्त्यतश्चि ३ इहशास्त्रेकस्याधिकारश्चिमाच्यते द्विजस्यच
 दोगत्वात् एतःसद्वेदोवेदादिजैरेवाध्यायनीयोत्तव्यश्च तथाचोक्तंभास्करीयसिद्धोत्तशि
 भातो तस्माद्विजैरध्यायनीयमेवपुणोपरहस्यपरमंपवित्रं योज्यातिसंवेदनरः समस्यगर्भा

सं

गतान्तभतेयशचेति शिवास्तावद्धासारेभेसर्वारेभारिदोषेणभमेनारिगिरिवाहनातिपा
तामर्वारेभेधेतस्यमानौसत्योपमैतापापमपवदतीति श्रुतिसिद्धमपोजनमास्याय स्व
नरेदोहद्वयवाशतिश्रुतिलिगावृण्येयस्यनिः मत्स्यहपरिसमाजयेमेगलमावरेति तस्मा
माथेदिनीयोर्ब्रह्मणोनागयाणोनागयाणकृपावाप्रमतिर्येतिः शास्त्रमंहितास्कंधेचि
पुंशेषमत्स्यहोयशोतयेअभिमतदेवतानमस्कारलज्जातामंगलसर्वकंयंयकराणम
तोमहर्षिणाह सिंहरोत्तमसितमिर्भेदेवक्रमेवो श्रीविसंखियतिचरान्तरुत्पाण्य व
पविबुधमदैलचुमहर्त्तंज्ञेसगममहेतनोमिसिद्धौ । सिंहरोत्तमसितमिर्भेदेवक्रमेवो श्रीविसंखियतिचरान्तरुत्पाण्य व
वक्रमेवो श्रीविसंखियतिचरान्तरुत्पाण्य व
मोपदेष्टुनयाप्यनमस्कृताः इनागयाणोमहर्त्तमातंज्ञेनामयंयंतेनोभिविस्तारया
किमर्थेसिद्धौकार्यसाधनाय पुनः किमर्थविवुधमहे पंडितहर्षाय हर्षकारणेवि
षाणदारेणाह किलत्ताणमहर्त्तमातंज्ञेत्तुं अतिशयेनात्ये अत्यवदुर्षभावापंका
पोषाणदारापरिहरिति पुनः किलत्ताणवदुर्ष्य अर्थवदुर्लभे अत्यग्रेयेवकथेदुर्वोपंका
परिहरिति पुनः किलत्ताणमहर्त्तमातंज्ञेत्तुं अतिशयेनात्ये अत्यवदुर्षभावापंका

129

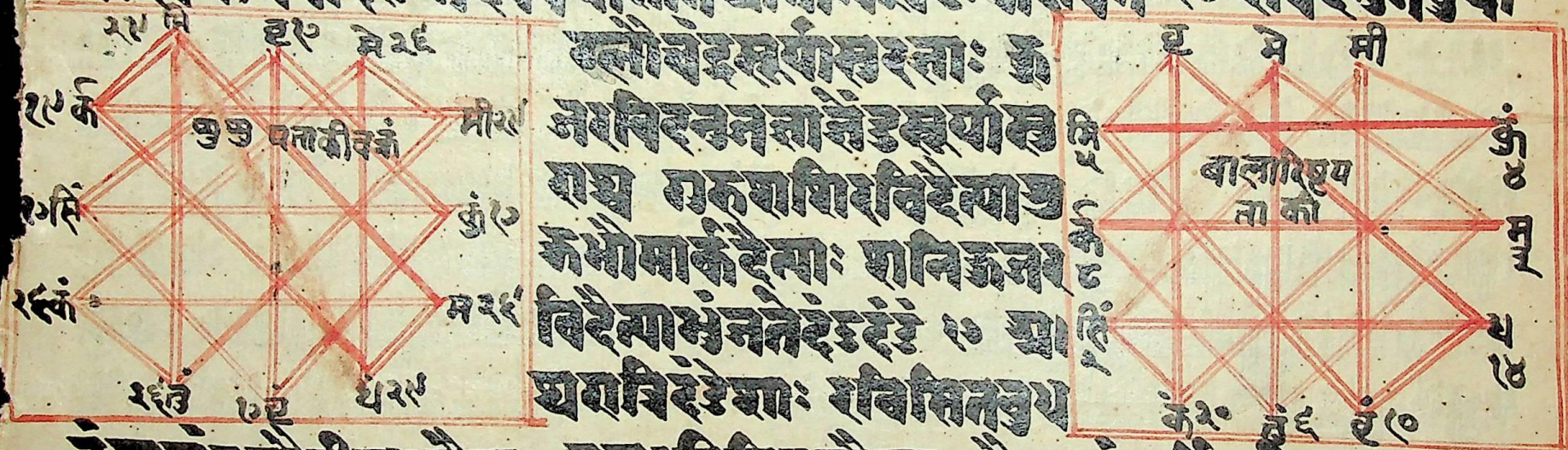
ओं श्रीगणेशाय नमः ॐ इष्टदेवतमस्तु गोपालं कलदैवतं श्रीप्रजाप
 तिरासेन कियते ग्रंथसंग्रहः १ नवग्रहात्रयमस्तु भगवद्देवी सरस्वती प्रणि
 पत्यगुरुं किंचिज्ज्योतिर्ग्रंथे वरास्यरे २ सदैव कलजानेन परिहृतः कृतो मया
 ज्योतिर्विस्तृतसर्वेषु ज्ञानाणां प्रविशेषतः ३ वराहग्रहस्तत्रेण यत्किंचिच्छि
 यते मया ज्योतिर्विदः प्रपश्यंत प्रज्ञाणां हविचारकाः ४ पंचशराभिधाने च
 ग्रंथे निधनसंश्रयं किंचिद्देव्यगमसंवल्लभं वक्ष्यामि शाश्वतं ५ ज्योतिर्विद्विः
 पुराः सर्वैः कृतं निर्णयविस्तारं तन्नादिव्यपपद्यते राशचक्रं च दस्थितं ६ धर्म
 कर्मसावेकः संवत्सारादिस्ततवाधवान् तत्र बुधात्ममतपोनत्ययेति दृष्ट्या दृ
 ष्या ग्रयास्यमाणं जीवे विचार्यते शुभाशुभं मरिष्यंति यदा देवात्को भुंक्ते दि
 शुभाशुभं ८ बालस्य जन्ममात्रे तज्जन्मरिष्टं विचिंतयेत् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन

आयुर्दयैति चिन्तयेत् ॥ चतुर्विंशतिवर्षाणि यावद्भवेति न त्मनः तावदिष्टे
 विधातव्यमायुर्दयैति चिन्तयेत् ॥ उर्ध्वेत्वात्रयं त्वात्वं तिर्यग्रेत्वात्रयं तथा वेधं
 तिर्यक्त्वा देवद्वयं भ्यां द्वाभ्यां परस्परं ॥ षट्त्वेत्वात्समा लेख्या पताकी वेधनि।
 त्तयः रव्यादिग्रहवेधेन न त्मादिष्टं विधीयते ॥ तत्र वर्गे स्थितः खेटे शितये वेध।
 निश्चयः ग्रहद्वाने विचारे च प्रमेमेवेह निश्चिते ॥ वेदादिष्वेकदा नेषु मध्ये मेवे।
 विनिर्दिशेत् कलशादेहपर्यंतमेको देयः स निश्चिते वेदपंच ॥ न त्वं १० दत्ता
 वक्ष्य १८ समयं ८ तथा ॥ भवनेषु गत्ते चैव दशा ॥ देयं तयैव च लये वा सा।
 त्मले वा मेदति गोश्वहसंयुते ॥ देहे जेयं शिखोरिष्टे दिनमासे च हायने देश।
 पिपाताह मेघादिनाम चिह्नानि ग्रहशुक्लानि कारयेत् एकत्वे वा स्थिते खेटे
 शितये वेध निश्चयः ॥ ग्रंथोत्तरापेचाष्टपुगम ॥ तिष्ठोत्तरदि १० तिष्ठ १० वक्रि ३

प्रागतः ५ कृत्वा गते कृत्वा नेन वर्गमासादिकं भवेत् ॥ तत्र सदेउपनिना
यदि वेधो भवेदिह तर्हि वर्गे धोत्ताना नामासदेः कदाचन ॥ ८ रविदन्तुजवुय।

चंद्रशेखरसौरीन्यभौमाः ऊनरविसितसौम्याः सौम्यचंद्रार्किजीवाः गरुडाः।
नरविशुकाशुकासौम्यैरुमेदाः शनिगरुऊनसर्पादंडनाथारज्या १२ लग्नस्यदे

नवमोचतदंशः सविमलमी मदनस्योदशी यतान् चंद्रभागाः कर्कशः पायो
 शादिकं पुरैव निगदितं यदोषो अनथायमकराणोक्तः तैत्थका अथ वत्तयाणाह
 शास्त्रोद्दीशां कौतुकपितृरहितैः सर्वभैर्भोजिवं यो वेदेषो जेवलाघेपरुसितकुन।
 चित्त संतका वेदेषां सत्तां चोशेषसौम्याश्रुतिपरिचितं केदकोणास्थिताम्
 वेदेषां वेदार्थवेत्तापशुतरपनवानत्र संदेहसेवी २६ स्पष्टं उक्तं च मया च मराणीन्ने
 षाविशाखा वैवर्तिका नत्तत्रपंचके जातैर्नशाद्यं वतवेधने इति कस्मिन्मतिवेदे
 गोवेदयतौ तेषु ये वलाघे सति स्थानादिवलमस्ये सति ते के वेदेषाः इत्येताया
 माह गुरुसितकुजवित संतकाः क्रमाद्देव्याः स्युः गुरुर्कवेदस्य सितः शुक्रोप
 त्ववेदस्य कुजो भौमः सामवेदस्य विडुपो यववेदस्य यतिगिर्यः अथ लश्रगाच
 माह स्वर्लोचोशेषसौम्या इति सौम्यः स्वोचसभांशे वर्तमानाः श्रुतिपरिचितं वेद
 यतिरपि सौचसभांशे वर्तमानश्चेयदि केदकोणास्थितास्तदावागिबलचारी वेद
 यवेत्ता स्यात् न केवलं वेदार्थवेत्ता स्यात् अपितु गुरुपशुपनवा स्यात् अत्र केदविको
 मंदेशानो सति अन्यसेवी अन्यजसेवकः स्यात् तस्मात् केदकोणाशानिर्नभावेतयः

कंच संशुद्धे केंद्रस्थितौ त्रिनावेर्नगसेवी विटत्रियोऽसुद्धाश्च वेदाभ्यासी यज्ञा कृतकर्ता
नीनमेवको भवति लग्नभंगान्नाह चंद्रकराविलये शशिसिततनुयाः सह ६ गेदे
सितोत्पे १२ सर्वे रंघे ८ वदज्ञाः कंच तनुगर्ना अह उच्चैर्दुरेके विद्याधोऽश्रु काले सि
चरहरिजमुत्तराश्विनीनेमौ ज्यारुर्ध्वगोशं मिमयि विधिवत्तजपितारभेन २०
चंद्रकराविलये शशिसिततनुयाः सह गेदे सितः शुक्रः शोभे सगमे सितोत्पे स्पष्टे
सर्वे रंघे रंघे अष्टमं स्पष्टे एते यत्पे कंच वदज्ञाः वदमारका भवन्ति कंच कंचिदन्त्यलगा
भावेतनुगः लग्नगर्ना रविः श्रेष्ठः स्यात् उक्तं मौं निपदले शुभदो वलया न्माचलं
शुभोदशमस्तथा सर्वशाखाधियो यस्मात्सर्वेषां वनबंधने सर्वशाखाधियो भातः
केचिद्बुधमहर्षयः तस्माद्भ्यां तगभावेन ग्रस्योर्कः पश्यात्त इति उच्चैर्दुरेके एके
मुनयः उच्चैर्दुः उच्चस्त्वः चंद्रस्तनुगः श्रेष्ठ इति वदेति तद्वाक्यं चंद्रोदये भिशस्तः स्या
त्तपयोगी सिनेतरे सिते पते भवे यन्नास्मभेत्तं गेविशस्तः अस्यार्थः सिते तरे कृत्स्नप
ते चंद्रोदये चंद्रपुक्कलगे सति वती अभिशस्तः स्यात् तपयोगी च स्यात् अभिशस्तो
नाम मिथ्या अभिशस्तः मिथ्या भिशं सी अनेनेदं पातकं कृतमिति ये लोकामिथ्या वदे

तस्यैव शशः एवंविधः स्फादित्यर्थः तपरोमीत्यादिति कृत्वा पक्षे तल्लग्न्यवदफलमुक्ते
 भेदेन पक्षे भवेद्यत्नेत्यादिस्य संशयः श्लोकः पुनः संस्कारविषयं प्रतिभाति यतः कृत्वा पक्षे
 यतवेधेन तल्लग्न्यवदफलमुक्तम् तस्यादिवाग्रसंभवात् पुनः संस्कारस्य तत्कर्मलोपभ
 वात् रात्रावपि संस्कारो विहितो न्यस्य प्रथमव्रतवेधस्तु सर्वेष्वकारे दिवैव पूर्वाह्ने।
 आदितो न गत्रौ अतः कारणादिदेवचनं पुनः संस्कारविषयं प्रतिभाति पुनः संस्कार
 विहितानि धर्मशास्त्रमसिद्धानि ग्राह्यं वाक्ये स्तमा लायां विषट्वा लोकोर्कसिधना
 तत्कर्मगण्येदं सिधत्ताः शनि राहु भौमाः सर्वे चला भेदित्रिकोणकेंद्राः शुभा शुभा
 सुर्वतवेधकालरति अत्र तृतीयस्य सूर्यस्य राविगतलये संभवः नारदेन तल्लग्न्य
 सुदो निंदित यव तद्वाक्यमेव स्तोत्रं स्योपि शीतो शुद्धविनोपदित्लग्न्याः तत्करो
 ति शिष्टं निःस्व सततं तपरो गितामिति अन्यतल्लग्न्यवले सर्ववत् अथ विचारं भवता ह
 नार विद्यामौज्जककाले इति मौज्जोर्ध्वं मौज्जककाले विद्यामारभेत मौज्ज्यार्थमुक्तः
 मौज्जकः सवा मौकालश्च तस्मिन् विद्यावेदं शारभेत मौज्जोर्ध्वं इत्यनेन मौज्याः याक्य
 अधिकारः सूचितः किं कृत्वा नागेशं गिरमपि सरस्वतीमपि विधिवत् विष्णुकर्मार्गेण स

३५

शुद्धः

तथैवमुनयः तथासंयुक्ते शुद्धाणां राजपुत्राणां मौं नभावे सवेधने मौं जीवै यो कतिपा
 र्थे कार्ये भौमदिने विनेति तन्नाचनादः क्षुरिकावेधने वस्ये न्यार्ण्यी कररहात
 सवसाहोक्तेषु मासेषु शुक्रपक्षे नक्षत्रे जीवै शुक्ले च भूपुत्रे च दत्तात्रेयान्विते मौं जी
 वेधतेति शिषु कुजवर्जितं सरे मौं जीवै वांशके कर्तृरक्षोदयवर्जिते शुद्धे हमे विधौ
 सगुप्तद्वयं विवर्जिते धनविकोणके दस्यैः शुभैः स्थायारिगैः परैः क्षुरिकावेधने का
 र्मचर्यात्तास्रान्पितृन् सर्वे शुक्रिको मम्यदेवता नोचसे नियो ततः सलग्रेव श्री
 गान्कदाललक्षणसंयुक्तं तस्यां स्तुल्लक्षणवत्ये यदुक्तं ब्रह्मण्यपरा समितं क्षुरिकापा
 र्थे विस्तारैव ताडयेत् भानितं गजसंख्ये शुभं गुलान्परिकल्पयेत् शेषे चैव फले वस्ये भ
 जाये धनवान्भवेत् भूमाये सराणे सिंहे जयः सायेति रोगवान् धनलाभो ह्येत्येतदुःखी
 भवति गर्दभे गजायेत्यंतं संश्रुतिर्धाते विनाशनमिति सर्वत्र त्याज्यप्रकरणादिविलो
 को अस्मिन्प्रकरणे कार्णवेधने विनासकारि सगुप्ता वृत्तानि अतिस्वात्तमहत्तमार्ते
 दृष्टीकायां मार्ते दवल्लभायां गर्भाधानादिसे स्तारप्रकरणे अथ विवाहप्रकरणे विव
 धं स्तुलावतचरिते गणविचारं च द्वादशभिर्द्वैतैराह शुद्धांगो वक्रुत्पदिभिर्गणपुताकांतो न

चोदहेदहोनिचमभोनिसेवरगमाः कदंबनादीकृत्वा चार्णवायस्त्रितोयशोत्रमर्हं
 १२ धर्मगोत्रं शुभं वार्णविप्रमुखायादिहवरोवर्णोत्तमः स्याद्भुधः २५ अतः परम
 अग्रे ये सर्वाणि सार्हलविज्जीहितानि वयः गोत्रकुलादिभिः शुद्धोक्तोक्तकामिनीयां कं
 न्याउद्वाहेन विवाहेन चकाराहयोपेवंविधोभासः गोत्रशुद्धिर्गुणभरात्तानव्या कु
 लमपि सप्तमीपंचमीनिर्लस्यमपि यत्तद्वर्गं यथाज्ञातं ताता अन्यत्रावलोकयेत् अ
 थयशोत्रं बालिहं वलितक्रममाह वर्णः १ वश्यः २ भेः योनिः ५ खचराः ५
 शिवाः ६ कृतं ७ नारी ८ क्रमाहर्णायशोत्रं बलिनः सुः शुद्धीदुर्धं १८ यथाव
 तादिकं गुणैकं यशोत्रं तत्राद्यो वर्णं लक्षणमाह सप्तमीनमकाशात् विप्रमुखा
 ग्राह्यादयो वर्णाः पुनः पुनर्गोत्रास्तैः नयथा मीनोवाह्याः मेघं त्रिविधः ह्योवे
 त्पः मिथुनः मृदः पुनः कर्कोद्याह्याः सिंहः त्रिविधः इत्यादि उशस्मिन् राशिमेव
 मीनमोवरः शुभं स्यात् कंन्यायेत्तयावर्णं तमोवरः शुभः स्यात् नान्यथेत्यर्थोऽस्मिद् अ
 प्यतार्हेन वश्यमाह नभस्याजलनावशाविहरयो वश्याविकैर्गोहोरस्यालि नेशु
 गोत्रं ब्रह्मणेनेहाः सूरन्यजनात् भोगाण्येक ६ हतेमिथस्तु ३ ५ प्रागः ५ शोषेनम

130

गच्छिष्ये यदि भोगितः सुखकर्मसंवाद्युभयकरो दुःखः ३॥ नृत्तं राभेर्मनवद्यराशं जलजाः
 जलवर्गीभत्याः तस्यैव विज्ञापः सर्ववश्याः विमलौ हरिः सिंहे येन सैन्या सिंहरहिताः
 सर्ववश्याः इत्यर्थः हरीः सिंहस्य वि कोर्णावश्याः कोर्णाश्च विक्रः विगतः कोर्णा
 सर्ववश्याः निज नौ हरिः सिंहस्यैव भक्तित्वेन सिंहे रहिताः सर्वराशो वश्या इत्यर्थः
 इत्यानेन गोकुलस्य हरीः अलिहश्चिकोन शुभः वैरी इत्यर्थः वुः मनुष्या राशोः अज्ञहरयो
 ज्ञेयाः सुः अवजा जलजाः हरीः सिंहः एतेनेहाः मेलनेन कर्तव्यमित्यर्थः अन्यजना
 न अन्यदृश्यभत्यादिकं जनात् तैयं तद्यथा मनुष्याश्च गोवशो भति अत्र परस्परं
 मित्रत्वेन वदप्रयत्नेन स्यादनयोर्मेलने शुभे स्यात् इदमेवं स्नेहजानीयवधुवरयोर्न शुभं
 स्नेहानां योर्भक्त्यमित्येवं लोकप्रचारतोऽपि विचारणीयमित्यर्थः राशिस्वरूपे जातक
 वशात् अवगतं बृहज्जातकं मत्स्योचलौ न मिथुने सगदे सवीणो चापीनरो
 खजघनो मकरो मृगास्यः तौ लीसस्य दहना सवगा च कन्या शोषाः स्वनाम सह
 शाः खचगाश्च सर्वे अथ भयो नीहावपि हतेनैकेनाह भोगा एष इति मिथः परस्परं व
 धुवरयोर्भनत्तत्रेगा एष वधुनत्तत्रात् वरनत्तत्रेगा एष वरनत्तत्रात् वधुनत्तत्रेगा एष ३

सहस्रिकः

॥ भेदप्रतिपदक ॥ हनेनवभानितेकार्ये जेवें अगणः विस्मयपेवभवंति नवनमत अ
 यपोनिमाह अविभादिति अविभात्सकाशात भा नोननवाणा अगणदयोपोन
 योभवेति अविभादिव्याः ॥ भो हस्तीभरणाः अविमेयो कृतिकायाः अदिः सयो
 रोहिण्याः भोगीसयो मगः चानआमी वृक मंदरे भनजी वृक भुक् यार्जोरः पुनः
 वसाः मेषः प्रसिद्धः पुष्पाश्च आबुभक मार्जोरो शेषायाः लुङ्गो हौ उदरो मया सर्वा
 फाल्गुन्याः गौः काली मशुभक महिषा च पशु हि हौ मगो चाकपि हौ विभूक
 पिसिंहवानि हरिगो नागाः कमायो मयः गौरुत्ररा फाल्गुन्याः काली महिषी सस्य
 मशुभक व्या अवित्रायाः महिषी स्त्रायाः पशु हि ह्यो विशाखायाः हौ मगो अत्र
 राधा न्येष्टयो ह्योरपि सामूलस्य कपिर्वानरः पूर्वाषाढायाः हौ वभु उत्रराषाढा
 भिनितो ह्यो वभु नकुलौ कपिर्वानरं अवगास्य सिंहोपनिष्ठायाः वाजिपुष्पः श
 ततारकायाः हरिः सिंहः पूर्वाभाद्रपदायाः गौरुत्ररा भाद्रपदायाः नागो हस्ती रे
 वत्याः अनियोनिमभिधाय यो निवेरमाह सिंह भे महिषाश्चोतवनके श्यो एव
 की शास्त्रगो व्या अवेधु एणीति भीरुवरयोः प्रेष्य शयो शुभजेनः ३ सिंह शुद्धभु

140

४५

४५

मेहेभे सिंहगजे एवेमहिवाश्वे आतावनके माजोमेटुं शैलेचानमगे कोशावि वान
मेसके गोव्यात्रे वधुफणि नकुलसर्पे शितवेरंभीरुवरयोः वधुदरयोः मेखेशयोः मेखः
मेवकईशः सापीतयोश्चत्यजेत वर्जयेत अथग्रहवेरेविचल्लाव शशिनान्नाहमे
तामंशुबुचंरुशमगुशंशोयः क्रियात्सूरवेमित्राणीज्यकुनेदवः शनिसितौशत्रुविधो
गिरिपुः मित्रेसूर्यबुधो कुजस्यविदरेः सूर्येदुजोवाहिनान्तस्याकास्फुलितोदितोविपुः
रिः सितज्ञावरी ३१ मित्राण्यर्ककुनेदवो यभृगुजस्यारीरवीदृहिनोमंदतौचशनेः कु
जदरवयोनेष्टाः सिततौदितौ ३३ क्रियात्मेससकाशातभानोरशीनामीशाः भेशाः
एतक्रमेणस्यः मंमेगलोमेवस्य शुभ्रकौहवस्यइत्यादिस्थं रवेः सूर्यस्यइज्यकुने
वोमित्राणि इज्योगुरुः कुजोभोमः इंदुसुंदः एतेमित्राणिसदृदः शनिसितौशत्रु
निः प्रसिद्धः सितः शुक्रः एतौशत्रुवैरिणो अर्थादनेउदासीनः विधोर्नोरिपुः विधोश्च
दस्यरिपुर्नास्ति सूर्यबुधोमित्रौ अन्येउदासीनाः कुजस्यभोमस्यवित बुधोः रिः वैरीसूर्येद
नीवाहिनामित्राणि कुजस्यनस्यबुधस्य अर्कः स्फुलितोशुक्रः एतौदोमित्रौविपुसुंदः अरिः
न्येसमा ~~इत्येसमा~~ सूरः सहस्यतेः सित तौ शुक्रबुधोः एतेषुः निभेष्टेदस्यरि ~~इत्येसमा~~

अन्येसमाः ५

अर्ककृते देवः रविर्भौमवर्द्धः मित्राणि अन्ये सप्तः भूगः भुवः भूगोर्भवतीति भूगभूः तस्य
 भूगभवः भूकृत् सार्वदीहस्य च द्यौः सार्वदीहिणो नन्द्यौ प्रविबुधौ द्वितौ मित्रे अन्ये सप्तः अथ
 तामाह सर्वादातककोत्तरं नरिसरोः कौन्त्यादिनी ज्ञानिले दुःस्य पिबनि मित्रमन्यदस
 रदेत्येतेषां स्थानमस्तिः १३ सा देवा सुरयोः कलिर्द्रुमरयोर्मध्यस्थयोः सौहृदमित्यादि स
 त्कालिस्तः आर्दी अंतके भराणी कौरोहिणी अत्रास्तिस्तः एतन्न तत्रैव कं नरिभवति नृगाण
 मित्यर्थः अर्को हस्तः अंत्येरेवती अदितिः पुनर्वसु इत्यः पुष्यः अनिले स्वातिः इंद्रमगः
 पुनिश्रवाणः अश्विनी मेतुं अनुराधा एतन्न तत्र नवकं सौहृदे भवति देवगाणमित्य
 १४ अन्यदुर्वरितं न तत्र नवकं वित्राश्लेषा मूलमघाधनिष्ठा न्येष्टादिशाखा शततार
 मकृतिका असुरास्ते भवति राक्षसाणां मित्यर्थः दैत्यैर्नृणां मतिर्भवति देवा सुरयोः
 एव दैत्ययोः कलिः स्थान् त्रमरयोर्नन्देवयोर्मध्यस्थान् स्रयोर्मले सौहृदे स्थान् अथ
 कृतमाह नैस्त्रिदिव्य १२ केषर १ एत सविपत्त वैपुत्रमर्षाकके ५१२ पोषेर्षावि
 विपादिभेकवराणां भिन्नत्वेन १३ अथैकभेभिर्जाद्येकभमेतयोर्गोत्पत्तगोनादीन् नन्द्यैर्नच
 १४ द्विपयके द्विर्द्वादशे नैस्त्रिदिव्यस्य भावो नैस्त्रिनिर्धनत्वेन १५ एतस्य विपत्तमर

न

लोप्यात् वैपुत्रमर्थककेत्रयोक्तकेयवमनवमेवैपुत्रं प्रनयत्यस्मिन् शेषे उर्वरिते
तृतीयैकादशे चतुर्थदशमे उभयसप्तमे एकार्त्ते विविधाग्रयः यनपुत्रपञ्चादयः
स्यः कथं भूते शेषे विभेकवारणो विगतं भेकवारणं न तत्रैकवारणं यस्मान्न स्मान् स्थित
तत्रैकवारणं कते निष्फलं भूयते एकगणौ च भोदाय एकभाशे सति प्रदति एक
तस्य चत्वारो भेदाः एकगणिभिन्नं तस्यैकं त्रिगणिकं एकगणिनस्तत्रभिन्नं चरणं प
किगणिनस्तत्रचरणं चेति चत्वारो भेदास्तत्रैकगणिनस्तत्रचरणं विदितं विभेके चरणे
अति अथ भूते कते यद्विन्नं तस्यैकं भेदं यद्विभिन्नं त्रैकं भेदं योर्दं योर्गणं त्रिगणं नाही
नद्वयं च अत्र किमपि नावलोक्य भूतमिति चेत् नद्वयं चत्वारो भेदास्तत्रैकगणिनस्तत्रभिन्न
नस्तत्र भवेदेतत्तद्वयमागतं भवति एकं त्रिगणिकं अथैकगणिनस्तत्रभिन्न
चरणं तस्मादेकगणिनस्तत्रचरणं त्रिगणं त्रिगणं भेदे पुनराणाधिकं न चिंतयेत् तत्रग
णादिदोस्तस्य पिभूमादित्यर्थः अत्रैकं त्रिगणिकं एकगणौ स्य कथं पिभूमा
अकगणौ तस्यैकं गणनाही नद्वयं चत्वारो भेदास्तत्रैकगणिनस्तत्रभिन्न
चरणं तस्मादेकगणिनस्तत्रचरणं त्रिगणं त्रिगणं भेदे पुनराणाधिकं न चिंतयेत् तत्रग

पद्मार्कद्विहोदशमाह पद्मार्कसमभवेवपदसहितेनेत्रेभवेत्यान्तमर्धेद्विहोदशके
द्वितीयसहितेनेत्रेसिपापुष्पाणिः पद्मार्कसहितसमभवेवककककपादिवेयादिवस
सहितेस्यात् तदाशोभनेस्याप्राप्त्यादित्यर्थः तद्यथा त्वयः समभतस्यात्काशा
तस्येतत्ताथेणसहितेयदिभवतिनद्राहस्यादित्यर्थः तद्यथा तत्त्वामिनोर्मैत्रीभा
वान् समभश्चमेनमहनयासि यवमेवसमभश्चास्याप्राप्तिलोकयेत् अथप्राप्त
द्विहोदशमाह द्विहोदशसमभेद्वितीयसहितेयदाभवतिनदाशेष्टशोभनेस्यात्
विपरीतमसत् तत्रसिंहविषोयमाह सिपापुष्पाणितीतिविवमोयिसिंहः सिपाक
नयापुक्तः श्रेष्ठः अथनाहीमाह मूलैशार्कभयाप्यनैकवपरादिन्यार्यमेशाशिव
भर्यामोहीन्यभमित्रभाणवसभनासांहरिपुंभाभैः १५ अथैनाग्रइहेकनाडिब्रवके
स्यातोहिभवेननिर्गोदादतिगतः कवित्रयमलेपात्रैकनाहीहिताः मैत्र्यादिव
य ११ मयनेदे ५१४ मयिसत् सदकासक ११४ यथपतः यद्विः स्त्रीनगणावरोस
यगाणः सक्तुलमैत्रोस्तदा १६ १४ः स्त्रीनपुमान्यदावशस्यतेः यद्विपुंनेशोभन
मिति अत्रस्योकेरतीयांतेसिभिः पादेस्तिस्त्रोनायः सचिताः मूलैशसिंहइंदोत्रेसा

अर्कभेदः पार्श्वोक्ततायका अर्कचरणेर्वाभादयदा आदिमः पुनर्वसः अ
 र्यमाउत्तराफाल्गुनीशः आर्दी अश्विभेदश्विनी एभिर्नवनक्षत्रैकनालीभवति या
 म्योभराणी उदुर्मगः ईशभेदश्विनी मित्रमवधाय भाग्येर्वाफाल्गुनी वसुभेदपनिष्ठाः
 नाष्टविंश अर्कचरणेर्वाभादयदा एभिर्नवनक्षत्रैकनाली अन्ये
 नवनक्षत्रैर्नवनक्षत्रैकनाली एवेतिस्वान्तोभवति इहविवाहविषये एकनालीनवके
 द्विभेदयोर्वधवारयोर्भेदतत्रैवेत्यानांतदास्तिमोक्षोत्पात्त अथगौतम्यादिसिंहो
 देशेक्षत्रियादीनां वसुभेदश्विनी अर्कचरणेर्वाभादयदा गौतम्यादिसिंहो
 तस्याः दक्षिणातः दक्षिणादेशे सर्ववर्गान्तरमृत्विजश्चिप्रादौ सर्वदेशेष्वेकविदन्म
 कन्यकाया अर्कचरणेर्वाभादयदा एभिर्नवनक्षत्रैकनाली हिनाशुभास्यामप्यनाली उक्तचरत्नकोशे
 अथनालीयपेधर्माप्यनालीयपेद्वये एहनालीयपेकन्याश्रियतेनात्रसंशयः
 समासत्रेयपेशीचैहरवेपेचिरेणत अथातरभमानेनवर्षेइहैवजायतेति ब्राह्म
 णास्यविषये तत्रोन्निर्धनतंत्रगर्भमरणमेवच एहेदोर्भाग्यमात्रोन्नितस्नातोपरिव
 र्जयेत् तत्रियादिविषये ज्योतिःप्रकाशे निधनेमप्यमनायादयन्योनैवपारंपर्योर्ना

पंचनवमेरौ पंचकास्येनोदहेतुः प्रथमैकनाडीयानामाह एकनाडीयुजिमेस्वर्णादि
 दत्तोदहेतुः एकनाडीयुजिमेस्वर्णादिवस्वर्णादिवहनिदत्तोदहेतुः तस्यावगाज
 मातृरे वडहमेयोमिभुनेमदयात्कां स्पसरोपनवपंचमेव नाडीसुपेन्यत्रसर्वाव
 सुदिह्यादशोब्राह्मणतर्पणवेति उदाहृतत्वे तावदेवमथनय्येजतपुकां स्पशरोके
 प्रथमोदयावधरुहकेदिनभुजिस्वर्णावनाडीयुताविति अथगुणविचारविभिर्हत्तैरा
 हि तत्रादौवर्णगुणविचारः प्रथमोकावरोत्तमेवशभस्येद्वयमिभुयोः त्वेवशभन
 केपरारिवशकेधोसद्वयोरग्रयः मित्रतद्वकलेतथातिसद्वदोवेदा ध सुयोः मि
 त्रयोरेकः १ स्पादिषतोः स्वभावगुणयोर्दोस्वमद्वैतिलोः वर्णकावरोत्तमे भूरेको
 गुणोत्तमः वर्णयोरेकं यस्मिन्नितेतद्वर्णको वः उत्तमोयस्मिन्नततवरोत्तमे वर्ण
 कोववरोत्तमंचउभयत्रापिर्कैकोगुणारत्यर्थः अथाद्वीनेवरेगुणभावः उक्तंन्याति
 निर्वये एकोगुणः सद्वर्णोतथावर्णोतमेवरे हीनेवरेगुणः सून्यं केप्याहुः सद्व
 शोदलमिति अथवर्णगुणविचारमाह वशभस्येद्वयमिभुयोः त्वेवशभन
 मनुष्याणांजलनावशाः भस्व तत्रअर्थगुणोत्तमः एतत्तद्विजादौत्तमे दिजादयस्तु

कदाचिद्भूपादीनजनीनन्याभक्षकाभवेति न सर्वेषां तस्यादृष्टव्यजानी विचार्येयं
 जनीये हीनजानी नृन्येयः एवैवाशानके श्वापि नृवह्येयके उक्तं तत् एवमेव सिंहस्य
 सर्ववश्याभक्षेयमभवति तत्र मनष्याः वैरिणः भक्ष्यं हृदिकस्तु वैरी अन्यवशाभक्ष्यं अ
 यमित्रयोः परस्परं सह दोहं गंगान् इयं विलेयं अत्र विचारः तत्र राजा तौ मित्रं नृपक
 रं मनष्याणां मेव हृदयममोः सह मित्रं तत्र हीनजानीयानां पशवो वशाभक्ष्यं तत्र
 हृदयः अन्यत्र हृदये अयमिव शक्येयः एकागणः अरिवशक्येयः मनष्याणां
 मेव हृदयः नृन्येयः सह मित्रं तत्र हीनजानीयानां पशवो वशाभक्ष्यं तत्र हृदयः अ
 न्यत्र हृदये हृदिकः अलिशो सिंह हृदिको नित्यवैरी हृदिकदष्टो सिंहो मरणं ममो
 तिमितिलोके प्रसिद्धिः तस्मादत्र गणाभावः अथ सर्ववश्यालक्षणं अन्यजनादिभ्युक्तेन
 म्यात्स बुद्धिभिर्विचार्येयं वक्तव्यं ममात्रवश्यं विचारो बुद्धिरेव स्युरित्वा अत्र सदुरुक्ते
 तदुधैः शोधनीये ननु वश्यलक्षणं कौर्णवश्या हरेरित्येवोक्तेन या कथमुक्ते सिंह
 स्य मनष्या वैरी भक्ष्यमिति सत्यं तत्र लोके कललतां सर्वसामान्यं अत एवोक्ते येषः
 शान्यजनादिति सिंहकनरगजारिपतापमारणे अत्युत्सुकः अन्येषामारणे उदा

१५९
 सीनः असदृशत्वात् उक्तं वैरभस्ये गणभाषोदयोः सत्ये गणद्वये वश्यवै गण
 श्रुको वशभस्ये गणद्वयकमिति अथ तारागणविचारमाह सद्यो कथयतः सत्तारयोः
 सत्तारोः अग्रयस्यो गणः एतदुक्तं भवति भेगात् एकं इत्यनेन प्रकारेण उभयतोऽपि
 यदि सत्तारो भवतस्तदा त्रयो गणा इत्यर्थः मिश्रतश्च कलमिति मिश्रतश्च कलः शुभात्ता
 रा एकतोऽप्यशुभात्तारा एवं विधि मिश्रसन्निवृत्तकले तेषां त्रयाणां तच्छकले तच्छकले
 सादृशको गण इत्यर्थः अन्यथा गणभाव इत्यर्थसिद्धे उक्तं एकतोऽप्यशुभात्तारा शुभा
 वैवा शुभान्यतः तदा सादृशको गण श्रुको तारा श्रुदौ मिश्रस्यः उभयोर्न शुभात्तारा तदा
 शून्यं समादिशेत् इति अथ योनिगणविचारमाह अतिसदृशोर्वैदाशुत्वारो गणाः मि
 त्रयोऽस्यः द्विसन्तो वैरिणो रेकः स्वभावगणयोर्दौ मरुदैरिणोः विषून्यगणः स्यात् ए
 वंपंच प्रकारेण योनिगणः अथ विवेकः अष्टाविंशति नक्षत्राणां अश्वत्थः सर्वादि
 यः सर्वाः चतुर्दश योनयः तत्र सिद्धे भे मरिषासमित्यादियुक्तं तन्मरुदैरे तत्रापि मरुदै
 रे मरिषासवानरमेवकं एतदयं उदासीन स्वभावगणोऽयमप्यस्यात्ताभावात् अथैकयो
 निषु अतिमित्रते ज्ञेये एकयोनिषु पि गनयोः शानयोः मार्जारयोः व्याघ्रयोः सिंहयोः

एकयो नितोपि न भिन्नते परस्परकलहकारणात् यतः कर्मयुक्तं सभावावगणं एत
 क्रम्यपंचकं उतमं रदं रदं मदिवा यवानरमेव यत इयमित्येतकर्मसतकं यभावग
 णं यावत्सकस्यौदरतकालेषु उदासीनः सिद्धोपसदासीनः तथाप्यनौ व्याघसिद्धो
 न्येसावैरिणौ संपर्मजोरयोर्वं समेपयोर्मैत्रं गोमदिष्टोर्मैत्रः उदरस्ययोर्वं एव
 उमिचोदासीन्यते विचार्य उक्तवत्तुगात्तानयाः औदासीन्ये सभावगणवद्गणग्रहणं
 उदासीनानां गणाय ययि नोक्ता स्तथापि सभावगणो मदिवा समेपवाने रच्योदासी
 न्येदृशपते तस्मादेतद्वयवदासीन्ये गणग्रहणे कर्तव्यमित्यर्थान्तायते उक्तं च महावै
 रचवैरेव सभावयथाक्रमं मेवैवैवातिमेवैवैवै ० दु (दि १ वि १ चत ५ गुणाश्चि अ
 यैवरमाणविचारमाह एकैशोभयमित्रयोः शरमिता ५ अर्धसमागतिके १ चतसिः
 ५ सममित्रके रिपुरिते भूमि १ हुंदासेत्रयः १ नादेवो मनुजावधिरहसा १ स्तद्वेप
 रीत्ये शराः ५ एहसाप्ते १ सपस्रुषरुः सारवभरत्रैककोन्यत्रले १५ एकः ईशो
 यस्मिन् तदेके शं उभयमित्रे यस्मिन् तदुभयमित्रे एकैशोच उभयमित्रे च एकैशोभय
 मित्रे तयोः शरमितायंच गणग्राह्याः उभयत्रापि पंचपंचगणग्राह्या इत्यर्थः अर्धसमा

१५

गति के समुद्रासीनः अगतिः पात्रः एवं पाणि नो लेन तत्समागतिकं तत्र अर्द्धे एक
सुगर्ह गणाः एवं सममित्र के चत्वारो गणाः स्युः विपुहिते अरि सुहृदि भूतैकः युदा
सत्रयः द्वाउदासोपासिन तत्र त्रयो गणाः अत्र गणाभावः उक्तं च तत्र का धियति
तेच मित्र ते गण पंचकं चत्वारः सममित्र ते द्वयोः साम्ये त्रयो गणाः मित्र वैरे गण स्ये
कः समवैरे गणा द्वैकं परस्परं वेद वैरे गणान् न्ये विनिर्दिष्टौ दिति अथ गण गण
विचारमाह नादेव शति पत्र नावरः देवः देव गणः बभूव मनुष्य जाः मनुष्य गणा भ
वति उरहर साः सद्गुण ग्राह्याः न द्वै परीत्ये तयोः वै परीत्ये न द्वै परीत्ये तस्मिन् शर
मिताः पंच गणाः ग्राह्या एतदुक्तं भवति यत्र वसे मनुष्य गणः बभूवै क गणा अत्र
पंच गण ग्राह्या इत्यर्थः षट् साम्ये साम्ये गण साम्ये सद्गुण ग्राह्याः पत्र अस्व पुरु
षः दैत्य गणः पुरुषः स बभूव देव गण सी भवति अत्रैकः एको गणो ग्राह्यः अन्य
त्र उक्ता दन्यत्र विपरन्यं गणो ग्राह्यः अथ क गण विचारमाह दुःकृदे यदि यो नि
मै अथ वता हरेत दां भो यो ५ नो वेत वेत्त न यो र्यै क मिद भू भौ का के वि गणः
सत्कृदे वरहर ना भ रि पु ना षट् ६ भिन्न गणैक भेयं वा ५ न्यत्र स कृद के च गिर यो यो

नानिभेदेगजाः ५० अत्रकेगणाभावः इत्येदिदीदृशदौसतिथिरियोनिमैत्रं अ
बलादहंसीहंस्यात्तदोभायययनागेगणाग्राह्याः नोवेद्यदियोनिमैत्रमवला
हंनस्यात् तदापर्वशरत्वेयुगाः अत्रयोयोनिमैत्रसीदृशयोर्मयेयत्रयकस्यात्
इहभरेकोयुगाः भायेत्येकेवसत्रैकवरणोत्तरत्वंयुगाग्राह्याः अथसत्कूटेस
तिथदिवरहंभयोर्वैरंयोनिवैरंयस्यात्तद्वारसाः बहुलाग्राह्याः भिन्नराशिश्च
एकभजाव अत्रयंयुगाग्राह्याः उर्वरितेसत्कूटेमुनयः सप्तगणाग्राह्याः अ
थनादीगाग्राह्याः अथानादीति नानिभेदेयसौगणाग्राह्याः अत्रकेगणा
भावः इतिचलिते अथस्त्रियाविवाहकालमाह सीतामसुनवर्षतस्त्रिषु ८।५
१० न्याणोतीर्णवतानामपुनरुर्वेयत्रयमाययुगयोर्मासेविवाहः शुभः ज्येष्ठे
सर्वजयोत्पत्तेदिमरु विज्जेन्यानलेतान्त्रितंयन्मासादिजन्तुर्भवमथमकेगर्भेत्य
जेत्रानुजे ५। सीतामसुमसुवर्षतः सकाशात् त्रिषुवर्षेषुविवाहः शुभः स्यात्
अथनवमदशमेषुशुभः स्यात् इत्यर्थः तथाचसंवर्तः अथवर्षाभवेद्गौरीनवव
र्षांतरोद्दिष्टाणि दशवर्षाभवेत्कन्यादशवर्षवलीमता गौरीदानाग्लोकेवैकुण्ठे

न्या

२५

रोहिणीदत्त सदा नो बल्लोको रौ वंतरजस्य लेति रजस्य लेति वृषली पर्यायः
 नशावकारिका यामके यउमये नो द्वासा कन्या वर्षे दं यथाः सोमो भुक्ते तनस्तद्व
 नगेयवश्चतयानतः अथवा कस्य सहायिनी कृतिर्वदति सोमः यथमा विविद
 न्युयक्तमसो मोददद्वेयं ययं यवो दददग्रयति नन्यस्य विरोधो बल्लपुराणे गोतमी
 माहात्म्ये भावती र्यवर्णने विविभा वसेवा देदृश्यते विहिरुवाच चतुर्थं हत्सरादुर्ध
 पावत्रादशमात्म्यः तावद्विवाहः कन्यायाः पित्रा कार्यः ययन्नतः इति सत्यं अत्र
 पुगाणवाक्यं मूदादिविषये औनस्मार्त्तवाद्याणादिविषयमित्यविरोधः सप्तमव
 र्धे विषमतात्रारदादिभिः स्त्रीविवाहे नो गीकृतं तस्मात्सर्ववर्णानामपि रुदमेवाक्ते
 स्त्रीणां मष्टमवर्षे तसि सिद्धि कथितकालादुर्ध्वं कदाचिद्दयालाभनिमित्तादौ सम
 वर्षे पुद्गादशचतुर्दशषोडशोष्टविंशत्येव यन्तरे उक्तः कालनिर्णयदीपिकावि
 वरणे स्वयंवरार्थे कालद्वयमुक्ते जीवन्त्येव कायाः क्रतौ वर्षत्रयानन्तरं स्वयंवरकालः
 अदालकाया अपि क्रतौ वर्षत्रयानन्तरं स्वयंवरकालः अदालकाया इत्येतत्सर्ववर्णमा
 पारणे कन्यामदास्तत्रैवाक्ताः पितापितामहोप्रातामाता वपुर्ददानरि क्रतौ वर्षत्र

पादर्थक्यक्रियात्संप्रतिनि बोधापनोपपन्नं वर्णाश्रीएतन्मतीकोत्तेन
 पितृशामने तत्तुतुर्थेवर्षेनविदेतुमहप्रोयतिमिति अथपुंसोविवाहमाह नृणो
 तीर्णवनाविसर्गाणांनरणांयुगैर्विधुविममवर्षेषुविवाहः शुभः स्यात् नविशेषेउ
 कवर्षेककर्मवराह्यह अत्रवमाथमायुगयोः अत्रविममवर्षेषुयथोवैशाखः मा
 यः मसिद्धः अनयोयुगेयुगतेमाथयुगेमाथयुगे वैशाखज्येष्ठा माघफाल्गुना
 वित्थर्यः मार्गमार्गशीर्षेविवाहः शुभः स्यात् यत्तेयंनमासाबहुसंमताः पशुज्ये
 ष्ठेमासंमवर्षजयोः अथमजानयोर्द्वयोः नृजैत अर्थादेकतरेज्येष्ठेसंतिनन्यजेत न
 यावनारदः जेष्ठेनज्येष्ठयोः कार्यनृनयोः पाणिपोडने तथैरेकतरेज्येष्ठेन्येष्ठमासे
 पिकारयेदिति दोषांतरमाह द्विमरुचिरेद्रमसंज्ञेनो नलेहान्वितंदुधगुरुरहिता
 न्यग्रहयुकेपायग्रहशुक्राणामन्यतमयुकेन्यजेत अनिष्टफलप्रवाणात् उक्तंचवि
 वाहवरावने अशुभशुक्रमासः सावनन्यसूतिति सर्वशुभकर्मसाधारणोयंदोषः
 अथत्याजप्रकरणेमासायंननिर्भवंमिति यदुक्तंनस्यविशेषनिर्णयमाह ॥
 यन्मासादिजन्मर्भवंमथमकेगर्भेत्यनेनानुजे स्पष्टार्थं अत्रनारदः ॥

154

२५

अत्र नारदः जन्ममोक्षजननजननदिवसेपिच आसगर्भस्तनस्याष्टादितर्वाकर
 गृह इति अथ विवाहनक्षत्राणाम् मूलान्यर्कमयास्थिरैरुदित्युक्तं मेव विवाहेषु
 भेषापत्यकृमनिष्ठभुवावतपुतंभोग्यं विद्वन्भे विचैर्दोयंमसिचयोदिकभयोः पै
 उत्तरहर्षोभिर्षोः न्यायंमोः पुनरुस्योर्वेदामभस्यानोरुभाहस्तयोः ५२ मूलंमसिहं
 अन्तरेवने प्रकोरुतः मयापसिद्धाः स्थिराणिरोहिणपुत्ररा इंदुसंयः अनिलः स्वा
 ति योभिः सहितं मेव अनुगयाविवाहेषुभे शुभफलैरुपयः अथैतेसक्रेषुनिघ
 माह पापगृहेपापपुक्तेउक्तेअनिष्ठभुकवेद्राभक्तंनशुभं यतदुक्तंभवति पापश
 हत्यक्तेनतत्रवेदभोगरहितेनशुभेस्यात् उक्तेसेहितामदीपे राहृमुक्तंविभिर्भोगैः
 शुद्धिषड्विग्रहोपगं वतभिः राविभोगेनउद्वेदाभ्यांकुजेनचेति विलपुतंपापगृह
 पुक्तंभोग्यविद्वेचनशुभेस्यात् अथवेधमाह विषवेदोरिति उत्रासाढास्यगयोः
 यमसिचयोः भरापन्यापयोदिकभयोकस्यभेदेवे कभेचदिकभेरोहिणपभिजि
 तौतयोः पैउत्तरहर्षोः मयाप्रवाणयोः मिथः अन्त्यारिमोः इत्युत्तरफाल्गुन्योः
 पुनः पुनर्वसु अश्लेषातसः मूलमित्यर्थः पुनर्वसुमूलयोरिवावत् वरुणभस्यान्योः

136

गन्तव्यकास्त्वयोः उभाहस्तयोः उभाउत्तराभादपदा उत्तराभादपदाहस्तयोः मिथः प
रस्परवेधः स्यादित्युत्तराहस्तयोः न संवेधः अथ कर्मविशेषादेवावेधनिर्णयमाह बोधोपेक
रपीउनेनिगदितो नान्येषु ते पुष्पतोवेधः सप्तशालाककेशिवारिषाः कार्शानवाद्यैर्युते वे
धोत्यादिमयोदिकविमितयोरेवोमिथः सद्गृहे विद्धे चराण्यजेत तत्तत्तमेः सर्वानि
रोद्विक्कचित् ५३ अथ मुक्तोवेधः करपीउने विवाहे पूर्वमेनिर्भावेगदितः नान्येषु अ
न्येषु कर्मसम्यगेवेधो नोक्त इत्यर्थः तेषु विवाहे देवकर्मणि सप्तशालाकके चक्रे सरतः
अथ भूते सप्तशालाकके शिवारिषाः ईशान्याः सकाशात् कार्शानवाद्यैर्युते कृशा
नुर्देवतायस्य कार्शानवैकृत्तिकातदाययेवातावितैर्युते ईशान्यादिमदतिगांकृत्ति।
कादिनचत्रैर्युक्त इत्यर्थः विवाहाहते सर्वकर्मसप्तशालाकाचक्रे वेधो वलोकनी
य इति तथा बलत्नः चक्रे सप्तशालाकाविभवेधः सर्वकर्मसप्तशालाकाचविवाहे
चतुर्थे वंशे वरेलजे अथ यादवेधमाह वेधोत्यादिमयोरिति अत्यादिमयोः चतुर्थे
मथमयोः द्विकविमितयोः द्वितीयतृतीययोः अथोत्तराहस्तयोर्मिथः परस्परवेधः स्या
त् अथास्य निर्णयमाह सत्त्वर्गैः शुभग्रहैः भेन तत्रे विद्धे सति चराण्यजेत विद्धे चर

३०

अथवेधमंगमाह लभेदोपदेशाशयिनि

वेधनायः वेधमंगमाह योरध्यायनोन्मदितेयोः । कुरैरपितजे
सादे विदुचुर्महर्षय इति अथवेधमंगमाह लभेदोपदेशाशयिनि
निसहृष्ट

157

तोत्यनेतिर्यः ललावगोः पापग्रहेविदेसति सर्वेन तत्रेत्तमेत् रहास्मिन् न्याय
विदेकचिदन्यमुहतालाभेसति अत्रिं विदेवरातोत्यनेत् उक्तं च माह्वेन पियेसो
मग्रहेविदेयादमात्रेपित्यनेत् कुरैरुक्तमकलेत्यान्यमिति वेधविनिश्चय इति
वेधमंगमाह लभेदोपदेशाशयिनि पूर्वजगः भोमोऽपि १ कृति
११ सट्ट ६ जिना २५ एट नालभे २० इत्यग्रतोत्तत्रयावेदोर्कार्क ११ भित्तेशशी
मुनि ३ भित्तेशशीनसत्रमुमे ५५ लग्नस्थामिनिभवगेयकादशागेसतिवेधस्यदो
षोनास्तीत्येकोभगः अथवाशशिनिसहृष्टेसतीतिद्वितीयोभगः अंगगोत्ततीयः
शुभस्यहोगापो वेतिवतर्थाभगः यथापन्यतमेसतिव्यथभयं नास्तीतिपूर्वमुन
योजगगाहः तथाचवमिहः लगेशुभः सौम्यपुतेतिनोवालाभापिनायोभवग
क्तयावा कालाव्यहोगवयदाशुभस्यभवेयदोषस्यतदाहिभंगइति उदाहृततेपि स
मुहक्तनुपेभवेयभयंनोवायगोत्तग्रपेहोगापोवशुभस्यवाशशिनिसहृष्टेपिरुहोरि
ति अथलजामाह भोमादिति भोमसकाशातवेदोप्रहोगाहृतः क्रमान् आकृत्यादि
भनतत्रेत्तत्रयाहति तत्रभोमकृतीये वुयः आकृतिद्वारिंशतिमे गुरुः स

हे शुक्रः जिनमितेवर्तविंशो अनिरुद्धो गुरुर्नखमिते विंशतितयाहेति श्रुतं
 सूर्यार्कमिते द्वादशो शशिर्गार्ग्ये द्वादशमासमिते सप्तमे अश्विनोत्तरयाहेति न्त्
 इति तत्तद्वर्तनचक्रमागयेमगयेद्वेनसतनचक्रमागये तथाचसत्यसूरिः लज्जामा
 गयेकेदेशेपातेकौशलकेतया एकागंतवकाशमौद्वेयं सर्वत्रवर्जयेतदिति अ
 यदोपातगाण्याह सायमासं ग्रहाणोद्वेदतनुगं विद्वत्तजन्मसंकेत्याज्येजन्माभल
 श्रुकेतनुगते सूर्यान्मन् १५ इत्यज्येत् दंत ११ ह्यो २ क ४ दृशो २ केतोपुगगजा १५
 सत्कर्दारववाणोद्वो १५ नालीसंक्रमणोत्पजेद्विसदोप्रायोरेवद्विष्टिताः ५५ प
 ण्मासेषाणामासपर्यंतं ग्रहाणोद्वेदतनुगं च द्रुगतेलश्रुगतेचन्याज्येच
 द्रुमितियासिन्निनेचदमसायुक्तं भवति तच्च द्रुगतेदिनचक्रमिति यावत् तनुगं
 येषा अश्विन्याग्रहाणोत्पजेत् सप्तशत्रयोदशभागान्तरे मेखलमे सति प्रिवनिमेषल
 ग्रस्यास्यात् एवं भराण्यापि ग्रहाणोद्वेदतनुगं च द्रुगतेलश्रुगतेचन्याज्येच
 विद्वत्तविद्वन्तत्रेजन्मसंकेतचक्रमनचक्रं एते उभेतनुगोत्पज्येभंचलश्रेचलश्रुमे जन्म
 निभलश्रुगेजन्माभलश्रेत एवजन्मभलश्रुके जन्मराशिनचत्रे तनुगतेत्याज्ये लश्रो

तर्गतनलज्जानायेष्वे नवज्जतनवेदासैकं स्यात्तारकंतनौ अर्कं स्यात्तार्यनलज्जान
मनूचतर्दशोनस्येत्यजेत् शुभस्यार्थो नो राशिसंक्रमेत्यास्यघटिकाग्राह त्याज्य
ति रवीडकुजसौम्यानां संक्रमणे राशिसंक्रमणे क्रमेण रदद्यो कदद्राद्यस्मान्याः तय
या यनिसंक्रमणे रदनायोद्वात्रिंशद्वहिकावर्ज्य संक्रमणकालात्पूर्वतः षोडशघटि
काः परतो षोडशघटिकाः एवं द्वात्रिंशद्वहिकाः त्याज्याः तथा चंद्रसंक्रमणे देनाद्यो
भोमसंक्रमणे नवघटिका बुधसंक्रमणे द्वेघटिकेत्याज्ये इत्यर्थः गगोः संक्रमणे अर्क
सूचतगशीति १५ घटिकाः शनैः संक्रमणे खतिशयः १५ पंचाशदधिकं शतं घटि
काः अर्कस्य शरानादिका त्याज्याः रवेस्तु मायशः उक्तघटिका स्यात्यायव अशमं
परोषमाह षट्षष्टि ६६ कृतसंथितस्तिथिभयुक्तसंथोदिनाद्यो ग्रहात्तत्यादेरि
वसानास्ति ३ वेद ४ घटि ६ भान् ८ प्रागर्द्धितानसंत्यजेत् उत्पाते ग्रहसुद्रमेव
शिविनोराका १५ समीपात्स्ते विदुषां त्यक्त ४ रुद्रयो रवेस्तु कसे निरकेषिह
५६ कृतसंथितः वसंतादि कृतप्रहृतैः षट्षष्टिः षट्षष्टिका षष्टिः षट्षष्टिः ६६ च
दीना षट्षष्टीत्याज्ये इत्यर्थः कृतप्रहृतिरलमलायां मृगादि राशिद्वयभानभोगा

द्य

तमर्त्तवः स्युः शिषिरोवसेतः श्रीषाश्वर्माश्वपारश्वतद्वतहेयंत नामाकथितोत्रषष्टः
 तिथिभयुकसंयोजितिथिनक्षत्रयोगानां संयोजितानां चोपयकदेहेमदिकेत्याज्ये अथ सर्व
 मुक्तग्रहजनिषां नोत्रवेस्तकमिति तत्र ग्रहाण स्तकलक्षणमाह ग्रहादिति ग्रहात
 ग्रहाण सकाशात् उपरितत्या देस्तचरणैर्ग्रहाण पादैस्ति द्वेद ५ षडि ६ भान् ८ दिव
 सान् न्यजेत् एतदुक्तं भवति पादैकमात्रग्रहो जीन् दिवसान् न्यजेत् अर्धग्रहो
 चतरोदिवसान् त्रिपादग्रहो षड्विद्वसान् सर्वग्रहो षड्विद्वसान् न्यजेत् यागदि
 तान् न्यजेत् प्राकग्रहाण प्रथमतः अर्द्धितान् त्रिविदादीन् दिवसान् न्यजेत् एतदुक्तं
 भवति पादग्रहो त्रिपाणा मर्द्धं तस्य पादग्रहो ग्रहाण सर्वसाहेकदिवस
 यमर्द्धग्रहो चतुर्णामर्द्धं द्वौ पादत्रयग्रहो षड्मा मर्द्धं जीन् सर्वग्रहो षड्मा मर्द्धं च
 तरोदिवसान् ग्रहाण सर्वन्यजेत् तथा चोक्तं शास्त्रीयविवाहपटले सर्वग्राहेदि
 न् नान्येषां शुभकार्येषु वनेयेत् त्रिभागोनेषु दिवसान् अर्धग्रासे चतुर्दिनं चतुर्णा
 वं शोत्रिगत्रेत्तग्रहो वेदसूर्ययोगिति अत्राप्यंतरालेन पातो ज्ञेयः तथा चार्धिषोणिः ग्रह
 णा त्रिदिने सर्वपातो दिनसप्तकमिति सर्वग्रहाण विषयं ज्योति प्रकाशोपि स्वग्राम

160

३५

सर्वपादेन खेरा ज्ञात्वेन वासराः गन्ताश्चेत्युच्यते विद्यामात्रेणाः प्राक्तनं लेशं देहं इति अथ
 उत्पत्तेर्वर्णकालमाह उत्पत्तेर्गृहमिति उत्पत्तेर्भूकं पृथिव्यात्ते महीत्वं शान्तिपातादिके
 अग्रहं अदिमितानां अद्भुतमाहारः अग्रहं सप्ताहमित्यर्थः त्यजेत् उत्पत्तेर्जाते सति
 सप्ताहं शुभे कर्मणि त्यजेदित्यर्थः दोषोत्तरमाह उद्भवे च शितिनः केतोः उद्भवे उद
 पित्यजेत् यावत् केतुद्वयस्यावन्मंगलं न कुप्यन् इत्यर्थः तन्माचारिणोः परं सप्ता
 हं सत्पत्तेर्त्यजेत् केतुद्वयं शुभं भद्रात्तन्माह एकाष्टमीयागले विदुष्यात् राकाष्ट
 तीमा अष्टमीयासिद्धा अनयोः शिष्योः आदले सर्वे द्वे विदुषिः स्यात् शान्ते कृत
 रुदयोः कृतश्चतुर्थः रुदयकादशी अनयोः शान्ते दले विदुष्यात् यतत्तभद्राचतुष्ट
 ये अवहुले शुरुपले स्यात् कले निरेके सिद्ध इह उक्ते पुति यि पुनिरेके पुपकरहितेषु
 कस्यपत्ते विदुष्यात् भद्राववादः शङ्कीय विवाहपट्टवले ह्यितः कारणात् अत्र नो
 कः अथ गंशतलत्तामाह सार्यं शान्तिप्रभाततो विचटिकं सार्यं नतो व्यर्थं कं ५ १ १५
 कीटां त्यागि विरामतः कुचटिकं गंशतं मूर्ध्ना परं सावैश्वर्यदगात्य योगविरतौ भेनत्र
 ये रायुपेदुर्यो गोदिनभावसाभिचिदपुग्मेकं सदैव कार्गलः सार्यं शान्तेषा इदो न्येष्टा अति

अतः ५

वेवती द्वामेतः नक्षत्राणां पाकपूर्वपरतः अविचरिके गंडोतके स्यात् अथ यश्च
तस्योच्चदिका यस्मिन् विचरिके चतुर्थचदिकमित्यर्थः एतदुक्तं भवति उक्ततत्तत्रो
तान् सर्वतोच्चदिकादयं परतोच्चदिकादयं एवं चदिकावत्तस्य नक्षत्रगंडोतं अथ
विचरिके गंडोतमाह सार्धं नतोच्चार्धके सार्धः पंचमोदशमीसर्धिका स्तस्योच्चततः अथार्धके
सार्धं नचनीदशमीसर्धिका स्तस्योच्चततः अथार्धके चदिके गंडोतं पूर्वपरतः स्यात् अ
थानिचिके गंडोतमाह सार्धं नतोच्चार्धके सार्धः पंचमोदशमीसर्धिका स्तस्योच्चततः
अथार्धके चदिके गंडोतं पूर्वपरतः स्यात् अथ लघुगंडोतमाह कीलांत्यालिविद्यमनः
कुचदिके कीटः कर्कटः श्रेयोमीनः अतिहृष्टिकः एषां विद्यमानेष्वनंतस्मान् कुचदि
के एकचदिके प्रागर्द्धचदिका परतोर्धचदिका एकमेव चदिके लघुगंडोते स्यात् अथ
चंद्रायुधमाह सार्धं भवति ससाध्ययोगः वैवैभूतिः शूरलः व्ययनीपातः इहर्षणः गे
गोरः एतसाध्ययोगानां विरतिरवसानं नत्रपुं नक्षत्रतस्मिन् चंद्रायुधं स्यात् चंद्रं प्रवे
हेमहत एवं विधमायुधं स्यात् आयुधं योतके तस्मान्नक्षत्रं चंद्रं न्यमित्यर्थः अथैकांगल
माह इयौगमिति विष्कंभातिगंडुशूरलग्नव्याधतिवज्रं व्यनीयातपरिचवैधनयोनव

163

कमात्र॥

कालेकंदकेयेनिचंदके इत्यस्याप्युपमानैतिः यमः तस्यचंदोयमचंदः इत्यर्थः तेऽ
येति एतदुक्तंभवति अमरेज्योगुरुत्वात्तत्काशात्तवारेपुर्देदादिभिर्महर्तैः कालउक्ते
ति तात् बुधातनैदिदिभिः कंदके आसुजित् शुक्रः तस्यात्तकाशात्तनैदिदि
भिर्महर्तैः येनिचंदे यमचंदोयेति अथदुर्महर्तानाह अर्कंदीज्ययमेपुगौ ४ क
४ रवि १५ ॥ तस्यामहर्तानादिवाडुष्टाः स्युः कुजनिपुगौ १ यश्चतरेत्यर्थयामादिषु
भन्यः संप्रतिवृद्धितर्यचरणो ५ बालादितीये २ यमः सूर्यायाअनुविश्वयाशियम
लेंदसर्कभेभ्यस्तुदाः ५५ शुक्रः मसिद्धः इंडुशुद्धः इज्योगुरुः यमः शनिः यदुक्तमेता
नांकरविभूतस्यामहर्तानादिवाडुष्टास्युः दुर्महर्तानादित्यर्थः कुजनिपुगौः कुजनिशिअ
थाः सप्रमोमहर्तानादुर्महर्तानाः अथयंथातरे अयंमोर्केंतदिनकिरणोरातसब्रह्म
अत्तावित्यादिवहवोमहर्तानादुक्तः अत्रतस्वत्याउक्तास्तत्परिहारमाह यश्चतरेति
यश्चतरेति यश्चतरेदुर्महर्तानां यंथातरेपवितास्तैर्देव्यहंयामादिषुसंति अतोमया
अनोक्तायतोहंयामादीनांत्यागेतदपित्यक्ताः स्युः किंयंयविस्तराणोतिभावः एतत्त
सत्तात्तासंति यथायवौचतर्दशोमहर्तानादुर्महर्तानात्रकुलिकोपिचतर्दशस्तयोरेक

५१

असमञ्जसवश्यमेव विविचारगम्या नन्वेवैत नर्हि सर्वव्याप्यपठिते मैवे तैस्तनधि
 काधिकदोषविवक्षितोक्तनिमित्तदोषविवक्षितोक्तमिति न दोषः अथान्तकसंभवका
 नमाह येदपति संयति सोमते हृदि तूर्यचरणे हृदियोगश्च तूर्यचरणे तथा ब्रह्महि
 मये ब्रह्मयोगस्याहिनीयचरणेः अथमः कांतिपातः विलोकाः ब्रह्मसिद्धांताय कृमका
 णाविलोकाः अथमः सर्वत्रवर्जयेदिति कृत्वा मृत्युयोगमाह अर्काधारति
 अर्काद्याः सूर्यादयः क्रमेण अन्त्यादिभिर्नक्षत्रैः सह मृत्युदाः स्युः अनुग्राहा विश्वेऽत्ररा
 वाजा पाशी शततारका यमलो अक्षि १ इन्द्रगः अक्षि रक्षेसा अर्कभेदस्तः एतदुक्तं
 भवति अर्को नराध्यासहवर्तमानो मृत्युदः सोम उत्ररावाजायाः भौम शततारकाया
 वृषो अश्विन्या गरुडगोण शुक्रो अश्लेषा शनिर्हस्तो नक्षत्रो मृत्युदः स्यात् इत्यर्थः
 अथ विमर्शवदिका आह येषां ५० जिन २५ त्राग्रयोः ५० सक्तता ५० आलेडला
 २५ मूर्च्छना २१ शिंश २१ हिंश २१ रसाः ३१ खगम ३१ नख २५ १८ त्येकाश्विनो २१ विंशतिः
 २१ शक्रं १५ दशा ११ वासवा १५ रमश्याः ५६ सिद्धा २५ नाका २१ शा ११ दिशो ११ ५१ १८ त्यही
 २१ जिन २५ त्राग्रयो २१ शितरमाभ्योरेविनाटोविषे ५० अक्षितः अक्षिन्याः सकाशाः

[illegible]

चभेगाः सेति नवमसप्तमः त्वेति विवाहे निर्दिष्टः कथमत्र वेदो गृहीतः सत्यं इदेवाको सर्व
 कर्मसाधारणः तस्मात् निर्दिष्टस्यान्वर्तयित्वा न्यत्रास्याः तथा च ह्यस्यतिः वेदो विम
 धली दोषे हति केन्द्रविकोणागः लग्नविना शुभे ह्यः केन्द्रवालशये तथा फलपरीये वि
 धवनाद्यस्थिते दोषे हति सोम्यदीयः प्राणी विवदस्य वायव्यवर्गस्यो लग्नयोपि चेति अ
 यविवाहलग्ने दृष्टानिष्टग्राहनाह ॥ लग्ने वेदखलारियोः प्राणिमितौ सर्वघने ॥ वि
 बुयो ॥ ज्ञोत्ते ॥ यः सखगो ॥ समाः कुजशुभाः शुक्ररुतौयः शुवे लाभे सर्वखगाः स
 भाश्रितिलगाश्चासारिगास्तुः खलाश्वेदसंयुधने श्रियै शभदके ह्यस्य न्यवेसारिगः
 पर वेदश्रुखलाश्वते वेदविक्रमाविलग्नैवर्तमानाः शुवेशोकाय भवेति तथारियो
 धवे विधिमितौ वेदशुक्रो सर्वघने सर्वेकरसोम्याः सप्तमे तथा खेदशमे बुधः तथा
 अम्रश्वेदोत्ते द्वादशे अम्रः राहुः सखगः नविघते गावः किरणाः यस्मै न्ययराहुः राहुः
 स्तमोः गरसरश्चेति सहजातक राहुनामानि तथा अम्रमा कुजशुभाः कुजश्वभाश्वते
 तथा शुक्ररुतौयस्य ह्यार्ये एतेपत्येकमक्रस्थानगाः शुवेशोकाय भवेति अथ दृष्टाना
 ह लाभे प्रकारशो सर्वखगाः तथा शुभाः सोम्यग्राहाः श्रितिलगाः निघे विना सर्वस्थान

गः तत्राख्याः कृताश्चर्याः तृतीयाष्टमगाः तत्र अष्टमभौमो निर्दिष्टः तत्र विनाया
या अष्टमगायाः चंद्रस्वयं नैतत्तीयचतुर्थद्वितीये चंद्रः एते प्रत्येकं श्रिये तस्मै भ
वेति श्रीकारका इत्यर्थः एवमुभाभ्युभयहावृत्ता तत्र विशेषमाह अंशोऽति अंशभट्ट
केट्ट अष्टमगः सन् सत्यवेत्यात् अंशानवोऽंशः भेलग्रे दकोटकात्तः एवमीदं स्वामी
लग्नस्वामी दकोटकात्तस्वामी एते प्रत्येकं मष्टमसप्तगाः सत्युहैतवो भवन्तीत्यर्थः अथ क
तिच दोषाणामपवादमाह तत्र प्रथमं भृगुसप्तपवादमाह कन्यातौलिकशत्रुगेहग
भृगुः षष्ठोऽपि नो भंगकृत् सौमो सत्युगतोऽपि शत्रुशशि नो र्गैर्हस्तिनो वा र्कगः शुक्रैः न्या
रिविधुः स्वर्गहृत्तः सौजोऽपि जिज्ञेत नो शुक्रैः वा श्रुभदोऽथ केरु क निजोऽपि ज्योतिः
सग्रहः पर कन्याप्रसिद्धा शुक्रस्य नीचे तौलिकोऽपि नृद्वैरः शत्रुगेहं पूर्वोक्तं भृगुभुवः
शत्रुर्वीहृति तत्र रवेर्गहृतिः इदोर्गहृत् कर्कटकः एवोक्त्यादीनामगेहगतो भृ
गुः षष्ठोऽपि नो भंगकृत् स्यात् लग्नभंगकरो न भवतीत्यर्थः तथा च क २ पयः नीचगेन
वरीये वा शत्रुदोऽत्र गतेऽपि वा भृगुसप्तपवादयो दोषो न स्तितत्र न संशय इति अथ कुजाद
मदोषापवादमाह भौमो सत्युगतोऽपि अष्टमगतोऽपि शत्रुशशि नो र्गैर्हस्तिनो वा दिभव

तिवास्तव यवा अर्कगः अस्तेगनोयदिभवतितदानोभेगकृतस्यात् अस्मयवर्धुपः कुज
यविदिरितिशागुके तस्यग्रहेमिथुनः कन्याच राशिग्रहेककेतः तदस्यनीचं मसाम
यतमस्याः अस्तेगनोयवाअस्मयस्योपिलग्रभेगकरोनभवतीत्यर्थः अस्तेगन इतिपादेस
वार्थः तस्याचकाशपयः अस्तेगनीचगेभोमेशत्रुलेत्रगतेपिच कुजासमाद्वयोदोषो
किंविदपिवियतइति अथदादशासप्तदंदायवादमाद शुकेनि शुकेशुक्रपक्षेत्राया
विपुःदादशाः सप्तोवावेदः स्वर्गदृगितः वर्गाश्चदशाशस्वर्गदृशः शोभनालोव
दृशः इतः प्राप्ताः स्वर्गदृशः इतः प्राप्ताः शुभवर्गशुभदृष्टिपुक्रश्चार्थः एवंविधोवि
युः शुभदः स्यात् कस्मिन्सति ईश्वरगौशुकेवातनीलशेसति कथंभूतेगुरौसोजोपुनि
सुतरोशो जः सोजः उक्तसवलतेनेनपुनकातिस्वोजोपुक्र तस्मिन्सोजोपुनिअतिच
लिहेसतीत्यर्थः शुक्रस्याप्येतद्विशेषात् एतदुक्तंभवति बलिहेगुरौशुकेवालग्रस्ये
सतिशुक्रपक्षेत्रमाः शुभवर्गदृष्टिसाहेनोभवतितराद्वादशासप्तोपिशुभदइतिभेगक
रोनस्यात् अन्यथान सहर्तदप्येकवौगुरौवावलिनस्थितेननौशभेनदृष्टः शुभवर्ग
तः प्राप्तिः विवर्द्धमानः शुभकृशुनोशुभकरोतितित्तिहन्नपिः फसस्योरिति अथस्य

वेददोषोपवादमाह सग्रहः ग्रहेण ग्रहाभ्यां ग्रहेर्वासरवर्तमानः सग्रहः बुधशुक्रवर्जमन्य
ग्रहयुक्त इत्यर्थः यतः सर्वसङ्केहिमरुचिन्तेज्या न विलान्तिमिति एवंविधः सग्रहो विधुः
केंद्रनिजवर्गज्योतिः सन्मभदः स्यात् केंद्रमसिद्धं निजवर्गानिजां शस्त्रवर्तनोऽन्यः
केंद्रनिजवर्गज्यः तेन ईचितो लोकोक्तिः सग्रहश्चेदमाशुभदः भोगकरो न स्यात् उक्तं च
सग्रहः स्वकीयवर्गस्यावलयात् केंद्रकस्थितः यद्यप्यस्य ग्रहशोतोऽंशो दोषं किल यं नये
इति अथ सामान्यदोषोपवादमाह दोषाणां शतमिदं जः शतयुगं शुक्रो गुरुयानये
अतः केंद्रककोणगोमिनचंद्रौ जस्त्रिपातादिकान् भोगाये विवलयते तेनैव समयाः संध्यो
मातल्योफलः स्याद्वा वांशसमो ग्रहो विलफलः संपूर्ध्वगः स्यात्परः ५५ केंद्रककोण
वाः केंद्रत्रिकोणगः इंदुजो बुदोषाणां शतं घातयेत् तस्यः शुक्रो दोषाणां शतयुगं हि
घातयेत् तत्रस्यो गुरुदोषाणां लक्षं घातयेत् अथवा दोतरमाह अंगेलग्रेर
निचंद्रौ जस्त्रि ३ नचंद्रयोः शो नो बलमस्यास्तीति ३ नचंद्रौ जस्त्रि एवं विधेयं लगे यातादिका
न घातयेत् उक्तं च वसिष्ठेन एकांगलोपग्रहपातपलताजामित्रकक्षेपुदयादिदोषा न
भ्येतितं दार्कबलोपयने लगे यथा कौभ्युदयेधकारा इति अथ दोषां पवादा भोगमाह भोगा

येति येभेगाः दोषभेगाः विबलाः गतबलानिर्वलास्तेन दोषभेगविषयेवलानमवे
ति दोषभेगसमर्थानभवेतिन्यर्थः तस्माद्दोषभेगकृतावलंविचार्यदोषभेगमादिशेत
इतिभावः तथाचोक्तमस्ति सामान्येनोदितादोषाभेगास्तेषां तद्विदेः यदितेवल
हीनाः स्युः प्रभुसाभावतां पयुः अथभावमुदिमाह संधेशत्वत्योफल इति संधेश
तुल्यः संधिभागसमानो ग्रहोऽथफलदः स्यात् सदसत्कपदोभवति भावोऽशतत्योग्रहो
अविलफलदः स्यात् संधिफलदाताभवति अर्थादनुपातान्मथेफनेवेयं विशेष
माह संध्युर्ध्वगः स्यात्पर इति संध्युर्ध्वगः संध्यधिको ग्रहः परः स्यात् परभावफलदोभ
वतीत्यर्थः संधेशत्वत्युत्पत्त्यायुक्तं तद्विकेने संध्यः केनेभावा इत्यपेक्षायां न त्साधनं
चित्तित्तुलं हतेनैकेनाह ॥ भागास्पुनतनादिकारसहतासहीनपुष्पाक्यरे सूर्यः
खरसत्सखेकथितवल्लग्रे सषट्के मदः व्यास्ताभारिलवो यभूच्युत रमौ भूयोगयाता
लयोः लेणोषट् तनुतः ससंध्युर्ध्वगः संध्युर्ध्वगः संध्युर्ध्वगः संध्युर्ध्वगः संध्युर्ध्वगः
भागाः स्युः नतसाधनं जातकयदतावुक्तं यत्रैः शेषमिते पुनंदिलदलेनाहोगतं शेषकं
विशेषां खलसर्वपश्चिमनतं इति एतदुक्तं भवति सूर्यस्तलगाभ्यामिहकालं साधयित्वा

तदिह कालभवेन तेन साधयित्वा तदिह कालभवेन तेन सङ्गो सन भागात्पुनरित्यर्थः साकम्
 चिमेन तेन जमेन तेन न पुन कस्यः तदिह मभावः स्यात् तत्वे स्रसं सदा शिपुक्त सत्सत्वे
 स्यात् चतुर्थभावः स्यात् इत्यर्थः कश्चित् वत्तल गेने तत्त सदा शिसहितं सत्त मदः स्या
 त्सायमभावः स्यात् एवभाव चतुर्थं साधयित्वा तर्भाव साधनमाह अस्माभुत्रिलव इति
 विगतः अस्तः अस्तभावो यस्यात् तद्वाक्येन वत्तत् अभेदवत्तात्वं सप्तमभावरहित
 दशमभाव इत्यर्थः अस्यात्रिलवो यस्यादिकोशायाः अथरक्युतः द्विपततः कार्यः
 यतोऽभोके वलात्रिलवदृक् युतत्रिलवो यथा क्युतः १८२ औसंतो एथ क्युत
 कलये अंबुनियोज्यो अथमर्थः कुत्रत्रिलवो लये योजितः सद्वितीयभावो भवति द
 वी योजितः सनत्तीयभावो भवति अथरक्युतत्रिलवः कुत्रः १ अंबुनि सर्वसाधि
 त्वं चतुर्थभावे योजितः सनपंचमभावो भवति तत्रैव द्रव्यो योजितः सन षष्ठभावो भव
 ति ते सषट् ते अनेतरसाधिताभावः सषट् सदा शिसहिताः कार्याः ते तत्सप्तमात्तेयाः
 लये सषट् मद इति वत्त तन्मावा लयादयो भावाः स्युः अथमेति साधनमाह संधिदि
 यो गोर्द्धकमिति द्वयोर्भावयोः योगार्द्धसंधिः स्यात् इति स्पष्टं अथपि दातरस्य व्याख्या

१७३
 ममेति सप्तमभावद्वितदशमभावस्य चरिलवः सद्भा गौरा प्रपादिकः सप्तमकभूयुतः
 एकस्मात्प्रातितः श्रौतभूयो वासोरे गपातयोः प्रथमचतुर्थभावेयोः द्वेष्टोतनतः
 अगात्समेधयः संधिसहिताः सद्भावास्तुः इमेभावाः सद्भाव्यिताः संतः परे संसंधयोभावाः
 यः एवेभावसंधिसाधनं कृत्वा संधे शतत्वा फल इति प्रोगुहं गृह फले विचार्ये अंतरेः नृपा
 यः भावसंधेपतरेणा प्रसंधि विदांत राफले इति जातकयद्धतेः तयत्सालभावानयवे स
 तमेतजाकफलादाववगतव्ये अथ कर्तरी दोषलक्षणं साधवादमाह इंदो की हीरे जाद्यय
 य स्र गतयोः स्रः करयोः कर्तरी सेवकृत्य १२ क्रजौ महत्पथगुरौ दिफे ११ शुभे वातनौ
 खेने सौम्या खगे पिवाग्रुभृगुजैः केंद्रकोणे सुवा १५ १६ १७ १८ चेत्सः कर्तरी कारकोदि
 खेचरो नीचस्थितौ न्या नहि ५६ इंदः चंद्रसकाशातवा इत्यथ वा हरिजास्य ग्रसकाशा
 तव्ययसगतोः द्वयद्वादशं संहितीयं तदुभयत्रगतयो करयोः सतोः कर्तरी स्यात् अ
 थमहत्कर्तरी लक्षणमाह संहितीये स्थितः क्रूरो यदि वक्रो स्यात् अंते द्वादशे स्थितः क्र
 शीयदिक्रजमार्गगामी तदा महत्कर्तरी स्यात् एवं कर्तरी लक्षणं सत्कायतजंगमाह गुरौ
 ११: केमोत्ये द्वादशे सति साकर्तरी न स्यादेवेत्येको भगः वा इत्यथ का शुभे ग्रहे बुधगुरुशुक्र

174

गामन्यतनौलये सतिमान इति द्वितीयो भेगः स्वे द्वितीये अत्रे सतिमानेति तृतीयो भेगः वा
त्यथवा सोम्यावगे द्वितीये सतिमानेति चतुर्थो भेगः वा इत्यथवा केदकोणेषु केदत्रिकोणो
पुभगविदीर्घोः भृगुः शुक्रः विद्वधः इज्या हस्सतिः तैसद्भिः कालैवेति सप्तम्यर्थं तृतीया
साकर्तरीनस्यादेवेति षष्ठो भेगः वा इत्यथवा कर्तरीकारकौ क्रूरौ दिविचरौ नीचस्थितौ
गदास्यात्तदौमानस्यादेवेति षष्ठो भेगः द्विष्टवधारणो अथ पंचकदोषं सायवा दमाह ल
पमेततिथिग्रहे ईदिभ ८ २ २ खेद घर्त २ ५ १ शेषकौ रोगाग्नी नह गत्यया रूपज रुजं रा
पके मोंजीषु च अग्निभोम गृहपुषु शुशानिसे वैदुषिने हारमीत्योरेति सुपरे विवाहसितवि
पेध्यासहीनेतनो ५ ॥ लग्ने दहल गंसेततिथि इतायासौतिथि शुभ्रततिथिः गततिथिः
यासहवर्तमाने सेततिथिः ग्रहे ईत नवभक्के कार्ये द्रुमदृकवेद ह्यभूषोषकेः इभाग्रसो
ः शौहे वेदाशुनारः कृतवः घट भूरेकः घतमितैः शेषैः कृत्वाक्रमेण रोगाग्नि नह गत्य
गः स्युः रोगमसिद्धः अग्निः मसिद्धः इनो गना राजाधियः यन्त्रिः स्वामी नाथः पतिरुहः प्र
भः ईश्वरो विभु रीशानम त्रैदशन ईशितेति धनं जयः हर शौरः अत्यपोमत्स्यः पते पंचकास्य
नेत्यर्थः एतदहं भवति लग्ने शुक्रपति यदादि गततिथि मुक्ते कृत्वा नवभिर्हन्त्या अष्टशेषे

५६

रोगः द्विशेषेऽग्निः चतुःशेषे राजा षट्शेषे योः एकशेषे भूतः अथैते कुत्र वर्ज्याः
 ह रात्र्यर्कमौजीषुरुजैत्यजैत रात्र्यर्कैश्चादित्यवासेरमौज्योरुजैत्यज भौमसहस्रपुत्र
 यैत्यज भौमादेयः प्रसिद्धास्तेषु कशानिसेवेदुपुरने पुर्हिवाशानिः शानिवासरः सेवा
 स्वामिसेवने इंदुः सोमवासरः एषुरने राजाने राजपेवकैत्यज इज्योरेति पुद्गारैत्यजे इज्यो
 पुरुवारः आगेभौमवारः शतिर्गतिर्यात्रेति यावत् आसुयोरैत्यजेत्यर्थः विवाहसितवि
 र्मथास अपरं उर्वरितं सत्पुत्रित्यर्थः विवाहः प्रसिद्धः सितः शुक्रवारः वितपुत्रवावारः
 संध्याकालः आसुसत्पुत्रयेति अस्यापवादमाह कस्मिन्सति तनौहीनेहीनबलेसति
 बलिहेलये सति यथा किमपि न वाय इत्यर्थः तथा च ज्योति यकाशे रोगं योरैत्यजे द्यौः
 त्यादि तत्रापि यत्र लगे वेदलायेतच्च निः फलमिति बले जातकात् तस्यै तपुजातके अ
 धिपपुतो ह सोवायुपजीवनिरीक्षितस्य योगाग्निः स भवति बलवान् यदा ह सोपुक्तो
 पिवापो धैरित्यादि अथ भवनां शयोः शुद्धिस्तथापवादमाह जन्मसौंदर्यतो मृतौ ८२
 तदधिपौतहास्यपेतस्त्वोतद्व्यंगगमेतकृतवत्त्वेनेवेत् तस्यामिमित्रैकता शस्तो शोथ
 दपुग्मभीरुपनुषां विज्ञास्तभो शोत शार्चं दापुण्यपुतो मृतिवितनुतो दैन्यचरीतो ज

सः ५८ जन्मदोदयतः जन्मगाथिजन्मलग्नसकाशात् स्त्रीयेष्टमभवने यौचतद
पियौतयोर्मत्तुभवनयोः स्वामिनौ येवतदाः सत्तुभवनगताः स्युः नैकांशेनवांशः
अंगगोलग्रगतः चपरतेकांभगाशिः अंगगोलग्रगतं सतदाखलनिश्चयेन अतकृत
मरणकृत्यात् तदा कदाचिद्यदितत्स्वामिमित्रैकतानस्यात् तयो जन्मसत्तुभवन
योः स्वामिनौः तत्स्वामिनौतयोः अथवायमर्थः तयो जन्मनिश्चययोः स्वामिनौतत्स्वा
मिनौतयो र्यदिमित्रैकतानस्यात् मित्रैकयकश्च मित्रैको मित्रैकयोर्भावो मित्रैकता
मावेत्तस्यात् अनेन सर्वस्योक्तस्यार्थकता भवति यति तयो मित्रतास्यात् अथवा
एकतास्यात् तदानयंदोष इत्यर्थसिद्धं वासिष्ठः यस्याहल ग्रेतदधीचरेवागशौनदी
शेषविलग्रगेवा समस्तुमात्रोति तदामनोजसिनेत्रभालोवकवद्विनेति अन्यच्च ज
न्मर्तजन्मलग्नभाजन्मेशावहमौचयो विलग्रुसंस्थितानेतानदाप्यंशानयिन्म
जेत इति ह्यमणौ लग्नं वासिष्ठेन्याज्यमष्टमसर्वकर्मसु तत्राप्यंशेतास्मवत
तत्तत्रैवदोषकृतं तदोषमलग्नस्य यदि जन्मेशांशयो सददौवेत्तदाकार्यं मंगलं
सुनयोविडारिति चतुर्थेद्वादशभवनयोर्दोषोनात्रैकः यतश्चतुर्थेद्वादशं लग्नं शास्तेय

176

५३

दिग्गणान्वितमिति सर्वाचार्यमतं दृष्टिभूतासगणान्वितं वांगीकृतं तत्पुनरुक्तं इत्यति नवतनु
 पंचेष्टावेदो नितोऽंगमपुत्रं चेद्वेदवर्गान्वितमिति सगणस्येवांगीकारान् किंविस्तरेणेति
 भावेन अंशमृद्धिमाह शस्तोऽंशरिति यदपुरमभीरुधनुषोऽंशः शस्तः स्यात् यदस्तलायु
 मंमिषुने भीरुः कन्याधनुः प्रसिद्धं यस्मिंश्चो नवोऽंशः शस्तः प्रशस्तः स्यात् तत्रापि विशेषो
 वमाह विगतः सोऽनुयोयेभ्यः नेविज्ञाः ते चनेत्रकाश्चनेवाभोऽंशो राशिनवोऽंशो मतिवित
 नतः कुरुतः वधुवरयोरिति शेषः द्वीनोजसौ निर्वलस्य भोऽंशो देव्यो दीनतोऽंशो वितनतः वि
 शोऽंतरमाह नोवर्गोऽत्र मतो विनोति मलवर्द्धं चाक्षरं चंदं चंदे तौलिस्सगास्यगेन चतनं
 चेष्टेष्टावेदो नितो मेषादिष्वजनकतौलिककुलीगद्यानवोऽंशः क्रमादिष्टात्पूर्वनवोऽंशका
 द' १॥ इति स्यात्सालवायातनुः ५५ वर्गोऽत्र मतः वर्गोऽत्र मेन विनाञ्चेति मलवर्द्धं चरमेनवो
 शो नोदद्यात् यत्तु ग्रंथ एव नवोऽंशो वर्गोऽत्र मे तथा च र्द्धं चरलप्रेन्वर्द्धं वलं चरमं
 नवोऽंशो नोदद्यात् य' २॥ कस्मिन्मिति चेद्वेदोऽंशो लिस्सगास्यगेतला मकरगेमिति एतच्च
 स्वययोगेनोदद्यादित्यर्थः अत्र चरवत्तु एव मध्ये चंदे तौलिस्सगास्यगेत्येवोक्तं तन्मे
 सकर्कटयोर्विवाहनतत्राभावात् तथा तन्मलग्रंथेष्टावेदो नितो नोदद्यात् यत्र

178

मुक्ताश्च सुदिभार ताभ्योऽसप्तमकौतथैवेति ताभ्योऽष्टमशोभासकासप्तमकौस
 प्रमलग्नतदंशोतथैवेति सर्ववत्स्यपदयुतौयुवतेः कन्यायाः सखदौस्यातां वाऽन्य
 वातौसप्तमलग्नसप्तमशोभाकौअन्योन्यायेति तौ युवतेः सखदौस्यातानोवेत् एवंचत्र
 स्यान्नदातयोर्मनुदौस्यातांक्रमेण अथेककालहोरासाधनमाह द्विचैति अर्कोनवि
 लगेद्विचैकतेसति युपते सकाशात्तहोरेषाभवेति तेषां गणनाक्रममाह तेकेहोरे
 प्राः रविसितचेंदार्किजीवास्तजः रविः सितः शुक्रः जैबुधः रेडुश्चंद्रः अर्किः शनिः जी
 वोमरुः अहहोगलः रवलेद्विपापवासरेखलजाहोरातेषां शुभमथमास्यात् अ
 शांशुभहोराशुभवारे शुभतरा पायवारे मथमास्यात् अत्रोदाहरणं गुरुवारैर्दहा
 कीः ॥ १५ ८ दहलग्ने ५ ॥ इदं अर्कोने १ ॥ ५ ॥ इदं द्विचै ५ ॥ १५ ५५ ऊर्ध्वोक्तसमाना
 गतहोराशुतसः वर्तमानायेवमीहोरा सागणनाक्रमेण कपतेः गुरोः सकाशाद्
 एतोयाजीवास्तजादिगणनया बुधहोरावर्तमाना अथलग्नेहोः परमजा मित्रगग
 हतानार्थमुपायमाह तावत्सफलमाह लग्नेहोः स्मरणेशुभाशुभावगेतश्चापि स
 त्ततोः द्वांगोनाक्तमौरिकातवलयमै २०० लंबोपदावीधवः ५५ सन्निष्ठाचनि

जो शोभेः क्तमाविलेपपणेदरि ६ आ १ प ११ नेसुयेवाव १० जला ५ य १ कोण १५ गण
 भोवाग्नेमपणेनतत ६। लशेदोः स्मरगेसममगेपुभापुभावगेसतिनरायाधिसत्तुस्तः
 पुभेसतिआधिर्मनस्तापोस्ति अशुभेसतिमत्पुनस्तितदाकदाततः स्मरगातप्रदातय
 हंगोनातवंदलशोनातवंदात्तमस्तुशेदोनः लग्नात्तमस्तुलशोनरत्यर्थः तस्मा
 क्तममोरिकातक्तकलिकातत्तत्तयमैदिंशत्यालव्यंअचोसवः वतः येवाशान्ता
 त् तदैवआधिसत्तुस्तः अन्पयानेत्यर्थः अत्रोदाहरणं सर्वकस्तितमिदंलग्ने ५ १०
 तत्तममगोयेकश्चित् १० १११० अयेतशोन ६ १० अयेक्तममोरिकः १०८६० अस्मान्ति
 त्वयमैर्लव्यं ५५ अथास्यभोगमाह सन्निति सन्सद्गदः सिद्धोच्चनिजोशोवर्तमानः
 अस्त्यस्तभवनेशविलेपणंयदिपपणेनदातन्नामित्रंनस्यात् प्रोभनशामोदस
 सुस्तिष्ठः शुभमित्रंस्तिष्ठश्चउच्चनिजसिद्धोच्चनिजाः अंशश्चभवंअंशभं सिद्धोच्च
 निजोशानांअंशभंस्तिद्धोच्चनिजोशभं तस्मिन्सिद्धोच्चनिजोशभेस्तिष्ठस्यशुभमि
 त्तस्यअंशेनवांशोभेराशोवावर्तमानाः अथवाउच्चस्यअंशोभेवावर्तमानः अथवानि
 जस्यस्यअंशोभेवावर्तमानः अस्तमाविलेपपणेनदातन्नेतिसद्गताः वाउत्पद्यवाअर्क

रवौ आरिआयगे सति स एतत्तीये कादशे सनितत्रे ति त्रयोभंगाः वाश्च यवाखज
लायकोणगुम्भः अत्र चैदमसं पूर्णं यथा स्यात्तथा हि न पश्येत् तदा तत्र विंशमं
नले चतुर्थे आये तत्रे कोणे नवये चमे एवमन्यतमगतोः न्यतयः शुभगुरुशुभमये
निविलहृष्टापरिपश्येत्तदा जामित्रं न स्यादित्यर्थः एते ये च भंगाः सर्वे मिलितास्तत्र
दशभंगाः संपद्येते अथ हस्तिलक्षणमाह अभ्रं कोयामवायो ३।४ य रे निगुरुभूपु
त्राः क्रमात्पूर्णायाहृष्टान्ये चरणोत्तरै च सकाशाः पश्येति पूर्णं पुने ० भद्रो रात्रिलको
नवो प्राङ् नो शशि शरदेशः क्रमाद्दृग्माः सन् शुभजः पश्येत् ५।४ कस्तु ह दो नाव्य
नवर्गातनः ६।२ अभ्रं तृतीयदशमं कोणे नवये चमे अकोपुः चतुर्थाष्टमे एतकमत्र
ये क्रमेण ये निगुरुभूपुत्राः शनिगुरुभौमाः पूर्णायाहृष्टा पश्येति गुरुः कोणे ४।५ स
र्णायाहृष्टा पश्यतिः भूपुत्रः अवायुः ५।४ सर्णायाहृष्टा पश्यति तथैतद्युग्मत्रये अं
ने गुराश्चरणोत्तरपथा स्यात्तथा पश्येति तथया अभ्रं ३।५ एकपादहृष्टा पश्येति को
णे ४।५ द्विपादहृष्टा अवायुः ५।४ त्रिपादहृष्टा पश्येति सकला ग्रहाः पुने सप्तमं पूर्णं
पश्येति अथ षट्दृग्मा धनं विवस्वस्तावत्तत्रामान्याह भद्रो रे नि भ्रं हं होरा राशपहं

त्रिलोकाकाणः भवोशकः प्रसिद्धः शोशोहारशोशः विशदशः प्रसिद्धः क्रमादेते
 वर्गाः शोकाः शनः शुभप्रदोवर्गः सनशुभः शोकाः परैराचार्यैः सहयोगिप्रसवर्गः
 सनशोकाः अविश्वर्गनकं अंगवतवर्गनलंगनसन्ध्याकं अथैवासाधनमाह शोका
 पागुरहमोजभेकशशिनोहोरेसमेवाकं योहंकेहशकः । सन ५ धर्म ५ योनवलतः
 शोकाः सतोर्कोशकः शक्रजेज्यमाहजोशरं ५ सुनी ५ भाट्यं ५ सवो ५ सुयमे
 विशोशाविषमेतएवगदिताव्यस्तासुमदुर्गकः ५१ तद्वयस्यप्रदस्यप्रदहेतव्यायो
 कं भेषामंशुवुवमित्यादि अथहोरासाधनमाह शोकेविषमराशौचकंशशिनोहो
 रेक्रमेणभवतः प्रथमंपंचदशभागेषुचकंस्पहोरा अपरंपंचदशभागेषुशशिनःच
 दस्यहोरास्यात् अथसपराशौचक्रार्कयोहोरेक्रमेणभवतः प्रथमंपंचदशभागेषु
 अन्नस्यचंदस्यहोरा अपरंपंचदशभागेषुचकंस्पहोरास्यात् अथदेकाणसाधन
 माह हकेदिति द्योहाकाणः त्रिविधोदशदशभागात्मकः तस्यैहैशः शाकस
 तथर्मयोत्तेयः शाकलग्नं सनः पंचमं धर्मोत्तमं तान्यातीतिशक्यतथर्मयः एत
 दुक्तंभवति अथमहकाणसाधितप्रपतिः द्वितीयदकाणसाधितेवपतिः ततो

182

५५

यदेकाग्रस्वामीनवमपत्नीः स्नातृ इति नवलवः शोकः आगेव शस्तौ शस्त्यादि अथ
 द्वादशोशमाधने स्वतोर्कोशः स्वस्मादिति स्वतः लग्न इत्यर्थः अर्कोशको द्वादशोशो
 तेयः तद्यथा गणिभागास्त्रिंशत् ३० एते द्वादशभिर्विभानिताः लव्यं सार्यभागाद्वयं २
 ३० इदं द्वादशोशमानेन देवगणनीये साद्वं भागद्वयं लग्नस्य द्वादशोशः तावदेव तत्पुनर
 स्यात्तेन लग्नस्योत्पन्नभागावसानपर्यन्तं गणयेत् यस्मिन्नाशो विश्रामतस्वामी द्वादशो
 शानाथः स्नातृ अथ त्रिंशोशमाधने शुक्रेति शुक्रः प्रसिद्धः ज्योतिषः इज्योगुरुः यमः श
 निः अष्टकमंगलः एषां पंचानां क्रमेण त्रिंशत् शरमुनिर्भरिषवः स्युः शराः पंच मुनयः स
 साद्वं भागद्वयं अर्थाः पंच द्रव्यः पंच भागाः शुक्रादीनां स्युः एतद्युग्ममेव समराशौ तेयं य
 तदपिलग्नोत्पन्नभागावसानपर्यन्तं गणयेत् यत्र विश्रामतिः स त्रिंशोशानाथः विषमरा
 शौ तद्यवगदिता शराः भागाश्च स्वस्मादिति लोमातेयः इति षट्शो निरूपितः अथ द्वाद
 शकालमाधने विवक्तस्मावत्सूर्यमाधनमाह सैकान्त्येन रेहो हतादिन गणादां प्रभेदो
 रविर्मेषायातभयुगुतोयनलवेरात्रोसप्तदशव तद्वाग्योशहनः स्वभोदये विमुखा
 ३० सेतशालग्रतोभक्ताशाकलितेन युग्विवरगैः कालः स्युलोभोदयेः ६४ सेतः सेत

य गतोतत्र अहानिदिनानि संक्रांत्यः अंतरहानि संक्रांत्येतरहानितैः दूतः भागितः य
 त्र वेविधो दिनगाणः संक्रातेः सकाशात् दृष्टदिनसमूहः तस्मान्नपराप्तलेखं सभार्वो
 ल्गाशिभागकलार्दिकोरविः स्यात् इत्यर्थः अत्रोदाहरणं तत्तादृशिकसंक्रांत्येतरदि
 नानि २५।५४। तथा तलासंक्रातेः दृष्टदिनगाणः ५।६।० अस्माद्दिनगाणात्संक्रांत्ये
 तरहोभिर्लेखांशपादि ०।५।१३ देसूर्यभुक्तराशिपुनं ह।५।०॥ अयं तन्कालिकः
 सूर्यः स्यात् सूर्यः अयमलंबैर्मुक्तः कार्यः अयनांशाः ग्रंथान्तरे प्रसिद्धाः एव कृतानि
 ते शाके ५५ घट्टाभा अयनो शका इति स अयनत्वचयुक्कोरविः रात्रीरात्रीकाल
 साधनविषये समुद्रः कार्यः षड्राशिपुत्कः कार्याः तद्ग्रंथांशनिजोदया इतिः एव
 रामाप्तकालः स्यात् तस्य सायनांशारवेः भोग्योशाः तद्ग्रंथांशा अने सोशा इतिः
 गुणनेतस्याः सकाशात् वरामासे विंशता भक्तं सूर्यस्य भोगकालः स्यात् निजोद
 याः स्वदेशीया राशुदयाने ब्रह्मतल्यादिभ्याः वर्णव्याः कथं भूतः कालः तथैवं
 गतो भुक्तो शाकलिनेन भुक्तौ शैर्भुक्तभागेः आकलिनेन कालेन युक्तयुक्तः एतदु
 क्तं भवति दृष्टलग्नं अयनत्वचयुक्तं कृतानंदुक्तौ शैर्निजोदयागणनीयाः विंशता भा

याः लवो लशभुक्तकालः तेन कालेन मरविभुक्तकालो युक्तः कार्यरत्यर्थः पुनः कथं
 नतः विवरैः भोदयैः युक्तविवरैः सूर्यलशोतगले तत्र गतैर्भोदयैः राशुदयैर्भुक्तयुक्तः स
 लमयः कालः स्फुटः स्पष्टः दृष्टकालः स्यात् सविभक्तो यदिकात्मकः स्यादित्यवगं
 र्थे अथेष्टकालमाधने विशेषमाह लशार्कयोर्दिक्कर्मेशविवरात्सीयोदयच्चा
 यथा १० प्राकाल इनात्र नर्यदितनः सूर्योदयात्प्रागसौ कुंडेभः परिसरिते सचदिका
 र्कयोदयात्तेन्यसेत्कृताग्रित्रयवायुगान् शुभयष्टाणां ग्रिपंचस्यथा ६५ लशार्कालग्र
 र्कयोर्दिक्कर्मेशस्तदा अंशविवरात् लशार्कयोर्भोगात्तदात्सीयोदयच्चात्तनिज
 राशुदयगणितात्प्राग्वरामाप्तिः विशालाविः साकालः स्यात् दृष्टकालः स्यात्
 त्रापि विशेषमाह इनात्र नर्यदितनः इनात्सूर्यात्तनर्लयेयदितनर्लविः स्यात्तदा सौ द
 र्ककालः सूर्योदयात्प्राक्पूर्वस्या सोपिषस्याभक्तो यदिकात्मकः स्यादित्यवगं
 र्थे अथ ज्ञातकालेयैर्विना साधितेन शक्ये अतो यंत्राणां मध्ये स्यात्सर्वलीयेत्र स
 यापनकालमाह कुंडे इति अंभः परिसरिते उदकसोर्कुंडेयात्रे चदिकामन्जनदमे
 र्दृष्टगृहणोत्तानयात्रयुदासाथं तस्मात्कुंडरूपेणात्र उदकसोर्लिते सचदिका सविपल

१ दोन्यसेत कीस्मन्यति अर्थोदयालेजातेसति सूर्यस्य अर्थोदये अर्थोलेवजातेसति
 केकलापार्थयिता प्रथमोऽर्थोत्तरे उक्ता यं ज्ञातो माव्यरूपासिवात्ताणानिर्मितेषु दि रंय
 पोः शुभकालासिहेतको वशोभनेति अथपतिक्षितायां चटिकायां तद्गमनफलमा
 ॥ स्यापतिक्षितायदी अग्नित्रयत्वापुगानशुभदास्यात् अग्नित्रये आग्नेयादिपदक्षिण
 मीणादिशात्रयं वायुर्वायव्यादिशाः इति दिक्कृतसूर्ये पतिगता नशुभदा अर्थोदयादि
 गतत्रैव स्थिता वा शुभदास्यात् तथा चोक्तं यं ज्ञातरे संस्कृत्यैव च दीनोयेयां दिशं प्रति
 च्छति सर्वांशादिफले कुर्यात्स्थिता मध्ये धनप्रदा सौभाग्ये नि र्यते नार्या अणमृत्यु
 जान्विता भर्तृप्रिया वके प्रपातमान्या विव्रसता न्वितेति एवं गमनफलमुक्त्वा स
 फलतामाह पूर्णाग्निपंचसंशेति अग्निपंचस आग्नेयादिपंचसु दिक्क पूर्णा च दीन
 शुभदा अर्थोदयादिक्क पूर्णा शुभास्यात् उक्तं च उत्तरे शा न्य सर्वा सु पूर्णा च दी शुभ
 दा दिक्क शेषा सकन्यायामग्रा वैष्यदा सिनी अथ गोभूतशमाह गोभूते पदजा
 ते केशभकरं यं वागशुद्धौ खेरार्थं स्तित्यर सर्वतोर्ध्वं चटिकेतत्रेडमसारिगे सोऽग्रे गेकु
 मसुमंगरुयमाहः यातमर्कक्रमेज्यादिममवेति मेकद उरं स यौवनायेकचित

गोधूलेलशेषसापेकाललशेषदत्तातिकेहीनजातौशुभकरंशोकं नमर्वर्णानो कसपंचो
 गकेविवाहोक्तपंचोमे अत्रपंचोगशुद्धिर्भूया तत्रकालप्रमाणविशेषणद्वारेणह
 कथेभूतंगोधूले अर्थास्तान्काशात् प्राक्परतोर्धनादिको अर्धनाडिकायमित्यर्थः
 द्वेनाडिके प्राक्पंचदशपत्नानि परतः पंचदशपत्नानि एवमर्धनाडिकमित्यर्थः
 अत्रत्याज्यमाह इहासिनोभूलेलशेषसापेकंइदंवेदमसेजह्यान् त्यजेत् पुनः किंकिंज
 णारित्याह सोमोग्रहमहिनेलशेषकुजेभोमंअष्टमं गुरुयमाहः गुरुशानिदिने पातेम
 हापाते सिद्धोत्तगमो अर्कक्रमेसूर्येकोतिंजह्यात् अन्येदोषानत्याज्या इत्यर्थः अ
 गुरुयमाहस्यकृतदोषोपलेभात् अन्येदोषानत्याज्या इत्यर्थः गुरुदिनेसूर्यास्ता
 याक यामार्हपरतोयमचंदः शानिदिनेअस्तमयात् प्राक्परतश्चकुलिको मार्तसे
 त्यतः स्मृतादिनयतेर्यामार्हनाष्टाग्रहोमार्तहात्सजभोगउत्तस्त्वस्तवौ शुभेक
 णि त्यासौसौकुलिकइत्यनेनशनौअस्मात्प्राक्कुलिकोभवंति इनादौकुलिकेदे
 दित्यदिद्येकंतत्रिंशितिन्यायेनअस्मात्परतोपिकुलिकोभवंति अतरेतो गुरुशानि
 गयेनिदिनौ अथविपादिनामपिकुलिकार्थविशेषणगोरजेवहतिमाह विपमाले

मसंकटे देस यौवनायेक विदिति यौवनायेक निसंकटे प्राप्ते सति कवित्रय शुभभा
 उदे गोभले विप्रमवे विप्रमवतिर्वात्रये मस्युभे स्यात् अथ यानेयथ सिद्धे नदुक्ते ज्यो
 तनि वये च तिलगुं यदा नास्ति तदा गोभलिके मरतो अदादीनां बुधाः आहर्नदिमानो
 हराचन लग्नशुद्धिदानस्या यौवने समुपस्थिते तदा वै सर्ववर्णानां लग्नगोभलिकं
 तत इति अथोदाहे वेदिकाललापमाह वेदी प्राक्प्रवणा चतुर्वरक गच्छादहो जित्वा प्र
 दोर्जादे हि २ त्रि ३ पुगां गुलैरपविता सोक्ता बहिर्वा मतः यस्यां गेयददौ गिनोतमे गदि
 क्रुयादि हे दोर्वलं ना लोकांत विवाह तस्या ३ रि ६ नक्ष ४ हि मादः क्रुयादि दे ६ प्राक्प्र
 वाणा पूर्वनिमा चतुर्वरक गच्छाभिर्वरकैः प्रमिता वरो वैवा सः हस्तो जित्वा हस्तपमा
 नोत्रता दयमग्रस्य ब्राह्मण सोक्ता सावेदी दोर्जादेः त्रिपिण्डेः क्रमेण हि त्रिपुगां गु
 लैरपविता हीना त्रिपिण्डस्यो गल नूनाना वैष्णवस्यो गलोना अदस्य चतुर्गलोना
 साक कार्ये त्याह बहिर्वा मत इति गच्छादहो जित्वा मभागे अंगुलपमाणं मार्कडेयपुरा
 तो उक्तं परमाणः परस्मत्संज्ञसरेण महीरजः बालाये वैवलित्वा च पुका च ययवो
 दं क्रमादहगुणाना द्रयेवानाम हतौ गले सङ्गुलपदे तच्च वितस्ति हि पदे स

नक्रियतेति द्वयोश्चोले द्वयोश्चतवंधौ द्वयोर्विवाहौ वा सहजयोरित्यनेनैव एकमात्रज
 ते संभवन्ति उक्तं च नैकस्मिन्वत्सरे कार्यो गृहोद्वाहौ कथं वनेति उद्वाहव्रतसूत्रके ॥
 इत्येवं तत्तवेवं ॥ तिलैस्तृणैश्चाहं पिंडं पुनर्महालयगयापित्र्यं विना नाचरेत् सर्वसप्त
 यदीविधेरीपि गते दोषे वरे वा मते देयान्यत्र विवाहितापि च बलाया विद्वयो विनचेत् ॥
 उद्वाहव्रतसूत्रके क्रमेण अहं दले तत्तवेवं असु दले तत्तवेवं उद्वाहे विवाहे कृते सति
 अष्टवर्षपर्यन्तं व्रते व्रतबंधे कृते सति दले अष्टार्थं षण्मासपर्यन्ते सूत्रके वृद्धाकरणे कृते
 सति तत्तवेवं तस्य दले स्यापित्र्यं अर्थं त्रिमासपर्यन्तमित्यर्थः तिलैस्तृणैश्च पिंडं पुनं
 यथाहं नाचरेत् किंविना महालयपित्र्यं गद्या विना महालयभाद्रपदापरपक्षः गया
 मसिद्धा पित्र्यमातापित्र्यं सपदिने तत्र यत् आहं क्रियते तन्महालयगयापित्र्यं विना
 उक्तं च विवाहव्रतसूत्रासवर्षमर्थं तदर्थकं अतिले तृणैश्च कुर्यात् आहं कुर्यादपिंडं कं
 महालये गया आहं मातापित्र्यः सपदिने कृतोद्वाहेपि कुर्वीत पिंडं दाने यथाविधीति
 सर्वमिति सप्तयदीविधेः सर्वं यथमतः दोषे अथ मृकाधिके अथि गते ताते सति वा इत्य
 यवावैरु मते सति कन्या अन्यत्र देयाः अपि च या कन्या बलादिवाहिता तर्हि अन्यत्र देया

नहि क'येवे यदि विद्वयोर्न स्यात् विद्वयोर्निर्गमः सातथापुरुषभक्तेत्यर्थः उक्तेचयात्
 वल्केन महादोषे सवित्ताने एव सप्तपदीविधेः मराणादौ समन्तत्रे देयान्यस्य न दोषभा
 क वलादुद्वाहिना कन्यादातव्या न्यवरायचेति महादोषाः कारिका निवेधे उक्ताः अथो
 मकः क्रियाहीनश्चायस्मादीनपुंसकः ह्यस्यः पतितः कुलीदीर्घयोगीवरोनसत् अन्ये
 पि दोषा उक्ताः मूलनिर्धनह्यस्यः शरमोक्षाभिनाशिणो त्रियाणधिकवार्णानो न दे
 याकन्यकेति न पुरुषनपुंसकलक्षणं यस्यास्य सवेने वीजेद्वादि मूत्रे च फै निले पुमा
 न्यालक्षणौ रेतैर्विपरीतकृषेकः अपरीत्यदाने दोषः अपरीत्यवरे कन्या निर्गणाय
 प्रपच्छति कुले जस्यैव तच्छोकसेतमो विनिर्कृततीति अशसीरहितानो विधिमाह
 असीकैः कुशहेमरौ प्यरचिता तासी च विप्रदिभिर्धायो वानि विवलेः सवार्णरचिता
 धर्माय धार्या बुधेः मंदारार्कदिने बुयाग्निफणिभे भदाति शिशुरिहो इतासा विषक
 न्यका शतनगो सोम्योरिपुत्तेत्रयो ॥ ५५ ॥ असीकैः सीरहितै विप्रदिभिर्विषलत्रियविद्र
 शरद्रेः क्रमेण कुशहेमरु प्यरचिता शौल्बी च भार्या धर्माय धार्या अयमर्थः विप्रेण कुश
 रचिता भार्या धर्माय धार्या तत्रियेण हेमरचिता वेषेण रौ प्यरचिता शरदेण तासीना

प्ररचिताभार्याधार्या कथंभूतैर्विषादिभिर्बुधैस्सुखधर्मनिरतै व्याख्ययवानिखिलैः
सर्वैर्विषादिभिः सर्वैररचिताभार्याधार्या एतस्त्वयाविवाग्दहंस्वधर्मसाधनेनस्यात्
तथाचोक्ते अपन्नीकैस्सुधर्मार्थैर्कोशीहैमीचराजती ताश्रीविषादिभिर्भार्याधार्या
हैमीतथाविलैरिति अथविषयकन्यालक्षणमाह मेदेति मेदाकारदिने शन्य
कंभोमानामन्यतमस्यवारे अहमाग्निफणिभेशततारकाकृत्तिकापुलसाणामन्य
तमनक्षत्रं भद्रानिधिदिंतीयासप्तमीद्वादशी आसामन्यतमाचेत्स्यान्नदायोगः स्या
त् उद्वाद्वातशेनयोगेवाकन्याजातासाविषकन्या अथयोगान्तरमाह रिपुक्षेत्रगौ
सौम्योत्तनगौलगौचेत्स्यातो एकः क्रूरः रिपुक्षेत्रगः तन्गश्चेत्स्यात् उमौद्वायोगो
द्वाद्वापिविषकन्यास्यात् अथयोगान्तरमाह एकः क्रूरः उद्वाद्वाप्यतनोसौरी
रविः पुत्र ५ गोधर्म ४ स्योधराणीसुतोयमयोयोगोपितज्जाविषये मूलायत्रियद्ये
द्वाश्चरश्चरमाहोत्सास्येतस्वियेज्येष्ठान्येपतिसर्वज्जद्विपचतर्थेदेवरहेतिच ५५ त
गौलगौसौरीशानिः स्यात्तारविः सूर्यः पुत्रगः पंचमः स्यात् धराणीसुतोभोमोधर्मस्या
तनवमस्योयदास्यान्नदाश्रयेअपरोयोगः स्यात् तज्जापिकन्याविषेस्यात् विषमिति

यथाविषसीकागन्तुर्भवति तथाविषकन्योगीकागन्तुर्भवतीति फलं सूचितं न
 मान्यमित्याज्येति भावः अथ मूलजादीनां फलमाह मूलैति मूलस्य चाद्यवियदोदवाय
 यमचरणत्रये जाता कन्या सशुभेति मारयति अहोत्रये अहिहोत्रात्तस्य शात्रव्यंशे
 उरात्रये तत्र जाता तत् सियेतस्य श्वशुरस्य सिये सशुभेति त्वर्थः ज्येष्ठो ज्येष्ठ्यायाश्च
 त्वर्थचरणे जाता यति सर्वजं ज्येष्ठेति द्वियवत्तर्था द्वौ यौवतीयस्य इति द्वियं विष्णात्वा
 तस्य च त्वर्थचरणे जाता देवराति अर्थादन्तराणां जाता शुभा एवं नापुवते यं भाव इह
 नो दोषो तरेतत्फलमौज्जर्धनवदेति केचिदपि ये चाद्यफलं मूलवत् नोदाहोसहजात
 योऽस्तु तपु नोदाहवते नोपुमहाहास्त्रादहननमंगलविधर्मैरेविषुभेषु न ३६ एवं उक्तं
 नत्तत्र चरणजान्मे नानरः पुवतेः सियः सशुभदीर्घेति तत्राचगर्भः मूलजायवश्च
 रेति मार्यजावत्तदंगतो ज्येष्ठजातयति ज्येष्ठे देवरेतद्विदेवजेति तत्राचकप्रपणमद
 ले मूलोत्पयादजो ज्येष्ठो तथा ज्येष्ठ्यायादजो हाशोत्पयादजो दुष्टो तथा श्लोकोत्पया
 दजो अस्यापवादः अभाव इह नो दोष इति अभावे तेषां सशुभदीर्घो अभावे सति यत्वं
 इह मूलादिजोदहनेन दोषः केचिदाचार्यः नः नरस्य मौज्जर्धं मौजीवधनानेतरं एत

कलेन वैदेति उक्तेनारदेन मूलव्यालभवोदोषो विवाहेय उदाहृतः समो जीवेथ नार
धे पुंसो नैवेतिकेचनेति अथ कृतव्रयमप्येकिं किं न कर्तव्यमित्याह नोदाहाविति सह
जातयोः एकौदरसमस्यत्रयोः पुत्रयोः कन्ययोः कन्यापुत्रयोर्वा उदाहो विवाहो अत
पुत्रयश्च ते कृतवश्च अतवः तेषु न कार्यो षाण्मासाभ्यन्तरेण कार्यो वित्यर्थः उक्तेन
रदेन विवाहश्चैव जन्मानो वगमासाभ्यन्तरे यदि असे शये विभिर्नैवैस्तत्रैका विधवा भ
वेत् नोदाहादतमिति उदाहात् अतपुत्रते मौजीन कार्ये तथा चोक्तेनारदेन पुत्रोदा
हात् परे पुत्री विवाहो न कृतव्रये नतयोर्व्रतमदाहात् नमंगलेनान्यमंगलमिति नोपुम
दाहात्स्यादहनमिति पुमदाहात्पुरुषविवाहात् अतपुमदाहनेन कन्या विवाहाहः
न कार्ये तथा च कात्यायनः पुत्रोदाहात् परे पुत्री विवाहो न कृतव्रये नतयोर्व्रतमदाहा
त् नमंगलेनान्यमंगलमिति नोपुमदाहात्स्यादहनमिति पुमदाहात्पुरुषविवाहात् अत
पुमदाहने मंडनविधे मंडनमिति मंडनविधे विवाहात् अतपुमंडने चोले व्रतं वानका
र्यं अत्र कात्यायनः कुले कृतव्रयादवाक्यमंडनमिति त्रिषु भेषु नेति एषु कृतव्रविश
भीन कार्यो त्रयाणां प्रभानां समाहारस्त्रिभो मंगलत्रयमिति यावत् न कुर्यान्मंगल

त्रयमिति कात्यायनवचनात् नो नो मंगलमु कालरुद्धनकृते कात्यायनो मुंरुने चोलेन
 हनमेव लेख्युभयतः कायाविवाहादिये भेदेष्टस्य संकटे वित्तवयात् सर्वोदिते मंगले
 वेदाहोतरिते दिनाद्यवहिते नयानगेनापि वा ३३ नो मंगलादिवाहादेष्टस्य तुल्य
 मंगलेनो कार्यं यद्वहिः शालायामुक्तं तत्त्वैष्टमंगले तत्र कार्यमित्यर्थः कस्मादृते का
 लरुद्धनकृते कालेन रुद्धे कालरुद्धे यर्भाधानं पुंसवनादि तस्मादृतेन विनेत्यर्थः
 तथा च कात्यायनः मातर्यज्ञक्रिया सर्वेष्टे कृत्वा तु मंगले कृतव्रयं पुनर्यावन्न कु
 र्यात् त्वमु मंगले लघुवागुरुवा कार्ये नैयमिके त्वयदिति कात्यायनो मन्त्रिः इति प्राह
 इतीति किं व्रते मुंरुनेन चोलेमेव मुंरुने मौजीविवाहात् उभयतः कार्यति तथा च
 तदा को मुंरुने चोलेमित्युक्ते वनोद्धारो मंगले चोले मुंरुने मेवोक्तं वर्जयेद्दृष्टान्त
 रं मौजीवोभयतः कार्यापत्तौ मौजीनमुंरुनमिति अथ संकटे पाहन्निमार्ह भेदेष्टाष्ट
 स्येति संकटे दशकालभयादौ अष्टस्य संकटस्य भेदे सर्वोदिते मंगले वित्तवयात्
 विस्तारयेत् कुर्यादित्यर्थः तथा चोक्तं संहितासारावल्या फाल्गुने वैत्रमासे तु पुत्रो
 दाहोपनायने भेदादष्टस्य कुर्वीत न कृतव्रयलंघनमिति अथ वागिदाहोतरिते वन

ते द्विवितस्मात्तथाहको मर्कटदेयसुनीरितः आनमंदिरेकन्यां नवोत्तानप्रवेशये
 तिनिसेधादुनवमंदिरेत्युक्ते **उक्तं वक्ष्यते** प्रानेकार्ये पंचमेसमेदिने नवमेच
 भेवारे सुलप्रे शाशिनोर्वले नारदः **आभयं** द्वादहदिवसात् सषेवाप्समेदिने
 भूषवेशाः संपत्त्येदशास्येसमेदिन इति संप्रदे **विवाहमारभ्य** वक्ष्यते शोपुग्मेत
 शाषोदशावासरांतः समेवर्षे समेष्मासि यदि नारी गृहं विशेषत रात्रौ विवाहभे
 स्तः सन्मुहूर्ते स्थिरोदये वक्ष्यते शोनेवात्र प्रतिशुक्राद्रयं विदुः कृतौ विवाहकौ
 शुद्धैर्दयत्योश्चुभयदे वक्ष्यते प्रानेकार्ये पंचमेसमेदिने यदि मार्गफाल्गुनवैशा
 शुक्रपक्षे शुभेदिने मूलपुष्यमृदु स्वाती स्थिताश्चिक्किवा सवेनारी प्रविष्टा पुत्रि
 भवेदिति **इदानीं प्रथमाष्टादोभर्जा** दिग्गहे वासनिसेधमाह उद्वाहात्यथमेसुरे
 यदि वसे भर्तृस्ते कन्यका हन्यात्तज्जननी लये निजतने ज्येष्ठे यतिज्येष्ठके यौषे ल
 श्रेष्ठे पतिवमतिने वैत्रेस्त्रिपित्रालये तिष्ठेती पितरे निहंति न भयंते सामभावेत इम
 दासत विवाहादपरिप्रथमे शुभोशाष्टादे यदि कन्यका भर्तृस्ते वसेत्तदा तत्तनने
 स्य भर्तृजननी हन्यात् **अथादिसगमे** अथ पुनर्भूविवाहमाह श्रद्धांते पुपुनर्भवे

स
मा-ली
५५

परिणयः प्रोक्तो विवाहोक्तभेर्नालोकोतिथिमासवधभृगजेज्यास्तादिनत्रार्कभाक वि
तैषुस्मृतिर्धनंस्मृतिस्मृतीषुआम्बुर्भगंश्रीगोत्रन्यमथोभूतो १८ प्रा ॥ कृत ५ तत् १५ तै
साभिजित ३० श्रद्धाः मसिद्धाः अन्तारनकादयः तेषुपुनर्भवापरिणयोतिथिमासवध-
जास्तादिनआलोकांशेषं तथ्यचोक्तंन्यातिनिर्वेधे नश्रुक्तास्तारिकेचिन्येअदिवेधाति
केतया पुनर्भवामंवरानेनमासतिथिशोधनमिति अथब्रह्मपदेनतत्रअदिमाह अ
भास्वर्यनतत्रातत्रिअतैषुत्रिषुनतत्रेषुक्रमेणस्मृतिमंरातोप्रथमेविके द्वितीयकेविके
नेरतीयेविकेस्मृतिः चतुर्थेस्मृतिः पंचमपुत्राः षष्ठेविकेस्मृतिः सप्तमेदुर्भगे अष्टमेल
नवमेविकेश्रीनत्येभोक्ते अथरुदयहश्रदिमाह अर्कभादित्यनवतर्तते भूतोप्रापुगत
तैत् ० भूतिरष्टादशो कृतयकादशो कृतश्चतुर्थे तत्पंचविंशे एतन्मितेनतत्रेअ
भदितन्मितेइत्यर्थः तत्रचतुष्टयेसाभिजिह्वाणतेः तयोस्मृत्युस्यात् अथीदत्येपुअभे
कमिति अथनानाविधशास्त्रार्थानाह भूतैषुसतामुयोषितनरोदघाच्चसावि
कामारव्योत्सवकेयराजनिस्तीस्यातोस्वगोत्रकचित् सांगंतंविदधीतवाजमिते
स्यादारभेत्सर्वतोयतोद्धारनयो लमोजिकमहः सस्वर्ग २१ दिक १० त्रि३ त्रिषु ३ ॥

उपोषितनरः उक्तायकृतभोजनायेवसतांदयात् चपरउपोषितनरः भुक्तायेववदवेस
वित्रिकोगायत्रीदयात् तदुक्तं ज्योतिर्निबन्धे भुक्तासमुद्देह्यन्यासावित्रीप्रहणतथा
उपोषितः सतादद्यादागतायवरायवेति आरब्धोत्सवकेयदार्जनमतीत्यातोस्वगोत्रे
चि सांगेतद्विष्टपीतवाजमितरेदति वाजेश्वत्रेश्वपरेश्वमगोत्रिणः विदधीरन वाज
मन्त्रंगरुद्धाहोवाजेपीसुसम्यतइत्यनेकार्थधुनिमंजम्पा शेषेसुगमे उक्तं च विद्वा
होत्सवयत्तादावारब्धोत्सवकेयदि सांगेतत्कर्मकुर्वेत्तश्चदानादिकेपरेति अम
दारभेत सर्वतोयत्तोद्वाहनचौलमौजिकमहः ससर्गदिकवित्रिषु अस्माविश्वनदि
तएवंतः प्रथमतः यत्तोद्वाहनचौलमौजिकमहः ससर्गदिकवित्रिषु अस्मावि
श्वितदिनात्पूर्वतः प्रथमतः यत्तोद्वाहनचौलमौजिकेविषुदिनेष्विति उक्तं च ए
विश्वान्तर्याम्यतोविवाहेदशावासराः अहेहृद्येयनयनेनोदीआहेविधीयते आरंभ
त्तागे आरंभोवराण्यते सकल्येवतसत्रयोः नोदीआहेविवाहादौ आहोपाकपो
त्रिणा नोआहेतयदशानैत्यकमधीतिशान्तलास्यासुतिमीमांसिधुतिपातकमेक
लंजाः सव्यातिपातानुचित उत्यायावधि मंडयस्यासपारा ५ गा० होविषहेम

ते द्विवितस्तां तया हस्तो मार्के देयमनीरितः आगमोतरेपि कर्तव्यं त्वाहस्तस्य मध्यमो गलि
 पर्वणः मध्यमादेर्दृष्टमानेन मानेन मात्रो गलिपितीरितमिति अन्यत्रोक्तं पंक्तिचित्पौरुषा
 यामेविभज्य दशधा पुनः एकं द्वादशधा भागं कृत्वा तेष्टेकमंगलं देहलव्यो गलनामज्ञानी
 यात्तस्य तत्पुनः महामानो गलिरिति मात्रो गलिरिहोदिता आसादादीनि तेनैव कुर्यात्
 न्मानोतरेण वा वेदिकादीनि शिविकारण्यादीनां विधिः पुनरिति अववरकरग्रहतस्य
 होमकर्तृत्वात् ननु कन्याया अपिलाजा हृतो कर्त्तव्यमस्ति तत्करणप्रमाणं किं नोक्तं सत्य
 मल्पावकाशस्य लेकरप्रमाणमप्यंगीक्रियते तथोक्तं देवयजनदीपिकाया स्वल्पावका
 शानिलयेहीनेमा नसंमाश्रयेदिति अथ नानाविधकर्मणो अंगं कस्मिन्नस्तत्रैकं कर्त्तव्यमित्या
 ह यस्यांगमिति यस्य कर्मणः पदं गं अदः उदं अंगं अंगिनो स्वावस्थादि तभे उक्तं तत्रैकं
 यात् उहास्मिन्नेगभते कर्मणि उदो वलेनालोच्येन विचारणीये तत्र विवाहविशेषमाह
 विवाहतः विवाहदिनात्मा कश्चरि नवादि १६१ तृतीयमष्टनवमे हि उदं अंगं विवाहो
 गं न कुर्यात् विवाहो गानियशा दलने कर्त्तव्यं नैव व्यंजनं मोदिकानि च पवारमंदयो वे
 दी कंकु मेवां कंतयेति अथ क्रममात्रेव भूषणेशमाह लग्नादपि १६ दिनांततः समम

नी ० ष ५ क ४ द्युर्ध्वं तपुष्यसेमास्पिहायने शरमिताद्वर्षात्परं सेख्यया वैफामार्गसि
 नजगः श्रुतिपुगोद्वाहर्त्तवित्राशिनीज्यर्त्तश्चानवमं दिरे निशिदधसंवेशमंगेस्थिरे ६८ ल
 ग्रात विवाहृतः सकाशात् अष्टिदिनाततः षोडशादिनमप्येसममुनीयेकेषु घसंषु समाः
 समसेव्याकाः मुनिः सप्तमः द्युपंतमः अंकोनवमः पपुयसेमदिवसेषु अथार्धेषो
 डशादिनाहर्ध्वं अपुग्यसेविषमदिनेमास्पि विषमेहायने वर्षे विषमेव भूषंवेशं प्रवेशं ज
 गुरुषुः एतदुक्तं भवति षोडशादिनमप्येसमादिपुदिनेषु कर्तव्यः षोडशादिनातिक्रमेः
 समादिपुदिनेषु कर्तव्यः षोडशादिनातिक्रमेमासपर्यंतं विषमदिवसेव भूषवेशः का
 योः मशमस्य सति क्रमेव वर्षपर्यंतं विषमेव वर्षं कर्तव्यः तदा विषममास नियमो नास्ति
 पंचामाद्वर्षात् परं विषमवर्षं नियमो नास्ति अथ विलंबितं वभूषवेशं कासिन्मासे
 पक्षे कर्तव्यामाह वैफामार्गसिते वैवैशाखः फाफाल्गुनः मार्गमार्गशीर्षः एष
 सितः शुक्लपक्षः तस्मिन् कैः श्रुतिपुगोद्वाहर्त्तवित्राशिनीज्यर्त्तः श्रुतिपुगंश्र
 वाण्यनिष्ठा उद्वाहर्त्ताणि विवाहनस्तत्राणि पूर्वोक्तानि वित्राशिनीमसिद्धे ॥
 इत्यर्त्तपुष्यः तैश्चानवमं दिरे जीर्णमंदिरे नवी ॥ ॥

तभगिन्याः पितृव्यस्यपितृभ्रातः असक्तौतौसन्तो एतदुक्तेभवति पित्रादीनोसुक्तानो
 मध्येअन्यतमेस्तेसतिविवाहेनकुर्यादित्यर्थः तथाचतद्वशोनकः वरवधौपितामातापि
 त्वयाश्चसहोदरः एतेषोपतिकुलंवेन्महाविभ्रप्रदंभवेत् अन्यश्च पितामातामहश्चैव
 माताचैवपितामही पितृव्यस्त्रीसुतोभ्राताभगिनीवाविवाहिता यभिरेवविषयत्रैश्वर्य
 निकुलंयुयेस्मते अन्यैरेषिभिर्नैस्तकेविह्वर्नतद्वेदिति अथान्येषोमतमाह अन्ये
 इति अन्येयुथाः सान्वयजात्ययेपितृकुलमर्त्यनाशेपिउद्धाहेनविदधुः तथाचभृगुः
 वाग्यानानेतरेपञ्चकुलयोः कस्यचिन्मतिः तदोद्धाहोनेवकार्योस्वयत्तत्तयोदोयत
 इति अथसैकतेपहन्निमार जनकोवासीति जनकश्चअंवाचसीचसुतश्चअन्यश्चअन्यः
 कुलजः पतिकुलाधिकारीयसामन्त्ययोनाशः मरणमितिवायत तस्मिन्मति अद्या
 द्वाहादं दलोतरेहरेवासीति जनकश्चअंवाचसीचसुतश्चअन्यश्चअन्यः कुलजः पति
 कुलाधिकारीयसामन्त्ययोनाशः मरणमितिवायतइति अथसैकतेपहन्निमार जन
 शोत्पागणेशशोत्पाकचित्सैकतेविदधतेयुधइत्यप्पहारः एतदुक्तेभवति वरस्यव
 धावापितृनाशेअथोतरेवमोतरेमातृनाशेअथोतरेषाणासोतरे स्त्रीनाशेअथोतरेवि

मासां वि पतत द्वितीयादिविवाहे ज्ञेये तथा पुत्रनापोषार्थान्तरे त्रयोदशदिनानां विदधते
 अन्यर्थः अन्यमथेभ्रातृविशेषमाह भ्रातृश्चात्मजवद्भयेति समये पित्रोर्मते सेशये नान्येषां
 पतिकूलमामयिविरक्ता राज्ञा मयि आनया ॥३३॥ अतस्तत्क्रियानभिभवेनोदीमुवि
 नाचरे नो कुर्यान्निरितस्य मंगलमतिव्यापुद्भवे निश्चये ॥३०॥ भ्रातृनापोषपुत्रवत्पुत्रनाशो
 क्तवत्तेयं सार्धमासांतरे कर्तव्यमित्यर्थः तथा वस्ति सा रावल्या पितरक्षमहाशो
 चेतदर्थमात्रेव च मासत्रयं तभार्यायास्तदर्थं भ्रातृपुत्रयोः अन्येषां तस्यिदानीं माशो
 चेमाससंमिते तदानशान्तिकं कृत्वा ततो लगे विधीयत इति स्मृतंतरेत्युक्तं संकटे संम
 नुप्राप्ते पातवत्केन योगिना शान्तिरुक्ता गणेशस्य कृत्या तं शुभमाचरेत् अकृत्वा शान्ति
 कं यस्तु निषेधे सति दारुणे न करोति शुभं वर्गाद्विद्यस्तस्य देयद इति न्यातिपकाशो
 पतिकूलेपि कर्तव्यो विवाहो मासमंतरात् शान्तिविधायगोदत्ता वाग्यान्वरिचरेत्युक्तं
 अन्येतयोः तापो कन्यायां पित्रोर्मरणापि ते ये पतिकूलेपि पतिकूलभावमाह भयइत्या
 दि भये दुर्भिक्षराजभये अतिसमये अतिकाले पित्रोर्मातापित्रोः स्तेः सेशये सति अन्ये
 यो मातृपितृभ्यां मन्येषां स्तानां पतिकूलेनास्ति तथा चोक्ते ज्योतिः सागरे दुर्भिक्षे रा

दूभगेवपि त्रैर्वापाणसंशये श्रौढायामपि कन्यायां नान्यकले प्रतीक्षते इति विशेष
 संतरमाह आमयिविरक्तमाज्जतानामपि प्रतिकूलैर्नास्ति आमरोगी दीर्घरोगीति या
 वत् आगतदूरसमीपयोरित्यमरः एवमपि स्तनोपप्रतिकूलैर्नास्ति तथा चोक्तं
 मरतेतरे दीर्घरोगाभिभूतस्य दूरदेशस्थितस्य च उदासवर्तिनश्चैव प्रतिकूलैर्नावि
 षतेति अथान्यानपि शास्त्रार्थानाह आतुर्यादिति तर्पण्युत्तर्यः पुरुषः मूलपुरुषा
 चतुर्थः अर्थः तेषां देहकृत्यस्तस्य नरस्य क्रिया अनभिभवे अभावे सति क्वचित्का
 रणोत्तरात् क्रियायामकृतायां नो दीर्घावधिना चरेत् एतत्संज्ञोत्रविषये तथा मेधा
 तिथिः मन्वेकर्मण्यनिर्हृत्य चरेत्तन्नाभ्युदयक्रिया आवर्तयेत्ततः पुंसि ये च मेतत्प्रभं
 भवेदिति नो कुर्यादिति ज्वरितस्य मेगले नो कुर्यात् तथा च गर्गः ज्वरस्योत्पादने य
 स्य प्रभं तस्य नकारयेत् दोषनिर्गमनात्पश्चात्स्योऽधर्मसमाचरेत् इति अती
 ति अतिव्याहृद्भवे कस्यचित्कुलनस्य शरीरे अतिदारुणज्वरस्य लौनि संयेनो कुर
 यात् प्रतिकूलैर्भीत्या रोगः पाप्मानजरो व्याधिर्विकारोऽः खमामय इत्यादि वा भेदे ज्वर
 पयोयनामानि तथा च गर्गः केचिद्दुर्गस्य कदाचिद्दारुणो ज्वरः तावन्मेगल

कार्यचनकार्यनिश्चयवृत्तिरिति अथमहत्संकटे सति तद्विस्तृतके कर्मार्हतामार
 चेत्स्यात्सूतकमुक्तसर्वसमयेनारथकार्यवृत्तिः कृष्णोऽतीवृतहोमतोदिजननाशोचक
 चिन्तारयत् सिद्धेनैव नृभिरितेहस्तिवोर्ध्वगतमीदृशितो जाह्नव्युत्तरतः कचिदि
 तमेजेर्केतो समीत्यादिषु ८। उक्तसर्वसमयेयतोद्वाहनचौलमौलिकमित्यत्रोक्ते
 सर्वकालेनारथकार्यसतिकर्मणिगणनारथोसतिसंकटेचप्राप्तेसतिकर्षादीसु
 तहोमः कृष्णोऽभिर्भयदेवादेवहेहनमित्यादितिस्तीर्णकर्मिभः हृतहोमः कृष्णोऽतीवृतहो
 तहोमः तेनजननाशोचदशाहोतः जन्मदशास्येकर्मप्राचरेत् कृष्णोऽतीवृतहो
 मेशामोक्तेसदृशितोक्तताकर्मकर्तव्यमित्यर्थः तदुक्तेसत्यंतरेसंकटेसमनुषा
 नेसूतकेसमुपागते कृष्णादीभिर्हेतेहृत्वागोचदत्वापयस्विनौ हृत्वायनयनोद्वा
 ह्यतिष्ठादिकमाचरेदिति स्तुतंतरे अनारथविशुद्ध्यर्थकृष्णोऽतीवृतहोमो
 गोदद्यात्पंचगव्याशीततः शुधातिसूतकी अथसिद्धेगुरोसतिसंगलनिषेधमा
 ह सिद्धेसिद्धराशोऽन्यः तस्मिन्सतिप्रभेनित्यवतिरिक्तेविहितेस्यात् इदेतस्र
 र्वमेवप्रयचिते तथाचकालनिर्णये शांतिकेणौषिकेयात्राप्रतिष्ठाहारसर्वक

न कुर्यात्सर्वमोगल्ये सिंहस्य च वृहस्पतौ इति तथा च मोदुयः दद्यात्सर्वे च वौलादिमिह
 गन्वास्तु कर्म च अमानि शुभकर्माणि न कुर्यात्सिंहगे गवाविति अथ संकटे पशुनि मारु
 हरिलवोर्धमिति क्वचित् संकटे देशकालभयादौ सिंहज्येष्ठि हरिलवाहर्धुं सिंहो शाहर्धुं गो
 तम्याः दक्षिणतः भागीरथाः उत्तरतः शुभं कर्म दिते स्यात् तथा च ज्योतिर्निबन्धे सिंहग
 रौ सिंह नवांशकोर्धुं गोदावरी दक्षिण कलजातैः उद्वाहकालात्पयोधभीतैः कार्यो वि
 वाहश्चावनाववीति तथा च मार्गः भागीरथ्युत्तीरतीरे गोदावर्यश्च दक्षिणे हतोद्वाहादि
 कर्माणि सिंहसंस्थेन दुष्पतीति अथान गोदावर्याः उत्तरे भागीरथाः दक्षिणे एवं द्वयो
 र्गोदाजाह्वोर्योर्मध्ये संकटे पिशुभेनाचरेदिति सिद्धे तथा च बसिष्ठः गोदावर्यं उत्तरे तीरे
 भागीरथाश्च दक्षिणे विवाहादि न कुर्वतः तसिंहसंस्थे च वाक्यताविति अत्राप्यति संक
 टे पशुनि मारु इति असभीत्यादिषु रजोभयादिषु सत्सु अंतः गोदाजाह्वोर्योर्मध्ये हरि
 लवाहर्धुं सिंहज्येष्ठि सति अजे मेघे इने सूर्ये इति शुभमाचरेत् अजे इने इत्येतद्दिवाहादिविष
 यो असभीत्यादिषु रजोभयादिषु सत्सु अंतः गोदाजाह्वोर्योर्मध्ये हरिलवाहर्धुं सिंहज्येष्ठि
 सति अजे मेघे इने सूर्ये इति शुभमाचरेत् अजे इने इत्येतद्दिवाहादिविषयं असभीत्यादिषु

१५

206

नयदेनत्यते तथाचशौनकः मेषस्येदिवसकरेसिंहस्येवजुपाणिसचितेव यस्य.परिण
मसौस्वाधीसावसेपदोयेनेति वतबंधस्तमीनगतेसूर्येसतिचैत्रकर्तव्यइतिग्रंथकृताश
गोवोक्ते अनिमिषरविमयोकार्यमिति तथाचमौजिपटले जन्मभाद्रपदगोसिंहेनीचेव्याम
जुगोपुरो मोजीवेधः शुभः शोक्रश्चैत्रमीनगतेरवौवदतिः इति अथभीत्यादिष्वित्यत्रादिश
इनेनेइत्येतत्पदेसर्वशुभसाधारणं तथाचशौनकः सिंहस्येदेवगुरोमेषस्येपदिभवे
त्सहस्रोशः पंगलकार्यं कुर्यादितिनारदयराशौवदतिः इति अथभीत्यादिष्वित्यत्रा
दिशष्टेनवृद्धपितृमरणशोकार्यावक्रेतराभावाद्यनिसंकटंहेतये अथनामराशिजन्म
गणपेर्निर्णयमाह देशग्रामग्रहज्वरव्यवहृतिर्यतेषुदानेमसौमियाकाकिर्णवर्गमे
गोरपुनर्भूमेलकेनामशो जन्मसंपरतोवधपुरुषयोर्जन्मसंभवेकस्यचेत तानेअदि
मितोविलोकाचतयोर्नामसंभवेमेलकः ८२ देशःशसिहः ग्रामोपसिहः ग्रहेशसि
हं ज्वरःपसिहः इत्यादिषुनामभेनामराशिप्रधानस्यान एतदुक्तंभवति देशग्रामग्र
हेषुपवेषाद्यर्थज्वरेवेदाद्यवलोकनाद्यर्थव्यवहृतिर्यवहारः सूतेपसिहं दानेनला
पुरुषादि येषुवेदबलाद्यर्थ मनौमंत्रेमेतनार्थवेदबलाद्यर्थवसेवाराजादिसेतानत्र

२३

207
मेलायर्थेकाकिणोकाकिन्यवलोकनार्थं तर्गस्यार्थं सेगरेसेगामेचेदबलायर्थं
पुनर्भूमेलकेपुनर्भूमेलनायनामराशिखलोनीयाइत्यर्थः परतः यथोक्तविर
हयात्रौजन्मार्तजन्मराशिप्रधानेस्यात् तथावन्पातिनिबन्धे देशोगामेगृहेपुहेसेका
योव्यवहारके नामराशोः प्रधानत्वेजन्मराशिनचितयेदिति अन्यवेकाकिन्यावर्गसो
होचदानेसूतेज्योदये मंत्रेपुनर्भूवरणेनामराशोः प्रधानतेति विवाहेसर्वमांगल्येष्वर
त्रादौग्रहोवरे जन्मराशोः प्रधानत्वेनामराशिनचितयेदिति अथवध्वरयोर्मध्येप
एकस्यजन्मचत्तानेएकस्यनत्तानेतदाशुद्धिमलेकादिकेकस्यमवलोकनीयमित्यन्ता
ह वध्वपुरुषयोरिति वध्वपुरुषयोर्मध्येचेष्टदिष्टकस्यजन्मचत्तानेएकस्यनत्तानेतयो
इतः तानान् जन्मार्तादेकस्य शुद्धिगुर्वादिशुद्धिविलोकातयोर्वध्वरयोः नामर्तयोप
लकोवर्गवप्यादिकः एकीकोविलोकः अर्थात्द्वयोराप्यतानेनामर्तादेवसत्वे
विलोकं तथाचशार्ङ्गधरः विवाहसदनेचैवलप्रजेग्रहजेवले नामभाचितयेतांदि
जन्मनत्तायतेयेदिति अथमेलायकार्येनाम्नेनत्तत्रत्तानमाह भेनामादिमवर्णनो
करशफनादिवर्णाद्वौतस्यावत्रशसौख्यौयेदभिधावाहोस्यनामोतिकं आमे
मा

सु.
मा. लो
६५

न ह हने ज न भ म म ले प ह स्य वे ये ज र्ग र्ग श म न्न पा भि से क कृ षि मों ज्य ज्ञा श ने भू षो ण ॥ व व
ना मा दि म त र्णो ना मा य त रं त स्मा त अ व क ह रं श त य द व कं य स्मा च वे चो ला य दे षा द्यो ज म
त्पा द यः स्त्रो का नि ब द्वा स्त स्मा च का डे न त त्रं ते ये त य या हं ल म णी ति ना म्नः अ घि त्ते त्म सौ
का रा त ह वे चो ला र त्पा दि ना अ षि व नी न त्र त्रं त त्र य म अ र ण र ति व त ते य र त्प यः त य र स
च दी पि का यो ज न्म न ता य ते ये षो ते षो ना म्नो ग वे षा ते व कं व क ह रं भो शो त त्रा जी कै ष्टि य य
प्रि भा दि ति त त्रा ली स म्पा र्थः य द ना म्नो न त्र त्रं ग वे षा ते त दा अ प्रि भा त कृ त्ति का न त त्रा त्पा
ना ली विलो के ति कै ष्टि दु कं कै ष्टि दि ति त न्न त म अ रा से त स्मा द षि व न्पा दि त्रि के य स्त मि णो
ति न्पा ये न ना य व लो क ने व ह स म त मि ति भा वः अ य ना मा दौ यो गा त रे स ति किं क र्त्त व य प
मि ति ये ता या मा ह पु ज्ञा दि व र्णो दि ति पु नि पु के त रे प पु क्ता त रे प य म्ने ष्या दि के ना मा दौ
पु क्ता त रे स ति आ दि व र्णो अ य म व र्णो डं ते ये य या म य म्ने ना म्नि प य म व र्णोः प्र स्त ज्ञा दि
यः प का रः त स्मा डं ते य मि त्प र्थः प्रि य व ता र त्पा दौ पि का र य व या ह्याः दु य द र त्पा दौ दु
र य व शा ह्यः इ त्पा दि त य च स र शा ह्ये से यो गे त र जे ना षि ते ये त त्रा दि ना मा त र मि ति
य अ व क ह रं व कं ना मा य त र भा वे स ति किं किं र्त्त व मि त्प ये ता या मा ह व वौ त ल्पा व त्र श

209
 सौषमौ इति अत्रावक रूचक इति इमौ वर्णौ तस्यौ सदृशौ ते यौ वकार रूच्यानेवकारः
 रस्यानेवकार इत्यर्थः तथा च सौ वर्णौ तस्यौ तथा च सौ अत्रोदाहरणं शिव इति ना
 सति अवक रूचकैः साकाराभावात् सकारो गीकाराद्वैतमिति भावः एवमेव शसौ
 शाखौ परस्परसवर्णान्नाभावेन तथा च स्वरशासे त्वषौ शसौ बर्चौ चैव ते पावित्य
 रमिति अन्यच्च नमोऽहोः इत्यादि वर्णानामादौ सति तेन हि वेदवैतितदात्ते यागजलास्ते य
 क्रममिति वक्रं शतपदे वक्ष्ये कृत्वा शातस्य बहूनि नामानि सस्य कस्मान्नो भवेत्ते यमित्या
 त्त्वामाह पदीभिर्वाद्वाहोस्य नामानि ममिति यस्य अभिधाना नामानि वाद्वा भवेति अस्या
 मेषाद्वा वेनामशास्ते तथा च स्वरशासे बहूनि यस्या नामानि नरस्यसुः कथंचन तस्य
 आद्वेनामशास्ते स्वरविशारदेति अथ जन्मनदात्रे येषु येषु शास्ते तान्याह आर्या इति त
 च स्वरशासे बहूनि यस्या नामानि नरस्यसुः कथंचन तस्य पश्चाद्वेनामशास्ते स्वरवि
 शारदेति नृहनेषु रुषविवाहे जन्मर्भजन्मनदात्रे अमले निर्गणं जगः तथा परस्पर
 परवैधने गेहे कृहकरणपवेशने तथा ग्रामो ग्रामवारपवेशने नृपाभिषेको राजाभिषे
 कः पसिद्धा मौनी पसिद्धा अत्राशने नवान्नशाशने भूषणं भूषणधारणं एषो समा

म.
माली
६५

इति स्मिन्नन्तर्भावेऽभदेजयः तथा च ज्योतिः प्रकाशे जन्मभेदादित्याभिषेचने भूषणेन
गरेहकर्मणि आधिपत्यभूमि मौ निवेधने पुं विवाह उदिते शुभे बुधेः राजमार्ते देवसेतुसु
येदद्यादवेगर्भासमेतथा मोवलोजन्ममासैपिज कभेवत शायीति नारदः यद्वयनये
लान्नप्राशने चोपनायने शुभदेजन्मनतत्रे शुभे तन्य कर्मणीति ३३ तिस्वकृतमहर्त
नैदीकायोमार्तं वल्लभायां विवाहप्रकरणे ॥ अथाप्राधानं हनैकेनाह अथाधान
वादिदारसमये दायायकाले परैर्दः प्राप्तिप्रवशात्समभस्ते जैर्वावल्लगोपायोः जी
दकं कुजैः सतर्पि ५ ३ ६ ॥ १० गुरु ६ कैदस्ये १५ १० रनस्ते गतेः स्वोच्चैर्दो गतेः परैरु
ये ३६ ॥ १० विशा १५ शुद्धो बुधेः २५ लगेराधाननं वदुभिर्बुधेर्दारकाले अवादिक
ते चतुर्थी कर्मनेतरे दारकालः परैराचार्यदायायकाले धनविभागकाले अवादिक तय
चवृत्रशते अथाधानंदारकाले विधेयं कैश्चित्प्राक्तं च दायायकाले तथा च कान्या
नारणे आवसथाधानंदारकाले दायायकाले यकेषामिति एतद्वाच्यकारैरेवेव्यवर
पिते अभ्रातृमतो दारकाले भ्रातृमतो दायायकाले योक्तमिति स्मृतिमुक्तं दारस्यापि
विनावहदोषोदृश्यते तथाहि कृतदारोनेवतिष्ठोत्तणमप्यग्निना विना तिष्ठेत्सवे

सर्वशक्ति एवं एवावर्णादिके अभिधायः उदा नीवर्णापरत्वेन भूस्वत्वमाह ॥ सौम्या
स्वभूतले विरचयेद्दिशादिको यो विविलेनान्ये सो नियमो त्रयचर्निविलाः कुर्याद्विहं
द्विहं संप्रपन्नकृतो मृत्वात्यथमतो वर्णादिवर्णोद्गमश्चेन्नहि गतमादिशेत्तद्वयं
शल्पस्योर्मिपातः ८० सौम्यादिषु उन्नगादिदिक्त्वेनानि स्रुते यस्यः तच्च तद्वत्तले च त
स्मिन्निशादिको ब्राह्मणदिकः गृहे विरचयेत् कुर्यात् यत इत्थं भवति ब्राह्मणाः उन्न
गस्वभूतले क्षत्रियस्येपाकस्ववे वैश्योदतिणस्ववे शूद्रः पश्विमसवे गृहे विरच
येत् एवं वर्णापरत्वेन भूस्वत्वमस्का ब्राह्मणस्य विशोः समाह अयो विवेशति अ
यो ब्राह्मणः अविशे सर्वस्ववे गृहे विरचयेत् तथा च भृगुः उदगादिस्वमिहं दि
शादिनोऽपदत्तितो नैव विषः सर्वत्र वसेदन्तर्वागमयेष्टमत्येवामिति अथ पचांतरम
ह पत्रेति निविलास्ववर्णास्तत्र गृहे कुर्याः तत्र कुत्रयत्र भविहन् अतः कारा
द्विहं स्यात् अथ मर्त्यः यस्या भूमौ अंतः करणं प्राशस्त्य स्यात् तत्तैव ग्रहं कर्तव्यं
नर्थः तथा च वास्तुशास्त्रे मनसश्च कर्षार्थं त्रसंनो योजायते भुवि तस्या कार्यं गृहं
गृहे सर्वैरिति गर्गादि संमतं इति अथ शास्त्रज्ञानेन नार्हं नाह संप्रपन्नेमि समप्र

स.

श्री

६५

कृतः अत्र एतदेकं कर्तव्यमित्यादिप्रह्नप्रह्नकर्तृमात्रात् चेद्यदिप्रथमतः वर्गादिवर्णो
 मः स्यात् वर्णानोपपन्नमात्रोदयः स्यात् अकचदत्तपयशानो अन्यतमात्रोदयः स्यात्
 नदाशाल्येनदिगातेतस्मैवर्गस्यदिगातेशाल्येसंधीमादिशेत शाल्यमत्रास्तीति कथयौ
 त्वर्थः एतदुक्तंभवति गृहसंमिताभूमिंदक्षिणोत्तररेखाभिः समतयानवध्याकृता
 गायात्तरैः अकचदत्तपयशैरष्टाभिः क्रमेणोष्टसपूर्वादिदिक्क शाल्यमादिशेत अक
 रेप्रश्नाद्यात्तरैरिति पूर्वस्यो शाल्यमादिशेत ककारे आश्रेयो वकारे दक्षिणस्योऽन्य
 षसदिक्क अर्धभिर्द्वारैरादिशेत तपुनर्द्वयैस्त्रिभिर्द्वारैर्मध्यतो मध्यकोष्ठे आदिशेत
 हपयानोत्रयाणामक्षयाणामन्यतमे प्रश्नाद्यात्तरैरिति मध्ये शाल्यमादिशेदित्यर्थः
 तथा चोक्तं ज्योतिर्निर्वेपेस्मैतैस्ते देवतां प्रष्टुं वचनस्यायमक्षरं गृहीत्वा ततः शाल्याश
 ल्ये सम्यग्विचार्यते अकचदत्तपयशाहपया वर्णापूर्वादिमध्यांता शाल्यकराश्च
 न्ये शाल्यगृहे निवसतो नाशरति तदेव स्पष्टं तत्रैवोक्तं पयच्छो यदि प्रमाद्यो नर शाल्य
 तदा भवेत् साहस्रस्तममाणो न तच्च मानुषस्तु कृत आश्रेयोदिशिकः प्रश्नेऽवर
 शाल्यकरहये राजदेशे भवेत्तत्र भयेनैव निवर्त्तते २ याम्यायोदिशिकः प्रश्नेऽकृपादा

नामत्तात नामगणोः सकाशात्तद्वि २ सतो पक १ दि १० भवगौताग्रामः शुभस्यात् अन
 उक्तविपरीतो ग्रामः शुभस्यास्यात् शुभः स्यादित्यर्थः तदुक्तं ज्योतिः सागरे एकमेसम
 ग्रामेवेरेहानिस्त्रिषष्टके त्रयाष्टदादशोगः शेषस्यानेसावेभवेदिति एतेग्रामेशुभाशुभ
 अभिधा यशस्वीनां ग्रामादिद्रियममाह तत्कोण इति तत्कोणोत्तमग्रामस्य कोणोत्तमभवो
 रजकवर्मकाशरीनो निवसतां वसतिं कुर्वतां शुभे स्यात् रजकवर्मकश्चैव न दोषुरज
 यच्च कैवर्तमेदिभिश्चाशुसप्तैते शुभजाः स्युः इत्यादीनां ग्रामकोणेशुभे स्यात् इत्यर्थः
 तत्कोणेषु निवसतां परेणावर्तानां प्रते इत्यर्थः दोषाः स्युः अशुभानि स्यु इत्यर्थः तस्य
 च ज्योतिर्निबन्धे भवनपुरग्रामाणां कोणस्तेषु निवसतो दोषाः प्रवच्य द्योत्पजाघा
 तेषु वविहृदि शायोतीति एवेजातीनां शुभाशुभादि विभागमुक्ता यशिरते नदिक
 सतिमाह कंन्येति यथा शादितः दक्षिणस्याः सकाशात् क्रमेणाष्टासदित्तक
 न्याककिं धनुरादयो राशयो न वसति अन्ये उर्ध्वरिता मथो न वसति एतदुक्तं भवति
 भिष्टग्रामेन वभागोपशिक्ष्य मध्यभागादक्षिणभागे कन्या भवति कन्या राशिना दक्षिण
 भागे महेन कार्यमित्यर्थः तथैव नैकते कर्कः पश्चिमे पतः वायव्ये तत्ता उत्तरे अतो मेघ

मु.
मा. ही
६०

ईशान्योयदः कुंभः सर्ववृष्टिकः आग्नेये चान्द्रोमीनः मवति अन्ये वृष्टमिषु न मिदमक
 रामयेभागेन वसेति एवं राशिपरत्वेन दिदिः यमसुक्ते दानो वर्गपरत्वे दिदि यमसुह
 अथेति इदं कुंभः सकाशान् अष्टासदिकप्रमखा अष्टोवर्गप्रकचरतगुणशोभे
 तेषां सिद्धाः श्रौतस्त्रिनोवलवेतः स्फुरितुत्तरप्लोके नान्ययः अष्टावप्रमखाः स्वयेव
 पराविष्टः स्ववर्गो न्यपुक्कष्टः काकिणिकागजैर्मिथरमायस्याधिकाः सोर्यदः प्रवेत
 रक्तकपीतकस्रवसथाः स्वादुः कडुस्तिक्तकाकासापाहतशोषितात्रमदिरागंधाः
 शुभाविमतः ८६ एतदुक्ते भवति अथादृष्टं उक्तं न्यादिकस्योत्तरात्तरोवर्गः सर्वस्या
 लीकादि ५ आग्नेयेवादि को ५ तिष्ठस्योवली तादिको ५ नैर्ऋत्या तादिकः ५ पश्चि
 मायो यादिको ५ वायव्यो यादिकः ५ उत्तरस्यो यादिकः ५ ईशान्यो अयमर्थः स्व
 मादिमात्तगात्तवर्गं ज्ञात्वा ससुहाने गृहे कार्यमिति भावः यतः ससुहाने प्राणिनो बल
 वेत इति लोके प्रसिद्धिः किल तत्तत्तवर्गाः स्वयेव मयराः स्वभ्यः पेचमाः परावैरिणो ये स
 ते तथा यथा अवर्गस्य पेचमं स्ववर्गः सोऽप्यवैरी कर्षर्गस्य पेचमंः पवर्गसोऽप्यवैरी एवं स
 र्वेषां वर्गाणां वर्गाणां च वैरिणां ज्ञातव्याः । वैरिणैस्वामिव शब्देन तदुक्ते भूपालव

मे वर्गशास्त्रात्पमानां रसिहास्यसर्गमूषकाः ३ मे लोः सर्वतस्तेषां स्ववर्गा न्येवमोरिपु
 तस्माद्वैरिवर्गस्यादिशिरद्वेनकार्येऽन्त्यः अस्याऽन्त्यत्रमध्यमे तत्रापिस्वदिवर्गोसत्रे
 भवेरिवर्गोसत्रमशुभमिति बुधान्तेयं एवंस्ववर्गग्रामवर्गयोमिश्रितमवलोक्यवासः
 कर्तव्यमिति सिद्धे अत्राशित्तिस्त्रिवर्गचरितयोराशित्तिर्नैव फलवत् यतः उक्तं ज्योति
 सागरे केषांहरश्वर्गाणां स्वस्थानेषु भवेत्तरमिति अथवर्गः चरितेकाकिणिका
 आह द्विवर्गः स्ववर्गः ग्रामवर्गो वसतिकर्तव्यश्च द्विवर्गणितः कार्यः मिथः अन
 युक्तं अन्यवर्गयुक्तकार्यः गजेरस्य भिन्नः शेषितः सन् काकिणिकासुः ३ माः व
 किणिकाः यस्याश्रयिकाः सौम्येद्योयनदातायवे ग्रामादिदिः यममुक्तेदानीं निमाणे
 यतनग्रामत्वेऽदीनो समेततः तत्रमादौ परीक्षेत गेयवर्गां रसस्ववैरित्युक्तत्वात् त
 चर्हाण्यरत्नेतभूमेवर्णरसगंधान् हृत्कार्येनाह येतेति येत्तरक्तकपीतकस्यवस
 विग्रतः ब्राह्मणात्सकाशात् वर्णानां शुभाः शोभनाः स्युः प्रवेतवसु २ तच्छीवा
 णस्य आरक्तवसुधात्तवियस्य पीतवसुधावेशस्य कृष्णवसुधाशरदस्य शोभनं
 अन्यानि शुजातीनां मिश्राशोभना तथाववसिष्ठः प्रवेताशस्तादिर्नैशाणोरका

मु.

मसी

६८

मिमंहीभुजो विशोपीतावश्रदाणोहृस्मान्येकोतमिचितेति एवंतान्महत्केतनीरसमा
स्वाहुरिति स्वाहर्मभुगवसुधावाहणस्यशोभना कटुर्मरीचरमाचवियस्य निहृ क
वरसावैश्यस्य काषाणारुणीतकीर्णश्रदस्यशोभनेति अर्थान्मिश्रा मिश्र
तथाचनारदः मधुरं कटुकं तीक्ष्णं कषायश्वरसाः क्रमात् एवेरसानुक्तागंधाना
हृतेति हृतगंधावाहणस्यः शोणितगंधारक्तगंधातत्रियस्य अत्रगंधावैश्यस्य म
रगंधामयगंधाश्रुदस्य मिश्राणामिश्रगंधाश्रुभेत्पर्येतिदुं तथाचोक्तं करिकायां
हृतासृगान्नमयानांगंधाचक्रमशोभवेदिति नानाग्रंथेषुरसगंधानानानात्वेता
कल्पनोपग्राह्ये तथाचनारदः मधुपेरात्रापिशितगंधवर्णानुपूर्वकं मधुरं कटु
तिक्तं कषायश्वरसाः क्रमात् पेरगंधाकषायगंधा अन्यत्सगमे तथाचकारिका
यां हृतासृगान्नमयानांगंधाचक्रमशोभवेदिति नानाग्रंथेषुरसगंधानानानात्वे
तद्विकल्पनीग्राह्ये तथाचनारदः मधुपेरात्रापिशितगंधवर्णानुपूर्वकं मधुरं क
टुकं तिक्तं कषायश्वरसाः क्रमात् पेरगंधाकषायगंधा अन्यत्सगमे तथाचकारि
कां हृतासृगान्नमयानांगंधाचक्रमशोभवेत् मधुरास्यात्कषायासाकटुकावा

गत्याच्यविभिः पादुलविक्रीडितैराह पादादिकुलिकेदिनदिमववेसर्वदलेपारियेवि
वैधुतिपातसंक्रमणगंगानमेकार्गले कस्यानेगवतर्दिनेरविशशिकोयोः समन्तेख
होगोरात्रिदिनाहकेभयदिनेपित्रोर्ननन्यात्रिवम १ मासायेजनिसेभवेग्रहएभेचेराग्रुपेडः
गज्येहसर्वभवस्यपापपुगितैष्यत्ताणिविहंवभम् उनाख्याधिकमासकोपुतिपुविद्या
वगेजानिपुत्रेकार्योकरसन्ने १।१।१।१।१ सर्वचरिकाभानोविद्यावाचलीः १ लत्रा
कपापवर्गमशुभेचेदेदशारिषकेजनेशोज्यसितास्वमेगशशिनोः क्रोडवाकंजरोम
हेगोचरसेभवेग्रहजनिशोतोडवेसतकेटुचिद्रानिमनोविभंमपिचव्याधिंशुभेमेननेन
माहादिकेपुभेपुभकर्मणिसेननेन १न्येनिमसोकेनान्ययः पासादिकुलिकोवत्समा
लत्ताणे दिनदिनामपत्रतिथिः सूर्योदयात् षष्टिचरिकाभवतिमेवान्यामिन दिनेह
पतेसादिनदिः अवमः प्रसिद्धः पारिचंमादलेपरिचयोगस्यसर्वार्थे विविधेद्रावत्प
गणा वैधुतियोगः पातोव्यतीपातः संक्रमणसूर्योदीनीराशिसंक्रमणं सर्वयोगहा
मसंक्रमणेत्याग्यचरिकाश्रेवत्समाणाः गेजोतेत्रिविधेवत्समाणा एवार्गलोवत्समा
ः कस्यानेगवतर्दिने कसत्रयोदश्यादिमतिपदेतं वेदस्यतीतातान कैश्चिन्हाद

ग्य ५

यादि सार्धं दिनपंचकेन जेतुं कालेनोत्पत्तिकं कैश्चित् तेषु न प्रमोषे पक्षौ जीकृतः कस्याने
यत्तद्दिनमिति रविशशिक्रांत्यो समतं सूर्यचंद्रमयोः क्रान्ति सार्धे गोलित गम्ये तथापि त
पाव लोकनेकस्मिन् दिने कर्तव्यामित्येव त्पत्तिवलो होमो पापग्रह होमो रात्रिदिनाहंके
नाहं गच्छेच्च उक्तं यथा तरे मृतः कालो विवसति महानिशा यो यदि न दत्तेयस्मात् दश
वैदशपरतस्तस्माद्दृष्ट्या निवयत्तानीति तद्यदि नैपित्रोः मानावपि नावपि न रौतयोः
यादिनेश्चाददिनमित्यर्थः जनन्याहं वै मानरजस्य लातं मासा येन नि संभवं जनिरु
तः तत्र संभवे पक्षे वै विधे मासा येन संभति जन्म मास जन्मति यि जन्म नक्षत्रादि ग्रह
भयहानक्षत्रे चैरापुंयवत्पमाणे इत्याहो उमेह नो वत्पमाणो ज्येष्ठे एवं भवस्य म
मजातापत्यस्य ज्येष्ठे ज्येष्ठमासे पापपुगितेष्वात्ताणि पापः पापग्रहावत्पमाणो ज्येष्ठे
मन्यतमस्य पुकं इतश्चतीते एषो पुरास्थिते एतानि इत्यादि विद्वेचभे विद्वनक्षत्रे वत्प
णलक्षणं उना व्याधिक मासकौ लय मासापि मासौ वत्पमाणलक्षणं एति पुविद्या
वगेत्यादि पुत्रो १ को १ र्था ५ क १ स १ ह १ सर्वचरिकाः विविक्तुं भः व्याघातः शूशर
ववज्रः गेहपसिद्धः अतिश्रुतिगोत्रः पशुयोगेषु क्रमेण अकार्यो करसर्तुमेत्याकाः सर्व

३८

३

देवत्वमात्रं ग्रहजनिप्रतिद्वन्द्वसूतकं ग्रहोग्रहणं जनिर्जनप्रालोभरणं एवः उद्भूतसूतकं ग्रहणसूतकं जन्मसूतकं

20

रिकाः प्रथमचरिकाः तथैवा विष्कम्भेतिहः व्याघातेऽकनव शूलेश्वर्याः पंचवज्र
काः नवगंडेरसाः षट् अतिगंडेजतवः षट् अति भागोवि व्याघातवरीः भागोअधिग
नीनतजाणोवि व्याघातवरीवत्पमाणलक्षणः लजायवकयापवर्गयत्तत्सर्ववत्पमाण
शुभेवदेवत्वमाणगोचरप्रकरणेवेये दशारिष्टकंजातकशासुगम्ये जन्मेशोअसिता
जन्मेशोराशिस्वामी इत्योगरुः सितः शुक्रः एवोअस्तमाने शवित्प्रकिरणतेअग
राशिनोः क्रोडवोवर्तरी अंगेलग्रे प्राशिवंदः तयोः क्रोडवोक्रूरग्रहजनिता कर्त
वत्पमाणलक्षणं रिष्टगोचरसंभवे गोचरेडष्टग्रहाधिक्यं सूतसूतकमिति तेषु
ग्रहणसूतकवत्पमाणं दुश्चिद्धान्तिकार्यारंभममयेत्तत्त इववनश्रवणादीनि मनो
वर्धने अंतःकरणस्यप्रवर्तने व्याधिर्नरस्तमपि रोगः पामान्यरोव्याधिः विकारोडः
त्वमामयमितिनाग्नदः जारितस्यमेगलेनकुर्यादित्यर्थः तथावोक्तेजोतिः प्रकाशे
जन्माधिपविल शेषवेदभार्गवमंत्रिणा विरचितेननममासोजन्मभेजन्मवासराः
निमित्तमनोभेगः त्वमामाधिसाको सूतजानकयोश्चैवसूतकंग्रहणस्यच ज्ञेय
रजोमातः पित्रोः त्वदिनेतथा गंडतेवितरोकालाः संधिर्भस्यतिथैस्तनोः अतिथा

भावतोपानोवैधतिः पौर्वाहिकं भावोः संक्रान्तिभोगचक्रलिकचाहंयामकः क्रौर्मकं
धनेभोगंमगदभित्तिभूमितं धिष्ण्यगृहणगंयापेविहंमोमेषुपादतः विहिः क्रूरपुतंलशं
लशेशोरिपुस्त्युगः नन्तोरः स्थितसुदोलग्रस्थोनिधनोयगः नन्तभाजन्तलशसुल
पुलशशकासुमौ पापयोर्मध्यगंलशंलीणंरुः कुलवीशकः क्रूरवारेयापहोगदृष्टयोगा
पुहोदवाः तिथिहृदितयोभानांनारिकाविषसंतिताः एतेदोषाः समाख्याताः शुभकर्म
नगर्हिताः दशारिहोदवाश्चात्येगोचरोत्यासायापरे सन्तैकार्गलवेज्ञसुकालवेलासु
चक्रे सन्त्ययोगेपग्रहायाः सस्येदेशेननिदिताः इति शुभोयग्रहान्तर्वेतिदोषान्तरे
तर्हंनार नोकुपा विभादगैदभित्तोपुमेपु ॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥
गोत्येवस ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥
गतिथिभादीनां वसिष्ठाभिधाः तानव्याः पुनरुक्तिः शक्तिद्वयवित्तातन्वतिशाप्रये ॥
विभादिसूर्याधिहितनतत्रादिसुगैदभित्तमितानियानिततत्राणितेभ्योपुंगेषु एतद
भवति सप्तमाष्टमयोः चतुर्दशपंचदशयोः अष्टादशैकोनविंशयोरिति तस्यापंचा
शयोः शविनतत्रातपंचदशमयोः तस्यासर्गात्येवस एकविंशत्यात्येवसनतत्रैषुशो

नानिकमोणनोदुयान् यषुऽगुशसुयानादिकंतवयादिकारयेतकुयादित्यर्थः ३
 च विद्यन्तेवमभेतिनेषुचलनेस्यात्प्रमेसूर्यभाकुलेवाहमभेनिशुदशमेकेतः
 यथासादशे दंडः पंचदशोचतुर्दशारशोक्तोनिपातोबुधेकल्काकालविशेबुधेनिग
 ताचैकोनविंशेर्कभादिति देवतवत्तमे क्रमशोमोहनियांतभूकंयोवन्त्यवच परि
 शसुवितैयानत्तत्रादेकविंशकेः यतोषुदसमेतेषुकुयात्कर्मनशोभने दहनास
 येःसाथेयत्रासिद्धिमपैतिचेति अन्यानपिदोषान् अग्रेसेगतोवदामि अथास्मि
 ग्रंथेमासादीनोसंज्ञालोकसिद्धांतेयाशतितथापुनरुक्तिर्निर्दोषाहृत्त्रोईनाह
 सत्त्वायनेति मासाश्चैत्रादयः ज्ञानलोवसेनादयः अयनेयवायने दक्षिणोत्त
 वागः सूर्यादयः योगाविष्कुंभादयः तिथेयः पतिपदादयः भान्तिन्यादीनि
 न्यादीनोकरणाशिभावादीनोसिद्धाभिधाः शासोतरासिद्धोसंज्ञानयाः तथादहा
 स्मनग्रंथेकुहचित्त कुत्रचित्पुनरुक्तिर्वर्ततेसातस्यदृशंतरितस्यस्मतिआप्रयेस्मरा
 नायेतिनदोषः इतिस्वाकृमहर्तमार्तदलीकायोमार्तदवन्तभाषात्यान्यप्रकराणि
 यमाधारोदिवत्तरादौनतत्रदेवताहर्तैकेनाह अस्मिन्प्रकरणेसर्वाणिशार्दूलवि

22

॥ इति तानि भेषजसमयमायि केंद्राणि शाः शोकाश्चिरतो गिरः सर्पाः कव्यभुजो भर्गो र्धमर
 वत्तप्रासमीरं क्रमात् इंदो श्रीप्रथमि च इंदु निजली नीरं वविश्वे विधिर्वैकुंठो वसपा प्राज्ञे
 कवरणादिबुधप्रसादयाः ६ शशिन्याः मका शाक्रमशोभेशावुधेः शोकाश्चिरतः
 भानोनसत्राणां ईशाः स्वामिनः दसौ शशिन्याः प्रमोभरण्याः अग्निः कृतिकायाः को
 स्मारोहिण्याः इंदुर्भृगस्य मिरीशो मरादेव शर्याः अदितिं पुनर्वसुः अंगिराः गुरुः
 प्रमो यत्रगाः सर्पाः अश्लेषायाः कव्यभुजो पितरो मयायाः भगः पूर्वा फाल्गुन्याः अर्घ्यमा
 विहंसस्य तृष्णा वित्रायाः संप्रीरवायुः स्वात्याः इंदो श्रीदेवता द्वये विशाखाः मित्रो
 गथायाः इंदो ज्येष्ठायाः निजैतिः राक्षसो मूलस्य नीरं जले पूर्वाषाढायाः विश्वे
 राषाढायाः विधिर्वैशाखिभित्त वैकुंठो विष्णुः अचलास्य वसवो धनिष्ठायाः पा
 तीवरुणाः शततारकायाः अनेकवरणाः पूर्वाभाद्रपदायाः अहिर्बुध्नः उत्तरभा
 द्रपदायाः एषा रेवत्यः देवताप्रयोजनं न तत्र तानां शोकांति कारौ पजनां र्धं अथ न
 तत्राणां स्थि चरादि संतामाह द्वास्त्य उत्तरपुष्यवे स्थिरमशो पूर्वा मयाया मभे क्रु रोशे
 पवाणत्रयारिति पुता स्वाती च राव्या चला दसार्काभिनि दीन्यभेल पुनयादि प्रेव मे जाति

मेदुत्ताष्टमेदुमेवमग्निभविशोमिमेवसाधारणे • वास्येरोहिणी किल्लतांवास्पे अ
 न्नपुकेतिसूणामन्नराणाममाहागः अन्नं तेनपुकेपुके भवोस्मिन्नितिद्यभिधाने म
 नीदैः स्मृतमित्यन्वयः अथोपर्वामयायाम्भेपर्वत्रयेमयाभरणोतिपेवके करोये
 उयेकरेचोक्तम् अवणत्रयादितियुतास्वाती अवणधनिष्ठाशततारका अदितिः
 पुनर्वसुः एभिः सहितास्वतीचराख्याचलाचोक्ता अवणत्रयादिपेवकेचराख्याचल
 मोक्तमित्यर्थः दसार्काभिजिदीज्यभे दसोअश्विनी अर्कोरुद्रः अभिनिहृत्यमाण
 लताणः इत्योमरुद्रस्यभेपुष्पे इतिवतस्येवतफनयात्तिपेवके मेजोतिमेदुत्ताष्टमे
 वसनराधोअंतिमोरेवती इंदुमंगाः ताष्टेविशः एतवतस्येवमेदुतयामेव अग्निभविशो ज्ञेयं
 अग्निभेकनिका विशाविशावापतहेमिमेसाधारणेवज्ञेयं मूलाहोदशिवेचराह
 णमदस्तीतांमनीदैः ३ स्मृतंमेतातत्यमिहाचरेतिसुधियः कार्येदिसंसिद्धये सूर्याया
 स्मिरवेचलोयमितिताः तिमोस्वदोहूणं लीणंहकेयसारराहशिविनः पाणवुपमै
 पुतः ८ मूलमसिद्धे अरिरसेषाः इंदोन्नेषा शिवआदी एतवतस्येवराहूणं अदः ३
 दंतीतां चोक्तं इहपुष्पवादिसेतेषुमेतातत्येकार्ये सुधियः पंडिताः आवरंति किम

ये सोमिहये एतदुक्तं भवति स्थिरनतत्रेष्टास्थिः सोमभर्तिसादिकं च चरेत्तु मित्रादिकर्म
कुर्वतीति स्पष्टं अत्र समानार्थं सेलाहयकराणं कवित्वेयनार्थं अथ प्रसंगेन सूर्यादीनां
मपि स्थिरादि संज्ञाः सोमपापनंतत्त्वतायेनाह सूर्याद्याहत्यादि सूर्यास्थिरः चंद्रश्च
तः भोमउग्रः बुधोमिलितोमिश्रः गुरुः तिष्यः शुक्रोमृदुः शनिर्दोहणः अथ पापसो
म्यानग्रहानाह लोणोति लोणोदः कृष्णस्य धुंमनिपतपर्यंतं लोणः अर्कः सूर्यः
यमः शनिः आराभोमः राहुः प्रसिद्धः शिखीकेतुः एते लोणोद्धारयः पापः कुराः तैः
पापैर्भुतो बुधः पापः स्थान उक्तं च जानकोत्रमे लोणोद्धारकं किं भोमासुः पापः सो
म्यापिनयतः राहुकेतुपापतरोपापाः पापयुतस्तथेति अथादन्ये सोम्याः एषीय
योजने करसोम्यकर्म साधने अथ प्रसंगेन नतत्र समाननाथान्तिनरात्रिसुहेतान्
नतत्रोक्तं कार्यसाधकान् हतने केनाह अद्भ्यः स्फः शिवसायं मित्रयितरो वस्वबुविष
सोमिजित्केद्रेदाग्निशा चराश्चापिनलाथी शार्पमा विभगः रात्रेः स्फः स्फः रात्रयो जचर
लात्वे वाश्चिनोऽतो रिति जीवो विस्मरिनात्र यांति ॥५॥ लवाः कर्म सुभोक्तं स्मृतम् ५
एते द्रोहि वसस्पतिश्चिलवाः ये च दप्ताशामुहनीः शिवादयः स्फः प्रथमः शिवः दि

225
स्त्रीभागेन भवेत्कन्यापुंभागेऽपुरुषो भवेत् २ मेषस्य प्रथमे भागे देखाणे।
पुरुषो भवेत् गोयनोरक्तनेत्रश्चक्षुःस्रवणोऽयसः ३ द्वितीयभागे सप्राप्ते।
नारी भवति निश्चिते स्रलोदरी स्रलसारी पुनती लोहिता कृतिः ४।
तीये पुरुषः कुर्यान्निर्भयश्चातिदुर्मतिः कपिलोदाहणश्चैव सप्तशौचवि
वर्जितः ५ मेषस्य प्रथमे भागे भवेत्साधीपतिव्रता स्रलोदरी रथपदा।
स्रलपकेशी पिपवरा ६ द्वितीयभागे पुरुषः ऊचालः सर्वकर्मसु दृढः।
कापोऽसुचपादस्तृतीये पुरुषो महान् ७ देखाणे प्रथमे देहे नाशो भवति।
तिस्रोदरी द्वितीये पुरुषः शूरो यन्विद्यासतमः ८ तृतीये पुरुषो धा
न्वी पंडितो रत्नसंपुतः गोधनैरपि संपुक्तः कृषिकर्मणि तमः ९ का
र्कटः प्रथमे भागे शरीरे हस्तिवदृढे सत्पुंशुकरवद्देये पुरुषो जायते म।

हान ॥ द्वितीये संदरी नारी तृतीये पुरुषो भवेत् वनप्रियः सहपश्यनो
 कावाणिजातमरः ॥ पुरुषः प्रथमे सिद्धे सति चैव कश्चिदेकं द्वितीये पुरु-
 षो यन्वीच्य नासः सहपश्यकः ॥ तृतीये पुरुषो जातो अच्य नासो तिकं थरः
 कन्यायाः प्रथमे नारी द्वितीये लेखकः प्रमान ॥ तृतीये संदरी नारी उ-
 चायौ ता ईथा ससा हास्यास्य प्रकास सखी लज्जा सतति वर्जिता ॥ प्र-
 थमे पुरुषे च वतलायास्तलधारकः क्षथितस्त्रिषितश्चैव द्वितीये पुरु-
 षो भवेत् ॥ तृतीये पुरुषो यन्वीदोर्धो दीर्घं मुखं स्मृतः स्थानयुक्तं भवे-
 त्त्रा रोहश्चिक प्रमेतया ॥ द्वितीये च भवेत्त्रा रोहं तं वांछेति सर्वदा तृती-
 ये भक्तकश्चैव चैव लः पुरुषो महान् ॥ वनप्रियः प्रथमे यन्वी पुरुषो जायते
 सदा सहपागौरवर्णा च द्वितीये संदरी भवेत् ॥ तृतीये पुरुषः पुरो

घातवज्रव्यतीपातपरिचयैश्चतयः यत्तेयोगान्प्रभाइत्यर्थः अथारन्येषुभाः तदुक्तं
 आद्यतौ दुर्भगानारीविषंभेचद्रजस्वल्ः वेध्यावैवतिगैरेचशूलेस्त्ववेतीभवेत् गं
 उचपुंशुलीनारीव्यायातेवात्मयातिनी दत्तेचसेरिणीशोक्तायातेचपतिवातिनी य
 रिधेस्तवंध्यावैधतौपतिमारिणी शोधाः शुभावहायोगायथाज्ञामफलमदाशति
 चारफलमाह पापवारशतितीर्णहर्कयमाराः पापाः तेषांवाह्यशुभाः अथारन्ये
 शुभाः उक्तेचकारिकाया आदित्येविधवानारीसोमेवैवस्तमजा संगारेस्यासहेती
 उचयेकन्याप्रसूर्भवेत् पुत्रिणीपरवारिवर्कन्यापुत्रवतीभगौ शनौतपुंशुलीनारी
 मयमर्त्रीविडवुपाशति तथाचनारदः रोगीपतिव्रतादः खीपुत्रिणीभोगभागिनी य
 मपियाक्तेशभागीसूर्यवारादिपुक्रमात शतिकारिकावचनेसोमवारफलेस्तम
 शति नारदवचनेपतिव्रतेति एवंद्वयोर्विरोधेस्तमजेति कस्मपत्तसोमवारवि
 चये पतिव्रतेतिप्रकृतसोमविषये इतिव्यवस्थापनीयं अतोमार्तैरवचनेपापवाराश
 तितदतिप्रशस्तानिधिफलमाह रिक्तामाकांक्षस्यशतिरिक्ताश्वतथीनवमीवतर्द
 मः समाशमावास्यानीये अतोमार्तैरवचनेपापवाराशेदतिप्रशस्तानिधि शर्को

दशमि द्वादश्याः स्वामीर्कः अथवात्रकं सोवाद्वादशवाचकाः सोम्यापिद्वादश्या
 वति तिथिदेवतारत्नमालायो तिथिपाञ्चतमं विधातुं विस्मयश्रुत्यादयः अष्टमह
 १ सप्तमिद्विहाः यताः सप्ततिथयः नशुभः अर्थादन्त्याः शुभाः उक्तं च आयतौ सभ
 नारीप्रतिपत्सरजस्रलाः द्वितीयायोभाग्यवतीति तिथ्यां योसुतान्विता चतुर्था
 पञ्चमनारीपंचमीधनदायिनी षष्ठाचक्रेशभाङ्गरीसप्तमीधनवर्दिनी अष्टमा
 तसमीनारीनवम्यापापवर्दिनी दशम्याप्रतिपत्तनारीयकादश्यासुतान्विता द्वाद
 ष्ठमिर्भगानारीत्रयोदश्याद्विंशत्या चतुर्दश्यापुंशुलीस्यात्पौर्णमास्यासप्तत्रिंशति
 परिभद्रानजायेतदश्याचौरिकाधवेशनि स्थानफलमाह परमरहकुपदेशनि
 परमरहभङ्गगृहादन्त्यपदेकुलितस्थाने यत्तेउभेनिद्ये अर्थादन्त्यशुभं उक्तं च
 देवस्थानेपितृस्थानेनियस्थानेन्यवेषमनि पुष्पवत्याः फलेनस्थाने मार्गेवेहाल
 १ शमनीति देवस्थानेदेवालयं पितृस्थानेशमशानेनियस्थानेकुलितस्थाने अ
 न्यवेषभर्तृगृहादन्त्यगृहे अन्यत्सगमे ननुअत्रशोकवहकं अत्रकथं परम
 रकुपदेशेवोक्तेसत्यं यस्यानहयमक्तेनसिन्नेयसर्वशोककृतं श्रीपतिहति तय

229
कर्मस्थाने स्थितः सौमि शत्रुस्थाने कलानिधिः त्रिभिर्नेसममेव समाश्रम
येन शिशुः ४० लघुभास्करश्च शनिधने चंद्रमा यदि तृतीयस्थो यदा जीवः।
स याति यममंदिरं ४१ होरायाः नवमः सूर्यः सप्तमे च शनैश्चरः एकादशे मरुः
शुक्रो मासमेकं न जीवति ४२ लग्नशेषे शनिर्ज्जौ सौम्यश्च द्वादशे स्थितः त
त्र स्थानस्थितश्चेद्दो मासमेकं न जीवति ४३ लग्नसंस्थौ शनिर्ज्जौ नवमस्थो
यदा शशी भवेत्तदा यदा जीवो जीवने तस्य निष्फलं ४४ शरिरो ह स्थितश्चे
द्दो भास्करोऽपि यदा भवेत् माकंडेयसमोऽपि स्थान्मासमेकं न जीवति ४५
अष्टमस्थो यदा पापः सौम्यश्च द्वादशे स्थितः तदा मृत्युर्ज्जैरेव देवराजसमो
यदि ४६ षष्ठाष्टमगतश्चेद्दो विजः सप्तमे स्थितः पितृमातृविनाशी स्थान्मा
समेकं न जीवति ४७ शुभलग्ने यदा जातः अष्टमे च निशाकरः शनैश्चरश्च वं।

यस्योदितासेवममिति ५८ मातस्यापिनित्यस्याः सूर्यशुक्रादौ नैश्वरा
दादृशस्योगरुचैवयवमासेनजीवति ५९ इतिप्रजापतिदासकृतेपंचश
शिनिरायेसिअदिष्टेनामप्रथमोऽथायः सिअदिष्टेकृतेपूर्वमादिरिष्टेतयो
त्रे दिवाशुक्रोयथानातायत्रौमाताचवेदसाः १ प्रसवेचरिवाभागेशुक्रेवा
पापसेयते अथवापापसेदृष्टेमाताचप्रियतेयुवे २ आत्मयेदस्थितःशुक्रः
यायेवापरयाशिगे शुभप्रदाःप्रपश्येतिरिष्टभंगोभवेत्तदा ३ प्रसवेरासि
मयेचंद्रःपापशृष्टस्थितः माताचप्रियतेतस्यपरिपायैःसवीक्षितः ४ अथ
वाक्षीणचंद्रेचपापाःप्रपश्येति सर्वथा शुभप्रदानपश्येतिमाताचप्रियतेतदा
सोमसिद्धेतेनिधनादिगतशुद्धोभौमशसतमेभवेत् तस्यमातृविनाशः
स्यात्परिपायैःसमन्वितः ५ चेदादृष्टमगोभौमेशशुक्रेकरवीक्षिते मात

तिकाहृतिनीवीचराहौथनगतेनरः भयासन्नोभयगृहोवैधुभसविवर्नि
 नो विकलः एकस्याननिवासीभवतिनरोभिश्चोमदे ॥ ग्रामोपांसा
 निवासीवकासीनीचमंदिरे निरतःऊवचाःऊदेयसेवीमित्रेराहौनयो
 भवति ॥ पंचमभवनेस्वरदेहत्वाप्रथमेसत्तदेते अथगृहेत्वारकिरणो
 गर्भंस्त्रावेसदाऊरुते ॥ रिपुभवनेरिपुहृष्टोनीचेवापंचमेस्थिते भौमे
 हाहाकारकृतात्माभवतिनरःउत्रशोकार्तः ॥ सतभवनगतोरिमं
 दिरस्यःसकलसुतान्विनिरेतिभावस्तुतः स्फुटतरकिरणोमहोवसंस्थः
 कथमपियच्छतिपुत्रमेकसुप्रम ॥ चंद्रोष्टमोस्तसकयंनराणामसंजले
 यच्छतिमर्वदैवकासत्रिदोषज्वरसोयरातानयसथःक्षीणतनःशुभोपि
 रविणासहिनोमेरुःशुक्रेणसहिनोयदि एषदाविधयोगोपंसमृद्धमपि

231

५

धनलाभप्रसन्नतेस्ततोपपरतोयथा भवेदर्पगतेसौम्यतयाणोसखा।
 मद्रते ५ लक्ष्मीप्रसन्नितोनिर्गोयमात्माप्रियःसदा मन्त्रायत्यथनी।
 मातीथनस्येववसांपत्तौ ६ विद्यानिर्गतयनोनिर्गोयनैर्यनवानपि रत्ना
 तस्यभवेत्कोशोदितोयेभ्यमनेरन न्यतल्लसतध्यातृकृद्वैश्वसस्यपुनः
 भवेत्तसहजेनीवेयनवानपिनिर्धनः ८ जातकचंद्रकायां तच्चगतदिन।
 नायेशोशवेव्याधितश्चनयनगतसहःस्त्रीनीचसेवान्वक्तः नभवतिशु
 हमेयीदैत्यपुक्तोमनष्यो भवतिविकलमूर्तिः ९ उपत्तीविहीनः कृपा
 तनुरतिदीनोरत्तनेत्रः कवेतो भवतिनयनहीनः सत्वहीनोमिदःस्त्री
 सोमसिद्धोते काष्टो गारुडण्यनोलोहाश्मथनसेवयः नीचविद्यान्वक्त
 शुद्धीनोर्मदेयनस्थिते १० मत्स्यसोसथनोनिर्गोयनत्वचर्मास्थिविक्रयी चो।

232

स्तस्य भवेदानीः पिता चासीद्विशतः ॥ लग्नाच्चतुर्थगः पापो यदि स्यादहल
वत्तरः तदा मातृवथेऽर्थाच्चैव विद्योयतः ८ शनिर्मलिनयोर्मध्ये यदि ति
ष्टति चंद्रमाः तदा मातृवथेऽज्ञेयो भौमा कौंसेयुनौ यदि ९ चंद्रः पापसमा।
शुक्लो लग्ना केंद्रगतो यदि तदा मातृवथेऽज्ञेयः समाहात्रात्र संघायः १० इति
१० पेच मातृविषे नाम द्वितीयो ध्यायः निधने च गते सूर्ये सौरिभौमे तिते।
यदि शुक्रगर्वोर्नवा लोकः स पिता प्रीयते शिशुः १ दिवसे च पिता मितोरा
शौशनैश्चरः पिता भ्राता दिवा करोराशौ दिवसे च शनैश्चरः २ अष्टमस्योरा
राचे शौगुरुगृहाद्वितीयगौ सौरिभौमान्विते मित्रे पितृहासमवासरान् ३
लग्नादष्टमगौ भौमे हादशे वा द्वितीयगोः पितृहानिर्भवे त्रितं शुभैर्यदि नष्ट
श्यते ४ अष्टमस्योरा भावर्त्तये वैराग्यं संयुतः पिता वा प्रियते तस्य स्वये

वाप्रियतेगिः ५ मममनसोमसिद्धौ भौमेदीनियमेवेदः पापपुक्तोभ
 वेद्यदि पितृजातीययोस्तेवमानाचप्रियतेयुवे ५ रथेः केसमेभौमेनियः
 नम्येवसूर्येने पितृमृत्युवेदेनस्यप्रभैर्यदिनहृषते ५ सूर्यावसप्तमेराशौरा
 निभौमयदास्थितौ तदापितृवयोत्तेयत्तयोमेयोयदादिः ५ ऊत्तेनसदि
 तोभाउः पानिनायदिवीक्षितः पानिनासेपुत्तेवापिऊत्तेनयदिवीक्षितः
 दृष्टाभिश्चरवौमीनेपंचभिः सिंहवैदमाः द्वाभ्यावैवऊत्तेमेपिपितृदासम
 वासरात् ५ पंचभिर्भोगैवेपुमेवक्रिनास्तीयतेगिः ५ अष्टाविंशैर्मगो
 भौमोपितृदासमवासरात् ५ ३तिः पितृदिष्टेनमत्ततीयोध्यायः ३
 अथपुंस्त्रीज्ञाने मेघादिहादयोराशौदेष्काणंतविनिर्दिष्टेन एकेनरु
 तभोगेनचित्तयेचित्तयेभवेत् आदिमथ्यातभागेनज्ञानव्याः पुरुषास्त्रियः

२३५
प्रथमार्तवा १६ स्वामीपत्न्यावितासस्यगणैः सम्पत्तिवर्धिता सपुत्रासुभगाकोतापि
प्रथमार्तवा १७ दुष्टावित्राताकेशित्वनशापुंस्त्रीवत् इः सेतानवती ज्येष्ठानरसे
प्रथमार्तवा १८ सेतानार्थगणैर्नात्यर्पुतात्यक्तेशामोदिनी स्वकर्मनिरतानित्यमूल
प्रथमार्तवा १९ प्रच्छत्रपापडः पुत्राभाणिहिंसनतनया अजसेव्यसनासक्तातोय
प्रथमार्तवा २० कार्याकार्येषुकुशलासदाधर्मानुवर्तिनी गणध्याभापवती
प्रथमार्तवा २१ पुत्रयौत्राजिनाभोगधनधान्यवतीसती कुलानुमोदिनिमा
प्रथमार्तवा २२ धनधान्यवतीभोगपुत्रपौत्रसमन्विताः स्वकर्मनिरतासा
प्रथमार्तवा २३ बहुपुत्राधनवतीस्वकर्मनिरतासती कुलानुमोदिनीमा
प्रथमार्तवा २४ वधकी वीरुंभुविद्वेषानित्येदृशरताखला शिल्पकार्ये
कुशलाऽजोविभेप्रथमार्तवा २५ अद्यापुत्रवतीमान्यासपसत्रायतिथिया वंश
न्याधर्मवत्याहिर्वंभेप्रथमार्तवा २६ दृढव्रताधर्मवतीपुत्रसौख्यार्थमेपुता विद्या
गणसंपन्नापौसभेप्रथमार्तवा २७ अर्थातिथिफलमाह विवरमिति तिथिभोदी
विवरसोधिः नष्टभे उक्तेव इर्भगासर्वसोधिषिति रक्तफलमाह अनरुणात्याधिका

मति अरुणादन्त अनरुणोच यत्नेच अधिकेच अनरुणात्पाधिकेन चलत असेव
 नरुणात्पाधिकेन मत अनरुणोनामयत्सरेगमारकेन भवति असेरके अन्त्यन्तुगमेव
 ॥ दन्त्यन्तुमे उक्तेच मयमात्रीफलेस्तीणामुचतेरजसाधुना सभगापुत्रसेयुक्ताशुत
 णितघातवे प्राशशोणितसेकाशेयदालकसेनिभे पुत्रकेन्यामसुताः स्यात्रीलेत
 पान्मनप्रजाकर्षरेप्रियतेसावपिंगदेवस्तप्रजा कृसेचविधवानारीरजस्येवविनि
 ईशत शोणितेविदुमावेतस्यैराणीचात्पशोणित वरामध्यसवा स्यात्तुडर्भगावहु
 णितेति रक्तेरक्तेभवेत्पुत्रः कृसेवस्तपुत्रका पिच्छलाचभवेद्वेधावपीदुदेतिपी
 तस्यैराणीमोक्षासभगाकुंजवाणिके सिंदराभेभवेत्केन्यारजः शोणितलदाणा
 मे कगाफलमाह गरासेति गरातअसः गराष्टः गरायष्टकराणनिबवययतानि
 नामेति नशुभानिस्पुः अर्थादन्पानिस्पुभानि उक्तेच ववेपुष्पवतीनारीवेध्यावा
 चयवाभवेत बालवेपुत्रिणीनारीकोलवेप्रमदाभवेत नैतिलेसेपतवतीगरेनारीति
 नशुपति नष्टप्रजावाणिकसेतेविष्णोवेध्यायनोकिता शकुनौवचतद्यादेनारीवे
 पयमाप्रयात नागेवरमतेरोमाकिंस्तत्रेविधवाभवेदिति अशोत्यातफले उन्पान

काकवंधा५

236

९

२३४
 गोमयेन १८ वृद्धः सगमपापोभर्तायुनेशनौरादिवा राहोमलिनोदी।
 नोमंदपापोभवेज्जीवः १९ कामार्ताविथवाऊलक्षयकरीपापदपेवा।
 स्तरोवेष्यास्वामिवपंकरोतिऊलक्षपापत्रयेवास्तगे राहुः सप्तमगः
 कशोतिनियतेरिष्टेनिहेतिस्त्रिं चोशलीगतवित्तमेवऊरुतेपापत्रयीवी
 तितः २० सवितासप्तमभवनेप्रयसोदोडर्भगांस्त्रियेऊरुते सारयति।
 पापभवनेनीवेवापापसेदष्टः २१ इतिप्रपेचः ३ः खलानेनामपेचमोथा
 यः २ अथछेदादिज्ञानेयान्तमार्तेडे भौमलेत्रगतेमंदेरविलेत्रेशनेश
 ३ः सपापेनयुतोवापिभजछेदोभवेधुवं । रात्रुगेदेयदासौरिः शुक्र
 युक्तोरिवीतितः एकपादकरछेदरुषिभिः परिकीर्तितः २ शनि।
 गेदेयदायारुः शशीसिंहभवेयदि शिरछेदाख्यो गोपेविस्मनाप।

238
विकीर्तितः १ मृत्सुस्थानगतोभौमः शशियुक्तोभवेयदि चतुर्दशपवि।
हे दोमनिभिः विकीर्तितः ५ अष्टमस्योयदासोमोयदिपुक्तोभवेयदि शि
रहेदास्ययोगोपेविस्मनापविकीर्तितः १ पापत्रयपुनःसौमः शत्रुगोहेय
वस्थितः शुभग्रहानपश्येतिचत्तनायोभवेधुवे ६ कर्कटस्योयदासौति
शशियुक्तोभवेयदि शुभग्रहानपश्येतिचत्तनाभवतिनामया ७ मंगल
स्योयदाभातुः शशियुक्तावलोकितः विपुगेहीविशेषेणकाणयोगो
भवेधुवे ८ राहुणाचयदामंदः पापद्वैशत्रुवीक्षितः महापातकयोगोपे
यदात्राससमोभवेत् ९ पापग्रहपुनःशेरोरविभौमावलोकितः सभवे।
इत्युच्चात्रीचशानियुक्तोगवांचयी १० सममर्त एकत्रचत्रयेऽस्तेयरास्ति
हेतिसर्वदा शूलयोगोभवेत्तत्रात्रकार्याविचारणा ११ पापत्रयपुनःस

239
निःशुक्राचार्यविवर्तितः पापिष्टेककृतेनियमनायुषसमंशयं ॥ पापयो।
हंयरावेन्द्रोदविभौमावलोकितः ब्रह्मचात्रीभवेद्विसेह्यंयुत्रेणामोवयी ॥
मंदसूर्यगृहेयानुचंद्रसूर्ययुतोयदि मृतस्योमदनस्योवापयुभिर्देवतेतदा
लात्रुगेदेयदासौम्यः पात्रुयुक्तोनिरीक्षितः पृष्टाष्टमस्थितयंदोहमतेननून
जमिः ॥ मृतस्योयदिवाभौमः पात्रुगेदेडवीक्षितः पृष्टनापाकरोयोगोदि
नऊननसंशयः ॥ पात्रुस्थानस्थितोनीवोविप्रगेदेडुधेक्षितः पृष्टशास्त्ररु
तौयोगोयदिवाकसमोभवेत् ॥ इतिप्रश्नः पंचशाखाक्षेदनादिष्टयोगोनाम
षष्ठोऽध्यायः ॥ चतुर्विंशतिवर्षार्थमायुर्दोयंविचिंतयेत् साधारणानन्या
नेतिविषमंकरितेभ्रवे । वराहोयश्चतनसैर्यः कृतोनिर्णयः पुरा तउदे
शेनवक्तव्येयत्किंचित्तायतेमया ॥ निधनस्ययथातत्वेस्वभावारिष्टनिर्ण

240
यै गुरुपदेशगम्येचरुथतेपिनचामया १ एवंकेप्रयमेदनास्वरंरार्णचा।
विमसेत अकल्लगदिवक्तव्यमेतेवालोदित्यते ४ कारिहोतास्तिवेदार्ण
स्वरार्थोऽग्रणोसितान् निर्येकयेकिज्जमतौवयेचयेचविभागतः ५ नप्रो।
क्ताऽजणावर्णनामादौसंतितेनहि वेदवेतियदाज्ञेयागजज्ञस्तेयथा।
कमे ६ यदित्नास्तिभवेदार्णःसंयोगात्तरलक्षणः ग्राह्यस्तदादिमोचार्णो
इत्यक्तंजलपामले ७ अकाक्षत्रायभावाइतिनिदिनिमिशि उग्रसत्तय।
८ गच्छेदयेपरेसे वोचोछोदोवोलोहो ८ उदितेप्रमितेप्रोतेसंख्यास्तेतदा
नेतरे जन्मकर्मचआथानेपिरेद्विरेचतमरे ९ इतिवालस्वरदीनांसंज्ञातरे
कलेचोक्तमस्तीउदितेविजयोनितेप्रमितेलाभपवच आमितेसिद्धिमाप्नो
तसंख्यास्तेमरणोक्तवै १० यत्रनामात्तरयामेतत्रैवउदितस्याः तस्मादहर्षे।

विज्ञानीयादृष्टोन्मासेभवेत्तनः ॥ मासद्वयेतिधातवोरिनेचद्वाद्दोतरे प
 वेक्रमेणदातवोवर्षभाश्रयेचस ॥ कार्तिकांतेदिनेयात्येनवभागेययातया
 मार्गेषौषेतयातेयमाचस्यचदिनत्रये ॥ एवंक्रमेणदातवोवर्षपूर्णेयदाभवे
 त तिथिप्रतिपदादिशुक्रजार्दिवारनिर्णयः ॥ नैदाभद्रानयारित्ताशुर्णा
 चापियथाक्रमे क्रमेणोकाप्रदातव्याश्रात्यशोकसमन्वयः ॥ चंद्राष्टौप्रथ
 मेदेयानगानागौ ॥ द्वितीयके तृतीयेचाग्निनवमे ॥ चतुर्थेचप्रहृष्टाः ॥
 पंचोत्तरशतेदेयं ॥ क्रमेणपंचमेपिच इतितिथ्योकाः अस्वरोमेवसिंहलि
 ॥ ५ ॥ इक्ष्वी ॥ मिथुन ॥ कर्कटाः ॥ उकारोवाप ॥ मीने ॥ स्यादेस्वरेतत्तल्लार
 षौ ॥ औस्वरेस्वराकेभौ ॥ चराशीशाद्वादिनिर्णयः स्वरायः स्यापयेद्वा
 नाशेषोयस्यनायकः पंचवालादिकावस्यानामायत्ततल्लया ॥ आचोवा

संवत्सरचक्रम्

वर्ग	८१	८०	८३	८४	८५
अ	६	३	७	४	५
क	ख	ग	घ	च	
छ	ज	झ	ट	ठ	
ड	ढ	न	य	र	
ध	न	प	फ	ब	
म	म	य	र	ल	
व	श	ष	स	ह	
कल	कुमा	युवा	वृद्ध	मृत	
उदित	प्रमित	श्रान्त	सथा	अस्त	
जन्म	कर्म	आधु	पिंड	छिद्र	
नंदा	भद्रा	जया	रिक्ता	पूर्ण	

अ	इ	उ	ए	ओ
प्रभव	विभव	सुक्र	प्रमोद	प्रजाप
अंगिर	श्रीमुख	भावः	सुवा	धाता
ईश्वर	वज्रधा	प्रभा	विक्रमः	वृषः
सिद्धि	सुभाउ	नारिणः	पार्थिवः	वयः
सर्वजि	सर्वथा	विरोधी	विद्युत	वरः
नंदन	विजय	जय	मन्मथ	उर्मव
स्मलंव	विलंव	विकरी	प्रावृ	सुवः
सुभक्त	शोभन	कोथी	विश्रव	पराभ
प्रवेग	कीलक	सौम्य	साधार	विरोध
पूरिधा	प्रमासी	आनं	राज्ञ	नलः
अयंग	काल	सिद्धार्थ	रोद्र	उर्मति
उंदमी	रुथिरो	रक्ताच	कोप	दयः
	डासी			

अ	इ	उ	ए	ओ
कार्तिक	माघ	पौष	श्रवण	भाद्रपद
तदित	फाल्गुन	चैत्र	आषाढ	श्रावण
माघ	चैत्र	पौष	आषाढ	श्रावण
नंद	भद्रा	जया	रिक्ता	पूर्ण
१६	१७	१८	१९	२०
२१	२२	२३	२४	२५
२६	२७	२८	२९	३०
सू. मं	बु. चं	गुरु	शु. शु	शनि
१४	१४	१४	१४	१४
२१	२४	२४	२४	२४
संवत्सरचक्रायः संवत्सरचक्रं ज्ञेयम्				
संवत्सरचक्रायः इदं ज्ञेयं पत्रम् अनव				
कोशात्वात्समयं ज्ञेयं रायपिलिबनानि				
एकैव बोध्यानि मासं स्थानं रोदयदि				
नादि १४१२४॥				

कृत्वा रं विचारं सासा प्राप्ताः
अत्र सावने सासा प्राप्ताः
कृत्वा रं

२५२

लः कुमारश्च पुत्रो वा ह्यसौ पुत्रोऽपि च किं विलाभकरो वा लः कुमारस्तर्ह्यलाभः
 सर्वसिद्धिपुत्रो वा दत्ते ह्येहानिर्मते तस्यः यात्रापुत्रे विवादे च नष्टे ह्येहानिर्मते
 बालस्वरो भवेत्तु विवाहादिशुभेषु भः सर्वेषु शुभकार्येषु यात्राकाले विरो
 धतः २१ कुमारः कुरुते सिद्धिं संग्रामे सदा ते नये शुभाशुभेषु सर्वेषु मंत्रयेत्
 दिशायने सर्वसिद्धिपुत्रो वा दत्ते यात्रापुत्रे विरोधतः २४ दाने देवार्चने दीक्षार
 ण मंत्रप्रजल्पने हृदस्वरो भवेत्तु गोरक्षो भोगो नये गमे २५ विवाहादिशुभेषु
 र्वसंग्रामाय शुभे तथा न कर्तव्ये तभिः किं विज्ञाते मृत्युस्वरो दये २६ तिथि
 वाचनस्तत्रैव षोडशमासस्तथैव च तदिने वर्जयेत्सर्वानि मृत्युकरं यतः २७
 तिथिर्वाचनस्तत्रैव षोडशमासस्तथैव च संवत्सरे वनयेत्सर्वतदा हानिर्मते
 शुवा २८ शुभेने प्राप्तिने वा विपत्तत्सर्वयदा भवेत् तदा भीष्टमहालाभः सं

२१

२२

पतिशितनिर्देतिः २५ तिथिनादादिमयेन शुभाधिके शुभे भवेत् शुभं
 रोषवाक्ये साये मध्यफले भवेत् प्रभावाद्युमेकैक सदयस्त्वयादिकः
 संध्यास्तवत्सरे चेत्सायस्यापि वत्सरे ॥ तस्मिन् सर्वे मतिर्हीनिरसंतो
 षः पदे पदे यथा वर्षात्मा सभागः कृतश्च स्वदये चके ॥ चतुर्विंशतिदेशश्च
 चतुर्दशदिनानि च उदितादिविभागेन फले वाच्ये यथा तदा ॥ उदितादि-
 त्रिकं चेत्सादस्योर्मभागसंस्थिते तदा शुभं विज्ञानीयान्मध्यं संध्यादि संस्थि-
 ते ॥ अथोर्मभागसंस्थं चेत्संध्यास्तेदित्तयं भवेत् तदा ज्ञेयं विज्ञानीया-
 उदितादि त्रयं समं ॥ वर्षा मासोदिने चैव तिथि नक्षत्रवारकाः संध्यास्ते च
 यदा सर्वे तदा सादशुभं मरुत् ॥ हानिः खे मसा ज्ञेयो धननाशश्च जाय-
 ते मरणं चानपात्तादि नदिने जायते धुवे ॥ तस्मिन्दिने च यो रोगो जायते शुक्र

२५५
 सप्तमः असाध्यशुभवेदोगोमृतसंकेतारिणः ३२ अथकेतपत्ताकी रवि
 शुद्धः कुनः सौम्यः शनिनीलोत्तरोत्तरः दशायां यस्य जन्मस्थाने नक्षत्राणां
 येत्समाः ३३ केतोरपि पंचाशद्वत्सरेण गणयेत्ततः शुभवर्षे शुभे विद्यायाप्य
 र्धेतया शुभे ४० लाभो विद्यौ उभे च स्यात्सराणां शङ्कमंदयोः गरुहयेत्सरासौ
 त्वेऽऽविभौ मार्ककेतु ४१ जन्मकाले चंद्रसौम्योपायौ च भवतो यदि किंचि
 के शंतदा विद्यातस्मिन् वर्षे न संशयः ४२ दिनत्रये विद्यातिदं सन्त्यदयाभिः प्र
 रयेत् वर्षे शयत्समाभ्यनात्तद्विकविधानतः ४३ वर्षोत्तरं कल्पनीयं फ
 लेतद्वच्च कल्पयेत् कार्तिकांते नवाहारि जन्ममासे दिनावधिः दिनानि चैव
 मासोऽथ गतवर्षे प्रयोजयेत् ततः प्रवृत्ते तद्वर्षे कार्तिकांते नवाहारतः ४४ शुभा
 शुभारिकं सर्वं जन्मवर्षादिचारयेत् अथ मृत्युनिर्णयः गणितानि निर्णयेत्

र्वतस्मात्सर्वविधीयते पंचभिस्तद्वर्तते गोष्वेव सत्ते योनचा मया ४६ वृद्धि
 हेतानि विप्रोक्तानि वा यो शास्त्रा अपंचभिः एकदेयेत देयं वा वासेति विप्रोक्तं
 न देयं वा न देयं वा मध्ये वा शुक्लकृष्णयोः वर्षनिर्णयमाह यथोक्तं विप्रोक्तं
 श्रैवराक्षीकृत्य विधाययेत ६२ चतुर्विंशतिभिर्गणितं सप्ताष्टसमाजि
 ते ४९ आधानेन वदेयानि स्वर्गे कर्मणि येषु च सर्वोक्त्यापि न पिंडे सिद्धे
 णीयवस्थिता ५० रविमंदकृजैर्वर्षे राहूचन्द्रान्द्विज्ये सप्तसप्तमं भवेत्वा
 पितृसप्तमं भवति नामया ५१ त्वनावाक्यं सातशून्यवृत्ततदपापनाहार
 तानादीरेवाय हासेलेनेनाकरेभिर्जाश्रावण्यहंसादिर्वेकादेययाना अ
 यवापापसंयुक्ते दशाशून्यं भवेद्यदि तदा सप्तसप्तमं देवदेवराजसमो यदि
 त्वनावाक्यं तीनिबुधुहृमंगलवर्णलेखिपादशशून्यजहारश्राप्ते शनि

मन्त्राविद्याविद्याः देव्यादीभवेन्निर्गुणकोटोचसर्वस्य ॥ मन्त्रो
प्रथमेभागेपुरुषोनायतेमहान् स्मृतंतीरौदस्यः कुर्यापिउनेरतः ।
पणामालंकारसंपुक्ताद्वितीयेसंदरोभवेत् तृतीयेपुरुषोयन्वीभवेत्स्य
नमालःसरा ॥ ऊंभस्यप्रथमेभागेपुरुषः स्मृतंतीरः स्थिरवृद्धिमा
नीत्वर्वाद्वितीयेसंदरोभवेत् ॥ तृतीयेपुरुषः श्लोकोमकर्तोभवेत्सदा
मोमासीरौदकर्मचछेदनेमारणेवतः ॥ पुरुषः प्रथमेमीनेप्रियलो
कःससर्वस्य द्वितीयेसंदरोगौरीतृतीयेपुरुषोभवेत् ॥ पुरुषःपुरुष
क्षेत्रेयदिपश्यतिसर्वस्य तदापुमोसंजानीयादस्ययापुवन्वीभवेत् ॥ यो
षितक्षेत्रगतः पुत्रोवयोवायदिपश्यति तदाकन्याविजानीयादस्यया
पुरुषोभवेत् ॥ कन्यायोमरेदं देऊंभेवानायतेकवित् वृथमेदुतेत् ।

२५४
प्रेक्षो बोधवतिनामया ॥ सौन्दर्येयुष्येयुभयोगविवर्जिते युधमे
दृष्टेजातः प्रोक्षोभवतिनामया ॥ मकरेसप्रतापमेकमेवयुभय-
निते यानिदृष्टेयुतेवापिबन्धाभवतिविशिष्टे ॥ सतस्थानेदिपायेचवि
पापेवापसंस्थिते तदास्त्रीप्रहस्यैवैयौविहस्यौयुवद्वीतितौ १ नारीपु
रुषयोर्मध्येसर्वोभेदः प्रकीर्तितः इतिप्रजापंच-पुंस्त्रीज्ञानेनामचतस्रो
ध्यायः ४ सत्विदः तिमयाकिंविदुष्यतेचयथाक्रमे १ वराहः नलश्र-
मिदुचगुरुनिरीक्षतेनवाशशांकंरविणाममागतं सशयकोर्केणपुनो
यवाशशीयरेणजानेप्रवरेतिविश्रयात् २ द्वादश्यांदितीयायासप्त-
व्यांभग्रस्तगे रविमंदक्रमेवाग्जारजः परिकीर्तितः ३ राजमानंदे
निर्घनोयनपूर्णश्चमानरत्नयनप्रदः कर्पूरवेदनामोदीयनेक्रमदवांयवे

उपतिनायदिवोयोभवेदिहं तदेवनेयोनातयोनामवेदैः कदाचन कर्कथनु
 धिमीनेचरुहिकीटवटेषु च कन्यामकरजकेषु तल्लामीनांगताहव हृदि
 केचरसिंहचथनर्मकारकर्कगः मकरचथनः कनेचरोसिंहचहृदिके मीने
 चकर्कटेषुकेमेषकन्याथनः २४ हृदिकेसिंहचतलेयनवपुसमंथनः
 सदा तलापांचयथावर्षंतथैवमकरेपि कृमेवषेयथासिंहमीनेचैवयथा
 थनः मेषेषड्विंशवर्षाणिमिथुनेनवनेत्रके २५ पूर्ववेदादयोयैकास्त्रिषु
 स्थानेषुकीर्तिताः तैमीलांगलवेथेस्त्रिंशकीकृत्यप्रकीर्तिताः २६ यथा
 कोट्यपतेमासेदिनेवर्षंतथैवच ग्रहाणांचवर्षंतथैवकोकेतुविनिर्दिशेत्
 सबलेचग्रहेषांदिनमात्रेविधीयते मध्यवर्लेतथा मासेवर्षं चैवतथावर्ले
 वल्लान्वितेप्रभेचापिवर्षंविधाययथातथा मध्यवर्लेतथा मासेदीर्घाचैवत

249

१२
३५

यादिने १० पापप्रदपुतेलशेष्टेवाशुभसमे तदादिनेभवेत्तस्यसंरणेच।
सनिश्चिते ११ तदादिदिनेवेदापितलपुकेभवेयदि तद्यामासेविधातयेय।
हाणोचवलावले १२ शुभदृष्टेशुभपुतेशुभस्यानेस्थितेपिच तदावर्षेविजा
नीयात्सामिनापरिदृश्यते १३ चतुर्विंशतिवर्षाणि सर्वेषांदिष्टसमते ज्यो।
तिर्विदस्तदासर्वेवाहयंतिपुनःपुनः १४ नवनेत्राणिवर्षाणिवावद्वहंतिज।
न्मतः तावदिष्टेविधातयेगसदिष्टेनचायथा १५ शुभभेदेइसेयोगेदीणे
पापपुतेयदि शुभप्रदाःप्रपश्यंतितत्रवर्षाणियोजयेत् १६ वर्गान्तमेषुतमे
वाकेंदेवागरुभार्गवौ तद्यापिप्रवलेपापेवर्षभागोनलभाते १७ एतद्वहं
समतेशिखौदिष्टेवसर्वदा अपरादिष्टेसंयोगस्यापेष्वाचमतेस्थितः १८ चंद्र
सूर्यपुंदेराकृशंद्रसूर्यपुनोयदि सौमिभौमेस्तितंलशेष्टमेकंनजीवति १९

२५
 विधिः सत्रस्यान्त तत्राचनारदः सेव्यास्यसवेविह्वेश्चभेप्रथमार्तवमिति अथ
 तालग्रफलमाह पापस्यलग्रमिति पापग्रहस्यलग्नसत्स्यात् दीर्घोदक्यमात्राः पापा
 स्यन्तेषामन्यतमस्यलग्नमित्यर्थः पापग्रहस्यलग्नानि मेघसिंहवृश्चिकमकरकुंभाः ए
 तानि नित्यानि शुभानि कर्कलग्नशुक्रपक्षे शुभं कृत्वा
 परसेशुभं स्वामिवशात् लग्नस्यामिनोवस्यमाणाम उक्तं वशात् त्रीधृत्वाहामेघवृष
 कृतवती भवेत् द्वे द्वे कन्या प्रसन्नोरी मृतापत्या च कर्किते सिंहवैधव्यमात्राति केन्याया
 त्रीधृत्वा भवेत् तलापावहपुत्राद्याहुहकर्मरतालिनी वायेपुत्रयनायास्यान्मकरे
 कः खभागिनि सकृत्प्रजावती कुंभे मीने चात्यप्रजा भवेत् नारदोपि कुलीरवृषवापा
 तपन्पुक्रन्यातलापर राशयः शुभदा ज्ञेयानारीणां प्रथमार्तवमिति अत्रापि कर्क
 तालग्रस्य द्वे द्वे सौम्यतपापतवशाद्वावस्तु ज्ञेया अथ वसफलमाह अरुणज
 कर्कतलीलविजो वरेति नमस्त्यात् अरुणशरकं जरेजीर्णं नीलेपसिद्धे चित्रं नावा
 माः पसिद्धं जिते एवं विधमेवरेव संनमस्त्यात् न शुभं स्यात् अर्थात् दृष्टे शुभे पीतं
 शुभं उक्तं व सभगाश्चेतवसावरो गिणी रक्ता ससा नीलो वरधरा नारी विधवा प्रथ

भानवा भोगिनी पीतवस्त्रा च दृष्टवस्त्रा पतिवत्ता उभगाशीर्षा वस्त्रा च सुभगा चारुवाभा
पति अत्रानरक्रमपिना ज्यपकरणे कर्मस्य दुष्टे विचारणीये इति स्मृतिः कर्मस्य दुष्टे माने इती
कायो माने इव ह्यभायो मयमाने वपकरणे अथ साधारण लघुबले स्तम्भगद्यने नार
याय सुद्रेत्यजो न्या एमरिपुत नृगं भांशको मूढनाथो ऊरु र्दो प्रोखलो शंस्तिगताव च
मस्त्युत न्योतनस्यो सौम्याः केदत्रिकोणे हरिभवसहजे सुन्याविलाः प्रशस्नाः सर्वत्रेन
प्रये ज्यपकरणे पतिता स्तद्धि शोषान्निदिता ॥ इति साधारण लघुबले इव ह्यभा
गार्भधानादिकृते सायो वा इत्येन च द्रेत्यजो न्या एमरिपुत नृगं नृजहीहि अत्यं द्रादण
प्रहमं प्रसिद्धे रिपुषष्टे तनुलं गे एता न्यतिगने च द्रेत्यजेति तथा भांशको त्यज किं
नतालो भांशको मूढनाथो मूढो नथो ययो सौ मूढनाथो तथा अस्ते गतस्य लघु
कृतवो शो इत्यर्थः पुनः किं लतालो ऊरु र्दो प्रोखल गृह च द्राणा मन्वत मयुको तथा व
को न शोत्ये न यत्र कुत्रापि लघुपापग्रहनवो शोत्यज तथा स्तिगत तव रं त्यज त्वले अहमे
मा इत्येति दित्यर्थः तथा मस्त्युत न्योतनस्यो त्यज मस्त्युत न्योतनस्यो त्यज त्वले अहमे
त्यतिः एतौ तनस्यो त्यज इत्यर्थः लगगावरमाह सौम्या इति सौम्याः सौम्यग्रहाः के

252

निगलगुचन शंसममदशमानि त्रिकोणेन नये च मे सोमगुहं प्रशस्ताः श्रिभवमहेजं
अन्यावेलाः प्रशस्ताः श्रिः सहे भवकादशो सहनेर्त्तनीये वपुस्यानेषु अन्यवेलाः सो
भ्योन्येपापशराः प्रशस्ताः स्युः सर्वत्रैतन्मयोजे एतत्तत्रोक्तोक्तं सर्वत्रगर्भाधानादिक
प्रयोज्य साधारणत्वात् किं कृता प्रकरणापरितोक्तादिशेषान्निशेषान्निदिता एष
कृत्ये प्रतिपदितान् विशेषान्नाता अथैगर्भाधानं सग्यराहतेनार स्वस्ती आदि द्रु
पलका समदिनविवर आहतन्यागिदितानित्यह्नामूलं मयातेव सकलितजर्निशानिपवा
माचर्त्ता याहीन्याकैरुल्लेखविषममलवगैरुहलैर्भोसतार्थि न्यस्तेरैतैरिहेवापुगहनिसु
गुताः कन्यकेकोसचदे ११ होसतार्थिन जलौसदितः सनस्वस्तीपतिगारि गच्छत्यन्यः
कांअर्थयतेयसोसतार्थी तस्यसेवोपनेहसतार्थिन जलौरजोदर्शनादारभ्योदशरात्र
कः कृततस्मिन् सतहर्षः सजातोयस्यसमदितः एवंविधः सनस्वस्तीपतिगच्छेत्यर्थः
मागस्तीगर्भाधानं करोति अत्रस्तीअपिहर्षिताभाव्या तथाचमनुः कृतः स्वाभाविकः
पुरुषोरात्रयः सोदशः सनतारति किं कृता आदि द्रुचतका समदिनविवर आहतन्यागिद
नित्यह्ना मागोनिशोचतकेपादि द्रुचतके सर्वरात्रिचतस्रये असमदिने विषमदिने

253

रागादिनरात्रितिथिभादीनोसंधपः आहंस्वपिचोः आहदिने तत्कारिने तस्य आहस्य
दिने एतानित्यक्तैत्यर्थः । एवंमूलैत्यक्ता तथास्योत्पत्त्या मयाप्रसिद्धा ग्रंथे
नी एतेत्यक्तैत्यर्थः । तथावसुकलिजनिभाहानित्यक्ता वसुः अहमी कलीः चतुर्दशी
निभे जन्मनक्षत्रे अहोदिवायतानित्यक्तैत्यर्थः तथापर्वणीचतुर्दशी पर्वणीदर्शयो
माव्यतीपातवैधुतिसंक्रांतिमहापातादीनित्यक्तास्त्रियं प्रतिगच्छेत्यर्थः तथाचनारदः
पाददर्शनतोऽस्यप्रपन्नार्थोदिनचतुष्टये ततः अहोः क्रियास्वेतासर्ववर्गोऽस्यविधिरिति
रुतसः उपसर्ववैधुतिपातयोश्चविष्टादिवापारिचसर्वभागेमथ्यास्यसर्वस्वपिमात्तपि
तस्मिन्दिपत्नीगमनविवर्ज्यं दिनेषुपुग्मेषुचवक्ष्यमातायोगैः सताथीस्वसतीमुपे
मारेत दिनेषुपुग्मेषुचकल्पकार्यहिलाचमंजोस्तथिलग्रभागान् ज्योतिषार्कं ऊजो
ग्रामनिशिससीगच्छेत्तुत्रायसहिधौ मयामूलोत्पत्त्यातनिंयभूताहमीसजेदिति कैः
कल्प्याकैडलगैर्विषमभलवगैः देवैज्योऽरुः अर्कः प्रसिद्धः ईडः वेदः लग्नेप्रसिद्धिं
कतेर्विषमभलवगैः भराशिः लवोनवोशः विषमराशिर्विषमनवमांशस्थितैरित्यर्थः
माकेवलैर्विषमभलवगैः अपितुउहलैः उत्कृष्टैवलैरेषांतादितथातैः अथकन्याकामि

२५
एष विशेषमाह भोक्तव्यकेच्छोऽहं वयनेतरोक्तलक्षणकालेऽप्युगृह्णन्निविमर्दिनेमदि
गच्छेन्न स्वसीमतिपाहि कैः एतैर्वाक्तेः एतैर्देवैर्वाक्तेऽल्लगैः व्यस्तैरिति समलवगैः
नाऽप्युगृह्णन्नातके अोजर्त्तपुरुषाणां केषु बलिभिलंशार्कगर्विडभिः पुंजन्मप्रवदेत्स
न्याशकगतैर्पुंमेपुनैर्योषित इति कस्मिन्नाति सचंदेचंद्रेणोभनेसति गोधरेणचंद्रव
गांसति इत्यर्थः सचंद्रे इति पुनन्यगतिकं विना सर्वत्र योज्ये सर्ववत्त्वप्रबलं अथ पुंसव
पुरुषीमेतावन्नयनेस्त्वथयाह पुंभेर्केत्पारवारविमिश्रुनविषमो गोशयोः पुंसवस्यात्सी
पतताख्येचसत्सख्य ११ सत ५ गृह्योः परैरिहो नति यो मासेहि त्रिप्रमोखे प्रथम
मासेमपरंत ५ पिसः साष्टमे ८ पुषोक्ते पुंगर्भलग्नगृहवलमनयोर्गोत्रमाद्यसंपत्तः
पुं पुंभेपुनक्षत्रे पुंसक्षत्राणि चैतानि पुष्योहस्तः पुनर्वसुः अभिजित्यो हृषाचैव अत्र
काथापिपुक्तयेति मोक्षयात्पूर्वाभादपदा एषामन्यतमेन पुनक्षत्रे अर्केत्पारवा
कते रविगुरुभौमवारेविमिश्रुनविषमो गोशयोः पुंगेचत्रे शाश्व विगतैर्मिश्रुनेपाभ्यां
मागेविमिश्रुनौचतौ पुंगोशौ चतथातयोः मिश्रुनहिते विमलौ विषमनवमोशौ इत्यर्थः
पुंसवपुंसवने सीमेताख्येचसीमेतावन्नयनमपिसत्स्यात् नमैकदेशग्रहणेनामगृह्णा

१ कयोः सतोः सव्यय ॥ सतोः ५ गृहयोः सतोः पापग्रहद्वययोः व्यपसृतभवनयोः
 तोरित्यर्थः पर्वरिक्तो नतिथ्यो एतन्मामात्रिकानिधिरहितानिथ्यो मासिद्वित्रिप्रसंख्ये
 यमके मयमके पुंसवने गर्भाधानात् द्वित्रिप्रसंख्ये मासिद्वितीये तृतीये वा मासि स
 यान् अपरोसीमंतोत्रयनेतर्थावष्टाष्टमेषु गर्भाचतुर्थवष्टाष्टमेषु मासेषु सत्स्यात् यत्तु ग
 लग्नग्रहवलमकंदेवेत्यार्केऽलयेतिथ्यादिकं तदनयोः पुंसवनेतीयेनोत्रयनयोः यो
 आयः शुक्रपक्षश्चोत्थः नक्षत्रः अत्रगर्भायेनाशनोतेषु गुरुशुक्रमौल्यादिकं
 चित्यमग्रेवत्यति लग्नवलं सर्ववत् जातकार्यः द्वितीये वा तृतीये वा मासि पुंसवने
 वेत् वात्के गर्भे भवेत्कार्यं सीमंतेन महाशया तसिद्धः रिक्तां च पर्वनवं मीत्यज्ञापुं
 वने शुभाः वृत्तशान्ति सीमंतोत्रयने बुधस्तुही नगौ पुत्रा माषि स्थे स्थिते कुर्यात्पुंसवने च
 र्पदिवसे भामस्य जीवस्य वेत्यादि हृदस्थानिः कुलीरं मिशुनं कन्यां हित्वा शेषाः शुभा
 काः नारदः चतुर्थे मासि सव्ये वाष्पमेवानदीश्वरे बलोपपत्रे देयत्वा सुदता रावलात्ति
 श्रारिक्ता पर्वदिवसे कुजनी वार्कवासरे तोत्ता मिश्रो प्रवर्त्तेषु पुंलग्ने पुंनवोशके शुभे
 मन्मलग्नयोर्नयेनैव धने शुभग्रहपते हृदस्थे वा तेषु तेषु पंचेहिके चतुर्भिर्वा

256

११

केंडीन्यसर्वकैः स्त्रीणां तत्र यमेगर्भे सीमंतोत्रयने शुभे शुभग्रहेषु धीधर्मकेंदेष्टरिभ
सुसुचंदेन्यनिधाननायादिपरिवर्जिते कस्यसाणामेकोपितया दंत्यात्मजास
सीमंतिनीवातङ्गर्भवलीहेति नमेशय इति अथ जातक कर्मविधिं स्वथरया ह
नौजाते विदध्यादपि जनिमरण शौचकेवातदेतेति मैत्राह्योत्रराभिचुरमृदुभिर
नामवर्णाविदधुः सूतेः सूर्यादि विंशकृति १२ १६ २० २२ मितदिखसे जातभैवा
गोरिकास्यारमदात्वयगतवचरेमोक्षरात्रियशङ्क १४ सूतौ प्रसूतौ जातयो
ने जातकर्मविदध्यात् कुर्यात् अथ कदाचित्सूतकर्मथे प्रसूतौ जातयो सत्यास्या
कर्मपरित्यागो राहोरन्यत्र सूतक इति शास्त्रेण जातकर्मणो वरोधे प्राप्ते न दयं वा दमा
जनिमरण शौचकेपि अथमर्थः कदाचित्सूतकृतसूतकयोः प्रसूतिर्भवति न
क जातकर्मविषये सूतकोतरदोषो नास्तीति भावः सूतकोतरे सत्यपि जाते पुत्रे पिता
कंचैले स्नानं कुर्यादिति स्वर्गत्याक्ते कर्म कुर्यादित्यर्थः यतः सर्वा शौचे नैवा स्य सिद्धिः
मातदेते सर्वा शौचोते वायुतस्योते वाक्षिपादिभिर्न तत्रैः कुर्यात् त्रिपाणि शिचिनीह
सुभिजित्युषोः वास्योरोशिणी उन्नरास्तिष्ठः वराणि वरात्रय पुनर्वसु स्यात् नः मृदुनि

॥ अथ गंधारो वती मृगविद्याः अभिरिच्यः लघुवलं सर्ववत् उन्नं च तस्मिन् नैव मूर्तपिस्तु कां ह
 ॥ अथवा शिशोः ज्ञातकर्मचकते व्यपित्त्सजनसर्वकं चिमेष्टीर्यैर्मिष्टैर्दशेष्य
 ॥ अथवा केंद्रेगरो भूगौ कार्ये ज्ञातकर्मसनातनमिति प्रजापतिः स्तुतकेतसमस्त्यत्र
 ॥ अथवा जन्मयदा भवेत् कर्तस्नात्कालिकी शुद्धिः सर्वशौचेन श्रुयति संवत्सः ज्ञातेषु
 ॥ अथवा पतः स्नाने सवैलेत विधीयते तच्च शीतोदने कार्यं तत्र जावलिः कुर्यान्नैमित्तिकं
 ॥ अथवा स्नात्कालिकी शुद्धिः सर्वशौचेन श्रुयति स्नानं शीतादिः काम्यमेव चेति एतच्च रात्रि
 ॥ अथवा कार्ये वसिष्ठः पुत्रजन्मनियते च तत्रासंक्रमणं रवेः रात्रौ शुद्धिने कार्यं प्रश
 ॥ अथवा नान्यथानि शि तद्योत्राभिमुखं कार्यं तदुक्तं तत्रैव श्रुत्वा ज्ञातं यिना पुत्रं सवै
 ॥ अथवा स्नानमाचरेत् उत्तराभिमुखं भूतानां वादे वा वातकेति रात्रौ उदकादिगमना
 ॥ अथवा शक्नोति विशेषमाह सांख्यायनः दिवा यदा हतं तोयं कृत्वा सर्गं पुनं ततः रा
 ॥ अथवा स्नाने तस्येष्टाप्ते स्नायादनंतसंनिधाविति अथनामकमाह अथोनामवर्णाविद
 ॥ अथवा स्तुतके सूर्याष्टिविंशकृतिमितदिवसे इति अथानंतरे वर्णा ब्राह्मणादयः क्रमे
 ॥ अथवा स्तुतेः प्रसूतेः सकाशात् सूर्या १२ हि १५ विंश २० कृतिः २२ मितदिवसैश्च दशाष्टौ

258

[illegible]

एकं चारमेदान् रिक्तवर्तनीनवमीचतुर्दशपक्षमीपक्षिद्याप्रागेभ्योत्तरः मध्यप्रातिः पक्षाख्य
 पक्षगतखचरं व्ययभावेगतखगं सोमं प्रसोमं वा रात्रिः पक्षिद्या प्रयराहोदिनतृतीयोऽंशः
 रात्रिपक्षाख्यतत्कालग्रवलेख्यवत् तथा च हस्तिः सर्वाहः अष्टत्यक्तो मध्याह्नो मध्या
 न्याह्नः स्मृतः अपराह्णं च रात्रिं च वर्तयेत्त्रयमकर्मणीति त्रिसिंहः सायंक्रेतुपयोगेषु शनिध
 रातोऽत्र नवारयोः रिक्तो पक्षाहमीविधिः किंल्लघुं च विप्रोषतः एतैर्दीर्घैर्पुनैकाले राजावपि
 र्नामकारयेदिति हस्तिः प्रभवारेव हर्गं शुभानां नामसंपदे राशयं च स्थिराः अ
 तर्ह्येष्टादिस्वभावाश्च भेदे पुनर्नाम इति त्रिसिंहः लग्नाद्याणाहमे सर्वे न शुभानामकर्मणीति के
 रेष्टा नामकार्यमिति संप्रहेतुं देवालयगजाश्च नो वृत्ताणां वापि रूपयोः सर्वोपक
 यरुच्येष्टाणां च चिह्नानां योषितं नृणां काव्यादीनां कवीनां च यश्वादीनां विप्रोषतः राज
 कान् पसादसंत्तानां नामकर्मविशिष्यत इति अथ पालकागोपरां च शुभवेषानेष्टं यथा
 कर्तव्यं मोनि क्रमां च विचत ह्येष्टं ते कौनारं नन्माहाहादशोद्दिष्टं वसुडं लघुभिर्वात्यसे
 मासे तालके भेदे सोम्याश्चिज्यध्वेदैर्भुवि शुभोदिवसे पंचमे मासि दध्यात् एकत्रिंशदिने वा
 शुभं ननिगदितं भेः कंबुना योज्यमर्भं व्यग्वाशास्पृश्येषां स्यामवडुदितो निः क्रमो मासि

१५ प्रसूतेः सकाशात् हादशोदिवसेषां लकैः तदा यो अर्धे बाले निदध्यात् अक का
 नातिक्रमे भवत्सु लघुभेर्वानित्तत्रैर्निदध्यात् लघुवलं सर्ववत् तथा चोक्तं हस्ति
 नास्वसेहितायां एव हादशोदिवसेषां कर्तव्यो दशमे हादशे पिवा षोडशोदिवसे चोपि हाविंशे
 दिवसे पिचेति तथा चोक्तं भविष्योत्रे अभीष्टदिवसे पुण्ये चंद्रनायकलान्विते स्रु
 धवत्तिप्रभेत माता वा कुलपोषितः शेषशायिनमाचित्प्राकशीर्षवित्पसेचि शुभि
 भूम्यपवेशनमाह सौम्यं सगः अस्मिनीमसिहा इत्यः पुष्यः भवति सर्वोक्तानि अ
 त्रयोदश्याः इंदो ज्येष्ठा पभिर्नक्षत्रैः शुभदिवसे रिक्ता दिवर्जिते जन्मतः पंचमेमासि
 भविष्यो अर्धे निदध्यात् उपवेशयेदित्यर्थः तथा चोक्तं पञ्चपुराणे पंचमेव तथा मा
 सिभूमौ तदुपवेशयेत् तत्र सर्वगृहाः शास्त्राभौमोप्यत्र विशेषतः तिथिविवर्जयेद्रिक्ता
 शास्त्रानि शुभानिमे उत्तरात्रितयं सौम्यं पुष्यं तैशाकं देवतं शान्तापत्यं च हस्तश्च शस्त्र
 मास्त्रिनमित्रं वराहं सजयेद्देवं सपिबोत्तथा हि जान भूभागस्य पालिष्याथ तत्र क
 तातमेव लं वायुपुण्ड्रशब्देन भूमौ तदुपवेशयेदिति उपवेशनमेव सूत्रवैयोकः इति न
 वस्येदेविसदा सर्वगतं मम आपुः प्रमाणं सकलं निक्षिपस्व हरिपतिरिति दुग्धपान

एष माह एकत्रिंशदिनभित्त एकत्रिंशदिनमेवैवमालके वैवुना प्रोत्तेन योऽङ्गं यो
गात्रं योपाययेदित्यर्थः **अथ नमिहः** एकत्रिंशदिनैवैवपर्यः प्रोत्तेन योऽङ्गं योदिति अथ माहः
माह स्वल्पपल्लवे संततमाह वा अत्राननिगदितो भेयिति अत्र मांशननतत्रैव योऽङ्गं योभेदि
ना न्युपलक्षणां अत्र मांशनोक्तं अत्र दपि विद्याशालीयं किंलक्ष्यं भेद्यत्वा प्राप्ते विगतः
माह अगः गद्वयस्याः साद्यगः सात्तामौ आशाचतस्रं आस्येयस्य सतथातस्मिन् गद्वेव
माह नितदिच्छावत्यर्थः लग्नवले सर्ववत् व्याख्यासास्ये न्युपलक्षणां तेन रुद्रयोगिन्या
माह दिक्मपि वर्जं तथा चोक्तेनोति निर्बन्धे योगिनी गद्वरुद्रादिभूतैव विवर्जयेत्
माह नितिलक्षणां इदेवापौषमे रुद्रेनोयागिशाशिरात्तसे यामाहं सुदयादाहर्भुमत्पेवेदि
माह गद्वके इति उदयात्सूर्येक्षयात् रुद्रलक्षणां हरिसौमवद्भिगद्वसयमवरुणानिल
काहं हगलयेष्टेवं उदयादिभूमितसदाचलिकारुद्रो महोपत्ये इत्यादि हरिगिद्रः अथ
कते निःक्रमणमाह अथास्यमवददितो निःक्रमो मासितर्ये त्वर्थे च त्वर्थे मासि अस्या
माह कस्मिन् निःक्रमो निःक्रमणो गमवत् गमवयोज्यमित्यर्थः निःक्रमणलक्षणां वृहस्प
माह नितोक्ते अथ निःक्रमणो कुर्याच्च त्वर्थे मासि सावने कारिकायां च त्वर्थे मासि पुण

तत्र शक्रे निष्कमणे भवेत् स्यात्ते सलोकते वापि कृतस्य स्वयमेव शिष्ये आद्याय गेरानिः
नम्यगच्छे पुर्देवता लये अभ्यर्चये देवता सम्यगाशिषो वाचयेदय कृता प्रदत्तांगे रमा
येतिततः करित स्वकं मातृसुसगृहं गत्वा मातृलादेर्गृहे नयेत् नदाशीर्वचनाधेया
दीर्घा पुराभिनेदिनः जयेत समतेनाये लिखितः शिष्यनिःक्रम इति स्वगृहानुसारं
योजयेत् अथ कार्णावेधं मेराकोतया ह्र मैत्रैः त्रिभैः स्थिरभचरभैर्यानि लोभः एक
नैश्चैका फा योषु न शानि कुजत्ता शवाग्नया स्मृति काय वैद्वरव वा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १८ ॥ सति धीरु विमंथे समासे पुंस्त्री कर्णौ मन्त्रिधिपटु नात्तै वामादि वेधो ॥ १८ ॥ मैत्रै
नवगणामगविशारे वनिभिः त्रिभैर्दंस्त्राकाभिनिदीज्यभैः स्थिराणि अत्र रागोद्विग्नः
वराणि प्रवणत्रय पुनर्वसु स्यात्ता तेः कथं भूतैः स्थिरभचरभैः व्यानि लोभः एकैः वि
गतानि अत्र नि लोभः एकैः त्राणि येभ्यः ताभितथातैः अनिलं स्यात्तिः अभयः शान्तार
का कर्त्तरोद्विगी नद्रहितैरित्यर्थः वैका फा योषु पुंस्त्री कर्णौ पुरुषस्यियोः कर्णौ
पटु ना कुशलेन सविधि यथा स्यात्तथा दत्त वामादि यथा स्यात्तथा वेधो पुरुषस्य दत्ति
गर्काणादि स्थिः वामकर्णौ दीर्घार्थः कर्णौ वेधविधिस्तु मृष्ययो शिष्ये उक्तः अथ क

[illegible]

मौ शो गेर मेषौ देशौ वोरवौ से स्त्रि ते वेथ येत्कार्णौ सी पुं सो र्थ म द क्षिणौ शुक्र
सूत्र समा युक्ता म स व्या श वेथ येत् वेथा त्तीय न तत्रे द्वा ल ये ड ल वारिणोति देव
लः कार्णौ भे र वेच्छा यान विशे द ग्र ज न नः ते ह ह्वा विल ये यो ति पु र्णौ या च पु रा त न
रति अथा न्न प्रा शाने ह नै के ना ह आ से य ह्मे न नि ग रि द न्न म शाने ये च मे स न मे
वा भी रो ह्मे ति ने रा हरि व स र ज नी रि क्का का ल मे के सह क्ता शा द्वा वे चो दे प्र व
म दु च र भा ति प्र मे जा लि मी नो नो गे के द ॥ १५ ॥ ॥ त्रि को णो पा र्त्त्य ॥ १२ म ति पु
८ वि म ला सिं दु रि षो रि व लो गे १० ज न्म तः स ह्मे मा से अ ह्मे वा मा से नः न र स्य
अ शाने अन्न प्रा शाने नि ग रि ते यो क्ते भी रोः क न्पा णाः ये च मे स न मे वा मा से अ शाने यो क्ते
अन्न ने रा हरि व स र ज नी रि क्का काः ३ इ ति म न यः ने राः प्र ति य त्त स ह्मे का द श स्यः
र रि ह्वा द शी व स र ह्मे र ज नी ग त्रिः रि क्का अ त्थ र्थी ५ न व मी ६ च त्ते प्पः
॥ नाः स र्ते ज न्म न त त्रै ए ते प्रा चार्या अन्न उ ह्मे ति त था चो क्ते ज न्म ते श्री त यो विं या
रि ति ज न्म ते त पुं वि वा हा न्न प्रा शाना दि पु व र्हा भ र्ते य ते त द ग्रे व स्य ते पु नः क स्मि
न सह क्ता शा द्वा द्वा ह्मे का णाः अ शाने वां शः अ हो दि ने ए वां स मा रा गे द क्ता णा

15

२६७
काणोदिवसोऽशकः बालान्नपाशने शस्त्रानवन्दाकार्कजालमिति आणवे
मयो कुंभस्तुल्यकन्यामिरः कर्किमगौयमः यत्ताशुशायः शस्त्रानमेधनं धृष्टि
काशति नारदः चरस्त्रिमृदुतिप्रनतत्रेषु ननैयनेति श्रीयतिः रवौलयेकुली
त्यादि अथेषु संस्कारेषु गुरुशुक्रास्त्रादिदोषाभावः येषु दोषः बालतद्वदन्तम
पाणोशाविशममौयोक्ते किं न कार्यमिति चतसृषु हृत्त्रैकेनाह गर्भायनाशनोतेषु न
गुरुसितयोर्वाल्पवार्धं च मौयं नृत्वात्कालस्य रोपादिरिगुरुमयनेषाम्प्राप्तमासौ
तद्वौलादिषु दशगुरुसितयोर्वाल्पवार्धं न ग्राहेनाथोपाविशमौयोव्रतमथिनिग
मारेभमार्या न कुर्यात् १८ गर्भायत्राशनोतेषु गर्भाधानादिअत्रपाशनोतेषु कर्मस
गुरुसितयोर्वाल्पवार्धं च परमौयोगुरुशुक्रमरुतेन जन्त्यात् न त्यजेत् कस्माद्देतोः
कालस्य रोपात् यतः शासे गर्भाधानादीनां अत्रपाशनोतानां कर्मणो कालनिरोधः
कृतोस्ति तस्माद्देतोः हीनगुरुसिंहस्त्रित्वहस्याति पाप्मायनेदत्तिणायने कुलाधि ॐ
मासौ तयमासाधि मासौ न त्यजेत् कालस्य रोपादित्येतन् देवुपायगेतये तद्यथा
सन्निभमयवजातकर्मविहितं तत्रातिकालविरोक्तं किं प्रपन्नादिकेनचि

१ अथ प्राशनेन मासस्य हस्तनेवेति निश्चित्य न मासस्य येति हस्तनेत्रधामिन्मासे मोषादि
कै न स्यात्तत्र कर्तव्यं कालस्य सावकांशात् तयोऽपि मासयोऽपि सिद्धस्य गुणोदिति
शेषः स्यात्सोऽप्यत्र न चित्तं न नोयः एवं गर्भाघत्राशनेतेषु विचारणीये अनन्यगति
के कुर्यान्नित्येनैमिन्निकेन चेति स्मरणेन संस्कारक्रमस्तु कान्थायनगृह्यकारिकाया
मन्त्रः गर्भाधानेपुंसवने सीमंते तत्र यनेततः जातकर्मोभिषेयेऽनिःक्रम प्राशने क्रमा
गात् हस्तोपनयने वेदव्रतानां च चतसरे गौदानमेतत्सोऽप्येव विचारः सोऽपि प्राशने
प्राशति अनेन क्रमेण गर्भाघत्राशनांतेषु मोषादिकं बुधावलोकयेदित्यर्थः तथा च
हस्त्यानिः मासप्रयुक्तकार्येषु मूढत्वे गुरुशुक्रयोः न दोषस्तत्र दामासलक्षणबल
प्राशति यमोपि गर्भवाहुंषिके कृत्ये प्राह कर्मणि मासिके सपिंडीकरणे नित्येना
पमासे विवर्जयेदिति भृगुः सीमंतेनातकादीनि प्राशनांता निव क्रमात् कर्तव्या
नेन दोषोऽस्ति पंचाननगते गणविति कान्थायनस्मृतौ गर्भाधानादिकाश्च त्रयाशना
पमलिघृहे आकांशवेधाः कर्तव्या नान्याऽन्याह भास्कराऽन्यादि अस्तादिके च सूरि
वर्तनीयमित्याह एतद्यौत्वारिहस्ये इति एतद्गुरुसिंतास्तादिकं च सूरि मुकर्मसु

प्रेमेषुभयदः ५८ दशाश्रुतेभवेयवर्षयमरुपुत्रयोः क्षेत्रमात्रेभवेत्रया।
गीवनेनात्रमेशयः ५९ छिद्रेवुयहयेष्टुनेनमनिवुयहयेष्टुने शुक्रपुत्रद।
कर्ममृत्युर्भवतिनामया ॥ समुदाययदादिष्टेयइत्तैलप्रसेपदे पापयो
भवेदिष्टेषुभयोगेभवेत्तुभे ॥ इतिश्रीप्रजापतिदासकृतःपंचशातनिर्य
यःसमाप्तः ॥ तैलज्यमरसेभयभयतिर्गनमारयः सभायोंतिगनोम्।
विःपतेगदमरासभः १ राशरथीभवेत्सागौरसभयोंतगदभः गनोमारभा
योंतिरुगालततिगोथिका का २ग २या २पा २एवेक्रमेणगणनाकार्या
वुपेनसम्पकृतात्मासर्वयःश्रियश्चैवसवार्ताविजयःशुभः संतापःकल
दश्चैवशृगालततिगोथिका एवोदितःपत्रप्रतरेपतिनेतनः मृत्युर्वयःइत्या
दिगणानीये श्रंगपेदशरुदैके ॥ ॥ तर्जनापधइविदिक्के १२१२ मध्यत्रयोद

[illegible][illegible]

रविता रादौ वा
यं द ५ प आ
३ नै पू आसु
दिशासु मृत्युर्व
थ ३ न्यादि ज्ञेयं ॥

ब्राह्मणस्य च पति तो भवेत् पितृयाको यजीवी स्याद्ब्राह्मणको यजीविकः तान्माभ्या
ननिष्ठावानदुष्टो नाग्निना विना तो नाग्निरूपमेवेत्तदा गन्तामाह तावपि पारदारो स विस्ते
यस्वस्त्रीस्त्रीकरणदपि यथास्त्रानेयथासंख्यावेदस्याप्यतथा तथा वोपामने दृष्टे नरि
ति स्तुद्धियोगत इत्यादि तस्मात्सूत्रकारै कात्ययनादिभिदारे कालयवबाहुल्येनां क्ते
अभाष्यकारैरेवं व्यवस्थापितं अथात्मतोदारकाले आत्मतोदारकाले आत्मतोदार
यकाल इति अथाथाननत्वा एणाह कैः द्वीशाग्निभुवशाक्रपुष्पमृगयोस्यैः द्वीशविश
विशाखा अग्निः कृत्तिका ध्रुवाणीत्युत्तराश्विहिाणाः शक्रज्येष्ठा पुष्पमृगोशमिहो
सरेवतीतैः कयोः व्यञ्जलशोशयोः विगताः अज्ञायाभ्यां तोयमो व्यञ्जो बलशोशो वनय
नयोः अज्ञाजलगशयः मकरस्य यश्चिमार्यं कुंभोमीनकर्कटश्चैते जलचराशयः चंदो
जलः एतैः रश्मिपोलेशनयोः शयोरित्यर्थः तथा च दृष्टशते कर्कनक्रयटमीनविलग्न
शके शत्रुगतिथनदीये लग्नगे कुम्भदिनीदिपितेवानाशमेति जनितोपि दुताश इति कै
बुद्धिर्ककुजैः सतद्भिगुरुकैदस्यैः जीवोगुरुः रेडुष्टेदः अर्कः सूर्यः कुजो भोमः तैलतैः
चमे अर्द्धयउपवयभवतानि त्रिषडेकादशदश भवनानि गुरुनवमे कैदाणि प्रथम

सु.
ला. श्री
६६

तृथसप्तमदशमानि ५३६ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

कटिस्थिते नरशाल्ये गृह्ये शास्त्रमराणे चिरोगतः नैर्जन्त्यादि शिष्टः प्रपद्ये सार्द्धं हस्त
 दधस्तले शूनोस्थि जायते तत्र बालानां जनयेत्यतिः ५ तः प्रपद्ये पश्चिमापोत शिशो
 शाल्ये मजायते सार्धं हस्तं गृह्ये स्वामी न निवृत्तिः सदा गृह्ये ५ वायव्यादि शिष्टः प्रपद्ये त
 षो गाराश्चतस्रः कुर्वेति मित्रनाशं बटुस्त्रे दर्शने दर्शने सदा ६ उदीच्यादि शिष्टः प्र
 पद्ये विप्रशाल्ये कलेरथः तच्छीघ्रे निर्धनत्वाये कुवेरसदृशस्य हि ७ ईशान्यादि शिष्टः
 प्रपद्ये गोशाल्ये सार्द्धं हस्ततः तद्रोधनस्य नाशाय जायते गृह्ये मेधिनः ८ हयपामथ
 के कोष्ठे वत्सामात्रे भवेदथः नृकपालमयो भस्मलो हस्तकुलनाशक इति ९ एवं
 शाल्यमधिपायेदानीं स्थलस्य शूनोभा शूनोभक्तानस्योपायमाह शुभे हस्तमिते खने हे
 हजले सर्पानि शास्ये न्यसेत्पातर्हं हजले स्थले तदजले मधुं तस्य फादितं तातैवे
 निखने हस्तदिकभुवं नत्वा जलोत्सरो यवद्वा पुरुषस्ततः कपिशिरस्तल्या प्रम
 धिः सरयेत् १० शुभे यत्नं हस्तमिते खनत् इहास्मिन् शुभे निशास्ये रात्रिः ११ शुभं स
 र्यास्ते जले सर्पान्यसेत् तच्चैतद्यदि प्रातः सजले स्यात् तदा स्थले सत् शुभं विदिके स्या
 त यदि च जले गतं जले स्यात् तदा मध्यं यदा स्यादिते स्फुटिते स्यात् तदा श्रमत् नानावि

सु.
मादी
३१

धरानिकरेखादित्यर्थः तथा च नारदः तथा निष्पन्नो तत्कृत्वा यानीयेन प्रसारयेत् मा
तईष्टे जले वृद्धिः संपेके वणे च यति एव शुभाशुभलक्षणस्य लभ्यते दानी भूमि शो
धनमाह तातेति एवमक्त प्रकारैः स्थले ज्ञाता ग्रहाधिकभवे जलांतं यथा भूतं तं यथा
नेव गृह्यत अधिक गृहाधिका साचा सौ भूमिश्च तथा तं कल्पित गृहात किंचिदधि
को भूमिं जलपर्यंतं खनेदित्यर्थः अथ वा यावत् पुरुषमात्रे खनेत् इदं शस्त्रपेक्षया ता
तव्यं पुरुषप्रमाणे पंचारलयः तथा च सुखं पंचारत्निर्देशवितस्तिर्विशतिशतं
गुलः पुरुष इति पुरुषपर्यायाः किं कृतवान्ता नमस्कृत्या खनेदित्यर्थः ततस्तदने
तरेततत्वातेकपिशिरस्तत्ता प्रमाभिः क्षीरशिरप्रमाणैः पाषाणैः प्रयेत्त एतं कुर्यात्
तथा च मांदव्याः जलांतं प्रस्तरोतं वा पुरुषांतं मथापि वा क्षेत्रे संशोध्य बोद्धव्यं शाल्यं सद
नमारभेदिति तथा च मत्स्यपुराणे कक्षिशीर्षप्रमाणैश्च प्रावाणैः प्रयेद्दृढं त्वांतं
समेकृत्वा ततः प्राचीं प्रमाथयेत् खन्यमाने धूपे गदापतेतस्य फलं कारिकाया मुक्तं
खन्यमाने पदाक्षेत्रे यासाणः प्राप्यते तदा धनाशुचिनास्य स्यादित्युक्ता सधनागमः
कपालां गारकेशोदो व्याधिना पीडितो भवेदिति एवमस्तु वृद्धि मभिधाया धुनादि

कसाधनमाह भावसाधो ज्ञयनी स्यात्तामसमयमदिशिता ह्यविलाभे तस्य सौम्ये तो सुद
यादुदगभावे मुखादि स्फुटके स्यान्मृतिः मेहं साधवपौषफालाननभो मार्गेषु मृदा नि
लेः पाषण्केत्यवसुधैः स्थिरतनौ कुर्यात्सुके दाष्टमे २५ उज्जयनी स्यात्तामसम
दिशि दक्षिणस्यादिशि त्वाद्या निलाभं तदात् भावसाध्या नौरित्य ध्याहारः ताहं चि
अनिलं स्यात्तनयोरंतरं मयंत स्मात्वावी साधोत्पशः एतदुक्तं भवति संभवे सति रात्रौ
प्रास्ताव उपविश्य पुगमात्रौ दितौ चित्रं नलिकाया अवलोकयन् नलिकाया चैवं भूमि
पर्यंत मुक्ता भूमौ चिह्नं कृत्वा तथैवावलोक्य नैव नेत्रेण स्नाती मवलोकयन् तथैव
नलिकाया तस्मात्पातलं च भूमि पर्यंत मुक्ता लंबया तै चिह्नं कृत्वा नेत्रां चैवं मुक्ता त
थैव चिह्नं कुर्यात् एवं चिह्नं त्रयं कृत्वा चित्रा स्नाती चिह्नं योरन्तं तन्मितां भूतारन्तं मातौ
यकी कृत्य मथे चिह्नं कुर्यात् पुनस्तत्र तथैव प्रसार्य मथे चिह्नं शकुं निधाय तस्मात्
मचिह्नं पर्यंतं रत्नं प्रसारयेत् तस्मात्वी स्रजं यवमुज्जापिन्यादतिहातः प्राची साधन
मुत्कार्य नंतरं उत्तरतः प्राची साधनमाह सौम्ये रतिः उज्जयन्याः सौम्ये उत्तरे भागे अ
पुदयान् कतिकोदयान् प्राची साध्या एतदुक्तं भवति सर्ववत्रलिकाया पुगमात्रौ दितौ

मा. २५

31

कृत्तिका मालो कनलिका मूला शोभा चले बौ मुक्ता भूषौ चिह्न द्वये कृत्तात योरुपरि पाच
सूत्रे अथोत्तराची मापनमाह उदगिति भ्रुवमावाडुदक उत्तरादिक पाथ्या उदमेव
माधारणो अथदिग्भूतने दोषमाह दिग्भूतने स्थान्तरितिरिति स्पष्टा तथा चोक्तं देवसत्त
नदीपिकायां विष्णोणात्त उन्नाणात्त उन्नयन्याः श्रोणात्त दक्षिणा पथावा मनी या
तकृत्तिका तैयां उत्तराय शवासिनामिति ॥ तथा च सुल्बं कृत्तिका श्रवाणं पुष्पं चित्रा
स्वात्पोर्यदंतरं एतत्प्राच्यादिक गोरूपं पुगमांजोदिते पुर इति पुगममाणां षट्शीत्ये
गुलानि तथा च सुल्बसूत्रं अंगुलैरश्रमेमितायाः प्रमाणांतत्राष्टाशीति शतमास
वतः शतमस्तः षट्शीतिर्युगंचत्वारोऽष्टकाशस्येति तथा च स्फुटकरणे भ्रुवलेक
रेखायोरैवांतः सौम्यहरितौ स्मः तन्मुख्यपुच्छमुखतः पश्चिममर्वाभिधेवियादिति
बृहन्नारदः प्रसादे सदनेः लिदे द्वारे कुंहे विशेषतः दिग्भूटे कुलनाशः स्यात् तस्मा
त्समाधयेदिश इति अथकेषु मासेषु गृहं कार्यमिति याह गेहमिति माधवादिषु मा
सेषु मृदादिभिर्नैतैर्गेहं गृहं कुर्यात् माधवो वैशाखः पोष फाल्गुनौ मंसिद्धौ नभः
श्रावणः मार्ग मागशीर्षः तिष्ठित्यर्थः मृदु निचित्रानराया रेवती मृगाः अनिले स्वा

नि अर्कोदस्तः ईज्यः पुष्पः अंभयः शततारका वसुधेनिष्ठा अवाणिरोहि अत्ररा तैः
वरभेश्वरलये किलक्षणे सुकेन्द्राहमेशोभतानिपायप्रहरितानिकेन्द्राहमानिपाय
तत्रथा तस्मिन्स्थितनताविनिवापादः शेषे सर्ववत् अथैकेषापिनक्षत्रेषुविशेषमा
नेष्टयाप्रविष्टौनरिक्तकतिथौनार्कारवारंशयोः रुक्मर्क्षेष्टपिकंभमीनगविधौस्तंभोद्धित
नाचरेत् नृपान्येवदशात्रिद्वयमिमावेदाधिपं वक्रमात्रियान्यर्कपुतादिगेहकर
भानिप्रवेशेष्विच १० एष्टयाप्रविष्टौसतिनैविरचयेत् एतदुक्तंभवति कृत्तिकादीनि
प्रनक्षत्राणि सर्वमयादिमयदाक्षिणे इत्यादिसप्तशलाकास्थितनक्षत्राणामप्येष्टया
लादीष्टचंद्रनक्षत्रेष्विष्टिभागेभवति नहिष्ट्यावेष्टयेत् सन्मालवचंद्रेष्टयेत् तत्पृष्ठ
हृत्तेष्टयेत् एवमष्टपृष्ठगेवाचंद्रे सतिष्टयेत् नकर्तव्यमित्यर्थः तथाचभूमः वक्रेष्टया
लाकावेष्टयित्वादीनि विन्यसेत् ऊर्ध्वचंद्रस्यवास्तोष्पुः पृष्ठेनप्रेक्ष्यभनमिति तत्र
वक्राक्षशोभः भनलाभः प्रवासस्यादायुश्चौरभयवृष्टान् दक्षायवामपृष्ठयोः १२ कर्त्तव्यं
शाकरोति नरिक्तकतिथौस्पष्टे नार्कारवारंशयोः अर्कभोमवारनवांशकयोः अर्क
मवारनवांशकयोनं ऊर्यात् उक्तर्क्षेष्टपिउक्तनक्षत्रेष्वपिकंभमीनगविधौसतिस्तंभो

सु.
मा.ली
३२

तिनाचरेत् अथादन्यत्तर्वाचरेत् तथाचमोऽयः पंचकेषुचोपस्येचुनकुर्यात्तलेभसु
ये चेत्तस्यवशोलान्नामभकगारिसमाचरेदिति अथहस्यवास्तुमाह तर्कोदिति अर्कमु
दिसूर्येनसत्रादितर्यात् चतर्थात्पंचदशमत्रिदिकपरिमितानत्रयोविंशत्यस्य गत के
एवेदाधिपंचनसत्राणिगृहस्यकरणोरचनयोश्चोपनिधाःस्यः तथाचव्यावहार
रे त्रिवेदाधि त्रिवेदाधिद्वित्रिभेषुकेतः प्राणी कुर्यात्तत्तोसमृद्धासंख्येयलक्ष्मीदरिद्र
धनेव्यापिक्रमान्स्त्वंप्रवेशारंभयोर्दृष्टंति अथचतुर्दशनिर्माणमाह साहसिभिर्दृष्टे
सेनेभाद्रपदाविषुविषुसरः प्रागादिशीर्षे त्रिदिशोऽहसमसुखेत्तगोल्पजयदेष्टकेयमा
अत्रावे ददोगोणकुलीरलेयगरवौसर्वायरासंगदरेनान्यस्येभजकोदियातउभट दके
स्यरायाःक्रमात् ॥ भाद्रपदाविषुविषुमासेषुसुरोवास्तुपुरुषः प्रागादिशीर्षः शोतशं
यतदुक्तेभवति भाद्रपदादिमासत्रयेसर्वशीर्षः मार्गशीर्षादिमासत्रयेदक्षिणशीर्षः
त्यानादिमासत्रयेऽधिशमशीर्षः ज्येष्ठादिमासत्रयेउत्तरशीर्षः वास्तुः शोतेइत्यर्थः अत्र
अस्याशीर्षदिशायामसमसुखेत्तदंशुखेप्रोक्तं अथसंक्रान्तिपरत्वेनसुखनिर्णयमाह गोल
जोति गोल्पजयदेष्टकेसतियमोदस्यावेत्तरेकार्यं गौर्देषः अलीवशिकः अजोमेघः य

Handwritten mark or signature in the top right corner.

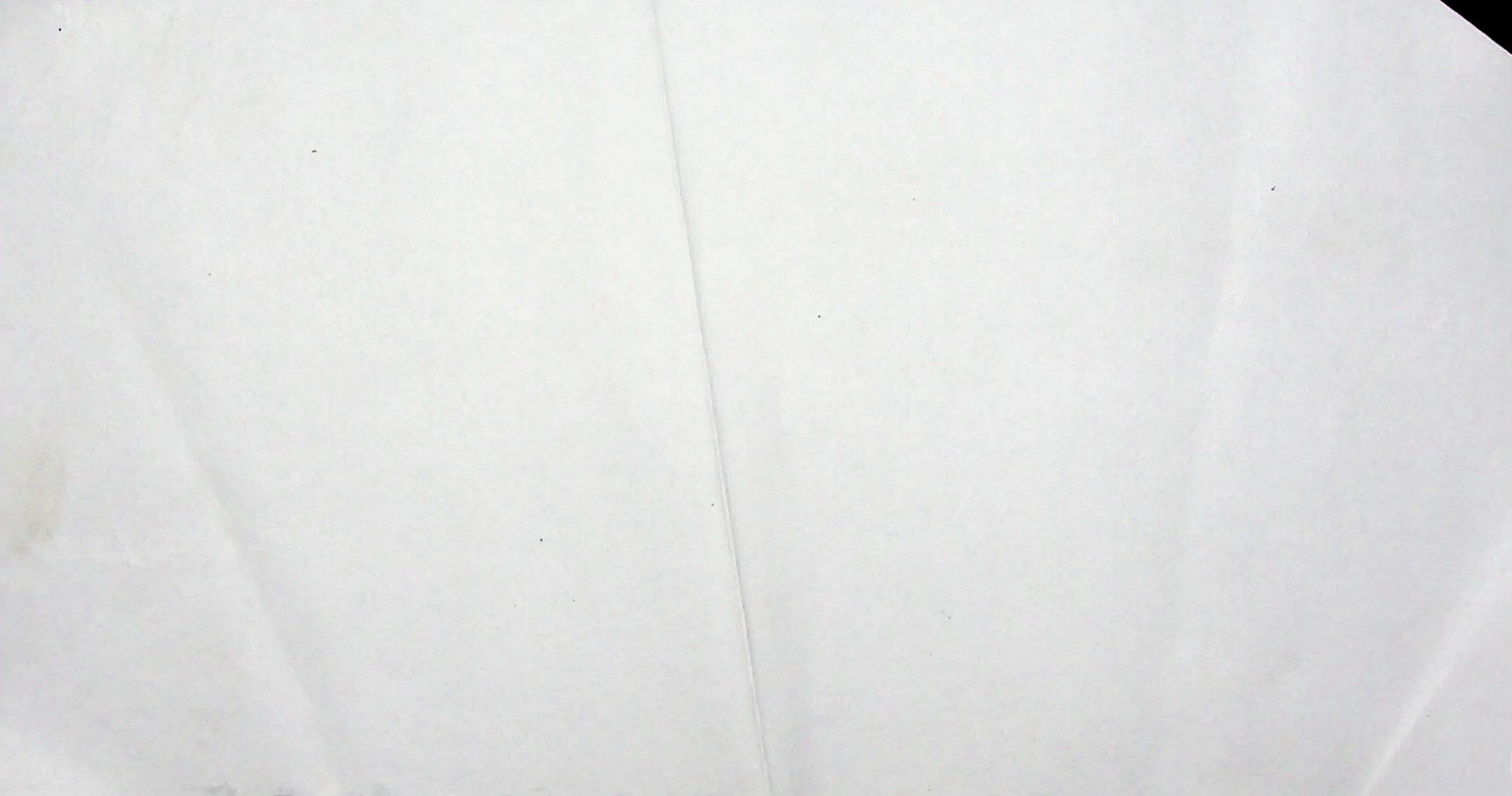
22

स्तुला यपुराशिपुर्केस्येसतिपमोटस्यविग्रहेकार्ये दलिणाभिमुवउत्तराभिमुखेवाग्रहे
कार्यमित्यर्थः हृदोगः कुंभः पाणोमकरः कुलीरः कर्करः लेयः सिंहः यतानाच्छेतिमतया
चामोरविच्युतस्मिन्मतिरर्वापराम्पेसर्वामुखेपश्चिमामुखेवाग्रहेकार्ये ~~विग्रहे~~येप्रत्यरा
गिस्वरवौमतिग्रहेनकार्ये अथायपरत्तेनग्रहेमावनिर्णयेविवक्तुंस्कावदायानयनमाह
भुजेति भुजकोरियातश्भट्टतशेषेआयास्युः भुजोग्रहद्वैर्द्यविस्तारोरन्यतरस्याम त
दन्याकोटिः तथाचोक्तंलीलावत्यो दहोष्टाहोयेस्याजस्यर्हिन्यादिषीत्तरोबाहूः असेचन
रसेवामाकोटिः कीर्तिनातत्तैरिति तयोर्द्योनोगुणाने श्भट्टतश्चट्टतशेषेसर्वादियथा
स्यत्रयाधजादयः आयाः क्रमान्मस्युः सर्वाद्विभुजभूमसिद्धपुनकोत्ताणः खरेभोष्टकाधार्याः
स्वस्यपदेभुजोविलम्बः पाण्याम्यवक्रोगतः पाणस्योवृषभोविवारुणादिशः सिंहप्रपा
स्तारमेधुमोग्रेः पुनकोम्यजस्यावगयस्योष्टोः दृपच्याखरः ५२ सर्वाद्विभुजादयोवलिष्ठा
रतिभावः एतेधजादयः स्वस्वस्थानेधुजः सर्वधूमश्रेण्यामित्यादिधार्याः अयमर्थः मु
खाग्रहस्येक्षयादिकवत्प्रमाणाग्रहेषुधार्याः अथवास्वसदृशवस्तुषुधार्याः अथवा
अथवास्वसदृशसतोपजीविनोग्रहेषुधार्याः एतत्समस्तमुक्तेवास्तुप्रदीपे खेरावर्बट

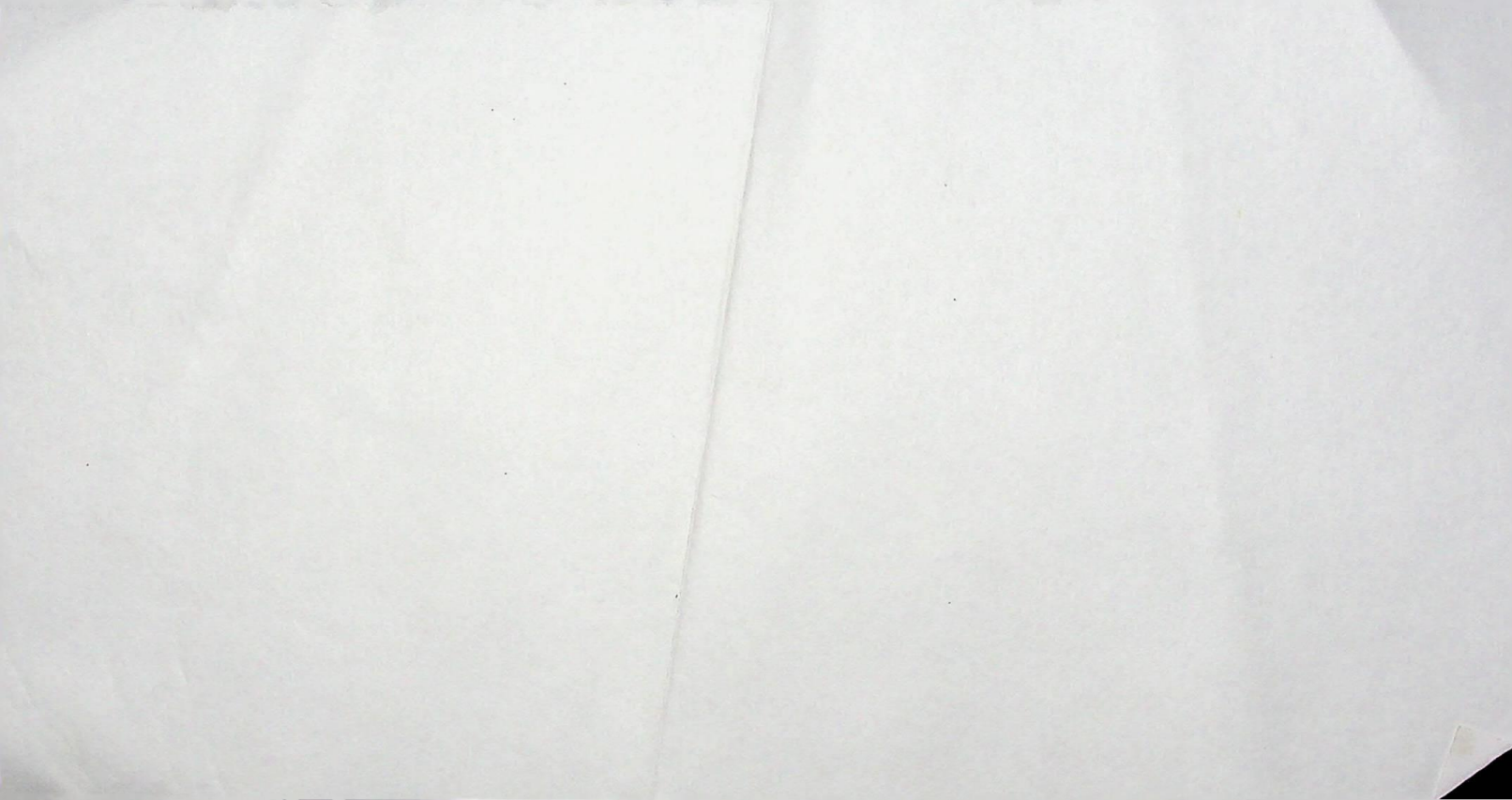

कोटेषु वृषः सिंहो गजः शुभः वापी कपतला गजौ गजो देवो विचितागोः आसने योजयेत्तिंद्रे
 शयने चैव कुंजरं वृषं भोजनयात्रे च दद्यात्प्रगल्भादिपुष्पैः मङ्गलान्मेषि प्राप्ता योगदेवा मुप
 नीचिनो धूमं दद्यात्तथा संपवनात्पुनर्योगदेहं त्र्यो वे प्रयागदेहो मोक्षो धातः पत्नी पतेरदेहं ह
 वसिंह गजं दद्यात्वासादेपुरमंदिरं तथा च शिल्पशास्त्रावस्वजेधर्मशाला यो कुंभे स्तंभे ध्वजे
 ध्वजः गो गजौ भृगुदेहं चैव साधारणगदेहं शुभो यंत्रेशस्वरथो सिंहो भोजगारे शुभो गजः ध्व
 न्यो बुस्त्रानगो श्वेभुशाला यो वृषभः शुभः नाद्या भागो द्वादशे योगजसिंह वृषाः शुभारत्यादि
 एवेशाय साधनमुक्ते दानी तेषां मुखात्पाद ध्वजो विलम्बितः सर्वदिग्द्वारः प्राग्गाम्यवक्रो
 गजः सुगमं प्रागास्या वृषभः आस्यं सार्वे प्राश्ना बो वृषभः स्पष्टं विचारुण सार्वः शुभः
 सिंहः वरुणास्या यं वारुणो दिग्भागः पश्चिमदिक् विगतः वारुणो येभ्यः तत्र मुखे यस्या
 मतथा पश्चिमदिशो विना सर्वदिग्द्वार इत्यर्थः यो यो यदि स्त्रावस्तान्तेभूतगदस्य तत्र
 दिशि मुखे कर्तव्यमित्यर्थः एवेशाय परत्वेन गदस्य मुखमुक्ता मसंगेनायानो शुभतमाह
 प्रशस्तारमेति इमे चत्वारः आयाः प्रशस्ताः सर्वेषां शुभाः अर्थादन्ये चत्वारः समा आयाः
 अप्रशस्ताः तथा च गर्गः कीर्तिः शोको नयो वैरं धने निर्यनता सार्वे गे गश्चेति गदहारं भे

ॐ श्रीगणेशाय नमः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ਈਗਾ ਚਰਿਤ ਨਾਹੀ ਮਾਇਤੀ

ਮਾਨੁ ਗੁਣਿ ਮਾ ਬਹੁਤੁ ਪਰੇ ਸੀ ਗੁਣ

ਮਾਨੁ ਗੁਣਿ ਮਾਨੁ ਨ ਕੁਝ ਮਾਪੁ ਪੁ

ਮਾਨੁ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਿਥੈ ਕੁਝ ਨਹੀ